

သုတ္တန်ပါဠိအဋ္ဌကထာနိဿယ

ကတိယတွဲ။

နမော၊ တဿ ဘဂဝတော၊ အရဟတော၊ သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ၊
 နမော၊ တဿ ဓမ္မဿ၊ သွာက္ခာတဿ၊ သန္တိဋ္ဌိကဿ၊ ၊
 နမော၊ တဿ သံဃဿ၊ သုပ္ပဋိပန္နဿ၊ ဥဇုပ္ပဋိပန္နဿ၊ ၊

၃-မဟာဝဂ်-၁-ပဗ္ဗဇ္ဇသုတ်။

ပဗ္ဗဇ္ဇကိတ္တယိဿာမိတိဣဒံသုတ္တံ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇကိတ္တယိဿာမိ ဘုရသောဤ
 သုတ်သည်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇသုတ္တံ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇသုတ်တည်း၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ က၊
 အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာ
 ဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ အာယသ္မတော အာ
 နန္ဒဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာအား၊ ပုရိဝိတက္ကော၊ အကြံသည်၊ ဥဒပါဒိကိရ၊
 ထင်ရှားဖြစ်လေသတတ်၊ ကိ၊ ဥဒပါဒိ၊ အဘယ်သို့ထင်ရှားဖြစ်လေသနည်း
 သာရိပုတ္တံဒီနံ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ အစရှိတုန်သော၊ မဟာသာဝကောနံ၊
 တပည့်ကြီးတို့၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ကိတ္တိတာ၊ ကြားတော်မူအပ်ပေပြီ၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊
 ဘိက္ခုဝ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥပါသကာစ၊ ဒါယကာတို့သည်
 ၎င်း၊ ဇာနဋ္ဌံ၊ သိကြကုန်၏၊ ဘဂဝတောပန၊ ဘုရားမြတ်၏ကား၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊
 ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ အကိတ္တိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်လေသေး၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ သံနုနယဒိကိတ္တေယျံ၊ အကယ်၍ကြားရမူကားကောင်း၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုရှင်
 အာနန္ဒာသည်၊ ဇေတဝနဝိဘာဓေ၊ ဇေတဝနကျောင်းတော်ဖြစ်သော၊ အာ

၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တထိယတွဲ၊

သနေးနေရာ၌၊ နိဝီဒိတွာ၊ နေ၍၊ စိတ္တဗီဇနိ၊ ဆန်းကြယ်သော ယဝ်ကို၊
ဂဟတွာ၊ ကိုင်၍၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းပြုတော်မူကြောင်းကို၊ ကိတ္တေန္တေန၊ ကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊
ပဗ္ဗန္တံကိတ္တယိဿာမိ(ပ)၊ ပဗ္ဗန္တံသမရောစယိတိ၊ ပဗ္ဗန္တံကိတ္တယိဿာမိ(ပ)
ပဗ္ဗန္တံသမရောစယိဟူသော၊ ဣမံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောလေ
၏၊ စက္ခုမာ၊ ငါးပါးသောမျက်စိနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြုတော်မူ၏၊
တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကိတ္တယိဿာမိ၊ ကြားပေအံ့၊
ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဝိမံသမာနော၊ စုံစမ်း
ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းပြုတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကို၊ သမ
ရောစယိ၊ ကောင်းစွာနှစ်သက်၏၊ တထာ၊ ထိုနှစ်သက်သောအခြင်းအရာ
ဖြင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းပြုတော်မူသည်၏အဖြစ်
ကို၊ ကိတ္တယိဿာမိ၊ ကြားပါအံ့၊ ၊ တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်
ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြုတော်မူ၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊
ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ကိတ္တေန္တေန၊ ကြားသော၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တံကာ
ရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကိတ္တေတဗ္ဗံ၊ ကြားအပ်
၏၊ ယထာစ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဗ္ဗဇိ၊
ရဟန်းပြုတော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုရဟန်းပြုတော်မူကြောင်းကို၊ ကိတ္တေန္တေန၊
ကြားသော၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဝိမံသမာနော၊ စုံ
စမ်းဆင်ခြင်သော၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ရောစသိ၊ နှစ်သက်၏၊ တံ၊ ထို
နှစ်သက်ခြင်းကို၊ ကိတ္တေတဗ္ဗံ၊ ကြားအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဗ္ဗန္တံကိတ္တ
ယိဿာမိတိ၊ ပဗ္ဗန္တံကိတ္တယိဿာမိဟူ၍၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ယထာပဗ္ဗဇိတိအာ
ဒိ၊ ယထာပဗ္ဗဇိဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ စက္ခု
မာတိ၊ စက္ခုမာဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဟိစက္ခုဟိ၊ ငါးပါးသောမျက်စိတို့နှင့်၊
သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရားသည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်မျှင်၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်၊ အာဒိဂါထာယံ၊
အစဖြစ်သောဂါထာ၌၊ ဥတ္တာနုမေဝ၊ ပေါ်သည်သာတည်း၊ ဣဒါနိ၊ (၁)ခု
အခါ၌၊ ယထာဝိမံသမာနောတိပဒဿ၊ ယထာဝိမံသမာနောဟူသောပုဒ်
၏၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ ပကာသေန္တော၊ ထင်ရှားပြလိုသည်ဖြစ်၍၊
သမ္မာဓာယန္တိ၊ သမ္မာဓာယံအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊

နိမိတ်-မဟာဝဂ်-၁-ပဗ္ဗန္တသုတ်။

၉

ဓာတ္တဝေဒနံ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ သမ္ဗုဒ္ဓဓာတ်၊ သမ္ဗုဒ္ဓဓာတ်ဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓ
ဒါရာဒိသမ္ဘိဗ္ဗနေနစ၊ သားမယား အစရှိသော နိမိတ်ခြင်းဖြင့် လည်း
ကောင်း၊ ကိလေသဟိစ၊ လောကအစရှိသော ကိလေသဟူသည်နှင့်
စက်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကုသလကိရိယာ၊ ကုသိုလ်ပြုခြင်း၏၊ ဩကာ
သရဟိတော၊ အခွင့်အရာမှ ကင်းလွတ်သောအားဖြင့်၊ ဗာရာဏသီ၊
အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်၌နေခြင်းသည်၊ သမ္ဗုဒ္ဓဓာတ်ကျဉ်းမြောင်း
၏၊ ရေဿာယတနန္တိ၊ ရေဿာယတနံ ဟူသည်ကား၊ ကမ္မောဇာဒိ၊
ကမ္မောဇ အစရှိသောအရပ်သည်၊ အဿာဒိနံ၊ မြင်းအစရှိသောသတ္တဝါ
တို့၏ဥပ္ပတ္တိဒေသော၊ ဖြစ်ရာအရပ်သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊
တထာ၊ ထိုအတူ၊ ရာဂါဒိရေဿ၊ ရာဂအစရှိသော ကိလေသတည်းဟူ
သောမြူ၏ဥပ္ပတ္တိဒေသော၊ ဖြစ်ရာအရပ်ဌာနသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဗ္ဘော
ကာသောတိ၊ အဗ္ဘောကာသဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓသမ္ဗုဒ္ဓဓာတ်၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သောကျဉ်းမြောင်းခြင်း၏၊ ပဋိပက္ခတာဝေန၊ ဆန့်ကျင်တက်၏အဖြစ်ဖြင့်၊
အာကာသောဝိယ၊ ကောင်းကင်ကဲ့သို့၊ ဝိဝဇ္ဇော၊ ဟင်းလင်းတည်း၊ ဣတိ
ဒိသ္မာနပဗ္ဗဇိတိ၊ ဣတိဒိသ္မာနပဗ္ဗဇိ ဟူသည်ကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗာရာဏသီ
သပဗ္ဗန္တသု၊ အိမ်ရာထောင်ခြင်းရဟန်းပြုခြင်းတို့၌၊ ဗျာမိဇရာမရဏတိ၊
ဗျာမိဇရာမရဏတရားတို့သည်၊ သုဠတရံ၊ ကောင်းမွန်စွာ၊ စောဒိယမာန
ဟဒယော၊ တိုက်တွန်းအပ်သောနှလုံးတော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာဒိနဝမာနိသံ
သံ၊ အပြစ်အကျိုးသက်ကို၊ ဝိဓိသေတွာ၊ စုံစမ်းတော်မူ၍၊ မဟာဝဂ်နိက္ခမနံ
မြတ်သော တောထွက်ခြင်းကို၊ နိက္ခန္တော၊ တောထွက်တော်မူသည်ရှိ
သော်၊ အနောမနဒိတိ၊ ရေ၊ အနောမာမြစ်နား၌၊ ခရေန၊ သံလျက်ဖြင့်၊ ကေသေ၊
ဆံတော်တို့ကို၊ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်တော်မူ၍၊ တာဝဒေဝစ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊
နဂိုလမတ္တသဗ္ဗိတ သမဏသာရုပ္ပကေသမသု၊ လက်နှစ်သစ် ပမာဏ
ရှိသည်ဖြစ်၍ ကောင်းစွာတည်သောရဟန်းတို့အား လျှောက်ပတ်သော
ဆံမုတ်ဆိတ်ရှိတော်မူသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗာဒိကာနေ၊ ဗာဒိကာရ
အမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မနာ၊ ဗြဟ္မာကြီးသည်၊ ဥပနိတော၊ အနီးသို့ဆောင်အပ်
ကုန်သော၊ အဗ္ဗပရိက္ခာရေ၊ ရှစ်ပါးသောပရိက္ခရာတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်
တော်မူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နိဝါသေတဗ္ဗံ၊ ဝတ်အပ်၏၊ ပါရုပိတဗ္ဗံ၊ ရုံအပ်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကေနစိ၊ တစ်စုံတယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနာနုသိဓ္ဓော၊
ဆုံးမပဲ့ပြင်သွန်သင်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနောကဇာတိသဟာသံ၊ အထောင်
မကများစွာသောဘဝပတ်လုံး၊ ပဝတ္တိတေန၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ အတ္တနော၊

၄ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-တတိယတွဲ

ကိဝိယံတေဝိန္နိ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာဗိဇ္ဈာနေဝ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်၌အလေ့အကျက်သည်
 မင်္ဂလျင်၊ သိက္ခာဝိယမာနော၊ ကျင့်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြုတော်
 မူ၏၊ ဧကံ၊ တထည်သော၊ ကာသာဝံ၊ သင်္ကန်းကို၊ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်တော်
 မူ၍၊ ဧကံသံ၊ ပရံးတဘက်၌၊ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ ကိဝိယံဝတ်တော်ကို၊ ကရိတွာ၊
 စမ္ပပတ်တင်ပြီး၍၊ စိဝရံ၊ ရုက္ခုတော်သင်္ကန်းကို၊ ခန္ဓေ၊ ပရံးတော်၌၊ ကရိတွာ
 တင်တော်မူ၍၊ မတ္တိကပတ္တံ၊ မြေသပိတ်ကို၊ အံသေ၊ ပရံး၌၊ လဂ္ဂေတွာ၊ လွယ်
 တော်မူ၍၊ ပဗ္ဗဇိတဝေသံ၊ ရဟန်း၏အသွင်ကို၊ အဓိဋ္ဌာသိ၊ ဆောက်တည်
 တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်း
 သောစကားသည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိ
 သည်သာတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်း၏
 အဖြစ်ကို၊ ကိတ္တေတွာ၊ ကြားပြီး၍၊ တတောပရံ၊ ထိုမှနောက်၌၊ ပဗ္ဗဇိတပဋိ
 ပတ္တိံ၊ ရဟန်းတို့၏အကျင့်ကို၊ အနောမာနဒိတိရံ၊ အနောမာဖြစ်၏အနားကို၊
 ဟိတွာ၊ ပစ်စွန့်ခဲ့၍၊ ပဝေနာယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းတော်မူအံ့သောငှါ၊ ဂမနန္တု၊
 ကြွတော်မူခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ပကာသေဝံ၊ ပြတော်မူအံ့သောငှါ၊
 ပဗ္ဗဇိတွာနုကာယေနာတိအာဒိ၊ ပဗ္ဗဇိတွာနုကာယေနအစရှိသော၊ သဗ္ဗံ၊
 အလုံးစုံသောဂါထာပုဒ်ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူပေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါ
 ထာ၌၊ ကာယေနပါပကမ္မံဝိဝဇ္ဇယိတိ၊ ကာယေနပါပကမ္မံဝိဝဇ္ဇယိဟူသည်
 ကား၊ တိဝိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော၊ ကာယဒုက္ခရိတံ၊ ကာယဒုက္ခရိတ်ကို၊
 ဝဇ္ဇေသိ၊ ကြည့်တော်မူ၏၊ ဝစိဒုက္ခရိတန္တိ၊ ဝစိဒုက္ခရိတ်ဟူသည်ကား၊ စတုပ္ပါ
 ဓံ၊ လေးပါးအပြားရှိသော၊ ဝစိဒုက္ခရိတံ၊ ဝစိဒုက္ခရိတ်ကို၊ အာဇီဝံပရိသေသေ
 ဟိတိ၊ အာဇီဝံပရိသေသေဟူသည်ကား၊ ပိန္နဝဇီဝံ၊ ပိန္နဝဇီဝကို၊ ဟိတွာ
 စွန့်ပစ်တော်မူ၍၊ သဗ္ဗာအာဇီဝမေဝ၊ သဗ္ဗာအာဇီဝကိုသာလျှင်၊ ပဝတ္တေ
 သိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဇီဝဋ္ဌမကသိလံ၊ အာဇီဝလျှင်ရှစ်ခုမြောက်
 သောသိလကို၊ သေသေတွာ၊ သုတ်သင်၍၊ အနောမာနဒိတိရတော၊ အ
 နောမာဖြစ်ကင်းမှ၊ သတယောဇနပ္ပမာဏံ၊ ယူဇနာဟရာရှိသော၊ ရာဇ
 ဝဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သတ္တာဟေန၊ ခုနစ်
 ရက်ဖြင့်၊ အဂမာ၊ ကြွတော်မူခဲ့၏၊ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ ယဒါ၊
 အကြင်အခါ၌၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏၊
 တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားစင်စစ်သည်၊ ကိဉ္ဇာပိနဟောတိ၊ အကယ်၍
 မဖြစ်သေး၏နှင့်၊ တထာပိ၊ ထိုဘုရားစင်စစ်မဖြစ်သေးသော်လည်း၊ ဗုဒ္ဓသာ
 ဘုရား၏၊ ဗုဒ္ဓစရိယာယ၊ ရှေးအမှုအရာအထွေအကျက်ဖြင့်၊ အဂမာသိ၊

၈၈

ကြွတော်မူလေ၏။ ဣတိကတွာ၊ ဤသို့နုလုံးသွင်း၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုအံ့
 သောဌ၊ လတ္တ တိ၊ ရအပ်၏။ ကိမိဝ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊
 ဣမ၊ ယခုအခါ၌၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဣမ၊ ဤနေ၌၊ ရန္တ၊ မင်း၏
 အဖြစ်ကို၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူလေ၏။ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ လောကီ
 ယဝေါဟာရဝစနိယ၊ လူတို့ခေါ်ဝေါ်အပ်သောစကားကဲ့သို့၊ ဝတ္ထု၊ ထုရား
 ဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းဌ၊ လတ္တ တိ၊ ရအပ်၏။ မဂဓာနန္တိ၊ မဂဓာနံဟူသည်ကား၊
 မဂဓာနံ၊ မဂရာဇ်တိုင်းတို့၏၊ ဇနပဒဿ၊ ဇနပုဒ်၏၊ နဂရံ၊ မြို့ဖြစ်သော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂိရိဗ္ဗဇန္တိ၊ ဣဒံနာမံ၊ ဂိရိဗ္ဗဇံဟူ
 သောဤအမည်သည်၊ တဿ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်မြို့၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဟိ
 သစ္စံ၊ မှန်၏။ တံနဂရံ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်မြို့သည်၊ ပဏ္ဍဝဂိတ္တကုဋေဝေတာရဣသိ
 ဂိလိဝေပုလ္လနာမကာနံ၊ ပဏ္ဍဝဂိတ္တကုဋေ ဝေတာရ ဣသိဂိလိဝေပုလ္လဟု
 အမည်ရှိကုန်သော၊ ပဉ္စနိဂိရိနံ၊ ငါးလုံးသောတောင်တို့၏၊ မဇ္ဈ၊ အလယ်၌၊
 ဝဇောဝိယ၊ နွားခြံကဲ့သို့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဗြဟ္မတံ၊ တည်၏။ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ တံနဂရံ၊ ထိုမြို့ကို၊ ဂိရိဗ္ဗဇန္တိ၊ ဂိရိဗ္ဗဇံဟူ၍၊ ဝတ္ထုတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 ဝိဏ္ဏာယ၊ အဘိဟာရေဝိတိ၊ ဝိဏ္ဏာယအဘိဟာရေဝိ ဟူသည်ကား၊
 ဘိက္ခုတ္ထာယ၊ ဆွမ်းအလိုဌ၊ တက္ကံ၊ နဂရေ၊ ထိုမြို့၌၊ စရိ၊ ကြွတော်မူ၏။
 သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုဘုရားသည်၊ နဂရန္တရေ၊ မြို့တံခါး၌၊ ဌတွာ၊ ရပ်၍၊ ဝိန္ဒေသိ
 ကိရ၊ ကြံတော်မူလေသတတ်၊ ကိ၊ ဝိန္ဒေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း၊ သဝေ
 အကပံ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိမ္ဗိသာရဿ၊ ဝိမ္ဗိသာရ အမည်ရှိသော၊
 ရညော၊ မင်းအား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အာဂမနံ၊ လာကြောင်းကို၊ နိဝေဒေယျ၊
 သိစေသည်ဖြစ်အံ့၊ သုဒ္ဓေါဒနဿ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်း၏၊ ဝုတ္တော၊ သားဖြစ်သော၊
 သိဒ္ဓတ္ထောနာမ၊ သိဒ္ဓတ်အမည်ရှိသော၊ ကုမာရော၊ မင်းသားသည်၊ အာ
 ဂတောတိ၊ ရောက်လာ၏ဟု၊ မေ၊ ငါ၏၊ အတ္ထာယ၊ အလိုဌ၊ ဗဟုတ္တိ၊ များစွာ
 လည်းဖြစ်သော၊ ပစ္စယံ၊ ပစ္စည်းကို၊ အဘိဟာရေယျ၊ ရှေ့သို့ဆောင်ခဲ့ရာ၏။
 ပဗ္ဗဇိတဿ၊ ရဟန်းပြုသော၊ မေ၊ ငါအား၊ အာရောစေတွာ၊ အကြောင်းကြား
 ၍၊ ဧတံပစ္စယဂဟဏံ၊ ထိုသို့ပစ္စည်းကိုခံယူခြင်းသည်၊ နခေါပနပတိရူပံ၊
 မရောက်ပတ်ချေ၊ ဟန္တ၊ ယခုအဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလိုဌ၊
 စရာဇိတိ၊ သွားအံ့ဟု၊ ဒေဝဒတ္တိယံ၊ စာနိကာရေ၊ ဗြဟ္မာသည်ပေးလှူအပ်သော၊
 ပံသုကူလစိဝရံ၊ ပံသကူသင်္ကန်းတော်ကို၊ ပါရပေတွာ၊ ရံ၍၊ မတ္တိကာပတ္တံ၊
 မြေသပိတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ပိုက်တော်မူ၍၊ ပါစိနန္တရေန၊ အရှေ့တံခါးဖြင့်၊
 နဂရံ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်တော်မူ၍၊ အနုဗ္ဗာရံ၊ အိမ်ဝင်အတိုင်း

၆ သုတ္တန်ပါတ်အတ္ထကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

ဝိဇ္ဇာယ၊ သွင်းအလို၊ ငှါ၊ အာစရိ၊ ရှေးရှုကြွတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ ရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဝိဇ္ဇာယ အဘိဟာရေသိတိ၊ ဝိဇ္ဇာယ အဘိဟာရေသိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ အာကိဏ္ဍဝရ လက္ခဏောတိ၊ အာကိဏ္ဍဝရလက္ခဏောဟူသည်ကား၊ သရိရေ၊ ကိုယ် တော်မြတ်၌၊ အဘိဟရိတွာ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ ဌပိတဝရလက္ခဏော ဝိယ၊ ထားအပ်သောမြတ်သော လက္ခဏာကဲ့သို့၊ ဝိပုလလက္ခဏော၊ ပြန့်ပြော သောလက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောဘုရားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဝိပုဏ် ဝိ၊ ပြန့်ပြောခြင်းကိုလည်း၊ အာကိဏ္ဍန္တိ ဝိ၊ အာကိဏ္ဍဟူ၍လည်း၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယထာဟကိ၊ အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသ နည်းဟူမူကား၊ ကိဏ္ဍလုဒ္ဓေါ၊ ပြန့်ပြောသောမကောင်းမှုရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ ဓာတိစေလံ၊ နို့ထိန်း၏ပုဆိုးသည်၊ မက္ခိတောဝိယ၊ လိမ်းကျံသကဲ့သို့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဝိပုလလုဒ္ဓေါ၊ ပြန့် ပြောသောမကောင်းမှုရှိ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက် တည်း၊ တမဒ္ဓဿာတိ၊ တမဒ္ဓဿဟူသည်ကား၊ တတော၊ ထိုသို့ဝင်တော် မူသောကာလမှ၊ ပုရိမခနိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တဒိဝဿာနိ၊ ခုနစ်ရက် တို့ပတ်လုံး၊ နဂဇေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌၊ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်ပွဲသတင်သည်၊ စော သိတံ၊ ကြွေးကျော်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တံဒိဝသံပန၊ ထိုနေ့၌ကား၊ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်ပွဲသတင်သည်။ ဝိတိဝတ္တံ၊ လွန်လေပြီ၊ ကမ္မန္တာ၊ လယ်လုပ် ကုန်သွယ်အမှုတို့ကို၊ ယောဇေတဗ္ဗာ၊ ပဉ္စအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေရိ၊ စည်ကို၊ စရိ၊ လည်စေ၏။ အတ၊ ထိုအခါ၌၊ မဟာဇနော၊ လူများသည်၊ ရာဇင်္ဂဏေ၊ မင်းရင်ပြင်၌၊ သန္နိပတိ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေး၏။ ရာဇာပိ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်လည်း၊ ကမ္မန္တံ၊ လယ်လုပ်ကုန်သွယ်မှုကို၊ အဟံ၊ ငါ သည်းသံဝိဒဟိဿာမိတိ၊ ဖိရင်ခွဲချမ်းအံ့ဟု၊ သိဟပဉ္စရံ၊ ခြင်္သေ့ခံသောလေ သာတံခါးကို၊ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍၊ ဗလကာယံ၊ ဗိုလ်အပေါင်းကို၊ ပဿန္တော၊ ကြည့်ရှုစဉ်။ ဝိဇ္ဇာယ၊ သွင်းအလို၊ ငှါ၊ အဘိဟရန္တံ၊ ရှေးသို့တက်သော၊ တံမဟာသတ္တံ၊ ထိုဘုရားလောင်းကို၊ အဒ္ဓဿ၊ မြင်လေ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့် အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ တမဒ္ဓဿဗိမ္ဗိသာရောပါသာ၊ ဒေသိ၊ ဌိတောတိ၊ တမဒ္ဓဿဗိမ္ဗိသာရောပါသာဒေသိ၊ ဌိတောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣမမတ္ထံအဘာသထာတိ၊ ဣမမတ္ထံအဘာသထဟူသည် ကား၊ ဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ အမစ္စာနံ၊ အမတ်တို့အား၊ အဘာသိ၊ ပြောဆို၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တေသံအမစ္စာနံ၊ ထိုအမတ်တို့

အား၊ တံအတ္ထံ၊ ထိုအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ အဘာသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တမတ္ထံ၊
ထိုအကြောင်းကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣမံဘောန္တောတိ၊ ဣမံ
ဘောန္တောအစရှိသောစကားကို၊ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည်၊ အာဟာ၊
ဆို၏။ တတ္ထံ၊ ထိုဝါထာဦး၊ ဣမန္တိပဒေန၊ ဣမံဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ဗောဓိသတ္တံ၊
ဘုရားလောင်းကို၊ ဒဿတိ၊ ပြ၏။ ဘောန္တောတိပဒေန၊ ဘောန္တောဟူ
သောပုဒ်ဖြင့်၊ အမဇ္ဈေ၊ အမတ်တို့ကို၊ အာလပတိ၊ ခေါ်၏။ နိဿာမေထာတိ၊
နိဿာမေထဟူသည်ကား၊ ပဿထ၊ ကြည့်ရှုကြကုန်လော၊ အဘိဈပေါတိ၊
အဘိဈပေါ ဟူသည်ကား၊ ဒဿနိယင်္ဂပစ္စင်္ဂံ၊ ရှုချင်ဘွယ်သော အင်္ဂါ
ငါးပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံပါပေ၏။ ဗြဟ္မာတိ၊ ဗြဟ္မာဟူသည်ကား၊ အာ
ရောဟ ပရိတာဟသမ္ပန္နော၊ လုံးရပ်သဏ္ဌာန်နှင့် ပြည့်စုံပေ၏။ သုစိတိ၊
သုစိဟူသည်ကား၊ ပရိသုဒ္ဓဆဝိဝဇ္ဈော၊ စင်ကြယ်သောအရေအဆင်းရှိ
ပေ၏။ စရဏေနာတိ၊ စရဏေနဟူသည်ကား၊ ဂမနေန၊ ကြွသွားခြင်းနှင့်
သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံပေ၏။ နိစက္ကလာမိဝါတိ၊ နိစက္ကလာမိဝ ဟူသည်ကား၊
နိစက္ကလာ၊ နှင့်သောအမျိုးမှ၊ ဗဗ္ဗဇိတောဣဝ၊ ရဟန်းပြုသော သူကဲ့သို့၊
နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မကာ
ရော၊ မအက္ခရာသည်၊ ပဒသန္တိကာရော၊ သန္တိပုဒ်၏စပ်ခြင်းကို ပြခြင်း
တည်း၊ ကုဟိံ ဘိက္ခု၊ ဂမိဿတိတိ၊ ကုဟိံ ဘိက္ခု၊ ဂမိဿတိဟူသည်ကား၊
အံယံဘိက္ခု၊ ဤထွင်းခံသော ရဟန်းသည်၊ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊
ဂမိဿတိ၊ သွားလတ္တံ့နည်း၊ အဇ္ဈ၊ ယနေ့၊ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌၊
ဝသိဿတိ၊ နေလတ္တံ့နည်း၊ တံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ ဇာနိတံ၊ သိခြင်းငှါ၊
သီဃံ၊ လျှင်စွာ၊ ရာဇနုတာ၊ မင်းတမန်တို့သည်၊ ဂစ္ဆန္တု၊ သွားကြလေကုန်
မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဒဿနကာမာဟိ၊
မြင်ခြင်းငှါအလိုရှိကုန်သည်သာတည်း၊ ဣတိဣမိနာအဓိပ္ပါယေန၊ ဤသို့
သောအလိုဖြင့်၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏။ ဩက္ခိတ္တစက္ခုတာယ၊ ချသောမျက်လွှာ
ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဂုတ္တဒ္ဓါရော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သောဒ္ဓါရရှိ၏။ သတိ
ယာ၊ သတိဖြင့်၊ သုသံဝုတော၊ ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်ခြင်း နှုတ်၍ရှိ၏။
ဂုတ္တဒ္ဓါရေန၊ လုံခြုံစောင့်ရှောက်အပ်သောဒ္ဓါရရှိသဖြင့်၊ သုသံဝုတော၊ သု
သံဝုတမည်၏။ ပါဿာဒိကေန၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသော၊ သံဃာဝိစိဝရောရ
ဏေန၊ ဒုက္ခသင်္ဂဏန်းကိုဆောင်သဖြင့်၊ ခိပ္ပံပတ္တံအပ္ပရေသိတိ၊ ခိပ္ပံပတ္တံ
အပ္ပရေသိဟူသည်ကား၊ သမ္ပဇာနတ္တာစ၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိသန္တာတ္တာစ၊ နာလွယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်

၈ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ၊

လည်းကောင်း၊ အဓိကံ၊ အလွန်ကို၊ အဂဏန္တော၊ ယူတော်မမူလိုသည်ဖြစ်
 ၍၊ ဣတ္တဝတော၊ ဤမျှဖြင့်၊ မေ၊ ငါအား၊ အလံ၊ တံပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဏ္ဏာသယ
 ပူရဇုဏန၊ အဏ္ဏာသယ၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်တော်
 ကို၊ အပူရေသိ၊ ပြည့်စေ၏၊ မုနိတိ၊ မုနိဟူသည်ကား၊ မောနတ္ထာယ၊ သဗ္ဗညု
 တ၏အဖြစ်ကိုအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဋိပ္ပန္နတ္တာ၊ ကျင့်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ အပတ္တမုနိဘာဝေါဝိ၊ သဗ္ဗညုတ၏အဖြစ်သို့ မရောက်သည်ကို
 လည်း၊ မုနိစ္စေဝ၊ မုနိဟူ၍သာလျှင်၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ လော
 ကဝေါဟာရေန၊ လောကဝေါဟာရအားဖြင့်၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသံစွံ၊ မှန်
 ၍၊ လောကီယာ၊ လောကီလူအပေါင်းတို့သည်၊ အမောနသမ္ပတ္တိမ္ပိ၊ ရဟန်း
 ၍အဖြစ်သို့ မရောက်သော်လည်း၊ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ဝုဏ္ဏဇနရဟန်းကို၊ မုနိတိ၊
 မုနိဟူ၍၊ ဘဏန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ပဏ္ဍဝံအဘိဟာရေသီတိ၊ ပဏ္ဍဝံအဘိ
 ဟာရေသီဟူသည်ကား၊ တံပဏ္ဍဝံ၊ ထိုပဏ္ဍဝတောင်သို့၊ အဘိရဟိ၊ ရှေး
 ရှုတက်လေ၏၊ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်၊ မနုဿေ၊ လူတို့ကို၊ ဣမသ္မိံ
 နဂရေ၊ ဤမြို့၌၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဝသန္တိ၊
 နေကြကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊ မေး၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တေ၊ ထိုမေး
 အပ်သောလူတို့သည်၊ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်းအား၊ ပဏ္ဍဝဿ၊ ပဏ္ဍဝ
 တောင်၏၊ ဥပဓိ၊ အထက်၌၊ ဝုတ္တောဘိမုခါ၊ အရှေ့မျက်နှာအရပ်သို့ရှေးရှု၊
 ပဗ္ဗာရေ၊ တောင်ဝှမ်း၌၊ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရောစေသုံ၊
 ကြားကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တမေဝပဏ္ဍဝံ၊ ထိုပဏ္ဍဝတောင်သို့သာ၊
 သျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤပဏ္ဍဝတောင်အရှေ့ဘက်၌၊ ဝါသော၊ ရသေ့ရဟန်းတို့၏နေ
 ရာသည်၊ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ဟု၊ အဘိဟာရေသိ၊ ရှေးရှုဆောင်၏၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စိန္တေတွားကြံ၍၊ ဗျုပ္ပသဘောဝသီ ဟောဝဂိရိဂ ဗ္ဗဇေတိ၊
 ဗျုပ္ပသဘောဝသီဟောဝဂိရိဂ ဗ္ဗဇေဟူသည်ကား၊ ဂိရိဂူဟာယံ၊ တောင်
 လိုက်၌၊ ဗျုပ္ပာဝစ၊ ကျားကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဥသဘောဝစ၊ နွားဥသဘ
 ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ သီဟောဝိယစ၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊
 နိဿိန္နေ၊ နေ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တယော၊
 သုံးခုကုန်သော၊ ဧတေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ သေဋ္ဌာ၊ မြတ်ကုန်၏၊ ဝိဂတဘာ
 ယဘေရဝါ၊ ကင်းသော ဘေးရန်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဂိရိဂ ဗ္ဗဇေ၊ တောင်
 ကြား၌၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နိဿိန္နန္တိ၊ နေကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥပမံ၊ ဥပမာကို၊ အဘာသိ၊ ဆို၏၊ ကဒ္ဒယာနေနာတိ၊ ကဒ္ဒယာနေန
 ဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထိအဿရထသိဝိကာဒိနာ၊ ဆင်မြင်းရထားထမ်းစင်အစ

၃-မဟာဝဂ်-၁-ပဗ္ဗန္တသုတ်။

၈

ရှိသော၊ ဥတ္တမယာနေန၊ မြတ်သောယာဉ်ဖြင့်၊ သယာနဘူမိယာယိတွာတိ၊
 သယာန ဘူမိယာယိတွာ ဟူသည်ကား၊ ယာဘူမိ၊ အကြင်မြေကို၊ ဟတ္ထိ
 အဿာဒိယာနေန၊ ဆင်မြင်းအစရှိသောယာဉ်ဖြင့်၊ ဂန္တံ၊ သွားအံ့သောငှါ၊
 သက္ကဒ၊ တတ်ကောင်း၏၊ တံဘူမိပဒေသံ၊ ထိုမြေအရပ်သို့၊ ဂန္တံ၊ ရောက်
 ၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အာသန္ဓာတိ၊ အာသန္ဓ
 ဟူသည်ကား၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏၊ သမိပံ၊ အနီး
 သို့၊ ဂန္တံ၊ ရောက်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 ဥပါဝိသိတိ၊ ဥပါဝိသိဟူသည်ကား၊ နိသီဒိ၊ နေသေ၏၊ ယုဝါတိ၊ ယုဝါဟူ
 သည်ကား၊ ယောဗ္ဗနသမ္ပန္နော၊ အရွယ်နှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ဒဟရောတိ၊ ဒဟရော
 ဟူသည်ကား၊ ဇာတိယာ၊ ဖြစ်သောအရွယ်အားဖြင့်၊ တရုဏော၊ နုပျို၏၊
 ပဋ္ဌမုပ္ပတ္တိတောသုသုတိ၊ ပဋ္ဌမုပ္ပတ္တိတောသုသုဟူသည်ကား၊ တဒုဘယာပိ
 သေသနမေဝ၊ ထိုရှေးနှစ်ပုဒ်၏ အရကိုအထူးပြုခြင်းကိုသာလျှင်၊ ယုဝါသု
 သုတိ၊ ယုဝါသုသုဟူသည်ကား၊ ယောဗ္ဗနေန၊ အရွယ်အားဖြင့်၊ ပဋ္ဌမုပ္ပတ္တိ
 တော၊ ရှေးဦးစွာ ဖြစ်သည်မှ၊ ပဋ္ဌမေနေဝ၊ ရှေးဦးစွာသာလျှင်ဖြစ်သော၊
 ယောဗ္ဗန္ဓဝေသေန၊ အရွယ်၏အသွင်အားဖြင့်၊ ဥဗ္ဗိတော၊ တက်၏၊ ဒဟ
 ရောစာသိတိ၊ ဒဟရောစာသိ ဟူသည်ကား၊ ဒဟရတ္ထေ၊ ငယ်သောအ
 မူအရာ၏အဖြစ်သည်၊ သတိစ၊ ရှိသော်လည်း၊ သုသုဗာလ ကောင်ယ၊
 နုနယ်သော သူငယ်မိက်ကဲ့သို့၊ ခါယသိ၊ ထင်၏၊ အနိကဂ္ဂန္တိ၊ အနိကဂ္ဂံ
 ဟူသည်ကား၊ ဗလကာယံ၊ ဗိုလ်အပေါင်းရှိသော၊ သေနာမုခံ၊ စစ်သည်
 အကြောင်းရှိသော၊ ဒဒါမိဘောဂေ ဘုဉ္ဇသုတိတ္ထေ၊ ဒဒါမိဘောဂေဘုဉ္ဇ
 သုဟူသော ဤပါဌ်၌၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်တော၊ အရှင်ဘုရားအား၊
 အင်္ဂမဂဓေသု၊ အင်္ဂတိုင်း မဂဓတိုင်းတို့၌၊ ယာဝ၊ အကြင် ရွှေလောက်၊
 ဣစ္ဆသိ၊ အလိုရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို၊
 ဒဒါမိ၊ ပေးပါ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ သောဘ
 ယန္တော၊ တင့်တယ်စေလျက်၊ အနိကဂ္ဂနာဂသဗ်ဗုရက္ခတော၊ ဗိုလ်ပါ
 အပေါင်းခြံရံခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘုဉ္ဇသု၊ ခံစားပါလော၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊
 သမ္ပန္နော၊ ပုဒ်၏စပ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဥဇုံဇနပဒေါရာဇာတိ၊
 ဥဇုံဇနပဒေါရာဇာဟူသည်ကား၊ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်၊ ဇနပဒေါ၊ ဇနပုဒ်တို့ကို
 အစိုးရသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်ပါလော၊ ဘောဂေ၊ အသုံးအ
 ဆောင်တို့ကို၊ ဘုဉ္ဇသု၊ သုံးဆောင်ပါလော၊ ဝုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်သော၊ တံ၊
 အရှင်ဘုရားသည်၊ ဇာတိ၊ အမျိုးဇာတိကို၊ အက္ခာဟိ၊ ကြားပါလော၊ ဇံ၊

ဤသို့၊ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော၊ မဟာပုရိသော၊ ယောကျ်ားမြတ်သည်၊ စိန္တေ
သိကိရ၊ ကြံလေသတတ်၊ ကိံ၊ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း၊ အဟံ၊ ငါ
သည်၊ ရဇ္ဇေန၊ မင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အတ္ထိကော၊ အလိုရှိသည်၊ သဓေအဿ၊
အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ စာတုမဟာရာဇိကာဒယောပိ၊ စာတုမဟာရာဇ်နတ်အ
စရှိသောသူတို့ သည်လည်း၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ ရဇ္ဇေန၊ မင်း၏အ
ဖြစ်ဖြင့်၊ နိမန္တေယျ၊ ဘိတ်ကုန်ရာ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ စာရေ၊ နန်းအိမ်
၌၊ ဌိတောဝေ၊ တည်ထွက်သာလျှင်၊ စက္ကဝတ္တိရန္တံ၊ စကြာဝတေးမင်း၏
အဖြစ်ကို၊ ကရေယျ၊ ပြုနိုင်သည်ဖြစ်ရာ၏၊ အယမ္ပနရာဇော၊ ဤဗိမ္ဗိသာရ
မင်းသည်ကား၊ အဇာနန္တော၊ မသိဘဲထွက်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အာ
ဟ၊ ဆို၏၊ ဟန္တံ၊ ယခု၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နံ၊ ထိုဗိမ္ဗိသာရမင်းကို၊ ဇာနာပေမိ၊
သိစေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ ဝါစံ၊ စကားကို၊ ဥစ္စာရေတွာ၊ မြွက်၍၊ အတ္တ
နောမိမိ၏၊ အာဂတဒိသာဘာဝံ၊ လာခဲ့သောအရပ် ဌာနအတို့ကို၊ နိဗ္ဗိ
သန္တော၊ ညွှန်ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဥဇ္ဇုဇနပဒေါရာဇေတိအာဒိ၊ ဥဇ္ဇုဇနပ
ဒေါရာဇာ ဤသို့အစရှိသော ဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊
ထိုဂါထာ၌၊ ဟိမဝန္တဿ ပဿတောတိပဒေန၊ ဟိမဝန္တဿ ပဿ
တောဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ဘဏန္တော၊ ပြောဆိုခြင်းသည်၊ သဿသမ္ပတ္တိဝေ
ကလ္လဘာဝံ၊ စပါး၏ပြည့်စုံခြင်းမျိုးတုံ့ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေဿ
တိ၊ ပြု၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဟိမဝန္တံ၊ ဟိမဝန္တာတောင်မင်းကို၊ နိဿာယ၊
မှီ၍၊ ပါသာဏဝိဝရသန္တ ဝါ၊ ကျောက်တင်းလင်းသောအပြင်၌ ဖြစ်ကုန်
သော၊ မဟာသာယာပိ၊ အင်ကြင်းပင်ကြီးတို့သည်လည်း၊ ဣဟိ၊ ငါးပါး
ကုန်သော၊ ဝနီဟိ၊ ပွားခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဝနန္တိ၊ ပွားကုန်၏၊ ခေတ္တံ၊ လယ်၌၊ ဝုတ္တံ
နိ၊ စိုက်ပျိုးအပ်ကုန်သော၊ သဿာနိ၊ ကောက်ပင်တို့သည်၊ ကိံ၊ မင်္ဂံ၊ ပန၊
အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိရာအံ့နည်း၊ ဝနန္တိ၊ ပွားလေကုန်၏၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်
လျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ခနိရိယေနသမ္ပန္နောတိပဒေန၊ ခနိရိ
ယေနသမ္ပန္နောဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်၊ ဘဏန္တော၊ ပြောဆိုခြင်းသည်၊ သတ္တဟိ
ရတနံ၊ ရတနာချနစ်ပါးတို့ဖြင့်၊ အဝေကလ္လတ္တံ၊ မမျိုးတုံ့သည်၏အဖြစ်
ကို၊ ဒေဿတိ၊ ပြု၏၊ ပရရာဇုဟိ၊ တပါးသောမင်းတို့သည်၊ အတတ္တနိယံ၊
မကြံနိုင်အပ်သော၊ ဝရပုရိသမိဗ္ဗိတတာဝဉ္စ၊ ယောကျ်ားတို့၏ လုံ့လ၌
အမြဲတည်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ ဒေဿတိ၊ ပြု၏၊ ကောသလဿာနိကော
တိနောတိပဒေန၊ ကောသလဿာနိကောတိနောဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ဘဏန္တော၊
ပြောဆိုပြီးပွားခြင်းသည်၊ နဝကရာဇဘာဝံ၊ မင်းသိင်မင်းငယ်၏အဖြစ်ကို၊

ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယံ၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ နဝကရာဇာ၊ မင်းသိင်
မင်းငယ်ကို၊ နိကေတိတိ၊ နိကေတိဟူ၍၊ နဝုတ္တတိ၊ မဆိုအပ်၊ ယဿပန၊
အကြင်ဇနပုဒ်အားကား၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ ပဘုတိ၊ စ၍၊ အန္ဓယဝသေ
န၊ အစဉ်မပြတ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ နိဝါသော၊ နေခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
သောဝေဇနမဒေါ၊ ထိုဇနပုဒ်ကို၊ နိဝါသော၊ နိဝါသဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်
၏၊ သောရာဇာ၊ ထိုမင်းကို၊ နိကေတိတိ၊ နိကေတိဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
တထာဂ္ဂပေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ သုဒ္ဓေါဒနော၊ သုဒ္ဓေါ
ဒနအမည်ရှိသော၊ အယံရာဇာ၊ ဤမင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ကောသလသမ္မာ
နိကေတိနောတိ၊ ကောသလသမ္မာနိကေတိနောဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
တေန၊ ထိုနိကေတိနောဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ အန္ဓယဂတံပိ၊ အစဉ်အတိုင်းဖြစ်
ခြင်းသို့ရောက်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဘောဂသမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်၏ပြည့်စုံ
ခြင်းကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြု၏၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှသောစကားဖြင့်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်
တော်၏၊ ဘောဂသမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒီပေတွဿ၊ ပြတော်မူ
ပြီး၍၊ အာဒိစ္စောနာမဂေါတ္ထေန သာကိယာနာမဇာတိယာတိဇ္ဇမိနာ၊ အာ
ဒိစ္စောနာမဂေါတ္ထေန သာကိယာနာမ ဇာတိယာဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်၊ ဇာတိ
သမ္ပတ္တိဉ္စ၊ အမျိုးဇာတိ၏ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်း၊ အာစိက္ခိတွာ၊ ကြားတော်
မူပြီး၍၊ ဒဒါမိဘောဂေဘုဉ္ဇသုတိ၊ ဒဒါမိဘောဂေဘုဉ္ဇသုဟူသော၊ ယံ
ဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ရညာ၊ မိမိသာရမင်းသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံ
ထိုစကားကို၊ ပဋိက္ခိပေဇန္တာ၊ ပယံလိုသည်ဖြစ်၍၊ တဗ္ဗာကုလံ၊ ပဗ္ဗဇိတော
ဗြနကာမေအဘိပတ္တယေတိ၊ တဗ္ဗာကုလံ၊ ပဗ္ဗဇိတောဗြနကာမေအဘိပတ္တ
ယေအစရှိသောဝါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ရာဇ၊ မိမိသာရမင်း၊
အယံ၊ ငါသည်၊ တဗ္ဗာကုလံ၊ ထိုအာဒိစ္စသာကိဝဂ် မင်းမျိုးမှလည်း၊
နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်၊ အဋ္ဌိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာမေ၊ ကာ
မဂုဏ်တရားတို့ကို၊ နအဘိပတ္တယေ၊ မတောင့်တ၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ အယံ၊
ငါသည်၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တရားတို့ကို၊ ယဒိအဘိပတ္တယေယု၊ အကယ်၍
တောင့်တ သည်ဖြစ်အံ့၊ ဓနဝိရိယသမ္ပန္နံ၊ ဥဗ္ဗာဓိရိယနှင့် ပြည့်စုံသော၊
ဒွါဝီတိသဟဿဝီရုပုရိသသမာကုလံ၊ ရှစ်သောင်းနှစ်ထောင်သောလုံ့
လနှင့်ပြည့်စုံသောအမျိုးယောက်ျားအနှောင့်အရှက်ကို၊ ဆဝေတွာ၊ စွန့်ပစ်
ခဲ့၍၊ နပဗ္ဗာဇေယျံ၊ ရဟန်းမပြုရလေ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ ဧတ္ထံ၊
ဤဝါထာ၌၊ အဓိပ္ပာယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ရညာ၊ မိမိသာရ
မင်း၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပယံ၍၊ တတောပရံ၊ ထိုမှနှောက်နှံ၊

၆၂ သုတ္တန်ပါဠိအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇဟေတု၊ ရဟန်းပြုခြင်း၏အကြောင်းကို။
 ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ကာမေသွာဒီနဝံဒိသွာနေက္ခမံဒဠှေ
 မတောတိ၊ ကာမေသွာဒီနဝံဒိသွာနေက္ခမံဒဠှေမတောအစရှိသော စကား
 ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ရာဇ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာမေ
 သု၊ ကာမဂုဏ်တရားတို့၌၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ နေက္ခမံ၊ အိပ်
 ရာထောင်သော လူတောင်မှထွက်မြောက်ခြင်းကို၊ ခေမတော၊ စားမရှိ
 သောအားဖြင့်၊ ဒဠှံ၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ပဗ္ဗဇ္ဇတော၊ ရဟန်းပြုသည်၊ အဋ္ဌံ၊ ဖြစ်၏။
 ဇေ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗဇ္ဇတောမှိတိဣမိနာ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇတောမှိဟူသောဤပုဒ်၌၊ သဗ္ဗန္တိ
 တဗ္ဗံ၊ စပ်အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဒဠှန္တိ၊ ဒဠှံဟူသည်ကား၊ ဒိသွာ၊ မြင်
 ၍၊ သေသံ၊ အကြွင်းဖြစ်သောစကားသည်၊ ဇေယျ၊ ဤဂါထာ၌၊ အတ္ထံ၊ အနက်
 ကို၊ ဣတော၊ ဤဂါထာမှ၊ ပုရိမဂါထာသုစ၊ ရှေးဂါထာတို့၌လည်း၊ ယံယံ
 ပဒံ၊ အကြင်အကြင်ပုဒ်ကို၊ နဝိစာရိတဗ္ဗံ၊ မစီရင်အပ်ပြီ၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံး
 စုံသောပုဒ်သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထတ္တာဝေ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်သာလျှင်၊ နဝိစာရိတံ၊ မစီရင်အပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။
 ဇေ၊ ဤသို့၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇဟေတု၊ ရဟန်းပြုတော်မူ
 ကြောင်းကို၊ ဝတ္ထု၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ပဓာနတ္ထာယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းတော်မူအံ့
 သောငှါ၊ ဂန္တု၊ ကာမော၊ ကြွခြင်းငှါအလိုတော်ရှိ၍၊ ရာဇာနံ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း
 ကို၊ အာ၊ မန္တော၊ ပြောဆိုတိုင်ပင်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ပဓာနာယဂမိဿာစ
 ဧတ္ထမေရုဇ္ဈတိမနောတိ၊ ပဓာနာယဂမိဿာမိတ္ထေမေရုဇ္ဈတိမနောဤသို့အမိ
 ရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊
 အနက်ကို၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ မဟာရာဇ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း
 ကြီး၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နေက္ခမံ၊ အိပ်ရာထောင်သောလူတောင်မှ ထွက်ခြင်း
 ကို၊ ခေမတော၊ စားမရှိသောအားဖြင့်၊ ဒဠှံ၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇတော၊ ရဟန်းပြု၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံပရမတ္ထနေက္ခမံ၊
 ထိုမြတ်သောတောထွက်ခြင်းသည်၊ နိဗ္ဗာနံနာမ၊ နိဗ္ဗာန်မည်၏။ တံ၊ ထိုမြတ်
 သောတောထွက်ခြင်းသည်၊ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ အလုံးစုံသောလောကီကာမဂုဏ်
 တရားတို့ထက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌေန၊ မြတ်သောအနက်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနံနာမ၊ နိဗ္ဗာန်မည်၏။
 ပဓာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းခြင်းကို၊ ပတ္ထေန္တော၊ တောင့်တ သည်ဖြစ်၍၊
 ပဓာနတ္ထာယဂမိဿာမိတိတ္ထေ၊ ပဓာနတ္ထာယဂမိဿာမိဟူသောဤပုဒ်၌၊
 မေ၊ ငါ၏၊ မနော၊ နှလုံးသည်၊ ပဓာနေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း၌၊ ဇေတိ၊ ဆန္ဒရှိ
 ၍၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တရားတို့၌၊ နရုဇ္ဈတိ၊ ဆန္ဒမရှိ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်

လျှင်၊ အတ္တေဝံ၊ အနု၊ နိတည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ရာဇာ၊
 မိမိသာရမင်းသည်။ ဗောဓိသတ္တံ၊ သုရားလောင်းကို၊ ဝုဗ္ဗေဝမေတံဘန္တေ
 (ပ)၊ ဩက္ကမေယျထာတိ၊ ဝုဗ္ဗေဝမေတံဘန္တေ (ပ)၊ ဩက္ကမေယျာထဟူသော
 စကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဝုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဦးကာလ၌သာ
 လျှင်၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သုဒ္ဓေါဒနရညော၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်း၏၊ ဝုတ္တော
 သားဖြစ်သော၊ သိဒ္ဓတ္ထကုမာရော၊ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည်။ စတ္တာရိလေး
 ပါးတုန်သော၊ ဝုဗ္ဗနိမိတ္တာနိ၊ ဝုဗ္ဗနိမိတ်တို့ကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇိတွာ၊
 ရဟန်းပြု၍၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံ
 စနံ၊ ဤစကားကို၊ သုတံကိရ၊ ကြားဘူးပါသတတ်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
 သောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ အဓိမုတ္တံ၊
 ကိလေသာမှလွတ်လိုသောစိတ်တော်ကို၊ ဗိသွာဧဝံ၊ မြင်ရပေ၍သာလျှင်၊
 ပသန္ဓော၊ ကြည်ညိုပါ၏၊ အဒ္ဓါ၊ မမျှတ်၊ ဗုဒ္ဓတ္တံ၊ ဘုရား၏အဖြစ်သို့၊ ပါဝု
 ဏိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
 သာရုအာဟာစာမိ၊ လျှောက်တောင်းပန်ပါ၏၊ ဗုဒ္ဓတ္တံ၊ ဘုရား၏အဖြစ်သို့၊
 ပတွာ၊ ရောက်တော်မူပြီးသော်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝိဇိတေ၊
 တိုင်းနိုင်ငံ၌၊ ဩက္ကမေယျာထ၊ သက်တော်မူခဲ့ပါလော၊ ပရမတ္ထဇော
 တိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာအမည်ရှိသော၊ သုတ္တနိပါတဋ္ဌကထာယ၊
 သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ ပဗ္ဗဇ္ဇသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇသုတ်၏အဖွင့်သည်၊
 နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊ ။

၃-မဟာဝဂ်-၂-ပဓာနသုတ်၊

တံမန္တိဇ္ဇဒံသုတ္တံ၊ တံမဟူသောဤ သုတ်သည်၊ ပဓာနသုတ္တံ၊ ပဓာန
 သုတ်တည်း၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း၊ ဟူမူကား၊
 ပဓာနာယ ဂမိဿာမိတ္ထေ မေရုဇ္ဇတိမနောတိဇ္ဈမိနာ၊ ပဓာနာယ ဂမိဿာ
 မိတ္ထေမေရုဇ္ဇတိ မနောဟူသော ဤစကားဖြင့်၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊
 ရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇသုတ္တံ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇသုတ်ကို၊ နိဗ္ဗိာပေသိ၊ ပြီးဆုံးပေ၏၊
 တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂန္ဓကုမ္ပိယံ၊ ဂန္ဓကုမ္ပိ၌၊ နိသိန္ဒော၊ နေတော်မူ
 စဉ်၊ ဝိဇ္ဇေတိ၊ ကြံတော်မူ၏၊ ကိ၊ ဝိဇ္ဇေတိ၊ အဘယ်သို့ကြံတော်မူသနည်း၊
 မယာ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗဿာနိ၊ ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ပဓာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီး

ဖြန်းခြင်းကို၊ ပတ္တယမာနေန၊ တောင့်တသဖြင့်၊ နုတ္တရကောရိကာ၊ သူတပါး
 တို့ပြုနိုင်ခဲ့သောအမှုကို၊ ကတာ၊ ပြုတော်မူအပ်ပြီ၊ တံနုတ္တရကောရိကံ၊ ထို
 ပြုနိုင်ခဲ့သောနုတ္တရကောရိယအကျင့်ကို၊ အဇ္ဈ၊ ဤယနေအခါ၌၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်း
 တို့အား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကထေဿာမိ၊ ဟောအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေ၊
 ကြံတော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဝံ၊ ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂန္ဓကုဋိ
 တော၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်မူ၍၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်တော်မူခဲ့၍၊ ဗုဒ္ဓါသနေ၊
 ဘုရားရှင်နေရာတော်၌၊ နိသိန္နော၊ နေတော်မူလျက်၊ တံပခာနပဟိတတ္တန္တိ
 တံပခာနပဟိ တတ္တံအစရှိသည်ကို၊ အာရုဘိတွာ၊ “အားထုတ်တော်မူ၍၊
 ဣမံသုတ္တံ၊ ဤပခာနသုတ်ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ
 ၌၊ တံမန္တိ၊ တံမဟူ၍၊ ဧဟိဝိဝစနေဟိ၊ နှစ်ပါးသော စကားတို့ဖြင့်လည်း၊
 အတ္တာနမေဝ၊ ကိုယ်တော်မြတ်ကိုသာလျှင်၊ နိဇ္ဈိသတိ၊ ညွှန်းတော်မူပေ၏၊
 ပခာနပဟိတတ္တန္တိ၊ ပခာနပဟိတတ္တံဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနတ္ထာယ၊ နိဗ္ဗာန်
 အလို၌၊ ပေသိတံ၊ စေတော်မူအပ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်တော်မူ၍၊ ပရိစ္ဆတ္တဘာ
 ဝံ၊ စွန့်အပ်သော ကိုယ်တော်၏အဖြစ်ကို၊ နဒိန္ဒေနရုဇ္ဈရံပတိ၊ ဘိပနေန၊ နဒိ
 နေရုဇ္ဈရံပတိဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ လက္ခဏံ၊ အမှတ်ကို၊ နိဇ္ဈိသတိ၊ ညွှန်း၏၊ ဟိ
 သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ နေရုဇ္ဈရံ၊ နေရုဇ္ဈရာဖြစ်ကို၊ လက္ခဏံ၊ မှတ်
 ခြင်းသည်၊ ပခာနပဟိတတ္တာယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းလိုသဖြင့်၊ နိဇ္ဈိသတိ၊
 ညွှန်း၏၊ တောနေဝစ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤနေရုဇ္ဈရာနဒိန္ဒာဟူသောပုဒ်
 ၌၊ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယဝိဘတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယမ္ပန၊ ဤ
 ဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နေရုဇ္ဈရာယ၊ နေရုဇ္ဈရာအမည်
 ရှိသော၊ နဒိယာ၊ မြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 နေရုဇ္ဈရာယ၊ နေရုဇ္ဈရာဖြစ်၏၊ တိရေ၊ ကမ်းနား၌၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိပရက္ကမာတိ၊ ဝိပရက္ကမဟူသည်ကား၊ အတိဝံ၊
 လွန်စွာသာလျှင်၊ ပရက္ကမိတွာ၊ လုံ့လပြု၍၊ ဗျာယတန္တိ၊ ဗျာယတံဟူသည်
 ကား၊ အပ္ပါဏကဏ္ဍာနံ၊ အသက်မရှိသောအကုသိုလ်တရားကိုဖြတ်ကြည်း
 ခြင်းကို၊ အနုယုတ္တန္တံ၊ မပြတ်ယှဉ်ခြင်းကို၊ ယောဂက္ခေမဿ ပတ္တိယာတိ၊
 ယောဂက္ခေမဿပတ္တိယာဟူသည်ကား၊ စတုဟိယောဂေဟိ၊ လေးပါး
 သောယောဂတို့မှ၊ ခေမဿ၊ ကုန်ရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဝိ
 ဂမတ္တံ၊ မှအံ့သော၌၊ နမုစိတိ၊ နမုစိဟူသည်ကား၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သား
 သည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုမာရ်နတ်သားသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိ
 သယာ၊ အရာအခွင့်မှ၊ နိက္ခမိတုကာမေ၊ ထွက်သွားလိုကုန်သော၊ ဒေဝ

၂၁

မနုဿေ၊ နတ်လူတို့ကို၊ နမုဗ္ဗတိ၊ မလွှတ်၊ အန္တရာယံ၊ အန္တရာယ်ကို၊ နေသံ၊
ထိုနတ်လူတို့အား၊ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏၊ တဿ၊ တထော၊ ထိုကြောင့်၊ နမုစိတိ၊ နမုစိ
ဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကရုဏံဝါစန္တိ၊ ကရုဏံဝါစံဟူသည်ကား၊ အနုန္တ၊
ယာယုတ္တံ၊ သနားခြင်းကရုဏာနှင့်ယှဉ်သော၊ ဘာသမာနောဥပါဂမိတံ
ဣမံပဒံ၊ ဘာသမာနောဥပါဂမိဟူသောဤပုဒ်သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်
သာတည်း၊ ဣသ္မာပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊
ဥပါဂတော၊ အနီးသို့ရောက်လာသနည်း၊ မဟာပုရိသော၊ ယောက္ခိယံ၊ မြတ်
သည်၊ ကေဒိဝသံ၊ တနေသန္တံ၊ စိန္တေသိကီရ၊ ကြံတော်မူသတတ်၊ ကံ၊ စိန္တေ
သိ၊ အဘယ်သို့ကြံတော်မူသနည်း၊ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ အာဟာရံ၊ အစာ
အာဟာရကို၊ ပရိယေသမာနော၊ ရှာဖွေရသည်ရှိသော်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဇိဝိတေ
အသက်ရှင်ခြင်း၌၊ သာပေက္ခော၊ ဝံကွက်ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဇိဝိတေ၊ အသက်ရှင်ခြင်း၌၊ သာပေက္ခော၊ ဝံကွက်သဖြင့်၊ အမတံ၊ နိဗ္ဗာန်
တရားကို၊ အဓိန္တ၊ ရခြင်းငှါ၊ နဝသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
စိန္တေသိကီရ၊ ကြံတော်မူလေသတတ်၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ အာဟာရဗ
န္တေဒါယ၊ အစာအာဟာရကိုဖြတ်၍၊ ပဋိပတ္တိ၊ ကျင့်၏၊ တေန၊ ထိုသို့အစာကို
ဖြတ်၍ကျင့်သောကြောင့်၊ ကိသော၊ ကြိုသည်၊ နုဗ္ဗဏ္ဏေဝ၊ အဆင်းမလွှ
သည်သာလျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ မာရော၊ မာရ်နတ်
သားသည်၊ အယံမေဂ္ဂ၊ ဤအကျင့်အကြောင်းတရားသည်၊ သဗ္ဗေဝေယံ၊
သက္ကာလေးပါးတရားကိုထိအံ့သောငှါ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇာနန္တော၊ မထိဘဲလျက်၊ သိဒ္ဓတ္ထော၊ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည်
အတိဇောရံ၊ အလွန်ပြင်းသော၊ တပံ၊ အကျင့်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြုသိ၏၊
ကဒါပိ၊ ရံခါ၊ မမေ၊ ငါ၏၊ ဝိသယံ၊ အရာကို၊ အတိတ္တမေယျ၊ လွန်နိုင်ရာ၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘိတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဒ္ဓိဒ္ဓန္တ၊ ဤမည်သောဤမည်
သောစကားကိုလည်း၊ ဝတ္တာ၊ ဆို၍၊ အတံ၊ ငါသည်၊ ဝါရေယျာမီတိ၊ တား
မြစ်အံ့ဟု၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ကိသောတွ
မသိဒ္ဓဗ္ဗဏ္ဏော သန္တိ၊ ကေမရုဏံတဝါတိ၊ ကိသောတွမသိဒ္ဓဗ္ဗဏ္ဏော သန္တိ
ကေမရုဏံ တဝဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်၏၊ ဝေဠုပန၊ ဤသို့သော
စကားကိုလည်း၊ ဝတ္တာ၊ ဆို၍၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း
အား၊ မရဏဿ၊ သေခြင်း၏၊ သန္တိ၊ ကဘာဝံ၊ နီးသည်၏အဖြစ်ကို၊ သံ၊
ဝေန္တော၊ ကြားစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ သဟဿတာဂေါမရဏဿ၊ ကော်သော
တဝဇိဝိတန္တိ၊ သဟဿတာဂေါမရဏဿ၊ ကော်သော တဝဇိဝိတံ၊

အစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၍၊
 အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အဿမရဏဿ၊
 ရှိသေခြင်းအား၊ သဟဿတာဂါနံ၊ အထောင်မျှသောသေခြင်းအတို့
 တို့၏ဘာဂေါ၊ အတို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောတာဂေါ၊ ထိုအတို့သည်၊
 ကော၊ အဘယ်သို့နည်း၊ မရဏဿ၊ သေခြင်း၏၊ ပစ္စယော၊ အကြောင်း
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပါဠသေသော၊ ပါဠာကြွင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ကော၊
 တခုသော၊ အံသော၊ အစွန်းသည်၊ ဧကံသော၊ တခုသောအစွန်း၊ ဣဒံ၊
 ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ အပ္ပါဏ
 ကဏ္ဍာနာဒိသဟဿတာဂေါ၊ ဤအသက်မရှိသော အကုသိုလ်ကို ဖုတ်
 ကြည်းခြင်းအစရှိသော အထောင်မျှလောက်သောအတို့သည်၊ တဝ၊ သင်
 ၏၊ မရဏဿ၊ သေခြင်း၏၊ ပစ္စယော၊ အကြောင်းတည်း၊ တတောပန၊ ထိုအ
 ထောင်မျှလောက်သောအတို့မှကား၊ တေ၊ သင်အား၊ ကော၊ ဧဝ၊ တခုသာ
 လျှင်ဖြစ်သော၊ ဘာဂေါ၊ အတို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တဝ၊ သင်၏၊
 ဇိဝိတံ၊ အသက်သည်၊ မရဏံမရဏဿ၊ သေခြင်း၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ
 ဌ်၊ ပြီးတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မရဏဿ၊ သေခြင်း၏၊ သန္တိကဿာံ၊
 နိုးသည်၏အဖြစ်ကို၊ သာဝေတွာ၊ ကြား၍၊ အထ၊ ထိုအခါ၌နံ၊ ထိုဘုရား
 လောင်းကို၊ ဇိဝိတေ၊ အသက်ရှင်ခြင်း၌၊ သမုဿာဟန္တော၊ ကောင်းစွာ
 အားထုတ်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဇိဝိတောဇိဝိတံသေယျာတိ၊ ဇိဝိတောဇိ
 ဝိတံသေယျာဟူသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကထံ၊ အဘယ်
 ကြောင့်၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှင်ရခြင်းသည်၊ သေယျ၊ မြတ်လေသနည်း၊ ဣတိ
 ဤသို့၊ ဝေဝဒေယျ၊ အကုသိုလ်ဆိုခြင်းအံ့၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှင်ရခြင်းသည်၊
 ဝုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကာဟာသိ၊ ပြုရပါလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
 ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်၊ သေယျာ၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်
 လျှင်၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေတည်း၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊
 အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ သဗ္ဗတာနိ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊
 ဒေသာန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ စရတောစတေ၊ ဖြစ်ဟုပရိယန္တိ၊ အာဒိ၊ စရ
 တောစတေ၊ ဖြစ်ဟုပရိယံ၊ ဤသို့အစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ပဒံ၊ ဗြဟ္မစရိယံဟူသောဝုန်ကို၊ ကာလေ
 နကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ မေထုနိရုတိ၊ မေထုန်မှကြဉ်ခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊
 ရည်၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ယံမေထုနိရုတိ၊ အကြင်မေထုန်မှကြဉ်
 ခြင်းကို၊ တာပသာ၊ ရသေ့တို့သည်၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဗုဟတောဗု

ဟန္တဿ၊ ပူဇော်သောသုအား၊ သေသံ၊ အကြွင်းဖြစ်သောပုဒ်သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
 ဂါထာ၌၊ ပါကုမေဝ၊ ထင်ရှားသောအနက်ရှိသည်သာတည်း၊ ဒုဂ္ဂေါမဂ္ဂေါ
 တိဇ္ဈမံပနအဗ္ဗဂါထံ၊ ဒုဂ္ဂေါမဂ္ဂေါဟူသော ဤထက်ဝက်သော ဂါထာဆို
 ကား၊ အာဂါဓံ၊ တည်ရာမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဓာနဝိတ္တိန္ဒနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း
 ကိုဖြတ်ခြင်းကို၊ ဇနေန္တော၊ ဖြစ်စေ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစ
 ကား၌၊ အပ္ပါဏကဏ္ဍာနာဒိဝဟတ္ထာ၊ အသက်မရှိသောအကုသိုလ်တရား
 ကိုဖုတ်ကြည်းခြင်းအစရှိသည်ကိုဆောင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုက္ခေန၊
 ဆင်းရဲခြင်းဖြင့်၊ ဂန္တဗ္ဗော၊ ရောက်အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂေါ၊
 ဒုက္ခမည်၏၊ ဒုက္ခိတကာယာမိတ္တေန၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိသောကိုယ်စိတ်ဖြင့်၊ ကတ္ထ
 ဗ္ဗတ္တာ၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုက္ခရော၊ ဒုက္ခရမည်၏၊ တာဒိသေနာ
 ဝိ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ သန္တိကမရဏေန၊ နီးသောသေ
 ခြင်းရှိသဖြင့်၊ ပါပုဏိတံ၊ ရောက်အံ့သောငှါ၊ အသတ္တုဏေယျတော၊ မတတ်
 နိုင်သောကြောင့်၊ ဒုရတိသမ္ဘဝေါ၊ ဒုရတိသမ္ဘဝမည်၏၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊
 အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣတော၊ ဤဂါထာပုဒ်မှ၊ ပရံ၊
 နောက်၌၊ ဣမာဂါထာဘဏံမာရောအဋ္ဌာယဒ္ဓဿသန္တိကေတိ၊ ဣမာဂါထာ
 ဘဏံမာရောအဋ္ဌာယဒ္ဓဿသန္တိကေဟူသော၊ အယံဥပဗ္ဗဂါထာ၊ ဤထက်
 ဝက်သောဂါထာကို၊ သင်္ခတိကာရေဟိ၊ သင်္ခယနာတင်သောဆရာတို့
 သည်၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧကေ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်၊ သကလဂါထာ
 ဝိ၊ အလုံးစုံသောဂါထာကိုလည်း၊ သင်္ခတိကာရေဟိ၊ သင်္ခယနာတင်ဆရာ
 တို့သည်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟော၊ အပ်၏၊ ဘဂဝတ၊ ဝေပန၊ ဖြတ်စွာတရားသည်လျှင်ကား၊
 ပရံပိယ၊ သူတပါးကိုကဲ့သို့၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်တော်မြတ်ကို၊ နိဗ္ဗိသန္တေန၊
 ပြည့်နိုးတော်မူသဖြင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဇာတကံ၊
 ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ အယံကထာ၊ ဤစကား
 သည်၊ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့၏ခန္တိ၊ ရှစ်သက်သော အယူတည်း၊ တတ္ထ၊ ထို
 ဂါထာ၌၊ အဋ္ဌာတိ၊ အဋ္ဌာဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေ၏၊ သေသံ၊
 ကြွင်းသောစကားသည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်လွင်သည် သာတည်း၊ ဆတ္ထ
 ဂါထာယ၊ ဆဋ္ဌဂါထာ၌၊ ယေနတ္ထေနာတိတ္ထေ၊ ယေနတ္ထေနဟူသော ဤပုဒ်
 ၌၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ အန္တရာယ၊ အကျိုးစီးပွား၏အန္တရာယ်ကို၊
 ကရဏေန၊ ပြုလိုသဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတ္ထေန၊ အလိုအားဖြင့်၊ ပါဝိ
 မ၊ ယုတ်မာသော မာရ်နတ်တို့၊ သင်သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊
 အာဂတော၊ ရောက်လာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊ အ

၂၂

မိပ္ပါယ်တည်း။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်လွင်
 သည်သာတည်း။ ဇိဝံပုညာနိကာဟသီတိဣဒံဝစနံ၊ ဇိဝံပုညာနိကာဟ သီ
 မှာသော ဤစကားကိုကား၊ ပဋိက္ခိပေန္တော၊ ပယ်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊
 အဏုမတ္တောပီတိဣဒံဝါထံ၊ အဏုမတ္တောပီဟူသောဤဝါထာကို၊ အာဟ၊
 ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝါထာ၌၊ ပုညောတိ၊ ပုညောဟူသည်ကား၊
 မာရေန၊ မာရ်နတ်သားသည်၊ ပုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော၊ ဝဇ္ဇဂါမိံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲသို့
 ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ တဏှတိ၊
 ဆို၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်
 တည်း။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧကံသောတဝဇ္ဇိတန္တိ ဣဒံဝစနံ၊ ဧကံသောတ
 ဝဇ္ဇိတံဟူသောဤစကားကို၊ အာရုတ္တံ၊ အာရုံပြု၍၊ မာရံ၊ မာရ်နတ်ကို၊
 သန္တုဇ္ဇေန္တော၊ မြှမ်းချောက်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ အတ္ထိသဒ္ဓါတိဣဒံဝါ
 ထံ၊ အတ္ထိသဒ္ဓါဟူသောဤဝါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတြ၊ ထိုဝါ
 ထာ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ အမိပ္ပါယော၊ အမိပ္ပါယ်တည်း။ အရေ
 မာရ၊ အချင်းမာရ်နတ်၊ အနုတ္တရေ၊ အတုမရှိသော၊ သန္တိ ဝရပဒေ၊ ငြိမ်
 သက်သဖြင့် မြတ်သော နိဗ္ဗာန်အရပ်၌၊ အသဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါခြင်းမရှိသည်။
 ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သဒ္ဓေါပိ၊ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသောသူ
 သည်လည်း၊ ကုသိတော၊ ပျင်းရိသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံ၏။ အာရုဇ္ဈတိရိယော၊ အားထုတ်ခြင်း
 လုံးလနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ သမာနောပိ၊ ဖြစ်ငြားသော်လည်း၊ ဗုပ္ပညော၊ ပညာ
 မရှိ၊ တတ္ထ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ အနုပုစ္ဆမာနော၊ အစဉ်မေး
 မြန်းရာသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မဟံပန၊ ငါတုရားသည်ကား၊ အနုတ္တရေ၊
 အတုမရှိသော၊ သန္တိ ဝရပဒေ၊ ငြိမ်သက်သဖြင့် မြတ်သော နိဗ္ဗာန်၌၊
 ဩကပ္ပနသဒ္ဓါ၊ သက်ဝင်ယုံကြည်သောသဒ္ဓါသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တထာ၊ ထို
 မှတပါး၊ ကာယိကစေတသိကမသိဝိလပရက္ခမတာသင်္ခါတံ၊ ကိုယ်စိတ်
 ကိုမှီ၍ဖြစ်သောမပေါ့လျော့သောလုံးလရှိသည်၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော၊
 ဝီရိယဉ္စ၊ ဝီရိယသည်လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇိဗုဒ္ဓိပမပညာစ၊ ခိုဗ်းကြိုးစက် နှင့်တူ
 သောပညာသည်လည်းကောင်း၊ မမ၊ ငါအား၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောတ္တံ၊ ထိုသင်
 မာရ်နတ်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဟိတတ္ထံ၊ တိုက်တွန်းအပ်သောသဘောရှိ
 သော၊ ဥတ္တမဇ္ဈာသယံ၊ မြတ်သော အလိုဆန္ဒရှိသော၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ကိံ၊
 အဘယ်ကြောင့်၊ ဇိဝံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းကို၊ အနုပုစ္ဆသိ၊ မေးလေသနည်း၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းကို၊ ပုစ္ဆသိ၊ မေးသနည်း။

ပညာစမမာတိဋ္ဌေ။ ပညာစမမဟူသောဤပုဂ္ဂိုလ်၊ စသန္ဓေန၊ စသန္ဓါဖြင့်၊
သဘိစ၊ သဘိတရားသည်လည်းကောင်း၊ သမာဓိစ၊ သမာဓိတရားသည်
လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧဝံသန္ဓေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပဉ္စပိ၊ ငါးပါး
ကုန်သော၊ ယေဟိ၊ ခမ္မေဟိ၊ အကြင်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံ
ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။
တေသု၊ ထိုငါးပါးသောတရားတို့တွင်၊ ဧကေနာပိ၊ တခုသောတရားနှင့်
လည်း၊ အပိရဟိတံ၊ မကင်းမကွာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဟိ
တတ္ထံ၊ တိုက်တွန်းအပ်သောသဘောရှိသော၊ ခံ၊ ငါးပါးတို့၊ သင်မာရ်နတ်
သည်၊ ကိံ။ အဘယ်ကြောင့်၊ ဖိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ အနုပုစ္ဆသိ၊ မေးသိလေ
သနည်း။ ဝိရိယံ၊ သမ္မာဝါယာမတရားကို၊ ဒဠ္ဇံ၊ ခြံစွာ၊ အာရန္တိ၊ တော၊ အား
ထုတ်သော၊ ပညဝန္တဿ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဈာပင်နော၊ မကောင်းမှုကို
ဇုတ်ကြည်းတတ်သော၊ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကို၊ ပဿတော၊ မြင်
တတ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဧကောဟံ၊ တရက်မျှ၊ ဖိဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်
သေယျ၊ နနု၊ မြတ်သည်မဟုတ်လေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာရ်၊ မာရ်နတ်သား
ကို၊ သန္တဇ္ဇေတွာ၊ ခြိမ်းချောက်တော်မူ၍၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ ဧဟ
စိတ္တပဝတ္တံ၊ ကိုယ်စိတ်တော်၏ဖြစ်ကြောင်းကို၊ ဒေသသန္ဓေ၊ ပြတော်မူလို
သည်ဖြစ်၍၊ နဒီနမဝိတိဂါထာနွယံ၊ နဒီနမဝိဟူသောဂါထာနှစ်ခုတို့၏ အ
ပေါင်းကို၊ အါဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တံဂါထာနွယံ၊ ထိုဂါထာနှစ်ခုတို့၏အပေါင်း
သည်၊ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ ပါကဋမေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာတည်း။
အယမ္ပန၊ ဤသို့လတ္တံ့သည်ကား၊ အဓိပ္ပါယဝဏ္ဏနာ၊ အဓိပ္ပါယ်၏ အဖွင့်
တည်း၊ မမ၊ ငါ၏။ သရိဇေ၊ ကိုယ်၌၊ အပ္ပါဏကဏ္ဍာနဓိရိယတော၊ အပ္ပါဏက
ဟုဆိုအပ်သောအကုသိုလ်တရားကိုဇုတ်ကြည်းတတ်သောဓိရိယရှိသော
ကြောင့်၊ သမုဗ္ဗိတော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော၊ ယွာယံယော၊ အယံဝါတော၊
အကြင်လေသည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ လောကော၊ လောက၌၊ အယံဝါတော၊
ဤလေသည်၊ ဂင်္ဂါယမုနာဒိနံပိ၊ ဂင်္ဂါရေယမုနာရေ အစရှိသည် တို့၏
လည်း၊ သောတာနိ၊ အယဉ်တို့ ကို၊ ဝိသောသယော၊ ခန်းခြောက်စေနိုင်ရာ၏။
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဟိတတ္ထဿ၊ တိုက်တွန်းအပ်သောသဘောရှိသော၊ မေ၊ ငါ
အား၊ စတုနာဠိမတ္တံ၊ လေးကွင်းစားမျှသောကံသော၊ လောဟိတံ၊ သွေးကို၊
ကိပ္ပိ၊ တဝိုးတစ်မျှ၊ နဥပသောသယောယျ၊ မခန်းခြောက်စေနိုင်ရာ၊ ကောဝ
လမေဝ၊ စင်စစ်သာလျှင်၊ လောဟိတမေဝ၊ သွေးသည်သာလျှင်၊ သုဿတိ၊
ခြောက်သည်၊ န၊ မဟုတ်လေသေး၊ အပိစခေါပန၊ စင်စစ်သောကား၊ တသို့

သံတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-တတိယတွဲ။

လောဟိထေ၊ ထိုလေးကွင်းစားမျှလောက်သောသွေးသည်၊ သုဿမာနမ္ပိ၊
 ခြောက်တတ်သည်ရှိသော်၊ ဗဒ္ဓါဗဒ္ဓဘေဒံ၊ ဗဒ္ဓသည်းခြေ အဗဒ္ဓသည်းခြေ
 အားဖြင့်ပြားသော၊ သရိရာနုဂတိံ၊ တကိုယ်လုံးကိုအစဉ်မျှောက်သော၊
 ဝိတ္တံအသိ တဝိတာဒိပဒိန္နာဒကံ၊ သည်းခြေအစား အသောက် အစရှိ
 သည်ကို ဖုံးလွှမ်းသော၊ စတုနာဠိမတ္တမေဝ၊ လေးကွင်းစားမျှ လောက်
 သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ သေမှဉ္စ၊ သလိပ်သည်လည်း၊ သုဿတိ၊ ခန်း
 ခြောက်၏၊ အပရံ၊ ထိုမှတပါး၊ ကိဉ္စိ၊ တစိုးတစိသော၊ တတ္ထကမေဝ၊ ထိုမျှ
 လောက် လေးကွင်းစား မျှသာရှိသော၊ မုတ္တဉ္စ၊ ကျင်ငယ် သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဩဇဉ္စ၊ ဩဇာသည်လည်းကောင်း၊ သုဿတိ၊ ခန်းခြောက်၏၊
 တေသုစ၊ ထိုကျင်ငယ်ဩဇာတို့သည်လည်း၊ သုဿမာနေသု၊ ခြောက်
 ကုန်သည်ရှိသော်၊ မံသာနိပိ၊ အသားတို့သည်လည်း၊ နိယန္တိ၊ ကုန်လေကုန်
 ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တဿမေ၊ ထိုငါ့အား၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ မံသေသု၊
 အသားတို့သည်၊ နိယမာနေသု၊ ကုန်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဘိယျော၊ လွန်စွာ၊
 ဝိတ္တံ၊ ငါ၏မိတ်သည်၊ ပသိဒတိ၊ ကြည်လင်၏၊ တပ္ပစ္စယာ၊ ထိုသည်းခြေ
 သလိပ်သွေးခန်းခြောက်ခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ နသိဒတိ၊
 ငါနောက်သို့မဆုတ်လေ၊ သောတွံ၊ ထိုသင်သည်၊ မံ၊ ငါ၏၊ ဤဒိသံ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ အဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍၊ သရိရမတ္တ
 မေဝ၊ ကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ကိသောတွမသိဒုဗ္ဗဏ္ဍောသန္တိ၊ ကေ
 မရဏံတဝါတိ၊ ကိသောတွမသိ ဒုဗ္ဗဏ္ဍောသန္တိ၊ ကေ မရဏံတဝဟူ၍၊
 ဘဏာသိ၊ ဆို၍၊ ကေဝလဉ္စ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိတ္တမေဝ၊ မိတ်
 သည်သာလျှင်၊ ပသိဒတိ၊ ကြည်သည်၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ အဝိစခေါပန၊ စင်
 စစ်အားဖြင့်ကား၊ ဘိယျော၊ လွန်စွာ၊ သတိစ၊ သတိသည် လည်းကောင်း၊
 ပညာစ၊ ပညာသည်လည်းကောင်း၊ သမာဓိစ၊ သမာဓိသည်လည်းကောင်း၊
 မမ၊ ငါ့အား၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ တည်၏၊ အဏုမတ္တောပိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်း၊ ပမာဒေါ
 ဝါ၊ မေ့လျော့ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗောဟောဝါ၊ တွေဝေခြင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ ဝိတ္တဝိက္ခေပေါဝါ၊ မိတ်၏ပျံ့လွင့်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
 နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဟရတော၊ နေသော၊ တဿမဟံ၊ ထိုငါ့အား၊ လော
 ကေမိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသော၊ အဒ္ဓါနံဝါ၊ အစွန့်လည်းကောင်း၊ အနာဂတံဝါ
 လာလတ္တံသော အစွန့်လည်းကောင်း၊ ဇေတရဟိဝါ၊ ယခုပစ္စုပ္ပန်တဝ၌
 လည်းကောင်း၊ ဩပတ္တမိကာ၊ သူတပါးလုံ့လကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေ

ဒံနာ၊ ဝေဒနာတို့ကို၊ ဝေဒိယန္တိ၊ ခံစားကုန်၏၊ တာသံဝေဒနာနံ၊ ထိုဝေဒနာတို့ထက်၊ နိဒဿနဘူတံ၊ ထင်ရှားစွာညွှန်းပြအပ်သော၊ ဥတ္တမဝေဒနံ၊ မြတ်သောဝေဒနာသို့၊ ပတ္တဿ၊ ရောက်သော၊ မေ၊ ငါအား၊ သုခဒုက္ခန၊ ချမ်းသာဆင်းရဲဖြင့်၊ ဖုဠာနံ၊ တွေ့ကုန်သော၊ အညေသံ၊ ငါမှတပါးသောဝုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ သီတေန၊ ချမ်းအေးသဖြင့်၊ ဥဏှံ၊ အပူကို၊ ဖိတ္တံ၊ ဖိတ်သည်၊ ဥဏှန၊ အပူဖြင့်၊ သီတံ၊ အချမ်းအအေးကို၊ ဖိတ္တံ၊ ဖိတ်သည်၊ အပေက္ခတေ၊ ဝဲကွက်၏၊ ခုဒ္ဒါယ၊ ငတ်မွတ်သဖြင့်၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ အပေက္ခတေ၊ ဝဲကွက်၏၊ ဝိပါဿယ၊ မွတ်သိပ်ခြင်းနှင့်၊ ဖုဠာနံ၊ တွေ့သောဝုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဖိတ္တံ၊ ဖိတ်သည်၊ အပေက္ခတေ၊ ဝဲကွက်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမဂုဏေသု၊ ကာမဂုဏ်တရားတို့တွင်၊ ဧကကာမဗ္ဗိ၊ တခုသောကာမဂုဏ် ဟူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဖိတ္တံ၊ ဖိတ်သည်၊ နာပေက္ခတေ၊ မဝဲကွက်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သုဘောဇနံ၊ ကောင်းသောဘောဇဉ်ကို၊ သုဗ္ဗိသွာ၊ စားပြီး၍၊ သုခသေယျံ၊ ချမ်းသာစွာ အိပ်ခြင်းကို၊ အဟောဝတသေယျံ၊ ဪဉာဏ်အိပ်ရမှုကားကောင်းလေစွတကား၊ ဤဒိသေန၊ ဤသို့သဘောရှိသောအာကာရေန၊ အခြင်းအရာဖြင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဖိတ္တံ၊ ဖိတ်သည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ဘူးသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ မာရ၊ အိုမာရ်နတ်၊ တံ၊ သင်မာရ်နတ်သည်၊ ပတ္တဿ၊ အလွန်ဆင်းရဲသော ဝေဒနာသို့ရောက်သော၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဖိတ္တံ၊ ဖိတ်သည်၊ သုဒ္ဓတံ၊ စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဿ၊ ရှုလေလော၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ သုဒ္ဓတံ၊ စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နံ၊ ထိုမာရ်နတ်ကို၊ နိဝါရေသေ၊ မိ၊ တားမြစ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဂတမာရသေ၊ လာသောမာရ်နတ်၏၊ မနောရထဘဉ္စနတ္ထံ၊ နှလုံးသွင်း၏အလို ဟိုမျိုးဖျက်အံ့သောငှါ၊ မာရသေနံ၊ မာရ်စစ်သည်ကို၊ ကိတ္တေတွာ၊ ကြားတော်မူ၍၊ တာယ၊ ထိုမာရ်စစ်သည်၏၊ အပရာဇိတဘာဝံ၊ မအောင်နိုင်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ကာမာတေပဌမာသေနာတိအာဒိကာ၊ ကာမာတေပဌမာသေနာဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဆဂါယာယော၊ ခြောက်ဂါယာတို့ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါယာကို၌၊ အာဒိတောဝ၊ အစဌလျှင်၊ အဂါရိယတူတေ၊ အိပ်ရာထောင်သော လူဘောင်၌နေသည်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေသတ္ထေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ကို၊ ဝတ္ထုကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမတရားတို့၌၊ ကိလေသကာမာ၊ ကိလေသကာမတို့သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မောဟယန္တိ၊ မိုက်စေ

၂၂ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

ကုန်၏။ တသွား၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ထိုကိလေသာကာမတို့ကို၊ အဘိတုဃ၊
 နှိပ်စက်၍၊ အနဂါရိယတာဝံ၊ အိပ်ရာမထောင်သောရဟန်း၏ဘောင်၌နေ
 သောအဖြစ်သို့၊ ဥပဂတာနံ၊ ရောက်ကုန်သောသူတို့အား၊ ပဇ္ဇေသုဝါ၊
 အစွန့်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သေနာသနေသုဝါ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာတို့
 ၌လည်းကောင်း၊ အညတရညတရေသုဝါ၊ အမှတ်မရှိတပါးပါးသောနေရာ
 တို့၌လည်းကောင်း၊ အဓိကုသလေသု၊ အလွန်သောကုသိုလ်ဟု ဆိုအပ်
 ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ အာရတိ၊ အတန်တလဲလဲမွေ့လျော်ပျော်
 မြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ပဗ္ဗဇိတေနအာသုသော
 အဘိရတိ၊ ဒုက္ခရာတိ၊ ပဗ္ဗဇိတေနအာသုသော အဘိရတိ ဒုက္ခရာဟူ၍၊
 ဒုက္ခဗျာဒိတောတော်မူအပ်သည်သာတည်း၊ အာသုသော၊ အရှင်တို့၊ ပဗ္ဗဇိ
 တေန၊ ရဟန်းသည်၊ အထိရတိ၊ အလွန်မွေ့လျော်အပ်သော တရားကို၊
 ဒုက္ခရံ ပြုနိုင်မည်ခဲယဉ်းတွ၏၊ တတောပရပနိဗန္ဓဇိကတ္တာ၊ ထိုသူတပါး
 နှင့်စပ်၍အသက်မွေးခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ခုပ္ပိပါသ၊ ငတ်မွတ်
 ဆာလောင်ခြင်းသည်၊ ဗာဓတိ၊ နှိပ်စက်၏၊ တာယဗာဓိကာယ၊ ထိုငတ်
 မွတ်ဆာလောင်ခြင်း နှိပ်စက်သဖြင့်၊ ပရိယေသနတဏှာ၊ ရှာဖွေခြင်း
 တဏှာလောဘသည်၊ ဗိတ္တံ၊ မိမိ၏စိတ်သည်၊ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏၊ အထ၊
 ထိုအခါ၌၊ ကိလန္တုဗိတ္တာနံ၊ ပင်ပန်းသောစိတ်ရှိကုန်သော၊ နေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 တို့အား၊ ထိနမိန္ဒံ၊ ထိနမိန္ဒတရားသို့၊ ဩက္ကမတိ၊ သက်တတ်၏၊ တတော၊
 ထိုထိနမိန္ဒသို့သက်ခြင်းကြောင့်၊ ဝိသေသံ၊ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်အထူးကို၊ အနဓိ
 ဂစ္ဆန္တနံ၊ မရနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဒုရဘိသန္တဝေသု၊ အလွန်ဖြစ်နိုင်ခဲ
 ကုန်သော၊ အရညဝနပဇ္ဇေသု၊ ဆိတ်ငြိမ်သောတောအုပ်အစွန် ဖြစ်ကုန်
 သော၊ သေနာသနေသု၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာတို့၌၊ ဝိဟရတံဝိဟရန္တနံ၊
 နေကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဥတြာသသည်တာ၊ ထိတ်လန့်သောအမှတ်ရှိ
 သည်၏အဖြစ်ဟူသော၊ ဘိရု၊ ကြောက်ခြင်းသည်၊ ဇေယတိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊
 ဥဿကီပရိသကီတာနံ၊ အနီး၌ဖြစ်၍ရှုံရှာခြင်းထက်ဝန်းကျင်၌ရှုံရှာခြင်း
 ရှိကုန်သော၊ ဗိဇာရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဝိဝေကရသံ၊ ဆိတ်
 ငြိမ်သောအရသာကို၊ အနုသာဓယမာနာနံ၊ မသာယာကုန်ဘဲလျက်၊ ဝိဟရ
 တံ၊ နေကုန်သော၊ ဧဝံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ သေသေသောမဂ္ဂေါ၊ ဤ
 အကြောင်းသည်၊ သိယာနုခေါ၊ ဖြစ်လေရာသေး၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိ
 ပတ္တသံ၊ အကျင့်တရား၌၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ပုံမှားသက်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်
 တတ်၏၊ တံ၊ ထိုပုံမှားသက်ဝိစိကိစ္ဆာကို၊ ဝိနောဗေဝံ၊ ပျောက်၍၊ ဝိဟ

ရတိ၊ နေ၏၊ အဥမတ္တကေန၊ အနည်းငယ်ဖြစ်သော၊ ဝိသေသာမိဂမေန၊ ဈာန်
မဂ်ဖိုလ်အထူးကိုရလိုသဖြင့်၊ မာနပက္ခထမ္ဘာ၊ မာဂ်မင်း၏အပင်းအသင်း
ဖြစ်သော၊ ခိုင်ခံ့ခြင်းတို့သည်၊ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏၊ တေပိ၊ ထိုခိုင်ခံ့
ခြင်းဖြစ်သော မာဂ်မင်း၏ အပင်း အသင်းတို့ကိုလည်း၊ ဝိနောဒေတွင်၊
ပျောက်လွှင့်၍၊ ဝိဟရတံ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ တာ
တော၊ ထိုအနည်းငယ်ရအပ်သော ဈာန်မဂ်ဖိုလ်ကိုရလိုသည်ထက်၊ အဓိ
ကတရံ၊ အလွန်ဖြစ်သော၊ ဝိသေသာမိဂမံ၊ ထူးသော ဈာန်မဂ်ဖိုလ်ရခြင်း
ကို၊ နိဿယ၊ ဖြစ်၍၊ လာဘသတ္တာရဝိလောကာ၊ လာဘသပ္ပကာအကျော်
အစောတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ လာဘာဒိမုန္တိတာ၊ လာဘသပ္ပကာအ
စရှိသည်နှင့်မက်မောကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဓမ္မပဋိရူပကာနံ၊ အတုဖြစ်
သောတရားစကားတို့ကို၊ ပကာသန္တော၊ ထင်ရှားပြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မိစ္ဆာ
ပဿံ၊ မှားသောအမြင်သို့၊ အဓိဂစ္ဆာ၊ ရောက်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုမှားသောအမြင်
၌၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဇာတိအာဒိဟိ၊ အမျိုးဇာတ်အစ
ရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥက္ကံသန္တိ၊ ခြီးမြှောက်ကုန်၏၊ ပရံ၊
သူတပါးကို၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ရုတ်ချကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကာမာဒိနံ၊ ကာမ
အစရှိသည်တို့၏၊ ပဌမသေနာဒိဘာဝေါ၊ ရှေးဦးစွာသောမာဂ်စစ်သည်၏
အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိကဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဒသဝိမံ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိ
သော၊ ဇေသေနံ၊ ထိုမာဂ်စစ်သည်ကို၊ ဥဒ္ဓိသိတွာ၊ ညွှန်ပြတော်မူ၍၊ က၊ တွာ
ဓမ္မသမန္နာ၊ ဂတတ္တာ၊ မည်းသောအကုသိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ ကဏ္ဍသ၊ ကဏ္ဍအမည်ရှိသော၊ နမုဝိနော၊ မာဂ်နတ်သား၏၊ ဥပ
ကာရာယ၊ အထောက်အပံ့အလှိုငြိုးယသွားအကြင်ကြောင့်၊ သံဝတ္ထတိ၊
ကောင်းစွာဖြစ်တတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နံ၊ ထိုအကုသိုလ်တရားကို၊
တာဝ၊ သင်မာဂ်နတ်၏၊ သေနာပတိ၊ စစ်သည်ဟူ၍၊ နိဇ္ဈိသန္တော၊ ညွှန်ပြ
တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သောနမုဝိ တေသေနာကဏ္ဍသယာဘိပ္ပဟာဂိနိတိ၊
သောနမုဝိတေသေနာကဏ္ဍသယာဘိပ္ပဟာဂိနိဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ
၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာဝုဒ်၌၊ အဘိပ္ပဟာဂိနိတိ၊ အဘိပ္ပဟာဂိနိဟူသည်ကား၊
သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဝိဇာတိနိ၊ ပင်ပန်းခြင်းကိုဖြစ်
စေတတ်၏၊ နိပ္ပေါထနိ၊ ရိုက်ခတ်တတ်၏၊ အန္တရာယကရိ၊ အန္တရာယ်ကို
ပြုလေ့ရှိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နနံ၊ အသုရော
ဇိနာတိဇေတွာဝ လာဘတသုန္တိ၊ နနံအသုရောဇိနာတိဇေတွာ ဝလော
တေသုခံဟူသည်ကား၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ တဝ၊ သင်၏၊ သေနံ၊ ကာမဂုဏ်အစရှိ

သောစစ်သည့်ကို၊ ကာယေစ၊ ကိုယ်၌လည်းကောင်း၊ ဇိဝိတေစ၊ အသက်
၌လည်းကောင်း၊ သာပေက္ခော၊ ဝဲကွက်ခြင်းရှိသော၊ အသုရော၊ ရဲရင့်ခြင်း
မရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ နိဇ္ဇာတိ၊ မအောင်လေ၊ သုရော
ပဲန၊ ရဲရင့်သောယောက်ျားသည်ကား၊ ဇိဇ္ဇာတိ၊ အောင်၏၊ ဇေတွာဝ၊ အောင်
ပြီး၍လည်း၊ မဂ္ဂသုခဉ္စ၊ မဂ်ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ ဗလသုခဉ္စ၊ ဖိုလ်ချမ်း
သာကိုလည်းကောင်း၊ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏၊ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း
သုခံ၊ မဂ်ဖိုလ်ချမ်းသာကို၊ လတာတေ၊ ရ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံသု
ခံ၊ ထိုမဂ်ဖိုလ်ချမ်းသာကို၊ ပတ္တယမာနော၊ တောင်းတသော၊ အာဟတ္တိ၊
ငါသည်လည်း၊ ဇေသုဉ္စ၊ ထိုသို့သော မဂ်ဖိုလ်တည်းဟူသောချမ်းသာရ
ကို၊ ပရိဟာရေယျံ၊ ဆောင်နိုင်၏၊ သံဂါမာဝစရာ၊ စစ်မြေအရပ်၌ ကျင်
လည်ကုန်သော၊ အနိဝတ္တိနော၊ နောက်သို့ မဆုတ်ကုန်သော၊ ပုရိသာ၊
ယောက်ျားတို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အနိဝတ္တနိကာဘာဝံ၊ နောက်သို့
မဆုတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥပနတ္တံ၊ သူတပါးသိစိမ့်သောငှါ၊ ဝီသေဝါ၊
ဦးခေါင်း၌လည်းကောင်း၊ ဓဇေဝါ၊ တံခွန်၌လည်းကောင်း၊ အာရုဇေဝါ၊
လက်နက်၌လည်းကောင်း၊ မုဉ္ဇတိဏံ၊ ဖြူဆံမြက်ကို၊ ဗန္ဓန္တိ၊ ဖွဲ့ကြကုန်၏၊
တံ၊ ထိုဖြူဆံမြက်နှင့် တူသောသူတော်ကောင်းတရား တည်းဟူသောတံ
ခွန်ကို၊ သယမ္ပိ၊ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း၊ ပရိဟာရတိစ္ဆေဝ၊ ဆောင်ရှက်၏ဟူ၍
သာလျှင်၊ ဓိ၊ ငါ့ကို၊ တံ၊ သင်မာရ်နတ်သည်၊ ဓာရေဟိ၊ ဖွတ်လေလော၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သင်္ဂါမေမေမတံသေယျော
ယဉ္ဇေဇိဝေပရာဇိတောတိ၊ သင်္ဂါမေမေမတံသေယျောယဉ္ဇေဇိဝေပရာဇိ
တောဟူသည်ကား၊ ယေနဇိဝိတေန၊ အကြင်ကိလေသာနှင့်တကွအသက်
ရှင်ခြင်းဖြင့်၊ ဇိဝေ၊ အသက်ရှင်ခြင်း၌၊ ပရာဇိတော၊ ရှုံး၏၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ တယံ၊ သင်သည်၊ သမ္မာပဋိပန္နာနံ၊ ကောင်းစွာကျင့်သောသူတို့
အား၊ အန္တရာယကရေန၊ အန္တရာယ်ကိုပြုသည်နှင့်၊ သမ္ဘိ၊ တကွ၊ မမ၊ ငါ၏
ဇိဝိတာ၊ အသက်ရှင်သောထက်၊ သင်္ဂါမေ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောစစ်
မြေအရပ်၌၊ မတံ၊ သေရခြင်းသည်၊ သေယျော၊ မြတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ မတံ၊ သေခြင်း
သည်၊ သေယျော၊ မြတ်လေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဆို
ငြိးအံ့၊ ယသ္မာပဂါဇ္ဇေတ္ထိ(ပ)သုဗ္ဗတာတိတ္ထေ၊ ယသ္မာပဂါဇ္ဇေတ္ထိ(ပ)သုဗ္ဗတာ
ဟူသောဤဂါထာ၌၊ ကာမာဒိကာယ၊ ကာမအစရှိသော၊ အတ္တုတ္တံသနပရ
ဝတ္တနပရိယောသာနာယ၊ မိမိကိုယ်ကိုခြီးမြှောက်ခြင်းသူတပါးကိုရှုတ်ချ

ခြင်းအဆုံးရှိသော၊ တဝ၊သင်၏၊ပဂါဠာ၊နစ်ကုန်ဝင်ကုန်သော၊ နိမုဂ္ဂါ၊
 နစ်ကုန်သော၊ အနုပဓိဋ္ဌာ၊အစဉ်အတိုင်းဝင်ကုန်သော၊ ဧကော၊အမျှကုန်
 သော၊သမဏာ၊ဗြာဟ္မဏာ၊ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နဒိ၊သန္တိ၊မထင်ကုန်၊
 သီလာဒိဟိ၊သီလအစရှိကုန်သော၊ဂုဏေဟိ၊ဂုဏ်ဂေချးတို့ဖြင့်၊ နပကာ
 သန္တိ၊ထင်ရှားမပြနိုင်ကုန်၊ အန္ဓကာရံ၊အဓိကံတိုက်သို့၊ ပဓိဋ္ဌာပိယ၊ဝင်
 ကုန်သကဲ့သို့၊ပောသန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတေ၊ထိုကိလေသာတည်းဟူသော
 စစ်သည်တို့သည်၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ပဂါဠာ၊ဝင်ကုန်နစ်ကုန်သည်၊ သမာနာ၊ဖြစ်
 ကုန်လျက်၊ကဒါပိ၊ရံခါ၊ဥမ္ပုဇ္ဈိတွာ၊ရေပေါ်သို့တက်၍၊နိမုဇ္ဈပုရိသောပိယ
 ဂုပ်သောယောကျ်ားကဲ့သို့၊ သာဟုသဒ္ဓါတိအာဒိနာနယေန၊ကောင်းသော
 သဒ္ဓါဤသို့ အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ သဓေဥမ္ပုဇ္ဈန္တိ၊ အကယ်၍ပေါ်ကုန်၏၊
 တထာပိ၊ ထိုသို့ပေါ်ငြားသော်လည်း၊ တာယသေနာယ၊ ထိုကိလေသာ
 တည်းဟူသောစစ်သည်သည်၊အန္တောတ္တတတ္တာ၊လွှမ်းမိုးလေသည်၏အ
 ဖြစ်ကြောင့်၊သဗ္ဗေပိ၊အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊၊ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓါဒယော၊
 သုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါအစရှိကုန်သော၊သုဗ္ဗတာ၊ကောင်းသော အကျင့်ရှိကုန်
 သေဒပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ယေနမဂ္ဂေန၊အကြင်မဂ်ဖြင့်၊နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်သို့၊ဂစ္ဆန္တိ
 သွားကုန်၏၊နိဗ္ဗာနဂါဇ်နံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့သွားသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ခေမံ၊ဘေးမရှိ
 သော၊တစ္ဆမဂ္ဂံ၊ထိုခရီးကိုလည်း၊ နဇာနန္တိ၊မသိလေကုန်၊ ဣတိဣမံဂါထံ၊
 ဤသို့သောဂါထာကို၊သုတွာ၊ကြားရ၍၊မာရော၊မာရ်နတ်သည်၊ပုန၊တစ်
 ကိစ္စ၊တစ်တစ်သောစကားကို၊ အဝတွာဧဝ၊မဆိုမူ၍သာလျှင်၊ ပက္ကမံ၊
 အရပ်တပါးသို့ဖဲလေ၏၊ တထိ၊ထိုမာရ်နတ်သည်၊ ပက္ကန္တေပန၊ ဖဲ၍သွား
 သည်ရှိသော်ကား၊မဟာသတ္တော၊သုရားသောင်းသည်၊တာယဒုက္ခရုကာ
 ရိကာယ၊ ထိုသို့ပြုနိုင်ခဲ့သောအကျင့်ကိုကျင့်သဖြင့်၊ ကိစ္စံ၊ တစ်တစ်မျှ
 သော၊ပိသေသံ၊ချွန်မဂ်ဖိုလ်အထူးကို၊အနဓိဂစ္ဆန္တော၊ မရံသည်ဖြစ်၍၊
 အနုက္ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ဗောဓာယ၊ သစ္စာတရားကို သိအံ့သောဌ၊
 အညော၊ဤအကျင့်မှတပါးသော၊မဂ္ဂေါ၊အကြောင်းတရားသည်၊ သိယာ
 နူခေါ၊ဖြစ်ရလေသေး၏၊ ဣတိအာဒိနိ၊ဤသို့အစရှိသည်တို့ကို၊ ဗိန္တေတွာ၊
 ကြံ၍၊ဩဇ္ဇာရိကာဟာရံ၊ရုန့်ရင်းသောလူအစာအာဟာရစုစု၊အာဟာရိတွာ
 ဆောင်ယူ၍၊ ဗလံ၊အားကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပိသာခါပုဏ္ဏမဒိဝသေ၊
 ကဆုန်လပြည့်နေ့၌၊ပဂေဝ၊စောစောကသာလျှင်၊သုဇာတာယ၊သုဇာတာ
 သည်၊ဒိန္နံ၊ပေးလှူအပ်သော၊ ပါယာသံ၊နို့၊ဂဏာကို၊ သုဗ္ဗိတွာ၊သုံးဆောင်
 စားသောက်၍၊တဋ္ဌိဝနသဏ္ဍေ၊ကောင်းသောတောအုပ်၌၊ဒိဝါပိဟာရံ၊နေ

အခါနေတော်မူခြင်းကို၊ နိဿိဒိတွာ၊ နေတော်မူ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုတောအုပ်၌၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ သမာပတ္တိယော၊ လောကီချာန်သမာပတ်တို့ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေန္တော၊ ဖြစ်စေတော်မူချက်၊ ဒိဝသံ၊ နေအတိုကို၊ ဝိတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍၊ သာယန္တသမယေ၊ ညချမ်းအခါ၌၊ မဟာဗောဓိမဏ္ဍာဘိမုခေါ၊ မဟာဗောဓိမဏ္ဍိုင်သို့ရှေးရှု၊ ဝတံ၊ ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ သောတ္ထိယေန၊ သောတ္ထိယအမည်ရှိသောယောက်ျားသည်၊ ဒိန္နာ၊ လှူအပ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌတိဏမုဋ္ဌိယော၊ ရှစ်ဆုပ်သောမြက်တို့ကို၊ ဗောဓိမူလေ၊ ဗောဓိပင်၏အနီး၌၊ ဝိတိရိတွာ၊ ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဒသသဟဿလောကဓာတုဗေဝတာပတိ၊ တသောင်းသော လောကဓာတ်၌နေကုန်သောနတ်တို့သည်၊ ကတသတ္တာရဗဟုမာနေ၊ ပြုအပ်သောအရိအသေများသောမြတ်နိုးခြင်းရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ခံသဉ္စ၊ အသားသည်လည်းကောင်း၊ တစောစ၊ အရေသည်လည်းကောင်း၊ နဟာရုစ၊ အကြောသည်လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌိစ၊ အရိုးသည်လည်းကောင်း၊ ကာမံအဝသိသတု၊ အကယ်၍ကြွင်းပစေ၊ မေ၊ ငါ၏သရီရေ၊ ကိုယ်၌၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တံသလောဟိတံ၊ ထိုအသားအသွေးသည်၊ ဥပသုသတု၊ ခြောက်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုရနီဝိရိယံ၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံသောဝီရိယကို၊ အဓိဋ္ဌဟိတွာ၊ ဆောက်တည်တော်မူ၍၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဗုဒ္ဓတ္တံ၊ သဗ္ဗညုတ၏ အဖြစ်သို့၊ အပါပုဏိတွာ၊ မရောက်မူ၍၊ ပလ္လင်္ဂံ၊ ပလ္လင်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နာဗိဒ္ဓိဿာမိ၊ မပျက်တော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံတော်မူခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အပရာဇိတပလ္လင်္ဂေ၊ အပရာဇိတအမည်ရှိသောရွှေပလ္လင်၌၊ နိဿိဒိ၊ နေတော်မူ၍၊ တံ၊ ထိုသို့မိဋ္ဌာန်တော်မူသောအကြောင်းကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊ အဇ္ဇ၊ ဤယနေ၊ သိဒ္ဓတ္ထော၊ သိဒ္ဓတ်မင်းသားသည်၊ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နိဿိဒိ၊ နေ၏၊ အဇ္ဇေဝ၊ ဤယနေပင်လျှင်၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အသ၊ ထိုသိဒ္ဓတ်မင်းသား၏၊ သာပဋိညာ၊ ထိုဝန်ခံသောအဓိဋ္ဌာန်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပဋိဗာဟိတဗ္ဗာတိ၊ မြစ်ကားအပ်၏ဟု၊ ဗောဓိမဏ္ဍတော၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်မှ၊ ယာဝစက္ကဝါဠပရိယန္တံ၊ စကြာဝဠာအဆုံးတိုင်အောင်၊ န္ဒါဒသယောဇနဝိတ္ထာရံ၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာကျယ်သော၊ ဥဋ္ဌံ၊ အထက်သို့၊ နဝယောဇနမုဂ္ဂတံ၊ ကိုးယူဇနာထက်သော၊ မာရသေနံ၊ မာရ်ဝစ်သည်ကို၊ သမုဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နိယာနယောဇနသတပ္ပမာတံ၊ ယူဇနာတရာငါးဆယ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဟတ္ထိရာဇာနံ၊ ဆင့်မင်းကို၊ အာရုပ္ပ၊ တက်စီး၍၊ ဗာဟုသဟဿံ၊ လက်ရုံး

တထောဝဂ်ကို၊ မာပေတွာ၊ ဘန်ဆင်း၍၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်စစ်သည်အပေါင်းတို့
 သည်၊ သိဒ္ဓတ္တံ၊ သိဒ္ဓတ်မင်းသားကို၊ ဂဗ္ဘထ၊ ဗင်းယူလေကုန်၊ ဟနထ၊
 သတ်လေကုန်၊ ပဟာရထ၊ ဝုတ်ခတ်လေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏန္တော၊ ဆို
 လျက်၊ အာဠာဝကသုတ္တေ၊ အာဠာဝကသုတ်၌၊ ဝုတ္တပ္ပကာရာ၊ ဆိုအပ်ပြီး
 သောအပြားရှိကုန်သော၊ ဝုဠိယော၊ ပြင်းထန်သောမိဗ်းတို့ကို၊ မာပေသိ၊
 ဘန်ဆင်း၍၊ တံ၊ ထိုရွာသောမိဗ်းသည်၊ မဟာဝုရိသံ၊ ယောကျ်ားမြတ်
 သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝုတ္တပ္ပကာရာဇေ၊ ရှေး
 ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇ္ဇိံသု၊
 ပြည့်စုံကုန်၍၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဝဇီရက္ခိယေန၊ ဝရဇိန်ချွန်းတောင်း
 ဖြင့်၊ ဟတ္ထိကုဇ္ဈေ၊ ဂိရိမေခလံ၊ ဆင်၏ဦးကင်း၌၊ ပဟာရိတွာ၊ ရိုက်ခတ်၍၊
 မဟာဝုရိသံ သမိဝံ၊ ယောကျ်ားမြတ်၏ အနီးအပါး အရပ်သို့၊ နေတွာ၊
 ဆောင်ခဲ့၍၊ တောသိဒ္ဓတ္တံ၊ အိုသိဒ္ဓတ်မင်းသား၊ ပလ္လင်္ကာ၊ ပလ္လင်မှ၊ ဥဠဟ၊
 ထလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၍၊ မဟာဝုရိသော၊ ယောကျ်ားမြတ်
 သည်၊ မာရ၊ မာရ်နတ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နဥဠဟာမိတိ၊ မထဟု၊ ဝတွာ၊ မိန့်
 တော်မူ၍၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ယံဇေနိံ၊ အကြင်စစ်သည်အပေါင်း
 ကို၊ ဩယောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူလျက်၊ သမန္တာ ဇေနိတိအာဒိ၊
 သမန္တာဇေနိ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဣမေဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊
 အတာသိ၊ ရွတ်သော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဇေနိန္တိ၊ ဇေနိံ ဟူသည်ကား၊ သေနံ၊ စစ်သည်ကို၊
 ယုတ္တန္တိ၊ ယုတ္တံ ဟူသည်ကား၊ ဥယျုတ္တံ၊ ရုံးစုသော၊ သဝါဟနန္တိ၊ သဝါဟ
 နံ ဟူသည်ကား၊ ဂိရိမေခလံ၊ ဂိရိမေခလံ အမည်ရှိသော၊ နာဂရာဇသဟိတံ၊
 ဆင်မင်းနှင့်တကွသော၊ ပစ္စ၊ ဂစ္ဆာမိတိ၊ ပစ္စ၊ ဂစ္ဆာမိဟူသည်ကား၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ အဘိမုခေါ၊ ရှေးရှု၊ ဥပရိ၊ အထက်သို့၊ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့၊ သောစ
 ခေါ၊ ထိုသို့သွားခြင်းသည်လည်း၊ တေဇေနေဝ၊ ငါ၏အာနုဘော်ဖြင့်သာ
 လျှင်၊ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 နဂမိဿာမိ၊ မသွားအံ့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဌာနာ၊ နေရာမှ၊ အစာဝ
 ယိ၊ ဇေန္တုစေနိုင်လေ၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ အပရာဇိတပလ္လင်္ကာ၊ အပရာဇိတပလ္လင်အ
 မည်ရှိသော၊ ဧတသ္မာဌာနာ၊ ထိုနေရာမှ၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊ မာစာလေ
 သိ၊ မလ္လင်္ဂှားနိုင်လေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၍၊ နပ္ပ
 သဟာတိတိ၊ နပ္ပသဟာတိဟူသည်ကား၊ သဟိတံ၊ အော်ရာအော်ချက်ရှိမိတ်
 သောဌ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်လေ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ နာသိဘဝတိ၊

မရှိစက်နိုင်လေ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အာမံ
 ပက္ကန္တိ၊ အာမံပက္ကံဟူသည်ကား၊ အာမပက္ကံ၊ စိမ်းသောအသွင်ဖြင့်ကျက်
 သော၊ ကါစဇာတံ၊ စဉ်းဇာတ်ဖြစ်သော၊ မတ္တိကဘာဇနံ၊ မြေအိုးကို၊ အသ္မနာ
 တိ၊ အသ္မနာဟူသည်ကား၊ ပါသာဏေန၊ ကျောက်ဖြင့်၊ နပ္ပသဟတိဇ္ဈဝ၊
 မညဉ်းဆဲနိုင်သကဲ့သို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ ပါကဓု
 မေဝ၊ တင်ရှားသည်သာတည်း၊ ဒါနိဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မာရ၊ မဂ်နတ်၊
 တေ၊ သင်္ဃာ၊ ဧတံသေနံ၊ ထိုစစ်သည် အပေါင်းကို၊ ဘိဒ္ဓိတွဓ၊ ဗျက်ဆီး
 ၍၊ တတောပရံ၊ ထိုမှနောက်၌၊ ဝိဇိတသင်္ဂါမေ၊ အောင်အပ်ပြီးသောစစ်
 သည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပတ္တဓမ္မရာဇာဘိသေကော၊ ရောက်အပ်သောဓမ္မ
 ရာဇာဟု အဘိသိက်သွန်းအပ်သော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သောအမှု
 အရာကို၊ ကရိသ္မာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟု၊ ဒသေန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊
 ဝသိံကရိတွာတိ၊ ဝသိံကရိတွာအစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ
 ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဝသိံကရိတွာနသင်္ကပ္ပန္တိ၊ ဝသိံကရိတွာနသင်္ကပ္ပံ
 ဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဘာဝနာယ၊ မဂ်ကိုပွားစေခြင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊
 မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပံ၊ မှားသောအကြံကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ သဗ္ဗာသင်္ကပ္ပသေဝ၊
 ကောင်းသောအကြံကိုသာလျှင်၊ ပဝတ္ထနေန၊ ဖြစ်စေသဖြင့်၊ သင်္ကပ္ပံ၊ ကောင်း
 သောအကြံကို၊ ဝသိံကရိတွာ၊ အလေ့အကျက်ပြု၍၊ သတိဉ္စသုပတိဋ္ဌိ
 တန္တိ၊ သတိဉ္စသုပတိဋ္ဌိတံဟူသည်ကား၊ ကာယာဒိသု၊ ကာယဝတာသတိ
 အစရှိကုန်သော၊ စတုသုဋ္ဌာနေသု၊ လေပါးသောသတိပဋ္ဌာန်တရားတို့၌၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သတိံစ၊ သဗ္ဗာသတိကိုထည်း၊ သဗ္ဗ၊ ကောင်းစွာ၊ ဥပဋ္ဌိ
 တံ၊ တည်သည်ကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝသိကတသင်္ကပ္ပေ၊ ပြုအပ်
 သောကောင်းသောအကြံကောင်းသောအလေ့အကျက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုပ
 ဋ္ဌိတသတိ၊ ကောင်းစွာတည်သောသတိရှိသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ရဋ္ဌာ၊ တိုင်း
 တပါးမှ၊ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းတပါးသို့၊ ဒေဝမနုဿဘေဒေသု၊ နတ်လူအပြားတို့၌၊
 ဓုထုသာဝကော၊ များစွာသောတပည့်တို့ကို၊ ဝိနယန္တော၊ ဆုံးမပုံပြင်လျက်၊
 ဝိစရိသ္မာမိ၊ လှည့်ပတ်သွားလာအံ့၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝိနေ
 ပဉ္စမာနာ၊ ဆုံမအပ်ကုန်သော၊ ပဟိတတ္ထာ၊ နှိုးဆော်အပ်သောသဘောရှိ
 ကုန်သော၊ မမ၊ ငါ၏သာသနာရကာ၊ အဆုံးအမကိုလိုက်နာကုန်သော၊
 အကာမယာတာ၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမသို့မလိုက်ကုန်သော၊ အပ
 မတ္တော၊ ကုသိုလ်တရားကို မစေ့မချော့ကုန်သော၊ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့၊ ဂမိသန္တိ၊ ရောက်မကုန်လတ္တံ့၊

တေ၊ ထိုဝုတ္တုလ်တို့သည်၊ တံနိဗ္ဗါနံ၊ ထိုနိဗ္ဗါနံသို့၊ ဂတိံ၊ ရောက်ကုန်၍၊ နသော
 စရေ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိလေကုန်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တံ၊ ထိုစိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော
 တရားသည်၊ နိဗ္ဗာနာမတမေ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောအမတတရားသည်
 သာလျှင်တည်း၊ ဣတိအပဿံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊
 တံဝစနံ၊ ထိုတရားအလောင်းဆိုအပ်သောစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားရသည်
 ရှိသော်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ တွံ၊ သင်ရဟန်းသည်၊ ခံ၊ ငါကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သ
 ဘောရှိသော၊ ဘယာနကံ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရ၍၊ နဘာယိ၊
 မကြောက်လေဟကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ မာရ၊ မာရ်
 နတ်သား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာမနာဘယာမိ၊ ဖြော်မကြောက်ပါတကား၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူလတ်သော်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ နဘာယိ၊ မကြောက်လေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်
 ရှိသော်၊ ဒါနာဒိနံ၊ အလှူပေးခြင်းအစရှိကုန်သော၊ ပါရမီပုညာနံ၊ ဖြည့်အပ်
 ပြီးသော ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတတ္ထာ၊ ပြုအပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 နဘာယာမိ၊ မကြောက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ တွံ၊
 သင်ရဟန်းသည်၊ ဒါနာဒိနံ၊ အလှူပေးခြင်းအစရှိသောပါရမီတို့ကို၊ အကာ
 သိတိ၊ ပြုပြီးဟူ၍၊ ဘဏတိ၊ ပြောဆို၏၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဧတံ၊
 ဤအလှူပေးခြင်းအစရှိသောပါရမီကို၊ ဇာနာတိ၊ သိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအလှူပေးခြင်းအစရှိသော
 ပါရမီ၌၊ ပါဝိမ၊ ယုတ်မာသောမာရ်နတ်၊ သက္ခိကိစ္စေန၊ သက်သေပြအပ်သော
 ကိစ္စဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်ပြုအံ့နည်း၊ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဧကသ္မိံ၊ ယေဝ
 ဘဝေ၊ တခုသောဘဝ၌သာလျှင်၊ ဝေဿန္တရော၊ ဝေဿန္တရာမင်းသည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ယံဒါနံ၊ အကြင်ဒါနပါရမီတော်ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူဘူး၏၊
 တဿ၊ ထိုဒါန ပါရမီတော်၏၊ အာနု ဘာဝေန၊ အာနု ဘော်အားဖြင့်၊
 သတ္တက္ခတ္တံ၊ ခုနစ်ကြိမ်၊ ဆယ်ပကာရေဟိ၊ ခြောက်ပါးသောအပြားတို့ဖြင့်၊
 သဗ္ဗာတကမ္ဘာ၊ ကောင်းစွာဖြစ်၍တုန်လှုပ်သော၊ အယံမဟာပထဝီယေဝ၊
 ဤမြေကြီးသည်သာလျှင်၊ မမ၊ ငါ၏၊ သက္ခိတိ၊ သက်သေတည်းဟု၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုတော်မူသည်ရှိသော်၊ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ ဘေရဝ
 သန္တံ၊ ကြောက်ဘွယ်ရှိသောအသံကို၊ ခုဉ္စမာနာ၊ လွှတ်လျက်၊ ဥဒကပရိယန္တံ
 ရေအဆုံးရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကမ္ပိ၊ တုန်လှုပ်၏၊ ယံသန္တံ၊ အကြင်အသံ
 ကို၊ သုတွာ၊ ကြားရ၍၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊ အသနိ၊ မိမိ၏ကြီးသည်၊
 နိပါတောပိယ၊ ကျသကဲ့သို့၊ ဘိတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ခဇံ၊ တံခွန်ကို၊

၃၆ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-တံတိယတွဲ

ပဏာမေတွာ၊ စောင်း၍၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တံကွ၊ ပလာယိ၊
 ပြေး၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ မဟာပုရိသော၊ ယောကျ်ားမြတ်သည်၊ တိဟိယာ
 မေဟိ၊ ညဉ့်သုံးယာဝ်ကာလတို့ဖြင့်၊ တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာ၊
 ဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ သဒ္ဓိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြုတော်မူ၍၊ အရုဏုဂ္ဂမနေ၊ နေ
 အရုဏ် တက်သောကာလ၌၊ အနေကဇာတိ သံသာရံ(လ)တဏှာနံယ
 မဇ္ဇဂါတိ၊ အနေကဇာတိသံသာရံ(လ)တဏှာနံယမဇ္ဇဂါဟူ၍၊ ဣမံဥဒါနံ၊
 ဤဥဒါနံးဂါထာကို၊ ဥဒါနေထိ၊ မြွက်တော်မူ၏၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊
 ဥဒါနသဒ္ဓေန၊ ဥဒါနံးမြွက်တော်မူသောအခံတော်ဖြင့်၊ အာဂတိံ၊ လာပြန်
 ခဲ့၍၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဟုရားတည်း
 ဟု၊ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံ၏၊ ဟန္တု၊ ယခု၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဘိသမာစာရိကံ၊
 အဘိသမာစာရိကအကျင့်တရားကို၊ ပဿိတုံ၊ ကြည့်ရှုအံ့သောငှါ၊ အနုဗန္ဓာ
 မိ၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်အံ့၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုသော၊
 ကာယေနဝါ၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစာယဝါ၊ နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း
 ခလိတံ၊ ချွတ်ယွင်းသည်၊ သစဘဝိဿတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့နံ၊ ထိုရဟန်း
 ဘိဇ္ဇတံကို၊ ဝိဟေဠေဿာမိ၊ ရိုက်ခတ်ညှဉ်းဆဲအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဂွေး
 ကာလ၌ ဖြစ်သော၊ ဗေမိ သတ္တ ဘူမိယံ၊ ဘုရားလောင်း၏အရာဌာန၌၊
 ဆဗ္ဗဿာနိ၊ ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ အနုဗန္ဓိတွာ၊ အစဉ်အတိုင်းလိုက်၍၊
 ဗုဒ္ဓတ္တံ၊ သဗ္ဗညုတဘုရား၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တံ၊ ရောက်တော်မူသောဘုရား
 မြတ်ကို၊ ဧကဝဿံ၊ တနှစ်ပတ်လုံး၊ အနုဗန္ဓိ၊ အစဉ်အတိုင်း လိုက်၏၊
 တတော၊ ထိုသို့လိုက်ခြင်းကြောင့်၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကိပ္ပိ၊
 တစုံတခုသော၊ ခလိတံ၊ ချွတ်ယွင်းသောအကျင့်ကို၊ အပဿန္တော၊ မမြင်
 သည်ဖြစ်၍၊ သတ္တဝဿာနိတိ၊ အာဒိ၊ သတ္တဝဿာနိဤသို့အစရှိကုန်သော၊
 ဣမာနိဗ္ဗေဓနိယဂါထာယော၊ ဤနိဗ္ဗေဓနိယဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊
 ရှုတ်ဆို၏။ ။

တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဩတာရန္တိ၊ ဩတာရံဟူသည်ကား၊ ရန္တံ၊ အပြစ်ကို၊
 ဝိဝရံ၊ အခွင့်ကို၊ နာမိဂန္တိဿန္တိ၊ နာမိဂန္တိသံဟူသည်ကား၊ နာမိဂမိံ၊
 မရနိုင်ပြီ၊ မေဒဝဏ္ဏန္တိ၊ မေဒဝဏ္ဏံဟူသည်ကား၊ မေဒဝိဏ္ဏသဒိသံ၊ အဆီခဲ
 နှင့်တူသော၊ အနုပရိယဂါတိ၊ အနုပရိယဂါဟူသည်ကား၊ ပရိတောပရိ
 တော၊ ဂွေးရှုဂွေးရှု၊ အဂမာသိ၊ လိုက်လေ၏၊ မုဒုန္တိ၊ မုဒုံဟူသည်ကား၊
 မုဒုကံ၊ နူးညံ့သိပ်မွေ့သောအခြင်းအရာကို၊ ဝိဇ္ဇေမာတိ၊ ဝိဇ္ဇေမဟူသည်
 ကား၊ အဝိဂန္တေ၊ မရလေရာ၏၊ အဿာဒနာတိ၊ အဿာဒနာဟူသည်ကား၊

သာဓုတာဝေါ၊ သာယာနုညံသောသဘောရှိ၏၊ ဝါယသောက္ခောတိ၊ ဝါယသောက္ခောဟူသည်ကား၊ ဧက္ခော၊ ဤအရပ်မှ၊ ဝါယသော၊ ကျီးငှက်သည်၊ အပက္ကမိ၊ ဖဲလေ၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ သေသံ၊ အကြွင်းဖြစ်သောစကားသည် ပါကဓုမေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာတည်း၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊ သတ္တဝသ္မာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဩတာရာပေက္ခော၊ အပြစ်ရှာအံ့သောအခွင့်ကိုဝံ့ကွက်လျက်၊ အနုဗန္ဓိ၊ အစဉ်အတိုင်းလိုက်၏၊ ကတ္ထမိ၊ တစုံတခုသောအရပ်၌၊ အဝိဇ္ဇဟန္တော၊ မစွန့်မပစ်မူ၍၊ ပဒါနုပဒံ၊ ဘဝါးခြေထပ်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အနုဗန္ဓိတွာ၊ အစဉ်အတိုင်းလိုက်၍၊ ဝိစရတိ၊ သွားလာ၏၊ ဩကာသံ၊ အပြစ်တင်အံ့သောအခွင့်ကို၊ နာမိဂမိ၊ မရလေပြီ၊ သောအယံမာရော၊ ထိုမာရ်နတ်သည်၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ မေဒဝဏ္ဏပါသာဏံ၊ အဆီ၏အဆင်းရှိသောကျောက်ခဲကို၊ မေဒသည်၊ အဆီခဲဟုအမှတ်ရှိသော၊ ဝါယသော၊ ကျီးငှက်သည်၊ ဧကသ္မိပဿေ၊ တဇာန်သောနံပါး၌၊ မုခတုဏှကေန၊ နှုတ်သီးဖြင့်၊ ဝိဇ္ဈိတွာ၊ ဖောက်၍၊ အဿာဒံ၊ နူးညံ့သက်သာယာကို၊ အဝိဇ္ဇမာနော၊ မရနိုင်သည်ရှိသော်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအဆီနှင့်တူသောကျောက်ခဲ၌၊ မုနံ၊ နူးညံ့သည်ကို၊ ဝိဇ္ဇေမအပိ၊ ရမည်လည်းမသိ၊ ဣတော၊ ဤငါဖောက်သောနံပါးမှ၊ အဿာဒနာ၊ သာယာနုညံသောအခြင်းအရာသည်၊ အပ္ပေဝနာမသိယာ၊ ဖြစ်ရာအံ့လည်းမသိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမန္တာထက်ဝန်းကျင်မှ၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူသာလျှင်၊ ဝိဇ္ဈန္တော၊ ထိုးဖောက်သည်ရှိသော်၊ အနုပရိယာယိတွာ၊ အစဉ်အတိုင်း ဟုညံ့ပတ်၍၊ ကတ္ထမိ၊ တစုံတခုသောအရပ်၌၊ အဿာဒံ၊ နူးညံ့သာယာအပ်သည်ကို၊ အလဒ္ဓါ၊ မရနိုင်သောကြောင့်၊ အယံ၊ ဤသို့ဖောက်အပ်သောဝတ္ထုသည်၊ ပါသာဏောတိ၊ ကျောက်ခဲတည်ဟု၊ နိဗ္ဗိဇ္ဈ၊ ပြီးစွေ၍၊ ဗက္ကမေယျယထာ၊ ဖဲ၍သွားလေသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝံ၊ ဤအတူ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ကာယကမ္မာဒိသု၊ ကာယကံအစရှိသည်တို့၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပရိတ္တပညာယ၊ နည်းသော ပညာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မုခတုဏှကေန၊ ပညာတည်းဟူသောနှုတ်သီးဖြင့်၊ ဝိဇ္ဈန္တော၊ ထိုးဖောက်သည်ရှိသော်၊ သမန္တာထက်ဝန်းကျင်မှ၊ အနုပရိယာဂါ၊ အစဉ်အတိုင်း ဟုညံ့ပတ်သွားလာသည်ရှိသော်၊ ကတ္ထမိ၊ တစုံတခုသောအရပ်၌၊ အပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရတာဒိသု၊ မစင်ကြယ်သောကာယကံအစရှိသည်တို့၌၊ မုဒုဘာဝံ၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝိဇ္ဇေမ၊ ငါတို့ရကုန်၏၊ ကုတာဝိ၊ တစုံတခါ၊

၃၂ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-တတိယတွဲ၊

မေ၊ ငါ့အား၊ အသာဒနာ၊ သက်သာယာသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ တေ၊ အရှင်ဂေါတမအား၊ ဒါနိဗ္ဗုဒ္ဓါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မယံ၊ ငါတို့သည်။
 အညံ၊ တပါးသော၊ အသာဒံ၊ သက်သာယာကို၊ အလဘမာနာ၊ မရနိုင်
 ကုန်သည်။ ဟောမ၊ ဖြစ်ရကုန်၏။ ကာကော၊ ကျိုးငြက်သည်။ သေသံ၊
 ကျောက်အုတ်ကို၊ အာသန္ဓ၊ ဝဲကွက်၍၊ နိဗ္ဗိဇ္ဇာ၊ နိဗ္ဗိဇ္ဇာ၊ ငြီးငွေ့သကဲ့သို့၊ နိဗ္ဗိဇ္ဇာ
 ပေမဂေါတမန္တိ၊ နိဗ္ဗိဇ္ဇာပေမဂေါတမံဟူသည်ကား၊ ဂေါတမံ၊ ဂေါတမ
 ကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အာသန္ဓ၊ ဝဲကွက်၍၊ နိဗ္ဗိဇ္ဇာ၊ ငြီးငွေ့၍၊ အပေမ၊ ဖဲကြ
 ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ ယောဇနံ၊ အနက်ယောဇနာခြင်းတည်း။
 ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေတာ၊ ဆိုတတ်သော၊ မာရဿ၊ မာရ်နတ်အား၊ သတ္တဝသော
 နိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ နိဗ္ဗလပရိသမံ၊ အကျိုးမရှိသည်ဖြစ်၍ပင်ပန်းခြင်းကို၊
 နိဿယ၊ ဖြစ်၍၊ ဗလဝသောကော၊ အားကြီးသောစိုးရိမ်ခြင်းသည်။ ဥဒပါ
 ဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဿမာရဿ၊ ထိုမာရ်နတ်သား၏၊ နိ
 သိဒမာနဂ်ပစ္စင်္ဂဿ၊ ဆိုင်သောအင်္ဂါကြီးငယ်၏။ ကန္တတော၊ လက်ကတီး
 ဝေလုဝပဏ္ဍုနာမ၊ ဝေလုဝပဏ္ဍု အမည်ရှိသော၊ ဝိဏာ၊ စောင်းသည်။
 ပတိတာ၊ ကျသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာဟိ၊ ထိုစောင်းသည်သာလျှင်၊
 သကိံ၊ တကြိမ်၊ အင်္ဂုလေဟိ၊ လက်ချောင်းတို့ဖြင့်၊ ဝါဒိတာ၊ တီးအပ်သည်
 ရှိသော်၊ စတ္တာရောမာသေ၊ လေးလတို့ပတ်လုံး၊ မရရသန္တံ၊ သာယာသော
 အသံကို၊ ရုဗ္ဗတိ၊ လွှတ်၏။ ယံဝိဏံ၊ အကြင်စောင်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
 သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ပဉ္စသိခဿ၊ ပဉ္စသိခနတ်သားအား၊ အဒါသိ၊
 ပေး၏။ သောမာရော၊ ထိုမာရ်နတ်သားသည်၊ တံ၊ ထိုစောင်းကို၊ ပတမာ
 နန္တိ၊ ကျသည်ကိုလည်း၊ နယုဏ္ဏတိ၊ မသိလေ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တဂဝါ၊ ဖြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ တဿသောကပရေတဿ (ပ)တက္ကေဝန္တရဓာယတိတိ၊
 တဿသောကပရေတဿ (ပ)တက္ကေဝန္တရဓာယတိဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်
 တော်မူလေ၏။ သောကပရေတဿ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်နှိပ်စက်ခြင်းရှိ
 သော၊ တဿ၊ ထိုမာရ်နတ်သား၏၊ ဝိဏာ၊ တီးအပ်သော စောင်းသည်။
 ကန္တတော၊ လွယ်သော လက်ကတီးမှ၊ အဘဿထ၊ လျှောက်လေ၏။
 တတော၊ ထိုအခါ၌၊ ယက္ခော၊ မာရ်နတ်သည်၊ ခုမ္ပနော၊ နှလုံးမသာရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ တက္ကေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ အန္တရဓာယတိ၊ ကွယ်လေ၏။
 ဧကေ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်၊ တံဂါထံ၊ ထိုအဆုံးဂါထာကို၊ သင်္ဂီတိ
 ကာရကာ၊ သင်္ဂီယနာတင်ဆရာတို့သည်၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အပ္ပာကမ္ပန၊ ငါတို့အားကား၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊

နက္ခမတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ တိအပ်၏။ ပရမတ္ထ
 ဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာ အမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကဋ္ဌကယာယ၊
 ခုဒ္ဒက နိကာယအဋ္ဌကယာသို့၊ ပဓာနသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ပဓာနသုတ်၏အဖွင့်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၃-မဟာဝဂ်-၃-သုဘာသိတသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဧဝံမေသုတ်အစရှိသော ဤသုတ်သည်၊
 သုဘာသိတသုတ္တံ၊ သုဘာသိတသုတ်တည်း၊ အဇ္ဈတ္တာသယတော၊ ကိုယ်
 တော်မြတ်၏အလိုတော်အားဖြင့်၊ အဿသုတ္တဿ၊ ထိုသုတ်၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊
 ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ သုဘာသိတာနံ၊ ကောင်းသောစကားတို့ကို၊ ဝိယော၊ ချစ်တော်မူ
 တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊
 အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏၊ သုဘာသိတသမုဒါ စာရပ္ပကာသနေန၊
 ကောင်းသောစကားကို ဆိုခြင်းကိုအလေ့အကျက် ရှိတော်မူသည်ကိုပြ
 တော်မူသဖြင့်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ဒုဗ္ဘာသိတ သမုဒါစာရ်၊
 မကောင်းသော စကားကို ဆိုခြင်းအလေ့အကျက်ကို၊ ပဋိသေဓေန္တော၊
 ဖြစ်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို၊ အတာသိ၊ ဟောတော်
 မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုတ်၌၊ ဧဝံမေသုတန္တိ အာဒိ၊ ဧဝံမေသုတ်ဤသို့အစရှိသော
 ပါဠိသည်၊ သင်္ခတိကာရကဝစနံ၊ သင်္ခါယနာတင် ဆရာတို့၏ စကား
 တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုသုတ်၌၊ တတြိခေါဘဂဝါဘဒ္ဒန္တတိတေဘိက္ခု၊ တိတေ
 ပဒံ၊ တတြိခေါဘဂဝါဘဒ္ဒန္တတိတေဘိက္ခု၊ ဟူသောဤပုဒ်သည်၊ အပုဗ္ဗ
 အသစ်ဖြစ်သောပုဒ်တည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်၊ ဝုတ္တနယမေ
 ဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာတည်း၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ အပုဗ္ဗ
 ဝုတ္တနတ္ထံ၊ အသစ်ဖြစ်သောပုဒ်ကိုဖွင့်အံ့သောငှါ၊ ဣဒံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုစ္စတိ၊
 ဆိုအပ်၏၊ တတြာတိပဒံ၊ တတြဟူသောပုဒ်သည်၊ ဒေသကာလပရိဒီပနံ၊
 ဒေသကာလကို ပြသောပုဒ်တည်း၊ ယဟိယံသမယံ၊ အကြင်ကာလ၌၊
 ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တတြသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ယသ္မိံ၊ စအာရာမေ၊
 အကြင်အရံ၌လည်း၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တတြအာရာမေ၊ ထိုအရံ၌၊ ဝိဟရ
 တိ၊ နေတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဘာသိတဗ္ဗ

ယုတ္တေ၊ ဟောပြောအပ်သည်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ခေသကာလေ၊ ခေသကာ
လတို့ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြု၏။ ဟိသန္တံ၊ ရှိ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
အယုတ္တေ၊ မလျောက်ပတ်သော၊ ခေသဝါ၊ ခေသန္တိလည်းကောင်း၊ ကာ
လေဝါ၊ ကာလန္တိလည်းကောင်း၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ နဘာသတိ၊ ဟော
တော်မူ၊ အကာလောခေါ ဗာဟိယသတိအာဒိစ၊ အကာလောခေါဗာဟိ
ယဤသို့အစရှိသောစကားသည်လည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ သာဓကံ၊ သက်
သေတည်း၊ ခေါတိဇေသောသန္ဓေ၊ ခေါဟူသောဤသန္ဓါသည်၊ ပဗ္ဗေရဏ
မတ္တေဝါ၊ ပုန်ပြည့်ကာမျှ၌ လည်းကောင်း၊ အဝဓာရဏာဒိကာလမတ္တေဝါ၊
အဝဓာရဏအစရှိသောကာလအနက်၌လည်းကောင်း၊ နိပါတော၊ နိပါတ်
ပုဒ်တည်း၊ ဘဂဝါတိပဒံ၊ ဘဂဝါဟူသောပုဒ်သည်၊ လောကဂုရုဒိပနံ၊ လူ
အပေါင်း၏ ဆရာဟုပြသောပုဒ်တည်း၊ ဘိက္ခု၊ တိပဒံ၊ ဘိက္ခုဟူသောပုဒ်
သည်၊ ကထာဝသောနေ၊ စကား၏အဆုံး၌၊ ယုတ္တပုဂ္ဂလပရိဒိပနံ၊ သင့်တင့်
လျောက်ပတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုပြသောပုဒ်တည်း၊ အာမန္တေ၊ ထိတိ၊ အာမန္တေ
ထိဟူသည်ကား၊ အာလဝိ၊ ခေါ၏၊ အဘာသိ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ သမ္မောဓေသိ၊
ကောင်းစွာသိတော်မူစေ၏၊ ဘိက္ခဝေါတိပဒံ၊ ဘိက္ခဝေါဟူသောပုဒ်သည်၊
အာမန္တေနာကာရဒိပနံ၊ ခေါဝေါသောအခြင်းအရာကို ပြသောပုဒ်တည်း၊
တဉ္စ၊ ထိုဘိက္ခဝေါဟူသောပုဒ်ကိုလည်း၊ ဘိက္ခနသိသဝတာဒိဂုဏယောဂ
သိဒ္ဓတ္တာ၊ တောင်းခြင်း အလေ့အကျက် အစရှိသော ဂုဏ်နှင့်စပ်ယှဉ်
သဖြင့်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တေန၊ ထိုဘိက္ခသန္ဓါ
ဖြင့်၊ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဟိနာမိကဘာဝနိသေဝဂ္ဂတ္တိံ၊ အယုတ်
အလွန်အဖြစ်ကိုထားမြစ်သောအသက်မွေးခြင်းကို၊ ပကာသေန္တော၊ ထင်
ရှားပြတော်မူ၍၊ ဥဒ္ဓတာဘာဝနိဂ္ဂဟံ၊ ပျံလွင့်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏ အဖြစ်
ကိုနှိပ်စက်ခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ ဣမိနာဝ၊ ဘိက္ခဝေါဟူသော
ဤစကားဖြင့်လျှင်၊ ကရုဏာဗိပ္ပာရ သောဗ္ဗဟဒယဿ၊ ကရုဏာတော်
၏ဖြန့်ပြောခြင်းချမ်းမြေ့သောနှလုံးတော်ရှိသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ နိဝါတ
ပုဗ္ဗင်္ဂမေန၊ နိဝါတလျှင်ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော၊ ဝစနေန၊ စကားတော်ဖြင့်၊ တေ-
ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏၊ မုခါဘိမုခေ၊ မျက်
နှာတော်သို့ရှေးရှုသည်တို့ကို၊ ကရိတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ ကထေတုကမ္ပိတာ
ဒိပကေန၊ ဟောခြင်းငှါအလိုတော်ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုပြသော၊ တေနော
ဝစနေန၊ ထိုအာမန္တေထိဟူသောစကားဖြင့်သာလျှင်၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်း
တို့၏၊ သောတုကမျှတံ၊ နာလိုသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊

သဗ္ဗေဝေနတ္ထေန၊ သိဝေတတံသောအနက်ရှိသော၊ တေနေဝဝနေန၊ ထို
အာမန္တေသိဟူသောစကားဖြင့်လျှင်၊ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ၊ သဝနမနသိ
ကာရေဝိ၊ နားထောင်ခြင်းနှလုံးသွင်းခြင်း၌လည်း၊ တေသိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့
ကို၊ နိယောဇေတိ၊ တိုက်တွန်း၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သာဓုကသဝနမနသိကာ
ရာယတ္တ၊ ကောင်းစွာနားထောင်ခြင်းနှလုံးသွင်းခြင်း၌ စပ်ယှဉ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ သာသနသမ္ပတ္တိ၊ သာသနာတော်၏ ပြည့်စုံ ခြင်းသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပရေသုဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿေသု၊
နတ်လူပရိသတ်တို့သည်၊ ဝိဇ္ဇမာနေသု၊ ထင်ရှား ရှိကုန်လျက်၊ ကသ္မာ၊
အာသိယကြောင့်၊ သိက္ခူ၊ ဧဝ၊ ရဟန်းတို့ကိုသာလျှင်၊ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်
မူသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဝဒေပသု၊ အကယ်၍ ဆိုခြားအံ့၊ ဇေဋ္ဌသေဋ္ဌာ
သန္ဓသဒါသန္ဓိဟိတာဘဝတော၊ ကြီးမြတ်သောသူ၏အနီး၌အခါခပ်သိမ်း
အညီအညွတ်စည်းဝေးသောသတောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သိက္ခူ၊ ဧဝ
ရဟန်းတို့ကိုသာလျှင်၊ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အယံဓမ္မ
ဒေသနာ၊ ဤတရားဒေသနာတော်သည်၊ သဗ္ဗပရိသဿာဓာရဏာ၊ အလုံး
စုံသောပရိသတ်တို့နှင့်ဆက်ဆံ၏၊ ပါဠိဝုဂ္ဂဟိကာ၊ အသီးအခြားပုဂ္ဂိုလ်
နှင့်ယှဉ်သော ဒေသနာသည်၊ နမဟုတ်၊ ပရိသယစ၊ ပရိသတ်အပေါင်း
၏ကံ၊ ဇေဋ္ဌာ၊ ကြီးကုန်သော၊ သိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ပဌရပ္ပန္နတ္ထာ၊ ရှေးဦး
စွာဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏၊ အနဂါရိ
ယဘာဝံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ အာဒိကတ္တာ၊ အစပြု၍၊ သတ္ထု၊ စရိယာခူပိ
ဓာယကတ္တာစ၊ ဘုရား၏အကျင့်အစီအရင်ကိုလိုက်နာ၍ပြုသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သေဋ္ဌာ၊ မြတ်ကုန်၏၊ သကလသာသန ပဋိဂ္ဂဟာ
ကတ္တာစ၊ အလုံးစုံသောသာသနာတော်ကို ဝန်ခံခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သေဋ္ဌာ၊ မြတ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌၊ နိသိန္ဓေသု၊
နေကုန်သောသူအပေါင်းတို့တွင်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကတ္တာ
စ၊ အထံတော်၌ နီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ အာသန္ဓာ၊ အာသန္ဓမည်
ကုန်၏၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သန္တိဟိတာ၊ အညီအညွတ်စုဝေးကုန်သော
ရဟန်းတို့သည်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကတ္တာစ၊ အနီး၌
ကျင်လည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ အာသန္ဓာ၊ အာသန္ဓမည်ကုန်၏၊
တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗပရိသဿာဓာရဏံ၊
အလုံးစုံသော ပရိသတ်နှင့် ဆက်ဆံသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေ
သန္တေ၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ သိက္ခူ၊ ဧဝ၊ ရဟန်းတို့ကိုသာလျှင်၊

အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ အဝိစအပရောနယော၊ နည်းတပါးကို၊ မယော၊
 ငါသည်။ ဂုစ္ဆတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ တေတိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဣမာယဂါထာ
 ယံ၊ ဤဂါထာဖြင့်၊ ယထာနုသိဉ္စ၊ ဆုံးမတော်မူသည်အားလျော်စွာ၊ ပဋိပတ္တိ
 သမ္ဘဝတော၊ ကျင့်ခြင်း၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း၊
 တေဇေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကိုသာလျှင်၊ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ဘဒ္ဒန္တေတိ
 ဇေတံဝစနံ၊ ဘဒ္ဒန္တဟူသောဤစကားသည်၊ ဂါရဝါမိဝစနံ၊ ရိုသေကျိုးနွဲ့
 တုပ်ကွသော စကားတည်း။ တေတိက္ခူတိ၊ တေတိက္ခူ ဟူသည်ကား၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယေတိက္ခူ၊ အကြင်ရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေ
 သိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာလ
 ပိယမာနာ၊ ခေါ်တော်မူအပ်ကုန်သော၊ တေတိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပစ္စသောသံ၊ ရိုသေစွာ နာခံကုန်၏။
 စတုဟိအင်္ဂေဟိတိ၊ စတုဟိ အင်္ဂေဟိဟူသည်ကား၊ စတုဟိ ကာရဏေ
 ဟိ၊ လေးပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အဝယဇေဟိ၊
 အဓိတ်တို့ဖြင့်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ မုသာဝါဒါ ဝေရမဏိအာဒိ၊ မုသာဝါဒါ
 ဝေရမဏိ အစရှိကုန်သော၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော ဝစီဒုစရိုက်တို့မှ
 ကြဉ်ရှောင်ခြင်းတို့သည်၊ သုဘာသိတ ဝါစာယ၊ ကောင်းသော စကား
 ကိုဆိုခြင်း၏၊ ကာရဏာနိ၊ အကြောင်းတို့သည်၊ သစ္စဝစနာဗယော၊ သစ္စ
 ဝပနအစရှိကုန်သော၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ အဝယဝါ၊ အဓိတ်
 ဖြစ်သော စကားတို့သည်၊ သုဘာသိတဝါစာ၊ သုဘာသိတ ဝါစာမည်
 ကုန်၏၊ အင်္ဂံသဒ္ဓေါ၊ အင်္ဂံသဒ္ဓါသည်၊ ကာရဏတ္ထေစ၊ အကြောင်းဟူသော
 အနက်၌လည်း၊ စတုဟိတိ၊ စတုဟိဟူ၍၊ နိဿတ္တဝစနံ၊ ပဉ္စမိဝိဘတ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဝယဝတ္ထေ၊ အဓိတ်ကိုဟောသောအနက်၌၊ ကာရဏဝ
 စနံ၊ တတိယဝိဘတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမန္နာဂတာတိ၊ သမန္နာဂ
 တာဟူသည်ကား၊ သမန္နံ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ အာဂတာစ၊ ရောက်လည်း
 ရောက်ကုန်၏၊ ပဝတ္တာစ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်ကုန်၏၊ ယုတ္တာစ၊ ယှဉ်လည်းယှဉ်
 ကုန်၏၊ ဝါစာတိ၊ ဝါစာဟူသည်ကား၊ သမုလ္လပနဝါစာ၊ ကောင်းစွာပြော
 ဟောအပ်သော စကားတည်း။ ဂိရာဝါစာဗျ ပထောတိစ၊ ဂိရာဝါစာဗျပ
 ထောဟူ၍လည်းကောင်း၊ နေဇ္ဇကဏ္ဍသုခါတိစ၊ နေဇ္ဇကဏ္ဍသုခါဟူ၍လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိဇေမာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ယသာဝါစာ၊ အကြင်
 သဒ္ဓဝါစာသည်၊ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ ယာယပနဝါစာယ၊ အကြင်စကား
 ဖြင့်ကား၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ စေကထံ၊ အကယ်၍ပြုသည်ဖြစ်အံ့၊ ဣတိဇေတံ၊ ဤသို့၊

ဝိညတ္တိဝ၊ ဝိညတ္တိဝါစာသည်လည်း၊ အာဂစ္ဆတိ၊ လာဇ္ဈိ၊ စတုဟိဝစိဒုစ္စရိ
 တေဟိအာရတိဝိရတိ၊ (ပ)အယံဝုတ္တတိသမ္ဗာဝါစာတိ၊ စတုဟိဝစိဒုစ္စရိတေ
 ဟိအာရတိဝိရတိ (ပ)အယံဝုတ္တတိသမ္ဗာဝါစာဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယာဝိရတိစံ၊
 အကြင် ဝိရတိစေတသိက်သည် လည်းကောင်း၊ ဖရသဝါစာတိက္ခဝေ
 အာသေဝိတာ၊ ဘာဝိတာဗဟုလိကတာ နိရိယသံဝတ္တနိကာဟောတိတိ၊
 ဖရသဝါစာတိက္ခဝေ အာသေဝိတာဘာဝိတာ ဗဟုလိကတာ နိရိယသံ
 ဝတ္တနိကာဟောတိဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စေတနာစ၊ ဖရသဝါစာစေတနာသည်
 လည်းကောင်း၊ ဝါစာတိ၊ ဝါစာဟူ၍၊ အာဂစ္ဆတိ၊ လာဇ္ဈိ၊ သာဝါစာ၊ ထိုစေ
 တနာဝါစာသည်၊ ဣဓ၊ ဤသုတ်၌၊ နအဓိပ္ပေတာ၊ အလိုမရှိအပ်၊ ကသ္မာ၊
 အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အဘာသိတဗ္ဗတော၊ ဖရသဝါစာကိုမ
 ဟောအပ်သောကြောင့်၊ နအဓိပ္ပေတာ၊ အလိုမရှိအပ်၊ သုဘာသိတာဟော
 တိတိ၊ သုဘာသိတာဟောတိဟူသည်ကား၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ ဘာသိတာ၊
 ဟောအပ်သောစကားတည်း၊ တေန၊ ထိုသုဘာသိတာဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊
 အဿာဝါစာယ၊ ထိုစကား၏၊ အတ္ထာဝဟနတံ၊ အကျိုးကိုဆောင်ရွက်
 သည်အဖြစ်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြု၏၊ နဒုဗ္ဗာသိတာတိ၊ နဒုဗ္ဗာသိတာဟူသည်
 ကား၊ ဒုဠ၊ ဘာသိတာ၊ မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ တေန၊ ထို
 ဒုဗ္ဗာသိတာ ဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုစကား၏၊ အနတ္ထာဝဟနတံ၊ အ
 ကျိုးမရှိသည်ကိုမဆောင်ရွက်သည်အဖြစ်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြု၏၊ အနဝဇ္ဇာတိ၊
 အနဝဇ္ဇာဟူသည်ကား၊ အနဝဇ္ဇသင်္ခါတာ၊ အပြစ်မရှိသည်ဟုဆိုအပ်သော၊
 ရာဂါဒေါသဝိရဟိတာ၊ ရာဂအစရှိသောအပြစ်မှကင်းသောစကားတည်း၊
 တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုအပြစ်မရှိ သောစကား၏၊ ကရုဏာသုဒ္ဓိဝတ္ထု
 ဒေါသာဘာဝဉ္စ၊ အကြောင်း၏ စင်ကြယ်ခြင်း ဝတ္ထု၌အပြစ်မရှိသည်၏
 အဖြစ်ကိုလည်း၊ ဒိပေတိ၊ ပြု၏၊ အနုပဝဇ္ဇာစာတိ၊ အနုပဝဇ္ဇာစဟူသည်ကား၊
 အနုဝါဒဝိမုတ္တာ၊ သူတပါးကဲ့ရဲ့စွပ်စွဲခြင်းကို ဆိုခြင်းမှလွတ်သောစကား
 တည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုအနုပဝဇ္ဇာဟူသောစကား၏၊ သဗ္ဗာ
 ကာရသမ္ပတ္တိ၊ အလုံးစုံသောအခြင်းအရာနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြု၏၊
 ဝိညနန္တိ၊ ဝိညနံဟူသည်ကား၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့အား၊ တေန၊ ထိုပဏ္ဍိ
 တသဒ္ဓါဖြင့်၊ နိဗ္ဗာပသံသာသု၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းခြီးမွမ်းခြင်းတို့၌၊ ဗာလံ၊ သူမိုက်ကို၊
 အပမာဏံ၊ ပမာဏမရှိသည်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြု၏၊ ကတမေဟိစတုဟိတိ၊ ကတ
 မေဟိစတုဟိဟူသည်ကား၊ ကထေတုကဗျတာပုစ္ဆာ၊ ကထေတုကဗျတာ
 ပုစ္ဆာတည်း၊ ဣဓာတိ၊ ဣဓဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံ သာသနော၊ ဤငါ့ဘုရားသဘ

၃၀ သုတ္တန်ပါဠိအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

သနာတော်၌၊ ဘိက္ခုဝေတိပဒံ၊ ဘိက္ခုဝေဟူသောဝုဒ်သည်၊ ယေသံ၊ အကြင်
 ရဟန်းတို့အား၊ ကထေတုကာမော၊ ဟောတော်မူခြင်းငှါအလိုတော်ရှိ၏၊
 တံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ အာလပနံ၊ ခေါ်တော်မူခြင်းတည်း၊ ဘိက္ခု၊ တိပဒံ၊
 ဘိက္ခုဟူသောဝုဒ်သည်၊ ဝုတ္တပ္ပကာရဝါစာသဝနကဝုတ္တလနိဒဿနံ၊ ဆို
 အပ်ခဲ့ပြီးသောအပြားရှိသောစကားကိုနာခံခြင်းနှင့်ယှဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုပြ
 သောဝုဒ်တည်း၊ သုဘာသိတံယေဝတာသတိတိ၊ သုဘာသိတံယေဝတာသ
 တိဟူသည်ကား၊ ဝုတ္တလသမိဋ္ဌာနာယ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုပဋ္ဌာနပြုသဖြင့်၊ စတုသုဝါ
 စင်္ဂေသု၊ လေးပါးသောစကားအင်္ဂါတို့တွင်၊ အညတရင်္ဂါနိဒ္ဒေသစေနံ၊ အင်္ဂါ
 တပါးကိုပြသောစကားတည်း၊ နောဒုတ္တသိတန္တိ၊ နောဒုတ္တသိတံဟူသည်
 ကား၊ တသေဝဝါစင်္ဂဿ၊ ထိုသုဘာသိတစကား၏အင်္ဂါသာလျှင်၊ ပဋိပက္ခ
 ဘာသနနိဝါရဏံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်စကားကိုမြှင်သောစကားသည်၊ တေန၊
 ထိုနောဒုတ္တသိတံဟူသောဝုဒ်သည်၊ မုသာဝါဒါဒယေသပိ၊ မုသာဝါဒ
 အစရှိသောစကားတို့ကိုလည်း၊ ကဒါပိ၊ တရံတခါ၊ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ ပြောဆိုအပ်၏၊
 ဣတိဗိဋ္ဌိ၊ ဤသို့သောအယူကို၊ နိသေခေတိ၊ မြင်၏၊ နောဒုတ္တသိတန္တိ ဣပိ
 နာ၊ နောဒုတ္တသိတံဟူသောဤဝုဒ်ဖြင့်၊ မိစ္ဆာဝါစပ္ပဟာနံ၊ မိစ္ဆာဝါစာကို
 ပယ်ခြင်းကို၊ ဗိပေတိ၊ ပြု၏၊ သုဘာသိတန္တိဣပိနာ၊ သုဘာသိတံဟူသော
 ဤဝုဒ်ဖြင့်၊ ပဏိနမိစ္ဆာဝါစေန၊ ပယ်အပ်သောမိစ္ဆာဝါစာရှိသော၊ သင်္တာ၊
 သူတော်ကောင်းသည်၊ ဘာသိတဗ္ဗဝစနလက္ခဏံ၊ ဆိုအပ်သောစကား၏
 လက္ခဏာတည်း၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ပါပဿ၊ မကောင်းသောအကုသိုလ်
 ကို၊ အကရဏံ၊ မပြုခြင်းသည်၊ ကုသလဿ၊ ကုသိုလ်၏၊ ဥပသမ္ပဒါ၊ ပြည့်စုံ
 ခြင်းသည်၊ အင်္ဂပရိဗိပနတ္ထံပန၊ အင်္ဂါကိုပြအံ့သောငှါကား၊ အဘာသိတဗ္ဗံ၊
 မဆိုအပ်သည်ကို၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အဝတ္တော၊ မဆိုမူ၍၊ တာသိတဗ္ဗမေဝ၊ ဆိုအပ်
 သည်ကိုသာလျှင်၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏၊ ဓမ္မယေဝါတိအာဒိသုပိ၊ ဓမ္မယေဝ
 ဤသို့အစရှိသောဝုဒ်တို့၌လည်း၊ သေဇေသေနယော၊ ဤသို့သောနည်းကို၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဇေတ္ထဝ၊ ဤသုတ်၌လည်း၊ သုဘာသိတညေဝနော
 ဒုတ္တသိတန္တိဣပိနာ၊ သုဘာသိတညေဝနောဒုတ္တသိတံဟူသောဤပါဌ်
 ဖြင့်၊ ဝိသုဏာဒိဒေါသရဟိတံ၊ ဝိသုဏဝါစာအစရှိသော အပြစ်မှကင်း
 သော၊ သမုဂ္ဂတကရဏဝစနံ၊ ကောင်းစွာဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်ကိုပြ
 အပ်သောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဓမ္မယေဝနောအဓမ္မန္တိဣပိနာ
 ဓမ္မယေဝနောအဓမ္မဟူသောဤဝုဒ်ဖြင့်၊ သမ္ပပ္ပလာပဒေါသရဟိတံ၊ သမ္ပပ္ပ
 လာပစကားမှကင်းသော၊ ဝါစံ၊ စကားကို၊ ဓမ္မတော၊ တရားအားဖြင့်၊ အန

ပေတံ၊ မက္ခာမကင်းသော၊ မန္တာဝစနံ၊ ထိုင်ပင်သောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆို
အပ်၏၊ ဣတရေဟိ၊ ဤမှတပါးကုန်သော၊ ဇီဟိ၊ နှစ်ချက်သောစကားတို့ဖြင့်၊
ဗရုဿလိကရဟိတာဟိ၊ ဗရုဿဝါစာမှ ကင်းသောစကားတို့ဖြင့်၊ ဗိယ
သစ္စဝစနံ၊ ချစ်သွယ်သော စကားမှန်သော စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်
၏၊ ဣမေဟိခေါတိအာဒိနာပန၊ ဣမေဟိခေါ ဤသို့အစရှိသောပုဒ်ဖြင့်
ကား၊ တာနိအင်္ဂါနိ၊ ထိုစကားအင်္ဂါတို့ကို၊ ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက်အား
ဖြင့်၊ ဒေသန္တော၊ ပြုလိုသောဘုရားသည်၊ တံဝါစံ၊ ထိုစကားကို၊ နိဂမေတိ၊
နိဂုံးချုပ်တော်မူ၏၊ ဝိသေသတောစ၊ အထူးအားဖြင့်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊
ဣမေဟိခေါတိက္ခဝေစတူဟိအင်္ဂေဟိ သမန္နာဂတောဝါစာသုဘာသိတာ
ဟောတိတိ၊ ဣမေဟိခေါတိက္ခဝေစတူဟိအင်္ဂေဟိ သမန္နာဂတောဝါစာ
သုဘာသိတာဟောတိဟူ၍၊ ဘဏန္တော၊ ဟောတော်မူသောဘုရားသည်၊
နိဂမေတိ၊ နိဂုံးချုပ်တော်မူ၏၊ အညေ၊ တပါးသောဆရာတို့သည်၊ ပဋိညာ
ဒိဟိ၊ ဝန်ခံခြင်းအစရှိကုန်သော၊ အဝယဝဟိ၊ အစိတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ နာမာ
ဒိဟိ၊ နာမ်အစရှိကုန်သော၊ ပဒေဟိစ၊ ပုဒ်တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ လိင်္ဂဝစနံ
ဘတ္တိကာလကရဏာဒိသမ္ပတ္တိဟိစ၊ လိင်္ဂဝစနံဘတ်ကာလကရိုဏ်းအစရှိ
သောပြည့်စုံခြင်းတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော၊ ယံဝါစံ၊
အကြင်စကားကို၊ သုဘာသိတာဟိ၊ သုဘာသိတာစကားဟူ၍၊ ပညာပေန္တိ၊
ပညတ်ကုန်၏၊ တံဝါစံ၊ ထိုသဒ္ဓါလိင်္ဂဝစနံပြည့်စုံခါမျှဖြစ်သော စကားကို၊
ဓမ္မတော၊ တရားသဘောအားဖြင့်၊ ပဋိသေခေတိ၊ မြစ်လေ၏၊ ဟိသတ္ထံ၊ ဌာနံ၊
အဝယဝသမ္ပန္နာရိ၊ အစိတ်အစိတ် လိင်္ဂဝစနံအစရှိသည်နှင့် ပြည့်စုံသည်
လည်းဖြစ်သော၊ ပေသုညာဒိသမန္နာဂတာ၊ ချောပစ်သောစကားစသည်နှင့်
ပြည့်စုံသော၊ ဝါစာ၊ စကားသည်၊ ဣတ္ထာသိတာ၊ မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်သော၊
စကားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အတ္တ
နောစ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း၊ ပရေသဉ္စ၊ သူတပါးတို့၏လည်းကောင်း၊ အနတ္ထာ
ဝဟတ္ထာ၊ အကျိုးမရှိသည်ကို ဆောင်ရွက်သောစကား၏အဖြစ်ကြောင့်၊
ဣတ္ထာသိတာ၊ မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်သောစကားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ ပနအင်္ဂေဟိ၊ ဤအင်္ဂါတို့နှင့်ကား၊
သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသောစကားသည်၊ ဗိလက္ခုဘာသပရိယာပန္နာဝ၊
တောင်သူ ဗိလက္ခုဘာသာတို့၌ အကျိုးဝင်သော စကားသည်လည်း၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဒ္ဒစေဋ္ဌိကာဝါ၊ ကျွန်အမှုသုတ်အစေအပါးပြောဟောအပ်
သောစကားသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂီ တပရိယာပန္နာဝါ၊ သိချင်း၌

၄၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တထိယတွဲ။

အကျုံးဝင်သောစကားသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာပိ၊ ထိုတောင်
သုတ္တံ၏တရားနှင့်လျော်သောစကားသည်လည်း၊ သုတာသိတာဇေ။ တရား
စကားသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ
ကိန်း၊ လောကီယလောကုတ္တရသုခါဝဟတ္ထာ၊ လောကီလောကုတ္တရာစီးပွား
ချမ်းသာကိုဆောင်ရွက်နိုင်သောစကားဖြစ်သောကြောင့်၊ သုတာသိတာဇေ
၀၊ ကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်သောတရား စကားသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏။ သီဟဋ္ဌဒိပေ၊ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌၊ မဂ္ဂပဿေ၊ ခရီး၏နံပါး၌၊ သသံ၊ ကောက်
ပင်ကို၊ ရက္ခန္တိယာ၊ စောင့်သော၊ သီဟဋ္ဌစေဓိုကာယ၊ သီဟိုဠ်ကျွန်း၏အစေ
အပါးဖြစ်သောမိန်းမသည်၊ သီဟဋ္ဌကေနေ၀၊ သီဟိုဠ်ဘာသာဖြင့်သာလျှင်၊
ဇာတိဇရာမရဏယုတ္တံ၊ ဇာတိဇရာမရဏနှင့်ယှဉ်သော၊ ဂိတံ၊ သီချင်းကို၊
ဂါယန္တိယာ၊ သီသောမိန်းမ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားကုန်၍၊ မဂ္ဂံ၊
ခရီးကို၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားကုန်သော၊ သဗ္ဗမတ္တာ၊ ခြောက်ကျိပ်အတိုင်းအရှည်
ရှိကုန်သော၊ ဝိပဿကာ၊ ဝိပဿနာကိုစီးဖြန်းကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့
သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်၌၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်လေ
ကုန်၏၊ ဣတိဣဒံ၊ ဤသည်လျှင်၊ နိဒဿနံ၊ သက်သေတည်း၊ တထာ၊ ထိုမှ
တပါး၊ တိသောနာမ၊ တိဿအမည်ရှိသော၊ အာရုဒ္ဓဝိပဿကော၊ အား
ထုတ်အပ်သောဝိပဿနာရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပဒုမဿရသမိ
ပေန၊ ကြာပဒုမ္မာအိုင်၏အနီးဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ပဒုမဿ
ရေသု၊ ကြာပဒုမ္မာအိုင်တို့၌၊ ပဒုမာနိ၊ ပဒုမ္မာကြာတို့ကို၊ ဘဗ္ဗိတွာ၊ ချိုး၍၊
ပါတော၊ နံနက်အခါ၌၊ ဗုလ္လကောကနုဒံ၊ ပွင့်သောကြာဖြူကို၊ သူရိယာလော
ကေန၊ နေအလင်းဖြင့်၊ ဘဗ္ဗိယတေ၊ ညှိုးနွမ်း၏၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ မ
နုဿတ္တဂတာ၊ လူ၏အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊
ဇရာဘိဝေဂေန၊ အိုခြင်းတရားတည်းဟူသောအဟုန်ဖြင့်၊ မိလာယန္တိ၊ ညှိုး
လေကုန်၏၊ ဣတိဣဒံ၊ ဤသို့သောသီချင်းကို၊ ဂါယန္တိယာ၊ သီသော၊
စေဓိုကာယ၊ အစေအပါးကျွန်မ၏၊ ဝစနံ၊ ဆိုအပ်သောစကားကို၊ သုတွာ၊
ကြားရ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်လေ၏၊ ဗုဒ္ဓန္တရေစ၊
ဘုရားတဆူနှင့်တဆူအကြား၌လည်း၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊
ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ သတ္တဟိ၊ ခုနစ်ယောက်ကုန်သော၊ ပုတ္တေဟိ၊
သားတို့နှင့်၊ သဗ္ဗိ၊ တကွ၊ ဝနာ၊ တောအရပ်မှ၊ အာဂမ္မ၊ လာခဲ့သည်ရှိသော်၊
အညတရာယ၊ တယောက်သော၊ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမသည်၊ ရသလေန၊ ကျည်
မွေဖြင့်၊ တဏှုလေ၊ ဆန်တို့ကို၊ အာကောဇေန္တိယာ၊ ဆောင်းထုစဉ်။ ။

မိလောတန္တဝိစမ္ပနိသိတံ၊ ဟြိုင်းခွင်းသော အရေထူအရေပါး၌ ဖြစ်သော၊
 ဇေတံ ဤခန္ဓာကိုယ်ကို၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းသည်၊ ပရိမဒ္ဓိတံ၊ နှိုင်းစက်ညှဉ်းပန်း
 အပ်၏၊ မစ္စုဿ၊ သေမင်း၏၊ ဗသမာဓိသံ၊ စားမျှရာအစာအဖြစ်သို့၊
 ဂတံ၊ ရောက်သော၊ ဇေတံ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ကို၊ မရဏေန၊ သေခြင်းသည်၊ ဘိဇ္ဇ
 တိ၊ ဗျက်သီးအပ်၏၊ နာနာကုဏပေန၊ အထူးထူးသော အကောင်ပုပ်
 ဖြင့် ပူရိတံ၊ ပြည့်သော၊ ဇေတံ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်သည်၊ ကိမိနံ၊ ပိုးလောက်တို့၏၊
 အာလယံ၊ နေရာတည်း၊ ဇေတံ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်သည်၊ အသုစိဿ၊ မစင်၏၊
 ဘာဇနံ၊ တည်ရာတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်သည်၊ ကဒလိက္ခန္ဓသမံ၊ ငှက်
 ပျောတုန်းနှင့်တူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမံ ဂိတံ၊ ဤသီချင်းသံကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍
 ပုတ္တဟိ၊ သားတို့နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ပဇ္ဇေကဗောဓိ၊ ပဇ္ဇေကဗောဓိဥဇာတ်
 သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ အညဟိ၊ တပါးသည်၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဤဒိသေဟိ
 ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဥပါယေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အရိယဘူမိ၊
 အရိယာတို့၏အရာသို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သော သူတို့သည်၊ နိဒဿနံ၊
 သက်သေတည်း၊ ယံယေနကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ အာသ
 ယာနုဿယကုဿလေန၊ အာသယာနုဿယ၌လိမ္မာတော်မူသော၊ ဘဂဝ
 တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရာအနိစ္စာတိအာဒိနာ၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရာ
 အနိစ္စာဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ပုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်
 သော၊ ဂါထာယော၊ ဂါထာတို့ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရကုန်သောကြောင့်၊
 ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရ
 ဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဇေတံပန၊ ဤသို့ရောက်ခြင်းကို
 ကား၊ အနုစ္စရိယံ၊ မအံ့အပ်၊ သုတ္တေ၊ သုတ်၌လည်း၊ ခန္ဓာယတနာဒိပဋိသံ
 ယုတ္တာ၊ ခန္ဓာအာယတနအစရှိသည်တို့နှင့်စပ်ကုန်သော၊ ဂါထာ၊ ဂါထာ
 တို့ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာကုန်၍၊ အနေကာ၊ များစွာကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿာ၊
 နတ်လူတို့သည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏၊
 ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ အနုစ္စရိယံ၊ မအံ့အပ်၊ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်
 သော၊ ဣမေဟိအင်္ဂေဟိ၊ ဤအင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမ္ပန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဝါစာ
 စကားသင်၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ မိသက္ခုဘာသာပရိယာပန္နာဝါ၊ တောင်သူ
 ဘာသာတို့၌ အကျုံးဝင်သောစကားသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝာဠု
 စေဋ္ဌိကာဝါ၊ ကျွန်အမှုလုပ်အစေအပါးပြောဟောအပ်သောစကားသည်
 လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂိတပရိယာပန္နာဝါ၊ သီချင်း၌အကျုံးဝင်သောစ
 ကားသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာပိ၊ ထိုတောင်သူစသည်တို့၏

တရားနှင့်လျော်သော စကားသည်လည်း။ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာဆို
 အပ်သောတရားစကားသည်။ ဟောတီးဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
 သိအပ်၏။ သုဘာသိတတ္ထာဝေဝ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောတရားစကား
 ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ အတ္ထတ္ထိကာ
 နံ၊ အနက် ဘိုအလိုရှိကုန်သော၊ အတ္ထပဋိသရဏာနံ၊ အနက်ကုန်သော၊
 ထားကုန်သော၊ နောဗုဒ္ဓနပဋိသရဏာနံ၊ သဒ္ဓါကုန်သော၊ ထားကုန်သော၊
 ကုလပုတ္တနံ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့အား၊ အနဝဇ္ဇာစ၊ အပြစ်မရှိသည်
 လည်းကောင်း၊ အနုပဝဇ္ဇာစ၊ သူတပါးကဲ့ရဲ့ပြစ်ထင်ခြင်းမရှိသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဟောတီးဖြစ်၏။ ဣဒမဝေါဘဝဝါတိ၊ ဣဒမဝေါဘဝဝါဟု
 သည်ကား၊ ဣဒံသုဘာသိတလက္ခဏံ၊ ဤကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကား
 ၏လက္ခဏာဘုံဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 ဣဒံဝတ္ထာနသုဂတောအထာပရံတဒဝေါစသတ္ထာဟိ၊ ဣဒံဝတ္ထာနသုဂ
 တောအထာပရံတဒဝေါစသတ္ထာဟုသည်ကား၊ ဣဒံစလက္ခဏံ၊ ဤသု
 ဘာသိတလက္ခဏာကိုလည်း၊ ဝတ္ထာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊
 အညမ္ဘိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝတ္ထုပ္ပဂါထံ၊ ဆိုအပ်
 လတ္တံ့သောဂါထာကို၊ ဒေသသတ္တံ၊ ပြ၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဧတံ၊ ဤစ
 ကားကို၊ သင်္ဂီဘိကာရကာ၊ သင်္ဂီယနာထင်ကုန်သော ဆရာတို့သည်၊
 အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ အပရန္တိ၊ အပရံဟူသည်ကား၊
 ငါထာဗန္ဓဝစနံ၊ ဂါထာဖွဲ့သောစကား ဘို၊ သန္ဓာယ၊ ရှည်၍၊ ဝုဇ္ဈတိ၊ ဆိုအပ်
 ၏တံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏။
 ပစ္ဆိမာ၊ နောက်၌၊ အာဂတံ၊ လာသော၊ ပရိသံဝါ၊ ပရိသတ်ကိုလည်းကောင်း၊
 အသ္မဝနသုသပနအဝခာရဏာဒန္တိကရဏာဒိနိဝါ၊ မနာရခြင်းကောင်းစွာ
 နာခြင်းပိုင်းခြားခြင်းမြဲစွာပြုခြင်းအစရှိသည်တို့ကို လည်းကောင်း၊ သန္ဓာ
 ယ၊ ရှည်၍၊ တဒတ္ထဒိပကမေဝစ၊ ထိုအနက် ဘိုပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
 ဝုဇ္ဈေ၊ ရှေး၌၊ ကေနုစိကာရဏေန၊ တရံတရသော အကြောင်းသည်၊ ပရိ
 ဟာဝိတဿ၊ ယုတ်စေအပ်သော၊ အတ္ထဿ၊ အနက်ကို၊ ဒိပနေန၊ ပြသဖြင့်၊
 အဝသေသဒိပကဉ္စ၊ အကြွင်းကို ပြခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတီး
 ဖြစ်၏။ ကိမိဝံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ပရိသဿဟိဇာတဿကု
 ဓာရိဇာယတေ မုခေဘိအာဒိသုဝိယ၊ ပရိသဿဟိဇာတဿကုဓာရိဇာ
 ယတေမုခေ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌ ကဲ့သို့တည်း၊ ဣပေန၊ ဤအရာ၌

ကား။ တဗ္ဗတ္ထိပကမေဝ။ ထိုအနက်ကိုပြခြင်းသည် သာသျှင်တည်း။
 တဗ္ဗတ္ထိထိုဂါယာန္တံ၊ သန္တောတိ၊ သန္တောဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓါဒယော၊ သုရား
 အစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဝေဟိ။ ထိုသုရားအစရှိသောသူ
 တော်ကောင်းတို့သည်၊ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားကို
 ဥတ္တမံသေဋ္ဌန္တိ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ခြီးမွမ်းကုန်၏၊ ဒုတိယံတတိယံ
 စတုတ္ထန္တိ၊ ဒုတိယံတတိယံစတုတ္ထံဟူသော၊ နှစ်ပန်း၍စကားကိုကား၊
 ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ နိဇ္ဈိန္ဒကမံ၊ ညွှန်းပြအပ်သောစကားအစဉ်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ ဝဲ့၍၊
 ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဂါယာပရိယောသသေနပန၊ ဂါယာ၏အဆုံး၌ကား၊ ငံဝိ
 သက္ကေဓော၊ ဝံဝိသမထေရ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာသုရား၏၊ သုဘာ
 သိတေန၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူ အပ်သောစကား တော်ဖြင့်၊ ပသိဒ္ဓိ၊
 ကြည်ညို၏သော၊ ထိုဝံဝိသမထေရ်သည်၊ ယံပသန္နာကာရံ၊ အကြင်ကြည်
 ညိုသောအခြင်းအရာကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ယဉ္ဇဝစနံ၊ အကြင်စကားတော်
 ကိုလည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာသုရားသည်၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တံ၊
 ထိုစကားတော်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလိုကုန်သော၊ သင်္ခိတိကာရ
 ကာ၊ သင်္ခါယနာတင်ဆရာတို့သည်၊ အထခေါအာယသ္မာတိအာဒိ၊ အထ
 ခေါအာယသ္မာ၍သို့ အစရှိသောစကားကို၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ တဗ္ဗတ္ထိ၊
 ထိုစကားရပ်၌၊ ပဋိဘာတိမန္တိ၊ ပဋိဘာတိမံဟူသည်ကား၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊
 ဘာဝေါ၊ အဘို့သည်၊ ပကာသတိ၊ ထင်၏၊ ပဋိဘာတုတန္တိ၊ ပဋိဘာတုတံ
 ဟူသည်ကား၊ ထဝ၊ သင်၏၊ ဘာဝေါ၊ အဘို့သည်၊ ပကာသတု၊ ထင်စေ
 လော၊ သာရုပ္ပါဟိတိ၊ သာရုပ္ပါဟိဟူသည်ကား၊ အနုတ္တရိကာဟိ၊ လျောက်
 ပတ်ကုန်သော၊ အဘိတ္ထဝိတိ၊ အဘိတ္ထဝိဟူသည်ကား၊ ပသံသိ၊ ခြီးမွမ်း၏၊
 နတာပယေတိ၊ နတာပယေဟူသည်ကား၊ ဝိပ္ပဋိသာရေန၊ နှလုံးမသာသာ
 ခြင်းဖြင့်၊ နတာပေယျ၊ မပူပန်ရာ၊ နဝိဟိံသေယျာတိ၊ နဝိဟိံသေယျဟူ
 သည်ကား၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ဘိန္ဒန္တော၊ ပျက်စေသည်ဖြစ်၍၊ နဗာဓေ
 ယျ၊ မညှဉ်းဆဲရာ၊ သာဝေဝါစာတိ၊ သာဝေဝါစာဟူသည်ကား၊ သာဝါစာ၊
 ကိုစကားသည်၊ ဧကံသေနဝ၊ စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ သုဘာသိတာ၊
 ကောင်းစွာဆိုအပ်၏၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ အဝိသုဘာ
 ဝါစာယ၊ မချောပစ်သောစကားဖြင့်၊ ဘဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာသုရားကို၊ ထော
 မေတိ၊ ခြီးမွမ်း၏၊ ပဋိနန္ဒိတာတိ၊ ပဋိနန္ဒိတာဟူသည်ကား၊ ဟဋ္ဌေန၊ ရှောင်
 သော၊ ဟဒယေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ ပဋိမုခံ၊ ရှေးရှု၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ သံဝိယာယံတာ၊
 နှစ်သက်ချစ်မြတ်နိုးအပ်၏၊ ယံအနာဒါလပါပါနံ ပဓေသံ ဘာသတေပိ

ယန္တိ၊ ယံအနာဒါယ ပါပါနိပရေသံတာသတေပိယံဟု သည်ကား၊ ယံဝါစံ၊
 အကြင်စကားကို၊ တာသန္တော၊ ဆိုသောသူသည်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့
 အား၊ ပါပါနိ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အဋ္ဌိယာနိ၊ မချစ်အပ်ကုန်သော၊ ပဋိန္ဒ၊
 လာနိ၊ စက်ဆုပ်အပ်ကုန်သော၊ ဗရသဝစနာနိ၊ ကြမ်းတမ်းသောစကားတို့
 ကို၊ အနာဒါယ၊ မယူမူ၍၊ အတ္ထဗျဉ္ဇနမရုံ၊ အနက်သဒ္ဓါကောင်းမြတ်သော၊
 ပိယမေဝဝစနံ၊ ချစ်တွယ်သောစကားကိုသာလျှင်၊ တာသလိ၊ ဆိုလော၊
 တံပိယဝစနမေဝ၊ ထိုချစ်တွယ်သောစကားကိုသာလျှင်၊ တာသေယျ၊ ဆို
 ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမာ၊ ခေါ်ထား၊
 ဤဂါထာဖြင့်၊ ပိယဝစနေန၊ ချစ်တွယ်သောစကားဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
 တရားကို၊ အဘိတ္ထဝိ၊ ပြီးမှန်း၏၊ အမတာတိ၊ အမတာဟူသည်ကား၊ သာဒု
 တာဝေန၊ ချိုမြိန်သောအဖြစ်ဖြင့်၊ အမတသဒိသာ၊ အမြိုက်သဒ္ဓါတုတ်နှင့်
 တူ၏၊ သစ္စံ၊ ဟဝေသာဒုတရံရသာနန္တိ၊ သစ္စံ၊ ဟဝေသာဒုတရံရသာနံဟု
 သော၊ ဇေတံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံပိဝုတ္တံဝေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်သာ
 လျှင်တည်း၊ သစ္စံ၊ မှန်သောစကားသည်၊ ဟဝေ၊ စင်စစ်၊ ရသာနံ၊ အရသာ
 တို့တွင်၊ သာဒုတရံ၊ ကောင်းမြတ်၏၊ နိဗ္ဗာနာမတပ္ပဗ္ဗယတ္တာဝါ၊ နိဗ္ဗာန်ဟု
 သော၊ အမတလျှင် အကြောင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ အမတာ၊
 အမတမည်၏၊ သေခမ္ဘော သနန္တနောတိ၊ သေခမ္ဘောသနန္တနောဟူသည်
 ကား၊ ယာယံသစ္စဝါစာနာမ၊ အကြင်မှန်သော စကားမည်သည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ သေ။ ဤမှန်သောစကားသည်၊ ပေါရာဏော၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ ခမ္ဘော၊
 သဘောတည်း၊ ငရိယာ၊ အကျင့်တည်း၊ ပဝေဏီ၊ အစဉ်အဆက်တည်း၊
 ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဣဒမေဝ၊ ဤစကားသည်သာလျှင် ပေါရာ
 ဏာနံ၊ ရှေးသူဟောင်းတို့၏၊ အာပိဏ္ဏံ၊ အလှူ အကျင့်တည်း၊ တေ၊
 ထိုရှေးသူဟောင်းတို့သည်၊ အလိကံ၊ ချွတ်ယွင်းသောစကားကို၊ နာဘာသိ
 သု၊ မပြောဆိုကြကုန်၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ သဇ္ဇေအတ္ထေဝ
 ခမ္ဘေဝ အာဟုသန္တော ပတ်ဋိတာတိ၊ သဇ္ဇေအတ္ထေဝ ခမ္ဘေဝ၊ အာဟု
 သန္တော ပတ်ဋိတာဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သန္တော၊ သူတော်
 ကောင်းတို့သည်၊ သဇ္ဇေဝ၊ မှန်သောစကား၌ လည်းကောင်း၊ အတ္ထေဝ
 မိမိအကျိုးသုတပါးအကျိုး၌ လည်းကောင်း၊ ခမ္ဘေဝ၊ အကြောင်းတရား၌
 လည်းကောင်း၊ ပတ်ဋိတာ၊ တည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ၊
 တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ သဇ္ဇေ၊ မှန်သောစကား၌၊ ပတ်ဋိတတ္ထာဝေ၊
 တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ အတ္ထနေဝ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း၊

ငရေသဉ္စ၊ သူတပါးတို့၏ လည်းကောင်း၊ အတ္ထေ၊ အကျိုးစီးပွား၌၊ ပတိ
 ဗြိတာစ၊ တည်ကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အတ္ထေ၊ အကျိုးစီးပွား
 ၌၊ ပတိဗြိ တတ္တာဝေစ၊ တည်သည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ဓမ္မေ၊ အ
 ကြောင်းတရား၌၊ ပတိဗြိတာ၊ တည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ငရံ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဣသံ၊ ဝုဒ္ဓိနှစ်ခုအ
 ပေါင်းကို၊ သစ္စမိသေသနမိစ္စေ၊ မှန်သောစကားကို၊ အထူးပြုခြင်းဟူ၍သာ
 လျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ သစ္စေ၊ မှန်သောစကား၌ ပဗ္ဗံ ဗြိတာ၊ တည်ကုန်
 သောသူတို့သည်၊ ကိဒိသေ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော၊ အတ္ထေစ၊ အကျိုး
 စီးပွား၌လည်းကောင်း၊ ဓမ္မေစ၊ အကြောင်း၌လည်းကောင်း၊ ပတိဗြိတာ၊
 တည်ကုန်သည်လည်း၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ အတ္ထေတာ၊ အကျိုးစီးပွားမှ၊
 အနုပေတတ္တာ၊ မကင်းစေသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယံအတ္ထံ၊ အကြင်အကျိုး
 စီးပွားကို၊ အနုပရေဝံ၊ မဆန့်ကျင်သည်ကို၊ ကရေန္တိ ပြုကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနုပရေဝကရေတ္ထံ၊ မဆန့်
 ကျင်သည်ကိုပြုခြင်းသည်၊ သတိဝိစ၊ ရှိသော်လည်း၊ ဓမ္မေတာ၊ အကြောင်း
 မှ၊ အနုပေတတ္တာ၊ မကင်းစေသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဓမ္မံ၊ အကြောင်းကို၊
 ဓမ္မိကမေဝ၊ အကြောင်းနှင့် လျော်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ယံအတ္ထံ၊
 အကြင်အကျိုးစီးပွားကို၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်၊ သမ္ပဝစနေန၊ မှန်သော
 စကားဖြင့်၊ ဘဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိတ္ထဝိ၊ ခြီးမွမ်း၏၊ ခေမန္တိ၊
 ခေမဟုသည်ကာ၊ အဘယ်၊ ဘေးမရှိ၊ နိရုပဒ္ဓံ၊ ဥပဒ္ဓေဝ၊ မရှိ၊ ကေနကဝရ
 ကေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ အဘယ်၊ ဘေးမရှိသနည်း၊ နိရုပဒ္ဓံ၊
 ဥပဒ္ဓေဝ၊ မရှိသနည်း၊ ဣတိစေ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းအံ့၊ နိဗ္ဗာနပ္ပတ္တိယာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့
 ရောက်ခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင် ချေ၏၊ အန္တကိရိယာယ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ၊
 အဘယ်၊ ဘေးမရှိ၊ နိရုပဒ္ဓံ၊ ဥပဒ္ဓေဝ၊ မရှိ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကိလေ
 သနိဗ္ဗာနံ၊ ကိလေသာ၏ငြိမ်းခြင်းသို့၊ ပါပေတိ၊ ရောက်စေ၏၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခဿစ
 ဝဋ်ဆင်းရဲ၏လည်း၊ အန္တကိရိယာယ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထေ၊ အနက်တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ နိဗ္ဗာနပ္ပတ္တိယာဒုက္ခဿန္တကိရိယာယာတိ၊ နိဗ္ဗာနပ္ပတ္တိယာဒုက္ခဿန္တ
 ကိရိယာယဟူ၍၊ ယံဝါစံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဘာသတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 ဗွိန္ဒု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ နိဗ္ဗာနဝေတုနံ၊ နိဗ္ဗာနခတ်တို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး
 ငှါ၊ ခေမမဂ္ဂပကာသနုတော၊ ဘေးကင်းသောမဂ်ကိုပြုသောကြောင့်၊ ခေမံ၊

၄၆ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

ဘေးမရှိသော၊ တံဝါစံ၊ ထိုစကားကို၊ ဘာသတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သာဝေဝါစာနမုတ္တမာတိ၊ သာဝေဝါစာနမုတ္တမာဟူသည်ကား၊ သာဝါစာ၊ ထိုစကားသည်၊ သဗ္ဗဝါစာနံ၊ အလုံးစုံသောစကားတို့တွင်၊ သေဋ္ဌာ၊ မြတ်သော၊
ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၌၊ မန္တာဝစနေနံ၊ ပါဠိစကားဖြင့်၊ ဘဝဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိတ္ထဝန္တော၊ ငြီးမွမ်းသည်ဖြစ်၍၊ အရဟတ္တနိက္ခမေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအထွေထွေတတ်သဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာကို၊ နိဗ္ဗပေတိ၊ ငြီးဆုံးစေ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ဘာသိတသုတ်၌၊ အရဗ္ဗပဒေဏ္ဏနာ၊ အသစ်သောပုဒ်အဖွင့်တည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားကို၊ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့် သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကအမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကအဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယအဋ္ဌကထာမည်သော၊ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာယံ၊ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ သုဘာသိတသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ သုဘာသိတသုတ်အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ငြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-မဟာဝဂ်-၄-ပုရဇ္ဇာသသုတ်။

ဇေမေသုတန္တိဣဒံသုတ္တံ၊ ဇေမေသုတံအစရှိသော ဤသုတ်သည်၊ ပုရဇ္ဇာသသုတ္တံ၊ ပုရဇ္ဇာသသုတ်တည်း၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ကာ၊ အတယ်နည်း၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပစ္ဆိမာဘတ္တကိစ္ဆာဝသာနေ၊ ပစ္ဆိမာဘတ္တကိစ္ဆ၏အဆုံး၌၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုဖြင့်၊ လောကံ၊ လောကကို၊ ဩလောကေန္တော၊ ဩဉ္စတော်မူသည် ရှိသော်၊ သုန္နရိကဘာရစ္ဆါဇ၊ ပြာဟူဏံ၊ သုန္နရိက ဘာရစ္ဆါဇ အမည်ရှိသောပုဏ္ဏားကို၊ အရဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏၊ ဥပနိဿယသမ္ပန္နံ၊ ဥပနိဿယနှင့်ပြည့်စုံသည်ကို၊ ဒိသွား၊ မြင်တော်မူ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့၊ မယိ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဂတေ၊ ကြွသွားတော်မူသည်ရှိသော်၊ ကထာ၊ စကားသည်၊ ပဝတ္ထိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ကထာစသာနေ၊ စကား၏အဆုံး၌၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ သောသေပြာဟူဏော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏီဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဂန္တော၊ ကြွသွားတော်မူ၍၊ ကထံ၊ စကားကို၊ သမုဋ္ဌာပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဣမံသုတ္တံ၊ ဤပုရဇ္ဇာသသုတ်

ကို၊ အဘာသိ၊ ပောတေသ်မူဇ္ဈိ၊ တတ္ထ၊ ထိုပုရဇ္ဈာသသုတ်၌၊ ဧဝံမေသုတန္တိ
အာဒိ၊ ဧဝံမေသုတံ ဤသို့အစရှိသော စကားသည်၊ သင်္ကသိကာရကာနံ၊
သင်္က ဟု နာတင်ဆရာတို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားတည်း၊ ကံ ဇန္တောတဝန္တိအာဒိ၊
ကံ ဇန္တောဘဝံ ဤသို့အစရှိသော စကားသည်၊ တဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ထို
ပုဏ္ဏား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတည်း၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ နနောအမ္ပိ၊
မဖြစ်၊ ရာဇပုတ္တော၊ မင်းသားသည်၊ နနောအမ္ပိ၊ မဖြစ်၊ ဝေဿယနော၊ ကုန်
သည်အမျိုးသည်၊ နနောအမ္ပိ၊ မဖြစ်၊ ဥဒ၊ ထိုမြို့ကောပိ၊ တစုံတယောက်
သောသူဆင်းရဲသည်၊ နနောအမ္ပိ၊ မဖြစ်၊ ပုထုဇနာနံ၊ များစွာကုန်သောသတ္တ
ဝါတို့၏၊ ဂေါတ္တံ၊ အနွယ်ကို၊ ပရိညာယ၊ သုံးပါးသောငါ့ညာဉ်တို့ဖြင့်ပိုင်း
ခြားပြီး၍၊ အကိပ္ပနော၊ ရာဂစသော ကြောင့်ကြမရှိသည်ဖြစ်၍၊ မန္တိမန္တိ
ယ၊ ပညာဖြင့်သိ၍၊ လောကေ၊ လောက၌၊ စရာမိ၊ လှည့်လည်၏၊ ဣတိအာဒိ၊
ဤသို့အစရှိသောစကားသည်၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကား
တော်တည်း၊ တံသဗ္ဗတ္ထိ၊ ထိုအလုံးစုံကိုလည်း၊ သမောဓာနေတွာ၊ ပေါင်း၍၊
ပုရဇ္ဈာသသုတ္တန္တိ၊ ပုရဇ္ဈာသသုတ်ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပုရဇ္ဈာ
သသုတ်၌၊ ဝုတ္တသဒိသံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့်တူသောစကားကို၊ ဝုတ္တနယေ
နေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အဝုတ္တံ၊
မဆိုအပ်သေးသည်ကို၊ ဝဏ္ဏယိဿာမ၊ ဖွင့်ကုန်အံ့၊ တဉ္စခေါ၊ ထိုသို့ဖွင့်
သော်လည်း၊ ဥတ္တာနတ္တာနိ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိကုန်သော၊ ပဒါနိ၊ ပုဒ်တို့ကို
အနာမသန္တာ၊ မသုံးသပ်ကုန်မူ၍၊ ဝဏ္ဏယိဿာမ၊ ဖွင့်ကုန်အံ့၊ ကောသလေ
သုတိ၊ ကောသလေသုဟူသည်ကား၊ ကောသလသန္ဓာမ၊ ကောသလအ
မည်ရှိသော၊ ဇနပဒိနေ၊ ဇနပုဒ်၌နေကုန်သော၊ ရာဇကုမာရာ၊ မင်းသားတို့
တည်း၊ ဧဝံသံ၊ ထိုမင်းသားတို့၏၊ နိဝါသေ၊ နေရာဖြစ်သော၊ ဧကော၊ တခု
သော၊ ဇနပဒေါဝိ၊ ဇနပုဒ်ကိုလည်း၊ ဂုဠိသဒ္ဓေန၊ ဂုဠိသဒ္ဓါဖြင့်၊ ကောသလသ
တိ၊ ကောသလဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထိ၊ ကောသလေသုဇနပဒေ၊ ထို
ကောသလတိုင်းဇနပုဒ်၌၊ ကေပိပန၊ အချို့သောသူတို့သည်ကား၊ ယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ မဟာပနာဒံ၊ မဟာပနာဒအမည်ရှိသော၊ ရာဇ
ကုမာရံ၊ မင်းသားကို၊ နာနာနာဓုကာဒိနိ၊ အထူးထူးသောကချေသည်အစ
ရှိသည်တို့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဟသိတမတ္တမ္ပိ၊ ရယ်ရွှင်ခြင်းမျှကိုလည်း၊ အက
ရောန္တံ၊ မပြုသည်ကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အာဏာပေသိ၊ စေ
၏၊ ကိံ အာဏာပေသိ၊ အာဏာသိသို့စေသနည်း၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ မမ
ဝါ၏၊ ဝုတ္တံ၊ သားကို၊ ဟသပေသိ၊ ရယ်ရွှင်စေ၏၊ နံ၊ ထိုသူကို၊ သဗ္ဗာသာရ

၄၈ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-တတိယတွဲ။

ဧကဟိ၊ အလုံးစုံသောဘုန်းဆရာတို့ဖြင့်၊ အလင်္ကာရောမိ၊ တန်းဆရာတင်အံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာပေသိ၊ စေ၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ နဂီလာနိ၊ တွန့်တုံး
 တို့ကို၊ ဆဋ္ဌေတွာ၊ စွန့်၍၊ မဟာဇနကာယော၊ လူများအပေါင်းသည်၊ သန္တိပ
 တိ၊ စည်းဝေး၏။ တေစမနုဿာ၊ ထိုလူတို့သည်လည်း၊ အတိရေကသတ္တ
 ဝဿာနိ၊ အလွန်နှင့်တကွချစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ကိဇ္ဇာဒယော၊ ကစားခြင်းအ
 စရှိသည်တို့ကို၊ ဒေသန္တပိ၊ ငြိတုန်သော်လည်း၊ တံ၊ ထိုမင်းသားကို၊ ဟ
 သာပေတုံ၊ ရပ်ရွာစိမ့်သောငှါ၊ နာသက္ခိံ သု၊ မတတ်နိုင်ကြကုန်၊ တတော၊
 ထိုနောင်မှ၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဧဝံ၊ နတ်ကချေသိသည်ကို၊ ပေ
 သေသိ၊ စေလွှတ်၏။ သော၊ ထိုနတ်ကချေသည်သည်၊ ဗိဗ္ဗနာဓကံ၊ နတ်တို့၏
 ကခြင်းကို၊ ဒေသတွာ၊ ပြု၍၊ ဟသာပေသိ၊ ရပ်ရွာစေ၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ
 တေမနုဿာ၊ ထိုလူတို့သည်၊ အတ္တနော၊ အတ္တနော၊ မိမိမိ၏။ ဝသနောကာ
 သာဘိရခါ၊ နေရာအရပ်သို့ရှေးရှုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပက္ကမိံ သု၊ ဘဲသွားကြ
 ကုန်၏။ တေ၊ ထိုလူတို့သည်၊ ပဗ္ဗိပထေ၊ ခရီးရှင်ဆိုင်၌၊ မိတ္တသု၊ ဘန္ဓာဒယော၊
 အဆွေခင်ပွန်းချစ်ကြွမ်းဝင်သော သူအစရှိသည်တို့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ပဗ္ဗိ
 သန္ဓာရံ၊ စကားအစပ်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ကိံ၊ အကံသု၊ အဘယ်သို့ပြု
 ကုန်သနည်း၊ ဘော၊ အိုအချင်းတို့၊ ကမ္ပိ၊ အသို့နည်း၊ ကုသလံ၊ အပြစ်မရှိသ
 လော၊ ကမ္ပိ၊ အသို့နည်း၊ ကုသလံ၊ အနားကင်းသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗိ
 သန္ဓာရံ၊ စကားအစပ်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကုသလန္တိ
 ကုသလံ ဟူသော၊ တံသဒ္ဓံ၊ ထိုအသံကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ သောပဒေသော၊
 ထိုအရပ်ကို၊ ကောသလဟိ၊ ကောသလဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ဖွင့်ကုန်၏။ သုန္ဓရိကာယနဒီတိ၊ သုန္ဓရိကာယနဒီတိ
 ရေဟူသည်ကား၊ သုန္ဓရိကာတိဇေနာမိ၊ ကာယ၊ သုန္ဓရိကာဟု ဤသို့အမည်ရှိ
 သော၊ နဒီယာ၊ မြစ်၏။ တိရေ၊ ကမ်း၌၊ တေနခေါပနာတိ၊ တေနခေါပနဟူ
 သည်ကား၊ ယေနသမယေန၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘာဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 တံပြာဟ္မဏံ၊ ထိုဝုဏ္ဏားကို၊ ဝိနေတုကာမော၊ ဆုံးမတော်မူခြင်းငှါ၊ အလိုရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝဇ္ဇာ၊ ကြွသွားတော်မူ၍၊ တဿာနဒီယာ၊ ထိုသုန္ဓရိကာမြစ်၏။
 တိရေ၊ ကမ်း၌၊ သသိသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်ဘကွ၊ ပါရုပ်တွာ၊ ရုံ၍၊ ရုက္ခမူလေ၊
 သစ်ပင်ရင်း၌၊ နိသန္ဓာသင်္ခ၊ တေန၊ နေခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဣရိယာပထဝိ
 ဟာရေန၊ ဣရိယာပထဝိဟာရေဖြင့်၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ သုန္ဓရိကာတာရ
 န္ဒါဇောတိ၊ သုန္ဓရိကာတာရန္တါဇောဟူသည်ကား၊ သောပြာဟ္မဏော၊ ထို
 ဝုဏ္ဏားသည်၊ တဿာနဒီယာ၊ ထိုမြစ်၏။ တိရေ၊ ကမ်း၌၊ ပသသိ၊ နေ၏။

၂၁

အဂ္ဂိဉ္ဇ၊ မီးကိုလည်း၊ ဇဟတိ၊ ပူဇော်၏။ ဘာရန္တီဇောကိစ၊ ဘာရန္တီဇဟူ
သော အမည်သည်လည်း၊ အဿ၊ ပြာဟူကဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏၊ ဂေါတ္တံ၊ အ
နွယ်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘာရန္တီဇောဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်
၏။ အဂ္ဂိဉ္ဇဟတိတိ၊ အဂ္ဂိဉ္ဇဟတိ ဟူသည်ကား၊ အာဟုတိပက္ခိပနေန၊
လောင်စာကိုထည့်သဖြင့်၊ ဇေလေတိ၊ တောက်စေ၏။ အဂ္ဂိဟုတ္တံပရိစရေတိ
တိ၊ အဂ္ဂိဟုတ္တံပရိစရတိဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂျာဟတနံ၊ မီးတင်းကုပ်ကို၊
သဗ္ဗဇ္ဇနပလေပနဗလိကဗ္ဗာဒိန၊ တံမြက်ထွန်းခြင်းလိမ်းကျခြင်းဗလိနတ်
စားကျွန်းခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်၊ ပယိရူပါသတိ၊ ဆည်းကပ်လုပ်ကျွန်း၏။
ကောနုခေါ၊ ဣမံဟဗျသေသံ၊ ဘုရားယုန္တိ၊ ကောနုခေါ၊ ဣမံဟဗျသေသံ၊ ဘုရား
ယုဟူသည်ကား၊ သော၊ ပြာဟူကော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ အဂ္ဂိဉ္ဇ၊ မီးကို၊ ဇဟတိ
တွာ၊ ပူဇော်၍၊ အဝသေသံ၊ ကြွင်းသော၊ ပါယာသံ၊ နို့၊ ဂဏာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
မိန္ဒေန္တယိကိရ၊ ကြံသတတ်၊ ကိန္ဒေန္တယိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း၊ အဂ္ဂိဉ္ဇ၊
မီး၌၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပက္ခိတ္တပါယာသော၊ ထည့်အပ်သော၊ နို့၊ ဂဏာကို၊
မဟာ၊ ပြဟူနာ၊ ပြဟူမင်းကြီးသည်၊ ဘုရား၊ စားအပ်ပြီး၊ အဝသေသော၊
ကြွင်းသော၊ အယံပန၊ ဤနို့၊ ဂဏာသည်ကား၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုကြွင်းသော
နို့၊ ဂဏာကို၊ ပြဟူနော၊ ပြဟူမင်း၏၊ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ၊ ဇာတဿ၊ မွေး
ဖွာသော၊ ပြာဟူကဿဝ၊ ပုဏ္ဏားအားသာလျှင်၊ ယဒိဒေဒယျံ၊ အကယ်၍
ပေလ္လရသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ပေလ္လရသည်ရှိသော်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိတရာ၊
အဘနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ပုတ္တောပိ၊ သားသည်လည်း၊ သန္တုပ္ပိတော၊ ကောင်း
စွာရောင့်ရဲစေအပ်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ပြဟူသောကဂါမိမဂ္ဂေါ၊ ပြဟူ
ပြည်သို့သွားသောလမ်းကို၊ သုဝိသောမိတောစ၊ ကောင်းစွာသုတ်သင်အပ်
သည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဟန္တု၊ ယခု၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပြာဟူကံ၊ ပုဏ္ဏား
ကို၊ ဂဝေသာမိ၊ ရှာအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိန္ဒေန္တယိ၊ ကြံ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ပြာ
ဟူကဒဿနတ္ထံ၊ ပုဏ္ဏားကိုကြည့်ရှုခြင်းငှါ၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍
စတုန္တိသာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့ကို၊ ကောနုခေါ၊ အဘယ်သူသည်၊ ဣမံဟ
ဗျသေသံ၊ ဤမီး၌ထည့်အပ်ပြီးသည်မှကြွင်းသော၊ နို့၊ ဂဏာကို၊ ဘုရားယု၊
စားစေရအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုဝိလောကေသိ၊ ထည့်၍ကြည့်၏၊ အည
တရသ္မိံ၊ ရုက္ခမူလေတိ၊ အညတရသ္မိံ၊ ရုက္ခမူလေဟူသည်ကား၊ တသ္မိံ၊ ဝန
သဏ္ဍေ၊ ထိုတောအုပ်၌၊ သေဋ္ဌရုက္ခမူလေ၊ မြတ်သောသစ်ပင်ရင်း၌၊ သသီ
သံပါရုတန္တိ၊ သသီသံပါရုတံဟူသည်ကား၊ သဟသီသေန၊ ဦးခေါင်း
နှင့်တကွ၊ ပါရုတကာယံ၊ ရုံအပ်သောကိုယ်ရှိသော၊ ပန၊ စောဒနာကိုဆိုပြီး

၅၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-တတိယတွဲ။

အံ၊ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 အကာသိ၊ပြုတော်မူသနည်း၊နာရာယနသင်္ခါတဗလေဝါ၊နာရာယနဟုဆို
 အပ်သောအားရှိတော်မူသည်လည်း၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ ဟိမပါတံစ၊ဆီးနှင်း
 ကျခြင်းကိုလည်းကောင်း၊သိဘဝါတဉ္စ၊အေးသောလေကိုလည်းကောင်း၊
 ပဋိဗာဟိတံ၊ဟားမြစ်ခြင်းငှါ၊ နာသက္ခံ၊မတတ်နိုင်သလော၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ စောဒနာ၊ - စောဒနာတည်း၊ တေမ္ပိကာရဏံ၊ ဤသို့သော
 အကြောင်းသည်လည်း၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ ဗုဒ္ဓါ၊မြတ်စွာဘုရားတို့
 သည်၊သဗ္ဗသော၊ အခြင်းခပ်သိမ်း၊ကာယပဋိစ္စရုံ၊ ကိုယ်တော်ကိုသုတ်
 သင်ခြင်းကို၊ နကရောန္တိဧဝံ၊ မပြုကုန်သည်သာတည်း၊ အဝိစ၊ စင်စစ်
 သော်ကား၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ပုဏ္ဏားသည်၊အာ
 ဂတေ၊လာသည်ရှိသော်၊ သိသံ၊ဦးခေါင်းကို၊ ဝိဝရိဿာမိ၊ဖွင့်အံ့၊ ဖံ၊ငါ
 ဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊ ဗြာဟ္မဏော၊ပုဏ္ဏားသည်၊ ကထံ၊ စကားကို၊
 ပဝတ္တေဿာဘိ၊ဖြစ်စေလတ္တံ့၊ အထ၊ထိုနောင်မှ၊ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား၊
 ကဿနုဿာရေန၊ စကားကိုအစဉ်လျှောက်သဖြင့်၊ ဓမ္မံ တရားတော်ကို၊
 ဒေသေဿာမိ၊ဟောအံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ကဿပ ဝတ္ထုနတ္ထံ၊စကားကိုဖြစ်စေ
 ခြင်းအကျိုးငှါ၊ဧဝံ၊ဤသို့၊အကာသိ၊ပြုတော်မူ၏၊ ဒိသ္မာနဝါမေန(ပ)တေ
 နုပသင်္ကမိဘိ၊ ဒိသ္မာနဝါမေန (ပ)တေနုပသင်္ကမိ ဟူသည်ကား၊ ကိရ၊
 ကြားဘူးသည်ကား၊သော၊ထိုသုန္ဒရိကဘာ၊ခွါစပုဏ္ဏားသည်၊ဘဂဝန္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊အယံဗြာဟ္မဏော၊ ဤပုဏ္ဏားသည်၊သသိ
 သံ၊ဦးခေါင်းနှင့်တကွ၊ပါရုပိတွာ၊ရုံ၍၊ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ညည့်သုံးယာပ်ပတ်လုံး၊
 ပဓာနံ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အနုယုဉ္ဇန္တော၊အားထုတ်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ပုဏ္ဏား
 တည်း၊ဣမဿ၊ဤပုဏ္ဏားအား၊ ဒက္ခိဏောဒကံ၊မြတ်သောအလှူစေ့စက်
 ကို၊ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ ဣမံဟဗျသေသံ၊ ဤမီး၌ထည့်အပ်ပြီးသည်မှကြွင်း
 သောနို့၊ဂဏာကို၊ ဒဿာမိဘိ၊ လှူအံ့ဟူ၍၊ ဗြာဟ္မဏသည်၊ ပုဏ္ဏားဟု
 အမှတ်ရှိသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ဥပသင်္ကမိ၊ကပ်၏၊မုဇ္ဈောအယံ
 ဘဝံမုဇ္ဈကောအယံဘဝန္တိ၊ မုဇ္ဈောအယံဘဝံမုဇ္ဈကောအယံဘဝံဟူ
 သည်ကား၊ သိသေ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဝိဝရိတမတ္တေစ၊ ဖွင့်ကာမျှ၍လည်း၊
 ကေသန္တံ၊ဆံရေးကို၊ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊မုဇ္ဈောတိ၊ဦးပြည်းဟူ၍၊အာဟာ၊ဆို၏
 တတော၊ထိုနောင်မှ၊ သုဠ၊တရံ၊ ကောင်းစွာ၊ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်
 သည်ရှိသော်၊ ပရိတ္တမ္ပိ၊အနည်း၊ ငယ်လည်းဖြစ်သော၊ သိခံ၊ ဦးစွန်းကို၊
 အဒိသ္မာ၊မမြင်၍၊မုဇ္ဈကောဘိ၊စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ရှိသောဦးပြည်းဟူ၍၊

အာဟ၊ ဆို၏၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ဝေဇ္ဇပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသောအယူသည်။
 နေသံဗြာဟ္မဏာနံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့၏၊ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူတည်း၊ တတောဝါတိ၊
 တတောဝဟူသည်ကား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ မြွေတာ၊ တည်သောသို့
 သည်၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်၏၊ တမ္ဘာပဒေသာ၊ ထိုအရပ်မှ၊ မုဏ္ဍာပီတိ၊ မုဏ္ဍာပီဟူ
 သည်ကား၊ ကေနိကာရဏေန၊ တစုံတခုသောအကြောင်းဖြင့်၊ မုဏ္ဍက
 သိသာပီ၊ ဦးပြည်းသော ဦးခေါင်းရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏။ နုဗြာဟ္မဏောနောမိတိဇေတ္ထ၊ နုဗြာဟ္မဏောနောမိဟူသောဤပါဠိ၌၊
 နကာရော၊ နအက္ခရာသည်၊ ပဋိသေခေ၊ တားမြစ်ခြင်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်
 တည်း၊ နောကာရော၊ နောအက္ခရာသည်၊ နနောသမန္တိ၊ အာဒိသုပိယ၊ နနော
 သမံဟူသောပါဠိတို့၌ကဲ့သို့၊ အဝဓာရဏ၊ မြစ်ခြင်းအနက်၌၊ နိပါတော၊
 နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ နေဝဋ္ဌိ၊
 မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏၊ နရာဇပုဏ္ဏာတိ၊ နရာဇပုဏ္ဏာဟူ
 သည်ကား၊ ခတ္တိယော၊ မင်းမျိုးသည်၊ နမ္ဘိ၊ မဖြစ်၊ နဝေသာယနောဘိ၊ နဝေ
 သာယနောဟူသည်ကား၊ ဝေဿာပိ၊ ကုန်သည်သည်လည်း၊ နမ္ဘိ၊ မဖြစ်၊
 ဥဒကောပိနောမိတိ၊ ဥဒကောပိနောမိဟူသည်ကား၊ အညောပိ၊ တပါး
 လည်းဖြစ်သော၊ သုဇ္ဈေါဝါ၊ သူဆင်းရဲသည်လည်းကောင်း၊ စဏ္ဍာလောဝါ၊
 ခွန်းစုဏ္ဍားသည် လည်းကောင်း၊ ကောပိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊
 နဟောပိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ကေသေနေဝ၊ စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်၊
 ဇာတိဝါဒသမုဒါစာရံ၊ ဇာတ်အယူခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို၊ ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်၏၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်သနည်း၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြုဦးအံ့၊
 မဟာသမုန္တံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာသို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သော၊ နဒိယောပိယ၊
 မြစ်တို့ကဲ့သို့၊ ပဗ္ဗဇုပဂတာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ကုန်သော၊ ကုလ
 ပုတ္တာ၊ အမျိုးသားတို့သည်၊ ပုရိသနိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ နာမဂေါတ္တာနိ၊
 အမည်အနွယ်တို့ကို၊ ဗဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ စ၊ ဆက်၍ပြုဦးအံ့၊ ရာဓသုတ္တံ၊
 ရာဓသုတ်သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ သာဓကံ၊ သက်သေတည်း၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊
 ဇာတိဝါဒဉ္စ၊ ဇာတ်အယူကိုလည်း၊ ပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ ပယ်၍၊ ယထာဘူတံ၊
 ဟုတ်မှန်တိုင်း၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အာပိကရာဇန္တော၊ ထင်စွာပြုလို
 သည်ဖြစ်၍၊ ဂေါတ္တံပရိညာယပုထုဇ္ဇနာနံ၊ အင်္ဂိဉ္စနောမန္တံ၊ စရာမိလောကေ
 တိ၊ ဂေါတ္တံပရိညာယပုထုဇ္ဇနာနံ၊ အင်္ဂိဉ္စနောမန္တံ၊ စရာမိ လောကေဟူ၍၊
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဂေါတ္တံ၊ အနွယ်ကို၊ ပရိညာယ၊ သုံးပါးသောပရိညာဉ်
 တို့ဖြင့်ပိုင်းခြားပြီး၍၊ အင်္ဂိဉ္စနော၊ ရာဂစသောကြောင့်ကြွင်းမရှိသည်

ဖြစ်၍၊ မန္တမန္တယ၊ ပညာဖြင့်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ စရာမိ၊ ကျင့်၏။
 ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဂေါတ္တံ၊ အနွယ်ကို၊ ပရိညာသိ၊ ပိုင်းခြား၍သိသ
 နည်း၊ ဣတိစေ၊ ဤသို့ဆိုခြားအံ့၊ ဟိ၊ အဖြေကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ တိဟိပရိညာဟိ၊ သုံးပါးကုန်သောပိုင်းခြား၍သိခြင်းတို့ဖြင့်၊
 ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ငါးပါးကုန်သောခန္ဓာတို့ကို၊ ပရိညာသိ၊ ပိုင်းခြား၍သိတော်မူ၏။
 တေသုပရိညာတေသု၊ ထိုသုံးပါးကုန်သော ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းတို့တွင်၊
 ဂေါတ္တံ၊ အနွယ်ကို၊ ပရိညာတမေဝ၊ ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းသည်သာလျှင်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ရာဂါဒိကိဉ္ဇနာနံပန၊ ရာဂအစရှိကုန်သော
 ကြောင့်ကြခြင်းတို့၏ကား၊ အတာဝေန၊ မရှိသဖြင့်၊ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အကိဉ္ဇနော၊ အကိဉ္ဇနမည်၏။ မန္တ၊ ပညာဖြင့်၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ ဉာ
 ဏာနုပရိဝတ္တိဟိ၊ ဉာဏ်သို့အစဉ်လိုက်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာယကမ္မာဒိဟိ၊
 ကာယကံအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ စရတိ၊ ကျင့်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဂေါတ္တံ(ပ)
 လောကေတိ၊ ဂေါတ္တံ(ပ)လောကေဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပညာ၊
 ပညာကို၊ မန္တ၊ မန္တဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧသ၊ ဤမြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ တာယစ၊ ထိုပညာဖြင့်လည်း၊ စရတိ၊ ကျင့်၏၊ တေနေဝ၊ ထို
 ကြောင့်သာလျှင်၊ မန္တစရာမိလောကေတိ၊ မန္တစရာမိလောကေဟူ၍၊ ဆန္ဒ
 ဝသေန၊ ဆန်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ရသသံ၊ ရသသကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အာဟ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဇေံ၊ ဤသို့၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အာရိကတွာ၊ ထင်စွာပြု၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခု
 အခါ၌၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဩဇ္ဇာရိကံ၊ ရုန့်ရင်းသော၊ လိင်္ဂိန္ဒြိ၊ လိင်္ဂကိုလည်း၊ ဧသွာ၊
 ဖြစ်၍၊ ဝုန္တိတဗ္ဗာဝုန္တိတဗ္ဗံ၊ မေးအပ်သည်မမေးအပ်သည်ကို၊ နဇာနာသိ၊
 မသိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ဝုဏ္ဏားအား၊ ဥပရုတ္တံ၊ ချုတ်ချယ်ခြင်းသို့၊
 အာရောပေန္တော၊ တင်လိုသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗာဒိုဝါသိ၊ ပ၊ ဂေါတ္တပုဉ္ဇနံ၊
 သဗ္ဗာဒိုဝါသိ၊ ပ၊ ဂေါတ္တပုဉ္ဇဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဧတ္ထစ၊ ဤပါဠိ၌
 လည်း၊ ဆိန္နသံဃာဒိုတဋ္ဌေန၊ ဖြတ်၍စပ်အပ်သောအနက်ကြောင့်၊ တိဏိပိ၊
 သုံးထည်လည်းဖြစ် ကုန်သော၊ စိဝရာနိ၊ သင်္ကန်းတို့ကို၊ သဗ္ဗာဒိုတိ၊
 သဗ္ဗာဒိုဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတာနိ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏၊ တာနိ၊ ထိုသုံးထည်သော
 သင်္ကန်းတို့ကို၊ နိဝါသေတိပရိဒဟတိ၊ ဝတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သံဃာဒို
 ဝါသိ၊ သံဃာဒိုဝါသိမည်၏၊ အဂဟောတိ၊ အဂဟော ဟူသည်ကား၊
 အဂဟော၊ အိမ်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိတ္တဏှော၊ တဏှာ မရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဘဂဝတော၊

မြတ်စွာဘုရား၏ နိဝါသာဂါရိပန၊ နေတော်မူရာကျောင်းသည် ကား၊ ဇေတဝန၊ ဇေတဝန်ဥယျာဉ်၌၊ မဟာဂန္ဓ ကုမ္ပိကရေရိမဏ္ဍိယမာဠကောသမ္ပ ကုမ္ပိစန္ဒနမဏ္ဍိယာဒိအနေကပ္ပကာရံ။ မဟာဂန္ဓကုမ္ပိကရေရိမည်သောတန်ဆောင်းဝန်းကောသမ္ပကုမ္ပိစန္ဒကူး တန်ဆောင်းဝန်းအရရှိသောမျှားသော အပြားရှိ၏။ တံ၊ ထိုကျောင်းကို သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ နယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်၊ နိဂုတ္တကေသောတိ၊ နိဂုတ္တကေသောဟူသည်ကား၊ အပနိတကေသော၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ဆံ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဩဟာရိတကေသမဿ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောဆံ့မုတ်ဆိပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဘိနိဗ္ဗုတက္ကောတိ၊ အဘိနိဗ္ဗုတက္ကော ဟူသည်ကား၊ အတိဝံ၊ အလွန်လျှင်၊ ဂူပသန္တပဒိဇ္ဇာဟပိက္ကော၊ ဂူပနခြင်းငြင်းပြီးသော၊ စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဂုတ္တံ၊ စိက္ကော၊ လုံခြုံသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အလိမ္မဉာနောဣမောဏဝေဟိတိ၊ အလိမ္မမာနောဣမောဏဝေဟံဟူသည်ကား၊ ဥပကာရဏံသိနေဟဿ၊ အသောက်အဦး၌တွယ်တာခြင်းကို၊ ပဟိနုတ္တော၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မနုဿေဟိ၊ လူတို့ဖြင့်၊ အလိက္ကော၊ မလိမ်းကျံသည်ဖြစ်၍၊ အသံသဇ္ဇော၊ မရောနှောသည်ဖြစ်၍၊ ကေန္တိဝိဝိက္ကော၊ စင်စစ်ဆိတ်ငြိမ်သည်ဖြစ်၍၊ အကလ္လံ၊ မြောဟူဏာတိ၊ အကလ္လံ၊ မြောဟူဏာဟူသည်ကား၊ ယွာဟံယောအဟံ၊ အကြင်ငါသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သံဃာဒိုဝါဝတိ၊ သင်္ကန်းကိုဝတ်သည်ဖြစ်၍၊ ပ၊ ဣမေ၊ ဤသောကဦး၊ မာဏဝေဟိ၊ လူတို့ဖြင့်၊ အလိမ္မမာနော၊ မလိမ်းကျံသည်ဖြစ်၍၊ ဩဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ကိမတ္ထံ၊ ဘယ်အကျိုး၌၊ ပါကတိကာနိ၊ ဖြာဟူဏ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ နာမဂေါတ္တာနိ၊ အမည်အနွယ်တို့ကို၊ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသော၊ ပဗ္ဗဇိဝံသမာနံ၊ ရဟန်းဖြစ်သောငါ့ကို၊ အပဟိ၊ ရှုပ်၊ မလျောက်ပတ်သော၊ ဂေါတ္တပဉ္စံ၊ အနွယ်ပြဿနာကို၊ ဂုတ္တသိ၊ မေးဘိသနည်း ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဥပရန္တံ၊ ချုပ်ချယ်ခြင်းကို၊ မောစေန္တော၊ လွှတ်စေလိုသော၊ ဩဟူဏာ၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဂုတ္တန္တိ ဝေဘောဩဟူဏာ၊ ဩဟူဏောဘိသဟ၊ ဩဟူဏော နောဘဝန္တိ၊ ဂုတ္တန္တိ ဝေဘောဩဟူဏာ၊ ဩဟူဏောဘိသဟ၊ ဩဟူဏော နောဘဝံဟူ၍ အာဟ၊ ဆို၍၊ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ ဩဟူဏောနောတိ၊ ဩဟူဏော နောဟူသည်ကား၊ ဩဟူဏောနု၊ ပုဏ္ဏားတုံလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဣဒံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည် ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိ၊ ဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဘော၊ အရှင်၊ အဟံ၊

ငါသည်၊ အကလ္လံ၊ မသျှောက်ပတ်သည်ကို၊ နုပုစ္ဆာမိ၊ မမေး၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏။
 အမှောက်၊ အက္ခန္တိတို့၏၊ ပြာဟ္မဏသမယေ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏ အစည်းအဝေးအ
 ခါ၌၊ ပြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ပြာဟ္မဏောဟိ၊ ပုဏ္ဏားတို့နှင့်၊ သဟ၊ တကွ
 သမာဂတိံ၊ ပေါင်းဆုံ၍၊ ဘဝံ၊ အရှင်သည်၊ ပြာဟ္မဏောနု၊ ပုဏ္ဏားတို့လော၊
 ဘဝံ၊ အရှင်သည်၊ ဘာရုခါဇောနု၊ ဘာရုခါဇတို့လော၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဇေ
 တိမ္ပိ၊ ဇေတိကိုလည်းကောင်း၊ ဂေါတ္တမ္ပိ၊ အနွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပုစ္ဆန္တိ
 ဇေ၊ မေးကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ
 ဖြစ်၏။ ဇေ၊ ဤတို့၊ ပုဏ္ဏ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ပြာဟ္မဏသ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ စိတ္တမုဒုဘာဝကရဏတ္ထံ၊ စိတ်ကိုနူးညံ့
 သည်၏အဖြစ်ကိုပြုခြင်းငှါ၊ မန္တေသု၊ ဗေဒင်တို့၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပကတ
 ညတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပကာသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ ပြာဟ္မဏောစေတွံ၊ ဗြူဟသိ၊ ပ၊ စတုဝိသတက္ခရန္တိ၊ ပြာဟ္မဏော
 စေတွံ၊ ဗြူဟသိ၊ ပ၊ စတုဝိသတက္ခရံဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တသ၊
 ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ တွံ၊ သင်သည်၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗြူသိ၊ ဆို၏၊ မဉ္ဇူ၊
 ငါကိုလည်း၊ အပြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားမဟုတ်သည်ကို၊ ဗြူဟိ၊ ဆိုလော၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ဘဝန္တံ၊ အရှင်ကို၊ သာဝိတ္တိံ၊ သာဝိတ္တိမည်သောဗေဒင်ကို၊
 ပုစ္ဆာမိ၊ မေးအံ၊ တိပဒံ၊ သုံးပုဒ်ရှိသော၊ စတုဝိသတက္ခရံ၊ နှစ်ဆယ့်လေးလုံး
 သောအက္ခရာရှိသော၊ တံ၊ ထိုသာဝိတ္တိမည်သောဗေဒင်ကို၊ မေ၊ ငါအား၊
 ဗြူဟိ၊ ဆိုလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧတ္ထစ၊
 ဤအရာ၌လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရမတ္ထဗေဒါနံ၊ ပရမတ္ထဗေ
 ဒင်ဖြစ်ကုန်သော၊ တိတ္ထံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိရုကာနံ၊ ဝိရုကတ်တို့၏၊ အာ
 ဒိဘူတံ၊ အစဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ပရမတ္ထပြာဟ္မဏောဟိ၊ ပရမတ္ထပြာဟ္မဏံဖြစ်
 ကုန်သော၊ သဗ္ဗဗုဒ္ဓဟိ၊ အလုံးစုံသောဘုရားတို့သည်၊ ပကာသိတံ၊ ပြတော်
 မူအပ်သော၊ အတ္ထသမ္ပန္နဉ္စ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဗျဉ္ဇန
 သမ္ပန္နဉ္စ၊ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝုစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊
 သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝုစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏၊ သံဃာ၊ သံဃာတော်
 ကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝုစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမံ
 အရိယသာဝိတ္တိံ၊ ဤအရိယသာဝိတ္တိကို၊ သန္ဓာယ၊ ချည်၍၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊
 ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ယဒိဝိ၊ အကယ်၍လည်း၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ အညံ၊

တပါးကို၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်၊ နံ။ ထိုပုဏ္ဏားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာထုရားသည်၊ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ အယံ၊ ဤဗေဒင်ကျမ်းကို၊ အရိယဿ၊
 အရိယာ၏၊ ဝိနယေ၊ အဆုံးအမတော်၌၊ သာဝိတ္တိတိ၊ သာဝိတ္တိဟူ၍၊ နုပုစ္ဆတိ၊
 မဆိုအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဿ၊ ထိုသာဝိတ္တိမည်သော ဗေဒင်၏၊ အသာရ
 ကတ္တံ၊ အနှစ်မရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿတွာ၊ ပြ၍၊ ဣဓေ၊ ဤငါတို့ရား၏
 အယူ၌သာလျှင်၊ ဗဘိဠာပေယျ၊ တည်စေရာ၏၊ ဗြဟ္မဏောပန၊ ပုဏ္ဏား
 သည်ကား၊ တိပဒံ၊ သုံးပုဒ်ရှိသော၊ စတုရိသတက္ခရံ၊ နှစ်ဆဲ့လေးလုံးသော
 အက္ခရာရှိသော၊ သာဝိတ္တိ၊ သာဝိတ္တိမည်သောဗေဒင်ကို၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေး၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သမယေ၊ အယူ၌၊ သိန္ဓံ၊ ပြီးသော၊ သာဝိတ္တိ
 လက္ခဏဗျဉ္ဇနကံ၊ သာဝိတ္တိလက္ခဏာကို ပြတတ်သော၊ ဗြဟ္မဿဇေန၊
 ဗြဟ္မာမင်း၏၊ အသံနှင့်တူသော အသံတော်ဖြင့်၊ ဣဒံနိစ္ဆာရိတ ဝစနံ၊
 ဤမြွက်ဆိုအပ်သောစကားတော်ကို၊ သုတွာဝ၊ ကြား၍သာလျှင်၊ အဒ္ဓါ၊
 စင်စစ်သဖြင့်၊ အယံသမဏော၊ ဤရဟန်းသည်၊ ပြာဟ္မဏသမယေ၊ ပုဏ္ဏား
 တို့၏အယူ၌၊ နိဋ္ဌံ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏၊ အဟံပန၊ ငါသည်
 ကား၊ အညာဏေန၊ မသိသဖြင့်၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ အဗြဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား
 မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဘဝိ၊ မထေရ်မဲ့၊ မြင်ပြုမိပြီးသော၊ ဤရှင်ဂေါတမ
 သည်၊ သုဓရူပေါ၊ ကောင်းသော သဘောရှိသော၊ မန္တပါရဂူ၊ ဗေဒင်၏
 အဆုံးသို့ရောက်သော၊ ပြာဟ္မဏောဝ၊ ပုဏ္ဏားသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ နိဋ္ဌံ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့၊ ဂတံ၊ ရောက်၍၊ ဟန္တု၊ ယခုနံ၊ ထိုရှင်ဂေါတမကို
 ယညဝိမိံ၊ ယ၏၏၊ အစီအရင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒက္ခိဏေယျဝိမိဉ္ဇေ၊ မြတ်
 သောအလှူ၏၊ အစီအရင်ကို လည်းကောင်း၊ ပုစ္ဆာမိတိ၊ မေးအံ့ဟူ၍၊
 တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ ကိံနိဿိတာ၊ ပ။
 လောကေတိ၊ ကိံနိဿိတာ၊ ပ။ လောကေဟူသော၊ ဣဒံဝိသမဂါထာပဒတ္တ
 ယံ၊ ဤဝိသမဂါထာပုဒ်သုံးခုအပေါင်းကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တဿ၊ ထို
 ပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ကိံနိဿိတာ၊ အဘယ်ကိုမှီကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 ကိမိပ္ပိယာ၊ အဘယ်ကိုအလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကိံပတ္ထန္တော၊ အဘယ်
 ကိုတောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣသယောစ၊ ခုသေ့တို့သည်လည်းကောင်း၊
 ခတ္တိယောစ၊ မင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပြာဟ္မဏာစ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ အညော၊ တပါးကုန်သော၊ မနုဇာစ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊
 ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ယညံ၊ ယ၏ကို၊ အကပ္ပယိံ၊ သု၊
 ပြုကုန်သနည်း၊ မကာရော၊ မအက္ခရာသည်၊ ပဒသန္နိကရော၊ ပုဒ်စပ်ခြင်းကို

ပြုခြင်းတည်း။ အကပ္ပယိံ သူဘိ၊ အကပ္ပယိံ သုဟူသည်ကား၊ သံဝိဒဟိံ သု၊
စိရင်ကုန်၏။ အကံ သု၊ ပြုကုန်၏။ ပုထုတိ၊ ပုထုဟူသည်ကား၊ ဗဟူ၊ များစွာ
ကုန်သော၊ အန္တပါနဒါနာဒိနာ၊ ထမင်းအဖျော်အလှူအစရှိသော၊ ဘေဒေန၊
အပြားအားဖြင့်၊ အနေကပ္ပကာရေ၊ များသောအပြားရှိကုန်သော၊ ဝါ၊ တ
နည်းကား၊ ပုထု၊ များစွာကုန်သော၊ ဣသယောစ၊ ရေသေ့တို့သည်လည်း
ကောင်း၊ မနုဇာစ လူတို့သည် လည်းကောင်း၊ ခတ္တိယာစ၊ မင်းတို့သည်
လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏာစ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကံ နိသိတာ
အဘယ်ကိုမိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယညံ၊ ယဇ်ကို၊ အကပ္ပယိံ သု၊ ပြုကုန်သ
နည်း၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ နေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ ကမ္မံ၊ အမှုသည်၊ သမိဇ္ဈ
တိ၊ ပြည့်စုံသနည်း၊ ဣတိ ဣမိနာမိပ္ပါယေန၊ ဤသို့သောအလိုဖြင့်၊ ပုစ္ဆတိ၊
မေး၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား၊ ဘာဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဗျာကရောဇ္ဇော၊ ဖြေကြားတော်မူလို
သည်ဖြစ်၍၊ ယဒန္တဂူဝေဒဂူ ယညလ္လာလေ၊ ယဿာဟုတိ လဘောထ
သိဇ္ဈတိဗြူမိဘိ၊ ယဒန္တဂူဝေဒဂူယညကာလေ၊ ယဿာဟုတိ လဘောထ
သိဇ္ဈတိဗြူမိဟူသော၊ ဣဒံသေသပဒနယံ၊ ဤကြွင်းသောပုန်နှစ်ခုအပေါင်း
ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပုန်နှစ်ခုအပေါင်း၌၊ ယဒန္တဂူတိပ
ဒဿ၊ ယဒန္တဂူဟူသောပုန်၏၊ ယောအန္တဂူတိပဒဇ္ဈေဒေါ၊ ယောအန္တဂူ
ဟုပုန်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ ဩကာရဿ၊ ဩအက္ခရာကို၊
အကာရော၊ အအပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒကာရောစ၊ ဒအက္ခရာသည်
လည်း၊ အသာဓာရဏမညေသန္တိ အာဒီသု၊ အသာဓာရဏမညေသံဤသို့
အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ မကာရောဝိယ၊ မအက္ခရာကဲ့သို့၊ ပဒသန္တိကရော၊ ပုန်
စပ်ခြင်းကိုပြုခြင်းတည်း၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အ
နက်တည်း၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝဋ္ဋနုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ တိဟိ၊
သုံးပါးကုန်သော၊ ပရိညာဟိ၊ ပရိညာတို့ဖြင့်၊ အန္တဂတတ္ထာ၊ အဆုံးသို့
ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အန္တဂူ၊ အန္တဂူမည်၏၊ စတုဟိစ၊ လေးပါး
လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မဂ္ဂညာဏဝေဒေဟိ၊ မဂ်ညာဏ်တည်းဟူသော ဝေဒ
တို့ဖြင့်၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဝိဇ္ဇိတွာ၊ ဖောက်ထွင်း၍၊ ဂတတ္ထာ၊
သွားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေဒဂူ၊ ဝေဒဂူမည်၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်
ဣသိမနုဇခတ္တိယဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရေသေ့လူမင်းပုဏ္ဏားတို့တွင်၊ အညတရဿ၊
အမှတ်မရှိတဦးဦးသော၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ယညကာလေ၊ ယဇ်ပူ

ဇေဝ်သောအခါ၌၊ ယထိံကိသ္မိတ္တိ၊ အမှတ်မရှိတခုခုသော၊ အာဟာရေ၊
 အာဟာရသည်၊ ပစ္စုပဋ္ဌိတေ၊ ရှေးရှုတည်သည်ရှိသော်၊ အန္တမသော၊ ယုတ်
 သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ဝနပဏ္ဏမူလေဗသောဒိမ္မိ၊ တောသစ်ရှက်သစ်
 မြစ်သစ်သီး အစရှိသည်၌၊ အာဟုတိံပိ၊ ပူဇော်အပ်သော ဣတ္တပင်ကို
 လည်း၊ လဘေထ၊ ရရာ၏၊ တတော၊ ထိုအာဟာရမှ၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော၊
 ဒေယျဓမ္မံ၊ ဣတ္တပင်ဝတ္ထုကို၊ လဘေယျံ၊ ရအံ၊ တဿ၊ ယဇ်ပူဇော်သော
 ထိုသူ၏၊ တံယညကမ္မံ၊ ထိုယဇ်ပူဇော်သောအမှုသည်၊ ဣန္ဒြေသမိန္ဒြေ၊
 ပြည့်စုံရာ၏၊ မဟပ္ပလမ္ဘိ၊ ကြီးသောအကျိုးသည်လည်း၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဖြူမိ၊ ဆို၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗြာဟ္မဇော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ပရမတ္ထယောဂဂန္ထိရံ၊ ပရမတ္ထယောဂ၏နက်နဲသော၊ အတိ၊ ခေရ
 ဂိရတိဗ္ဗိကာရသရသမ္ပန္နံ၊ အလွန်ချိုမြိန်သောစကား သန့်ရှင်းသောအသံ
 တော်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ တံဒေသနံ၊ ထိုဒေသနာတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာ
 ရ၍၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ သဒိရသမ္ပတ္တိသုစိတာဉ္စ၊ ကိုယ်တော်၏
 ပြည့်စုံစင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဂုဏသမ္ပတ္တိဉ္စ၊
 အလုံးစုံသောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သမ္ဘာဝယမာနော၊
 ဦးမွမ်းလျက်၊ ပီတိသောမနဿဇာတော၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်
 ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဒ္ဓါဟိတဿာတိဂါထံ၊ အဒ္ဓါဟိတဿ ဟူသောဂါ
 ထာကို၊ အာဟ၊ ရွတ်ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဣတိဗြာဟ္မဇောတိ၊ ဣတိ
 ဗြာဟ္မဇောဟူသောစကားသည်၊ သင်္ဂီတိကာရာနံ၊ သင်္ဂီယနာတင်ဆရာ
 တို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားတည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်၊ ဗြာဟ္မဏဿ
 ပုဏ္ဏာ၊ ၏၊ ဝစနံ၊ စကားတည်း၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်
 ကား၊ အဒ္ဓါဟိ၊ စင်စစ်သဖြင့်လျှင်၊ တဿမဟံ၊ ထိုငါ၏၊ ဟုဝံ၊ ဤယခုပူ
 ဇော်အပ်သော ဣတ္တပင်ဝတ္ထုသည်၊ ဣန္ဒြေ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊
 အယံဒေယျဓမ္မော၊ ဤဣတ္တပင်ဝတ္ထုသည်၊ ဣန္ဒြေဿတိ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့၊
 သမိန္ဒြေဿတိ၊ ကောင်းစွာပြည့်စုံလတ္တံ့၊ မဟပ္ပလေ၊ ကြီးသောအကျိုး
 သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ယံ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့အရှင်
 ဘုရားကဲ့သို့သဘောရှိသော၊ ဝေဒဂုံ၊ ရဟန္တာကို၊ အဒ္ဓဿာမ၊ ဖူးမြင်ရကုန်
 ၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တာဒိသံဘဝန္တရံ၊ ထိုအရှင်ဘုရားကဲ့သို့သ
 ဘောရှိသော၊ ဝေဒဂုံ၊ ရဟန္တာကို၊ အဒ္ဓဿာမ၊ ဖူးမြင်ရကုန်၏၊ ဟိသမ္ပံ၊ မှန်၏၊
 သောတွညေဝ၊ ထိုသင်သည်သာလျှင်၊ ဝေဒဂူနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊

၅၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

အဂ္ဂေါ၊ ဖြတ်၏။ ဣတော၊ ဤပုဒ်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဧတံ၊ ဧတံ၊ တေ၊ တေ၊ သံ၊ သံ။ အရှင်
ဘုရားတို့ကဲ့သို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဝေဒဂုဏ်အန္တဂုဏ်၊ ဆင်းရဲ၏ အဆုံး
သို့ရောက်ကုန်သော အရှင်ဘုရားတို့အားလည်း၊ အဓဿနေန၊ မဖူးမြင်ရ
သဖြင့်၊ အံ၊ မာဓိသံ၊ အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့သဘောရှိကုန်သောသူတို့၏၊ ယဉ္ဇံ
ပဋိယတ္တံ၊ ပူဇော်ခြင်း၌ စီရင်အပ်သော၊ ပုဗ္ဗေ၊ ပုဗ္ဗေ၊ နိ၊ ထမင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ ရုက္ခပလ္လဉ္စ၊ သစ်တီးကိုလည်းကောင်း၊ ပူဇော်မုံ၊ ကိုလည်းကောင်း
အညော၊ ဘပါးသော၊ ဇနော၊ သတ္တဝါသည်၊ ဘုမ္မတိ၊ စား၏၊ ဣတိ၊ အယံ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တနိ၊ ကိုယ်တော်
၌၊ ပဿန္တံ၊ ပဿန္တံ၊ ကြည်ညိုသောစကားရှိသော၊ ပဋိပ္ပဟဏသန္တံ၊ ပူဇော်ဘွယ်
ကိုစီရင်သော၊ ပြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ယထာ၊ အကြင်
အခြင်းအရာဖြင့်ပြသည်ရှိသော်၊ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ
ပါကဋ္ဌေးထင်ရှားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နာနပ္ပကာရေတိ၊
အထူးထူးအပြားပြားတို့ဖြင့် ဒက္ခိဏေယျ၊ ဖြတ်သောအလှူခံတို့ကို၊ ပကာ
သေတုကာမော၊ ထင်ရှားပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ တဿ၊ တိဟတွန္တိ၊ ဂါထံ၊
တဿ၊ တိဟတွံအစရှိသော ဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။
တဿ၊ ထိုဂါထာ၏အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
မယိ၊ ငါဘုရား၌၊ ပဿန္တံ၊ ကြည်ညိုသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မ၊ ပုဒ်ထို
ကြောင့်ကား၊ ဣဟ၊ ဤငါ၏အထံ၌၊ ပြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏား၊ တွံ၊ သင်သည် ဥပ
သင်္ကမ္မ၊ ကပ်၍၊ ပုဏ္ဏ၊ မေးလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တသံ၊ ကိုယ်တော်ကို၊
ဒေသန္တေ၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဣဒါနိ၊ ယခု
အခါ၌၊ ဣတော၊ ဤပုဒ်မှ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဧတံ၊ အတ္တနိ၊ အတ္တဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊
အတ္တိကပဒံ၊ အတ္တိကဟူသောပုဒ်ကို၊ ပရပဒေန၊ နောက်ပုဒ်နှင့်၊ သမ္ပန္နိတဗ္ဗံ၊
စပ်အပ်၏။ အတ္တေန၊ အကျိုးဖြင့်၊ အတ္တိကော၊ အလိုရှိသော သင်သည်၊
တဿ၊ အတ္တတ္တိကဘာဝဿ၊ ထိုအကျိုးဖြင့်အလိုရှိသောအဖြစ်အား၊ အနု
ရူပံ၊ လျောက်ပတ်သော၊ ကိလေသဂ္ဂိဂူပသမေန၊ ကိလေသာမီးငြိမ်းသဖြင့်၊
သန္တံ၊ ငြိမ်းငြိမ်းသော၊ ကောဓဂ္ဂူပသမေန၊ အမျက်ဟူသောအခိုးငြိမ်းသဖြင့်၊
ဝိရူပံ၊ အခိုးကင်းထသော၊ ဒုက္ခဘာဝေန၊ ဆင်းရဲမရှိသဖြင့်၊ အနိဗ္ဗံ၊ ဆင်း
ရဲမရှိသော၊ အနေကုရိမအာသာဘာဝေန၊ မျှားသောအပြားရှိသောအာ
ရုံ၌တောင့်တခြင်း မရှိသဖြင့်၊ နိရာသံ၊ တောင့်တခြင်းမရှိသော၊ အပ္ပေတံ၊
စင်စစ်သဖြင့်လျှင်၊ ဣဝ၊ ဤအရပ်၌၊ ဧကံသေန၊ စင်စစ်သဖြင့်လျှင်၊ ဣဝ၊

ဤအရပ်၌၊ ဌိးတာဝ၊ တည်လျက်ပင်လျှင်၊ ဣဓဿာသနေ၊ ဤသာသနာ
 တော်၌၊ အဘိဝိဇ္ဇေသန္တယိအဓိဝန္တိဿာသိ၊ ရလတ္တံ၊ သုမေဓံဝရပညံ၊
 မြတ်သောပညာရှိသော၊ ဝိဇ္ဇာသင်္ခ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိသော၊ ဒက္ခိ
 ဣဏယျ၊ မြတ်သောအလှူခံကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ အတဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မယိ၊ ငါသူများ၌၊ ပသန္ဓေ၊ ကြည်ညိုသည်၊
 အသိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤငါ၏အထံ၌၊ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊
 တံ၊ သင်သည်၊ အတ္ထန၊ အကျိုးဖြင့်၊ အတ္ထိကော၊ အလိုရှိသည်၊ သမာနေ၊
 ဖြစ်သော်ရှိသော်၊ ဥပသင်္ကမ္ပ၊ ကပ်၍၊ ပုစ္ဆ၊ မေးလေလော၊ သန္တံ၊ ကိလေ
 သာဒီးဗြင်းပြီးသော၊ ဝိဂ္ဂမံ၊ အမျက်ဟူသော အခိုးငြိမ်းသဖြင့်အခိုးကင်း
 ထသော၊ အနိဗ္ဗာ၊ ဆင်းရဲမရှိသော၊ နိရာသံ၊ အထူးထူးသောအာရုံ၌
 တောင့်တခြင်း ကင်းထသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်တော်ကို၊
 ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ပုစ္ဆန္တော၊ မေးသည်ရှိသော်၊ အပ္ပေ၊ စင်စစ်လျှင်၊ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌၊ သုမေဓံ
 မြတ်သောပညာရှိသော ဝိဇ္ဇာသင်္ခ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိသော၊ ဒက္ခိ
 ဣဏယျ၊ မြတ်သောအလှူခံထိုက်သောသူကို၊ အဘိဝိဇ္ဇေ၊ ရလတ္တံ၊ ဣတိ
 ဧဝေဝ၊ ဤသို့သာလျှင်၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
 သိအပ်၏။ ။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ယထာနုသိဉ္စံ၊ ဆုံးမတော်မူသည့်အတိုင်း၊ ပရိပစ္စ
 မာနေ၊ ကုန်သော၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ ယညေရတာဟံ၊ ပ၊ ဖြူဟိမေတန္တံ၊ ယညေရတာဟံ၊ ပ၊ ဖြူဟိမေတံဟူ
 ၍ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုယညေရတာဟံ အစရှိသောပါဠိ၌၊
 ယညောယာဂေါဒါနန္တံ၊ ယညောယာဂေါဒါနံဟူသောဝုန်အပေါင်းသည်၊
 အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ ဧကံ၊ တူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒါနရတော၊
 အလှူပေးခြင်း၌ မွေ့လျော်သော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဘာယဇေဝဒါနာရာ
 မတာယ၊ ထိုသို့အလှူပေးခြင်း၌ မွေ့လျော်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊
 ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒါတုကာမေဝေါ၊ ပေးလှူခြင်း၌ အလိုရှိသော်လည်း၊ နပဇာနာ
 သိ၊ မသိ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဇာနန္တံ၊ မသိသော၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဘဝံ၊ အရှင်သည်၊
 အနုသာသတု၊ ဆုံးမတော်မူပါလော၊ အနုသာသန္တော၊ ဆုံးမတော်မူ
 သော်လည်း၊ ဥက္ကာနေနေဝ၊ ပေါ်လွင်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ နယေန၊
 နည်းဖြင့်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဟုတံ၊ ပူဇော်ပေးကမ်းခြင်းသည်၊ ဣတ္ထ
 တေ လိုအပ်သော အကျိုးပြည့်စုံ၏၊ ဧတံ၊ ထိုမြတ်သောအလှူခံထိုက်

သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုမေးအကျွန်ုပ်အား၊ ဗြဟ္မာ၊ ဟောတော်မူပါလော၊ ဣတိဇံ ဤသို့၊ ဧတ္ထံ၊ ဤပါဠိရပ်၌၊ အတ္ထယောဇနာ၊ အနက်ကိုယောဇနာခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ယထာဟုတန္တိ၊ ယထာဟုတံဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိအမျိုးရှိ၏။ ။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဝတ္ထုကာမော၊ မိန့်တော်မူခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ တေနဟိ၊ ပ၊ ဒေသေဿာမိတိ၊ တေနဟိ၊ ပ၊ ဒေသေဿာမိဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဩဟိ တသောတဿ၊ ထောင်သောနားရှိသော၊ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား၊ အနုဿ သနတ္ထုဉ္စ၊ ဆုံးမခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ထာဝ၊ ငှေးဦးစွာ၊ မာဇာတိ၊ ပုစ္ဆိတိ ဂါထံ၊ မာဇာတိ၊ ပုစ္ဆိဟူသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ မာဇာတိ၊ ပုစ္ဆိတိ၊ မာဇာတိ၊ ပုစ္ဆိဟူသည်ကား၊ ဟုတသမိဒ္ဓံ၊ ပူဇော်ခြင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒါနံ၊ အဿူသည်၊ မဟပ္ပလတံ၊ ကြီးသောအ ကျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ယဒိပစ္စာသိသသိ၊ အကယ်၍ တောင့်တသည် ဖြစ်အံ့၊ ဇာတိပုစ္ဆနံ၊ အမျိုးကိုမေးခြင်းသည်၊ အကာရဏံ၊ အကြောင်း မဟုတ်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တံ၊ ထိုအမျိုးကိုမေးခြင်းသည်၊ ဒက္ခိဏေယျဝိစရ ဏာယ၊ မြတ်သောအလှူခံကိုရှေ့ချယ်ခြင်း၏၊ အကာရဏံ၊ အကြောင်း မဟုတ်၊ စရဏဉ္စပုစ္ဆာတိ၊ စရဏဉ္စပုစ္ဆဟူသည်ကား၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ် သော်ကား၊ သိလာမိဂုဏဘောဒံ၊ သိလအစရှိသောဂေဇူးဖူးအပြားရှိသော၊ စရဏံ၊ အကျင့်ကို၊ ပုစ္ဆံ၊ မေးလေလော၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧတံ၊ ဤသို့မေးခြင်း သည်၊ ဒက္ခိဏေယျဝိစရဏာယ၊ မြတ်သောအလှူခံကိုရှေ့ချယ်ခြင်း၏၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းတည်း၊ ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဝိဘာဝေဇ္ဇော၊ ထင်စွာပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ကဋ္ဌာဟဝေဇာယတိဇာတဝေဒေါဟိအာဒိ၊ ကဋ္ဌာဟဝေဇာယတိဇာတ ဝေဒေါအစရှိသော၊ နိဒဿနံ၊ သက်သေကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတြ၊ ထိုစကား၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဣ၊ ဤလောက၌၊ ကဋ္ဌာ၊ သစ်သားမှ၊ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော စ၊ ထိုမီးသည်လည်း၊ သာလာဒိကဋ္ဌာ၊ အင်ကြင်းအစရှိသော အသားမှ၊ ဇာတောဣဝ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ အဂ္ဂိကိစ္စံ၊ မီးကိစ္စကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ ပါသာ ဟဒေါဟိအာဒိကဋ္ဌာ၊ ကျောက်ခွက် အစရှိသောအသားမှ၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သောသော၊ ထိုမီးသည်၊ အဂ္ဂိကိစ္စံ၊ မီးကိစ္စကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ အဝိစ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အတ္ထနော၊ မိမိ၏၊ အပ္ပိအာဒိဂုဏသမ္ပန္နတ္ထာဝေ၊

မီးအလျှံအစရှိသောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ အဂ္ဂိ
 ကိစ္စံ၊ မီးကိစ္စကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဇေဝံ၊ ဤအတူ၊ ဗြာဟ္မဏကုလော၊ ပုဏ္ဏားမျိုး
 မှ၊ ဇာတောဇေဝံ၊ ဖြစ်သောသူသည်သာလျှင်၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ မြတ်သော
 အလ္လကိုခံထိုက်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ စဏ္ဍာလကုလသဒိသု၊ နွန်းစဏ္ဍား
 မျိုးစသည်တို့၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သောသူသည်၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ မြတ်သော
 အလ္လကိုခံထိုက်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အပိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊
 နိစကုလိနောပိ၊ နိမ့်သောအမျိုးရှိသော်လည်း၊ ဥက္ကကုလိနောပိ၊ မြတ်သော
 အမျိုးရှိသော်လည်း၊ ဝိဏာသဝမုနိ၊ ရဟန္တာတည်းဟူသော မုနိသည်၊
 မိတိမာ၊ တည်ကြည်ခြင်းရှိသည်၊ ဟိရိနိသေခေါ၊ ရှက်ခြင်းဖြင့် အပြစ်ကို
 မြင်သည်၊ အာဇာနိယော၊ အကုန်ဟုတ်သည်မဟုတ်သည်ကို ပိုင်းခြား၍
 သိပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မိတိဟိရိပမုခေါယ၊ တည်ကြည်ခြင်းရှက်ခြင်း
 အဦးရှိသော၊ ဣမေယဂုဏသမ္ပတ္တိယော၊ ဤဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်၊ ဇာတိမာ
 အမျိုးဇာတ်ရှိသောသူသည်၊ ဥတ္တမဒက္ခိဏေယျော၊ မြတ်သောအလ္လကိုခံ
 ထိုက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုမြတ်သောအလ္လကို
 ခံထိုက်သောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မိတိယော၊ တည်ကြည်ခြင်းဖြင့်၊ ဂုဏေ၊
 ဂုဏ်တို့ကို၊ ဓာရယတိ၊ ဆောင်၏၊ ဟိရိယော၊ ရှက်ခြင်းဖြင့်၊ ဒေသေ၊ အပြစ်
 တို့ကို၊ နိသေခေါ၊ တားမြစ်၏၊ စသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဟိရိယောဟိ သန္တောန
 ကရောန္တိပါပန္တိ၊ ဟိရိယောဟိသန္တောနကရောန္တိပါပဟူသော၊ ဇေဝံ၊ ဤ
 စကားကိုးဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဟိရိယော၊ ရှက်သဖြင့်၊ သန္တော၊
 ဗုဒ္ဓတော်ကောင်းတို့သည်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ နကရောန္တိ၊ မပြုကုန်၊
 တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ သင်အား၊ ဖြိုမိ၊ ဟောအံ၊ ဇာတိံ၊ အမျိုးကို၊ မာ
 ပုန္တ၊ မမေးလင့်၊ စရေဏံ၊ သိလစသည်အပြာ ရှိသောအကုန်ကို၊ ပုန္တ၊
 မေးလော၊ ကဋ္ဌာ၊ သစ်သားမှ၊ ဟဝေ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ဇာတဝေဒေါ၊ မီး
 သည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိစကုလိနောပိ၊ နိမ့်သောအမျိုးရှိသော်လည်း၊
 မုနိ၊ ရဟန္တာတည်းဟူသောမုနိသည်၊ မိတိမာ၊ တည်ကြည်ခြင်းရှိသည်၊
 ဟိရိနိသေခေါ၊ ရှက်ခြင်းဖြင့်အပြစ်ကိုမြင်သည်၊ အာဇာနိယော၊ အကုန်
 ဟုတ်သည်မဟုတ်သည်ကိုပိုင်းခြား၍သိပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသည်ကားအဓိပ္ပါယ်တည်း၊ သေ၊ ဤသည်ကား၊ သင်္ခေပေါ၊ အကုဉ်း
 တည်း၊ အဿ၊ ထိုစကားနုတ်၏၊ ဝိတ္ထာရာပန၊ အကျွယ်ကိုကား၊ သဠာယ
 တနသုတ္တာနုသာနေ၊ သဠာယတနသုတ်ကိုအစဉ်လျှောက်သဖြင့်၊ ဇေမိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

၆၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

ဧဝံ ဤသို့ဧဝံ။ ထိုပုဏ္ဏားကို၊ သကဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စတုဝဏ္ဏ
သုန္ဒိယာ၊ လေးပါးသော အမျိုး၏ စင်ကြယ်ခြင်းဖြင့်၊ အနုသာသိတွာ၊ ဆုံးမ
တော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဟုတံ၊ ပူဇော်
ခြင်းသည်၊ ဣန္ဒြိယံ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ယထာစ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်
လည်း၊ ဣန္ဒြိယတံ၊ ပြည့်စုံ၏၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဒေသထံ၊ ပြတော်
မူခြင်းငှါ၊ သစ္စေန ဒန္တောတိ အာဒိဂါထံ၊ သစ္စေန ဒန္တော ဤသို့အစရှိသော
ဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သစ္စေနာတိ၊ သစ္စေန
ဟူသည်ကား၊ ပရမတ္ထသစ္စေန၊ ပရမတ္ထသစ္စာဖြင့်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တံ၊ ထိုပရ
မတ္ထသစ္စာသို့၊ ပစ္စေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေသာဥပေတောတိ၊ ဒေသာဥပေတောဟူသည်ကား၊ ဣန္ဒြိယဒ
မေန၊ ဣန္ဒြိယကိုဆုံးမခြင်းနှင့်၊ သမ္ပန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ပေဒန္တဂုတိ၊ ဝေဒန္တ
ဂူဟူသည်ကား၊ ဝေဒေနဝါ၊ လေးပါးသော ဂေါတမံ ဟူသော ဝေဒဖြင့်
လည်း၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးသို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏၊
ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝေဒါနံ၊ ဝေဒတို့၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးဖြစ်သော၊ စတုတ္ထမဂ္ဂဥာ
ဏံ လေးချစ်မြောက်သောမဂ္ဂဥာဏံသို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏၊ ဝုသိတဗြဟ္မစရိ
ယောတိ၊ ဝုသိတဗြဟ္မစရိယောဟူသည်ကား၊ ပုန၊ တတံ၊ ဝသိတဗ္ဗာဘာ
ဝတော၊ သုံးအပ်သော အဖြစ်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝုဠမဂ္ဂဗြဟ္မစရိ
ယော၊ သုံးအပ်ပြီးသောမဂ္ဂတည်းဟူသော မြတ်သော အကုသိုလ်ရှိသည်၊ ကာ
လေနတမ္ဘိ ဟဗျံ ပဝစ္ဆေတိ၊ ကာလေနတမ္ဘိဟဗျံ ပဝစ္ဆေ ဟူသည်ကား၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဒေယျဓမ္မဗ္ဗိတကာလဉ္စ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထု တည်သောကာလ
ကိုလည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သမ္ပုဘိဘာဝ ကာလဉ္စ၊
မျက်မှောက်ဖြစ်သော ကာလကိုလည်းကောင်း၊ ဥပလက္ခိတွာ၊ မှတ်၍၊
တေနကာလေန၊ ထိုလှူဘွယ်ဝတ္ထု တည်သောကာလ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၏
မျက်မှောက်ဖြစ်သောကာလ၌၊ တာဒိသေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဒက္ခိ
ဏေသေ၊ မြတ်သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဒေယျဓမ္မံ၊ လှူဘွယ် ဝတ္ထုကို၊
ပဝစ္ဆေယျပဝေသေယျ၊ သွင်းရာ၏၊ ပဋိပါဒေယျ၊ ပြီးစေရာ၏၊ ကာမေ
တိ၊ ကာမေဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထု၊ ကာမေစ၊ ဝတ္ထု၊ ကာမတို့ကိုလည်းကောင်း၊
ကိလေသာကာမေစ၊ ကိလေသာကာမတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သုသမာ
ဟိတိန္ဒြိယာတိ၊ သုသမာဟိတိန္ဒြိယာဟူသည်ကား၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊
သမာဟိ တဣန္ဒြိယာ၊ တည်ကြည်သော ဣန္ဒြိယကိုလည်းကောင်း၊ အဝိက္ခိတ္တဣန္ဒြိ
ယာ၊ မပျံ့လွင့်သော ဣန္ဒြိယကိုလည်းကောင်း၊ သည်ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုလို

သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စန္ဒောဝရာဟုဂ္ဂဟဏာ ပမုတ္တောတိ၊ စန္ဒော
 ဝရာဟုဂ္ဂဟဏာ ပမုတ္တော ဟူသည်ကား၊ စန္ဒော။ လသည်၊ ရာဟုဂ္ဂဟ
 ဏာ။ ရာဟုဖမ်းကိုင်ခြင်းမှ၊ မုတ္တောဝ။ လွတ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအ
 တူ။ ကိလေသဝဟဏာ၊ ကိလေသာ ကိုင်ဆွဲယူခြင်းမှ၊ ပမုတ္တော၊ လွတ်
 ကုန်သော၊ ယေဝုဂ္ဂလာ။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အတိဝံ၊ အလွန်လျှင်၊
 ဘာသန္တိစေဝ၊ ထွန်းလည်းထွန်းလင်းကုန်၏၊ တပန္နိစ၊ တောက်လည်း
 တောက်ပကုန်၏၊ သတာတိ၊ သတာဟူသည်ကား၊ သတိသမ္ပန္နာ၊ သတိ
 နှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မမာယိတာနိတိ၊ မမာယိတာနိဟူသည်
 ကား၊ တဗျာဒိဋ္ဌိမမာယိတာနိ၊ တဗျာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် ငါ၏ကိုယ်ဟုမြတ်နိုး
 ခြင်းတို့ကို၊ ယောကာမေဟိတွာတိဇ္ဇတော၊ ယောကာမေဟိတွာဟူသော
 ဤပုဒ်မှ ပာတုတိ၊ စ၍၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်တော်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊
 ခေါ်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ သိဝါသာဋ္ဌိ၊ ကာမေဟိတွာတိ၊ ကာမေဟိတွာဟူ
 သည်ကား၊ ကိလေသကာမေ၊ ကိလေသာကာမတို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊
 အဘိဘုယျစာရိတိ၊ အဘိဘုယျစာရိဟူသည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုကိလေ
 သာကာမတို့ကို၊ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝတ္ထုကာ
 မေ၊ ဝတ္ထုကာမတို့ကို၊ အဘိဘုယျ၊ နှိပ်စက်၍၊ စာရိ၊ ကျင့်လေ့ရှိ၏၊ ဧတိ
 မရဏာဿ၊ ပမိုသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်း၏၊ အန္တိနာမ၊ အဆုံးမည်သည်ကို
 ကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူ၍၊ ဝုဇ္ဇတိ၊ ဆိုအင်၏၊ တဉ္စ၊ ထိုပမိုသန္ဓေနေခြင်းသေ
 ခြင်း၏အဆုံးဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေဒိ၊
 သိ၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပညာဗလေန၊ ပညာ၏အတွင်းဖြင့်၊ အညာသိ၊ သိ၏၊
 ဥဒကရဟဒေါဝါတိ၊ ဥဒကရဟဒေါဝဟူသည်ကား၊ အနောတတ္တဒဟော၊
 အနောတတ္တ အိုင်လည်းကောင်း၊ ကဏ္ဍမုဏ္ဍဒဟော၊ ကဏ္ဍမုဏ္ဍအိုင်
 လည်းကောင်း၊ ရထကာရဒဟော၊ ရထကာရအိုင်လည်းကောင်း၊ ဆဒ္ဒန္တ
 ဒဟော၊ ဆဒ္ဒန္တအိုင်လည်းကောင်း၊ မန္ဓာကိဏိဒဟော၊ မန္ဓာကိဏိအိုင်
 လည်းကောင်း၊ ကုဏ္ဍလဒဟော၊ ကုဏ္ဍလအိုင်လည်းကောင်း၊ သိဟပ
 ပါတဒဟော၊ သိဟပပါဘအိုင်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟိမဝတိ၊ ဟိမ
 ဝန္တာတော၌၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ယေဣမေမဟာဒဟော၊ အကြင်
 အိုင်ကြီးတို့သည်၊ အဂ္ဂိယုရိယသန္တာပေဟိ၊ မီးနေပူတို့ဖြင့်၊ အသံဗုဒ္ဓတ္တာ၊
 မထွေမထိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ သိတဿ၊ ချမ်းအေးကုန်၏၊
 တေသံ၊ ထိုအိုင်ကြီးခုနစ်အိုင်တို့တွင်၊ အညတရော၊ တခုခုသော၊ ဥဒကရ
 ဟဒေါ၊ ရေအိုင်သည်၊ သိတောယထာ၊ ချမ်းအေးသကဲ့သို့၊ ပရိနိဗ္ဗုတကိ

၆၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

လေသပရိက္ခာဟတ္တာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောပူပန်ခြင်းဖြင့် ပြီးသည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနခဗ္ဗော၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောတရားသည်၊ သိတော
ချမ်းမြေ့စွာ၏။ သမောတိ၊ သမောဟူသည်ကား၊ တုလျော၊ ဘူသောသ
ဘောရှိ၏။ သမေဟိတိ၊ သမေဟိဟူသည်ကား၊ ဝိပဿီအာဒိတိ၊ ဝိပဿီ
အစရှိကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓေဟိ၊ ဘုရားတို့နှင့်၊ တေဟိ၊ ထိုဝိပဿီအစရှိသော
ဘုရားတို့နှင့်၊ ပဋိဝေဓသမတ္တာ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူခြင်း တူသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ သမောတိ၊ သမတို့ဟူ၍၊ ဂုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထို
ဝိပဿီအစရှိသောဘုရားမြတ်တို့အား၊ ပဋိဝေဓေန၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူ
သဖြင့်၊ အဓိဂန္တဗ္ဗေသု၊ ရတော်မူအပ်ကုန်သော၊ ဂုဏေသုဝါ၊ ဂုဏ်ကျေး
ဇူးတော်တို့၌လည်းကောင်း၊ ပဟာတဗ္ဗေသု၊ ပပတ်တော်မူအပ်ကုန်သော၊
ဒေါသေသုဝါ၊ အပြစ်ရှိသောတရားတို့၌လည်းကောင်း၊ ဝေမတ္တတာ၊ အဘိုး
အခြားထူးသည်၏အဖြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ။ အဋ္ဌါနအာယုကု
လပ္ပမာဏာဘိနိက္ခမန ပဝေနဗောဓိနုတ္တိတိပန၊ ပါရမီတော်ဖြည့်တော်မူ
အပ်သော ကာသအဇ္ဈန္တ အသက်တော် အမျိုးတော် ကိုယ်တော်၏အ
တိုင်းအရှည် တောထွက်ခြင်း ဒုက္ကရစရိယာပွင့် တော်မူရာ သစ်ပင်အ
ရောင်တော်တို့ဖြင့်ကား၊ နေသံ ထိုဘုရားရှင်တို့၏၊ ဝေမတ္တတာ၊ ကွဲလွဲထူး
တော်မူသည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာဟိတတေ၊ ဝေ၊ ထို
ကြောင့်သာလျှင်၊ တေ၊ ထိုဘုရားရှင်တို့သည်၊ ဟေဋ္ဌိမ ပရိစ္ဆေဒေန၊
အောက်ဖြစ်သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ စတုဟိအသင်္ချေယုဟိစ၊ လေး
သင်္ချေတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကပ္ပသတသဟဿေနစ၊ ကမ္ဘာတသိန်းဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ပါရမီယော၊ ပါရမီတို့ကို၊ ပူဇေန္တိ၊ ဖြည့်တော်မူကုန်၏၊ ဥပရိ
မပရိစ္ဆေဒေန၊ အထက်၌လွန်သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ သောဠသဟိ
အသင်္ချေယုဟိစ၊ တဆွဲခြောက်သင်္ချေတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကပ္ပသတ
သဟဿေနစ၊ ကမ္ဘာတသိန်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါရမီယော၊ ပါရမီတို့
ကို၊ ပူဇေန္တိ၊ ဖြည့်တော်မူကုန်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ နေသံ၊ ထိုဘုရားရှင်
တို့၏၊ အဋ္ဌါနဝေမတ္တတာ၊ ကာလအဇ္ဈန္တထူးသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဟေဋ္ဌိမပရိစ္ဆေဒေနစ၊ အောက်ဖြစ်သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်
ကား၊ ဝဿသတသယုကာကာလေ၊ လူတို့၏အနှစ်တရာကာလ၌၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရား
ရှင်တို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ပွင့်တော်မူကုန်၏၊ ဥပရိမပရိစ္ဆေဒေနစ၊ အထက်
ဖြစ်သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်ကား၊ ဝဿသတသဟဿသယုကာကာ
လေ၊ လူတို့အနှစ်တသိန်းကာလ၌၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ပွင့်

တော်မူကုန်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ နေသံ၊ ထိုဘုရားရှင်တို့၏။ အာယုဝေ
မတ္တတာ၊ အသက်တော်ထူးသည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓါ
ဘုရားရှင်တို့သည်။ ခတ္တိယကုလေဝါ၊ မင်းမျိုး၌လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏ
ကုလေဝါ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်တော်မူကုန်၏။ အယံ၊
ဤသည်ကား။ နေသံ၊ ထိုဘုရားရှင်တို့၏။ ကုလဝေမတ္တတာ၊ အမျိုးထူး
သည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ ဥစ္စာဝါ၊
အရပ်တော် မြင့်ကုန်သည်ရှိသော်လည်း။ အဋ္ဌာသီတိဟတ္ထပ္ပမာဏာဝါ၊
အရပ်တော် ရှစ်ဆယ့် ရှစ်တောင် အတိုင်း အရှည်ရှိကုန် သည်လည်း။
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ နိစာဝါ၊ အရပ်တော်နိမ့်ကုန်သည်ရှိသော်လည်း။ ပန္န
ရသအဋ္ဌာရသဟတ္ထပ္ပမာဏာဝါ၊ တဆဲ့ငါးတောင်တဆဲ့ရှစ်တောင်အရပ်
တော်ရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ပမာဏ
ဝေမတ္တတာ၊ အရပ်တော်ထူးသည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓါ၊
ဘုရားရှင်တို့သည်။ ဟတ္ထိအဿရထသိဝိ ကာဒီဟိဝါ၊ ဆင်ခြင်းရထား
ထမ်းစင် အစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်း။ နိက္ခမန္တိ၊ တောထွက်တော်မူကုန်၏။
ဝေဟာသေနဝါ၊ ကောင်းကင် ခရီးဖြင့်လည်း။ နိက္ခမန္တိ၊ တောထွက်
တော်မူကုန်၏။ တထာဟိတတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ဝိပဿိ
ကကုသန္ဓာ၊ ဝိပဿီဘုရားကကုသန်ဘုရားတို့သည်။ အဿရထေန၊ မြင်း
ရထားဖြင့်။ နိက္ခမိံသု၊ တောထွက်တော်မူကုန်၏။ သိဝိကောဏာဂမနာ၊
သိဝိဘုရားကောဏာဂုံဘုရားတို့သည်။ ဟတ္ထိက္ခန္ဓေန၊ ဆင်ကျောက်ကုန်း
ဖြင့်။ နိက္ခမိံသု၊ တောထွက်တော်မူကုန်၏။ ဝေဿဘူ၊ ဝေဿဘူဘုရား
သည်။ သိဝိကဿ၊ ထမ်းစင်ဖြင့်။ နိက္ခမိံသု၊ တောထွက်တော်မူ၏။ ကဿပေါ
ကဿပဘုရားသည်။ ဝေဟာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ နိက္ခမိံသု၊ တောထွက်
တော်မူ၏။ သကျရနိ၊ သာကီဝင်မင်းသားဘုရားသည်။ အဿဝိဗ္ဗိယာ၊
မြင်းကျောက်ကုန်းဖြင့်။ နိက္ခမိံသု၊ တောထွက်တော်မူ၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား
နေသံ၊ ထိုဘုရားရှင်တို့၏။ နိက္ခမဝေမတ္တတာ၊ တောထွက်ခြင်းယဉ်ထူး
သည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ သတ္တဘဟံ
ဝါ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးလည်း။ ပဓာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အနုယုဇ္ဇန္တိ၊ အားထုတ်
တော်မူကုန်၏။ အနုမာသံဝါ၊ လခွဲလည်းကောင်း၊ ဧဒမာသံဝါ၊ နှစ်လလည်း
ကောင်း၊ တေမာသံဝါ၊ သုံးလလည်းကောင်း၊ စတုမာသံဝါ၊ လေးလလည်း
ကောင်း၊ ပဉ္စမာသံဝါ၊ ငါးလလည်းကောင်း။ ဆမာသံဝါ၊ ခြောက်လလည်း
ကောင်း၊ ဧကဝသံဝါ၊ တနှစ်လည်းကောင်း။ ဗွိသိစတုပဉ္စဆဝဿာနိဝါ၊

နှစ်နှစ်သုံး နှစ်လေးနှစ်ငါးနှစ် ခြောက်နှစ်တို့ ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ အနု
ယုဇ္ဈန္တိ၊ အာသုတ်တော်မူကုန်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပဓာနဝေမတ္တတာ၊
ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းခြင်းထူးသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗောဓိ
ရုက္ခော၊ ပွင့်တော်မူသောသစ်ပင်သည်။ အဿတ္ထောဝါ၊ ညောင်ဗုဒ္ဓဟ
သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိဗ္ဗာဓာဒိနံ ဝါ၊ ပညောင်ပင်အစရှိသောသစ်
ပင်တို့တွင်လည်း။ အညတရော၊ တပါးပါးသောသစ်ပင်သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဗောဓိဝေမတ္တတာ၊ ပွင့်တော်မူရာသစ်ပင်ထူး
သည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ ဗျာမအသိ
တိအနန္တပဘာဟိ၊ တလံသောအရောင်တော်ရှစ်ဆယ်သောအရောင်တော်
အတိုင်းမသိသောအရောင်တော်တို့နှင့်။ ယုတ္တာ၊ ဟုတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရောင်၌။ ဗျာမပ္ပဘာဝါ၊ တလံသောအရောင်တော်
တို့သည်လည်းကောင်း။ အသိတိပဘာဝါ၊ ရှစ်ဆယ်သောအရောင်တော်
တို့သည်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းသောဘုရားရှင်တို့အား။ သမာ
နာ၊ တူကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အနန္တပဘာပန၊ အတိုင်းမသိသော
အရောင်တော်သည်ကား။ ဒုဓ္မိ၊ ဝေးသောအရပ်သို့လည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။
အာသန္နိမ္မိ၊ နီးသောအရပ်သို့လည်း။ ဧကဂါဝုတံပိ၊ တဂါဝုတ်သို့လည်း
ကောင်း။ ဒွေဂါဝုတံပိ၊ နှစ်ဂါဝုတ်သို့လည်းကောင်း။ ယောဇနံပိ၊ တယူဇနာ
သို့လည်းကောင်း။ အနုကယောဇနံပိ၊ များသောယူဇနာသို့လည်းကောင်း။
စက္ကဝါဠပရိယန္တံပိ၊ စကြာဝဠာအဆုံးသို့ လည်းကောင်း။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွား
ကုန်၏။ မင်္ဂလဿ၊ မင်္ဂလအမည်တော်ရှိသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရားရှင်၏။ သရိ
ရပ္ပဘာ၊ ကိုယ်တော်အရောင်သည်။ ဒသသဟဿစက္ကဝါဠ၊ တသောင်း
သောစကြာဝဠာတိုင်အောင်။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ ဧဝံသန္တေပိ၊ ဤသို့
ဖြစ်သည်ရှိသော်လည်း။ မနဿ၊ စိတ်တော်ဖြင့်။ ဗိန္နာယတ္တာဝ၊ ကြံတော်
မူခြင်းနှင့် စပ်သည်သာလျှင်တည်း။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းသောဘုရားတို့
အား။ ယော၊ အကြင်ဘုရားသည်။ ယတ္ထကံ၊ အကြင်မျှလောက်သောအရပ်
ကို။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုတော်ရှိ၏။ တဿ၊ ထိုဘုရားရှင်၏။ သရိရပ္ပဘာ၊ ကိုယ်
တော်ရောင်သည်။ တတ္ထကံ၊ ထိုမျှလောက်အလိုတော်ရှိတိုင်း။ ဂစ္ဆတိ၊
သွား၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ရာဇ္ဈိဝေမတတ္တတာ၊ ကိုယ်တော်ရောင်ထူး
သည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမာအဋ္ဌဝေမတ္တတာ၊ ဤရှစ်ပါး
သောထူးသည်၏ အဖြစ်တို့ကို။ ဥပေတွာ၊ ထား၍။ အဝဿ သေသု၊
အကြွင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပဋိဝေဓေန၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းဖြင့်။ အဓိဂန္ဓဗ္ဗေသု၊

၃-မဟာဝဂ်-၄-ပုရဇ္ဈာသသုတ်။

၆၇

ရတောင်မူအပ်ကုန်သော။ ဂုဏေသုဝါ။ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့၌ လည်း
ကောင်း။ ပဟာတဗ္ဗေသုပလ်အပ်ကုန်သော။ ဒေါသေသုဝါ။ အပြစ်တို့၌
လည်းကောင်း။ နေသံ၊ ထိုဘုရားရှင်တို့အား။ ဝိသေသော။ အထူးသည်။
ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ သမာတိ။ တူတော်
မူကုန်၏ဟူ၍။ ဂစ္ဆန္တိ။ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတေဟိသမေဟိ။ ထိုတူ
တော်မူကုန်သောရှေးဘုရားတို့နှင့်။ သမော၊ တူတော်မူ၏။ ဝိသမေဟိ။
ဒုရေတိ။ ဝိသမေဟိဒူရေဟူသည်ကား။ သမော၊ တူကုန်သည်။ န။ မဟုတ်
ကုန်။ ဝိသမော၊ မတူကုန်သော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဒယော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအစရှိကုန်
သော။ အဝသေသသဗ္ဗသတ္တံ။ ကြွင်းကုန်သောအလုံးစုံသော သတ္တဝါ
တို့သည်။ သန္တိ။ ရှိကုန်၏။ ဝိသမေဟိ။ မတူကုန်သော။ တေဟိ။ ထိုပစ္စေက
ဗုဒ္ဓါအစရှိကုန်သော ကြွင်းသောအလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့မှ။ အသဒိသ
တာယ။ မတူသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဒူရေ။ ဝေးကုန်၏။ ဟိသစ္စံ မှန်၏။ သကလ
ဓမ္မဒီပံ။ အလုံးစုံသောဓမ္မဒီပါကျွန်းကို။ ပူရေတွာ။ ပြည့်စေ၍။ ပလ္လင်္ကေန။
ထက်ဝယ်ဖြင့်။ ပလ္လင်္ကံ။ ထက်ဝယ်ကို။ သံဃာနေတွာ။ ထိစေ၍။ နိသိန္နာ။
ထိုင်ကုန်သော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဝိ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်လည်း။ ဂုဏေဟိ။ ဂုဏ်
ကျေးဇူးတို့ဖြင့်။ ဧကဿ။ တစ်ခုသော။ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓဿ။ မြတ်စွာဘုရား၏။
ဂုဏံ။ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ သောဗ္ဗေသိ။ ကလံ။ တဆဲ့။ ခြောက်ပိတ်ပိတ်၍။ တပိတ်
ကိုမျှ။ နအပ္ပန္နိ။ မထိုက်ကုန်။ သာဝကာဒိသု။ သာဝကပုဂ္ဂိုလ်အစရှိသည်
တို့၌။ ကောပနဝါဒေါ။ အဘယ်ဆိုတွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ နအပ္ပန္နိ ဧဝံ။ မထိုက်
ကုန်သည်သာတည်း။ တေန။ ထိုကြောင့်။ ဝိသမေဟိဒူရေတိ။ ဝိသမေဟိဒူရေ
ဟူ၍အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တထာဂတောဟောတိတိ။ တထာဂတော
ဟောတိဟူသည်ကား။ ဥဘယပဓေဟိ။ နှစ်ပုဒ်တို့ဖြင့်။ ဒူရေတိပဒံ။ ဒူရေဟူ
သောပုဒ်ကို။ ယောဇေတဗ္ဗံ။ ယှဉ်အပ်၏။ အနန္တပညောတိ။ အနန္တ
ပညောဟူသည်ကား။ အပရိမိတပညော။ နှိုင်းယှဉ်စရာမရှိသောပညာနှင့်
ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ လောကီယမနုဿာနံ။ လောကီလူ
တို့၏။ ပညံ။ ပညာကို။ ဥပနိဓာယ။ ထောက်၍။ မဂ္ဂဋ္ဌကဿ။ မဂ္ဂဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်
၏။ ပညာ။ ပညာသည်။ အဓိကာလွန်၏။ တဿ။ ထိုမဂ္ဂဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်၏။
ပညံ။ ပညာကို။ ဥပနိဓာယ။ ထောက်၍။ သောတာပန္နဿ။ သောတာပတ္တိ
ဖလဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပညာ။ ပညာသည်။ အဓိကာလွန်၏။ ဧဝံတထာ။ ထိုအ
တူ။ အရဟတော။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ယာဝပညံ။ ပညာတိုင်အောင်။ ဥပနိ
ဓာယ။ ထောက်၍။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရား၏။ ပညာ။ ပညာသည်

အဓိကာ၊ လွန်၏၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရား၏၊ ပညံ၊ ပညာကို၊ ဥပ
 နိဿယ။ ထောက်၍၊ တထာဂတဿ။ လာခြင်းကောင်းသော ဘုရား၏၊
 ပညာ၊ ပညာတော်သည်။ အဓိကာ၊ လွန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဝတ္ထုဗ္ဗာ၊ မဆိုအပ်၊
 အနန္တ၊ အနန္တပညာ၊ အတိုင်းမသိဟူ၍သာလျှင်၊ ဝတ္ထုဗ္ဗာ၊ ဆိုအပ်၏၊ တေန၊
 ထိုကြောင့်၊ အနန္တပညောတိ၊ အနန္တပညောဟူ၍၊ အဘ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 အနုပလိတ္တောတိ၊ အနုပလိတ္တော ဟူသည်ကား၊ တဏှာဒိဋ္ဌိလေပေဟိ၊
 တဏှာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောလိမ်းကျံခြင်းတို့ဖြင့်၊ အလိတ္တော၊ လိမ်းကျံခြင်း
 မရှိ၊ ဣဝေါဟုရံဝါတိ၊ ဣဝေါဟုရံဝါဟူသည်ကား၊ ဣလောကေဝါ၊ ဤ
 ပစ္စုပ္ပန်လောက၌ လည်းကောင်း၊ ပရလောကေဝါ၊ တမလွန်လောက၌
 လည်းကောင်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ ယောဇနာပန၊ ယောဇနာနည်းကိုကား၊
 ဇေ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ သမေဟိ၊ ဝိပဿီအစရှိသောတူသော
 ဘုရားတို့နှင့်၊ သမော၊ တူတော်မူ၏၊ အသမေဟိ၊ မတူသောပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
 သာဝကတို့မှ၊ တထာဂတော၊ လာခြင်းကောင်းသောဘုရားသည်၊ နုဇေ၊
 ဝေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊
 အနန္တပညော၊ အဆုံးမရှိသောပညာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောဘုရားသည်၊
 ဣဝေါ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌ လည်းကောင်း၊ ဟုရံဝါ၊ တမလွန်လောက၌
 လည်းကောင်း၊ အနုပလိတ္တော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်လိမ်းကျံခြင်းရှိတော်မူ
 သည်းယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တထာ
 ဂတော၊ လာခြင်းကောင်းတော်မူသောဘုရားသည်၊ ပုရဇ္ဇာသံ၊ နို့၊ ဂဏာ
 ကို၊ အရဟတိ၊ ခံတော်မူထိုက်၏။ ယဗ္ဗိနမာယာတိ အယံပနဂါထာ၊
 ယဗ္ဗိနမာယာ အစရှိသော ဤဂါထာကိုကား၊ မာယာဒိဒေါသယုတ္တေသု၊
 မာယာအစရှိသောအပြစ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏေသု၊ ပုဏ္ဏားတို့၌၊
 အညာစ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဤဒိသာ၊ ဤသဘောရှိသော၊ ဒက္ခိဏေ
 ယု၊ သညာ၊ မြတ်သောအလှူကိုခံထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသောအမှတ်ကို၊
 ပဟာနတ္ထံ၊ ပယ်စိမ့်သောဌ၊ ဂုတ္တတိ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏ဟု၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
 သိအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အမမေဟိ၊ အမမေဟူသည်ကား၊
 သတ္တသင်္ခါရေသု၊ သတ္တဝါသင်္ခါရတို့၌၊ ဣဒံမမာတိ၊ ဤငါ၏ကိုယ်ဟု၊
 ပဟိနမမာယိတဘာဝေါ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောမြတ်နိုးခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်
 သည်။ နိဝေသနန္တိ၊ နိဝေသနံ ဟူသည်ကား၊ တဏှာဒိဋ္ဌိနိဝေသနံ၊
 တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
 မနော၊ စိတ်သည်၊ တိသုဘဝေသု၊ သုံးပါးသောဘဝတို့၌၊ နိဝေသတိ၊ နှလုံး

သွင်း၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တံနိဝေသနံ၊ ထိုနှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ မနသောတိ၊ မနသဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တဗ္ဗေဝ၊ ထိုသုံးပါးသော တဝဋ်သာလျှင်၊ နိဝိသတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ တံ၊ ထိုနှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ဟိတော၊ စွန့်၍၊ ဂန္တိ၊ သွားအံ့သောငှါ၊ အသမတ္တတာယ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊ တေနပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ နိဝေသနန္တိ၊ နိဝေသနံဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ပရိဂ္ဂဟာတိ၊ ပရိဂ္ဂဟာဟူသည်ကား၊ တဏှာဒိဋ္ဌိယောဝေ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သာတည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တာယိ၊ ထိုတဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည် ပရိဂ္ဂဟိတာ၊ သိမ်းဆည်းအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ကေမိ တိ၊ ကေမိ ဟူသည်ကား၊ အပ္ပမတ္တကာပိ၊ အနည်းငယ်မျှတို့သည်လည်း၊ နသန္တိ၊ မရှိလေကုန်၊ အနုပါဒိယာနောတိ၊ အနုပါဒိယာနောဟူသည် ကား၊ တေသံနိဝေသနပရိဂ္ဂဟာနံ၊ ထိုတဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည်သိမ်းဆည်းအပ် ကုန်သည်တို့၏၊ အဘာဝါ၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ ကိန္နိ၊ တစုံတခုသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အနုပါဒိယမာနော၊ စွဲလမ်းခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ မဂ္ဂသမာဓိနာ၊ မဂ်တည်းဟူသောသမာဓိဖြင့်၊ သမာဟိတော၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒတာရိတိ၊ ဥဒတာရိဟူသည်ကား၊ ဥတ္တိဇ္ဈော၊ ကူး မြောက်၏၊ ဓမ္မစညာသိတိ၊ ဓမ္မစညာသိ ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗဓိ၊ အလုံးစုံ လည်းဖြစ်သော၊ ဥပယုဓမ္မံ၊ ဥပယုဓံတရားကို၊ အညာသိ၊ သိတော်မူ၏။ ပရမာယဒိဋ္ဌိယာတိ၊ ပရမာယဒိဋ္ဌိယာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗညုတညာဏေန၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ဖြင့်၊ ဘဝါသဝါတိ၊ ဘဝါသဝါ ဟူသည် ကား၊ ဘဝတဏှာဈာနနိကန္တိ၊ ဘဝကိုတပ်သောတဏှာလောကီဈာန ကိုတပ်သောလောဘသည်၊ သဿတဒိဋ္ဌိသဟဂတရာဂါ၊ သဿတဒိဋ္ဌိ နှင့်တကွဖြစ်သော ရာဂတည်း၊ ဝစိတိ၊ ဝစိဟူသည်ကား၊ ဝါစာ၊ စကားတည်း၊ ခရာတိ၊ ခရာဟူသည်ကား၊ ကက္ခဋ္ဌာ၊ ကြမ်းတမ်း၏၊ ဖရသ၊ ရှုရင်း၏၊ ဝိရူပိတာတိ၊ ဝိရူပိတာဟူသည်ကား၊ ဒဿ၊ ပျက်ဆီး အပ်၏။ အတ္ထင်္ဂဘာနသန္တိတိ၊ အတ္ထင်္ဂတာနသန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဝိရူပိ တက္ကာစ၊ ပျက်ဆီးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အတ္ထင်္ဂ တက္ကာစ၊ ချုပ်ခြင်းသို့ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဥတ ယေဟိပန၊ နှစ်ပါးစုံသောပုဒ်တို့နှင့်ကား၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏။ သဗ္ဗမိဘိ၊ သဗ္ဗမိဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ခန္ဓာယတနာ ဒီသု၊ ခန္ဓာအာယတနအစရှိသည်တို့၌၊ မာနသတ္တေသူတိ၊ မာနသတ္တေ သုဟူသည်ကား၊ မာနေန၊ မာနဖြင့်၊ လဂ္ဂေသု၊ ငြိသောသတ္တဝါတို့တွင်၊

ဒုက္ခံပရိညာယာတိ၊ ဒုက္ခံပရိညာယဟူသည်ကား၊ ဝဋ်ဒုက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကို၊
 တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ပရိညာတိ၊ ပရိညာဉ်တို့ဖြင့်၊ ပရိဇာနိတွာ၊ ပိုင်းခြား
 ချ်သိ၍၊ သဓေတ္တဝတ္ထုန္တိ၊ သဓေတ္တဝတ္ထုဟူသည်ကား၊ သဟေတုပစ္စယံ၊
 အကြောင်းနှင့်တကွသောပစ္စည်းကို၊ ကမ္မကိလေသေတိ၊ ကံကိလေသာ
 တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တက္ခ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 အာသံအနိဿာယာတိ၊ အာသံအနိဿာယဟူသည်ကား၊ တဏှံ၊ တဏှာ
 ကို၊ အနုလ္လိယိတွာ၊ မငြိမကပ်မှု၍၊ ဝိဝေကဒသိတိ၊ ဝိဝေကဒသိဟူ
 သည်ကား၊ နိဗ္ဗာနဒသိ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်လေ့ရှိ၏။ ပရေဝေဒိယန္တိ၊ ပရေဝေဒိ
 ယံဟူသည်ကား၊ ပရေဟိ၊ သူတပါးတို့သည်၊ ဥာပေတဗ္ဗံ၊ သိစေအပ်
 သော၊ နိဗ္ဗိမုပါတိ ဝတ္ထောတိ၊ နိဗ္ဗိမုပါတိဝတ္ထော ဟူသည်ကား၊
 နှိုသဗ္ဗိဘေဒဓိ၊ ခြောက်ဆယ်နှစ်ပါး အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊
 ဝိန္ဒိန္ဒာဒိဗ္ဗိ၊ မှားသောအယူကို၊ အတိက္ကန္တော၊ လွန်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊
 အာရမ္မဏာတိ၊ အာရမ္မဏာဟူသည်ကား၊ ပစ္စယာ၊ အကြောင်းတို့သည်၊
 ဝုနန္တဝကာရဏာနိ၊ တတန် ဘဝသစ်ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းတို့သည်၊
 ဣတိ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရောပရာတိ၊ ပရော
 ပရာဟူသည်ကား၊ ဝရာဝရာ၊ မြတ်ကုန်မမြတ်ကုန်သော၊ သုန္နရာသုန္နရာ၊
 ကောင်းကုန်မကောင်းကုန်သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗာဟိရာ၊ အပတရား
 တို့သည်၊ ပရာ၊ ပရမည်ကုန်၏၊ အတ္တတ္တိကာ၊ အတ္တတ္တိကတရားတို့သည်၊
 အပရာ၊ အပရမည်ကုန်၏။ သမေစ္စာတိ၊ သမေစ္စဟူသည်ကား၊ ဥာဏေ
 န၊ ဥာဏ်ဖြင့်၊ ပဋိဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထိုးထွင်း၍၊ ဓမ္မာတိ၊ ဓမ္မာ ဟူသည်ကား၊
 ခန္ဓာယတနာဒယော၊ ခန္ဓာအာယတနအစရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့
 သည်၊ ဥပါဒါနက္ခယေဝိမုတ္တောတိ၊ ဥပါဒါနက္ခယေဝိမုတ္တောဟူသည်
 ကား၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ နိဗ္ဗာနာရမ္မဏာတော၊ နိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံပြုသောအား
 ဖြင့်၊ ဝိမုတ္တောလွတ်၏၊ နိဗ္ဗာနာရမ္မဏာဝိမုတ္တိလာဘိ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံပြုသော
 အားဖြင့်ဝိမုတ္တိတရားကိုရခြင်းရှိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း။ သံယောဇနံဇာတိက္ခယန္တဒသိတိ၊ သံယောဇနံဇာတိက္ခ
 ယန္တဒသိဟူသည်ကား၊ သံယောဇနက္ခယန္တဒသိစ၊ သံယောဇဉ်တို့၏
 ကုန်ခြင်းအဆုံးကိုမြင်လေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ဇာတိက္ခယန္တ
 ဒသိစ၊ ဇာတိ၏ကုန်ခြင်းကို မြင်လေ့ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊
 ဧတ္ထ၊ ဤစကား၌၊ သံယောဇနက္ခယန္တနစ၊ သံယောဇဉ်၏ကုန်ခြင်းအဆုံး
 ဖြင့်လည်း၊ သဥပါဒိသေသနိဗ္ဗာနစာတု၊ သဥပါဒိသေသနိဗ္ဗာနစာတိကို၊

ဂုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ ဇာတိက္ခယန္တေနစ၊ ဇာတိ၏ကုန်ခြင်းအဆုံးဖြင့်လည်း၊
 အနုပါဒိသေသာ၊ အနုပါဒိသေသာ နိဗ္ဗာနခေတ်ကို၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊
 ခယန္တောတိဟိဇေတံဝစနံ၊ ခယန္တောဟူသော ဤစကားသည် သာလျှင်၊
 အပ္ပန္တခယဿ၊ စင်စစ်ကုန်သောသဘောရှိသော၊ သမုန္တေဒပဟာနဿ၊
 သမုန္တေဒပဟာနံ၏၊ အဝိဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤခယန္တဒသိစ
 ဟူသောပုဒ်၌၊ အနုနာသိကလောပေါစ၊ နိဂ္ဂဟိတ်၏ကြေခြင်းသည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဝေကဇံပီတိသုခန္တိအာဒိသုပိယ၊ ဝိဝေကဇံပီတိသုခံ
 အစရှိသောပုဒ်တို့၌ကဲ့သို့၊ နကတော၊ မပြုအပ်၊ ယောပါနုဒိတိ၊ ယောပါနုဒိ
 ဟူသည်ကား၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပနုဒိ၊ ဖျောက်ပြီး ရာဂ
 ပထန္တိ၊ ရာဂပထံဟူသည်ကား၊ ရာဂါရမ္ပဏံ၊ ရာဂ၏အာရုံကို၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ ရာဂမေဝ၊ ရာဂသာလျှင်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ရာဂေါပိ၊ ရာဂကို
 လည်း၊ ဒုဂ္ဂတိနံ၊ ဒုဂ္ဂတိတို့၏၊ ပထတ္တံ၊ အကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ရာဂ
 ပထောတိ၊ ရာဂပထောဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကမ္မပထောပိယ၊ ကမ္မပထ
 ဟူသောပုဒ်ကဲ့သို့၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သုခန္တိနိဗ္ဗေသောပိမလောအကာ
 စောတိ၊ သုခန္တိနိဗ္ဗေသောပိမလောအကာစောဟူသည်ကား၊ ပရိသုန္ဓကာ
 ယသမာစာရာဒိတာယ၊ စင်ကြယ်သောကိုယ်၏ အကျင့်အစရှိသည်၏
 အဖြစ်ဖြင့်၊ သုခန္တိ၊ စင်ကြယ်၏၊ ယေဟိဒေါသေဟိ၊ အကြင်အပြစ်တို့ဖြင့်၊
 ရာဂဒေါသာ၊ ရာဂဟူသောအပြစ်ရှိသော၊ အဟံပဇာ၊ ဤသတ္တဝါကို၊
 ဒေါသဒေါသာမောဟဒေါသာတိ၊ ဒေါသဒေါသာမောဟ ဒေါသပုဂ္ဂိုလ်
 ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တေသံ၊ ထိုအပြစ်ရှိသောတရားတို့၏၊ အဘာဝါ၊
 မရှိခြင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗေသော၊ နိဗ္ဗေသမည်၏၊ အဋ္ဌပုရိသမလဝိဂမာ၊ ရှစ်
 ယောက်သော ယောက်ျားဖြစ်တို့အား အညစ်အကြေးတို့မှ ကင်းသော
 ကြောင့်၊ ဝိမလော၊ ဝိမလမည်၏၊ ဥပက္ကိလေသာ ဘာဝတော၊ ညစ်ညူး
 ကြောင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အကာစော၊ အကာစမည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊
 မှန်၏၊ ဥပက္ကိလိဋ္ဌော၊ ညစ်ညူးသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဥပက္ကိလေသေန၊ ညစ်ညူး
 သောအကုသိုလ် တရားကြောင့်၊ သကာစောတိ၊ သကာစပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊
 ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သုခန္တိ၊ စင်ကြယ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ယသ္မံ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗေသော၊ နိဗ္ဗေသမည်၏၊ နိဗ္ဗေသတာယ၊
 အပြစ်မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိမလော၊ ဝိမလမည်၏၊ ဗာဟိရမလော
 ဘာဝေန၊ အပဖြစ်သော အညစ်အကြေးမရှိသော အားဖြင့်၊ ဝိမလတာ၊
 အညစ်အကြေး မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အကာစော၊ အကာစမည်၏၊

၂၂

ဟိသန္တံ၊ မုနိန္ဒြိယမလော၊ အညစ်အကြေးရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သကောစော
 တိ၊ သကောစဟူ၍၊ ဂုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝိမလတ္ထာ၊ အညစ်
 အကြေးမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာရုံ၊ မကောင်းသောအမှုကို၊ နကရော
 တိ၊ မပြု၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အကောစော၊ အကောစမည်၏၊ ဟိသန္တံ၊ မုနိန္ဒြိယ၊ အ
 ဂုဏ်ရှိယာ၊ မကောင်းသောအမှုအရာကို၊ ဥပဃာကကာရဏတော၊ သတ်
 ခြင်းညှဉ်းဆဲခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်၊ သကောစောတိ၊ သကော
 စဟူ၍၊ ဂုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အတ္တနော၊ အတ္တာနံနာနုပဿတိတိ၊ အတ္တနော
 အတ္တာနံနာနုပဿတိဟူသည်ကား၊ ဉာဏသမ္ပပုတ္တေန၊ ဉာဏသမ္ပယုတ်
 ဖြစ်သော၊ ဝိတ္တေန၊ ဝိတ်ဖြင့်၊ ဝိပဿန္တော၊ ဝိပဿနာရှုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ခန္ဓေသု၊ ခန္ဓာတို့၌၊ အညံ၊ တပါးသော၊ အတ္တာနံနာမ၊
 ကိုယ်မည်သည်ကို၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊ ခန္ဓမတ္တမေဝ၊ ခန္ဓာမျှကိုသာလျှင်၊
 ပဿတိ၊ မြင်၏၊ ယောစာယံယောစအယံဂုဏ္ဏလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်
 လည်း၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ သဉ္ဇာနာဒိတိ၊ သိ၏ဟူ၍၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သစ္စတော မှန်
 သောအားဖြင့်၊ ထေတတော၊ ဖြစ်သောအားဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူသည်၊ ဥပုဇ္ဈတိ၊
 ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုအယူ၏၊ အဘာဝါ၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊
 အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ နာနုပဿတိ၊ မမြင်၊ အညဒတ္တ၊ စင်စစ်သော်ကား၊
 ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ခန္ဓေ၊ ခန္ဓာတို့ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ မဂ္ဂသမာဓိနာ၊ မဂ်
 တည်းဟူသောသမာဓိဖြင့်၊ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်၏၊ ကာယဝင်္ဂာ
 ဒီနံ၊ ကိုယ်၏၊ ကောကံခြင်းအစရှိသည်တို့၏၊ အဘာဝါ၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊
 ဥဇ္ဈကတော၊ ဖြောင့်ခြင်းသို့ရောက်၏၊ လောကဓမ္မေဟိ၊ လောကဓံတရားတို့
 ကြောင့်၊ အကမ္မနိယတော၊ မတုန်လှုပ်သောအားဖြင့်၊ ဗြူတတ္တော၊ တည်
 ကြည်သောသဘောရှိ၏၊ တဏှာသင်္ခါတာယ၊ တဏှာဟုဆိုအပ်သော၊
 ဇောယ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းဖြင့်၊ ပဉ္စန္ဒါ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ စေတောနိလာနံ၊ နှလုံး
 တသင်းတို့၏၊ အဘာဝါ၊ မရှိသောကြောင့်၊ အဋ္ဌဋ္ဌာနာယ၊ ရှစ်ဋ္ဌာနရှိသော၊
 ကင်္ခါယစ၊ ပခုံမှားသင်္ကာ၏လည်း၊ အဘာဝါ၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ အနေဇော၊
 အနေမည်၏၊ အနိလော၊ နှလုံးတံသင်းမရှိ၊ အကင်္ခါ၊ ယုံမှားဘွယ်
 မရှိ၊ မောဟန္တရာတိ၊ မောဟန္တရာဟူသည်ကား၊ မောဟကင်္ခါရဏာ၊
 မောဟဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ မောဟပစ္စယာ၊ မောဟဟူသော
 ပစ္စည်းရှိသောကြောင့်၊ ဇေတံ၊ ဤမောဟန္တရာဟူသောစကားသည်၊ သဗ္ဗ
 ကိလေသာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောကိလေသာတို့၏၊ အဝိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ၊

သဗ္ဗေသုခဓမ္မသုခဉာဏဒသိတိ။ သဗ္ဗေသုခဓမ္မသုခဉာဏဒသိဟူသည်
 ကား။ သန္တိကတသဗ္ဗညုတညာဏော။ မျက်မှောက်အာရုံပြု၍ သိအပ်
 သောအလုံးစုံသောတရားကိုသိတတ်သောသဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ရှိ၏။
 ဟိသစ္စံမှန်၏။ သဗ္ဗေသုခဝ်သိမ်းကုန်သော။ ဓမ္မေသုတရားတို့၌။ တံညာ
 ဏံ၊ ထိုညာဏ်တော်သည်။ ဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တဉ္စ၊ ထိုညာဏ်တော်ကိုလည်း။
 တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဿိ၊ မြင်တော်မူ၏။ မေ၊ ငါသည်။ အဓိဂတံ၊
 ရောက်မူအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဝိဟာသိ၊
 နေတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ သဗ္ဗေသုခဓမ္မသုခဉာဏဒသိတိ။ သဗ္ဗ
 သုခဓမ္မသုခဉာဏဒသိဟူ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ သဗ္ဗောမိန္ဒိ၊
 သဗ္ဗောမိဟူသည်ကား။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ အနုတ္တရန္တိ၊ အနုတ္တ
 ရ်ဟူသည်ကား။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓသာဝကေဟိ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ သာဝကတို့၌။
 အသာဓာရဏံ၊ မဆက်ဆံသော။ သိဝန္တိ၊ သိဝံဟူသည်ကား။ ခေမံ၊
 တေးမရှိသော။ နိရပဒ္ဓဝံ၊ ဥပဒ္ဓဝေါမရှိသောဝါ။ တနည်းကား။ သသိ
 ရိကံ၊ အသရေရှိသော။ ယက္ခဿာတိ၊ ယက္ခဿ ဟူသည်ကား။ ပုရိ
 သဿ၊ ယောကျ်ားအား။ သုဒ္ဓိတိ၊ သုဒ္ဓိဟူသည်ကား။ ဝေါဒါနတာ၊
 ဖြူစင်သော သဘောရှိသော။ ဣစ္ဆေ၊ ဤစကား၌လည်း။ ရာဂါတာဝေန၊
 ရာဂမရှိသဖြင့်။ သဗ္ဗဒေါသာတာဝေါ၊ အလုံးစုံသော အဖြစ်မရှိသည်၏
 အဖြစ်သည်။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ သံသာရကာရဏ သမုန္တေဒါ၊ သံသ
 ရာအကြောင်းပြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အန္တိမသရိရောရိတာ၊ အဆုံး
 စွန်သော ကိုယ်တော်၏ အဖြစ်ကို ဆောင်တော်မူသည်၏ အဖြစ်သည်။
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဉာဏဒသိတာယ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ် အမြင်ရှိတော်မူသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်။ သဗ္ဗဂုဏသမ္ဘဝေါ၊ အလုံးစုံသော ဂုဏ်တော်၏ဖြစ်
 ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အနုတ္တရံ၊ အတု မရှိသော။
 သဗ္ဗောမိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်သို့။ ပစ္ဆေ၊ ရောက်တော်မူ၏။ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဣတော၊ ဤသဗ္ဗညုတညာဏ်
 တော်မှ။ ပရဉ္စ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်သောတရား
 သည်လည်းကောင်း။ အဓိဂန္တဗ္ဗံ၊ သိအပ်ရအပ်သောတရားသည်လည်း
 ကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဣတ္ထာဝတာယက္ခဿသုဒ္ဓိတိ၊ ဣတ္ထာ
 ဝတာယက္ခဿသုဒ္ဓိဟူ၍။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဂုစ္ဆေ၊
 မိန့်တော်မူအပ် သည်ရှိသော်။ ဗြာဟ္မဏော၊ သုန္ဒရိကာတာရုဒ္ဓါဇဂုဏ္ဍား
 သည်။ ဝိယျာသေ၊ မတ္တာယ။ အတိုင်းထက်အလွန်။ တဂဝတိ၊ မြတ်စွာ

ဘုရား၌၊ ပဿန္နော၊ ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊ ပဿန္နာကာရံ၊ ကြည်ညိုသောအ
 ခြင်းအရာကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဟုတဉ္စမယုန္တိ၊ ဟုတဉ္စမယု
 အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုဂါယာ၏၊
 အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအင်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ဣတော၊ ဤကာလမှ၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌၊ ဗြဟ္မာနံ၊ ဗြဟ္မာတို့အား၊ အာရုဇ္ဈ၊
 အာရုံပြု၍၊ အဂ္ဂိမိ၊ မီး၌၊ ဇုဟာမိ၊ ပူဇော်၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဟုတံ၊ ပူဇော်ခြင်းသည်
 သစ္စံဝါ၊ မှန်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အလိကံဝါ၊ မမှန်သည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုမှန်သည်မမှန်သည်ကို၊ နဇနာမိ၊ မသိ၊ အဇ္ဇပန၊ ဤအ
 ခါ၌ကား၊ ဣဒံဟုတဉ္စ၊ ဤသို့သောပူဇော်ခြင်းသည်လည်း၊ မယု၊ ငါအား၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဟုတံ၊ ပူဇော်ခြင်းသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ သစ္စဟုတမေ
 ဝ၊ မှန်သောပူဇော်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ အတ္ထု၊ တိ၊ ဖြစ်စေသတည်းဟု၊ ယာ
 စန္ဒော၊ တောင်းပန်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ဟံယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင်၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝေဒဂုံ၊ သိခြင်း
 သို့ရောက်တော်မူသော၊ နံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အလတ္ထံ၊ ရပေ၏၊ ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ ဣဓေဝ၊ ဤအရပ်၌ပင်လျှင်၊ ဌိတော၊ တည်လျက်၊ တဝန္တ
 ရူပံ၊ အရှင်ကဲ့သို့သဘောရှိသော၊ ဝေဒဂုံ၊ သိခြင်းသို့ရောက်တော်မူသော၊
 နံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အလတ္ထံ၊ ရပေ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တွံ၊ ရှင်ဂေါတမသည်၊
 ပစ္စက္ခမေဝ၊ မျက်မှောက်ပင်လျှင်၊ ဗြာဟ္မာဟိ၊ ဗြာဟ္မမင်းတို့နှင့်၊ သက္ခိ၊ တူ
 သောသဘောရှိသော၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာတည်း၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဘဂ
 ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ပုရဇ္ဇာသံ၊ နို့ဂဏာကို၊ ပဋိဂ္ဂဏာ
 တု၊ ခံတော်မူပါလော၊ ပဋိဂ္ဂဟေတွာစ၊ ခံတော်မူပြီး၍လည်း၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ပုရဇ္ဇာသံ၊ နို့ဂဏာကို၊ ဘုဉ္ဇတု၊ သုံး
 ဆောင်တော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံဟဗျသေသံ၊ ထိုဗြဟ္မာနတ်တို့အား
 ပူဇော်သောအကြွင်းကို၊ ဥပနာမေဇ္ဇော၊ ကပ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဟ၊
 ဆို၏၊ အတ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကသိတာနန္ဒါဇ
 သုတ္တေ၊ ကသိတာနန္ဒါဇသုတ်၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊
 ဂါယာနွယံ၊ ဂါယာနှစ်ခုတို့၏ အပေါင်းကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဝုဏ္ဏာသည်၊ အယံ၊ ဤအရှင်မဂါတမ
 သည်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ နန္တု၊ တိ၊ အလိုမရှိ၊ တံပိစ၊ ထိုနို့ဂဏာကိုလည်း၊
 အညံ၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧကဝလိနံ၊ အလုံးစုံသော
 အတ္ထုခံတို့တွင်၊ မဟေသိ၊ သိလအစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုရှာမှီးလေ့ရှိ

သော၊ ကုက္ကုစ္ဆရူပသန္တံ၊ ကုက္ကုစ္ဆငြိမ်းပြီးသော၊ ခီတာသဝံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
ကို၊ အန္ဓေန၊ ထမင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါနေန၊ အဖျော်ဖြင့်လည်းကောင်း၊
တံ၊ သင်ပုဏ္ဏားသည်၊ ဥပဋ္ဌဟဿ၊ လုပ်ကျွေးမွေးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏ
တိ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာ၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊
အသလ္လက္ခေတွာ၊ မမှတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ တံ၊ ထိုအနက်ကို၊ ဥာဏုကာမော၊
သိခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ သာဝေဟံဘဂဝါတိ၊ သာဝေဟံဘဂဝါအစ
ရှိသော၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သာရူတိဇေသောသဒ္ဓေါ၊ သာရဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊
အာယာစနတ္ထေ၊ တောင်းပန်ခြင်းအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊
တထာဟိ၊ တထာဟူသည်ကား၊ ယေနပကာရေန၊ အကြင်အပြားအားဖြင့်၊
တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တေနပကာရေန၊ ထိုအပြားအား
ဖြင့်၊ ဝိဇညန္တိ၊ ဝိဇညံဟူသည်ကား၊ စာနေယျံ၊ သိချင်ပါ၏၊ ယန္တိ
ယံဟူသည်ကား၊ ယံဒက္ခိဏေယျံ၊ အကြင်အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ယညကာ
လေ၊ ပေးလှူပူဇော်သောကာလ၌၊ ပရိယေသမာနော၊ ရှာဖွေသည်ဖြစ်၍၊
ဥပဋ္ဌဟေယျံ၊ လုပ်ကျွေးမွေးချင်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပါဠိသေသော၊ ပါဠိသေ
သကို၊ ပဝေသိတဗ္ဗော၊ သွင်းအပ်၏၊ ပပ္ပုယျာတိ၊ ပပ္ပုယျ ဟူသည်ကား၊
ပတွာ၊ ရောက်၍၊ တပဿသန္တန္တိ၊ တပဿသန္တံဟူသည်ကား၊ တပ၊
အရှင်ဘုရား၏၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ ကိံ၊ အတယ်အနက်သဘောကို၊
ဝုတ္တံ၊ ဆိုသိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘဂဝါ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊
တပည့်တော်သည်၊ သာရ၊ တောင်ပန်ပါ၏၊ တပ၊ အရှင်ဘုရား၏၊
ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ အာဂဗ္ဗ၊ စွဲ၍၊ တထာ၊ ထိုအပြားအားဖြင့်၊ ဝိဇညံ၊
သိချင်ပါ၏၊ ကေဝလိနံ၊ အလုံးစုံသော အလှူခံတို့တွင်၊ တံ၊ ထိုမြတ်သော
အလှူခံကို၊ မေ၊ တပည့်တော်အား၊ အာရောစေဟိ၊ ကြားတော်မူပါလော၊
ဣတိအဟံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ယော၊
အကြင်သူသည်၊ မာဒိသဿ၊ တပည့်တော်ကဲ့သို့သောသူ၏၊ ဒက္ခိဏံ၊
အလှူဝတ္ထုကို၊ ဘုဉ္ဇေယျ၊ သုံးဆောင်ရာ၏၊ ယဉ္ဇ၊ အကြင် အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်
ကိုလည်း၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ ယညကာလေ၊ ပေးလှူဆွဲသောကာ
လ၌၊ ပရိယေသမာနော၊ ရှာဖွေလျက်၊ ဥပဋ္ဌဟေယျံ၊ လုပ်ကျွေးမွေးချင်
ပါ၏၊ တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ သဝေနဘုရား၊ အဏုယံ၍ မသုံးဆောင်
သည်ဖြစ်အံ့၊ တထာရှုပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဒက္ခိဏေယျံ၊ မြတ်သော
အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ မေ၊ တပည့်တော်အား၊ ဒဿဟိ၊ ပြည့်စုံတော်မူ

ပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပါကဇေန၊ တင်ရှားသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ တထာ
 ရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဒက္ခိဏေယျံ၊ မြတ်သောအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
 ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သာရမ္ဘာယသဘာဝါယတ္တယံ၊
 သာရမ္ဘာယသ အစရှိသော ဂါထာသုံးခုတို့၏ အပေါင်းကို၊ အာဟ၊ မိန့်
 တော်မူပေ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ ဘိမန္တာနံဝိနေတာရန္တိ ဧတ္ထ၊
 ဘိမန္တာနံဝိနေတာရံ ဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဘိမာတိ၊ ဘိမာ ဟူသည်ကား၊
 သာရဇနဝုတ္တိ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏အသက်မွေးရာဖြစ်သော၊ မရိယဒဒါ၊
 အပိုင်းအခြားတည်း၊ တထာ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတရားအပိုင် အခြား၏၊
 အန္တာပရိယောသာနာ၊ အဆုံးတည်း၊ အပရတာဂါ၊ တပါးသောအစွဲအရ
 တည်း၊ ဣတိကတွားဤသို့ပြု၍၊ ကိလေသာ၊ ဘိလေသာတို့ကို၊ ဘိမန္တာ၊
 ဘိမန္တာတို့ဟူ၍၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုကိလေသာတို့ကို၊ ဝိနေ
 တာရံ၊ ပယ်ဖျောက်တတ်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ ဘိမန္တာတိ၊ ဘိမန္တာဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓဝိနေယျာ၊ ဘုရားသည်ဆုံး
 မအပ်ကုန်သော၊ သေခါစ၊ သေကွပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝုထုဇ္ဇ
 နာစ၊ ဝုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ တေသံ၊ ထိုသေခဝုထုဇဉ်
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဝိနေတာရံ၊ ဆုံးမတတ်သော၊ ဣတိဝိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဧကေ၊
 အချို့ကုန်သောဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဇာတိမရဏကောဝိ
 ဒန္တိ၊ ဇာတိမရဏကောဝိဒ်ဟူသည်ကား၊ ဇေဇာတိ၊ ဤသို့သောပဋိသန္ဓေ
 နေခြင်းရှိ၏၊ ဇေမရဏံ၊ ဤသို့သောသေခြင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤပဋိ
 သန္ဓေနေခြင်းသေခြင်းတို့၌၊ ကုသလံ၊ လိမ္မာသော၊ မောနေယျသမ္ပန္နန္တိ
 မောနေယျသမ္ပန္နံဟူသည်ကား၊ ပညာသမ္ပန္နံ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ ကာယမောနေယျာဒိသမ္ပန္နံ၊ ကာယမောနေယျအစရှိသည်နှင့်ပြည့်စုံ
 သော၊ တကုဋိဝိနယိတွာနာဟိ၊ တကုဋိဝိနယိတွာန ဟူသည်ကား၊
 ကေစ္စ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဒုဗ္ဗုဒ္ဓိနာ၊ ပညာနှင့်မပြည့်စုံသောသူတို့သည်၊
 ယာစကံ၊ အလှူခံကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်သည်ရှိသော်၊ ယံဘကုဋိ၊ အကြင်မျက်
 မှောင်ကြိုက်သည်ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ တမ္ပိ၊ ထိုမျက်မှောင်ကြိုက်ခြင်း
 ကိုလည်း၊ နာသေတွာ၊ ပျောက်၍၊ ပသန္နမုခါ၊ ကြည်လင်သောမျက်နှာရှိ
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။
 ပဉ္စလိကာတိ၊ ပဉ္စလိကာဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဟိတအဉ္စလိကော၊ ချီးမြှောက်
 အပ်သောလက်အုပ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗြာဟ္မ

ကော၊ ဝုရုဇ္ဈာသသုတ်၊ တာဝဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ထောမယမာနေ၊ ပြီးမှမ်း
 လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓါဘဝန္တံ ဂါထံ၊ ဗုဒ္ဓေါတဝံ အစရှိသောဂါထာကို၊ အာ
 ဟ၊ သျှောက်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အာယောဂေါတိ၊ အာယောဂေါဟူသည်
 ကား၊ အာယဇိတဗ္ဗော၊ အတန်တလဲလဲပူဇော်အပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 ဧတ္ထ၊ ဤမြတ်စွာဘုရား၌၊ တေတာတတော၊ ထိုထိုအရပ်မှ၊ အာဂန္တု၊ လာခဲ့
 ၍၊ ယဇိတဗ္ဗံ၊ ပူဇော်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ အာယာဂေါ၊ အာ
 ယာဂမည်၏၊ ဧယုဓမ္မာနံ၊ ဣတ္ထယံဝတ္ထုတို့၏၊ အဓိဋ္ဌာနတူတော၊ တည်
 ရာဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသံ၊
 အကြွင်းဖြစ်သောစကားကို၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ ဣတော၊ ဤဂါထာမှ၊ ပုရိမ
 ဂါထာသုစ၊ ရှေးဂါထာတို့၌လည်း၊ ယံပဒံ၊ အကြင်ပုဒ်ကို၊ နဝဏ္ဏိတံ၊ မဖွင့်
 အပ်၊ တံ၊ ထိုပုဒ်ကို၊ အဝဏ္ဏိတမ္ပိ၊ မဖွင့်လေသော်လည်း၊ ဇာနိတုံ၊ ထိအံ့သော
 ဌာ၊ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်ကောင်း၏၊ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊
 ဥတ္တာနတ္ထတ္တာယေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်
 တည်း၊ နာဏ္ဍိကံ၊ မဖွင့်အပ်ပြီ၊ ဣတော၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှ၊ ပရံပန၊
 နောက်၌ကား၊ ကထိတာရန္တိ၊ သုတ္တေ၊ ကထိတာရန္တိ၊ သုတ်၌၊ ဝုတ္တနယမေ
 ဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
 ထိအပ်၏။ . ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာအမည်ရှိသော၊
 ခုဒ္ဒကဋ္ဌကံထာယ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ်အဋ္ဌကထာမည်သော၊ သုတ္တနိပါတအဋ္ဌ
 ကထာယံ၊ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ ဝုရုဇ္ဈာသသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဝုရုဇ္ဈာသ
 သုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-မဟာဝဂ်-၅-မာဃသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံဟူသောဤသုတ်သည်၊ မာဃသုတ္တံ၊ မာ
 ဃသုတ်တည်း၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊
 အဿ၊ ထိုဧဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်၏၊ အယမေဝ၊ ဤဖြစ်ကြောင်း
 ကိုသာလျှင်၊ နိဒါနေ၊ နိဒါန်း၌၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်အပ်ပြီ၊ ဟိဝိသေသော၊ အထူး
 ကား၊ မာဃော၊ မာဃအမည်ရှိသော၊ အပံမာဏဂေါ၊ ဤလူလင်သည်၊
 ဒါယကော၊ အလှူပေးတတ်သည်၊ ဒါနပတိ၊ အလှူရှင်သည်၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဘဿ၊ ထိုမာဃလူလင်အား၊ သမ္ပတ္တကပဏန္ဒိကာဒိနံ၊ ရောက်လာ
 သောသူအထည်းကျန်သောသူ ခရီးသွားသောသူအစရှိသောသူတို့အား။

ဒါနံ။ အလှူကို။ ဗိန္နံ။ လှူအပ်သည်ရှိသော်။ မဟပ္ပလံ။ ကြီးသောအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်သလော။ ဥဒါဟု။ ထိုသို့မဟုတ်မှုကား။ မဟပ္ပလံ။ ကြီးမြတ်သောအကျိုးရှိသည်။ နောဟောတိ။ မဖြစ်သလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဖိန္နောတွာ။ ကြံ၍။ သမဏံဂေါတမံ။ ရဟန်းဂေါတမကို။ တေမတ္ထံ။ ထိုသို့သောအကြောင်းကို။ အဟံ။ ငါသည်။ ပုစ္ဆိယာမိ။ မေးအံ့။ ကိရ။ ကြားရသည်ကား။ သမဏောဂေါတမော။ ရဟန်းဂေါတမသည်။ အတိတာ နာဂတပစ္စုပ္ပန်။ အတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ကို။ ဇာနာတိ။ ထိတတ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဧတံ။ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောတိ။ ဖြစ်၏။ သော။ ထိုမာဃလုလင်သည်။ တဂဝန္တံ။ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဥပသင်္ကမိတွာ။ ချဉ်းကပ်၍။ ပုစ္ဆိ။ မေးလျှောက်၏။ ဘဂဝါစ။ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား။ အဿ။ ထိုမာဃလုလင်အား။ ပုစ္ဆောနုရူပံ။ ပုစ္ဆာအားလျောက်ပတ်စွာ။ ဗျာကာသိ။ ဖြေကြားတော်မူ၏။ တယိဒံတံဣဒံသုတ္တံ။ ထိုသုတ်ကို။ သံဂီတိကာရာနုဉ္စ။ သင်္ဂါယနာတင်ဆရာတို့၏ လည်းကောင်း။ ပြာဟ္မဏသစ။ ပုဏ္ဏားဖြစ်သော လုလင်၏ လည်းကောင်း။ ဘဂဝတောစ။ မြတ်စွာဘုရား၏လည်းကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ တိဏ္ဍိန္ဒြိယံ။ ပါးသောသူတို့၏လည်း။ ဝစနံ။ စကားကို။ သမောဓောနေတွာပေါင်းရုံး၍။ မာဃသုတ္တန္တိ။ မာဃသုတ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏။ တတ္ထ။ ထိုသုတ်၌။ ရာဇဂဟေတိ။ ရာဇဂဟေဟူသည်ကား။ ဧဝံနာမကော။ ဤသို့အမည်ရှိသော။ နဂဓေ။ မြို့၌။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ တံနဂရံ။ ထိုမြို့ကို။ မန္ဒာတုမဟာဂေါဝိန္ဒာဒိဟိဝိ။ မန္ဒာတုမင်းမဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားအစရှိသော သူတို့သည်လည်း။ ပရိဂ္ဂဟိတတ္ထာ။ သိမ်းဆည်းအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ရာဇဂဟန္တိ။ ရာဇဂဟံဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏။ ဧတ္ထ။ ဤရာဇဂဟဟူသောပုဒ်၌။ အညောနဝိ။ တပါးလည်းဖြစ်သော။ ပကာရေန။ အပြားအားဖြင့်။ အာစရိယာ။ ဆရာတို့သည်။ ဝဏ္ဏယန္တိ။ ဖွင့်ကုန်၏။ တေဟိ။ ထိုတပါးသော အပြားတို့ဖြင့်။ ကိံပယောဇနံ။ အတတ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဧတံနာမံ။ ထိုရာဇဂြိုဟ်ဟူသောအမည်သည်။ တဿနဂရဿ။ ထိုမြို့၏။ နာမံ။ အမည်တည်း။ တံပနေတံတံပနဧတံနဂရံ။ ထိုမြို့သည်။ ဗုဒ္ဓကာလေစ။ ဘုရားပွင့်တော်မူသော အခါ၌လည်းကောင်း။ စက္ကဝတ္တိကာလေစ။ စကြာဝတေးမင်းဖြစ်သော အခါ၌လည်းကောင်း။ နဂရံ။ မြို့သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ သေသကာလေ။ ကြွင်းသောအခါ၌။ သုညံ။ ဆိတ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ယက္ခပရိဂ္ဂဟိတံ။ နတ်ဘီလူးတို့သည်သိမ်းဆည်းအပ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တေသံ။ နတ်ဘီလူးတို့၏။ ဝသနဝနံ။ နေရာတောသည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ တိဋ္ဌတိ။ တည်၏။ ဧဝံ။ ဤ

သို့၊ ဂေါစရဂါမံ၊ ဆွမ်းခံရွာကို၊ ဒဿေတော၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ နိဝါသနဋ္ဌာနံ၊
 နေတော်မူရာအရပ်ကို၊ ဒဿေတုံ၊ ပြတော်မူအံ့သောငှါ၊ ဂိဇ္ဈကုဋေပဗ္ဗ
 တေတိ၊ ဂိဇ္ဈကုဋေပဗ္ဗတေအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ သောစ
 ပဗ္ဗတော၊ ထိုတောင်ကိုလည်း၊ ဂိဇ္ဈာ၊ လင်းတတို့သည်၊ ထဿပဗ္ဗတဿ၊
 ထိုတောင်၏၊ ကုဋေသု၊ အထွဋ်တို့၌၊ ဝသိ သု၊ နေကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 အဿ၊ ထိုတောင်အား၊ ဂိဇ္ဈသဒိဿာနိ၊ လင်းတတို့နှင့်ထူကုန်သော၊ ကုဋာ
 နိ၊ အထွဋ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဂိဇ္ဈကုဋေတိ၊
 ဂိဇ္ဈကုဋေဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။
 အထခေါ(ပ)အဝေါစာတိဇ္ဇေ၊ အထခေါ(ပ)အဝေါစဤသို့အစရှိသောပုဒ်
 တို့၌၊ မာဃောတိနာမံ၊ မာဃာဟူသောအမည်သည်၊ တဿဗြာဟ္မဏဿ
 ထိုပုဏ္ဏား၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ မာဏဝေါတိပဒံ၊ မာဏဝေါဟူသော
 ပုဒ်ကို၊ အန္တေဝါသိကဝါသံ၊ အနီးနေတပည့်၏နေခြင်းကို၊ အနတိတဘာ
 ဝေန၊ မလွန်သေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧကေ၊ အချို့
 သောဆရာတို့သည်၊ ပိဝိယော၊ ပိဝိယအမည်ရှိသော၊ မာဏဝေါပိယ၊
 လုလင်ကဲ့သို့၊ ဇာတိယာပန၊ ဇာတိအားဖြင့်ကား၊ မဟလ္လကော၊ အရွယ်
 ကြီးသောသူကို၊ ပုဗ္ဗာဓိဏ္ဏဝသေန၊ ရှေးအလေ့အကျက်၏အစွမ်းဖြင့်၊ မာ
 ဏဝေါတိ၊ လုလင်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သောပိဝိယော၊ ထိုပိဝိယလုလင်သည်၊ ပိသဝဿသတိ
 ကောပိ၊ အသက်တရာနှစ်ဆယ်ရှည်သော်လည်း၊ ပုဗ္ဗာဓိဏ္ဏဝသေန၊ ရှေး
 အလေ့အကျက်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပိဝိယောမာဏဝေါတွေဝ၊ ပိဝိယလု
 လင်ဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ခံ၊ အရေအတွက်သို့၊ အဂမာသိ၊ ရောက်၏။ သေသံ
 ဆိုအပ်ပြီးသည်မှကြွင်းသောပုဒ်သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
 နည်းရှိသည်သာတည်း။ အဟံဟိဘောဂေါတမ(ပ)ပသဝါပိတိဇ္ဇေ၊
 အဟံဟိဘောဂေါတမ(ပ)ပသဝါပိဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဒါယကောဒါနပတိ
 တိ၊ ဒါယကောဒါနပတိဟူသည်ကား၊ ဒါယကောစေဝ၊ အလှူကိုပေးတတ်
 သည်လည်း၊ ဒါနပတိစ၊ အလှူရှင်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊
 မှန်၏။ ယောပုရိသော၊ အကြင်ယောက်ျားသည်၊ အညဿ၊ သူတပါး၏၊
 သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို၊ တေန၊ ထိုအလှူဒါယကာသည်၊ အာဏတ္တော၊ စေခိုင်း
 အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏။ သောပိ၊ ထိုစေအပ်သော ယောက်ျား
 သည်လည်း၊ ဒါယကော၊ ဒါယကာမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထိံ၊ ငါ
 နေ၊ ထိုပေးအပ်သောအလှူ၌၊ ဣဿရိယာဘာဝတော၊ အပိုးရခြင်းမရှိသည်

၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒါနပတိ၊ အလှူရှင်မည်သည်။ န၊ မဟုတ်ချေ။ အယံပန၊ ဤ
 မာဃလုလင်သည်ကား။ အညဿ၊ တပါးသောသူ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို။
 အာဏတ္ထော၊ စေအပ်သောယောကျ်ားသည်။ န၊ မဟုတ်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
 သန္တကံယေဝ၊ ဥစ္စာကိုသာလျှင်။ ဒေတိ၊ ပေးတတ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။
 အဟံဟိဘောဂေါတမဒါယကောဒါနပတိတိ၊ အဟံဟိဘောဂေါတမဒါယ
 ကောဒါနပတိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤဒါယကောဒါနပ
 တိဟူသောပုဂ္ဂိုလ်၊ အယမေဝ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အညတြ
 ပန၊ တပါးသောကာလ၌ကား။ အန္တရန္တရာ၊ ရံခါရံခါ၊ မတ္တေနေ၊ ဝန်တို့
 ခြင်းဖြင့်၊ အဘိဘုယျမာနေ၊ နှိပ်စက်သောယောကျ်ားသည်။ ဒါယကော
 ပိ၊ ပေးလှူတတ်သော်လည်း အနဘိဘုတော၊ မနှိပ်စက်သောအားဖြင့်၊ ဒါန
 ပတိ၊ အလှူရှင်မည်၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ န၊ ယန၊ နည်းဖြင့်
 လည်း။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ဝရတိ၊ သင့်၏။ ဝဒညူတိ၊ ဝဒညူဟူသည်ကား။
 ယာစကာနံ၊ ပုံးတောင်းယာစကာတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ အဟံ၊ ငါသည်။
 ဇာနဿိ၊ သိရ၏။ ဝတ္ထုမတ္တေယော၊ ဆိုခါမျှ၌သာလျှင်၊ အယံ၊ ဤယာစကာ
 သည်၊ ဣဒံ၊ ဤဝတ္ထုကို။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ အယံ၊ ဤယာစကာသည်၊ ဣဒံ၊
 ဤဝတ္ထုကို။ အယောတိ၊ ထိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုရိသဝိသေသာဝစရဏေန
 ဝါ၊ ယောကျ်ားအထူးကိုပိုင်းခြား မှတ်သားသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်း
 ကောင်း။ ဗဟုပကာရဘာဝဂဟဏေနဝါ၊ ကျေးဇူးများသည်၏အဖြစ်ကို
 ယူသဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝဒညူတိ၊ ဝဒညူဟူ၍၊ ဝရတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 ယာစယောဂေါတိ၊ ယာစယောဂေါဟူသည်ကား။ ယာစိတံ၊ တောင်းလာ
 စိမ့်သောငှါ၊ ယုတ္တော၊ ဟည်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ယော၊ အကြင်အလှူဒါယကာ
 သည်၊ ယာစကော၊ သူတောင်းစားတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဘကုဋ္ဌံ၊ မျက်မှောင်
 ကြွတ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဗရသုခနဒိနိ၊ ရုန့်ရင်းကြမ်းတန်းသော
 စကားအစရှိသည်တို့ကို၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုဒါယကာသည်၊ ယာစ
 ယောဂေါ၊ ယာစယောဂမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အယံပန၊ ဤမာဃ
 လုလင်သည်ကား၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသောသူသည်။ န၊ မဟုတ်။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏။ ဓမ္မေနာတိ၊ ဓမ္မေနဟူသည်ကား။ အဒိန္နာဒါန
 နိကတိဝဋ္ဌနာဒိနိ၊ အရှင်မပေးသောသူတပါး၏ဥစ္စာကိုခိုးယူလှည့်ပျားခြင်း
 အစရှိသည်တို့ကို။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြည်ရှောင်၍၊ ဘိက္ခာစရိယာယ၊ ဆွမ်းခံ
 သကဲ့သို့အကျင့်ဖြစ်သော၊ ယာစနာယ၊ ရှာဖွေတောင်းစားခြင်းဖြင့်၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ပြာဟ္မဏာနံ၊

ပုဏ္ဏားတို့အား၊ ဘောဂပရိယေသနေ၊ ဥစ္စာပစ္စည်းတို့ကိုရှာဖွေခြင်း၌၊ ယာ
 စနာ၊ တောင်းခြင်းသည်၊ ဓမ္မော၊ အကျင့်တရားတည်း၊ ယာစမာနာနိစ္ဆ၊
 တောင်းစားသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့အား၊ အနုဂ္ဂ
 ဟကာမေဟိ၊ ခြီးမြှောက်ခြင်းငှါအလိုရှိကုန်သော၊ ပရေဟိ၊ သူတပါးတို့
 သည်၊ ဒိန္နာပေးအပ်ကုန်သော၊ ဘောဂါ၊ အသုံးအဆောင်ဥစ္စာတို့သည်၊
 ဓမ္မသဒ္ဓါနာမ၊ တရားနှင့်လျော်စွာရသည်မည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ ဓမ္မာဓိဂတာစ၊ တရားသဖြင့်ရကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 သောစ၊ ထိုမာဃလူလင်သည်လည်း၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ပရိယေသိ
 တွာ၊ ရှာဖွေ၍၊ လာဘိ၊ ရ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မေနဘောဂပရိယေသသမိ
 (ပ)သမာဓိဂတေဟိ၊ ဓမ္မေနဘောဂပရိယေသသမိ(ပ)သမာဓိဂတေဟိ
 ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဘိယျာပိဒဒါမိတိ၊ ဘိယျာပိဒဒါမိဟူသည်ကား၊
 တတော၊ ထိုထက်၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်လည်း၊ ဒဒါမိ၊ ပေးလှူပါ၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤသို့
 သောအလ္လု၌၊ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ လန္ဈဘောဂပမာ
 ဇေန၊ ရအပ်သောဥစ္စာအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ဒဒါမိ၊ ပေးလှူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဒသေတိ၊ ပြ၏၊ တဿ္ဗာတိဇေသာသန္ဓေ၊ တဿ္ဗဟူသောဤသဒ္ဓါသည်
 ဧကံသဝစနေ၊ စင်စစ်သောစကား၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ ဧကံသေ
 နေဝ၊ စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ သဗ္ဗဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓသာဝကေဟိ၊ ခပ်သိမ်း
 သောဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝကပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပသတ္ထံ၊ ခြီးမွမ်းတော်
 မူအပ်သော၊ ဒါနံ၊ အလှူတည်း၊ အန္တမသော၊ ယုတ်သော အပိုင်းအခြား
 အားဖြင့်၊ တိရုစ္ဆာနဂတာနိဗ္ဗိ၊ တိရုစ္ဆာနတို့အားလည်း၊ ဒိယမာနံ၊ ပေးအပ်
 သောအလှူသည်၊ ပသတ္ထံ၊ ခြီးမွမ်းတော်မူအပ်သော၊ ဒါနံ၊ အလှူတည်း၊
 ဧတံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ သဗ္ဗတ္ထဝဏ္ဏိတံဒါနံနဒါနံဂရဟိတံကွမိတိ၊ သဗ္ဗတ္ထ
 ဝဏ္ဏိတံဒါနံနဒါနံဂရဟိတံကွမိဟူ၍၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်
 တော်မူအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊
 ဧကံသေနေဝ၊ စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ ပသံသန္တော၊ ခြီးမွမ်းတော်မူလို
 သည်ဖြစ်၍၊ တဿ္ဗမာဏဝ(ပ)ပသဝတိတိ၊ တဿ္ဗမာဏဝ(ပ)ပသဝတိဟူ
 ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်၊ ဥတ္တာ
 နတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗဟုသော၊ များသောအားဖြင့်၊ ပုံညံ့၊ ကောင်းမှုသည်၊
 ပသဝတိတိ၊ ပွားများ၏ဟု၊ ဂုတ္တရိ၊ ဟောတော်မူအပ်သော်လည်း၊ ဒက္ခိ
 ဟေယျတော၊ မြတ်သောအလှူကိုခံတော်မူထိုက်သောအားဖြင့်၊ ဒက္ခိတာ

ဝိသုဒ္ဓိံ။ အပ္ပမင်္ဂလိယံ ခြင်းကို။ သောတုကာမော၊ နာခြင်း၌ အလိုရှိသော၊
 ဗြာဟ္မဇော၊ မာဃပုဏ္ဏားသည်၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ဘဝဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သံဝိတိကာရာ၊ သင်္ဂါယနာ
 တင်ဆရာတို့သည်။ အထခေါမာဃော (ပ) အဏ္ဏဘာသိတိ၊ အထခေါမာ
 ဃော(ပ)အဏ္ဏဘာသိဟူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ တံ၊ ထိုအထခေါအစရှိသောပုဒ်
 သည်။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိ
 သည်သာသွင်တည်း။ ၊ ပုစ္ဆာမဟန္တိအာဒိ ဂါထာသုပန၊ ပုစ္ဆာမဟံ
 ဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့၌ကား။ ဝဒညန္တိ၊ ဝေညဟူသည်ကား။ ဝစန
 ဝိဒု၊ စကားကိုသိသော၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအား
 ဖြင့်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဂုတ္တဝစနာဓိပ္ပာယည၊ ဆိုအပ်သောစကား
 ကိုသိတော်မူသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုဇ္ဈေ
 တိ၊ သုဇ္ဈဟူသည်ကား၊ ဒက္ခိဏေယျဝသေန၊ ဒက္ခိဏေယျ၏အစွမ်းဖြင့်၊
 သုဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်သည်၊ မဟာဗ္ဗလံ၊ ကြီးမြတ်သောအကျိုးရှိသည်။ ဘဝေယျ၊
 ဖြစ်ရာသနည်း။ ယောဇနာပန၊ ယောဇနာခြင်းသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊
 ယာစယောဂေါ၊ ဖုန်းတောင်းယာစကာနှင့်ယှဉ်သော၊ ဒါနပတိ၊ အလှူရှင်
 ဖြစ်သော၊ ယောဂဟဋ္ဌော၊ အကြင်လူတောင်၌နေသောသူသည်။ ပုညတ္ထိ
 ကော၊ ကောင်းမှုကိုအလိုရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊
 အန္ဓပါနံ၊ ထမင်းအဖျော်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ယဇတိ၊ ပူဇော်လှူ
 ဒါနံ၊ အဂ္ဂိမ္မိ၊ မီး၌၊ အာဟုတိမတ္တံ၊ ပူဇော်ကာမျှကို၊ ပက္ခိပန္နော၊ ထည့်
 သွင်းသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ တညူခေါ၊ ထိုသို့သောပူဇော်ခြင်းသည်လည်း၊ ပုည
 ပေက္ခော၊ ကောင်းမှုကိုဝံ့ကွက်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပစ္စုပကာ
 ရကလျာဏကိတ္တိသန္ဓါဒိအပေက္ခော၊ တဘန်ကျေးဇူးတို့ကို ဝံ့ကွက်ခြင်း
 ကောင်းသော ကျော်စောသောအသံအစရှိသည်ကို ဝံ့ကွက်သည်။ န၊ မ
 ဟုတ်၊ ဧဝံပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ တဿပုရိသဿ၊ ထိုယောကျ်ား
 အား၊ ဟုတံ၊ ပူဇော်ခြင်းသည်၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ သုဇ္ဈေယျ၊ စင်ကြယ်
 ရာသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း။ ၊
 အာရာဓယေဒက္ခိဏေယျေတိတဒိတိ၊ အာရာဓယေဒက္ခိဏေယျေတိတာ
 ဒိဟူသည်ကား၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ယာစယောဂေါ၊ ဖုန်း
 တောင်းယာစကာနှင့်ယှဉ်သော၊ ဒါနပတိ၊ အလှူရှင်သည်။ ဒက္ခိဏေယျ
 တိ၊ မြတ်သောအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ဖြင့်၊ အာရာဓယေ၊ ပြီးစေရာ၏။ သမ္မာဒ
 ယေ၊ ပြည့်စုံစေရာ၏။ သောဓယေ၊ စင်ကြယ်စေရာ၏။ ဟုတံ၊ ပူဇော်ခြင်း

ကိုမဟေမ္မသံ၊ ကြီးမြတ်သော အကျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ကဏ္ဍေယျ၊ ပြုရာ၏ အညဉ္ဇာ၊ တပါးသော ဒက္ခိဏေယျမဟုတ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ နကဏ္ဍေယျ၊ မပြုရာ၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣမိ နာ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောစကားဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုမာဃာလုလင်အား၊ ကထံ၊ အတပင်သို့လျှင်၊ ဟုတံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ယဇမာနဿ၊ ပူဇော်သောသူအား၊ သုဇ္ဈေ၊ စင်ကြယ်သနည်း။ ဣစ္ဆတံ ဣတိ ဧတံ ပုစ္ဆန္တံ၊ ဤသို့သော အမေးကို၊ ဗျာကတံ၊ ဖြေကြားတော်မူအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အက္ခာဟိ မေ ဘဂဝါ ဒက္ခိဏေယျတိ ဧတ္ထ၊ အက္ခာဟိ မေ ဘဂဝါ ဒက္ခိဏေယျဟူသော ဤပုဒ်တို့၌၊ ယာစယောဂေါ၊ ဖုန်းတောင်းယာစကာနှင့် ယှဉ်သော၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဒဒံ ဒဒန္တော၊ ပေးလှူသော၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ယဇတိ၊ ပူဇော်၏၊ တဿမေ၊ ထိုအကျွန်ုပ်အား၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော၊ တံ၊ အရှင်တရားသည်၊ ဒက္ခိဏေယျ၊ မြတ်သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အက္ခာဟိ၊ ဟောကြားတော်မူပါလော့၊ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုမာဃာလုလင်အား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နာနပ္ပကာရေဟိ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိကုန်သော၊ နယေဟိ၊ နည်းတို့ဖြင့်၊ ဒက္ခိဏေယျ၊ မြတ်သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ပကာသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယေဝေ အသတ္တာတိ အာဒိဂါယာယော၊ ယေဝေ အသတ္တာ ဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့ကို၊ အကာသိ၊ ဟောတော်မူပေ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အသတ္တာတိ အသတ္တာဟူသည်ကား၊ ရာဂါဒိသင်္ကနဝသေန၊ ရာဂအစရှိသော ဗြိတုဟ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ အလဂ္ဂါ၊ ဗြိတုဟ်ခြင်းမရှိကုန်သော၊ ကေဝလိနောတိ၊ ကေဝလိနောဟူသည်ကား၊ ပရိနိဗ္ဗိတကိစ္စာ၊ ပြီးပြီးသောကိစ္စရှိကုန်သော၊ ယတတ္တာတိ၊ ယတတ္တာဟူသည်ကား၊ ဂုတ္တမိတ္တာ၊ လုံခြုံသော စိတ်ရှိကုန်သော၊ အနုတ္တရေန၊ အတုမရှိသော၊ ဒမဘေန၊ ယဉ်ကျေးခြင်းဖြင့်၊ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးကုန်သော၊ ပညာစေတောဝိမုတ္တိဟိ၊ ပညာစေတောဝိမုတ္တိတို့မှ၊ ဝိမုတ္တာ၊ လွတ်ကုန်သော၊ အာယတိံ၊ လာလတ္တံ့သောကာလ၌၊ ဒုက္ခာဘာဝေန၊ ဆင်၊ ရဲခြင်းမရှိသဖြင့်၊ အနိဗ္ဗာ၊ ဆင်းရဲ ရှိကုန်သော၊ သမ္ဘာတိ၊ ယခုပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ ဒုက္ခာဘာဝေန၊ ဆင်၊ ရဲခြင်းမရှိသဖြင့်၊ နိရာဿ၊ တပ်ခြင်းမရှိကုန်သော၊ ဣမိဿာပနဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၌ကား၊ ဒုတိယဂါထာဘာဝနာနုဘာဝပ္ပကာသနနယေန၊ ဒုတိယဂါထာ၏ဘာဝနာ၏ အာနုဘော်ကိုပြသောနည်းဖြင့်၊ ဂုတ္တာ၊ မိန့်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊

၀၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ၊

သိအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘာဝနာနုယောဂံ၊ ဘာဝနာစီးဖြန်းခြင်း၌ အ
တန်တလဲလဲ ယှဉ်ခြင်းကို၊ အနုယုတ္တဿ၊ အစဉ်မပြတ် ယှဉ်လျက်၊ ဝိဟာရ
တေ၊ နေသော၊ ဘိက္ခု၊ နေ၊ ရဟန်းအား၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဣန္ဒြာ၊ အလိုဆန္ဒသည်
ကိဉ္ဇာမိ၊ အကယ်၍လည်း၊ နဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ မဖြစ်ရာ၊ မေ၊ ငါအား၊ အနုပါဒါယ၊
တဏှာဒိဗ္ဗိတို့ဖြင့် စွဲလမ်းခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာသဝေဟိ၊ အာသဝေါ
တရားတို့မှ၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝိမုဇ္ဈေယျ၊ လွတ်ရပါမူကား၊ အဟောပတ၊
ဪကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣန္ဒြာ၊ အလိုဆန္ဒသည်၊ နဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊
မဖြစ်ရာ၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အနုပါဒါယ၊ တဏှာ
ဒိဗ္ဗိတို့ဖြင့်စွဲလမ်းခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာသဝေဟိ၊ အာသဝေါတရားတို့
မှ၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝိမုဇ္ဈတိ၊ လွတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်သည်၊
ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ သာဓကံ၊ သက်သေတည်း၊ ရာဂဉ္စ(ပ)ယေသုနမာယာ(ပ)
ဝိတတဏှာသု ဥပါတိပန္နာတိဧတ္ထဂါထာပဒေသု၊ ရာဂဉ္စ(ပ)ယေသုနမာ
ယာ(ပ) ဝိတတဏှာသု ဥပါတိပန္နာ ဤသို့အစရှိသော ဂါထာပုဒ်တို့၌၊
အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကာမတဏှာဒိသု၊
ကာမတဏှာအစရှိသည်တို့၌၊ နအဓိမုတ္တာ၊ နှလုံးမသွင်းကုန်၊ ဝိတရေယျာ
တိ၊ ဝိတရေယျဟူသည်ကား၊ ဝိတရိတွာ၊ ကူးမြောက်၍၊ တဏှာတိ၊
တဏှာဟူသည်ကား၊ ရူပတဏှာဒိ၊ ရူပတဏှာအစရှိသော၊ ဆဗ္ဗေ၊
မြောက်ပါးအပြားရှိ၏၊ ဘဝါဘဝါယာတိ၊ ဘဝါဘဝါယ ဟူသည်
ကား၊ သဿတာယဝါ၊ မြိမ့်သောဌာလည်းကောင်း၊ ဥဇ္ဈဒါယဝါ၊ ပြတ်
မိမ့်သောဌာလည်းကောင်း၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဘဝဿ၊ ဘဝ
သုံးပါး၏၊ အဘဝေါ၊ မဖြစ်ခြင်း၊ ဘဝါဘဝါယ၊ ဘဝသုံးပါး၏မဖြစ်မိမ့်
သောဌာ၊ ပုနဘဝံ၊ တဘန်ဘဝသစ်ကို၊ အနဘိနိဗ္ဗတ္တိယာ၊ မဖြစ်မိမ့်သောဌာ
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဝေါဟုရံဝါတိ
ဣဒံပနဝစနံ၊ ဣဝေါဟုရံဝါဟူသော ဤစကားသည်ကား၊ ကုဟိဗ္ဗိလော
ကေတိဣမဿ၊ ကုဟိဗ္ဗိလောကေဟူသောဤပုဒ်၏၊ ဝိပ္ပာရဝစနံ၊ အကျယ်
ဖြစ်သောစကားတည်း၊ ယေဝိတရာဂါ(ပ)သမိတာဝိနောတိဧတ္ထ၊ ယေဝိ
တရာဂါ(ပ)၊ သမိတာဝိနောဟူသောဤဂါထာပုဒ်၌၊ သမိတာဝိနောတိ၊ သမိ
တာဝိနောဟူသည်ကား၊ သမိတာဝဇ္ဇော၊ ငြိမ်းပြီးသောကိလေသာရှိကုန်
သော၊ ကိလေသာဂူပဿမကာရိနော၊ ကိလေသာကို ငြိမ်းခြင်းကိုပြုလေ့ရှိ
သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သမိတာဝိတတ္တာ
စ၊ ငြိမ်းသောကိလေသာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ ဝိတရာဂါ၊ ဝိတ

ရာဂမည်ကုန်၏။ အကောပါ၊ အမျက်ဒေါသမရှိကုန်၊ ဣဓေသကေ၊ ဤ
လောက၌၊ ဝတ္တမာနေ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ခန္ဓေ၊ ခန္ဓာတို့ကို၊ ဝိဟာယ၊
ပယ်စွန့်၍၊ တတော၊ ထိုပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်သောခန္ဓာမှ၊ ပရံ၊ အထက်ဖြစ်သော
ခန္ဓာသို့၊ ယေသံ၊ အကြင်ရာဂကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဂဇန်းသွားခြင်း
သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣဒါ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ကေဝိ၊ အချို့ကုန်သောဆရာတို့သည် ဣတော၊ ဤဂါထာမှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊
ယေကာမေဟိတွာ အဂဟာဝိစရန္တိ သုသံဝုတတ္တာဝါသရံပဥဇ္ဇတိ၊ ယေ
ကာမေဟိတွာ အဂဟာဝိစရန္တိ သုသံဝုတတ္တာ ဝါသရံပဥဇ္ဇဟူသော၊
ဣမဓိဂါထံ၊ ဤဂါထာကိုလည်း၊ ပဗ္ဗန္တိ၊ ရွတ်ကုန်၏။ ဇဟိတွာတိ၊ ဇဟိတွာ
ဟူသည်ကား၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ ဟိတွာနာတိဝိ၊ ဟိတွာနဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊
ပါဠိသည် အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယမေဝ၊ စွန့်ပစ်၍ဟူသော ဤအနက်သည်သာ
လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အတ္ထဒီပါတိ၊ အတ္ထဒီပါဟူသည်ကား၊
အတ္ထနော၊ မိမိ၏၊ ဂုဏေဝေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကိုသာလျှင်၊ ဒီပံကတွာ၊ အဓိ
အနိက္ခန်းကဲ့သို့ပြု၍၊ ဝိစရန္တော၊ သွားကုန်သော၊ ဝိဏာသဝါ၊ ရဟန္တာ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဝုပ္ပန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ယေဟေတ္တာတိဇ္ဇော၊ ယေဟေတ္တဟူ
သောဤဝုန်၌၊ ဟကာရော၊ ဟအက္ခရာသည်၊ ပဒပူဇောမတ္တေ၊ ဝုန်ပြည့်ခါ
မျှ၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်တည်း။ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း။ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဇ္ဇောခန္ဓာယတနာဒိသန္တာ
နေ၊ ဤခန္ဓာအာယတနအစရှိသည်တို့၏အစဉ်၌၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်း
ဖြင့်၊ ဣဒံခန္ဓာယတနာဒိ၊ ဤခန္ဓာအာယတန အစရှိသော တရားသည်၊
ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ ယံသဘာဝံ၊
အကြင်သဘောသည် အတ္ထိ ရှိ၏။ တံသဘာဝမေဝ၊ ထိုသဘောကိုသာ
လျှင်၊ သဇ္ဇာနန္တိ၊ ကောင်းစွာသိကုန်၏။ အနိစ္စာဒိဝသေန၊ အနိစ္စအစရှိသည်
တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ အယမန္တိ မာနတ္ထိပုန ဟ္တဝေါတိ၊ အယ
မန္တိမာနတ္ထိပုန ဟ္တဝေါဟူသည်ကား၊ အယံဇာတိ၊ ဤဖြစ်ခြင်းဇာတိသည်၊
နော၊ ငါတို့အား။ အန္တိမာ၊ အဆုံး၌ဖြစ်သော၊ ဇာတိ၊ ဇာတိတည်း။ ဣဒါနိ၊
ယခုအခါ၌၊ ပုန ဟ္တဝေါ၊ တတန်ပဋိသန္ဓေဖြစ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိလေပြီ။ ဣတိ
ဝေဇ္ဇ၊ ဤသို့လည်း၊ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ ဣတိအ
ယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အတ္တာနံ၊
ကိုယ်တော်မြတ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ချည်၍၊ တဂေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယောဝေ
ဒဂူတိဣဇ္ဇံဂါထံ၊ ယောဇ္ဇောဒဂူအစရှိသောဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ

၈၆ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-တတိယတွဲ။

တတ္ထံထိုဂါထာ၌သတိမာတိသတိမာဟူသည်ကား၊ သတတိဟာရသတိယာ၊ မပြတ်လျှင်သတိကိုဆောက်တည်၍ နေခြင်းသတိနှင့်၊ သမ္ပန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ သမ္မောဓိဂက္ခောတိ၊ သမ္မောဓိပက္ခော ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်သို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်၏။ သရဏံ ဗဟုနန္တိ၊ သရဏံဗဟုနံ ဟူသည်ကား၊ ဗဟုနံ၊ များစွာကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့အား၊ ဘယံ၊ ဘေးကို၊ ဝိဟိံသနေန၊ ပျောက်တော်မူတတ်သောအားဖြင့်၊ သရဏဘူတော၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်၍ ဖြစ်တော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒက္ခိဏေယျ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာချစ်၊ ပြာဟ္မဏော၊ မာဃလုလင်ပုဏ္ဏားသည်၊ အတ္တမနော၊ နှစ်လိုဝမ်းသာသည်ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌါအမောဃာတိ၊ အဋ္ဌါအမောဃာ အရှိသော ဂါထာကို၊ အာဟ၊ လျှောက်၏။ တုဗ္ဗေတ္ထဇာနာသိယထာတထာဣဒန္တိ၊ တုဗ္ဗေတ္ထဇာနာသိယထာတထာဣဒံ ဟူသည်ကား၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဧတ္ထေလောကေ၊ ဤလောက၌၊ သဗ္ဗမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဣဒံဥပယျံ၊ ဤသိတော်မူအပ်သော ဥပယျဓမ္မကို၊ ယထာတထာ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူပေ၏။ ယံယာမိသံ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသောတရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံတာဒိသမေပ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောတရားကိုသာလျှင်၊ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဧဟာတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာဟိတေဝိဒိတောဇေသဓမ္မောတိ၊ တထာဟိတေဝိဒိတောဇေသဓမ္မော ဟူသည်ကား၊ တထာဟိတကောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ တေတယာ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဇေသဓမ္မောတု၊ ထိုတရားသဘောကို၊ သုပ္ပုဋိဝိဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍သိတော်မူအပ်ပြီ။ ယဿာဓမ္မောတုယာ၊ အကြင်တရားသဘော၏။ သုပ္ပုဋိဝိဒ္ဓတ္တာ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍သိတော်မူပြီးသည်၏။ အဖြစ်ကြောင့်၊ ယံယံဓမ္မံ၊ အကြင်အကြင် တရားသဘောကို၊ တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဣန္ဒြိယိ၊ အလိုတော်ရှိ၏။ တံတံဓမ္မံ၊ ထိုထိုသောဥပယျဓံတရားကို၊ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သောပြာဟ္မဏော၊ ထိုမာဃပုဏ္ဏားသည်။ တဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပသံသေတွာ၊ ပြီးပွင်းပြီး၍၊ ဒက္ခိဏေယျသမ္ပဒါယ၊ မြတ်သောအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ ယညသမ္ပဒါ၊ လှူကွယ်ဧတ္တ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဒါယကံသမ္ပဒါယ၊ အလှူဒါယကာ၏ပြည့်စုံခြင်း၌၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ ဆဇ္ဇင်္ဂပရိပူရံ၊ ခြောက်ပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ယညသမ္ပဒံ၊ အလှူ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ သော

တုကာမောနာခြင်း၌ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယောယာစယောဂေါတိ၊ ယောယာစယောဂေါ အစရှိသော၊ ဥတ္တရိပဗ္ဗံ၊ အထက်ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆိမေးလျှောက်၏။ ။

တကြ-ထိုဂါထာ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုသတ္တံ့သည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ယောယာစယောဂေါ၊ အကြင်ဖုန်းတောင်း ယာစကာနှင့် ယှဉ်သော၊ ဒဗ္ဗဒန္တော၊ အလှူပေးသောဒါယကာသည်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ယဇတိ၊ ပေးလှူ၏။ တဿမေ၊ ထိုအက္ခန္တိအား၊ ဘဝဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောတွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ယညသမ္ပဒံ၊ အလှူ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ အက္ခယဟိ၊ ဟောကြားတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ လျှောက်သည်ရှိသော်၊ အထ၊ ထိုအခါ၌ အဿ၊ ထိုမာဃပုစ္ဆာအား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ခွိဟိဂါထာဟိ၊ နှစ်ခုကုန်သောဂါထာတို့ဖြင့်၊ အက္ခယံ၊ ကြားတော်မူပေ၏။ ။

တတ္ထ-ထိုဂါထာ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုသတ္တံ့သည်ကား၊ အတ္ထယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာခြင်းတည်း၊ မာဃ၊ မာဃလုလင်၊ ယညံ၊ လှူဒါန်းပူဇော်ခြင်းကို၊ ယဇသု၊ လှူဒါန်းပူဇော်သော၊ ယဇမာနောစ၊ လှူဒါန်းပူဇော်သည်ရှိသော်လည်း၊ သဗ္ဗတ္ထစရိပ္ပသာဒေဟိမိတ္တန္တိ၊ သဗ္ဗတ္ထစရိပ္ပသာဒေဟိမိတ္တံဟုသည်ကား၊ တိသုပိကာလေသု၊ သုံးပါးသောကာလတို့၌၊ မိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ ပသာဒေဟိ၊ ကြည်ညိုစေလော၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ ယွာယံ၊ ယောအယံယညော၊ အကြင် ယဇကို၊ ယဇမာနော၊ ပူဇော်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဒါနာ၊ ပေးလှူဆဲကာလမှ၊ ဝုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးကာလ၌သာလျှင်၊ သုမနော၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒဗ္ဗဒန္တော၊ ပေးလှူဆဲသောသူသည်၊ မိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ ပသာဒယံပသာဒယန္တော၊ ကြည်ညိုစေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူပြီးသော်၊ အတ္တမနော၊ နှစ်လိုဝမ်းသာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ဤသို့သောကာလသုံးပါးသည်၊ ယညဿ၊ လှူဒါန်းပူဇော်ခြင်း၏၊ သမ္ပဒါ၊ ပြည့်စုံခြင်းတည်း။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တာယ၊ ထိုကာလသုံးပါးနှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသောယညော၊ လှူဒါန်းပူဇော်ခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ကထံ၊ အတယ်သို့လျှင်၊ မိတ္တံ၊ မိမိမိတ်ကို၊ ပသာဒေဘဗ္ဗံ၊ ကြည်ညိုစေအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စောဒကဿ၊ စောဒကဆရာ၏၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဒေါသပ္ပဘာနေန၊ ဒေါသကိုပယ်ပျောက်သဖြင့်၊ ပသာဒေတဗ္ဗံ၊ ကြည်ညိုစေအပ်၏၊ ဒေါသပ္ပဟာနံ၊ ဒေါသကိုပယ်ခြင်းသည်၊ ကထံ

ဟောတိ၊ အဘယံသို့ဖြစ်သနည်းဟု မူကား၊ ယညာဓမ္မဏတောယ၊ အလ္လဝတ္ထု၊
 အလ္လဝံသုဂ္ဂိုလ်ကိုအာရုံပြုသဖြင့်၊ ဧဝံသပ္ပဟာနံ၊ ဧဝံသကိုပယ်ခြင်းသည်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံပြု၍ မွေ့လျော်အပ်သော
 သုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ယဇမာနဿ၊ လှူဒါန်းပူဇော်သောသူအား၊ အယံယညော၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော လှူဒါန်းပူဇော်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောယညော၊ ထို
 လှူဒါန်းပူဇော်ခြင်းသည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤ၊ အလ္လဝံသုဂ္ဂိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဧဝံသကို၊ ဟောတိ၊ စွန့်ရေချေ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သတ္တေသု၊
 သတ္တဝါတို့၌၊ မေတ္တပုဗ္ဗင်္ဂမေနသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ပဒိပဝိဟတ မောဟန္တကာရေန၊
 မေတ္တာလျှင်ရှေ့ ဦးပြဋ္ဌာန်းခြင်း ရှေ့သွားရှိသည်ဖြစ်၍ သမ္မာဒိဋ္ဌိတည် ဟု
 သောဆီမိ၊ ဖြင့် ဖျောက်အပ်သောမောဟတည်းဟူသော အဓိကံတိုက်ရှိ
 သော၊ မိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ ယဇမာနဿ၊ လှူဒါန်း ပူဇော်သောသူအား၊ ဒေယျ
 ဓမ္မသင်္ခါတော၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုဟုဆိုအပ်သော၊ အယံယညော၊ ဤယဇ
 သည်၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုဒါယကာသည်၊
 ဧတ္ထယညော၊ ဤလှူဘွယ်ဝတ္ထုဟုဆိုအပ်သောယဇ၌၊ အာရမ္မဏဝသေန၊
 အာရုံပြုသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပဝတ္တိယာ၊ ဖြစ်သော၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်
 တည်ခြင်းဖြင့်၊ ဒေယျဓမ္မဂစ္ဆယလောဘံ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုပုဗ္ဗည်း၌တပ်သော
 လောဘကို၊ ဟောတိ၊ စွန့်နိုင်၏၊ ပဒိုဂ္ဂါဟကပစ္စယကောဓံ၊ အလ္လဝံသုဂ္ဂိုလ်
 တည်းဟူသောပစ္စည်း၌အမျက်ဒေါသကို၊ ဟောတိ၊ စွန့်၏၊ တဒုဘယနိဒါ
 နံ၊ ထိုနှစ်ပါးသောလောဘဒေါသ၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ မောဟံ၊ မောဟ
 ကို၊ ဟောတိ၊ စွန့်နိုင်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ တိဝိဓိ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်
 လည်းဖြစ်သော၊ ဧဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ဟောတိ၊ စွန့်နိုင်၏၊ သောဒါယကော၊
 ထိုအလှူဒါယကာသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘောဂေသုစည်းမိပ်ဥဋ္ဌာတို့၌၊ ဝိတရာ
 ဂေါ၊ ကင်းသောရာဂရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါ တို့၌လည်း၊
 ဧဝံ၊ အမျက်ဒေါသကို၊ ပဒိုဝိနေယျ၊ ဖျောက်ရာ၏၊ တပ္ပဟာနေနေဝ၊ ထို
 ဒေါသကိုပယ်ဖျောက်ပြီးသဖြင့်လျှင်၊ ပဟိနပဉ္စနိဝါရဏော၊ ပယ်အပ်ပြီး
 သောငါးပါးသောနိဝရဏရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ဥပစာ
 ရပ္ပနာဘေဒံ၊ ဥပစာရအပ္ပနာအပြားကို၊ ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေ၍၊ အပရိမာဏာ
 သတ္တဖရဏေန၊ အတိုင်းမသိသောသတ္တဝါတို့၌နဲ့စေသဖြင့်၊ ဧကသတ္တ
 ဝါ၊ တခုသောသတ္တဝါ၌လည်း၊ အနဝသေသစရဏေန၊ အကြွင်းမရှိနဲ့စေ
 သဖြင့်၊ အပ္ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊ မေတ္တစိတ္တံ၊ မေတ္တာစိတ်ကို၊
 ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေသည်ဖြစ်၍၊ ဝုန၊ တဘနံ၊ တာဝနာဝေပုလ္လတ္တံ၊ ဘာဝနာ

ပြန်ပြောမိမ့်သောဌ၊ ရတ္တိဒိဝံ၊ နေညဉ့်ပတ်လုံး၊ သတတံ၊ မပြတ်မလပ်၊
သဗ္ဗဇ္ဈာနိယာပထေသု၊ အလုံးစုံသောဇ္ဈာနိယာပုထ်ဘို့၌၊ အပ္ပမတ္တော၊ မနေ
မလျော့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မေတ္တာဈာနသင်္ခါတံ၊ မေတ္တာဈာန်ဟုဆိုအပ်
သော၊ တမေဝအပ္ပမတ္တံ၊ ထိုအပ္ပမတ္တာတရားကိုသာလျှင်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်
သိမ်းသောအရပ်တို့သို့၊ ပရေတေ၊ နို့၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ ပရိဟာ
ရာ၊ အဖြေတည်း၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ပြာဟ္မဏော၊ မာဃသုတ္တံသည်း၊
တံမေတ္တံ၊ ထိုမေတ္တာကို၊ အယံ၊ ဤမေတ္တာသည်၊ ဗြဟ္မလောကမဇ္ဈေ၊ ဗြဟ္မ
ပြည်သို့သွားအံ့သောအကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇာနန္ဒော၊ မသိ
သည်ဖြစ်၍၊ ကောဝတံ၊ စင်စစ်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိသယာတိတံ၊ အာရုံလျှင်
အလွန်ရှိသော၊ မေတ္တာဘာဝနံ၊ မေတ္တာဘာဝနာကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာ၍၊
သုဠုတရံ၊ ကောင်းစွာ၊ သဗ္ဗာတသဗ္ဗညုသဗ္ဗာဝနော၊ ကောင်းစွာဖြစ်
သောသဗ္ဗညုကိုမြဲ မွမ်းသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ အတ္တနာ၊ မိမိ
သည်၊ ဗြဟ္မလောကာမိရတ္တတ္တာ၊ ဗြဟ္မပြည်သို့ညွတ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်
၍၊ ဗြဟ္မလောကူ ပပတ္တိမေဝစ၊ ဗြဟ္မပြည်သို့ဖြစ်ခြင်းကို လည်၊ ကောင်း၊
သုဒ္ဓိဉ္စ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဝိရတ္တိစ၊ လွတ်ခြင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ မညမာနော၊ အောက်မေ့လျက်၊ ဗြဟ္မလောကမဂ္ဂံ၊ ဗြဟ္မပြည်သို့
လားကြောင်းကို၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးမြန် လိုသည်ဖြစ်၍၊ ကောသုဇ္ဈတိတိဂါထံ
ကောသုဇ္ဈတိအစရှိသောဂါထာ ဘုံ၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တဠာစ၊ ထိုဂါထာ
၌လည်း၊ ဗြဟ္မလောကဂါမိ၊ ဗြဟ္မပြည်သို့လားအံ့သော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊
ကရောန္တံ၊ ပြုသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊
သုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ်သနည်း၊ မုစ္စတိ၊ ဗြဟ္မာပြည်မှလွတ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
အကရောန္တံ၊ မပြုသောသူကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊
ဗဇ္ဈတိစာတံ၊ ဖွဲ့နှောင်သနည်းဟူ၍၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေးလျှောက်၏၊ ကေနဇ္ဈေ
နာတိ၊ ကေနဇ္ဈေနဟူသည်ကား၊ ကေနကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သောအ
ကြောင်းကြောင့်၊ သက္ခိဗြဟ္မဇ္ဈဒိဋ္ဌာတိ၊ သက္ခိဗြဟ္မဇ္ဈဒိဋ္ဌာဟူသည်ကား၊
အဇ္ဈ၊ ဤယခု၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာမင်းကို၊ သက္ခိဒိဋ္ဌော၊ ချက်ဖောက်၌မြင်အပ်
၏။ သစ္စန္တိ၊ သစ္စံဟူသည်ကား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဗြဟ္မ
သမတ္တံ၊ ဗြဟ္မာမင်းနှင့်တူသည်၏အဖြစ်ကို၊ အာမုပ္ပ၊ အာရုံပြု၍၊ အစွာအရ
န၊ အလွန်ရှိသောသဖြင့်၊ ပုစ္ဆံ၊ မေးခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၍ ကထံဥပပဇ္ဇတိ
တိ၊ ကထံဥပပဇ္ဇတိ ဟူသည်ကား၊ အစွာအရေနေဝ၊ အလွန်ရှိသောသဖြင့်
သာလျှင်၊ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေးလျှောက်၏၊ ဇုတံမတိ ဇုတံမ

၉၀ သံတ္ထနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-တတိယတွဲ။

၉၀

ဟူသည့်ကား၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာလပတိ၊ ခေါ်ဝေါ်၏။
 တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ မေတ္တာ
 ယ၊ မေတ္တာစီးဖြန်းသဖြင့်၊ တိတစတုက္ကဏ္ဍာနံ၊ တိကချာန်စတုက္ကဏ္ဍာန်ကို၊
 ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ တမေဝ၊ ထိုမေတ္တာချာန်ကိုသာလျှင်၊ ပါဒကံ၊ အခြေ
 ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိပဿန္တော၊ ဝိပဿနာစီးဖြန်းသည်ရှိသော်၊ အရဟတ္တံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပါပုဏ္ဏတိ၊ ရောက်၏။ သော၊
 ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုဏ္ဍတိ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောအညစ်အ
 ကြေးမှစင်ကြယ်၏။ မုစ္စတိစ၊ ဗြဟ္မပြည်မှလည်းလွတ်၏။ တထာဓူပေါစ၊
 ထိုသို့သဘောရှိသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ဗြဟ္မလောကံ၊ ဗြဟ္မ
 ပြည်သို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မသွား၊ ယောပနဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်း သည်ကား၊
 မေတ္တာယ၊ မေတ္တာစီးဖြန်းသဖြင့်၊ တိတစတုက္ကဏ္ဍာနံ၊ တိကချာန်စတုက္က
 ချာန်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ သောသမာပတ္တံ၊ ဤသမာပတ်သည်၊
 သန္တာ၊ ငြိမ်သက်၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊
 တံ၊ ထိုမိမိသည်ရအပ်သောချာန်ကို၊ အဿာဒေတိ၊ နှစ်သက်သာယာ၏၊
 သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဗဏ္ဍတိ၊ နှောင်ဖွဲ့၏။ အပရိဟိနန္တောနောစ ချာန်
 မှမပုတ်ဘဲမေ့လျော့သောရဟန်းသည်ကား၊ တေနေဝစချာနေန၊ ထိုချာန်
 ဖြင့်သာလျှင်၊ ဗြဟ္မလောကံ၊ ဗြဟ္မပြည်သို့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဂစ္ဆ
 တိ၊ ရောက်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယော
 ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ သုဏ္ဍတိစ၊ ကိလေသာမှလည်းစင်ကြယ်၏။
 မုစ္စတိစ၊ ဗြဟ္မပြည်သို့လားခြင်းမှလည်းလွတ်၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊
 ဗြဟ္မလောကဂမနံ၊ ဗြဟ္မပြည်သို့လားခြင်းကို၊ အနန္တောနန္တော၊ ခွင့်ပြုတော်
 မမူဘဲ၊ အနာမသိတွာဝ၊ သုံးသပ်တော်မမူဘဲ သာလျှင်၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗဏ္ဍတိ၊ ချာန်၌သာယာသဖြင့်ဖွဲ့၏။
 တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တေနချာနေန၊ ထိုချာန်ဖြင့်၊ ဗြဟ္မလောကဂမနံ၊
 ဗြဟ္မပြည်သို့ရောက်ခြင်းကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဗြဟ္မ
 ဟဿ၊ မာဃပုဏ္ဏားအား၊ သပ္ပါယေန၊ လျောက်ပတ်သော၊ နယေန၊ နည်း
 ဖြင့်၊ ယောယဇာတိတိဇ္ဈမံဂါထံ၊ ယောယဇာတိအစရှိသော ဤဂါထာကို၊
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ တိဝိဓန္တိ၊ တိဝိဓံဟူသည့်
 ကား၊ ကာလပ္ပသာဒံ၊ ကာလသုံးပါး၌ကြည်ညိုခြင်းကို၊ သန္တာယ၊ ရည်၍၊
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တေန၊ ထိုတိဝိဓံဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ဒါယကတော၊
 အပ္ပဒါယကာကြောင့်၊ အင်္ဂုတ္တယံ၊ အင်္ဂါသုံးပါးပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို၊

ဒေသတိ၊ ပြေတင်္ဂမူ၏။ အာရာဇယေဒက္ခိဏေယျဘိတာဒိတိ၊ အာရာ
 ဇယေဒက္ခိဏေယျဘိတာဒိ ဟူသည်ကား၊ တဉ္စ၊ ထိုဒက္ခိဏေယျပုဂ္ဂိုလ်
 ကိုလည်း၊ သောတာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ တိဝိသမ္ပတ္တိ
 သာဓကော၊ သုံးပါးသောချမ်းသာကိုပြီးစေတတ်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တိဝိသယညသမ္ပဒံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော ယဇ်၏
 ပြည့်စုံခြင်းကိုဒက္ခိဏေယျဟိ၊ မြတ်သောအလှူခံဖြစ်ကုန်သော၊ ခိဏာ
 သဝေဟိ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ဖြင့်၊ သမ္ပာဒေယျ၊ ပြည့်စုံစေရာ၏၊ ဣမိနာ၊
 ဤပါဌ်ဖြင့်၊ ပဋိဂ္ဂါဟကတော၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့်၊ အင်္ဂိတ္တယံ၊ အင်္ဂါသုံး
 ပါးတို့၏အပေါင်းကို၊ ဒေသတိ၊ ပြေတင်္ဂမူ၏။ ဧဝံယဇိတွာသမ္ပာယာစ
 ယောဂေါတိ၊ ဧဝံယဇိတွာသမ္ပာယာစယောဂေါဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 မေတ္တာဈာနပဒဋ္ဌာနဘာဝေန၊ မေတ္တာဈာန၏နီးစွာသော အကြောင်းဖြစ်
 သောအားဖြင့်၊ ဆဇ္ဇင်္ဂသမ္ပန္နာဂတံ၊ အင်္ဂါခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ယ
 ဉ္စသမ္ပဒံ၊ အလှူ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ သမ္ပာ၊ ကောင်းစွာ၊ ယဇိတွာ၊ လှူဒါန်းပူ
 ဇော်၍၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယာစယောဂေါ၊ ဗုဒ္ဓတောင်း
 ယာစကာနှင့်ယှဉ်၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တေနဆဇ္ဇင်္ဂယညပ
 နိဿယေန၊ ထိုခြောက်ပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသောပူဇော်ခြင်းကိုအဓိ
 ပြုသဖြင့်၊ မေတ္တာဈာနေန၊ မေတ္တာဈာန်ကြောင့်၊ ဗြဟ္မလောကံ၊ ဗြဟ္မပြည်သို့၊
 ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ ဗြဟ္မလောကံဗြူမိတိ၊ ဗြဟ္မလောကံဗြူမိဟူသည်ကား
 ဗြဟ္မဏံ၊ မာဃပုဏ္ဏားကို၊ သမုဿာဟန္တော၊ ကောင်းစွာအားထုတ်စေ
 လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာထော်ကို၊ သမာဒပေသိ၊ ဆောက်တည်
 စေ၏။ သေသံ၊ အကြွင်းဖြစ်သောစကားသည်၊ သဗ္ဗဂါထာသု၊ အသုံး
 စုံသောဂါထာတို့၌၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်
 တည်း၊ ဣတော၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်မှ၊ ပရံ၊ အထက်စကားသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊
 ဧကံ၊ ဝတ္ထနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝေဒိဘဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိ
 ကာအမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ် အဋ္ဌကထာမည်
 သော၊ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာယံ၊ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ မာဃသုတ္တ
 ဝဏ္ဏနာ၊ မာဃသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ဇ-မဟာဝဂ်-၆-သဒ္ဓိယသုတ်

ဇေဝံမေသုတန္တိ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဇေဝံမေသုတံဟူသောဤသုတ်သည် သဒ္ဓိယသုတ္တံ၊ သဒ္ဓိယသုတ်တည်း။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ကာ၊ အတယ်နည်း။ ဟူမူကာ၊ အသေ။ ထိုဇေဝံမေသုတံအစရှိသောပုဒ်၏ အယမေဝဥပ္ပတ္တိ၊ ဤသို့သောဖြစ်ကြောင်းကို နိဒါနေးနိဒါနေး၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်လေပြီ။ အသေ၊ ထိုပုဒ်၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာဏ္ဏမေဝိစ၊ အနက်အတွင်းအစဉ်တို့ကိုလည်း ပုဗ္ဗသဒ္ဓိသံ၊ ရှေးနှင့်တူသည်ဖြစ်၍၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိဘဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ယံပနပဒံ၊ အကြင်ပုဒ်သည် ကာ၊ အပုဗ္ဗ၊ အသစ်ဖြစ်၏၊ ဥတ္တာနတ္တာနိ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိကုန်သော၊ ပဒါနိ၊ ပုဒ်တို့ကို၊ ပရိဟရန္တာ၊ ပယ်ရှားကုန်၍၊ တံပဒံ၊ ထိုအသစ်သောပုဒ်ကို၊ မပသံ၊ ငါတို့သည်၊ ဝဏ္ဏယိဿာမ၊ ဖွင့်ကုန်အံ့။ ဝေဇ္ဇုဝနေကလန္ဓကနိဝါပေတိဇေတံနာမံ၊ ဝေဇ္ဇုဝနေကလန္ဓကနိဝါပေဟူသောဤအမည်သည် တဿဥယျာနဿ၊ ထိုဥယျာဉ်၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း။ တံဥယျာနံ၊ ထိုဥယျာဉ်ကို၊ ဝေဇ္ဇုဟိစ၊ ဝါ၊ ရုံတို့ဖြင့်လည်း၊ ပရိက္ခိတ္တံ၊ ခြံရံအပ်သည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်အဋ္ဌာရသဟတ္ထေန၊ တဆဲရှစ်တောင်ရှိသော၊ ပါကာရေနစ၊ တံတိုင်းဖြင့်လည်း၊ ပရိက္ခိတ္တံ၊ ခြံရံအပ်သည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ဝေါပုရေနာလကယုတ္တံ၊ မုတ်တံခါးပြအိုးပစ္စင်နှင့်ယှဉ်၏၊ နိလောဘာသံ၊ ညှိသောအရောင်ရှိ၏၊ မနောရမ္ပံ၊ လုံးမွေ့လျော်ဝွယ်ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေဇ္ဇုဝနန္တိ၊ ဝေဇ္ဇုဝနဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤဥယျာဉ်၌၊ ကလန္ဓကာနဉ္စ၊ ရှဉ့်နက်တို့အားလည်း၊ နိဝါပံ၊ မျိုးအစာရိက္ခာကို၊ အဒံသု၊ ပေးကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ကလန္ဓကနိဝါပေါတိ၊ ကလန္ဓကနိဝါပဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကာဠကာ၊ ရှဉ့်နက်တို့ကို၊ ကလန္ဓကာနာမ၊ ကလန္ဓကမည်ကုန်၏ဟူ၍၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေ့ကာလ၌၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ တတ္ထဥယျာနေ၊ ထိုဥယျာဉ်၌၊ ကိဠနတ္ထံ၊ ကစားအံ့သောငှါ၊ အာဂတော၊ လာသည်ရှိသော်၊ သုရာမဒေန၊ သေအရက်ယစ်သဖြင့်၊ မဇ္ဇတ္တာ၊ ယစ်နေသည်ဖြစ်၍၊ နိဝါ၊ နေအခါ၌၊ သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းကို၊ သုဝိ၊ အိပ်လေ၏။ အသေရဉ္ဇော၊ ထိုမင်း၏၊ ပရိဇနေဝိ၊ အခြံအရံသည်လည်း၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ သုတ္တောတိ၊ အိပ်ပျော်ပြီဟု၊ ဝုပ္ပဗလာဒိဟိ၊ ပန်းသစ်သီးအစရှိသည်တို့သည်၊ ပလောဘိယမာနော၊ ဖြားယောင်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတောဗိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊ ပက္ကမိ၊ ဗွားလေ၏၊ အထ၊ ထို

အနိန္ဒ၊ သုရာဂန္ဓေန၊ သေအရက်အနံ့ဖြင့်၊ အညတရာ၊ တခုသော၊ သုသီရ
ရက္ခာ၊ အခေါင်းရှိသောသစ်ပင်မှ၊ ကဏ္ဍသပ္ပေါ၊ မြွေဟောက်သည်၊ နိက္ခိ
မိတ္တာ၊ ထွက်ခဲ့၍၊ ရညော၊ မင်း၏၊ သန္တိကံ၊ အနီးသို့၊ အသီရခေါ၊ ရှေးရှေး
အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏တံ၊ ထိုသောသောမြွေဟောက်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ရုပ္ပဒေ
ဝတာ၊ သစ်ပင်စောင့်နတ်သည်၊ ရညော၊ မင်းအား၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊
ဒဿာမိတိ၊ ပေးအံ့ဟု၊ ကာဠကဝေဓသန၊ ရှဉ့်နက်၏အသွင်ဖြင့်၊ အာဂစ္ဆိံ၊
လာ၍၊ ကဏ္ဍမူလေ၊ နားရင်း၌၊ သန္တိ၊ အသံကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ရာဇာ၊ မင်း
သည်၊ ပဋိဗုဒ္ဓိ၊ နိုးလေ၏၊ ကဏ္ဍသပ္ပေါ၊ မြွေဟောက်သည်၊ နိဝတ္ထော၊ ပြန်
လေ၏၊ သောရာဇာ၊ ထိုမင်းသည်၊ တံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်လေ
၍၊ ဣမာယကာဠကာယ၊ ဤရှဉ့်နက်သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊
ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနုဿိကတွာ၊ နှလုံးပိုက်၍၊ ကာဠကာနံ၊ ရှဉ့်နက်
တို့အား၊ တတ္ထ၊ ထိုဥယျာဉ်၌၊ နိဝါပံ၊ မျိုးအစာရိက္ခာကို၊ ပဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ
၏၊ အဘယဗောသသဉ္စ၊ ရှဉ့်နက်တို့ဘေးမရှိစေလင့်ဟူသော ကြွေးကြော်
ခြင်းကိုလည်း၊ ဗောသသပေတိ၊ ကြွေးကြော်စေ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ
ဥယျာနံ၊ ထိုဝံ့ရွာဝန်ဥယျာဉ်ကို၊ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပသုတိ၊ စ၍၊ ကဇာနွ
ကနိဝါပေတိသင်္ခံ၊ ကလန္တကနိဝါပဟူသောအရေးအတွက်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊
ရောက်၏၊ သဘိယဿပရိဗ္ဗာဇကဿာတိတ္ထေ၊ သဘိယဿပရိဗ္ဗာ
ဇကဿဟူသော ဤပုဂ္ဂိုလ်၊ သဘိယောဘိ၊ သဘိယော ဟူသည်ကား၊
တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ပရိဗ္ဗာဇကန္တိနာမံ၊ ပရိဗ္ဗာဇကံ
ဟူသောအမည်ကို၊ ဗာဟိရပဗ္ဗန္တံ၊ သာသနာတော်မှအပဖြစ်သောရဟန်း
ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သုရာဏသလောဟိတာယဒေဝ
တာယာတိ၊ သုရာဏသလောဟိတာယဒေဝတာယဟူသည်ကား၊ မာတာ
ပိတာ၊ မိခင်းဘရင်းသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ အပိစခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊
အဿ၊ ထိုသဘိယအား၊ မာတာပိယစ၊ အမိမင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊
ပိတာပိယစ၊ အဘရင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဟိတဇ္ဈာသယတ္ထာ၊ အစီးအ
ပွားကိုအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒေဝဂုတ္တော၊ နတ်သားကို၊ သုရာဏ
သလောဟိတာဒေဝတာတိ၊ သုရာဏသလောဟိတာ ဒေဝတာဟူ၍၊
ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ကဿပေ၊ ကဿပအမည်ရှိတော်မူသော၊ ဝာဂဝ
တိ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူသည်ရှိသော်
သုဝဏ္ဏစေတီယေ၊ ရွှေစေတီကြီးကို၊ ပတိဗ္ဗိတေ၊ တည်ပြီးသော်၊ တယော၊
သုံးယောက်ကုန်သော၊ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးသားတို့သည်၊ သဗ္ဗုဓဿာဝ

၆၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ကထိယတွဲ။

ကာနံ။ မျက်မှောက်တော်၌ရဟန်းသံဝကထပည့်တို့၏။ သန္တိကော။ အထံ၌။
 ပဗ္ဗဇိတွာ။ ရဟန်းပြုကုန်၍။ စရိယာနုကုလသနိ။ ခရိုက်အသးလျော်ကုန်သော။
 ကမ္မဋ္ဌာနာနိ။ ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို။ ဂဟတွာ။ ယူ၍။ ပစ္စန္ဒနပဒံ။ ပစ္စန္ဒရာဇ်
 ဇနုဿိ။ ဂဏ္ဍိသးသွားလေ၍။ အရညာယတနေ။ ဆိတ်ငြိမ်သောတောအရပ်
 ၌။ သမဏဓမ္မံ။ ရဟန်းတရားကို။ ကရောဏိ။ ပြုကုန်၍။ အန္တရန္တရာ။ အကြား
 အကြား၌။ စေတိယံ။ စေတိတော်ကို။ ဝန္ဓနတ္ထာယစ။ ရှိခိုးအံ့သောဌာလည်း
 ကောင်း။ ဓမ္မသဝနတ္ထာယစ။ တရားနာအံ့သောဌာလည်းကောင်း။ နဂရံ။ မြို့
 သို့။ ဂန္ထန္တိ။ သွားကုန်၍။ အပရေနစသမယေန။ တပါးသောအခါ၌လည်း။
 တာဝတကမ္ပိ။ ထိုမျှလောက်လည်းဖြစ်သော။ အရညဝိပ္ပဝါသံ။ တောနှင့်
 ကင်း၍နေခြင်းကို။ အာရောစယမာနာ။ နှစ်သက်ခြင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။
 တက္ကဝ။ ထိုတောအရပ်၌သာလျှင်။ အပ္ပမတ္တာ။ မမေ့မလျော့ကုန်သည်
 ဖြစ်၍။ ဝိဟရိံသု။ နေကုန်၍။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဝိဟရန္တာဝိစ။ နေကုန်သော်လည်း။
 ကိပ္ပိတရံတရသော။ ဝိသေသံ။ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်အထူးကို။ နအဓိဂမိံသု။ မရ
 နိုင်လေကုန်းဧဝံ။ ဤသို့မရနိုင်သည်ရှိသော်။ တတော။ ထိုနောင်မှ။ တေသံ။
 ထိုသုံးယောက်သောရဟန်းတို့အား။ ဝိတက္ကံ။ အကြံသည်။ အဟောသိ။
 ဖြစ်၏။ ကိံ။ အဟောသိ။ အတယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ မယံ။ ငါတို့သည်။ ဝိဇ္ဇာ
 ယ။ ဆွမ်းအလိုဌာ။ ဂန္ထန္တာ။ သွားကုန်လျက်။ ဇိဝိတေ။ အသက်ရှင်ခြင်း၌။
 သာပေက္ခာ။ ဝဲကွက်ခြင်း ရှိကုန်သည်။ ဟောမ။ ဖြစ်ရကုန်၍။ ဇိဝိတေ။
 အသက်၌။ သာပေက္ခနစ။ ဝဲကွက်သဖြင့်လည်း။ လောကုတ္တရေဓမ္မော။ လော
 ကုတ္တရာတရားကို။ အဓိဂန္တု။ ရအံ့သောဌာ။ နသက္ကာ။ မတတ်နိုင်ရာ။ ပုထုဇ္ဇ
 နကာလကိရိယာဝိ။ ပုထုဇဉ်၏အဖြစ်ဖြင့်ရတေခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခာ။
 ဆင်းရဲ၏။ ဟန္တု။ ယခု။ မယံ။ ငါတို့သည်။ နိဿဏိံ။ လွှဲခါးကို။ ဗန္ဓိတွာ။
 ဖွဲ့၍။ ပဗ္ဗတံ။ တောင်သို့။ အာရုပ္ပ။ တက်၍။ ကာယေစ။ ကိုယ်၌လည်း
 ကောင်း။ ဇိဝိတေစ။ အသက်၌လည်းကောင်း။ အနပေက္ခာ။ ဝဲကွက်ခြင်းမရှိ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမဏဓမ္မံ။ ရဟန်းတရားကို။ ကရောမ။ ပြုကုန်အံ့။ ဣတိဝိ
 တက္ကံ။ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ တေ။ ထိုရဟန်းတို့သည်
 တသံ။ ထိုကြံသောအတိုင်း။ အကံသု။ ပြုကုန်၍။ အထ။ ထိုအခါ၌။ နေသံ။
 ထိုရဟန်းတို့တွင်။ ထေရော။ မထေရ်ကြီးသည်။ ဥပနိဿယ။ သမ္ပန္နတ္ထာ။
 ရှေးကုသိုလ်ကံဥပနိဿယနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တဒဟေဝ။
 ထိုတောင်ထက်သို့ရောက်သောနေ့၌ပင်လျှင်။ ဆဗ္ဗဘိညပရိဝါရံ။ ခြောက်
 ပါးသောအဘိညာဉ်တို့သည်မြဲရံအပ်သော။ အရဟတ္တံ။ အရဟတ္တဖိုလ်

ကို၊ သန္တာကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြုလေ၏။ သောထေရော၊ ထိုမထေရ်ကြီးသည်။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်၊ ဟိမဝန္တာ၊ ဟိမဝန္တာသို့၊ ဝတံ၊ သွား၍၊ အနာတတ္တ၊ အနာတတ်အိုင်၌၊ မုခံ၊ မျက်နှာကို၊ ခေဝိတွာ၊ ဆေးကြော၍၊ ဥတ္တရကုရုဿ၊ ဥတ္တရကုရုကျွန်းတို့၌၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ စရိတွာ၊ လှည့်လည်၍၊ ကတဘတ္တကိစ္စော၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စပြီးပြီးသော်၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ အညဗ္ဗိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ပဒေသံ၊ အရပ်သို့၊ ဝတံ၊ သွား၍၊ ပတ္တိ၊ သပိတ်ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ အနာတတ္တဥဒကန္တ၊ အနာတတ်အိုင်ရေကိုလည်းကောင်း၊ နာဂလတာဒန္တပေါဏန္တ၊ နွယ်ချိုဒန်ပူကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အာဝတံ၊ လာခဲ့၍၊ အာဝသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မမ၊ ငါ၏၊ အနုဘာဝံ၊ အနုဘေသ်ကို၊ ပဿထ၊ ကြည့်ကုန်လော၊ အယံပိဏ္ဍပါတော၊ ဤဆွမ်းသည်၊ ဥတ္တရကုရုတော၊ မြောက်ကျွန်းမှ၊ အာဘတော၊ ဆောင်ခဲ့သော၊ ပိဏ္ဍပါတော၊ ဆွမ်းတည်း၊ ဣဒ္ဓိဥဒကန္တပေါဏံ၊ ဤမျက်နှာသစ်ရေတံပူသည်၊ ဟေမဝန္တာတော၊ ဟိမဝန္တာတောမှ၊ အာဘတံ၊ ဆောင်ခဲ့သော၊ ဥဒကန္တပေါဏံ၊ မျက်နှာသစ်ရေဒန်ပူတည်း၊ ဣမံ၊ ဤဆွမ်းရေဒန်ပူကို၊ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ သုံးဆောင်၍၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ဝုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ပြုကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝုဋ္ဌေ၊ သင်တို့ကို၊ သဒ္ဓါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥပဋ္ဌဟိသာမိ၊ လုပ်ကျွေးမွေးပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ တံ၊ ထိုမထေရ်စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားရ၍၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ကံ၊ အာဟံသု၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ ဝုဋ္ဌေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ကတကိစ္စာ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကိစ္စရှိပေကုန်၏၊ ဝုဋ္ဌေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ သလ္လာပမတ္တမ္ပိ၊ စကားပြောစဉ်မျှလည်း၊ အဗ္ဘာကံ၊ တပည့်တော်တို့အား၊ ပပဇ္ဇော၊ ကြာမြင့်သည်ထင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဧနိ၊ ယခု၊ ဝုဋ္ဌေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ အဗ္ဘာကံ၊ တပည့်တော်တို့၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ မာအဂမိတ္ထ၊ မကြွလာကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ သောထေရော၊ ထိုမထေရ်ကြီးသည်၊ ကေနပိပရိယာယေန၊ တစ်ခုတခုသောအကြောင်းဖြင့်၊ တေ၊ ထိုရဟန်းငယ်တို့ကို၊ သဗ္ဗုဒ္ဓိန္ဒြာပေတံ၊ ဝန်ခံစေအံ့သောဌ၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ပဏ္ဍိတံ၊ ဖဲသွားရှာလေ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ တေသု၊ ထိုရဟန်းတို့တွင်၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ နိဟတိဟစ္စယေန၊ နှစ်ရက်သုံးရက်

၆၅

လွန်သဖြင့်၊ ပဉ္စာဘိညာဓယော၊ ငါးပါးသောအဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍၊ အနာဂါမိ၊ အနာဂါဝိပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သောပိ၊ ထို နတ်ယမထေရ်သည်လည်း၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးမထေရ်ကြီးအတူသာလျှင်၊ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဣတရေနစ၊ အနာဂါဝိမထေရ်သည်လည်း၊ ပဋိက္ခိတ္တော၊ ပယ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးရဟန္တာအတူသာလျှင်၊ အဂမာ သိ၊ ကြွသွားတော့မူ၏။ သော၊ ထိုတတိယမထေရ်သည်၊ တံ၊ ထိုနတ်ယ မထေရ်၏စကားကို၊ ပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ ပယ်၍၊ ပါယာမန္တော၊ လုံ့လပြုသည် ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ထက်သို့၊ အာရဟန္တဗိဝံသတော၊ တက်သောနေ့မှ၊ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော၊ ဗိဝံသေ၊ နေ့၌၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ ဝိ သေသံ၊ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်အထူးကို၊ အနုမိဂဇ္ဈိဝံ၊ မရမူ၍သာလျှင်၊ ကလံကာ တော၊ ရတေသည်ရှိသော၊ ဒေဝလောကော၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏။ ဝိ၊ သာသဝတ္ထေရောပိ၊ ရဟန္တာမထေရ်သည်လည်း၊ တံဗိဝံသမေဝ၊ ထို တတိယမထေရ်ရတေသောနေ့၌ပင်လျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလေ၏။ အနာဂါမိ၊ အနာဂါဝိပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုဒ္ဓါဝါသေသု၊ သုဒ္ဓါဝါသသုတို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဈိ၊ ဖြစ်လေ၏။ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ ဆသုကာမာဝစရေသု၊ နတ် ပြည်ခြောက်ထပ်တို့၌၊ အနုလောမပဋိလောမေန၊ အသွားအပြန် လူးလား ရန်ဆန်သဖြင့်၊ ဗိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ၊ နတ်၏စည်းစိမ်ကို၊ အနုဘဝိတ္တာ၊ ခံစားပြီး၍၊ အဋ္ဌကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝံတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက် တော်၌၊ ဒေဝလောကတော၊ နတ်ပြည်မှ၊ စဝိတ္တာ၊ ရတေခဲ့၍၊ အညတရိသာာ တယောကံသော၊ ပရိဗ္ဗာဇိကာယ၊ ပရိဗုဒ္ဓိရဟန်းမ၏၊ ကုန္တုမိ၊ ဝမ်း၌၊ ပဋိသန္တိ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ အဂ္ဂဟေသိယူလေ၏၊ သာပရိဗ္ဗာဇိကာ၊ ထိုပရိဗုဒ္ဓိ ရဟန်းမသည်၊ အညတရိသာ၊ တယောကံသော၊ ရတ္တိယသ၊ မင်း၏ မိတာ ကိရ၊ သမီးတော်ဖြစ်သတတ်၊ တံ၊ ထိုမိန်းမကို၊ မာတာပိတရော၊ အမိ အဘတို့သည်၊ အဋ္ဌကံ၊ ငါတို့၏၊ မိဘာယ၊ သမီးအား၊ သမယန္တရံ၊ တပါး သောအယူဝါဒကို၊ ဇာနာတူတိ၊ သိစေလောဟု၊ ဧဝံ၊ တယောကံ သော၊ ပရိဗ္ဗာဇကသ၊ ပရိဗုဒ္ဓိအား၊ နိယျာဒေသံ၊ ဆောင်နှင်းကုန်ရာ၏၊ တသ၊ ထိုပရိဗုဒ္ဓိရဟန်း၏၊ ဧကော၊ တယောကံသော၊ အန္တောဝိသိကော၊ တပည့်ဖြစ်သော၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗုဒ္ဓိရဟန်းသည်၊ တာယ၊ ထိုပရိဗုဒ္ဓိမ နှင့်၊ သန္တံ၊ အတူတကွ၊ ဝိပ္ပဋိပဇ္ဇိ၊ တောက်ပြန်သောအကျင့်ကိုကျင့်၍၊ သာ၊ ထိုပရိဗုဒ္ဓိရဟန်းမသည်၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဂစ္ဆံ၊ ကိုယ်ဝန်ကို၊ ဂဏ္ဍိယူ လေ၏၊ တံ၊ ထိုမိန်းမကို၊ ဂစ္ဆိနိ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပရိဗ္ဗာဇိ

ကာ။ သီတင်းသုံးဖော်ပရိမိုဇ်ရဟန်းမတို့သည်။ နိက္ကမိံ သု။ နှင်ထုတ်လေ
ကုန်၏။ သာ။ ထိုပရိမိုဇ်ရဟန်းမသည်။ အညတရံ။ တပါးသောအရပ်သို့၊
ဝန္တန္တိ။ သွားသည်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ။ ခရီးအကြား၌၊ သဘာယံ။
သဘင်၌၊ ဝိဇာယိတွား၏။ တေနယံကြောင့်။ အသေ။ ထိုသူငယ်အား။
သဘိယယောတေဝနာမံ။ သဘိယဟူသောအမည်ကို။ အကာသိ။ မှည့်၏။
သေဝိသဘိယော။ ထိုသဘိယ သူငယ်သည်လည်း။ ငမိက္ခာ။ ကြီးရင့်
သည်ရှိသော်။ ပရိဗ္ဗာဇကပဗ္ဗန္တံ။ ပရိမိုဇ်ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗဇိက္ခာ။ ရဟန်း
ပြု၍။ နာနာသတ္ထာနိ။ အထူးထူးသောလောကီကျမ်းတို့ကို။ ဥက္ကဟတော။
သင်ကြား၍။ မဟာဝါဒိ။ ကြီးကျယ်သောအယူဝါဒရှိသည်။ ဟုတော။ ဖြစ်၍။
ဝါဒက္ခိတ္တဘာယ။ အယူဝါဒမျှလွင့်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ သကလဇမ္ဗုဒ္ဓိပေ။
အလုံးစုံသောဇမ္ဗုဒ္ဓိပါကျွန်း၌။ ဝိစရန္တော။ လွင့်ပတ်သွားလာသည်ရှိသော်။
အတ္တနာ။ မိမိနှင့်။ သဒိသံ။ ထူသောဝါဒ။ အယူရှိသောသူကို။ အဒိသော။ မမြင်
မူ၍။ နဂရန္တိရေ။ မြို့ဘုံခါးဝ၌။ အသေမံ။ ကျောင်းသစ်မ်းကို။ ကာရာပေတော။
ပြုစေ၍။ ခတ္တိယကုမာရာဒယော။ မင်းသားအစရှိသော သူတို့ကို။ သိပ္ပံ။
အတတ်ကို။ သိက္ခာပေန္တော။ သင်စေလျက်။ တတ္ထ။ ထိုကျောင်း၌။ ဝသတံ။
နေ၏။ အထ။ ထိုအခါ၌။ တဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဝတ္ထဝရေဓမ္မစက္ကော။
မြတ်သော ဓမ္မစကြာ တရားကို ဟောတော် မူပြီးသော်။ အနုပုဗ္ဗေန။
အစဉ်သဖြင့်။ ရာဇဂဟံ။ မင်းသိမ်းမြို့သို့။ ဝန္တံ။ သွား၍။ ကလန္တကနိဝါပေ။
ရှည်နက်တို့ကို အစာကျွေး၍ ပွေ့မြို့ရာ ဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ။ ဝေဠုဝန်
ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ။ နေတော်မူ၏။ သဘိယောပန။ သဘိယသည်
ကား။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒံ။ ဘုရားပွင့်တော်မူသည်ကို။ နဇာနာတိ။ မသိ။ အထ။ ထို့
အခါ၌။ အသေ။ ထိုသဘိယ၏။ သဟာယော။ သီတင်းသုံးတော်ဖြစ်ဘူး
သော။ သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာ။ သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာသည်။ သမာပတ္တိတော။ သမာ
ပတ်မှ။ ဝုဠာယ။ ထ၍။ အဟံ။ ငါသည်။ ဣမံဝိသေသံ။ ဤမျှနံ့မဂ်ဖိုလ်အထူး
ကို။ ကဿ။ အဘယ်သူ၏။ အာနုဘာဝေန။ အာနုဘော်အားဖြင့်။ ပဗ္ဗာဇာ။
ရောက်သနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဝဇ္ဇန္တော။ စူးစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။
ကဿပဿဘဂဝတော။ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ။ သာသနာ
တော်၌။ သမဏဓမ္မကိရိယဉ္စရဟန်းတရားကိုကျင့်ဘူးသောအမှုအရာကို
လည်းကောင်း။ တေစသဟာယေ။ ထိုသီတင်း သုံးဖော်တို့ကို လည်း
ကောင်း။ အနုဿရိက္ခာ။ အောက်မေ့၍။ တေသု။ ထိုနှစ်ယောက်သောရ
ဟန်းတို့တွင်။ ဧကော။ တယောက်သောရဟန်းသည်။ ပရိနိဗ္ဗုတော။ ပရိ

နိဗ္ဗာန်ပြုလေပြီ။ ကော၊ တယောကံသောရဟန်းသည်၊ ဒါနိယဓု၊ ကတ္ထ၊ အဘယံအရပ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇန္တော၊ စူးစင်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ဒေဝလောကော၊ နတ်ပြည်မှ၊ ဝေတော၊ ရတနာခွဲ၍၊ ဓမ္မဒိပေ၊ ဓမ္မဒိပါကျွန်း၌၊ ဥပပန္နော၊ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒဓိစ၊ ဘုရားပွင့်တော်မူသည်ကိုလည်း၊ နဇာနတ်၊ မသိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဟန္တု၊ ယခုနံ၊ ထိုသတိယကို၊ ဗုဒ္ဓုပသေဝါယ၊ ဘုရားကိုမှီဝဲစိမ့်သောဌ၊ နိယောဇေတိ၊ ယှဉ်စေအံ့ဟု၊ ဝိသတိပဉ္ဇေ၊ နှစ်ဆယ်သော ပြဿနာတို့ကို၊ အတိသင်ရိတွာ၊ ပြုပြင်၍၊ ရတ္တိဘာဝေ၊ ညဉ့်၏အတို၌၊ တဿ၊ ထိုသတိယ၏၊ အဿမံ၊ သင်္ခမ်းကျောင်းသို့၊ အာဝဇ္ဇ၊ လာခဲ့၍၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဌတွာ၊ ရပ်၍၊ သတိယသတိယာတိ၊ အိုသတိယအိုသတိယဟူ၍၊ ပတ္တောသိ၊ ခေါ်၏။ သောသတိယော၊ ထိုသတိယသည်၊ နိဒ္ဒါယမာနော၊ အိပ်ငြိ၊ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ တံသန္တံ၊ ထိုအသံကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ နိက္ခတ္တံ၊ ပြင်သို့ ထွက်ခဲ့၍၊ ဩဘာသံ၊ အရောင်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပဉ္စလိကော၊ လက်အုပ်ချီလျက်၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ တံသတိယံ၊ ထိုသတိယကို၊ ဗြဟ္မာ၊ မိတ်ဆွေဖြစ်ဘူးသောဗြဟ္မာသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံ အာဟ၊ အဘယံသို့ဆိုသနည်း။ သတိယ၊ အိုသတိယ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဝ၊ သင်၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးဌ၊ ဝိသတိပဉ္ဇေ၊ နှစ်ဆယ်သော ပြဿနာတို့ကို၊ အာဟရိ၊ ဆောင်ခဲ့၏၊ သတိယ၊ သတိယ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ တေ၊ ထိုနှစ်ဆယ်သောပြဿနာတို့ကို၊ ဥဂ္ဂဗ္ဗ၊ သင်ယူလော၊ တေတယာ၊ သင်သည်ယောသမဏောဝါ၊ အကြင်ရဟန်းကိုလည်းကောင်း၊ ယောဗြဟ္မဏောဝါ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣပေပဉ္ဇေ၊ ဤပြဿနာတို့ကို၊ ပုဉ္ဏော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗျာကရောတိ၊ ဖြေကြားနိုင်၏၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို၊ စရေယျာသိ၊ ကျင့်လေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဣမံဒေဝပုတ္တံ၊ ဤနတ်သားကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ပုရာဏသာလောဟိတာယဒေဝတာယပညာဥဒ္ဓိဋ္ဌာဟောန္တိတိ၊ ပုရာဏသာလောဟိတာယဒေဝတာယပညာဥဒ္ဓိဋ္ဌာဟောန္တိဟူ၍၊ ပုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဥဒ္ဓိဋ္ဌာတိ၊ ဥဒ္ဓိဋ္ဌာဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓေသက္ကမေနေဝ၊ ပြည့်စုံအပ်သောအစဉ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ပုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဝိဘင်္ဂေန၊ ခွဲဝေသဖြင့်၊ နပုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တေစ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်လည်း၊ နေ၊ ထိုပြဿနာတို့ကို၊ သတိယော၊ သတိယသည်၊ ကေဝစနေန၊ တခွန်းတည်းသောစကားဖြင့်သာလျှင်၊ ပဒပဒ္မိပါမ္ပိ

ယာ၊ ဝုန်၏အစဉ်ဖြင့်၊ ဥဂ္ဂဟေသိ၊ သင်ကြား၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗြဟ္မာ၊
 ဗြဟ္မာသည်၊ တဿ၊ ထိုသဘိယအား၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒံ၊ ဘုရားပွင့်တော်မူကြောင်း
 ကို၊ ဇာနဇ္ဈာပိ၊ သိလျက်လည်း၊ နာမိက္ခိ၊ မကြား၊ အတ္တံ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်
 ကို၊ ဂဝေသမာနေော၊ ရှာဖွေသည်ဖြစ်၍၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ်ရဟန်းသည်
 သယမေဝ၊ မိမိကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊ သတ္တာရံ၊ ဆရာဖြစ်သောဘုရားကို၊
 ဥဿသိ၊ သိလတ္တံ၊ ဣတော၊ ဤဘုရားသာသာနာတော်မှ၊ ဗဟိဒ္ဓါစ၊ အပဉ္စ
 လည်း၊ သမဏာဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ တုစ္ဆိတသဝံ၊ အချည်းနှီး
 ၏အဖြစ်ကို၊ ဥဿဘိ၊ သိလတ္တံ၊ ဣတိဣမိနာအဓိပ္ပါယေန၊ ဤသို့သောအလို
 ဖြင့်၊ ယောတေသဘိယ(ပ)စရေယျာသိတိ၊ ယောတေသဘိယ(ပ)စရေ
 ယျာသိဟူသော၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ထေရ
 ဂါထာသုပန၊ ထေရဂါထာတို့၌ကား၊ စတုတ္ထနိပါတေ၊ စတုတ္ထနိပါတ်၌၊
 သဘိယတ္ထေရုပဒါနံ၊ သဘိယထေရ်၏အပဒါန်ကို၊ ဝဇ္ဈန္တန္တပန၊ ဖွင့်သော
 ဆရာတို့သည်ကား၊ ဘဏန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ အဿ၊ ထိုသဘိယ၏၊ သာစမာ
 တာ၊ ထိုအမိဟောင်းသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိပ္ပဗ္ဗိပတ္တိံ၊ တောက်ပြန့်
 မိသောအကျင့်ကို၊ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ တံ၊ ထိုကျင့်မိသော အကျင့်ကို၊
 ဖိဂုစ္ဆမာနေော၊ စက်ဆုပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်
 စေ၍၊ ဗြဟ္မဇေယကော၊ ဗြဟ္မပြည်၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်လေ၏၊ တာယ၊ ထိုမိခင်
 ဖြစ်ဘူးသော၊ ဗြဟ္မဇေဝတာယ၊ ဗြဟ္မာနတ်သည်၊ တေပဉ္စာ၊ ထိုပြဿနာ
 တို့ကို၊ ဥဒ္ဓိဋ္ဌာ၊ ပြည့်စုံအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊
 ယေဝေတိ၊ ယေတေဟူသည်ကား၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝတ္တဗ္ဗာနံ၊ ဆို
 လတ္တံ့သောစကားတို့၏၊ ဥဒ္ဓေသံ၊ ဥဒ္ဓေသကို၊ ပဠုဒ္ဓေသော၊ တာဝန်ညွှန်းပြ
 သောသဒ္ဓါတည်း၊ သမဏာဗြာဟ္မဏာတိ၊ သမဏာဗြာဟ္မဏာဟူသည်
 ကား၊ ပဗ္ဗဇ္ဇူပဂမနေနစ၊ ရဟန်း၏ အဖြစ်သို့ကပ်သဖြင့် လည်းကောင်း၊
 လောကသမ္ပုတိယာစ၊ လူတို့သည် သမုတ်အပ်သော အားဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ သမဏာစေပ၊ ရဟန်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏာစ၊
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သံဃိနောတိ၊ သံဃိနော ဟူသည်ကား၊
 ဂဏဝဇ္ဈာ၊ ဂိုဏ်းအပေါင်းအဖော်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဂဏိနောတိ၊
 ဂဏိနောဟူသည်ကား၊ သတ္တာရော၊ ဆရာတို့သည်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊
 သဗ္ဗညုနော၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပရိညာ
 တာရော၊ ဝန်ခံကုန်သောသူတို့သည်၊ ဂဏာစရိယာတိ၊ ဂဏာစရိယာ
 ဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓေသပရိပုစ္ဆာသိသေန၊ ပါဠိသင်ခြင်းအဋ္ဌကထာသင်

ခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတဂဟဗ္ဗဂဏသံ၊ ရဟန်းလူအပေါင်း၏၊ အာစရိယာ၊ ဆရာတို့သည်၊ ညာတာတိ၊ ညာတာဟူသည်ကား၊ အဘိညာတာ၊ ထင်ရှားစွာလိအပ်ကုန်သော၊ ဝိသုတာ၊ ကျော်စောကုန်သော၊ ပါကဇာ၊ ထင်ရှားကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂတ္ထံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယသသိနောတိ၊ ယသသိနောဟူသည်ကား၊ လာတာပရိဝါရသမ္ပန္နာ၊ လာဘ်သပ္ပကာအခြံအရံနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ တိတ္ထကရာတိ၊ တိတ္ထကရာဟူသည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုဆရာတို့၏၊ ဗိဇ္ဇာနုဂတိ၊ မြင်းဘူးသည်သို့အစဉ်လိုက်ခြင်းသို့၊ အေပဇ္ဇန္တေဟိ၊ ရောက်သောသို့တို့သည်၊ ဩတရိတဗ္ဗာနံဩဂါဟိတဗ္ဗာနံ၊ သက်၍ကျင့်အပ်ကုန်သော၊ ဗိဇ္ဇိတိတ္ထာနံ၊ ဌားသော အယူတည်းဟူသောသက်ဆင်းရာဆိပ်တို့ကို၊ ကတ္တာရော၊ ပြုတတ်ကုန်သော၊ သာဓုသမ္ပတာဗဟုဇနဿာတိ၊ သာဓုသမ္ပတာဗဟုဇနဿဟူသည်ကား၊ ဇေတ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သာဓုခေါ၊ ကောင်းသောသဘောရှိကုန်သော၊ သန္တော၊ ငြိမ်သက်ကုန်သော၊ သပ္ပုရိသာ၊ သူတော်ကောင်းတို့တည်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဗဟုဇနဿ၊ များစွာသောလူအပေါင်းသည်၊ သမ္ပတာ၊ သမုတ်အပ်သောသူတို့တည်း။ သေယျထိဒန္တိ၊ သေယျထိဒံဟူသည်ကား၊ ဇေတ၊ ဤရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့ဆိုငြားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့တေသို့၊ အတ္ထေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဟူသောအနက်၌၊ နိပါတေ၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ ပူရာဏောတိ၊ ပူရာဏောဟူသည်ကား၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ကဿပေါတိ၊ ကဿပေါဟူသည်ကား၊ ဂေါတ္တံ၊ အနွယ်တည်း၊ သော၊ ထိုပူရာဏကဿပသည်၊ ဇာတိယာ၊ ဇာတ်အားဖြင့်၊ ဒါသောကိရ၊ ကျွန်ဖြစ်သတတ်၊ ဒါသသတံ၊ တရောသောကျန်ကို၊ ပူဇေန္တော၊ ပြည့်စေလျက်၊ ဇာတော၊ ဘွား၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တဿ၊ ထိုတိတ္ထိပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပူရာဏောတိနာမံ၊ ပူရာဏဟူသောအမည်ကို၊ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏၊ ပလ္လာယိတွာပန၊ ထွက်ပြေးလေ၍ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကဿပေါတိ၊ ကဿပအမျိုးဟူ၍၊ ဂေါတ္တံ၊ အနွယ်ကို၊ ဥဒ္ဓိသိ၊ ညွှန်းပြ၏၊ သဗ္ဗညုတဉ္စ၊ အလုံ့လုံသောတရားကိုသိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ ပစ္စညာသိ၊ ဝန်ခံ၏၊ ကေလိတိ၊ မကွလိဟူသည်ကား၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဂေါသာလာယာ၊ နွားကျောင်းသား၏ တင်းကုပ်၌၊ ဇာတတ္တာ၊ ဘွားမြင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂေါသာလောတိဝိ၊ ဂေါသာလဟူ၍လည်း၊ ဂုဗ္ဘတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သော၊ ထိုမကွလိဂေါသာလသည်၊ ဇာတိယာ၊ အမျိုးအားဖြင့်၊ ဒါသောဇေ၊ ကျွန်မျိုးသာလျှင်တည်း၊ ပလ္လာယိတွာ၊

ထွက်ပြေးလေ၍၊ သဗ္ဗညုတဉ္စ၊ အလုံးစုံသောတရားကို သိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ ပစ္စညာသိ၊ ဝန်ခံ၏။ အဇိတောဝတိ၊ အဇိတဟူသည်ကား၊ နာမံ၊ အမည်တည်း။ အပ္ပိစ္ဆတဿ၊ အလိုနည်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကေသကမ္မလံ၊ လူဆံပင်ဖြင့်ရက်အပ်သောကမ္မလာကို၊ ဓာရေတိ၊ ဆောင်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုသူအား၊ ကေသကမ္မလောတိ၊ ကေသကမ္မလဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ပကုဋ္ဌေတိ၊ ပကုဋ္ဌေဟူသည်ကား၊ နာမံ၊ အမည်တည်း။ ကစ္စာယနောတိ၊ ကစ္စာယနဟူသည်ကား၊ ဂေါတ္တံ၊ အနွယ်တည်း။ အပ္ပိစ္ဆဝသေနစ၊ အလိုနည်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥဒကေ၊ ရေ၌၊ ဇီဝသညာယစ၊ အသက်ရှိ၏ ဟူသောအမှတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မုခခေဝနာဒိံ၊ မျက်နှာသစ်ခြင်းအစရှိသည်ကို၊ ပဋိက္ခိတ္တော၊ ပတ်၏။ သေဝပိ၊ ထိုပကုဋ္ဌကစ္စာယနသည်လည်း၊ သဗ္ဗညုတဉ္စ၊ အလုံးစုံသောတရားကိုသိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း၊ ပစ္စညာသိ၊ ဝန်ခံ၏။ သဗ္ဗယောတိ၊ သဗ္ဗယောဟူသည်ကား၊ နာမံ၊ အမည်တည်း။ ဗေလဋ္ဌောပန၊ ဗေလဋ္ဌသည်ကား၊ အဿ၊ ထိုသူ၏၊ ဝိတာ၊ အဘတည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့် ဗေလဋ္ဌပုတ္တောတိ၊ ဗေလဋ္ဌပုတ္တဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သေဝပိ၊ ထိုသဗ္ဗယဗေလဋ္ဌပုတ္တသည်လည်း၊ သဗ္ဗညုတံ၊ အလုံးစုံသောတရားကိုသိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပစ္စညာသိ၊ ဝန်ခံ၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာနာမေန၊ ရဟန်းအမည်အားဖြင့်၊ နိဂဗ္ဗောတိ၊ နိဂဗ္ဗဟူ၍၊ ဝိတုနာမေန၊ အဘအမည်အားဖြင့်၊ နာဓုပုတ္တောတိ၊ နာဓုပုတ္တဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ နာဓုခေါတိနာမံ၊ နာဓုဟူသောအမည်သည်၊ အဿ၊ ထိုနိဂဗ္ဗ၏၊ ဝိတာဝကိရ၊ အဘ၏ အမည်ဖြစ်သတတ်၊ တဿ၊ ထိုနာဓု၏၊ ပုတ္တော၊ သားတည်း၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ နာဓုပုတ္တော၊ နာဓုပုတ္တမည်၏။ သေဝ၊ ထိုနိဂဗ္ဗနာဓုပုတ္တသည်၊ သဗ္ဗညုတံ၊ အလုံးစုံသောတရားကိုသိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပစ္စညာသိ၊ ဝန်ခံ၏။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံခြောက်ယောက်ကုန်သောတိတ္ထိရဟန်းတို့အား၊ ပဉ္စပဉ္စသတသိသပရိဝါရာ၊ ငါးရာငါးရာသော တပည့်အခြံအရံရှိကုန်သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေတိ၊ တေဟူသည်ကား၊ တေဆသတ္တာရော၊ ထိုခြောက်ယောက်သောဆရာတို့သည်၊ တေပဉ္စေတိ၊ တေပဉ္စေဟူသည်ကား၊ ငါးသတိ၊ နှစ်ဆယ်ကုန်သော၊ တေပဉ္စေ၊ ထိုပြဿနာတို့ကို၊ တေဆသတ္တာရော၊ ထိုခြောက်ယောက်သောဆရာတို့သည်၊ နသမ္ဘာဒယန္တိတိ၊ နသမ္ဘာဒယန္တိဟူသည်ကား၊ နသမ္ဘာဒေန္တိ၊ အပြီးသို့မရောက်စေနိုင်ကုန်၊ ကောပန္တိ၊ ကောပံဟူသည်ကား၊ စိတ္တစေတသိကာနံ၊ မိတ်စေတသိက်တို့၏၊ အာပိလ

စာဝံ၊ နောက်ကျသည့်၏အဖြစ်ကို။ ဒေါသန္တိ။ ဒေါသံဟူသည့်ကား၊ ပဒုတ္တ
 စိတ္တံ၊ ပြစ်မှားသောစိတ်ကို၊ တဒုဘယံ၊ ထိုနှစ်ပါးရုံဖြစ်သော၊ ဇေတံဝစနံ၊
 ထိုစကားသည်၊ မန္တတိက္ခတောဒဿ။ အနှေးအလျင်ဟုကွဲပြားသော၊ ကော
 စသေဝ၊ ဒေါသ၏သာလျှင်၊ အဓိဝစနံနာမ်၊ အမည်တည်း။ အပ္ပတ္တယန္တိ၊
 အပ္ပတ္တယံဟူသည့်ကား၊ အပ္ပတိတံ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကို၊ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံး
 မသာယာခြင်းကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ပါတုကရောန္တိတိ၊ ပါတုကရောန္တိဟူသည့်ကား၊ ကာယဝစိဝိကာနေ၊
 ကိုယ်နှုတ်တို့ကိုဘောက်ပြန်စေသဖြင့်၊ ပကာသေန္တိ၊ ထင်ရှားပြကုန်၏၊
 ပါကဇ္ဇံ၊ ထင်ရှားသည်ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြကုန်၏၊ ဟိနာယာတိ၊ ဟိနာယ
 ဟူသည့်ကား၊ ဂဟဋ္ဌဘာဝါယ၊ လူ၏အဖြစ်၌၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဂဟဋ္ဌဘာ
 ဝေါ၊ လူ၏အဖြစ်သည်၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ ဥပနိဓေယ၊ ထောက်ထား
 ၍၊ သိသာဒိဂုဏဟိ၊ သိလအစရှိသောဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ တတော၊ ထို
 ရဟန်းဖြစ်သောသူအောက်၊ ဟိနေ၊ ယုတ်လျော့၏၊ ကာမသုခပဋိသေဝန
 တောစ၊ ကာမဂုဏ် ချမ်းသာကို ဖြစ်သော ကြောင့်လည်း၊ ဟိနေတိ၊
 ဟိနဟူ၍၊ ဂဟဋ္ဌာ၊ လူကို၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်
 သည်းဥစ္စာ၊ မြင့်မြတ်၏၊ အာဝတ္တိတွာတိ၊ အာဝတ္တိတွာ ဟူသည့်ကား၊
 ဩသတ္တိတွာ၊ နောက်သို့ဆုတ်၍၊ ကာမေပရိဘုဉ္ဇေယျန္တိ၊ ကာမေပရိဘုဉ္ဇေ
 ယျံဟူသည့်ကား၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ပဋိသေဝေယျံ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုသဘိယအား၊ သဗ္ဗညုတံ၊ အလုံးစုံသောတရားကိုသိ
 သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပရိညာတာနတ္ထိ၊ ဝန်ခံကုန်သောပူရာဏကဿပအစရှိ
 သောသူတို့အားလည်း၊ တုန္တိ၊ ကတ္တံ၊ အချည်းနှီး၏အဖြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
 အဟောသိကိရု၊ ဖြစ်သကတံ၊ ဥပ္ပန္နပရိဝိတက္ကဝသေနေဝစ၊ ဖြစ်သောအ
 ကြံအစည်၏အစွမ်းဖြင့်လျှင်၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အတန်တလဲလဲ၊
 ဝိမံသမာနဿ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်သော၊ သဘိယဿ၊ သဘိယအမည်ရှိ
 သော၊ ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ ပရိဗ္ဗိတိအား၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဇေတံ၊ ဤသို့သော
 အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြန်၏၊ ကိံ၊ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ပြန်သ
 နည်း၊ အယံပိခေါသမဏောတိစ၊ အယံပိခေါသမဏောဟူသောစကားကို
 လည်းကောင်း၊ ယေပိတောတောန္တောတိစ၊ ယေပိတောတောန္တောဟူသော
 စကားကိုလည်းကောင်း၊ သမဏောခေါဒဟရောတိနဥညာတဗ္ဗောတိစ၊
 သမဏောခေါဒဟရောတိနဥညာတဗ္ဗောဟူသောစကားကိုလည်းကောင်း၊
 ဣတိဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ ဇေတံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊

ဖြစ်၏။ ။တဉ္စ၊ ထိုစကား၌၊ ဖိဏ္ဍာတိအာဒိနိ၊ ဖိဏ္ဍာဤသို့အစရှိကုန်
 သော၊ ပဒါနိ၊ ဝုဒ္ဓိတို့သည်၊ ဝုတ္တနယာနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိကုန်
 သည်သာတည်း၊ ထေရောတိ၊ ထေရောဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 သမဏဓဗ္ဗေ၊ ရဟန်းတို့၏အကျင့်တရား၌၊ ဘိရတာဝပ္ပတ္တာ၊ မြဲမြံစွာတည်
 သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သော၊ ဝုတ္တညူတိ၊ ဝုတ္တညူဟူသည်ကား၊ ရတ
 နညူ၊ ရတနာကိုသိသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာနရတနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောရတနာ
 ကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဇာနာမ၊ သိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သကာယ၊ မိမိ၏ဥစ္စာ
 ဖြစ်သော၊ ပဋိညာယ၊ ဝန်ခံခြင်းဖြင့်၊ လောကေနာပိ၊ လူအပေါင်းသည်
 လည်း၊ သမ္ပတာ၊ သမုတ်အပ်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗဟုရတ္တံ၊ များစွာ
 သောနေညဉ်ပတ်လုံး၊ ဝိဒ္ဓ၊ သိကုန်၏၊ ဧတေသံ၊ ထိုခြောက်ယောက်သော
 တိတ္ထိတို့အား၊ ဝိရပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြု၍ကြာမြင့်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိရပဗ္ဗဇိတာ၊ ဝိရပဗ္ဗဇိတမည်ကုန်၏၊
 နဉ္စညာတဗ္ဗောတိ၊ နဉ္စညာတဗ္ဗောဟူသည်ကား၊ အဝဇာနိတဗ္ဗော၊ အယုတ်
 အားဖြင့် သိအပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ နိစိကတွာ၊ နိမ့်ရာထားသည်ကိုပြု၍၊
 ဇာနိတဗ္ဗော၊ သိအပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ နပရိဘောတ္တဗ္ဗောတိ၊ နပရိဘောတ္တဗ္ဗောဟူသည်ကား၊ နပရိ
 တပိဘဗ္ဗော၊ မနှိပ်စက်အပ်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ကိဉ္စဿတိ၊
 အဘယ်သို့သိနိုင်အံ့နည်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ နကထေတဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၍၊ ကဗီဝေပိကိန္တိတိ၊ ကဗီဝေ
 ပိကိန္တိဟူသည်ကား၊ သဘိယော၊ သဘိယသည်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ သဗ္ဗာဒမာနော၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ရူပသမ္ပတ္တိံ၊ အဆင်း
 တော်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဥပသမသုစိတံ၊ ဣန္ဒြေငြိမ်သက်တည်ကြည်
 ခြင်းစင်ကြယ်ခြင်းရှိတော်မူသော၊ သဗ္ဗညုတံ၊ အလုံးစုံသောတရားကို
 သိတော်မူသည်၏အဖြစ်ကို၊ သဗ္ဗာဝယမာနော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောမြတ်
 နိုးခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဂတုဒ္ဓစ္စော၊ ကင်းသောပျံ့လွင့်ခြင်းရှိသည်ဟုတွေး
 မြင်၍၊ ကဗီဝေပိကိန္တိတိအာဒိ၊ ကဗီဝေပိကိန္တိဤသို့အစရှိသော စကား
 ကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမေသံ၊ ဤပြဿနာ
 တို့၏၊ ဗျာကရဏံ၊ အဖြေကို၊ လဘောယျံနုခေါ၊ လေတ္တံ၊ လော၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့
 ပဉ္စာဗျာကရဏကဗီတာယ၊ အမေးပြဿနာ၏ အဖြေကိုယုံမှားသင်္ကာရှိ
 သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ကဗီ၊ ယုံမှားသင်္ကာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣမဿစ ဣမဿ

၁၀၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

စပဉ္စသ၊ ဤမည် ဤမည်သော ပြဿနာ၏ လည်း၊ အတ္ထော၊ အနက်
သည်၊ ကောနုခေါ၊ အဘယ်သို့ဆိုသည်၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ဝိစိကိန္တယ၊
ယုံမှားသင်္ကာရှိသဖြင့်၊ ဝေစိကိန္တိ၊ ဝေစိကိန္တိမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
ဒုဗ္ဗလဝိစိကိန္တယ၊ အားနည်းသောယုံမှားသင်္ကာခြင်းဖြင့်၊ တေသံတေ
သံပဉ္စာနံ၊ ထိုထိုသော ပြဿနာတို့၏၊ အတ္ထော၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်တို့ကို၊
ကင်္ခတော၊ ယုံမှား တွေးတောခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကင်္ခ၊
ကင်္ခမည်၏၊ ဗလဝတိယာ၊ ကြီးသောအားဖြင့်၊ ဝိစိနန္တော၊ စူးစမ်းရှာဖွေ
သည်ရှိသော်၊ ကိန္တတိယေဝ၊ ပြုပြင်သည်သာတည်း၊ သန္တိဋ္ဌာတုံ၊ ဆုံး
ဖြတ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေစိ
ကိန္တိ၊ ဝေစိကိန္တိမည်၏။ အတိကင်္ခမာနောတိ၊ အတိကင်္ခမာနေဟူ
သည်ကား၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ပတ္တယမာနော၊ တောင်းတသည်ဖြစ်
၍၊ တေသန္တကရောတိ၊ တေသန္တကရောဟူသည်ကား၊ တေသံပဉ္စာနံ၊ ထို
ပြဿနာတို့၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုတတ်သော၊ ဘဝန္တောစ၊ အရှင်
ဘုရားသည်လည်း၊ ဝေ၊ ဤပြဿနာကို၊ အက္ခာဟိ၊ ဟောကြားတော်မူပါ
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသောန္တော၊ ပြည့်စုံလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စေမေပုဋ္ဌော(ပ)
ဗျာကရောဟိမေဟိ၊ ပဉ္စေမေပုဋ္ဌော(ပ)ဗျာကရောဟိမေဟူသောစကားကို၊
အာဟ၊ လျှောက်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ပဉ္စေမတိ၊ ပဉ္စေမဟူသည်ကား၊
မယာ၊ တပည့်တော်သည်၊ ပဉ္စေ၊ ပြဿနာတို့ကို၊ ပုဋ္ဌောတိ၊ ပုဋ္ဌောဟူသည်
ကား၊ ပုတ္တိတော၊ မေးလျှောက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အနုပုဗ္ဗန္တိ၊ အနုပုဗ္ဗဟူ
သည်ကား၊ ပဉ္စသ၊ ပြဿနာ၏၊ ပဋိပါနိယာ၊ အစဉ်အတိုင်းဖြင့်၊ အနု
ဓမ္မန္တိ၊ အနုဓမ္မဟူသည်ကား၊ အတ္ထာနုဇ္ဈပံ၊ အနက်အားလျော်စွာ၊ ပါဠိ၊
ပါဠိ၏အစဉ်သို့၊ အာရောပေန္တော၊ တင်လျက်၊ ဗျာကရောဟိမေဟိ၊ ဗျာက
ရောဟိမေဟူသည်ကား၊ ပဉ္စေ၊ ပြဿနာကို၊ ဗျာကရောဟိ၊ ဖြေကြားတော်မူ
ပါလော၊ ခုရတောတိ၊ ခုရတောဟူသည်ကား၊ သော၊ ထိုသဘိယသည်၊
ဣတောမိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊ အာဟိဏ္ဏန္တော၊ လှည့်ပတ်သည်ဖြစ်၍၊
သတ္တယောဇနသတမဂ္ဂတော၊ ယူဇာတရာချနစ်ဆယ်ရှိသောခရီးမှ၊ အာ
ဂတောကိရ၊ သာနဲ့သတတ်၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ခုရတောအာဂတောသိတိ၊ ခုရတောအာဂတောသိဟူ၍၊ အာဟ၊
မိန့်တော်မူ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကဿပဘဂဝတော၊ ကဿပဘုရားရှင်
၏၊ သာသနတော၊ သာသနာတော်မှ၊ အာဂတတ္တံ၊ လာသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ခုရတောအာဂတောသိတိ၊ ခုရတောအာဂတောသိဟူ၍၊ နံ၊ ထို

သင်္ခယကို၊ အာဟာရိန္ဒတော်မူ၏။ ဂုတ္တမန္တိဇ္ဈမာယဂါထာယ၊ ပုစ္ဆမိဟု
 သောဤဂါထာဖြင့်၊ အဿ၊ ယိသင်္ခယအား၊ သဗ္ဗညုပဝါရဏံ၊ အလုံးစုံကို
 သိတော်မူသော သုရားတို့၏သိတ်ခြင်းကို၊ ပဝါရေတိ၊ သိတ်တော်မူ၏။
 တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ မနသိန္ဒြသီဟိ၊ မနသိန္ဒြသီဟူသည်ကား၊ မနသ၊
 စိတ်ဖြင့်၊ ဣန္ဒြသိ၊ အလိုရှိ၏။ ယံဝတာဟန္တိ၊ ယံဝတာဟံဟူသည်ကား၊
 ယကား၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္တမနောတိ၊ အတ္တမနော
 ဟူသည်ကား၊ ဝီတိပါမောဇ္ဇသောမနသေဟိ၊ နှစ်လိုဝင်းမြောက်သာရွှင်
 ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓဗိက္ခော၊ တွေ့သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒဂ္ဂေါတိ၊ ဥဒဂ္ဂေါဟူ
 သည်ကား၊ ကာယေနစ၊ ကံဗျံဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗိက္ခေနစ၊ စိတ်ဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ အတ္တန္တတော၊ အလွန်တက်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဒံပနပဒံ၊ ဤဥဒဂ္ဂေါဟူ
 သောပုဒ်သည်ကား၊ သဗ္ဗပါဠေသု၊ အလုံးစုံသောပါဌ်တို့၌၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယေဟိဓမ္မေဟိ၊ အကြင်တရားတို့ဖြင့်၊ အတ္တမနော၊
 နှစ်လိုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တေ၊ ထိုအခြင်းအရာတို့ကို၊ ဒေသသန္တော၊ ပြုတော်
 မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပရုဒိတောဝီတိသောမနဿဇာတောတိ၊ ပရုဒိတောဝီတိ
 သောမနဿဇာတောဟူသောပုဒ်ကို၊ အာဟာရိန္ဒ၊ ကိ'ပတ္တိနန္တိ၊ ကိ'
 ပတ္တိနံဟူသည်ကား၊ ကိ'၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ပတ္တိ၊ ရောက်အပ်သနည်း၊ ကိ'၊
 အဘယ်သူသည်၊ အမိဂဟံ၊ ရအပ်သနည်း၊ သောရတန္တိ၊ သောရတံ
 ဟူသည်ကား၊ သုဂ္ဂပသန္တိ၊ ကောင်းစွာငြိမ်းသည်၊ သုရဏန္တိ၊ သုရတံဟူ
 ၍လည်း၊ ပါဠေ၊ ပါဌ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သုဗ္ဗု၊ ကောင်းစွာ၊ ဥပရဝံ၊ မွေ့
 လျော်အပ်သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဇန္တန္တိ
 ဇန္တံဟူသည်ကား၊ ဇမိတံ၊ ကိလေသာကိုဆုံးမနိုင်သနည်း၊ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဗုဒ္ဓေါ
 ဟူသည်ကား၊ ဝိဗုဒ္ဓေါ၊ အထူးတရားကို သိတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ကထံ၊ အဘယ်သူနည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗုဒ္ဓံ၊ သိအပ်သောသစ္စာလေးပါး
 တရားကို၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဗုဒ္ဓိတဗ္ဗော၊ သိအပ်သနည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 သင်္ခယော၊ သင်္ခယသည်၊ ဧကမေကာယဂါထာယ၊ တခုတခုသောဂါထာ
 ၌၊ စတ္တာရောစတ္တာရော၊ လေးပါးလေးပါးသောပုစ္ဆာတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 ပဉ္စဟိဂါထာဟိ၊ ငါးဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဝိသတိပဉ္စေ၊ နှစ်ဆယ်သောပြဿနာ
 တို့ကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။ ဘဂဝါပန၊ မြတ်စွာသုရားသည်ကား၊
 အဿ၊ ယိသင်္ခယအား၊ ဧကမေကံ၊ တခုတခုသော၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ဧက
 မေကာယ၊ တခုတခုသော၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အရဟတ္တ
 နိက္ခေဒုနော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအဆုံးထားသဖြင့်လျှင်၊ ဝိသတိဂါထာဟိ၊

၁၀၆ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

နှစ်ဆယ်သော ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြားတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထို
ဂါထာတို့၌၊ တိန္ဒကိလေသော၊ ချိုးဖဲ့ အပ်ပြီးသောကိလေသာရှိသော၊ ပရမတ္ထ
ဘိက္ခု၊ ပရမတ္ထရဟန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောစ၊ ထိုပရမတ္ထရဟန်းသည်
ကား၊ နိဗ္ဗာနဝတ္ထော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်၊ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကိံ ပတ္တိနမာဟုဘိက္ခု၊ နိဗ္ဗာန်
အာဒိ၊ ကိံ ပတ္တိနမာဟုဘိက္ခု၊ နံ ဤသို့အစရှိသော၊ ဣဝံ ပဉ္စ၊ ဤပြဿနာကို၊
ဗျာကရောဇ္ဇော၊ ဖြေကြားတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပဇ္ဇေနာတိအာဒိ၊ ပဇ္ဇေန
ဤသို့အစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊
အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ယောဘိက္ခု၊
အကြင်ရဟန်းသည်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ဘာဝိတေန၊ ပွားစေအပ်သော၊
မဂ္ဂေန၊ မဂ်တရားဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာနဝတော၊ ငြိမ်းခြင်းသို့ရောက်သည်ရှိသော်၊
ကိလေသနိဗ္ဗာနံ၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်းသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ ပရိနိဗ္ဗာန
ဝတတ္တာ ဝေစ၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်းသို့ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
သာလျှင်၊ ဝိတိန္တကင်္ခါ၊ ယုံမှားသင်္ကာဝိဝိက်န္တောကိုကူးမြောက် နိုင်၏။
ဝိပတ္တိသမ္ပတ္တိဟာနိဗ္ဗုဒ္ဓန္တေ ဒသဿာတုညအသုညသောဒန္တ၊ ပျက်စီးခြင်း
ပြည့်စုံခြင်း ယုတ်ခြင်းပွားခြင်းဥဒ္ဓန္တဒေသယူ သဿတအယူ ကုသိုလ်
အကုသိုလ်တို့၏အပြားကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဘင်္ဂဘဝဉ္စ၊ ယုတ်သောဘဝ
မြတ်သောဘဝကိုလည်းကောင်း၊ ဝိပ္ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ မဂ္ဂဝါသံ၊ ဖင်
တည်းဟူသောသုံးခြင်းသို့၊ ဂုတိတဝါသံ၊ လေကုန်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဧတ
သံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဝိဇ္ဇာပုနန္တဝေါ၊ ကုန်ပြီးသောတတန်ပမိုသန္တေန
ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း၊ ဂုတိဝစနာနံ၊ ပြီးပွမ်းသောစကား
တို့ကို၊ အရဟော၊ ထိုက်၏။ သောဘိက္ခုတိ၊ သောဘိက္ခုဟူသည်ကား၊
ဝိပ္ပနိပတ္တိတောစ၊ ထူးသောအကျင့်သို့ရောက်သောအားဖြင့်လည်း၊ သုဗ္ဗ၊
ကောင်းစွာ၊ ဥပရတဘာဝေနစ၊ နိဗ္ဗာန်တရားကိုနှစ်သက်မွေ့လျော်သော
အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နာနပ္ပကာရ ကိလေသဂူပသမေနစ၊ အထူးထူး
အပြားပြားသောကိလေသာတို့မှ ငြိမ်းသဖြင့်လည်းကောင်း၊ သောဘိက္ခု၊
ထိုရဟန်းသည်၊ ရတော၊ မွေ့လျော်နှစ်သက်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်
ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဒသေ
ဇ္ဇော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗတ္ထဥပေက္ခကောဘိအာဒိနာ၊ သဗ္ဗတ္ထ
ဥပေက္ခကောဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဗုတိယပဉ္စာဗျာကရေတံ၊
နှစ်ခုမြောက်သောပြဿနာ၏အဖြေကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တဿာ၊

ထိုဂါထာ၏အတ္ထာ၊အနက်ကို၊ဇေဝံ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊ထိအပ်၏၊ယေဇ
သိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ သဗ္ဗတ္ထရူပါဒီသု၊ အလုံးစုံရူပါရုံအစရှိကုန်
သော၊အာရမ္မဇကသု၊အာရုံရှိ၌၊စက္ခုနာ၊မျက်စိဖြင့်၊ရူပံ၊ရူပါရုံကို၊ဒိသ္မာ၊
မြင်၍၊သုမနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်၊ နေဝဟောတိ၊မဖြစ်၊ ဒုမ္မနော၊နှလုံးမ
သာယာသည်၊ နဟောတိ မဖြစ်၊ ဣတိဇေဝံ၊ဤသို့၊ ပဝတ္တာယ၊ ဖြစ်သော၊
ဆဇ္ဇဂုံပက္ခာယ၊ ဆဇ္ဇဂုံပက္ခာဖြင့်၊ဥပေက္ခကော၊လျစ်လျူရှုသည်၊ဟော
တိ၊ဖြစ်၏၊ ဝေပုလ္လပတ္တာယ၊ ပြန့်ပြောခြင်းသို့ ရောက်သော၊ သင်္ခယာ၊
သင်္ခယဖြင့်၊သင်္ခယ၊သင်္ခယရှိသည်၊ နသောဟိံသတိတိ၊ နသောဟိံသတိ
ဟူသည့်ကား၊ နေဝဟိံသတိ၊ မညှဉ်းဆဲ၊ ကိဉ္စိတိ၊ ကိဉ္စိဟူသည်ကား၊
သောသိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ထာဝရာဒိဝောဒံ၊ ထာဝရအစရှိသည်တို့
ဖြင့်၊သော၊သတ္တံ၊သတ္တဝါကို၊ သဗ္ဗလောကေ၊အလုံးစုံသောလောက
၌၊သဗ္ဗတ္ထံဝါပိ၊အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ လောကေ၊လူ၌၊တိဇ္ဈော၊စက္ခု၊
တြိဗလးပါးမှ ကူးမြောက်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တိဇ္ဈော၊ တိဇ္ဈာ
မည်၏၊သမိတပါပတ္တာ၊ငြိမ်းငြိမ်းသောမကောင်းမှုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
သမကော၊သမာမည်၏၊အာဝိလသင်္ကပ္ပံ၊နောက်ကျသောအကြံအစည်
ကို၊ပဟာယ၊ ပယ်သဖြင့်၊ အနာဝိလော၊အနာဝိလမည်၏၊ ယသမ္ပာ၊ အ
ကြင်ရဟန်းအားလည်း၊ရာဂဒေါသမောဟမာနဒိဋ္ဌိကိလေသဒုဇ္ဈရိတသင်္ခါ
တာ၊ ရာဂဒေါသမောဟမာနဒိဋ္ဌိကိလေသဒုဇ္ဈရိက် ဘုရင့်အပ်ကုန်သော၊
ဣဒမသတ္တ၊ဤခုနစ်ပါးကုန်သော၊ဥဿဒါ၊ဥဿဒတရားတို့သည်၊ကေဝိ၊
တရုတရကုန်သော၊ ဩဇ္ဈာရိကာဝါ၊ရုန့်ရင်းသော တရားတို့သည်လည်း
ကောင်း၊သုရမာဝါ၊သိမ်မွေ့သောတရားတို့သည်လည်းကောင်း၊ နသန္တိ၊
မရှိလေကုန်၊ သောသိက္ခ၊ထိုရဟန်းသည်၊ ဣမာယဥပေက္ခာဒိဟာရိတာ
ယစ၊ဤဥပေက္ခာဖြင့်၊နုခြင်းရှိသည် ၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သတိဝေ
ပုလ္လတာယစ၊သတိပြန့်ပြောသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဝိပိံသ
ကတာယစ၊မညှဉ်းဆဲသည် ၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ဝိပုဗ္ဗိပတ္တိတောစ၊
ထူးသောအကျင့်သို့ရောက်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သုဠ၊ကောင်း
စွာ၊ဥပရုတဘာဝေနစ၊ နိဗ္ဗာန်တရားကိုနှစ်သက် မွေ့လျော်သောအားဖြင့်
လည်းကောင်း၊ဣဒိနာဩစာဒိနာနပ္ပကာရကိလေသဂူဝသမေနစ၊ ဤဩ
စာအစရှိသော အထူးထူးအပြားပြားသော ကိလေသာတို့မှ ငြိမ်းသဖြင့်
လည်းကောင်း၊သောသိက္ခ၊ထိုရဟန်းသည်၊ ရတော၊မွေ့လျော်၏၊ဣတိ
အသိ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်

၁၀၈ ဆုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

လည်း၊ ဘာဝိတိန္ဒြိယနိဗ္ဗယော၊ ပွားစေအပ်သောဣန္ဒြေဘေးမရှိသည်ဖြစ်
 ဤ၊ နိဗ္ဗိကာရော၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဒဿ
 န္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယသိန္ဒြိယာနိတိဂါထာယ၊ ယသိန္ဒြိယာ
 နိအစရှိသောဂါထာဖြင့်၊ တတိယပဉ္စ၊ သုံးခုမြောက်သောပြဿနာကို၊ ဗျာ
 ကာသိ၊ ဖြေကြားဟောမူပေ၏၊ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
 ဇေ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယသသဘိက္ခုနော၊ အကြင်သူတန်းအား၊
 စက္ခာဒိနိ၊ စက္ခုအစရှိကုန်သော၊ ဆန္ဒိန္ဒြိယာနိ၊ ခြောက်ပါးသောဣန္ဒြေတို့ကို
 ဂေါစရဘာဝနာယ၊ အလေ့အကျက် ပွားစေသောအားဖြင့်၊ အနတ္တဒိတိ
 လက္ခဏံ၊ အနိစ္စအစရှိသောသုံးပါးသော လက္ခဏာသို့၊ အာရောပေတွာ၊
 တင်၍၊ ဝါသနာဘာဝနာယ၊ ထိုမွန်းသောဘာဝနာဖြင့်၊ သတိသမ္ပဗညာ
 ဂန္တိ၊ သတိပညာတည်းဟူသော ဖွဲ့ကြီးကို၊ ဂါဟာပေတွာစ၊ ယူစေ၍လည်း၊
 ဘာဝိတာနိ၊ ပွားစေအပ်ကုန်၏၊ ဂေါစရဘာဝနာယ၊ အလေ့အကျက်ဘာဝ
 နာဖြင့်၊ သတိသမ္ပဗညဂန္တိ၊ သတိပညာတည်းဟူသော ဖွဲ့ကြီးကို၊ ဂါဟာ
 ပေတွာစ၊ ယူစေပြီး၍လည်း၊ ဘာဝိတာနိ၊ ပွားစေအပ်ကုန်၏၊ တာနိစခေါ
 ဘာဝနာနိ၊ ထိုဘာဝနာတို့ သည်လည်း၊ အဇ္ဈတ္တဂေါစရ ဘာဝနာယ၊
 အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ အာရုံပြု၍ အလေ့အကျက်ကို ပွားစေသဖြင့်၊ ဘာဝိတာနိ၊
 ပွားစေအပ်ကုန်၏၊ ဇေပနတထာ၊ ထိုအတူလည်း၊ ဗဟိဒ္ဓါစ၊ အဝသန္တာန်၌
 လည်း၊ ဘာဝိတာနိ၊ ပွားစေအပ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗလောကေတိ၊ သဗ္ဗလောက
 ဟူသည်ကား၊ ယေက္ကယတ္ထ၊ အကြင်အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဣန္ဒြေတို့
 ၏၊ ဝေကလ္လတာ၊ ချိုတဲ့သည်၏ အဖြစ်သည်၊ ဝေကလ္လတောဝါ၊ ချိုတဲ့
 သောအားဖြင့်လည်း၊ သမ္ဘဝေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊
 အဘိဇ္ဈာဒိဝသေန၊ အဘိဇ္ဈာအစရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ နဘာဝိတာနိ၊ မပွား
 စေအပ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗိဇ္ဈာတွာ၊ သိ၍၊ ပဋိဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထိုးတွင်း၍၊ ဣမံ
 လောကဉ္စ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကကိုလည်းကောင်း၊ ပရဉ္စလောကံ၊ တလွန်
 လောကကိုလည်းကောင်း၊ သကုသန္တတိခန္ဓလောကဉ္စ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်
 သောခန္ဓလောကကိုလည်းကောင်း၊ ပရသန္တတိခန္ဓလောကဉ္စ၊ သူတပါး၏
 သန္တာန်၌ ဖြစ်သောခန္ဓလောကကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထိုးတွင်းသိ
 ၍၊ အဒန္တမရဏံ၊ မန့်ဇ္ဈေးသောသေခြင်းကို၊ မရိတုံကာမော၊ သေခြင်းငှါ အ
 အလိုရှိသောသူသည်၊ ကလံ၊ ရတေသောအခါကို၊ ကင်္ခတိ၊ ယုံမှားတွေး
 ကော၏၊ ဖိဝိတက္ခယကာလံ၊ အသက်ကုန်ဆုံးသောအခါကို၊ အာဂမေတိ။

ဦးသင့်၏။ ပဋိမာနေတိ၊ ဖြတ်နိုး၏။ မရဏသား၊ သေခြင်းကို၊ နာဘယတိ၊
မကြောက်၊ ယထာဟကံ၊ အာဟ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာအဘယ်သို့ဆိုဘူးသ
နည်းဟူမူကား၊ ယေရော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ မရဏ၊ သေရ
ခြင်း၌၊ မေ၊ ငါအား၊ တယံ၊ ကြောက်ခြင်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဇိဝိတေ၊ အသက်
ရှင်ခြင်၌၊ နိကန္တိ၊ တပ်မက်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဟံ၊ ငါသည်။ မရဏံ၊
သေခြင်းကို။ နာဘိကန္တိမိ၊ မတောင်းတ၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းကို၊ နာဘိ
ကန္တိ မိ၊ မတောင်းတ၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ တစ္ဆကော၊ သူရင်၊ ဌား
ယောဂျားသည်။ နိဗ္ဗိသံ၊ အဘို့၊ အခကို၊ ပဋိကန္တိတိယထာ၊ တောင်းတပွား
တောသကဲ့သို့၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှင်သော၊ ကာလဉ္စ၊ အခါကို
လည်း၊ ပဋိကန္တိမိ၊ တောင်းတရာ၏၊ ဘာဝိတောသဒန္တောတိ၊ ဘာဝိတောသ
ဒန္တောဟူသည့်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘာဝိတိန္ဒြိယာ၊ ပွားစေအပ်သောဇွဲခြွေရှိ
သော၊ သော၊ သို့ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒန္တော၊ ဆုံးမအပ်သောဇွဲခြွေရှိ၏။ ဗုဒ္ဓေါနာ
မ၊ ဘုရားမည်သည်ကား၊ ဗုဒ္ဓိသမ္ပန္နော၊ မညာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ကိလေ
သနိဒ္ဓါဝိဗုဒ္ဓေါစ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းမှနှိုးတော်မူ
တတ်သည်လည်း။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊
ကပ္ပါနိတိဂါယာယ၊ ကပ္ပါနိအစရှိသောဂါယာဖြင့်၊ စတုတ္ထံ၊ လေးကြိမ်
မြောက်သော၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြားတော်မူ၏။ တတ္ထံ၊ ထို
ဂါထာ၌၊ ကပ္ပါနိတိ၊ ကပ္ပါနိဟူသည်ကား၊ တဏှာဒိဗ္ဗိယော၊ တဏှာဒိဗ္ဗိတို့
တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တာ၊ ထိုတဏှာဒိဗ္ဗိတို့ကို၊ ယထာတထာ၊ ဟုတ်ဟုတ်
ညားညား၊ ဝိကပ္ပနတော၊ အထူးကြံတတ်သောအားဖြင့်၊ ကပ္ပါနိတိ၊ ကပ္ပါနိ
တို့ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဝိစေယျာတိ၊ ဝိစေယျဟူသည်ကား၊ အနိစ္စာ
ဒိဘာဝေန၊ အနိစ္စအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ သမသိတွာ၊ သုံးသင်၍၊ ဝိစ
ယျ၊ ဆင်ခြင်းစိစစ်ရာ၏။ ကေဝလာနိတိ၊ ကေဝလာနိဟူသည်ကား၊ သက
လာနိ၊ အလုံ့၊ ခုံကုန်သော၊ သံသာရန္တိ၊ သံသာရ်ဟူသည်ကား၊ ယောစာယံ
ယောစာအယံသံသာရော၊ အကြင်သံသာရာကို၊ ပဋိပါဒို့၊ အစဉ်အားဖြင့်၊
ခန္ဓာနဉ္စ၊ ခန္ဓာတို့၏လည်၊ ကောင်း၊ ဓာတုအာယတနာနဉ္စ၊ ဓာတ်အာယတန
တို့၏လည်းကောင်း၊ အဗ္ဗေသန္တိန္နံ၊ မပြတ်၊ ဝတ္ထမာနံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ သံသာရော
တိ၊ သံသာရာဟူ၍၊ ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ခန္ဓာပဋိပါဒိုသန္တိ၊
တော၊ ခန္ဓာအစရှိသည်တို့၏ အစဉ်မပြတ်ဖြစ်ခြင်း ဟုဆိုအပ်သောသ
ဘောသည်၊ သံသာရော၊ သံသာရာမည်၏။ တံသံသာရန္တံ၊ ထိုသံသာရာကို

၀၁၀ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-တတိယတွဲ၊

လည်းကောင်း၊ အလုံးစုံကို၊ ပိစေယျ၊ ဆင်ခြင်စိစစ်၍၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှ
သောဝကားအစဉ်ဖြင့်၊ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏၊ မူလဘူတသု၊ အရင်းအမြစ်ဖြစ်
၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ကမ္မကိလေသေသုစ၊ ကံကိလေသသတို့၌လည်းကောင်း၊
ခန္ဓေသုစ၊ ခန္ဓာတို့၌လည်းကောင်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ တိသုပိ၊ သုံးပါးလည်း
ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝဇ္ဇေသု၊ ဝရ်တို့၌၊ ပိပဿနံ၊ အထူးထူးရှုခြင်းကို၊ အာဟ၊
မိန့်တော်မူ၏၊ တဒုဘယံ၊ ရတုပပါတန္တိ၊ တဒုဘယံရတုပပါတံဟူသည်
ကား၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ရတိစ၊ ရတိကိုလည်းကောင်း၊ ဥပပါတဉ္စ၊
ပဋိသန္ဓေကို လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘယံ၊ နှစ်ပါးစုံကို၊ ပိစေယျ၊
ဆင်ခြင်စိစစ်၍၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ပိဂတရဇမနက်တံ၊ ဝိသုဒ္ဓန္တိ၊ ပိဂတရဇမနက်တံ ဝိသုဒ္ဓိဟူသည်
ကား၊ ရာဂါဒိရဇာနံ၊ ရာဂအစရှိသောကိလေသတည်းဟူသောကြောင့်၊ တို့၏၊
ပိဝမာ၊ ကင်းသောကြောင့်၊ အင်္ဂဏာနံ၊ ကိလေသတည်းဟူသောအပြစ်
တို့၏၊ အဘာဝါ၊ မရှိသောကြောင့်၊ မလာနဉ္စ၊ အညစ်အကြေးတို့၏လည်း၊
ပိဂတတ္ထာ၊ ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပိဂတမဇံ၊ အညစ်အကြေး
ကင်းသော၊ အနက်တံ၊ ကိလေသတည်းဟူသောအပြစ်မရှိသော၊ ဝိသုဒ္ဓိ၊
စင်ကြယ်သော၊ ပတ္တံ၊ ဇာတိက္ခယန္တိ၊ ပတ္တံ၊ ဇာတိက္ခယံဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာန
ပတ္တံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်းကို၊ တမာဟုဗုဒ္ဓန္တိ၊ တမာဟုဗုဒ္ဓံဟူသည်ကား၊
လောကုတ္တရပိပဿနာ၊ လောကုတ္တရပိပဿနာဖြစ်သော၊ ဣမာယရတုပ
ပါတဉ္စ၊ အဘဒါယ၊ ဤရတိပဋိသန္ဓေကို သိကတ်သောဉ္စ၊ အထူးရှိ
သော၊ ဗုဒ္ဓိယာ၊ ပညာနှင့်၊ သမ္ပန္နတ္ထာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပိဂတ
ရဇာဒိတာယ၊ ကင်းသော ကိလေသတည်းဟူသော ကြောင့်၊ အစရှိသော၊
ကိလေသနိဒ္ဓါဒိသုဒ္ဓတာယ၊ ကိလေသတည်းဟူသော အိပ်ခြင်းအစရှိ
သည်မှစင်ကြယ်သောသဘောရှိသော၊ ဣမာယပဋိပဒါယ၊ ဤသို့သောအ
ကျင့်ဖြင့်၊ ဇာတိက္ခယပတ္တံ၊ ဇာတိ၏ကုန်ခြင်းသို့ရောက်သောဝုတ္တိလ်ကို၊
ဗုဒ္ဓံ၊ ဗုဒ္ဓဟူ၍၊ အာဟု၊ ဟောတော်မူကုန်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊
ကပ္ပါနိပိစေယျကေဝလာနိတိ၊ ကပ္ပါနိပိစေယျကေဝလာနိဟူသည်ကား၊
အနုကေဝိသံဝဇ္ဇပိဝဇ္ဇကပ္ပေ အမုကြာသိန္တိ အာဒိနာ၊ အနုကေဝိသံဝဇ္ဇ
ပိဝဇ္ဇကပ္ပေ အမုကြာသိ' ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ပိစိနိတွာ၊
ရှေးချယ်စိစစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဇေတန၊
ဤကပ္ပါနိပိစေယျကေဝလာနိဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓမဝိန္တံ၊ ရှေးဦးစွာသော
ဝုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သံသာရံ၊ တဒုဘယံရတုပပါ

တန္တိ၊ သံသာရံ၊ တဒုသယံ၊ ရတုပပပါတံ၊ ဟူသည်ကား၊ သတ္တဝါနံ၊ သတ္တဝါ
 တို့၏၊ ရတိစ၊ ရတိကို လည်းကောင်း၊ ဥပပါတဉ္စ၊ ပဋိသန္ဓေကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဣတိဣမဉ္စဥဘယံ၊ ဤနှစ်ပါးရုံလည်းဖြစ်သော၊ သံသာရံ၊ သံသ^၁
 ရာကို၊ တောန္တော၊ အိုလူများတို့၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ ဣမေသတ္တဝ၊ ဤသတ္တဝါတို့
 သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊
 ဝိဝိနိတွာ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ ဇေတေန၊ ဤရတုပပါတ ဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ ဒုတိယဝိဇ္ဇံ၊ နှစ်ကြိမ်
 မြောက်သောဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အဝသေသေန၊
 ကြွင်းသောစကားဖြင့်၊ တတိယဝိဇ္ဇံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်သောအာသဝက္ခယ
 ဉာဏ်ကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဟိသတ္တံ၊ ငှက်၏၊ အာသဝက္ခယဉာဏေန၊
 အာသဝက္ခယ ဉာဏ်ဖြင့်၊ ဝိဂတဗျဇာဒိတာဝံ၊ ကင်းသောက်လေသာ
 တည်းဟူသောမြူရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ နိဗ္ဗာနပတ္တိစ၊ နိဗ္ဗာန်
 သို့ရောက်ခြင်းသည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တမာဟုဗုဒ္ဓန္တိ၊ တမာဟုဗုဒ္ဓ
 ဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဇ္ဇတ္တယဘောဗုဒ္ဓိသမ္ပန္နတံ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးအပြား
 ရှိသောဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်ကို၊ ဗုဒ္ဓံ၊ သုရားဟူ၍၊ အာဟု၊
 မိန့်တော်မူကုန်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဌမဂါထာယ၊ ပဌမဂါထာ၌၊ ဂုတ္တ
 ပဉ္စေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အမေး၌၊ ဝိဿန္တိတွာ၊ ဖြေတော်မူ၍၊ ဒုတိယဂါ
 ထာယ၊ နှစ်ခုမြောက်သော ဂါထာဖြင့်၊ ဂုတ္တပဉ္စေသုဝိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
 အမေးတို့၌လည်း၊ ဗြဟ္မတာဝံသေဌတာဝံ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊
 ရောက်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ပရမတ္ထ ဗြာဟ္မဏော၊ မချစ်သော ပုဏ္ဏား
 သည်၊ ဗာဟိတသဗ္ဗပါပေါ၊ အလုံးစုံသောအကုသိုလ်ကို၊ အပဋ္ဌတော်မူ
 သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မဒ၊ ထိုကြောင့်၊ တမတ္ထံ
 ထိုအကြောင်းကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဗာဟိတွာတိဂါ
 ထာယ၊ ဗာဟိတွာဟူသောဂါထာဖြင့်၊ ပဌမံ၊ နှေးဦးစွာသော၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာ
 ကို၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြားတော်မူ၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်
 ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယောပုဂ္ဂလေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ စတုတ္ထမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ သုဗ္ဗပါပကာနိ၊ အလုံးစုံသော
 အကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ဗာဟိတွာ၊ အပဋ္ဌ၍၊ ဌိတတ္တာ၊ တည်ပြီးသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗာဟိတပါပေါ
 ဣစ္စေ၊ ဗာဟိတပါပဟူ၍သာလျှင်၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဗာဟိတပါပတ္တာဝေ၊ မကောင်းမှုကိုအပဋ္ဌပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာ

လျှင်၊ ဝိမလော။ ကင်းသောအညစ်အကြေးရှိ၏။ ဝိမလတာဝံ။ အညစ်အ
 ကြေးကင်းသည်၏အဖြစ်သို့၊ ဗြဟ္မတာဝံ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ သေဋ္ဌ
 တာဝံ၊ ပြီးမှမ်းအပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိသမာဓိ
 ဝိက္ခေပကရဏကိလေသမလေန။ ငြိမ်းပြီးသောသမာဓိ၏ မျှလွင့်ခြင်းကို
 ပြုတတ်သော ကိလေသာတည်းဟူသော အညစ်အကြေးရှိသော၊ အဂ္ဂ
 ဗလသမာဓိနာ၊ မြတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော သမာဓိဖြင့်၊ သရေ၊
 ကောင်းစွာ၊ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သောသဘောရှိသော၊ သံသာ၊
 ဟေတုသမတိက္ကမေန၊ သံသာအကြောင်းကိုကောင်းစွာ လွန်မြောက်
 သဖြင့်၊ သံသာရံ၊ သံသာကို၊ အတိစ္စ၊ ကူးမြောက်၍၊ ပရိနိဗ္ဗိတကိစ္စတာ
 ယ၊ ပြီးပြီးသော ကိစ္စရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကေဝလီ၊ ကေဝလီမည်၏၊
 သောဗုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တဏှာဒိဗ္ဗိဟိ၊ တဏှာဒိဗ္ဗိတို့ဖြင့်၊ အနိဿိ
 တတ္ထာ၊ မမှီတွယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနိဿိတော၊ အနိဿိတမည်
 ၏၊ လောကဓမ္မေဟိ၊ လောကဓံတရားတို့ကြောင့်၊ နိဗ္ဗိကာရုတ္တာစ၊ တောက်
 ပြန့်သော သဘောမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ တာဒီတိစ၊
 သည်းခံတော်မူခြင်းရှိ၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပဝုစ္စတိ၊ အပြားအားဖြင့်ဆို
 အပ်၏၊ သဗြဟ္မာသောဗြဟ္မဏော၊ ထိုသို့ကောင်းမှု ၇၂ အပပြုအပ်လေပြီး
 သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ထုတိရဟော၊ ခြံ မွမ်း
 ခြင်းငှါထိုက်၏ဟူ၍၊ ပဝုစ္စတိ၊ အပြားအားဖြင့်ဆိုအပ်၏၊ သမိတပါပတာ
 ယ၊ မကောင်းမှုမှ ငြိမ်းပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဇဏော၊ သဇဏမည်
 တော်မူ၏၊ နှာတပါပတာယ၊ မကောင်းမှုကို ဖွပ်လျှော်ပြီးသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ နှာတကော၊ နှာတကမည်တော်မူ၏၊ အာရုံ၊ မကောင်းသောအမှု
 ကို၊ အကရဏေန၊ ပြုတော်မမူသောကြောင့်လည်း၊ နာဂေါ၊ နာဂမည်
 တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ တမတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ အပရာဟိ၊ တပါးကုန်သော၊ တိဟိဂါထာဟိ၊ သုံးဂါထာတို့ဖြင့်၊
 ဟာယောပဋ္ဌေ၊ သုံးခုသော ပြဿနာတို့ကို၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြားတော်
 မူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ သမိတာဝိတိ၊ သမိတာဝိဟူသည်ကား၊ အရိ
 ယမဂ္ဂန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ သမေတွာ၊ ငြိမ်း
 စေပြီး၍၊ ဌိတာ၊ တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သမဏော၊ သဏဟူ၍၊
 ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တထတ္ထာတိ၊ တထတ္တာဟူသည်ကား၊ တထာရူပေါ၊
 ထိုသို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သမဏော၊ သဏဟူ၍၊ ပဝုစ္စတိ၊ အပြား

အားဖြင့်ဆိုအပ်၏။ ဣဒိ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော
စကားဖြင့်။ ပဉ္စေ၊ ပြဿနာကို။ ဗျာကတော၊ ဖြေကြား တော်မူအပ်
သည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏။ သေသန္တိ၊ ကြွင်းသောစကားကိုလည်း။ တသ္မိံသမ
ဏေ၊ ထိုရဟန်း၌။ သင်္ခယဿ၊ သင်္ခယအား။ ဗဟုမာနဇနနတ္ထံ၊ များစွာ
မြတ်နိုးခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ထုတိဝံစနံ၊ မြီးပွင်းအပ်သေးစကားတည်း။
ဟိသန္တံ၊ မှန်၏။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သမိတာဝိ၊ ငြိမ်းပြီး
သော ကိလေသာရှိ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပုညပါပါနံ၊
ကုသိုလ်အကုသိုလ်တို့၏။ အပ္ပဗ္ဗိသန္တိကရဏေန၊ တဘန်ပဗ္ဗိသန္ဓေနေခြင်း
ကိုမပြုသဖြင့်၊ ပုညပါပံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကို။ ပဟာယ၊ ငယ်၍။ ရဇာနံ၊
ကိလေသာတည်းဟူသောမြူတို့၏။ ဝိဂမေန၊ ကင်းလွတ်သဖြင့်၊ ဝိရဇော၊
ဝိရဇမည်၏။ အနိစ္စာဒိဝသေန၊ အနိစ္စအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥတုာ၊
သိ၍၊ ဣမံလောကဉ္စ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကကိုလည်းကောင်း။ ပရလောကဉ္စ၊
တမလွန်လောကကိုလည်းကောင်း။ ဇာတိမရဏံ၊ ဖြစ်ခြင်းသေခြင်းကိုး
ဥပါတိဝတ္ထောစ၊ လွန်နိုင်သည်လည်း၊ ဟောတီးဖြစ်၏။ တာဒိစ၊ ဝနိတရား
ကိုလည်းခံနိုင်သည်လည်း၊ ဟောတီးဖြစ်၏။ နိန္ဒာယ(ပ)နှာတကောတိ
တ္ထေပန၊ နိန္ဒာယ(ပ)နှာတကောဟူသောဤဂါထာ၌ကား။ ယောပုဂ္ဂလော၊
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါသင်္ခါတော၊ အတွင်းအပဟုဆိုအပ်
သော၊ သဗ္ဗသ္မိံဝိ။ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ အာယတနလောကေ၊ အာ
ယတနတည်းဟူသောလောက၌။ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါရမ္မဏဝသေန၊ အတွင်း
အပတရားကို အာရုံပြုသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပ္ပတ္တိရဟာနိ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ
ထိုက်ကုန်သော၊ သဗ္ဗပါပကာနိ၊ အလုံးစုံသောမကောင်းမှုတို့ကို၊ မဂ္ဂဉာ
ဏေန၊ မဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသောရေဖြင့်၊ နိန္ဒာယဓေဝိတွာ၊ ဆေးကြေးဖွတ်
လျှော်၍၊ တာယနိန္ဒာတ ပါပကတဿ၊ ထိုသို့ဖွတ်လျှော် အပ်ပြီးသောမ
ကောင်းမှုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တဏှာဒိဗ္ဗိကပ္ပေယျံ၊ တဏှာဒိဗ္ဗိတည်း
ဟူသောအကြံအစည်တို့ဖြင့်၊ ကပ္ပိယေသု၊ ကြံတတ်သော ဝိတက်ရှိကုန်
သော၊ ဧဝမနုဿေသု၊ နတ်လူတို့၌၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ကပ္ပနံ၊ ကြံခြင်း
သို့၊ ဧတိ၊ ရောက်၏။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နဟာနကံ၊ ကိလေသာတို့ကိုဆေး
လျှော်ပြီးသောသူဟူ၍၊ နအာဟု၊ မဆိုကုန်၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ အတ္ထော၊ အနက်
ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ စတုတ္ထဂါထာယဝိ၊ လေးခုမြောက်သောဂါထာ၌
လည်း၊ အာဂုံနကရောတိကိပ္ပိလောကေတိ၊ အာဂုံနကရောတိကိပ္ပိလောကေ
ဟူသည်ကား၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ အပ္ပမတ္တ

၀၀၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

ကမ္မိ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော၊ ပါပသင်္ခါတံ၊ မကောင်းမှုဟုဆိုအပ်
 သော၊ အာရုံ၊ အကုသိုလ်ကို၊ နကရောတိ၊ မပြုတတ်၊ တထတ္တာ၊ ဘောဓကံ
 ပြန်ခြင်းမရှိသဘောအတိုင်းတည်သောကြောင့်၊ နာဂေါ၊ နာဂဟူ၍၊ ပဝုစ္စ
 တိ၊ အပြားအားဖြင့်ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဧတ္ထာဝ
 တာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောစကားဖြင့်၊ ပဉ္စော၊ ပြဿနာကို၊ ဗျာက
 ထော၊ ဖြေကြားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတရံ၊ ဤမှတစ်ပါးသောစကား
 သည်၊ ပုဗ္ဗနယေနော၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ထုတိဝစနံ၊ ခြီးမွမ်းအပ်သော
 စကားတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မဂ္ဂေန၊
 မဂ်ဖြင့်၊ ပဟိနုအာဂုတ္တာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောအကုသိုလ် ရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ အာရုံ၊ မကောင်းမှုကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ကာမယောဂါဒိဘောဒေ၊ ကာမယောဂစသည်အပြားရှိကုန်သော၊
 သဗ္ဗယောဂေစ၊ အလုံးစုံသောယောဂတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒသသံယော
 ဇနဘောဒါနိစ၊ ဆယ်ပါးသောသံယောဇဉ် အပြားရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်
 သော၊ သဗ္ဗဗန္ဓနာနိ၊ အလုံးစုံသောအနှောင်အဖွဲ့တို့ကို၊ ဝိဿဇ္ဇဇဟိတွာ၊
 ပစ်စွန့်၍၊ သဗ္ဗတ္ထခန္ဓာဒိသု၊ အလုံးစုံသောခန္ဓာအစရှိသည်တို့တွင်၊ ကေနမိ၊
 တစုံတခုသော၊ သင်္ကေန၊ ငြိတွယ်ခြင်းဖြင့်၊ နသဇ္ဇတိ၊ မငြိတွယ်၊ နှိဟိစ၊ နှစ်
 ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိမုတ္တိဟိ၊ ဝိမုတ္တိတရားတို့ဖြင့်၊ ဝိမုတ္တော၊ လွတ်
 သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တာဒိစ၊ သည်းခံခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဒုတိယဂါထာယ၊ နှစ်ခုမြောက်သော ဂါထာဖြင့်၊
 ဂုတ္တပဉ္စေ၊ ဆိုအပ်သောပြဿနာတို့ကို၊ ဝိဿဇ္ဇိတွာ၊ ဖြေကြားတော်မူ
 ၍၊ တတိယဂါထာယ၊ သုံးခုမြောက်သောဂါထာ၌၊ ဂုတ္တပဉ္စေသုဝိ၊ ဆိုအပ်
 ပြီးသောပြဿနာတို့၌လည်း၊ ခေတ္တာဒိနိ၊ ပိုင်းခြားခြင်း အစရှိကုန်သော၊
 အာယတနာနိ၊ အာယတနတို့ကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဂုစ္စန္တိ၊ မိန့်အပ်
 ကုန်၍၊ ယထာဟာကံ၊ အာဟ၊ သုရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်း
 ဟူမူကား၊ စက္ခုပေတံစက္ခာယတနံ(ပ)၊ ခေတ္တံပေတံဝတ္ထုပေတန္တိ၊ စက္ခု
 ပေတံစက္ခာယတနံ(ပ)၊ ခေတ္တံပေတံဝတ္ထုပေတံအစရှိသောစကားကို၊ အာ
 ဟ၊ ဟောတော်မူပေ၏၊ တာဒိစ၊ ထိုစက္ခုအစရှိသည်တို့ကိုလည်း၊ ဝိဇေယျ
 ဇေတွာ၊ အောင်တော်မူ၍၊ အဘိဘဝိတွာ၊ နှိပ်စက်၍၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 အနိစ္စာဒိဘာဝေန၊ အနိစ္စအစရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ကေဝလာနိ၊ အလုံးစုံ
 ကုန်သော၊ အနဝသေသာနိ၊ အကြွင်းမရှိသောတရားတို့ကို၊ ဝိဇေယျ၊ ရှေး
 ချုပ်၍၊ ဝိပိနိတွာ၊ ပိစိ၍၊ ဥပပရိက္ခိတွာ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်၍၊ ဝိသေသဘော

ပန၊ အထုံးအားဖြင့်ကား။ သင်္ခယောတုတုတံ၊ ငြိတွယ်နှောက်ရှက်ခြင်း၏
 အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဒိဗ္ဗန္ဓ၊ နတ်၌လည်းဖြစ်သော၊ မာနုသကဉ္စ၊ လူ
 ၌လည်းဖြစ်သော၊ ဗြဟ္မစေတီ၊ ဗြဟ္မာ၌ဖြစ်၍၊ ဝိုင်းခြားအပ်သော၊ ဓမ္မဉ္စ၊
 တရားသည်လည်းကောင်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဒိဗ္ဗန္ဓ၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ ခွါဒသာ
 ယတနတောဒံ၊ တဆဲ့နှစ်ပါးသော အာယတန အပြားရှိသော၊ ယံဓမ္မဉ္စ၊
 အကြင်တရားသည်လည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ မာနုသကဉ္စ၊ လူ၌
 လည်းဖြစ်သော၊ ဗြဟ္မစေတီဉ္စ၊ ဗြဟ္မပြည်၌ ဝိုင်းခြားအပ်သည်လည်းဖြစ်
 သော၊ ဆဋ္ဌာယတနဉ္စ၊ ခြောက်ပါးသော အာယတနသည် လည်းကောင်း၊
 စက္ခာယတနာဒိခွါဒသာတောဒဉ္စ၊ စက္ခုအစရှိသော တဆဲ့နှစ်ပါး အပြားရှိ
 သော အာယတနသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံသဗ္ဗန္တိ၊ ထိုအလုံးစုံကို
 လည်း၊ ဝိစေယျ၊ အောင်ရာ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝိစေယျ၊ စိစစ်ရာ၏၊ သဗ္ဗေ
 သံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ခေတ္တာနံ၊ ဝိုင်းခြားအပ်သောတရားတို့၏၊ မူလဗန္ဓနံ
 အမြစ်အရင်းအဖွဲ့အရှက်ဖြစ်သော၊ ယဒေတံယံဇေတံအဝိဇ္ဇာဘဝတဏှာ
 ဒိ၊ အကြင်အဝိဇ္ဇာဘဝတဏှာအစရှိသောတရားသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗေတေမူလဗန္ဓနာ၊ အလုံးစုံဝိုင်း
 ခြားအပ်သောတရားအရင်းအမြစ်အဖွဲ့အရှက်မှ၊ ပမုတ္တော၊ လွတ်၏၊ ဧဝံ။
 ဤသို့၊ စောသံခေတ္တာနံ၊ ထိုခေတ္တတို့၏၊ ဝိဇိတတ္တာဝါ၊ အောင်အပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ ခေတ္တဇိနောနာမ၊ ခေတ္တဇိနမည်သည်၊ ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ခေတ္တာနီတိဇ္ဇမာယ
 ဂါထာယ၊ ခေတ္တာနီဟူသောဤဂါထာဖြင့်၊ ပဌမပဉ္စ၊ ဧေးဦးစွာသောအမေး
 ပြဿနာကို၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏၊ တတ္ထ၊ ထိုခေတ္တာနီဟူသောစကား၌၊
 ကေဝိ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်၊ ကမ္မံခေတ္တံဝိညာဏံဗိဇိတံ တဏှာသိနေ
 ဟောတိစ၊ ကမ္မံခေတ္တံဝိညာဏံဗိဇိတံတဏှာသိနေဟောဟူ၍လည်း၊ ဝစန
 တော၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်၊ ကမ္မာနိ၊ ကံတရားတို့ကို၊ ခေတ္တာနီတိ၊
 လယ်မည်ကုန်၏ဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဒိဗ္ဗမာနုသကံဗြဟ္မစေတီန္တိ ဧတ္ထ၊
 ဒိဗ္ဗန္ဓာနုသကံဗြဟ္မစေတီဟူသောစကား၌လည်း၊ ဒေဂူပင်၊ နတ်၏အဖြစ်သို့
 ကပ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံသည်၊ ဒိဗ္ဗံ၊ ဒိဗ္ဗမည်၏၊ မနုဿူပင်၊ လူ၏အဖြစ်သို့ကပ်
 သော၊ ကမ္မံ၊ ကံသည်၊ မာနုသကံ၊ မာနုသကမည်၏၊ ဗြဟ္မူပင်၊ ဗြဟ္မာ၏
 အဖြစ်သို့ကပ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံသည်၊ ဗြဟ္မစေတီ၊ ဗြဟ္မစေတီမည်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာစရိယာ၊ ဆရာတို့သည်၊ ဝဇ္ဇယန္တိ၊ ဖွင့်တော်မူကုန်၏၊ သေသံ၊
 ကြွင်းသောစကားသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာ

၁၁၆ သုတ္တန်ပါဠိအဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

တည်း။ ယသ္မာပနံ၊ အကြင်ကြောင့်ကား၊ သကဋ္ဌေန၊ မိမိဟူသောအနက်
 ဖြင့်၊ ကောသသဒိသတ္တာ၊ သန်လျက်ခပ်နှင့်တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 ကမ္မာနိ၊ ကံတို့သည်၊ ကောသာနိ၊ ကောသမည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စန္တိ၊
 ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုကံတို့ကို၊ လုနနာ၊ မိတ်ခြင်းကြောင့်၊ သမုဇ္ဈေဒ
 နာ၊ ကောင်းစွာဖြတ်ခြင်းကြောင့်၊ ကုသလော၊ ကုသိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်
 မူသည်ဖြစ်၍၊ ကောသာနိဘိဂါယာယ၊ ကောသာနိဟူသောဂါထာဖြင့်၊
 ဗုတိယပဉ္စံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောအမေးပြဿနာကို၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား
 တော်မူ၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ လောကီသလောကုတ္တရာဝိပဿနာယ၊ လောကီသော
 ကုတ္တရာဝိပဿနာ၏၊ ဝိသယတောစ၊ အာရုံဖြစ်သောအားဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ ကိစ္စတောစ၊ ကိစ္စအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနိစ္စာဒိဘာဝေနစ၊
 အနိစ္စအစရှိသည်တို့၏ သဘောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကုသလော၊ ကု
 သိုလ်တို့ကို၊ ကုသလကုသလသင်္ခါတာနိ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ဟုဆို
 အပ်ကုန်သော၊ ကေဝလာနိ၊ အလုံ စုံကုန်သော၊ ကောသာနိ၊ ကုသိုလ်တို့ကို၊
 ဝိသေယျ၊ အောင်ရာ၏၊ ဝိသေသဘောပန၊ အထူးအားဖြင့်ကား၊ သင်္ဂဟေ
 တုဘူတံ၊ ပြိတွယ်ဖွဲ့ရှက်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အဋ္ဌကာမာဝ
 စရကုသလဘေဒံ၊ ရှစ်ပါးသောကာမာဝစရကုသိုလ်စေတနာအပြားဖြစ်
 သော၊ ဗိဗ္ဗုဇ္ဈံ၊ နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်၌ ဖြစ်စေတတ်သော ကံသည်လည်း
 ကောင်း၊ မာနုသကဇ္ဈံလူ့ပြည်၌ဖြစ်စေတတ်သောကံသည်လည်းကောင်း၊
 နဝမဟဂ္ဂဟ ကုသလစေတနာဘေဒံ၊ ကိုးပါးသောမဟဂ္ဂဟ ကုသိုလ်စေ
 တနာအပြားဖြစ်သော၊ ဗြဟ္မကောသံ၊ ဗြဟ္မပြည်သို့ဖြစ်စေတတ်သောကံ
 ဟူသောကောသကို၊ ဝိစေယျ၊ စိစစ်ရာ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဣမာယမဂ္ဂ
 ဘာဝနာယ၊ ဤမဂ်ကိုပွားစေသဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာဘဝတဏှာဒိတေဒါနံ၊ အဝိဇ္ဇာ
 ဘဝတဏှာအစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြားသော၊ သဗ္ဗကောသာနံ၊ ခပ်လိမ်းသော
 ကံတို့၏၊ မူလဗန္ဓနာ၊ အရင်းဖြစ်သောအဖွဲ့မှ၊ ပမုတ္တော၊ လွတ်၏၊ ဧဝံ၊ တေ
 သံကောသာနံ၊ ထိုကံတည်းဟူသော ကောသတို့ကို၊ လုနနာ၊ ဖြတ်ခြင်း
 ကြောင့်၊ ကုသလောတိ၊ ကုသလဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တသတ္တာ၊ မ
 ဖောက်မပြန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တာဒိစ၊ သည်းခံခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်
 လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ သတ္တာနုဉ္စ၊ သတ္တပါတို့၏လည်းကောင်း။

ဓမ္မာနန္တ၊ စက္ခု၊ အစရှိသောတရားတို့၏လည်းကောင်း၊ နိဝါသနဋ္ဌေန၊ နေရာ
 ဖြစ်သော အနက်ဖြင့်၊ အသိကောသ သဒ္ဓိယတ္ထာ။ သနိဇျက်အိမ်နှင့်တူ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တယောဘဝါနန္တ၊ သုံးပါးသောဘဝတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ခွါဒသာယတနာနိဝ၊ တဆွဲနှစ်ပါးသောအာယတနတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ကောသာနိတိ၊ ကောသတို့ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဧဝံ။
 ဤသို့၊ ဧတ္ထ။ ဤဂါထာ၌၊ ယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာခြင်းတို့ကို၊ ကာတဗ္ဗာ
 ပြုအပ်ကုန်၏။ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊ ပဏ္ဍတိတိ၊ ဣမိနာဝ။ ပဏ္ဍတိဟူသော
 ဤပုဒ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ပဏ္ဍိတောတိ၊ ပဏ္ဍိတဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်သည်ကား၊
 န၊ မဟုတ်သေး၊ အဝိစခေါဝန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ပဏ္ဍရာနိ၊ စင်ကြယ်သော
 တရားတို့သို့၊ ဣတောဥပဂတော၊ ကပ်ရောက်တတ်၏၊ ပရိစယပညာယ၊
 စိစစ်သောပညာဖြင့်၊ အလ္လိနာ၊ ကပ်တတ်၏၊ ဣတိပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊
 ပဏ္ဍိတောတိ၊ ပညာရှိဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ တမတ္ထံ၊
 ထိုအကြောင်းကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဒုဘယာနိတိဂါ
 ထာယ၊ ဒုဘယာနိအစရှိသောဂါထာဖြင့်၊ တတိယံ၊ သုံးခုခြောက်သော၊
 ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြားတော်မူ၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊
 အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိကဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါစာ
 တိ၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါစဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒုဘယာနိ၊ နှစ်ပါးသော
 အတွင်းအပတ်တရားတို့ကို၊ အနိစ္စာဒိဘာဝေန၊ အမြဲမရှိခြင်းအစရှိသည်၏
 အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝိစေယျ၊ ပိုင်းခြား၍သိရာ၏၊ ပဏ္ဍရာနိတိ၊ ပဏ္ဍရာနိဟူသည်
 ကား၊ အာယတနာနိ၊ အာယတနတို့သည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တာနိ၊ ထိုအာယ
 တနတို့ကို၊ ပကတိပရိသုဒ္ဓတ္တာစ၊ ပြကတေ၊ စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ရုပ္ပိယာစ၊ တင်စားသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤ
 သို့၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တာနိ၊ ထိုအာယတနတို့ကို၊ ဝိစေယျ၊ ဆင်ခြင်စိ
 စစ်၍၊ ဣမာယပဋိပတ္တိယာ၊ ဤအကျင့်ဖြင့်၊ နိဒ္ဒန္တမလတ္တာ၊ ဖျောက်လွှင့်အပ်
 သောအညစ်အကြေးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုဒ္ဓိပညော၊ စင်ကြယ်စွာ
 ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပဏ္ဍိတောတိ၊ ပညာရှိဟူ၍၊ ပဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တထတ္တာ၊ မေဗာကံပြန်သည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ တာနိပဏ္ဍရာနိ၊ ထိုပဏ္ဍာရမည်သောအာယတန
 တို့ကို၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဣတောဥပဂတော၊ ကပ်ရောက်တတ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်၊ ဒဿ၊ ထိုပဏ္ဍိတဟူ
 သောပုဒ်ကို၊ ထုတိစေနံ၊ ခြီးမွမ်းသောစကားတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော၊

ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပုညပါပသင်္ခါတံ၊ ကောင်းမှုမကောင်းမှုဟုဆိုအပ်သော၊
 ကဏ္ဍသုက္ကံ၊ မည်းသောတရား၊ ဖြူသောတရားကို၊ ဥပါတိဝတ္ထော၊ ကူး
 မြောက်လွန်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ တာဒိစ၊ သည်းခံခြင်းရှိသည်လည်း၊ ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်း
 ဖြင့်၊ ဝုတော၊ ခြီးမွမ်းအပ်၏၊ မောနံ ဝုတ္တတိ ဥာဏံ ယာပညာပဇာနနာ (ပ)
 သဗ္ဗာဒိဗ္ဗိတေန ဥာဏေန သမန္နာဂတော မုနိတိ၊ မောနံ ဝုတ္တတိ ဥာဏံ ယာပညာ
 ပဇာနနာ (ပ) သဗ္ဗာဒိဗ္ဗိတေန ဥာဏေန သမန္နာဂတော မုနိဟူ၍၊ ယသ္မာပန၊
 အကြင်ကြောင့်ကား၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံမတ္ထံ၊ ထို
 အကြောင်းကို၊ ဒသောန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ အသတဉ္စာတိဂါ
 ထာယ၊ အသတဉ္စအစရှိသောဂါထာဖြင့်၊ စတုတ္ထပဉ္စ၊ လေးခုမြောက်သော
 ပြဿနာကို၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြားတော်မူ၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော
 အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အကုသလကုသလပ္ပဘော
 ဒေါ၊ အကုသိုလ် ကုသိုလ်အားဖြင့်ပြားသော၊ အသတဉ္စ၊ သူယုတ်တို့၏
 လည်းကောင်း၊ သတဉ္စ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ လည်းကောင်း၊ ယွာယံ
 ယောအယံ ဓမ္မော၊ အကြင်တရားသည်၊ အတ္ထံ၊ ရှိ၏၊ အဇ္ဈတ္တံ ဗဟိဒ္ဓတိ၊
 အဇ္ဈတ္တံ ဗဟိဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံ သတ္တလောကေ၊ ဤသတ္တလောက၌၊
 ပဝိစယဥာဏေန၊ ရှေးချယ်စိစစ်သောဥာဏ်ဖြင့်၊ အသတဉ္စ၊ သူယုတ်တို့
 ၏လည်းကောင်း၊ သတဉ္စ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏လည်းကောင်း၊ ဓမ္မံ၊ တရား
 ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ တဿ၊ ထိုမုနိမည်သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဥာတတ္ထာဝေ၊ သိအပ်
 သောတရားဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ရာဂါဒိဘေဒတော၊ ရာဂ
 အစရှိသောအပြားအားဖြင့်၊ သတ္တဝိဓံ၊ ခုနစ်ပါးအပြားရှိသော၊ သင်္ဂဉ္စ၊
 ငြိတွယ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ တဏှာဒိဗ္ဗိဘေဒစ၊ တဏှာဒိဗ္ဗိအပြား
 အားဖြင့်၊ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ ဇာလဉ္စ၊ ကွန်ယက်ကိုလည်းကောင်း၊
 အတိစ္စအတိတ္တမိတွာ၊ လွန်၍၊ သောမုနိ၊ ထိုမုနိမည်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ဌိတော၊ စာည်၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မောနသင်္ခါ၊ တေန၊ မောန
 ဟုဆိုအပ်သော၊ တေနပဝိစယဥာဏေန၊ ထိုစိစစ်သောဥာဏ်နှင့်၊ သမန္နာ
 ဂတတ္ထာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မုနိ၊ မုနိမည်၏၊ ဒေဝမနုဿောဟိ
 ပူဇနိယောတိ ဣဒံ ပန ဝစနံ၊ ဒေဝမနုဿောဟိ ပူဇနိယောဟူသောဤစကား
 သည်၊ အဿ၊ ထိုမုနိဟူသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝုတိဝစနံ၊ ခြီးမွမ်းသောစကား
 တည်းဟုသိစွဲ၊ မုနိ၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိကာသဝမုနိတ္ထာ၊
 ကုန်ပြီးသောအာသဝရှိသောမုနိပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿာနံ

နတ်လူတို့၏၊ ပူဇော်ဟော၊ ပူဇော်ခြင်းငှါထိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မုနိဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 တတိယဂါထာယ၊ သုံးခုမြောက်သောဂါထာဖြင့်၊ ဝုတ္တပဉ္စေ၊ ဆိုအပ်သော
 ပြဿနာတို့ကို၊ ဝိဿန္တေတွာ၊ ဖြေကြားတော်မူ၍၊ စတုတ္ထဂါထာယ၊ လေး
 ခုမြောက်သောဂါထာ၌၊ ဝုတ္တပဉ္စေသုဝိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ပြဿနာတို့၌
 လည်း။ ယော၊ အကြင်မုနိပုဂ္ဂိုလ်သည်။ စတုဟိမပ္ပညာဏဝေဒေဟိ၊ လေး
 ပါးသောမဂ်ညာဏ်တည်းဟူသောသိခြင်းတို့ဖြင့်၊ ကိလေသက္ခယံ၊ ကိလေ
 သာ၏ကုန်ခြင်းကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ ဂတော၊ ရောက်၏။ သော၊ ထို
 မုနိပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရမတ္ထတော၊ မတောက်မပြန်မြတ်သောအားဖြင့်၊ ဝေဒ
 ဂူနာမ၊ ရဟန္တာမည်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယော၊ အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ သဗ္ဗသမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ အလုံးစုံသောရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်
 တို့အား၊ သတ္တသညိတာနိ၊ ကျမ်းဂန်အတတ်ပညာဟုမှတ်အပ်ကုန်သော၊
 ဝေဒါနိ၊ သိအပ်သော တရားတို့ကို၊ တာယေဝမဂ္ဂဘာဝနာယ၊ ထိုမဂ်
 တရားတို့ကိုပွားစေသဖြင့်သာလျှင်၊ ကိစ္ဆတော၊ ကိစ္ဆအားဖြင့်၊ အနိစ္စာဒိဝ
 သေန၊ အမြဲမရှိခြင်း အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိစေယျ၊ စိစစ်ရာ၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုသိအပ်သောတရား၌၊ ဆန္ဒရာဂပ္ပဟာနေန၊ ဆန္ဒရာဂကိုပယ်သ
 ဖြင့်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တမေဝဝေဒံ၊ ထိုသိအပ်သော တရားကိုလျှင်၊
 အတိစ္စ၊ ကူးမြောက်လွန်ကျူးခဲ့၍၊ ဝေဒပစ္စယာဝါ၊ သိအပ်သောတရားဟူ
 သောအကြောင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ အညသာဝါ၊ တပါးသောအ
 ကြောင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ယာဝေဒနာ၊ အကြင်ဝေဒနာတို့သည်၊
 ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တာသုဝေဒနာသု၊ ထိုဝေဒနာတို့၌၊ ဝိတရာဂေါ၊ ကင်း
 သောရာဂရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ တဗ္ဗေ၊ ထိုအ
 ကြောင်းကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣဒံပတ္တိနန္တိ၊ ဣဒံပတ္တိ
 နံဟူ၍၊ အဝတွာ၊ မိန့်တော်မူဘဲ၊ ဝေဒါနိတိဂါထာယ၊ ဝေဒါနိအစရှိသော
 ဂါထာပုဒ်ဖြင့်၊ ပဋ္ဌမပဉ္စံ၊ ရှေးဦးစွာသောအမေးပြဿနာကို၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေ
 ကြားတော်မူ၏။ ။

တာယပဝိစယပညာယ၊ ထိုမိစစ်သောပညာဖြင့်၊ ဝေဒါနိ၊ သိအပ်သော
 တရားတို့ကို၊ ဝိစေယျ၊ စိစစ်ရာ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအပ်သောတရား၌၊ ဆန္ဒရာဂပ္ပ
 ဟာနေန၊ ဆန္ဒရာဂကိုပယ်သဖြင့်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တမေဝဝေဒံ၊ ထိုသိ
 အပ်သောတရားကိုသာလျှင်၊ အတိစ္စ၊ လွန်၍၊ ဝဋ်တိ၊ ဖြစ်၏။ သောပုဂ္ဂလော၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သတ္တသညိတာနိ၊ ကျမ်းဂန်ဟုမှတ်အပ်ကုန်သော၊ ဝေဒါ

နိ၊ သိအပ်သောတရားတို့ကို၊ ဂတောညာတောစ၊ သိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ အတိက္ကန္တောစ၊ ကူးမြောက်နိုင်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယော
 ဂုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေဒနာသု၊ ခံစားအပ်သော တရားတို့၌၊
 ဝိတရာဂေါ၊ ကင်းသောရာဂရှိ၏။ သေဝပိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ဝေဒနာ
 သညိတာနိ၊ ခံစားအပ်သိအပ်၏ဟု အမှတ်ရှိကုန်သော၊ ဝေဒါနိ၊ သိအပ်
 သောတရားတို့ကို၊ ဂတောညာတောစ၊ သိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 အတိက္ကန္တောစ၊ လွန်နိုင်ကူးမြောက်နိုင်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေ
 ဒါနိ၊ သိအပ်သောတရားတို့ကို၊ ဂတောညာတောစ၊ သိ၏။ ဣတိပိ၊ ထိုကြောင့်
 လည်း၊ ဝေဒဂူ၊ ဝေဒဂူမည်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တမ္ပိအတ္ထံ၊ ထိုအနက်
 ကိုလည်း၊ ဒေသန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣဒံပတ္တိနန္တိ၊ ဣဒံပတ္တိနံ
 ဟူ၍၊ အဝတ္ထံ၊ မိန့်တော်မူတဲ့။ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤအနုဝိစ္စပပဉ္စနာမရူ
 ပံအစရှိသောဂါထာဖြင့်၊ ပဌမပဉ္စံ၊ ရှေးဦးစွာသောပြဿနာကို၊ ဗျာကာသိ၊
 ဖြေကြားတော်မူ၏။ ယသ္မာပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား။ ဒုတိယပဉ္စေ၊
 နှစ်ခုမြောက်သော ပြဿနာ၌၊ အနုဝိဒိတောတိ၊ အနုဝိဒိတော ဟူသည်
 ကား၊ အနုဗုဒ္ဓေါ၊ တရားအားလျော်စွာသိသော သူကို၊ ဂုဏ္ဏတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 သောစ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ အနုဝိစ္စ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ပပဉ္စနာမရူပံ၊ ချဲ့ထွင်
 သောနာမ်ရုပ်ဖြစ်သော၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတွင်းဖြစ်သောတရားကို၊ အတ္တနေ၊
 မိမိ၏၊ သန္တာနေ၊ သန္တာန်၌၊ တဏှာမာနမိဋ္ဌိတောံ၊ တဏှာမာနမိဋ္ဌိအပြား
 ဖြစ်သော၊ ပပဉ္စဉ္စ၊ ချဲ့ထွင်တတ်သောတရားကိုလည်း၊ ကောင်း၊ တပုစ္စယာ၊
 ထိုသုံးပါးသောတရားလျှင်အကြောင်းခံသော၊ နာမရူပဉ္စ၊ နာမ်ရုပ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ အနိစ္စာနုပဿနာဒိဟိ၊ အမြဲမရှိခြင်းကို အဘန်တလဲလဲရှုခြင်းအ
 စရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အနုဝိစ္စအနုဝိဒိတော၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်၍၊ ကေဝလဉ္စ၊ စင်စစ်
 သောကား၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတွင်းဖြစ်သောတရားကို၊ အနုဝိပ္ပိတံ၊ ဆင်ခြင်အပ်
 သည်၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ ဗဟိဒ္ဓါစ၊ အပလည်းဖြစ်သော၊ ရောဂမူလံ၊ ရောဂါ
 လျှင်အကြောင်းရင်းရှိသော၊ ပရသန္တာနေစ၊ သူတပါး၏သန္တာန်၌လည်း၊
 ဣမာသနာမ ရူပရောဂဿ၊ ဤနာမ်ရုပ် တည်းဟူသော အနာ၏၊ မူလံ၊
 အကြောင်းရှိသော၊ အဝိဇ္ဇာဘဝံ၊ တဏှာဒိ တမေဝဝါပပဉ္စံ၊ အဝိဇ္ဇာဘဝ
 တဏှာအစရှိသော၊ ထိုသံသရာကို ချဲ့ထွင်တတ်သော တရားသုံးပါးကို
 သာလျှင်၊ အနုဝိစ္စ၊ ဆင်ခြင်၍၊ တာယဘာဝနာယ၊ ထိုပွားစေအပ်သောတာ
 ဝနာဖြင့်၊ သဗ္ဗေသံရောဂါနံ၊ ခပ်သိမ်းသော ရောဂါတို့၏၊ မူလဗန္ဓနာ၊
 အကြောင်းရင်းအနှောင်အဖွဲ့ဖြစ်သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ရောဂါနံ၊ ရောဂါ

တို့၏သဗ္ဗသွာ၊ အလုံးစုံသော၊ မူလဗန္ဓနာ၊ အရင်းအနှောင်အဖွဲ့ဖြစ်သော၊
 အဝိဇ္ဇာတာဝတဏှာဒိဘေဒါ၊ အဝိဇ္ဇာတာဝတဏှာစသည်အပြားရှိသော၊
 တဏှာ၊ တဏှာမှ၊ မုတ္တော၊ လွတ်သည်။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပပဉ္စာဒိဘေဒါ၊
 သံသရာကိုချဲ့ထွင်တတ်သောပပဉ္စအစရှိသောအပြားမှ၊ တဏှာ၊ တဏှာ
 သည်၊ ပမုတ္တော၊ လွတ်သည်၊ ယသ္မာဝေ၊ အကြင်ကြောင့်လျှင်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထိုလွတ်ကြောင်းကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်
 မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ အနုဝိဇ္ဇာတိဂါထာယ၊ အနုဝိဇ္ဇာအစရှိသောဂါထာဖြင့်၊
 ဒုတိယပဉ္စ၊ နှစ်ခုမြောက်သောပြဿနာကို၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြားတော်မူ၏။

ကထဗ္ဗဝိရိယဝါတိ ဣပ္ပပန၊ ကထဗ္ဗဝိရိယဝါဟူသော ဤပုဒ်၌ကား၊
 ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အရိယမဂ္ဂေ၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗ
 ပါပကေဟိ၊ အလုံးစုံသောအကုသိုလ်တရားတို့မှ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 ဝိရတော၊ ကင်း၏၊ တထာဝရတတ္တာစ၊ ထိုသို့ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 လည်း၊ အာယံတိ၊ နောင်အခါ၌၊ အပ္ပမ္ဘိသန္တိတာယ၊ ပမ္ဘိသန္ဓေမနေသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိရယဒုက္ခံ၊ ငရဲ၌ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ အတိစ္စ၊ လွန်၍၊
 ဌိတော၊ တည်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိရိယဝါသောဝိရိယနိကေတော၊ ဝိရိ
 ယတည်းဟူသောအိမ်ရှိသော၊ သောဓိကာသဝေါ၊ ထိုကုန်ပြီးသောအာ
 သဝရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိရိယဝါတိ၊ ဝိရိယဝါဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗတံ၊ ဆိုအပ်
 သည်၏အဖြစ်ကို၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဏှေ၊ ထိုအ
 ကြောင်းကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြပြန်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိရတောတံဂါထာ
 ယ၊ ဝိရတောဟူသောဂါထာဖြင့်၊ တတိယပဉ္စ၊ သုံးခုမြောက်သောပြဿ
 နာကို၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြားတော်မူ၏။ ။

ပဓာနဝါဓိရာတာဒိတိစ္ဆမာနိပန၊ ပဓာနဝါဓိရာတာဒိဟူသောဤပုဒ်
 တို့သည်ကား၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ထုတိဝစနာနိ၊ ခြီးပွမ်းအပ်သော
 စကားတို့တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မဂ္ဂချာနပဿနေန၊
 မဂ်ချာန်ကိုစီးဖြန်းခြင်းလုံ့လပြုသဖြင့်၊ ကိလေသာရိဝိဒ္ဓိသနာမတ္ထတာယ
 ကိလေသာ တည်းဟူသော ရန်သူကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ဓိရာ ဓိရမည်၏၊ နိဗ္ဗိကာရတာယ၊ အထူးဖောက်ပြန်ခြင်း
 မရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ တာဒိ၊ တာဒိမည်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေဉ္ဇ၊ ဤသို့
 လည်း၊ ဉာယေန၊ နှစ်ပါးသောပုဒ်နှင့်၊ သံယောဇေတွံ၊ ယှဉ်၍၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆို
 အပ်၏၊ အာစာနိယောကိန္တိနာမဟောတိတိဣပ္ပပန၊ အာစာနိယောကိန္တိ
 နာမဟောတိဟူသောဤအမေး၌ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဇေဉ္ဇ

၁၂၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ပဟိနသဗ္ဗဝက်ဒေါသော၊ အလုံးစုံ ကောက်သော အဖြစ်ကိုပယ်အပ်ပြီးသော အဖြစ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာရုဏကာရုဏညှ၊ အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကိုသိတတ်သော၊ အသောဝါ၊ မြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထိဝါ၊ ဆင်သည်လည်းကောင်း၊ အာဇာနိယောနာမ၊ အာဇာနည်မည်သည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တဿ၊ ထိုအာဇာနည်မည်သောဆင်မြင်းသတ္တဝါသည်၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းဝပ်သိမ်း၊ တေဒေါသ၊ ထိုကိုယ်နှုတ်နှလုံးတို့၏ကောက်ကျစ်ခြင်းအဖြစ်တို့ကို၊ ပဟိနာဝေ၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်သာလျှင်းန၊ မဟုတ်ကုန်။ ဒိဏာသဝဿပန၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ တေ၊ ထိုအဖြစ်တို့ကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အာဇာနိယောတိ၊ အာဇာနည်ဟူ၍၊ ပရမတ္ထတော၊ မဖောက်မပြန်မြတ်သော အားဖြင့်၊ ဝတ္တဗ္ဗတံ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဒေသောန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယသ္မာဝတိဂါထာယ၊ ယသ္မဟူသောဂါထာဖြင့်၊ စတုတ္ထပဉ္စ၊ လေးခုမြောက်သောပြဿနာကို၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြားတော်မူ၏။ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အဇ္ဈတ္တဝါပဟိဒ္ဓါဝါတိ၊ အဇ္ဈတ္တဝါပဟိဒ္ဓါဝါဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈတ္တပဟိဒ္ဓါ၊ အတွင်းအပဖြစ်ကုန်သော၊ သံယောဇနသင်္ခါတာနိ၊ သံယောဇဉ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သောတရားတို့ကို၊ ယသ္မ၊ အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗန္ဓနာနိ၊ အနှောင်အဖွဲ့တို့ကို၊ ပညာသတ္တေန၊ မဂ်ပညာတည်းဟူသောစားဖြင့်၊ လုနာနိ၊ ဆိနွာနိ၊ ဖြတ်အပ်ကုန်သည်၊ ပဒါလိတာနိ၊ ခွဲအပ်ကုန်သည်၊ အသုဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သင်္ဂမူလန္တိ၊ သင်္ဂမူလံဟူသည်ကား၊ တေသုဝတ္ထု၊ ထိုဝတ္ထုတို့၌၊ သင်္ဂသသစ္စနာယ၊ ငြိတွယ်ခြင်း၊ တဏှာကြောင့်၊ ယာနိ၊ အကြင် အတွင်းအပ တရားတို့ကို၊ အနတိတ္တမနာယ၊ မကူးမြောက်နိုင်ခြင်း၏။ မူလံ၊ အကြောင်းရင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ယသ္မ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဇ္ဈတ္တဉ္စ၊ အတွင်းသန္တာန်၌လည်းကောင်း၊ ပဟိဒ္ဓါစ၊ အပသန္တာန်၌လည်းကောင်း၊ လုနာနိ၊ ဖြတ်အပ်ကုန်သော၊ ရာဂါဒိနိ၊ ရာဂအစရှိကုန်သော၊ ယာနိဗန္ဓနာနိ၊ အကြင်အနှောင် အဖွဲ့တို့သည်၊ သင်္ဂမူလာနိ၊ ငြိတွယ်ခြင်း၏ အကြောင်းရင်းတို့သည်၊ အသုဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗသ္မာ၊ အလုံးစုံသော၊ သင်္ဂမူလ

တူတာ၊ ငြိတွယ်ခြင်း၏အကြောင်းရင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဗန္ဓနာ၊ အနှောင်
 အဖွဲ့မှ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သဗ္ဗသင်္ကါနံ၊ ခပ်သိမ်းသောငြိတွယ်ခြင်းတို့၏၊
 မူလဘူ ဘာ၊ အကြောင်းရင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ဗန္ဓနာ၊ အနှောင် အဖွဲ့မှ၊
 ပရက္ခေပာ၊ လွတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အာဇာနိယောတိ၊ အာဇာနည်ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ
 ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တထတ္တာ၊ သဘောအတိုင်းတည်သောကြောင့်၊ တာ
 ဒိစ၊ သည်၊ ခံနိုင်သည်လည်း၊ ပောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊
 စတုတ္ထဂါထာယ၊ လေးခုမြောက်သောဂါထာဖြင့်၊ ဝုတ္တပဉ္စေ၊ ဆိုအပ်ပြီး
 သောပြဿနာတို့ကို၊ ဝိဿန္တေတွာ၊ ဖြေကြားတော်မူ၍၊ ပဉ္စမဂါထာယ၊
 ငါးခုမြောက်သောဂါထာ၌၊ ဝုတ္တပဉ္စေသုဝိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောပြဿနာတို့၌
 လည်း၊ အက္ခရဗိန္တကာ၊ အက္ခရာပုဒ်ကိုကြိုတတ်သော ဆရာတို့သည်၊
 ဆန္ဒန္တေနမတ္တေန၊ စိတ်အလိုဆန္ဒရှိခါမျှဖြင့်၊ ယံသောတ္ထိပံ၊ အကြင်စင်
 ကြယ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ဖွင့်ကုန်၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ဝေါဟာရမတ္တသောတ္ထိယော၊ ခေါ်ဝေါ်ခါမတ္တဖြစ်သော စင်ကြယ်
 ခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ အရိယေန၊ မြတ်သော၊ ဗဟုသုက္ခေနပန၊ များ
 သော အကြားအမြင်ဖြင့်ကား၊ နိဿုတပါပကာယ၊ ယုတ်မာမကောင်း
 သောအကြားအမြင် မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရမတ္ထ သောတ္ထိယော၊
 မြတ်သော စင်ကြယ်ခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 ဟေါတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဒေသန္တော
 ပြေတံ၊ မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣဒံပတ္တိနန္တိ၊ ဣဒံပတ္တိနံဟူ၍၊ အဝတွာ၊ ခေါ်မူ၍၊
 သုတွာတိဂါထာယ၊ သုတွာဟူသောဂါထာပုဒ်ဖြင့်၊ ပဌမပဉ္စံ၊ ရှေးဦးစွာ
 သောပြဿနာကို၊ ဗျာကာတိ၊ ဖြေကြားတော်မူ၏။ ။

တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣမသ္မိံ၊ လောကေ၊ ဤလောက၌၊
 သုတမယပညာကိစ္စဝသေန၊ အကြားဖြင့်ပြီးသော ပညာကိစ္စ၏ အစွမ်း
 ဖြင့်၊ သုတွာ၊ ကြားရ၍၊ ကာတဗ္ဗကိစ္စဝသေနဝါ၊ ပြုအပ်သောအမှု၏အစွမ်း
 ဖြင့်လည်း၊ သုတွာ၊ ကြားရ၍၊ ဝိပဿနာနူပဂံ၊ ဝိပဿနာသို့ကပ်သော၊ သဗ္ဗ
 ဓမ္မံ၊ အလုံးစုံသောတရားကို၊ အနိစ္စာဒိဝသေန၊ အမြဲမရှိခြင်းအစရှိသည်တို့
 ၏အစွမ်းဖြင့်၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သာဝဇ္ဇာနုဇ္ဈံ၊ အပြစ်
 ရှိသည်မရှိသည်ဖြစ်သော၊ ယံကိစ္စံ၊ တရံတရသောတရားသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ ဣမာယပဋိပဒါယ၊ ဤအကျင့်ဖြင့်၊ ကိလေသေစ၊ ကိလေသာတို့ကို
 လည်းကောင်း၊ ကိလေသံသ္မာနိယေ၊ ကိလေသာ၏တည်ရာဖြစ်ကုန်သော၊

ခဗ္ဗေတ၊ တရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဘိတဓိတွား၊ နှိပ်စက်သောကြောင့်၊
 အဘိဘူတိသင်္ခံ၊ အဘိဘူပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော အရေအတွက်သို့၊ ဂတော၊
 ရောက်၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သဗ္ဗဓမ္မံ၊ အလုံးစုံသောတရား
 ကို၊ အဘိညာယ၊ သိ၍၊ လောကော၊ ဖြစ်တတ် ပျက်တတ်သောလောက၌၊
 သာဝဇ္ဇာနဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ရှိသည်မရှိသည်ဟုဆိုအပ်သော၊ ယံကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခု
 သောတရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အဘိဘူတိ၊ အဘိဘူပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ သုတ
 ဝတ္ထာ၊ ကြားသုံးသောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သောတ္ထိယောတိ၊
 စင်ကြယ်သောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အကထံကထိကိလေသဗန္ဓနေဟိ၊ သို့လောသို့လောဟုတွေး
 တောသောကိလေသာတည်းဟူသောအနှောင်အဖွဲ့မှ၊ ဝိမုတ္တော၊ လွတ်၏၊
 သဗ္ဗမိသဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ခန္ဓာယတနာဒိသု၊ ခန္ဓာအာယတန
 အစရှိသည်တို့၌၊ ရာဂါဒိဟိ၊ ရာဂအစရှိကုန်သော၊ သနိဗောဟိ၊ ဆင်းရဲ
 ကြောင့် ကြခြင်းတို့ဖြင့်၊ အနိဗောစ၊ ဆင်းရဲကြောင့်ကြခြင်း မရှိသည်
 ယည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကထံ
 ကထိဝိမုတ္တံ၊ သို့လောသို့လောဟု တွေးတောယုံမှားခြင်းမှ လွတ်သော၊
 အနိဗ္ဗံ၊ ဆင်းရဲကြောင့်ကြခြင်းမရှိသော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သဗ္ဗမိ၊
 ခပ်သိမ်းသောတရားတို့၌၊ နိဿတပါပကတ္တဝေ၊ မကောင်းသောအကြား
 အမြင်နှင့်ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ သောတ္ထိယောတိ၊ စင်ကြယ်
 သောပုဂ္ဂိုလ် ဟူ၍၊ အာဟုကထေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိ
 အပ်၏၊ ယသ္မာပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား၊ ဟိတကာမေန၊ အစီးအပွားကို
 အလိုရှိသော၊ ဇနေန၊ လူအပေါင်းသည်၊ အရုဏီယတော၊ ကိလေသာ
 တည်းဟူသောမြူမရှိသောအားဖြင့်၊ အရိယော၊ မြတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 အဓိဂမနိယတော၊ ရအပ်သောသဘောရှိသောကြောင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယေဟိဂုဏေဟိ၊
 အကြင် ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ ယောအရိယော၊ အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်
 မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဆေတွာတိဂါထာယ၊ ဆေတွာအစရှိသော ဂါထာဖြင့်၊
 ဒုတိယပဉ္စံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောပြဿနာကို၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြားတော်မူ၏၊
 တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
 ၏၊ ဝတ္ထာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အာသဝါနိစ၊ အာသဝတရားတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဧဒ္ဓအာသယာနိစ၊ နှစ်ပါးသောအာသယံတို့ကို လည်းကောင်း၊

ပညာသက္ကန၊ အရဟတ္တမဂ်ပညာတည်းဟူသောစားဖြင့်၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်
 ချီး၊ ဝိဒ္ဓါဝိညာ၊ လိမ္မာသော။ ဝိတာဝိ၊ ထင်သောသဘောရှိသော။ စတုမဂ္ဂဉာ
 ကီ၊ လေးပါးသောမဂ်ဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ပုနန္တ ၀၀သေန၊ တဖန်ဘဝသစ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ နဉ္စပေတိ၊ မရောက်၊
 ဂန္တသေယျ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ ကိပ္ပိယောနိ၊ တစုံတခု
 သောအမျိုးအနွယ်သို့၊ နဉ္စပဂန္တတိ၊ မရောက်မကပ်၊ ကာမာဒိတေဒံ၊ ကာမ
 သညာ အစရှိသည်ဖြစ်သော၊ တိဝိဓံ၊ သုံးပါး အပြားရှိသော၊ သညဉ္စ၊
 အမှတ်သညာကို လည်းကောင်း၊ ကာမဂုဏသင်္ခါတံ၊ ကာမဂုဏ်ဟုဆို
 အပ်သော၊ ပကိဉ္စ၊ ညွှန်ကိုလည်းကောင်း၊ ပနုဇ္ဈပနုဒိတွာ၊ ခါတွက်၍၊
 တဏှာဒိဋ္ဌိကပ္ပါနံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိနှင့်ယှဉ်သောကြံခြင်းတို့တွင်၊ အညတရန္တိ၊
 တပါးပါးလည်းဖြစ်သော။ ကပ္ပံ၊ ကြံခြင်းသို့၊ နတေ၊ မရောက်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 အာသဝန္တေဒါဒိဂုဏ သမ္ပန္နာဂတံ၊ အာသဝတရား၏ ပြတ်ခြင်းအစရှိ
 သောကျေ၊ ဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အရိယောတိ၊ အရိ
 ယာဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပါပကောဟိ၊ ယုတ်မာကုန်
 သောအကုသိုလ်တို့မှ၊ အာရကတ္တာ၊ ဝေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အရိယော
 အရိယာမည်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနယေနစ၊
 အကျိုးမရှိပျက်စီးတတ်သောအကုသိုလ်ကြောင့်လည်း၊ အနရိယာ၊ အနရိ
 ယမည်သည်၊ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ တမ္မိအတ္တံ၊ ထိုအနက်ကိုလည်း၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလို
 သည်ဖြစ်၍၊ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤဆေတွာအစရှိသောဂါထာဖြင့်၊ ဒုတိယ
 ပဉ္စ၊ နှစ်ခုမြောက်သောပြဿနာကို၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြားတော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊
 မှန်၏၊ အာသဝါဒယော၊ အာသဝအစရှိကုန်သော၊ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်
 သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို၊ အနယသမ္ပတာ၊ အကျိုးမရှိပျက်စီးတတ်သော
 တရားဟုသမုတ်အပ်ကုန်၏၊ တေစ၊ ထိုအနယဟုဆိုအပ်သောအကုသိုလ်
 တရားတို့ကိုလည်း၊ အနေန၊ ဤအရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ခိန္နာ၊ ဖြတ်အပ်
 ကုန်၏၊ ပနုန္နာ၊ ပစ်ခွါအပ်ကုန်၏၊ တေဟိ၊ ထိုအကုသိုလ်တရားတို့ကြောင့်၊
 အရိယော၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နစကမ္ပတိ၊ မတုန်ထုပ်ချေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဿ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တေ၊ ထိုအကုသိုလ်တရားတို့သည်၊
 အာရကာ၊ ဝေးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊
 အာရကာ၊ ဝေး၏၊ နစဣရိယတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဿ၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ အာရ

၁၂၆ သံတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

ကားဝေးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိဣမိနာပိအတ္ထေန၊ ဤသို့သောအနက်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ အနယေန၊ အကျိုးမရှိ ပျက်စီးခြင်းကိုပြုတတ်သော အကုသိုလ်တရားမှ။ အာရုကာ၊ ဝေးစွာ၊ ဣရိယတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိဣမိနာပိအတ္ထေန၊ ဤသို့သောအနက်ကြောင့်လည်း။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အရိယောတိစ၊ အရိယာဟူ၍လည်း။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဣ၊ ဤဂါထာ၌။ ယောဇနာ၊ အနက်ယှဉ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ဝိဒ္ဓါသောနဥပေတိဂဗ္ဘသေယျန္တိ၊ နှစ်ဆပနပဒံ၊ ဝိဒ္ဓါသောနဥပေတိဂဗ္ဘသေယျဟူသော ဤပုဒ်သည်ကား။ ဣမသ္မိံ အတ္ထဝိကဗ္ဗေ၊ ဤသို့သောအနက်ကိုကြံရာ၌။ ထုတိဝစနမေဝ၊ မြီးမွမ်းသောစကားသည်သားလျှင်ဖြစ်၏။ ကထံစရဏဝါတိဇ္ဇေပန၊ ကထံစရဏဝါဟူသော ဤပုစ္ဆာ၌ကား။ စရဏေဟိ၊ စရဏတရားတို့ဖြင့်။ ပတ္တဗ္ဗတံ၊ ရောက်အပ်သောအရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ စရဏဝါတိ၊ စရဏဝါဟူ၍။ ပတ္တဗ္ဗတံ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဒသေန္တော၊ ပြီးတတ်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ယောဣဝေါတိဂါထာယ၊ ယောဣဝေါအစရှိသောဂါထာဖြင့်။ တတိယပဉ္စ၊ သုံးခုမြောက်သောပြဿနာကို။ ဗျာကာထိ၊ ဖြေကြားတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ယောဣဝေါ၊ ယောဣဝေဟူသည်ကား။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣမသ္မိံ သာသနော၊ ဤဘုရားရှင်သာသနာတော်၌။ စရဏေသုတိ၊ စရဏေသုဟူသည်ကား။ သီလဝေဒိဟိ၊ သီလအစရှိသောအကျင့်တို့ကြောင့်။ ဟေမဝတသုတ္တေ၊ ဟေမဝတသုတ်၌။ ပုတ္တပန္နဓေသဓမ္မေသု၊ ဆိုအပ်ပြီးသောတဆဲ့ငါးပါးသောစရဏတို့ကြောင့်။ နိမိတ္တတ္ထေ၊ နိမိတ်အနက်၌။ ဘုဗ္ဗဝစနံ၊ သတ္တဝီရိဘတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပတ္တိပတ္တောတိ၊ ပတ္တိပတ္တောဟူသည်ကား။ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်သောအရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ စရဏနိမိတ္တံ၊ စရဏတရားလျှင်အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ စရဏဟေတုစ၊ စရဏတရားလျှင်အကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍လည်း။ စရဏပစ္စယာ၊ စရဏတရားလျှင် အထောက်အပံ့ရှိသောကြောင့်။ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်သော။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စရဏဝါသောတိ၊ စရဏဝါသောဟူသည်ကား။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ စရဏေဟိ၊ စရဏတို့ကြောင့်။ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်

သောအရတ္တဗိုလ်ကို၊ ဣမာယပတ္တိယာ၊ ဤသို့သောရောက်ခြင်းကြောင့်၊
 စရဏဝါ၊ စရဏတရားနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတ္ထဝတတာ၊
 ဤမျှသောစကားဖြင့်၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ဗျာကရဏံ၊ ဖြေကြားတော်မူသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်။ အဿ၊ ထိုစရဏဟူ
 သောပုဒ်ကို၊ ထုတိဝစနံ၊ မြီးမွမ်းခြင်းဖြစ်သောပုဒ်တည်း။ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏။
 ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ စရဏသု၊ စရဏတရားတို့ကြောင့်၊
 ပတ္တိပတ္တော၊ ရောက်အပ်သောအရဟတ္တဗိုလ်သို့ရောက်၏။ သောပုဂ္ဂလော၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကုသလောစ၊ လိမ်မာသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 သေကော၊ လိမ်မာသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဗ္ဗဒါစ၊ အခါခပ်သိမ်း၌လည်း။
 အာဇာနာတိ၊ သိ၏။ နိဗ္ဗာနဓမ္မံ၊ နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ နိစ္စံ၊ အမြီး၊ နိဗ္ဗိတ္တတာယ၊
 ညွတ်သောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သဗ္ဗတ္ထဓန္ဒာဒိသု၊ အလုံးစုံသော
 ဓန္ဒာအစရှိသောတရားတို့၌၊ နသဇ္ဇတိ၊ ငြိတွယ်ခြင်းမရှိ။ - နိဟိစပိမုတ္တိဟိ၊
 နှစ်ပါးသောပိမုတ္တိတို့ဖြင့်လည်း။ ပိမုတ္တိပိတ္တော၊ ကိလေသာမှလွတ်သော
 စိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပဋိဗ္ဗာ၊ ပဋိဗ္ဗာ
 တို့သည်။ နသန္တိ၊ မရှိကုန်။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း။

နိဗ္ဗာနဓမ္မံ၊ အကုသိုလ်အစရှိသောကံတို့ကို၊ ပရိဗ္ဗာဇနေန၊ ငစ်စွန့်
 တတ်သောအားဖြင့်၊ ပရိဗ္ဗာဇကောနာမ၊ ပရိဗ္ဗာဇမည်သည်။ ယသ္မာပန၊
 အကြင်ကြောင့်ကား။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တမတ္ထံ၊
 ထိုအနက်ကို၊ အသောဇ္ဈော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခဝေပက္ကန္တိ
 ဂါထာယ၊ ဒုက္ခဝေပက္ကန္တိ ဟူသော ဂါထာဖြင့်၊ စတုတ္ထပဉ္စံ၊ လေးခု
 မြောက်သောပြဿနာကို၊ ဗျာကရဏံ၊ ဖြေကြားတော်မူ၏။ တတ္ထံ၊ ထိုဂါ
 ထာ၌၊ ဝိပါကောဇော၊ ဝိပါကသည်သာလျှင်၊ ဝေပက္ကံ၊ ဝေပက္ကမည်၏။
 အဿ၊ ထိုတုသုံးပါး၌ဖြစ်သောကံတရား၏၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသော၊ ဝေပက္ကံ
 အကျိုးတရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကမ္မံ၊ ကံသည်။
 ဒုက္ခဝေပက္ကံ၊ ဒုက္ခဝေပက္ကမည်၏။ ပဝတ္တိဒုက္ခဇနနတော၊ ပဝတ္တိဆင်းရဲ
 သောအကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်သော အားဖြင့်၊ သဗ္ဗမ္မိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်
 သော၊ တေဓါတုကကမ္မံ၊ သုံးသုံးပါး၌ ဖြစ်တတ်သော သဘောရှိသော
 ကံကို၊ ဒုက္ခဝေပက္ကန္တိ၊ ဒုက္ခဝေပက္ကဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဥဒ္ဓန္တိ၊ ဥဒ္ဓိဟူ
 သည်ကား။ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသောဆင်းရဲကို၊ အဓေတိ၊ အဓေဟူ
 သည်ကား။ အနာဂတံ၊ လာလတ္တံ့သောဆင်းရဲကို၊ တိရိယံ၊ ဝါပိမဇ္ဈတိ၊

တိရိယံဝါပိမဇ္ဈေဟူသည်ကား။ ပစ္စုပ္ပန်၊ ဖြစ်ဆဲဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ ငဏှိယူ၏။ ဥဒ္ဓံ၊ လွန်လေပြီးသောဆင်းရဲသည်။ နမဟုတ်၊ အခေ၊ လာလတ္တံ့သောဆင်းရဲသည်။ နမဟုတ်၊ ဥတိန္ဒြဉ္စ၊ နှစ်ပါးသောအတိတ်အနာဂါတ်တို့၏လည်း။ အန္တရာ၊ အကြားကာလသည်။ တိရိယံ၊ အလယ်ကာလသည်။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မဇ္ဈေတိ၊ မဇ္ဈေဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ပရိဗ္ဗာဇယိတွာတိ ပရိဗ္ဗာဇယိတွာဟူသည်ကား။ နိက္ခမိတွာ၊ ခွါရှဲ၍၊ နိဒ္ဒမိတွာ၊ ထွက်မြောက်၍၊ ပရိညစာရိကံ၊ ပရိညစာရိဟူသည်ကား။ ပရိညာယ၊ ပရိတ္တိန္ဒိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍၊ စရန္တော၊ ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အပဒံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အနုပုဗ္ဗပဒဝဏ္ဏနာ၊ အစဉ်အတိုင်သောပုဒ်၏အဖွင့်တည်း။ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အဓိပ္ပါယယောဇနာ၊ အဓိပ္ပါယ်ကိုယှဉ်ခြင်းတည်း။ တိယဒ္ဓပရိယာပန္နမ္ပိ၊ သုံးပါးသောအခွန်၌ အကျုံးဝင်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဒုက္ခဇနကံ၊ ဆင်းရဲကိုဖြစ်စေတတ်သော။ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော။ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံသဗ္ဗမ္ပိ၊ ထိုအလုံးစုံသောကံကိုလည်း။ အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယာမဂ်ဖြင့်၊ တဏှာဝိဇ္ဇာဝိနေဟေ၊ တဏှာမောဟတည်းဟူသောအစေးတို့ကို။ သောသေန္တော၊ ခြောက်တတ်စေလျက်။ အပ္ပဋ္ဌိသန္တိဇနကတာဝကရဇဏေန၊ ပဋ္ဌိသန္တေနခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော သဘောကိုမပြုသဖြင့်၊ ပရိဗ္ဗာဇယိတွာန၊ ခွါပစ်၍၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ပရိဗ္ဗာဇိတတ္ထာဝေစ၊ ခွါပစ်နိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ တံကမ္မံ၊ ထိုကံကို၊ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြား၍၊ သိ၍၊ စရဏတော၊ ကျင့်သောအာ၊ ဖြင့်၊ ပရိညာစာရိ၊ ပရိညာစာရိမည်၏။ ကေဝလဉ္စ၊ စင်စစ်လည်း။ ကမ္မမေဝ၊ ကံကိုသာလျှင်၊ ပရိညာစာရိ၊ ပိုင်းခြား၍သိသဖြင့်လျှင်လေ့ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နမဟုတ်သေး၊ မာနမ္ပိ၊ မာနကိုလည်းကောင်း။ မာယမ္ပိ၊ မာယာကိုလည်းကောင်း။ အထော၊ ထိုမှတပါး။ လောဘကောမိဇ္ဈိ၊ လောဘဒေါသကိုလည်းကောင်း။ ဣဒေဝိဓမ္မေ၊ ဤတရားတို့ကိုလည်း။ ပဟာနပရိညာယ၊ ပဟာနပရိညာဉ်ဖြင့်၊ ပရိညာစာရိ၊ ပိုင်းခြား၍သိလေ့ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပရိယန္တံ၊ အဆုံးကို၊ အာကာသိပြုပေ၏။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်ကို။ နာမရူပဿစ၊ နာမ်ရုပ်၏လည်း။ ပရိယန္တံ၊ အဆုံးကို၊ အာကာသိပြု၏။ ပရိဗ္ဗာဇေသိ၊ ပစ်ခွါ၏။ ဣစ္စေဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣမေသံကမ္မာဒိနံ၊ ဤကံအစရှိသည်တို့ကို၊ ပရိဗ္ဗာဇေန၊ ပစ်ခွါသဖြင့်၊ တံပုပ္ဖလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ ပရိဗ္ဗာဇဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ ပတ္တိမတ္တန္တိ၊ ပုပ္ဖလံ၊ ပတ္တိ

ပတ္တိဟူသောဤစကားသည်ကား၊ အဿ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ထုတိဝစနံ၊
ပြီးစွမ်းသောစကားတည်း။ ။

ဝေံ၊ဤသို့၊ ပညာဗျာကရဏေန၊ ပြဿနာကိုဖြေကြားတော်မူသဖြင့်၊
တုဗ္ဗဿ၊နှစ်သက်သောသဘောရှိသော၊ သဘိယသပန၊ သဘိယအား
ကား၊ ယာနိစတိဏိ တိအာဒိသု၊ ယာနိစတိဏိ ဤသို့အစရှိကုန်သော။
အဘိတ္တဝနဂါထာသု ပြီးစွမ်းအပ်သောဂါထာတို့တွင်၊ ဩသရဏာနိတိ၊
ဩသရဏာနိဟူသည်ကား၊ဩဂါဟဏာနိ၊ သက်ဝင်ရာဖြစ်ကုန်သော၊
တိတ္ထာနိ၊ဆိပ်တို့ကို၊ ဗိဗ္ဗိယော၊ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးယောဗိဗ္ဗိတို့ကို၊ ဣတိအယံ
ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တာနိ၊ ထိုဗိဗ္ဗိအယူတို့သည်၊ ယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ သက္ကာယဗိဗ္ဗိယော၊ သက္ကာယဗိဗ္ဗိနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဗြဟ္မ
ဇာလေ၊ ဗြဟ္မဇာလသုတ်၌၊ ဝုတ္တန္တိသဗ္ဗိဗိဗ္ဗိဝတာနိ၊ ဟောအပ်သောခြောက်
ဆဲ့နှစ်ပါးသောဗိဗ္ဗိသဘောတို့ကို၊ ဝဟေတွာ၊ ယူ၍၊ တေသဗ္ဗိ၊ ခြောက်ဆဲ့
သုံးပါးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း၊
တာနိ၊ ထိုဗိဗ္ဗိအယူတို့သည်၊ အညတိတ္ထိယသမဏာဗြာဟ္မဏာနံ၊ သာသနာ
တော်မှအပဖြစ်သောရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ပဝါဘူတာနိ၊ အယူဝါဒဖြစ်
၍ဖြစ်ကုန်၏၊ တေဟိ၊ ထိုသာသနာတော်မှ အပဖြစ်သောရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်၊ ဥပနိသမိဘဗ္ဗဝသေန၊ မှီဝဲအပ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပ္ပတ္တိဝသေန၊
ဖြစ်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သဗ္ဗာနိ၊ အသုံးစုံကုန်သော၊ တာနိ၊ ထိုအယူဝါ
ဒတို့သည်၊ သိဒ္ဓါနိ၊ ပြီးကုန်၏၊ ဥပ္ပတ္တိဝသေနပန၊ ဖြစ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်ကား၊
ဣတ္ထိပုရိသောတိသညက္ခရံ၊ မိန်းမယောကျ်ားအစရှိသော အမည်ကိုမှတ်
ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝေါဟာရမတ္တံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခါမျှဖြစ်သော၊ ယဒေတံပသံဇေတံ
နာမံ၊ အကြင်အမည်သည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ မိစ္ဆာပရိဝိတက္ကာနုဿဝါဒိဝသေန၊
မှားသောအကြံကို ကြံခြင်းအဆင့်ကြားခြင်းအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်း
ဖြင့် ဝေဇ္ဇပေန၊ ဤသို့သောသဘောရှိသော၊ အတ္တနာ၊ ကုယ်သည်၊ ဘဝိ
တဗ္ဗန္တိ၊ ဖြစ်ရာ၏ဟု၊ ဗာလာနံ၊ သူရိက်တို့အား၊ ယာစာယံဝိပရိတသညာ၊
အကြင်ဖောက်ပြန်သောအမှတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒဘယနိသမိတာ
နိ၊ ထိုနှစ်ပါးသောမိစ္ဆာပရိတကံဖောက်ပြန်သောသညာကံဖြစ်ခြင်းတို့သည်၊
တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အတ္ထ
ပစ္စက္ခာနိ၊ မျက်မှောက်၌အကျိုးစီးပွားတို့သည်၊ နဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ တာနိ
စ၊ ထိုမိစ္ဆာပရိတကံဝိပရိတသညာတို့ကိုလည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဝိနေယျ၊ ပယ်ဖျောက်တော်မူ၍၊ ပိတရိတွာ၊ ကူးမြောက်တော်မူ၍၊

၁၃၀ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

ဩဇာတံ၊ ဩဇာတည်းဟူသောအဓိကံကို၊ ဩဇာန္တကာရံ၊ ဩဇာတည်းဟူသောအဓိကံတိုက်ကို၊ အဂါအဂါက္ခန္ဓော၊ ကူးမြောက်လွန်တော်မူ၏။ ဩဇာန္တမဂါတိ၊ ဩဇာန္တမဂါဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဩဇာနံ၊ ဩဇာတို့၏။ အန္တံ၊ အဆုံးသို့၊ အဂါ၊ ရောက်တော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယာနိစတိဏိ၊ ပ။ တမဂါတိ၊ ယာနိစတိဏိ၊ ပ။ တမဂါဟူသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏။ ။

တတော၊ ထိုမှ၊ ဗရံ၊ နောက်၌၊ ဝဋ္ဋုရက္ခဿ၊ ဝဋ္ဋုဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးဖြစ်သော၊ ပါရုဇ္ဈ၊ ထိုမှတက်လည်းဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ တံပုတ္တိယာထိုသို့ရောက်သဖြင့်၊ နက္ခာဘာဝတော၊ ဆင်းရဲမရှိသောအားဖြင့်၊ တပုဋ္ဌိပက္ခတောစ၊ ထိုဝဋ္ဋုဆင်းရဲ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သောကြောင့်လည်း။ တံနိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အန္တဂူသိပါရဂူသိနက္ခဿာတိ၊ အန္တဂူသိပါရဂူသိ နက္ခဿအစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ လျှောက်၏။ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂဘတ္တာ၊ ရောက်တော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါရဂူ၊ ပါရဂူမည်တော်မူ၏။ တံ၊ ထိုသို့သောဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ အာလမန္တော၊ ပြောဆိုသည်ဖြစ်၍၊ အန္တဂူသိပါရဂူသိနက္ခဿာတိ၊ အန္တဂူသိပါရဂူသိနက္ခဿဟူ၍၊ အာဟ၊ လျှောက်၏။ အယံ၊ ဤဆိုသတ္တံ၊ သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ သမ္ပန္နော၊ စပ်ခြင်းတည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမ္မာစ၊ ကောင်းစွာသလျှင်၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓေါ သိတော်မူတတ်၏။ သာမဉ္ဇ၊ ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ သိတော်မူတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမ္မာသမ္ပုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ပုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ တံမညေတိ၊ တံမညေဟူသည်ကား၊ တမေဝ၊ ထိုဘုရားကိုသာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မညေမိ၊ အောက်မေ့၏။ အညံ၊ တပါးသောသူကို၊ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဘုရားဟူ၍၊ နမညေမိ၊ မအောက်မေ့ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အစ္စာဒရေန၊ အလွန်သောရိုသေခြင်းဖြင့်၊ တဏှတိ၊ လျှောက်၏။ ဇုဘိမာတိ၊ ဇုဘိမာဟူသည်ကား၊ ပရေသမ္ပိ၊ သူတပါးတို့၏လည်း၊ အန္တကာရမိမေနန၊ အဓိကံတိုက်ကိုပျောက်သွင့်တော်မူတတ်သောအားဖြင့်၊ ဇုဘိသမ္ပန္နော၊ တန်းခိုးတည်းဟူသောအရောင်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေ၏။ မုတိမာတိ၊ မုတိမာဟူသည်ကား၊ အပရပစ္စယဥေယျဉာဏသမတ္တဇာယသုတပါးသည်အထောက်အပံ့မရှိသည်ဖြစ်၍ဥေယျဉာဏတရားကို သိခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မုတိယာ၊ မုတိဟုဆိုအပ်သော၊ ပညာယ၊ ပညာတော်နှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံတော်မူပေ၏။ ပဟုတပညေတိ၊ ပဟုတ

ပညောဟူသည်ကား၊ အနန္တပညော၊ အဆုံးမရှိသောပညာရှိတော်မူ၏၊
 ဣဒေဿိ၊ အရပ်၌၊ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကို၊ အဓိပ္ပတံ၊
 အလိုရှိအပ်၏၊ ဒုက္ခဿန္တကရာဏိပဒံ၊ ဒုက္ခဿန္တကရာဟူသောပုဒ်ကို၊
 အာမန္တေန္တော၊ အာလုပ်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်သည်ဖြစ်၍၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊
 အတာရေသိမန္တိ၊ အတာရေသိမံ ဟူသည်ကားမံ၊ အက္ခန္တံကို၊ ကင်္ခါ
 တော၊ ယုံးမှားသံကံ၊ ခြင်းမှ၊ တာရေတိ၊ ကူးမြောက်စေတော်မူ၏၊

ယံမေတိအာဒိဂါယာယ၊ ယံမေအစရှိသောဂါယာဖြင့်၊ နမက္ကာရကရဏံ
 ရှိရိုးခြင်းကိုပြုခြင်းကို၊ တဏှတိ၊ လျှောက်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါယာ၌၊ ကမ္မိတန္တိ
 ပဒံ၊ ကမ္မိတံဟူသောပုဒ်ကို၊ ဝိသတိပဉ္စနိသသိတံ၊ နှစ်ဆယ်သောပြဿနာကို
 မှီသော၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ဟိသတ္ထံ၊
 မှန်၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနေနု၊ ဤနှစ်ဆယ်သောပြဿနာ
 ဖြင့်၊ ကမ္မိတော၊ ပုဂ္ဂံမှားရှိသည်၊ အဟာသိ၊ ဖြစ်၏၊ မောနပထေသုတိ၊
 မောနပထေသု ဟူသည်ကား၊ ဥာဏပထေသု၊ ဥာဏ်ဖြင့် သိအပ်သော
 အကြောင်းအရာတို့၌၊

ဝိနဠိကတာတိ၊ ဝိနဠိကတာဟူသည်ကား၊ ဝိဂတနဠော၊ တဿူပင်ကိုကဲ့
 သို့ကင်းသည်တို့ကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ ဥန္တိန္နော၊ ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဓုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နာဂနာဂဿာတိတေပဒံ၊ နာဂ
 နာဂဿဟူသောဤပုဒ်သည်၊ အာမန္တနဝစနံ၊ ခေါ်ဝေါ်သောစကားတည်း
 တေဿ၊ ထိုနာဂဿဟူသောပုဒ်၏၊ ဘာသတောအနုမောဒန္တိတိဣမိနာ၊
 ဘာသတော အနုမောဒန္တိဟူသောဤပုဒ်နှင့်၊ သဗ္ဗန္ဓော၊ စပ်ခြင်းကို၊ ကာ
 တဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ဓမ္မဒေသနန္တိ၊ ဓမ္မဒေသနံဟူ၍၊ ပါဌသေသော၊ ပါဌ
 ကြွင်းကို၊ ပဝေသိတဗ္ဗော၊ သွင်းအပ်၏၊ သဗ္ဗေဒေဝါတိ၊ သဗ္ဗေဒေဝါဟူ
 သည်ကား၊ အာကာသဋ္ဌာစ၊ ကောင်းကင်၌တည်သောနတ်တို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဘုမ္မဋ္ဌာစ၊ မြေ၌တည်သောနတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ နာရေ
 ပဗ္ဗတာတိ၊ နာရေပဗ္ဗတာဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊
 ဒေဝဂဏာ၊ အာကာသဋ္ဌာဘုမ္မဋ္ဌနတ်အပေါင်းတို့သည်၊ ပညဝန္တောတိရ၊
 ပညာရှိကုန်သတတ်၊ တေဝိ၊ ထိုနတ်တို့သည်လည်း၊ အနုမောဒန္တိ၊ ဝမ်း
 မြောက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗံ၊ အဆုံးစုံကို၊ အာဒေရေနေဝ၊ ရှိသောသဖြင့်
 လည်း၊ နမက္ကာရဝစနံ၊ ရှိသောစွာရှိရိုးခြင်းစကားကို၊ တဏှတိ၊ လျှောက်၏၊
 အနုမောဒနာရဟံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ ဗျာကရဏသမ္ပဒံ၊ မြေ
 ကြားတော်မူခြင်း၌ပြည့်စုံသည်ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားရ၍၊ နမောတေတိ၊ နမော

၀၃၂ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

တေဟူ၍၊ အဗ္ဗလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂဟေတွာ၊ ချိ၍၊ အာဟ၊ လျှောက်၏။
 ပုရိသာဇညာတိ၊ ပုရိသာဇညဟူသည်ကား၊ ပုရိသေသ၊ ယောကျ်ားတ
 ကာတို့တွင်၊ အာဇညာ၊ အထူးအခြားကိုသိသော၊ ဇာတိသမ္ပန္နံ၊ ဇာတိနှင့်
 ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ပဗ္ဗိပုဂ္ဂလောတိ၊ ပဗ္ဗိပုဂ္ဂလောဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗိဘာ
 ဂေါ၊ တုဘက်ခြင်းရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တုဝံ၊ အရှင်ဘုရား
 သည်၊ စတုသစ္စပဋိဝေဒန၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိတော်မူသဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓ
 မည်တော်မူ၏။ တုဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ အနုသာသနိယဝေ၊ သတ္တဝါတို့
 ကိုဆုံးမတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သတ္တဝါဟတာ
 ယဝေ၊ လှည်းမှူးယောကျ်ားကဲ့သို့နိဗ္ဗာန်ပြည်တိုင်အောင်ကြဉ်းဆောင်တော်
 မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သတ္တာ၊ သတ္တာမည်တော်မူပေ၏။
 စတုမာရာဘိဘဝေန၊ လေးပါးသောမာရ်ကိုနှိပ်နင်းတော်မူသဖြင့်၊ မာရာ
 ဘိဘူ၊ မာရာဘိဘူ မည်တော်မူ၏။ မုနိဗုဒ္ဓမုနိ၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူသော
 ရဟန်းမြတ်၊ တုဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဥပဓိတိ၊ ဥပဓိဟူသည်ကား၊
 ခန္ဓကိလေသကာမဂုဏာဘိသင်္ခါရဘေဒေါ၊ ခန္ဓ၊ ပဓိ ကိလေသပုဓိကာမဂု
 ဏပုဓိအဘိသင်္ခါရပုဓိဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်
 သောဥပဓိတို့ကို၊ ဝဂ္ဂုတိ၊ ဝဂ္ဂုဟူသည်ကား၊ အဘိဈုပ်၊ အလွန်အဆင်းလှ
 သော၊ ပုညေစာတိ၊ ပုညေစဟူသည်ကား၊ လောကီယေန၊ လောကီကုသိုလ်
 အကုသိုလ်နှင့်၊ တုဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ နလိမ္မတိ၊ မလိမ် ကျံ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး
 ကာသန္ဓိ၊ ကတာနန္တိ၊ ရောနှောလိမ်းကျံခြင်းကို ပြုဘူးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဧဝံ၊ ထိုလူတို့အား၊ အကာရဏေန၊ လိမ်းကျံခြင်းကိုမပြုခြင်းဖြင့်၊
 အာယတိံ၊ လာလတ္တံ့သောကာလသန္ဓိ၊ ဖလူပတောဂါသာဝေနေဝါ၊ အကျိုး
 ကိုသုံးဆောင်လိုခြင်းမရှိသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ တန္တိမိတ္တေန၊ ထိုလူ
 တို့နှင့်ရောနှောလိမ်းကျံခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိလေပေန
 ဝါ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဟူသောလိမ်းကျံခြင်းဖြင့်လည်း၊ နလိမ္မတိ၊ မလိမ်ကျံ။
 ဝန္တတိသတ္တုနောတိ၊ ဝန္တတိသတ္တုနောဟူသည်ကား၊ ဇဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဏန္တော
 ခြီးမွမ်းပြောဆိုလျက်၊ ဂေါဗ္ဗကောသု၊ ဗေဗျက်ပြင်တို့၌၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ ပိုက်
 သက်၍၊ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတံ၊ ငါးပါးသောအရပ်ကိုဝိစေလျက်၊ ဝန္တိ၊ ရှိခိုး၏။
 အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗောတိ၊ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗောဟူသည်ကား၊ အညော၊ ဘုရား
 သာသနာတော်မှတစ်ပါးသော၊ တိတ္ထိယောဝေ၊ တိတ္ထိသည်သာလျှင်တည်း
 အာကင်္ခတိတိ၊ အာကင်္ခတိဟူသည်ကား၊ ဣတ္ထိတိ၊ အလိုရှိ၏။ အာရဒ္ဓမိတ္တာ
 တိ၊ အာရဒ္ဓမိတ္တာဟူသည်ကား၊ အဘိရာမိတမိတ္တာ၊ အလွန်နှစ်သက်ခြင်း

စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဝိစမေတ္တပုဂ္ဂလဝေမတ္တတာဝိဒိတာတိ၊ အဝိစ
 မေတ္တပုဂ္ဂလဝေမတ္တတာဝိဒိတာဟူသည်ကား၊ အဝိစ၊ ငင်စစ်သော်ကား၊
 မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဇေတ္ထု၊ ဤသင်္ခယပရိဗိုဇ်၌၊ အညတိတ္ထိယာနံ၊ သာသ
 နာတော်မှအပဖြစ်သောတိတ္ထိတို့အား၊ ပရိဝါသေ၊ ပရိဝါသ်တို့ကို၊ ပုဂ္ဂလ
 နာနတ္ထံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝိဒိတံ၊ သိအပ်၏၊ သဗ္ဗေနေဝ၊ အလုံး
 စုံသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာလျှင်၊ ပရိဝသိတဗ္ဗံ၊ ပရိဝါသ်နေအပ်သည်၊ န၊
 မဟုတ်၊ ကေန၊ အဘယ်တိတ္ထိသည်၊ နပရိဝသိတဗ္ဗံ၊ ပရိဝါသ်မနေအပ်သ
 နည်း၊ အတ္တိယေဟိ၊ မီးကိုလုပ်ကျွေးကုန်သော၊ ဇေဋ္ဌိယေဟိ၊ ရေသွေတို့သည်၊
 နပရိဝသိတဗ္ဗံ၊ ပရိဝါသ်မနေအပ်၊ သာကိယေန၊ သာကိဝင်မင်းမျိုးသည်၊
 နပရိဝသိတဗ္ဗံ၊ ပရိဝါသ်မနေအပ်၊ ဇာတိယာ၊ တိတ္ထိဇာတ်မှ၊ လိင်္ဂံ၊ အသွင်
 ကို၊ ဇဟိတွားစွန့်၍၊ အာဂတေန၊ လာသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နပရိဝသိတဗ္ဗံ၊
 ပရိဝါသ်မနေအပ်၊ အဝိဇဟိတွား၊ မိမိဇာတ်ကိုမစွန့်မူ၍၊ အာဂတောပိစ၊
 လာသည်သည်၊ ဖြစ်သော၊ ယော၊ အကြင်တိတ္ထိသည်၊ မဂ္ဂဗလပဋိလာတာ
 ယ၊ မဂ်ဖိုလ်ကို ရအံ့သောငှါ၊ ဟေတု သမ္ပန္နော၊ အကြောင်း ကုသိုလ်
 တရားနှင့်ပြည့်စုံသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သင်္ခယော၊ သင်္ခယ
 အမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ်သည်၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့သော
 အကြောင်းနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သင်္ခယ၊ သင်္ခယ၊ တဝပန၊ သင်
 အားကား၊ တိတ္ထိယဝတ္ထုပူရဏတ္ထာယ၊ တိတ္ထိတို့သည်ဆောက်တည်အပ်
 သောဝတ်ကိုပြည့်စုံစိမ့်သောငှါ၊ ပရိဝါသကရဏံ၊ ပရိဝါသ်နေသောအမှု
 သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကံ၊ သင်သည်၊ အတ္တတ္ထိကော၊ အကျိုးစီးပွားကိုအလိုရှိ၏၊
 မဂ္ဂဗလ ပဋိလာတာယ၊ မဂ်ဖိုလ်ကို ရအံ့သောငှါ၊ ဟေတု သမ္ပန္နောတိ၊
 အကြောင်းကုသိုလ်နှင့်ပြည့်စုံ၏ဟု၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဧတံ၊ ထိုအ
 ကြောင်းကို၊ ဝိဒိတံ၊ သိအပ်ပြီ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေဿ၊ ထိုသင်္ခ
 ယအား၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ အနုဇာနန္တော၊ ခွင့်ပြုတော်မူလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ အဝိစမေတ္တ ပုဂ္ဂလဝေမတ္တတာဝိဒိတာတိ၊ အဝိစမေတ္တပုဂ္ဂလဝေ
 မတ္တတာဝိဒိတာဟူ၍၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူပေ၏၊ သင်္ခယောပန၊ သင်္ခယ
 သည်ကား၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ အာဒရံ၊ ရိုသေခြင်းကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြလို
 သည်ဖြစ်၍၊ လဘောယျာဟံဘန္တေတိအာဒိ၊ လဘောယျာဟံ ဘန္တေဤသို့
 အစရှိသောစကားကို၊ အာဟာ၊ လျှောက်၏၊ တဗ္ဗသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောစ
 ကားသည်လည်းကောင်း၊ ဟဿရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အညဗ္ဗ၊

၇၃၄

သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ကထိယတွဲ။

တပါးသောစကားသည်လည်းကောင်း၊ ဥတ္တနုတ္တတ္တဘဝပေါ်သောအနက်
ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တနုယတ္တဘဝ၊ ဆို
အပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဣဝ၊ ဤသဘိယ
သုတ်၌၊ နဝဏ္ဏိတံ။ မဖွင့်အပ်၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝဏ္ဏိ
တာနုသာရေန၊ ဖွင့်အပ်သည်ကိုအစဉ်လျှောက်သဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ပရမတ္ထ ဇောတိကာယ၊ ပရ
မတ္ထဇောတိကာအမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကအဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကအဋ္ဌကထာ
အမည်ရှိသော၊ သုတ္တနိပါတဋ္ဌ ကထာယ၊ သုတ္တနိပါတ် အဋ္ဌကထာ၌၊
သဘိယသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ သဘိယသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ။

၃-မဟာဝဂ်-၇-သေလသုတ်။

ဇေဝံမေသုတာန္တိ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဇေဝံမေသုတံအစရှိသောဤသုတ်သည်၊ သေလ
သုတ္တံ၊ သေလသုတ်တည်း။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း၊
အဿ၊ ထိုဇေဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်၏၊ အယမေဝ ဝဏ္ဏနာ၊ ဤသို့သော
အဖွင့်ကို၊ နိဒါနေ၊ နိဒါန်း၌၊ ဝုတ္တဘ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ အဿ၊ ထိုပုဒ်၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏ
နုတ္တမေနဝိစ၊ အနက်ကိုဖွင့်ခြင်း၏အစဉ်ဖြင့်လည်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တနုယ
န၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ယံပနပဒံ၊ အကြင်ပုဒ်
သည်ကား၊ အပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဖွင့်ဟောင်းမဟုတ်၊ တံ၊ ထိုပုဒ်ကို၊ ဥတ္တနုတ္တဘနိ၊ ပေါ်
သောအနက် ရှိကုန်သော၊ ပဒါနိ၊ ပုဒ်တို့ကို၊ ပရိဟရန္တော၊ လှော်ရှားကုန်၍၊
ဝဏ္ဏယိဿာမ၊ ဖွင့်ကုန်အံ့၊ အဂ္ဂိတ္တရာပေသုတိ၊ အဂ္ဂိတ္တရာပေသုဟူသည်
ကား၊ သောဇနပဒေါ၊ ထိုဇနပုဒ်သည်၊ အဂ္ဂံ၊ ၁၆၀၊ အဂ္ဂံမည်သည်သာလျှင်
တည်း၊ အဿပန၊ ထိုဇနပုဒ်၏ကား၊ ဥတ္တရေန၊ မြောက်အရပ်ဖြင့်၊ ဂင်္ဂါယ၊
ဂင်္ဂါမြစ်၏၊ အာပေါ၊ ရေသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာသံ၊ ထိုဂင်္ဂါရေတို့၏၊ အဝိဒ္ဓ
ရုတ္တာ၊ မဝေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သောဇနပဒေါ၊ ထိုဇနပုဒ်ကို၊ ဥတ္တရာ
ပေါတိဝိ၊ ဥတ္တရာပဟူ၍လည်း၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အဿဇနပဒေသ၊ ထိုဇန
ပုဒ်၏၊ ဥတ္တရေန၊ မြောက်အရပ်ဖြင့်၊ အာပေါ၊ စီးသောရေသည်၊ ကတရာယ၊
အဘယ်မည်သော၊ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏၊ အာပေါ၊ ရေဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ဝဇေယျစေ၊ ဆိုငြားအံ့၊ မဟာမဟိဂင်္ဂါယ၊ မဟာမဟိဂင်္ဂါမြစ်ကြီး၏၊
အာပေါ၊ စီးသောရေတည်း၊ တတြ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ တဿာနုဒိယာ၊ ထို

ဂင်္ဂါမြစ်အား၊ အဝိဘာဝတ္ထံ။ ထင်ရှားစွာဖြစ်စိမ့်သောဌာ၊ အာဒိတော၊
ဖြစ်သောအစဉ်၊ ပတုတိ၊ ရှေး၊ ဝဏ္ဏနာ၊ ဖွင့်ခြင်းတည်း။ ။

အယံဓမ္မဒိပေါ၊ ဤဓမ္မဒိပါကျွန်းသည်။ ဒသသဟဿယောဇနပမာ
ဏော၊ ယူဇနာတသောင်းအတိုင်းအရှည်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊
ထိုဓမ္မဒိပါကျွန်း၌၊ စတုသဟဿယောဇနပ္ပမာဏော၊ ယူဇနာလေးထောင်
အတိုင်း အရှည် ရှိသော၊ ပဒေသော၊ အရပ်ကို၊ ဥဒကေန၊ ရေသည်။
အဇ္ဈာတ္တတော၊ ယွင်းရိုး၏၊ သမုဒ္ဒေါတိသင်္ချံ၊ သမုဒ္ဒရာဟူသောအရေ
အတွက်သို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏၊ တိသဟဿယောဇနပ္ပမာဏော၊ ယူဇနာ
သုံးထောင်အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ပဒေသော၊ အရပ်၌၊ မနုဿာ၊ လူတို့
သည်။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏၊ တိသဟဿ ယောဇနပ္ပမာဏော၊ ယူဇနာသုံး
ထောင်အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ပဒေသော၊ အရပ်၌၊ ဟိမဝါ၊ ဟိမဝန္တာတော
သည်။ ပတိဗ္ဗိတော၊ အမြဲတည်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥဗ္ဗေဓေန၊ အစောက်
အမြင့်အားဖြင့်၊ ပဉ္စယောဇနသတော၊ ယူဇနာငါးရာရှိ၏၊ စတုရာဝတိတိ
သဟဿဟိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်ကုန်သော ကုဋေဟိ၊ ကောင်ထွံကို
တို့ဖြင့်၊ ပဗ္ဗိမဏ္ဍိတော၊ တန်ခာဆင်ခြင်းရှိ၏၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်
မှ၊ သန္ဓမာနပဉ္စသတနဒိဟိဝိစိတ္တော၊ စီးသောငါးရာသောမြစ်တို့ဖြင့်ဆန်း
ကြယ်၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ဟိမဝန္တာတော၌၊ အာယာမဝိတ္ထာရေနစ၊ အလျား
အနံအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဂန္တိရတာယစ၊ အနက်အားဖြင့် လည်း
ကောင်း၊ ပညာသပညာသယောဇနာနိ၊ ယူဇနာငါးဆယ် ငါးဆယ်ရှိကုန်
သော၊ ဒိယဘုယောဇနသတပရိမဏ္ဍလာ၊ ယူဇနာတရာငါးဆယ်အဝန်းရှိ
ကုန်သော၊ ဝုရုဇ္ဇာသသုတ္တဝဏ္ဏနာယံ၊ ဝုရုဇ္ဇာသသုတ်၏အဖွင့်၌၊ ဝုတ္တော၊
ဆိုအပ်ခဲ့ကုန်ပြီးသော၊ အနောတတ္ထာဒယော၊ အနောတတ္ထ အစရှိကုန်
သော၊ သတ္တမဟာသရာ၊ အိုင်ကြီးချစ်အိုင်တို့သည်၊ ပတိဗ္ဗိတော၊ တည်
ကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုအိုင်ကြီးချစ်အိုင်တို့တွင်၊ အနောတတ္ထော၊ အနော
တတ္ထအိုင်ကို၊ သုဒဿနကုဋံ၊ သုဒဿနတောင်ထွန်သည်လည်းကောင်း၊
စိတြကုဋံ၊ စိတြတောင်ထွန်သည်လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓမာဒနကုဋံ၊ ဂန္ဓမာ
ဒနတောင်ထွန်သည်လည်းကောင်း၊ ကေလာသကုဋံ၊ ကေလာသတောင်
ထွန်သည် လည်းကောင်း၊ ကာဠကုဋံ၊ ကာဠတောင် ထွန်သည် လည်း
ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေဟိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ပဉ္စဟိပဗ္ဗတေဟိ
တောင်ငါးလုံးတို့သည်၊ ပရိက္ခိတ္တော၊ ခြံရံအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတောင်
ငါးလုံးတို့တွင်၊ သုဒဿနကုဋံ၊ သုဒဿနတောင်ထွန်သည်၊ သုဝဏ္ဏမယံ၊

၁၃၆ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

စွေဖြင့်ပြီး၏။ ဗွိယောဇနသထုဗ္ဗေဓံ၊ ယူဇနာနှစ်ရာဖြင့်၏။ အန္တော၊ အတွင်း
 ဌ၊ ဝက်၊ ကောက်၏။ ကာကမုခသဗ္ဗာနံ၊ ကျီ နှစ်သိးသဗ္ဗာန်ရှိ၏။ တမေ ၁၆၁
 ဝသရံ၊ ထို အနောတတ္ထအိုင်ကိုသာလျှင်။ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးအုပ်၍၊ ဌိတံ၊
 တည်၏။ မိတြကုဋံ၊ မိတြတောင်ထွင်သည်။ သဗ္ဗတနမယံ၊ အလုံးစုံ
 ရတနာဖြင့်ပြီး၏။ ကာဠကုဋံ၊ ကာဠတောင်ထွင်သည်။ အဇ္ဇနမယံ၊ မျက်
 စဉ်းညှိဖြင့်ပြီး၏။ ဂန္ဓမာဒနကုဋံ၊ ဂန္ဓမာဒနတောင်ထွင်သည်။ သာနုဗေယံ၊
 တောင်လျှင်တောင်ဝှမ်းဖြင့်ပြီး၏။ အန္တန္တရေ၊ အတွင်း၌။ မုဂ္ဂဝဏ္ဏံ၊ ဝဲ
 နောက်၏။ အဆင်းကဲ့သို့အဆင်းရှိ၏။ နာနပ္ပကာရံ၊ အထူးထူးအံ့ပြားပြားရှိ
 သော၊ ဩသသဉ္ဇန္တံ၊ ဆေးမျိုးတို့ဖြင့်ဖုံးအုပ်၏။ ကာဠပက္ခ၊ ပေါသထဒိဝသေ
 လကွယ်ပက္ခဥပုသ်နေ့၌၊ အာဒိတ္တံ၊ ြောင့်ပြောင်တောက်သော၊ အင်္ဂါရံဝ၊
 မီးကျိုးရကဲ့သို့။ ဇလန္တံ၊ ရဲရဲငြိလျက်။ တိဋ္ဌတံ၊ တည်၏။ ကေလာသကုဋံ၊
 ကေလာသတောင်ထွင်သည်။ ရတမယံ၊ ငွေဖြင့်ပြီး၏။ သဗ္ဗာနံ၊ အလုံးစုံ
 သောတောင်တို့သည်။ သုဒဿနေန၊ သုဒဿနတောင်နှင့်။ သမာနုဗ္ဗေဓ
 သဗ္ဗာနာနံ၊ ညီမျှသောအစောက်သဗ္ဗာန်ရှိကုန်၏။ တမေဝသရံ၊ ထိုအနဝ
 တတ်အိုင်ကိုသာလျှင်။ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍၊ ဌိတာနံ၊ တည်ကုန်၏။
 သဗ္ဗာနံ၊ အလုံးစုံသောတောင်တို့သည်။ ဒေဝါနုဘာဝေနစ၊ နတ်တို့၏အာ
 နုဘော်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နာဂါနုဘာဝေနစ၊ နဂါးတို့၏အာနုဘော်
 အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝသန္တံ၊ တည်နေကုန်၏။ နဒိယောစ၊ မြစ်တို့သည်
 လည်း၊ တေသု၊ ထိုတောင်တို့၌၊ သန္တန္တံ၊ မီးကုန်၏။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်း
 ဖြစ်သော၊ တံဥဒကံ၊ ထိုနေသည်။ အနောတတ္ထမေဝ၊ အနဝတတ်အိုင်သို့
 သာလျှင်၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ စန္ဒိမသူရိယာဝိ၊ လနေတို့သည်လည်း၊ ဒက္ခိဏေ
 နဝါ၊ တောင်အရပ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥတ္တရေနဝါ၊ မြောက်အရပ်ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိန္ဒာ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ ပဗ္ဗတန္တရေန၊ တောင်၏
 အကြားဖြင့်၊ တံဥဒကံ၊ ထိုအနဝတတ်အိုင်ရေကို၊ ဩဘာသေန္တံ၊ လင်း
 စေကုန်ရာ၏။ ဥဇု၊ ဖြောင့်ဖြောင့်။ ဂစ္ဆန္တာ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ နဩ
 ဘာသေန္တံ၊ မလင်းစေကုန်၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အဿ၊ ထို
 အိုင်အား၊ အနောတတ္ထန္တံ၊ အနောတတ္ထအိုင်ဟူ၍၊ သင်္ခါ၊ အရေအ
 တွက်သည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအနဝတတ်အိုင်၌၊ မနေဟ
 ရသထိလာနိ၊ နှစ်လိုဘွယ်ကိုဆောင်တတ်သောရေတို့သည်။ နိမန္တကန္တ
 ပါနိ၊ ငါးလိပ်မရှိကုန်သည်၊ ဖလိကသဒိသာနိ၊ ဖလ်ကျောက်အဆင်းရှိကုန်
 သည်၊ နိဗ္ဗလောဒကာနိ၊ အညစ်အကြေးမရှိသော ရေရှိကုန်သည်။ နာန

တိတ္ထာနိ၊ ရေချိုးရာဆိပ်တို့သည်၊ သုပဒိုယတ္ထာနိ၊ ကောင်းသောအစီအရင်
ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယေသု၊ အကြင်ဆိပ်တို့၌၊ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓ
ဒိဏ္ဍိယဝါစ၊ သုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့ သည်လည်း
ကောင်း၊ ဣသိဂဏ္ဌာစ၊ ရသေ့အပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ နှာယန္တိ။
ရေချိုးတော်မူကုန်၏။ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ယက္ခာဒယော
စ၊ ဘီသု၊ အစရှိသံညတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥယျာနကိဋ္ဌံ၊ ဥယျာဉ်ကစား
ခြင်းကိုးကိဋ္ဌန္တိ။ ကစားကုန်၏။ စတုသုပသေသု၊ နံပါးလေးဘက်တို့၌၊
သိဟမုခံ၊ မြဲသော်၊ ဖြန့်ပေါက်လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထိမုခံ၊ ဆင်ဖြင့်ပေါက်
လည်းကောင်း၊ အဿမုခံ၊ မြင်းဖြင့်ပေါက်လည်းကောင်း၊ ဥသဘမုခံ၊ နွား
လေးဖြင့်ပေါက်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊
မုခါနိ၊ ဖြန့်ပေါက်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယေဟိ၊ အကြင်ဖြင့်တို့မှ၊
စတသေသ၊ လေးခုကုန်သော၊ နမိယော၊ မြစ်တို့သည်၊ သန္တန္တိ၊ စီးကုန်၏။
သိဟမုခေ၊ သိဟမုခဖြင့်မှ၊ နိက္ခန္တနိ၊ ဝှက်သောမြစ်၏အနား၌၊
သိဟာ၊ ခြင်္သေ့တို့သည်၊ ဗဟုတရာ၊ များကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
ဟတ္ထိမုခါဒိဟိ၊ ဟတ္ထိဖြင့်ပေါက်အစရှိသည်တို့မှ၊ ဟတ္ထိအဿဥသဘာ၊
ဆင်မြင်းနွားလေးတို့သည်၊ ဗဟုတရာ၊ များကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
ပုရတ္ထိမ နဘာစ၊ အရှေ့အရပ်မှလည်း၊ နိက္ခန္တနိ၊ ဝှက်သောမြစ်ရေသည်
အနာတတ္ထံ၊ အနုဝထတ်အိုင်ကို၊ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာ
ရစ်လည်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဣတရာ၊ ဤမှတပါးကုန်သော၊ တိသေသ၊
သို့၊ ခုကုန်သော၊ နမိယော၊ မြစ်တို့သို့၊ အနုပဂမ္မ၊ မကပ်မူ၍၊ ပါစိနဟိမဝန္တေ
နေဝ၊ အရှေ့ဟိမဝန္တာတောဖြင့်သာလျှင်၊ အမနုဿပဝံ၊ လူမရှိသောခရီး
သို့၊ ဂတိံ၊ သွားလေ၍၊ မဟာသမုဒ္ဓံ၊ မဟာသမုဒ္ဓရာသို့၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်လေ
၏။ ပတ္တိမဒိသတောစ၊ အနောက်အရပ်မှလည်းကောင်း၊ ဥတ္တရဒိသတော
စ၊ မြောက်အရပ်မှလည်းကောင်း၊ နိက္ခန္တနိ၊ ဝှက်သောမြစ်ရေတို့
သည်လည်း၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ်လှည့်
သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပတ္တိမဥတ္တရဟိမဝန္တေနေဝ၊ အနောက်ဟိမဝန္တာ
မြောက်ဟိမဝန္တာဖြင့်သာလျှင်၊ အမနုဿပဝံ၊ လူမရှိသောခရီးသို့၊ ဂတိံ၊
သွား၍၊ မဟာသမုဒ္ဓံ၊ မဟာသမုဒ္ဓရာသို့၊ ပဝိသန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏။ ဧက္ခိဏံ၊ တံ၊
တောင်အရပ်မှ၊ နိက္ခန္တနိ၊ ဝှက်သောမြစ်ရေသည်ကား၊ တိက္ခတ္တံ၊ သုံး
ကြိမ်၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ်လှည့်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧက္ခိဏေန၊ တောင်
အရပ်ဖြင့်၊ ဥဇျကံ၊ ပြောစွဲပြောစွဲ၊ ပါသာဏဝိ၊ ဌနေဝ၊ ကျောက်ပျာ၏အပြင်

၁၃၈ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-တတိယတွဲ။

ဖြင့်သာလျှင်၊ သဗ္ဗိယောဇနာနိ၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ်တို့တိုင်တိုင်၊ ဂစ္ဆိန္ဒာ၊
သွား၍၊ ပဗ္ဗတံ၊ တခုသောတောင်ကို၊ ပဟရိတွာ၊ ခတ်မိ၍၊ ဝုဠာယ၊ အထက်
သို့တက်သည်ရှိသော်၊ ပရိတာပောန၊ သုံးပတ်အားဖြင့်၊ တိဂါဝုတပ္ပမာဏာ၊
သုံးဂါဝုတ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဥဒကဓာရာ၊ ရေအယဉ်သည်။ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ သဗ္ဗိယောဇနာနိ၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ်
တို့တိုင်တိုင်၊ ဂစ္ဆိန္ဒာ၊ သွား၍၊ တိယင်္ဂလေနာမ၊ တိယင်္ဂလအမည်ရှိသော၊
ပါသာဏေ၊ ကျောက်ဖျား၌၊ ပတိတာ၊ ကျလေ၏။ ပါသာဏောစ၊ တိယင်္ဂလ
ကျောက်ဖျားသည်လည်း၊ ဥဒကဓာရာဝေဂေန၊ ရေယဉ်ကျွဲသောအဟုန်
ဖြင့်၊ ဘိဇ္ဇော၊ ပေါက်ကွဲ၏။ တဩ၊ ထိုအပေါက်၌၊ ပညာသယောဇနဗ္ဗမာ
ဏော၊ ယူဇနာငါးဆယ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ တိယင်္ဂလနာမ၊ တိ
ယင်္ဂလမည်သော၊ ပေါက္ခရုဏိ၊ ရေကန်သည်၊ ဇာတာဖြစ်၏၊ ပေါက္ခရုဏိ
ယာ၊ ရေကန်၏။ ဣလံ၊ ကမ်းပါးကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ ဖောက်ခွဲ၍၊ ပါသာဏံ၊
ကျောက်ဖျားသို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ သဗ္ဗိယောဇနာနိ၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ်
တို့တိုင်တိုင်၊ ဂတာ၊ ရောက်၏၊ တဇတာ၊ ထိုအရပ်မှ၊ စာနပထဝီ၊ တခဲနက်
အောက်၌တည်သောမြေကြီးကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ ဖောက်ခွဲ၍၊ ဥမင်္ဂေန၊ ဥမင်ဖြင့်၊
သဗ္ဗိယောဇနာနိ၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ်တို့တိုင်တိုင်၊ ဂစ္ဆိန္ဒာ၊ သွားပြန်၍၊
ဝိဇ္ဇိနာမ၊ ဝိဇ္ဇာအမည်ရှိသော၊ တိရုတ္တနပဗ္ဗတံ၊ ဖိလာကန်လန်ရှိသော
တောင်ကို၊ ပဟရိတွာ၊ ခတ်မိလေ၍၊ ဟတ္ထတလေ၊ လက်ငါးပြင်၌၊ ပဉ္စဂုံလိ
သဒိသာ၊ လက်ငါးချောင်းနှင့်တူကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ပဉ္စဓာရာ၊
ငါးသွယ်သောရေအယဉ်တို့သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ပဝတ္တန္တိ၊ စီးကုန်
၏။ တိက္ခတ္တု၊ သုံးကြိမ်၊ အနောတတ္တံ၊ အနဝတတ်အိုင်ကို၊ ပဒက္ခိဏံ၊
လကျာရပ်တွင်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဂတဋ္ဌာနေ၊ သွားရာအရပ်၌၊ သာနဒီ၊
ထိုမြစ်ကို၊ အဝတ္တဂင်္ဂါတိ၊ အဝတ္တဂင်္ဂါဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဥဇုကံ၊
ဖြောင့်ဖြောင့်၊ ပါသာဏဝိဇ္ဇေန၊ ကျောက်ဖျားအပြင်ဖြင့်၊ သဗ္ဗိယောဇနာနိ၊
ယူဇနာခြောက်ဆယ်တို့တိုင်တိုင်၊ ဂတဋ္ဌာနေ၊ သွားရာအရပ်၌၊ သာနဒီ၊
ထိုမြစ်ကို၊ ကဏ္ဍဂင်္ဂါတိ၊ ကဏ္ဍဂင်္ဂါဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တိယင်္ဂပေါ
သာဏေ၊ တိယင်္ဂကျောက်ဖျား၌၊ ပညာသယောဇနာကာသေ၊ ယူဇနာ
ငါးဆယ်ရှိသောအရပ်၌၊ သာနဒီ၊ ထိုမြစ်ကို၊ တိယင်္ဂလပေါက္ခရုဏိတိ၊
တိယင်္ဂလပေါက္ခရုဏိဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣလံ၊ ကမ်းကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊
ခွဲဖောက်မှ၊ ပါသာဏံ၊ ကျောက်သို့၊ ပရိသိယ၊ ဝင်၍၊ သဗ္ဗိယောဇနာနိ၊ ယူ
ဇနာခြောက်ဆယ်တို့တိုင်တိုင်၊ ဂတဋ္ဌာနေဝ၊ သွားရာအရပ်၌သာလျှင်၊

မဟာသဂင်္ဂါတိ၊ ဗဟလဂင်္ဂါဟူ၍၊ ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပထဝီ၊ မြေကြီးကို၊
 တိန္ဒြိတွာ၊ ခွဲ၍၊ ဥမင်္ဂေန၊ မြေထဲသွားသဖြင့်၊ သမ္ဗိယောဇနာနိ၊ ယူဇနာ
 ခြောက်ဆယ်တို့တိုင်တိုင်၊ ဂတဋ္ဌာနေ၊ သွားရာအရပ်၌၊ ဥမင်္ဂဂင်္ဂါတိ၊
 ဥမင်္ဂဂင်္ဂါဟူ၍၊ ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝိဇ္ဈိနာမ၊ ဝိဇ္ဈမည်သော၊ တိရစ္ဆာန်ပဗ္ဗတံ
 ဇီလာကန့်လန့်တောင်ကို၊ ပဟရိတွာ၊ ပုတ်ခတ်၍၊ ပစ္ဆဝါရာယ၊ ငါးသွယ်
 သော၊ ရေအယဉ်ဖြင့်၊ ပဝတ္တဋ္ဌာနေ၊ စီးရာအရပ်၌၊ ဂင်္ဂါယမုနာအဓိရဝတိ
 သရဘူမဟိတိ၊ ဂင်္ဂါယမုနာအဓိရဝတိသရဘူမဟိဟူ၍၊ ပစ္ဆဝါရာယ၊ ငါး
 သွယ်သောမြစ်ရေအယဉ်တို့ကို၊ ဂုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတာ
 မဟာဝဂ်၊ ထိုငါးသွယ်သောမြစ်ကြီးတို့သည်၊ ဟိမဝတာ၊ ဟိမဝန္တာ
 တောင်မှ၊ သဗ္ဗဝန္တိ၊ စီးကုန်၏၊ တာသု၊ ထိုငါးစင်းသောမြစ်တို့တွင်၊ အ
 ယံ၊ ဤဖြစ်သည်၊ ပစ္ဆဝီ၊ ငါးခုမြောက်သော၊ မဟိနာမ၊ မဟိမည်၏၊ သာ၊
 ထိုမဟိမြစ်ကို၊ ဣဝေ၊ ဤသေလသုတ်၌၊ မဟာမဟိ၊ မဟာမဟိမြစ်ကို၊ ဂင်္ဂါတိ
 ဂင်္ဂါဟူ၍၊ အဓိပ္ပတာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တဿာဝဂ်၊ ထိုဂင်္ဂါမြစ်၏၊
 ဥတ္တရေန၊ မြောက်အရပ်ဖြင့်၊ ယာဝဂ်၊ အကြင်ဂင်္ဂါမြစ်သည်၊ အာပေါ၊
 စီးသောရေသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တာသံ၊ ထိုမြစ်ရေတို့၏၊ အဝိဒ္ဓရတ္တာ၊ မဝေး
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သောဇနပဒေါ၊ ထိုဇနပုဒ်ကို၊ အင်္ဂုတ္တရာပေါတိ၊
 အင်္ဂုတ္တရာပဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တသ္မိံ၊ ဇနပဒေ၊ ထိုဇနပုဒ်၌၊
 အင်္ဂုတ္တရာပေသုစာရိကံစရမာနောတိ၊ အင်္ဂုတ္တရာပေသုစာရိကံစရမာနော
 ဟူ၍၊ အဒ္ဓါနဝမနံ၊ အဋ္ဌန့်ရှည်သောခရီးသို့သွားခြင်းကို၊ ကုရမာနော၊ ပြု
 လိုသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဒေသစာရိတြတော်မူခြင်း၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ စာရိကာ၊ ကြွေးတော်မူခြင်းသည်၊ ဝုရိတစာရိကာစ၊ အဆော
 တလျင်ကြွတော်မူခြင်းလည်းကောင်း၊ အဝုရိတစာရိကာစ၊ နှေးနှေးကြွ
 တော်မူခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိခ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ တတ္ထ၊
 ထိုနှစ်ပါးသောဒေသစာရိတို့တွင်၊ ဒုရေဝိ၊ ဝေးသောအရပ်၌လည်း၊ ဘဗ္ဗ
 ပုဂ္ဂလေ၊ မဂ်ဖိုလ်ကိုရထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊
 သဘာသာ၊ အဆောတလျင်၊ ဝမနံ၊ ကြွတော်မူခြင်းသည်၊ ဝုရိတစာရိကာ
 အဆောတလျင်ကြွတော်မူခြင်းမည်၏၊ သာ၊ ထိုသို့သောဒေသစာရိကို၊
 မဟာကဿပပစ္စုပ္ပန်နာဒီသု၊ အရှင်မဟာကဿပအားခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း
 အစရှိသည်တို့၌၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗာ၊ မြတ်အပ်၏၊ ဟိသမ္ပံ၊ မှန်၏၊ တံ၊ ထိုအရှင်မဟာ
 ကဿပဘုံ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပစ္စုပ္ပန်နာဒီ၊ ခရီးဦးကြိုဆို
 သည်ရှိသော၊ မဟုတ္တေနော၊ တခဏခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ တိဂါဝုတံ၊ သုံးဂါ

ထုတ်အရပ်သို့၊ အဂမာသိ၊ ကြွေတော်မူ၏။ အာဇ္ဇဝကဗမနတ္ထံ၊ အာဇ္ဇဝက
 ဘိလူးကိုဆုံးမတော်မူအံ့သောငှါ၊ တိသယောဇနံ၊ ယူဇနာသုံးဆယ်သော
 အရပ်သို့၊ အဂမာသိ၊ ကြွေတော်မူ၏။ တထော၊ ထိုအတူ၊ အင်္ဂုလိမာလသံ၊
 အင်္ဂုလိမာလ၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ တိသယောဇနံ၊ ယူဇနာသုံးဆယ်
 သောအရပ်သို့၊ အဂမာသိ၊ ကြွေတော်မူ၏။ ဝုတ္တုသဘဝိဿာဒ၊ ဝုတ္တုသဘ
 ဟိန္ဒိကာ၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ပဉ္စစတ္တာလိသယောဇနံ၊ လေးဆယ်ငါး
 ယူဇနာသောအရပ်သို့၊ အဂမာသိ၊ ကြွေတော်မူ၏။ မဟာကပ္ပိနဿ၊ မဟာ
 ကပ္ပိနမင်းကို၊ ဒမနတ္ထာယ၊ ဆုံးမတော်မူအံ့သောငှါ၊ ဝိသယောဇနသတံ၊
 ယူဇနာ တရေနှစ်ဆယ်သောအရပ်သို့၊ အဂမာသိ၊ ကြွေတော်မူ၏။ ခနိ
 ယသ၊ ခနိယ၏။ အတ္ထာယ၊ အလိုငှါ၊ သတ္တယောဇနသတံ၊ ယူဇနာခုနှစ်
 ရာသော၊ အဋ္ဌါနံ၊ အဋ္ဌန့်ရှည်သောခရီးသို့၊ အဂမာသိ၊ ကြွေတော်မူ၏။ အဟံ၊
 ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဒေသစာရီသည်။ တုရိတစာရိကာနာမ၊ အထွင်တ
 ဆောကြွေတော်မူသော ဒေသစာရီမည်၏။ ဂါမနိဝမနဂရပဋိပါဒိယာပန၊
 ရွာနိဂုံးမြို့၏အစဉ်အားဖြင့်ကား၊ ဝိဇ္ဇာပါတစရိယာဒိဟိ၊ ဆွမ်းခံကြွေတော်
 မူခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို၊ အနုဂ္ဂဗျန္တသ၊ မြီး
 မြှောက်တော်မူသောတရား၏။ ဂမနံ၊ ကြွေတော်မူခြင်းသည်။ အတုရိတ
 စာရိကာနာမ၊ နှေးနှေးကြွေတော်မူခြင်းမည်၏။ အယံစာရိကာ၊ ဤအတုရိတ
 ဒေသစာရိကို၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဧံ၊ ဤသို့စာရိ
 ကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ စရမာနော၊ ကြွေတော်မူသောတရားသည်၊ မဟတာတိ၊
 မဟတာဟူသည်ကား၊ သင်္ချာမဟတာစ၊ အရေအတွက်များသောကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ ဂုဏမဟတာစ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး မြတ်သောကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ မဟတာ၊ မဟတာမည်၏။ ဝိက္ခုသံစောနာတိ၊ ဝိက္ခုသံစောန
 ဟူသည်ကား၊ သမဏဂဏောန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်၊ အဘုတေလသေဟိတိ၊
 အဘုတေလသေဟိဟူသည်ကား၊ အဗျနု၊ အဖွဲ့နှင့်၊ သယ၊ တက္ခ၊ တေဇ္ဇသေ
 ဟိ၊ တဆွဲသုံးခုတို့နှင့်၊ န္ဒါဒသသတေဟိ၊ တထောင့်နှစ်ခုဟုနိသော၊ ဝိက္ခု
 ဟိစ၊ ရဟန်းတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ပညာသာယ၊ ငါဆယ်သော၊ ဝိက္ခုဟိစ
 ရဟန်းတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တု၊ ဆိုလိုသည်။
 ဧဟာတိ၊ ဖြစ်၏။ ယေန၊ ပ၊ တဒဝသရိတိ၊ ယေန၊ ပ၊ တဒဝသရိဟူသည်
 ကား၊ အာပဏဗဟုလတာယ၊ အရောင်းအဝယ် ဈေးသည်များသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ယောနိဂမော၊ အကြင်နိဂုံးသည်။ အာပဏောတွေဝနာမံ၊
 အာပဏာဟူသောအမည်ကို၊ လဘတိ၊ ရ၏။ ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား၊

တသ္မိံ။ ထိုအင်္ဂုတ္တရာပ အမည် ရှိသောနိဂုံး၌၊ ဝိသတိ အာပဏာရသေ
ဟဿာနိ၊ အိမ်ဈေးသဘင်နှစ်သောင်းတို့ကို၊ ဝိဘက္ခာနိ၊ ဝေဓာန်အပ်ကုန်
သည်၊ အဟေသံ ဖြစ်ကုန်၏။ ယေနဒိသဘာဝေန၊ အကြင်အရင်မျက်နှာ
အတို့ဖြင့် ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယေနမဂ္ဂေန၊ အကြင်ခရီးဖြင့်၊ အင်္ဂုတ္တရာပါနံ၊
မဟိမည်သော၊ ဝါ၊ ဖြစ်ကြီး၏၊ ဖြောက်ဘက်ရေ၏အနိ၊ ဖြစ်သော၊ ရဋ္ဌဿ
တိုင်း၏၊ သောနိဝံမော၊ ထိုနိဂုံးရှာသို့၊ ဩသရိတဗ္ဗော၊ သွားအပ်၏၊ တေန
မဂ္ဂေန ထိုခရီး ဖြင့်၊ အာသရိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုအင်္ဂုတ္တရာပနိဂုံးသို့၊
အာသရိအာမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ တံနိဝံ၊ ထိုနိဂုံးသို့၊ အနုပါပုဏိ၊ အစဉ်
အတိုင်းရောက်တော်မူ၏၊ ဣတိ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ကေဏိယောဓေဋ္ဌိလောတိဇ္ဇတ္ထ၊ ကေဏိယောဓေဋ္ဌိလောဟူသော ဤပါဠိ၌၊
ကေဏိယောတိ၊ ကေဏိယော ဟူသည်ကား၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊
ကေဏိယော၊ ကေဏိယမည်၏။ ဓေဋ္ဌိလောတိ၊ ဓေဋ္ဌိလောဟူသည်ကား၊
တာပသော၊ ရသေ့သည်၊ သောတာပသော၊ ထိုရသေ့သည်၊ ပြာဟ္မဏမဟာသ
သာသော၊ ပြာဟ္မဏမဟာသာသလအမျိုးသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ခနုက္ခနုတ္ထာ
ယ၊ ဥဉ္စာကိုစေငြိရှောက်အံ့သောဌ၊ တာပသပဗ္ဗန္တံ၊ ရသေ့ရဟန်း၏ အဖြစ်
ကို၊ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ရညော၊ မင်းအား၊ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်
ဆောင်ကို၊ တွေ့၊ မေး၍၊ ဘုမိတာဝံ၊ မြေအတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ တတ္ထ
ထိုမြေအတို့၌၊ အဿမံ၊ သစ်မ်းကျောင်းကို၊ ကာရာပေတွာ၊ ပြုလုပ်စေ၍၊
ကုလသဟဿဿ၊ တထောင်သောအမျိုး၏၊ နိဿယော၊ ခြံရာသည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝသတိကိရ၊ နေသံတတ်၊ တဿ၊ ထိုကေဏိယရသေ့၏၊
အဿမေဝိ၊ ကျောင်းသစ်၌လည်း၊ ဧကော၊ တပင်သော၊ တာလရက္ခော၊
ထန်းပင်သည်၊ ဒိသေဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၌၊ ဧကံ၊ တလုံးသော၊
သုဝဏ္ဏဖလံ၊ ရွှေသီးကို၊ ရုတ္တံ၊ ချွေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊
ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ သော၊ ထိုကေဏိယရသေ့သည်၊ ဒိဝါ၊ နေ့ကာလ၌၊ ကာ
သာယာနိ၊ ဗန်ရည်စွန်းသောသက်နိုးတို့ကို၊ ဓာရေသိ၊ ဆောင်၏၊ ဧဇ္ဈာ၊
ဆံ့ချစ်တို့ကိုလည်း၊ ဗန္ဓတိ၊ ဖွဲ့၏၊ ဧတ္တိ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ပာထာသုခံ၊ အလိုရှိ
တိုင်း၊ ပဉ္စဟိကာမဂုဏေဟိ၊ ငါးပါးသောကမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ သမဗ္ဗိတော
ရောင်ရနံ့သက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမဇီဝူတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊
ပရိစာရေသိ၊ စမ္ပာယ်၏။ သက္ခယုတ္တောတိပဒံ၊ သက္ခယုတ္တောဟူသောပုဒ်
သည်၊ ဥဉ္စာကုလပရိဒီပနံ၊ မြင့်မြတ်သောအမျိုးကိုပြသောပုဒ်တည်း၊ သက္ခ
ယုတ္တောပဗ္ဗဇိတောတိပဒံ၊ သက္ခယုတ္တောပဗ္ဗဇိတော ဟူသောဤပုဒ်သည်၊

သဒ္ဓါယံ၊ သဒ္ဓါသဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတဘာဝပရိဒီပနံ၊ ရဟန်းပြုသည်၏ အဖြစ်ကို ပြတော်မူသော ဝုဒ္ဓိတည်း။ ကေနမိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော၊ ပါရိဇာညန၊ ဆုံးရှုံးခြင်းဖြင့်၊ အနာဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်ခြင်းမရှိ၊ အပရိက္ခိဏံယေဝ၊ မကုန်နိုင်သည်သာဖြစ်သော၊ တံကုလံ၊ ထိုသောကိဝင်မင်းမျိုးကို၊ ပဟာယံ၊ ပယ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံခေါပနာတိပဒံ၊ တံခေါပနဟူသောဝုဒ္ဓိသည်၊ ဣတ္ထန္တု၊ တာချာနတ္ထ၊ ဣတ္ထန္တုဘကိုဟောသောအနက်၌၊ ဥပယောဂာစနံ၊ နုတ်ယာဝိဘတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿခေါပနဘောတောဂေါတမဿံ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ကဿောတိ၊ ကဿောတောဟူသည်ကား၊ ကဿောဏသမန္နာဝတော၊ ကောင်းသော ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ သေဠော၊ အထူးသဖြင့်မြတ်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိတ္တိသဒ္ဓေါတိ၊ ကိတ္တိသဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ ကိတ္တိယေဝ၊ ကျော်စောသည်သာတည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ထုတ်ဖော်သော၊ ခြီးမွမ်းသောအသံတည်း။ ။

ဣတိပိသောဘဂါတိအာဒိဌိပနံ၊ ဣတိပိသောဘဂဝါဤသို့အစရှိသော ဝုဒ္ဓိကား၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ယောစနာ၊ ယောစနာခြင်းတည်း။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိဣမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့မကောင်းမှုကို ပြုခြင်းငှါ ထိုက်တော် မမူသောကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ ဣတိပိဣမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့သစ္စာလေးပါးတို့ကို မဖောက်မပြန်ကိုယ်တော်တိုင်ခံတော်မူသောကြောင့်လည်း၊ သဗ္ဗသမ္ပုဇ္ဈေ၊ သဗ္ဗသမ္ပုဇ္ဈမည်တော်မူ၏။ ပ၊ ဣတိပိဣမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဣမိနာစဣမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်း ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထံ၊ ထိုဣတိပိသောအစရှိသောပါဌ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကိုဖော်၊ ဤသို့ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအင်၏၊ အရိနံ၊ အကုသိုလ်တည်းဟူသောရန်သူတို့၏၊ အာရုက္ခတ္တာစ၊ ဝေသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ အရာနံ၊ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရအစရှိသောဝဋ်ဆင်းရဲတို့၏ အကွပ်အကန်တို့ကို၊ ဟတတ္တာစ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်ဖျက်ဆီးတော်မူတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ ပစ္စယာဒိနံ၊ ဆွမ်းသင်္ကန်းအစရှိသောပစ္စည်းတို့ကို၊ အရ

ဟတ္ထာ၊ ခံတော်မူခြင်းငှါ ထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ ပါပကရဏော၊ မကောင်းမှုကိုပြုခြင်း၌။ ရဟာသာဝတောဝိ၊ ဆံတံငြိမ်သော အရပ်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ ဣတိ ဣမေဟိ၊ ကာရဏေဟိ၊ ဤသို့သော အကြောင်းတို့ကြောင့်သောဘဝဝါ။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဟိ၊ ချဲ့၍ပြဦးအံ့၊ သောဘဝဝါ။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗကိလေသေဟိ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့မှ အာရုဏာ၊ ဝေးတော်မူ၏။ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်၊ သဝါသနာနံ၊ ဝါသနာနှင့် တကွ ကုန်သော၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဝိဒ္ဓံသိတတ္ထာ၊ ဖျက်ဆီးတော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဣတိ အာရုဏတ္ထာ၊ ထိုသို့ ကိလေသာတို့ကို မဂ်ဖြင့် ဖျက်ဆီးတော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ တေကိလေသာ၊ ရယော၊ ထိုကိလေသာတည်းဟူသော ရန်သူတို့ကို၊ အနေနဘဝတာ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်၊ ဟတာ၊ သတ်တော်မူအပ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ အရိနံ ဟတတ္ထာဝိ၊ ထိုသို့ ကိလေသာတည်းဟူသော ရန်သူတို့ကို သတ်တော်မူပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ အဝိဇ္ဇာဘဝတဏှာယေနာတိ ပုညာဒိ အဘိသင်္ခါရာနံ၊ အဝိဇ္ဇာဘဝတဏှာဖြင့်ပြီးသော ပုန်တောင်းကုသိုလ်အစရှိသော အဘိသင်္ခါရတို့အား၊ ဧရာမရဏေနမိ၊ ဧရာမရဏတရားလျှင် အကွပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာသဝသရဒယမယေန၊ အာသဝတရားလျှင် အကြောင်းရှိသဖြင့်ပြီးသော၊ အက္ခေန၊ ဝင်ရိုးဖြင့်၊ ဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထိုးလျှို၍၊ တိဘဝရဏေ၊ ကဝသုံးပါးတည်းဟူသောရထား၌။ သမာယောဇိတံ၊ မပြတ်လျှင် ကောင်းစွာ ယှဉ်သော၊ အနာဒိကာလပဝတ္တံ၊ အစမထင်သော ကာလပတ်လုံးဖြစ်တတ်သော၊ ယဉ္ဇေတံ ယဉ္ဇေတံ သံသာရဓက္ကံ၊ အကြင်သံသာရာစက်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿ သံသာရဓက္ကဿ၊ ထိုသံသာရာတည်းဟူသော စက်ကို၊ အနေနဘဝတာ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗောဓိမဇ္ဈော၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌၊ ဝိရိယပါဒေဟိ၊ ဝိရိယတည်းဟူသော ခြေတော်တို့ဖြင့်၊ သီလပတဝိယံ၊ သီလတည်းဟူသော မြေ၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ ရပ်တော်မူ၍၊ သဒ္ဓါပဝတ္ထေန၊ သဒ္ဓါတည်းဟူသော လက်တော်ဖြင့်၊ ကမ္မက္ခယကရံ၊ ကံကုန်ခြင်းကိုပြုတတ်သော၊ ဥာဏာဗရသုံ၊ ဥာဏတော်တည်းဟူသော ပေါက်ဆိန်ကို၊ ဝဟေတွာ၊ ကိုင်တော်မူ၍၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ အရားသံသာရာစက်၏ အကွပ်တို့ကို၊ ယတာ၊ ဖျက်ဆီးတော်မူအပ်ပြီး ဣတိ တဿ အရနံ ဟ

တတ္ထာပိ၊ ထိုသို့သံသရာစက်အကွပ်တို့ကို ဖျက်ဆီးတော်မူအပ်သည်၏ အ
 ဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ အဂ္ဂဇက္ခိဏေယျတ္ထာ
 စ၊ မြတ်သောအလှူကို စံတော်မူထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊
 စိဝရာဇိပစ္စယေစ၊ သင်္ကန်းအစရှိသောပစ္စည်းတို့ကိုလည်း ကောင်း၊ သက္ကာ
 ရကရကာရာဒိနိစ၊ အရိအသေ အလေးအမြတ် အစရှိသည်တို့ကို လည်း
 ကောင်း၊ အရဟတိ၊ ခံတော်မူထိုက်၏။ ဣတိတသ္မာပစ္စယာဒိနံ အရဟတ္ထာ
 ပိ၊ ထိုသို့သင်္ကန်း အစရှိသောပစ္စည်းတို့ကို ခံတော်မူထိုက်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ လောကေ၊ လောကဋ္ဌး
 ကေနမိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ငဏှိတမာနိနော၊ ပညာရှိဟုမှတ်အပ်ကုန်သော၊
 ဗာလား၊ သူမိုက်တို့သည်၊ အသိလောကတယေန၊ အကျော်အစောမရှိသော
 သားမှကျောက်သဖြင့်၊ ရဟော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊
 ကရောန္တိယထာ၊ ပြုကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အယံဘဂဝါ၊ ဤ
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကဒါမိ၊ ဟု၊ ရံတခါမျှ၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ နုကရေတိ၊
 ပြုတော်မူ၊ ဣတိတသ္မာပါပကရေဏရဟာတာဝတေပိ၊ ထိုသို့မကောင်း
 မှုကို ပြုခြင်း၌ ဆိတ်ငြိမ်သော အရပ်ရှိတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
 အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအရဟံဟူသောဂုဏ်တော်
 လျှင်အမွန်ရှိသောဝုန်၌၊ သင်္ဂဟဂါယာ၊ သင်္ဂဟဂါယာသည်၊ ဟေတု၊ ဖြစ်
 ၏။ သောမုနိ၊ ထိုရဟန်းမြတ်သည်၊ အာရကတ္ထာ၊ မကောင်းမှုမှဝေး
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ ကိလေသာရိနံ၊ ကိ
 လေသာတည်းဟူသောရန်သူတို့ကို၊ ဟတတ္ထာစ၊ သတ်တော်မူသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ ဟတသံသာရ
 စက္ကာရော၊ သံသရာစက် အကန့်တို့ကို ဖျက်ဆီးတော် မူတတ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟ မည်တော်မူ၏။ ပစ္စယာ ဒိနံဝါ၊
 သင်္ကန်းအစရှိသော ပစ္စည်းတို့ကိုလည်း၊ အရဟော၊ ခံတော်မူထိုက်၏။
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ ရဟော၊ ဆိတ်
 ကွယ်ရာအရပ်၌၊ ပါပါနိ၊ မကောင်းမှုတို့ကို၊ နကရေတိ၊ ပြုတော်မမူတတ်။
 တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သောမုနိ၊ ထိုရဟန်းမြတ်ကို၊ အရဟန္တိ၊ အရဟံဟူ၍၊
 ဝုပ္ပာဒိ၊ ဆိုအပ်၏။

သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ သမဗ္ဗေ၊
 ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်၊ သဗ္ဗာနိ၊ သဗ္ဗာတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ သိတော်မူသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ အတိဿ

၉

ယဓိသုဒ္ဓါဟိ၊ အလွန်စင်ကြယ်ခြင်းသဘောရှိကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာဟိစ၊ ဝိဇ္ဇာတို့
 နှင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တုတ္တဇေန၊ လွန်စွာအစဉ်အတိုင်းကျင့်တော်မူအပ်
 သော၊ စရဏေနစ၊ စရဏတရားနှင့်လည်းကောင်း၊ သမ္ပန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်
 စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နမည်တော်
 မူ၏။ ။ သောဘဏာဂမနတ္တာစ၊ တင့်တယ်လျောက်ပတ်စွာလာတော်မူ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ သုဂတော၊ သုဂတမည်တော်မူ၏။ သုန္ဓရံ၊
 ကောင်းမြတ်စွာသော၊ ဌာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောအရပ်သို့၊ ဂတတ္တာစ၊
 သွားတော်မူတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ သုဂတော၊ သုဂတမည်
 တော်မူ၏။ သုဠု၊ ကောင်းစွာ၊ ဂတတ္တာစ၊ တည်သောလက္ခဏာရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ သုဂတော၊ သုဂတမည်တော်မူ၏။ သမ္ဗော၊ ကောင်း
 စွာ၊ ဂဒတ္တာစ၊ စကားကိုဆိုတော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊
 သုဂတော၊ သုဂတမည်တော်မူ၏။ ။ သဗ္ဗထာ၊ အသုံးစုံအပြားအားဖြင့်၊
 ဝိဒိတလောကတ္တာ၊ သိအပ်သောလောကရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ လော
 ကဝိဒု၊ လောကဝိဒ္ဓု မည်တော်မူ၏။ ဟိဝိတ္ထာယိဿာမိ၊ ထိုစကားကိုအ
 ကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဘာဝတော၊ သ
 ဘောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမုဒယတော၊ အကြောင်းအားဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ နိရောဓတော၊ ချုပ်ရာအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိရောဓပယတော၊
 ချုပ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သဗ္ဗထာ၊ ခပ်သိမ်းသောအပြားအားဖြင့်၊ ခန္ဓာယတနာဒိတေဒံ၊ ခန္ဓာအာယ
 တန အစရှိသည်ဖြင့်ပြားသော၊ သင်္ခါရလောကံ၊ သင်္ခါရ လောကကို၊
 အဝေဒိ၊ သိတော်မူလေပြီ၊ လောကော၊ လောကသည်၊ ဧကော၊ တခုတည်း၊
 သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ အာဟာရေဋ္ဌိတိကာ၊
 အာဟာရကြောင့်တည်ကုန်၏။ နွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ လောကော၊ လောက
 တို့သည်၊ နာမဉ္စ၊ နာမ်လည်းကောင်း၊ ရူပဉ္စ၊ ရုပ်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ လောကော၊ လောကတို့သည်၊
 တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့တည်း၊ စတ္တာရော၊ လေး
 ပါးကုန်သော၊ လောကော၊ လောကတို့သည်၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်
 သော၊ အာဟာရော၊ အာဟာရတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ လော
 ကော၊ လောကတို့သည်၊ ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါးသော ဥပါဒါနိ ခန္ဓာတို့
 တည်း၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ လောကော၊ လောကတို့သည်၊ ဆ၊ ခြောက်
 ပါးကုန်သော၊ အတ္တုတ္တိကာနိ၊ အတွင် နှစ်ဖြစ်ကုန်သော၊ အာယတနာနိ၊ အာ

၁၄၆ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

ယတနာရှိတည်း။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ လောကော။ လောကတို့သည်။
 သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဝိညာဏဗြဟ္မတိယော၊ ဝိညာဉ်၏တည်ရာတို့တည်း။
 အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ လောကော၊ လောကတို့သည်။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊
 လောကဓမ္မော၊ လောကဓံတရားတို့တည်း။ နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ လောကော၊
 လောကတို့သည်။ နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ သတ္တဝါသား၊ သတ္တဝါတို့၏နေ
 ရာတို့တည်း။ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ လောကော၊ လောကတို့သည်။ ဒသ၊
 ဆယ်ပါးကုန်သော၊ အာယတနာနိ၊ အာယတနတို့တည်း။ ခန္ဓ၊ ဒသ၊ တဆဲ့နှစ်
 ပါးကုန်သော၊ လောကော၊ လောကတို့သည်။ ခန္ဓ၊ ဒသ၊ တဆဲ့နှစ်ပါးကုန်သော၊
 အာယတနာနိ၊ အာယတနတို့တည်း။ အဋ္ဌာရသ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးကုန်သော၊
 လောကော၊ လောကတို့သည်။ အဋ္ဌာရသ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဓာတု
 ယော၊ ဓာတ်တို့တည်း။ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗထာဝီ၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာ
 အားဖြင့်လည်း။ သင်္ခါရလောကံ၊ သင်္ခါရလောကကို။ အဝေဒိ၊ သိတော်မူ၏။
 သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ အာသယံ၊ အလိုကို။ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူတတ်၏။
 အနုသယံ၊ အနုသယကို။ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူတတ်၏။ ဓရိတံ၊ ဓရိက်ကို။
 ဇာနာတိ၊ သိတော်မူတတ်၏။ အဓိမုတ္တိံ၊ နှလုံးသွင်းကို။ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ
 တတ်၏။ အပ္ပရဇက္ခေ၊ ပညာတည်းဟူသောမျက်စိ၌နည်းသောကိလေသာ
 တည်းဟူသောမြှူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူတတ်၏။ မဟာ
 ရဇက္ခေ၊ ပညာတည်းဟူသောမျက်စိ၌များသောကိလေသာတည်းဟူသော
 မြှူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူတတ်၏။ တိက္ခိန္ဒြိယေ၊ တက်
 သောဇ္ဈန္ဒြိယကုန်သောသတ္တဝါတို့ကို။ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူတတ်၏။ မုဒိန္ဒြိ
 ယေ၊ နူးညံ့သောဇ္ဈန္ဒြိယကုန်သောသတ္တဝါတို့ကို။ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူတတ်
 ၏။ သွာကာရေ၊ ကောင်းသောအခြင်းအရာရှိသောသတ္တဝါတို့ကို။ ဇာနာတိ၊
 သိတော်မူတတ်၏။ ခွါကာရေ၊ မကောင်းသောအခြင်းအရာရှိသောသတ္တ
 ဝါတို့ကို။ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူတတ်၏။ သုဝိညာပယေ၊ သိစေလွယ်သော
 သတ္တဝါတို့ကို။ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူတတ်၏။ ဒုဝိညာပယေ၊ သိစေနှိပ်
 ကုန်သောသတ္တဝါတို့ကို။ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူတတ်၏။ ဘဗ္ဗေ၊ ကျွတ်ထိုက်
 သောသတ္တဝါတို့ကို။ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူတတ်၏။ အဘဗ္ဗေ၊ မကျွတ်ထိုက်
 သောသတ္တဝါတို့ကို။ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူတတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗထာဝီ၊
 ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။ သတ္တလောကံ၊ သတ္တလော
 ကကို။ အဝေဒိ၊ သိတော်မူ၏။

ဇကု၊ တာရုဿ၊ စက္ကဝါဠံ၊ စကြာဝဠာသည်။ အာယာမဇောဝစ၊ အ
 ဂျားအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိတ္ထာရတောဝ၊ အနံအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ယောဇနာနံ၊ ယူဇနာတို့၏၊ ဒါဒေ သတ သဟဿာနိစ၊ တသန်းနှစ်သိန်း
 တို့လည်းကောင်း၊ တိဏိသဟဿာနိစ၊ သုံးထောင်တို့ လည်းကောင်း၊
 အဗုပ္ပမာနိ၊ အခွဲလျှင်ငါးရမြောက်ကုန်သော၊ ယောဇနသတာနိ၊ ယူဇနာ
 တရာတို့ လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပရိက္ခပတော၊ လုံး
 ပတ်အားဖြင့်၊ ဆတ္တိံ သ သတ သဟဿာနိစ၊ သုံးသန်းခြောက်သိန်းတို့
 လည်းကောင်း၊ ဒေ သဟဿာနိစ၊ တသောင်းတို့လည်းကောင်း၊ အဗုဒ္ဓါ
 နိစသတာနိ၊ သုံးရာငါးဆယ်တို့လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 တတ္ထ၊ ထိုစကြာ ဝဠာတို့ကို၌၊ အယံ ဝသုဒ္ဓရာ၊ ဤမြေကြီးကို၊ ဗဟ
 လတ္တေန၊ အဝုအားဖြင့်၊ ဒုဝေသတ သဟဿာနိစ၊ နှစ်သိန်းသောယူဇနာ
 တို့လည်းကောင်း၊ စက္ကာရိနဟုတာနိစ၊ လေးသောင်းသော ယူဇနာတို့
 လည်းကောင်း၊ ဧတ္တကံဧတ္တကေန၊ ဤမျှလောက်ဖြင့်၊ သင်္ခတာ၊ ရေတွက်
 အပ်၏။ စက္ကာရိသတသဟဿာနိစ၊ လေးသိန်းတို့လည်းကောင်း၊ အ
 ဌေဝနဟုတာနိစ၊ ရှစ်ထောင်တို့သာလျှင်လည်းကောင်း၊ ဧတ္တကံဧတ္တကေန
 ဤမျှလောက်သော၊ ဗဟလတ္တေန၊ အဝုအားဖြင့်၊ ဇလံ၊ ရေသည်။ ဝါတေ၊
 ထေ၌၊ ပဏိဋ္ဌိတံ၊ တည်၏။ မာလုတော၊ လေသည်၊ နဝသတသဟဿာ
 နိစ၊ ကိုးသိန်းတို့လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗစေဝသဟဿာနိ၊ ခြောက်သောင်း
 တို့လည်းကောင်း၊ နဘံ၊ အောက်ကောင်းကင်သို့၊ ဥဂ္ဂတော၊ သက်လေ၏၊
 သော၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊ လောကဿ၊ ဩကာသလောက၏၊ သဏ္ဌိတိ၊
 ကောင်းစွာတည်ခြင်းတည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဏ္ဌိတေ၊ ကောင်းစွာတည်
 သော၊ ဧတ္ထ၊ ဤစကြာဝဠာတို့ကို၌၊ ယောဇနာနံ၊ ယူဇနာတို့၏၊ သိနေရ
 ပဗ္ဗတုတ္တမော၊ မြင့်မိုရ်တောင်မင်းသည်၊ မဟဏ္ဏဝေ၊ မဟာသရဒ္ဓရာ၌၊
 စတုရာသီတိသဟဿာနိ၊ ယူဇနာရှစ်သောင်း လေးထောင်တို့တိုင်တိုင်၊
 အဇ္ဈောဂါဠော၊ သက်ဝင်၏၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုဒေဝ၊ ယူဇနာရှစ်သောင်း
 လေးထောင်တို့တိုင်တိုင်သာလျှင်၊ အဗ္ဗုဂ္ဂတော၊ အထက်သို့တက်၏။
 တတော၊ ထိုမြင်းမိုရ်တောင်မင်းမှ၊ ဥပဗုပဗေန၊ ထက်ဝက်ထက်ဝက်
 သော၊ ပမာဓဏန၊ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ယထာက္ကမံ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ အဇ္ဈော
 ဂဠောဂ္ဂတာ၊ အောက်သို့သက်ခြင်းအထက်သို့တက်ခြင်း ရှိကုန်သော၊
 မိဗ္ဗာ၊ နတ်တို့၏ နေရာဖြစ်ကုန်သော၊ နာနာရတနုပိမိတ္တာ၊ အထူးယူးသော
 ရတနာတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်ကုန်သော၊ ယုဂန္ဓရော၊ ယုဂန္ဓရတောင်လည်း

၁၆

၀၄၇ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

ကောင်း၊ ဤသရော၊ ဤသရေတောင်လည်းကောင်း၊ ကရေကော၊ ကရေ
ကတောင်လည်းကောင်း၊ သုဒဿနော၊ သုဒဿနတောင်လည်းကောင်း၊
နေမိန္ဒရော၊ နေမိန္ဒရတောင်လည်းကောင်း၊ ဝိနုတကော၊ ဝိနုတကတောင်
လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာ၊ ကုပ္ပိစ္ဆာသော၊ အဿကဇ္ဈော၊ အဿကဏ္ဍ အ
မည်ရှိသော၊ ဂိရိ၊ တောင်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္တု၊ ခုနစ်လုံးကုန်
သော၊ ဇေတမဟာသေဿ၊ ထိုတောင်ကြီးတို့သည်၊ သိနေရသော၊ မြင့်မိုရ်
တောင်မင်း၏၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ မဟာရာဇာနံ၊ နတ်မင်း ကြီး
တို့၏၊ အာဝါသ၊ နေရာဖြစ်ကုန်၏၊ ဒေဝယက္ခနိသေဝိတာ၊ နတ်ဘီလူးတို့
သည်ရှိစွဲအပ်ကုန်၏၊ ဟိမဝါပဗ္ဗတော၊ ဟိမဝန္တာတောင်သည်၊ ယော
ဇနာနံ၊ ယူဇနာတို့၏၊ ပဉ္စသတာနုဇ္ဈော၊ အမြင့်ငါးရာရှိ၏၊ အာယာမဝိတ္ထ
တော၊ အလျားအနံအားဖြင့်၊ ယောဇနာနံ၊ ယူဇနာတို့၏၊ ဝိဏိသဟဿာ
နိ၊ သို့ထောင်တို့တိုင်တိုင်၊ ဒီဃာ၊ ရှည်၏၊ စေတုရာသီတိသဟဿော
ဟိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်ကုန်သော၊ ကုဋေဟိ၊ တောင်ထွဋ်တို့ဖြင့်၊ ပဗ္ဗ
မဏ္ဍိတော၊ တန်းဆာဆင်အပ်၏၊ နာဂဂ္ဂယာ၊ နာဂဟုခေါ်အပ်သော
ဓမ္မသပြေပင်သည်၊ တိပဉ္စယောဇနက္ခန္ဓပရိက္ခေပါ၊ တဆွဲငါးယူဇနာပင်
စည်သုံးပတ်ရှိ၏၊ ပညာသယောဇနက္ခန္ဓသာခါယာမာ၊ ယူဇနာငါးဆယ်
ပင်စည်ခက်မအလျားရှိ၏၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ သတယောဇန
ဝိတ္ထိန္တာ၊ ယူဇနာတရာအပြန့်ရှိ၏၊ တာဝဒေဝစ၊ ထိုမျှလောက်ယူဇနာ
တရာတို့တိုင်တိုင်လည်း၊ ဥဂ္ဂတာ၊ မြင့်၏၊ အဿဓမ္မယာ၊ ဤဓမ္မသပြေ
ပင်၏၊ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်အားဖြင့်၊ အယံဒီပေါ၊ ဤကျွန်းသည်၊
ဓမ္မဒီပေါ၊ ဓမ္မဒီပါဟူ၍၊ ပကာသိတော၊ ထင်ရှား၏၊ စက္ကဝါဠာသိလုပ္ပယော
စကြာဝဠာတောင်သည်၊ နွေအုတ်တိသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းနှစ်ထောင်
တို့တိုင်တိုင်၊ မဟဏ္ဍဝေ၊ သမုဒ္ဒရာ၌၊ အဇ္ဈောဂါဠော၊ ထက်ဝင်၏၊ တာဝ
ဒေဝ၊ ထိုမျှလောက်ရှစ်သောင်းနှစ်ထောင်တို့တိုင်တိုင်၊ အဂ္ဂုပ္ပတော၊ အ
ထက်သို့ပေါ်၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအောက်၌ဆိုအပ်ပြီးသော မြင့်မိုရ်သတ္တုရတနံ
စသည်ကို၊ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ဝန်းရံ၍၊ အယံလောကဓာတု၊ ဤလောကဓာတ်
သည်၊ ဌိတာ၊ တည်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုတရသောစကြာဝဠာတို့ကို၌၊ စန္ဒ
မဏ္ဍလံ၊ လဝန်းသည်၊ ကေနပညာသယောဇနံ၊ လေးဆွဲကိုးယူဇနာရှိ၏၊
သုရိယမဏ္ဍလံ၊ နေအဝန်းသည်၊ ပညာသယောဇနံ၊ ယူဇနာငါးဆယ်ရှိ၏၊
တာဝကိံသဘဝနံ၊ တာဝတိန်သာနတ်ပြည်သည်၊ ဒသ သဟဿ ယော
ဇနံ၊ ယူဇနာတသောင်းရှိ၏၊ တထာ၊ ထိုအရွှေ၊ အသုရဘဝနုဉ္စ၊ အသုရာ

ပြည်သည်လည်းကောင်း၊ အဝိမိမဟာနိရိယောစ၊ အဝိမိ ရဲကြီးသည်
လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဒိပေါစ၊ ဓမ္မဒိပါကျွန်းသည် လည်းကောင်း၊ ဒသ
သဟဿ ယောဇနံ၊ ယူဇနာသသောင်းစီရှိ၏၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဗုဒ္ဓဗိ
ဒေဟံ၊ အရှေ့ကျွန်းသည်လည်းကောင်း၊ အပရဝေါယာနဉ္စ၊ အနောက်ကျွန်း
သည်လည်းကောင်း၊ သက္ကသဟဿပောဇနံ၊ ယူဇနာခုနစ်ထောင်စီရှိ၏၊
ဥတ္တရဂူရု၊ မြောက်ကျွန်းသည်၊ အဋ္ဌသဟဿယောဇနံ၊ ယူဇနာရှစ်ထောင်
ရှိ၏၊ ဧတ္ထဗျိုစကြာဝဠာတိုက်၌၊ ဧကမေကောစ၊ တခုတခုလည်းဖြစ်သော၊
မဟာဒိပေါ၊ ကျွန်းကြီးသည်၊ ပဉ္စသတပဉ္စသတပရိတ္တဒိပပရိဝါရော၊ ကျွန်း
ငယ်ငါးရာစီ ကျွန်းငယ်ငါးရာစီအခြံအရံရှိ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသည်၊
ဧကစက္ကဝါဠံ၊ တခုသော စကြာဝဠာတိုက်မည်၏၊ စက္ကဝါဠန္တရေသု၊
စကြာဝဠာတိုက်၏အကြားတို့၌၊ လောကန္တရိကနိရယာ၊ လောကန္တရက်
ရဲတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ စက္ကဝါဠာနိ၊
စကြာဝဠာတိုက်တို့သည်၊ အနန္တနိ၊ အဆုံးမရှိကုန်၊ အနန္တလောကဝါတု
ယော၊ အဆုံးမရှိသောလောကတော်တို့ကို၊ အနန္တေန၊ အဆုံးမရှိသော၊
ဥာဏေန၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ဖြင့်၊ အညာသိ၊ သိတော်မူနိုင်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ သဗ္ဗထာ၊ အလုံးစုံသောအပြားအားဖြင့်၊ ဩကာသလောကံ၊ ဩကာ
သလောကကို၊ အဝေဒိ၊ သိတော်မူနိုင်၏၊ ဣတိသဗ္ဗထာဝိဒိတလောကတ္ထာ၊
ဤသို့ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့် သိအပ်သောလောကရှိတော်မူ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ လောကဝိနု၊ လောကဝိနုမည်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

အတ္တနောပန၊ ကိုယ်တော်၏ကား၊ ဂုဏဟိ၊ ဂုဏ်တော်တို့ထက်၊ ပိသိ
ဥတရဿ၊ အထူးသဖြင့်ထူးခြားသော၊ ကဿဝိ၊ တစုံတယောက်သော
သူ၏၊ အဘာဝါ၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊
အနုတ္တရော၊ အနုတ္တရမည်တော်မူ၏၊ ပိဝိတြဟိ၊ အထူးဆန်းကြယ်ကုန်
သော၊ ပိနယာနုပါယေဟိ၊ ဆုံးမရာဆုံးမကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဝုရိသဒဗ္ဗေ၊ ဆုံး
မအပ်သောယောကျ်ားတို့ကို၊ သာဓေတိဝိနေတိ၊ ဆုံးမတော်မူတတ်၏၊
ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝုရိသဒဗ္ဗသာရုတိ၊ ဝုရိသဒဗ္ဗသာရုတိမည်
တော်မူ၏။ ။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ဘရာယိကပရမတ္ထဟိ၊ မျက်မှောက်၌ ဖြစ်
သောအကျိုးဟလွန်၌ ဖြစ်သောအကျိုးမြတ်တို့ဖြင့်၊ ယထာရေပံ၊ ထိုက်
သည်အားလျော်စွာ၊ အနုသာသတိ၊ ဆုံးမတော်မူတတ်၏၊ နိတ္တာရေတိစ၊
ကူးလည်းကူးမြောက်စေတော်မူတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥက္ကဋ္ဌ

၂၁

ပရိစ္ဆေဒဝသေနစ၊ အမြတ်ကိုပိုင်းခြားသည်၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊
 တဗ္ဗဗုဒ္ဓလပရိဂ္ဂဟဝသေနစ၊ ကျွတ်ထိုက်သော ဗုဒ္ဓိလ်ကို သိမ်းဆည်း
 သည်၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ သတ္တဝါ
 ဆရာဖြစ်တော်မူ၏၊ နာဂါဒိကေပန၊ နဂါးအစရှိသောတိရစ္ဆာန်သတ္တဝါ
 တို့ကိုကား၊ သေဒေသာဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကီယတ္ထေန၊
 လောကီချမ်းသာနှင့်ယှဉ်သောအကျိုးဖြင့်၊ အနုသာသတိ၊ ဆုံးမတော်မူ
 တတ်၏၊ ယံနေယျံနာမ၊ အကြင်ဥပယုဇံတရားမည်သည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊
 သဗ္ဗဿ၊ အလုံးစုံသော၊ တဿဥပယုဇဿ၊ ထိုအလုံးစုံသောဥပယုဇံ
 တရားကို၊ ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ သိတော်မူတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိမောက္ခန္တိ
 ကနာမဝသေန၊ အဟေတ္တဖိုလ်၏အဆုံး၌ဖြစ်သောအမည်တော်၏အစွမ်း
 ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ ယတော၊ အကြင်းကြောင့်၊ သောဘဂဝါ၊ အ
 ကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘဂ္ဂဝါ၊ ကိလေသာတို့ကိုလည်းဖျက်ဆီးတော်
 မူတတ်၏၊ ဘာဂျဝါ၊ ဘုန်းတော်လည်းရှိတော်မူ၏၊ ဘဂေဟိစ၊ ခြောက်ပါး
 သောဘဂဝါတို့ နှင့်လည်း၊ ယုဒတ္တာ၊ ယှဉ်တော်မူ၏၊ ဝိဘတ္တဝါ၊ ခပ်သိမ်း
 သောတရားကိုလည်းခွဲခြမ်း၍ဟောတော်မူ၏၊ သတ္တဝါ၊ လူတို့တရားထက်
 မြတ်သောဈာန်မဂ္ဂိဖိုလ်တရားတို့ကိုလည်း ဖြစ်တော်မူ၏၊ တဝေသု၊ တံသုံး
 ပါးတို့၌၊ ဝန္တိဂမနေဝ၊ သွားတတ်သော တဏှာကိုလည်း အန်တော်မူတတ်
 ၏၊ တတောတသ္မာကာရဏာ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ သောဘဂဝါ၊ ထို
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဘဂဝါတိ၊ ဘဂဝါဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအဖွင့်တည်း၊ ဝိတ္ထာ
 ရတောပန၊ အကျယ်အားဖြင့်ကား၊ ဧတာနိပဒါနိ၊ ထိုပုဒ်တို့ကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊
 ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ ဗုဒ္ဓာနိ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏။

သောဇ္ဈမံသောကန္တိပဒေန၊ သောဇ္ဈမံလောကံဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်၊ ဇ္ဈမံ
 လောကံ၊ ဤလောကကို၊ ဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်သောအနက်
 ကို၊ နိဒေသတိ၊ ပြီးတော်မူ၏၊ သဒေကဝန္တိအာဒိနိ၊ သဒေဝကံဤသို့အစရှိ
 သောပုဒ်တို့သည်၊ ဘာရွေး၊ စအာဇ္ဇဝကသုတ္တေသု၊ ဘာရွေး၊ စသုတ်အာဇ္ဇဝက
 သုတ်တို့၌၊ ဗုဒ္ဓနယာနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိကုန်သည်သာတည်း၊
 သယန္တိ၊ သယံဟူသည်ကား၊ သာမံကိုယ်တော်တိုင်း၊ အပရနေယျာ၊
 သူတပါး မသိစေအပ်သည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ အဘိညာတိ၊ အဘိညာဟူ
 သည်ကား၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောညာဏ်ဖြင့်သိတော်မူ၍၊ သန္တိကတွာ
 တိ၊ သန္တိကတွာဟူသည်ကား၊ ပစ္စက္ခံ၊ မျက်မှောက်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဝေ

ဒေဝီတိ၊ ပဝေဒေတိဟူသည်ကား၊ ဗောဓေတိဉာပေတိ၊ သိစေ၏၊ ပကာ
သေတိ၊ ပြတော်မူပေ၏၊ သောဓမ္မံဒေသေတိ (ပ) ပရိယောသာနကလျာ
ဏန္တိ၊ သောဓမ္မံဒေသေတိ (ပ) ပရိယောသာနကလျာဏံ ဟူသည်ကား၊
သတ္တသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ ကာရုညတံ၊ သနားတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကို၊
ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ ဝိဝေကသုခံ၊ ခပ်တံငြိမ်သောသမာပတ်
ချမ်းသာကို၊ ဟံဝံသာဝိစ၊ စွန့်တော်မူဦး၍လည်း၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေ
သေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တစ္ဆေခါဓမ္မံ၊ ထိုသို့သောတရားကိုလည်း၊ အပ္ပဝါ
အနည်းငယ်ကို လည်းကောင်း၊ ဗဟုဝါ၊ အများကို လည်းကောင်း၊ ဒေ
သေန္တော၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ အာဒိကလျာဏာဒိဗ္ဗကာရမေဝ၊
အစ၏ကောင်းခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်ပြားသောတရားကိုသာလျှင်၊ ဒေသေ
တိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ကထံဒေသေတိ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူ
မူကား၊ ဟိဝိတ္ထာရုပ္ပါယာမိ၊ ထိုစကားကိုအကျယ်ချဲ့၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧကဝါ
သာဝိ၊ တခုသောဝါသာသည်လည်း၊ သမန္တဘဒြိကတ္တာ၊ လက်ဝန်းကျင်
ကောင်းမြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏၊ ပဌမပဒေန၊
ရှေးဦးစွာသောပုဒ်ဖြင့်၊ အာဒိကလျာဏာ၊ အစ၏ကောင်းခြင်းမည်၏၊ ဒုတိ
ယတတိယပဒေဟိ၊ ဒုတိယပုဒ်တတိယပုဒ်တို့ဖြင့်၊ မဇ္ဈေကလျာဏာ၊ အ
လယ်၏ကောင်းခြင်းမည်၏၊ ပတ္တိမပဒေန၊ အဆုံးဖြစ်သောပုဒ်ဖြင့်၊ ပရိယော
သာနကလျာဏာ၊ အဆုံး၏ကောင်းခြင်းမည်၏၊ ဧကေနုသန္တိကံ၊ တခုသော
အနုသန္တေရှိသော၊ သုတ္တံ၊ သုတ်သည်၊ နိဒါနေန၊ နိဒါန်းဖြင့်၊ အာဒိကလျာဏံ၊
အစ၏ကောင်းခြင်းမည်၏၊ နိဝမဒေန၊ နိဂုံးအုပ်သောစကားဖြင့်၊ ပရိယော
သာနကလျာဏံ၊ အဆုံး၏ကောင်းခြင်းမည်၏၊ သေသေန၊ အကြွင်းဖြစ်
သောအလယ်ပုဒ်ဖြင့်၊ မဇ္ဈေကလျာဏံ၊ အလယ်၏ ကောင်းခြင်းမည်၏၊
နာနာနုသန္တိကံ၊ အထူးထူးသောအနုသန္တေရှိသောသုတ်သည်၊ ပဌမာနုသန္တိ
နာ၊ ရှေးဦးစွာသောအနုသန္တေဖြင့်၊ အာဒိကလျာဏံ၊ အစ၏ကောင်းခြင်းမည်
၏၊ ပတ္တိမေန၊ အဆုံးဖြစ်သောပုဒ်ဖြင့်၊ ပရိယောသာနကလျာဏံ၊ အဆုံး၏
ကောင်းခြင်းမည်၏၊ သေသေဟိ၊ အကြွင်းဖြစ်သော အလယ်ပုဒ်တို့ဖြင့်၊
မဇ္ဈေကလျာဏံ၊ အလယ်၏ကောင်းခြင်းမည်၏၊ သကလောဝိ၊ အလုံးစုံ
လည်းဖြစ်သော၊ သာသနဓမ္မော၊ ပရိယတ္တိသာသနာတည်းဟူသောတရား
တော်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတ္တဘူတေန၊ အနက်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သီ
လေန၊ သီလဖြင့်၊ အာဒိကလျာဏော၊ အစ၏ကောင်းခြင်းမည်၏၊ သမယ
ဝိပဿနာမဂ္ဂေဟိ၊ သံမတ ပိပဿနာမဂ်တို့ဖြင့်၊ မဇ္ဈေကလျာဏော၊ အ

၁၂၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

လယ်၏ကောင်းခြင်းမည်၏၊ ဗလနိဗ္ဗာနေဟိ၊ ဖိုလ်နိဗ္ဗာနတို့ဖြင့်၊ ပရိယော
သနကလျာဏော၊ အဆုံး၏ကောင်းခြင်းမည်၏၊ ဝါးတနည်းကား၊ ဗုဒ္ဓဘု
ဗေဒမိတာယ၊ ဘုရားတို့ကောင်းစွာသိတော်မူအပ်သော တရား၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ အာဒိကလျာဏော၊ အစ၏ကောင်းခြင်းမည်၏၊ ဓမ္မသုဓမ္မတယ၊
တရား၏ ကောင်းသော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မဇ္ဈေကလျာ
ဏော၊ အလယ်၏ကောင်းခြင်းမည်၏၊ သံဃသုပ္ပုတ္တိယာ၊ သံဃာတော်၏
ကောင်းစွာကျင့်ရာဖြစ်သောအားဖြင့်၊ ပရိယောသနကလျာဏော၊ အဆုံး
၏ကောင်းခြင်းမည်၏၊ ဝါးတနည်းကား၊ သုတွားကြားနာရသိည်ရှိသော်၊
တထတ္တယ၊ မပောက်မပြန်သောသဘောအားဖြင့်၊ ပဋိပဇ္ဇေန၊ ကျင့်သော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အမိဂန္တုဗ္ဗာယ၊ ရောက်အပ်သော၊ အဘိသမ္ဘေဓဗ္ဗာယ၊ လွန်
စွာသမ္ပညတညာဏ်ကိုရသဖြင့်၊ အာဒိကလျာဏော၊ အစ၏ကောင်းခြင်း
မည်၏၊ ပစ္စေကသမ္ဘေဓဗ္ဗာယ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဉာဏ်ဖြင့်၊ မဇ္ဈေကလျာဏော၊
အလယ်၏ကောင်းခြင်းမည်၏၊ သာဝကဗေဒမိယာ၊ သာဝကဉာဏ်ကိုရ
သဖြင့်၊ ပရိယောသနကလျာဏော၊ အဆုံး၏ကောင်းခြင်းမည်၏၊ သုယုဓာ
နောစ၊ ကြားနာရသိည်ရှိသော်လည်း၊ ဧသဧသောဓမ္မော၊ ဤတရားတော်
သည်၊ နိဝရဏာဒိက္ခန္တနုတော၊ နိဝရဏအစရှိသောတရားကိုဝေးစွာခွဲ
နိုင်သောအားဖြင့်၊ သဝနေနပိ၊ ကြားနာရသဖြင့်လည်း၊ ကလျာဏမေဝ၊
ကောင်းသည်ကိုသာလျှင်၊ အာဝဟတိ၊ ဆောင်ရွက်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ အာဒိကလျာဏော၊ အာဒိကလျာဏမည်၏၊ ပဋိပဇ္ဇမာနော၊ ကျင့်
သည်ရှိသော်၊ သမထဝိပဿနာသုခါဝဟနတော၊ သမထဝိပဿနာချမ်း
သာကို ဆောင်နိုင်သောအားဖြင့်၊ ပဋိပတ္တိယာပိ၊ ကျင့်သဖြင့်လည်း၊ က
လျာဏံ၊ ကောင်းသည်ကို၊ အာဝဟတိ၊ ဆောင်ရွက်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ မဇ္ဈေကလျာဏော၊ မဇ္ဈေကလျာဏမည်၏၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး
ပဋိပဇ္ဇာစ၊ ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ပဋိပတ္တိဖလံ၊ ကျင့်ခြင်း
ကြောင့်အကျိုးတရားသည်၊ နိဗ္ဗိတ၊ ပြီးသည်ရှိသော်၊ တာဒိဘာဝါဝဟ
နတော၊ သည်းခံခြင်းသဘောကိုဆောင်နိုင်သောအားဖြင့်၊ ပဋိပတ္တိဖလေန
ပိ၊ ကျင့်သောအကျိုးရှိသဖြင့်လည်း၊ ကလျာဏမေဝ၊ ကောင်းသည်ကိုသာ
လျှင်၊ အာဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပရိယော
သနကလျာဏော၊ အဆုံး၏ကောင်းခြင်းမည်၏၊ နာထပ္ပဘဝတ္တာစ၊ ဘုရား
ရှင်လျှင်အမွန်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ ပဘဝသုပ္ပိယာ၊ အမွန်လျှင်
စင်ကြယ်သောအားဖြင့်၊ အာဒိကလျာဏော၊ အစ၏ကောင်းခြင်းမည်၏၊

၁၂၂

အတ္တသုဒ္ဓိယာ၊ အနက်၏ စင်ကြယ်သောအားဖြင့်၊ မဇ္ဈကလျာဏော၊ အလယ်၏ကောင်းခြင်းမည်၏၊ ကိစ္စသုဒ္ဓိယာ၊ အမှု၏စင်ကြယ်သောအားဖြင့်၊ ပရိယောသသနကလျာဏော၊ အဆုံး၏ကောင်းခြင်းမည်၏၊ အပ္ပဝါ၊ အနည်းငယ်ဖြစ်သော တရားကိုလည်းကောင်း၊ ဗဟိုဝါ၊ အများဖြစ်သော တရားကိုလည်းကောင်း၊ ဒေသန္တော၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ အာဒိကလျာဏာဒိပကာရေမေဝ၊ အစ၏ကောင်းခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြားသော တရားကိုသာလျှင်၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဒေသတိ၊ ဟောတော်မူပေ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာဒိကလျာဏာဒိ ပကာရော၊ အစ၏ကောင်းခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြားသောသဘောကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

သာတ္ထံသဗျဉ္ဇနန္တိဝေမာဒီသုပန၊ သာတ္ထံသဗျဉ္ဇနံဤသို့အစရှိသည်တို့၌ကား၊ ဣမံဓမ္မံ၊ ဤသို့သောတရားကို၊ ဒေသန္တော၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ သာသနဗြဟ္မစရိယမဂ္ဂဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ သာသနာတော်၏မြတ်သောသဘောမဂ်၏မြတ်သောသဘောကိုလည်း၊ ပကာသေတိ၊ ပြတော်မူပေ၏၊ နာနာနယေဟိ၊ အထူးထူးသောနည်းတို့ဖြင့်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဉ္စဇေသနံ၊ ထိုဇေသနာတော်သည်လည်း၊ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ၊ အတ္တသမ္ပတ္တိယာ၊ အနက်၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ သာတ္ထံ၊ သာတ္ထမည်၏၊ ဗျဉ္ဇနသမ္ပတ္တိယာ၊ သဒ္ဓါ၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ သဗျဉ္ဇနံ၊ သဗျဉ္ဇနမည်၏၊ သင်္ကာသနုပကာသနဝိဝေဇာဝိဘဇနဥက္ကာနိကရဏ ပညတ္တိ အတ္တပဒသမာယောဂတော၊ အကျဉ်းအကျယ်ဟောခြင်းဝေတန်၍ဟောခြင်းထင်ရှားစွာပြုခြင်းပညတ်ခြင်းအနက်ပုန်တို့နှင့်ကောင်းစွာယှဉ်သောအားဖြင့်၊ သာတ္ထံ၊ သာတ္ထမည်၏၊ အက္ခရပဒဗျဉ္ဇနကာရဏ နိရုတ္တိနိဒ္ဒေသသမ္ပတ္တိယာ၊ အက္ခရပုန်ဗျည်းတို့၏ အကြောင်းသဒ္ဓါနိဒ္ဒေသတို့နှင့်ပြည့်စုံသောအားဖြင့်၊ သဗျဉ္ဇနံ၊ သဗျဉ္ဇနမည်၏၊ အတ္တဂန္တိရတာပမ္ဘိဝေဓဂန္တိရတာဟိ၊ အနက်၏နက်သောသဘောအတိညာဉ်၏နက်သောသဘောရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သာတ္ထံ၊ သာတ္ထမည်၏၊ ဓမ္မဂန္တိရတာဒေသနာဂန္တိရတာဟိ၊ သဒ္ဓါ၏နက်သောသဘောဒေသနာ၏ နက်သောသဘောရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သဗျဉ္ဇနံ၊ သဗျဉ္ဇနမည်၏၊ အတ္ထမုဒိဘာနပမ္ဘိသန္တိဒါဝိသယတော၊ အတ္ထပမ္ဘိသန္တိဒါပမ္ဘိဘာနပမ္ဘိသန္တိဒါ၏အာရုံဖြစ်သောအားပင့်၊ သာတ္ထံ၊ သာတ္ထမည်၏၊ ဓမ္မနိရုတ္တိပမ္ဘိသန္တိဒါဝိသယတော၊ ဓမ္မနိရုတ္တိပမ္ဘိသန္တိဒါ၏အာရုံဖြစ်သောအားဖြင့်၊ သဗျဉ္ဇနံ၊ သဗျဉ္ဇနမည်၏၊ ယဉ္စိတဝေ

၁၂၄ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

ဒနိယတော၊ ပညာရှိတို့သည် သိအပ်သော အားဖြင့်၊ သရိက္ခက ဇနပုသဒကံ၊ တူသော လူတို့ကို ကြည်ညိုစေတတ်သော သဘောရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာတ္ထံ၊ သာတ္ထမည်၏။ သန္ဓေယူတော၊ ယုံကြည်အပ်သော သဘောအားဖြင့်၊ လောကီယဇနပုသဒကံ၊ လူအပေါင်းကို ကြည်ညိုစေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗျဉ္ဇနံ၊ သဗျဉ္ဇနမည်၏။ ဂန္တိရာမိပ္ပါယတော၊ နက်သော အမိပ္ပါယ်ရှိသော အားဖြင့်၊ သာတ္ထံ၊ သာတ္ထမည်၏။ ဥတ္တာနဗျဉ္ဇနတော၊ ပေါ်သော သဒ္ဓါရှိသော အားဖြင့်၊ သဗျဉ္ဇနံ၊ သဗျဉ္ဇနမည်၏။ ဥပနေတဗ္ဗဿ၊ ဆောင်ရွက်အပ်သော အနက်သဒ္ဓါ၏။ အဘာဝတော၊ မရှိသောကြောင့်၊ သကလပရိပုဏ္ဏဘာဝေန၊ အလုံးစုံပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊ ကေဝလပရိပုဏ္ဏမည်၏။ အပနေတဗ္ဗဿ၊ ပယ်အပ်သော အနက်သဒ္ဓါ၏။ အဘာဝတော၊ မရှိသောကြောင့်၊ နိဒ္ဒေါသဘာဝေန၊ အပြစ်တင်တွင် မရှိသော အားဖြင့်၊ ပရိသုဒ္ဓံ၊ ပရိသုဒ္ဓမည်၏။ သိက္ခတ္တယပရိဂ္ဂဟိတတ္ထာ၊ သိက္ခာသုံးပါးတို့ဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗြဟ္မဘူတတဟိ၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ သဘွယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ သေဋ္ဌဟိ၊ မြတ်သောသူတို့သည်၊ စရိတဗ္ဗတော၊ ကျင့်အပ်သောကြောင့်၊ တေသဉ္စ၊ ထိုဗြဟ္မာတို့အားလည်း၊ စရိယဘာဝတော၊ ကျင့်ရာဖြစ်သောကြောင့်၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဗြဟ္မစရိယမည်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာတ္ထံသဗျဉ္ဇနံ (ပ) ဗြဟ္မစရိယံ ပကဝသေတိတိ၊ သာတ္ထံသဗျဉ္ဇနံ (ပ) ဗြဟ္မစရိယံ ပကဝသေတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏။ အပိစအပရောနယော၊ နည်းတပါးကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုအပ်၏။ သနိဒါနဉ္စ၊ နိဒါနနှင့် တကွကို လည်းကောင်း၊ သဥပ္ပတ္တိကဉ္စ၊ ဖြစ်ကြောင်း ဝုတ္တုနှင့် တကွ ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေသေဇ္ဇော၊ ဟောတော်မူသောတရားသည်၊ အာဒိကလျာဏံ၊ အစ၏ကောင်းခြင်းကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပိနေယျဇနာနံ၊ ဆုံးမခြင်းငှါ ထိုက်သောသူတို့အား၊ အနုရူပတောစ၊ လျောက်ပတ်သော အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တဿ၊ အနက်၏။ အပိပရိတတယ၊ မစောက်မပြန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဟေတုဒါဟရုဏယောဂတောစ၊ အကြောင်း ဥဒါဟရုဏ်နှင့် ယှဉ်သော အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈေကလျာဏံ၊ မဇ္ဈေကလျာဏမည်၏။ သောဓုနံ၊ စာသင်သားတို့၏။ သဒ္ဓါပဋိလာတေန၊ သဒ္ဓါတရားကို ရသဖြင့်၊ နိဂမနေနစ၊ နိဂုံးအုပ်သဖြင့်လည်း၊ ပရိယောသသနကလျာဏံ၊ အဆုံး၏ကောင်းခြင်းမည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒေသေဇ္ဇောစ၊ ဟောတော်မူသော်လည်း၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို၊ ပကဝသေတိ၊ ပြု၏။ တဉ္စ၊ ထိုမြတ်သော အကျင့်ကိုလည်း၊ ပဋိ

ပတ္တိယာ၊ ကျင့်တော်မူသောအားဖြင့်၊ အဓိကမဗျတ္တိတော၊ ထင်ရှားစွာမင်
 ဖိုလ်ကိုရသောအားဖြင့်၊ သာတ္ထံ၊ သာတ္ထမည်၏၊ မရိယတ္တိယာ၊ သင်ကြား
 သဖြင့်၊ အာဂမဗျတ္တိတော၊ ထင်ရှားသောအာဂံရှိသောအားဖြင့်၊ သဗျဉ္ဇနံ၊
 သဗျဉ္ဇနမည်၏၊ ဝီလောပိပဉ္စခမ္ဘာန္တပုတ္တတော၊ ဝီလအစရှိသောငါးပါး
 သောတရား၏အရနှင့်ယှဉ်သောအားဖြင့်၊ ကောဝလပရိပုဏ္ဏံ၊ ကောဝလပရိ
 ပုဏ္ဏမည်၏၊ နိဂ္ဂဟံတ္တိလေသတောစ၊ ညစ်နွမ်းသော ကိလေသာမရှိသော
 အားဖြင့်လည်း၊ နိတ္ထရုဏတ္ထာယ၊ ဝရ်ဆင်၊ ရဲမှထုတ်အံ့သောဌ၊ ပဝတ္တိတော
 စ၊ ဖြစ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ လောကာမိသနိရပက္ခတောစ၊ လူတို့
 ၏အာမိသာကိုမဲ့သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိသန္တံ၊ တက်ဝန်းကျင်မှ
 စင်ကြယ်သည်မည်၏၊ သေဋ္ဌတ္ထေန၊ မြတ်သောအနက်အားဖြင့်၊ ဗြဟ္မဘူ
 တာနံ၊ ဗြဟ္မာမင်းသဖွယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓသာဝကာနံ၊ ထုရား
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝကာတို့၏၊ စရိယတော၊ ကျင့်ရာကျင့်ကြောင်းဖြစ်သော
 အားဖြင့်၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယဟူ၍၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့် ဂုဏ်တိ၊
 ဆိုအပ်၏၊ တသ္မာပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ သောဓမ္မံဒေသေတိ(ပ) ဗြဟ္မစရိယံ
 ပကာသေတိတံ၊ သောဓမ္မံဒေသေတိ(ပ) ဗြဟ္မစရိယံ ပကာသေတိဟူ၍၊
 ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သာရခေါပနာတိ၊ သာရခေါပနဟူသည်ကား၊ သုန္နရ်ခေါ
 ပန၊ ကောင်းသည်သာတည်း။ အတ္ထာဝဟံ၊ အကျိုးကိုဆောင်၏၊ သုခါဝဟံ၊
 ချမ်းသာကိုဆောင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မိ
 ယာကထာယာတိ၊ ဓမ္မိယာကထာယဟူသည်ကား၊ ပါနကာနိသံသပဋိသံ
 ယုတ္တာယ၊ အပျော်၏အကျိုးနှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ ကထာယ၊ စကားဖြင့်၊ အယံ
 ကေဏိယောဉ္စိ၊ ကဏိယာရသေ့သည်၊ သာယန္တသမယော၊ ညချမ်းအခါ၌၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အာဂမနံ၊ ကြွတော်မူလာကြောင်းကို၊ အ
 သောသိ၊ ကြားသေ၏၊ တုတ္ထ ဟတ္ထော၊ လက်ချည်းသက်သက်၊ ဘဂဝန္တိ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒဿနာယ ဖူးမြင်လိုသဖြင့်၊ ဂန္တု၊ သွားအံ့သောဌ၊ လစ္စ
 မာနော၊ ရှက်နိုးသည်ဖြစ်၍၊ ပိကာလတောစနာ၊ နေလွဲညစာစားခြင်းမှ၊ ပိရ
 တာနုတ္တိ၊ ကင်းသောဘုရားတို့အားလည်း၊ ပါနကံ၊ အပျော်သည်၊ ကပ္ပတိ၊
 အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိန္ဒန္တတွာ၊ ကြံ၍၊ ပဉ္စပိကာစသတေဟိ၊ ငါးရာသော
 အထမ်းတို့ဖြင့်၊ သုသင်္ခတံ၊ ကောင်းစွာပြုပြင်အပ်သော၊ ပဓရေပါနံ၊ သီးသီး
 အပျော်ရေကို၊ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍၊ အဂမာသိ၊ သွား၏၊ ယထာဟာကိ၊
 အာဟ၊ ထုရားအတတ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူလူကား၊ တေသန္တကွ
 နေကော၊ တေသန္တကွန္တကံ၌၊ ။

၁၅၆ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ကဏိယဝဂ္ဂ

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ကေဏိယဿ၊ ကေဏိယအမည်ရှိသော၊ ဇနိ
လဿ၊ ရသေ့အား၊ ဇေတံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ ယောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံနု
ခေါ၊ အဘယ်ကိုလျှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သမဏဿ၊ ရဟန်းတော်ဖြစ်သော၊
ဂေါတမဿ၊ ဂေါတမဘုရား၏၊ အတ္တယ၊ လက်ဆောင်အလို၊ ဌာ၊ ဟရာ
ပေယျံ၊ ဆောင်စေရာအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သဗ္ဗံ၊ အ
လုံးစုံကို၊ ဝေမိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

တတောတတ္ထိံ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌နံ၊ ထိုကေဏိယရသေ့ကို၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယထာသုခသုတ္တေ၊ ယထာသုခသုတ်၌၊ သံကိယေ၊
သင်္ကာင်မင်းတို့ကို၊ အာဝသတာနိသံသပဋိသံယုတ္တာယ၊ ကောင်းနေရာ
၏အကျိုးနှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ ကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်၊ သန္ဓဿတိ၊
ကောင်းစွာပြောတော်မူပေ၏၊ ဂေါတိံသလဝနေ၊ နွားဦးချိုကဲ့သို့သော
အင်ကျင်းတောအရပ်၌၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ကုလပုတ္တေ၊
အမျိုးသားတို့ကို၊ သမဂ္ဂိယပဋိသံယုတ္တာယ၊ အညီအညွတ်ခံစားခြင်းနှင့်
စပ်ယှဉ်သော၊ ကထာယ၊ စကားဖြင့်၊ သန္ဓဿတိ၊ ကောင်းစွာပြော၏၊ ရထ
ဝိနိတေ၊ ရထဝိနိတသုတ်၌၊ ဇာတိဘူမိကေ၊ ဇာတိဘူမိအရပ်၌နေကုန်သော
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဒသကသာဝတ္ထုပဋိသံယုတ္တာယ၊ ဆယ်ပါးသော
ကထာဝတ္ထုနှင့်ယှဉ်သော၊ ကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်၊ သန္ဓဿတိ၊
ကောင်းစွာပြောတော်မူ၏၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ တင်္ဂဏာနုဂ္ဂပါယ၊ ထိုဇဏအား
လျောက်ပတ်သော၊ ပါနကာနိသံသပဋိသံယုတ္တာယ၊ အဖျော်အကျိုးနှင့်စပ်
ယှဉ်သော၊ ကထာယ၊ စကားဖြင့်၊ သန္ဓဿတိ၊ ကောင်းစွာပြော၏၊ တထာ
ဂ္ဂပါနံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ပုညာနံ၊ ကောင်းမှုတို့၏၊ ပုနဝိ
တာနံလည်း၊ ကတ္တဗ္ဗတာယ၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်၌၊ နိယောဇေန္တော၊
ယှဉ်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမာဒပေသိ၊
ကောင်းစွာဆောက်တည်စေ၏၊ အတ္တု၊ သာဟံ၊ အလွန်အားထုတ်ခြင်းကို
ဇနန္တော၊ ဖြစ်တော်မူစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ သမုတ္တေဇေသိ၊ ကောင်းစွာထက်
စေ၏၊ သန္ဓိဗြူကာသမ္ပရာယိကေန၊ ပစ္စုပ္ပန်တမလွန်နှင့်ယှဉ်ခြင်းရှိသော၊
ဗသဝိသေသေန၊ အကျိုးထူးဖြင့်၊ ပဟံသေန္တော၊ ရှင်စေတော်မူလိုသည်
ဖြစ်၍၊ သံပဟံသေတိ၊ ကောင်းစွာရှင်စေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မိယာက
ထာယသမ္ပဟံသေတိတိ၊ ဓမ္မိယာကထာယသမ္ပဟံသေတိဟူ၍၊ အာဟ
ဆို၏၊ သောကေဏိယော၊ ထိုကေဏိယရသေ့သည်၊ မတ္တာယ၊ ရှေးကာလ
အတိုင်းအရှည်ထက်၊ ဘိယျော၊ လွန်စွာ၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ပ

သန္ဓေ၊ ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နိမန္တေသိ၊
 ဘိတ်၏၊ ဘဂဝါစ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ အဿ၊ ထိုကေဏိယရသေ့
 အား၊ တိက္ခတ္ထံ၊ သုံးကြိမ်၊ ပဋိက္ခိမိတွာ၊ ပယ်၍၊ အမိဝါသေသိ၊ သည်းခံ
 တော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အတခေါကေဏိယော၊ ပ၊ ဘာဝေနာတိ၊
 အတခေါကေဏိယော၊ ပ၊ ဘာဝေနဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ကိမိတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုး၌၊ ပဋိက္ခိမိ၊ ပယ်တော်မူသနည်း
 ဟူမူကား၊ ဝုနပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ယာစနာယ၊ တောင်းပန်သော၊ အဿ
 ထိုရသေ့အား၊ ပုညဝုဗ္ဗိ၊ ကောင်းမှု၏ပွားခြင်းသည်၊ ဘိဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊
 ဗဟုတဉ္စ၊ များစွာလည်း၊ ပဋိယာဒေသတိ၊ စီရင်လတ္တံ့၊ တတော၊ ထိုသို့
 တောင်းပန်ခြင်းကြောင့်၊ အဗုတေလသန္တံ၊ တိက္ခသတာနံ၊ နှစ်ရာငါးဆယ်
 သောရဟန်းတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အလို၌၊ ပဋိယတ္တံ၊ စီရင်အပ်သော၊ အဗု
 သေဉ္စသန္တံ၊ အခွဲနှင့်တကွတဆွဲခြောက်လုံးသောထမင်းအိုးတို့သည်၊ ပါဝု
 ကိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်တော်
 မူ၏၊ အပရာနိ၊ တပါးကုန်သော၊ တိကိသတာနိ၊ သုံးရာတို့သည်၊ ကုတော၊
 အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုညားအိုး
 တက္ကေ၊ ထမင်းတို့ကို၊ အပ္ပဋိယက္ကေယေဝ၊ မစီရင်၌လျှင်၊ သေလော၊ သေ
 လအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ တိဟိမာဏဝကသတေတပိ၊
 သုံးရာသောတပည့်လုလင်တို့နှင့်၊ သန္တိ၊ အတူတကွ၊ ပဗ္ဗဇိဿတိ၊ ရဟန်း
 ပြုလတ္တံ့၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မိတ္တာမဓ္မေတိ၊ မိတ္တာမဓ္မေဟူသည်ကား၊
 မိတ္တေစ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကမ္မကနေစ၊ အမှုလုပ်တို့ကို
 လည်းကောင်း၊ ဥာတိဿ၊ လောဟိတေတိ၊ ဥာတိဿ၊ လောဟိတေဟူ
 သည်ကား၊ သမာနလောဟိတေ၊ တူသောသွေးရှိကုန်သော၊ ကေယောနိ
 ပဗဓန္ဓေ၊ တဘက်သောအမျိုးနှင့်စပ်ကုန်သော၊ ပုတ္တမိတာဒယောငါးသား
 ထီးအစရှိသော သူတို့ကို လည်းကောင်း၊ အဝသေဿ ဗန္ဓဝေစ၊ ကြွင်း
 သောအဆွေခင်ပွန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ယေနာတိ၊ ယေနဟူသည်ကား၊
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မေတိ၊ မေဟူသည်ကား၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ကာယဝေ
 ယျာဝတိကန္တိ၊ ကာယဝေယျာဝတိကံဟူသည်ကား၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊
 ဝေယျာဝတ္ထံ၊ အမှုကြီးငယ်ကို၊ မဏ္ဍလမာဠံပဋိယာဒေတိတိ၊ မဏ္ဍလမာဠံပဋိ
 ယာဒေတိဟူသည်ကား၊ သေတဝိတာနံ၊ ဖြူသောပိတာနံရှိသော၊ မဏ္ဍပ်၊

မဏ္ဍပ်ကိုကရောတိ၊ ပြု၏။ တိဏ္ဍပေဒါနန္တိ၊ တိဏ္ဍပေဒါနံဟူသည်ကား။
 ဣရုဗ္ဗေယဇုဗ္ဗေဒသာမဗေဒါနံ၊ ဣရုဗေဒင်ယဇုဗေဒင်သာမဗေဒင်တို့၏၊ နိ
 ဗ္ဗာနာစ၊ နိဗ္ဗာဏျာကျမ်းနှင့် လည်းကောင်း၊ ကေဠုဘေဒ၊ ကေဠုဘ
 ကျမ်းနှင့် လည်းကောင်း၊ သဟးတက္က၊ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သနိဗ္ဗာဏျာကေဠုဘေဒံ၊ နိဗ္ဗာဏျာကျမ်းကေဠုဘ
 ကျမ်းနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သောကျမ်းတို့၏။ နိဗ္ဗာဏျာတိနာမံ၊ နိဗ္ဗာဏျာဟူ
 သောအမည်သည်၊ နိဗ္ဗာဏျာရှုက္ခာဒိနံ၊ နိဗ္ဗာဏျာသစ်ပင်အစရှိသည်တို့၏။
 ဝေဝနပကာသကံ၊ ဝေဝနကိုပြုကြောင်းဖြစ်သော၊ သတ္တံကျမ်းတည်း။
 ကေဠုဘန္တိ၊ ကေဠုဘံဟူသည်ကား၊ ကိရိယာကပ္ပဝိကပ္ပေါ၊ အပြုအမူ
 အရာကိုကြံရာ ကြံကြောင်းဖြစ်၍၊ ကဝိနံ၊ ပညာရှိတို့အား၊ ဥပကာရာယ၊
 ကျေးဇူးအလို၊ ဌ၊ ပဝတ္တံဖြစ်သော၊ သတ္တံကျမ်းတည်း။ အက္ခရပ္ပဘေဒန
 အက္ခရာအပြားနှင့်သဟ၊ တက္က၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ သက္ခရပ္ပဘေဒါနံ၊ အက္ခရာအပြားနှင့် တက္ကဖြစ်သောကျမ်းတို့၏။
 သက္ခရပ္ပဘေဒေါတိ၊ သက္ခရပ္ပဘေဒေါ ဟူသည်ကား။ သိက္ခာစ၊ သိက္ခာ
 ကျမ်းလည်းကောင်း၊ နိရုတ္တိစ၊ နိရုတ္တိကျမ်းလည်းကောင်း၊ ဣတိဟာသပဉ္စ
 မာနန္တိ၊ ဣတိဟာသပဉ္စမာနံဟူသည်ကား၊ အာတပ္ပနဗေဒံ၊ အာတပ္ပနဗေ
 ဒင်ကို၊ စတုတ္ထံ၊ လေးကြိမ်မြောက်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဣဟ၊ ဤအရာ၌၊ အသ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဟ၊ ဤအရာ၌၊ အသ၊ ဖြစ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဤဒိသော၊ ဤသဘောရှိသော၊ ဝေဝနပဋိသံယုတ္တော၊ စကား
 နှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ ဗုရာဏ ကထာသင်္ခါတော၊ ရှေးစကားဟောင်းဟုဆို
 အပ်သော၊ ဣတိဟာသော၊ ဣတိဟာသကျမ်းသည်၊ ဧတေသံ၊ ထိုသနိ
 ဗ္ဗာဏျာအစရှိသောကျမ်းတို့အား၊ ပဉ္စမော၊ ငါးကြိမ်မြောက်သည်။ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣတိဟာသပဉ္စမာ၊ ဣတိဟာသပဉ္စမာမည်
 ကုန်၏။ တေသံ၊ ဣတိဟာသ ပဉ္စမာနံ၊ ထိုဣတိဟာသ ကျမ်းလျှင် ငါးခု
 မြောက်သောကျမ်းတို့၏။ အဝသေသဗျာကရဏံ၊ ကြွင်းသောဗျာကရဏံ၊
 ကျမ်းဟုဆိုအပ်သော၊ တံပဒံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အတ္တေတိဝေဒေတိ၊ သိစ
 တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဒကောဝေယျာကရဏော၊ ပဒကော
 ဝေယျာ ကရဏမည်၏။ လောကာယတေန၊ လောကနှင့် စပ်ယှဉ်သော၊
 ဝိဘဏ္ဍဝါဒသတ္တေ၊ ပညာရှိတို့၏နှလုံးကိုတုန်လှုပ်စေတတ်သောကျမ်း၌၊
 မဟာဝုရိသလက္ခဏာဝိကာရေစ၊ ယောကျ်ားမြတ်၏လက္ခဏာကိုဆုံးဖြတ်
 ရာဖြစ်သောကျမ်း၌လည်း၊ န္ဒါဒသသဟာသေ၊ တသောင်းနှစ်ထောင်ရှိသော

မဟာပုရိသလက္ခဏသစ္စေ။ ယောကျ်ားဖြစ်တို့၏လက္ခဏာကိုဆုံးဖြတ်
ရာဖြစ်သောကျမ်း၌၊ အနုနောပရိပူရကာရိတိ၊ အနုနောပရိပူရကာရိဟူသည်
ကား၊ လောကယတ မဟာပုရိသလက္ခဏာသု၊ လောကနှင့်ပင်သောဝီ
တဏှဝါဒီကျမ်း၊ မဟာပုရိသလက္ခဏာတို့၌၊ အနဝယော၊ ယေယုတိ၊ အဝ
ယော၊ ယုတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ အဝယောနာမ၊ အဝယမည်သည်ကား၊ တာနိ၊ ထိုသောကယ
တမဟာပုရိသလက္ခဏာအစရှိသောကျမ်းတို့ကို၊ အတ္ထတောစ၊ အနက်
အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓတောစ၊ ခဲခက်ရာအဇုအဆစ်အားဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ သန္ဓာဇေတုံ၊ ကောင်းစွာ ဆောင်ရွက်အံ့သောငှါ၊ ယောဇနော၊
အကြင်သူသည်၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ အဝယော
နာမ၊ အဝယမည်၏။ ဇဗ္ဗံယ၊ သလုံးခြင်းခေါင်းဖြင့် သွားသောအပေါ်၌၊
ဌိတံ၊ တည်သော၊ ဝိဟာရံ၊ ကေနိယရသေ့၏ကျောင်းတည်း၊ ဇဗ္ဗံဝိဟာရံ၊
ခြေချပ်ဖြင့်သွားအပ်သောအရပ်၌ တည်သောကေနိယရသေ့၏ကျောင်း၊
ဝိရာသနာဒိဇနိတံ၊ ကြာမြင့်စွာနေထိုင်ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်ဖြစ်သော၊
ပရိသမံ၊ ပင်ပန်းခြင်းကို၊ ဝိနာဒေတုံ၊ ဖျောက်အံ့သောငှါ၊ ဇဗ္ဗံပတာရ
ဏတ္ထံ၊ ခြေသလုံးကိုဆန့်အံ့သောငှါ၊ အနိဗ္ဗာစာရိကံ၊ အစွန့်မရှည်သောခေ
သစာရိသွားခြင်းသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
အနုစက်မမာနောတိ၊ အနုစက်မမာနောဟူသည်ကား၊ စက်မမာနောဇေ၊
စင်္ကြံသွားလိုသောဝိတ်ရှိသည်သာတည်း၊ အနုဝိစရမာနောတိ၊ အနုဝိစရ
မာနောဟူသည်ကား၊ ဣတောဝိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊ စရမာနော၊ သွား
လိုသည်ဖြစ်၍၊ ကေနိယသမဇဇိလဿ အသမာမာတိ၊ ကေနိယသမဇဇိ
လဿအသမာမာဟူသည်ကား၊ ကေနိယသ၊ ကေနိယရသေ့၏၊ အသမံ
နိဝေသနံ၊ နေရာကျောင်းတည်း၊ အာဝါဟောတိ၊ အာဝါဟောဟူသည်
ကား၊ ကညာဂဟဏံ၊ သတို့သွီးကိုယူခြင်းတည်း၊ ဝိဝါဟောတိ၊ ဝိဝါဟော
ဟူသည်ကား၊ ကညဒါနံ၊ သတို့သွီးကိုပေးခြင်းတည်း၊ မဟာယညောတိ၊
မဟာယညောဟူသည်ကား၊ မဟာယဇနံ၊ ကြီးစွာသော ယဇ်ပူဇော်ခြင်း
တည်း၊ မာဂဇောတိ၊ မာဂဇောဟူသည်ကား၊ မဂဇနံ၊ မဂဇရေ၊ ဇာတိုင်း
သူတို့ကို၊ ဣသရော၊ အစိုးရသောမင်းကို၊ မဟာတိယာ၊ ရွာစွာသော၊ သေ
နာယ၊ စစ်သည်နှင့်၊ သမ္ပန္နာဂတတ္ထာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သေနိ
ယော၊ သေနိယမည်၏၊ ဗိဇ္ဇိတိ၊ ဗိဇ္ဇိဟူသည်ကား၊ သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေတည်း၊
ဏသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သံဝရသုဝဏ္ဏသဒိသဝဏ္ဏတာယ၊ မြက်စေ့စေ့၏

၁၆၀ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ၊

အဆင်းကဲ့သို့သောအဆင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗိမ္ဗိသာရော၊ ဗိမ္ဗိသာ
ရမည်၏။ သောမေနိမန္တိတောတိ၊ သောမေနိ မန္တိတော ဟူသည်ကား၊
မယာ၊ ငါသည်။ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုဘုရားဂေါတမကို၊ နိမန္တိတော၊ ဆွမ်း
ဘိတ်အပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊
ကတာမိကာရတ္တာ၊ ပြုရအပ်သော ဆုတောင်းခြင်းဟု ဆိုအပ်သောကု
သိုလ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓသန္တံ၊ ဘုရားဟူသောအသံကို၊ သုတွာဝ၊
ကြား၍သာလျှင်၊ အမတေနော၊ အမြိုက်ရည်ဖြင့်သာလျှင်၊ အဘိသိက္ခော
ဝိယ၊ အဘိသိတ်သွန်းသကဲ့သို့၊ ဝိမ္ဗယဉ္စပတ္တာ၊ အံ့ဘွယ်သရဲဖြစ်သော
သဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါတိဘောကေနိယဝဒေသိတိ၊ ဗုဒ္ဓေါ
တိဘောကေနိယဝဒေသိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဣတရော၊ ဤမှတပါးသော
ကေနိယရသေ့သည်၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်သောအတိုင်း၊ တံ၊ ထိုသေလ
ပုဏ္ဏားကို၊ အာဝိက္ခန္တော၊ ကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓေါတိခေါသေလဝဒါမိ
တိ၊ ဗုဒ္ဓေါတိခေါသေလဝဒါမိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ နံ၊
ထိုကေနိယရသေ့ကို၊ ပုနရိ၊ တစ်ကြိမ်လည်း၊ ခဠိကဏ္ဍေ၊ ခြံမြို့ခြင်းကိုပြု
အံ့သောငှါ၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးမြန်း၏၊ ဣတရောပိ၊ ကေနိယရသေ့သည်လည်း၊ တ
ထေဝ၊ ထိုရှေးအတူသာလျှင်၊ အာရောစေသိ၊ ကြား၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
ကပ္ပသတ သဟဿဟိဝိ၊ ကမ္ဘာတစ်ဝန်းတို့ဖြင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓသဒ္ဓဿ၊
ဘုရားဟူသောအသံ၏၊ ဒုလ္လဘဘာဝံ၊ ရဲခဲလှသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿ
န္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဗောဿောပိခေါဇေသော ဒုလ္လဘောလောကတ္ထိ
ယဒိဗ္ဗဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဗောဿောပိခေါဇေသောဒုလ္လဘောလောကတ္ထိယဒိဗ္ဗဗုဒ္ဓေါ
ဟူသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ ယဒိဗ္ဗန္တိ
ဇေသောသဒ္ဓေါ၊ ယဒိဗ္ဗဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊
ယောဇေသောတိ၊ ယောဇေသောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ပြာဟ္မဏော၊ သေလပုဏ္ဏားသည်၊ ဗုဒ္ဓသန္တံ၊ ဘုရားဟူ
သောအသံကို၊ သုတွာ၊ ကြားရသည်ရှိသော်၊ သောဗုဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ထိုဘုရားဟူ
သောအသံကိုကြားရခြင်းသည်၊ ကိန္နုခေါ၊ အသို့နည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊
သံဃမေဝ၊ မှန်သည်သာလျှင်လော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊ အထ၊
ထိုသူအား၊ နာမမတ္တမေဝ၊ အမည်မျှသာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားလေလော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိမံသိတုကာမော၊ ရံစမ်းခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပိန္နသိ၊
ကြို၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အာဂတာနိခေါပန(ပ)ဝိဝုန္နန္တဒေတိ၊ အာဂတာ
နိခေါပန(ပ) ဝိဝုန္နန္တဒေတိဟူသောစကားကို၊ အာဂ္ဂသိဝေ၊ ဆိုလေသည်

သာတည်း။ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ မန္တေ သူတိ၊ မန္တေ သုဟူသည်
ကား၊ ဗေဒေသု၊ ဗေဒင်ကျမ်းတို့၌၊ ကိရေနုသဝန၊ တဆင့်စကားကြားရ
ဘူးသည်ကား၊ တထာ ဂတော၊ လာခြင်း ကောင်းသော ဘုရားသည်၊
ဥပ္ပဇ္ဇိဿာဘိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ဟု၊ ပဋိကစ္ဆေဝ၊ ဘုရားမဖြစ်မီရှေးဦးမခွကသာ
လျှင်၊ သုဒ္ဓါဝါသဒေဝါ၊ သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာတို့သည်၊ ဗြာဟ္မဏ ဝေသေန၊
ပုဏ္ဏား၏အသွင်ဖြင့်၊ အာဂတိံဘုရား လာခဲ့၍၊ လက္ခဏာနိ၊ မဟာပုရိသလက္ခ
ဏာတို့ကို၊ ဗေဒေသု၊ ဗေဒင်ကျမ်းတို့၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍၊ ဝေဒေ၊ ဗေဒင်
ကျမ်းတို့ကို၊ ဝါစေန္တိ၊ သင်ချစေကုန်၏၊ တဒနုသာရေန၊ ထိုအကြောင်းကို
အစဉ်လျှောက်သဖြင့်၊ မဟေသက္ခာ၊ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိကုန်
သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ တထာဂတံ၊ လာခြင်းကောင်းသောဘုရား
ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရသည်ရှိသော်၊ စာနိဿန္တိ၊ သိရကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိဇာသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ အာဂတာနိခေါပန(ပ)ဝိဝုဇ္ဈန္တိ၊ ဒေါတိဝစနံ၊ အာဂတာနိခေါပန
(ပ)၊ ဝိဝုဇ္ဈန္တိ၊ ဒေါဟူသောစကားကို၊ သေလော၊ သေလပုဏ္ဏားသည်၊ အဘာ
သိ၊ ဆို၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူမီရှေးကာလ၌၊ ဗေ
ဒေသု၊ ဗေဒင်ကျမ်းတို့၌၊ မဟာပုရိသလက္ခဏာနိ၊ မဟာပုရိသလက္ခဏာတို့
သည်၊ အာဂန္တန္တိ၊ လာကုန်၏၊ တထာဂတော၊ လာခြင်းကောင်းသောဘုရား
သည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေပန၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူသည်ရှိသော်ကား၊ ကမေန၊
အစဉ်သဖြင့်၊ အန္တရဓာယန္တိ၊ ကွယ်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေရဟိ၊
ယခုအခါ၌၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ မဟာပုရိသဿာတိ၊ မဟာပုရိသဿဟူသည်ကား၊
ပဏိမိ သမာဒါန ဥာဏ ကရုဏာဒိ ဂုဏမဟတော၊ ဆုတောင်းခြင်း
ဆောက်တည်ခြင်းဥာဏသနားခြင်း အစရှိသောဂုဏ်ကျေးဇူးများသော၊
ပုရိသဿ၊ ယောက်ျားမြတ်အား၊ ဧဝံဂတိယောတိ၊ ဧဝံဂတိယောဟူ
သည်ကား၊ ဧဝံ၊ နှစ်ပါးသောပတိတို့၌ဖြစ်ခြင်းတို့သည်သာလျှင်၊ နိဗ္ဗာ
ဦးဆုံးကုန်၏၊ အယံဂတိသဒ္ဓေါ၊ ဤဂတိသဒ္ဓါသည်၊ ပဉ္စပနိမာခေါသာရိ
ပုတ္တဂတိယောတိအာဒိသု၊ ပဉ္စပနိမာခေါသာရိပုတ္တဂတိယောဤသို့အစရှိ
သည်တို့၌၊ ဘဝကောဒေ၊ ဘဝ၏အပြား၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဂတိမိဂါနံပ
ဝနန္တိ၊ အာဒိသု၊ ဂတိမိဂါနံပဝနံဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ နိဝါသဋ္ဌာနေ၊ နေ
ရာဟူသောအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဧဝံအဓိမတ္တဂတိမန္တေသိ၊ အာ
ဒိသု၊ ဧဝံအဓိမတ္တဂတိမန္တေဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ပညာယံ၊ ပညာဟူ
သောအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဂတိဂတန္တိ၊ အာဒိသု၊ ဂတိဂတံဤသို့
အစရှိသည်တို့၌၊ ဝိသဒ္ဓာဝေ၊ သန့်ရှင်းသောအဖြစ်၌၊ ကာမဉ္စဝရတိ၊

၁၆၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-တတိယတွဲ။

အကပင်၍ကားသင့်၏ရှင်း၊ ပနတထာဝရိ၊ ထိုသို့သင့်ငြားသော်လည်း၊ ဣဝ
 ပန၊ ဤအရာ၌ကား၊ နိဗ္ဗာယံ၊ ပြီးဆုံးသောအနက်၌၊ ဂတိသဒ္ဓေါ၊ ဂတိသဒ္ဓါ
 ကိုးဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ ယေဟိ၊ အကြင်
 မဟာဝုရိသ လက္ခဏာတို့၌၊ သမ္ပန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောယောကျ်ား
 သည်၊ ရာဇာစက္ကဝတ္တိ၊ စကြာမင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေဟိဇေ၊ ထို
 မဟာဝုရိသလက္ခဏာတို့ကြောင့်သာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊ နမေဟုတ်
 ချေသေး၊ တာနိယေဝ၊ ထိုလက္ခဏာတို့ကိုသာလျှင်၊ ဇာတိသာမညတော
 ပန၊ ဖြစ်ခြင်းဇာတိကိုမှတ်သောအားဖြင့်ကား၊ တာနိယေဝ၊ ထိုမဟာဝုရိ
 သလက္ခဏာတို့ကိုသာလျှင်၊ တာနိတိ၊ တာနိဟူ၍၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယေဟိ သမ္ပန္နာ ဂတသ္မာတိ၊ ယေဟိသမ္ပန္နာဂ
 တသ္မာ အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သစေအဂါရံ အဇ္ဈာဝသ
 တိတိ၊ သစေအဂါရံ အဇ္ဈာဝသတိ ဟူသည်ကား၊ အဂါရေ၊ အိမ်ရာ
 ထောင်သောလှတောင်၌၊ ယဒိဝသတိ၊ အကပင်၍နေငြားအံ့၊ ရာဇာဟော
 တိစက္ကဝတ္တိတိ၊ ရာဇာဟောတိစက္ကဝတ္တိ ဟူသည်ကား၊ စတူဟိ၊ လေး
 ပါးကုန်သော၊ အတ္ထရိယဓမ္မေဟိ၊ အတ္ထရိယဓမ္မဖြစ် ကုန်သော၊ သင်္ဂဟ
 ဝတ္ထုဟိ၊ သင်္ဂဟဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို၊ ရပ္ပနတော၊
 တပ်စေတတ်သောအားဖြင့်၊ ရာဇာ၊ မင်းမည်၏၊ သမ္ပတ္တိစက္ကေဟိ၊ သမ္ပတ္တိ
 စက်တို့ဖြင့်၊ စက္ကရတနံ၊ စကြာရတနာကို၊ ဝတ္ထေတိပဝတ္ထေတိ ဖြစ်စေ
 တတ်၏၊ တေဟိစ၊ ထိုလေးပါးသော သမ္ပတ္တိစက်တို့ဖြင့်လည်း၊ ပရံ၊ သူတ
 ပါးကို၊ ဝတ္ထေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏၊ တေဗ္ဗိ၊ ရညေ၊ ထိုမင်း၌၊ ပရဟိတာ
 ယ၊ သူတပါး၏အကျိုးငှါ၊ ဣရိယာပထစက္ကာနံ၊ ဣရိယာပုထံ တည်းဟူ
 သောစက်တို့၏၊ ဝတ္ထော၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စက္ကဝတ္တိမည်၏၊ ဧတ္ထဝ၊ ဤစကား၌လည်း၊ ရာဇာတိပဒံ၊
 ရာဇာဟူသောဝုဒ်သည်၊ သာမညံ၊ သာမညဝုဒ်တည်း၊ စက္ကဝတ္တိတိပဒံ၊
 စက္ကဝတ္တိဟူသောဝုဒ်သည်၊ ဝိသေသနံ၊ အထူးဖြစ်သောဝုဒ်တည်း၊ ဓမ္မေန၊
 တရားသဖြင့်၊ စရတိ၊ ကျင့်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မိကော၊ ဓမ္မိ
 ကမည်၏၊ သမေန၊ ညီညွတ်သော၊ ဉာယေန၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်
 တတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဓမ္မေန၊ တရား
 နှင့်လျော်သဖြင့်၊ ဇန္တံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို၊ လဘိတွာ၊ ရှေ့၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊
 ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မရာဇာ၊ ဓမ္မရာဇာမည်၏၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ ပရဟိတဓမ္မကရဏေန၊ သူတပါး၏ အစီးအပွားဖြစ်သော

တရားကိုကျင့်သဖြင့်၊ ဓမ္မိကော၊ ဓမ္မိကမည်၏၊ အတ္တဟိတဓမ္မကရဏောန၊
 မိမိ၏အကျိုးစီးပွါ ဖြစ်သောတရားကိုပြုသဖြင့်၊ ဓမ္မရာဇာ၊ ဓမ္မရာဇာမည်
 ၏၊ စတုရက္ခာယ၊ လေးမျက်နှာသမုဒ္ဒရာအဆုံးရှိသည်၌၊ ဣဿရော၊ အစိုး
 ရသည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စတုရက္ခာ၊ စတုရက္ခမည်၏၊
 စတု သမုဒ္ဒက္ခာယစ၊ လေးစင်းသော သမုဒ္ဒရာအဆုံး ရှိသဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ စတုဗြဟ္မိခဒိပဝိဘူသိတာယစ၊ လေးပါးအပြားရှိသောကျွန်းကြီးတို့
 ဖြင့်တန်းသောဆင်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပထဝီယာ၊ မြေ၌
 ဣဿရော၊ အစိုးရ၏ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 အတ္တတ္တံ၊ အတွင်းသန္တာန်၌၊ ကောဓာဒိပစ္စတ္တိကေစ၊ အမျက်ဒေါသအေဂ္ဂိ
 သောရန်သူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသန္တာန်၌၊ သဗ္ဗရာဇာနောဓ၊
 ခပ်ထိမ်းသောမင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဇေဟိ၊ အောင်တော်မူတတ်၏၊
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝဇိတာဝိ၊ ဝိဇိတာဝိမည်၏၊ ဇနုဗ္ဗဒတ္ထာဝရိယ
 ပဒတ္တာတိ၊ ဇနုဗ္ဗဒတ္ထာဝရိယပတ္တောဟူသည်ကား၊ ဇနုပဒေ၊ ဇနုပုန်တိုင်း
 နိုင်ငံ၌၊ ခုဝဘာဝံထာဝရဘာဝံ၊ ဖြစ်သောသဘော အရှည်တည်သောသ
 ဘောအားဖြင့်၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ ကေနစိ၊ တစ်တယောက်သောသူသည်၊
 စာလထုံ၊ လှုပ်ရှားအံ့သောဌာ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 တမ္ဘိ၊ ထိုစံကြာမင်းကြောင့်၊ ဇနုပဒေါ၊ ဇနုပုန်သည်၊ ထာဝရိယပတ္တော၊
 အမြဲတစွာရှည်တည်သောသဘောရှိသည်အဖြစ်သို့ရောက်၏၊ အနုဿယု
 ကော၊ ဂြူစုစောင်းခြောင်းသောသူမရှိ၊ သကာကမ္ပနိရုတော၊ မိမိတို့၏အမှု၌
 အဓိပ္ပေ၊ လျော်၏၊ အစလောအသမ္ပဝေမိ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိ၊ ဣတိဝိ၊ ထို
 ကြောင့်လည်း၊ ဇနုပဒတ္ထာဝရိယပတ္တော၊ ဇနုပုန်၌အမြဲတည်သည်၏အဖြစ်
 သို့ရောက်၏၊ သေယျထိဒန္တိ၊ သေယျထိဒံဟူသောပုန်သည်၊ နိပါတော၊
 နိပါတ်ပုန်တည်း၊ တဿ၊ ထိုသေယျထိဒံဟူသောပုန်၏၊ တာနိ၊ ထိုရတနာ
 တို့ဟူသည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား၊ တဿ၊ ထိုသေ
 ယျထိဒံဟူသောပုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 စက္ကရတနံ၊ စကြာရတနာလည်းကောင်း၊ ပ၊ ပရိနာယကရတနမေဝ၊ သား
 ကြီးရတနာသည်သာလျှင်၊ သတ္တံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တာ
 နိရတနာနိ၊ ထိုရတနာတို့ကို၊ သဗ္ဗပ္ပကာရတော၊ အလုံးစုံအပြားအားဖြင့်၊
 ရတနသုတ္တဝတ္ထနာယ၊ ရတနသုတ်၏အဖွင့်၌၊ ဂုတ္တာနိ၊ ဆိုအင်ကုန်၏၊ တေ
 သု၊ ထိုခုနစ်ပါးသောရတနာတို့တွင်၊ အယံစက္ကဝတ္တိရာဇာ၊ ဤစကြာမင်း
 သည်၊ စက္ကရတနေန၊ စကြာရတနာဖြင့်၊ အဇိတံ၊ မအောင်အပ်သောရန်သူ

ကုသိုလ်နာယိ၊ အောင်ပေ၏၊ ဟတ္ထိအဿရတနေဟိ၊ ဆင်ရတနာမြင်းရတနာ
 တို့ဖြင့်၊ ဝိဇိတော၊ တိုင်းနိုင်ငံ၌၊ ယထာသုခံ၊ အလိုရှိဟိုင်း၊ အနုဝိစရတိ၊
 အစဉ်အတိုင်းလှည့်ပတ်သွားလာ၏၊ ပရိနာယကရတနေန၊ သားကြီးရတ
 နာဖြင့်၊ ဝိဇိတံ၊ တိုင်းနိုင်ငံကို၊ အနုရက္ခတိ၊ အစဉ်အတိုင်းစောင့်ရှောက်
 တတ်၏၊ သေသေဟိ၊ ကြွင်းသောမိန်းမပတ္တမြားသုကြွယ် ရတနာတို့ဖြင့်၊
 ဥပဘောဂသုခံ၊ ချမ်းသာသောအသုံးအဆောင်ကို၊ အနုဘောတိ၊ ခံစား
 တတ်၏၊ အဿ၊ ထိုစကြာမင်း၏၊ ပဌမေန၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်သောစကြာရတနာ
 ဖြင့်၊ ဥဿဟာသတ္တိယောဂေါ၊ အစွမ်းသတ္တိနှင့်ယှဉ်၏၊ ဟတ္ထိအဿဂဟပ
 တိရတနေဟိ၊ ဆင်မြင်းသုကြွယ်ရတနာတို့ဖြင့်၊ ပတုသတ္တိယောဂေါ၊ အစိုး
 ရခြင်းအစွမ်းနှင့်ယှဉ်၏၊ ပရိနာယကရတနေန၊ သားကြီးရတနာဖြင့်၊ မန္တ
 သတ္တိယောဂေါ၊ တိုင်ပင်ခြင်းအစွမ်းနှင့်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ သုပရိပုဏ္ဏော၊
 ကောင်းစွာပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတ္ထိမဏိရတနေဟိ၊ မိန်းမ
 ရတနာပတ္တမြား ရတနာတို့ဖြင့်လည်း၊ တိဝိဓသတ္တိယောဂဗလံ၊ သုံးပါး
 အကြားရှိသောအစွမ်းနှင့်ယှဉ်ခြင်းအကျိုးရှိ၏၊ သောစက္ကရာဇာ၊ ထိုစကြာ
 မင်းသည်၊ ဣတ္ထိမဏိရတနေဟိ၊ မိန်းမရတနာ ပတ္တမြားရတနာတို့ဖြင့်၊
 ဘောဂသုခံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းချမ်းသာကို၊ အနုဘောတိ၊ ခံစား၏၊ သေသေဟိ
 ကြွင်းကုန်သောငါးပါးသောရတနာတို့ဖြင့်၊ ဣဿရိယသုခံ၊ အစိုးရသော
 ချမ်းသာကို၊ အနုဘောတိ၊ ခံစား၏၊ ဝိသေသတောစ၊ အထူးအားဖြင့်ကား၊
 အဿ၊ ထိုစကြာမင်းအား၊ ပုရိမာနိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ တိဏိ၊ သုံးပါး
 ကုန်သောစကြာဆင်မြင်းရတနာတို့သည်၊ အဒေါသကုသလမူလဇနိတ
 ကမ္မာနုဘာဝေန၊ အဒေါသတည်းဟူသောကုသိုလ်မူလသည် ဖြစ်စေအပ်
 သောကံ၏အာနုဘော်အားဖြင့်၊ သမ္ပန္နိ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ မဇ္ဈိမာနိ၊ အလယ်
 ဖြစ်ကုန်သောမိန်းမပတ္တမြားသုကြွယ်ရတနာတို့သည်၊ အလောဘကုသလ
 မူလဇနိတကမ္မာနုဘာဝေန၊ အလောဘတည်းဟူသောကုသိုလ်မူလသည်
 ဖြစ်စေအပ်သောကံ၏အာနုဘော်အားဖြင့်၊ သမ္ပန္နိ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ ပစ္ဆိ
 မံ၊ အဆုံးဖြစ်သော၊ ကေပရိနာယိကံ၊ သားကြီးရတနာတပါးသည်၊ အမော
 ဟကုသလမူလဇနိတကမ္မာနုဘာဝေန၊ အမောဟတည်းဟူသောကုသိုလ်
 မူလသည်ဖြစ်စေအပ်သောကံ၏အာနုဘော်အားဖြင့်၊ သမ္ပန္နိ၊ ပြည့်စုံ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ပရောသဟဿန္တိ၊ ပရောသဟဿံဟူ
 သည်ကား၊ အဟိရေကသဟဿံ၊ အလွန်နှင့်တကွတထောင်ရှိကုန်သော၊
 သူရာတိ၊ သူရာဟူသည်ကား၊ အဘိရုကဇာတိကံ၊ မကြောက်သောသ

ဘောဂှိကုန်၏။ ဝိရင်္ဂရူပါတိ၊ ဝိရင်္ဂရူပါဟူသည်ကား။ ဒေဝသုတ္တံသဒိသကာ
ယာ၊ နတ်သားနှင့်တူသောကိုယ်ရှိကုန်၏။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ
ဧကေ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်။ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ဖွင့်ကုန်၏။ အယံပန၊ ဤဆို
သတ္တံသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤဝိရင်္ဂရူပါဟူသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ သဘာဝေါ၊ သဘော
တည်း။ ဥတ္တမသုရာ၊ မြတ်သောရဲရင့်ခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဝိရာတိ၊ ဝိ
ရာဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဝိရာနံ၊ ရဲရင့်ခြင်းတို့၏။ အင်္ဂံ၊ အကြောင်း
တည်း။ ဝိရင်္ဂံ၊ ရဲရင့်ခြင်းတို့၏။ အကြောင်း။ ဝိရကာရဏံ၊ ရဲရင့်ခြင်း၏အ
ကြောင်းကို။ ဝိရိယန္တိ၊ ဝိရိယံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဧတေသံ၊ ထိုမင်းသားတို့အား။ ဝိရင်္ဂံ၊ ရဲရင့်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊
ရူပံ၊ ကိုယ်အဆင်းသဏ္ဌာန်သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
ဝိရင်္ဂရူပါ၊ ဝိရင်္ဂရူပါမည်ကုန်၏။ ဝိရိယမယသရိရာဝိယ၊ ဝိရိယဖြင့်ပြီးသော
ကိုယ်ကဲ့သို့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရသေနပမဒ္ဒ
နာတိ၊ ပရသေနပမဒ္ဒနာဟူသည်ကား။ ပရသေနံ၊ သူတပါး၏စစ်သည်။
ပဋိမုခံ၊ ရှေးရှု၊ သစေပတိဋ္ဌေယျ၊ အကယ်၍တည်ငြားအံ့၊ မဇ္ဈိဝု၊ နှိပ်နယ်အံ့
သောဌ၊ သမတ္တာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊
အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဓမ္မေနာတိ၊ ဓမ္မေနဟူသည်ကား။ ပါဏော၊ သတ္တဝါကို။
နဟန္တဗ္ဗေ၊ မသတ်အပ်၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ ပဉ္စသီလဓမ္မေန၊
ပဉ္စဂံသီလတည်းဟူသော တရားဖြင့်။ အရဟံဟောတိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ
လောကေဝိဝဇ္ဇန္တိ၊ ဧတိဧတ္ထ၊ အရဟံဟောတိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါလောကေ
ဝိဝဇ္ဇန္တိ၊ ဒေါဟူသောဤပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ သတ္တံဟိ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ရာဂဒေါသ
မောဟမာနဒိဋ္ဌိအဝိဇ္ဇာ ဒုစရိတဆဒနေဟိ၊ ရာဂဒေါသမောဟ မာနဒိဋ္ဌိအ
ဝိဇ္ဇာဒုစရိတ်တည်းဟူသောဖုံးလွှမ်းခြင်းတို့ဖြင့်၊ လောကေ၊ လူအပေါင်း
တို့ကို၊ ကိလေသန္တကာရေ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောအရိက်တိုက်သည်
ပဋိန္တန္တေ၊ ဖုံးလွှမ်းသည်ရှိသော်၊ တံဆဒနံ၊ ထိုကိလေသာတည်းဟူသော
ဖုံးလွှမ်းခြင်းကို၊ ဝိဝဇ္ဇေတွာ၊ ဖွင့်လှစ်၍၊ သမန္တေတွာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊
သဗ္ဗာတာလောကော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောအလင်းရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍
ဌိတွာ၊ တည်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဝဇ္ဇန္တိ၊ ဝိဝဇ္ဇန္တိမည်၏။
တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ ပဌမေန၊ ပဌမဖြစ်သောအရဟံဟူသောပုဂ္ဂို
လ်ဖြင့်၊ ပူဇာရဟတာ၊ ပူဇော်ထိုက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်၏။ ဒုတိ
ယေန၊ နှစ်ခုဖြစ်သော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသဒ္ဓါဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုပူဇော်သကာ၏၊
ဟေတု၊ အကြောင်းကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်အပ်၏။ တသ္မာ

ထိုကြောင့်၊ သမ္ဗုဒ္ဓသမ္ဗုဒ္ဓေါကိ၊ သမ္ဗုဒ္ဓသမ္ဗုဒ္ဓဟူ၍၊ ဝတ္ထု၊ မိန့်အပ်၏။ တတိ
ယေန၊ သုံးခုဖြစ်သော ဝိဝဇ္ဇန္တဒေါဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓတ္တဟေတု၊ ဘုရား
ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဝတ္ထု၊ မိန့်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ
အပ်၏။ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝိဝဇ္ဇော၊ ဝဋ်တရားဟင်းလင်းပွင့်သည်
လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိန္တဒေါ၊ ဝဋ်တရား၏ ပြတ်ခြင်းသည်လည်း၊ ရ
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဝဇ္ဇန္တဒေါ၊ ဝိဝဇ္ဇန္တဒမည်၏။ ဝဋ်
ဟိတော၊ ဝဋ်တရားမှကင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဆဒ္ဒနုရဟိတော
၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အမိုးအကာမှ လွင်းခြင်းမှကင်းသည်လည်း၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန ဝဋ္ဌာ
တာဝေန၊ ထိုဝဋ်တရားမရှိကင်းသဖြင့်၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။
ဆဒ္ဒနာတာဝေန၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အမိုးအကာ မရှိသည်၏အ
ဖြစ်ဖြင့်၊ သမ္ဗုဒ္ဓသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္ဗုဒ္ဓသမ္ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝုရိမ
ပဒ္ဒယသေဝ၊ ရှေးနှစ်ပုဒ်အပေါင်း၏သာလျှင်၊ ဟေတုဒ္ဓယံ၊ အကြောင်း
နှစ်ခု၏အပေါင်းကို၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

တ္ထေ၊ ဤနှစ်ပုဒ်တို့တွင်၊ ဒုတိယဝေသာရဇ္ဇေန၊ နှစ်ခုမြောက်သောဝေ
သာရဇ္ဇဉာဏ်တော်ဖြင့်လည်း၊ ဝုရိမသိဒ္ဓိ၊ ရှေးအရဟံဟူသောပုဒ်၏ပြီးခြင်း
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဌမေန၊ ရှေးဦးစွာသောအရဟံဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊
ဒုတိယသိဒ္ဓိ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသမ္ဗုဒ္ဓဟူသောပုဒ်၏ပြီးခြင်းသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတိယစတုတ္ထဟိ၊ သုံးခုမြောက်လေးခုမြောက်ဖြစ်
သောဝိဝဇ္ဇန္တဒပုဒ်တို့ဖြင့်၊ တတိယသိဒ္ဓိ၊ သုံးခုမြောက်သောဝိဝဇ္ဇန္တဒပုဒ်
၏အပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝုရိမဉ္စ၊ ရှေးအရဟံဟူသောပုဒ်သည်လည်း
ဓမ္မစက္ခု၊ ဓမ္မစက္ခုကို၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော
သမ္ဗုဒ္ဓဟူသောပုဒ်သည်၊ ဗုဒ္ဓစက္ခု၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုကို၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ
တတ်၏။ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော ဝိဝဋ်ဟူသောပုဒ်သည်၊ သမန္တ
စက္ခု၊ သမန္တစက္ခုကို၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေတတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
သိအပ်၏။ ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ
ကံ၊ အထံတော်သို့၊ ဝန္တု၊ ကာမော၊ သွားခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကထံ
ပန၊ ပ၊ သမ္ဗုဒ္ဓသမ္ဗုဒ္ဓေါကိ၊ ကထံပန၊ ပ၊ သမ္ဗုဒ္ဓသမ္ဗုဒ္ဓဟူသောစကားကို၊
သေသော၊ သေသပုဏ္ဏားသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ဧဝံဝတ္ထုတိအာဒိသု၊ ဧဝံ
ဝတ္ထု ဤသို့အစရှိသောစကားတို့၌၊ ယေနသောတိ၊ ယေနသောဟူသည်
ကား၊ ယေနဒိသာ ဘာဝေန၊ အကြင်အရပ်မျက်နှာအတို့ဖြင့်၊ သော၊ ဤ

တော၏ အရေးသည်။ နိလဝနရာဇိနိတိ၊ နိလဝနရာဇိနိ ဟူသည်ကား၊
 နိလဝဏ္ဏရုက္ခပန္နိ၊ ညှိသော အဆင်းရှိသောသစ်ပင်တို့၏ အစဉ်သည်။
 တေဝံဝနံ၊ ထိုထောသည်။ မေဃပန္နိသဒိသံကိရ၊ တိမ်ညိုအစဉ်နှင့်တူ၏
 ဟုတွေးတော ဘွယ်ရှိသတတ်၊ ယတ္ထဝနေ၊ အကြင်တိမ်ညိုအစဉ်နှင့်တူ
 သောတောအုပ်၌၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝိဟာ
 သိ၊ နေတော်မူ၏၊ ဟံ၊ ထိုသို့နေတော်မူခြင်းကို။ နိဗ္ဗိသန္တေ၊ ပြည့်စုံတော်
 မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယေနေသာဘောသေလနိလဝနရာဇိ၊ တတ္ထသောဝိဟ
 ရတိတိ၊ ယေနေသာဘောသေလနိလဝနရာဇိ တတ္ထသောဝိဟရတိဟူ၍၊
 ကေနိယော၊ ကေနိယသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အယံပန၊ ဤတတ္ထသောဝိဟရ
 တိဟူသောပါဌ်သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ပါဌသေသော၊ ပါဌကြွင်း
 သည်၊ ဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝ၊ တနည်းကား၊ ဘုမ္မတ္ထေ၊ သတ္တမိအနက်၌၊ ကရ
 ဏဝစနံ၊ တတိယာဝိဘတ်တည်း၊ ပဒေပဒန္တိ၊ ပဒေပဒံ ဟူသည်ကား၊
 ပဒသမိပေ၊ ရှေးခြေသည်၏အနီး၌၊ ပဒံ၊ နောက်ခြေရာကို၊ တေန၊ ထိုပ
 ဒေပဒံဟူသောစကားဖြင့်၊ ဘုရိတဂမနံ၊ အဆောတလျင်သွားခြင်းကို၊ ပဋိ
 သေခေသိ၊ မြစ်၏၊ ဒုရာသဒါဟိတိ၊ ဒုရာသဒါဟိ ဟူသည်ကား၊ ကာရဏံ၊
 အကြောင်းဖြစ်သော စကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တေ၊ ထိုဘုရားတို့သည်၊
 ဒုရာသဒါ၊ အသံစသည်ဖြင့်ထိပါးခြင်းမှဝေးကုန်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘောန္တော၊ လူ
 အများတို့သည်၊ အာဂန္တန္တိ၊ လာကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သေလော၊
 သေသုဏ္ဏားသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ ပနကာရဏာ၊ အတယ်အကြောင်း
 ကြောင့်၊ ဒုရာသဒါ၊ အသံစသည်ဖြင့်ထိပါးခြင်းမှဝေးကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ စေဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုငြားအံ့၊ သိဟောဝ၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့၊ ဧက
 စရာ၊ တယော့က်ထည်းသွားလေ့ရှိ၏၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ သိဟာ၊
 ခြင်္သေ့ မင်းတို့သည်၊ သဟာယကိစ္စာဘာဝတော၊ အပေါင်းအဖော်တို့၌နေ
 ခြင်းကိစ္စမရှိသောအားဖြင့်၊ ဧကစရာ၊ တကောင်ထည်းသွားသည်မည်
 ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တေဝံ၊
 ထိုဘုရားရှင်တို့သည်လည်း၊ ဝိဝေကာကာမတာယ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကိုအလို
 ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဧကစရာ၊ တပါးထည်းနေသည်မည်ကုန်၏၊ ယဒါစာ
 ဟန္တိအာဒိနာပန၊ ယဒါစာဟံအစရှိသောပုဒ်ဖြင့်ကား၊ တေမာဏာဝကေ၊
 ထိုတပည့်လူလင်တို့ကို၊ ဥပစာရံ၊ အနီး၌နေသောကာလကို၊ သိက္ခာပေသိ၊
 သင်ကြားစေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ မာဩပါတေထာတိ၊ မာဩပါတေ ထ

၁၆၈

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တထိယတွဲ၊

ဟူသည်ကား။ မာပဝေသေထ။ မသွင်းသာကြကုန်လင့်။ မာကထေထ။ စ
ကား။ မဆိုကြကုန်လင့်။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တံ။ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ အာ
ဂမေန္တုတိ။ အာဂမေန္တုဟူသည်ကား။ ပဋိမာနေန္တု။ ငုံလင့်ကြကုန်ဦး။
ယာဝ။ အကြင်ရှေ့လောက်။ ကထာပရိယောသာနံ။ ဟောပြောခြင်း၏အ
ဆုံးသို့။ ဂစ္ဆတိ။ ရောက်၏။ တာဝ။ ထိုရှေ့လောက်။ ဝုဏ္ဏိ။ ဆိတ်ဆိတ်။
ဘဝန္တု။ ဖြစ်စေကုန်လော့။ ဣတိအယံ။ ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော။ အနက်
တည်း။ သမနေသိတိ။ သမနေသိဟူသည်ကား။ ဂဝေသိ။ ရှာလေ့ရှိ၏။ ယေ
ဘုယျနာတိ။ ယေဘုယျနဟူသည်ကား။ ဗဟုကာနိ။ များစွာသောလက္ခ
ဏာတို့ကို။ အဒ္ဓသ။ မြင်လေ၏။ အပ္ပကာနိ။ အနည်းငယ်သောလက္ခဏာတို့
ကို။ နာဒ္ဓသ။ မမြင်နိုင်လေ။ တတော။ ထိုနောင်မှ။ ယံ။ ယံ။ အကြင်လက္ခဏာတို့
ကို။ အဒ္ဓသ။ မြင်လေ၏။ တာနိ။ ထိုလက္ခဏာတို့ကို။ ဗိပေန္တော။ ပြည့်စုံသို့
သည်ဖြစ်၍။ ဌပေတွာန္တေတိ။ ဌပေတွာန္တေအစရှိသောစကားကို။ အာဟာ။ ဆို
၏။ ကင်္ခတိတိ။ ကင်္ခတိဟူသည်ကား။ ကင်္ခံ။ ယုံမှားသင်္ကာကို။ ဥပ္ပါဒေတိ။
ဖြစ်စေ၏။ အဟောဝတပသေယျ။ ဩဝါမြင်ရမူကားကောင်း၏။ ဣတိ။
ဤသို့။ ပတ္ထနံ။ တောင်းတခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတိ။ ဖြစ်စေ၏။ ဝိစိကိစ္ဆာတိတိ။ ဝိစိ
ကိစ္ဆာတိဟူသည်ကား။ တတော။ ထိုနောင်မှ။ တာနိ။ ထိုနှစ်ပါးသောလက္ခ
ဏာတို့ကို။ ဝိစိနန္တော။ ရူးစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ ကိစ္ဆာတိ။ မင်ပန်း၏။
ဒဠု။ မြင်အံ့သောငှါ။ နသက္ကောတိ။ မတတ်နိုင်။ နာမိမုစ္ဆတိတိ။ နာမိမုစ္ဆတိ
ဟူသည်ကား။ ဗလဝတိယာ။ ကြီးသောအားရှိသော။ တာယဝိစိကိစ္ဆာယ။
ထိုသို့သောတွေးတောယုံမှားခြင်းကြောင့်။ သန္နိဋ္ဌာနံ။ ကောင်းသောအဆုံး
အဖြတ်သို့။ နဂစ္ဆတိ။ မရောက်နိုင်။ နသမ္ပဝိဒတိတိ။ နသမ္ပဝိဒတိဟူသည်
ကား။ တတော။ ထိုသို့ယုံမှားရှိသောကြောင့်။ အယံ။ ဤရဟန်းဂေါတမ
သည်။ ပရိပုဏ္ဏလက္ခဏာတိ။ မဟာပုရိသလက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံ၏ဟု။ ဘဂ
ဝတိ။ မြတ်စွာဘုရား၌။ ပသာဒံ။ ကြည်ညိုခြင်းသို့။ နာပစ္ဆတိ။ မရောက်။ ဝါ။
တနည်းကား။ ကင်္ခါယ။ ယုံမှားခြင်းကင်္ခါသဒ္ဓါဖြင့်။ သုဒုဗ္ဗသဝိမတိ။ အား
နည်းသောယုံမှားသင်္ကာကို။ ဝုတ္တော။ ဟောအပ်၏။ ဝိစိကိစ္ဆာယ။ တွေး
တောခြင်း။ ဝိစိကိစ္ဆာသဒ္ဓါဖြင့်။ မဇ္ဈိမာ။ အလတ်ဖြစ်သောယုံမှားခြင်းကို။
ဝုတ္တော။ ဟောအပ်၏။ အနုမိမုစ္ဆနတာယ။ မဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းအနုမိမုစ္ဆနသဒ္ဓါ
ဖြင့်။ ဗလဝတိ။ ကြီးသောအားရှိသောယုံမှားသင်္ကာကို။ ဝုတ္တော။ ဟောအပ်၏။
အသမ္ပသာဒေန။ မကြည်သဖြင့်။ တိဟိဓမ္မေဟိ။ သုံးပါးသောယုံမှားသင်္ကာ
တရားတို့ဖြင့်။ ဝိတ္တဿ။ ပိတ်၏။ ကာဠုသဘာဝေါ။ မည်ညစ်သည်၏အ

ဖြစ်သည်။ဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ကောသောဟိကေတိ၊ ကောသောဟိကေတယှ
 သည်ကား၊ ကောသေန၊သိုအိမ်ဖြင့်၊ပဋိစ္ဆန္နေ၊ဖုံးလွှမ်းခြင်းရှိသော၊ ဝတ္ထ
 ဂုပ္ပာတိ၊ဝတ္ထဂုပ္ပဟူသည်ကား၊ အင်္ဂါစာတ၊အင်္ဂါစာတံ၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်
 ၏၊ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊အင်္ဂါစာတံ၊ အင်္ဂါစာတံတော်သည်၊ဝါ
 ရဏဿ၊ဆင်၏၊အင်္ဂါစာတံပိယ၊အင်္ဂါစာတံကဲ့သို့၊ ကောသောဟိတံ၊သို
 အိမ်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းခြင်းရှိသော၊ဝတ္ထဂုပ္ပံ၊အင်္ဂါစာတံတော်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏
 သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ရွှေအဆင်းကဲ့သို့အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ပဒုမဂတ္ထသမာနံ၊
 ပဒုမာကြာတိုက်နှင့်တူသော သဘောရှိ၏၊ တံ၊ ထိုအင်္ဂါစာတံတော်ကို၊
 သောဝတ္ထပဋိစ္ဆန္နတ္တာ၊ ကောင်းစွာအအိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်းရှိသည်၏အ
 ဖြစ်ကြောင့်၊ အပဿန္တော၊မမြင်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ အန္တောမုခဂတာယ၊ခံ
 တွင်းတော်၏ အတွင်း၌ တည်သော၊ ဇိဌာယ၊ ရှည်ပြန့်သောလျှာတော်
 ဖြင့်၊ ပဟုထတာဝံ၊ ကျယ်ပြန့် တော်မူသည်၏ အဖြစ်ကို၊ အသလ္လက္ခ
 န္တော၊ မမှတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဒွိသုလက္ခဏေသု၊ နှစ်ပါးသော လက္ခဏာ
 တို့၌၊ကင်္ဂံ၊ ယုံမှားသင်္ကာသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိစိကိန္တံ၊ မဆုံး
 ဖြတ်နိုင်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာရူပန္တိ၊ တထာရူပံဟူသည်
 ကား၊တထာရူပံ၊ ထိုသို့သောသဘောလက္ခဏာသည်၊ ဧတ္ထ၊ဤအရာ၌၊
 အဓေဟိ၊ဝါတို့သည်၊ကိံဝတ္ထဗ္ဗံ၊ အဘယ်သို့ဆိုအပ်မည်နည်း၊ ဧတံ၊ထို
 အကြောင်းကို၊မိလိန္ဒရညာ၊ မိလိန္ဒအမည်ရှိသောမင်းသည်၊ ဂုဠုနု၊မေး
 အပ်သော၊ နဂသေနတ္ထဇေနေဝ၊ ရှင်နဂသေနမထေရ်သည်သာသျှင်၊
 ဒုက္ကရိဘန္တေနဂသေနဘဂဝတာကတန္တိ အာဒိ၊ဒုက္ကရိဘန္တေနဂသေန
 ဘဂဝတာကတံဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ဂုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ ဘန္တေနဂ
 သေန၊အရှင်နဂသေနမထေရ်၊ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒုက္ကရိ၊
 ပြုနိုင်ခဲ့သောအမှုကို၊ကတံ၊ပြုတော်မူအပ်၏၊တကား၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အ
 ဟ၊လျှောက်၏၊မဟာရာဇ၊မြတ်သောမင်းကြီး၊ကိံ၊အဘယ်သို့ပြုနိုင်ခဲ့သ
 သောမကောင်းမှုကို၊ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်လေ
 သနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဂုတ္တံ၊ဆိုသည်ရှိသော်၊ဘန္တေန၊ အရှင်ဘုရား၊မဟာ
 ဇနေဟိ၊လူများအပေါင်းတို့သည်၊ ဟိရိကရဏောကသံ၊ အရှက်ကိုပြု
 တတ်သောအရာကို၊ ဗြဟ္မာယုဗြာဟ္မဏဿ၊ ဗြဟ္မာယုဂုဏ္ဏား၏၊ အန္တ
 ဝါသိဥတ္တရဿစ၊ တပည့်ဖြစ်သောဥတ္တရလူလင်းအား လည်းကောင်း၊
 ဗာဝရိယဿ၊ဗာဝရိယဂုဏ္ဏား၏၊ အန္တဝါသိနံ၊ အတွင်းနေတပည့်ဖြစ်
 ကုန်သော၊သောဠသန္တံ၊တကျိပ်ခြောက်ယောက်ကုန်သော၊ဗြာဟ္မဏာနုဗ္ဗံ၊

၁၇၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

ပုဏ္ဏားတပည့်တို့အားလည်းကောင်း၊ သေလသ၊ သေလပုဏ္ဏား၏အန္တ
ဝါသီနန္ဒ၊ အတွင်းနေတပည့်တို့အားလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတမာ
ဏာဝါနန္ဒ၊ အရာသောတပည့်လူလင်တို့အားလည်းကောင်း၊ ဒသေ၊ သိ၊ ပြ
တော်မူဘိ၏တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ မဟာရာဇ၊
မြတ်သောမင်းကြီး၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုယံ၊ ဤ၅၀ က်အပ်သော
အင်္ဂါတော်၊ အင်္ဂါတော်တော်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူသည်၊ န၊ မဟုတ်၊
မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သောယာယ၊
အရိပ်အမြှောက်ဖြင့်၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူပေ၏၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးတော်ဖြင့်၊
ဇာတိသင်္ခရိတွာ၊ ပြုပြင်တော်မူ၍၊ နိဝါသနတ္ထံ၊ ထားတော်မူမြဲတိုင်းသော
သင်းပိုင်တော်ရှိလျက်၊ ကာယဗန္ဓနဗန္ဓံ၊ ဖွဲ့မြဲတိုင်းသော ခါးပန်တော်ရှိ
လျက်၊ စိဝရပါရုတဆာယာ ရူပကမတ္ထံ၊ သင်္ကန်းတော်ဝတ်ရုံတိုင်းဖြစ်
လျက်အရိပ်အရောင်မျှကိုသာ၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊
ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဆာယံ၊ အရိပ်အရောင်ကို၊ ဗိဇ္ဇေ၊
မြင်အပ်သည်၊ သတိရှိသော်၊ ဗိဇ္ဇောဇေဝနန္တု၊ မြင်ရသည်မဟုတ်တုံလော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီးတံ၊
ထိုအင်္ဂါတော်တော်သည်၊ တိဋ္ဌတု၊ သားဘိဦးဟေဒယရူပံ၊ နှလုံးတော်မြတ်
ကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓန္တကသတ္တော၊ ကျွတ်ထိုက်သောသတ္တဝါ
သည်၊ ပတိဋ္ဌဟေယျံ၊ ရှေးရှုတည်ငြားအံ့၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဟဒယမံသံ၊ နှလုံးသားတော်ကို၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍၊ ဒသေယျ၊ ပြတော်
မူရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ အရှင်နာဂ
သိန်၊ ကလ္လော၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်ပေသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ လျှောက်၏၊ နိန္ဒာမေတွာတိ၊ နိန္ဒာမေတွာဟူသည်ကား၊ နိဟရိတွာ၊
ထုတ်၍၊ ဝုတ္တေ၊ ဤနိန္ဒာမေတွာဟူသောပုဒ်၌၊ ကဏ္ဍသောတာနုမသနေန၊
နားတွင်းတော်ကိုသုံးသပ်တော်မူနိုင်သဖြင့်၊ ဒိဃဘာဝေါ၊ လျှာတော်ရှည်
သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပကာသိတဗ္ဗော၊ ပြအပ်၏၊ နာသိကသောတာနုမသနေန၊
နှာခေါင်းတော်အတွင်းကို သုံးသပ်တော်မူနိုင်သဖြင့်၊ တနုဘာဝေါ၊ လျှာ
တော်ပါးသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပကာသိတဗ္ဗော၊ ပြအပ်၏၊ နယာရုက္ခာဒေနန၊
နဖူးတော် အပြင်ကိုလျှိုးလွှမ်းတော်မူနိုင်သဖြင့်၊ ပုထုလဘာဝေါ၊ အပြန့်
ကျယ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပကာသိတဗ္ဗော၊ ပြအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ ထံအပ်၏၊ အာစရိယပါစရိယာနန္တိ၊ အာစရိယပါစရိယာနံဟူ
သည်ကား၊ အာစရိယာနုဉ္စ၊ ဆရာတို့၏လည်းကောင်း၊ အာစရိယာစရိယာ

နဉ္စ၊ ဧရာအဆက်ဆက်တို့၏ လည်းကောင်း၊ သကေဝဇ္ဈောတိ၊ သကေ
 ဝဇ္ဈောဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏၊ ဂုဏော၊ ဂုဏ်တော်
 ကျေးဇူးတော်တို့ကို၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးထွေသောအရှင်ဘုရား၊ တွံ၊
 အရှင်ဘုရားသည်၊ ပရိပုဏ္ဏကာယာ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်လက္ခဏာတို့နှင့်ပြည့်
 စုံသောကိုယ်ရှိတော်မူသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ သုရုစိ၊ နှစ်သက်သွယ်
 ပြုပြု ဖြက်ဖြက် အရောင်ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ သုဇာတော၊
 ကောင်းသောလုံးရပ်သဏ္ဌာန်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ စာရ
 ဒဿနော၊ ကြည့်ရှုသောသူတို့အားမရောင်ရဲနိုင်သောကိုယ်ရှိသည်၊ အသိ
 ဖြစ်တော်မူ၏၊ သုဝဏ္ဏဝဇ္ဈော၊ ရွှေ၏အဆင်းကဲ့သို့အဆင်းတော်ရှိသည်၊
 အသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးထွေသောအရှင်ဘုရားသည်၊
 သုသုက္ကဒါဓဋ္ဌာ၊ လရောင်ကဲ့သို့အလွန်ကောင်းမွန်မြူစင်သောစွယ်တော်ရှိ
 သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဝိရိယဝါ၊ လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသည်၊ အသိ၊
 ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သုဇာတဿ၊ ကောင်းသောလုံးရပ်
 သဏ္ဌာန်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ နရဿ၊ လူဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယေဇနော၊
 အကြင်လက္ခဏာကြီးငယ်ဖြစ်ခြင်းတို့သည်၊ ဘဝန္တိဝိယ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့
 သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တေမဟာပုရိသလက္ခဏာ၊ သီယောက္ခာ၊ မြတ်
 တို့၏လက္ခဏာတော်တို့သည်၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ကာယသ္မိံ၊ ကိုယ်
 တော်မြတ်၌၊ ဘဝန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ခြီးမွမ်း
 ကုန်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ပရိပုဏ္ဏကာယောတိ၊ ပရိပုဏ္ဏ ကာယောဟူ
 သည်ကား၊ လက္ခဏောဟိ၊ လက္ခဏာတော်တို့ဖြင့်၊ ပရိပူရတာယစ၊ ပြည့်စုံ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အဟိနဂ္ဂိပစ္စင်္ဂတာယစ၊ မယုတ်သော
 အင်္ဂါကြီးငယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပရိပုဏ္ဏသရိဓရာ၊
 ပြည့်စုံသောကိုယ်တော်ရှိ၏၊ သုရုစိတိ၊ သုရုစိဟူသည်ကား၊ သုန္ဓရဗ္ဗဘာ၊
 ကောင်းသော ကိုယ်တော်၏ အရောင်တော်ရှိ၏၊ သုဇာတောတိ၊ သုဇာ
 တောဟူသည်ကား၊ အာရာဟပရိတာဟသမ္ပတ္တိယာစ၊ အလုံးအရပ်နှင့်
 ပြည့်စုံသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဏ္ဌာနသမ္ပတ္တိယာစ၊ သဏ္ဌာန်နှင့်
 ပြည့်စုံသဖြင့်လည်းကောင်း၊ သုန္နိဗ္ဗဓဋ္ဌာ၊ ကောင်းစွာဖြစ်၏၊ စာရဒဿ
 နောတိ၊ စာရဒဿနောဟူသည်ကား၊ သုစိရစ္ဆိ၊ ကြာမြင့်စွာလည်း၊ ပဿန္တာ
 နံ၊ ကြည့်ရှုကုန်သောသူတို့အား၊ အတိတ္တိကာရတံ၊ မရောင်ရဲသည်ကိုပြု
 တတ်သောကိုယ်တော်ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဝါ၊ ထနည်းကား၊

၁၇၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဝဂ်တိယတွဲ

အသေ။ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ အပ္ပဗ္ဗိကူလံ။ စက်ဆုပ်ဘွယ် ရှိသော၊
 ရမဏီယံ။ ပွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော။ စာရဇေ။ နှစ်သက်ဘွယ်သာလျှင်ဖြစ်
 သော။ ဒဿနံ။ ရှုမြင်ဘွယ်သည်။ အတ္တိရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ စာရ
 ဒဿနော။ စာရဒဿနမည်၏။ ကေမိပန။ အမျှသောဆရာတို့သည်ကား။
 စာရဒဿနောကိ။ စာရဒဿနောဟူသည်ကား။ သန္ဓုနေက္ကော။ ကောင်း
 သောမျက်စိတော်ရှိ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဘဏန္တိ။ ဆိုကုန်၏။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော
 တိ။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏောဟူသည်ကား။ သုဝဏ္ဏသဒိသဝဏ္ဏော။ ရွှေနှင့်တူသော
 အဆင်းရှိ၏။ အသိတိ။ အသိဟူသည်ကား။ ဘဝတိ။ ဖြစ်တော်မူ၏။ ဧဝံ။
 ဤသို့။ သဗ္ဗပဒေဟိ။ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့နှင့်။ အသိဘိပဒံ။ အသိဟူသော
 ပုဒ်ကို။ ယောဇေတဗ္ဗံ။ ယှဉ်အပ်၏။ သုသုက္ကဒါဠောတိ။ သုသုက္ကဒါဠောဟူ
 သည်ကား။ သုဠု။ ကောင်းသော။ သုက္ကဒါဠော။ ဖြူစင်သောအစွယ်ရှိသည်။
 အသိ။ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ ဘဂဝတော။ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဒါဠာဟိ။ စွယ်
 တော်တို့မှ။ စန္ဒကိရဏာဝိယ။ လရောင်ဖြင့်ဖြွမ်းသကဲ့သို့။ အတိဝိယ။ အလွန်
 လျှင်းပဏ္ဏရရံသိယော။ ဖြူစင်သောအရောင်တော်တို့သည်။ နိစ္ဆိရန္တိ။ ပြက်
 ကုန်၏။ တေန။ ထိုကြောင့်။ သုသုက္ကဒါဠောသိတိ။ သုသုက္ကဒါဠောသိဟူ၍။
 အာဟာ။ ဆို၏။ မဟာပုရိသလက္ခဏာတိ။ မဟာပုရိသလက္ခဏာဟူသည်
 ကား။ ပုဗ္ဗေ။ ရှေး၌။ ဝုတ္တဗျဉ္ဇနာနေဝ။ ဆိုအပ်ပြီးသောလက္ခဏာတော်တို့ကို
 သာလျှင်။ ဣတရေန။ ဤမှတစ်ပါးဖြင့်။ နိဂမေန္တော။ နိဂုံးအုပ်လိုသည်ဖြစ်၍။
 အာဟာ။ ဆို၏။ ဣဒါနိယရအခါ၌။ တေသု။ ထိုလက္ခဏာတော်တို့၌။ အတ္တ
 နောမိမိ၏။ အသိရုပ်တော်ဟိ။ အလွန်နှစ်သက်ခြင်းရှိကုန်သော။ လက္ခဏာ
 ဟိ။ လက္ခဏာတော်တို့ဖြင့်။ ဘဂဝန္တိ။ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝုဇန္တော။ ပြီးမှင်း
 လိုသည်ဖြစ်၍။ ပဿန္တုနေက္ကောတိအာဒိ။ ပဿန္တုနေက္ကောဤသို့အစရှိသော
 စကားကို။ အာဟာ။ ဆို၏။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဉ္စ
 ပသာဒသမ္ပတ္တိယာ။ ငါးပါးသောကြည်ညိုဘွယ်နှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်။ ပဿန္တု
 နေက္ကော။ ပဿန္တုနေက္ကမည်တော်မူ၏။ ပရိဝုဏ္ဏစန္ဒမဏ္ဍလသဒိသမုက္ကော။
 ပြည့်သောလပြည့်ဝန်းနှင့်တူသောမျက်နှာတော်ရှိသည်၏။ အဖြစ်ကြောင့်။
 သုမုခေါ။ သုမုခမည်တော်မူ၏။ အာရောဟပရိဏာဟသမ္ပတ္တိယာ။ အလုံး
 အရပ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောအားဖြင့်။ ဗြဟ္မာ။ ကျယ်ဝန်းသောလုံးရပ်
 သဏ္ဌာန်ကိုယ်တော်ရှိ၏။ ဗြဟ္မုဇ္ဇဂတ္တတာယ။ ဗြဟ္မာမင်း၏ကိုယ်ကဲ့သို့
 ဖြောင့်မတ်သော ကိုယ်တော်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဥဇု။ ဖြောင့်သောကိုယ်
 တော်ရှိ၏။ ဇူတိမန္တတာယ။ ထွန်းပသောအရောင်တော် ရှိသည်၏အဖြစ်

၁၇၂

ကြောင့်၊ ပတာပဝါ၊ ပတာပဝါမည်တော်မူ၏။ မတာပဝါ၊ ပြီးပြန်သော အရောင်တော်ရှိသည်။ ဣတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဝုဗ္ဗ၊ ရှေး၌၊ ယဗ္ဗိလက္ခဏံ၊ အကြင် လက္ခဏာတော်ကိုလည်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တံ၊ ထိုလက္ခဏာကို၊ မဇ္ဈေသမ ဇာသံဃာဿ၊ တိဇ္ဈမိနာပရိယာယေန၊ မဇ္ဈေသမဇာသံဃာဿဟူသောဤ သာမညဂါထာဖြင့်၊ ဝုန၊ တဘန်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိသတ္ထံ၊ မှန်၏။ ဤဒီသော၊ ဤသို့သောလက္ခဏာရှိသောဘုရားသည်။ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဝိရာစတိ၊ ထွန်းပ တော်မူ၏။ ဥတ္တရဂါထာယပိ၊ အထက်ဖြစ်သောဂါထာ၌လည်း၊ သေန ယော၊ ဤသို့သောနည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏။ ဥတ္တမဝဇ္ဈိနောတိ၊ ဥတ္တ မဝဇ္ဈိနောဟူသည်ကား။ ဥတ္တမဝဇ္ဈိသမ္ပန္နဿ၊ မြတ်သောအဆင်းနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဓမ္မ၊ မဏ္ဍဿာတိ၊ ဓမ္မ၊ မဏ္ဍဿဟူသည်ကား။ ဓမ္မ၊ ဒီပဿ၊ ဓမ္မ၊ ဒီပါကျွန်းကို၊ ပါကဓေန၊ ထင်ရှားသောကျွန်းဖြစ်သဖြင့်၊ ဣဿ ရိယံ၊ အစိုးရခြင်းကို၊ ဝဇ္ဈယန္တော၊ ခြီးမွမ်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဟ၊ ဆို၏။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာဝတေးမင်းသည်။ စတုဒ္ဒမ္ပိ၊ လေးပါး အပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဒီပါနံ၊ ကျွန်းတို့ကို၊ ဣဿရော၊ အစိုးရသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ခတ္တိယာတိ၊ ခတ္တိယာဟူသည်ကား။ ဇာတိ ခတ္တိယာ၊ မင်းမျိုးသည်။ ဘောဂိရာဇာနောတိ၊ ဘောဂိရာဇာနောဟူသည် ကား။ ယံကေဝိ၊ အမှတ်မရှိသော သူတို့သည်။ ရန္တံ၊ မင်း၏ အဖြစ်ကို၊ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်သည်ရှိသော်၊ အနုယန္တာတိ၊ အနုယန္တာဟူသည်ကား။ အနုဂါမိနော၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်ရကုန်သည်။ သေဝကာ၊ မြှဲကုန်သည်။ ရာဇာတိရာဇာတိ၊ ရာဇာတိရာဇာဟူသည်ကား။ ရာဇုနံ၊ တပါးမင်းတို့ သည်၊ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်သော၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာဝတေး မင်းသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပာယော၊ အဓိပ္ပာယ်တည်း။ မနုဇိန္ဒောတိ၊ မနုဇိန္ဒောဟူသည်ကား။ မနုဿာမိပတိ၊ လူတို့၏အကြီးအမှူး သည်၊ ပရမိဿရော၊ သူတပါးတို့ကိုအစိုးရသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။

ဇေ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ အရဟန္တာ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကိုခံ ယူခြင်းငှါ ထိုက်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ သစ္စာလေးပါးကို မိမိအလိုလို ကောင်းစွာသိတော်မူကုန်သော၊ ယေတေဗုဒ္ဓါ၊ အကြင်ဘုရားတို့သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုဘုရားတို့သည်၊ သကေ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော၊ ဝဇ္ဈော၊ ကျေးဇူးတော်တို့ကို၊ ဘညမာနေ၊ ပြောဆိုသည်ရှိသော်၊ အတ္တဘန်၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပါတုကရောန္တိ၊ ထင်ရှားပြုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ် စွာဘုရားသည်၊ သေလံဿ၊ သေလပုဏ္ဏားအား၊ ဣမံမနောရထံ၊ ဤနှလုံး

၏အလိုကို၊ ပုဇရန္တော၊ ပြည့်စုံစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ရာဇာဟမသ္မိတိ၊ ရာဇာ
 ဟမသ္မိအစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏၊ တဏှံ၊ ထိုဂါထာ
 ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ အဓိပ္ပာယော၊ အဓိပ္ပာယ်တည်း၊ သေလ၊
 အိုသေလပုဏ္ဏား၊ ယံယေနကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ ဝတ္ထံ
 ဝတ္ထိရာဇာ၊ စကြာဝတေးမင်းသည်၊ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ အရဟတိ၊
 ထိုက်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တုံ၊ သင်သည်၊ ယောစသိ၊ တောင်းပန်၏၊ ဧတ္ထ၊
 ဤစကြာမင်း၏အဖြစ်၌၊ တုံ၊ သင်သည်၊ အပ္ပေါသုက္ကော၊ ကြောင့်ကြကင်း
 သည်၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ရာဇာ၊ အတုမရှိသော
 မင်းမြတ်သည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ ရာဇတ္ထေ၊ မင်း၏အဖြစ်သည်၊ သတိ၊ ဖြစ်
 သည်ရှိသော်၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ အညော၊ ငါမှတပါးသောသူ
 သည်းရာဇာမင်းသည်၊ သမာနောပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း၊ ယေ၊ ဇနသတံ၊
 ယူဇနာတရာတိုင်တိုင်၊ အနုသာသတိ၊ ဆုံးမနိုင်၏၊ နွေတိဏိဝါစတ္တာရိ
 ဝါယောဇနသတာနိ၊ ယူဇနာနှစ်ရာသုံးရာလေးရာတို့တိုင်တိုင်လည်း၊ အနု
 သာသတိ၊ ဆုံးမနိုင်၏၊ ပဉ္စဝါယောဇနသတာနိ၊ ယူဇနာငါးရာတို့တိုင်တိုင်
 လည်း၊ အနုသာသတိ၊ ဆုံးမနိုင်၏၊ ယောဇနသဟသံဝါ၊ ယူဇနာတထောင်
 တိုင်တိုင်လည်း၊ အနုသာသတိ၊ ဆုံးမနိုင်၏၊ စက္ကဝတ္ထိ၊ စကြာဝတေးမင်း
 သည်၊ ဟုတ္တာပိ၊ ဖြစ်၍လည်း၊ စတုဒိပပရိယန္တံ၊ လေးကျွန်းအဆုံးရှိသော၊
 မဟန္တံဝါ၊ ကျယ်သောအရပ်ကိုလည်း၊ အနုသာသတိ၊ ယထာ၊ ဆုံးမနိုင်
 သောစကြာဝတေးမင်းကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊
 ပရိစ္ဆိန္နမိသယော၊ ပိုင်းခြားအပ်သော အရပ်ဌာနရှိသည်၊ န၊ မဟုတ်ချေ၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားမင်းဖြစ်သည်၊
 ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ အနုတ္တရော၊ ငါထက်ကဲမိုးသောသူမရှိ၊ ဘဝဂ္ဂတော၊ အ
 ထက်ဘဝဂ်မှ၊ အဗိပိပရိယန္တံ၊ အဗိပိအဆုံးကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ဟိရိယံ၊ ဖိလာ
 ကန့်လန့်၊ အပ္ပမေယျာ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော၊ လောကဓာတုယော၊
 လောကဓာတ်တို့တိုင်တိုင်၊ အနုသာသတိ၊ ဆုံးမနိုင်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယာ
 ဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊ အပရိမာဏကော၊ မရေတွက်နိုင်ကုန်
 သော၊ အပဒုဒ္ဓိပဒါဒိတောဒါ၊ အခြေမရှိအခြေနှစ်ချောင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်
 ပြားကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ အဟံ၊ ငါတုရား
 သည်၊ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါအပေါင်းတို့တွင်၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်
 ၏၊ ကောပိ၊ တစ်တယောက်သော၊ သက္ကော၊ သတ္တဝါသည်၊ မေ၊ ငါတုရား၏
 သီလေနဝါ၊ သီလနှင့် လည်းကောင်း၊ သမာဓိနာဝါ၊ သမာဓိနှင့်လည်း

ကောင်း၊ ပညာယဝါ၊ ပညာနှင့်လည်းကောင်း၊ ဝိမုတ္တိယဝါ၊ ဝိမုတ္တိနှင့်
လည်းကောင်း၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနေနဝါ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏ်အမြင်နှင့် လည်း
ကောင်း၊ သမောတုသောသုသည်၊ ပဋိဘာဝေါ၊ ပြင်ဘက်ဖြစ်သောသူ
သည်၊ နအတ္ထိမရှိနိုင်လေ၊ သွာဘံသောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မ
ရာဇာ၊ တရားမင်းဖြစ်၍၊ အနုတ္တရောဧဝ၊ တုဘက်မရှိသည် သာတည်း၊
စတုသတိပဋ္ဌာနံဒိဘောဒေန၊ လေးပါးသောသတိပဋ္ဌာနအစရှိသည်တို့ဖြင့်
ပြားသော၊ ဗောဓိပက္ခိယသင်္ခါတေန၊ ဗောဓိပက္ခိယဟုဆိုအပ်သော၊ ဓမ္မ
န၊ တရားဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါတရားသည်၊ ဣဒံ၊ ဤတရားကို၊ ပဇာ၊ စွန့်လော၊
ဣဒံ၊ ဤတရားကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရေ၊ နေကုန်လော၊ ဣတိ
အာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ အာဏာစက္ကံ၊ အာဏာစက် တည်းဟူသော၊
စက္ကံ၊ ပရိယတ္တိတည်းဟူသောစက်ကို၊ ဝတ္ထုမိ၊ လည်တော်မူစေ၏၊ ဣဒံ
ခေါပနဘိက္ခဝေဒုက္ခံ အရိယသစ္စန္တိအာဒိနာ၊ ဣဒံခေါပနဘိက္ခဝေဒုက္ခံအရိ
ယသစ္စံဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ပရိယတ္တိဓမ္မေန၊ ပရိယတ္တိတရားဖြင့်၊ ဓမ္မစက္က
မော၊ တရားတည်းဟူသောစက်ကိုသာလျှင်၊ ဝတ္ထုမိ၊ လည်တော်မူစေ
၏၊ စက္ကံအပ္ပဋိဝတ္တိယန္တိ၊ စက္ကံအပ္ပဋိဝတ္တိယံဟူသည်ကား၊ ယံစက္ကံ၊ အကြင်
တရားတည်းဟူသောအာဏာစက်ကို၊ သမဏေနဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်း
ကောင်း၊ (၁)၊ လောကဏ္ဍိ၊ လောကဋ္ဌ၊ ကေနပိဝါ၊ တရံတယောဂ်သောသူ
သည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပဋိပတ္တိယံ၊ မဖြစ်စေနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်တော်ကို၊ အာဝိကရောန္တံ၊ ထင်ရှားစွာပြုတော်မူ
သော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာပိ၊ မြင်၍လည်း၊ ပီတိသောမနဿ
ဇာတော၊ နှစ်လိုဝမ်းသာသောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ သေလော၊ သေလ
ပုဏ္ဏားသည်၊ ဒဋ္ဌိကရဏတ္ထံ၊ ဖြိုဖြိုခြင်းကိုဖြစ်စိမ့်သောငှါ၊ သမ္ပုဇ္ဈေပဋိဇာ
နာတိတိဂါထာနွယံ၊ သမ္ပုဇ္ဈေပဋိဇာနာတိအစရှိသော ဂါထာနှစ်ခုတို့၏အ
ပေါင်းကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ကောနူသေနာပတိတိ၊
ကောနူသေနာပတိဟူသည်ကား၊ ဓမ္မရဉ္ဇော၊ တရားမင်းဖြစ်သော၊ ဘော
တော၊ အရှင်ဘုရားအား၊ ဓမ္မေန၊ တရားနှင့်လျော်သဖြင့်၊ ပဝတ္တိတဿ၊ ဖြစ်
စေအပ်သော၊ စက္ကဿ၊ ပရိယတ္တိတည်းဟူသောစက်ကို၊ အနုပဝတ္တကော
အစဉ်သို့လိုက်၍ဖြစ်စေတတ်သော၊ သေနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီးသည်၊
ကော၊ အဘယ်သူနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေး၏၊ တေနစသမယေန၊ ထိုအ
ခါ၌လည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒက္ခိဏပဿေ၊ လက်ျာနံပါး
တော်၌၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ သုဝဏ္ဏပုဇ္ဈော

ဝိယ၊ ရွှေဆင်းထုကဲ့သို့သိရှိယာ၊ အသရေဖြင့်၊ သောဘမာနော၊ တင့်တယ်စွာ။ နိသိန္ဓော၊ နေသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြည့်စုံတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝါ၊ ခြတ်စွာဘုရားသည်၊ မယာပဝတ္တိတန္တိ ဂါထံ၊ မယာပဝတ္တိတံအစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အနုဇာတောတထာဂတန္တိ၊ အနုဇာတောတထာဂတံဟူသည်ကား။ တထာဂတဟေတု၊ မဘောကံမပြန် မှန်သောအကြောင်းရှိ၏၊ အနုဇာတော၊ ငါဘုရားအားလျော်စွာဖြစ်သော၊ သေနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီးတည်း၊ တထာဂတေန၊ မဘောကံမပြန်သော၊ ဟေတုနာ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သောသူတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင် အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကောနုသေနာပတိတိပဉ္စံ၊ ကောနုသေနာပတိဟူသောပြဿနာကို၊ ဗျာကရိတွာ၊ ဖြေတော်မူပြီးသော်၊ သေလော၊ သေလပုတ္တော၊ သည်။ သမ္ဗုဒ္ဓေါပဋိဇာနာသိတိ၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါပဋိဇာနာသိဟူသော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ဝေတြ၊ ထိုစကား၌၊ နံ၊ ထိုဘုရားကို၊ နိက္ကဓံ၊ ယုံမှားသင်္ကာကင်းသည်ကို၊ ကာတုကာမော၊ ပြုခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဋိညာမတ္တေနော၊ ဘုရားဟုဝန်ခံတော်မူကာမျှဖြင့်သာလျှင်၊ နဇာနာမိ၊ ဘုရားဟုမသိနိုင်ခြေ၊ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဣမိနာကာရုဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင့်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဘုရားတည်းဟု၊ ဉာပေတုံ၊ သိတော်မူမိမ့်သောငှါ။ အဘိညေယျန္တိ ဂါထံ၊ အဘိညေယျံဟူသောဂါထာကို၊ ဘဂဝါ၊ ခြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အဘိညေယျန္တိ၊ အဘိညေယျံဟူသည်ကား။ ဝိဇ္ဇာစ၊ ဝိဇ္ဇာသည်လည်းကောင်း၊ ဝိမုတ္တိစ၊ ဝိမုတ္တိသည်လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂသစ္စသမုဒယသစ္စာနိ၊ မဂ္ဂသစ္စာသမုဒယသစ္စာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘာဝေတဗ္ဗပဟာတဗ္ဗာနိ၊ ပွားစေအပ်သောတရား ပယ်အပ်သောတရားတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟေတုဝစနေနပန၊ အကြောင်းဖြစ်သောမဂ္ဂသစ္စာသမုဒယသစ္စာ စကားဖြင့်ကား၊ ဖလသိဒ္ဓိတော၊ အကျိုးတရားပြီးသောကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ထိုအကြောင်းဖြစ်သောသစ္စာတို့၏၊ ဖလာနိ၊ အကျိုးတရားဖြစ်ကုန်သော၊ နိရောဓသစ္စာဒုက္ခသစ္စာနိဝိ၊ နိရောဓသစ္စာဒုက္ခသစ္စာတို့ကိုလည်း၊ ဂုတ္တာနေဝ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ သန္တိကာတဗ္ဗံ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သော

တရားကို၊ သန္တိကတံ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီး၊ ပရိညေယျံ၊ ပိုင်းခြား၍သိ
 အပ်သောတရားကို၊ ပရိညာတံ၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်ပြီး၊ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊
 ဤစကား၌၊ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 စတုသမ္ဘတာဝနာပသဉ္စ၊ သစ္စာလေးပါးကို ပွားခြင်း၏အကျိုးကို လည်း
 ကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိဉ္စ၊ ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိကိုလည်းကောင်း၊ ဒသောန္တော၊ ပြတော်
 မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တံသဗ္ဗံဗုဒ္ဓါတွာဗုဒ္ဓေါဘေတောဝသ္မိတိ၊ တံသဗ္ဗံဗုဒ္ဓါတွာ
 ဗုဒ္ဓေါဘေတောဝသ္မိ ဟူ၍၊ ပုဂ္ဂေတ္တန၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော၊ ဟောတုနာ
 အကြောင်းဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓတ္ထံ၊ ဘုရား၏အဖြစ်ကို၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 နိပ္ပရိသာယေန၊ မချအားဖြင့်၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်တော်မြတ်ကို၊ ပါတုကတွာ၊
 ထင်ရှားစွာပြုတော်မူ၍၊ အတ္တနိ၊ ကိုယ်တော်မြတ်၌၊ ကင်္ခါဝိတရဏတ္ထံ၊ ပုံ
 မှားသင်္ကာကိုကူးမြောက်စိမ့်သောငှါ၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ သေလပုဏ္ဏားကို၊ အ
 တိတ္ထဝမာနော၊ မြီးမွမ်းတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိနယသုဘိဂါထတ္ထယံ၊
 ဝိနယသု အစရှိသောဂါထာသုံးခုတို့၏အပေါင်းကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ
 ပေ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ သလ္လကတ္တောတိ၊ သလ္လကတ္တောဟူသည်ကား၊
 ရာဂသလ္လာဒိသလ္လကန္တနော၊ ရာဂငြောင့်အစရှိသောငြောင့်တို့ကိုပယ်အပ်
 ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဗြဟ္မဘူတောတိ၊ ဗြဟ္မဘူတောဟူသည်ကား၊ သေဉ္စဘူ
 တော၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အတိတုလောတိ၊ အတိတုလောဟူသည်
 ကား၊ တုလံ၊ တူ၏ဟုပြိုင်သောသူကို၊ အတိတော၊ လွန်နိုင်၏၊ ဥပဓံ၊ နှိုင်း
 ယှဉ်သောဥပမာကို၊ အတိတော၊ လွန်နိုင်၏၊ နိရုဗမော၊ နှိုင်းယှဉ်ရာဥပမာ
 မရှိ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ မာရသေနပ္ပမဒ္ဒနော
 တိ၊ မာရသေနပ္ပမဒ္ဒနောဟူသည်ကား၊ ကာမာတေပဋ္ဌမာသေနာတိအာဗ္ဗ
 ကာယ၊ ကာမာတေပဋ္ဌမာသေနာအစရှိသော၊ သေနာယ၊ စစ်သည်၌၊ ပရေ
 စ၊ သူတပါးတို့ကိုလည်း၊ အဝဇာနာတိ၊ မယိမ့်မြင်ပြုတတ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တာယ၊ ဆိုအပ်သော၊ မာရပရိသာသင်္ခါတာယ၊ မာရမင်း၏ပရိ
 သတ်ဟုဆိုအပ်သော၊ မာရသေနာယ၊ မာရမင်း၏စစ်သည်ကို၊ ဝမဒ္ဒနော၊
 နင်းနယ်နှိပ်စက်အပ်လေပြီ၊ သဗ္ဗာမိတ္တေတိ၊ သဗ္ဗာမိတ္တေဟူသည်ကား၊
 ခန္တကိလေသာဘိသင်္ခါရမဇ္ဈ၊ ဒေဝုတ္တမာရာဒိကေ၊ ခန္တမာရ်ကိလေသာမာရ်
 အဘိသင်္ခါရမာရ်မဇ္ဈ၊ မာရ် ဒေဝုတ္တမာရ်အစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗပစ္စုတ္တိကေ
 အလုံးစုံသောရန်သူတို့ကို၊ ဝတိကတွာတိ၊ ဝတိကတွာ ဟူသည်ကား၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝသေ၊ အလို၌၊ ဝတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အကုတောတာယေသ

၁၇၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

တိ။ အကုတောသယောဟူသည်ကား။ ကုတောမိ။ တစုံတခုသော။ အဘယော။ ဘေးမရှိ။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဝုတ္တေ။ ဆိုသည်ရှိသော်။ သေလော။ သေလအမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏော။ ဝုဏ္ဏားသည်။ တာဝဒေဝ။ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ ဘဂဝတိ။ မြတ်စွာဘုရား၌။ သဗ္ဗာတပ္ပဿဒေါ။ ကောင်းစွာဖြစ်သောကြည်ညိုခြင်းရှိ၍ ပဗ္ဗဇ္ဇာပေက္ခော။ ရဟန်း၏အဖြစ်ကိုသွယ်သည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ ဣမံဘောန္တောတိဂါထတ္ထယံ။ ဣမံဘောန္တောဟူသောဂါထာတို့၏သုံးခုတို့၏အပေါင်းကို။ အာဟ။ ဆို၏။ ယထာတံ။ အဘယ်ကြောင့်ကြံသနည်းဟူမူကား။ ပရိပါကဂတာယ။ ရင့်ခြင်းသို့ရောက်သောဘဝ၌။ ဌိတော။ တည်သောဝုဏ္ဏားကို။ ဥပနိဿယသမ္ပတ္တိယာ။ ဥပနိဿယသမ္ပတ္တိ ကုသိုလ်သည်။ သမ္ပာ။ ကောင်းစွာ။ စောဒိယမာနော။ ဟိုက်တွန်းနှိုးဆော်သည်ဖြစ်၍။ စိန္တေယိ။ ကြံလေ၏။ တတ္ထ။ ထိုဂါထာ၌။ ကဏ္ဍာတိဇာတိကောတိ။ ကဏ္ဍာတိဇာတိကောဟူသည်ကား။ စဏ္ဍာလာဒိ။ နွန်းစဏ္ဍား အစရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ နိစကုလဇာတိကော။ ယုတ်သောအမျိုးဇာတ်အနွယ်သည်။ တတော။ ထိုနောင်မှ။ တေမိမာဏဝကာ။ ထိုတပည့်လုလင်တို့သည်လည်း။ တထေဝ။ ထိုသေလဝုဏ္ဏားနှင့်အတူပင်လျှင်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာပေက္ခော။ ရဟန်း၏အဖြစ်ကိုသွယ်သည်ဖြစ်၍။ ဧဝံစေရုဓ္မတိဘောတောတိဂါထံ။ ဧဝံစေရုဓ္မတိဘောတောအစရှိသောဂါထာကို။ အာဟံသု။ ဆိုကြကုန်၏။ ယထာတံ။ အဘယ်ကြောင့်ကြံသနည်းဟူမူကား။ တေနေဝ။ ထိုသေလဝုဏ္ဏားနှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိံ။ အတူတကွ။ ကတာမိကာရကုလပုတ္တာ။ ပြုအပ်သောဆုတောင်းခြင်းရှိသောအမျိုးသားတို့သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ အထ။ ထိုအခါ၌။ သေလော။ သေလဝုဏ္ဏားသည်။ တေသုခာဏဝေသု။ ထိုတပည့်လုလင်တို့၌။ တုဋ္ဌမိတ္တော။ နှစ်သက်သောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ တေ။ ထိုအတူနေတပည့်တို့ကို။ ဒေဿန္တော။ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ။ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို။ ယာစမာနော။ တောင်းပန်လိုသည်ဖြစ်၍။ ဗြာဟ္မဏာတိဂါထံ။ ဗြာဟ္မဏာအစရှိသောဂါထာကို။ အာဟ။ မိန့်တော်မူ၏။ တတော။ ထိုနောင်မှ။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သေလော။ သေလဝုဏ္ဏားသည်။ အတိတေ။ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ပဒုမုတ္တရဿ။ ပဒုမုတ္တရ အမည်ရှိသော။ ဘဂဝတော။ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနော။ သာသနာတော်၌။ တေသံယေဝတိဏ္ဏံပုရိသသတာနံ။ ထိုသုံးရာသောယောကျ်ားတို့၏သာလျှင်။ ဂဏသေဋ္ဌော။ ဂိုဏ်းအကြီးသည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ တေဟိ။ ထိုသုံးရာသောယောကျ်ားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ။ တကွ။ ပရိဝေဏံ။ ပရိဝုဏ်ကို။ ကာရာပေတွာ။ ပြုစေ၍။ ဒါနာမိ

ပုညာနိဝ၊ အဗ္ဗပေးခြင်းအစရှိသောကောင်းမှုတို့ကိုလည်း၊ ကတော၊ ပြုကုန်
 ၍၊ ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ သမ္ပတ္တိ၊ စည်းစိမ်
 ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝမာနော၊ ခံစားပြီ သော်၊ ပဉ္စိမဘဝ၊ အဆုံးဖြစ်သော
 ဘဝ၌၊ တေသံယေဝတိဏ္ဍိပုရိသသတာနံ၊ ထိုသုံးရာသောယေဝတိရားတို့
 ၏သံသျှင်၊ အာစရိယော၊ ဆရာသည်၊ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊
 နေသံ၊ ထိုသုံးရာသောတပည့်တို့၏၊ တဉ္စကမ္မံ၊ ထိုကံသည်သည်၊ ဝိမုတ္တိ
 ပရိပါကာယ၊ ကိလေသာမှလွတ်ခြင်းငြိရင့်မာသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပရိပါကံ
 ရင့်ခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဇေယျိက္ခ၊ ဘာဝဿစ၊ ဇေယျိက္ခ၊ အဖြစ်
 ၏လည်း၊ ဥပနိဿယဘူတံ၊ အထောက်အပံ့ဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ ယသ္မာ၊ အ
 ကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာ
 ယှဉ်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသေလပုဏ္ဏားတရုတို့ကို၊ ဇေယျိက္ခ၊ ပဗ္ဗန္တံ
 ယ၊ ဇေယျိက္ခ၊ ရဟန်း၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗာဇေန္တော၊ ရဟန်းပြုတော်မူလို
 သည်ဖြစ်၍၊ သွခါ တန္တိ ဂါထံ၊ သွခါတံဟူသော ဂါထာကို၊ အာဟ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သန္တိဗ္ဗိကန္တိ၊ သန္တိဗ္ဗိကံ ဟူသည်
 ကား၊ ပစ္စက္ခံ၊ မျက်မှောက်၌ အကျိုးကိုပေးတတ်သော၊ အကာလိကန္တိ၊
 အကာလိကံ ဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂါနန္တံ၊ ဖေလုပ္ပတ္တိတော၊ မဂ်၏ အခြားမဲ့
 ဌိယိတံတရားဖြစ်သော အားဖြင့်၊ အကာလိကံ၊ အခါမသင့် အကျိုးကိုပေး
 သည်မည်၏၊ ကာလန္တရေ၊ အခါကာလ ခြားသောအခါ၌၊ ပတ္တပ္ပလံ၊
 ရောက်အပ်သော အကျိုးတရားသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ယတ္ထာတိ၊ ယတ္ထဟု
 သည်ကား၊ ယံနိမိတ္တာ၊ အကြင်ကုသိုလ်တည်းဟူသော ဥပနိဿယရှိ
 သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယံနိမိတ္တာဟိ၊ မဂ်တည်း
 ဟူသော အကျင့်ရှိသော အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ အပ္ပတ္တဿ၊ မမေ့မ
 ချော့သော၊ သတိဝိပဿနာရဟိတဿ၊ သတိမလွတ်သော၊ တိသုသိက္ခာ
 သုသုံးပါးသောအကျင့်သိက္ခာတို့၌၊ သိက္ခိတော၊ ကျင့်သော၊ တဿ၊ ထို
 ပုဏ္ဏား၏၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်သည်၊ အမောဇာ၊ အချည်းနှီးမရှိသည်၊
 ဘောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သွခါတံ၊ ပ၊ သိက္ခာတောတိ၊ သွခါတံ
 ပ၊ သိက္ခာတောဟူသော ဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဝေဉ္စ၊ ဤသို့
 လည်း၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေယျိက္ခ
 ဝေါတိ၊ ဇေယျိက္ခဝေါဟူ၍၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်
 သော၊ တေဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ပတ္တဝီဝရေရာ၊ သဝိတ်သင်္ကန်း
 ကိုဆောင်ကုန်သည်၊ ဟုတွင်ဖြစ်ကုန်၍၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊

၈၈၈ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

၈၈၈

အာဂမ္မိယသက္ကန္တိ၊ ဘဂဝန္တံ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေသံ၊ ရှိခိုကုန်၏။
 ဇဝံ၊ ဤသို့၊ ဇေတသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့၏၊ ဣမံ ဇေတိသိက္ခ၊ ဘာဝံ၊ ဤသို့သောဇေတိ
 သိက္ခ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ သင်္ဂီတိကာရကာ၊ သင်္ဂါယနာ
 တင်သောဆရာတို့သည်။ အလတ္တခေါသေလော၊ ပ။ ဥပသမ္ပန္နန္တိ၊ အလတ္တ
 ခေါသေလော၊ ပ။ ဥပသမ္ပန္တံ ဟူသောစကားကို၊ အာပံသု၊ ဆိုကုန်၏။
 သုတ္တာပိန္နိ၊ သုတ္တာပိ ဟူသည်ကား၊ သုတ္တဝန္တံ၊ ဆွမ်းစားခြင်း၊ ကိစ္စပြီးပြီး
 သော်၊ ဩနိတပတ္တပါဏိန္တိ၊ ဩနိတပတ္တပါဏိ ဟူသည်ကား၊ မုတ္တတော၊
 သပိတ်တော်မှ၊ ဩနိတပါဏိ၊ ချသောလက်တော်ရှိပြီးသော၊ အပနိတ
 ပတ္တံ၊ ဗဲအပ်သောလက်တော်ရှိပြီးသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌၊ သေလော၊ သေလပုဏ္ဏားသည်၊ ဥပ
 ဂတိံ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း၊ ပါဠိသေသော၊ ပါဠိကြွင်းကို၊
 ဧဋ္ဌဇ္ဈော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ဣတရော၊ ဤမှတပါးကိုဆိုသဖြင့်၊
 ဘဂဝန္တံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧကမန္တံ၊ လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဝိဒိ၊
 နေတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ နယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်၊ အဂ္ဂိ
 ဟုတ္တံ၊ မုခန္တိ၊ အဂ္ဂိဟုတ္တံ၊ မုခံဟူသည်ကား၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ကေဏိယဿ၊ ကေဏိယရသေ့အား၊ ဗိတ္တာနုကုလဝသေန၊ ဗိတ်အား
 လျော်စွာသောအနွယ်အဆက်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အနုမောဒေန္တော၊ ဝမ်းမြောက်
 စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ အဂ္ဂိဟုတ္တံ၊ မုခန္တိ၊ အဂ္ဂိဟုတ္တံ၊ မုခံဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အဂ္ဂိ
 ဟုတ္တံ၊ မုခံဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အဂ္ဂိပါရိဝရိယံ၊
 သီးလုပ်ကျွေးခြင်းကို၊ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍၊ ပြာဟူတာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏၊ ယညာဘာဝ
 တော၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်း၊ မရှိသောကြောင့်၊ အဂ္ဂိဟုတ္တံ၊ မုခံယညာတိ၊ အဂ္ဂိ
 ဟုတ္တံ၊ မုခံယညာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ အဂ္ဂိဟုတ္တံ၊ သီးပူဇော်လုပ်ကျွေးခြင်း
 သည်၊ သေဋ္ဌာ၊ မြတ်၏၊ အဂ္ဂိဟုတ္တံ၊ သီးပူဇော်လုပ်ကျွေးခြင်းသည်၊ ပဓာနံ၊
 ပြဋ္ဌာန်း၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနတ်တည်း၊ ဗေဒေ၊ ဗေဒင်
 တို့ကို၊ သဏ္ဌာယန္တေဟိ၊ သဏ္ဌာယနကုန်သောပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ပဌမံ၊ ရှေး
 ဦးစွာ၊ သဏ္ဌာယတဗ္ဗတော၊ သဏ္ဌာယအပ်သောအားဖြင့်၊ သာပိတ္တိဆန္ဒ
 သောမုခန္တိ၊ သာပိတ္တိဆန္ဒသောမုခံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ မနုဿာနံ၊ လူ
 တို့တွင်၊ သေဋ္ဌတော၊ မြတ်သောအားဖြင့်၊ ရာဇာမုခန္တိ၊ ရာဇာမုခံဟူ၍၊
 ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ နဒိနံ၊ မြစ်အပေါင်းတို့၏၊ အာဝေရဏတောစ၊ တည်ရာဖြစ်
 သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိသသရဏတောစ၊ ရှေးရှစ်ဝင်ရာဖြစ်သော
 အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သာဂရောမုခန္တိ၊ သာဂရောမုခံဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆို

အပ်၏။ စန္ဒယောဂဝသေန၊ လနှင့်ယှဉ်သောအားဖြင့်၊ အဇ္ဈကတ္တိကာ၊ ဤယ
 ခုနေ့ကတ္တိကာ နက္ခတ်နှင့်ယှဉ်၏။ အဇ္ဈရောဟဏီ၊ ဤယခုနေ့ရောဟဏီ
 နက္ခတ်နှင့်ယှဉ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပညာပနတောစ၊ သိစေတတ်သောအားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ သောမ္မပဘာဝတောစ၊ အရောင်တောက်သော အားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ နက္ခတ္တာနံမုခံစန္ဒာတိ၊ နက္ခတ္တာနံမုခံစန္ဒာဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆို
 အပ်၏။ တပန္နာနံ ထွန်းတောက်ပသောအရောင်တို့တွင်၊ အဂ္ဂတ္တာ၊ မြတ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာဒိစ္စောတပတံမုခန္တိ၊ အာဒိစ္စောတပတံမုခံဟူ
 ၍၊ ဂုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ဒက္ခိဏေယျာနံပန၊ အလှူကိုခံခြင်းငှါထိုက်ကုန်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်ကား၊ အဂ္ဂတ္တာ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသေသေန၊ အ
 ထူးသဖြင့်၊ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓမုခံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော၊
 သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ပုညံအာကင်္ခမာနာနံသံဃော
 ဝေယဇတံမုခန္တိ၊ ပုညံအာ ကင်္ခမာနာနံ သံဃောဝေ ယဇတံမုခံဟူ၍၊
 ဂုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ တေန၊ ထိုယဇတံမုခံ ဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ သံ
 ဃော၊ သံဃာတော်သည်၊ ပုညဿ၊ ကောင်းမှု၏၊ အဝယမုခံ၊ ဖြစ်ရာအ
 ကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏။ ယံတံသရ
 ဏန္တိ၊ ယံတံသရဏံဟူ၍၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဗျာကရဏဂါထံ၊ ကြား
 ခြင်းဂါထာကို၊ သေသော၊ သေလမထေရ်သည်၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တဿာ၊
 ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ပဉ္စ
 ဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ စက္ခုဟိ၊ မျက်စိတော်တို့ကြောင့်၊ စက္ခုမာ၊ ငါးပါး
 သောမျက်စိရှိတော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ မယံ၊ တပည့်တော်
 တို့သည်၊ ဣတော၊ ဤနေ့မှ၊ အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သော၊ ဒိဝသေ၊ နေ့၌၊
 တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ အာဂမာ၊ ရောက်လာကုန်
 သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အမှာ၊ ဖြစ်ပါကုန်ပြီဘုရား၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ သတ္တရတ္တေန၊ ခုနစ်ရက်ဖြင့်၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ သာသနေး၊
 သာသနာတော်၌၊ အနုတ္တရေန၊ အတုမရှိသော၊ အမထေန၊ ဆုံးမတော်မူ
 သဖြင့်၊ ဒန္တာ၊ ယဉ်ကျေးကုန်သည်၊ အမှာ၊ ဖြစ်ပါကုန်ပြီဘုရား၊ တေ၊
 အရှင် ဘုရားအား၊ သရဏဿ၊ ဘုရားကို ကိုးကွယ် ဆောက်တည်ရ
 ခြင်း၏၊ အာနုဘာဝေါ၊ အာနုဘော်သည်၊ အဟော၊ ဪအံ့ကွယ်ရှိလေ
 စွတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ သျှောက်၏။ တတော၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
 သည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်ကာလ၌၊ ဘဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ခွိဟိဂါထာ
 ဟိ၊ နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ထုန်တွင်၊ ခြီးပွမ်း၍၊ တတိယာယ၊ သုံးခုမြောက်သော

ဂါထာဖြင့်၊ သိက္ခဝေါဟိ သတာဗ္ဗမေ(ပ) သတ္တုနောဟိ၊ သိက္ခဝေါဟိ
သတာဗ္ဗမေ(ပ)သတ္တုနောဟူ၍။ ဝန္တနံ၊ ရှိခိုးခြင်းကို၊ ယာစတိ၊ တောင်၊ ပန်
၏။ ၊ တိသတာ၊ သုံးရာအရေအတွက်ရှိကုန်သော၊ ဣမေသိက္ခဝေါ၊ ဤ
ရဟန်းတို့သည်၊ ပဉ္စလိကတာ၊ လက်ဆုပ်ချီခြင်းကိုပြုကုန်၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ ရပ်
တည်ကြလေကုန်၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ပဿာရေဟိ၊ ဆန့်တော်မူပါ
တရား၊ နာဂါ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ သတ္တုနော၊ ဆရာတရားအား၊ ဝန္တန္တိ၊ ရှိခိုး
ကြကုန်လော့၊ ၊ ပရမတ္ထ ဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာ၊ အမည်ရှိ
သော၊ ခုဒ္ဒကအဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကအဋ္ဌကထာမည်သော၊ သုတ္တန်ပါတဋ္ဌ
ကထာယ၊ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ သေလသုတ္တဝဋ္ဌနာ၊ သေလသုတ်၏
အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

ဓ-မဟာဝဂ်-ဂ-သလ္လသုတ်။

☞

အနိမိတ္တန္တိဗ္ဗဒံသုတ္တံ၊ အနိမိတ္တံဟူသောဤသုတ်သည်၊ သလ္လသုတ္တံ၊
သလ္လသုတ်တည်း။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူ
ကား၊ ကိရုအနုသဝနံ၊ တဆင့်ကြားရဘူးသည်ကား၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာ
တရား၏၊ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော၊ ဇကော၊ တယော့က်သော
ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုဒါယကာ၏၊
ပုတ္တော၊ သားသည်၊ ကာလံ၊ စုတေခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထိုဒါယ
ကာသည်၊ ပုတ္တသောကာတိဘူတော၊ သား၌မိုးရိမ်ခြင်းနှိုက်စက်သည်ဖြစ်
၍၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ခုကပ်ပတ်လုံး၊ နိရာဟာရော၊ အစာမစားသည်၊ အဟော
ထိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်တံ၊ ထိုဒါယကာကို၊ အနုကမ္မန္တော၊ သနားတော်မူ
သည်ဖြစ်၍၊ တဿ၊ ထိုဒါယကာ၏၊ စာရံ၊ အိမ်သို့၊ ဂစ္ဆံ၊ ကြွတော်မူ၍၊
သောကဝိနောဒနတ္ထံ၊ မိုးရိမ်ခြင်းကိုပျောက်စိမ့်သောငှါ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသလ္လ
သုတ်ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ အနိ
မိတ္တန္တိ၊ အနိမိတ္တံဟူသည်ကား၊ ကိရိယာကာရနိမိတ္တရဟိတံ၊ ပြုအပ်သော
အမှုအရာအကြောင်းမှ ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ယထာဟိ၊ ဥပမာသော်ကား၊
ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အက္ခံ၊ ဝါ၊ မျက်စိကိုမူလည်း၊ နိခ
ဏိဿာမိ၊ မှတ်အံ့၊ ဘမုကံ၊ ဝါ၊ မျက်မှောင်ကိုမူလည်း၊ ဥက္ခိပိဿာမိ၊ ချီအံ့၊
ဧတနနိမိတ္တေန၊ ထိုသို့သောအကြောင်းနိမိတ်ဖြင့်၊ တံဘဏ္ဍံ၊ ထိုသူတပါး
၏ဥစ္စာကို၊ အဝဟရ၊ သင်ခိုးလေလော့၊ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့

နှိုးကိရိယာကာရနိမိတ္တံ၊ ပြုအပ်သောအမှုအရာ အကြောင်းနိမိတ်သည်။
 အတ္ထိယထာ၊ ရှိလေသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဇိမိတေ၊ အသက်၌၊
 နတ္ထိ၊ မရှိချေ။ ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့လောက်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣဒံ၊ ဤမည်
 သောအမှုကိုလည်းကောင်း၊ ဣဒံ၊ ဤမည်သောအမှုကို လည်းကောင်း။
 ကရောမိ၊ ပြုပါဦးအံ့၊ တာဝ၊ ထိုရှေ့လောက်တွံ့၊ သင်သည် ဇိဝ၊ အသက်
 ရှင်ဦးလော၊ မာမိယျ၊ မသေသင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လဇ္ဈ၊ အသက်ရှင်ခွင့်ကိုရအံ့
 သောဌ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ရာချေ။ ။ အနညာတန္တိ၊ အနညာတံဟူ
 သည်ကား၊ တတောဧဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဧကံသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊
 ဧတ္တကံဝါကာလံ ဧတ္တကံဝါကာလံ၊ ဤမျှသောကာလ ဤမျှသောကာလ
 ပတ်သုံးလည်း၊ ဣမိနာ၊ ဤသူသည်၊ ဇိဝိတဗ္ဗန္တိ၊ အသက်ရှင်ရာ၏ဟု၊
 ဂတိယာဝါ၊ လားရာဂတိအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အာယုပရိယန္တဝသေ
 နဝါ၊ အသက်ကိုပိုင်းခြားသည်၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အညာတံ၊
 ထိခြင်းဌ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ရာ၊ ယထာဟိ၊ ဥပမာသော်ကား၊ စတု
 မဟာရာဇိကာဒိနံ၊ စတုမဟာရာဇ်၌ နေကုန်သောနတ်အစရှိသည်တို့၏၊
 အာယံ၊ အသက်ကို၊ ပရိမိတံ၊ အတိုင်း အရှည်သည်၊ အတ္ထိယထာ၊
 ရှိသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ မစ္စာနံ၊ လူဖြစ်သော သတ္တဝါတို့၏၊
 အာယံ၊ အသက်ကို၊ ပရိမိတံ၊ အတိုင်းအရှည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိချေ၊ ဧဝမ္ပိ၊
 ဤသို့လည်း၊ ဧကံသေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ အနညာတံ၊ သေအံ့သောနေ့ကို
 မထိနိုင်ရာချေ။ ။ ကသိရန္တိ၊ ကသိရံ ဟူသည်ကား၊ အနေကပစ္စယ
 ပဋိဗဒ္ဓ ဘာဝတော၊ တပါးမကများစွာသော ပစ္စည်းတို့နှင့် စင်ယှဉ်၍ဖြစ်
 သောအားဖြင့်၊ ကိန္တိ၊ ငြိုငြင်၏၊ သုခယာဝနိယံ၊ ချမ်းသာ စွာမျှတနိုင်
 သည်၊ န၊ မဟုတ်ချေ၊ တထာဟိတတောဧဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ တံဇိဝိ
 တံ၊ ထိုအသက်ဇိဝိတသည်၊ အသာသပဋိဗဒ္ဓဉ္စ၊ ထွက်သက်နှင့်စပ်သည်
 လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပသာသပဋိဗဒ္ဓဉ္စ၊ ဝင်သက်နှင့်စပ်သည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာတူတပဋိဗဒ္ဓဉ္စ၊ မဟာတုတ်နှင့်စပ်သည်လည်း၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ကဗဇ္ဇိကာရာဟာပဋိဗဒ္ဓဉ္စ၊ ကဗဇ္ဇိကာရအာဟာရနှင့်စပ်သည်
 လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥသ္မာပဋိဗဒ္ဓဉ္စ၊ အငွေနှင့်စပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဝိညာဏပဋိဗဒ္ဓဉ္စ၊ ဝိညာဉ်နှင့်စပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ
 သစ္စံ၊ မှန်၏၊ အနုဿသန္ဓောဝိ၊ ထွက်သက်ကို မရှုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်
 လည်း၊ နဇိဝတိ၊ အသက်မရှည်ချေ၊ အပဿသန္ဓောဝိ၊ ဝင်သက်ကိုမရှု
 နိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ နဇိဝတိ၊ အသက်မရှည်ချေ၊ စတုသုဝိ၊ လေး

၁၇၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တထိယတွဲ

ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သေး၊ ခေတုသု၊ ခေတ်တို့တွင်၊ ကဋ္ဌမုခါဒိ၊ ကဋ္ဌမုခအေရှိ
သော၊ အာသိဝိသဒဋ္ဌောဝိယ၊ အာသိဝိသမြွေကိုက်လေသကဲ့သို့၊ ကာ
ယော၊ ကိုယ်သည်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပထဝီဓာတုပ္ပကောပေန၊ ပထဝီဓာတ်
ပျက်စီးသောကြောင့်၊ ကဋ္ဌိရ်ရသဒိသော၊ ဇွဲထင်းပွေးနှင့်တူသည်ဖြစ်၍၊
ထဋ္ဌေါ၊ ခက်တရော်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာဟကိံ အာဟ၊
ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ကဋ္ဌမုခေန၊ ကဋ္ဌမုခ
မြွေသည်၊ ဒဋ္ဌော၊ ကိုက်အပ်သော၊ ကာယောဝါ၊ ကိုယ်သည်လည်း၊
ပတ္တဋ္ဌေါ၊ ခက်တရော်ရှိသည်၊ တာဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပထဝီဓာတုပ္ပကောပေန၊
ပထဝီဓာတ်၏ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ သောကာယော၊ ထိုကိုယ်သည်၊ ကဋ္ဌ
မုခေဝ၊ ကဋ္ဌမုခမြွေကိုက်သကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
ဟောတော်မူ၏၊ အာပေါဓာတုပ္ပကောပေန၊ အာပေါဓာတ်ပျက်စီးခြင်း
ကြောင့်၊ ပူထိဘာဝံ၊ ပုပ်သိုးသည်၏အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ရောက်၍၊ ပဉ္စ
ရိတပုဗ္ဗမံသလောဟိတော၊ ယိုသောပြည်အသားအသွေးရှိသောအားဖြင့်၊
အဋ္ဌိစဗ္ဗာဝသေသော၊ အရိုးအရေမျှကြွင်းသောကိုယ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ယထာဟကိံ အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်း
ဟူမူကား၊ ပူထိမုခေန၊ ပူထိမုခအမည်ရှိသောမြွေသည်၊ ဒဋ္ဌော၊ ကိုက်အပ်
သော၊ ကာယောဝါ၊ ကိုယ်သည်လည်း၊ ပူထိကော၊ ပုပ်သေသဘောရှိ
သည်၊ တာဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာပေါဓာတုပ္ပကောပေန၊ အာပေါဓာတ်ပျက်စီး
သောကြောင့်၊ သောကာယော၊ ထိုကိုယ်သည်၊ ပူထိမုခေဝ၊ ပူထိမုခမြွေ
ကိုက်သကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တေ
ဇောဓာတုပ္ပကောပေန၊ တေဇောဓာတ်ပျက်စီးသောကြောင့်၊ အင်္ဂါ၊ ကော
သုသံ၊ မီးကျိုးတွင်း၌၊ ပက္ခိတ္တောဣဝ၊ ထည့်သကဲ့သို့၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်း
ကျင်မှ၊ ပရိဗုဒ္ဓတိ၊ ပူပန်၏၊ ယထာဟကိံ အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့
သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ အဂ္ဂိမုခေန၊ အဂ္ဂိမုခအမည်ရှိသောမြွေ
သည်၊ ဒဋ္ဌော၊ ကိုက်အပ်သော၊ ကာယောဝါ၊ ကိုယ်သည်လည်း၊ သန္တာ
တ္တော၊ ပူပန်သောသဘောရှိသည်၊ တာဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေဇောဓာတုပ္ပကော
ပေန၊ တေဇောဓာတ်ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ သောကာယော၊ ထိုကိုယ်သည်၊
အဂ္ဂိမုခေဝ၊ အဂ္ဂိမုခမြွေကိုက်သကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
ဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဝါယောဓာတုပ္ပကောပေန၊ ဝါယောဓာတ်ပျက်
စီးသောကြောင့်၊ သံသိဇ္ဇမာနသန္တိဗန္ဓနော၊ ကွဲအက်သကဲ့သို့သောအရိုး
အဆက်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါသာဓဏဟိ၊ ကျောက်ဆုတ်တို့ဖြင့်၊

ကောဓေတော၊ ထောင်းထု၍၊ သံရဏ္ဏိယမာနဗြူကောဝိယေ၊ မှန်မှန်ညက်
 ညက်ကျေအံ့သောအရိုးရှိသကဲ့သို့လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာဟာကိ၊
 အာဟာရတရားအာဟာရကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ သတ္တမုခေ
 န၊ သတ္တမုခအမည်ရှိသောမြွေးသည်၊ ခန္ဓော၊ ကိုက်အပ်သော၊ ကာယောဝါ
 ကိုယ်သည်လည်း၊ သဗ္ဗိန္ဒြော၊ အပိုင်းပြတ်သည်၊ ဘာတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါယောဓာ
 တုပ္ပကောပေန၊ ပါယောဓာတ်ပျက်စီးသောကြောင့်၊ သောကာယော၊ ထို
 ကိုယ်သည်၊ သတ္တမုခေ၊ သတ္တမုခမြွေကိုက်သကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာရဟောတော်မူ၏၊ ဓာတုပ္ပကောပဗျာပန္နကာယောဝိတံ၊
 ဓာတ်ပျက်ခြင်းသို့ရောက်သော ကိုယ်ရှိသောဝုတ္တုလ်သည်လည်း၊ နဇီဝ
 တိ၊ အသက်မရှင်၊ ယဒါပန၊ အကြင်အခါ၌ကား၊ တာဓာတုယော၊ ထိုဓာတ်
 တို့သည်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ပတိဋ္ဌာနာဒိကိစ္စံ၊ ထောက်တည်ရာအစ
 ရှိသောကိစ္စကို၊ သာဓေန္တော၊ ပြီးစေကုန်လျက်၊ သမံ၊ အညီအမျှ၊ ဝဟန္တိ၊
 ရွက်ဆောင်ကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်သည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်သည်၊ မဟာတူတပဗ္ဗိဗ္ဗန္ဓု၊ မဟာတူတံနှင့်
 စပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓိက္ခာဒိသုပန၊ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးခြင်း
 အစရှိသော အခါကာလတို့၌ကား၊ အာဟာရုပန္တေဒေန၊ အာဟာရပြတ်
 သဖြင့်၊ ဇိဝိတက္ခယော၊ အသက်၏ကုန်ခြင်းသည်၊ ပါကဇ္ဈာဝေ၊ ထင်ရှား
 သည်သာလျှင်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်သည်၊ ကဗန္ဓိကာရာဟာ
 ရုပန္တု၊ ကာဗန္ဓိကာရအာဟာရနှင့်စပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ
 ထိုအတူ၊ အသိဘဝိတာဒိပရိပါကော၊ စားအပ်သောကံအပ်သောအစာ
 အစရှိသည်ကို ရင့်စေတတ်သော၊ ကမ္မစတေဇေန၊ ကမ္မစတေဇေဇေတံ
 သည်၊ ခိဏေးကုန်သည်ရှိသော်၊ သတ္တံ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဇိဝိတက္ခယံ၊
 အသက်ကုန်ခြင်းသို့၊ ပါဝုဏန္တာဝိ၊ ရောက်ကုန်သော်လည်း၊ ပါကဇ္ဈာဝေ၊
 ထင်ရှားကုန်သည် သာလျှင်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်သည်၊
 ဥသ္မာပဗ္ဗိဗ္ဗန္ဓု၊ အငွေနှင့်စပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိညာဏောပန၊
 ဝိညာဉ်သည်ကား၊ နရုဇ္ဈေ၊ ချုပ်သည်ရှိသော်၊ နိရုဇ္ဈပကတိသတ္တဝနံ၊ ချုပ်
 ခြင်းပြုကာ တွေ့ရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့အား၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှည်ခြင်း
 သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ ဇေတိ၊ ဤသို့လည်း၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ပါက
 ဇ္ဈမေ၊ ထင်ရှားသည်သာလျှင်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်သည်၊
 ဝိညာဏပဗ္ဗိဗ္ဗန္ဓု၊ ဝိညာဉ်နှင့်စပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 အနုကာပစ္စယပဗ္ဗိဗ္ဗန္ဓု၊ အနုကာပစ္စယပဗ္ဗိဗ္ဗန္ဓုတို့ဘာတော၊ များစွာသောအကြောင်းနှင့်စပ်၍ဖြစ်

၁၇၉ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကသိရံ၊ ပြုပြင်၏ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအင်၏၊
 ပရိတ္တံစာတိ၊ ပရိတ္တံစဟူသည်ကား၊ အပ္ပကံးနည်း၏၊ ဧဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊
 ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ဥနိဿယ၊ ထောက်၍၊ တိဏဂ္ဂေ၊ မြက်ဖျား၌၊ ဥဿာဝ
 မိဗ္ဗု၊ သဒိသံ၊ ဆောက်သောနှင်းရေပေါက်နှင့်တူသောသဘောရှိ၏၊ မိတ္တက္ခ
 ကတော၊ မိတ္တက္ခဏဥပါဒ်သည်မှ၊ ဥဗ္ဗံ၊ အထက်ကာလ၌၊ အဘာဝဝေနဝါ၊
 မဖြစ်သောအားဖြင့်လည်း၊ ပရိတ္တံး၊ အလွန်နည်း၏၊ အတိဒိဗာဒယုကော၊
 အလွန် အသက်ရှည်သည် လည်းဖြစ်သော၊ သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်၊
 အတိတေန ချုပ်လေလွန်လေပြီးသော၊ မိတ္တေန၊ မိတ်ဖြင့်၊ ဇိဝိတ္တံ၊ အသက်
 ရှင်လေပြီ၊ နဇိဝတိ၊ အသက်ရှင်ဆဲမဟုတ်၊ နဇိဝိဿတိ၊ အသက်မရှင်
 လတ္တံး၊ အနာဂတေန၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော၊ မိတ္တေန၊ မိတ်ဖြင့်၊ ဇိဝိဿတိ၊
 အသက်ရှင်လတ္တံး၊ နဇိဝတိ၊ အသက်ရှင်ဆဲမဟုတ်၊ နဇိဝိတ္တံ၊ အသက်ရှင်
 ဘူးလေပြီးပစ္စုပ္ပန္နေန၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ မိတ္တေန၊ မိတ်ဖြင့်၊ ဇိဝိတိ၊ အသက်
 ရှင်၏၊ နဇိဝိတ္တံ၊ အသက် မရှင်ဘူးလေပြီ၊ နဇိဝိဿတိ၊ အသက်မရှင်
 လတ္တံး၊ ဧတံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ ဒေဿန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဇိဝိတံ
 (ပ)သံယုတ္တာတိ၊ ဇိဝိတံ(ပ)သံယုတ္တာဟူ၍၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဝုတ္တဗ္ဗဝုတ္တံဧဝ၊ ဟောတော်မူ အပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ။
 ဇိဝိဟန္တ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေသည် လည်းကောင်း၊ အတ္တဇာဝေါစ၊ အတ္တဘော
 သည်လည်းကောင်း၊ လဟုသော၊ လျင်သောအားဖြင့်၊ ခဏော၊ ခဏသည်၊
 ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကောလော၊ အသုံးစုံသော၊ ယေမဈ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့
 သည်၊ သုခေါစ၊ သုခဧဒနာနှင့် ယှဉ်သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာစ၊
 ဒုက္ခဧဒနာနှင့် ယှဉ်သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ ဧကမိတ္တသမာယုတ္တာ၊
 တခုသာ မိတ္တက္ခဏနှင့် ယှဉ်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ဝုဠာဘိတိကပ္ပ သဟ
 သာနိ၊ ကမ္ဘာရှင်သောင်းလေးထောင်တို့ ပတ်လုံး၊ ထံ၌န္တိ၊ တည်ကုန်၏၊
 တေဝိ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ သည်လည်း၊ နိဟိမိတ္တေဟိ၊ နှစ်ခုသော မိတ်တို့
 နှင့်၊ သံယုတာ၊ ယှဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နတွဝတံ၌န္တိ၊ မတည်ကုန်သည်
 သာတည်း၊ ။ တဉ္စဒုက္ခေနသံယုတန္တိ၊ တဉ္စဒုက္ခေနသံယုတံဟူသည်
 ကား၊ တဉ္စဇိဝိတံ၊ ထိုဇိဝိတိန္ဒြေတည်းဟူသောအသက်သည်လည်း၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ အနိမိတ္တံ၊ အမှတ်အသားမရှိ၊ အနညာတံ၊ သေအံ့သောနေ့ကိုမသိနိုင်
 လေး၊ ကသိရန္တ၊ ဆင်းရဲပြုပြင်သည်လည်းကောင်း၊ ပရိတ္တဉ္စ၊ အနည်းငယ်
 သည် လည်းကောင်း၊ သမာနဓိ၊ ဖြစ်၍လည်း၊ သီတုဗျဉ်သမကသာဒိ
 သမ္ဘာသုပ္ပပါသ သင်္ခါရဒုက္ခပိပရိတာမဒုက္ခဒုက္ခဒုက္ခဟိ၊ အချင်းအမူ

မှက်ခြင်အစရှိသည်တို့၏အစွေ ငတ်မွတ်ခြင်း တည်းဟူသော သင်္ခါရ
ဆင်းရဲဒိပရိတာမ ဆင်းရဲဆင်းရဲဆင်းရဲဘို့နှင့်၊ သံယုတံ၊ ယှဉ်၏၊ ကိ
ကောအတ္တော၊ အဘယ်သို့သော အနက်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ မစ္စသနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ဤဒီသံ၊ ဤသို့
သဘောရှိသော၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်တည်းဟူသောဇီဝိဘိန္ဒြေသည်၊ ယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့
လောက်၊ တံ၊ သင်သည်၊ တံဇီဝိတံ၊ ထိုအသက်သည်၊ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်
ခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ ရောက်သေး၊ တာဝ၊ ထိုရှေ့လောက်၊ ဓမ္မစရိယမေဝ၊
တရားနှင့် လျော်သော အကျင့်ကိုသာလျှင်၊ ဗြူဟယ၊ အားထုတ်လေ့၊
ဝုတ္တံသားကို၊ မအနုသောဝ၊ အစဉ်အတိုင်းမပို ရိပ်လင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝုတ္တံဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထာဝိ၊ ထိုမှတစ်ပါးလည်း၊ မညော
ယျာသိ၊ အောင်းမေ့ရာ၏၊ သဗ္ဗုပကရဏေဟိ၊ အလုံးစုံသောအထောက်
အပံ့တို့ဖြင့်၊ မေဝါ၏၊ ဝုတ္တံသားကို၊ အနုရက္ခန္တသ္မာဝိ၊ စောင့်ရှောက်ပါ
လျက်လည်း၊ သောဝုတ္တော၊ ထိုသားသည်၊ မတော၊ သေခဲ့ပြီ၊ တေန၊ ထို
ကြောင့်၊ သောစာမိ၊ ပိုးရိပ်ရ၏၊ ဣတိဝေဓိ၊ ဤသို့လည်း၊ မသေသေး၊ မပို ရိပ်
လင်း၊ သောဥပက္ကမေ၊ ထိုသို့သောလုံ့ လသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယေန၊ အကြင်
လုံ့ လဖြင့်၊ ခံတာ၊ ဖြစ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ နဒိယရေ၊ မသေကုန်၊
ပိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကေနပိဥပက္ကမေန၊ တစ်စုံတစ်ခုသောလုံ့ လဖြင့်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်
ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ မာမေန္တုတိ၊ မသေစေကုန်သ
တည်းဟု၊ ရက္ခိယံ၊ စောင့်ရှောက်အံ့သောဌ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ရာ၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝုတ္တံဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှသော၊ ထို
ဝုတ္တောသည်၊ ဇရံ၊ အိုခြင်းသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဇရန္တေ၊ အိုသည်၏အဆုံး
၌၊ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်၊ အနုဗ္ဗဝံ၊ လျော့ကပ်ပတ်၏၊ ဒာရော၊ ငလံသော၊
မေဝါ၏၊ ဝုတ္တောသားသည်၊ မတော၊ သေရလေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ ဖိန္တေတိ၊ ကြံ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေဋ္ဌိပတွာမရဏံ
ဧဝံဓမ္မာဟံပါဏိနောတိ၊ ဇေဋ္ဌိပတွာမရဏံဧဝံဓမ္မာဟံပါဏိနောဟူ၍၊ အာ
ဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဇရံ အိုခြင်းသို့၊ ပတွာဝိ၊ ရောက်၍၎င်း၊ အပတွာဝိ၊ မ
ရောက်မူ၍၎င်း၊ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်၊ ဘာဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤသို့သောရာ၌
နိယမော၊ ပြုခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ။

ဣဒါနိ၊ ဤယခုအခါ၌၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ နိဒဿနေနု၊ ညွှန်ပြ
 ထော်မူသဖြင့်၊ သာဓေဇ္ဇော၊ ပြီးတော် မူစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဗလသနမိဝ
 ပက္ခာနန္တိ၊ အာဒိ၊ ဗလသနမိဝပက္ခာနံ ဤသို့အစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊
 မိန့်တော်မူပေ၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယဿ၊ ရုက္ခဿ၊ အကြင်သစ်ပင်၏၊ ပက္ခာနံ၊
 မှည့်ကုန်သော၊ ဗလသနံ၊ အသီးတို့၏၊ သုရိယုဂ္ဂမနတော၊ နေအာရုံတက်
 သောကာလမှ၊ ပတုတိ၊ စ၍၊ သုရိယာတပေန၊ နေပူဖြင့်၊ ရုက္ခေ၊ သစ်ပင်
 သည်းသန္တပ္ပမာနေ၊ ပူသည်ရှိသော်၊ ပထဝီရသောစ၊ ပထဝီရသသည်
 လည်းကောင်း၊ အာပေါရသောစ၊ အာပေါရသသည် လည်းကောင်း၊
 ပတ္တတော၊ အရွက်မှ၊ သာခံ၊ အခက်ကို၊ သာစတော၊ အခက်မှ၊ ခန္ဓံ၊ ပင်
 စည်ကို၊ ခန္ဓတော၊ ပင်စည်မှ၊ မူလံ၊ အမြစ်သို့၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ အနုတ္တမေန၊
 အစဉ်သဖြင့်၊ မူလတော၊ အမြစ်မှ၊ ပထဝီမေဝ၊ မြေကြီးသို့ သလျှင်၊
 ပဝိသတိ၊ ဝင်လေ၏၊ ဩဂ္ဂမနတော၊ နေဝင်သောကာလမှ၊ ပတုတိပန၊
 အစပြု၍ကား၊ ပထဝီတော၊ မြေကြီးမှ၊ မူလံ၊ အမြစ်သို့၊ မူလတော၊ အမြစ်
 မှ၊ ခန္ဓံ၊ ပင်စည်သို့၊ ဣတိဧဝံ၊ အနုတ္တမေန၊ ဤသို့သောအစဉ်ဖြင့်၊ သာခါပတ္တ
 ပလ္လဝံဒိနိ၊ အခက်အရှက်အညွန့်အစရှိသည်တို့သို့၊ ပုန၊ တဖန်၊ အာရော
 ဟတိ၊ တက်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာရောဟန္တာစ၊ တက်ကုန် သော်လည်း၊
 တေ ထိုအရည်တို့သည်၊ ဗလေ၊ အသီးသည်၊ ပရိပါကဝတေ၊ ရင့်ခြင်း
 သို့ရောက် သည်ရှိသော်၊ ဝဏ္ဏမူလံ၊ အညွှာရင်းသို့၊ ရသော၊ အရည်တို့
 သည်၊ နပဝိသန္တိ၊ မဝင်ကုန်၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ သုရိယာတပေ၊ နေပူသည်၊
 တပ္ပမာနေ၊ ပူသည်ရှိသော်၊ ဝဏ္ဏမူလေ၊ အညွှာရင်း၌၊ ပရိဇ္ဇာဟော၊ အိုက်ပူ
 ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တာနိဗလသနိ၊ ထိုသစ်သီးတို့
 သည်၊ ပါတောပါတော၊ နံနက်အခါနံနက်အခါ၌၊ နိစ္စကာလံ၊ အခြေခံသိပ်၊
 ပတန္တိ၊ ကျကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နေသံ၊ ထိုသစ်သီးတို့အား၊
 ပါတော၊ နံနက်အခါ၌၊ ပတနတော၊ ကျခြင်းကြောင့်၊ ဘယံ၊ ဘေးသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧဝံ
 တယာ၊ ထိုသစ်သီးကြွေကျသည်နှင့်အတူ၊ ဇာတာနံ၊ ပဋိသန္ဓေနေကုန်
 သော၊ မရွာနံ သတ္တဝါတို့အား၊ နိစ္စံအဋ္ဌိ၊ မရဏတော၊ သေခြင်းကြောင့်၊
 ဘယံ၊ ဘေးသည်၊ ဇာယတေ၊ ဖြစ်ရ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊
 သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ပက္ခဗလသဒိသာ၊ မှည့်သောသစ်သီးနှင့်တူကုန်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ကိဉ္စတိယော၊ အလွန်ဆိုဘွယ်ရှိသေး

၏၊ ယထာဝကုမ္ဘကာရေသ၊ ပ၊ ဇိဝိတန္တိ၊ ယထာဝကုမ္ဘကာရေသ၊ ပ၊ ဇိဝိ
 တံဟူ၍လည်းကောင်း၊ တသ္မာ ဧဟရာစ၊ ပ၊ ပရာယနာတိ၊ တသ္မာဧဟ
 ရာစ၊ ပ၊ ပရာယနာဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝုဒ္ဓတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကံ၊ သင်သည်၊ ဂဏ္ဍ၊ ယူလော၊ ဇေဝုဉ္စ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဂဟေတွာ၊
 ယူ၍၊ တေသံ၊ မဇ္ဈ၊ ပ၊ ဥာတိဝါပနံ ဥာတကေတိ၊ တေသံ၊ မဇ္ဈ၊ ပ၊ ဥာတိဝါ
 ပနဥာတကေဟူသော ဂါထာပုဒ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ ဇေဝုဉ္စ၊
 ဤသို့လည်း၊ ဂဏ္ဍ၊ ယူလောလော၊ ပိတာ၊ အပသည်၊ ဝုတ္တံ၊ သားကို၊ ဥာတိ
 ဝါပနံ၊ အဆွေ အမျိုးတို့ သည်ကား၊ ဥာတကေ၊ အဆွေ အမျိုးတို့ကို၊
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နတာယတေ၊ မကယ်နိုင်ချေ၊ ကသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ပေက္ခတညဝ၊ ပ၊ နိယျတိတိ၊ ပေက္ခတညဝ၊ ပ၊ နိယျတိဟူသော ဂါထာ
 ကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏။ တတ္ထ ထိုဂါထာ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊
 ယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာခြင်းတည်း၊ အဗ္ဗတာတာတိ အာဒိနာ၊ အဗ္ဗ
 တာတာ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေနနည်းဖြင့်၊ ပုဗ္ဗအနေ ကပ္ပကာရံ၊
 တပါးမက များစွာလျှင်၊ လာလပ္ပတံ လာလပ္ပန္တာနံ၊ ပိုမြည်တမ်းကုန်
 သော၊ ဥာတိနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့၏၊ ပဿမာနာနံယေဝ၊ မြော်၍ကြည့်
 လိုက်ကုန်စဉ်လျှင်၊ မစ္စာနံ၊ သတ္တဝါတို့တွင်၊ ဧကမကော၊ တယောဂံ
 တယောဂံသော၊ မစ္စာ၊ သတ္တဝါကို၊ ဝေါဝဇ္ဈော၊ သတိအပ်သောနွား
 ကို၊ နိယျတိယထာ၊ ဆောင်ယူအပ်လေသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊
 မဇ္ဈနာ၊ သေမင်းသည်၊ နိယျတိ၊ ဆောင်ယူအပ်လေပြီ၊ ဥပါသက၊ ဒါယ
 ကာ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဿ၊ ကြည့်ရှုလော၊ ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့
 လောက်၊ လောကော၊ လူအပေါင်းသည်၊ အတာဏော၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိ
 ချေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသေခြင်းတရား၌၊ ဧဘိ
 သမ္ပန္နာ၊ တည်ကြည်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ယေဗုဒ္ဓပဇ္ဇေကဗုဒ္ဓါဒယော၊
 အကြင်ဘုရားပဇ္ဇေကဗုဒ္ဓါအစရှိသောပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်
 ၏၊ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မေ၊ သေမင်းသည်၊ အတ္တာဟ
 တော၊ နှိပ်စက်အပ်၏၊ လောကော၊ လူအပေါင်းကို၊ မဇ္ဈနာဝ၊ သေခြင်း
 တရားသည်လည်းကောင်း၊ ဧရာစ၊ အိုခြင်း တရားသည်လည်းကောင်း၊
 အတ္တာဟတောဇေ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်သာတည်း၊ သော၊ ထိုသေမင်းနှိပ်
 စက်အပ်သောသူကို၊ ကေနမိ၊ တစ်စုံတယောက်သောသူသည်၊ ပရိတ္တာဏံ၊
 အစောင့်အရှောက်ကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကာတိ၊ မတတ်ကောင်းရာ
 ဟူ၍၊ ဖိရာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဇေနန္တိ၊ သိကုန်၏။

တသ္မာ။ ထိုကြောင့်မိရာ၊ ပညာရှိဘို့သည်။ လောကပရိယာယံ၊ လူတို့၏အကြောင်းအရာကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ နသောစန္ဒိ၊ မပိုးရိပ်ကုန်၊ ဣမံလောကပရိယာယံ၊ ဤလူတို့၏အကြောင်းအရာကို၊ ဣမံလောကသဘာဝံ၊ ဤလူတို့၏သဘောကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ နသောစန္ဒိ၊ မပိုးရိပ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တွံပန၊ သင်ဒါယကာသည်ကား၊ ယဿ၊ အကြင်သား၏၊ မဂ္ဂံ၊ သွားရာခရီးကို၊ ပ၊ ပရိဒေဝသိ၊ ဝိကြွေး၏၊ ကံ၊ အဘယ်အနက်သဘောကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ မာတုကုန္တိသ္မိံ၊ မိခင်ပင်းသို့၊ အာဂတဿ၊ ရောက်လာသော၊ ယဿ၊ အကြင်လူအား၊ အာဂတမဂ္ဂံဝါ၊ လာခဲ့သောခရီးကိုလည်းကောင်း၊ ဣဟော၊ ဤမိခင်ပင်းမှ၊ စဝိတွာ၊ စုတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အညတ္ထ၊ တပါးသောအရပ်သို့၊ ဂတဿ၊ သွားလေသောသူအား၊ ဂတမဂ္ဂံ၊ သွားလတ္တံ့သောခရီးကို လည်းကောင်း၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ တဿံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှင့် နေသော သူအား၊ ဣမေဥဘော အန္တေ၊ ဤနှစ်ပါးသောအစွန်းတို့ကို၊ အသမ္ပဿံအသမ္ပဿန္တော၊ မမြင်ဘဲလျက်၊ နိရုတ္တံ၊ အကျိုးမရှိ ဝိကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို၊ ပရိဒေဝသိ၊ ဝိကြွေးသိ၏ တကား၊ မိရာပန၊ ပညာရှိဘို့သည်ကား၊ တေ၊ ထိုလူတို့၏ အကြောင်းအရာတို့ကို၊ ပဿန္တာ၊ မြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ လောကပရိယာယံ၊ လူတို့၏အကြောင်အခြင်း အရာကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ နာနုသောစန္ဒိ၊ မပိုးရိပ်ကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နိရုတ္တံပရိဒေဝ သိဘိတ္ထေ၊ နိရုတ္တံပရိဒေဝသိ ဟူသောဤပုဂ္ဂိုလ်၊ ဂုတ္တပရိဒေဝနာယ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ဝိကြွေးခြင်း၏၊ နိရုတ္တဘာဝံ၊ အကျိုးမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ သာဓေန္တော၊ ပြီးစေတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပရိဒေဝယမာနောစေတိအာဒိ၊ ပရိဒေဝယမာနောစေ ဤသို့အစရှိသော ဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဥဒဗ္ဗဟတိ၊ ဥဒဗ္ဗဟေဟူသည်ကား၊ ဥဒဗ္ဗဟယျာဓာရေယျ၊ ဆောင်ရာ၌၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ သဗ္ဗနေယျ၊ ကောင်းစွာဝိကြွေးခြင်းကို ဖြစ်စေရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သံမုဠောဟိ၊ သမတ္တာနန္တိ၊ သံမုဠောဟိ၊ သမတ္တာနံဟူသည်ကား၊ သံမုဠော၊ တွေဝေသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဗာဓေန္တော၊ ညှဉ်းဆဲသည်ဖြစ်၍၊ ကယိရာစေနံဝိစက္ခဏာတိ၊ ကယိရာစေနံဝိစက္ခဏောဟူသည်ကား၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့သောဝိကြွေးခြင်းသည်၊ ကိပ္ပိအတ္တံ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောအကျိုးကို၊ ယဒိဥဒဗ္ဗဟေ၊ အကယ်၍ရွက်ဆောင် စေခြင်းဖြစ်ငြားအံ့၊ ဝိစက္ခဏာပိ၊ ပညာရှိသောသူသည်

လည်း၊ နံပရိဒေဝံ၊ ထိုသို့သောငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို၊ ကောရယျ၊ ပြုရာ၏။
 နယိရုဇ္ဈန္တနာတိတ္ထေ၊ နယိရုဇ္ဈန္တန ဟူသောဤပုဒ်၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့။
 သညကား၊ ယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ကောစိ၊ တစုံတ
 ယောက်သောသူသည်၊ ရုဇ္ဈန္တနာ၊ ပိုခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သောကေန
 ဝါ၊ ရိုးရိမ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ စေတသော၊ စိတ်၏သန္တိ၊ ငြိမ်သက်
 ခြင်းသို့၊ နပဌေါတိ၊ မရောက်၊ အပိစခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ရောဒတော
 စ၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သောစတောစ၊ ရိုးရိမ်
 သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘိဝေယျ၊ လွန်စွာ၊ ဒုက္ခံ ဒုက္ခဝေဒနာကြောင့်
 ဖြစ်သော၊ အသဗ္ဗ၊ မျက်ရေသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတေ၊ ဖြစ်၏၊ သရိရေဉ္စ၊ ကိုယ်ကိုလည်း
 ဒုဗ္ဗဏ္ဏိယာဒိတိ၊ အဆင်းမဟုတ်ခြင်းအစရှိသည်တို့သည်၊ ဥပဟညတိ၊ ညည်း
 ဆဲအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း။
 နတေနပေတာတိ၊ နတေနပေတာဟူသည်ကား။ တေနပရိဒေဝေန၊ ထိုသို့
 သောငိုကြွေးခြင်းဖြင့်၊ ကာလကံတာ၊ သေသောသူတို့သည်၊ နပါလေန္တိ၊
 မစောင့်ရှောက်ကုန်၊ နယာပေန္တိ၊ မမျှတင်းနိုင်ကုန်၊ တံပရိဒေဝနံ၊ ထိုသို့
 သောငိုကြွေးခြင်းသည်၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ ဥပကာရာယ၊ ကျေးဇူးအ
 ထောက်အပံ့အဖို့ငှါ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ပရိဒေဝနာ၊ ငိုကြွေးခြင်းသည်၊ နိရတ္ထာ၊ အကျိုးမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကောလဉ္စ၊ စင်စစ်လျှင်၊ နိရတ္ထာ၊ အကျိုးမရှိသည်၊
 န၊ မဟုတ်သေး၊ အနတ္တဗ္ဗိ၊ အကျိုးမရှိသည်ကိုလည်း၊ အာဝဟတိ၊ ဆောင်
 တတ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 သောကမပ္ပဇဟံ၊ ပ၊ ဝသမန္တဂူတိ၊ သောကမပ္ပဇဟံ၊ ပ၊ ဝသမန္တဂူဟူ၍၊
 ကာရဏံ၊ အကြောင်းစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူမေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ
 ၌၊ အနုတ္တ၊ နန္ဒောတိ၊ အနုတ္တ၊ နန္ဒော ဟူသည်ကား။ အနုသောစန္ဒော၊ အ
 စဉ်အတိုင်းစိုးရိမ်သော၊ ဝသမန္တဂူတိ၊ ဝသမန္တဂူဟူသည်ကား၊ ဝသံ၊ သေ
 မင်း၏အလိုသို့၊ ဂတော၊ ရောက်ရ၏။

ဝေဇ္ဇိ၊ ဤသို့လည်း၊ သောကဿ၊ စိုးရိမ်ခြင်း၏၊ နိရတ္ထကတ္တဉ္စ၊ အကျိုးမ
 ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အနတ္တာဝဟနဉ္စ၊ အကျိုးမရှိသည်ကို
 သာဆောင်ရှက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒေသတော၊ ပြတော်မူပြီးမှ၊ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုဒါယကာကို၊ သောကဗိနယနတ္တံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသောက
 တရားကိုပျောက်မိမ့်သောငှါ၊ ဩဝဒန္တော၊ ဆုံးမတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊
 အညေဝိပဿာတိအာဒိ၊ အညေဝိပဿဤသို့အစရှိသော ဂါထာပုဒ်ကို၊

၁၉၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

အာဟာမိန့်တော်မူပေ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဂမိနေတိ၊ ဂမိနေဟူသည်
 ကား၊ ဂမကော၊ တာဝဝသို့သွားသောသုန္ဒ၊ ပရေသောကံ၊ တမလွန်တာဝသို့၊
 ဂမနသဇ္ဇေ၊ သွားသော အစီအရင်ရှိသည်၌၊ ဌိတေ၊ တည်သောသူတို့ကို၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗန္ဓုန္တေဝိပေါဏိနေတိ၊ ဗန္ဓု
 န္တေဝိပေါဏိနေဟူသည်ကား၊ ဣဝ၊ ဤလူရှာ၌၊ မရဏဘယေန၊ သေအံ့
 သောဘေးကို ကြောက်သဖြင့်၊ ဗန္ဓုမာနေယေဝ၊ တုန်လှုပ်သည်သဖြင့်
 တုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ယေနာတိ၊ ယေနဟူသည်ကား၊ ယေနာ
 ကာရေန၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဒိဃာယုကော၊ ရှည်သောအသက်ရှိ
 သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အရောဂေါ၊ အနာမရှိသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
 လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ မညန္တိ၊ အောက်မေ့ကုန်၏။ တတော၊ ထိုသို့သောအ
 ခြင်းအရာအားဖြင့်၊ တံ၊ ထိုအောက်မေ့ခြင်းသည်၊ အညထာယေ၊ တ
 ပါးသောအခြင်းအရာသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်၊
 ဝေံ၊ ဤသို့၊ မညိတော၊ အောက်မေ့သောအားဖြင့်၊ မရတိပိ၊ သေသောသ
 ဘောရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရောဂေါပိ၊ အနာသည်လည်း၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ တောဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အယံဝိနာဘာဝေါ၊ ဤသို့
 သေသဖြင့် ကွေကွင်းခြင်းသည်၊ မညိတပ္ပတ္တနိကေန၊ အောက်မေ့ခြင်း၏
 ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောအားဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပါသက၊ မြီယကား
 လောကသဘာဝံ၊ လူတို့၏ဖြစ်ခြင်းသဘောကို၊ ပဿ၊ ကြည့်ရှုလေသော၊
 ဧတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ အဓိပ္ပါယယောဇနာ၊ အဓိပ္ပါယ်ကိုယှဉ်
 ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ လိအပ်၏။ အရဟတောသုတွာတိ၊ အရဟတောသု
 တွာဟူသည်ကား၊ အရဟတော၊ လူနတ်တို့၏အလှူကိုခံတော်မူထိုက်သော
 ဘုရား၏။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ ဤသို့သောတ
 ရားဒေသနာတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ နေသောလက္ခမယောဣတိတိ၊
 နေသောလက္ခမယောဣတိဟူသည်ကား၊ သောပေတော၊ ထိုသေလွန်လေ
 ပြီးသောသူသည်၊ ဝုန၊ တာဝန်၊ ဇီဝတူတိ၊ အသက်ရှင်စေသတည်းဟု၊
 မယာ၊ ငါသည်၊ နလက္ခာဣတိ၊ မရနိုင်ရာဟု၊ ပရိဇာနန္တော၊ သိရသည်ဖြစ်၍၊
 ပရိဒေဝံ၊ ပိုကြွေးခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျောက်ပယ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆို
 လိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိဉ္စတိယျော၊ ဆိုတွယ်ရှိသော၊ ဤ၊ ယထာသရဏ
 မာဒိတ္တံ၊ ပ၊ ခံသယေတိ၊ ယထာသရဏမာဒိတ္တံ၊ ပ၊ ခံသယေဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊
 ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဝိရောတိ၊ ဝိရောဟူ
 သည်ကား၊ ဝိတိသမ္ပဒါယ၊ တည်ကြည်သော သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံသော

ကြောင့်၊ သဘာဝိကပညာယ၊ သဘောအားဖြင့်ထင်ရှားရှိသောပညာဖြင့်၊ သပ္ပညာ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗဟုသုတပညာယ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသော ပညာဖြင့်၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော၊ စိန္တာဇာတိကတာယ၊ ကြံတတ်သောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်၌ ကုသလော၊ လိမ္မာသောသူကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ စိန္တာမယ သုတမယဘာဝနာမယပညာဟိ၊ စိန္တာမယဉာဏ်သုတမယ ဉာဏ်ဘာဝနာ မယဉာဏ်တို့နှင့်၊ ယောဇေသဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏၊ ကေဝလဉ္စ၊ စင်စစ်လည်း၊ သောကမော၊ သောကတရားကို သာလျှင်၊ ခံသေသျှ၊ ဖျက်ဆီးရာသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ပရိဒေဝံ၊ ပ၊ သလ္လမတ္တနောတိ၊ ပရိဒေဝံ၊ ပ၊ သလ္လမတ္တ နောဟူ၍၊ ခံသနတ္တဉ္စ၊ ဖျက်ဆီးအံ့သော အကြောင်းကိုလည်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပဗ္ဗန္တိ၊ ပဗ္ဗံဟူသည်ကား၊ တဏှံ၊ တပ်မက်သောလောကကို၊ ဒေါမနဿန္တိ၊ ဒေါမနဿံဟူသည်ကား၊ တေသိကံ၊ စိတ် ဘုံ၌ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ အဗ္ဗုဟေတိ၊ အဗ္ဗုဟေဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓရေ၊ နှုတ်ရာ၏၊ သလ္လန္တိ၊ သလ္လံဟူသည်ကား၊ တေဒေဝတိပ္ပကာရံ၊ ထိုသုံးပါးပြားသော ရာဂဒေါသမောဟ တရားသည်လျှင်၊ ဒုန္နိဟရဏတ္ထေနစ၊ ဆောင်ယူနိုင်ခဲ့သော အနက်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အန္တော၊ အတွင်း၌၊ ဝိဇ္ဈနတ္ထေနစ၊ ထိုတတ်သော အနက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သလ္လံ၊ သလ္လမည်၏၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ သတ္တဝိခံ၊ ခုနစ်ပါး အပြားရှိသော၊ ရာဂါဒိသလ္လံ၊ ရာဂအစရှိသော ငြောင့်ကို၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေသ္မိံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌၊ သလ္လေ၊ ရာဂအစ ရှိသောငြောင့်ကို၊ အဗ္ဗုဠေ၊ နှုတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ အဗ္ဗုဠသလ္လော၊ ပ၊ နိဗ္ဗုတောတိ၊ အဗ္ဗုဠသလ္လော၊ ပ၊ နိဗ္ဗုတောဟူ၍၊ အရဟတ္တနိက္ခုဋေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအစိုး ထားတော်မူသဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ နိဗ္ဗုပသိ၊ ပြီးတော်မူစေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အနိဿိတောတိ၊ အနိဿိတောဟူသည်ကား၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဟိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်၊ အနိဿိတော၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ ပပ္ပုယျာတိ၊ ပပ္ပုယျ ဟူသည်ကား၊ ပါဝက်တွာ၊ ရောက်၍၊ ဣမ၊ ဤသုတ်၌၊ သေသံ၊ အကြွင်းဖြစ်သော စကားသည်၊ ဣတော၊ ဤသုတ်မှ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တကာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဒ္ဓန္တနတ္ထမေဝ၊ မော်သောအနက်ရှိ သည်သာလျှင်၊ သသ္မာ၊ အကြွင်းကြောင့်၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နဝဏ္ဏိတံ၊ မဖွင့်အပ်ပြီ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာ အမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကဋ္ဌကဏ္ဍာယ၊

၁၆၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-တတိယတွဲ။

ရဒ္ဒကအဋ္ဌကထာ မည်သော၊ သုတ္တနိပါတ်ဝဏ္ဏနာယ၊ သုတ္တနိပါတ်အ
ဖွင့်၌၊ သလ္လသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ သလ္လသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိမ္မိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။

၃-မဟာဝဂ်-၉-ဝါသေဋ္ဌသုတ်။

ဧဝံမေသုသန္တိ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဧဝံမေသုတံအစရှိသော ဤသုတ်သည်၊ ဝါ
သေဋ္ဌ သုတ္တံ၊ ဝါသေဋ္ဌ သုတ်တည်း၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊
အဘယ်နည်း၊ ဟူမူကား၊ အဿ၊ ထိုဧဝံမေသုတံ ဟူသောပုဒ်၏၊ အယ
မေဝဝဏ္ဏနာ၊ ဤသို့သော အဖွင့်ကို၊ နိဒါန၊ နိဒါန်း၌၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊
အဿ၊ ထိုပုဒ်၏၊ အတ္တသံဝဏ္ဏနံပန၊ အနက်၏ အဖွင့်ကိုကား၊ ဝုတ္တန
ယာနိစ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဥတ္တာနတ္ထာ
နိစ၊ ပေါ်သော အနက်ရှိ သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ငဒါနိ၊ ပုဒ်တို့ကို၊
ပရိဟရန္တာ၊ ရှောင်ကွင်း ကုန်လျက်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ကရိဿာမ၊ ပြု
ကုန်အံ့၊ ဣတ္ထာနင်္ဂလန္တိဇေတံနာမံ၊ ဣတ္ထာနင်္ဂလံဟူသောဤ အမည်သည်၊
နိဂမဿ၊ နိဂုံး၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ စက္ကိတာရုက္ခော တောဒေယျော
တိဇေတံနာမံ၊ စက္ကိပုဏ္ဏား တာရုက္ခပုဏ္ဏား၊ တောဒေယျပုဏ္ဏား ဟူသော
ဤအမည်သည်၊ ပြာဟ္မဏမဟာသာလာနံ၊ ပြာဟ္မဏမဟာသာလတို့၏၊
ဝေါဟာရနာမံ၊ ခေါ်ဝေါ် ပညတ်အပ်သော အမည်တည်း၊ ပေါက္ခရသာတိ
ဇာဏုးသာဏီ တိဇေတံနာမံ၊ ပေါက္ခရသာတိ ဟူသော အမည်ဇာဏု
သောဏီဟူသော ဤအမည်သည်၊ နေမိတ္တိကံ၊ အကြောင်း နိမိတ်ရှိ
သောအမည်တည်း၊ တေသု၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့တွင်၊ ဇေကာ၊ တယောင်သော
ပုဏ္ဏားသည်၊ ဟိမဝန္တာပဿဿ၊ ဟိမဝန္တာနံပါး၏၊ ပေါက္ခရဏိယာ
ရေကန်၌၊ ပဒုမေ၊ ကြာပဒုမာ၌၊ နိဗ္ဗတ္တောကိရ၊ ပဒိုသန္ဓေနေသတတ်၊ အည
တရော၊ တယောက်သော၊ တာပတော၊ ရသေ့သည်၊ တံပဒုမံ၊ ထိုကြာပဒု
မာ ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူသည်ရှိသော်၊ တတ္ထံ၊ ထိုကြာပဒုမာ၌၊ သယိတံ၊ အိပ်
သော၊ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်းရသည်ရှိသော်၊ သံဝဇေတွာ၊ ကြီးရင့်
စေပြီး၍၊ ရုညော၊ ကောသလမင်းအား၊ ဒေသေသိ၊ ပြု၏၊ ပေါက္ခရေ၊ ကြာပဒု
မာရှိသောရေကန်၌၊ သယိတတ္ထာ၊ အိပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပေါက္ခရသာ
တိတိစ၊ ပေါက္ခရသာတိဟူ၍လည်း၊ အဿ၊ ထိုလူလင်အား၊ နာမံ၊ အမည်
ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ဇေကာ၊ တယောက်သောပုဏ္ဏားအား၊ ဌာနန္တရေန

ဝ၊ အရာအထူးကိုရသဖြင့်သာလျှင်၊ နေမိတ္တကံ၊ နေမိတ္တကအမည်မှည့်၏၊
 တေန၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ဇာဏုသော ဇာတိနာမကံ၊ ဇာဏုသောဇာတိအ
 မည်ရှိသော၊ ပုရောဟိတဌာနံ၊ ပုရောဟိတ၏အရာဌာနကို၊ လန္ဠရအပ်၏၊
 တေနော၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဇာဏုသောဇာတိနာမံ၊ ဇာဏုသောဇာတိဟူ
 သောအမည်သည်၊ ပညာယိ၊ ထင်ရှား၏၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်
 သော၊ တေ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်လည်းကောင်း၊ အညေ၊ တပါးသော
 ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်းကောင်း၊ အဘိညာတာ၊ အဘိညာတာ၊ ကျော်စော
 ထင်ရှား၊ ကျော်စောထင်ရှားကုန်သော၊ ပြာဟ္မဏာ၊ မဟာသာယာ၊ မဟာသာ
 လပုဏ္ဏားမျိုး တို့သည်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဣန္ဒြာနီလေ၊ ဣန္ဒြာနီ
 လရွာ၌၊ ပဋိဝသန္တိ၊ နေကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေဒေယျ၊ အကယ်၍ဆို
 ငြားအံ့၊ ဗေဒသန္တာယနပရိဝိမံသနတ္ထံ၊ ဗေဒင်ကျမ်းတို့ကိုသုတ္တေယံသော
 ပုဏ္ဏားတို့ကိုစုံစမ်းမေးမြန်းအံ့သောငှါ၊ ပဋိဝသန္တိ၊ နေကုန်၏၊ တေနသမ
 ယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ကောသလဇနပဒေ၊ ကောသလဇနပုန်၌၊ ဗေဒကာ၊ ဗေဒင်
 ကိုသုတ္တေယံကုန်သော၊ ပြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဗေဒါနံ၊ ဗေဒင်တို့ကို
 သန္တာယကရဏတ္ထု၊ သုတ္တေယံခြင်းကို ပြုအံ့သောငှါလည်းကောင်း၊
 အတ္ထု၊ ပပရိက္ခန္ဓု၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုဆင်ခြင်အံ့သောငှါလည်းကောင်း၊
 တသ္မိံ၊ ယေဝဂါမေ၊ ထိုဣန္ဒြာနီလရွာ၌သာလျှင်၊ သန္တိပတန္တိ၊ စည်းဝေး
 ရုံးရကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေဝိ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်လည်း၊ အန္တ
 ရှေ့ရာ၊ အကြားအကြားကာလ၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဘောဂဂါမတော၊ စား
 သောက်နေထိုင်သောရွာမှ၊ အာဂမ္မ၊ လာကုန်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဣန္ဒြာနီလရွာ
 ၌၊ ပဋိဝသန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ဝါသေဋ္ဌတာ၊ ရွှေခါနီ၊ ဝါသေဋ္ဌတာ၊ ရွှေခါနီဟူ
 သည်ကား၊ ဝါသေဋ္ဌသမ၊ ဝါသေဋ္ဌပုဏ္ဏားအားလည်းကောင်း၊ ဘာရုခါ
 ဇသမ၊ ဘာရုခါပုဏ္ဏားအားလည်းကောင်း၊ အယံ၊ အန္တရကထာဝိ၊ အ
 ယံ၊ အန္တရကထာဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သဟာယိကတာဝါနုရူပံ
 အပေါင်းအဖော်သူငယ်ချင်းတို့၏အဖြစ်အားလျော်သော၊ ယံကထံ၊ အကြင်
 စကားကို၊ ကထေန္တု၊ ပြောကုန်လျက်၊ အနုဝိစရိ'သု၊ အစဉ်တစိုက်သွား
 ကုန်၏၊ တဿာကထာယ၊ ထိုစကား၏၊ အန္တရဝေမဇ္ဈယေဝ၊ အလယ်
 အကြား၌သာလျှင်၊ အညာ၊ တပါးသော၊ အယံကထာ၊ ဤစကားသည်၊ ဥဒ
 ပါဒ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သံသုဒ္ဓ
 ဟဂဏိကောတိ၊ သံသုဒ္ဓဂဟဏိကောဟူသည်ကား၊ သံသုဒ္ဓကုန္တိကော၊
 စင်ကြယ်သော ဝမ်းရှိသော၊ သံသုဒ္ဓါယ၊ ကောင်းမွန် စင်ကြယ်သော၊

၁၉၆ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ၊

ပြာဟ္မဏိယာဇေဝ ဗုဒ္ဓဏ္ဍိယမဏိယာလျှင်၊ ကုန္တိတ္ထိ၊ ဝမ်း၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သမဝေပါ
 ကိနိယာဂဟဏိယာတိအာဒိသု၊ သမဝေပါကိနိယာဂဟဏိယာ ဤသို့
 အစရှိသည်တို့၌၊ ဥဒေဂ္ဂိ၊ ဝမ်းမီးကို၊ ဂဟဏိတိ၊ ဂဟဏိဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆို
 အပ်၏။ ဣပေန၊ ဤဝါးသဗ္ဗသုတ်၌ကား၊ မာတုကုန္တိ၊ အမိဝမ်းကို၊ ဂဟဏိ
 တိ၊ ဂဟဏိဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယာဝသတ္တမာတိ၊ ယာဝသတ္တမဟူ
 သည်ကား၊ မာတုမာတာ၊ အမိ၏အမိလည်းကောင်း၊ ပိတုပိတာ၊ အဘ၏
 အဘလည်းကောင်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ပဋိသေသမေန၊ အထက်သို့ပြန်သဖြင့်၊
 ယာဝသတ္တမဇာတိယော၊ အမျိုးရနစ်ဆက်တို့တိုင်တိုင်၊ ဧတ္ထဝ၊ ဤအမျိုး
 ကိုဆက်ရာ၌လည်း၊ ပိတာမဟောစ၊ အဘိုးလည်းကောင်း၊ ပိတာမဟီစ၊
 အဘေးလည်းကောင်း၊ ပိတာမဟာ၊ အဘိုးအဘေး၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊
 မာတာမဟောစ၊ အဘွားမ လည်းကောင်း၊ မာတာမဟီစ၊ အဘေးမ
 လည်းကောင်း၊ မာတာမဟာ၊ အဘွားအဘေးမ၊ ပိတာမဟာစ၊ အဘိုး
 အဘေးတို့သည် လည်းကောင်း၊ မာတာမဟာစ၊ အဘွားအဘေးမတို့
 သည် လည်းကောင်း၊ ပိတာမဟာယေဝ၊ ပိတာမဟာတို့ မည်သည်သာ
 လျှင်တည်း၊ ပိတာမဟာနံ၊ အဘိုးတို့၏၊ ယုဂံ၊ အစုံသည်၊ ပိတာမဟ
 ယုဂံ၊ ပိတာမဟယုဂမည်၏။ ယုဂန္တိ၊ ယုဂံဟူသည်ကား၊ အာယုပ္ပမာ
 တံ၊ အသက်အတိုင်း အရှည်တည်း၊ ဇေတံဝစနံ၊ အာယုပ္ပမာတံဟူသော
 ဤစကားသည်၊ အဘိလာပမတ္တမေဝ၊ သဒ္ဓါမျှသာတည်း၊ အတ္တောပန၊
 အနက်သည်ကား၊ ပိတာမဟာယေဝ၊ အဘအဘိုး အဆက်ဆက်သည်
 သာလျှင်၊ ပိတာမဟာယုဂံ၊ ပိတာမဟာ ယုဂမည်၏။ အက္ခိတ္တောတိ၊
 အက္ခိတ္တောဟူသည်ကား၊ ဇာတိ၊ အမျိုးဇာတိကို၊ အာရဟန္တ၊ အကြောင်း
 ပြု၍၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ကိ၊ အဘယ်သူနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကေနပိ၊ တစ်
 တယောက်သောသူသည်၊ အနဝညာတော၊ မဝီရိယမြင်မှတ်အပ်လေ။
 အနုပ ကုဒ္ဓေါတိ၊ အနုပကုဒ္ဓေါ ဟူသည်ကား၊ ဇာတိသမ္ပန္နော၊ အမျိုး
 ဇာတ်နှင့်ပြည့်စုံသောသူသည်၊ ပဝါဒေန၊ ပြောဆိုခွင့်စွဲသဖြင့်၊ အကုဒ္ဓပုဗ္ဗော
 မကွဲရဲ့စဘူး၊ ဝတ္တသမ္ပန္နောတိ၊ ဝတ္တသမ္ပန္နော ဟူသည်ကား၊ အာစာရ
 သမ္ပန္နော၊ အကုဒ္ဓတရားနှင့်ပြည့်စုံ၏။ သညာပေတုန္တိ၊ သညာပေတုံဟူ
 သည်ကား၊ ဉာပေတုံ၊ မှတ်စေခြင်းငှါ၊ ဗောဓေတုံ၊ သိစေခြင်းငှါ၊ နိန္ဒေရံ၊
 မပြတ်၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 အာယာမာတိ၊ အာယာမဟူသည်ကား၊ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကြကုန်အံ့။

အနုညာတာ ပနိညာတာတိ၊ အနုညာတာပနိညာတာ ဟူသည်ကား၊
 ကုမ္ဘာသင်တို့သည်၊ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတတ်ကုန်၏၊ ဇေတမယံ၊ ထိုငါ
 တို့ကို၊ အာစရိယေဟိစ၊ ဆရာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ အနုညာတာ၊ ခွင့်ပြု
 အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနာစ၊ မိမိတို့ကိုယ်တိုင်လည်း၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊
 ပနိဇာနိဌာ၊ ခွင့်ပြုအပ်သော တပည့်တို့သည်ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အသ္မာတိ၊ အသ္မာဟူသည်ကား၊ တဝါ
 မ၊ ဖြစ်ကြကုန်၏၊ ဥဘောတိ၊ ဥဘောဟူသည်ကား၊ နွေဗိဇာ၊ နှစ်ယောက်
 ဂဿပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ အဟံပေါက္ခရသာတိဿတာ ရုက္ခဿာဟံ
 မာဏဝေါတိ၊ အဟံပေါက္ခရသာတိဿကာရုက္ခဿာဟံ မာဏဝေါဟူ
 သည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပေါက္ခရသာတိဿ၊ ပေါက္ခရသာတိပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊
 ဇေဋ္ဌန္တေဝါတိ၊ အတွင်းနေတပည့်ကြီးဖြစ်သော၊ အဂ္ဂသိဿော၊ မြတ်
 သောတပည့်တည်း၊ အဟံ၊ ဤလူလင်သည်၊ တာရုက္ခဿ၊ တာရုက္ခ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဇေဋ္ဌအန္တေဝါတိ၊ အတွင်းနေ တပည့်ကြီးဖြစ်သော၊ အဂ္ဂ
 သိဿော၊ မြတ်သောတပည့်တည်း၊ ဣတိအဓိပ္ပါယေန၊ ဤသို့သောအလို
 အားဖြင့်၊ အာစရိယသမ္ပတ္တိစ္စ၊ ဆရာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို လည်းကောင်း၊
 အတ္တနာစ မိမိ၏၊ သမ္ပတ္တိစ္စ၊ ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗိပေက္ခာ၊ ပြလို
 သောဝါ ဗသဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ တဏှတိ၊ ပြောဆို၏၊ တေဝိဇ္ဇာနန္တိ၊ တေ
 ဝိဇ္ဇာနံဟူသည်ကား၊ တိဗေဒါနံ၊ သုံးပုံသောဗေဒင်ကျမ်းတို့၏၊ ကေဝလိ
 နောတိ၊ ကေဝလိနောဟူသည်ကား၊ နိဋ္ဌဂံတာ၊ အပြီးသို့ရောက်ကုန်၏၊
 အသ္မာသေတိ၊ အသ္မာသေဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌာတဝါမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣဒါနိယေ
 အခါ၌၊ တံ၊ ထိုဗေဒင်ကျမ်းကို၊ ကေဝလဘာဝံ၊ အလုံးစုံ၏အဖြစ်ကို၊ ဝိဇ္ဇာ
 ရေက္ခာ၊ အကျယ်ချဲ့လို၍၊ ပဒကသ္မာ(ပ)သာဒိသာတိ၊ ပဒကသ္မာ(ပ)သာဒိ
 သာအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဇေယျတိ၊ ဇေယျ
 ဟူသည်ကား၊ ဗေဒဗေဒင်ကျမ်းတို့ကို၊ ကမ္မုနာတိ၊ ကမ္မုနာဟူသည်
 ကား၊ ဒဿဝိဇေန၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိသော၊ ကုသလကမ္မပထ ကမ္မုနာ၊
 ကုသိုလ်ကမ္မပထတည်းဟူသောအမှုဖြင့်၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်၌၍၊
 အယံ၊ ဤဝါသေဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌၊ သတ္တဝိဝံ၊ ခုနစ်ပါး
 အပြားရှိသော၊ ကာယဝစိကမ္မံ၊ ကာယကံဝစိကံတရားကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်
 ၍၊ ယတောခေါတောသီလဝါဟောတိတိ၊ ယတောခေါတောသီလဝါဟော
 တိအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တိဝိဝံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော၊ မနော
 ကမ္မံ၊ မနောကံကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝတ္ထသမ္ပန္နောတိ၊ ဝတ္ထသမ္ပန္နောဟူ၍၊

ဝါသေဋ္ဌော၊ ဝါသေဋ္ဌပုဏ္ဏားသည်၊ အာဟာရဆို၏၊ သော၊ ထိုဝါသေဋ္ဌ
ပုဏ္ဏားသည်၊ တေန၊ ထိုသုံးပါးသောတရားနှင့်၊ သမန္တဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊
ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာစာရသမ္ပန္နော၊ အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ ၊

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တံ၊ ထိုအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသည်ကို၊ ဝစနန္တရေန၊
စကားအတိုင်းဖြင့်၊ ဒသေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ အဟဉ္စကမ္မုနာဗြူမိတိ၊
အဟဉ္စကမ္မုနာဗြူမိဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ခယာတိသန္တိ၊ ခယာတိတံဟု
သည်ကား၊ ဟာနဘာဝံ၊ ယုတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ အတိတံ၊ လွန်၏၊ ပရိပုဏ္ဏံ၊
ပြည့်စုံ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပေစ္စာတိ၊ ပေစ္စ
ဟူသည်ကား၊ ဥပဂတိံ၊ ကပ်၍၊ နမသန္တိ၊ နမသန္တိဟူသည်ကား၊
နမော၊ ရှိခိုးခြင်းကို၊ ကဗျေန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ စက္ခုလောကေသရပ္ပန္နန္တိ၊ စက္ခု
လောကေသရပ္ပန္နံဟူသည်ကား၊ အဝိဇ္ဇန္တကာရေ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော
အဓိကံဆိုက် ရှိသော၊ လောကေ၊ လောက၌၊ တံအန္တကာရံ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာ
အဓိကံဆိုက်ကို၊ ဝိမေတော၊ ဖျက်ဆီးတော်မူ၍၊ လောကသံသုလူအပေါင်း
၏၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာဒိအတ္ထသန္တသမ္ပနေန၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်ခြင်း အစရှိသော
အကျိုးကိုကောင်းစွာပြသဖြင့်၊ စက္ခု၊ ပညာတည်းဟူသောမျက်စိသည်၊
ဟုတွေးဖြစ်၍၊ သရပ္ပန္နံ၊ ကောင်းစွာဖြစ်ရပေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဘိဇ္ဈဝိတွာ၊
ဦးမွမ်း၍၊ ဝါသေဋ္ဌေန၊ ဝါသေဋ္ဌပုဏ္ဏားသည်၊ ယာစိတော၊ တောင်းပန်
အပ်သော၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ဧဝံ၊ နှစ်ယောက်လည်းဖြစ်
ကုန်သော၊ ယေတေဇနေ၊ အကြင်သူနှစ်ယောက်တို့ကို၊ သံဂဏ္ဌန္တော၊
ဦးမြှောက်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တေသံဝေါ အဟံဗျက္ခိဿန္တိ အာဒိ၊
တေသံဝေါအဟံဗျက္ခိဿံ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟာရိန္ဒတော်
မူပေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဗျက္ခိဿန္တိ၊ ဗျက္ခိဿံဟူသည်ကား၊ ဗျာက
ရိဿာမိ၊ ကြားတော်မူအံ့၊ အနုပုဗ္ဗန္တိ၊ အနုပုဗ္ဗံဟူသည်ကား၊ ဗြာဟ္မဏံ၊
ဝါသေဋ္ဌပုဏ္ဏားကို၊ စိန္တာ၊ ကြံခြင်းကို၊ တိဋ္ဌတုတာဝံ၊ တည်စေဦး၊ ကိဋ္ဌ
ပဋိဂံတိ ဣရက္ခတော၊ ပိုးဘောက်ဘတ်မြက်သစ်ပင်တို့မှ၊ ပဉ္စတိ၊ အစ
ပြု၍၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အဟံ၊ ငါတရားသည်၊ အနုပုဗ္ဗံ၊ အစဉ်အတိုင်း
သောစကားကို၊ ဗျက္ခိဿံ၊ ကြားတော်မူအံ့၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါ
ထာ၌၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
ဝိတ္ထာ ရုက္ခဿာယ၊ အကျယ်ဖြစ်သော စကားဖြင့်၊ တေမာဏ ဝကော၊
ထိုပုဏ္ဏားလူလင်တို့ကို၊ ဝိနေတဗ္ဗာဟိ၊ ဆုံးမတော်မူ အပ်ကုန်သည်သာ

လျှင်ဘည်း၊ ဇာတိဝိဘင်္ဂန္တိ၊ ဇာတိဝိဘင်္ဂံ ဟူသည်ကား၊ ဇာတိဝိတ္ထာရုံ၊
 အကျယ်ဖြစ်သော အမျိုးဇာတ်ကို၊ အညမညာ ဟိဇာတိယောတိ၊ အည
 မညာဟိဇာတိယောဟူသည်ကား၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေသံတေသံပါဏာ
 နံ၊ ထိုထိုသို့သော သတ္တဝါတို့အား၊ ဇာတိယော၊ အမျိုးဇာတ်တို့သည်၊
 အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ နာနုပ္ပကာရာ၊ အထူးထူး အပြားပြား ရှိကုန်၏၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသံညလျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တတော၊ ထိုနောင်
 မှ၊ ပါဏာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဇာတိဝိဘင်္ဂံ၊ ဇာတ်၏ အထူး အပြားကို၊
 ကထိတဗ္ဗေ၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်၊ တိဏရုက္ခေဝိ၊ မြက်သစ်ပင်တို့ကို
 လည်း၊ ဇာနာသ၊ သိကြကုန်အံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုပါဒိန္ဒကာနံ၊ ကံ
 ကြောင့်မဖြစ်သောတရားတို့အား၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ကထေတံ၊ ဟောတော်
 မူလိုသောငှါ၊ တိဏရုက္ခေဝိ ဇာနာထာတိ၊ တိဏရုက္ခေဝိ ဇာနာထဟူ၍၊
 အာရဇ္ဈေ၊ အားထုတ်တော်မူပေ၏၊ တံ၊ ထိုမြက်သစ်ပင်ကို၊ ကိမတ္ထံ၊ အ
 ဘယ်အကျိုးငှါ၊ အာရဇ္ဈေ၊ အားထုတ်တော်မူသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေတ
 ဝေယျ၊ အကယ်၍ဆိုငြားအံ့၊ ဥပါဒိန္ဒကေသု၊ ကံကြောင့်ဖြစ်သောအသက်
 ရှိသောသတ္တဝါတို့၌၊ သုခဉာပနတ္ထံ၊ ချမ်းသာစွာသိလွယ်စိမ့်သောငှါ၊ အာ
 မုဇ္ဈေ၊ အားထုတ်ထော်မူပေ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အနုပါဒိန္ဒကေသု၊ ကံကြောင့်
 မဖြစ်သောမြက်သစ်ပင်ဥတုစေ့ရပ်တို့၌၊ ဇာတိတေဓေ၊ အမျိုးဇာတ်အပြား
 ကို၊ ဂဟိတေ၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဥပါဒိန္ဒေသု၊ ကံကြောင့်ဖြစ်သောတ
 ရားတို့၌၊ သော၊ ထိုသဘောတရားသည်၊ ပါကဋတရော၊ အထူးသဖြင့်
 ထင်ရှားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအနုပါဒိန္ဒကဖြစ်သောမြက်သစ်
 ပင်တို့တွင်၊ တိဏာနိနာမ၊ မြက်တို့မည်သည်ကား၊ အန္တော၊ အတွင်း၌၊
 ဖေဂ္ဂုနိ၊ အကာရှိကုန်သည်၊ ဗဟိ၊ အပ၌၊ သာရာနိ၊ အနှစ်ရှိကုန်သည်၊
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တာလ
 နာဋ္ဌိကေရာဒယောဝိ၊ ထန်းအုန်းအစရှိသောသစ်ပင်တို့သည်လည်း၊ တိဏ
 သင်္ဂဟံ၊ မြက်ဟူသောအရေအတွက်သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ရုက္ခာ
 နာမ၊ သစ်ပင်တို့မည်သည်ကား၊ ဗဟိ၊ အပ၌၊ ဖေဂ္ဂု၊ အကာတို့သည်၊
 အန္တော၊ အတွင်း၌၊ သာရာ၊ အနှစ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တိဏာနိစ၊
 မြက်တို့သည်လည်း၊ ရုက္ခာနိစ၊ သစ်ပင်တို့သည်လည်း၊ တိဏရုက္ခာ၊ မြက်
 သစ်ပင်တို့၊ တေ၊ ထိုမြက်သစ်ပင်တို့ကို၊ ဥပယောဂဗဟုဝစနေန၊ ဒုတိယာ
 ဗဟုဝစရိဘာတ်ဖြင့်၊ ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တိဏရုက္ခေဝိ
 ဇာနာထာတိ၊ တိဏရုက္ခေဝိဇာနာထဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏၊ နစာ

၂၀၀

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ၊

ပိပဒ္ဓိစာနုရေတိ၊ နဝာပိပဒ္ဓိစာနုရေဟူသည်ကား၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ တိဏာ
 တိ မြက်မျိုးတို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ရုက္ခတိ၊ သစ်ပင်
 တို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဇာတိ၊ အမျိုးဇာတ်ကို၊ နပဒ္ဓိစာနုန္တိ၊
 ဝန်မခံကုန်၊ လိင်္ဂဇာတိမယန္တိ၊ လိင်္ဂဇာတိမယံဟူသည်ကား၊ အပဒ္ဓိစာ
 နန္တိ၊ နန္တိ၊ ဝန်မခံသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုမြက်သစ်ပင်တို့
 အား၊ ဇာတိမယမေဝ၊ အမျိုးဇာတ်ဖြစ်ပြီးသည်သာဖြစ်သော၊ သဗ္ဗာနံ၊
 သဗ္ဗာနံသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ မူလဘူတတိဏာဒိတိ၊ အကြောင်းရင်း
 ဖြစ်၍ဖြစ်သောမြက်အစရှိသည်တို့နှင့်၊ သဒိသမေဝ၊ တူသည်သာလျှင်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ၊ ကာရဏံ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ သဒိသံ၊ တူ
 လေသနည်းဟူမူကား၊ အညမညာဟိ၊ အချင်ချင်းတို့ဖြင့်၊ ဇာတိယော၊
 ဇာတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တိဏာ၊ ဇာတိ၊
 မြက်မျိုးသည်၊ အညာ၊ တခြားတည်း၊ ရုက္ခဇာတိ၊ သစ်မျိုးသည်၊ အညာ၊
 တခြားတည်း၊ တိဏေသုပိ၊ မြက်သစ်ပင်တို့၌လည်း၊ တာလဇာတိ၊ ထန်မျိုး
 သည်၊ အညာ၊ တခြားတည်း၊ နာဠိကရဇာတိ၊ အရန်းမျိုးသည်၊ အညာ၊ တ
 ခြားတည်း၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ပိတ္တာရေတဗ္ဗံ၊ အကျယ်ချဲ့အပ်၏၊ တေနံ၊ ထိုမြတ်
 သစ်ပင်ကိုဆိုသောအကြောင်းဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြသနည်း၊ ယံ၊
 အကြင်မြက်ပင်အစရှိသည်သည်၊ ဇာတိဝသေန၊ အမျိုးဇာတ်၏အစွမ်း
 ဖြင့်၊ နာနာ၊ ထူးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ တံပဒ္ဓိညံ၊ ထိုသို့
 သောဝန်ခံခြင်းကို၊ အညဇာတိတော၊ တပါးသောအမျိုးမှ၊ ပိသေသေန၊ ထူး
 သောအားဖြင့်၊ ဂပ္ပာတိ၊ ယူ၏၊ ပရေသံဝါ၊ သူတပါးတို့အားလည်း၊ ဥပဒေသံ၊
 ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဝိနာပိ၊ ကင်း၍လည်း၊ အညဇာတိတော၊ တပါးသောအမျိုး
 မှ၊ ပိသေသေန၊ ထူးသောအားဖြင့်၊ ဂပ္ပာတိ၊ ယူ၏၊ ဇာတိယော၊ အမျိုးဇာတ်
 ဖြင့်၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားမည်သည်၊ ယဒိဘဝေယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊
 သောပိ၊ ထိုပုဏ္ဏားမျိုးသည်လည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဒ္ဓိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ဥပဒေသံဝါ၊ ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ ခတ္တိ၊ သတောဝါ၊ မင်းမျိုးမှ လည်းကောင်း၊ ဝေဿ
 သုဒ္ဓတောဝါ၊ သူကြွယ်သူဆင်းရဲမျိုးမှလည်းကောင်း၊ ပိသေသေန၊ အထူး
 အားဖြင့်၊ ဂပ္ပေယျ၊ ယူ၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နဂဏ္ဌတိ၊ ယူလည်း
 မယူ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇာတိယော၊ ဇာတ်အားဖြင့်၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား
 မည်သည်၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏၊ ပရေတာပန၊ နောက်၌
 ကာ၊ ယထာတောသုဇာတိသုတိဏ္ဍမာယဂါယာယ၊ ယထာတောသုဇာတိ

သုဟူသောဤဂါထာဖြင့်၊ ဇောမတ္ထံ၊ ထိုလူမျိုးဖြစ်သော အနက်ကို၊ ဝစိဘော
ဒေန၊ နှုတ်တော်မြှောက်သဖြင့်၊ အာဝိ၊ ထင်ရှားစွာ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ကရိယသတိ၊ ပြုတော်မူလတ္တံ့။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အနုပါဒိန္နဿ၊ အသက်မရှိသော ဥဓကဇရုပ်ဖြစ်သောမြက်
သစ်ပင်တို့၌၊ ဇာဘိဘောဒံ၊ အမျိုးဇာတ် အထူးအခြားကို၊ ဒဿေတွာ၊ ပြု
တော်မူပြီး၍၊ ဥပါဒိန္နဿ၊ အသက်ရှိသည်ဖြစ်၍ ကံကြောင့်ဖြစ်သောလူတ
ရ်၊ နန္ဒသတ္တဝါတို့၌၊ တံဇာတိဘောဒံ၊ ထိုအမျိုးဇာတ် အထူးအခြားကို၊
ဒဿေန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တတော ကိဇ္ဇေတိဇေဝမာမိ၊ တ
တောကိဇ္ဇေဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏၊ တတ္ထ၊
ထိုဂါထာ၌၊ ကိဇ္ဇေတိ၊ ကိဇ္ဇေဟူသည်ကား၊ ကိမိယော၊ ပိုးဘောက်ဘတ်
တို့သည်၊ ပဇ္ဇင်္ဂါတိ၊ ပဇ္ဇင်္ဂါဟူသည်ကား၊ ပဇ္ဇင်္ဂါယေဝ၊ ပဇ္ဇင်္ဂါအမည်ရှိ
သောဖားမျိုးတို့သည်သာသည်၊ ယာဝ၊ အကြင်၍လေ့ကံ၊ ကုန္တကိပိဇ္ဇိ
ကံ၊ ပိုးရွခြင်းကို၊ ပရိယန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ခုဒ္ဒကေတိ၊ ခုဒ္ဒကေဟူသည်ကား၊ ကကဏ္ဍကောဒ
ယော၊ ဂုတ်သင်အစရှိသည်တို့ကို၊ မဟလ္လကေတိ၊ မဟလ္လကေဟူသည်
ကား၊ သသမိဇ္ဇာရာဒယော၊ ယုန်ကြောင်အစရှိသော တိရစ္ဆာန်တို့ကို၊ ဟိ
သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့
သည်၊ အနေကဝဏ္ဏော၊ တပါးမကများသောအဆင်းရှိကုန်၏၊ ပါဒုဒရေတိ၊
ပါဒုဒရေဟူသည်ကား၊ ဥဒရပါဒေါ၊ ရင်၌ခြေရှိ၏၊ တေသံ၊ ထိုကြောင်အစ
ရှိသောသတ္တဝါတို့အား၊ ဥဒရံယေဝ၊ ရင်၌သာလျှင်၊ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်၊
သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒိဃာပိဋ္ဌိ
ကေတိ၊ ဒိဃာပိဋ္ဌိကေ ဟူသည်ကား၊ သပ္ပါနံ၊ ခြေတို့အား၊ သီသတော၊ ဦး
ခေါင်းမှ၊ ယာဝနဂိုဠာ၊ အပြီးဖျားတိုင်အောင်၊ ပိဋ္ဌဇေ၊ ကျောက်ကုန်းမည်
သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ထေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ထိုမြေအစရှိသော
သတ္တဝါတို့ကို၊ ဒိဃာပိဋ္ဌိကာတိဝိ၊ ရှည်သော ကျောက်ကုန်းရှိ ကုန်သော
သတ္တဝါတို့ဟူ၍လည်း၊ ဂုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တေပိ၊ ထိုမြေမျိုးတို့သည်
လည်း၊ အာသိဝိသာဒိဘောဒေန၊ မြေဟောက်အစရှိသော အားဖြင့်၊ အနေ
ကပ္ပကာရာ၊ များသော အပြားရှိကုန်၏၊ ဥဒကေတိ၊ ဥဒကေဟူသည်ကား၊
ဥဒကမ္ပိ၊ ချေ၍၊ ဇာတေ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ မစ္ဆာဝိ၊ ငါးမျိုးတို့သည်လည်း၊ ရော
ဟိတ၊ မစ္ဆာဒိဘောဒေန၊ ငါးကြင်းအစရှိသော အပြားအားဖြင့်၊ အနေကပ္ပ
ကာရာ၊ များသောအပြားရှိကုန်၏၊ ပက္ခိဘိ၊ ပက္ခိဟူသည်ကား၊ သကုဏာ၊

၂၀၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

ဌက်သို့သည်တေဝိ၊ ထိုဌက်အပေါင်းတို့ကိုလည်း၊ ပက္ခာနံ၊ အတောင်တို့၏၊ အတ္တိတာယ၊ ရှိသည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပက္ခိဘိ၊ ပက္ခိဟူ၍၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုဌက်တို့သည်၊ ပက္ခိဟိ၊ အတောင်တို့ဖြင့်၊ ယန္တိ၊ သွားတတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပတ္တယာနာ၊ ပတ္တယာနမည်ကုန်၏၊ ဝိဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ ဝုတ္တန္တိ၊ သွားတတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဟာသံ၊ ဝိဟာသမည်ကုန်၏၊ တေဝိ၊ ထိုဌက်တို့သည်လည်း၊ ကာကာဒိတေဒေန၊ ကျီးအစရှိသော အပြားအားဖြင့်၊ အနုကဋ္ဌကာရာ၊ များသောအပြားရှိကုန်၏။ ၊

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယထာဓိယောကာသဂေါစရာနံ၊ ကြဉ်းနေကောင်းကင်ကျက်စားသွားလာကုန်သော၊ ပါဏာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဇာတိဘေဒံ၊ ဇာတ်တို့၏၊ အထူးအပြားကို၊ ဒေသတွားပြုတော်မူပြီး၍၊ ယေနအဓိပ္ပါယေန၊ အကြင်အလိုဖြင့်၊ တံဇာတ်၊ ထိုအမျိုးဇာတ်ဖြစ်ဟန်ကို၊ ဒေသသိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ တံဇာတ်၊ ထိုအမျိုးဇာတ်ကို၊ အာဝိ၊ ထင်ရှားစွာ၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယထာဓိယောကာသဂေါစရာနံ၊ ယထာဓိယောကာသဂေါစရာနံ၊ အကုဉ်းအားဖြင့်၊ တဿာ၊ ထိုဂါယာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တာဓိပ္ပါယဝုတ္တန္တနာဝသေနာ၊ ဆိုအပ်သောအဓိပ္ပါယ်အဖွင့်၏အတွင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗေသိအပ်၏၊ ဝိတ္ထာရတောပန၊ အကုဉ်းအားဖြင့်ကား၊ ဇေတ္ထု၊ ဤဂါယာ၌၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ သယမေဝမိမိအလို၊ ဗိုသာလျှင်၊ ဒေသဇ္ဇော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ နကေသေဟိဟိအာဒိ၊ နကေသေဟိဤသို့အစရှိသောဂါယာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတြ၊ ထိုဂါယာ၌၊ အသံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ ယေဝဇ္ဇော၊ အနက်ယှဉ်ခြင်းတည်း၊ မနုဿသု၊ လူသတ္တဝါတို့၌၊ ဝုထု၊ များစွာ၊ လိင်္ဂံ၊ အသွင်သည်ဇာတိမယံ၊ အမျိုးဇာတ်အားဖြင့်ပြီးသည်၊ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဧဝံတထာ၊ ဤသို့သောလိင်အသွင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗေသိအပ်၏၊ သေယျထိဒံ၊ သေယျထာကာတမံ၊ ထိုလိင်ဇာတ်အခြင်းအရာအာဟနည်းဟူမူကား၊ ပြာဟ္မဏာနံ၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ကေသေဟိ၊ ဆံပင်တို့ဖြင့်၊ ဤဒိသာ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ကေသာ၊ ဆံပင်တို့သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ခတ္တိယာနံ၊ မင်းတို့၏၊ ကေသေဟိ၊ ဆံပင်တို့ဖြင့်၊ ဤဒိသာ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ကေသာ၊ ဆံပင်တို့သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်

ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိယမော၊ မှတ်ကြောင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယထာ၊ အကြင်
အခြင်းဖြင့်၊ ဟတ္ထိအဿမိဂါဒိနံ၊ ဆင်ခြင်းသားသမင်အစရှိ သည်တို့၏၊
လိင်္ဂံ၊ အသွင်သည်၊ ဇာတိမယံ၊ ဇာတ်ဖြင့်ပြီးသည်ကို၊ ဣတိ၊ ဣမိနာနယေန၊
ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗံ၊ အသုံးစုံကို၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏၊ လိင်္ဂံ၊ ဇာ
တိမယံ၊ နဝယထာ၊ အညာသုဇာတိ သူတို့အုပ်စုဝစနံ၊ လိင်္ဂံ၊ ဇာတိမယံ၊ နေဝ
ယထာ၊ အညာသု ဇာတိသုဟူသော ဤစကားကိုကား၊ ဝုတ္တဿေဝ၊ အတ္တ
ဿ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အနက်၏သာလျှင်၊ နိဂမန္တိ၊ နိဂုံးအုပ်သောစကား
ဟူ၍၊ ဝေဒိကဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုပုဒ်၏၊ ယောဇနာ၊ အနက်ယှဉ်ခြင်း
သည်၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးနှင့်အတူပင်တည်း၊ ဣမေဟိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်
သော၊ ကေသာဒိဟိ၊ ဆံပင်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ မနုဿေသု၊ လူတို့၌၊ ပုသု၊
အသီးအသီး၊ လိင်္ဂံ၊ အသွင်သည်၊ ဇာတိမယံ၊ အမျိုးဇာတ်ဖြင့်ပြီးသည်၊
ယသ္မား၊ အကြင်ကြောင့်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မား၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတံ၊ ထိုအကြောင်း
ကို၊ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အညာသု၊ လူဇာတ်မှတစ်ပါးကုန်သော၊ ဇာတိသု၊
ဇာတ်တို့၌၊ လိင်္ဂံ၊ အသွင်သည်၊ ဇာတိမယံ၊ လိင်ဇာတ်တို့ဖြင့်ပြီးသည်၊
ဟောတိယသား၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပြာဟ္မဏာဒိသု၊ ပုဏ္ဏားအစ
ရှိကုန်သော၊ မနုဿေသု၊ လူတို့၌၊ လိင်္ဂံ၊ အသွင်လိင်သဏ္ဌာန်သည်၊ နေဝ
အတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဇာတိတော
ဒေ ဇာတ်ဖြင့်ပြားခြင်းသည်၊ အသန္တေဝိ၊ မရှိသော်လည်း၊ ပြာဟ္မဏောတိ၊
ပုဏ္ဏားဟူ၍လည်းကောင်း၊ ခတ္တိယောဟိ၊ မင်္ဂဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဣဒံနာ
နတ္ထံ၊ ဤသို့ထူးသော သဘောရှိသော၊ ယထာဇာတံ၊ ဖြစ်တိုင်းသော၊ တံ၊
ထိုအခြင်းအရာကို၊ ဒေသတံ၊ ပြအံ့သောဌာ၊ ပစ္စတ္တန္တိ၊ ဂါထံ၊ ပစ္စတ္တံအစရှိ
သောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊
အနက်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တိရုစ္ဆာနဂတာနံ၊ တိရုစ္ဆာန်ဖြစ်ကုန်သောသတ္တ
ဝါတို့၏၊ ဝိသေသော၊ အထူးသည်၊ ယောနိသိဒ္ဓမေဝ၊ အမျိုးအနွယ်အား
ဖြင့်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ ကေသာဒိသဏ္ဌာနနာနတ္ထံ၊ ဆံအစရှိသည်တို့
၏သဏ္ဌာန်ထူးသည်၏ အဖြစ်သည်၊ မနုဿေသု၊ လူတို့၌၊ ပြာဟ္မဏာဒိနံ၊
ပုဏ္ဏားအစရှိသောသူတို့အား၊ အတ္တနော၊ အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏၊ သရိဓရသု၊
ကိုယ်တို့၌၊ နဝိဇ္ဇာတိ၊ မရှိတော့သွီ၊ ထိုလိင်အသွင်အမူအရာသည်၊ အဝိဇ္ဇာ
မာနေပန၊ ထင်ရှားမရှိဘဲလျက်လည်း၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား၊ ခတ္တိယော၊ မင်း
ဣတိ၊ ဤသို့၊ နာနတ္ထဝိခာနံ၊ ထူးသော အစီအရင်ဟုဆိုအပ်သော၊ ယဒေတံ
ယံဧတံပရိယာယဝေ၊ ကာရံ၊ အကြင်ပရိယာယဖြစ်သောခန္ဓာငါးပါးတို့၏

၂၀၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ၊

သဘောသည်၊ အတ္တိရှိ၏၊ တံဝေါကာရဋ္ဌ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးတို့၏ သဘောကို
လည်း၊ မနုဿသု၊ လူတို့၌၊ သမညာယ၊ ခေါ်ဝေါ်သော အမှတ်သညာဖြင့်၊
ပရစ္စဘိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝေါကာရမတ္တေန၊ ခန္ဓာငါးပါးတရားမျှဖြင့်၊ ပြာဟ္မဏော
တိ၊ ပုဏ္ဏားဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ခတ္တိယောတိ၊ မင်းဟူ၍ လည်းကောင်း၊
ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ။

၁၈၇ ဧတ္ထာဝတာ၊ ဤမျှသောစကား အစဉ်ဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
ဘာရန္တိဓဿ၊ ဘာရန္တိဓပုဏ္ဏား၏၊ ဝါဒံ၊ အယူဝါဒကို၊ နိဂ္ဂဟေတွာ၊ နှိပ်
တော်မူ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဇာတိယာ၊ ဇာတ်အားဖြင့်၊ ပြာဟ္မဏော၊
ပြာဟ္မဏမည်သည်၊ ယဒိဘဝေယျ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့
ပုဏ္ဏားမည်သည်ရှိသော်၊ အာဇီဝသိလစာရိပ္ပန္နောပိ၊ အသက်မွေးမြူခြင်း
အကျင့်တရားပျက်သောလူသည်လည်း၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဝ
ယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ပေါရာဏပြာဟ္မဏာလန၊ ရှေးကလ ပုဏ္ဏားတို့သည်ကား၊
တဿဝါဒဿ၊ ထိုအမျိုးရပ်ဆက်မပျံ့ လွင့်သော အယူဝါဒ၏၊ ပြာဟ္မ
ဏဘာဝံ၊ ပုဏ္ဏားမည်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ နန္တုန္တိ၊ အလိုမရှိကုန်၊ လောကေ
စ၊ လူ၌လည်း၊ အညေဝိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဏှိတ မနုဿာ၊
ပညာရှိသောလူတို့သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ဝါသေဋ္ဌဿ၊ ဝါသေဋ္ဌပုဏ္ဏား၏၊ ဝါဒံ၊ အယူဝါဒကို၊ ပရဟ
ဏတ္ထံ၊ ခြီးမြှောက်အံ့သောငှါ၊ တံဝါဒံ၊ ထိုအယူကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူ
လိုသည်ဖြစ်၍၊ ယောဟိကောပိ၊ မနုဿသုတိ အာဒိကာ၊ ယောဟိကောပိ
မနုဿသုဤသို့ အစရှိကုန်သော၊ အဋ္ဌဂါထာယော၊ ရှစ်ဂါထာတို့ကို၊ အာ
ဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဂေါရက္ခန္တိ၊ ဂေါရက္ခံဟူသည်
ကား၊ ရေတ္တရက္ခံ၊ လယ်ရာစောင့်ခြင်းကို၊ ဥပဇီဝတိ၊ မှီ၍ အသက်မွေး၏၊
ကသိကမ္ပံ၊ လယ်ထွန်သော အမှုကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တံ၊ ပုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ပထဝီ၊ မြေကြီးကို၊ ဂေါတိ၊
ဂေါဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တပ္ပဘာဒေါစ၊ ထိုမြေ၏ အကွဲအပြားသည်
လည်း၊ ရေတ္တံ၊ ရေတ္တမည်၏၊ ပုထုသိပ္ပေနာတိ၊ ပုထုသိပ္ပေန ဟူသည်ကား၊
တန္တဝါယကဋ္ဌာဒိနာသိပ္ပေန၊ ယက်ကန်းယက်ခြင်း အမှုအစရှိသော အထူး
ထူးသော အတတ်ဖြင့်၊ ဝေါဟာရန္တိ၊ ဝေါဟာရ်ဟူသည်ကား၊ ဝါဏိဇံ၊ ကုန်
သွယ်ခြင်းကို၊ ပရပေသေနာတိ၊ ပရပေသေနဟူသည်ကား၊ ပရေသံ၊ သူတ
ပါးတို့၏၊ ဝေယျာဝစ္စေန၊ အမှုကြီးငယ်ကို ဆောင်ရွက်သဖြင့်၊ ဣဿတ္တန္တိ၊
ဣဿတ္တံဟူသည်ကား၊ အာဝုဇေဝိတံ၊ လေး အတတ်ကို မှီ၍ အသက်မွေး

ခြင်းကို၊ ဥသုစ၊ လေးခြားအတတ်လည်းကောင်း၊ သတ္တိစ၊ လုံအတတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပေါရောဟိဇ္ဈေနာတိ၊ ပေါရောဟိဇ္ဈေန ဟူသည်ကား၊ ပုရောဟိတ ကဗျေန၊ ပုရောဟိတ အမှုဖြင့်၊ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဗြာဟ္မဏသမဿနစ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏အယူဝါဒအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ လောက ဝေါဿာရေနစ၊ လူတို့ခေါ်ဝေါ်သော အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အာဇီဝသီလာစာရိပ္ပန္နသ၊ အသက်မွေးခြင်း သီလအကျင့်တရားဖောက်ပြန်သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အဗြာဟ္မဏဘာဝံ၊ ပုဏ္ဏားမမည်သည်၏အဖြစ်ကို၊ သောဓေတွာ၊ သုတ်သင်တော်မူ၍၊ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဇာတိယာ၊ ဇာတ်၌၊ ဗြာဟ္မဏဂုဏေဟိ၊ မြတ်သောဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားမည်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နဟောတိ မဖြစ်ချေ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယတ္ထယတ္ထကုလေ၊ အကြင်အကြင်အမျိုး၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သော၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဂုဏဝါ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံ၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားမည်၏အယံ၊ ဤမြတ်သောသူကို၊ ဧတ္ထ၊ ဤလောက၌၊ ဗြာဟ္မဏောတိ၊ ဗြာဟ္မဏမည်၏ဟူ၍၊ ဥယော၊ သိအပ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧဝံဥာယံ၊ ထိုသို့သိအပ်သည်ကို၊ အတ္ထတော၊ အနုတ်အားဖြင့်၊ အာပါဒေတွာ၊ ပြီးစေ၍၊ ပုန၊ တစန၊ တဒေဝဥာယံ၊ ထိုသို့သိအပ်သည်ကိုသာလျှင်၊ ဝစိဘေဒေန၊ နှုတ်တော်မြှောက်သဖြင့်၊ ပကာသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ နစာဟံဗြာဟ္မဏံဗြူမိတိအဒိန္၊ နစာဟံဗြာဟ္မဏံဗြူမိအစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနုတ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အယံပန၊ ဤဗြာဟ္မဏဟုဆိုအပ်သောသူသည်ကား၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သောယောနီသု၊ မင်းပုဏ္ဏားသူကြွယ်သူဆင်းရဲမျိုးတို့တွင်၊ ယတ္ထကတ္ထမိ၊ အမှတ်မရှိတခုခုသော၊ ယာယဇာတိယာ၊ အကြင်အမျိုးဇာတ်၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ တတြိဝါ၊ ထိုအမျိုး၌လည်း၊ ဝိသေသေန၊ အထူးသဖြင့်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဗြာဟ္မဏသမညိတာယ၊ ပုဏ္ဏားဟု သမုတ်အပ်သောမာတရိ၊ အမိ၌၊ သမ္ပူတော၊ ကောင်းစွာဖြစ်၏၊ တံယောနိဇံ၊ ထိုပုဏ္ဏားဟု သမုတ်အပ်သော အမိ၌ကောင်းစွာ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ မေတ္တိသမ္ပုဉ္စံ၊ အမိကြောင့်ဖြစ်၏၊ ဥဘတော၊ မိဘနှစ်ပါးစုံကြောင့်၊ သုဇာတော၊ ကောင်စွာဖြစ်သောသူတည်း၊ ဣတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏေဟိ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏားချင်းအား၊ ပရိသုဒ္ဓဥပ္ပတ္တိ

မဂ္ဂသင်္ခါတာ၊ စင်ကြယ်သောဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ယာ
 စာယံ သာစအယံယောနိ၊ အကြင်အနွယ်အဆက်အကြောင်းကို၊ ကထိ
 ယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သံသုဒ္ဓဂဟဏိကောတိဣမိနာစ၊ သံသုဒ္ဓဂဟဏိကော
 ဟူသောဤဝကားဖြင့်လည်း၊ မာတုသမ္ပတ္တိ၊ အမိ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ကထိ
 ယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တတောဝိ၊ ထိုမိခင်မှလည်း၊ ဇနသမ္ဘူတတ္တာ၊ သတ္တဝါ
 ဖြစ်သောကြောင့်၊ ယောနိဇော၊ အမိ၏အင်္ဂါဇာတ်မှဖြစ်သည်ကို၊ မေတ္တိ
 သမ္ဘဝေါတိ၊ မေတ္တိသမ္ဘာဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣမိနာယောနိဇမေတ္တိ
 သမ္ဘာမေတ္တေန၊ ဤအကြောင်းညီညွတ်ခြင်းကြောင့်ကောင်းစွာဖြစ်ခါမျှဖြင့်၊
 ပြာဟ္မဏံနာမာတိ၊ မြတ်သောအမျိုးမည်၏ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါ့ဘုရားသည်။
 နုဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်ဟောတော်မူသနည်းဟု
 မူကား၊ ဘောတောတိဝစနမေတ္တေန၊ ဘောတောဟူသော ဝကားမျှဖြင့်၊
 အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော၊ သင်္ကဉ္စနေတိ၊ ကြောင့်ကြခြင်းရှိကုန်သောသူ
 တို့သက်၊ ဝိသိဋ္ဌတ္တာ၊ ထူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပြာဟ္မဏံနာမာတိ၊ မြတ်
 သောအမျိုးမည်၏ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နုဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၊ သင်္ကဉ္စ
 နော၊ ကြောင့်ကြခြင်းရှိသည်၊ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ သော၊ ထို
 ကြောင့်ကြခြင်းရှိသောသူသည်၊ ဘောဝါဒိနာမ၊ ဘောဝါဒိအမည်ရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယောပနာယံယေ၊ ပနအယံဇနော၊ အကြင်သူသည်၊ ယတ္ထ
 ကတ္တဝိ၊ အမှတ်မရှိတစ်ခုတစ်ခုသော၊ ကုလေ၊ အမျိုး၌၊ ဇာတောဝိ၊ ဖြစ်သော်
 လည်း၊ ရာဝါဒိကိဉ္စနာတာဝေန၊ ရာဂအစရှိသောကြောင့်ကြခြင်းမရှိသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အကိဉ္စနော၊ ကြောင့်ကြခြင်းမရှိ၊ သဗ္ဗဂဟဏပဋိနိဿဝ္ဇ
 နစ၊ အလုံးစုံစွဲလမ်းယူငင်အပ်သောဥစ္စာကိုစွန့်ခြင်းကြောင့်လည်း၊ အနာဒါ
 နော၊ အနာဒါနမည်၏၊ အကိဉ္စနံ၊ ကြောင့်ကြမရှိသော၊ အနာဒါနံစွဲလမ်းယူ
 ငင်ခြင်းမရှိသော၊ တံဇနံ၊ ထိုသူကို၊ ပြာဟ္မဏံ၊ ပြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါ့ဘု
 ရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟုမူကား၊
 ဗာဟိဘပါပေါ၊ မကောင်းမှုကိုအပြုတတ်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပြာဟ္မဏန္တိ၊ ပြာဟ္မဏဟူ၍၊ ဗြူမိ၊
 ဟောတော်မူ၏။ ကိဉ္စာတိယျော၊ ဆိုတွယ်ရှိသည် ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗသံ
 ယောဇနံဆေတွာတိအာဒိနာ၊ သဗ္ဗသံယောဇနံဆေတွာ ဤသို့အစရှိသော
 သတ္တဝိသတိဂါယာ၊ နှစ်ဆဲ့ခုနစ်ခုသောဂါထာတို့ကို၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်တော်မူ
 အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ သဗ္ဗသံယောဇနန္တိ၊ သဗ္ဗသံယောဇနံဟူ
 သည်ကား၊ ဒသဝိဝံ၊ သတ်ပါးအပြားရှိသော၊ သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်ကို

နပရိတဿဝီတိ၊ နပရိတဿတိဟူသညကား။ တဏှာယ၊ တပ်ခြင်းဖြင့်။
 နတဿတိ၊ မတောင့်တ။ တမဟန္တိ၊ တမဟံဟူသညကား။ တံ၊ ထိုသူကို။
 အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ ရာဂါဒိနံ၊ ရာဂအစရှိသော၊ သင်္ခါနံ၊ ငြိတွယ်ခြင်းတ
 ရားတို့၏။ အတိက္ကန္တတ္တာ၊ ကူးမြောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သံဂါတိဂံ၊
 သံဂါတိဂမည်၏ဟူ၍။ ဗြုမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ စတုန္ဒိယံ၊ လေးပါးအပြားရှိ
 သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ယောဂါနံ၊ ယောဂတရားတို့၏။ အဘာဝေန၊
 မရှိသဖြင့်၊ ဝိသိယုတ္တံ၊ ယောဂကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားဟူ
 ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ နဒ္ဓိန္တိ၊ နဒ္ဓိဟူသညကား။ နယုနဘာဝေန၊ ဖွဲ့
 သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ပဝတ္ထကောဓံ၊ ဖြစ်သောဒေါသကို၊ ဝရတ္တန္တိ၊ ဝရတ္တံ
 ဟူသညကား။ ဗန္ဓနဘာဝေန၊ ဖွဲ့သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ပဝတ္ထံ၊ ဖြစ်သော၊
 တဏှံ၊ တဏှာကို။ သန္ဓာနံသဟနုက္ကမန္တိ၊ သန္ဓာနံသဟနုက္ကမံဟူသည
 ကား။ အနုသယာနုက္ကမသဟိတံ၊ အစဉ်အတိုင်းအနုသယနှင့်တကွဖြစ်
 သော၊ ခွါသဗ္ဗိဒ္ဓိသန္ဓာနံ၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသောဒိဗ္ဗိအစဉ်ကို၊ ဣဒံသဗ္ဗဗ္ဗိ၊
 ဤအသုံးစုံကိုလည်း။ ဆိန္ဒိတွား၊ ဖြတ်၍၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ အဝိဇ္ဇာပလိ
 စသော၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောတံခါးကျည်ကို၊ ဥက္ခတ္တတ္တာ၊ ဖွင့်အပ်ပြီး
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥက္ခတ္တပလိစံ၊ ဖွင့်အပ်ပြီးသောအဝိဇ္ဇာတည်းဟူ
 သော တံခါးကျည်ရှိသော၊ စတုန္ဒိ သစ္စာနံ၊ လေးပါးသော သစ္စာတို့ကို၊
 ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ သိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိသော
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပြာဟ္မဏံ၊ ပြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟော
 တော်မူ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

အဒုဋ္ဌောတိ၊ အဒုဋ္ဌော ဟူသညကား။ ဒသဟိ၊ သပပ်ပါးကုန်သော၊
 အက္ကောသဝတ္ထုဟိ၊ ဆဲရေးကြောင်းဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ အက္ကောသဉ္စ၊ ဆဲရေး
 ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါဏိအာဒိဟိ၊ လက်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပေါထနဉ္စ၊
 ရိုက်ခတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အဒ္ဓုဗန္ဓနာဒိဟိ၊ နှောင်အိမ်အစရှိသည်တို့
 ဖြင့်၊ ဗန္ဓဉ္စ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ အကုဒ္ဓမာနသော၊ အမျက်မထွက်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွား၊ ဖြစ်၍၊
 အမဝါသေတိ၊ သည်းခံ၏။ ခန္တိဗလေန၊ ခန္တိတည်းဟူသောအားနှင့်၊ သမ္ပန္နာ
 ဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ခန္တိဗလံ၊ ခန္တိဗလနှင့်ပြည့်စုံသော
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ဥပ္ပတ္တိယာ၊ ဖြစ်သဖြင့်၊ အဏိကဘူတော
 န၊ အဏိကဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တေနောခန္တိ ဗလာဏိကောန၊ ထိုသို့သည်းနံ

၂၀၈ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

ခြင်းတည်းဟူသော အားအပေါင်းနှင့်သာလျှင်၊ သမ္ပန္နဂတတ္ထာ၊ ပြည့်စုံသည့်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗလောဏိကံ၊ ဗလောဏိကမည်၏၊ ဇေဓူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ တံဝုဂ္ဂလံ၊ ထိုဝုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ပြောဟူ၏၊ ပြောဟူ၏၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝတတန္တန္တိ၊ ဝတတန္တိဟူသည့်ကား၊ ဝတတသေန၊ ဝတင်အကျင့်တရား၏အစွမ်းဖြင့်၊ သမ္ပန္နဂတံ၊ ပြည့်စုံသော၊ စေတုပါရိသုဒ္ဓိသီလေန၊ လေးပါးသောပါရိသုဒ္ဓိဖြင့်၊ သီလဝန္တံ၊ သီလရှိသော၊ တဏှာဥဿဒါတာဝေန၊ တဏှာ တည်းဟူသော ပြောခြင်း ရှိသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အနုဿဒံ၊ တဏှာမရှိသော၊ ဆဋ္ဌိန္ဒြိယဒမေန၊ ခြောက်ပါးသောဣန္ဒြိယကိုဆုံးမသဖြင့်၊ ဒန္တံ၊ ယဉ်ကျေးသော၊ ကောဋီယံ၊ အစွန်၌၊ ပြီးတန၊ တည်သော၊ အတ္တဘာဝေန၊ ကိုယ်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အန္တိမသရိရံ၊ အဆုံးစွန်သောကိုယ်ကိုရှုက်ဆောင်သော၊ တံဝုဂ္ဂလံ၊ ထိုဝုဂ္ဂိုလ်ကို ပြောဟူ၏၊ ပြောဟူ၏၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယောနလိမ္ပတိတိ၊ ယောနလိမ္ပတိဟူသည်ကား၊ ဇေဓူပံ၊ ဤသို့၊ ယောဝုဂ္ဂလော၊ အကြင်ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒုဝိဓေ၊ နှစ်ပါး အပြားရှိသော၊ ကာမေဝတ္ထုကာမ ကိလေသာ ကာမတည်းဟူသောကာမ၌၊ နလိမ္ပတိ၊ မလိမ်းကျံ၊ တသ္မိ၊ ကာမေ၊ ထိုနှစ်ပါးသောကာမ၌၊ နသဏ္ဌာတိ၊ မတည်းတံဝုဂ္ဂလံ၊ ထိုဝုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပြောဟူ၏၊ ပြောဟူ၏၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဒုက္ခဿာတိ၊ ဒုက္ခဿဟူသည်ကား၊ ခန္ဓဒုက္ခဿ၊ ခန္ဓာတည်းဟူသောဝနိဆင်းရဲ၏၊ ပန္နဘာရန္တိ၊ ပန္နဘာရ်ဟူသည်ကား၊ ဩဟိတခန္ဓဘာရ်၊ ချအပ်သောခန္ဓာတည်းဟူသော ဝနိရှိသော စေတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ယောဂေဟိဝိ၊ ယောဂတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗကိလေသေဟိဝိ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့နှင့် လည်းကောင်း၊ ဝိသိယုတ္တံ၊ မဟဉ်သော၊ တံဝုဂ္ဂလံ၊ ထိုဝုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ပြောဟူ၏၊ ပြောဟူ၏၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဂန္တိရပညန္တိ၊ ဂန္တိရပညံဟူသည်ကား၊ ဂန္တိရေသု၊ အသိခက်၍နက်သော သဘောရှိကုန်သော၊ ခန္ဓာဒီသု၊ ခန္ဓာအစရှိသည်တို့၌၊ ပဝတ္တာယ၊ ဖြစ်သော၊ ပညာယ၊ ပညာနှင့်၊ သမ္ပန္နဂတံ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဓမ္မောပပညာယ၊ ဓမ္မောပပညာဖြင့်၊ မေခာဝိ၊ ထိုးထွင်း၍သိသောပညာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အယံမဂ္ဂေါ၊ ဤအကြောင်းတရားသည်၊

ဒုဂ္ဂတိယာ။ ဒုဂ္ဂတိန္တိ။ မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းတရားတည်း။ အယံမဂ္ဂေါ၊ ဤအကြောင်းတရားသည်။ သုဂတိယာ။ သုဂတိန္တိ။ မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းတရားတည်း။ အယံမဂ္ဂေါ၊ ဤအကြောင်းတရားသည်။ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏။ မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းတရားတည်း။ အယံမဂ္ဂေါ၊ ဤအကြောင်းတရားသည်။ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏။ အမဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းတရားမဟုတ်။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့။ မဂ္ဂေ၊ အကြောင်းတရား၌လည်းကောင်း။ အမဂ္ဂေ၊ အကြောင်းတရားမဟုတ်သည်၌လည်းကောင်း။ ဓောကတာယ၊ လိမ္မာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မဂ္ဂါ၊ မဂ္ဂဿ၊ အကြောင်းဟုတ်သည်မဟုတ်သည်၌၊ ကောဝိဒံ၊ လိမ္မာသော၊ အရဟတ္တသင်္ခါတံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဥတ္တမတ္တံ၊ မြတ်သောသဘောရှိသော၊ အနုပ္ပတ္တံ၊ အစဉ်အတိုင်းရောက်သော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အသံသဋ္ဌန္တိ၊ အသံသဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ ဒဿန သဝန သမုလ္လောပနပရိဘောဂကာယသံသဝ္ဂါနံ၊ ဒဿနသံသဝ္ဂ သဝနသံသဝ္ဂ သမုလ္လောပနသံသဝ္ဂ ပရိဘောဂသံသဝ္ဂ ကာယသံသဝ္ဂ တရားတို့၏။ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်။ အသံသဋ္ဌံ၊ မရောနှောသော၊ ဥဘယန္တိ၊ ဥဘယံဟူသည်ကား၊ ဂိတိဟိစ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူတို့၌လည်းကောင်း။ အနဂါရေဟိစ၊ အိမ်ရာမထောင်သောရဟန်းတို့၌လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘယေဟိပိ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့၌လည်းကောင်း။ အသံသဋ္ဌံ၊ မရောနှောသော၊ အနောကစာရိန္တိ၊ အနောကစာရိဟူသည်ကား။ အနာလယစာရိကံ၊ တပ်စွန်းခြင်းကင်းသောအကျင့်ရှိသော၊ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ နိဓာယာတိ၊ နိဓာယဟူသည်ကား၊ နိက္ခိဝိတွာ၊ ဩ၊ ရာပတွာ၊ ချ၍၊ တသေသုထာဝရေသုစာတိ၊ တသေသုထာဝရေသုစဟူသည်ကား၊ တဏှာတာသေန၊ တဏှာတည်းဟူသောအချင်းချင်းစင်မင်တပ်သဖြင့်၊ တသေသု၊ စင်မင်တပ်ကုန်သောတရားတို့၌၊ တဏှာဝသေန၊ တဏှာ၏အတွင်းဖြင့်၊ ထိရတာယ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ထာဝရေသု၊ တည်ကုန်သော၊ ယောနဟန္တိတိ၊ ယောနဟန္တိဟူသည်ကား၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗသတ္တေသု၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့၌၊ ဝိဂတဝနိဗ္ဗာတာယ၊ ကင်းသောဒေါသရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိက္ခိတ္တဒေယျော၊ ချအပ်သောဒဏ်ရှိ၏။ ဝိဗ္ဗိ၊ တစုံတခုကိုမျှ၊ သယံ၊ ဝနိဟိတိုင်

၂၀၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

နေဝဟန္တိ၊ မသတ်ကုန်၊ အညောနု၊ သူတပါးဖြင့်လည်း၊ နုစာတတိ၊ မသတ်
စေ၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရား
သည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း။ အဝိရုဒ္ဓန္တိ၊ အဝိရုဒ္ဓံဟူသည်ကား၊ အာစာတဝသေန၊ မခိုက်
တိုက်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အဝိရုဒ္ဓံ၊ မဆန့်ကျင်သော၊ လောကီယမဟာဇနေ
သု၊ လောကီလူအပေါင်းတို့သည်၊ ဝိရုဒ္ဓေသုပိ၊ ဆန့်ကျင်ကုန်သည်ရှိသော်
လည်း၊ အာစာတဘာဝေန၊ ရန်ညှိုးဖွဲ့သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ အဝိရုဒ္ဓံ၊ မဆန့်
ကျင်သော၊ ဟတ္ထဂတေ၊ လက်၌တည်သော၊ ဒဏ္ဍဝါ၊ ထုံဒဏ်သည်
လည်းကောင်း၊ သဏ္ဍဝါ၊ ခါးလက်နက်သည်လည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇမာနေပိ
ထင်ရှားမရှိသော်လည်း၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ပဟာရဒါနုတော၊ ရိုက်
ခတ်ခြင်း၊ ဒဏ်ပေးခြင်းမှ၊ အဝိရုတတ္တာ၊ မကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
သတ္ထဒဏ္ဍေသု၊ မိမိ၌လည်းလေသာတည်းဟူသောခါးဒဏ်ရှိကုန်သော၊ ဇနေ
သု၊ လူအပေါင်းတို့တွင်၊ နိက္ခိတ္တဒဏ္ဍံ၊ ချအပ်သောဒဏ်ရှိသော၊ နိဗ္ဗုတံ၊
ငြိမ်းပြီးသော၊ ပဉ္စန္ဒရန္တနံ၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့၏၊ အဟံမမန္တိ၊ ငါငါ၏ကိုယ်
ဟူ၍၊ ဂဟိတတ္တာ၊ ယူအပ်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ အာဒါနေသု၊ ယူခြင်းစွဲ
လမ်းခြင်းတို့၌၊ တဿဂဟဏဿ၊ ထိုသို့သောစွဲလမ်းခြင်း၏၊ အဘာဝေန
မရှိသဖြင့်၊ အနာဒါနံ၊ စွဲလမ်းခြင်းမရှိသော၊ တံဝေရူပံ၊ ထိုသို့သောတစ်
သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊
ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အာ
ရုဂ္ဂိတိ၊ အာရုဂ္ဂိဟူသည်ကား၊ ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ရာ
ဂါဒယော၊ ရာဂအစရှိကုန်သော ဇေတု၊ ထိုတရားတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏
အယဉ္ဇ၊ ဤလောဘတရားသည်လည်း၊ ပရဂုဏမက္ခနတော၊ သူတပါး၏
ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုချေဖျက်တတ်သောအားဖြင့်၊ မက္ခော၊ မက္ခမည်၏၊ အာ
ရုဂ္ဂါ၊ ပွတ်ဆောက်ဖျား၍၊ သာသပေါရိယ၊ မုန့်ညှင်းစေ့ကဲ့သို့၊ ပပတိတော၊
အဆာတလျှင်ချေဖျက်တတ်၏၊ သာသပေါ၊ မုန့်ညှင်းစေ့သည်၊ အာရုဂ္ဂေ၊
ပွတ်ဆောက်ဖျား၍၊ နသန္တိ၊ ဌတိယဿ၊ ကောင်းစွာမတည်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ
တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝိတ္တေ၊ ပိတံ၌၊ ဇေတုရာဂါဒယော၊ ထိုရာဂအစရှိသောတ
ရားတို့သည်၊ နသန္တိ၊ မတည်ကုန်၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဟံ၊ ငါ
တုရားသည်၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အကက္ကသန္တိ၊ အကက္ကသံဟူ
သည်ကား၊ အပရုသံ၊ မရှုန့်ရင်းသော၊ ဝိညာပနိန္တိ၊ ဝိညာပနိ ဟူသည်ကား

အဗ္ဗုပ္ပိညာပနိ၊ အကျိုးအကြောင်းကိုသိစေခြင်းရှိသော၊ သစ္စန္တိ၊ သစ္စံဟူ
သည့်ကား၊ ဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သော၊ နာဘိသဇေတိ၊ နာဘိသဇေဟူသည့်
ကား၊ ယာယဂိရာယ၊ အကြင်မြွက်ဆိုသောစကားဖြင့်၊ အညံ၊ သူတပါးကို၊
ကုဏ္ဍာပနာသေန၊ အမျက်ထွက်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ နလဂ္ဂါပယျ၊ မငြိစွန်း
ရာ၊ ဒိ၊ ဘာသာဝေါ၊ နာမ၊ ရဟန္တာမည်သောပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်၊ ဧဝံ၊ ဧဝံ၊
ဤသို့သဘောရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဂိရံ၊ စကားကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်၊ သာသေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ဝုတ္တလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို
အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သာဓု၊ ကာဘရဏာ
ဒိသု၊ ပုသိုးတန်းဆာအစရှိသည်တို့၌၊ ဒိဃံဝေါ၊ အရှည်ဖြစ်သောတန်းဆာ
ကိုလည်းကောင်း၊ ရသဃံဝေါ၊ အတိုဖြစ်သော တန်းဆာကိုလည်းကောင်း၊
မဏိ၊ မုတ္တာဒိသု၊ ပတ္တမြားပလဲအစရှိသည်တို့၌၊ အဏုဝေါ၊ အငယ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ယူလံဝေါ၊ အကြီးကိုလည်းကောင်း၊ မဟတ္ထ၊ အပ္ပတ္တဝသေန၊ များ
သောအတိုး၊ နည်းသောအတိုးထိုက်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ သုဘံဝေါ၊ ကောင်း
သည်ကိုလည်းကောင်း၊ အသုဘံဝေါ၊ မကောင်းသည်ကို လည်းကောင်း၊
ယောဝုတ္တလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣမေတ္ထိံ၊ လောကေ၊ ဤသောက၌၊ ပရ
ပရိဂ္ဂဟိတံ၊ သူတပါးသိမ်းဆည်းအပ်သောဥစ္စာကို၊ နာဒိယတိ၊ မယူ၊ တံ
ဝုတ္တလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ ဝဒါ
မိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။
နိရာသာသန္တိ၊ နိရာသာသံဟူသည့်ကား၊ နိတ္တဏှံ၊ တဏှာမရှိသော၊ ဝိသံ
ယုတ္တန္တိ၊ ဝိသံသုတ္တံဟူသည့်ကား၊ သဗ္ဗကိလသေဟိ၊ အသုံးစုံသောကိ
လေသာတို့၌၊ ဝိပ္ပယုတ္တံ၊ မဟွဉ်းတံဝုတ္တလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဟံ၊ ငါတုရား
သည်၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤ
သည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အာလယာတိ၊ အာလယာဟူ
သည့်ကား၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ အညာယ၊ အကထံကထိတိ၊ အညာယ
အကထံကထိဟူသည့်ကား၊ အဋ္ဌဝတ္ထု၊ နိ၊ ရှစ်ပါးသောဝတ္ထုတို့ကို၊ ယထာ
ဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ အဋ္ဌဝတ္ထု၊ ကာယ၊ ရှစ်ပါး
သောဝတ္ထုတို့၌ယှဉ်သော၊ ဝိပိကိန္ဒာယ၊ ဝိပိကိန္ဒာဖြင့်၊ နိဗ္ဗိပိကိန္ဒော၊
ယုံမှားခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ အမတောဂဓံ၊ အနုပ္ပတ္တန္တိ၊ အမတောဂဓံအ
နုပ္ပတ္တံဟူသည့်ကား၊ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဩဝ
ဟေတွာ၊ အာရုံအားဖြင့်ယူ၍၊ အနုပ္ပတ္တံ၊ အစဉ်အတိုင်းရောက်သော၊ တံ

ပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ပြာဟ္မဏံ ပြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ပုညာနိစ၊ ကောင်းမှုလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပါပါနိစ၊ မကောင်းမှုလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ တေ၊ ထိုကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့ကို၊ ခောတွားဖြတ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သင်္ဂန္တိ သင်္ဂဟူသည်ကား၊ ရာဂါဒိတေဒံ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြားသော၊ သင်္ဂ ငြိတွယ်တတ်သောတရားကို၊ ဥပစ္စဂါတိ၊ ဥပစ္စဂါဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ တံရာဂါဒိသင်္ဂံ၊ ထိုရာဂအစရှိသောငြိတွယ်ခြင်းတရားကို၊ အတိက္ကန္တော၊ ကူးမြောက်လေပြီ၊ ဝဇ္ဇမူလသောကေန၊ ဝဋ်တရားမူလဖြစ်သောစိုးရိမ်ခြင်းဖြင့်၊ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော၊ အတ္တန္တိရေ၊ ကိုယ်တွင်း၌၊ ရာဂရဇာဒိနံ၊ ရာဂဟူသောမြူအညစ်အကြေးအစရှိသည်တို့၏၊ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်၊ ဝိရဇံ၊ ကင်းသောအညစ်အကြေးရှိသော၊ နိရူပတ္တိလေသတာယ၊ ညစ်နွမ်းသောကိလေသာမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သုန္ဒံ၊ စင်ကြယ်သော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ပြာဟ္မဏံ၊ ပြာဟ္မဏဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

။ဝိမလန္တိ၊ ဝိမလံဟူသည်ကား၊ အတ္တာဒိမလဝိရဟိတံ၊ တိမ်ဘိုက်အစရှိသော အညစ်အကြေးကင်းသော၊ နိရူပတ္တိလေသံ၊ ညစ်နွမ်းသောကိလေသာမရှိသော၊ ဝိပ္ပသန္တန္တိ၊ ဝိပ္ပသန္တံဟူသည်ကား၊ ပဿန္တိစိတ္တံ၊ ကြည်လင်သောစိတ်ရှိသော၊ အနာဝိလန္တိ၊ အနာဝိလံဟူသည်ကား၊ ကိလေသာဝိလတ္တဝိရဟိတံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောနောက်ကျသည်၏အဖြစ်မှကင်းသော၊ နန္တိရာဂပရိက္ခိဏန္တိ၊ နန္တိရာဂပရိက္ခိဏံ ဟူသည်ကား၊ တိသုဘဝေသု၊ သုံးပါးသောဘဝတို့၌၊ ပရိက္ခိဏာဘဝတဏှံ၊ ကုန်ပြီးသောဘဝတဏှာရှိသော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ပြာဟ္မဏံ၊ ပြာဟ္မဏဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဣမံရာဂပလိပယဉ္စ၊ ဤရာဂတည်းဟူသော အနှောင့် အယှက် တရားကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသဒုဂ္ဂဉ္စ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မကောင်းသောအလားကိုလည်းကောင်း၊ သံသာရဝဇ္ဇဉ္စ၊ သံသရာတည်းဟူသော ဝဋ်တရားကိုလည်းကောင်း၊ စတုန္တံသစ္စာနံ၊ လေးပါးသောသစ္စာတို့ကို၊ အပဋိဝိဇ္ဈာနကမောဟဉ္စ၊ ထိုးတွင်း၍မထိတတ်သော မောဟတရားကို လည်းကောင်း၊ အတိဒတာ၊ လွန်နိုင်သည်၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဩဃာ၊ ဩဃာ

တို့ကိုးတိစ္ဆော၊ ကူးမြောက်နိုင်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပါရ်၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကမ်းတဘက်သို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဒုဝိဇ္ဇေန၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ ဈာနေန၊ ဈာန်တရားဖြင့်၊ ဈာယီ၊ ဈာန်ဝင်စားသည်ဖြစ်၍၊ တဏှာယ၊ တဏှာ၏၊ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းဖြင့်၊ အနေဇော၊ တဏှာမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကထံကထာယ၊ သို့လောသို့လောဟူသောတွေးတောခြင်း၏၊ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်၊ အကထံကထီ၊ သို့လောသို့လောတွေးတောယုံမှားခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥပါဒါနာနံ၊ ဥပါဒါန်တရားတို့၏၊ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်၊ အနုပါဒိယိတွာ၊ စွဲလမ်းခြင်းမရှိမူ၍၊ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာနေန၊ ကိလေသာပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣလေသကေ၊ ဤလောက၌၊ ဥဘာဝိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမေ၊ ကာမတရားတို့ကိုးဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ အနဂါရော၊ အိမ်ရာမထောင်ရဟုန်းတောင်၌၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇတိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ ပရိက္ခိဏကာမဉ္ဇဝ၊ ကုန်ပြီးသောကာမရှိသည် သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပရိက္ခိဏဘဝဉ္ဇ၊ ကုန်းပြီးသောဘဝရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ။ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဣလေသကေ၊ ဤလူပြည်၌၊ သန္တရိကတဏှံ၊ ခြောက်ခွါရ၌ဖြစ်သောတဏှာကို၊ ဇဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ သရာဝါသေန၊ အိမ်ရာထောင်ခြင်းဖြင့်၊ အနတ္တိကော၊ အလိုမရှိသည်၊ အနဂါရော၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်၌မနေသည်၊ ဟုတွာ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇတိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ တဏှာယစေတတဏှာ၏ လည်းကောင်း၊ ဘဝသစ၊ ဘဝ၏ လည်းကောင်း၊ ပရိက္ခိဏဏတ္တာ၊ ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ။ မာနုသကံဟောဂန္တိ၊ မာနုသကံယောဝံဟူသည်ကား၊ မာနုသကံ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊ အာယံစေတ၊ အသက်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဉ္စဝိကောမဂုဏေစ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော ကာမဂုဏ်ချင်းသာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗယောဂေဝိ၊ နတ်၌ဖြစ်သောအသက်ကာမဂုဏ်၌လည်း၊ ဧသေဝ နယော၊ ဤနည်း လျှင်နည်းရှိ၏၊ ဥပစ္စဂါတိ၊ ဥပစ္စဂါဟူသည်ကား၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မာနုသကံ၊ လူ

၂၁၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

ခွဲခြစ်သော၊ ယောဂံ၊ ကာမဂုဏ်တရားနှင့် ယှဉ်သည်ကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊
 ခိဗ္ဗံ၊ နတ်ခွဲခြစ်သော၊ ယောဂိ၊ ကာမဂုဏ်နှင့်ယှဉ်သော တရားကိုလည်း၊
 အဘိက္ကန္တော၊ ကူးမြောက်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊
 စတုဟိယောဂေဟိ၊ လေးပါးသောယောဂတို့နှင့်၊ ဝိသံယုတ္တံ၊ မယှဉ်သော၊
 တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊
 ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။
 မုတိန္ဒြိယံ၊ ရတီဟူသည်ကား၊ ပဉ္စကာမဂုဏရတိ၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်
 ခွဲမွှေးလျော်ခြင်းကို၊ အရတိန္ဒြိယံ၊ အရတီဟူသည်ကား၊ ရေညာဝါသေ၊ တော
 ဆောက်တည်ခြင်း၌၊ ဥက္ကဋ္ဌိတံ၊ ဆန့်ကျင်သော၊ သိတိဘူတန္တိ၊ သိတိဘူ
 တံဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗုတံ၊ ငြိမ်းသော၊ နိရုပမိန္တိ၊ နိရုပမိဟူသည်ကား၊ နိရု
 ပက္ခိလသံ၊ ညစ်နွမ်းခြင်းကိလေသာမရှိသော၊ ဝီရန္တိ၊ ဝီရိယဟူသည်ကား၊
 ဝေဇ္ဇပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သဗ္ဗခန္ဓလောကံ၊ အလုံးစုံသောခန္ဓာငါးပါး
 တည်းဟူသောလောကကို၊ အဘိဘဝိတွာ၊ နှိပ်စက်၍၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊
 ဝီရိယဝန္တိ၊ လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဟံ၊ ငါတုရား
 သည်ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ယောဂေဒိတိ၊ ယောဂေဒိဟူသည်ကား၊
 ယောဂပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ မုတိစ၊ ရွှေ
 လျှောခြင်းရတီကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိသန္ဓိစ၊ တဘန်စေ့စပ်ခြင်း ပဋိသန္ဓေ
 ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊
 ပါကဠု၊ လင်ရှားစွာ၊ ကတွာပြု၍၊ ဇာနာဘိ၊ သိတတ်၏၊ အဟံ၊ ငါတုရား
 သည်၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အလဂ္ဂတာယ၊ တပ်စွန်းခြင်းရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ အသတ္တန္တိ၊ တပ်စွန်းခြင်းမရှိသော အသတ္တပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊
 အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်၌၊ သုဠုဂ
 တတ္တာ၊ ကောင်းစွာတည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုဂတံ၊ ကောင်းသော
 အကျင့်တရားရှိသော၊ စတုန္ဒသဗ္ဗာနံ၊ လေးပါးသောသဗ္ဗာတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓတာ
 ယ၊ သိတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ သဗ္ဗာလေးပါးတရားကိုသိတတ်
 သော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ မကောင်း
 မှုမှအပပြုပြီးသောသူဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ယဿာတိ၊ ယဿ ဟူသည်ကား၊
 ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဂတိံ၊ အလားကို၊ ဇေတဒေဝါဒယော၊
 ထိုနတ်အစရှိသည်တို့သည်၊ နဇာနန္တိ၊ မသိနိုင်ကုန်၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်

ကိုးအဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခိဏတာယ၊ ကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ခိဏာသင်္ခံ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝရှိသော၊ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာတို့မှ၊ အာရုက္ခတ္တာ၊ ဝေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အရဟံ၊ အရဟအမည်ရှိသော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ မကောင်းမှုမှအပပြုပြီးသောသူဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိအပယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပုရေစာတိ၊ ပုရေစဟူသည်ကား၊ အတိတက္ခန္ဓေသု၊ လွန်လေပြီးသောခန္ဓာတို့၌၊ ပစ္ဆာတိ၊ ပစ္ဆာဟူသည်ကား၊ အနာဂတက္ခန္ဓေသု၊ လာလတ္တံ့ ဖြစ်ကုန်သောခန္ဓာတို့၌၊ မဇ္ဈေတိ၊ မဇ္ဈေဟူသည်ကား၊ ပစ္စုပ္ပန္နေသု၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သောခန္ဓာသု၊ ခန္ဓာတို့၌၊ ကိဉ္စိန္တိ၊ ကိဉ္စိန်ဟူသည်ကား၊ ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဇေတသုဋ္ဌာနေသု၊ ထိုအရာဋ္ဌာနတို့၌၊ တဏှာဂါဟသင်္ခါတံ၊ တပ်စွန်းခြင်းကို ယူခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ကိဉ္စန္ဓံ၊ ကြောင့်ကြခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ရာဂကိဉ္စန္ဓာဒိဟိ၊ ရာဂတည်းဟူသောကြောင့်ကြခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အကိဉ္စန္ဓံ၊ ကြောင်းကြခြင်းမရှိသော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကဿမိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော၊ ဂဟဏုဿ၊ ယူခြင်း၏၊ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်၊ အနာဒါနံ၊ စွဲလပ်ခြင်းမရှိသော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ မကောင်းမှုမှအပပြုပြီးသောသူဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိအပယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အတ္ထန္တိတတ္ထေန၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသည်၏အနက်ဖြင့်၊ ဥသတသဒိသတာယ၊ နွားဥသတနှင့်တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥသတံ၊ ဥသတမည်သော၊ ဥတ္တမတ္ထေန၊ မြတ်သောအနက်ဖြင့်၊ ပဝရံ၊ မြတ်သော၊ ဝီရိယသမ္ပတ္တိယာ၊ လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသောကြောင့်၊ ဓိရံ၊ တည်တန်ခိုင်ခံ့သော၊ မဟန္တာနံ၊ မြတ်ကုန်သော၊ သီလက္ခန္ဓာဒိနံ၊ သီလက္ခန္ဓာကျေးဇူးအစရှိသည်တို့ကို၊ ဇေတိတက္ခာ၊ ရှာလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟေသိ၊ မြတ်သောကျေးဇူးကိုရှာဖွေလေ့ရှိသော၊ တိဏ္ဍိမာရာနံ၊ သုံးပါးသောမာရ်တို့ကို၊ ဝိဇိတက္ခာ၊ အောင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဇိတာဝိနံ၊ အောင်အပ်သောမာရ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ နှာတကိလေသတာယ၊ ကုန်စင်အောင်ဖွပ်လျော်ဆေးကြောအပ်သောကိလေသာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နှာတကံ၊ ကိလေသာကိုဖွပ်လျော်ပြီးသော၊ စတုသစ္စဗုဒ္ဓတာယ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိတတ်သော၊ တံဇေရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ မကောင်းမှု

၂၁၆ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တထိယတွဲ

မှအပပြုပြီးသောသူဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 ဣတိအဟံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယောသုဂ္ဂလော၊
 အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး၌နေခဲ့ဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို၊ ပါ
 ကဋ္ဌံ၊ ထင်ရှားစွာ၊ ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏၊ ဆဗ္ဗိသတိဗေဝလောကဘေဒဉ္စ၊
 နှစ်ဆဲ့ခြောက်ပါးသော နတ်ပြည်လောကအပြားကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗံ၊
 အသုံးစုံသော၊ စတုဗ္ဗိမံ၊ လေးပါးအပြားရှိသော၊ အပါဟဉ္စ၊ ချမ်းသကင်း
 သောအပါယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုနာ၊ အဝေးကိုမြင်စွမ်းနိုင်သော
 ဗိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ အယော၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဇာတိက္ခ
 ယသင်္ခါတံ၊ ဇာတိ၏ကုန်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 သို့၊ ပတ္ထော၊ ရောက်၏၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊
 ပြာဟ္မဏံ၊ မကောင်းမှုမှအပပြုပြီးသောသူဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 ဣတိအဟံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝံ၊
 ဘုန်းတော်ကြီးသောတုရားသည်၊ ဂုဏတော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးအားဖြင့်၊ ပြာဟ္မ
 ဏံ၊ မကောင်းမှုမှအပပြုပြီးသောသူမည်ကြောင်းကို၊ ဝတော၊ မိန့်တော်မူ၍၊
 ယော၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဇာတိတော၊ အမျိုးအနွယ်အားဖြင့်၊ ပြာဟ္မ
 ဏာတိ၊ မကောင် မှုမှအပပြုပြီးသောသူဟူ၍၊ အဘိနိဝေသံ၊ နှလုံးသွင်းကို၊
 ကရောဇ္ဇိ၊ ပြုကုန်၏၊ တေ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဣဒံဝေါဟာရံ၊ ဤခေါ်ဝေါ်
 သောပညတ်တရားကို၊ အဇာနန္တံ၊ မသိလေကုန်၊ နေသံ၊ ထိုမသိသော
 ပုဏ္ဏားတို့အား၊ သာစဒိဗ္ဗိ၊ ထိုသို့သောအယူသည်လည်း၊ ဒုန္နိဗ္ဗိ၊ မကောင်း
 သောအယူတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊
 သမညာဟေသာတိဂါထာနွယံ၊ သမညာဟေသာဟူသောဂါထာနှစ်ခုတို့
 ၏အပေါင်းကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊
 အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား၊ ခတ္တိ
 ယော၊ မင်း၊ ဘာရုဒ္ဓါဇော၊ ဘာရုဒ္ဓါဇာဝါသေဠော၊ ဝါသေဠု၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ယဒိဒံယံဣဒံနာမဂေါတ္တံ၊ အကြင်အမည်အနွယ်ကို၊ ငကပ္ပိတံ၊ ကြံအပ်၏၊
 သောပညတ္တိ၊ ဤပညတ်သည်၊ လောကသ္မိံ၊ ဖြစ်တတ်ပျက်တတ်သော
 လောက၌၊ သမညာဟိ၊ အမည်မျှသာတည်း၊ ဝေါဟာရမတ္တံ၊ ခေါ်ဝေါ်က
 မှသာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်
 နည်းဟူမူကား၊ သာမညာသမုဒါဂတံ၊ အမည်ကိုခေါ်ဝေါ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်
 ၍၊ သာမညာယံ၊ အမည်မှ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အာဂတံ၊ လာ၏၊
 တသ္မာ၊ သို့ကြောင့်၊ တတ္ထတတ္ထဇာတကာလေယေဝ၊ ထိုထိုဇာတိ၌ဖြစ်

သောကာသန္တိသာလျှင်။ အဿ၊ထိုဝုတ္တုလံ၏။ ဉာတိသာသောဟိတေဟိ။
 မိစ္ဆောဘမျိုးဖြစ်ကုန်သောသူတို့သည်၊မကပ္ပိတံ၊အမျိုးဟူသောအကြံကို
 ကတံ၊ပြုအပ်၏။ဧကံ၊ထိုအမျိုးကို၊ဧဝံ၊ဤသို့၊နောစေပကဗ္ဗေယျံ၊အကယ်
 ဤမကြံသည်ဖြစ်ကုန်အံ့၊ကောစိ၊တစုံတယောက်သောသူသည်၊ကိဉ္စိ၊တစုံ
 တယောက်သောသူကို၊ဒိဿ၊မြင်သည်ရှိသော်၊အယံ၊ဤသူသည်၊ဗြဟ္မ
 ကောတိဝါ၊ဝုဏ္ဏားဟူ၍သည်းကောင်း၊ ဘာဒ္ဒေါဇောတိဝါ၊ဘာဒ္ဒေါဇဟူ၍
 သည်းကောင်း၊နဇာနေယျ၊မသိနိုင်ရာ၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ပကပ္ပိတံ၊ ကြံအပ်သော၊
 ဧကံ၊ထိုအမည်သည်၊ ဒိဗ္ဗာရတ္တံ၊ နေ့ညဉ့်ရှည်စွာ၊အနုသယိတံ၊ အစဉ်မ
 ပြတ်ကိန်းဝပ်၏၊ဒိဋ္ဌိဂတံ၊အယူဝါဒသဘောကို၊အဇာနတံ၊မသိကုန်သော
 သူတို့သည်၊ ပကပ္ပိတံ၊ကြံဆအပ်သော၊တံနာမဂေါတ္တမတ္တံ၊ ထိုအမည်
 အမျိုးအနွယ်မျှကို၊ သဗ္ဗောဟာရမတ္တံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်ခါမျှကို၊
 ပကပ္ပိတန္တိ၊ အပြားအားဖြင့်ကြံအပ်၏ဟူ၍၊အဇာနတံ၊ မသိကုန်သော၊
 သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏၊ဟဒယ၊နှလုံး၌၊ ဒိဗ္ဗာရတ္တံ၊နေ့ညဉ့်ရှည်စွာ၊ဒိဋ္ဌိဂ
 တံ၊ အယူဝါဒ သဘောသည်၊ အနုသယိတံ၊ အစဉ်မပြတ်ကိန်းဝပ်၏၊
 တဿ၊ထိုခေါ်ဝေါ်ပညတ်၏၊အနုသယိတတ္တာ၊အစဉ်မပြတ်ကိန်းဝပ်သည်
 ၍အဖြစ်ကြောင့်၊ တံနာမဂေါတ္တံ၊ ထိုအမည်အနွယ်ကို၊ အဇာနန္တနာမ၊
 မသိသောသူတို့မည်သည်၊ဇာတိယ၊ဇာတ်အားဖြင့်၊ဗြဟ္မကော၊ဝုဏ္ဏား
 သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပဗြူဟန္တိ၊ ပြောဆိုကြကုန်၏၊ အဇာ
 နန္တယောဝ၊မသိသောသူတို့သည်သာလျှင်၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ပြောဆိုကြ
 ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုလိုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ယေဝ၊
 အကြင်ဝုဏ္ဏားတို့သည်ကား၊ဇာတိတော၊ဇာတ်အာ၊ဖြင့်၊ဗြဟ္မကောတိ၊
 ဝုဏ္ဏားမည်၏ဟု၊ အဘိနိဝေသံ၊နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊
 တေ၊ထိုဝုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဣဒံဝေါဟာရမုတ္တမေဝ၊ ဤခေါ်ဝေါ်ခြင်းမျှကို
 သာလျှင်၊ အဇာနန္တ၊မသိလေကုန်၊ သာစဒိဋ္ဌိ၊ထိုအယူဝါဒသည်လည်း၊
 နေသံ၊ထိုမသိသောသူတို့၏၊ဒုန္နိဋ္ဌိ၊မကောင်းသောအယူဝါဒတည်း၊ဣတိ၊
 ဤသို့၊ဒေသေတွာ၊ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ နိပ္ပရိယာယမေဝ၊
 မရချအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဇာတိဝါဒံ၊ဇာတ်အယူဝါဒကို၊ပဋိက္ခိပန္နော၊ပယ်
 တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ကမ္မဝါဒဉ္စ၊ ကံဟူသောအယူဝါဒကိုလည်း၊နိရော
 ပပန္နော၊ တင်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ နဇ္ဈာတိအာဒိ၊ နဇ္ဈဤသို့ အစရှိ
 သောဂါထာ ကို၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ကမ္မနာဗြဟ္မ
 ကောဟောတိ ကမ္မနာဟောတိ၊ဗြဟ္မကောတိ၊ ဣမိဿာဥပနုဂါထာယ၊

၂၁၈ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

ကမ္မနာ ဗြာဟ္မဏောဟောတိ ကမ္မနာဟောတိ ဗြာဟ္မဏော ဟူသောဤ
ထက်ဝက်သောဂါထာ၌၊ အတ္တဝိတ္ထာရဏတ္ထံ၊ အနက်ကိုအကျယ်ဖွင့်အံ့
သောငှါ၊ ကဿကောကမ္မနာတိအာဒိ၊ ကဿကောကမ္မနာဤသို့အစရှိ
သောဂါထာကို၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကမ္မနာတိ၊
ကမ္မနာဟူသည်ကား၊ ပစ္စုပ္ပန်နု၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ ကသိကမ္မာဒိနိဗ္ဗတ္တက
စေတနာကမ္မနာ၊ လယ်လုပ်သော အမှုအစရှိသည်တို့ကို ဖြစ်စေတတ်
သောစေတနာတည်းဟူသော ကံတရားကြောင့်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒဿာတိ၊
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒဿဟူသည်ကား၊ ဣမိနာပပ္ပယေန၊ ဤသို့သောပစ္စည်းဖြင့်၊
ဧဝံ၊ ဤသို့သောတရားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါ
ဒဿာဒိနော၊ အကြောင်းကိုစွဲ၍ ကောင်းစွာဖြစ်၏ဟု မြင်လေ့ရှိသော၊
ကမ္မဝိပါကကောဝိဒါတိ၊ ကမ္မဝိပါကကောဝိဒါဟူသည်ကား၊ သမ္ဗာနဝမာ
နာရဟော၊ မြက်နိုးခြင်းမမြတ်နိုးခြင်းငှါထိုက်သော၊ ကုလေ အမျိုး၌၊ ကုသ
လာကုသလာကမ္မဝသေန၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိနပဏီတော၊ အယုတ်အမြတ် ဖြစ်
သော၊ ကမ္မေ၊ ကံတရားသည်၊ ဝိပဗ္ဗမာန၊ အကျိုးကို ပေးသည်ရှိသော်၊
အညာဝိ၊ ကပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဟိနပဏီတတ္ထာ၊ အယုတ်အမြတ်၏အ
ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကမ္မဝိပါကကုသလာ၊ ကံတရား
၏အကျိုး၌လိမ္မာကုန်သော၊ ကမ္မနာဝတ္ထတိတိ၊ ကမ္မနာဝတ္ထတိဟူသော၊
ဂါထာယပန၊ ဂါထာ၌ကား၊ လောကောတိဝါ၊ လောကဟူ၍လည်းကောင်း၊
ပဇာတိဝါ၊ ပဇာဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သတ္တာတိဝါ၊ သတ္တဟူ၍ လည်း
ကောင်း၊ လောကယေဝ၊ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
ဝစနမတ္တမေဝ၊ သဒ္ဓါမျှသည်သာလျှင်၊ နာနံ၊ ထူး၏၊ ဧတ္ထံ၊ ဤလောကောပ
ဇာသတ္တာဟူသောပုဒ်တို့တွင်၊ ပုရိမပဒေန၊ ရှေးဖြစ်သောလောကသဒ္ဓါဖြင့်၊
ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ မဟာဗြဟ္မာ၊ မဟာဗြဟ္မာသည်၊ သေဓဋ္ဌာ၊
မြတ်၏၊ သဇိတာ၊ စီရင်တန်ဆင်းတတ်၏၊ ဝသိ၊ အလိုသို့လိုက်စေတတ်၏၊
ဘုဘာဗျာနံ၊ ထင်ရှားစွာဖြစ်ခြင်းဘုဘာဗျတို့၏၊ ဝိတာ၊ အတတ်တည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမိဿာဒိဋ္ဌိယာ၊ ဤသို့သောမိစ္ဆာအယူအား၊ နိသေခေ၊ မြစ်
ခြင်းကိုးဝေဒိတဗ္ဗော၊ ထိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကမ္မနာ၊ ကံတရားကြောင့်၊
လောကော၊ သတ္တဝါသည်၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ လောကော၊ သတ္တဝါသည်၊ တာ
သုတာသုဂတိသု၊ ထိုထိုသို့သောဂတိတို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထို
သတ္တဝါသည်၊ ကောမိ၊ တစ်စုံတယောက်သောသတ္တဝါကို၊ သဇိတာ၊ စီ

ရင်အပ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုတိယေန၊ နှစ်ခုမြောက်
 သောဝါဒဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကမ္မနာ၊ ကံတရားကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နောပိစ၊ ဖြစ်ငြား
 သော်လည်း၊ ပဝတ္ထိ၊ သမ္ဘိ၊ ပဝတ္ထိအခါ၌လည်း၊ အတိတပစ္စုပ္ပန်ဘေဒေန၊
 အတိတ်ပစ္စုပ္ပန်အခြားအားဖြင့်၊ ကမ္မနာဝေ၊ ကံကြောင့်သာလျှင်၊ ပဝတ္ထ
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ သုခဒုက္ခနိ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲတို့ကို၊ ပစ္စာနုဘောန္တော၊ ခံစားလို
 သောသူသည်၊ ဟိနပဏီတာဒိဘာဝံ၊ အယုတ်အမြတ်အစရှိသည်၏အဖြစ်
 သို့၊ အာပန္နန္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ပဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသာ
 တိ၊ ပြစ်၏၊ တာသိယေန၊ သံ ခုမြောက်သောအယူဝါဒဖြင့်၊ တမေဝတ္ထံ၊ ထိုသို့
 သောအနက်ကိုသာလျှင်၊ နိဂမေတိ၊ နိဂုံးချုပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗထာပိ၊
 ခပ်သိမ်းသောအခြားဖြင့်လည်း၊ ကမ္မနိဗန္ဓနာ၊ ကံတရားသည်အမြဲဖွဲ့အပ်
 ကုန်သော၊ သတ္တော၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ကမ္မေနော၊ ကံတရားသည်သာလျှင်
 ဗန္ဓာ၊ ဖွဲ့အပ်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ပဝတ္ထန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အညထာ၊
 တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ နပဝတ္ထန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်လျှင်၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ စတုတ္ထေန၊ လေးခုမြောက်သောအယူ
 ဝါဒဖြင့်၊ တမေတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ ဥပမာယ၊ ဥပမာဖြင့်၊ ဝိဘာဝေတိ၊ ထင်စေ
 ၍၊ ရုထဿာဏိ၊ ဝယာယတောတိ၊ ရုထဿာဏိဝယာယတောဟူသည်
 ကား၊ ယာဿ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ယာယတော၊ သွားသော၊ ရုထဿ၊ ရုတား
 အား၊ အာဏိ၊ အကွပ်သည်၊ နိဗန္ဓနံ၊ အမြဲဖွဲ့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာယ၊
 ထိုအကွပ်ဖြင့်၊ အနိဗန္ဓော၊ မဖွဲ့သည်ရှိသော်၊ နယာတိယထာ၊ မသွားသကဲ့
 သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ လောကဿ၊ သတ္တဝါအား၊ ဥပ္ပန္နနတောစ၊ ပဋိ
 သန္ဓေနသော အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဝတ္ထနတောစ၊ ပဝတ္ထိအခါ ဖြစ်
 သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကမ္မနိဗန္ဓနံ၊ ကံတရားဖြင့်အမြဲဖွဲ့အပ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အနိဗန္ဓာ၊ ကံတရာ ဖြင့်မဖွဲ့အပ်သည်ရှိ
 သော်၊ နဥပ္ပတ္တတိ၊ ပဋိသန္ဓေမဖြစ်၊ ပဝတ္ထတိ၊ ပဝတ္ထိကာလ၌အကျိုးမဖြစ်၊ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ လောကော၊ သတ္တဝါတို့၊ ကမ္မနိဗန္ဓနော၊
 ကံတရားဖြင့်ဖွဲ့အပ်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ
 ထိုကြောင့်၊ သေဋ္ဌေန၊ မြတ်သော၊ ကမ္မနာ၊ ကံတရားကြောင့်၊ သေဋ္ဌဘာဝံ၊
 မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြီးတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တပေနာတိ
 ဂါထာဒ္ဓဟံ၊ တပေနအစရှိသောဂါထာနှစ်ခုတို့၏အပေါင်းကို၊ အာဟ၊ မိန့်
 တော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ တပေနာတိ၊ တပေနဟူသည်ကား၊ ဣန္ဒြိယာ
 နိ၊ စက္ခုအစရှိသောဣန္ဒြေတို့ကို၊ သံဝရေန၊ စောင့်ရှောက်သဖြင့်၊ ဗြဟ္မစရိ

ယေနာတိ ဗြဟ္မစရိယေနဟူသည့်ကား၊ သိက္ခာနိဿိတေန၊ ကုဋ်အပ်သော
တရားနှင့်ရှိသော၊ ဝုတ္တာသောသမ္ဘဝစရိယေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှကြွင်း
သောမြတ်သောအကျင့်ဖြင့်၊ သံယမေနာတိ၊ သံယမေနဟူသည့်ကား၊ သိ
လေန၊ သိလေဖြင့်၊ ဒမေနာတိ၊ ဒမေနဟူသည့်ကား၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊
တေန၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သေဋ္ဌဋ္ဌန၊ ပြီးပွမ်းအပ်သောအနက်ရှိသော
ဗြဟ္မဘူတေန၊ မြတ်သော သဘောဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကမ္မုနာ၊ ကံတရား
ကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဝုတ္တားမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်
ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကုသိုလ်ကံတရားသည်၊ ဥတ္တံ၊ မြတ်
သော၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဝုတ္တားမည်သည်၊ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ တံကမ္မံ၊ ထိုကံတရားကို၊ ဥတ္တမော၊ မြတ်သော၊ ဗြာဟ္မဏာဘာ
ဝေါ၊ ဝုတ္တား၏အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗြဟ္မာနန္တိ၊ ဗြဟ္မာနံဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိသည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿ၊ ထိုဗြဟ္မာနံဟူသောဝုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤ
သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဗြဟ္မံ၊ မြတ်သောသဘောကို၊ အာနေတိ၊
ဆောင်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံတရားသည်၊
ဗြဟ္မာနံ၊ ဗြဟ္မာနမည်၏ ဗြဟ္မဘာဝံ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ အာနေတိအာ
ဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်တတ်၏။ ဒေတိ၊ အကျိုးကိုပေးတတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ ဒုတိယဂါထာယ၊ နှစ်ခုမြောက်
သောဂါထာ၌၊ သန္တောတိ၊ သန္တောဟူသည့်ကား၊ သန္တကိလေသော၊
ငြိမ်းပြီးသောကိလေသာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗြဟ္မာသက္ကောတိ၊ ဗြဟ္မာ
သက္ကောဟူသည့်ကား၊ ဗြဟ္မာစ၊ ဗြဟ္မာလည်းကောင်း၊ သက္ကောစ၊ သိကြား
လည်းကောင်း၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိ
သောအကျင့်တရားနှင့်ပြည့်စုံ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကေဝ
လံ၊ စင်စစ်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဝုတ္တားမည်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ အဝိစ၊ တနည်းသော်
ကား၊ ဝိစာနတံပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိဘို့၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
ဗြဟ္မာစ၊ ဗြဟ္မာဟူ၍လည်းကောင်း၊ သက္ကောစ၊ သက္ကဟူ၍လည်းကောင်း၊
ဝါသေဋ္ဌ၊ ဝါသေဋ္ဌဝုတ္တား၊ ထုံးသင်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအနက်အဓိပ္ပါယ်
ကို၊ စာနာဟိ၊ သိလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ သေဝံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှကြွင်းသောစကားသည်၊ ဝုတ္တနယ
မေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏။ ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာအမည်ရှိသော၊

ခုဒ္ဒကအဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကအဋ္ဌကထာမည်သော၊ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာ
 ယံ၊ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ ဝါသေဋ္ဌသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဝါသေဋ္ဌသုတ်၏
 အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၃-မဟာဝဂ်-၁၀-ကောကာလိကသုတ်။

☞ ဧဝံမေသုတန္တိဣဒံသုတ္တံ၊ ဧဝံမေသုတံဟူသော ဤသုတ်သည်၊ ကော
 ကာလိကသုတ္တံ၊ ကောကာလိကသုတ်တည်း၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊
 ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဣမဿသုတ္တဿ၊ ဤသုတ်၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်
 ကြောင်းသည်၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာယမေဝ၊ အနက်၏အဖွင့်၌ပင်လျှင်၊ အာဝိ၊
 ထင်ရှား၊ တဝိဿာဘိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အဿာသုတ္တဿ၊ ထိုသုတ်၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ
 ယစ၊ အနက်ကိုဖွင့်ခြင်း၌လည်း၊ ဧဝံမေသုတန္တိ အာဒိ၊ ဧဝံမေသုတံအစရှိ
 သောစကားသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်
 တည်း၊ အထခေါကောကာလိကောတိတ္ထေပန၊ အထခေါကောကာလိကော
 ဟူသော ဤပါဌ်၌ကား၊ အယံကောကာလိကော၊ ဤကောကာလိကမည်
 သောသူသည်၊ ကော၊ အဘယ်သူနည်း၊ ကဿာစ၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ တ
 ဝဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်လေသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်လျှင်၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေကို၊ မယာ၊
 ငါသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုအပ်၏၊ အယံကောကာလိကော၊ ဤကောကာလိက
 သည်၊ ကောကာလိခုဋ္ဌေ၊ ကောကာလိတိုင်း၌၊ ကောကာလိနဝရေ၊ ကော
 ကာလိမြို့၌၊ ကောကာလိယသေဋ္ဌိဿ၊ ကောကာလိယသူဋ္ဌေး၏၊ ပုတ္တော၊
 သားတည်း၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ခုဟန် ပြုပြီးသော်၊ ဝိတရာ၊ အဘယ်ကြောင့်
 တေ၊ ဆောက်လုပ်စေအပ်သော၊ ဝိဟာရေယေဝ၊ ကျောင်း၌သာလျှင်၊ ပဋိ
 ဝသတိ၊ နေ၏၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ဝုဇ္ဇကောကာလိကောတိ၊ ဝုဇ္ဇကော
 ကာလိကဟူ၍၊ ပညာယိ၊ ထင်ရှား၏၊ ဒေဝဒတ္တဿ၊ ဒေဝဒတ်၏၊ သိသော၊
 တပည့်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သော၊ ထိုဒေဝဒတ်
 ၏တပည့် ကောကာလိကသည်၊ ဗြာဟ္မဏပုတ္တော၊ ပုတ္တော၊ သားတည်း၊
 မဟာကောကာလိကောတိ၊ မဟာကောကာလိကဟူ၍၊ ပညာယိ၊ ထင်ရှား
 ၏၊ တဝဝတိပန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊
 ဝိဟာရန္တေ၊ နေတော်မူစဉ်၊ နန္ဒ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ အဂ္ဂသာဝကားသာ
 ရိပုတ္တရာ မောဂ္ဂလာန်တည်းဟူသောတပည့်မြတ်တို့သည်၊ ပဉ္စမတ္ထေယိ

၂၂၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

စိက္ခသတေဟိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ အတူတကွ၊ ဇနပဒစာရိကံ၊ ဇနပုဒ်ဒေသစာရိကို၊ စရမာနာ၊ သွားကြကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝဿပနာယိကာယ၊ ဝါဆိုအံ့သောအခါသည်၊ ဥပကဋ္ဌာယ၊ နီးလတ်သော်၊ ဝိဝေကဝါသံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌နေခြင်းကို၊ ဝသိတုကာမာ၊ နေလိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဥပေယျာဇေတွာ၊ လွှတ်လိုက်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပတ္တဝီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ တသ္မိံ၊ ဇနပဒေ၊ ထိုဇနပုဒ်၌၊ တံနဂရံ၊ ထိုကောကာလိကမြို့သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ တံဝိဟာရံ၊ ထိုကောကာလိကနေသောကျောင်းသို့၊ အာဂမံသု၊ ရောက်လေကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌၊ တေနကောကာလိကေန၊ ထိုကောကာလိကနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ အတူတကွ၊ သမ္ပောဒိတွာ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောပြီး၍၊ အာရသောကောကာလိက၊ ငါရှင်ကောကာလိက၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဣဓ၊ ဤကျောင်း၌၊ တေမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး၊ ဝသိဿာမ၊ နေလိုပါကုန်၏၊ ကဿမိ၊ တရံတယောကံသောသုအား၊ တွံ၊ သင်သည်၊ မာအာရောစေယျာသိ၊ မကြားလေသင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ သော၊ ထိုကောကာလိကသည်၊ သာဓူတိ၊ ကောင်း၏ဟု၊ ပဗ္ဗိသုဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ တေမာသေ၊ ဝါတွင်းသုံးလသည်၊ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသော်၊ ဣတရံ၊ ဤမှတပါးသော၊ ဒိဝသံ၊ နောက်ဖြစ်သောနေ့၌၊ ပဂေဝ၊ စောစောကသာလျှင်၊ နဂရံ၊ မြို့တွင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်လေ၍၊ အာရောစေသိ၊ ကြားလေ၏၊ ကိံ၊ အာရောစေသိ၊ အဘယံသို့ကြားသနည်း၊ အာရသော၊ ဒါယကာတို့၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်၊ ဣဓ၊ ဤငါတို့အရပ်သို့၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊ ဝဿမာနေ၊ နေကြကုန်သော၊ အဂ္ဂသာဝကော၊ တပည့်မြတ်ဖြစ်ကုန်သော သာရိပုတ္တရာမောဂ္ဂလာန်တို့ကို၊ နဇာနိတ္ထ၊ မသိလေကုန်၊ ကောမိ၊ တရံတယောကံသုသည်၊ ပစ္စယေနာပိ၊ ပစ္စည်းဖြင့်လည်း၊ နနိမန္တေ၊ မဘိတ်မဆိုး၊ နဂရဝါသိနော၊ မြို့သူမြို့သားတို့သည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တရားကဿ၊ အဘယံကြောင့်၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ နာရောစယိတ္ထ၊ ကြားတော်မူ ပါကုန်သနည်း၊ အာရောစိတေန၊ ကြားပါသဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယံသို့ရှိလေအံ့နည်း၊ ဧတိက္ခ၊ နှစ်ပါးသောရဟန်းတို့သည်၊ ဝသန္တေနသညတို့ကို၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်ဒါယကာတို့သည်၊ ကိံ၊ အဘယံကြောင့်၊ နာဒ္ဒဿထ၊ မမြင်ကြကုန်သနည်း၊ ဧတေ၊ ထိုနေသောရဟန်းတို့သည်၊ အဂ္ဂသာဝကနန္တေ၊ တပည့်မြတ်တို့ မဟုတ်လေကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ တေ၊ ထိုမြို့သူမြို့သားတို့သည်၊ ဝိပ္ပံ၊ လျှင်မြန်စွာ၊

သန္တိပတိတွာ၊ အညိအညွတ်စည်းဝေကုန်၍၊ သပ္ပိဂုဠဇတ္ထာဒိနိ၊ ထေဝပတ်
 တင်လဲအဝတ် အစရှိသည်တို့ကို၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ကောကာလိ
 ကဿ၊ ကောကာလိက၏၊ ပုရတော၊ ရွှေအရပ်၌၊ နိက္ခိဝိသု၊ ထားကြကုန်၏၊
 သော၊ ထိုကောကာလိကသည်၊ စိန္တေ၊ ငြိမ်း၏၊ ကိ၊ စိန္တေ၊ အဘယ်သို့
 ကြံသနည်း၊ အဂ္ဂသာဝကာ၊ တပည့်မြတ်ဖြစ်သော သာဓိပုတ္တရာမောဂ္ဂ
 သာနိတို့သည်၊ ပရံ၊ လွန်စွာ၊ အပ္ပိစ္ဆာ၊ အလိုနည်းကုန်၏၊ ပယုတ္တဝါစာယ၊
 ဝစီဝိညတ်နှင့်ပွင့်သောစကားဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော၊ လာဘောတိ၊ လာဘ်
 ဟူ၍၊ ဥတွာ၊ သိသည်ရှိသော်၊ နုသာဒိယိဿန္တိ၊ မသာယာကြကုန်လတ္တံ့၊
 အသာဒိယန္တော၊ မသာယာကုန်သောအဂ္ဂသာဝကတို့သည်၊ အန္ဓ၊ မချွတ်၊
 အာဝါသိကဿ၊ ကျောင်းနေရဟန်းအား၊ ဒေထ၊ လှူကြကုန်လော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဘဏိဿန္တိ၊ ဆိုကုန်လတ္တံ့၊ ဟန္တ၊ ယခု၊ ဣမံလောဘံ၊ ဤလာဘ်ကို၊ ဂ
 ဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေ၊ ငြိမ်း၏၊ သော၊ ထို
 ကောကာလိကသည်၊ တထာ၊ ထိုကြံတိုင်း၊ အကာသိ၊ ပြုလေ၏၊ ထေရာ၊ မ
 ထေရ်တို့သည်၊ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်၍သာလျှင်၊ ပယုတ္တဝါစာယ၊ ဝစီဝိညတ်နှင့်
 ပွင့်သောစကားဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နဘာဝံ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဣမေ
 ပစ္စယာ၊ ဤပစ္စည်းတို့သည်၊ အမှာကံ၊ ငါတို့အား၊ နေဝဝဇ္ဇန္တိ၊ မအပ်ကုန်၊
 ကောကာလိ ကဿ၊ ကောကာလိကအား၊ နဝဇ္ဇန္တိ၊ မအပ်ကုန်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ အာဝါသိကဿ၊ ကျောင်းနေရဟန်းအား၊ ဒေထာ
 တိ၊ ပေးလှူရစ်သောဟု၊ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍၊ ပဋိက္ခိဝိတွာ၊ ပယ်၍၊ ပတ္တမိသု၊
 သွားကြကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ကောကာလိကော၊ ကောကာလိက
 သည်၊ ကထံဟိနာမ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ အဂဏ္ဌန္တာ၊
 မယူကုန်သည်ရှိသော်၊ မယတ္တိ၊ ငါတို့ကိုလည်း၊ နဒါပေသုံ၊ မပေးလှူကုန်
 တိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေါမနသံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေသိ၊
 ဖြစ်စေ၏၊ တေ၊ ထိုတပည့်မြတ်တို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အာဂမံသု၊ လာကြကုန်၏၊ ဘဂဝါစ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်သည်၊ ပဝါရေတွာ၊ ပဝါရဏာပြုတော်မူ၍၊ အတ္တနာ၊ ကံယံတော်
 မြတ်သည်၊ ဇနပဒစာရိကံ၊ ဇနပုဒ်ဒေသစာရိကို၊ သစေနဂစ္ဆတိ၊ အကယ်
 ၍ကြတော်မမူအံ့၊ အဂ္ဂသာဝကာ၊ တပည့်မြတ်တို့ကို၊ ပေသေသိ၊ စေတော်
 မူ၏၊ သိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ဗဟုဇနဟိတေယ၊ များသောလူတို့အစီး
 အပွားအလှိုဌ၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ စရထ၊ သင်တို့သွားကြလေကုန်၊
 ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားတို့ကို၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူလိုက်၍၊

၂၂၃

ဥပယျာဇေသိ၊ လေတ္တိတံတော်မူ၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူသောစကားသည်။
 တထာဂတာနံ၊ လာခြင်းကောင်းသောဘုရားမြတ်တို့၏။ အဝိဇ္ဇန္တိ၊ အလေ့
 အကျက်တော်တည်း။ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ အတ္တနာ၊ ကိုယ်
 တော်မြတ်သည်။ အဂန္တုကာမော၊ ဩတော်မူလိုသည်။ ဟောတိ၊ ငြိမ်း၏။
 အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဣမေ၊ ဤတပည့်မြတ်သားတော်တို့ကို။ ဝုဒ္ဓဒေဝ၊
 တဘန်လျှင်၊ ဥပယျာဇေသိ၊ လွှတ်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။
 တုဌေ၊ သင်ချစ်သားရဟန်းတို့သည်။ ဂစ္ဆိတ၊ သွားလေကုန်ဦး။ ဝေရိကံ၊
 ဒေသစာရီကို။ ခရထ၊ သွားလေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပယျာဇေသိ၊ လွှတ်တော်
 မူ၏။ တေ၊ ထိုတပည့်မြတ်တို့သည်။ ပဉ္စမတ္တေဟိဘိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာ
 အတိုင်းအရှည်ရှိသောရဟန်းတို့နှင့်၊ သဗ္ဗိ၊ တကွ၊ ဝေရိကံ၊ ဒေသစာရီကို၊
 စရမာနာ၊ သွားကြကုန်သော်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ တသ္မိ၊ ဧဇ္ဇေ၊ ထို
 တိုင်း၌၊ တမေဝနဂရံ၊ ထိုမြို့ကိုသာလျှင်၊ အဂဓံသု၊ သွားကြကုန်၏။ နဂရော၊
 ပြည်သူတို့သည်။ ထေရေ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာရှင်မောဂ္ဂလာန်၊ မထေရ်တို့ကို၊
 သဉ္ဇာနိတွာ၊ သိလေကုန်၍၊ ပရိက္ခာရေဟိ၊ ပရိက္ခရာတို့နှင့်၊ သဟ၊ အတူတကွ
 ဒါနံ၊ လှူငွယ်ငွေ၊ ကို၊ သဇ္ဇေတွာ၊ စီရင်၍၊ နဂရမေတ္ထေ၊ မြို့၏အလယ်၌၊ မဏ္ဍ
 ပံ၊ မဏ္ဍပ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ အဓံသု၊ ပေးလှူကုန်၏။ ထေရာနဉ္စ၊
 မထေရ်တို့အားလည်း၊ ပရိက္ခာရေ၊ ပရိက္ခရာတို့ကို၊ ဥပနာမေသံ၊ ကင်ကုန်
 ၏။ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်။ ဂဟေတွာ၊ ခံယူတော်မူ၍၊ ဘိက္ခုသံ၊ သံဃာသ
 ရဟန်းသံဃာအား၊ အဓံသု၊ ပေးကုန်၏။ တံ၊ ထိုအမှုအရာကို၊ ဒိသ္မာ၊ တွေ့မြင်
 ရ၍၊ ကောကာလိကော၊ ကောကာလိကသည်၊ ဝိန္ဒေတိ၊ ကြံ၏။ ကိ၊ ဝိန္ဒေတိ
 အဘဟံသိ၊ ကြံသနည်း။ ဣမေ၊ ဤသာရိပုတ္တရာမောဂ္ဂလာန်တို့သည်။ ဝုဗ္ဗေ၊
 ရှေး၌၊ အပ္ပိန္နာ၊ အလိုနည်းကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခု
 အခါ၌၊ လောဘာဘိဘူတာ၊ လောဘနှင့်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပါပိန္နာ၊
 ယုတ်မာသောအလိုရှိကုန်သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးကာလ၌
 လည်း၊ အပ္ပိန္နာ၊ အလိုနည်းကုန်သည်။ သန္တုဉ္ဇာ၊ ရောင်ရဲလွယ်ကုန်သည်။
 ပဓိပိတ္တပရိသာ၊ ကိလေသာမှ ဆိတ်သော ပရိသတ်ရှိကုန်သည်။ မညေ
 မညာမိ၊ အောင်းမေ့မိ၏။ ဣမေ၊ ဤသာရိပုတ္တရာ မောဂ္ဂလာန်တို့သည်။ ပါ
 ပိန္နာ၊ ယုတ်မာသောအလိုဆိုးရှိကုန်၏။ အသန္တုဏပရိဒီပကာ၊ မိမိတို့
 ကိုယ်၌ထင်ရှားမရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပြတတ်ကုန်၏။ ပါပဘိက္ခုတိ၊
 ယုတ်မာသောရဟန်းတို့တည်းဟု၊ သော၊ ထိုကောကာလိကသည်။ ထေ
 ရေ၊ မထေရ်တို့ကို။ ဥပသကံမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။

တုဌော၊ သင်္ခေါသည၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလန္တံ၊ အပ္ပိန္နာသန္တံ၊ ဌာပမိဝိတ္တံ၊ သိ
 ယ၊ အလိုနည်းခြင်းရောင်ရဲလွယ်ခြင်း ကိလေသာမှ ဆိတ်ခြင်းတို့ကဲ့သို့။
 အာဟုဝတ္ထ၊ ဖြစ်ကြကုန်၏၊ ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌မူကား၊ ပါပဘိက္ခု၊ ယုတ်
 မာသောရဟန်းတို့သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊
 ပတ္တမိဝရံ၊ သမိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်
 လျှင်၊ တရမာနရူပေါ၊ အလျှင်တဆောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိက္ခမိတွာ၊
 ထွက်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ တေမတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊
 အာရောပေဿာမီတိ၊ ကြားလျှောက်အံ့ဟု၊ သာဝတ္ထာဘိမုခေါ၊ သာဝတ္ထိ
 ပြည်သို့ရှေးရှု၊ အာဂတ္တံ၊ လာခဲ့၍၊ အနုပုဗ္ဗန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ဘပဝန္တံ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အယံ၊ ကောကာလိ
 ကော၊ ဤကောကာလိကသည်၊ ဣမိနာကာရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်း
 ကိုလျှောက်သဖြင့်၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်လေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အထ
 ခေါ၊ ကောကာလိကောဘိက္ခုယေနဘဂဝါ၊ တေနုပသင်္ကမီတိ၊ အာဒိ၊ အထ
 ခေါ၊ ကောကာလိကောဘိက္ခုယေနဘဂဝါ၊ တေနုပသင်္ကမီ၊ ဤသို့အစရှိသော
 စကားကို၊ ဝတ္ထံ၊ မိန့်အပ်၏။ ။

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တုရိတတုရိတံ၊ အသောတလျှင်၊ အာ
 ဂန္တန္တံ၊ လာလတ်သော၊ တံ၊ ထိုကောကာလိကကို၊ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်တော်မူ၍
 သာလျှင်၊ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်တော်မူသည်ရှိသော်၊ အဂ္ဂသာဝကော၊
 တပည့်မြတ်ဖြစ်သောသာရိပုတ္တရာမောဂ္ဂလာန်တို့ကို၊ အက္ခောသိတုကာ
 မော၊ ဆဲရေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဂတောတိ၊ လာသံတည်းဟု၊ အညာသိ၊
 သိတော်မူ၏၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ပဒိုသေဇေတံ၊ ထာ၊ မြစ်အုံသောဌ၊
 သက္ကာနုခေါ၊ တတ်နိုင်အုံလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ ဆင်ခြင်
 တော်မူလက်သော်၊ နသက္ကာ၊ ငါဘုရားမတတ်နိုင်ချေ၊ တေသု၊ ထိုတပည့်
 မြတ်တို့၌၊ အပရုစ္ဆိတွာ၊ ပြစ်မှားလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဂတော၊ ရောက်လာ၏၊
 ကေသန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ပဒုမနိရိယ၊ ပဒုမရေ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိယတိ၊ ဖြစ်ရ
 လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်တော်မူ၏၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒိသ္မာဝိ၊ မြင်တော်မူသော်လည်း၊ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလာန်တို့သာ
 ရိပုတ္တရာမောဂ္ဂလာန်တို့အားလည်း၊ ဝရဟံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြားရ
 ၍၊ နနိသေဇေတိတိ၊ မဘာ၊ မြစ်လေဟု၊ ပရူပဝါဒမောစနတ္တံ၊ သူတပါးကဲ့ရဲ့
 ခြင်းမှလွတ်မိမ့်သောဌ၊ အရိယုပဝါဒဿ၊ အရိယာတို့ကို စွပ်စွဲခြင်း၏၊
 မဟာသာဝဇ္ဇာဘာဝဒဿနတ္ထု၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိသည်၏၊ အပြစ်ရှိပြီ

တော်မူအံ့သောဌာလည်း၊ မာဟဝန္တိ အာဒိနာ၊ မာဟဝံဉာဉ်သို့အစရှိသော
 နယနနည်းဖြင့်၊ တိက္ခတ္ထံ၊ သုံးကြိမ်၊ ပဋိသေခေါ်၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊
 ထိုစကား၌၊ မာဟဝန္တိ၊ မာဟဝံဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မာအာဟ၊
 မဆိုသင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ခာဘဏ၊ မပြောနှင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော
 အနက်တည်း၊ ပေသလာတိ၊ ပေသလာဟူသည်ကား၊ ဝိယသိသားသိလ
 ကိုချစ်မြတ်နိုးကုန်၏၊ သဒ္ဓါယိကောတိ၊ သဒ္ဓါယိကောဟူသည်ကား၊ သဒ္ဓါ
 ဝမာကာရော၊ ကြည်ညိုစေသော အခြင်းအရာရှိပေ၏၊ ပသဒ္ဓါဝဟော၊
 ကြည်ညိုခြင်းကိုဆောင်ပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ပစ္စယိကောတိ၊ ပစ္စယိကောဟူသည်ကား၊ ပစ္စယာကာရော၊ အ
 ကြောင်းပစ္စည်းအခြင်းအရာရှိ၏၊ ဧဝံ၊ ဤတရားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သ
 တည်းဟု၊ သန္နိဋ္ဌာဝဟော၊ ဆုံးဖြတ်၍ဆောင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဓိရပက္ကန္တဿာတိ၊ အဓိရပက္ကန္တဿဟူသည်
 ကား၊ ပက္ကန္တဿ၊ ဖဲ၍သွားသည်၊ သတော၊ ဖြစ်သောကောကာလိကအား၊
 နစိရေနော၊ မကြာမြင့်မီလျှင်၊ သဗ္ဗေ ကာယောယုဇော အဟောသိတိ၊
 သဗ္ဗေကာယောယုဇောအဟောသိဟူသည်ကား၊ ကေသဝ္ဗမတ္တဓိ၊ တဆံ
 ဖျားမျှသည်ဖြစ်သော၊ ဩကာသံ၊ အရပ်ကို၊ အဝဇ္ဇေဝ္ဋာ၊ မကြည်မူ၍၊
 သကလသဒါရံ ကိုယ်အလုံးကို၊ အဋ္ဌိနံ၊ အရိုးတို့ကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ ခွံဖောက်၍၊
 ဥဂ္ဂတာဟိ၊ ပေါက်ကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇိကာဟိ၊ အိုင်းအဖုတို့ဖြင့်၊ အဇ္ဈောတ္ထဋ္ဌံ၊
 လွှမ်းမိုးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုကောကာလိက၌၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာ
 ဝေန၊ ဘုရားရှင်၏အာနုဘော်အားဖြင့်၊ တံထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊
 ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုသည်၊ ဗုဒ္ဓါနု၊ ဘုရားရှင်တို့၏၊ သမ္ပုဒ်ဘာဝေ၊ မျက်
 မှောက်တော်၌၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ နဒေတိ၊ မပေး၊ ဒဿနုပစာရေပန၊ မြင်
 တော်မူလောက်သောဥပစာခုကိုကား၊ ဝိဇဟိတမတ္ထေ၊ လွှတ်သည်ရှိသော်
 ဝိပါကံ၊ မကောင်းသောအကျိုးကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဒေတံ၊ ပေး၏၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဿ၊ ထိုကောကာလိကအား၊ အဓိရပက္ကန္တဿ၊
 ထွက်သွား၍မကြာမြင့်မီ၊ ဝိဇ္ဇိကာ၊ အိုင်းအဖုတို့သည်၊ ဥဗ္ဗဟိ သု၊ ထကုန်
 ပေါက်ကုန်၏၊ ဧတေနော၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အဓိရပက္ကန္တဿကောကာ
 လိကဿာတိ၊ အဓိရပက္ကန္တဿကောကာလိကဿဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊
 အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုနေရာ၌ပင်
 လျှင်၊ နအဋ္ဌာသိ၊ မတည်လေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေဝဒေယျ၊ အကယ်၍
 ဆိုခြားအံ့၊ ကမ္မာနုဘာဝေန၊ မကောင်းသောကံ၏ အာနုဘော်အားဖြင့်၊ န

အဋ္ဌာသိ။မတည်မရပ်လေ။ဟိသန္တံ၊မှန်၏။ဩကာသကထံ၊အခွင့်ပြုထိုက်
သော၊ကမ္ဘံ၊ကံသည်။အဝသံ၊ခဏှံ၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်။ဝိပဿိ၊
အကျိုးကိုပေး၏။တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။တဿ၊ထိုကောကဝလီကအား။
တတ္ထ၊ထိုကိုယ်၊နေရာအရပ်၌။ဌာတံ၊တည်စိတ်သောဌာ၊နဇေတိ၊မလေး၊
သော၊ထိုကောကဝလီကကို။ကမ္ဘာနုဘာဝေန၊ကံ၌အာနုဘော်သည်။
စောဒိယမာနော၊ဘိုက်တွန်းနှိုးဆော်အပ်သည်ဖြစ်၍။အာသနော၊နေရာမှ။
ဥဋ္ဌာယ၊ယ၍။ပက္ကမိ၊ဗဲသွားလေ၏။ကဋ္ဌာယမတ္တိယောတိ၊ကဋ္ဌာယမတ္တိ
ယောဟူသည်ကား၊စိကကမတ္တိယော၊ဝဲကြိ၊ဝဲလွန်းမျှမာဏရှိသောအဖု
တို့သည်။အဟောသံ၊ဖြစ်ကုန်၏။ဗေဇ္ဇ၊ဝသလာစူကမတ္တိယောတိ၊ဗေဇ္ဇ၊ဝ
သလာစူကမတ္တိယော ဟူသည်ကား၊တရုဏဗေဇ္ဇ၊မတ္တိယော၊ဥဿုပ
ကင်းပမာဏရှိသောအဖုတို့သည်။ပရိဘိဇ္ဇံ၊သူတိ၊ပရိဘိဇ္ဇံ၊သူဟူသည်
ကား၊ပိဘိဇ္ဇံ၊သူ၊ကွဲပေါက်ကုန်၏။တာသု၊ထိုအဖုတို့သည်။ဘိန္ဒာသု၊ကွဲ
ပေါက်ကုန်သည်ရှိသော်၊သကလသရိရံ၊ကိုယ်အလုံးသည်။ပနသပက္ကံဝိ
ယ၊ပိန္နသိ၊မှည့်ကဲ့သို့၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။သော၊ထိုကောကဝလီကသည်။
ပက္ကန၊ကျက်သော၊ပက္ကန၊ကိုယ်ဖြင့်။အနယဗျသနံ၊အကျိုးမရှိပျက်စီး
ခြင်းသို့။ပက္ခာ၊ရောက်၍။ဒုက္ခာဘိဘူတော၊ဆင်းရဲဖြင့် နှိပ်စက်ခြင်းရှိ
သည်ဖြစ်၍။ဇေတဝနကောဋ္ဌကော၊ဇေတဝနကျောင်းတော် တံခါးမုတ်၌။
သယံ၊အိပ်လေ၏။အထ၊ထိုအခါ၌၊ဓမ္မသဝနတ္ထံ၊တရားတော်ကိုနာအံ့သော
ဌာ၊အာဂတားလာကုန်သော၊မနုဿာ၊လူတို့သည်။တံ၊ထိုကောကဝလီက
ကို၊ဒိသ္မာ၊မြင်ကြကုန်သည်ရှိသော်၊ကောကဝလီက၊အိုကောကဝလီက၊
မိ၊စက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိစွာ၊ကောကဝလီက၊အိုကောကဝလီက၊မိ၊စက်ဆုပ်
ဘွယ်ရှိစွာ၊ကံ၊သင်သည်။အယုတ္တံ၊မသင့်သောအမှုကို၊အကသိ၊ပြုလေ
၏။တကား၊ဣတိ၊ဤသို့။အတ္တနာဇော၊မိမိ၏သာလျှင်၊မခံ၊ခံတွင်းကို၊
နိဿာယ၊မြှဲ၍။အနယဗျသနံ၊အကျိုးမရှိပျက်စီးခြင်းသို့၊ပက္ခော၊ရောက်
လေ၏။ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟံသု၊ဆိုကြကုန်၏။တေသံ၊ထိုလူတို့၏၊သန္တံ၊အသံ
ကို၊သုတ္တာ၊ကြားရ၍။အာရက္ခဒေဝတာ၊ကိုယ်စောင့်နတ်တို့သည်၊မိကော
ရံ၊စက်ဆုပ်ဘွယ်သောအရာကို၊အကံသု၊ပြုကုန်၏။အာရက္ခဒေဝတာနံ၊
ကိုယ်စောင့်နတ်တို့၏၊သန္တံ၊အသံကို၊သုတ္တာ၊ကြားရ၍၊အာကာသဋ္ဌဒေဝ
တာ၊အာကာသဋ္ဌနတ်တို့သည်။ဣတိဣမိနာ ဥပါယေန၊ဤသို့သောအ
ကြောင်းဖြင့်၊ယာဝအတ္တနိဋ္ဌတာဝနာ၊အတ္တနိဋ္ဌဘုံတိုင်အောင်၊မိကောရော၊
စက်ဆုပ်ဘွယ်သောအရာသည်၊ဥပပါဒိ၊သင်ရှားဖြစ်၏။တဒါ၊ထိုအခါ၌။

စာတုဒီပေါနာမ၊ စာတုဒီပအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကောကာ
လိကာဿ၊ ကောကာလိကာ၏၊ ဥပဏ္ဍာယော၊ ဥပဏ္ဍာယံဆရာသည်၊ အနာဂါ
မိပသံ၊ အနာဂါမိဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ သုဒ္ဓါဝါသေသု၊ သုဒ္ဓါဝါသတုံ
တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောပိ၊ ထိုဥပဏ္ဍာယံဆရာ
သည်သည်၊ သမာပတ္တိယာ၊ သမာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထသည်ရှိသော်၊ တံမိ
ကာရံ၊ ထိုစက်ဆုပ်ဘွယ်ဟူသောအမှုအရာကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ အာဂမ္မ
ဇာနဲ့၍၊ ကောကာလိကံ၊ ကောကာလိကာကို၊ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလာနသု၊
ရှင်သာရိပုတ္တရာရှင်မောဂ္ဂလာနတို့၌၊ မိတ္တပသာဒဇနန္တံ၊ မိတ်၏ကြည်ညို
ခြင်းကိုဖြစ်စိန်သောငှါ၊ ဩဝဒိ၊ ဆုံးမ၏၊ သော၊ ထိုကောကာလိကသည်၊
တဿာပိ၊ ထိုဆရာဖြစ်သူ၏လည်း၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ အဂဟေတွာ၊ မနာယူ
၍၊ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ တမေဝ၊ ထိုစွင်စွဲတိုင်းသာလျှင်၊ အပရာ
ဇေတွာ၊ ဖြစ်သွား၍၊ ကာလံကတွာ၊ စုတေခြင်းကိုပြုသည်ရှိသော်၊ ပဒုမနိရိ
ယေ၊ ပဒုမရေ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်ရလေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အထခေါကောကာ
လိကောဘိက္ခုတေနဝ(ပ)အာဗာဓေနအာဗာသေတောတိ၊ အထခေါကော
ကာလိကောဘိက္ခုတေနဝ(ပ)အာဗာဓေနအာဗာသေတောဟူ၍၊ အာဟ၊
မိန့်တော်မူ၏၊ အထခေါဗြဟ္မာသဟမ္ပတိတိ၊ အထခေါဗြဟ္မာသဟမ္ပတိ
ဟူသည်ကား၊ အယံဗြဟ္မာ၊ ဤဗြဟ္မာသည်၊ ကော၊ အဘယ်မည်သောသူ
နည်း၊ ကသ္မာစပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပ
သင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဧတံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ အဂေါစ၊ လျှောက်လေ
သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း၊ အယံ
ဗြဟ္မာ၊ ဤသဟမ္ပတိဗြဟ္မာသည်၊ ကဿပဘဂဝတော၊ ကဿပမြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ သာသနေး၊ သာသနာတော်၌၊ သဟကောနာမ၊ သဟကအမည်ရှိ
သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အနာဂါမိ၊ အနာဂါမ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သုဒ္ဓါ
ဝါသေသု၊ သုဒ္ဓါဝါသတုံတို့၌၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်လေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုဒ္ဓါဝါသတုံ
တို့၌၊ သဟမ္ပတိဗြဟ္မာတိ၊ သဟမ္ပတိဗြဟ္မာဟူ၍၊ သဉ္ဇာနန္တံ၊ သိကြကုန်၏၊
သောပန၊ ထိုသဟမ္ပတိဗြဟ္မာသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ပဒုမနိရိယံ၊ ပဒုမရေကို၊ ကိတ္တ
ယိဿာမိ၊ ကြားလျှောက်အံ့၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းသံဃာတော်တို့အား၊ အာရေ၊ စေသတိ၊ ကြား
တော်မူလတ္တံ့၊ ကဿနုသန္တိကုသလာ၊ စကားစပ်လျှဉ်းခြင်း၌လိမ္မာကုန်
သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုပဒုမရေ၌၊ အာပုပ္ဖမာဏံ၊ အသက်

၏အတိုင်းအရှည်ကို၊ ပုစ္ဆိဿန္တိ၊ မေးလျှောက်ကုန်လတ္တံ့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည် တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာဝိက္ခန္တော၊ ကြားသည်ရှိသော်၊
 အရိယူပဝါဒေ၊ အရိယာကိုကဲ့ရဲ့စွပ်စွဲခြင်း၌၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ပကာ
 သေဿတိ၊ ကြားတော်မူလတ္တံ့၊ ဣတိဣဒိနာကာရဏေန၊ ဤသို့သောအ
 ကြောင်းဖြင့်၊ ဘဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊
 တေဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ မေးလျှောက်လေ၏။ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထေဝ၊ ထိုသဟမ္ပတိဗြဟ္မာ လျှောက်တိုင်းသာ
 လျှင်၊ အကာသိ၊ ထင်ရှားပြုတော်မူပေ၏။ အညတရောပိ၊ တယောက်
 လည်းဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏၊ တေန၊ ထို
 ရဟန်းသည်၊ ပုဗ္ဗော၊ မေးလျှောက်အပ်သောဘုရားသည်၊ သေယုထာပိ
 ဘိက္ခုတိအာဒိ၊ သေယုထာပိဘိက္ခု ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊
 မိန့်တော်မူပေ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ဝိသတိခါရိကောတိ၊ ဝိသတိခါရိကောဟူသည်
 ကား၊ မာဂမိဒကန၊ မာဂဓရာဇ်တိုင်း၌အသုံးအစွဲပြုသော၊ ပတ္ထေန၊ ကွင်း
 စားဖြင့်၊ စတ္တာဓရာပတ္တာ၊ လေးကွင်းစားတို့သည်၊ ကောသလရဋ္ဌေ၊ ကော
 သလတိုင်း၌၊ ဧကောပတ္တာ၊ တကွင်းစားသည်၊ ဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန
 ပတ္ထေန၊ ထိုသို့သောတကွင်းစားဖြင့်၊ စတ္တာဓရာပတ္တာ၊ လေးကွင်းစားတို့
 သည်၊ အာဠကံ၊ တပြည်သည်၊ ဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ စတ္တာရိအာဠကာနိ၊ လေး
 ပြည်တို့သည်၊ ဒေါဏံ၊ စရှုတ်သည်၊ ဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ စတုဒေါဏာ၊ လေးစ
 ရှုတ်တို့သည်၊ မာနိကာ၊ တတင်းသည်၊ ဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ စတုမာနိကာ၊
 လေးတင်းတို့သည်၊ ခါရိ၊ တတို့သည်၊ ဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တာယခါရိကာယ၊
 ထိုသို့သောတို့ဖြင့်၊ ဝိသတိခါရိကော၊ အတို့နှစ်ဆယ်သည်၊ တိလဝါဟော
 တိ၊ တိလဝါဟောဟူသည်ကား၊ တိလသကဋံ၊ နှင်းထွန်းတစ်၊ သည်၊
 အဗ္ဗုဒေါ နိရိယာတိ၊ အဗ္ဗုဒေါနိရိယော ဟူသည်ကား၊ အဗ္ဗုဒေါနာမ၊
 အဗ္ဗုဒ ခရေမည်သည်ကား၊ ကောစိ၊ တစုံတခုသော၊ ပစ္စေကနိရိယော၊
 အသီးအခြားဖြစ်သောခရေသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အင်္ဂိမိမိယေဝ၊ အင်္ဂိမိခရေပင်
 လျှင်၊ အဗ္ဗုဒဂဏနာယ၊ အဗ္ဗုဒသင်္ချာ၏အရေးအတွက်ဖြင့်၊ ပစ္စနောကာ
 သော၊ ကျက်ရာ အရပ်ကိုကား၊ အဗ္ဗုဒေါ နိရိယောတိ၊ အဗ္ဗုဒခရေဟူ၍၊
 ပုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ နိရဗ္ဗုဒါဒိသု၊ နိရဗ္ဗုဒခရေအစရှိသည်တို့၌၊ သေသောန
 ယော၊ ဤသို့သောနည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအဗ္ဗုဒခရေတို့
 ကိုဆိုရာ၌၊ ဝဿဂဏနာပိ၊ နှစ်၏အရေးအတွက်တို့ကိုလည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊

ဝေဒိသဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဟိဝိတ္ထာရယိ သာသိ၊ ထိုစကားကို ချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့။
သတံသဟဿာနိ၊ သိန်းတရာတို့သည်။ ကောဋိ၊ ကုဋေ အရေအတွက်သည်
ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ သတံသတသဟဿ
ကောဋိ၊ ကုဋေ သိန်းတရာ အရေအတွက်ရှိသောသင်္ချာသည်။ ပကောဋိနာမ
ပကောဋိမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သတံသတသဟဿပကောဋိယော၊
ပကောဋိသိန်းတရာတို့သည်။ ကောဋိပကောဋိနာမ၊ ကောဋိပကောဋိမည်
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သတံသတသဟဿကောဋိပကောဋိယော၊ ကော
ဋိပကောဋိသိန်းတရာတို့သည်။ နဟုတံ၊ နဟုတမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
သတံသတသဟဿနဟုတာနိ၊ နဟုတသိန်းတရာတို့သည်။ နိန္ဒဟုတံ၊
နိန္ဒဟုတမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သတံသတသဟဿနိန္ဒ ဟုတာ
နိ၊ နိန္ဒဟုတသိန်း တရာတို့သည်။ ကေတုသေသ၊ အဗ္ဗုဒ္ဓံ၊ အဗ္ဗုဒ္ဓသင်္ချာ
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ သိအဗ္ဗုဒ္ဓသင်္ချာမှ၊ ဝိသတိဂုဏံ၊ အဗ္ဗု
ဒ္ဓကိုရှင်အယ်ဖြင့် ဖြောက်ခြင်းသည်။ နိရဗ္ဗုဒ္ဓံ၊ နိရဗ္ဗုဒ္ဓမည်၏။ သဗ္ဗတ္ထံ၊
အလုံးစုံသော အထက်သင်္ချာတို့၌၊ ဝေသေသနယော၊ ဤနည်းကို။ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ကေဝိပန၊ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား။ တတ္ထတတ္ထံ၊
ထိုထိုသောငဲ့တို့၌၊ ပရိဒေသနာနတ္ထေနိ၊ ပိုကြွေးခြင်းထူးသောအားဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ကမ္မကရယနာနတ္ထေနိ၊ ကမ္မကရဏ ထူးသောအားဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ဣမာနိနာမာနိ၊ ဤအမည်တို့ကို။ လတ္တံ၊ ရအင်ကုန်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အပရေ၊ အပရေဆရာတို့သည်။ ဧတေ၊ ထိုငဲ့
တို့သည်။ ဝိတနုကာဝေ၊ သောငဲ့တို့သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေန္တိ၊
ဆိုကုန်၏။ အထာပရန္တိ၊ အထာပရံဟူသည်ကား။ တေတ္ထဝိသေသတ္ထဒီပ
ကံ၊ ထိုသို့သော အနက်၏ ထူးသော အနက်သဘောကို ပြတတ်သော၊
ဂါထာဗန္ဓံ၊ ဂါထာဖွဲ့ခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိသန္တံ၊
မှန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာတို့တွင်၊ ပါဠိဝသေန၊ ပါဠိ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိသတိ
ဂါထာသု၊ ရှစ်ဆယ်သော ဂါထာတို့၌။ သတံသဟဿာနန္တိ၊ သတံသ
ဟဿနံဟူ၍၊ ကောဝေ၊ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော၊ အယံဂါထာ၊ ဤဂါထာ
သည်။ ဂုတ္တတ္ထဒီပကာဝေ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအနက်ကို ပြတတ်သောဂါ
ထာသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေသ၊ ကြွင်းသောဂါထာတို့သည်။
ဝိသသတ္ထဒီပကာဝေ၊ ထူးသော အနက်ကိုပြကုန်သည်သာလျှင်တည်း။
ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့။ အဝသာနေ၊ အဆုံး၌။ ဂါထာဒ္ဓယမေဝ၊ ဂါထာရှစ်ခု
တို့၏အပေါင်းသည်သာလျှင်၊ မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊ မဟာအဋ္ဌကထာ၌။

ဝိနိစ္ဆိတပါဠေ၊ ဆုံးဖြတ်သောပါဌ်၌နိစ္စိမရှိ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိသတိ
ဂါထာသုတိ၊ ဝိသတိ ဂါထာသုဟူ၍၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အဝါရဌာ၊
ဆိုကုန်ပြီ။ ။

တတ္ထတာသုဂါထာသု၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ကုဓာရီတိ ကုဓာရီဟူသည်
ကား၊ အတ္တန္တေဒကဋ္ဌေန၊ မိမိကိုယ်ကိုဖြတ်သောအနက်ဖြင့်၊ ကုဓာရီသဒ္ဓိ
သာ၊ ဓားသွားနှင့်တူသော၊ ပရသဝါစာ၊ ရှန်ရင်းကြမ်းတန်းသော စကား
သည်၊ ဇာယတေ၊ ဖြစ်၏၊ ဆိန္ဒတိတိ၊ ဆိန္ဒတိ ဟူသည်ကား၊ ကုသလ
မူလသစ်၊ တံ၊ ကုသိုလ်လျှင်အရင်းရှိသည်ဟုဆိုအပ်သော၊ အတ္တနော၊
မိမိ၏၊ မူလံယေဝ၊ အမြစ်အရင်းကိုသာလျှင်၊ နိကန္တတိ၊ ဖျက်ဆီး၏၊ နိန္ဒိ
ယန္တိ၊ နိန္ဒိယံဟူသည်ကား၊ နိန္ဒိတဗ္ဗံကဲ့ရဲ့အပ်သော၊ တံဝါဝိ၊ ထိုသူကို
လည်း၊ နိန္ဒတိကဲ့ရဲ့၏၊ ယောပသံသိယောတိ၊ ယောပသံသိယောဟူသည်
ကား၊ ဥတ္တန္တေဒနု၊ ဖြတ်သောအနက်ဖြင့်၊ ပသံသာရဟော၊ ခြီးမွမ်းခြင်းငှါ
ထိုက်သော၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံဝါ၊
ထိုခြီးမွမ်းခြင်းငှါထိုက်သောသူကိုလည်း၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ပါဝိန္နတာဒိ
နိ၊ မကောင်းသောအလိုရမ္မက်အစရှိသည်တို့သို့၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊
ဂရဟတိ၊ ကဲ့ရဲ့၏၊ ဝိစိနာတိတိ၊ ဝိစိနာတိဟူသည်ကား၊ ဥပစိနာတိ၊ ဆည်း
ဖူး၏၊ ကံလိန္တိ၊ ကလိဟူသည်ကား၊ အပရာဇံ၊ အပြစ်ကို၊ အယံကလိတိ၊
အယံကလိဟူသည်ကား၊ အယံအပရာဇော၊ ဤအပြစ်ရှိသောသူသည်၊
အက္ခေသုတိ၊ အက္ခေသုဟူသည်ကား၊ ဇုတကီဠနအက္ခေသု၊ အံကစား
သူတို့၌၊ သဗ္ဗဿာပိသဟ၊ ပိအတ္တနာတိ၊ သဗ္ဗဿာပိသဟာပိအတ္တနာဟူ
သည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သဗ္ဗေန၊ အလုံးစုံသော၊ ဇေနနပိ၊ ဥစ္စာနှင့်
လည်းကောင်း၊ အတ္တနာပိ၊ မိမိနှင့်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗိ၊ အတူတကွ၊ သုဂ
တေသုတိ၊ သုဂတေသု ဟူသည်ကား၊ သုဠု၊ ကောင်းစွာ၊ ဂတတ္တာ၊ ဆို
တော်မူတတ်သည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုန္ဓရံ၊ အလွန်ကောင်းသော၊ ဌာနံ၊
နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့၊ ဂတတ္တာ၊ ကြွသွားတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သုဂတ
နာမကေသု၊ သုဂတအမည်တော်ရှိကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓသာဝကေသု၊
ဘုရားပစ္စေက ဗုဒ္ဓါသာဝကပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ မနံပဒေါသယေတိ၊ မနံပဒေါသ
ယေဟူသည်ကား၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မနံမနသာ၊ မိမိ
စိတ်ဖြင့်၊ ပဒုသေယျ၊ ပြစ်မှားငြားအံ့၊ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အယံ
မနောပဒေါသောဇေဝ၊ ဤသို့သောစိတ်၏ ပြစ်မှားခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဇေဝံ၊
ဤသို့၊ မဟတ္တတရော၊ ကြီးလှစွာသော၊ ကလိ၊ အပြစ်သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

၂၃၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

ရတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊ အတတ်ကြောင့်၊ မဟတ္တက
 ရော၊ ကြီးသောအဖြစ်ရှိသနည်း၊ သတသဟဿာနံ၊ အနှစ်တသိန်းပတ်လုံး
 ပါပါပကံ၊ မကောင်းကျိုးသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတီးဖြစ်
 တတ်၏၊ ဝဿဂဏနာယ၊ နှစ်တို့၏အရေအတွက်ဖြင့်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 သောကာလော၊ ထိုခရီးသောကာလသည်၊ ဇေတ္တကော၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်
 ရှိ၏၊ ယံကာလံ၊ အကြင်ကာလပတ်လုံး၊ အရိယဂရဟိဝါဝဉ္စ၊ အရိယာတို့
 သည်ကဲ့ရဲ့အပ်သောစံကောင်းကိုလည်းကောင်း၊ မနုဉ္ဏမိတ်ကိုလည်းကောင်း၊
 ပဏီဓာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ပါပကံ၊ မကောင်းသော၊ နိရိယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပေ
 တိ၊ ရောက်စေတတ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပရမင်္ဂေသံ၊ ပစ္စတိ၊ ကျက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ရတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဣဒံပ
 ရိန္ဒေဒံ၊ ဤအပိုင်းအခြားသည်၊ သင်္ခေပေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ပရမနိရိယ
 ပရမင်္ဂေသံ၊ အယုတ္တမာဏံ၊ အသက်၏အတိုင်းအရှည်တည်း။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အပရေနဝိ၊ တပါးလည် ဖြစ်သော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊
 အယမေဝ၊ ဤအရိယူပဝါဒကံသည်ပင်လျှင်၊ မဟတ္တရော၊ အထူးသဖြင့်
 ကြီးသော၊ ကလိယော၊ အဖြစ်သည်၊ သုဂတေသု၊ လာခြင်းကောင်းသော
 ဘုရားအစရှိသည်တို့၌၊ မနံ၊ မိတ်ကို၊ ပဒူသေတိ၊ ဖြစ်မှားစေ၏၊ ဣမမတ္ထံ၊
 ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝိဘာဝေန္တော၊ ထင်ရှားစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ 'အဘူတ
 ဝါဒီတိအာဒိ'၊ အဘူတဝါဒီဤသို့အစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်
 မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အဘူတဝါဒီတိ၊ အဘူတဝါဒီဟူသည့်ကား၊ အရိ
 ယူပဝါဒဝသေန၊ အရိယူပဝါဒ၏အစွမ်းဖြင့်၊ အလိကဝါဒီ၊ မမှန်ဟုတ်
 သောစကားကို ဆိုတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိရယန္တိ၊ နိရယံဟူသည်
 ကား၊ ပရမာဒိ၊ ပရမအစရှိသောငရဲသို့၊ ပစ္စသမာဘဝန္တိတိ၊ ပစ္စသမာဘ
 ဝန္တိဟူသည်ကား၊ ဣတော၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်မှ၊ ပဋိဂတိံ၊ တစုံသွား
 သည်ရှိသော်၊ နိရယူပပတ္တိယာ၊ ငရဲ၌ ပဋိသန္ဓေနေသဖြင့်၊ သမာ၊ အ
 ကြောင်းအားလျော်စွာ၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပရတ္ထာတိ၊ ပရတ္ထဟူသည်
 ကား၊ ပရယောဂေ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ ကိဉ္ဇဘိယျော၊ ဆိုတွယ်ရှိသေး၏၊
 အပ္ပဒုဋ္ဌဿာတိဇေတ္ထံ၊ အပ္ပဒုဋ္ဌဿဟူသောဤပုဒ်၌၊ မနေပဒေါသာဘာဝေ
 န၊ နှလုံးဖြစ်မှားခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အပ္ပဒုဋ္ဌော၊ မဖြစ်မှားအပ်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဝိဇ္ဇာမလာဘာဝေန၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောအညစ်အကြေး
 မရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပါရိစ္ဆာဘာဝေ
 န၊ မကောင်းသော အလိုရမ္မက်မရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အနဂါဏာတိ၊ ကိ

လေသာ တည်းဟူသော မြူမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တည်းဟူ၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ
 အပ်နံ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အပဒုဋ္ဌတ္တာ၊ မဖြစ်မှားအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 သုဒ္ဓဿ၊ စင်ကြယ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သုဒ္ဓတ္တာ၊ စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ အနဂ်ဏဿ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မြူမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏။ ။

ဇေ၊ ဤသို့၊ သုဂတေသု၊ ဘုရားအစရှိသောသူတော်ကောင်းတို့၌၊ မနော
 ပဒေါသဿ၊ နှလုံးဖြစ်မှားခြင်း၏ မဟတ္တရေကလိတာဝံ၊ အထူးသဖြင့်ဦး
 သောအဖြစ်ရှိသည်ကို၊ သာဓေတွာ၊ ပြီးစေ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝါရိတ
 ဝတ္ထု၊ ဂါထာနာမ၊ တားမြစ်ကြောင်းဖြစ်သောဂါထာမည်ကုန်သော၊ ဝုဒ္ဓသ
 ဂါထာ၊ တဆွဲလေးဂါထာတို့ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဣမော၊ ဤဂါထာတို့
 ကို၊ ကောကာလိကံ၊ ကောကာလိကကို၊ ပိယမာနမေဝ၊ ချစ်မြတ်နိုးသည်
 ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဩဝဒန္တေန၊ ဆိုသုံးမလိုသော၊ အာယသ္မတာမဟာမောဂ္ဂ
 လာနေန၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ ဝုတ္တာကိရ၊ ဆိုအပ်ကုန်သတတ်၊
 ဧကေ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်၊ မဟာဗြဟ္မနာတိ၊ မဟာဗြဟ္မာကြီးဟူ၍
 လည်း၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏။ တာသံဂါထာနံ၊ ထိုဂါထာတို့၏၊ ဣမိနာ
 သုက္ကေန၊ ဤသုတ်၌၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဧကသင်္ဂဟတ္ထံ၊ တပေါင်းတည်း
 သင်္ဂြိုဟ်အံ့သော၌၊ ယောလောဘာရဏေနယုတ္တောတိအာဒိ၊ ယောလော
 ဘာရဏေနယုတ္တော ဤသို့အစရှိသော၊ အယံကထာမဂ္ဂေါ၊ ဤစကားအစဉ်
 သည်၊ ဥဒ္ဓေသော၊ အကျဉ်းပြကြောင်းတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊
 ပဌမဂါထာယ၊ ရှေးဦးစွာသောဂါထာ၌၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ရဇဏတိ၊ ရဇဏ
 ဟူ၍၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌတ္တာ၊ ပြအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနေကက္ခတ္တံ၊ အကြိမ်များ
 စွာ၊ ပဝတ္တတ္တာဝါ၊ ဖြစ်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ လောဘောယေ
 ဝ၊ လောဘတရားသည်ပင်လျှင်၊ ဧကော၊ ကိလေသာမည်၏၊ ဧတံ၊ ဤလော
 ဘာရဏဟူသောစကားသည်၊ တဏှာယံ၊ တစ်ခြင်းတဏှာ၏၊ အဓိဝစနံ
 နာမံ၊ အမည်တည်း၊ အဝဒညူတိ၊ အဝဒညူဟူသည်ကား၊ အဝစနညူ၊
 သူးတင်ကောင်းတို့၏တရားစကားကိုမလိုက်နာကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနန္ဒိ၊ ဘုရား
 တို့၌လည်း၊ ဩ ဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ အဝဟဏေန၊ မယူမလိုက်နာသဖြင့်၊
 အဝဒညူ၊ အဝဒညူမည်၏၊ မစ္ဆရိတိ၊ မစ္ဆရိဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဝိမေစ္ဆရိ
 ယေန၊ ငါးပါးအပြားရှိသောဝန်တုံခြင်းဖြင့်၊ အဂ္ဂသာဝကနံ၊ တပည့်မြတ်
 တို့၌၊ ဘောဒကာမတာယ၊ ကွဲပြားခြင်းကိုအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပေသု
 ကိယသ္မိံ၊ ချောပစ်သောစကား၌၊ အနုယုတ္တော၊ အဘန်တလဲလဲယှဉ်၏။

၂၃၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

သေသံ၊ အကြွင်းဖြစ်သောစကားသည်၊ ပါကဋမေဝထင်ရှားသည်သာ
 တည်း၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုသတ္တံ သောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတီးဖြစ်
 ၏၊ အာဝုသောကောကာလိက၊ ငါ့ရှင်ကောကာလိက၊ တုမ္မာဒိသော၊ သင်
 ကဲ့သို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အယုတ္တလောဘတဏှာယ၊ မလျှောက်ပတ်သော
 လောဘတဏှာ၌၊ လောဘရုဏေ၊ အထပ်ထပ်သောတပ်မက်ခြင်း၌၊ အနု
 ယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ အသန္န၊ သန္နီတရားမရှိ၊ ကဒရိယော၊ စဉ်းလဲ
 ၏၊ အဝဇည၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရားစကားကိုမလိုက်နာတတ်၊ မန္တ
 ရိယော၊ ဝန်တိုတတ်၏၊ ပေသုဏိယသ္မိံ၊ ချောပစ်သော စကား၌၊ အနု
 ယုတ္တော၊ အတန်တလဲလဲယှဉ်၏၊ သေ၊ ထိုကောကာလိကသည်၊ ဝစသား
 နှုတ်ဖြင့်၊ အညံ့၊ တပါးသော၊ အပရိဘာသနေယုတ္တံ၊ ဆဲရေးခြင်းငှါလည်း
 မထိုက်သော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပရိဘာသတိ၊ ဆဲရေးမြည်တင်း၏၊ တေန၊
 လိုကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ မုခဒ္ဒဂ္ဂါတိဂါထတ္ထယံ၊ မုခဒ္ဒဂ္ဂါအစရှိ
 သောဂါထာသုံးခုတို့၏အပေါင်းကို၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

☞

တသားထိုဂါထာ၏၊ အယံ၊ ဤဆိုသတ္တံ သည်ကား၊ အနုတ္တနပဒေတ္ထော
 မပေါ်သောပုဒ်၏အနက်တည်း၊ မုခဒ္ဒဂ္ဂမုခဝိသမံ၊ မညီမညွတ်သောစကား
 ကိုဆိုတတ်သောသူ၊ ဘူတဝိဂတ၊ ဟုတ်သောစကားမှကင်းသောသူ၊ အ
 လိကဝါဒီ၊ မမှန်သောစကားကိုဆိုလေ့ရှိသောသူ၊ အနုရိယအသပ္ပုရိသ၊
 သူတော်မဟုတ်သောသူ၊ တုနဟုတုတဟတဗုဒ္ဓိနာသက၊ ကြံမြတ်သော
 စီးပွားချမ်းသာကို ဖျက်ဆီးတတ်သောသူ၊ ပါပ၊ ယုတ်မာသောသူ၊ ပုရိ
 သန္တအန္တိမပုရိသ၊ ဆုံးရှုံးသောယောကျ်ား၊ ကလိအသကပ္ပိပုရိသ၊ စဉ်းလဲ
 ကောက်ကျစ်အသရေမရှိသောယောကျ်ား၊ အဝဇာတ၊ ယုတ်သောသား၊
 ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရား၏၊ အဝဇာတပုတ္တံ၊ ယုတ်သောသားတည်း၊ ရေမာကိရသီ
 တိ၊ ရေမာကိရသီဟူသည်ကား၊ ကိလေသရဇံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော
 မြို့ကို၊ အတ္တနိ၊ မိမိကိုယ်၌၊ ပက္ခိပသိ၊ ထည့်သွင်း၏၊ ပပတန္တိ၊ ပပတံဟူ
 သည်ကား၊ သောတ္တံ၊ ငရဲတည်းဟူသောထုံးအိုင်သို့၊ ပပါတန္တိ၊ ပပါတံဟူ
 ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌ်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ သောဇေ၊ ထိုငရဲဟူသောအိုင်
 သည်ပင်လျှင်၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ပပဒန္တိ၊ ပပဒံဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊
 ပါဌ်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ မဟာနိရိယံ၊ ငရဲကြီးတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 လျှင်၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဇေတိဟတန္တိ၊ ဇေတိဟတံဟူသော၍ပုဒ်၌
 ဟဣတိ အယံသန္ဓေ၊ ဟဟူသော ဤသန္ဓေသည်၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်
 တည်း၊ တန္တိ၊ တံဟူသည်ကား၊ ကုသလာကုသလံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်

ဟုဆိုအပ်သော၊ တံကမ္ဘံ၊ ထိုကံကို၊ ဥပစိတံ၊ ဆည်းဘူး၊ အပ်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဟတန္တိ၊ ဟတံဟူသည်ကား၊ ဂတံ
 ဝဇ္ဇိပန္နံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ဥပစိတံ၊ ဆည်းဘူးအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သုခါဇိတိ၊ သုခါဇိဟူသည်ကား၊ တဿကမ္ဘဿ၊
 ထိုသို့သောအမှုကို၊ ကတတ္ထာ၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သာမီ၊ အရှင်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ ဖြစ်၏၊ သေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တံကမ္ဘံ၊ ထို
 ကံကို၊ လတတေ၊ ရသည်သာတည်း၊ အဿ၊ ထိုမကောင်းမှုကံရှိသော
 ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ တံကမ္ဘံ၊ ထိုကံသည်၊ နနဿတိ၊ မပျောက်မပျက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း၊ လတ
 တိ၊ ရ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကိဗ္ဗိသကာရိ၊ ကြမ်းကြုတ်စွာပြုလေ့ရှိသော၊
 မဇ္ဇော၊ လူရိုက်သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို၊ ပရလောကော၊ ငရဲတည်းဟူ
 သောတမလွန်ဘဝ၌၊ ပဿတိ၊ မြင်ရ၏၊ ဣဒါနိ၊ ဤယခုအခါ၌၊ ယံဒုက္ခံ၊
 အကြင်ဆင်းရဲခြင်းကို၊ မဇ္ဇော၊ လူရိုက်သည်၊ ပဿတိ၊ မြင်ရ၏၊ တံဒုက္ခံ၊
 ထိုဆင်းရဲခြင်းကို၊ ပကောသေန္တော၊ တင်ရှားပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍
 အယသံကုသမာဟတဌာနန္တိအာဒိ၊ အယသံကုသမာဟတဌာနံ ဤသို့
 အစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပရိ
 မဥပနဂါထာယ၊ ရှေးထက်ဝက်သောဂါထာ၌၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အတ္ထော
 အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ထိအပ်၏၊ အယသံကုသမာဟတံ၊ သံ
 တံသင်းတို့ဖြင့်အမြဲနှုတ်အပ်ထားသော၊ ယံတံဌာနံ၊ အကြင်အရပ်ကို၊ သန္ဓာ
 ယ၊ ရည်၍၊ တဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တမေနံဘိက္ခဝေနိရယပါလာ
 ပဉ္စဝိမဗန္ဓနံနာမကာရဏံကာရေန္တိတိ၊ တမေနံဘိက္ခဝေနိရယပါလာပဉ္စဝိ
 မဗန္ဓနံနာမကာရဏံကာရေန္တိ ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံ၊ ထိုကမ္မကရဏပြု
 ရာအရပ်သို့၊ ဥပေန္တိ၊ ကပ်ရောက်လေကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥပေန္တော၊ ကပ်
 ရောက်ကုန်သော်လည်း၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ အာဒိတ္တဿ၊ ရဲရဲငြိ
 သော ပထဝီသံ၊ သံမြေကြီး၌၊ နိပ္ပဇ္ဇာပေတွာ၊ အိပ်စေ၍၊ နိရိယပါလေဟိ၊
 ငရဲထိန်းတို့သည်၊ ပဉ္စသုဋ္ဌာနနုဿ၊ ငါးပါးသောအရပ်တို့၌၊ အကောဋိယမာ
 နံ၊ ရိုက်နှုတ်အပ်သော၊ တတ္ထဝိလသင်္ခါတံ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်သော
 တံသင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဝိဏ္ဏဝေရိ၊ ထက်သောအသွားရှိသော၊ အယ
 သူလံ၊ သံဘံကျင်သို့၊ ဥပေန္တိ၊ ချဉ်းကပ်ရကုန်၏၊ ယံဝုဇ္ဇနံ၊ အကြင်စကားကို
 သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ တဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တတ္ထံအယောဝိလံ
 ဟတ္ထေဝမေန္တိတိအာဒိ၊ တတ္ထံအယောဝိလံ ဟတ္ထေဝမေန္တိ ဤသို့အစရှိ

၂၃၆

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

သောဂါထာပုဒ်ကို၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ တတော၊ ထိုဂါထာမှ၊ ပရာ၊
 နောက်ဖြစ်သော၊ ဥပဓုဂါထာ၊ ထက်ဝက်သော ဂါထာကို၊ အနေကောနိ
 ဝဿသဟဿာနိ၊ အထောင်မကများစွာသောနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ တတ္ထံ၊ ထို
 ခရီး၊ ပစ္စိဘွာ၊ ကျက်ရ၍၊ ပက္ကာဝသေသာနုဘဝနတ္ထံ၊ ကျက်ပြီးသည်မှ
 ကြွင်းသော အကျိုးကိုခံစားအံ့သောဌ၊ အနုပုဗ္ဗန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ခါရောဒ
 ကနဒိတိရံ၊ ဆားငံခရီးသောမြစ်နားသို့၊ ဂတဿ၊ ရောက်သောခရီးသူအား
 ကတ္တံ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်သော၊ ယံကံအယောဂုဠံ၊ အကြင်သံထွဲခဲ
 ကို၊ မုခေ၊ ခံတွင်း၌၊ ပက္ခိပန္တိ၊ ယဉ်သွင်းကုန်၏၊ တတ္ထံ၊ ရဲရဲငြိသော၊ တမ္ဗ
 လောဟံ၊ ကြေးနီရေကို၊ မုခေ၊ ခံတွင်း၌၊ အာသိဗ္ဗန္တိ၊ လောင်းကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုဂုဏ္ဌာကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်
 ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တတ္ထံ၊ ထိုစကား၌၊ အယောတိ၊ အယောဟူသည်ကား၊
 လောဟံ၊ သံသည်၊ ဂုဠသန္ဓိတန္တိ၊ ဂုဠသန္ဓိတံဟူသည်ကား၊ ဗေလုဝ
 သဏ္ဌာနံ၊ ဥသျှစ်သီးသဏ္ဌာန်ရှိ၏၊ ဧတ္ထံ၊ ဤအရာ၌၊ အယောဂဟဏေနဝ၊
 အယောသဒ္ဓါကိုယူသဖြင့်လည်း၊ တမ္ဗလောဟံ၊ ကြေးနီကို၊ ဂယတိ၊ ယူ
 အပ်၏။ ဣတရေန၊ ဤမှတပါးဖြင့်၊ အယောဂုဠံ၊ သံထွဲခဲကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိ
 အပ်၏။ ပတိဂ္ဂပန္တိ၊ ပတိဂ္ဂပံဟူသည်ကား၊ ကတကမ္မာနုဂ္ဂပံ၊ ပြုမိဘူးသော
 အကုသိုလ်ကံအားလျော်စွာ၊ ။

တတော၊ ထိုဂါထာမှ၊ အပရာသု၊ တပါးကုန်သော၊ ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့
 ၌၊ နဟိဝဂ္ဂုတိ၊ နဟိဝဂ္ဂဟူသည်ကား၊ ဂဗ္ဘသ၊ ကပ်ကုန်လော၊ ပဟရ
 ထ၊ ရိုက်ကုန်သော၊ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားတို့ကို၊ နိရယက
 ပါလော၊ ခရီးထိန်းတို့သည်၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုကြကုန်လျက်၊ မရရဝစနံ၊ သာယာ
 သောစကားကို၊ နဝဒန္တိ၊ မဆိုကြကုန်၊ နာဘိဇဝန္တိတိ၊ နာဘိဇဝန္တိဟူ
 သည်ကား၊ သုခဘာဝေန၊ ချမ်းသာစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ အတိမုခါ၊ ရှေးရှုမျက်
 နှာရှိသည်ဖြစ်၍၊ နဇဝန္တိ၊ မကပ်ကုန်၊ သုမုခါ၊ ကောင်းသောမျက်နှာရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ နဥပသကံမန္တိ၊ မချဉ်းကပ်ကုန်၊ အနုယဗျသနံ၊ အကျိုးမရှိပျက်စီး
 မြင်းသို့၊ အာဝဟန္တာဝေ၊ ဆောင်ကုန်၍သာလျှင်၊ ဥပသကံမန္တိ၊ ချဉ်းကပ်
 ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နတာဏမုပေန္တိတိ၊
 နတာဏမုပေန္တိဟူသည်ကား၊ တာဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်၊ သေဏံ၊ ပုံး
 လျှိုးရာသည်၊ ပဋိသရဏံ၊ အပြုကိုးကွယ်ရာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နဥပ
 ဝန္တိန္တိ၊ မကပ်လာကုန်၊ ဝဗ္ဘန္တော၊ ဖမ်းလိုကုန်သည်၊ ဟနန္တောဝေ၊ သတ်လို
 ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဥပေန္တိ၊ ချဉ်းကပ်လာကုန်၏။ ဣတိ၊

ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အင်္ဂါရေသန္တတေ သေန္တိတိ၊
 အင်္ဂါရေသန္တတေသေန္တိဟူသည်ကား၊ အင်္ဂါရေပဗ္ဗတံ၊ မီးကျိုတောင်
 ထက်သို့၊ အာရောဂီတာ၊ တက်စေအပ်ပြီးသော်၊ သယမာနာ၊ အိပ်စေအပ်
 ပြီးသော်၊ အနောနိဝဿသဟဿာနိ၊ အထောင်မကများစွာသောနှစ်
 တို့ပတ်လုံး၊ သန္တထေ၊ ခင်းအပ်သော၊ အင်္ဂါရေ၊ မီးကျို၊ ရုဋ္ဌ၊ သေန္တိ၊ အိပ်ရ
 ကုန်၏၊ ဂိနိံ သမ္ပန္တလိတန္တိ၊ ဂိနိံ သမ္ပန္တလိတံဟူသည်ကား၊ သမန္တတော၊
 ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ပဇ္ဇလိတသဗ္ဗဒိသာသုစ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်သောအ
 လုံးစုံသောအရပ်တို့၌လည်း၊ အတ္တိံ၊ မီးသို့၊ ပရိသန္တိတိ၊ ပရိသန္တိဟူသည်
 ကား၊ မဟာနိရိယေ ငရဲကြီး၌၊ ပက္ခိတ္တာ၊ ထည့်သွင်းအပ်ကုန်သည်။ သမာနာ
 ဖြစ်ရကုန်သျှက်၊ ဩဂါဟန္တိ၊ သက်ဝင်ကုန်၏။ မဟာနိရိယေ၊ နာမ၊ ငရဲကြီး
 အမည်ရှိသော၊ ယော၊ အကြင်ငရဲသည်။ အတ္ထိ ရှိ၏။ သောမဟာနိရိယော၊
 ထိုငရဲကြီးသည်။ စတုကဏ္ဍော၊ လေးထောင့်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆို
 လို၏။ ယံ၊ အကြင်ငရဲကြီးကို၊ ယောဇနသတေ၊ ယူဇနာတရာသောအရပ်၌၊
 ဌတော၊ တည်၍၊ ပဿတံပဿန္တာနံ၊ ကြည့်ကုန်သောသူတို့၏။ အက္ခိနိ၊
 မျက်စိတို့သည်၊ ဘိဇ္ဇန္တိ၊ ကွဲကုန်၏။ ဇာလေနဝဩဒ္ဓဟိယာနာတိ၊ ဇာလေန
 ဝဩဒ္ဓဟိယာနဟူသည်ကား၊ အယောဇာလေန၊ သံကွန်ယက်ဖြင့်၊ ပလိဝေ
 ဌေတွာ၊ ငွှေးယွက်ရစ်ပတ်၍၊ မိဂလုဒ္ဓကာ၊ သားမူဆိုးတို့သည်၊ ဂိဂံ၊ သား
 သမင်ကို၊ ဟနန္တိ၊ ဝိ၊ သတ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဟနန္တိ၊ သတ်ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ကမ္မ
 ကရဏံ၊ ဤကမ္မကရဏအစီအရင်သည်။ ဒေဝဗ္ဗတေ၊ ဒေဝဗ္ဗတသုတ်၌၊
 အဝုတ္တကမ္မကရဏံ၊ မဆိုအပ်သောကမ္မကရဏအစီရင်တည်း။ အန္ဓံ ဝတိ
 မိသမာယန္တိတိ၊ အန္ဓံ ဝတိမိသမာယန္တိဟူသည်ကား၊ အန္ဓကာရေန၊ အ
 ဓိက်တိုက်ဖြင့်၊ အန္ဓမေဝ၊ ကန်းသောသူကဲ့သို့၊ ဗယလန္ဓကာရံတိမိသန္တိ
 သညိတံ၊ များစွာသောအဓိက်တိုက် အခြင်းအရာရှိသည်ဖြစ်၍ အလွန်
 ဓိက်၏ဟုမှတ်အပ်သော။ ရမရောရုဝံနာမ၊ ရမရောရုဝ အမည်ရှိသော။
 နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဝန္တန္တိ၊ သွားရကုန်၏။ တတြ၊ ထိုငရဲ၌၊ နေသံ၊ ထိုငရဲသူတို့
 ၏၊ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့သည်၊ ခရရမံ၊ ကြမ်းသောမီးခိုးကို၊ စာယိတွာ၊ နင်း
 ရှုပ်မိလေသောကြောင့်၊ ဘိဇ္ဇန္တိ၊ ကိရ၊ ပေါက်ကွဲကုန်သတတ်၊ တေန၊ ထို
 ကြောင့်၊ အန္ဓံ ဝါတိ၊ အန္ဓဝဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏။ တံဝိတ္ထတံယထာမဟိ
 ကာယောတိ၊ တံဝိတ္ထတံယထာမဟိကာယောဟူသည်ကား၊ တဉ္စအန္ဓတိ
 မိသံ၊ ထိုအလွန်ဓိက်သောအဓိက်တိုက်သည်လည်း၊ မဟိကာယာဝိယ၊
 ဆီးနှင်းတို့ကဲ့သို့၊ ဝိတ္ထတံ၊ ကျယ်ပြန့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ အယံ၊

ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝိတတန္တိ၊ ဝိတတံဟူ၍လည်း၊
ပါဠော၊ ပါဠိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇောတိ၊ စီးမီးတောက်ကိုလည်း၊ နှုတ်ယူ
တော၊ ဖျက်ဆီးသောအားဖြင့်၊ ဝိတတံ၊ ထိုမှဤမှပိတ်သောသတောသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒန္တိကမ္မကရဏံ၊ ဤကမ္မကရဏ သည်လည်း၊ ဒေဝဒု
တေ၊ ဒေဝဒုတသုတ်၌၊ အဝတ္ထကမ္မကရဏမေဝ၊ မဆိုအပ်သောကမ္မကရ
ဏသည်သာတည်း၊ အထလောဟမယန္တိ၊ အထလောဟမယံဟူသည်
ကား၊ အယံပနလောဟကုန္တိ၊ ဤလောဟကုန္တိငဲ့အိုးသည်၊ ပထဝိပရိ
ယန္တိကာ၊ မြေကြီးလျှင်အဆုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ စတုဟိနဟုတဝိကာနိ၊ လေး
သောင်းယူဇနာအလွန်ရှိကုန်သော၊ နွေယောဇနသတသဟဿာနိ၊ ယူဇ
နာနှစ်သိန်းတို့ဝိုက်ဝိုင်း၊ ဂန္တိရာ၊ နက်သည်၊ သမတိတ္ထိကာ၊ အနားရေးနှင့်
မျှသော၊ တတ္ထာ၊ ချစ်ချစ်ပူသော၊ လောဟရသပူရာ၊ ကြေးနီရည်ဖြင့်ပြည့်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပစ္စန္တိ ဟိတာသုစိရေတ္တန္တိ၊ ပစ္စန္တိ ဟိတာသုစိရေတ္တံ
ဟူသည်ကား၊ တာသုကုန္တိသု၊ ထိုငဲ့အိုးတို့၌၊ ဒိဃာရတ္တံ၊ နေ့ညဉ့်ကာလ
ရှည်စွာ၊ ပစ္စန္တိ၊ ကျက်ရကုန်၏၊ ဝိနိဿာသုတိ၊ ဝိနိဿာသုဟူသည်
ကား၊ အဂ္ဂိသမာသု၊ အညီအညွတ်မီးရှိကုန်သော၊ သမုပ္ပါယဝါတေတိ၊
သမုပ္ပါယဝါတေ ဟူသည်ကား၊ သမုပ္ပါယဝန္တိ၊ တပေါ်ပေါ်မြောရကုန်
လျက်၊ သကိစ္စ၊ တကြိမ်လည်း၊ ဥဇ္ဈံ၊ အထက်သို့၊ သကိစ္စ၊ တကြိမ်လည်း၊
အခေ၊ အောက်သို့၊ ဂစ္ဆမာနာ၊ ကူးသွားရကုန်လျက်၊ ဖေဏုဒ္ဓေဟကံ၊
အမြှုတ်တစ်ဖက်၊ ပစ္စန္တိ၊ ကျက်ရကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေဝဒုတေ၊ ဒေဝဒုတသုတ်၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ တံ၊ ထိုငဲ့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

ဝုပ္ပလောဟိတမိဿတိ၊ ဝုပ္ပလောဟိတမိဿဟူသည်ကား၊ ဝုပ္ပ
လောဟိတမိဿာယ၊ ဖြည့်သွေးတို့နှင့်ရောသော၊ လောဟကုန္တိယာ၊ လော
ဟကုန္တိငဲ့အိုး၌၊ ယံယံဒိသကန္တိ၊ ယံယံဒိသကံဟူသည်ကား၊ ဒီသံ၊ ထူရှု
ဖြစ်သောအရပ်သို့၊ ဝိဒိသံ၊ အထောင့်အရပ်သို့၊ အမိယေတိတိ၊ အမိယေတိ
ဟူသည်ကား၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်ရသွားရလေ၏၊ အဘိသေတိတိ၊ အဘိသေ
တိဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုလောဟကုန္တိငဲ့
အိုး၌၊ ယံယံဒိသံ၊ အကြင်အကြင်သို့သောအရပ်သို့၊ အလ္လိယတိ၊ ကပ်ရ၏၊
တံတံဒိသံ၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်သို့၊ အပဿယတိ၊ မှီ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကိလိဿတိတိ၊ ကိလိဿတိဟူသည်ကား၊
မာမိယတိ၊ ညှင်းဆဲ၏၊ ကိလိဇ္ဇတိတိ၊ ကိလိဇ္ဇတိဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိ

သည်။ အတ္တိရှိ၏။ ဂုတိ၊ ဂုင်သည်။ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်
အတ္တော၊ အနက်တည်း။ သဗ္ဗသမာနောတိ၊ သဗ္ဗသမာနောဟူသည်ကား၊
တေနုဗ္ဗလောဟိတေန၊ ထိုသွေးပြည်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓော၊ တွေသည်။ သမာနော၊
ဖြစ်လျက်၊ ဣဒမ္ဘိ ဤကမ္မကရဏသည်လည်း၊ ဒေဝဒူတော၊ ဒေဝဒူတသုတ်၌၊
အဂုတ္တကမ္မကရဏံ၊ မဆိုးအပ်သောကမ္မကရဏတည်း။ ပုဇ္ဈဝါဝသထေတိ၊
ပုဇ္ဈဝါဝသထေဟူသည်ကား၊ ပုဇ္ဈဝါနံ၊ ပိုးလောက်တို့၏။ အဝါသ၊ နေရာ
၌၊ အယဗ္ဗိ၊ ဤငရဲဒိုင်းသည်လည်း၊ လောဟကုန္တိယေဝ၊ လောဟကုန္တိငရဲ
ဒိုင်းပင်လျှင်တည်း။ ဒေဝဒူတော၊ ဒေဝဒူတသုတ်၌၊ ဂူထနိရယောတိ၊ ဘင်
ဂုပ်ငရဲဟူ၍၊ ဂုတ္တော၊ မိန့်အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဘင်ဂုပ်ငရဲ၌၊ ပတိတဿ၊ ကျ
သောငရဲသူ၏။ ဆဝိအာဒိနိ၊ အရေအစွဲရှိသည်တို့ကို၊ သုဝိမုခပါဏာ၊ အပ်
လျှင်အသွားရှိသောဝိုးတို့သည်၊ ဆိန္ဒိတွာ၊ ကိုက်ဖြတ်၍၊ အဗ္ဗိမိဉ္ဇံ၊ ရှိတွင်း
ချဉ်ဆီကို၊ ခါဒန္တိ၊ ခဲကုန်၏။ ဂန္တုနဟိတိရမတ္ထိတိ၊ ဂန္တုနဟိတိရမတ္ထိဟူ
သည်ကား၊ တိရံ၊ ကမ်းနားသို့၊ အပဂန္တု၊ ဝဲသွားအံ့သောငှါ၊ နဟိအတ္ထိ၊ မရှိ
သည်သာတည်း။ တိရဝမတ္ထိတိပိ၊ တိရဝမတ္ထိဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိ
သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ သာယေဝ၊ ထိုရှေးအနက်သည်ပင်လျှင်၊ အတ္တော၊ အ
နက်တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ တိရမေဝ၊ တိရသည်ပင်လျှင်၊ တိရဝံ၊ တိရဝ
မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ ဆိုအပ်၏။ သဗ္ဗသမာဟိသမန္တကပလ္လာတိ၊ သဗ္ဗ
သမာဟိသမန္တကပလ္လာ ဟူသည်ကား၊ တဿကုန္တိယာ၊ ထိုလောဟ
ကုန္တိငရဲ၏၊ ဥပရိဘာဂေပိ၊ အထက်အပို၌လည်း၊ နိကုဇ္ဇိတတ္ထာ၊ အဝိတ်
အဖုံးတို့ဖြင့်မှောက်၍ထားအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံ
ထက်ဝန်းကျင်အရပ်၌၊ တံ၊ ထိုငရဲဒိုင်းကို၊ သမာတိ၊ သမာဟူသည်ကား၊
သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ကဋ္ဌာဟာ၊ အိုးကင်းတို့သည်၊ ယသ္မာ၊ အ
ကြင်ကြောင့်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အပဂန္တု၊ ဝဲသွားအံ့သော
ငှါ၊ တိရံ၊ ကမ်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏။ အသိပတ္တဝနံ၊ သန်လျက်အသွားရှိသောတောသည်၊ ဒေဝဒူတော၊ ဒေဝဒူ
တသုတ်၌၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာတည်း။ ဟိ
သဗ္ဗံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ တံဝနံ၊ ထိုတောအရပ်သည်၊ နုရတော၊ အဝေး
မှ၊ ရုဗ္ဗဏိယံ၊ ဓမ္မသေ့ဝံ့ဟုတ်ရှိသော၊ အဗ္ဗဝနံပိယ၊ သရက်တောကဲ့သို့၊
ဒိဿတိ၊ ထင်ရ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧတ္ထ၊ ဤတောအရပ်သို့၊ လောဘောန၊
တပ်မက်သောလောဘဖြင့်၊ နေရယိကာ၊ ငရဲသူတို့သည်၊ ပဝိသန္တိ၊ ဝင်
ကုန်၏။ တတော၊ ထိုသို့ဝင်သည်မှ၊ ပရိ၊ နောက်၌၊ ဝါတေရိတာနိ၊ လေခတ်

၂၄၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-တတိယတွဲ

အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ပတ္တာနိ၊ သန်လျက်ရှက်တို့သည်၊ ပတိတွာ၊ ကု
ကုန်၍၊ အင်္ဂပတ္တာနိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ကို၊ ခိန္နန္တ၊ ဖြတ်ကုန်၏၊ တန၊ ထို
ကြောင့်၊ တံပဝိသန္တိ၊ သမုတ္တိန္နဂတ္တာတိ၊ တံပဝိသန္တိ၊ သမုတ္တိန္နဂတ္တာဟူ၍၊
အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုသန်လျက်တောသို့၊ ပဝိသန္တိ၊ ငင်ကုန်၏၊ တ
တော၊ ထိုသို့ဝင်ခြင်းကြောင့်၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ ခိန္နဂတ္တာ၊ ဖြတ်သော
ကိုပင်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်၊ ကာ၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ ဖိတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓိသေနဂဟေတွာ၊ အရေစယာဝိဟနန္တိ၊ ဖိတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓိ
သေနဂဟေတွာ၊ အရေစယာဝိဟနန္တိဟူသည်၊ ကာ၊ တတ္ထအဝိပတ္တဝနေ
ထိုသန်လျက်အရွက်ရှိသောတောအရပ်၌၊ ဝေဝေန၊ လျှင်စွာ၊ ဓာဝိတွာ၊ ပြေး
လာသဉ်၍၊ ပတိထာနံ၊ ကုသကုန်သော၊ မုသာဝါဒါနံ၊ မဟုတ်မှန်ပြော
ကုန်သော၊ နေရယိကာနံ၊ ငရဲသူတို့၏၊ ဖိတ္တံ၊ လျှောက်၊ နိရယပါယာ၊ ငရဲထိန်း
တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓိသေန၊ ငါးမျှားချိတ်ဖြင့်၊ နိက၊ မိတွာ၊ ငင်ကုန်၍၊ ယထာ၊ ဥပမာ
သော်ကား၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ အလ္လစမ္ပံ၊ စိုသောသား၊ နေကို၊ ဘူမိယံ၊ မြေ
၌၊ ပတ္တရိတွာ၊ ခင်း၍၊ ဝိလေတိ၊ တံသင်းတို့ဖြင့်၊ အာကောဓေန္တိ၊ ယံသားပိုက်
နှက်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဗရေသုဟိ၊ ပေါက်ခဲန်တို့ဖြင့်၊ ဖာ
လေတွာ၊ ခွဲ၍၊ ဧကမေကံ၊ တခုတခုစီ၊ ကောဓိ၊ အစွန်းကို၊ ခိန္နန္တ၊ ဖြတ်
ကုန်လျက်၊ ဝိဟနန္တိ၊ ညဉ့်ဆဲကုန်၏၊ ခိန္နိ၊ ခိန္နိကောဓိ၊ ဖြတ်တိုင်းဖြတ်တိုင်း
သောအစွန်းသည်၊ ပုနုပုန္နံ၊ အာနိတလဲလဲ၊ သမုဠတိ၊ ဖြစ်မြဲဖြစ်ငြိန်၏၊
အာရေယာရေယာတိဝံ၊ အာရေယာရေ ဝယာဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိ
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အာဝိဉ္ဇိတွာ၊ အာဝိဉ္ဇိတွာ၊ ဆွဲ၍ဆွဲ၍၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်
လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣဒမ္ပိ၊ ဤကမ္မကရဏသည်လည်း၊ ဒေဝဒု
တေ၊ ဒေဝဒုတသုတ်၌၊ အဝုတ္တကမ္မကရဏံ၊ မဆိုအပ်သော ကမ္မကရဏ
တည်း၊ ဝေတ္တရဏိန္တိ၊ ဝေတ္တရဏိဟူသည်ကား၊ ဒေဝဒုတေ၊ ဒေဝဒုတ
သုတ်၌၊ မဟတိ၊ ကြီးကျယ်စွာသော၊ ခါရောဒကာ၊ ဆာင်ရေအတိသောရှိ
သော၊ နဒီတိ၊ မြစ်ဟူ၍၊ ဝုတ္တနဒီ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောငရဲမြစ်သည်၊ သာနဒီ၊ ထို
ဝေတ္တရဏိငရဲမြစ်သည်၊ ဂင်္ဂီ၊ ဝိယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကဲ့သို့၊ ဥဒကဿရိတော၊ ရေပြည့်
သည်ဖြစ်၍၊ ဒိဿတိ၊ ထင်ရ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧတ္ထ၊ ဤဝေတ္တရဏိငရဲမြစ်
၌၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ နှာယိဿာမ၊ ရေမျိုးကုန်အံ့၊ ပိဝိဿာမ၊ သေခက်ကုန်
အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နေရယိကာ၊ ငရဲသူတို့သည်၊ ပတန္တိ၊ ဆင်းကျကုန်၏၊
တိဏ္ဍဝေရုရုဝေရန္တိ၊ တိဏ္ဍဝေရုရုဝေရံဟူသည်ကား၊ တိဏ္ဍဝေရံ၊ ထက်
သောအသွားရှိသော၊ ခုရုဝေရံ၊ သင်ရန်းအသွားရှိသော၊ တိဏ္ဍဝေရုရုဝေရံ

ဝတိ၊ သက်သော အသွား သင်ရန်း အသွား ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿာ နဒိယာ၊ ထို ငရဲ ဖြစ်၏။ ဥဒ္ဓပ္ပ၊ အထက်၌ လည်းကောင်း၊ အဝေဝ၊ အောက်၌ လည်းကောင်း။ ဥဘယတိရေသုစ၊ နံပါးနှစ်ဘက်ကမ်းတို့၌လည်းကောင်း။ ဝိဏ္ဏခါရာ၊ ထက်သော အသွား ရှိကုန်သော ခုရာ။ သင်ရန်းတို့ကို ပဋိပါနိယသ၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဌပိတာပိယစ၊ ထားအပ်ကုန်သကဲ့သို့လည်း။ ဝိဇ္ဇန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ ဧတန၊ ထိုကြောင့် သး၊ ထိုငရဲ ဖြစ် ဘို့၊ ဝိဏ္ဏခါရာ ခုရေခါရာတိ၊ ဝိဏ္ဏခါရာ ခုရေခါရာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝိဏ္ဏခါရာ ခုရေခါရာ၊ သက်သော အသွား သင်ရန်း အသွား ရှိသော၊ တံဥဒကသသံ၊ ထိုရေရှိသော နေရာသို့၊ ဥပေန္တိ၊ ကပ်ချဉ်းရကုန်၏။ အလ္လိယန္တိ၊ ပြီကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဥပေန္တာစ၊ ကပ်ချဉ်းကြကုန်သော်လည်း ပါပကမ္မာ၊ မကောင်းမှုတို့သည်၊ စေ၊ မိတာ၊ တိုက်တွန်းအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ငရဲ၌၊ မန္ဓာ၊ ဖြည်းဖြည်း၊ ဗာလာ၊ သူရဲကဲဘို့သည်။ ပပတန္တိ၊ ကျကုန်၏။ ဣတိ အပသံ၊ ဤသည်ကား၊ အဝတ္ထာ၊ အနက်တည်း။ သာမာသဗလာတိ ဣဒံ၊ သာမာသဗလာဟူသော ဤပုဒ် ဘို့၊ ပရေတာ၊ နောက်၌၊ သောဏသိဂံ၊ လာတိ ဣမိနာ၊ သောဏသိဂံ၊ လာဟူသော ဤပုဒ်၌၊ ယောဇေတဗ္ဗာ၊ သွဉ်အပ်၏။ သာမဝတ္ထာစ၊ ရွှေသော အဆင် ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ကမ္မာသ ဝတ္ထာစ၊ ပြောက်ကျားသော အဆင် ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ သောဏာ၊ ခွေးတို့သည်၊ ပိတုဒန္တိ၊ ကိုက်ဆွကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာ

ကောလဂဏာတိ၊ ကာကောလဂဏာဟူသည်ကား၊ ကဏ္ဍကကဂဏာ၊ ကျီးနက် အပေါင်းတို့သည်၊ ပဋိဂိဇ္ဈာတိ၊ ပဋိဂိဇ္ဈာဟူသည်ကား၊ သုဠသဗ္ဗာတေဝေ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော တပ်မက်သော ခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟုတွေ။ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဧကေ၊ အမျှသော ဆရာတို့သည်၊ မဟာဂိဇ္ဈာတိ၊ လင်းတကြီးတို့ဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ကုလလာတိ၊ ကုလလာဟူသည်ကား၊ ကုလလပက္ခိဂဏာ၊ ဝံလိုဌက် အပေါင်းတို့သည်၊ ဧကေ၊ အမျှသော ဆရာတို့သည်။ ဧတံ နာမံ၊ ဤဝံလိုဌက်ဟူသော အမည်သည်၊ သေနာနံ၊ သိန်းစွန်ရဲတို့၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဝါယသတိ၊ ဝါယသဟူသည်ကား၊ အကဏ္ဍကကား၊ ကျီးမြို့တို့သည်၊ ဣဒမ္ပိ၊ ဤကမ္မကရဏသည်လည်း၊ ဧဝေဒ္ဓာသေ၊ ဧဝေဒ္ဓတသုတ်၌၊ အဝုတ္တကမ္မကရဏံ၊ မဆိုအပ်သော ကမ္မကရဏတည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဧဝေဒ္ဓတသုတ်၌၊ ဝုတ္တံ နိဝိ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ကာနိပန၊ အမျှတို့တို့ကား၊ ဣဒေ ဤကောကလိ

လိကသုတ်၌၊ နုရတ္တာနိ၊ မဆိုအပ်ကုန်၊ ဇေတနိ၊ ထိုဆိုအပ်မဆိုအပ်သော
ကမ္မကရဏာတို့ကို၊ ဇေတသံ၊ ထိုကမ္မကရဏာတို့၏၊ ပုရိမပစ္ဆိမတာဂတ္တာ၊
ရှေးနောက်အတို့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣမေဤသုတ်၌၊ ဂုတ္တာနေဝ၊ ဆို-
အပ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊
သိအပ်ကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သဗ္ဗတ္ထမေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်သော
ဇေတကမ္မကရဏံ၊ ထိုကမ္မကရဏာတို့၊ နရကဂုတ္တိ၊ ငရဲသို့ဖြစ်သောအခြင်း
အရာကို၊ ဒေသတော၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဩဝဒန္တော၊ ဆုံးမလိုသည်ဖြစ်၍၊
ကိစ္ဆာဝတာယန္တိဂါထံ၊ ကိစ္ဆာဝတာယံဟူသောဂါထာကို၊ အာဟ၊
ဆို၏။ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကိုးဝေ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ကိစ္ဆာဝတာယန္တိ၊ ကိစ္ဆာဝတာယံဟူသည်ကား၊
ဣဒေနကောဤငရဲ၌၊ နာနပ္ပကာရကမ္မကရဏတေဒါ၊ အထူးထူးအပြားပြား
ပြုသောကမ္မကရဏအပြားရှိသော၊ အယံဂုတ္တိ၊ ဤသို့သောဖြစ်ခြင်းသည်၊
ကိစ္ဆာဝတာ၊ ပြုပြင်စွတကားယံ၊ အကြင်ကမ္မကရဏအပြားကို၊ ကိဗ္ဗိသ
ကာရိ၊ ကြမ်းကြုတ်စွာပြုလေ့ရှိသော၊ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်၊ ပဿတိ၊
မြင်ရ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣလောကောဤလူရွာ၌၊ ဇိဝိတသေသေဇိဝိ
တသန္တတိယာ၊ အသက်ဇိဝိတိန္ဒြေသည်၊ ဝိဇ္ဇမာနာယ၊ ထင်ရှားရှိစဉ်၊
ဌိတောယေဝ၊ တည်ဆဲသည်သာလျှင်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ သရဏဂမနာ
မိကုသလမဗ္ဗာနုဋ္ဌာနေန၊ သရဏဂုံကိုဆောက်တည်ခြင်း အငြိမ့်သောကု
သိုလ်တရားတို့ကိုအားထုတ်သဖြင့်၊ ကိစ္စကရော၊ ကိစ္စကိုပြုလေ့ရှိသော၊
နရော၊ လူသည်၊ သိယာဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကိစ္စကရော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု
ကိုပြုလေ့ရှိသည်၊ ဘဝန္တောပိစ၊ ဖြစ်သော်လည်း၊ သာတစ္ဆကာရိတာဝ
သေနေဝ၊ မပြတ်မလပ်ပြုလေ့ရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်
ရာ၏၊ နပမဇ္ဇေ၊ မမေ့မလျော့ရာ၊ မဟုတ္တိ၊ တစတစလည်း၊ ပမာဒံ၊ မေ့
လျော့ခြင်းကို၊ မာပမဇ္ဇေယျ၊ မမေ့မလျော့ရာ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊
ဇ္ဈေဤဂါထာ၌၊ သမုပ္ပဟဝဏ္ဏနာ၊ အပေါင်းအရဖြစ်သောအဖွင့်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယသ္မာပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား၊ ဂုတ္တာဝသေသာနိ၊ ဆို
အပ်ပြီးသည်မှအကြွင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပဒါနိ၊ ပုဒ်တို့ကို၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဂုတ္တန
ယတ္ထာစ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊
ဥတ္တာနတ္ထတ္တာစ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သုဝိညေယျာနေဝ၊ သိလွယ်ကူန်သည်သာတည်း၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနုပဒဝဏ္ဏနာ၊ အစဉ်အတိုင်းသော အဖွင့်ကို၊ နက

တာ၊ မပြုအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ပရမတ္ထဇောတိ
ကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာအမည်ရှိသော။ ခုဒ္ဒကအဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကအ
ဋ္ဌကထာမည်သော။ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာယ၊ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာ၌၊
ကောကာလိကသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ကောကာလိကသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃- မဟာဝဂ်-၁၁-နာဠကသုတ်။

အာနန္ဒဇောတေတိဣဒံသုတ္တံ။ အာနန္ဒဇောတေအစရှိသောဤသုတ်သည်၊
နာဠကသုတ္တံ၊ နာဠကသုတ်တည်း။ တဿသုတ္တဿ၊ ထိုနာဠကသုတ်၏၊
ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ကိရု၊ ကြားသူး
သည်ကား။ ပရမတ္ထရဿ၊ ပရမတ္ထရအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရား၏သာဝကံ၊ တပည့်ဖြစ်သော၊ မောနေယျပဋိပဒံ၊ မောနေ
ယျအကျင့်ကို၊ ပဋိပုဉ္စံ၊ ကျင့်သောသူကို၊ ဒိသွ၊ မြင်ရ၍၊ တဒတ္တံ၊ ထိုမောနေ
ယျကျင့်သည်၏အဖြစ်ကို၊ အဘိကင်္ခါဒနာ၊ အလွန်လိုချင်တောင်းတ
သည်ဖြစ်၍၊ တတော၊ ထိုပရမတ္ထရဘုရားလက်ထက်တော်မူ၊ ပတုတိ၊
စ၍။ ကပ္ပသံတသဟသံ၊ ကပ္ပသံတသိန်းပတ်လုံး၊ ပါရမီ၊ ယာ၊ ပါရမီတို့ကို၊
ပူရတွာ၊ ဖြည့်၍၊ အသိတဿ၊ အသိတအမည်ရှိသော၊ ဣသိနော၊ ရသေ့၏၊
ဘာဂိနေယျာ၊ တူဖြစ်သော၊ နာဠကောနာမ၊ နာဠကအမည်ရှိသော၊ တာပ
သော၊ ရသေ့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တိဘဒိဝသ
တော၊ ဓမ္မစက္ကတရားကိုဖြစ်စေပြီးသောနေ့မှ၊ သတ္တမဒိဝသ၊ ခုနစ်ရက်
မြောက်သောနေ့၌၊ အညာတမေတန္တိအသဒိဟိ၊ အညာတမေတံဤသို့အစရှိ
ကုန်သော၊ ဇွိဟိဂါထာဟိ၊ နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ မောနေယျပဋိပဒံ၊ မောနေယျအ
ကျင့်ကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးသျှောက်၏၊ တဿ၊ ထိုနာဠကရသေ့အား၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေ၊ သင်အား၊ မောနေယျံ၊ မောနေယျအကျင့်ကို၊
အဘိ ငါဘုရားသည်၊ ဥပယိဿံ၊ ပညတ်တော်မူအံ့၊ ဣတိအဝဒိနာ၊ ဤသို့
အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ တံ၊ ထိုနာဠကရသေ့ကို၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေ
ကြားတော်မူ၏၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေပန၊ ပရိနိဗ္ဗာန်
ပြုတော်မူပြီး သည်ရှိသော်ကား၊ သင်္ဂီတိ၊ သင်္ဂါယနဝကို၊ ကရောန္တနး
ပြုသော၊ အာယသ္မတာမဟာကထာပေန၊ အရှင်မဟာကထာပသည်၊ အာ
ယသ္မာအာနန္ဒော၊ ရှင်အာနန္ဒာကို၊ တမောမောနေယျပဋိပဒံ၊ ထိုမောနေယျ

၂၄၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

၂၄၄

အကျင့်ကိုသာလျှင်။ ဝုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ယေနစ၊ အကြင်အ
 ကြောင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ယဒါစ၊ အကြင်အခါ၌ လည်းကောင်း၊
 သမာဒဝိဒတာ၊ ဆောက်တည်အပ်သော၊ နာဠကော၊ နာဠကရသောသည်၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအသုံးစုံကို၊ ပါကင်္ခံ၊
 ထင်ရှားသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒသေတုကာမော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်
 ၍၊ အာနန္ဒဇာတေတိအာဒိကာ၊ အာနန္ဒဇာတေဤသို့ အစရှိကုန်သော၊ ဝိသ
 တိဝတ္ထုဂါယာယောစ၊ နှစ်ဆယ်သောဝတ္ထုဂါယာဘိက္ခုလည်း၊ ဝတွာ၊
 ဆို၍၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအသုံးစုံကို၊ နာဠကသုတ္တန္တိ၊
 နာဠကသုတ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါယာဘိက္ခု၊ အာနန္ဒဇာတေတိ၊ အာနန္ဒဇာတေဟူသည်ကား၊
 သမိဒ္ဓိဇာတေ၊ ပြည့်စုံသောဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓပစ္ဆေ၊ ကြီးကျယ်သည်
 ၍အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သော၊ ပတိတေတိ၊ ပတိတေဟူသည်ကား၊ တုဠေ၊
 နှစ်သက်ဝမ်းသာကုန်သော၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ အာနန္ဒဇာတေ
 တိ၊ အာနန္ဒဇာတေဟူသည်ကား၊ ပမုဒိတေ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သော၊ ပတိ
 ဟေတိ ပတိတေဟူသည်ကား၊ သောမနဿဇာတေ၊ စိတ်နှလုံးနှစ်လိုကုန်
 သော၊ သုစိဝသနေတိ၊ သုစိဝသနေဟူသည်ကား၊ အကိလိဋ္ဌဝသနေ၊
 မညစ်နွမ်းသောအဝတ်ရှိကုန်သော၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့အား၊
 ကပ္ပရက္ခနိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ပဒေသာပင်မှဖြစ်ကုန်သော၊ ဝသနာနိ၊ အဝတ်တန်း
 ဆာတို့သည်၊ ခုဇံဝါ မြို့ကိုလည်းကောင်း၊ မလံဝါ၊ အညစ်အကြေးကိုလည်း
 ကောင်း၊ နဝဏ္ဏန္တိ၊ မယူမကပ်ကုန်၊ ဒုဿံဂဟေတွာတိ၊ ဒုဿံဂဟေတွာ
 ဟူသည်ကား၊ ဣဓေဤလုရှာ၌၊ ဒုဿသဒိသတ္တာ၊ အဝတ်ပုဆိုးနှင့်တူသည်
 ၍အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုဿန္တိ၊ ဒုဿဟူ၍၊ လဒ္ဓဝေါဟာရံ၊ ရအပ်သောအမည်
 ရှိသော၊ ဒိဗ္ဗဝတ္ထံ၊ နတ်ပုဆိုးကို၊ ဥက္ကိပိတွာ၊ ချီ၍၊ အသိတောဣသိတိ၊ အသိ
 တော ဣသိဟူသည်ကား၊ ကဏ္ဍသရိရဝဏ္ဏတ္တာ၊ မြည်းသောကိုယ်အ
 ဆင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧံ၊ ဤသို့၊ လဒ္ဓနာမော၊ ရအပ်သောအမည်
 ရှိသောဣသိ၊ ရသောသည်၊ ဒိဝါဝိဟာရေတိ၊ ဒိဝါဝိဟာရေဟူသည်ကား၊
 ဒိဝါဝိဟာရဌာနေ၊ နေအခါနေရာအရပ်၌၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ ပဒ
 တော၊ ပုဒ်အားဖြင့်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာတည်း။

သမ္ပန္နတောပန၊ စကားစပ်အားဖြင့်ကား၊ အယံ၊ ဤအသိတရသော
 သည်၊ သုဒ္ဓေါဒနဿ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်း၏၊ ဝိတု၊ အတဖြစ်သော၊ သိဟဟနု
 နေညာ သိဟဟနုမင်း၏၊ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊

သုန္ဒရီဒနဿာဝိ၊ သုန္ဒရီဒနမင်းအားလည်း။ အနုသိသိတ္တကာလေ။ အသိသိက်မသွန်းသောကာလ၌သိပ္ပါစရိယော၊ အတတ်ပညာသင်ကြားသောဆရာသည်ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အသိသိတ္တကာလေ၊ အသိသိက်သွန်းပြီးသောကာလ၌၊ ဝုရောဟိတောယေဝ၊ ဝုရောဟိတ်မည်သည်သလျှင်ဟောသိ။ ဖြစ်၍၊ တဿ၊ ထိုသုန္ဒရီဒနမင်းအား၊ သာယံပါတံ၊ ညဉ့်နံနက်၊ ရ၊ ဖုပဋ္ဌာနံ၊ မင်းစော၊ ရာသီ၊ အာဂတဿ၊ ရောက်သောဝုရောဟိတ်အား၊ ရာဇံ၊ သုန္ဒရီဒနမင်းသည်။ ဗဟရကာလေဝိယ၊ လယ်သောကာလကဲ့သို့၊ နိပစ္စကသရံ၊ ကျိုးနွံတုပ်ကွခြင်းကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ အဇ္ဈတိကမ္မမတ္တမေဝ၊ လက်အုပ်ချီခါမျှကိုသာလျှင်၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုသို့ပြုခြင်းသည်၊ ပတ္တာဝိသေကာနံ၊ အသိသိက်သွန်းပြီးဖြစ်ကုန်သော၊ သာချရာဖုန်းသင်္ကတိဝင်မင်းတို့အား၊ ဓမ္မဘာကိရ၊ သဘောဓမ္မတာအလေ့ဖြစ်သတတ်၊ ဝုရောဟိတော၊ ဝုရောဟိတ်သည်၊ တေန၊ ထို၊ ကြောင့်၊ နိဗ္ဗိဇ္ဇိတွာ၊ ပြီးငွေ့၍၊ မဟာရဇေ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဗ္ဗဇာမိ၊ ရသေ့ရဟန်းပြုပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ရာဇာ၊ သုန္ဒရီဒနမင်းကြီးသည်၊ တဿ၊ ထိုအသိတရသေ့၏၊ နိစ္ဆယံ၊ မိတ်၏အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား၊ အာစရိယ၊ ဆရာ၊ မမေဝ၊ အကျွန်ုပ်၏သာလျှင်၊ ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်၌၊ ဝသိတဗ္ဗံ၊ နေအပ်၏၊ ဝသန္တေ၊ သိတင်းသုံးသည်ရှိသော်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တေ၊ သင်ဆရာအား၊ အဘိဏ္ဍံ၊ မပြတ်မလပ်၊ ပဿယျံ၊ မြင်ရလိုပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာမိ၊ တောင်းပန်၏၊ သော၊ ထိုအသိတရသေ့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဟောတူတိ၊ ဖြစ်ပေသောဟု၊ ပဋိသုဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ တာပသပဗ္ဗန္တံ၊ ရသေ့ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ခုညာ၊ သုန္ဒရီဒနမင်းကြီးသည်၊ ဥပဋ္ဌဟိယမာနေ၊ လုပ်ကျွေးမွေးမြူအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥယျာနေယေဝ၊ ဥယျာဉ်၌ပင်လျှင်၊ ဝသန္တေ၊ နေလျက်၊ ကသိဏပရိကမ္မံ၊ ကသိုဏ်းပရိကံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အဇ္ဈသမာပတ္တိယောစ၊ ရှစ်ပါးသောသမာပတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဉ္စဘိညာယောစ၊ ငါးပါးသောအဘိညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗိဇ္ဇိသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ သော၊ ထိုအသိတရသေ့သည်၊ တေတာ၊ ထိုစွာနိရသောအခါမှပာသုတိ၊ စ၍၊ ရာဇကုလေ၊ မင်းမျိုး၌၊ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဟိမဝန္တစာသုမဟာရာဇိကာဝနာဒိနံ၊ ဟိမဝန္တာတောစာတုမဟာရာဇိသု အစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတေ၊ တပါးသော အရပ်သို့လည်း၊ ဂန္တံ၊ သွား၍၊ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေ့အခါနေ့ခြင်းဣရိယာပုတ်ကို၊ ကရော

တိ၊ ပြု၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ တာဝတိံသဘဝနံ၊
 တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့။ ဂစ္ဆံ၊ သွားလေသော်။ ရတနပိမာနံ၊ ရတနာ
 ပိမာနသို့။ ပထိသိတွာ၊ ဝင်လေ၍။ ဒိဗ္ဗရတနပလ္လင်္ကေနတ်ပြည်၌ဖြစ်သော
 ရတနာပလ္လင်၌၊ နိသိန္နော၊ နေတော်မူလျက်။ သမာဓိသုခံ၊ သမာဓိချမ်းသာ
 ကို။ အနုဘဝိတွာ၊ ခံစား၍။ သာယန္တသမယံ၊ ညချမ်းအခါ၌၊ ဂဠာယ၊ ထ၍။
 ဝိမာနန္တိ၊ ဗိမာန်တံခါးဝ၌၊ ဣတောမိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊ ဝိလော
 ကေန္တော၊ ကြည့်ရှုလိုက်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗိယောဇနာယ၊ ယူဇနာခြောက်
 ဆယ်ရှိသော၊ မဟာဝိထိယာ၊ လမ်းခရီးမ၌၊ စေလုကွေ့ပံ့၊ ဦးရပ်ပုဆိုးပု၊ ဇာ
 ဖြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဗောဓိသတ္တဂုဏပသံသိတာနိ၊ ဘုရားလောင်း၏ဂုဏ်
 ကျေးဇူးကို၊ ခြီးမွမ်းအပ်ကုန်သော၊ ထုတိဝစနာနိ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်
 သောစကားတို့ကို၊ ဝတွာ၊ ပြောဆိုကုန်လျက်၊ ကိဇ္ဇန္တော၊ ကစားရွှင်မြူးကုန်
 သော၊ သက္ကပ္ပမုခေ၊ သိကြားမင်းလျှင်အမှုရှိကုန်သော၊ ဒေဝေ၊ နတ်အ
 ပေါင်းတို့ကို၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်လေ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊
 အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ အာနန္ဒဇာတေ(ပ)ဒိဝါဝိဟာရေတိ၊ အာနန္ဒဇာတေ
 (ပ)ဒိဝါဝိဟာရေဟူသော၊ ဂါထံ၊ ဂါထာပုဒ်ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ သော၊ ထိုအသိတရသို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒိသ္မာန၊
 မြင်၍။ ဒေဝ(ပ)ကိံပဋိစ္စတိ၊ ဒေဝ(ပ) ကိံပဋိစ္စဟူသော ဂါထာကို၊
 အာဟ၊ ဆို၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဥဒဂ္ဂေတိ၊ ဥဒဂ္ဂေဟူသည်ကား၊ အတ္ထန္တ
 တကာယေ၊ အလွန်တက်ကြွသော ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ ဗိတ္တိံ ကရိတွာ
 တိ၊ ဗိတ္တိံ ကရိတွာ ဟူသည်ကား၊ အာဒရံ၊ အရိအသေကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 ကလျုရူပေါတိ၊ ကလျုရူပေါ ဟူသည်ကား၊ ကလျာဏရူပေါ၊ ကောင်း
 သောသဘော ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သေသံ၊ အကြွင်းဖြစ်သော စကားသည်၊
 ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သော အနက်ရှိသည် သာလျှင်တည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခု
 အခါ၌၊ ယဒါဝိအသိတိအာဒိဂါထာ၊ ယဒါဝိအသိဤသို့အစရှိသောဂါထာ
 တို့သည်၊ ဥတ္တာနသမ္ပန္နာဝေ၊ ပေါ်သောစပ်ခြင်း ရှိကုန်သည်သာလျှင်
 တည်း၊ တဿာပဌမဂါထာယ၊ ထိုပဌမဂါထာ၏၊ ပဒတ္ထောပန၊ ပုဒ်အနက်
 ကိုကား၊ တာဝ၊ ငှေးဦးစွာ။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သင်္ဂမောတိ၊
 သင်္ဂမောဟူသည်ကား၊ သင်္ဂါမော၊ စစ်ထိုးအံ့သောအရုံးအရသည်၊ အသိ
 ဖြစ်သလော၊ ဇယောသုရာနန္တိ၊ ဇယောသုရာနံဟူသည်ကား၊ ဒေဝါနံ၊ တာ
 ဝတိံသာနတ်တို့၏၊ ဇယော၊ အောင်ခြင်းသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သလော၊ တဿ၊
 ထိုစကားကို၊ အာဝိဘာဝတ္ထံ၊ ထင်ရှားစွာဖြစ်မိန့်သောငှါ၊ အယံ၊ ဤဆို

လတ္တံ့သော၊ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်အတိုင်းသောကေားကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
 သိအပ်၏၊ ကိရုအနုသဝန၊ ကြားရတူးသည်ကား၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်း
 သည်၊ မဂဓရဋ္ဌေ၊ မဂဓရောဇ်တိုင်း၌၊ မစလဂါမဝါသီ၊ မစလရှာ၌နေသည်
 ဖြစ်၍၊ ဝေတ္တိံသ မနုဿာနံ၊ သုံးကျိပ် သုံးယောက်သော သူတို့တွင်၊
 သေဓဋ္ဌာ၊ အကြီးအမှူးဖြစ်သော၊ မာဇဇာနာမ၊ မာဇာအမည်ရှိသော၊ မာ
 ကဒေါ၊ လူလင်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သတ္တဝတ္တပဒါနိ၊ ခုနစ်ပါးသော
 ကျင့်ဝတ်တို့ကို၊ ပူဇရတွာ၊ ဖြည့်သောကြောင့်၊ တာဝတိံသဘဝန၊ တာဝ
 တိံသတုံ၌၊ ပရိဿာယ၊ ပရိသတ်၌၊ သဗ္ဗိ၊ အတူတကွ၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊
 တတော၊ ထိုမာဇာလူလင်နတ်ဖြစ်သောကာလမှ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဒေဝါ၊ နတ်
 တို့သည်၊ အာဂန္တုကဒေဝပုတ္တာ၊ ဧည့်သည်ဖြစ်သောနတ်သားတို့သည်၊
 အာဂတာ၊ ရောက်လာကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုအာဂန္တုကနတ်တို့၏၊ အတ္ထာယ၊
 အလို၊ ဌ၊ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သကားကို၊ ကရိဿာမတိ၊ ငါတို့ပြုကုန်အံ့ဟု၊
 ဝတ္တာ၊ ဆို၍၊ နိဗ္ဗပဒုမာနိ၊ နတ်၌ ဖြစ်သောကြာပခုမာပန်းတို့ကို၊ ဥပနာမေသုံ၊
 ဆက်ကပ်ကုန်၏၊ ဥပဗုရဇ္ဇေန၊ ထက်ဝတ်သော နတ်ပြည်ဖြင့်လည်း၊
 နိမန္တေသုံ၊ ဘိတ်ကုန်၏၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဥပဗုရဇ္ဇေန၊ ထက်
 ဝက်သောမင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အသန္တုဋ္ဌော၊ ရောင်ရဲခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊
 သကပရိသံ၊ မိမိ၏ပရိသတ်ကို၊ သညာပေတွာ၊ သိစေ၍၊ ဧကမိဝသံ၊ တနေ
 သ၌၊ သုရာမဓမ္မတ္ထ၊ သုရာဖြင့်ယစ် ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုရှေးသိကြား
 ဟောင်းတို့ကို၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ သိနေရပဗ္ဗတပါဒေ၊
 မြင့်မိုရ်တောင်ခြေရင်း၌၊ ဝိဝိ၊ ပစ်ချလိုက်လေ၏၊ တေယံ၊ ထိုရှေးသိကြားတို့
 အား၊ သိနေရုဿ၊ မြင့်မိုရ်တောင်မင်း၏၊ ဟေဗ္ဗိမတလေ၊ အောက်အ ဖြစ်၌၊
 ဒသသဟဿယောဇနံ၊ ယူဇနာတသောင်းရှိသော၊ အသုရဘဝနံ၊ အသုရာ
 ပြည်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါရိစ္ဆတ္တကသဒိဿာယ၊ ပင်လယ်ကသစ်ငင်
 နှင့်တူသော၊ ပရိစ္ဆိန္နဘူတာယ၊ အပိုင်းအခြားရှိသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊
 ဝိဗြုပါဓုလိယာ၊ ဆန်းကြယ်သောသခွတ်ပင်ဖြင့်၊ ဥပသောဘိတံ၊ တင့်
 တယ်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ တေ၊ ထိုရှေးသိကြား ဟောင်းတို့သည်၊
 သတိံ၊ သတိကို၊ ပဋိလတိတွာ၊ ရကုန်၍၊ တာဝတိံသဘဝနံ၊ တာဝတိံ
 သာနတ်ပြည်ကို၊ အပဿန္တိ၊ မမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရေ၊ အိုအချင်းတို့၊
 မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ပါနမဓဒေါသေန၊ ယစ်မျိုးအဖျော်ကိုသောက်မိသောအ
 ဖြစ်ကြောင့်၊ အဟောနဋ္ဌာ၊ ကြွယ်အကျိုးမရှိပျက်စီးကုန်ပြီး၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအ
 ခါ၌၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ သုရံ၊ ယစ်မျိုးအသုရာကို၊ နပိဝိဌာ၊ မသောက်ကြ

၂၄၈

သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တထိယတွဲ

ကုန်ပြီးဒါနိဇ္ဈဒါနိယရအခါ၌သုရာ၊ သုရာနတ်တို့သည်၊ နအမှား၊ ငါတို့မ
 ဖြစ်ရကုန်ပြီး ဒါနိဇ္ဈဒါနိယရအခါ၌၊ အသုရာ၊ အသုရာနတ်တို့သည်၊ ဇာ
 တာ၊ ဖြစ်ရကုန်သည်၊ အမှားဖြစ်ရကုန်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တထော၊ ထိုနောင်
 မှ၊ ပဉ္စမ၊ စဉ်၊ အသုရာ၊ ဣစ္ဆေဝ၊ အသုရာနတ်တို့ဟူ၍သာလျှင်၊ ဥပ္ပန္နသမ
 ညာ၊ ဖြစ်သောအမည်ခေါ်ဝေါ်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဟန္တုဒါနိ၊
 ယရအခါ၌၊ မဟံ၊ ငါတို့သည်၊ ဒေဝေဟိ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့နှင့်၊ သဗ္ဗိ၊ အ
 တူတကွ၊ သင်္ဂါမေမာတိ၊ စစ်ထိုးကြကုန်အံ့ဟု၊ သိနေရပါဒေတာ၊ မြင့်မိုရ်
 တောင်ခြေရင်းမှ၊ အာရောဟိံသု၊ တက်ကုန်၏၊ တထော၊ ထိုနောင်မှ၊
 သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ အသုရေ၊ အသုရာတို့ကို၊ ယုဒ္ဓေန၊ စစ်ထိုး လိုသ
 ဖြင့်၊ အတ္တ၊ ဂ္ဂတို့၊ ယုံတက်ခဲ့၍၊ ပုနဝိ၊ တတန်လည်း၊ သရေဒ္ဓ၊ သရေဒ္ဓရာ၌၊
 ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်သွင်းလိုက်၍၊ စတုသုဒ္ဓါရေသု၊ သုဒဿနန္တိ တံခါးလေး
 မျက်နှာတို့၌၊ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်၊ သဒိသံ၊ တူသော၊ ဣန္ဒပဗ္ဗိမံ၊ သိကြားရပ်ကို၊
 မာပေတွာ၊ တန်ဆင်း၍၊ ဥပေသိ၊ ထား၏၊ တထော၊ ထိုနောင်မှ၊ အသုရာ၊ အ
 သုရာနတ်တို့သည်၊ တာဝ၊ စင်စစ်၊ အယံသက္ကော၊ ဤသိကြားမင်းသည်၊
 အပ္ပမက္ကော၊ မမေ့မလျော့၊ နိစ္စံ၊ အဋ္ဌ၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဇ္ဇတိ၊
 တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တော၊ ကြံ၍၊ ပုနုဒေဝ၊ တတန်လျှင်၊ ဘဝနံ၊ မိမိတို့
 နေရာအသုရာပြည်သို့၊ အာဂမိံသု၊ လာကုန်၏၊ တထော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဒေဝါ
 တာဝတိံသာနတ်တို့သည်၊ အတ္တနာ၊ မိမိ၏၊ ဇယံ၊ အောင်ခြင်းကို၊ လော
 သေန္တော၊ ကြွေးကျော်ကုန်လျက်၊ မဟာဝီရိယံ၊ ခရီးလမ်းမကြီး၌၊ စေ
 လုက္ခပံ၊ ဦးရစ်ပုဆိုးပုခေတ်ခြင်းလွှားခြင်းကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုကုန်လျက်၊
 နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်ပွဲသဘင်ကို၊ ကိဗ္ဗိံသု၊ ကစားကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အသိ
 တော၊ အသိတရသေ့သည်၊ အတိတာနာဂတေ၊ အတိတ်အနာဂတ်ကံလ
 ၌၊ စတ္တာဝီသကပ္ပေ၊ လေးဆယ်သောကပ္ပာတို့ကို၊ အနုဿ၊ မိဝံ၊ အောက်
 မေ့ခြင်းငှါ၊ သမတ္ထတာယ၊ စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ကိံနုခေါ၊ အသို့
 နည်း၊ ဣမေဟိ၊ ဤနတ်တို့သည်၊ ပုဗ္ဗေဝိ၊ ရှေးကာလ၌လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊
 ကိဗ္ဗိတပုဗ္ဗံ၊ ပျော်ရွှင်ကစားဘူးသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇန္တော၊ ကြည့်
 လတ်သော်၊ အသုရာသင်္ဂါမေ၊ အသုရာတို့နှင့်စစ်ထိုးသောအခါ၌၊ ဒေဝိ
 ဇယံ၊ နတ်တို့အောင်ခြင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ယဒါပိ၊ ပ၊ လောမဟံသနောတိ၊
 ယဒါပိ၊ ပ၊ လောမဟံသနောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ယဒါပိ၊ အကြင်အခါ
 ၌လည်း၊ ဒေဝါနံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့အား၊ အသုရေဟိ၊ အသုရာနတ်တို့
 နှင့်၊ သင်္ဂါမေ၊ စစ်ထိုးခြင်းသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ သုရာနံ၊ တာဝတိံသာနတ်

တို့အား၊ ဇေယျာ၊ အောင်ခြင်းသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏။ အသုရား၊ အသုရာနတ်
 တို့သည်၊ ပရာဇိတာ၊ ရှုံးကုန်၏၊ တဒါပိ၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ တောဒိသော၊
 ထိုသို့သဘောရှိသော၊ လောမဟံသနော၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်
 နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မိံ ပိကာလေ၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့သ
 ဘောရှိသော၊ လောမဟံသနော၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်၊ နအသိ
 မဖြစ်၊ ပမောဒေါ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏။ ကိမတ္တုတံဒဠ
 မဉ္စုပမောဒိတာတိ၊ ကိမတ္တုတံဒဠမဉ္စုပမောဒိတာ ဟူသည်ကား၊ အဇ္ဇံ၊
 ယခု၊ ကိံ ပနအတ္တုတံ၊ အဘယ်မည်သောအံ့တွယ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်နု၍၊ ဇေ၊
 ဤသို့၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ ပမောဒိတာ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကုန်သနည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ တာပသော၊ အသိတရသေ့သည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဒုတိယဂါထာ
 ယ၊ နှစ်ခုမြောက်သောဂါထာ၌၊ သေဇ္ဇေန္တိတိ၊ သေဇ္ဇေန္တိ ဟူသည်ကား၊
 မုခေနံ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒသသတွာ၊ ဖြစ်၊ ထုနသန္တံ၊ နှစ်သက်သောအသံကို၊
 မုဉ္ဇန္တိ၊ ထွတ်ကုန်၏၊ ဂါယန္တိတိ၊ ဂါယန္တိ ဟူသည်ကား၊ နာနာဝိခါနိ၊ အထူး
 ထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊ ဝိဘာနိ၊ သိချင်းဘူကို၊ ဂါယန္တိ၊ သိကုန်၏၊
 ဝါဒိယန္တိတိ၊ ဝါဒိယန္တိ ဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌသဋ္ဌိတုရိယသဟာသာနိ၊
 မြောက်သောင်းရှစ်ထောင်သော စည်စောင်းညှင်းတို့ကို၊ ဝါဒိယန္တိ၊ တီး
 မှတ်ကုန်၏၊ ပေါဇ္ဇေန္တိတိ၊ ပေါဇ္ဇေန္တိ ဟူသည်ကား၊ အာပေါဇ္ဇေန္တိ၊ လက်
 ပန်းပေါင်းဆတ်ကုန်၏၊ ပုစ္ဆာမိဝေါဟန္တိ၊ ပုစ္ဆာမိဝေါဟံ ဟူသည်ကား၊
 အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ဥာတုံ၊ သိခြင်းငှါ၊ သမတ္ထောဝိ
 စွမ်းနိုင်သော်လည်း၊ တေသံ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်တို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊
 သောတုကဗျတာယ၊ နာခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပုစ္ဆသိ၊ မေး၏၊ မေရု
 မုဒ္ဒါသိနနတိ၊ မေရုမုဒ္ဒါသိနနဟူသည်ကား၊ သိနနရမုဒ္ဒနံ၊ မြင့်မိုရ်တောင်
 ထိပ်၌၊ ဝံသန္တန္တု၊ နေသောနတ်တို့ကို၊ ဟိ၊ ထင်စွဲ၊ ပြဦးအံ့၊ သိနေရုဿ၊ မြင့်
 မိုရ်တောင်မင်း၏၊ ဟေဋ္ဌမထလေ၊ အောက်အပြင်၌၊ ဒသယောဇနသ
 ဟဿံ၊ ယူဇနာတသောင်းသည်၊ အသုရဘဝနံ၊ အသုရာပြည်သည်၊ နဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ မဇ္ဈိမတလေ၊ အလယ်ဖြစ်သောအပြင်၌၊ ခွိသဟဿပရိတ္တဒိပပ
 ရိဘိရာ၊ ကျွန်းငယ်နှစ်ထောင်အရံရှိကုန်သော၊ စတ္တာရော၊ လေးကျွန်းကုန်
 သော၊ နဟာဒိပါ၊ ကျွန်းကြီးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဥပရိမတလေ၊
 အထက်အပြင်၌၊ ဒသယောဇနသဟဿံ၊ ယူဇနာ တသောင်းရှိသော၊
 တာဝတိံသဘဝနံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ တသ္မာ
 ထိုကြောင့်၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့ကို၊ သိနရမုဒ္ဒါသိနနတိ၊ သိနရမုဒ္ဒါသိန

၂၅၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

ဟူ၍၊ ရုက္ခန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ မာရိဿာတိ၊ မာရိဿဟူသည်ကား၊ နေဝေးတာဝံတိ၊ သာနတ်တို့ကို၊ အာမဇန္တိ၊ ဆိုဝေါ်၏။ နိဒ္ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမရှိကုန်သောနတ်တို့၊ နိရုဗ္ဗာဓာ၊ အနာမရှိကုန်သောနတ်တို့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရုက္ခန္တိ၊ ရုက္ခာ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုအသိတရသောအား၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေန္တိ၊ ကြားကုန်သော၊ နေဝတိ၊ နတ်တို့သည်၊ ရုက္ခာယ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော၊ တတိယဂါထာယ၊ သုံးခုမြောက်သောဂါထာ၌၊ ဗောဓိသက္ကောတိ၊ ဗောဓိသက္ကောဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓိနကသက္ကော၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကို သိလတ္တံ့သောသက္ကဝါသည်၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကို၊ ဂန္တု၊ သိခြင်းငှါ၊ အရဟော၊ ထိုက်သော၊ သက္ကော၊ သက္ကဝါသည်၊ ရတနဝရောတိ၊ ရတနဝရောဟူသည်ကား၊ ဝရေတနဘူတော၊ မြတ်သော ရတနာသဘွယ်ဖြစ်သော၊ တေနမ္ပတုဋ္ဌာတိ၊ တေနမ္ပတုဋ္ဌာဟူသည်ကား၊ တေနကာရဇောန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ တုဋ္ဌာ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ကုန်၏၊ ဟံသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သောဗောဓိသက္ကော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်၊ ဗုဒ္ဓတ္တံ၊ ဘုရား၏အဖြစ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ မယဉ္ဇူ၊ ငါတို့သည်လည်းကောင်း၊ အညေစ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ နေဝဂဏာ၊ နတ်အပေါင်းတို့သည်၊ သေခါသေခဘူမိ၊ သေခအသေခအရာသို့၊ ပါဝုဏိဿာမ၊ ရောက်ရကုန်လတ္တံ့၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ နေသေသတိ၊ ဟောတော်မူပေလတ္တံ့၊ အဿ၊ ထိုဘုရား၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ မနုဿာပိ၊ လူတို့သည်လည်း၊ သုတွာ၊ ကြားရကုန်၍၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ပရိနိဗ္ဗာပေဝံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခံသောငှါ၊ နသက္ခိဿန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဒါနာဒိနိ၊ အလှူပေးခြင်းအစရှိသောကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ပရိပူရိဿန္တိ၊ ပြည့်ကုန်လတ္တံ့၊ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ နေသံ၊ ထိုနတ်တို့၏၊ အဓိပ္ပာယောကိရ၊ အလိုဖြစ်သတတ်၊ တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ တုဋ္ဌာကလျှုပါတိ၊ ဣဒံပဒန္တယံ၊ တုဋ္ဌာကလျှုပါဟူသော ဤနှစ်ပုဒ်တို့၏အပေါင်းသည်၊ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ အတိန္နံ၊ မကွဲမပြားသည်၊ ကိဉ္ဇာပိတောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်၏၊ တထာပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ ကိမတ္ထုတံဒဋ္ဌမရူပမောဒိတာတိတ္ထေ၊ ကိမတ္ထုတံဒဋ္ဌမရူပမောဒိတာဟူသောဤပါဠိ၌၊ ကံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နေဝသံဃာ၊ နတ်အပေါင်းတို့သည်၊ အတိရိဝံ၊ အလွန်တရာလျှင်၊ ကလျှုပါ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကုန်သနည်း၊ ဣမဿပညာ

နွယ်ဿ၊ ဤပြဿနာအမေးနှစ်ဝုဒ်တို့၊ ဝိဿန္ဓနတ္ထံ၊ ဖြေကြားအံ့သောငှါ၊
ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ထိအပ်၏။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယေနာမိပ္ပါယေန၊ အကြင်အလိုဖြင့်၊ ဗောဓိသတ္တော
ဘုရားလောင်းသည်၊ ဇာတော၊ တွားမြင်သည်ရှိသော်၊ ဓမ္မာ၊ နှစ်သက်ကုန်
သည်၊ အပောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တံ၊ ထိုနှစ်သက်ခြင်းကို၊ အာဗိကဓောန္တေယံ၊
ထင်ရှားပြုသောနတ်တို့သည်၊ ဝုတ္တာယ၊ ဆိုအပ်သော၊ ဗတုတ္ထဂါထာယ၊
လေးခုမြောက်သောဂါထာ၌၊ သတ္တဝဟဏောန၊ သတ္တသဒ္ဓါကိုယူသဖြင့်၊
ဧဝမနုဿဂဟဏံ၊ နတ်လူတို့ကိုယူခြင်းကို၊ ဒေသတိ၊ ပြစ်၊ ပဇာဂဟ
ဏောန၊ ပဇာသဒ္ဓါကိုယူသဖြင့်၊ သေသဂတိဂဟဏံ၊ ကြွင်းသောလားခြင်း
ကိုယူခြင်းကို၊ ဒေသတိ၊ ပြစ်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နိဟိပဒေဟိပိ၊ နှစ်ဝုဒ်တို့ဖြင့်လည်း
ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဂတိသု၊ လားခြင်းတို့တွင်၊ သေဠာဘဝံ၊ မြတ်သည်
၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြစ်၊ ဟိ၊ ရန္တိ၊ နာပိ၊ ဟိ၊ ရန္တိ၊ နိတို့သည်လည်း၊ သိဟာ
ဒယော၊ ခြင်္သေ့အစရှိသောသတ္တဝါတို့သည်၊ အသန္တပဿဒိဂုဏယုတ္တာ၊
မထိတ်မလန့်မတုန်ထုပ်ခြင်းအစရှိသောဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်ယှဉ်ကုန်၏၊ တေ
ပိ၊ ထိုခြင်္သေ့အစရှိသောသတ္တဝါတို့ကိုလည်း၊ အယမေဝ၊ ဤဘုရားလောင်း
သည်သာလျှင်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အတိသေတိ၊ ကဲမိုး၏၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ဝိဇာနမုတ္တမေတိ၊ ပဇာနမုတ္တမေဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဒေဝ
မနုဿသုဝန၊ နတ်လူတို့၌ကား၊ အတ္တဟိတာယ၊ မိမိ၏အကျိုးစီးပွားအ
လိုငှါ၊ ပဗ္ဗိပန္နာဒယော၊ ကျင့်ခြင်းအစရှိကုန်သော၊ ဝတ္ထာရော၊ လေးယောက်
ကုန်သော၊ ယေပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသု၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အယံဗောဓိသတ္တော၊ ဤဘုရားလောင်းသည်၊ ဥဘယ
ဟိတပဗ္ဗိပန္နော၊ မိမိ၏အကျိုးစီးပွား သူတပါး၏အကျိုးစီးပွားကို ကျင့်
တတ်သော၊ အဂ္ဂပုဂ္ဂသော၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊
ဤဘုရားလောင်းသည်၊ နရေသုစ၊ လူအပေါင်းတို့တွင်လည်း၊ ဥသဘာသဒိ
သတ္တာ၊ နွားဥသဘာနှင့်တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နရာသဘော၊ နရာသဘာ
မည်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အယံ၊ ထိုဘုရားလောင်းအား၊ ဝုတိ၊ ကောင်း
ချီးကို၊ ဘဏန္တာ၊ ဆိုကုန်သောနတ်တို့သည်၊ ဣဒဗ္ဗိပဒေယံ၊ အဂ္ဂပုဂ္ဂလေန
နရာသဘောဟူသော ဤနှစ်ဝုဒ်ကိုလည်း၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၍၊ ပဉ္စမဂါ
ထာယ၊ ငါးခုမြောက်သောဂါထာ၌၊ တံသဒ္ဓန္တိ၊ တံသန္တိ ဟူသည်ကား၊
ဒေဝဟိ၊ နတ်တို့သည်၊ ဝုတ္တဝစနံ၊ ဆိုအပ်သောစကားဖြစ်သော၊ တံသန္တိ၊
ထိုအယံကို၊ အဝသရိတိ၊ အဝသရိဟူသည်ကား၊ ဩကရိ၊ လူပြည်သို့

၂၅၂

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

သင်္ကဏ်၊ တဒဘဝနန္တိ၊ တဒဘဝနံဟူသည်ကား၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တဝနံ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်း၏နန်းတော်သို့၊ ဥပါဒိသိ၊ ဝင်လေ၏၊ ဆဋ္ဌဂါထာယ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောဂါထာ၌၊ တတောတိ၊ တတောဟူသည်ကား၊ အသိတဿ၊ မြည်းသောအဆင်းခတ်ရှိသော အသိတရသေ့၏၊ ဝစနတော၊ ဆိုအပ်သောစကား၏၊ အနန္တရံ၊ အခြာမဲ့၌၊ ဥက္ကာမုခေါ်တိ၊ ဥက္ကာမုခေဝဟူသည်ကား၊ ဥက္ကာမုခေဝမီးရှူးဖိုဝ၌သာလျှင်၊ မုဿမုခေ၊ မိုက်ခွက်ဝ၌ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုကုသလေနသမ္ပဟဋ္ဌန္တိ၊ သုကုသလေနသမ္ပဟဋ္ဌံ ဟူသည်ကား၊ သုကုသလေန၊ ကောင်းစွာလိမ္မာသော၊ သုဇ္ဈကာရေန၊ ရှေ့ပန်းထိပ်သည်သည်၊ သံဃဋ္ဌိတံ၊ ရေဆော်အပ်သော၊ သံဃဇ္ဈန္တေန၊ လုံ့လဆော်သဖြင့်၊ တာပိတံ၊ မီးကင်အပ်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊ အလိုတည်း၊ ဒဗ္ဗဠာမာနန္တိ၊ ဒဗ္ဗဠာမာနံဟူသည်ကား၊ ဝိဇ္ဇောတမာနံ ထွန်းတောက်ပသော၊ အသိတဝှယဿာတိ၊ အသိတဝှယဿဟူသည်ကား၊ အသိတနာမဿ၊ မြည်းနက်သောအဆင်းခတ်ရှိသောကြောင့်အသိတမည်သော၊ ဒုတိယေန၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သော၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ကဏ္ဍဒေဝီလဿ၊ ကဏ္ဍဒေဝီလအမည်ရှိသော၊ ဣသိနာ၊ ရသေ့အား၊ သတ္တမဂါထာယ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသတ္တမဂါထာ၌၊ တာရာသဘံဝါတိ၊ တာရာသဘံဟူသည်ကား၊ ဥသဘာသဒိသံ၊ အကြီးဖြစ်သောဥသဘာနှင့်တူသော၊ စန္ဒံ၊ လကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဝိသုဒ္ဓန္တိ၊ ဝိသုဒ္ဓိဟူသည်ကား၊ အတ္တာဒိဥပက္ကိလေသရဟိတံ၊ တိမ်တိုက်အစရှိသော အညစ်အကြေးမှကင်းသော၊ သရဒိဝါတိ၊ သရဒိဝဟူသည်ကား၊ သရဒေဣဝ၊ တန်ဆောင်မုန်းလမင်းကဲ့သို့၊ အာနန္ဒတေတောတိ၊ အာနန္ဒတေတောဟူသည်ကား၊ သဝနမတ္တေနောနားကြားခါမျှဖြင့်သာလျှင်၊ ဥပ္ပန္နာယ၊ ဖြစ်သော၊ ဝီတိယာ၊ နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ အလတ္တဝီတိန္တိ၊ အလတ္တဝီတိ ဟူသည်ကား၊ ဒိသွာ၊ မြင်ရသည်ဖြစ်၍၊ ယု၊ တာဝန်၊ ဝီတိ၊ ဝီတိကိုလဲတိ၊ ရပြန်၏။

တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဗရံ၊ နောက်၌၊ ဗေမိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်းအား၊ ဒေဝေဟိ၊ နတ်တို့သည်၊ သယံ၊ မိမိကိုယ်တိုင်၊ ပယုဇ္ဈမာနသန္တာရေပနတ္တံ၊ ဟည်သောပူဇော်သက္ကာရကို ပြအံ့သောငှါ၊ ဂုတ္တအဋ္ဌမဂါထာယ၊ ဆိုအပ်သောရှစ်ခုမြောက်သောဂါထာ၌၊ အနေကဿာနန္တိ၊ အနေကဿာခံဟူသည်ကား၊ အနေကဿာလင်္ကာများသောအရိုးတန်ရှိသော၊ သဟဿမဏ္ဍာလန္တိ၊ သဟဿမဏ္ဍာလံဟူသည်ကား၊ ရတ္တသုဝဏ္ဏမယံ၊ နီသောရွှေ

ဖြင့်ပြီးသောသမာဿမဏ္ဍလယုတ္တံ။ တထောင်မျှသောက်သောအခန်းအ
ပြင်နှင့်ယှဉ်သောဆတ္တန္တိ၊ ဆတ္တံဟူသည်ကား၊ ဗိဗ္ဗသေတန္တိတ္တံ၊ နတ်န္တိ
ဖြစ်သောထီးဖြူကို၊ ဝိတိပတန္တိတိ၊ ဝိတိပတန္တိဟူသည်ကား၊ သရီရံ၊
ကိုယ်ကို၊ ဗိဇမာနာ၊ သပ်ခပ်ကုန်လျက်၊ ပတန့်ပွတနံ၊ အဆင့်ဆင့်ကျသည်
ကို၊ ကံရာန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ နဝမပါဏာယ၊ ကိုးခုမြောက်သောဂါထာ၌၊ ဧဇိတိ
ဧဇိဟူသည်ကား၊ ဧဇိလော၊ ဆံကျစ်ထုံးသော၊ ကဏ္ဍဝိရိဌယောတိ၊ က
ဏ္ဍဝိရိဌယောဟူသည်ကား၊ ကဏ္ဍသဒ္ဓေနစ၊ ကဏ္ဍသဒ္ဓါဖြင့်လည်း၊ အဂ္ဂ
ယမာနော၊ ခေါ်ဝေါ်သည်ဖြစ်၍၊ တံ၊ ထိုရသေ့ကို၊ သိရိကဏ္ဍာတိပိ၊ မြည်း
နက်သောအသံရရှိသောကြောင့်သိရိကဏ္ဍဟူ၍လည်း၊ အဂ္ဂယန္တိ ကိရ
ခေါ်ကုန်သတတ်၊ အာမန္တန္တိအာလပန္တိ၊ ခေါ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊
ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဏ္ဍုကမ္မလေတိ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလေဟူသည်
ကား၊ ရတ္တကမ္မလေ၊ ကမ္မလာနိအပြင်၌၊ ဧတ္ထ၊ ဤစကား၌၊ အဓိကာရဏ
တော၊ တည်နေရာအားဖြင့်၊ ကုမာရန္တိ၊ သတို့သားတရားလောင်းဟူ၍၊
ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပါဠသေသောဝါ၊ ပါဠတြင်းကိုလည်း၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြု
အပ်၏၊ ဝုရိမဂါထာယစ၊ ရှေးဂါထာ၌လည်း၊ အဟတ္ထပါသဂတံ၊ ဧဒီလ
ရသေ့၏ဟတ္ထပါသံသို့မရောက်သည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဒိသ္မာတိ၊ ဒိသ္မာ
ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣပေန၊ ဤဂါထာ၌ကား၊ ဟတ္ထပါသဂတံ၊ လက်
တွင်းသို့ရောက်သည်ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ခံယူ၍၊ ဥပနိတံ၊ ဆောင်၏၊ တသ္မာ
ထိကြောင့်၊ ဝုန၊ တတန်းဝစနံ၊ ဆိုခြင်းသည်၊ ဒိသ္မာတိ၊ ဒိသ္မာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆို
အပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝုရိမံ၊ ရှေးဖြစ်သော၊ ဒိသ္မာတိပဒံ၊ ဒိသ္မာဟူသော
ပုဒ်သည်၊ ဒဿနပီတိလာဘပေက္ခံ၊ မြင်ခြင်း၌ပီတိကိုရသဖြင့်ငဲ့သောပုဒ်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂါထာဝသာနေ၊ ဂါထာပုဒ်၏အဆုံး၌၊ ဝိပုလမလတ္တ
ပီတိန္တိ၊ ဝိပုလမလတ္တပီတိဟူ၍၊ ဝစနတော၊ ဆိုသောကြောင့်၊ ဣဒံ၊ ဤဂါ
ထာ၌ဒိသ္မာဟူသောပုဒ်သည်၊ ပဋိဂ္ဂဟာပေက္ခံ၊ လက်ဖြင့် ခံယူခြင်းကိုငဲ့
သောပုဒ်တည်း၊ အဝသာနေ၊ အဆုံး၌၊ သုမနေပဋိဂ္ဂဟေတိ၊ သုမနေပဋိဂ္ဂ
ဟေဟူ၍၊ ဝစနတော၊ ဆိုသောကြောင့်၊ ဝုရိမဉ္စ၊ ရှေး၌ဖြစ်သောဒိသ္မာသဒ္ဓါ
သည်လည်း၊ ကုမာရသမ္ပန္နမေဝ၊ တရားလောင်းသတို့သားငယ်နှင့်စပ်
သည်သာမျှ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤဂါထာ၌ရှိသောဒိသ္မာသဒ္ဓါသည်၊
သေတန္တိတ္တသမ္ပန္နံ၊ ဝိတိ၊ ပြုနှင့်စပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သတသ
ဟဿန္တနကေ၊ အဘိုးတသိန်းထိုက်သော၊ ဂန္ဓရတ္တကမ္မလေ၊ မွေးသောအ
နံရှိသောကမ္မလာနိ၌၊ သုဝဏ္ဏနိက္ခံဝိယ၊ နိက္ခန္တရစင်ကဲ့သို့သော၊ ကုမာရဉ္စ၊

၂၅၄ ဆုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

အလောင်းတော်မင်းသားကိုလည်းကောင်း၊ ဆတ္တံ၊ ထီးကို၊ မဇ္ဈနတ်တို့
သည်၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်ကုန်၍၊ ဣတိတ္ထေ၊ ဤစကား၌၊ ဝုတ္တပ္ပကာရံ ဆိုအပ်
ပြီးသော အပြားရှိသော၊ သောဘန္တတ္တံ၊ ထီးဖြူကို၊ မုဒ္ဒနိ၊ ဝိတ်၌၊ ဓာရယန္တိ၊
ဆောင်းသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ကေမိပန၊ အချို့သောဆရာတို့ သည်ကား၊ မာနုသကံ၊ လူ၌ဖြစ်
သော၊ ဣဒံဆတ္တံ၊ ဤထီးကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ တဏန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ ဆတ္တံ၊ ထီးကို၊ ဓာရ
ယန္တိယထာ၊ ဆောင်းကုန် သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ မနုဿာပိ၊
လူတို့သည်လည်း၊ ဆတ္တံစာမရမောရဟတ္တတာလဝဏ္ဏဝါလဗီဇနိဟတ္ထံ
ထီးဖြူစာမရိယပ် ဥဒေါင်းမြီးယပ် ထန်းရွက် ယပ်သားမြီး ယပ်လက်စွဲ
ကုန်လျက်၊ တံမဟာဝုရိသံ၊ ထိုယောကျ်ားမြတ်သို့၊ ဥပဂန္တန္တိ၊ ချဉ်းကပ်
လာကုန်၏၊ ဇေတသန္တေပိ၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန်သော်လည်း၊ တဿ၊ ထိုကေမိ
ဆရာ၏၊ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်၊ ကောမိပိ၊ တစ်စုံတစ်ခုလည်းဖြစ်သော၊ အတိ
သယော၊ လွန်သောအရာသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယထာ
ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ သုန္နရံ၊ ကောင်း၏၊ ပဒိုဂ္ဂ
ဟေတိ၊ ပဒိုဂ္ဂဟေ ဟူသည်ကား၊ ဣသိ၊ ဒေဝိဇ္ဇ ရသေ့သည်၊ ဥဘောဟိ
ဟတ္ထေဟိ၊ လက်နှစ်ဘက်တို့ဖြင့်၊ ပဒိုဂ္ဂဟေသိ၊ ခံယူလေ၏၊ ဣသိ၊ ဒေဝိဇ္ဇ
ရသေ့ကို၊ ဝန္ဓာပေဝံ၊ ရှိခိုးမိမ့်သောဌာ၊ ကုမာရံ၊ အလောင်းမင်းသားကို၊
ဥပနေသံ၊ အနီးသို့ဆောင်ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်း
၏၊ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်၊ ဗရိဝတ္တိတွာ၊ ဖျံ၍၊ ဣသိ၊ ရသေ့၏၊ မတ္ထကေ၊ ဝိတ်ပေါ်
အပြင်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ သု၊ အစုံတည်လေကုန်၏၊ သော၊ ထိုဒေဝိဇ္ဇရသေ့သည်၊
တမ္ပိအန္တရိယံ၊ ထိုသို့သောအံ့ဘွယ်သရဲကိုလည်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရ၍၊ ကုဋ္ဌ
ပိတ္တော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုမနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်
၍၊ ပဒိုဂ္ဂဟေသိ၊ ခံယူလေ၏။ ။

ဒသမဂါထာယံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောဂါထာ၌၊ ဖိရိသန္တောတိ၊ ဖိရိ
သန္တောဟူသည်ကား၊ ဖိရိသန္တောမဂ္ဂန္တော၊ ရှာသည်ရှိသော်၊ ဗရိယေ
သန္တော၊ ရှာသည်ရှိသော်၊ ဥပပရိက္ခန္တော၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ လက္ခဏမန္တပါရဂူတိ၊ လက္ခ
ဏမန္တပါရဂူဟူသည်ကား၊ သော၊ ထိုဒေဝိဇ္ဇရသေ့သည်၊ လက္ခဏာနဉ္စ၊
ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတို့၏လည်းကောင်း၊ ဗေဒါနဉ္စ၊ ဗေဒင်တို့၏
လည်းကောင်း၊ ပါရံ၊ ကပ်၊ တဖက်သို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏၊ အနုတ္တရာယန္တိ၊

အနုတ္တရာယံဟူသည်ကား၊ အယံ၊ ဤမင်းသားသည်၊ အနုတ္တရော၊ အတု
မရှိသောယောကျ်ားတည်း၊ သော၊ ထိုရသေ့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတိ
မုခါ၊ ရှေးရှု၊ ဂတေသု၊ ရောက်ကုန်သော၊ မဟာသတ္တဿ၊ တရားလောင်း
၏၊ ပါဒတယေသု၊ ခြေဘဝါးအပြင်တို့၌၊ စက္ကာနိ၊ စက်လက္ခဏာ တို့ကို၊
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တဒနုဿာရေန၊ ထိုကိုလျှောက်သဖြင့်၊ သေသလက္ခဏာနိ၊
ကြွင်းသောလက္ခဏာတို့ကို၊ ဖိရိသန္တော၊ ရှာဖွေသည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗလက္ခ
ဏသမ္ပတ္တိံ၊ အသုံးစုံသော လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
အဒ္ဓါ၊ မချွတ်ကေန၊ အယံ၊ ဤမင်းသားသည်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ တရားသည်၊ ဘဝိဿတိ
ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥက္ခာ၊ သိ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။

ကောဒဿယ၊ တဆွဲတခုသော ဂါယာ၌၊ အထတ္တနော ဂမနန္တိ၊
အထတ္တနောဂမနံဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဋိသန္ဓိဝသေန၊ ပဋိ
သန္ဓေ၏အတွင်း၌၊ အရူပဂမနံ၊ အရူပတုံသို့လားခြင်းကို၊ အကလ္လရူပေါ
ဂရယတိအသုကာနိတိ၊ အကလ္လရူပေါဂရယတိ အသုကာနိ ဟူသည်
ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ တံအရူပပတ္တိံ၊ ထိုအရူပတုံ၌ ဖြစ်လတ္တံ့သော
အကြောင်းကို၊ အနုဿရိတွာ၊ အစဉ်အတိုင်းအောက်မှ လိုက်သည်ရှိ
သော်၊ ဒါနိဣဒါနိယံ၊ အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဿ၊ ထိုတရား၏၊ ဓမ္မဓေ
သနံ၊ တရားဓမ္မသနာကို၊ သောတုံ၊ နာကြားအံ့သောငှါ၊ နုလတာမိ၊ မရချေ၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတုဋ္ဌရူပေါ၊ မိမိကိုယ်ကိုနှစ်သက်ခြင်းသဘောမရှိသည်ဖြစ်
၍၊ ဗလဝသောကာတိဘဝေန၊ အားကြီးသောစိုးရိမ်ခြင်းနှိပ်စက်သဖြင့်၊
ဒေါမနဿဇာတော၊ နှလုံးမသာယာသောသဘောရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
အသုနိ၊ မျက်ရေတို့ကို၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဂဇ္ဇယတိတိပိ၊ ဂဇ္ဇယတိဟူ
၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌ်ရှိ၏၊ သေဇေသာတာပသော၊ ဤဒေဝိဇ္ဇရသေ့သည်၊
ရူဝဘဝေ၊ ရူပါဝစရတုံ၌၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ယဒိနမေယျ၊ အကယ်၍ညွတ်စေ
သည်ဖြစ်အံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုရူပါဝစရတုံ၌၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ နဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ မဖြစ်
ရာသလော၊ ကေန၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ရောဒတိ၊ ပိုလေသနည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေဝဓေယျ၊ အကယ်၍ဆိုလေငြားအံ့၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျာဇေဝ၊ ဖြစ်ရာ
သည်သာတည်း၊ သော၊ ထိုဒေဝိဇ္ဇရသေ့သည်၊ အကုသလတာယပန၊
မဝိဗ္ဗာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ကား၊ တံဝိမိံ၊ ထိုရူပါဝစရတုံ၌ဖြစ်ကြောင်း
အစီရင်ကို၊ နအနာတိ၊ မသိလေ၊ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အဿ
ထိုဒေဝိဇ္ဇရသေ့အား၊ ဒေါမနသုပ္ပတ္တိယေဝ၊ ဒေါမနဿဖြစ်ခြင်း၌သာလျှင်
အယုတ္တာ၊ မသင့်မလျော်သောကြောင့်၊ သမာပတ္တိလာဘေန၊ သမာပတ်ကို

၂၅၆

သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

ရသဖြင့်၊ ဝိက္ခန္တိတတ္တာ၊ ခွါခဲ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နဇာနာတိ၊ မသိလေ
သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေတဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုငြားအံ့၊ ဝိက္ခန္တိတတ္တာဇေ၊
သမာပတ်ချာန်ဖြင့်ဒေါမနဿကိုခွါသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ နဇာ
နာတိ၊ မသိသည်ကား၊ န၊ မဟုတ်၊ ဇာနာတိဇေ၊ သိသည်သာလျှင်တည်း။
ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ မဂ္ဂဘာဝနာယ၊ မဂ်ကိုပွားစေခြင်းဖြင့်၊
သမုတ္တိန္နာ၊ ကောင်းစွာဖြတ်အပ်ကုန်သော၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့
သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ သမာပတ္တိလာဘီနမ္ပန၊ လောကီသမာပတ်ချ
သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အားကား၊ ဗလဝပဋ္ဌယေန၊ အားကြီးသောအထောက်အပံ့
ကိုရသဖြင့်၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာသည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော် ငရိ
ဟိနန္တုနတ္တာ၊ ချာန်သမာပတ်မှယုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကိလေသာ၊
ကိလေသာတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၏၊ ကုတော၊ အဘယ်တရားကြောင့်
တဿ၊ ထိုဒေဝိဋ္ဌရေသေ့အား၊ အရူပဂမနံ၊ အရူပတို့သို့ လားခြင်းသည်၊
သိယာ၊ ဖြစ်လေရာသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေတဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုငြားအံ့၊
အပ္ပကသိရေန၊ အရူပချာန်ကိုမပြုငြင်မပင်ပန်းသဖြင့်၊ အဓိဂမနတော၊ ရ
ပြန်လေသောကြောင့်၊ အရူပဂမနံ၊ အရူပတို့သို့လားခြင်းသည်၊ ဘဝတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သမာပတ္တိလာဘီနော၊ လောကီသမာ
ပတ်ကိုရလိုသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဗလဝတိ၊ အားကြီးသော၊ ကိလေသေ၊ ကိ
လေသာသည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဝိတိက္ကမံ၊ လွန်ကျူးခြင်းသို့၊ အနာ
ပဇ္ဇန္တော၊ မရောက်စေသည်ဖြစ်၍၊ ကိလေသဝေဝေ၊ ကိလေသ၏အဟုန်
သည်၊ ဝူပသန္တမတ္တယေဝ၊ ငြိမ်းခါမျှ၍သာလျှင်၊ ဝုန၊ တတန် တံဝိသေသံ၊
ထိုမိမိရတူးသောချာန်သမာပတ်အထူးကို၊ အပ္ပကသိရေနေဝ၊ မပြုငြင်မ
ပင်ပန်းသဖြင့်သာလျှင်၊ အဓိဂန္တန္တိ၊ ရကုန်၏၊ ဣမေ၊ ဤချာန်လာဘီပုဂ္ဂိုလ်
တို့သည်၊ ပရိဟိနဝိသေသာ၊ ယုတ်လျော့သောချာန် အထူးရှိကုန်သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ ဒုဝိညေယျာ၊ သံနိုင်ခဲကုန်
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧသော၊ ဤဒေဝိဋ္ဌရေသေ့သည်၊ တာဒိသေဝ၊
ထိုသို့သောချာန်သျှောကျသောသဘောရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
နောစေကုမာရေတဝိသတိ၊ အန္တရာပေတဝိ၊ နောစေကုမာရေတဝိသတိ
အန္တရာယောဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံ၊ ကုမာရေ၊ ဤမင်းသား၌၊ အန္တရာယော
အန္တရာဟ်သည်၊ နဘဝိသတိနုခေါ၊ စင်စစ်မဖြစ်လတ္တံ့။ ။

ခွါဒဿယံ၊ တဆွဲနှစ်ခုမြောက်သောဝါလာ၌၊ နဩရကယန္တိ၊ နဩရ
ကယံဟူသည်ကား၊ အယံ၊ ဤမင်းသားသည်၊ ဩရတောပရိတ္တံ၊ နည်း

သောအာနန္ဒာဘဝိရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဥတ္တရဂါထာယ၊ အထက်ဂါ
ထာ၌၊ ဝတ္တဗ္ဗဗုဒ္ဓဘာဝံ ဆိုအပ်သောတရား၏အဖြစ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊
အာဟ၊ ဆို၏။ ။

တေဒုသာယံ၊ တဆွဲသုံးခုမြောက်သော ဂါထာ၌၊ သမ္မောမိယဂ္ဂန္တိ၊
သမ္မောမိယဂ္ဂံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်
ကို၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ တံ၊ ထိုသဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကို၊ အဝိ
ပရိဘာဘာဝေန၊ မတောက်မပြန်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သမ္မော၊ ကောင်းစွာ၊ ဗုဒ္ဓ
နတော၊ သိတတ်သောအားဖြင့်၊ သမ္မောမိတိ၊ သမ္မောမိဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆို
အပ်၏။ ကတ္တဝိ၊ တစုံတခုသော အရပ်၌၊ အာဝရဏာဘာဝေန၊ အပိတ်
အပင်မရှိသောအားဖြင့်၊ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကို၊
ဥတ္တမတော၊ မြတ်သောအားဖြင့်၊ အဂ္ဂန္တိ၊ အဂ္ဂဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။
ဗုဒ္ဓိဿတိတိ၊ ဗုဒ္ဓိဿတိဟူသည်ကား၊ ပါဝုဏိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့။
ပရမဝိသုဒ္ဓဒဿိတိ၊ ပရမဝိသုဒ္ဓဒဿိဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနဒဿိ၊ နိဗ္ဗာန်ကို
မြင်သောသဘောရှိသော၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဧတံညာဏံ၊ ထို
သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်သည်၊ ဧကန္တဝိသုဒ္ဓတ္တာ၊ စင်စစ်သန့်ရှင်းစင်
ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရမဝိသုဒ္ဓံ၊ ပရမဝိသုဒ္ဓမည်၏။ ဝိတ္ထာရိ
ကဿာတိ၊ ဝိတ္ထာရိကဿဟူသည်ကား၊ အဿ၊ ထိုတရား၏၊ သာသနံ၊
သာသနာတော်သည်၊ ဝိတ္ထာရိတံ၊ ပြန့်ပြောကျယ်ဝန်းသည်၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ
ဗြဟ္မစရိယံဟူသည်ကား၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်သည်။ ။

ရုဒ္ဓသာယ၊ တဆွဲလေးခုဖြစ်သောဂါထာ၌၊ အထန္တရာတိ၊ အထန္တရာ
ဟူသည်ကား၊ အန္တရာဝေ၊ အကြား၌သာလျှင်၊ အဿ၊ ထိုတရား၏၊
သမ္မောမိပတ္တိတော၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်သို့ ရောက်လတ္တံ့သောကော
လမှ၊ ဩရတောဝေ၊ ဤမှဘက်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နသောသန္တိ၊ နသောသံဟူ
သည်ကား၊ နသုဏိဿံ၊ တရားကိုမကြားနာရလတ္တံ့၊ အသမေရေဿာတိ၊
အသမေရေဿဟူသည်ကား၊ အသမဝီရိယဿ၊ သူတပါးမတူနိုင်သော
လုံ့လရှိသောတရား၏၊ အဇ္ဈောတိ၊ အဇ္ဈောဟူသည်ကား၊ အာတုရော၊ နာ
ကြင်၏။ ဗျသနံဂတောတိ၊ ဗျသနံဂတောဟူသည်ကား၊ သုခဝိနာသံ၊ ချင်း
သာ၏ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ အဗ္ဘာတိတိ၊ အဗ္ဘာတိဟူသည်
ကား၊ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲသောသဘောရှိ၏။ သဗ္ဗံ၊ အသုံးစုံသော ဝုန်ကို၊
ဧေါမနဿာယ၊ နှလုံးမသာယာခြင်း၏၊ ဥပ္ပါဒမာ၊ ဖြစ်ခြင် ဝိုသ်လျှင်၊

၂၅၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ဟိသတ္ထံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ သော၊ ထို
 ဒေဝီဇ္ဇရသေ့သည်။ ဒေါမနသေန၊ နှလုံးမသာသဖြင့်။ အတု၊ ရှေးနာကြင်
 ခြင်းသဘောသည်။ ဟောတိ ဖြစ်၏။ တဉ္စ၊ ထိုနှလုံးမသာခြင်းသည်လည်း။
 အဿ၊ ထိုရသေ့၏။ သုဓဗျသနတော၊ ချမ်းသာကိုဖျက်ဆီးတတ်သောအား
 ဖြင့် ဗျသနံ၊ ဗျသနမည်၏။ သုခဝိနာသနတော၊ ချမ်းသာကို ဖျက်ဆီးတတ်
 ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ သော၊
 ထိုနှလုံးမသာယာခြင်းသည်။ စေတသိကံ၊ အစာတူတေန၊ စိတ်၌ယှဉ်သည်
 ဖြစ်၍ ဘင်းရဲကိုဖြစ်စေတတ်သော သဘောအားဖြင့်။ အဃာဝီ၊ အဃာဝီ
 မည်၏။ ။

ပန္နရသယာ၊ တဆွဲငါးချင်းမြှောက်သောဂါတာ၌၊ ဝိပုလံ၊ ဇနေတွာတိ၊ ဝိပု
 လံ၊ ဇနတွာဟူသည်ကား။ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြောခြင်းကို။ ဇနတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊
 အယမေဝ၊ ဤသည်သာလျှင်၊ ပါဠော၊ ပါဠိတည်း။ နိဂ္ဂမာတိ၊ နိဂ္ဂမဟူသည်
 ကား။ နိဂ္ဂတော၊ အိမ်မှထွက်ခဲ့၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နိဂ္ဂတော၊ အိမ်မှထွက်ခဲ့ပြီး
 သော်၊ သော၊ ထိုဒေဝီဇ္ဇရသေ့သည်။ ဘာဂိနေယျသယန္တိ၊ ဘာဂိနေယျသယံ
 ဟူသည်ကား။ သကံဘာဂိနေယျံ၊ မိမိ၏တူဖြစ်သောနာဠကကို။ အတ္တနော
 မိမိန္တိ၊ ဘာဂိနိယာ၊ နှမ၏။ ဝုတ္တံ၊ သားတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမာဒပေတိတိ၊ သမာဒပေတိဟူသည်ကား။ အတ္တနော၊
 မိမိ၏။ အပ္ပါယုကဘာဝံ၊ အသက်ကိုသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ကနိဋ္ဌ
 ဘာဂိနိယာဝ၊ နှမငယ်၏သာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ သားဖြစ်သော။ နာဠကမာဏ
 ဝသံ၊ နာဠကလူလင်၏။ ဥပပိတံ၊ ဆည်းဘူးအပ်သော။ ဝုညတံ၊ ကောင်းမှု
 ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဗလေန၊ အစွမ်းသတ္တိဖြင့်။ ဥတွာ၊
 သိ၍၊ ဗုဒ္ဓိပက္ခော၊ ကြီးရင့်သောအရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ပမောဒန္တိ၊
 မေ့လျော့ခြင်းသို့လည်း။ အာပန္နယျ၊ ရောက်ခဲ့ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုကမ္ပ
 မာနော၊ သနားသည်ဖြစ်၍၊ ဘာဂိနိယာ၊ နှမ၏။ စသရံ၊ အိမ်သို့၊ ဂတိံ၊ သွားလေ
 ၍၊ နာဠကော၊ နာဠကသည်။ ကဟံ၊ အတယ်အရပ်၌။ အတ္ထိ၊ ရှိလေသနည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဗဟိ၊ ပြင်အပ၌၊
 ကိဉ္ဇတိ၊ ကစားနေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ လျှောက်ထားသည်ရှိသော်၊ နံနာ
 ဠကံ၊ ထိုနာဠကကို။ အာနေထ၊ ဆောင်ချေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟာရာ
 ပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍၊ တံစဏံယေဝ၊ ထိုစဏံပင်လျှင်၊ တံ၊ ထိုနာဠကကို။
 တာပသပဗ္ဗန္တိ၊ ရသေ့ရဟန်း၏အဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗဇာပေတွာ၊ ရဟန်းပြုစေ၍၊
 သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ ဩဝဒိ၊ ဆုံးမ၏။ အနုသာသိ၊ သွန်သင်

၏။ကထံအနုသာသတိ၊ အဘယံသိသွန်သင်သနည်းဟူမူကား၊ ဗုဒ္ဓေါတိ
 စောသံ(ပ) ဗြဟ္မစရိယန္တိသောဠသမဂါထံ။ ဗုဒ္ဓေါတိစောသံ(ပ)ဗြဟ္မ
 စရိယံဟူသောတစ်ဆွဲခြောက်ခုခြောက်သောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ခရိ၏။
 တတ္ထ၊ ထိုဂါသာဌ်၊ ယဒါပရေတောတိ၊ ယဒါပရေတောဟူသည်ကား၊ ယဒါ၊
 အကြင်အခါ၌၊ ပရေတော၊ ငါးသလွန်ပြီးသည်မှနောက်၌၊ ဓမ္မမဂ္ဂန္တိ၊ ဓမ္မမဂ္ဂံ
 ဟူသည်ကား၊ ပရမဓမ္မဿ၊ မြတ်သောတရားဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနဓမ္မဿ၊
 နိဗ္ဗာန်တရား၏၊ မဂ္ဂံ၊ အကြောင်းမဂ္ဂင်ခရီးကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်
 သော၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သမ္မာပဋိပဒါယ၊ ကောင်း
 သောအကျင့်မဂ္ဂင်တရား၌၊ တသ္မိန္တိ၊ တသ္မိံဟူသည်ကား၊ တဿ၊ ထို
 တရား၏၊ သန္တိ၊ ကေးအထံတော်၌၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယံဟူသည်
 ကား၊ သမတာဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။

သန္တရဿယံ၊ တစ်ဆွဲခုနှစ်ခုခြောက်သောဂါထာ၌၊ တာဒိနာတိ၊ တာဒိနာ
 ဟူသည်ကား၊ တဿ၊ ထိုတရားမြတ်၏၊ သဗ္ဗန္တိ၊ တနု၊ ကောင်းစွာတည်
 သဖြင့်၊ တသ္မိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ကိလေသဝိက္ခမ္ဘနေ၊ ကိလေသာကိုခွါ
 ရှုတတ်သော၊ သမာဓိလာဘော၊ ကောင်းသော တည်ကြည်ခြင်းကိုရခြင်း
 သည်၊ သဘိစ၊ ရှိသော်လည်းကောင်း၊ ဝိက္ခန္တိ၊ တကိလေသသေန၊ ခွဲရှဲအပ်
 သောကိလေသရှိသော၊ သမာဟိတစိတ္တေန၊ တည်ကြည်သောစိတ်ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊
 အနာဂတေပရမ ဝိသုဒ္ဓိဒဿိနာတိ၊ အနာဂတေပရမဝိသုဒ္ဓိ ဒဿိနာဟူ
 သည်ကား၊ အယံနာဠကော၊ ဤနာဠကသည်၊ အနာဂတေ၊ လာလတ္တံ့သော
 ကာလ၊ ကာလ၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာတရား၏၊ သန္တိ၊ ကေးအထံတော်
 ၌၊ ပရမဝိသုဒ္ဓိ၊ အထူးသဖြင့်မြတ်သည်ဖြစ်၍ဝင်ကြယ်သော၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်
 ကို၊ ပဿိသာတိ၊ မြင်ရသတ္တံ့၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ဝိဇ္ဇတ္တာ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်လတ္တံ့
 ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သောဣတိ၊ ထိုနည်းတူကို၊ ဣဒိနာပရိယာယေန၊
 ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ အနာဂတေပရမဝိသုဒ္ဓိဒဿိတိ၊ အနာဂတေ
 ပရမဝိသုဒ္ဓိဒဿိဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ခိုအပ်၏၊ အနာဂတေန၊ လာလတ္တံ့ဖြစ်
 သော၊ တေနပရမဝိသုဒ္ဓိဒဿိနာ၊ ထိုမြတ်သောအထူးသဖြင့်ဝင်ကြယ်သော
 နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်သဖြင့်၊ ဥပပိတပုညသဗ္ဗယောတိ၊ ဥပပိတပုညသဗ္ဗယော ဟူ
 သည်ကား၊ ပဒုမုတ္တရတော၊ ပဒုမုတ္တရာတရားရှင်မှ၊ ပဘုတိ၊ ချစ်ကတ
 ပုညသဗ္ဗယော၊ ပြုအပ်လည်းဘူးအပ်သောကောင်းမှုရှိသော၊ ပတိက္ခန္တိ၊
 ပတိက္ခံဟူသည်ကား၊ အာဂမယမာနော၊ င်လင့်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိဝသိတိ၊

၂၆၀ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ - ဓာတုယထွေ

ပရိဝသိဟူသည်ကား၊ ပရိဗ္ဗတိတွာ လူတောင်မှခွါ၍၊ တာပသဝေသေန၊ ရသေ့၏အသွင်ဖြင့်၊ ဝသိ၊ နေ၏၊ ရက္ခိတိန္ဒြေယောတိ၊ ရက္ခိတိန္ဒြေယောဟူသည် ကား၊ ရက္ခိတသောတိန္ဒြေယော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သောသောတိန္ဒြေရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကိရုအနုသဝန ကြားဘူးရသည်ကား၊ သောနာဠကော၊ ထို နာဠကရသောသည်၊ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပသုတိ၊ စ၍၊ ဥဒကော၊ ရေ၌၊ နနိဗ္ဗုဇ္ဇိ မသုတိ၊ ဥဒကံ ရေသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်သည်ရှိသော်၊ သောတိန္ဒြေပံ၊ သော တိန္ဒြေသည်၊ ဝိနာသေယျ၊ ပျက်စီးခဲ့ရာ၏၊ တတော၊ ထိုပျက်စီးခဲ့သော ကြောင့်၊ ဓမ္မသဝနဗဟိရေ၊ တရားနာခြင်းမှအပသည်၊ တဝေယျ၊ ဖြစ်ခဲ့ ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ ။

အဋ္ဌရသာယံ၊ တဆွေရှစ်ခုမြောက်သောဂါထာ၌၊ သုတွာနုစောသသန္တိ၊ သုတွာနုစောသံဟူသည်ကား၊ သောနာဠကော၊ ထိုနာဠကသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ ပရိဝသန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ တဂဝ တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗောဓိံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်တော်မူ၍၊ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသိပြည်၌၊ ဓမ္မစက္ကေ၊ ဓမ္မ စကြာတရားတော်ကို၊ ပဝတ္တိတေ၊ ဖြစ်တော်မူစေအပ်သည်ရှိသော်၊ တဂဝ တာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ တံဓမ္မစက္ကံ၊ ထိုဓမ္မစကြာတရားတော်ကို၊ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်ပြီ၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သဗ္ဗာလေးပါးတရားကိုအကြွင်း မဲ့သိတော်မူသော၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပ္ပန္နောဝတ၊ ငင်စစ် ဖြစ်တော်မူပြီးတကား၊ ဣတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဖိနဝရစက္ကပဝတ္တနေ၊ ဘုရားရှင်သည်မြတ်သော တရားတည်းဟူသော စက်ကို ဖြစ်တော်မူစေပြီးသော်၊ ပဝတ္တဗောသံ၊ ဖြစ်သောကြွေးကျော် သောအသံကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတ္တကာမာဟိ၊ အကျိုးကိုအလိုရှိကုန် သော၊ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်တို့သည်၊ အာဂတိံ၊ လာကြကုန်၍၊ အာရေစိတံ၊ ကြားအပ်သောစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဂတိံ၊ လာခဲ့ကုန်၍၊ ဒိသွာ၊ မြင်ကြကုန်သော်၊ ဣသိနိသဘန္တိ၊ ရဲရင့်သောရသေ့ဟူ၍၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ် ရက်ပတ်လုံး၊ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်တို့သည်၊ မောနေယျကောလာဟလေ၊ မော နေယျကောလာဟလကို၊ ကရိယမာနေ၊ ပြုကြသည်ရှိသော်၊ သတ္တမဒိဝ သေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ဣသိပတနံ၊ ဣသိပတနမိဂဓာဝုန်တော သို့၊ ဂန္တာ၊ သွား၍၊ နာဠကော၊ နာဠကသည်၊ အာဂမိသတိ၊ ရောက်လတ္တံ့၊ တဿ၊ ထိုနာဠကအား၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေသာ သိ၊ ဟောရလတ္တံ့၊ ဣတိဣမိနာအဘိသန္တိနာ၊ ဤသို့ရှေးရှု အစေ့အစပ်ဖြင့်။

ဝရဗုဒ္ဓါသနေး၊ မြတ်သောဘုရားနေတော်တော်၌၊ နိဿိန္ဒိ၊ နေတော်မူသော၊
 နိဿာသဒိသံ၊ ဥဿာနှင့်တူသော၊ ဣသိနိသတံ၊ ရဲရင့်သောရဟန်း၊ မြတ်
 ဖြစ်သော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရ၍၊ ပဿန္နောတိ၊
 ပဿန္နောဟူသည်ကား၊ သဟဒဿနေနေဝ၊ မြင်သည်နှင့်တကွလျှင်၊ ပဿန္န
 ဝိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မောနေယျသေဠန္တိ၊
 မောနေယျသေဠိဟူသည်ကား၊ ဥာဏုတ္တမံ၊ မြတ်သောဥာဏ်ကို၊ မဂ္ဂဥာဏံ
 မဂ်ဥာဏ်ကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၍၊ သမာဂတေအ
 သိတာဝံယဿသာသနေတိ၊ သမာဂတေအသိတာဝံယဿသာသနေဟူ
 သည်ကား၊ အသိဟဿ၊ အသိတာအမည်ရှိသော၊ ဣသိနော၊ ရသေ့၏၊ ဩဝါ
 ဒကာလေ၊ ဆုံးမအပ်ခဲ့သောအခါသည်၊ အနုပ္ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်သော်၊ ဟိ
 သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တေန၊ ထိုအသိတာရသေ့သည်၊ အဿ၊ ထိုနာ
 ဠကရသေ့အား၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ သဗ္ဗောပပတ္တော၊ သဗ္ဗညုတဥာဏ်
 တော်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မေဝံ၊ နိဗ္ဗာန်
 သို့ရောက်ကြောင်းခရီးကို၊ ဝိဝရတိ၊ ဖွင့်တော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဂစ္ဆာန
 သွားလေ၍၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ပုစ္ဆိယမာနော၊ မေးလျှောက်သည်ဖြစ်၍၊
 တသ္မိံ၊ ဘဂဝတိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၌၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊
 တံ၊ သင်သည်၊ စရသု၊ ကျင့်လေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုသိဓမ္မာ၊ ဆုံးမသွန်
 သင်အပ်သော၊ သောကာလော၊ ထိုအခါသည်၊ အယဉ္ဇကာလော၊ ဤအခါ
 ပင်တည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သမာဂတေအသိတာဝံယဿသာသနေတိ၊
 သမာဂတေအသိတာဝံယဿ သာသနေဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ သေသံ၊
 ဆိုအပ်ပြီးသည်မှကြွင်းသောစကားသည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ ပါကရမေဝ၊
 ထင်ရှားရှိသည်သာတည်း၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ တာဝ၊ ရှေးဦး
 စွာ၊ ဝတ္ထုဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဝတ္ထုဂါထာ၏အဖွင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ပုစ္ဆာဂါထာနွယေ၊ ပုစ္ဆာဂါထာနှစ်ခုတို့၏ အပိုင်း၌၊ အညတမေ
 တန္တိ၊ အညတမေတံဟူသည်ကား၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဧတံ၊ ဤအကြောင်း
 ကို၊ ဝိဒိတံ၊ သိအပ်ပြီးယထာတထန္တိ၊ ယထာတထံဟူသည်ကား၊ အဝိပရိ
 တံ၊ မဘောက်မပြန်၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်သည်၊ ကော၊ အဘယ်နည်း၊
 အသိတော၊ အသိတာရသေ့သည်၊ အယံကုမာရော၊ ဤမင်းသားသည်၊
 သဗ္ဗောဓိယဂ္ဂံ၊ မြတ်သောဘုရားအဖြစ်သို့၊ ဇုသိဿတိ၊ ရောက်လေတ္တံ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဗုဒ္ဓေါတိဗောဓံ၊ ဘုရားဟူသောအသံကို၊ ယဒိ၊
 အကယ်၍၊ ပရေတာ၊ နောက်မှ၊ သဗ္ဗောဓိပတ္တော၊ သဗ္ဗညုတဥာဏ်တော်

၂၆၂

သုတ္တန်နိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ကထိယတွဲ။

သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မခဏ်းနိဗ္ဗာန်ခရီးကို၊ ဝိဝရတိ၊ ဖွင့်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 တံ၊ သင်သည်၊ သုဘောသိ၊ ကြားရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ငါ့ကို၊ အသိတော၊
 ဦးရီးဖြစ်သော အသိတရသောသည်၊ အဝစ၊ ဆိုဘူး၏၊ မယာ၊ ငါသည်၊
 အသိတာဝတယယ၊ အသိတအမည်ရှိသောရသေ့၏၊ တမေတံတံဇေတံဝစနံ၊
 ထိုဦးရီးဆိုဘူးသောစကားကို၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သက္ခိ၊ ကိုယ်
 တိုင်မျက်မှောက်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရပေ၍၊ ယထာတထမေဝ၊ ဟုတ်မှန်သော
 အဘိုင်းသာလျှင်၊ အညာတံ၊ သိရ၏၊ တံတန္တိ၊ တံတံဟူသည်ကား၊ တသ္မာ
 ထိုကြောင့်၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ သဗ္ဗဓမ္မာနုပါရဂူန္တိ၊ သဗ္ဗဓမ္မာနုပါရဂူ
 ဟူသည်ကား၊ ဟေမဝတသုတ္တေ၊ ဟေမဝတသုတ်၌၊ ဂုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်
 ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဆဟိအာကာရေဟိ၊ ရွှောက်ပါးသောအခြင်းအရာတို့
 ဖြင့်၊ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့၏၊ ပါရံ၊ ထိုရှာဘက်ကမ်းဟုဆို
 အပ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂတံ၊ ရောက်တော်မူသောရှင်ဂေါတမကို၊ အနဂါရိ ၁
 ယုပတသ္မာတိ၊ အနဂါရိယုပတသ္မဟူသည်ကား၊ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်း
 ၏အဖြစ်သို့၊ ဥပတသ္မာ၊ ကပ်သော၊ ပဗ္ဗဇိတဿ၊ ရဟန်းအား၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဘိက္ခာစရိယံ ဇိဂိသတောတိ၊
 ဘိက္ခာစရိယံဇိဂိသတောဟူသည်ကား၊ အရိယေဟိ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်၊ အာဝိဇ္ဇန္တိ၊ အလှအကျက်ဖြစ်သော၊ အနုပကိလိဋ္ဌံ၊ မညစ်နွမ်းသော၊
 ဘိက္ခာစရိယံ၊ ဆွမ်းခံဝတ် အကျင့်ကို၊ ပရိယေသမာနဿ၊ ရှာဦးသော
 ရဟန်းအား၊ မောနေယျန္တိ၊ မောနေယျံ ဟူသည်ကား၊ ရန်နံ၊ ရဟန်းတို့၏၊
 သန္တကံ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဥတ္တမံပဒန္တိ၊ ဥတ္တမံပဒံဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမပဋိ
 ပဒံ၊ မြတ်သောအကျင့်တရားကို၊ သေသံ၊ အကြွင်းဖြစ်သောစကားသည်၊
 ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ ပါကခူမေဝ၊ ထင်ရှားသော အနက်ရှိသည် သာလျှင်
 တည်း၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုဠော၊ မေးလျှောက်သော၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဿ၊ ထိုနာဠကအား၊ မောနေယျံတေဥပညိဿန္တိ
 အာဒိနာ၊ မောနေယျံတေဥပညိဿံဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊
 မောနေယျပဋိပဒံ၊ မောနေယျအကျင့်တရားကို၊ ဗျာကာသိ၊ ကြားတော်မူ
 ပေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဥပညိဿန္တိ၊ ဥပညိဿံဟူသည်ကား၊ ဥပညပေ
 ယျံ၊ ငါပညတ်တော်မူအံ့၊ ဝိဝရေယျံ၊ ဖွင့်လှစ်တော်မူအံ့၊ ပညပေယျံ၊ သိ
 တော်မူစေအံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဒုက္ကရံဒုရ
 တိသန္တ ဝန္တိ၊ ဒုက္ကရံဒုရတိသန္တံ ဟူသည်ကား၊ ကာတုစ၊ ပြုခြင်းငှါ
 တည်း၊ ဒုက္ခံဆင်းရဲ၏၊ ကရိယမာနဉ္စ၊ ပြုငြားသည်ရှိသော်လည်း၊ သန္တ ဝိ

တုံ၊ကောင်းစွာဖြစ်နိုင်သောငှါ၊ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲ၏၊သဟိတုံ၊သည်းခံခြင်းငှါ၊
 ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အယံပန၊
 ဤဆိုလတ္တံ့၊သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ဤအရာ၌၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊
 အဟံ၊ငါဘုရားသည်၊ တေ၊သင်အား၊ မောနေယျံ၊ မောနေယျတရားကို၊
 ပညပေယျံ၊ ပညတ်တော်မူရာ၏၊ ယဒိဒံယံဣဒံမောနေယျံ၊ ဤမောနေယျ
 တရားကို၊ကတံ၊ငါပြုအံ့သောငှါလည်းကောင်း၊ အဘိသမ္မောဓေတုံ၊
 ထိုးတွင်း၍လောကုတ္တရာတရားကိုသိခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ သုခံ၊ချမ်း
 သာသည်၊ ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ ဧဝံပန၊ဤသို့မူကား ဒုက္ခရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့၏၊
 ဒုရဘိသန္တံ၊ ကောင်းစွာဖြစ်နိုင်ခဲ့၏၊ ဝုဗ္ဗန္တေနတော၊ ဝုဗ္ဗဇဉ်ဖြစ်သော
 ကာလမှ၊ပဘုတိ၊စ၍၊ကိလိဋ္ဌမိတ္တံ၊ညစ်နွမ်းသောမိတ်ကို၊ အနုပ္ပါဒေတွာ၊
 မဖြစ်စေမူ၍၊ပဗ္ဗိပဗ္ဗိတဗ္ဗတော၊ ကျင့်အပ်သောတရားဖြစ်သောအားဖြင့်၊
 ဒုက္ခရံ၊ပြုနိုင်ခဲ့၏၊ ဒုရဘိသန္တံ၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်နိုင်ခဲ့၏၊ တထာဟိတ
 တောဝေ၊ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ဧကဿ၊ တဆူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ဘုရား၏၊
 ဧကောယေဝ၊တယောက်သည်သာဖြစ်သော၊သဝကော၊တပည့်တော်
 သည်၊ကရောတိစ၊ပြုလည်းပြုနိုင်၏၊သမာဓိစ၊တည်လည်းတည်ကြည်၏၊
 ဣတိဧဝံ၊ဤသို့၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊မောနေယျဿ၊မောနေယျအ
 ကျင့်တရား၏၊ ဒုက္ခရတာဝဉ္စ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊
 ဒုရဘိသန္တံတဉ္စ၊ဖြစ်နိုင်ခဲ့သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ဒဿေန္တော၊
 ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊နာဠကဿ၊ ကြာရီး၊ကြားစွယ်စားသောက်သော
 နာဠကရသေ့အား၊ဥဿာဟံ၊အားထုတ်ခြင်းကို၊ ဇနေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊ဟန္တ
 တေနံပဝက္ခာမိ သန္တိန္တ သုဒဠောဘဂါတိအာဒိ၊ ဟန္တတေနံ ပဝက္ခာမိ
 သန္တိန္တ သုဒဠောဘဝ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အဟ၊ မိန့်တော်
 မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါသာ၌၊ဟန္တာတိဧသောသဒ္ဓေါ၊ဟန္တဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊
 ဗျဝဿယတ္ထေ၊ အခါကို ပိုင်းခြားသောအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ဝုဒ္ဓိ
 တည်း၊တေနံပဝက္ခာမိတိ၊တေနံပဝက္ခာမိ ဟူသည်ကား၊အဟံ၊ငါဘုရား
 သည်းတုဟွံ၊သင်အား၊ တံမောနေယျံ၊ ထိုမောနေယျ အကျင့်တရားကို၊
 ပဝက္ခာမိ၊ဟောတော်မူအံ့၊ သန္တိန္တ သူတိ၊ သန္တိန္တ သူ ဟူသည်ကား၊
 ဒုက္ခရကရုဏတ္ထေန၊ပြုနိုင်ခဲ့သည်ကိုပြုသောအနက်ရှိသော၊ဝိရိယုပတ္ထန္တေန၊
 န၊ လုံ့လတည်း ဟူသော အထောက်အပံ့ဖြင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
 ဥပတ္တန္တ သု၊မြဲစွာခိုင်စေသော၊ဒဠောဘဂါတိ၊ဒဠောဘဝဟူသည်ကား၊

၂၆၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

ဒုရဘိသန္တဝသဟနသမတ္တာယ။ ကောင်းစွာဖြစ်နိုင်ခဲ့သည်ကို သည် ခံ
 ခြင်း၌ဝမ်းနိုင်းသော၊ အသိထိလပရက္ခမတာယ၊ မထော့မပေါ့သောသုံ့လ
 ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ထိရာ ဖြစ်နိုင်ခဲ့သည်။ ဟောတီးဖြစ်၏၊ ကိံကော
 အတ္ထော၊ အဘယ်အနက်ကို၊ ဝတ္တံဝတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတီးဖြစ်သ
 နည်းကွဲ၊ သင်သည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဥပစိတပုညသန္တာရော၊
 ဆည်းဘူးအပ်သောကောင်းမှုတည်းဟူသောအဆောက်အဦ ရှိ၏၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ဗျဝသိတော၊ စင်စစ်ကာလကပိုင်းခြားတော်မူသည်။ ဟုတွာ
 ဧဝံ၊ ဖြစ်၍သာသွင်း၊ ဒုက္ခရုံပြုနိုင်ခဲ့သည်။ ဒုရဘိသန္တဝံ၊ ကောင်းစွာဖြစ်
 နိုင်ခဲ့သည်။ သမာနဓိဖြစ်၍လည်း၊ ဝုယျံ၊ သင်အား၊ တံမောနေယျံ၊ ထိုမော
 နေယျအကျင့်တရားကို၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ပဝက္ခဝမိ၊ ဟောတော်မူအံ့၊
 သန္တိန္တ သျှ၊ ခိုင်ခံ့စေလော၊ ဒဠော၊ ဖြစ်သည်။ တဝ၊ ဖြစ်လော၊ ဣတိဧဝံ၊
 ဤသို့၊ ပရမသလ္လေခံ၊ အလွန်ခေါင်းပါးသော၊ မောနေယျဝတ္တံ၊ မောနေယျ
 အကျင့်တရားကို၊ ဝတ္ထုကာမော၊ ဟောတော်မူခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိ၍၊
 နာဠကံ၊ နာဠကမထေရ်ကို၊ သန္တိန္တ နေစ၊ ခိုင်ခံ့ခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ ဒဠ
 ဘာဝေစ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်၌လည်းကောင်း၊ နိယောဇေတွာ၊ ယဉ်တော်မူ
 စေ၍၊ ပဌမံတာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဂါရုပနိဗန္ဓကိလေသပ္ပဟာနံ၊ ရွာကုန်၌တွဲ၍နေ
 ခြင်း၌ပတ်အပ်သည်ကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သမာန
 ဘာဂန္တိ၊ သမာနဘာဂံအစရှိသော၊ ဥပဗျဂါထံ၊ ထက်ဝက်သောဂါထာ
 ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အကုဇ္ဈော၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊
 မနာပဒေါသံ၊ နှလုံးဖြင့် ပြစ်မှားခြင်းကို၊ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရှောက်ရာ၏၊
 ဝဋ္ဋိတော၊ ရှိခိုးသောလူသည်၊ သန္တော၊ လင်ရှား ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အ
 နုဏ္ဏတော၊ မာနတက်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ စရေယျ၊ ကျင့်ရာ၏၊ ညေဝိ၊
 မင်းသည်လည်း၊ ဝဋ္ဋိတော၊ ရှိခိုးအပ်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊
 မံ၊ ငါကို၊ ဝဋ္ဋတိတိ၊ ရှိခိုး၏ဟူ၍၊ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ မျှလွင့်သောစိတ်သို့၊ နာပဇ္ဇေယျ၊
 မရောက်စရာ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အရညော၊ တော၌၊ ဥပနိဗန္ဓကိလေသပ္ပ
 ဟာနံ၊ နှောင့်ရှက်သော ကိလေသာကို ပယ်ခြင်းကို၊ ဒဿန္တော၊
 ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဥစ္စာစောတိဂါထံ၊ ဥစ္စာစောဟူသောဂါထာကို၊
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အရညသညိတော၊ ဆိတ်ငြိမ်၏ ဟုမှတ်
 ထင်သော၊ ဒါယေဝိ၊ တော၌လည်း၊ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌဝသေန၊ ဣဋ္ဌာရုံအနိဋ္ဌာရုံ၏

၂၆၄

အခွမ်းဖြင့်၊ ဥပ္ပာဝစား၊ ငယ်ငယ်ကြီးကြီးကုန်သော၊ နာနုပ္ပကာရ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊ ယေအာရမ္မဏာ၊ အကြင်အာရုံတို့သည်၊ နိစ္ဆရန္တိ၊ ပြတ်လာကုန်၏၊ ဗက္ခဝဒီနံ၊ ဝက္ခပဿဒအစရှိသည်တို့အား၊ အာပါတံ၊ ထင်ခြင်းသို့၊ အာဂန္တန္တိ၊ ရောက်လာကုန်၏၊ တေစခေါ၊ ထိုအာရုံတို့သည်လည်း၊ ပရိဇ္ဇာဟဇနကဋ္ဌန၊ ပူပန်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သောအနက်ဖြင့်၊ အဂ္ဂိသိဗူပမာ၊ မိသျှံလျှင်ဥပမာရှိကုန်၏၊ ယထာဝါ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ဝနေတောအရပ်၌၊ ခုဗျာမာနေ၊ မီးလောင်သည်ရှိသော်၊ အဂ္ဂိသိခါ၊ မီးလျှံတို့သည်၊ နာနုပ္ပကာရတာယ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သခုမာဝိ၊ အခိုးရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ နိဇ္ဈမာဝိ၊ အခိုးမရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ နိဿာဝိ၊ ညီသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိတာဝိ၊ ရွှေသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ရတ္တာဝိ၊ နီသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ခုဒ္ဒကာဝိ၊ ငယ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ မဟန္တာဝိ၊ ကြီးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပ္ပာဝစား၊ ကြီးကြီးငယ်ငယ်ကုန်သောအာရုံတို့သည်၊ နိစ္ဆရန္တိယတာ၊ ပြတ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သိဟဗျဋ္ဌမနုဿာဝိ၊ ဝိဟင်္ဂဝိ၊ ရွာဟုဗ္ဗဗလပုဋ္ဌဝါဒိဘေဒဝသေန၊ ခြင်္သေ့ကျားလူအထူးထူးအပြားပြားရှိသောဌာတ်သစ်ပင်၌ရောက်သော ပန်းသစ်သီး သစ်ရွက်သစ်ညွန့်အစရှိသောအပြားတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ နာနုပ္ပကာရတာယ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒါယေ၊ တော၌၊ ဘိသနကာဝိ၊ ကြောက်ဘွယ်ရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဓန္ဓနိယာဝိ၊ တပ်ဘွယ်ရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ခောဟနိယာဝိ၊ မိုက်ဘွယ်ရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပ္ပာဝစား၊ ကြီးကြီးငယ်ငယ်ကုန်သော၊ အာရမ္မဏာ၊ အာရုံတို့သည်၊ နိစ္ဆရန္တိ၊ ပြတ်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဥပ္ပာဝစာနိစ္ဆရန္တိဒါယေ၊ အဂ္ဂိသိဗူပမာတိ၊ ဥပ္ပာဝစာနိစ္ဆရန္တိဒါယေ၊ အဂ္ဂိသိဗူပမောဟူ၍၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူပေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နိစ္ဆရေသု၊ ပြတ်ကုန်သော၊ ဥပ္ပာဝစေသု၊ ကြီးကြီးငယ်ငယ်ကုန်သော၊ အာရမ္မဏေသုစ၊ အာရုံတို့တွင်လည်း၊ ယာကာဝိ၊ အမှတ်မရှိကုန်သော၊ ဥယျာနဝနစာရိကံ၊ ဥယျာဉ်တောကစားခြင်းသို့၊ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်သည်၊ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ပကတိယာ၊ ပြကထေသတောအားဖြင့် ဝနစာရိယောဝါ၊ တောသို့သွားသောမိန်းမတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကဋ္ဌဟာရိကာဒယောဝါ၊ ထင်းခွေမိန်းမအစရှိသည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ရဟောဂတံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းသို့ရောက်သည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဟသိတလ၊ မိဘဒုပ္ပါရုဘဒုန္နိဝဿာဒိတိ၊ ရယ်မာခြင်းပြောဟောခြင်းမကောင်းသော

၂၆၆ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တဝိယတွဲ။

အဝတ်အရုံအစရှိသည်တို့ဖြင့် နာရိယော မိန်းမတို့သည် မုနိ ခဟန်းကို ပလောဘန္တိ ဟောလေသင်းကုန်၏ တာသုတံမာပလောဘောယျန္တိ တာသုတံမာပလောဘောယျဟူသည်ကား နာရိယော မိန်းမတို့သည် ထုံးသင့်ကို မာသုပလောဘာသုမဟောလေသင်းစေကုန်လေသောကြောင့်အခြင်းဖြင့် နပလောဘန္တိ ဟောလေသင်းကုန်တလောတို့အခြင်းဖြင့်ကလေး ဟောလေသော ဣတိ ဤသို့ ဝုတ္တံ ခေါ်ဆိုသည်ဟောတီးဖြစ်၏။

ဝေံ ဤသို့ အဿ ထိုနာဠကအား ဝဂဝါ ဖြတ်စွဲဘုရားသည် ဝါဓေဝါ ရှာဉ်လည်းကောင်း အရုဉ္ဇေ တောဉ် လည်းကောင်း ဝေံ ဝုတ္တံ ပိပိ ကျင့်အပ်သော အစီအရင်ကို ဒေသ တွင် ပြေတင်မူ ခြီး၍ ဣဒါနိ ယခုအခါ ဉ်းသီလသံဝရံ သီလစောင့်ရှောက်ခြင်းကို ဒေသန္တော ပြေတင်မူလိုသည်ဖြစ်၍ ပိရတောမေထုနဇ္ဈောတိ ဂါယန္တယံ ပိရတောမေထုနဇ္ဈောပူသော ဂါထာနှစ်ခုတို့၏ အပေါင်းကို အာပာ မိန့်တော်မူပေ၏။ တတ္ထံ ထိုဂါထာတို့၌ ဟိတွာ ကာမေပရောပရေတိ ဟိတွာ ကာမေပရောပရေဟူသည် ကား မေထုနဇ္ဈောတော မေထုန အကျင့်မှ အဝသေသပိ ကြွင်းသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော သန္တရေစ ကောင်းသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော အသန္တရေစ မကောင်းသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော ပဉ္စကာမဂုဏေ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်တရားတို့ကို ဟိတွာ ဝုန်၍ ဟိသန္တံ ထိုစကားသည် မှန်၏။ တဗ္ဗဟာနေနံ ထိုကာမဂုဏ်တရားကို ယဉ်သဖြင့် မေထုန ပိရတိ သု မေထုန ကို ကြဉ်ခြင်းတို့၌ သမ္ပန္နော ပြည့်စုံသည်ဟောတီးဖြစ်၏။ တေနံ ထိုကြောင့် ဟိတွာ ကာမေပရောပရေတိ ဟိတွာ ကာမေပရောပရေဟူ၍ အာဟာ မိန့်တော်မူ၏။ အယံ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား ဣတ္ထံ ဤဂါထာ၌ အဓိပ္ပါယ်သော အလိုတည်း အဓိရုဉ္ဇောတိ အာဒိနိ အဓိရုဉ္ဇော အစရှိကုန်သော ပဒါနိ ဝုန်တို့ကို နဟနေယျ နဿာတယေတိ ဣတ္ထံ နဟနေယျ နဿာတယေဟူသော ဤဝုန်၌ ဝုတ္တာယ မိန့်အပ်သော ပါဏာတိ ပါတာဝေရုဏိယံ ပါဏာတိ ပါတဋ္ဌ ကြဉ်ခြင်း၏ သမ္ပတ္တိဒဿနတ္ထံ ပြည့်စုံခြင်းကို ပြဆိုသော ဌာ ဝုတ္တာနိ မိန့်အပ်ကုန်၏။ တတြဝစနေ ဟိတွာ ရပ်၌ အယံ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား သင်္ခေပဝဏ္ဏနာ အကျဉ်းဖြစ်သော အဖွင့်တည်း ပရေလက္ခိယေ သု သူတပါး၏ အပင်းအံသင်း ဖြစ်ကုန်သော ပါဏသုဝါ သတ္တဝါတို့၌ လည်း အဓိရုဉ္ဇော မဆန့်ကျင်သည်ဖြစ်၍ အတ္တပက္ခိယသု မိမိ၏အပင်းအသင်း ဖြစ်ကုန်သော ပါဏသု သတ္တဝါတို့၌ အသာရဇ္ဈော တပ်မက်မောခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍ သတဏှ နိဗ္ဗဏှ တာယံ တဏှာလောဘာရှိ

သည့်မရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ တသယာဝရေ၊ ထိပ်လန်ခြင်း ခြံခြင်းရှိလျှင်
သော၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဏ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဇီဝိ
တုကာမတာယစ၊ အသက်ရှည်ခြင်းကို အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ အမရိတုကာမတာယစ၊ သေခြင်း၌ အလိုမရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ သုခကာမတာယစ၊ ချမ်းသာခြင်းကို အလိုရှိသည်၏အဖြစ်
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသုခကုလတာယစ၊ ဆင်းရဲဒုက္ခဆုတ်သည်၏အ
ဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယထာအယံတထာဇေတဝိ၊ ယထာအယံတထာ
ဇေတ ဟူသည်ကား၊ အတ္တသမာန တာယ၊ မိမိနှင့်တူသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဧတသု၊ ထိုသတ္တဝါတို့၌၊ ဝိရောဓံ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းကို၊ ဝိနေဇန္တော၊
ဆုံးမလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဘေနေဝပကာရေန၊ ထိုသို့သော အပြားဖြင့်သာလျှင်၊
ဇေတသထာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣတိ
ဤသို့၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ သမာနတာယစ၊ တူသည်၏အဖြစ်ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ အတ္တနိ၊ မိမိကိုယ်၌၊ အနုရောဓံ၊ မဆန့်ကျင်ခြင်းကို၊ ဝိ
နေဇန္တော၊ ဆုံးမသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥဘယထာဝိ၊ နှစ်ပါးစုံလည်းဖြစ်ကုန်
သော၊ အနုရောဓိရောဓိဗ္ဗဟိနော၊ မဆန့်ကျင်ခြင်းကိုပျောက်လွှင့်သည်
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မရုဏံ၊ သေခြင်းတရားကို၊ ပဋိကုလတာယစ၊ စက်ဆုတ်သည်
၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥပဓံ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
ပါဏေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ ယေကေပိ၊ အငှတ်မရှိကုန်သော၊ တသေဝါ၊ ထိတ်
လန့်သော သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ယာဝရေဝါ၊ တည်တန့် ခိုင်ခံ့
သောသတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သဟတ္ထိကာဒိဟိ၊ မိမိလက်အစရှိကုန်
သော၊ ပယောဂေဟိ၊ လုံ့လတို့ဖြင့်၊ နဘနေယျ၊ မသတ်ရာ၊ အာဏတ္ထိကာဒိ
ဟိ၊ သူတပါးကိုစေခိုင်းခြင်းအစရှိကုန်သော၊ ပယောဂေဟိစ၊ လုံ့လတို့ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ နဿာတယေ၊ မသတ်စေရာ၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုနာ
ဇ္ဇကအား၊ မေထုနဝိ၊ ခုတ်ပါဏာတိ၊ ပါတဝိရုတိ၊ မုခေန၊ မေထုနု၊ မှကြည်ခြင်း
သု၊ အသက်ကိုသတ်ခြင် မှကြည်ခြင်းအကြောင်းဖြင့်၊ သင်္ခေပတော၊ အ
ကျဉ်းအားဖြင့်၊ ပါသိမောက္ခသံဝရသီလံ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလကို၊
ဝတွာ၊ မိန်းတပ်မှု၍၊ ဟိတွာကာမေဝိအာဒိဟိ၊ ဟိတွာကာမေဤသို့အစရှိ
သည်တို့ဖြင့်၊ ဣန္ဒြိယသံဝရဉ္စ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလကိုလည်း၊ ဒေသေတွာ၊
ပြုတပ်မှုပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အာဇီဝပါရိယုဒ္ဓိ၊ အာဇီဝပါရိယုဒ္ဓိသီ
လကို၊ ဒေသေန္တော၊ ပြုတပ်မှုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဟိတွာဣန္ဒြိယသီလံ၊
ဟိတွာဣန္ဒြိယသီလသောဂါတာကို၊ အာဟာရိန္တောသီလံ၊ တသားထိုဝါ

၂၆၈ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

ထာဏ်၊ အဋ္ဌကထာအနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗျောသိအင်္ဂဏ်၊ ယာယံတ
 ဏှာ၊ အကြင်တဏှာသည်၊ ဧကံ၊ တခု၊ သာသလိုဝ္ဗပင်ကို၊ လဒ္ဓါ၊ ရသည်ရှိ
 သော်၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခု၊ မြောက်သောဥစ္စာကို၊ ဣန္ဒြိယံ၊ လိုချင်ပြန်တတ်၏၊ နွေ
 နှစ်ခု၊ သာသလိုဝ္ဗပင်ဥစ္စာကို၊ လဒ္ဓါ၊ ရသည်ရှိသော်၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခု၊ မြောက်
 သောဥစ္စာကို၊ ဣန္ဒြိယံ၊ လိုချင်ပြန်တတ်၏၊ သံတသဟဿံ၊ တသိန်းသော
 ဥစ္စာကို၊ လဒ္ဓါ၊ ရသည်ရှိသော်၊ တဒုတ္တရိယံ၊ ထိုထက် အလွန်လည်း
 ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိတတ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ အပ္ပနိလဒ္ဓိယံ၊ ရအပ်လေသကဲ့
 သို့၊ ယံ၊ အကြင်တခုတခုသောသလိုဝ္ဗပင်ကို၊ ဣန္ဒြိယံ၊ လိုချင်တတ်သော
 အားဖြင့်၊ သာတဏှာ၊ ထိုတဏှာကို၊ ဣန္ဒြိယံ၊ လိုချင်တတ်သော
 ၏၊ ပနိလဒ္ဓိယံ၊ ရအပ်သောအခိုက်ကို၊ လုတ္တမာနော၊ မြို့စွာတင်တတ်
 သော၊ လောစာပံ၊ ယာစာယံလောဘော၊ အကြင်လောဘသည်၊ အတ္တိ၊
 ရှိ၏၊ တံဣန္ဒြိယံ၊ ထိုအထပ်ထပ်လိုချင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ တံသောဘဉ္စ၊
 ထိုမြို့စွာတင်တတ်သော လောဘကိုလည်းကောင်း၊ ဟိတွာ၊ ယင်းစွန့်၍၊
 သက္ကာ၊ အာရုံတပ်မက်သော၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယတ္ထ
 ယသ္မိံ၊ စိဝရာဒိပစ္စယေ၊ အကြင်သင်္ကန်းအစရှိသောပစ္စည်း၌၊ တေဟိဣန္ဒြိယ
 လောဘောဟိ၊ ထိုအသိုဆန္ဒတပ်မက်သောလောဘတို့ဖြင့်၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပု
 ထုဇဉ်ဖြစ်သောသူသည်၊ သာရတ္ထော၊ အာရုံတပ်တတ်သည် ဖြစ်၍၊
 လဂ္ဂေါ၊ ငြိတွယ်သည်ဖြစ်၍၊ ပနိလဒ္ဓေါ၊ တဘန်ရလိုပြန်သည်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊
 တည်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသင်္ကန်းအစရှိသောပစ္စည်း၌၊ တံဥဘယမ္ပိ၊ ထိုနှစ်ပါးရုံ
 သောဣန္ဒြိယလောဘတရားကိုလည်း၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ ပစ္စယတ္ထံ၊ သင်္ကန်းအစ
 ရှိသောပစ္စည်းအလို၌၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလကို၊ အဝိ
 ရာဓေန္တော၊ မချွတ်ယွင်းစေသည်ဖြစ်၍၊ ဥာဏစတုနာ၊ ဥာဏ်တည်းဟူ
 သောမျက်စိဖြင့်၊ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 ဣမံမာနေယျပနိပဒံ၊ ဤမာနေယျအကျင့်တရားကို၊ ပနိပဇ္ဇေယျ၊ ကျင့်ရာ
 ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပနိပဇ္ဇော၊ ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ဣမံနရကံ၊ ဤတဏှာတည်းဟူသောနရက်ကို၊ တရေယျ၊ ကူး
 မြောက်နိုင်ရာ၏၊ ဒုပ္ပုရဏဋ္ဌေန၊ ပြည့်နိုင်သောအနက်ဖြင့်၊ နရကသည်တံ
 တဏှာဟုမှတ်အပ်သော၊ မိစ္ဆာဇီဝဟေတုဘူတံ၊ မိစ္ဆာဇီဝ၏အကြောင်း
 ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဣမံပစ္စယတဏှာ၊ ဤပစ္စည်းလေးပါး၌ တပ်မက်သောတ
 ဏှာကို၊ တရေယျ၊ ကူးမြောက်ရာ၏၊ ဣမာယပနိပဒါယ၊ ဤသို့သောအကျင့်
 တရားဖြင့်၊ တရေယျ၊ ကူးမြောက်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပစ္စယတဏှာပဟာနမုခေန၊ ပစ္စည်းတစ်သော
တဏှာကိုပယ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြင့်၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိံ၊ အသက်မွေးခြင်း
၏ဝင်ကြယ်ခြင်းကို၊ ဒေသတော၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဘော
ဇေန၊ စားသွယ်၌၊ မတ္တညတမုခေန၊ အတိုင်းအရှည်ကိုသိခြင်း၌၊ အ
ကြောင်ရှိသဖြင့်၊ ပစ္စယပရိဘောဂသိလံ၊ ပစ္စည်း၌သုံးဆောင်ခြင်းသိလ
ကို၊ တဒနံသာရေနစ၊ ထိုအာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိအစရှိသည်တို့ကိုအစဉ်လျှောက်
သဖြင့်လည်း၊ ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့လောက်၊ အရဟတ္တပတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
သို့ရောက်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုရှေ့လောက်၊ ပဋိပင်္ဌ၊ အကုန်
တရားကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဦးနှစ်ရာသိက၊ ထံ၊ ဦးနှစ်
ရာအစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊
အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဓမ္မေန၊ တရားနှင့်၊
သမေန၊ ညီညွတ်သဖြင့်၊ လက္ခဿုရဆင်ကုန်သော၊ ဣတဓိတဇေဝရေဒိသု
အမှတ်မရှိသောသင်္ကန်း၊ အစရှိကုန်သော၊ ပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းတို့တွင်၊ အာ
ဟာရံ၊ အစာအဟာရကို၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အာဟာရေန္တော၊ စားသောရ
ဟန်းသည်၊ ပစ္စာရာပဉ္စအာယောပလေ၊ ငါးလုပ်တို့ကို၊ အဘုတွာ၊
မစားမူ၍၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ပိဝေ၊ သောက်ရာ၏၊ ပဟိတတ္ထဿ၊ မိမိ၏အစီအ
ပွားကိုအလိုရှိသော၊ ဝိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ဗာသုဝိဟာရာယးချမ်းသာ
စွာနေခြင်းငှါ၊ အလံ၊ ထိုက်လေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီး
သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဦးနှစ်ရာ၊ လျော့သောဝမ်းရှိသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်
ရာ၏၊ ဝါတဘရိတဘတ္ထံ၊ ဝိယ၊ လေဖြင့်ပြည့်သောသားရေခွယ်အိပ်ကဲ့သို့၊
ဥဒ္ဓုမာထုဒရော၊ အထက်သို့တက်သောဝမ်းရှိသည်၊ နအဿ၊ မဖြစ်ရာ၊
ဘတ္တသဗ္ဗပစ္စယာ၊ ထမင်းဆီယစ်ခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိသဖြင့်၊ ထိနမိဒ္ဓံ၊
စိတ်စေတသိက်မခန့်ခြင်းကို၊ ပရိဟရေယျ၊ ယယ်ပျောက်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဂုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဦးနှစ်ရာ၊ လျော့သောဝမ်းရှိသည်၊
ဟောန္တောပိစ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်လည်း၊ မိတာဟာရော၊ အဟာရ၌အတိုင်း
အရှည်ရှိသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဘောဇေန၊ စားသွယ်၌၊ မတ္တည၊ အတိုင်း
အရှည်ကိုသိသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ နေဝဒဝါယဒတိအာဒိနာ၊ နေဝဒဝါ
ယအစရှိသည်ဖြင့်၊ ပစ္စဝေက္ခနေန၊ ဆင်ခြင်သောရဟန်းသည်၊ ဂုဏတော
ဝ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒေါသတောစ၊ အပြစ်အားဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ပရိတ္တိန္ဒာဟာရော၊ ပိုင်းခြားအပ်သောအဟာရရှိသည်ဖြစ်
၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မိတာဟာရော၊ အဟာရ၌အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၊ သမာနောပိ

ဖြစ်သော်လည်းပစ္စယရတနံပရိယတ္တိအဓိဝေဒသော၊ ဆွမ်းသင်္ကန်းအ
 ဝရှိသော ပစ္စည်းရတနံအကျင့် သင်ကြားခြင်းပရိယတ်ရအပ်သော မင်
 ဖိုလ်တို့ နှ့်အခွမ်းဖြင့်၊ ဝသုဗ္ဗိဇာယ၊ လေးပါးအပြားရှိသော၊ အပ္ပိစ္ဆတာယ
 အလိုနည်းခြင်း၊ အပ္ပိစ္ဆော၊ အလိုနည်းသည်၊ အသ၊ ဖြစ် ချ၏၊ ဟိသမ္ပံ၊ ထို
 စကားသည်မှန်၏၊ ကောသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ မောနေယျပရိပဒံ၊ မောနေ
 ယျအကျင့်ကို၊ ပရိပဒေန၊ ကျင့်သော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 အပ္ပိစ္ဆေန အလိုနည်းသည်၊ ဘဝိဘဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ချ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ဧကော
 ကသ္မိ၊ ပစ္စယ၊ တခုခုသောပစ္စည်း၌၊ တိဗ္ဗိသန္တေ၊ သေပါးသော
 ရောင်ရဲခြင်းတို့ဖြင့်၊ သန္တ၊ သနာ၊ ရောင်ရဲလွယ်သောကြောင့်၊ ပစ္စယပ္ပိစ္ဆ
 တာ၊ ပစ္စည်း၌အလိုနည်းသည်၏ အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ရတနံ၊ ရေသေ
 ဝ၊ ရတင်ဆောင် သည်သာလျှင်၊ သတော၊ ဖြစ်သောရဟန်းအား၊ ဖံ၊
 ငါ့ကို၊ ရတဝါတိ၊ ရတင်ဆောင်သော ရဟန်းဟူ၍၊ ပဇေ၊ သူတပါးတို့
 သည်၊ ဇာနန္တ၊ သိစေကုန်သတည်းဟု၊ အနိစ္ဆတာ၊ အလိုမရှိသည်၏
 အဖြစ်သည်၊ ရတနံပ္ပိစ္ဆတာ၊ ရတင်၌အလို နည်းသည်မည်၏၊ ဗဟုသု
 တသော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသည်သာလျှင်၊ သတော၊ ဖြစ်သော
 ရဟန်းအား၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ ဗဟုသုတတိ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသော
 ရဟန်းဟူ၍၊ ပဇေ၊ သူတပါးတို့သည်၊ ဇာနန္တ၊ သိစေကုန်သတည်းဟု၊
 အနိစ္ဆတာ၊ အလိုမရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ ပရိယတ္တိ၊ ပရိယတ္တိ
 ၌အလို နည်းသော ရဟန်းမည်၏၊ မဇ္ဈိကက္ခေယရသမိယ၊ မဇ္ဈိကမ
 ထေရ်ကဲ့သို့၊ အဓိဝေဒသော၊ မင်ဖိုလ်တရားနှင့် ပြည့်စုံသည်သာ
 လျှင်၊ သတော၊ ဖြစ်သောရဟန်းအား၊ အသံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ ကုသလဓမ္မံ၊
 လောကုတ္တရာကုသိုလ်တရားကို၊ အဓိဂတော၊ ရသောသူတည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ ပဇေ၊ သူတပါးတို့သည်၊ ဇာနန္တ၊ သိစေကုန်သတည်း
 ဟု၊ အနိစ္ဆတာ၊ အလိုမရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ အဓိဂမပ္ပိစ္ဆတာ၊ တရားထူး
 ကိုရခြင်း၌အလိုနည်းသောရဟန်းမည်၏၊ ယာဝအရဟတ္တာမိဂမနတော၊
 အရဟတ္တဖိုလ်ရသည်တိုင်အောင်၊ ဩရံ၊ အဆုံးကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊
 ဟိသမ္ပံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အယံပရိပဒါ၊ ဤမောနေယျအကျင့်သည်၊
 အရဟတ္တာမိဂမနတ္ထံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရဆုံးသောဌာ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ အပ္ပိစ္ဆာပိစ၊ အလိုနည်းသောရဟန်းသည်လည်း၊ အရ
 ဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ တဏှာသောလုပ္ပံ၊ လျှပ်ပေါ်လေင်လည်
 သောတဏှာကို၊ ဟိတွာ၊ ဝွန်၍၊ အလောလုပ္ပေါ၊ လျှပ်ပေါ်လေင်လည်ခြင်း

မရှိသည်၊ အသားဖြစ်ရာ၏၊ ဟိသန္ဒ၊ ထိုဝကားသည်မှန်၏၊ ဇဝံ၊ ဤသို့၊ အ
လောသုဓဇ္ဈ၊ လျှပ်ငေါလောင်လည်ခြင်းမရှိသောရဟန်းသည်၊ သဒါ၊ အခါ
ခပ်သိမ်း၊ ဣစ္ဆာယ၊ အလိုခံ့ဗွတ်ဖြင့်၊ နိစ္ဆာတော၊ လိုချင်ခြင်းမရှိသည်၊
အနိစ္ဆာသံ၊ တဏှာမရှိသည်သံ၊ ချွင်း၊ နိဗ္ဗာတော၊ ကိလေသာမငြိမ်းသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယာယဣစ္ဆာယ၊ အကြင်အလိုလောဘဖြင့်၊ သာတာ၊ သာ
လောင်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သက္ကဝါဘို့သည်၊ ခုပ္ပိပါသာတုရာဝိယ၊ ဇစ်ပွတ်
ခြင်းကြောင့်ကြင်နာသကဲ့သို့၊ အသိတ္တာ၊ မရောင်ရဲနိုင်ကုန်သည် ဟောန္တိ
ဖြစ်ကုန်၏၊ တာယဣစ္ဆာယ၊ ထိုအလိုလောဘဖြင့်၊ အနိစ္ဆတ္တာ၊ အလိုမရှိ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ နိစ္ဆာတော၊ တပ်ခြင်းကင်းသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ အနာတုရော၊ ကိလေသာတည်းဟူသောကြင်နာခြင်း၊ ခုပ္ပိ၊ ပခုမ
တိတ္ထိပ္ပတ္တော၊ လွန်စွာရောင်ရဲခြင်းသို့ရောက်၏၊ ဇဝံ၊ ဤသို့၊ နိစ္ဆာတတ္တာ၊
အလိုလောဘ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာတော၊ ကိလေသာငြိမ်း
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝုပသန္တသဗ္ဗကိလေသပ္ပရိစ္ဆာဟော၊ ငြိမ်၊ ငြိမ်းသော
ကိလေသာတည်းဟူသောပူပန်ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇဝံ၊ ဤသို့၊
ညော၊ ဤဂါထာ၌၊ ဥပ္ပဗုပ္ပါဒိယာ၊ အစဉ်မဟုတ်သဖြင့်၊ ယောဇနာ၊ ညှပ်ခြင်း
ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဇဝံ၊ ဤသို့၊ ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့လောက်၊ အရ
ဟတ္ထုပ္ပတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုရှေ့
လောက်၊ ပဗ္ဗိပဒံ၊ အကျင့်ကို၊ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ
၌၊ တံပဗ္ဗိပဒံ၊ ထိုမောနေယျအကျင့်ကို၊ ပဗ္ဗိပန္နဿ၊ ကျင့်သော၊ ဘိက္ခု၊ နော၊
ရဟန်းအား၊ အရဟတ္တုပ္ပတ္တိနိဗ္ဗာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြစ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော
အဆုံးကိုလည်းကောင်း၊ ဓုတင်္ဂသမာဒါနုဉ္စ၊ ဓုတင်ဆောက်တည်ခြင်းကို
လည်းကောင်း၊ သေနာသနဝတ္ထုဉ္စ၊ ကျောင်းအိပ်ရာ၌ပြုရာသော ဝတ်ကို
လည်းကောင်း၊ ကထေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သဝိဏ္ဏစာရေန္တိ
ဂါထာနုဿံ၊ သဝိဏ္ဏစာရ်ဟူသောဂါထာနှစ်ခုတို့၏အပေါင်းကို၊ အာဟ၊
ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သဝိဏ္ဏစာရ်စရိတွာတိ၊ သဝိဏ္ဏစာရ်
စရိတွာဟူသည်ကား၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းခံခြင်းကို
စရိတွာ၊ သွားပြီး၍၊ ဘတ္တကိစ္စံဝါ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကိုလည်း၊ ကတွာ၊
ပြုပြီး၍၊ ဝနန္တမဘိဟာရယေတိ၊ ဝနန္တမဘိဟာရယေဟူသည်ကား၊ ဂိဟိ
ပပဉ္စန၊ လူတို့နှင့်ကြွေမြင့်သဖြင့်၊ အပပဗ္ဗိတော၊ မကြွေမြင့်မီ၊ ဝနန္တမေဝ၊
တောအရပ်သို့သာလျှင်၊ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားရာ၏၊ ဥပဗ္ဗိတော၊ ရုက္ခမူလသို့၊ နိ
ဥပဗ္ဗိတော၊ ရုက္ခမူလသို့ ဟူသည်ကား၊ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊ ဥတော

တည်သည်သာလျှင်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍ အဿနပဂတောတိ၊ အာသန္နာဂ
 တောဟူသည်ကား၊ အာသနံ၊ အိပ်ရာသို့၊ နဉ္စပဂတော၊ မချဉ်းကပ်သည်
 ဟုတွေးဖြစ်၍၊ နိသိန္နာ၊ နေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ သို့လို
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မုနိတိ၊ မုနိဟူသည်ကား၊ မောနေယျပဋိပဒံ၊ မောနေ
 ယျအကျင့်ကို၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သော၊ ခုဟန်းသည်၊ ဝေတ္ထစ၊ ဤဂါထာ၌လည်း
 ကောင်း၊ ပိဏ္ဍဝေရံ၊ ဝရိတွာတိ၊ ဣမိနာပဒေန၊ ပိဏ္ဍဝေရံ၊ ဝရိတွာဟူသောဤ
 ဝုန်ဖြင့်၊ ပိဏ္ဍပါတိယင်္ဂံ၊ ပိဏ္ဍပါတ်ရတင်ဆောက်တည်သောအင်္ဂါကို၊
 ဝုတ္တံ၊ သို့အပ်၏။ ယသ္မာပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား၊ ဥက္ကဋ္ဌပိဏ္ဍပါတိ၊ ကော
 အမြတ်ဆုံး၊ ပိဏ္ဍပါတ်ရတင်ဆောက်တည်သောခုဟန်းသည်၊ သပဒါနဝေ
 ရိစ၊ သပဒါနရတင်ဆောက်တည်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကောသနံ
 ကောစ၊ ကောသနိင်္ဂရတင်ဆောက်တည်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ပိဏ္ဍပါတိကောစ၊ ပိဏ္ဍပါတ်ရတင်ဆောက်တည်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ခလုပစ္ဆာဘာတ္တိကောစ၊ ခလုပစ္ဆာဘာတ္တိရတင်ဆောက်တည်သည်
 လည်း၊ ဟောတိ၊ ယေ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ တေမိဝေရိကင်္ဂံ၊ ပိတိဝေ
 ရိကရတင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပံသုက္ခလိကင်္ဂံ၊ ပံသုက္ခရတင်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဘိက္ခုနာ၊ ခုဟန်းသည်၊ သမာဗိယတော၊ ဆောက်တည်အပ်သည်
 သာတည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣမာနိပိဆ၊ ဤခြောက်ပါးသောရတင်အ
 ကျင့်တို့ကိုလည်း၊ ဝုတ္တာနေဝ၊ ဆိုအပ်လှန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏။ ဝနန္တမတိဟာရယေတိ၊ ဣမိနာပန၊ ဝနန္တမတိဟာရယေဟူသောဤဝုန်
 ဖြင့်ကား၊ အရညကင်္ဂံ၊ အရညကင်္ဂရတင်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ
 ဖြစ်၏။ ဥပဗ္ဗိတောရုက္ခမူလသ္မိန္တိ၊ ဣမိနာပဒေန၊ ဥပဗ္ဗိတောရုက္ခမူလသ္မိ
 ဟူသောဤဝုန်ဖြင့်၊ ရုက္ခမူလိကင်္ဂံ၊ ရုက္ခမူလရတင်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာသန္နပဂတောတိ၊ ဣမိနာပဒေန၊ အာသန္နပဂတောဟု
 သောဤဝုန်ဖြင့်၊ နေသဇ္ဇိကင်္ဂံ၊ နိသိဇရတင်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာတ္တပိပန၊ အစဉ်အတိုင်းကား၊ ဧတေသံ၊ ထိုရတင်တို့အား၊
 အနုလောမဗ္ဘာ၊ လျော်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဗ္ဘောကာသိကယထာ
 သန္တတိသောသာနိကင်္ဂါနိ၊ အဗ္ဘောကာသိကရတင် ယထာသန္တတိရ
 တင် သုသာန်ရတင်တို့ကို၊ ဝုတ္တာနိယေဝ၊ ဆိုအပ်လှန်သည် သာလျှင်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ တောယဂါထာယ၊ ထိုဂါထာဖြင့်၊
 တေသုသရတင်္ဂါနိ၊ တဆဲ့သုံးပါးသောရတင်တို့ကို၊ နာဠကဝေတ္ထရဿ၊ နာ
 ဠကမထေရ်အား၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

သန္တာနပ္ပသုတောဓိရောတိ၊ သန္တာနပ္ပသုတောဓိရော ဟူသည်ကား။
 သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အနုပ္ပန္နဿ၊ မဖြစ်သေးသော၊ ဈာနဿ၊ ဈာန်တရား
 ကို၊ ဥပ္ပါဒေန၊ ဖြစ်စေသဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ ဈာနဿ၊ ဈာန်ကို၊ အာ
 ဝဇ္ဇန သမာပဇ္ဇနာဓိဋ္ဌာန ဝုဋ္ဌာန ပစ္စဝေက္ခနေဟိတ၊ အလေ့အလာပြုခြင်း
 အဓိဋ္ဌာန်ခြင်း၊ ဈာန်မှထခြင်းဆင်ခြင်ခြင်းတို့ဖြင့်လည်း၊ ဈာနေသု၊ ဈာန်တ
 ရားတို့၌၊ ပသုတော၊ လေ့ကျက်သည်၊ အနုပသုတ္တော၊ အားထုတ်သည် ဓိ
 ရောတိ၊ ဓိရောဟူသည်ကား၊ ဓိတိသမ္ပန္နော၊ ဖြံ့တည်ကြည်သောပညာ
 နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဝနန္တေရမိတောသိယာသိ၊ ဝနန္တေရမိတောသိယာဟူ
 သည်ကား၊ ဝနေတောအရပ်၌၊ ရမိတော၊ မွေ့လျော်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ
 ၏၊ ဝါမန္တသေနာသန၊ ရှာနီးကျောင်း၌၊ နာဘိရမေယျ၊ မမွေ့လျော်ရာ၊
 ဣဘိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဈာယေထရက္ခမူလသ္မိံ
 အတ္တာနမဘိတောသယန္တိ၊ ဈာယေထရက္ခမူလသ္မိံ အတ္တာနမဘိတော
 သယံဟူသည်ကား၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်လောကီယဈာနပသုတောယေဝ၊
 လောကီဈာန်၌ အလေ့အကျက်ပြုရာသည်သာလျှင်၊ နသိယာ၊ မဖြစ်ရာ၊
 အပိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ထသ္မိံ၊ သေဝရက္ခမူလေ၊ ထိုသစ်ပင်ရင်း၌
 သာလျှင်၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂသမ္ပပသုတ္တန၊ သောတာပတ္တိမဂ်နှင့်ယှဉ်သော၊
 လောကုတ္တရဈာနေနပိ၊ လောကုတ္တရာဈာန်ဖြင့်လည်း၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်
 ကို၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ တောသေန္တော၊ နှစ်သက်စေလျက် ၊ ဈာယေ
 ထ၊ မကောင်းမှုကို ဖုတ်ကြည်းရာ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ပရ
 မဿာသပ္ပတ္တိယာ၊ လွန်စွာသော သက်သာရာသို့ရောက်သဖြင့်၊ သော
 ကုတ္တရဈာနေနေဝ၊ လောကုတ္တရာဈာန်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိတ္တံ၊ မိမိပိတိသည်၊
 အဘိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ တုဿတိ၊ နှစ်သက်၏၊ အညေန၊ တပါးသောအခြင်း
 အရာဖြင့်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အတ္တာနမဘိတောသယန္တိ
 အတ္တာနမဘိတောသယံဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမာယ
 ဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်၊ ဈာနေန၊ ဈာန်ဖြင့်၊ ဈာနပသုတတာယ၊ ဈာန်၌လေ့
 ကျက်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝနန္တေရမိတောသနာဘိရဟိတ၊ တော၌နေခြင်း၏
 မွေ့လျော်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ အရဟတ္တဗ္ဗ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ဣမံခမ္မဒေသနံ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားရ၍၊
 နာဠကတ္ထေရာ၊ နာဠကမထေရ်သည်၊ ဝနန္တေတောအရပ်သို့၊ အဘိဟာ
 ရေက္ခာ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိရာဟာရောပိ၊ အစာမစားသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ပဋိ

၂၂၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

ပဒါပူရဏော၊ မောနယျ အကျင့်တရား၏ပြည့်စုံခြင်း၌၊ အဘိဝိယ၊ အလွန်
 လျှင်၊ ဥဿု၊ ကြာ၊ လုံ့လပြုသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ နိရာဟာရေနဝ၊ အစာ
 မစားသဖြင့်လည်း၊ သမဏခမ္ဘံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကာဝံ၊ ပြုအံ့သောငှါ၊
 တိသမ္ဘံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ရာ၊ တထာကရောန္တဿ
 ထိုအစာမစားခြင်းကိုပြုသောရဟန်းအား၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှင်သည်၊ နပ္ပ
 ဝတ္တတိ၊ မဖြစ်နိုင်ချေ၊ ကိလေသပန၊ ကိလေသာတို့ကိုကား၊ အနုပ္ပါဒေန္တ
 န၊ မဖြစ်စေသဖြင့်၊ အာဟာရော၊ အစာအဟာရကို၊ ပရိယေသိတဗ္ဗော၊ ရှာ
 မှီးအပ်၏၊ အယံ၊ ဤဆီအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဥာယေသ၊ သိ
 စေအပ်သောနည်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထို
 နာဠကမထေရ်အား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အေပရာပရေသု၊ တပါး
 ပါ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒိဝသေသု၊ နေ့တို့၌၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအထို့ငှါ၊ စရိတဗ္ဗံ၊
 သွားရာ၏၊ ကိလေသပန၊ ကိလေသာတို့ကိုကား၊ နုပ္ပါဒေတဗ္ဗာ၊ မဖြစ်
 စေအပ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြုတော်မူအံ့သောငှါ၊ အရဟတ္တုပ္ပတ္တိ
 နိဗ္ဗယေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြစ်ခြင်း၏၊ အဆုံးသာဖြစ်သော၊ ဘိက္ခဝာရ
 ဝတ္တံ၊ ဆွမ်းခံဝတ်ကို၊ ကထေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တတော
 ရေတျာဝိဝသာနေတိအာဒိကာ၊ တတောရေတျာဝိဝသာနေဤသို့အစရှိကုန်
 သော၊ ဆဂါသာယော၊ ခြောက်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ တတောတိ၊ တတောဟူသည်ကား၊ သဝိဇ္ဇာစာ
 ရံ၊ ကောင်းမွန်စွာဆွမ်းခံသွားခြင်းကို၊ စရိတွာ၊ သွားပြီး၍၊ ဝနန္တံ၊ တော
 အရပ်သို့၊ အဘိဟာရယေ၊ ရှေးရှုဆောင်ရာ၏၊ ဣတိဧတ္ထ၊ ဤပါဌ်၌၊ ဝုတ္တ
 ဝိဇ္ဇာစာရဝနန္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောဆွမ်းခံသွားပြီး၍တောအရပ်သို့၊ အဘိ
 ဟာရတော၊ ရှေးရှုဆောင်သွားသောရဟန်းအား၊ ဥတ္တရိဝိ၊ အလွန်လည်း၊
 ရေတျာဝိဝသာနေတိ၊ ရေတျာဝိဝသာနေဟူသည်ကား၊ ရတ္တိသမတိက္ကမေ၊
 ညဉ့်သုံးယာမ်လွန်ပြီးသော်၊ ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂါမန္တမဘိဟာရယေတိ၊
 ဂါမန္တမဘိဟာရယေဟူသည်ကား၊ အဘိသမာစာရိကဝတ္တံ၊ အဘိ
 သမာစာရိကဝတ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ ဘိက္ခဝာ
 ရေဝလားဆွမ်းခံအံ့သောအခါသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊
 ဝိဝေကံ၊ ကိလေသာ၏ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကို၊ အနုဗြူဟေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ဂထ
 ပစ္စာဂတဝတ္ထေ၊ အသွားဝတ်အပြန်ဝတ်၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
 နည်းဖြင့်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မနသိကရောန္တော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကိုပြု၍

ဂါမိန္ဒာသိ၊ ဂန္ဓေယျသွာ၊ ရာဇာ၊ အဂ္ဂါနိနာဘိနန္ဓေယျသိ၊ အဂ္ဂါနိနာဘိ
နန္ဓေယျဟူသည်ကား၊ ဘန္ဓေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အမှတ်၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊
ဃာဓရ၊ အိမ်၌တုတ္တိတဗ္ဗံ၊ သွင် စားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိမန္တနံ ဘိဘိသေ၊
ဆွမ်းကို၊ ဒေတိနုခေါ၊ ပေးလှူအံ့သလော၊ နဒေတိနုခေါ၊ မပေးလှူအံ့သလော၊
သန္ဓရံ၊ ကောင်းသောတောဇဉ်ကို၊ ဒေတိနုခေါ၊ ပေးလှူအံ့သလော၊ အသန္ဓရံ၊
မကောင်းသောဆွမ်းကို၊ ဒေတိနုခေါ၊ ပေးလှူအံ့သလော၊ ဣတိ ဝေဇ္ဇပံ၊ ဤသို့
သဘောရှိသော၊ ဝိတက္ကံဘောဇနန္ဓ၊ အကြံရှိသောတောဇဉ်ကိုလည်း၊ ပဋိ
ပဒါပူရကော၊ မောနေယျအကျင့်ကိုပြည့်စေသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
နာဘိနန္ဓေယျ၊ မနှစ်သက်ရာ နုပုဋ်ဂုဏ္ဍေယျ၊ မခံရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလို
သည်၊ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗသက္ကာရေန၊ အနိုင်အထက်မူသဖြင့်၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်
ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပူရေတွာ၊ ဆွမ်းဖြင့်ပြည့်စေ၍၊ ယဒိပနဒေန္တိ၊ အကယ်
၍လှူကုန်အံ့၊ ပရိဘုဉ္ဇိတွာ၊ သုံးဆောင်၍၊ သမဏဓမ္မော၊ ရဟန်းတရားကို၊
ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ခုတင်ံ၊ ခုတင်သည်၊ နကုပ္ပတိ၊ မပျက်၊ တဒုပါဒါယ
မန၊ ထိုနေ့မှစ၍ကား၊ တံဂါမိ၊ ထိုရွာသို့၊ နပဓိသိတဗ္ဗံ၊ မဝင်အပ်၊ အဘိဟာ
ရဉ္စဂါမတောတိ၊ အဘိဟာရဉ္စဂ၊ မတောဟူသည်ကား၊ ဂါမိ၊ ရွာတွင်းသို့၊
ပဓိဋ္ဌဿ၊ ဝင်သောရဟန်းအား၊ ပါတိသတေဟိဝိ၊ ခွက်အရာတို့ဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ဗါတိသဟဿဟိဝိ၊ ခွက်အထောင်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘတ္တံ
ဆွမ်းကို၊ သေစအဘိဟရန္တိ၊ အကယ်၍ရှေးရှုဆောင်ခဲ့ကုန်အံ့၊ ဝ၊ မြို့ထို
ဆောင်ခဲ့သောဆွမ်းကိုလည်း၊ နာဘိနန္ဓေယျ၊ မနှစ်သက်ရာ၊ တတော၊ ထို
ဆွမ်းမှ၊ ကေသိဋ္ဌမ္ပိ၊ တလုံးသောဆွမ် ကိုမျှသည်၊ နပုဋ်ဂုဏ္ဍေယျ၊ မခံရာ၊
အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ စာရပဋိပါနိယာ၊ အိမ်၏အဝင်ဖြင့်၊ စနေယျ၊
ဆွမ်းခံရာ၏၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နမုနိဂါမ
မာဂဗ္ဗကုလေသုသဟဿာစရတိ၊ နမုနိဂါမမာဂဗ္ဗကုလေသုသဟဿာ
စနေယျသည်ကား၊ မောနေယျတ္ထာယ၊ မောနေယျအကျင့်ကိုကျင့်ခြင်းငှါ၊
ပဋိပန္နကော၊ ကျင့်သော၊ သေစတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း၊ ဂါမိ၊ ရွာ
သို့၊ ဂတော၊ ရောက်သည်၊ သမာနေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ကုလေသု၊ ဒါယ
ကာတိန္ဒိ၊ သဟဿ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြုဘာ၊ ရွှင်လမ်းသောအားဖြင့်
နစရ၊ မကျင့်ရာ၊ သဟဿော၊ အတူတကွ၊ ကိတာဒိအနုနုလောပိကံ၊
ရောင်းဝယ်ခြင်း အစရှိသောရဟန်းတို့အား မလျော်သော၊ ဂိဟိသံသဂ္ဂံ၊
လှူတို့နှင့်ရောနှောခြင်းသို့၊ နအာပဇ္ဇယျ၊ မရောက်ရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆို
လိုသည်၊ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗာသေသနံ၊ ဆိန္နကထောနဝါစံပယုတ္တံ၊ ဘဏေ

၂၇၆ ဆုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

တိ၊ ဃာသေသနံ ဆိန္ဒကထာနဝါစံ ပယုတ္တံ ဘဏေဟု သည်ကား။ ဆိန္ဒကထာ၊ ပျက်သောစကားရှိသည်။ ဟုတွဲ၊ ဖြစ်၍၊ ဩဘာသပရိကထာနိမိတ္တိညတ္တိပယုတ္တံ၊ ပစ္စည်းအစရှိသည်ကိုရိပ်စဲသောစကားပရိယာယ်စကား နိမိတ်တိညတ်နှင့်ယှဉ်သော၊ ဃာသေသနဝါစံ၊ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးသော စကားကို၊ နဘဏေ၊ မပြောမဆိုရာ၊ သစေအာကဇိယျ၊ အကယ်၍ အလိုရှိ အံ့၊ ဂေါလ္လာနော၊ နာသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဂေလညပဋိဗာဟ နတ္ထာယဝါ၊ အနာပျောက်မိန့်သောဌါလည်းကောင်း၊ သေနာသနတ္ထာယဝါ ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာအလို၊ ဌါလည်းကောင်း၊ ဝိညတ္တိံ၊ ဝိစိတိညတ်ကို၊ ဌပေတွဲ၊ ထား၍၊ ဩဘာသပရိကထာနိမိတ္တိပယုတ္တံ၊ ဩဘာသစကားပရိယာယ်စကား နိမိတ်နှင့်ယှဉ်သောစကားကို၊ အဝသေသပစ္စယတ္ထာယပန ကြွင်းသောပစ္စည်းအလို၊ ဌါကား၊ ဂေါလ္လာနော၊ နာသောရဟန်းသည်၊ ဘဏေယျ၊ ဆိုရာ၏။ အဂေါလ္လာနော၊ မနာသောမောနေယျ၊ အကျင့်ကို ကျင့်သော ရဟန်းသည်လည်း။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော ပစ္စည်းနှင့်စပ်ယှဉ်သောစကား ကို၊ နေဝဘဏေယျ၊ မပြောမဆိုရာ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အလတ္တံယဒိဗ္ဗန္တိ၊ ဣမိဿာပနဂါထာယ၊ အလတ္တံယဒိဗ္ဗဟူ သောဤဂါထာ၌ကား၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်သောရဟန်းသည်၊ ဒိဗ္ဗမတ္တ ကေဝိ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော၊ ကိဉ္စိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောပစ္စည်းကို၊ လဇ္ဈေ၊ ရအပ်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အလတ္တံ၊ ရပေပြီ၊ ယံ၊ ဣဒံ၊ အကြင် ရအပ်သော ပစ္စည်းသည်၊ သာရူတိ၊ ကောင်း၏ဟု၊ စိန္တေတွဲ၊ ကြံ၍၊ အလဇ္ဈေ၊ မရအပ်သောပစ္စည်းတို့ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကုသလံ၊ ကောင်း သည်ကို၊ နာလတ္တံ၊ မရချေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဗ္ဗိ၊ ထိုပစ္စည်းသည်လည်း၊ သန္တရံ၊ ကောင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေတွဲ၊ ကြံ၍၊ ဥဘယေနော၊ နှစ်ပါးစုံသာဖြစ် သော၊ လာဘာလာဘေန၊ ရအပ်မရအပ်သောလာဘ်ဖြင့်၊ သောဘိက္ခု၊ ထို ရဟန်းသည်၊ တာမိ၊ သည်းခံသောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗိကာရော၊ အထူးဘောက်ပြန်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟုတွဲ၊ ဖြစ်၍၊ ရက္ခံဝ၊ သစ်ပင်ကဲ့သို့၊ နိဝတ္တတိ၊ လစ်ဝချဖြစ်၍ လွန်၏၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ဗုဒ္ဓိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ဖလဂဝေသိ၊ သစ်သီးကိုရှာသည်ရှိသော်၊ ရက္ခံ၊ သစ် ပင်ကို၊ ဥပဂမ္မ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဖလံ၊ အသီးကို၊ လဇ္ဈာပိ၊ ရအပ်သည်ရှိသော် လည်းကောင်း၊ အလဇ္ဈာပိ၊ မရအပ်သည်ရှိသော်လည်းကောင်း၊ အနန္တတော မာနမတက်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပမ္ဘိဟတော၊ မခိုက်တိုက်သည်ဖြစ်၍၊ မဇ္ဈတ္တော

ပေတဝေလျစ်လျူရှိသည်သာလျှင်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သပတ္တပါဏီတိဂါထာ၊ သပတ္တပါ
 ဏီဟူသောဂါထာသည်၊ ဥတ္တာနတ္ထာဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်
 တည်း၊ ဥတ္တာဝစာတိဣဒိဿာဂါထာယ၊ ဥတ္တာဝစာဟူသောဤဂါထာနှင့်၊
 သမ္ပန္နော၊ စပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘိက္ခဝာရဝတ္ထ
 သမ္ပန္နော၊ ဆွမ်းခံအကျင့်ဝတ်တရားနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍လည်း
 တာဝတကေနေဝ၊ ထိုမျှလောက်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝုဋ္ဌိံ၊ နှစ်သက်ခြင်းသို့၊
 အနာပဇ္ဇိတွာ၊ မရောက်မူ၍၊ ပဋိပဒံ၊ အကျင့်တရားကို၊ အာရာယေယျ၊ နှစ်
 သက်ရာ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သာသနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏အဆုံး
 အမတော်သည်၊ ပဋိပတ္တိသာရံ၊ အကျင့်တရား တည်းဟူသော အနှစ်
 တည်း၊ သာစာယံသာစအယံပဋိပတ္တိ၊ ထိုပဋိပတ္တိအကျင့်တရားကို၊ ဥတ္တာဝ
 စာ(ပ)မုတန္တိဂါထာယ၊ ဥတ္တာဝစာ(ပ) မုတံဟူသောဂါထာဖြင့်၊ ဝုတ္တာ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သာစာယံမဂ္ဂပဋိပဒါ၊ ဤမဂ္ဂတည်းဟူသောအ
 ကျင့်သည်၊ ဥတ္တမနိဟိနဘောဒတော၊ အမြတ်အယုတ်အပြားအားဖြင့်၊ ဥတ္တာ
 ဝစာ၊ အကြီးအပေ်ကို၊ ဗုဒ္ဓသမဏေန၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူသောရဟန်း
 သည်၊ ပကာသိတာ၊ ပြတော်မူအပ်၏၊ ဟိဝိတ္တာရယိဿာမိ၊ ထိုစကားကို
 အကျယ်ချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့၊ သုခါပဋိပဒါနိပ္ပါဘိညာ၊ လွယ်သောအကျင့် လျင်
 သောအသိဉာဏ်အကျင့်သည်၊ ဥတ္တာ၊ မြင့်မြတ်သောအကျင့်မည်၏၊ ဒုက္ခ
 ပဋိပဒါဒန္ဓာဘိညာ၊ ခက်သောအကျင့်နဲ့သောအသိဉာဏ်အကျင့်သည်၊
 အဝစာ၊ ယုတ်သောအကျင့်မည့်၏၊ ဣကရာဇာဤဗုတပါးကုန်သော၊ နွေနှစ်
 ပါးသောအကျင့်တို့သည်၊ ဧကေနင်္ဂေန၊ တခုသောအင်္ဂါဖြင့်၊ ဥတ္တာ၊ မြတ်၏၊
 ဧကေနင်္ဂေန၊ တခုသောအင်္ဂါဖြင့်၊ အဝစာ၊ ယုတ်ညံ့၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 ပဌမာ၊ ရှေးဦးစွာသောအကျင့်သည်၊ ဥတ္တာ၊ မြတ်၏၊ ဣတရာ၊ ဤဗုတပါးကုန်
 သော၊ တိဿာဝိ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သောအကျင့်တို့သည်လည်း၊ အဝ
 စာ၊ ယုတ်ညံ့သည်မည်ကုန်၏၊ တာယစဝေ၊ ထိုစတနာဖြင့်သာလျှင်၊
 ဥတ္တာယဝါ၊ မြင့်သည်လည်းဖြစ်သော၊ အဝစာယဝါ၊ ညံ့သည်လည်းဖြစ်
 သော၊ တာယပဋိပဒါယ၊ ထိုအကျင့်တရားဖြင့်၊ ပါရံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော
 ကမ်၊ တတက်သို့၊ ဒိဂုဏံ၊ နှစ်ကြိမ်၊ နယန္တိ၊ မသွားကုန်၊ ဒုဂုဏန္တိ ဝါ၊ ဒုဂုဏံ
 ဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧကမဂ္ဂေန၊ တကြိမ်သောမဂ်
 ဖြင့်၊ ဗိက္ခတ္တံ၊ နှစ်ကြိမ်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ နယန္တိ၊ မသွားကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤ

သည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ
ကား၊ ယေနပနမဂ္ဂေန၊ အကြင်တရားသည်ကား၊ ယေကိလေသာ၊ အကြင်
ကိလေသာတရားတို့ကို၊ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ၊ တေသံပန၊ ထိုကိလေ
သာတို့အားကား၊ အပ္ပဟာတဗ္ဗတော၊ တစာနိမပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဧတေန၊ ထိုကိလေသာကိုပယ်အပ်ပြီးသောမဂ်သည်၊ ပဟာနဓမ္မာ
ဘာဝံ၊ တဖန်ပယ်အပ်သောတရားမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြဇ္ဇိ၊ နယိ
ဒိဧကဂုဏံမုတန္တိ၊ နယိဒိဧကဂုဏံမုတံဟူသည်ကား၊ တစ္ဆန္တဒံပါရံ၊ ထို
မှတစ်ဆင့် တူသော ထိုနိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတစ်ကမ်းကိုလည်း၊
ဧကက္ခတ္တံယေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်၊ ဖုသနာရဟန္တိ၊ တွေ့ခြင်းငှါထိုက်သည်
လည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်ချေ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊
ဧကေနမဂ္ဂေန၊ တကြိမ်သောမဂ်သည်၊ သဗ္ဗကိလေသပဟာနာဘာဝတော
အလုံးစုံသော ကိလေသာကိုပယ်အပ်သော သဘောမရှိသော အားဖြင့်၊
ဧကက္ခတ္တံယေဝ၊ တကြိမ်တည်းသာလျှင်၊ ဖုသနာရဟန္တိ၊ တွေ့ခြင်းငှါ
ထိုက်သည်လည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဧကေနဧကမဂ္ဂေနဝ၊ တကြိမ်သော
မဂ်ဖြင့်သာလျှင်၊ အရဟတ္တာဘာဝံ၊ ရဟန္တာမဖြစ်နိုင်သည်ကို၊ ဒိပေတိ၊
ပြဇ္ဇိ၊ ။

- ☞ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပဋိပဒါနိသံသံ၊ အကျင့်၏အကျိုးဆက်ကို၊ ဒေသ
န္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယဿစရိသတာတိဂါထံ၊ ယဿစရိသ
တာဟူသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊
အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဋိ
ပန္နဿ၊ ကျင့်သော၊ ယဿစရိက္ခုနော၊ အကြင်ရဟန်းအားကား၊ တာယ
ပဋိပဒါယ၊ ထိုအကျင့်သည်၊ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
အဋ္ဌသတ ကဏ္ဍာဝိစရိတဘာဝေန၊ တရာရှစ်ပါးသော တဏှာစရိုက်၏
အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝိသဇ္ဇတ္တာ၊ ပြန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသဇ္ဇော၊ ပြန်သော၊
တဏှာ၊ တပ်သောတဏှာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကိလေသသောတဏှာဒေန၊
ကိလေသာတည်းဟူသောအယဉ်ကိုဖြတ်သဖြင့်၊ ဝိန္နသောတဿ၊ ဖြတ်
အပ်သောကိလေသာတည်းဟူသောရေအယဉ်၏၊ ကုသလာကုသလပ္ပ
ဟာနေန၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကိုပယ်ခြင်းဖြင့်၊ ကိစ္ဆာကိစ္ဆပ္ပဟိနဿ၊ အမှု
ကြီးငယ်ကိုပယ်သော၊ တဿာတိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ ရာဂဇောဝါ၊
ရာဂကြောင့် လည်းဖြစ်သော၊ ဒေါသဇောဝါ၊ ဒေါသကြောင့်လည်း ဖြစ်
သော၊ အပ္ပမတ္တကောဝိ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော၊ ပရိဇ္ဇာဟော၊ ပူပန်

ခြင်းသည်၊ နိမိတ္တတိ၊ မရှိ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထေ၊ အနက်တည်း။ ၊

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ သုတွာ၊ ကြားရ
၍၊ နာဠကတ္ထေရဿ၊ နာဠကမထေရ်အား၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်
ရှားဖြစ်၏၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သော၊ မောနေယျသံ၊ မောနေယျအကျင့်
ကို၊ သုကရံ၊ ပြုလွယ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့၏၊ အပ္ပကထိရေန၊
မပြုပြင်သဖြင့်၊ ပုံ၊ ရေတုံး၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ရာ၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုနာဠကမထေရ်အား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ မောနေယျံ၊ မောနေယျအကျင့်သည်၊ ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သဖြင့်၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ မောနေယျံတေ
ဥပညိဿန္တိ အာဒိ၊ မောနေယျံတေဥပညိဿံ ဤသို့အစရှိသည်ကို၊ အာ
ဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဥပညိဿန္တိ၊ ဥပညိဿံဟူသည်
ကား၊ ဥပညိဿံကထပိဿံ၊ ဟောတော်မူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလို
သည်၊ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ခုရဓာရူပမောဘဝေတိ၊ ခုရဓာရူပမောဘဝေဟူ
သည်ကား၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ခုရဓါရာ၊ သင်တုံးသွားဟုဆိုအပ်
သော၊ ဥပမာ၊ ဥပမာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ခုရဓာရူပမော၊ ခုရ
ဓာရူပမဓာရူပမောတိ၊ ဘဝေတိ၊ ဘဝေဟူသည်ကား၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အဓိပ္ပါ
ယော၊ အဓိပ္ပါယ်သည်၊ ကော၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ မောနေယျပရိပဇ္ဇော
မောနေယျအကျင့်ကိုကျင့်သော၊ တိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ ခုရဓါရံ၊ သင်ရန်း
သွားကို၊ ဥပမံ၊ ဥပမာကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပစ္စယေသု၊ ဆွမ်းစသောပစ္စည်းတို့၌
ဝတ္ထေယျ၊ ကျင့်ရာ၏၊ မရဗိန္ဒု၊ ပျားရေပေါက်ရှိသော၊ ခုရဓါရံ၊ သင်ရန်းသွား
ကို၊ လေဟန္တော၊ လျက်သောသူသည်၊ ဆေဒတော၊ ဖြစ်တတ်သောကြောင့်
ဇိဝံ၊ လျှာကို၊ ရက္ခတိယထာ၊ စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့၊ ဇဝံတထာ၊ ထို့အတူ၊
ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်၊ လဒ္ဓေ၊ ရကုန်သော၊ ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းတို့ကို၊ ပရိ
ဘုဉ္ဇန္တော၊ သုံးဆောင်သောရဟန်းသည်၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ကိလေသုပ္ပတ္တိတော
ကိလေသာဥပါဒ်ခြင်းမှ၊ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရှောက်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊
ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ပစ္စယာ၊ ပစ္စည်း
တို့ကို၊ ပရိသုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်သော၊ ဥပယေန၊ အသင့်အားဖြင့်၊ သုခေန၊
လွယ်သဖြင့်၊ လဒ္ဓု၊ စ၊ ရခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အနုဝဇ္ဇပရိဘောဂေန၊ အပြစ်
မရှိသော သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်၊ ပရိဘုဉ္ဇတုဉ္ဇ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ၊ လည်း
ကောင်း၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်

၂၀၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

ပစ္စယနိဿိတမေဝ။ ပစ္စည်းတို့၌ ဖြစ်ခြင်းကိုသာလျှင် ဗဟုသော၊ များသော အားဖြင့်။ ဘဏတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဇိတ္တိယတာလုမာဟု ဥဒ္ဓေသညတောသိယာဟူသည် ကား ဇိတ္တိယလျှာဖြင့် တာလုံ အာစောကံကို။ ဥပ္ပိဇ္ဇေတွာပိ နှိပ်သည်ဖြစ်၍ လည်း ရသတဏှံ၊ ရသတဏှာကို၊ ဝိနောဓေန္တော၊ ဖျောက်လျက်၊ ကိလိဋ္ဌေန၊ ညှစ်နှိမ်းသော၊ မနေန၊ စိတ်ဖြင့်။ ဥပ္ပန္နပစ္စယေ၊ ဖြစ်သောပစ္စည်း၌၊ အသေဝန္တော၊ မဖြစ်မူ၍။ ဥဒ္ဓေရ၊ ဝမ်း၌၊ သံယတော၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ။

အလီနမိတ္တောစသိယာတိ၊ အလီနမိတ္တောစသိယာဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗံ၊ အမြီးကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ တာဝနာယ ပွားစိမ့်သောဌ၊ အဋ္ဌိတကာရိတာယ၊ ထင်ရှားမတည်သည်ကို ပြုလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အကုသိတမိတ္တော၊ မပျင်းရိသောစိတ်ရှိသည်၊ ကဝေယျ ဖြစ်ရာ၏။ နုစာပိ ဗဟုမိန္တယေတိ၊ နုစာပိ ဗဟုမိန္တယေဟူသည်ကား၊ ညာတိ ဇနပဒါဒိပရိပိတန္တဝသေနစ၊ အမျိုးဇနဝုဒ်အစရှိသည်ကို ကြံခြင်းတို့၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း ဗဟံ၊ များစွာ၊ နမိန္တယျ၊ မကြံစည်ရာ။ နိရာမဂန္ဓောအသိတော၊ ဖြဟွစရိယပရာယနောတိ၊ နိရာမဂန္ဓောအသိတော၊ ဖြဟွစရိယပရာယနောဟူသည်ကား၊ နိတ္တိလေသောဝ၊ ကိလေသမရှိသည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဟိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်၊ ကိသ္မိန္တိတဝေ၊ တစုံတခုသောဘဝ၌၊ အနိဿိတော၊ မရှိသည်ဖြစ်၍၊ သိက္ခတ္တယသကလသာသန ဖြဟွစရိယပရာယနောဝေ၊ သိက္ခာသုံးပါးရှိသော သာသနာတော်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့် တရားသည်သာလျှင်လည်း လျောင်းရာရှိသည်၊ ကဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ။

ဧကောသနဿာတိ၊ ဧကောသနဿဟူသည်ကား၊ ဝိဝိတ္တာသနဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း၌နေသောရဟန်းအား၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ အာသနမုခေန၊ အာသနသမ္ဘါကိုအကြောင်းပြုသဖြင့်၊ သဗ္ဗဇ္ဈရိယပထာ၊ အလုံးစုံသော ဇ္ဈရိယာပုထ်တို့ကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ယေတော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပဉ္စာယ၊ စ၍၊ သုဗ္ဗိရိယာပထေသု၊ အလုံးစုံသောဇ္ဈရိယာပုထ်တို့၌၊ ဧကိဘာဝဿ၊ တယောက်ထည်းတည်းနေသော သဘောရှိသော ရဟန်းအား၊ သိက္ခေယျ၊ သင်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဧကောသနဿာတိစတေပဒံ၊ ဧကောသနဿဟူသောဤပုဒ်သည်လည်း၊ သမ္ပဒါနဝစနံ၊ သမ္ပဒါနံကိုဟောသောပုဒ်တည်း။ သဏှုပါ

၂

သနဿစာတိ၊ သမဏူပါသနဿစ ဟူသည်ကား။ သမဏေဟိ၊ ရဟန်းတော်တို့သည်၊ ဥပါသိတဗ္ဗဿ၊ မပြတ်ဆည်းကပ်အပ်သော၊ အဋ္ဌတိ သာရမ္ပဏဘာဝနာ နုယောဂဿ၊ သုံးဆဲရှစ်ပါးသော အာရုံတည်းဟူသော ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ အမြဲယှဉ်သောရဟန်းအား၊ ဝါ၊ တနည်းကား။ သမဏာနံ၊ ရဟန်းတော်တို့အား၊ အဋ္ဌတိ သာရမ္ပဏဘောဒဿေဝ၊ သုံးဆဲရှစ်ပါးသော အာရုံတည်း ဟူသော ကမ္မဋ္ဌာန်းအပြားသို့သာလျှင်၊ ဥပါသနဘူတဿ၊ ဆည်းကပ်ခြင်း၌ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဣဒဗ္ဗိဝစနံ။ ဤစကားသည်လည်း၊ သမ္ပဒါနဝစနမေဝ၊ သမ္ပဒါနိဝိဘတ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဥပါသနတ္ထံ၊ ဆည်းကပ်စဉ်သော၌၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတ္ထစ၊ ဤဂါထာ၌လည်း။ ကောသနေန၊ တယောက် အထည်းတည်းနေသဖြင့်၊ ကာယဝိဝေကော၊ ကာယဝိဝေကကို၊ ဂုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမဏူပါသနေန၊ ရဟန်းတို့သည်ဆည်းကပ်အပ်သဖြင့်၊ ဝိတ္တဝိဘေကော၊ စိတ်၏ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကို၊ ဂုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဧကတ္တံမောနမက္ခာတန္တိ၊ ဧကတ္တံမောနမက္ခာတံဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကာယဝိတ္တဝိဝေကဝသနေဝ၊ ကိုယ်စိတ်ဆိတ်ငြိမ် သည်၏ အစွမ်းဖြင့် သာလျှင်၊ ဧကတ္တံ၊ တယောက်အထည်းတည်း၏အဖြစ်ကို၊ မောနန္တိ၊ မောနအကျင့်တရားဟူ၍၊ အက္ခာတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဧကောစေအဘိရမိဿသိတိဣဒံပဒံ၊ ဧကောစေအဘိရမိဿသိ ဟူသောဤပုဒ်သည်။ ဥတ္တရဂါထာပေက္ခံ၊ အထက်ဂါထာပုဒ် ကိုဦးသာ၊ ပဒံ၊ ပုဒ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုဧကောစေအဘိရမိဿသိဟူသောပုဒ်၏၊ အထဘာဟိသိသဒိသာတိဣဒိနာ၊ အထဘာဟိသိသဒိသာဟူသောဤပုဒ်နှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ စပ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ဘာဟိသိ ဘိ၊ ဘာဟိသိဟူသည်ကား။ ဘာသိဿတိ၊ ပြောဆိုလတ္တံ့၊ ဣဒံပဒံပဒံ၊ ဤမောနေယျအကျင့်တရားကို၊ ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေသောရဟန်းသည်၊ သမ္ပဒိသာသု၊ အလုံးစုံသောအရပ်တို့၌၊ ကိတ္တိယာ၊ ကျော်စောခြင်းဖြင့်၊ ပါကဇော၊ ထင်ရှားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

သုတွာ ဝိရာနန္တိ အာဒိနံ၊ သုတွာဝိရာနံဤသို့ အစရှိကုန်သော၊ စတုန္တံပဒါနမ္ပန၊ လေးပုဒ်တို့၏ကား။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ယေနစကိတ္တိစောသေန၊ အကြင်ကျော်စောသောအသံဖြင့်လည်း၊ ဒသဒိသာ၊ အရပ်ဆယ်မျက်နှာတိုင်အောင်၊ ဈာယိနံ၊ ဈာနတရား

၂၀၂ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

နှစ်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ကာမစာဂိနံ၊ ကာမတရားကိုစွန့်နိုင်ကုန်သော၊ ဇီရနံ၊
 ပညာရှိတို့၏၊ နိဗ္ဗေသံ၊ ကျော်စောသော အသံကို၊ သုတွာ၊ ကြာ၊ ရှစ်၊ တာ
 ဟိသိ၊ ပြောဆိုသတ္တံ၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တံ၊ သင်သည်၊ တေန၊ ထိုကျော်
 စောသတ္တံ၊ ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ ပျံလွင့်ခြင်းသို့၊ အနုပဗ္ဗိတွာ၊ မရောက်
 စေမူ၍၊ ဘိယျော၊ လွန်စွာ၊ ဟိရိဉ္စ၊ ဟိရိတရားကိုလည်းကောင်း၊ သဒ္ဓစ္စံ၊
 သဒ္ဓါတရားကိုလည်းကောင်း၊ ကရေယျာသိ၊ ပြုလေလော၊ တေနစစော
 သေန၊ ထိုကျော်စောသော အသံဖြင့်လည်း၊ ဟရာယမာနော၊ ရှက်နိုးသည်
 ဖြစ်၍၊ အသံပဋိပဒါ၊ ဤမောနေယျအကျင့်တရားသည်၊ နိယျာနိကပဋိပဒါ၊
 ဝန့်တရားမှ ထွက်မြောက်သည်ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဒ္ဓိံ၊ သဒ္ဓါတရားကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဥတ္တရိံ၊
 လွန်စွာ၊ ပဋိပတ္တိမေဝ၊ အကျင့်တရားကိုသာလျှင်၊ ဖြူဟေယျာသိ၊ ပွားများ
 စေလော၊ မာမကောတိ၊ မာမကောဟူသည်ကား၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်
 မှန်၏၊ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ မမ၊ ငါတရားအား၊ မာမကော၊
 မြတ်နိုးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း။ ။

တံနဒိဘိဘိ၊ တံနဒိဘိဟူသည်ကား၊ ယံတံဟိရိဉ္စ၊ အကြင်ဟိရိတရား
 ကိုလည်းကောင်း၊ ယံတံသဒ္ဓစ္စံ၊ အကြင်သဒ္ဓါတရားကိုလည်းကောင်း၊
 ဘိယျော၊ လွန်စွာ၊ ကုဗ္ဗေတာတိ၊ ပြုတတ်၏ဟု၊ ဝဒတာ၊ ပြောဆိုတတ်သော
 မသား၊ ငါတရားသည်၊ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ ပျံလွင့်ခြင်းကို၊ နကာတဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဝတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ တံဥဒ္ဓစ္စံ၊ ထိုပျံလွင့်ခြင်းဥဒ္ဓစ္စတရားကို၊ ဣမိနာ
 နဒိနိဗ္ဗာနနေ၊ ဤဖြစ်ကိုပြည့်စုံသဖြင့်၊ ဝိဇာနာထ၊ အထူးသိလေကုန်လော၊
 တဗ္ဗိပရိယတ္တံ၊ ထိုမှတောက်ပြန်ခြင်းကိုလည်း၊ သောဗ္ဗေသုစ၊ မြောင်းတို့၌
 လည်းကောင်း၊ ပဒေရေသုစ၊ မြစ်ငယ်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဝိဇာနာထ၊ အထူး
 သိလေကုန်လော၊ သောဗ္ဗေသုတိ၊ သောဗ္ဗေသုဟူသည်ကား၊ မာတိကာသု၊
 မြောင်းတို့၌၊ ပဒေရေသုတိ၊ ပဒေရေသုဟူသည်ကား၊ ကုန္ဒဒိသု၊ မြစ်ငယ်တို့၌၊
 သဏန္တာယန္တိ၊ ကုသုတ္တာ၊ တုဏ္ဍိယန္တိ၊ မဟောဒမိတိ၊ ဧတ္ထံ၊ သဏန္တာယန္တိ
 ကုသုတ္တာ၊ တုဏ္ဍိယန္တိ၊ မဟောဒမိဟူသော ဤပါဌ်၌၊ ကုသုတ္တာတိ၊ ကုသုတ္တာ
 ဟူသည်ကား၊ သောဗ္ဗပဒရာဒိတောဒါ၊ မြောင်းမြစ်ငယ်သည်အပြားရှိ
 ကုန်သော၊ သဗ္ဗာဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကုန္ဒဒိယော၊ မြစ်ငယ်တို့
 သည်၊ သဏန္တာသန္တကရေန္တာ၊ အသံကိုပြုကုန်လျက်၊ ဥဒ္ဓတာ၊ တုန်လှုပ်
 ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ယန္တိ၊ စီးသွားကုန်၏၊ ဂင်္ဂါဒိတောဒါ၊ ဂင်္ဂါအ

စရှိသည်တို့ဖြင့်ပြားကုန်သော။ မဟာနဒီယောပန၊ ဖြစ်ကြီးတို့သည်ကား။
 တုဏ္ဍိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ ယန္တိယထာ၊ စီးသွားကုန်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ
 မောနေယျံ၊ မောနေယျအကျင့်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပူရေမိ၊ ဖြည့်သောသူ
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒ္ဓတော၊ ပျံလွင့်လျှပ်ပေါ်ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 အာမမကော၊ ငါဘုရားသည်မချစ်မမြတ်နိုးနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မာ
 မကောပန၊ ငါဘုရားမြတ်နိုးအပ်သောသူသည်ကား။ ဟိရိဗ္ဗ၊ ဟိရိတရားကို
 လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓဗ္ဗ၊ သဒ္ဓါတရားကိုလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ
 ဤ၊ နိစိတ္တော၊ နှိမ့်ချသောစိတ်ရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ကိဗ္ဗာဒိယျော၊ ဥပမာဆိုတွယ်ရှိသေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယဒ္ဓနကံ၊
 လ၊ ပဏ္ဍိတောဘိဇ္ဇမံဂါထံ၊ ယဒ္ဓနကံ၊ လ၊ ပဏ္ဍိတောဟူသောဤဂါထာကို
 ဥပမတ္ထာယ၊ ဥပမာအလို၊ ဌ၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊
 ဥပမာ၊ ဥပမာသည်၊ သစေသိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဗာဇေသ၊ သူရိက်
 သည်၊ ဘဏ္ဍာတယ၊ အသံမြွက်ဆိုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အေရုက္ခ၊ ပ
 မော၊ ထက်ဝက်သာပြည့်သောအိုးနှင့်တူ၏။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊
 သန္တတယ၊ ငြိမ်သက်တည်ကြည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပူရော၊ ရေအ
 တိပြည့်သော၊ ရဟဒေါဇ္ဈဝ၊ အိုင်ကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်
 လျက်၊ ငံသ္မာ၊ အစည်းကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓသမဏော၊ ဘုရားဖြစ်သောရဟန်း
 သည်၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မဒေသနာဗျာဝတော၊ တရားဟောခြင်း၌ကြောင့်ကြ
 ခြင်းမရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်တော်မူ၍၊ ဗဟံ၊ များစွာ၊ ဘာသတိ၊ ပြောဟော
 တော်မူပေ၏။ ဣတိဇ္ဈမိနာသမ္ပန္နေန၊ ဤသို့သောစကား၏စပ်ခြင်းဖြင့်၊ ယံ
 သမဏောတိဂါထံ၊ ယံသမဏောဟူသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ
 လေသတည်း၊ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဗုဒ္ဓသမဏော၊ ဘုရားဖြစ်သောရဟန်းသည်၊ ယံဝစနံ၊
 အကြင်စကားကို၊ ဗဟံ၊ များစွာ၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကား
 သည်၊ ဥပေတံ၊ အကျိုးအကြောင်းနှင့်ပြည့်စုံ၏။ အတ္ထသဉ္ဇိတံ၊ အကျိုးအ
 ကြောင်းနှင့်စပ်၏။ အတ္ထုပေတဉ္စ၊ အကျိုးနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ ဓမ္မာပေ
 တဉ္စ၊ အကြောင်းနှင့် လည်းပြည့်စုံ၏။ ဧတေန၊ ထိုအကျိုး အကြောင်း
 နှင့်လည်း၊ သံဟိတံ၊ ယှဉ်သော တရားကို၊ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ တံ၊ ထိုတရား
 ကို၊ ဥဒ္ဓစ္စန၊ လျှပ်ပေါ်တုန်လှုပ်သဖြင့်၊ နဘာသတိ၊ ဟောတော်မူ၊ အပ်
 စခေါ၊ စပ်စပ်သော်ကား၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဇေနံဇာ
 နန္တော၊ သိလျက်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒိဝသမ္ပိ၊ တနေ

ပတ်လုံးလည်း၊ ဒေသန္တော၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ နိပ္ပပဉ္စေဝ၊ မ
 ကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ ဟုတွဲ၊ ဖြစ်၍၊ ဒေသတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဟိသန္တံ၊
 ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တဿ၊ ထိုဘုရား၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဝစိကမ္ပံ၊
 ဝစိကံသည်၊ ဥာဏာနုပရိဝတ္တိ၊ ဥာဏ်သို့အစဉ်လိုက်၍ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုတ
 ရားကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒေသန္တော၊ ဟောတော်မူသော်လည်း၊ အဿပုဂ္ဂ
 လဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်၊ ဟိတံ၊ အစီးအပွားဖြစ်သော
 စကားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နာနုပ္ပကာရတော၊ အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်
 သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇာနိဇာနန္တော၊ သိသည်ဖြစ်၍၊ ဗဟုံ၊
 များစွာ၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဘာသတိ၊ ဟောပြောတော်မူ၏၊ ကေဝလံ၊
 စင်စစ်၊ ဗဟုဘဏိတာဿ၊ များစွာသောစကားကိုပြောဟောသောသူ၏အ
 ဖြစ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ အဝသာနဂါလာယ၊ အဆုံးဖြစ်သောဂါထာ၏၊ သမ္ပ
 န္ဓော၊ စပ်ခြင်းတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သဗ္ဗညုတညာဏေန၊ သဗ္ဗ
 ညုတညာဏ်တော်နှင့်၊ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဗုဒ္ဓသမဏော၊ ဘုရား
 ရဟန်းဖြစ်သော၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇာနိဇာနန္တော၊ သိ
 တော်မူလျက်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဇာနိဇာနန္တော၊
 သိတော်မူလျက်၊ သောဗုဒ္ဓသမဏော၊ ထိုဘုရားဖြစ်သောရဟန်းသည်၊ ဗဟုံ
 များစွာ၊ ဘာသတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုဘုရားဖြစ်သောရဟန်းသည်၊
 ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မံပန၊ တရားကိုကား၊ နိဗ္ဗေဓဘာဂိယေန
 ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းအတို့ရှိသော၊ ဥာဏေန၊ ဥာဏ်ဖြင့်၊ ဘာသတိ၊ ဟော
 ပြောတော်မူ၏၊ ယေဝစ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ ဇာနိဇာနန္တော၊ သိတော်မူ
 သည်ဖြစ်၍၊ သံယတက္ကော၊ ကိုယ်နှုတ်နှုတ်လုံးကိုစောင့်သုံးသည်ဖြစ်၍၊ ဇာနိ
 ဇာနန္တော၊ သိတော်မူလျက်၊ ဗဟုံ၊ များစွာ၊ နဘာသတိ၊ ဟောတော်မူ၊ သ
 မုနိ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ မောနံ၊ မောနေယျအကျင့်ကို၊ အရဟတိ၊ ထိုက်ပေ၏၊
 သမုနိ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ မောနံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ဟုဆိုအပ်သောမောန
 ကို၊ အဇ္ဈဂါအဓိဂတော၊ ရထိုက်လေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊
 အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယံဓမ္မံ၊ အကြင်တ
 ရားကို၊ ဇာနိဇာနန္တော၊ သိသည်ဖြစ်၍၊ ယတက္ကော၊ လုံ့လစေ့ဆော်သောသ
 ဘောတော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂုတ္တဝိတ္တော၊ လုံခြုံသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွဲ၊
 ဖြစ်၍၊ ယံ၊ အကြင်တရားကို၊ ဘာသတိ၊ ဟောပြောတော်မူ၏၊ တံဓမ္မံ၊ ထို
 တရားသည်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ဟိတသုခါဝဟံ၊ စီးပွားချမ်းသာ
 ကိုဆောင်ရွက်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို၊ ဇာနိ၊ သိတော်

မူလျက်၊ ဗဟုမျိုးများစွာ၊ နာဠကသုတ်၊ ဟောပြောတော်မူ၊ မောနတ္ထံ၊ မောနေယျအလို၊ ဌ၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သော၊ ဇံဝိဇော၊ ဤသို့သော အစီရင်ရှိသော၊ သေမနိ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ မောနေယျပဋိပဒါသင်္ခါတံ၊ မောနေယျအကျင့် ဟုဆိုအပ်သော၊ မောနံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဥာဏ်ကို၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏၊ ကေဝလဉ္စ၊ အလုံးစုံသောလျှင်၊ အရဟတိယေဝ၊ ထိုက်သည်သာလျှင်၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ အဝိစခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သမနိ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဥာဏသင်္ခါတံ၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဥာဏ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဥာဏံ၊ မြတ်သောဥာဏ်ကို၊ အဇ္ဈဂါဣဇ္ဈေဝ၊ ရု၏ဟူ၍သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အရဟတ္တနိက္ခုဋေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအဆုံးထားတော်မူသဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ နိဗ္ဗပေသိ၊ ပြီးဆုံးစေတော်မူ၏။ ။

တံဝစနံ၊ ထိုတရားစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားရ၍၊ နာဠကတ္ထေရော၊ နာဠကမထေရ်သည်၊ ဒဿနေ၊ မြင်လိုခြင်း၌လည်းကောင်း၊ သဝနေ၊ နာလိုခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ဝုစ္ဆယံ၊ မေးလိုခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိသုဋ္ဌာနေသု၊ သုံးပါးသောအရာတို့၌၊ အပ္ပိန္နော၊ အလိုနည်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ၊ ထိုစကားကိုအကျယ်ချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့၊ သောနာဠကတ္ထေရော၊ ထိုနာဠကမထေရ်သည်၊ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌၊ ပသန္တစိတ္တောဝ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဋ္ဋိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဝနံ၊ တောအရပ်သို့၊ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်လေ၏၊ ဝုန၊ တဘနံ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပသေယျံ၊ မြင်ရမူကား၊ အဟောဝတ၊ ဩဉ်ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လောလတာဝံ၊ လျှပ်ပေါ်လေင်္ဂလီသည်၏အဖြစ်ကို၊ နဇနေသိ၊ မဖြစ်စေ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ထဿ၊ ထိုနာဠကမထေရ်အား၊ ဒဿနေ၊ မြင်လိုခြင်း၌၊ အပ္ပိန္နတာ၊ အလိုနည်းသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုအသူ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝုန၊ တဘနံ၊ မောနေယျပဋိပဒံ၊ မောနေယျအကျင့်ကို၊ ဝုစ္ဆယျ၊ မေးလျှောက်ရမူကား၊ အဟောဝတ၊ ဩဉ်ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လောလတာဝံ၊ လျှပ်ပေါ်လေင်္ဂလီသည်၏အဖြစ်ကို၊ နဇနေသိ၊ မဖြစ်စေ၊ အယံ၊ ဤ

သည့်ကား။ အသင်္ခနာဋ္ဌကထေရသ။ ထိနာဋ္ဌကမထေရ်အာ။ ဝုတ္တယ။
မေးလျှောက်လိုခြင်း၌။ အဋ္ဌိန္ဒတော။ အလိုနည်းသည်၏အဖြစ်သည်။ ဟော
တိ။ ဖြစ်၏။ သော။ ထိနာဋ္ဌကမထေရ်သည်။ ဇေ။ ဤသို့။ အဋ္ဌိန္ဒော။ အလိုနည်း
သည်။ သမာဒနာ။ ဖြစ်လျက်။ ပဗ္ဗတပါဒံ။ တောင်မြေရင်းသို့။ ပရိသိတွာ
ဝင်လေ၏။ ဧကဝနသဏ္ဍေ။ တခုသောတောအုပ်၌။ န္ဓေဒိဝဿာနိ။ နှစ်ရက်
တို့ပတ်လုံး။ နဝသိမေန။ ဧကရုက္ခမူလေ။ တခုသောသစ်ပင်ရင်း၌။ န္ဓေဒိ
ဝဿာနိ။ နှစ်ရက်တို့ပတ်လုံး။ နနိသိဒိ။ မထိုင်။ ဧကဂါမေ။ တခုသောရွာ၌။
န္ဓေဒိဝဿာနိ။ နှစ်ရက်တို့ပတ်လုံး။ ဝိဏ္ဏာယ။ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ နပရိသတိ။ မဝင်
ချေ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝနတော။ တတောမှ။ ဝနံ။ တတောသို့။ ရုက္ခတော။ သစ်တ
ပင်မှ။ ရုက္ခံ။ သစ်တပင်သို့။ ဂါမတော။ တရွာမှ။ ဂါမံ။ တရွာသို့။ အာဟိဏ္ဏ
န္တော။ ထည့်ပတ်သည်ဖြစ်၍။ အနုရူပပဋိပဒံ။ လောကုတ္တရာတရားအား
လျော်သောအကျင့်ကို။ ပဋိပဇ္ဇိတွာ။ ကျင့်၍။ အဂ္ဂပလေ။ မြတ်သောအရဟတ္တ
ဖိုလ်တရား၌။ ပတိဋ္ဌာသိ။ တည်လေ၏။ အထ။ ထိုအခါ၌။ မောနေယျပဋိပဒံ။
မောနေယျအကျင့်ကို။ ဥက္ကဋ္ဌံ။ အမြတ်ကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ ပူရေန္တော။ ဖြည့်
သော။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းသည်။ သတ္တဝေဝဿာနိ။ ခုနစ်လတို့ပတ်လုံး။ ဇိဝသိ။
အသက်ရှင်၏။ မဇ္ဈိမံ။ အလတ်ကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ ပူရေန္တော။ ဖြည့်သောရ
ဟန်းသည်။ သတ္တဝေဝဿာနိ။ ခုနစ်လတို့ပတ်လုံး။ ဇိဝသိ။ အသက်ရှင်၏။ မန္တ
အညံ့ကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ ပူရေန္တော။ ဖြည့်သော။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းသည်။ သောဋ္ဌ
သဝဿာနိ။ တဆွဲခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဇိဝသိ။ အသက်ရှင်၏။ အယံနာဋ္ဌ
ကထေရောစ။ ဤနာဋ္ဌကမထေရ်သည်ကား။ တံ။ ထိုမောနေယျအကျင့်ကို။
ဥက္ကဋ္ဌံ။ အမြတ်ကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ ပူရေသိ။ ဖြည့်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ သတ္တ
မာသေ။ ခုနစ်လ၌။ ဌတွာ။ တည်၍။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ အာယုသင်္ခါရပရိက္ခ
ယံ။ အသက်၏ကုန်ခြင်းကို။ ဥတွာ။ သိ၍။ နဟာယိတွာ။ ရှေး၍။ နိဝါသေ
တွာ။ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍။ ကာယဗန္ဓနံ။ ခါးပန်းကြိုးကို။ ဗန္ဓိတွာ။ ဖွဲ့၍။
ဒိဂုဏံ။ နှစ်ထပ်။ သံဃာမ္ဘိ။ ဒုက္ခကို။ ပါရမ္ပေတွာ။ ရုံ၍။ ဒသဗလသဘိမုခေါ။
မြတ်စွာဘုရားရှိရာသို့ရှေးရှု။ ပဉ္စပဋိတံ။ ငါးပါးသောအရပ်ကိုဝိစေလျက်
ဝဋ္ဋိတွာ။ ရှိခဲ့၍။ အဉ္စလိ။ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂဟေတွာ။ ချီ၍။ ဟိဂ္ဂလကပဋ္ဌတံ။
ဆေးဒါနိုးခြင်းဘိလောတောင်ကို။ နိဿာယ။ ဖြို၍။ ဌိတကောဝ။ ရပ်လျက်သွင်
အနုပါဒိသဿာယ။ ကမ္မစရုပ်အကြွင်းမရှိသော။ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ။ နိဗ္ဗာန
ဓာတ်ဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗာယိ။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလေ၏။ တဿ။ ထိုနာဋ္ဌကမထေရ်၏။
ပရိနိဗ္ဗုတဘာဝံ။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတွာ။ သိတော်မူ

၂၈၆

၍၊ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုသံဃောန၊ ရဟန်းသံဃာအပေါင်း၊
နှင်းသဒ္ဓိ၊ အတူတကွတတ္ထ၊ ထိုနာဠကမထေရ်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသော
အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ကြွတော်မူလေ၍၊ သရိရက္ခိစ္စံ၊ အလောင်းကိုသဖြိုတ်
ခြင်းကိစ္စကိုကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့ကို၊ ဂါဟာပေတွာ
ယူစေ၍၊ စေတိယံ၊ စေတီကို၊ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေ၍၊ အဂမာသိ၊ ကြွ
တော်မူလေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ပရမတ္ထဇောတိကာ
ယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာအမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကအဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ
အဋ္ဌကထာမည်သော၊ သုတ္တနိပါတအဋ္ဌကထာယံ၊ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌက
ထာ၌၊ နာဠကသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ နာဠကသုတ်၏အဖွင့်သည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်း
သို့ရောက်ပြီ။ ။

၃- မဟာဝဂ်-၁၂-ဒွယတာနူပဿနာသုတ်။

ဇေမေသုတန္တိ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဇေမေသုတံဟူသောဤသုတ်သည်၊ ဒွယတာ
နူပဿနာသုတ္တံ၊ ဒွယတာနူပဿနာသုတ်တည်း၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်။
ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား။ ဣမဿသုတ္တဿ၊ ဤသုတ်၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်
ကြောင်းသည်။ အတ္တဇ္ဈာသယတော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏အလိုတော်အား
ဖြင့်၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းတည်း။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္တဇ္ဈာသယောန၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏အလိုတော်
အားဖြင့်၊ ဣမံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို၊ ဒေသတိ၊ ဟောတော်မူပေ၏။ အယံ၊ ဤ
သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။ ဝိတ္တာရောပန၊
အကျယ်သည်ကား။ အဿ၊ ထိုသုတ်၏၊ အတ္တဝဏ္ဏနာယမေဝ၊ အနက်၏
အဖွင့်၌သာလျှင်၊ အာဝိ၊ ထင်စွာ၊ ဘဝိ၊ သတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုသုတ်၌၊
ဇေမေသုတန္တိ၊ အာဒိနိ၊ ဇေမေသုတံဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့သည်၊ ဝုတ္တနယ
မေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဝုဗ္ဗာရာဇေတိ၊ ဝုဗ္ဗာ
ရာမေဟူသည်ကား။ သာဝတ္ထိနဂရဿ၊ သာဝတ္ထိမြို့၏၊ ဝုရတ္ထိမာယဒိသာ
ယ၊ အရှေ့မျက်နှာအရပ်၌၊ အာရာမေ၊ မွေ့လျော်တွယ်ရှိသော၊ မိဂါရမာတု
ပါသာဒေတိဇေတ္ထ၊ မိဂါရမာတုပါသာဒေဟူသောဤပါဌ်၌၊ ဝိသာခါဥပါသိ
ကာ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သဿုရေန၊ ယောက္ခမဖြစ်
သော၊ မိဂါရေန၊ မိဂါရအမည်ရှိသော၊ သေဗ္ဗိနာ၊ သူဌေးသည်။ ဓာတုဋ္ဌာ
နေ၊ မိခင်အရာ၌၊ ဌဝိတတ္တာ၊ ထားအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မိဂါရမာတာ

၂၀၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

တိ၊ မိဂါရမောတုဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တာယမိဂါရမောတုဟူ၍၊ ထိုမိဂါရသုဋ္ဌေး၏အမိဖြစ်သောမိသာခါဥပါသိကာမသည်၊ နဝကောနိအဋ္ဌနကံ၊ အတိုးကိုးကုသိုလ်သော၊ မဟာလတာဝိဇ္ဇန္တံ၊ မဟာလတာဝတန်းဆာကိုးမိသမ္ဘိတွားရောင်းချ၍၊ ကာရာပိတော၊ ပြုစေအပ်သော။ ပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒ်ကျောင်းသည်၊ ဟေဋ္ဌာစ၊ အောက်အဖို့၌လည်းကောင်း၊ ဥပရိစ၊ အထက်၌ လည်းကောင်း၊ ပဉ္စဂဗ္ဘသတာနိ၊ ငါးရာသော တိုက်တို့ကို၊ ကတွားပြု၍၊ သဟဿကုဋ္ဌာဂါရဝဗ္ဗာ၊ တထောင်သောစုလစ်မွန်းချွန်တပ်သောတိုက်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဝိဟာရော၊ ထိုင်ကျောင်းကို၊ မိဂါရမောတုပါသာဒေါတိ၊ မိဂါရမောတုပါသာဒ်ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တသ္မိမိဂါရမောတုပါသာဒေ၊ ထိုမိဂါရသုဋ္ဌေး၏အမိပြာသာဒ်၌၊ တေနခေါ၊ ပနသမယေနာဂဝါတိ၊ တေနခေါပနသမယေနာဂဝါဟူသည်ကား၊ တံသမယံ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်ကို၊ နိဿယာ၊ မြီ၍၊ ဝုဗ္ဗာရာမေ၊ ဝုဗ္ဗာရုံမည်သော၊ မိဂါရမောတုပါသာဒေ၊ မိဂါရသုဋ္ဌေး၏အမိပြာသာဒ်၌၊ ဝိဟာရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ တဒဟုပေါသထေတိ၊ တဒဟုပေါသထေဟူသည်ကား၊ တံဥပေါသထေ၊ ထိုဥပုသ်နေ့၌၊ ဥပေါသထဒိဝသေ၊ ဥပုသ်ဆောက်တည်သောနေ့၌၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန္နရသေတိ၊ ဣဒံစနံ၊ ပန္နရသေဟူသောဤစကားသည်၊ ဥပေါသထဂ္ဂဟဏေန၊ ဥပုသ်ကိုယူသဖြင့်၊ သမ္ပတ္တာဝသေသဥပေါသထပဋိက္ခပဝစနံ၊ ကောင်းစွာရှောက်သောနေ့ဖြစ်၍၊ ကြွင်းသောဥပုသ်ကိုပယ်သောစကားတည်း၊ ဝုဏ္ဏာယ၊ ဝုဏ္ဏမာယ၊ ရတ္တိယာတိ၊ ဝုဏ္ဏာယ၊ ဝုဏ္ဏမာယ၊ ရတ္တိယာဟူသည်ကား၊ ပန္နရသဒိဝသတ္တာ၊ တဆွဲငါးရက်နေ့ပြည့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒိဝသဂဏနာယ၊ နေ့၏အရေအတွက်ဖြင့်၊ အဗ္ဘာဒိဥပက္ကိလေသဝိရဟရတ္တိဂုဏသမ္ပတ္တိယာစ၊ တိတ်တိုက်အစရှိသော ညစ်နွမ်းခြင်းမှကင်းသောည၌၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်လည်း၊ ဝုဏ္ဏတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝုဏ္ဏာယ၊ ည၌၏ပြည့်စုံခြင်းနှင့်သွဉ်သော၊ ပရိဝုဏ္ဏစန္ဒတ္တာ၊ လမင်း၏ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝုဏ္ဏာယစ၊ ပြည့်သည်လည် ဖြစ်သော၊ ရတ္တိယာ၊ ည၌အခါ၌၊ ဘိက္ခုသံဃာ ပရိဝုတေတိ၊ ဘိက္ခုသံဃာ ပရိဝုတေတံ ဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခုသံဃာန၊ ရဟန်းသံဃာတော်သည်၊ ပရိဝုတေတံ၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အဗ္ဘောကာသေနိသိန္နောဟောတိတိ၊ အဗ္ဘောကာသေနိသိန္နောဟောတိဟူသည်ကား၊ မိဂါရမောတုရတနပါသာဒေ၊ မိဂါရသုဋ္ဌေး၏ အမိဖြစ်သော

ဝိသာခါဥပသိကာမေသညံ သောကီလုပ်လ္လူအပ်သောမြတ်သော ကျောင်း
 ပြာသာဒ်၌၊ ပရိဝေဏေ၊ ပိုင်းခြားအပ်သောပရိဝဏ်၌၊ အဗ္ဗေကာကာသေ၊
 လွင်တီးခေါင်၌၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ အပ္ပဗ္ဗိန္ဒန္တေ၊ ဗုံးလွှမ်းခြင်းအမိုးအကာမရှိ
 သော၊ ဩကာသေ၊ အရပ်၌၊ ပညတ္တဝရဗုဒ္ဓါသနေ၊ ခင်းအပ်သောမြတ်သော
 ဘုရားနေရာ၌၊ နိဿိန္ဒော၊ နေတော်မူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တုဏှိဘူတံတု
 ဏှိဘူတန္တိ၊ တုဏှိဘူတံတုဏှိဘူတံဟူသည်ကား၊ အတိဝံ၊ အလွန်လျှင်၊
 တုဏှိဘူတံ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ယတောယတောဝါ၊ အကြင်အ
 ကြင်အရပ်မှလည်း၊ အနုဝိလောကေတိ၊ အစဉ်အတိုင်းလှည့်၍ကြည့်တော်
 မူ၏၊ တေတာတေတာ၊ ထိုထိုအရပ်မှ၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ တုဏှိဘူတံတုဏှိ
 ဘူတံ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ပုန၊ တစ်ကြိမ်၊ ကာယေနပိ၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်း
 တုဏှိဘူတံ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုသံဃံအနုဝိလောကေတွာ
 တိ၊ ဘိက္ခုသံဃံအနုဝိလောကေတွာဟူသည်ကား၊ သံပရိဝါရေတွာ၊ အညီ
 အညွှတ်ရှိ၍၊ နိဿိန္ဒော၊ နေသော၊ အနေကသဟဿ ဘိက္ခုပရိမာဏံ၊ အ
 သောင်မကရဟန်းအရေအတွက်ရှိသော၊ တုဏှိဘူတံတုဏှိဘူတံ၊ အလွန်
 ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ တံသံဃံ၊ ထိုရဟန်းအပေါင်းကို၊ ဧတ္တ၊ ဤ
 အစည်းအဝေး၌၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်ရဟန်းသည်၊ ဧတ္တကာ၊ ဤ
 မျှရှိကုန်၏၊ သကဒါဂါမိနော၊ သကဒါဂါမ်ရဟန်းတို့သည်၊ ဧတ္တကာ၊ ဤမျှ
 ရှိကုန်၏၊ အနာဂါမိနော၊ အနာဂါမ်ရဟန်းတို့သည်၊ ဧတ္တကာ၊ ဤမျှရှိကုန်
 ၏၊ အာရဒ္ဓဝိပဿကာ၊ ဝိပဿနာကိုအားထုတ်ခြင်းရှိကုန်သော၊ ကလျာဏ
 ပုထုဇ္ဇနာ၊ ကလျာဏပုထုဇဉ် ရဟန်းတို့သည်၊ ဧတ္တကာ၊ ဤမျှရှိကုန်၏၊
 ဣမဿ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ဤရဟန်းအပေါင်းအား၊ ကိဒိသိ၊ အဘယ်မျှသော
 ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဒေသနာတော်သည်၊ သပ္ပါယာ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်
 မည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သပ္ပါယဒေသနာပရိစ္ဆေဒနတ္ထံ၊ သင့်တင့်လျောက်
 ပတ်သောတရားဒေသနာတော်ကိုပိုင်းခြားတော်မူအံ့သောငှါ၊ ဣတောဝိ
 တောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊ ဝိလောကေတွာ၊ ကြည့်တော်မူ၍၊ ယေတောဘိက္ခု
 ဝေကုသလာဓမ္မာတိ၊ ယေတောဘိက္ခုဝေ ကုသလာဓမ္မာ ဟူသည်ကား၊
 အာရာဂျဋ္ဌေနစ၊ အနာမရှိသောအနက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနဝဇ္ဇဋ္ဌေနစ
 အပြစ်မရှိသော အနက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣဋ္ဌမလဋ္ဌေနစ၊ လိုအပ်သော
 အကျိုးကို ပေးတတ်သောအနက်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကောသလ္လသန္တံ၊
 တဋ္ဌေနစ၊ ပညာကြောင့်ဖြစ်သော အနက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကုသလာ၊
 ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဖောတေသတ္တတိ၊ သဖောဓိပက္ခိယဓမ္မာ၊ အကြင်

၂၆၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တန္တောတိကာ၊ ထိုဗောဓိပက္ခိယတရားအားလျော်ကုန်သော၊ ပရိယတ္တိဓမ္မာ၊ ပရိယတ္တိတရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အရိယာနံနိဿယာ နိကာသဓမ္မာ ဝါမိနောတိ၊ အရိယာနံနိဿယာနိကာသဓမ္မာ ဝါမိနောဟူ သည်ကား၊ ဥပဂန္တိဗ္ဗဋ္ဌေန၊ အနီးသို့ဆည်းကပ်အပ်သောသဘောရှိသည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အရိယာ၊ မြတ်သောတရားမည်ကုန်၏။ လောကတော၊ လောကသုံးပါးမှ၊ နိဿယာနဋ္ဌေန၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းအနက်ဖြင့်၊ နိဿယာနိ ကာတိ၊ နိဿယာနိကမည်ကုန်၏။ သဓမ္မာဓသင်္ခါတံ၊ သဓမ္မာဟေ သို့အပ် သော၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ဝနေဋ္ဌေန၊ သွားတတ်သောအနက် ဖြင့်၊ သဓမ္မာဓဝါမိနော၊ သဓမ္မာဓဝါမိမည်ကုန်၏။ တေသံဝေါဘိက္ခဝေ (ပ) သာနာယာတိ၊ တေသံဝေါဘိက္ခဝေ (ပ) သာနာယဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခဝေ ရဟန်းတို့၊ အရိယာနံ၊ မြတ်ကုန်သော၊ နိဿယာနိကာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက် ကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ သဓမ္မာဓဝါမိနံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ကုသလာနံ၊ ကောင်းကျိုးကို ပေးတတ်ကုန်သော၊ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ ထိုတရားတို့ကို၊ ဝေါ၊ သင်တို့၏၊ သာနာယ၊ နာခြင်း၏၊ ဥပနိသာ၊ အကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်၊ ကံ၊ အဘယ်နည်း၊ ပယောဇနံ၊ ပယောဇဉ်သည်၊ ကံ၊ အဘယ်နည်း၊ ကံ မတ္တံ၊ အဘယ် အကျိုးရှိသနည်း၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်၊ တေဓမ္မေ၊ ထို တရားတို့ကို၊ သုဏာယ၊ နာကြကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလို သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယာဝဇေဝ နွယတာနံဓမ္မာနံ ယထာဘူတဉာဏာ ယာဘိဇ္ဈေ၊ ယာဝဇေဝ နွယတာနံဓမ္မာနံ ယထာဘူတဉာဏာ ယဟူသော ဤပါဌ်၌၊ ယာဝဇေဝါတိဝစနံ၊ ယာဝဇေဝဟူသော စကားသည်၊ ပရိစ္ဆေ ဓါဝဓာရဏဝစနံ၊ ပိုင်းခြားသောစကားကို ဆုံးဖြတ်သောစကားတည်း၊ ဧတေသံ၊ ထိုကုသိုလ်အစရှိသောတရားတို့အား၊ ဧေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ အဝယဝါ၊ အမိတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ နွယာ၊ နွယ်မည်ကုန်၏။ နွယာဇေဝ၊ နှစ်ခုသော တရားတို့သည်ပင်လျှင်၊ နွယတာ၊ မည်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသို့သ ဘောရှိကုန်သော၊ နွယတာနံ၊ နှစ်ပါးစုံနှစ်ပါးစုံဖြစ်ကုန်သော သစ္စာတို့ကို၊ နွယဌာနန္တိပိ၊ နွယဌာနံဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယထာ ဘူတဉာဏာဟာတိ၊ ယထာဘူတဉာဏာဟဟူသည်ကား၊ အဝိပရိတဉာ ဏာယ၊ မသောကံမပြန်အမှန်ကိုသိတတ်သောဉာဏ်အကျိုး၌၊ ကံ၊ ကော

အတ္တော၊ အဘယံ အနက်ကို၊ ဂုတ္တံ ဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သ
နည်းဟူမူကား၊ လောကီယလောကုတ္တရာဒိဘဒေန၊ လောကီလောကုတ္တ
ရာအစရှိသောအပြားအားဖြင့်၊ နိဘဝဝတ္ထိတာနံ၊ နှစ်ဖြားပိုင်းခြား၍မှတ်
အပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ဝိပဿနာသင်္ခါတံ၊ ဝိပဿနာဟုဆို
အပ်သော၊ ယဒေတံယံတေယံသာတူတညာဏံ၊ အကြင်ယထာတူတညာဏ်
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတဒတ္တယ၊ ထိုယထာတူတညာဏ်အလို၌၊ ဌ၊ တတော၊
ထိုဘက်၊ ဘိယျာပိ၊ လွန်စွာလည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကား
သည်မှန်၏၊ ဧတ္ထကံ၊ ဤမျှလောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘာဝနာယ၊ ပွား
များစေသဖြင့်၊ တဒုတ္တရိဝိသေသာဓိဝမော၊ ထိုထက်လွန်စွာသောမင်္ဂါလံ
ကိုရခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိဉ္စန္ဒယတံဝဒေထာတိဧတ္ထပန၊ ကိဉ္စန္ဒယ
တံဝဒေထဟူသောဤပုဒ်၌ကား၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊
နွယ်တာ၊ နွယ်တာနုပဿနာသည်၊ ဘိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
ဟောတော်မူ၏၊ ဟန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တုဌေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ သစေ
ဝဒေထ၊ အကယ်၍ဟောတော်မူကုန်အံ့၊ ကိဉ္စန္ဒယတံ၊ အဘယ်နွယ်တာတ
ရား၏အဖြစ်ကို၊ ဝဒေထ၊ ဟောတော်မူကုန်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
လျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ပဒတ္တောပန၊ ပုဒ်၏အနက်သည်ကား၊
ကိဉ္စန္ဒယတာဘာဝံ၊ အဘယ်နွယ်တာတရား၏ အဖြစ်ကို၊ ဝဒေထ၊ ဟော
တော်မူကုန်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊
တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နွယ်တံ၊ နှစ်ခုသော
တာဝနာ၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလို သည်ဖြစ်၍၊ ဣဒံဒုက္ခန္တိ
ဝေမာဒိ၊ ဣဒံဒုက္ခံဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
တတ္ထဝစေန၊ ထိုစကား၌၊ နွယ်တာနံ၊ နှစ်ခုသော တာဝနာဖြစ် ကုန်သေး၊
စတု သစ္စဓမ္မာနံ၊ သစ္စလေးပါး တရားတို့တွင်၊ ဣဒံ၊ ဤသစ္စတရား
သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းတည်း၊ အယံ၊ ဤသမ္မာတရားသည်၊ ဒုက္ခသမုဒ
ယော၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောသစ္စတရားတည်း၊ ဣတိဧဝံ၊
ဤသို့၊ လောကီယဿ၊ လောကီနှင့်ယှဉ်သော၊ ဧကဿ၊ တခုသော၊
အဝယဝဿ၊ အစိတ်ဖြစ်သော၊ သဟေတုကဿဝေါ၊ အကြောင်းရှိသော
တရားလည်း ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို၊ ဒေသန္တေန၊ မြင်သဖြင့်
နွယ်တာ၊ နွယ်တာမည်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧကော၊ တခုသော၊ အနုပဿ
နာ၊ အနုပဿနာမည်၏၊ ဣတရာ၊ ဤမှတပါးသောနွယ်တာဘာဝနာသည်၊
လောကုတ္တရဿ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သော၊ ဒုတိယဿ၊ နှစ်ပါးစုံသော၊ အဝ

ယဝဿ၊ အစိတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သဥပါယဿဝါ၊ အကြောင်းရှိသည်
လည်းဖြစ်သော၊ နိရောဓဿ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောနိရောဓသစ္စာကို၊ ခဿ
နေန၊ မြင်သဖြင့်၊ နွယတာ၊ နွယတာမည်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုတိယာ၊
နှစ်ခုမြောက်သော၊ အနုပဿနာ၊ အနုပဿနာမည်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤနွယတာနု
ပဿနာ ဟူသောပါဌ၌၊ ပဋ္ဌမာ၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်သော နွယတာနုပဿနာ
သည်၊ တတိယစတုတ္ထဝိသုဒ္ဓိဟိ၊ သုံးကြိမ်မြောက်ဖြစ်သောဝိသုဒ္ဓိတရားတို့
ဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက်သောနွယတာနုပဿနာသည်၊
ပဉ္စမဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ငါးကြိမ်မြောက်သောဝိသုဒ္ဓိဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ နွယတာနုပဿနော၊ နွယတာနုပဿနာမည်ကုန်၏၊
ဣတိဣဒိနာ ဝုတ္တနယေန၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ အပ်သောနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗာ၊
ကောင်းစွာ၊ နွယဓမ္မေ၊ နှစ်ပါးစုံသောတရားတို့ကို၊ အနုပဿန္တဿ၊ အတန်
တလဲလဲရှုသော၊ သတိယာ၊ သတိတရားဖြင့်၊ အဝိပ္ပဝါသေန၊ ကောင်းသ
ဖြင့်၊ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မလျော့သော၊ ကာယိကစ သတိကင်္ခရိယအာ
တာပေန၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောကိုယ်နှင့်ယှဉ်သောလုံ့ လစိတ်
နှင့်ယှဉ်သောလုံ့ လဖြင့်၊ အာတာဝိနော၊ ကိလေသာတို့ကို ပူပန်စေတတ်
သောလုံ့ လရှိသော၊ ကာယေစ၊ ကိုယ်၌လည်းကောင်း၊ ဇီဝိတေစ၊ အသက်
၌လည်းကောင်း၊ နိရုပေက္ခတာ၊ ဝဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
ပဟိတတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့လွှတ်သောစိတ်ရှိသောရဟန်းအား၊ ပါဒိုကင်္ခတန္တိ
ပါဒိုကင်္ခတံဟူသည်ကား၊ ဣန္တိတဗ္ဗံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဒိဋ္ဌဝဓမ္မေအညာတိ၊
ဒိဋ္ဌဝဓမ္မေအညာဟူသည်ကား၊ အညာသို့ ယေဝံ၊ တပါးသာလျှင်ဖြစ်သော
အတ္တဘာဝဝေါ၊ အတ္တဘော၏အဖြစ်၌လည်း၊ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပါဒိသေသေ၊ ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းရှိသေးသည်၊ သ
တိဝါ၊ ရှိခဲ့သော်လည်း၊ အနာဂါမိတာ၊ အနာဂါမိ၏အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဥပါဒိသေသန္တိ
တ္ထေ၊ ဥပါဒိသေသံဟူသောဤပုဒ်၌၊ ပုနဘဝဝသေန၊ တဘန်ဘဝသစ်၏အ
စွမ်းဖြင့်၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓသေသံ၊ ကံကြောင့်ဖြစ်သောခန္ဓာကြွင်းသေးသည်ကို
ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တသို့၊ ထိုကမ္မဇရုပ်တရားသည်၊ သတိ
ရှိသည်ရှိသော်၊ အနာဂါမိဘာဝေါ၊ အနာဂါမိ၏အဖြစ်ကို၊ ပါဒိုကင်္ခါ၊ အလို
ရှိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ဟေဋ္ဌိမေဗလောနိဝိ၊
အောက်ဖိုလ်တရားတို့သည်လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နွယတာနုပဿနောဝ၊ နွယ
တာနုပဿနာ မည်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ကိဉ္ဇာဝိဟောန္တိ၊ အကယ်၍ကား

ဖြစ်ကုန်၏ရှင်။ ပန။ ထိုသို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း။ ဥပရိမဗလေသု၊ အထက်ဖြစ်သောဗိုလ်တို့၌၊ ဥဿဟံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ဇနေန္တေ၊ ဖြစ်စေလျက်၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ၊

ဣဒမဝေါတတိအာဒိ၊ ဣဒမဝေါစဉ်သို့အစရှိသောစကားသည်။ သံဂိတိကာရာနံ၊ သင်္ဂါယနာတင်ကုန်သောဆရာတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားတည်း။ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ဣဒန္တိ ပဒံ၊ ဣဒံဟူသောဝုဒ်သည်။ ယေတေဘိက္ခဝေတိ အာဒိဝုတ္တနိဒဿနံ၊ ယေတေဘိက္ခဝေ အစရှိသည်ဖြင့်ဆိုအပ်သောစကားကိုပြသောဝုဒ်တည်း။ ဇေတန္တိ ပဒံ၊ ဇေတံဟူသောဝုဒ်သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယေဒုက္ခန္တိ ဇေမာဒိဝုတ္တဗ္ဗဂါထာပန္နနိဒဿနံ၊ ယေဒုက္ခံ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်ဆို အပ်သောဂါထာနှင့်စပ်သည်ကိုပြသောဝုဒ်တည်း။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာသည်ကား၊ စတုသစ္စဒီပကတ္တာ၊ သစ္စာလေးပါးကိုပြတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝုတ္တတ္ထဒီပိကာဇေ၊ ဆိုအပ်သောအနက်ကိုပြတတ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇေံသန္တေပိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်လည်း ဂါထာရုစိဘာနံ၊ ဂါထာကိုနှစ်သက်ခြင်းရှိကုန်သော၊ ပစ္ဆိမ၊ နောက်မှ၊ အေဂတာနံ၊ လာကုန်သောရဟန်းတို့အား၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဟောခဲ့အပ်ပြီးသောစကား၌၊ အဿမတ္ထတာယ၊ မစွပ်၊ နိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနုဂ္ဂဟေတွာ၊ မြီးမြှောက်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယဒိဝဇေသု၊ အကယ်၍ဟောတော်မူပါလေဦးအံ့၊ သုန္နရန္တိ၊ ကောင်းစွာတကားဟု၊ အာကင်္ခန္တာနုဉ္စ၊ အလိုရှိကုန်သောရဟန်းတို့၏လည်းကောင်း၊ ဝိက္ခိတ္တဝိတ္တာနုဉ္စ၊ ပျံ့လွင့်စေလျော့သောစိတ်ရှိသော ရဟန်းတို့၏လည်းကောင်း၊ အတ္ထာယ၊ အလို၊ ဌ၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဝုတ္တဝိသေသတ္ထဒီပကာဝါ၊ ထူးသောအနက်ကိုပြတတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝိပဿကေစ၊ ဝိပဿနာမစီးဖြန်းသောရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိပဿကေစ၊ ဝိပဿနာစီးဖြန်းသောရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒသေတွာ၊ ပြတော်မူ၍၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဆိန္နာဆိန္နဝဋ္ဋဝဋ္ဋဒဿနဝတာ၊ ဖြတ်အပ်သော ဝဋ်တရား မဖြတ်အပ်သော ဝဋ်တရား ဝဋ်ကင်းခြင်းတို့ကိုပြသောအားဖြင့်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိသေသတ္ထဒဿနတ္ထမေဝ၊ ထူးသောအနက်ကိုပြအံ့သောဌာသလျှင်၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာကို၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ ဣတော၊ ဤဂါထာမှ၊ ပရိတ္တိ၊ နောက်၌လည်း၊ ဂါထာဝစနေသု၊ ဂါထာစကားတို့၌၊ သေဇေသေနယော၊ ဤနည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏၊ တတ္ထဝိသံဂါထာယံ၊

ထိုဂါတာ၌၊ ယတ္ထဝတိပဒေနယတ္ထစဟူသောဝုဒ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊
ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ သဗ္ဗသော၊
အခြင်းခပ်သိမ်း၊ ခုက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲသည်၊ ဥပရုဏ္ဏတိ၊ ချုပ်၏၊ သဗ္ဗပကာရံ၊
အလုံးစုံသောအခြင်းအရာအပြားသည်၊ ဥပရုဏ္ဏတိ၊ ချုပ်၏၊ သဟေတုကံ၊
အကြောင်းနှင့်တကွ၊ ဥပရုဏ္ဏတိ၊ ချုပ်၏၊ အသေသံစ၊ အကြွင်းမဲ့လည်း၊
ဥပရုဏ္ဏတိ၊ ချုပ်၏၊ တဗ္ဗမဂ္ဂန္တိ၊ တဗ္ဗမဂ္ဂံဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌကံ၊ အင်္ဂါရှစ်
ပါးနှင့်ပြည့်စုံသောမဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို၊ စေတောဝိမုတ္တိဟိနာတေ၊ အထောပညာဝိ
မုတ္တိယာတိတ္ထေ၊ စေတောဝိမုတ္တိဟိနာတေ၊ အထောပညာဝိမုတ္တိယာဟူ
သောဤဝုဒ်၌၊ အရဟတ္တဖလသမာဓိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌ရှိသော သမာဓိ
သည်၊ ရာဂဝိရာဂ၊ ရာဂမှကင်းခြင်းချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ စေတောဝိမုတ္တိ၊ စေ
တောဝိမုတ္တိမည်၏၊ အရဟတ္တဖလပညာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌ရှိသောပညာ
သည်၊ အဝိဇ္ဇာဝိရာဂ၊ မောဟမှချုပ်ခြင်းကင်းခြင်းကြောင့်၊ ပညာဝိမုတ္တိ၊
ပညာဝိမုတ္တိမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ တဏှာ၊ စရိတနဝါ
တဏှာစရိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အပ္ပနာဈာနဝသေနဝါ၊ အပ္ပနာဈာန်၏အ
စွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဝိက္ခဗ္ဗေတွာ၊ ခွါရှဲ၍
အဓိဂတံ၊ ရှေ့အပ်သော၊ အရဟတ္တဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်၊ ရာဂဝိရာဂ၊
ရာဂချုပ်ကင်းခြင်းကြောင့်၊ စေတောဝိမုတ္တိ၊ စေတောဝိမုတ္တိမည်၏၊ ဒိဋ္ဌိစ
ရိတေန၊ ဒိဋ္ဌိစရိတ်ဖြင့်၊ ဥပစာရဏ္ဍာနမတ္တံ၊ ဥပစာရဈာန်မျှကို၊ နိဗ္ဗေတ္တတွာ၊
ဖြစ်စ၍၊ ဝိပဿိတွာ၊ ဝိပဿနာစီးဖြန်း၍၊ အဓိဂတအရဟတ္တဖလံ၊ ရှေ့အပ်
သောအရဟတ္တဖိုလ်သည်၊ အဝိဇ္ဇာဝိရာဂ၊ မောဟမှချုပ်ကင်းခြင်းကြောင့်၊
ပညာဝိမုတ္တိ၊ ပညာဝိမုတ္တိမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အနာဂါမိဖလံ၊ အနာ
ဂါမိဖိုလ်သည်၊ တဝရာဂံ၊ ကာမဒွိတင်္ဂသောတဝတဏှာကို၊ သန္တိယ၊
ရည်၍၊ ရာဂဝိရာဂ၊ ရာဂမှကင်းချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ စေတောဝိမုတ္တိ၊ စေ
တောဝိမုတ္တိမည်၏၊ အရဟတ္တဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်၊ သဗ္ဗပကာရ
တော၊ ခပ်သိမ်းသောအပြားအားဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာဝိရာဂ၊ မောဟမှကင်းချုပ်
ခြင်းကြောင့်၊ ပညာဝိမုတ္တိ၊ ပညာဝိမုတ္တိမည်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အန္တကိရိယာယာတိ၊ အန္တကိရိယာယဟူသည်
ကား၊ ဝဋ်ခုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရဏတ္ထာယံ၊ အဆုံးကိုပြုအံ့သော်
၎င်း၊ ဇာတိဇရူပဂါတိ၊ ဇာတိဇရူပဂါဟူသည်ကား၊ ဇာတိဇရုံ၊ ပဋိသန္ဓေနေ
ခြင်းအိုခြင်းသို့၊ ဥပဂတာ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဇာတိဇရာယ၊
ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အိုခြင်းသို့၊ ဥပဂတတ္တာ၊ ချဉ်းကပ်အပ်သည်၏ အဖြစ်

ကြောင့်၊ ဇာတိဇရာယ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၊ အိခြင်းမှ၊ နပရိမုစ္ဆန္တိ။ မလွတ်ကြကုန်၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ သေသံ၊ အကြွင်းဖြစ်သောစကားသည်၊ ဣတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ အာဒိတော၊ အစမှပေတုတိ၊ ရှေး၊ ပါကဋမေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာတည်း။ ဂါထာပရိယောဂသာနေစ၊ ဂါထာ၏ အဆုံး၌လည်း၊ သမ္ဘိမတ္တာ၊ ခြောက်ကျိပ်အရေအတွက်ရှိကုန်သော၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ တံဧသနံ၊ ထိုဧသနာတော်ကို၊ ဥပ္ပဟေတွာ၊ သင်ယူ၍၊ ဝိပဿိတွာ၊ ရှုစေ၍၊ တသ္မိံ ယေဝအာသနေ၊ ထိုနေရာအရပ်၌ပင်လျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိံ သု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိံ သုယထာစ၊ ရောက်ကုန်သကဲ့သို့လည်း၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ သဗ္ဗဝါရေသု၊ အလုံးစုံသောဝါရတို့၌၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိံ သု၊ ရောက်ကုန်၏။ ။

အတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အညေနိ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှတစ်ပါးလည်းဖြစ်သော၊ ပရိယာယေန၊ ဧသနာအားဖြင့်၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရသေး၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ နာနပ္ပကာရတော၊ အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်၊ ဒွယယတာနုပဿနံ၊ နှစ်ပါးသောအနုပဿနာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထဒုတိယဝါရေ၊ ထိုဒုတိယဝါရ၌၊ ဥပဓိပစ္စယာတိ၊ ဥပဓိပစ္စယာဟူသည်ကား၊ သာသပကမ္မပစ္စယာ၊ အာသဝနှင့်တကွ ကံတရားလျှင်အကြောင်းရှိသောကြောင့်၊ ပတိသန္ဓံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ သာသဝကမ္မံ၊ အာသဝနှင့်တကွသောကံတရားကို၊ ဣဓ၊ ဤအရာ၌၊ ဥပဓိတိ၊ ဥပဓိဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ အသေသဝိရာဂနိရောဓတိ၊ အဝသေသဝိရာဂနိရောဓဟူသည်ကား၊ အသေသံ၊ အကြွင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိရာဂေန၊ ရာဂမရှိသဖြင့်၊ နိရောဓာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ အဝသေသဝိရာဂနိရောဓာ၊ အကြွင်းမရှိရာဂ၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဥပဓိနိဒါနာတိ၊ ဥပဓိနိဒါနာဟူသည်ကား၊ ကမ္မပစ္စယာကံဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဒုက္ခဿ ဇာတိပ္ပဘဝါနုပဿိတိ၊ ဒုက္ခဿ ဇာတိပ္ပဘဝါနုပဿိဟူသည်ကား၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခဿ၊ ဝဇ္ဇ်ဆင်းရဲ၏၊ ကာရုဏံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းသည်၊ ဥပဓိ၊ ဥပဓိမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုပဿန္တော၊ အတန်တလဲလဲရှုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ ဣတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ပါကဋမေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာတည်း။ ဇေ၊ ဤသို့၊ အယတ္တဝါရော၊ ဤဝါရကိုလည်း၊ စတ္တာရိသစ္စာနိ၊ လေးပါးသောသစ္စာတို့ကို၊ ဒိပေက္ခာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ အရဟတ္တနိက္ခုဇ္ဇေန၊ အရ

၂၆၆ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

ဟတ္ထဖိုလ်ကို အဆုံးယားသဖြင့်သာလျှင်၊ ဂုတ္တော၊ ဟောတော်မူအင်၏၊ အယံဝါရော၊ ဤဝါရကို၊ ဂုတ္တောယထာစ၊ ဟောတော်မူသကဲ့သို့လည်း၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သဗ္ဗဝါရာ၊ အလုံးစုံသောဝါရတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ။

တတ္ထတတိယဝါရေ၊ ထိုတတိယဝါရ၌၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာတိ၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာဟူသည်ကား၊ ဘဝဂါမိကမ္မသမ္ဘာရော၊ ဘဝသို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောကံတရားလျှင် အဆောက်အဦရှိသော၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ နုက္ခံပန၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်ကား၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရာတို့၌၊ ဝဇ္ဇနုက္ခမေဝ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲသည်သာလျှင်တည်း၊ ဇာတိမရဏသံသာရန္တိ၊ ဇာတိမရဏသံသာရံဟူသည်ကား၊ ခန္ဓနိဗ္ဗတ္တိ ခန္ဓာ၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဇာတိ၊ ဇာတိမည်၏၊ ခန္ဓဘေဒံ၊ ခန္ဓာ၏ပျက်စီးခြင်းသည်၊ မရဏမည်၏၊ ခန္ဓပဋိပါဒုံ၊ ခန္ဓာ၏အစဉ်ဖြစ်သော၊ သံသာရဉ္စ၊ သံသာရာသို့လည်း၊ ဝဇ္ဇန္တိတိ၊ ဝဇ္ဇန္တိဟူသည်ကား၊ ဝဋ်န္တိ၊ သွားကုန်၏၊ ဥပေန္တိ၊ ကပ်ရကုန်၏၊ ဣတ္ထဘာဝညထာဘာဝန္တိ၊ ဣတ္ထဘာဝညထာဘာဝံ ဟူသည်ကား၊ ဣဝံမနုဿဘာဝံ၊ ဤလူ၏အဖြစ်ကို၊ ဣတော၊ ဤလူ၏အဖြစ်မှ၊ အဝသေသံ၊ အကြွင်းဖြစ်သော၊ အညနိကာယဘာဝဉ္စ၊ တပါးသောဘဝ၌လည်း တည်ရာ၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂတိတိ၊ ဂတိဟူသည်ကား၊ ပစ္စယဘာဝေါ၊ အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဝိဇ္ဇာဟာယန္တိ၊ အဝိဇ္ဇာဟာယံဟူသည်ကား၊ အယံအဝိဇ္ဇာဟိ၊ ဤအဝိဇ္ဇာသည်လျှင်၊ ဝိဇ္ဇာကကာစယေသတ္တောတိ၊ ဝိဇ္ဇာကတာစယသတ္တောဟူသည်ကား၊ ယေစသတ္တာအကြင် သတ္တဝါတို့သည်လည်း၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဝိဇ္ဇာယ၊ အရဟတ္တမဂ္ဂပညာဖြင့်၊ ကံလေသေ၊ ကံလေသာတို့ကို၊ ဝိက္ခမ္ဘေတွာ၊ ခွါ၍၊ ဂတာ၊ သွားကုန်သော၊ ဒိဏာသဝသတ္တာ၊ အာသဝေါကုန်ပြီးသော သတ္တဝါတို့သည်၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သလျှင်တည်း။ ။

စတုတ္ထဝါရေ၊ စတုတ္ထဝါရ၌၊ သင်္ခါရပစ္စယာတိ၊ သင်္ခါရပစ္စယာဟူသည်ကား၊ ဗျညာဗျညာနေဇ္ဇာတိသင်္ခါရပစ္စယာ၊ ဗျညာတိသင်္ခါရအဗျညာတိသင်္ခါရအာနေဇ္ဇာတိသင်္ခါရဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဧတမာဒိနံ ဥတွာတိ၊ ဧတမာဒိနံဥတွာဟူသည်ကား၊ နုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်၊ ယဒိဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သင်္ခါရပစ္စယာ၊ သင်္ခါရဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတံ၊ ဤသင်္ခါ

ရဖြစ်ခြင်းသည်။ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ သဗ္ဗသင်္ခါရသထောတိ၊ သဗ္ဗသင်္ခါရသမထာဟူသည်ကား။ သဗ္ဗေဝံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဝုတ္တုပ္ပကာရာနံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားရှိကုန်သော၊ သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရတို့၏၊ မဂ္ဂဉာဏေန၊ မဂ္ဂဉာဏ်ဖြင့်၊ သမထော၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်၊ ဥပဟတာ၊ ကိလေသာကိုသတ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဖလသမတ္တတာယ၊ အကျိုးတရား၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သညာနန္တိ၊ သညာနံဟူသည်ကား၊ ကာမသညာဒိန္နံ၊ ကာမသညာအစရှိသည်တို့ကို၊ မဂ္ဂေနေဝ၊ မဂ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဥပရောဓနာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဧတံဥတွာယထာထတန္တိ၊ ဧတံဥတွာယထာထဟူသည်ကား၊ ဧတံဒုက္ခနယံ၊ ဤဒုက္ခနှစ်ခုတို့၏အပေါင်းကို၊ အဝိပဓိတံ၊ မဘာဏ်မပြန်၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ သမ္ပဒ္ဓဿာတိ၊ သမ္ပဒ္ဓဿဟူသည်ကား၊ သမ္ပာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဒဿနာ၊ မြင်ကုန်သော၊ သမ္ပဒညာယာတိ၊ သမ္ပဒညာယဟူသည်ကား၊ သင်္ခါတဉ္စ၊ သင်္ခါတတရားကိုလည်း။ အနိစ္စာဒိတော၊ အနိစ္စအစရှိသောအားဖြင့်၊ အသင်္ခါတဉ္စ၊ အသင်္ခါတတရားကိုလည်း၊ နိစ္စာဒိတော၊ နိစ္စအစရှိသောအားဖြင့်၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ မာရသံယောဂန္တိ၊ မာရသံယောဂံဟူသည်ကား၊ တောဘူကဝဇ္ဇံ၊ ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်သောဝဇ္ဇံတရားသို့၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။

ပဉ္စမဝါရေ၊ ပဉ္စမဝါရ၌၊ ဝိညာဏပစ္စယာတိ၊ ဝိညာဏပစ္စယာဟူသည်ကား၊ ကမ္မသဟဇာတအဘိသင်္ခါရဝိညာဏပစ္စယာ၊ ကံတရားနှင့်သဟဇာတ်ဖြစ်၍ အဘိသင်္ခါရပဋိသန္ဓေဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ နိစ္ဆာတောတိ၊ နိစ္ဆာတောဟူသည်ကား၊ နိတ္တဏှော၊ တဏှာမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗုတောတိ၊ ပရိနိဗ္ဗုတောဟူသည်ကား၊ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာနေန၊ ကိလေသာပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ ပါကုမေဝ၊ ထင်ရှားရှိသည်သာလျှင်တည်း။

ဆဋ္ဌဝါရေ၊ ဆဋ္ဌဝါရ၌၊ ဖဿပစ္စယာတိ၊ ဖဿပစ္စယာဟူသည်ကား၊ အဘိသင်္ခါရဝိညာဏသမ္ပယုတ္တဖဿပစ္စယာ၊ အဘိသင်္ခါရဖြစ်ကုန်သောပဋိသန္ဓေသမ္ပယုတ်ဖြစ်သောဖဿဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ အတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ပဒပဋိပါဒိယာ၊ ဝုန်အစဉ်အားဖြင့်၊ ဝတ္တဗ္ဗာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော၊ နာမရူပသဋ္ဌာယတနာနိ၊ နာမ်ရုပ်သဋ္ဌာယတနာတို့ကို၊ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍၊ ဖဿော၊ ဖဿကို၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တာနိ၊ ထိုနာမ်ရုပ်သဋ္ဌာယတနာဝုန်

၂၆၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

တို့သည်၊ ရူပမိဿကတ္တာ၊ ရုပ်တရားနှင့်ရောနှောသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
ကမ္မသမ္ပယုတ္တာနေဝ၊ ကံတရားနှင့် သမ္ပယုတ် ဖြစ်ကုန်သည် သာလျှင်၊
နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣဒဗ္ဗေဝနိဒ္ဒန္တံ၊ ဤဝနိဒ္ဒန္တသည်ကား၊ ကမ္မဝေတာဝါ၊
ကံတရားကြောင့်လည်း၊ သမ္ပန္နဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကမ္မသမ္ပယုတ္တခမ္မဝေတာ
ဝါ၊ ကံတရားနှင့် သမ္ပယုတ်ဖြစ်သောတရားကြောင့်လည်း၊ သမ္ပန္နဝေယျ၊
ဖြစ်ရာ၏၊ ဣသိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တဝသောတာ
နုသာရိနန္တိ၊ တဝသောတာနုသာရိနံ ဟူသည်ကား၊ တဏှာနုသာရိနံ၊
တဏှာသို့အစဉ်လိုက်ကုန်သော၊ ပရိညာယာတိ၊ ပရိညာယဟူသည်ကား၊
တိတိပရိညာတိ၊ သုံးပါးသောပရိညာဉ်တို့ဖြင့်၊ ပရိဇာနိတွာ၊ ပိုင်းခြားသိ၍
အညာယာတိ၊ အညာယဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တမဂ္ဂပညာယ၊ အရဟတ္တ
မဂ်ပညာဖြင့်၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဥပသမေရတာတိ၊ ဥပသမေရတာဟူသည်
ကား၊ ဗလသမာပတ္တိဝသေန၊ ဗလသမာပတ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်
တရား၌၊ ရတာ၊ မွေ့လျော်ကုန်သော၊ ဗဿာဘိသယောတိ၊ ဗဿာဘိသယ
သာဟူသည်ကား၊ ဗဿနိရောဓာ၊ ဗဿ၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ သေသံ၊
အကြွင်းသည်၊ ပါကဋမေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာတည်း။

သတ္တမဝါရေ၊ သတ္တမဝါရ၌၊ ဝေဒနာပစ္စယာတိ၊ ဝေဒနာပစ္စယာဟူ
သည်ကား၊ ကမ္မသမ္ပယုတ္တဝေဒနာပစ္စယာ၊ ကံနှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သောဝေဒ
နာဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ အနုက္ခမသုခံသဟာတိ၊ အနုက္ခမသုခံသဟ
ဟူသည်ကား၊ အနုက္ခမသုခေန၊ နုက္ခလည်းမဟုတ်သုခလည်းမဟုတ်သော
ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဇေတံနုက္ခန္တိဥတွာနာတိ၊ ဇေတံနုက္ခန္တိ
ဥတွာနဟူသည်ကား၊ ဝေဒယိတံ၊ ခံစားအပ်သော၊ ဇေတံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံ
သည်၊ နုက္ခကာရဏံ၊ နုက္ခ၏အကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊
ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝိပရိကာမံ၊ တောက်ပြန်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟု၊
အညာဏနုက္ခတာတိ၊ ခင်းရဲခြင်းအဖြစ်ကိုမသိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
နုက္ခံ၊ နုက္ခဟူ၍၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ မောသဓမ္မန္တိ၊ မောသဓမ္မံဟူသည်ကား၊ နဿ
နဓမ္မံ၊ ပျက်စီးသောသဘောရှိသော၊ ပလောကိနန္တိ၊ ပလောကိနံဟူသည်
ကား၊ ဇရာမရဏေဟိ၊ အိုခြင်းသေခြင်းတရားတို့ကြောင့်၊ ပလုဇ္ဇနဓမ္မံ၊ ပျက်
စီးခြင်းသဘောတရားကို၊ ဖုဿဖုဿာတိ၊ ဖုဿဖုဿ ဟူသည်ကား၊
ဥဒယဗ္ဗယဥာဏေန၊ အဖြစ်အပျက်ကိုသိသောဥာဏ်ဖြင့်၊ ဖုသိတွာ၊ တွေ့၍၊
ဝယံပဿန္တိ၊ ဝယံပဿံဟူသည့်ကား၊ အန္တေ၊ အဆုံး၌၊ တင်္ဂမေဝ၊ အပျက်
ကိုသာလျှင်၊ ပဿန္တော၊ မြင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဇေတတ္ထဝိဇာနာတိတိ၊

ဧဝံတတ္ထဝိဇာနာတိဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တာဝေဒနာ၊ ထိုဝေဒနာကို၊
ဝိဇာနာတိ၊ သိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဝေဒနာတို့၌လည်း၊ နုက္ခတာဝံဝါ၊ ဆင်းရဲခြင်း
၏အပြစ်ကိုလည်း၊ ဝိဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဝေဒနာနံ ခယာတိ၊ ဝေဒနာနံ ခယာဟူ
သည်ကား၊ တတော၊ ထိုသို့သိပြီးသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ မဂ္ဂဉာဏေန၊ မဂ်
ဉာဏ်ဖြင့်၊ ကမ္မသမ္ပယုတ္တာနံ၊ ကံနှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့
၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်
သာလျှင်တည်း။ ။

အဋ္ဌမဝါရေ၊ နှစ်ခုမြောက်သောအကြိမ်၌၊ တဏှာပစ္စယာတိ၊ တဏှာ
ပစ္စယာဟူသည်ကား၊ ကမ္မသမ္ပယုတ္တတဏှာပစ္စယာ၊ ကံ၏အဆောက်အဦ
ဖြစ်သောတဏှာဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ တေမာဒိနံ ဥက္ခာတဏှာ
နုက္ခဿသမ္ပဝန္တိ၊ တေမာဒိနံ ဥက္ခာတဏှာ နုက္ခဿသမ္ပဝံဟူသည်
ကား၊ နုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ သမ္ပဝံ၊ ဖြစ်ကြောင်းကို၊ တဏှာယ၊ တပ်သော
တဏှာ၏၊ အာဒိနံ၊ အပြစ်ကို၊ ဥက္ခာ၊ သိ၍၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ ဥတ္တာန
မေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ။

နဝမဝါရေ၊ ကိုးခုမြောက်သောအကြိမ်၌၊ ဥပါဒါနပစ္စယာတိ၊ ဥပါဒါန
ပစ္စယာ ဟူသည်ကား၊ ကမ္မသမ္ပယုတ္တ ဥပါဒါန ပစ္စယာ၊ ကံတရား၏အ
ဆောက်အဦ ဖြစ်သော ဥပါဒါနဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ တဝေါတိ၊
တဝေါဟူသည်ကား၊ ဝိပါကတဝေါ၊ အကျိုးဖြစ်သောတဝတည်း၊ ခန္ဓာနံ၊
ခန္ဓာတို့၏၊ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားစွာဖြစ်ခြင်းသည်။ ဘူတောနုက္ခန္တိ၊ တူ
ကောနုက္ခံ ဟူသည်ကား၊ တူတော၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ သမ္ပူတော၊ ကောင်းစွာ
ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဝဋ္ဋနုက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲသို့၊ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ဇာတဿ
မရုဏန္တိ၊ ဇာတဿမရုဏံဟူသည်ကား၊ ယတြာဂိ၊ အကြင်တဝ၌လည်း၊
ဘူတော၊ ထင်ရှားစွာဖြစ်သောသူသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊
ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗာသာ၊ သူမိုက်တို့သည်၊ မညန္တိ၊ မှတ်တင်အောက်
မေ့ကုန်၏၊ တတြာဂိ၊ ထိုဘဝ၌လည်း၊ နုက္ခမေဝ၊ ဆင်းရဲခြင်းကိုသာလျှင်၊
ဒဿန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဇာတဿမရုဏံဟောတီတိ၊ ဇာတဿမရု
ဏံဟောတိအစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ နုတိယဂါထာယ၊ နုတိ
ယဂါသာ၌၊ သောဇနာ၊ အနက်ယှဉ်ခြင်းသည်။ ခနိဇ္ဈာဒိတိ၊ အမြဲမရှိခြင်း
အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သမ္ပာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာယ၊ သိ၍၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိ
တို့သည်၊ ဥပါဒါနက္ခယာ၊ ဥပါဒါနတရားကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဇာတိက္ခယံ၊
ဇာတိ၏ကုန်ရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဘိညာယ၊ သိ၍၊ ဝုနန္တဝံ၊

တသန်ဘဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်းသို့၊ နဂန္တိန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ ယောဇနာ၊ ယှဉ်ခြင်းတည်း။ ။

ဒသမဝါရေ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောအကြိမ်၌၊ သဗ္ဗိအာရမ္မပစ္စယာတိ၊
သဗ္ဗိအာရမ္မပစ္စယာ ဟူသည်ကား၊ ကမ္မ သမ္ပယုတ္တဗီရိယပစ္စယာ၊ ကံ
တရားနှင့်ယှဉ်သောလုံ့လဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ အနာရမ္မဗီရိယဣ
နောတိ၊ အနာရမ္မဗီရိယဣနောဟူသည်ကား၊ အနာရမ္မ၊ လုံ့လမရှိသော၊
နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ ဝိမုတ္တဿ၊ လွတ်သောစိတ်ရှိသော၊ သေသံ၊ အကြွင်း
သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ။

ကောဒသမဝါရေ၊ တဆဲ့တခုမြောက်သောအကြိမ်၌၊ အာဟာရပစ္စ
ယာတိ၊ အာဟာရပစ္စယာဟူသည်ကား၊ ကမ္မသမ္ပယုတ္တပစ္စယာ၊ ကံနှင့်ယှဉ်
သောသုံးပါးသောအာဟာရဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ အပရော၊ တပါး
သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယော၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ရူပဂါ၊ ရုပ်သို့
ချဉ်းကပ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဝေဒန္တပ
ဂါ၊ ခံစားခြင်းသို့ချဉ်းကပ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိ
ကုန်၏၊ သညှပဂါ၊ မှတ်ခြင်းသို့ကပ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊
သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သင်္ခါရူပဂါ၊ ပြုပြင်ခြင်းသို့ချဉ်းကပ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊
သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတုဗ္ဗိဓာ၊ လေးပါးအပြာ၊ ရှိ
ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးတို့တွင်၊ ဧကောဒသဝိဓာ
ယ၊ တဆဲ့တပါးအပြားရှိသော၊ ကာမဓာတုယာ၊ ကာမဓာတ်၌၊ ပဝတ္တာ၊
ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ကဗဇ္ဇိကာ ရာဟာရသေဝ
နတော၊ အလုပ်အလေ့ တည်းဟူသောအစာကို ဖြစ်သောအားဖြင့်၊ ရူပပ
ဂါ၊ ရူပပဂါမည်ကုန်၏၊ ရူပဓာတုယာ၊ ရူပါဝစရတုံ၌၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်
သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ အသညေဟိ၊ အသညသတ်တုံတို့မှ၊
အညတြ၊ ကြဉ်၍၊ ဗဿာဟာရသေဝနတော၊ ဗဿာဟာရကို ဖြစ်သော
အားဖြင့်၊ ဝေဒန္တပဂါ၊ ဝေဒန္တပဂါမည်ကုန်၏၊ ဟောဠာ၊ အောက်၌၊ ဝိဝိဓာယ၊
သုံးပါးအပြားရှိသော၊ အရူပဓာတုယာ၊ အရူပတုံ၌၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော
သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သညာတိနိဗ္ဗတ္တမနောသဉ္ဇေတနာဟာရသေဝ
နတော၊ သညာကြောင့်ဖြစ်သော မနောသဉ္ဇေတနာကို ဖြစ်သောအားဖြင့်၊
သညှပဂါ၊ သညှပဂါမည်ကုန်၏၊ တဝဂ္ဂေ၊ တဝဂ်၌၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊
သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သင်္ခါရာတိနိဗ္ဗတ္တိ၊ ဝိညာဏာဟာရ သေဝန
တော၊ သင်္ခါရကြောင့်ဖြစ်သောဝိညာဉ်အာဟာရကို ဖြစ်သောအားဖြင့်၊

သင်္ခါရပဂါ၊ သင်္ခါရပဂမည်ကုန်၏။ ဣတိဇောဓိ၊ ဤသို့လည်း။ ယံကိဗ္ဗိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်။ သမ္ဘောတိ၊ ကောင်းစွာဖြစ်၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောဆင်းရဲသည်။ အာဟာရပစ္စယာ၊ အာဟာရဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ သမ္ဘောတိ၊ ကောင်းစွာဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ အာရောဂျန္တိ၊ အာရောဂျံ ဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သင်္ခါယသေဝီတိ၊ သင်္ခါယသေဝိ ဟူသည်ကား၊ စက္ခုရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းတို့ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ သေဝမာနော၊ မှိဝံသောဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ နှါဒဿယ တနာနိ၊ တဆဲ့ နှစ်ပါးသော အယန တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌာရသဓာတုယော၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးသော ဓာတ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဣတိဇောဓိ၊ ဤသို့လည်း။ လောကံ၊ လောကကို၊ သင်္ခါယ၊ ဆင်ခြင်၍၊ အနိစ္စံ၊ ဒုက္ခမနတ္တာတိ၊ အနိစ္စံ၊ ဒုက္ခမနတ္တာဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဥာဏေန၊ ဥာဏ်ဖြင့်၊ သေဝမာနော၊ မှိဝံသောဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဓမ္မဋ္ဌောတိ၊ ဓမ္မဋ္ဌာဟူသည်ကား၊ စတုသစ္စဓမ္မေ၊ လေးပါးသော သစ္စာတရား၌၊ ပြိတော၊ တည်သော၊ သင်္ချိနောပေတိတိ၊ သင်္ချိနောပေတိ ဟူသည်ကား၊ ဒေဝေါတိဝါ၊ နတ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ မနုဿောတိဝါ၊ လူဟူ၍လည်းကောင်း၊ အာဒိကံ၊ အပိုင်းအခြားဖြစ်သော၊ သင်္ချိ၊ အရေအတွက်သို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်သေးသံ၊ အကြွင်းသည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ။

နှါဒဿဝါရေ၊ တဆဲ့ရှစ်ခုမြောက်သော အကြိမ်၌၊ ဣဉ္စိတပစ္စယာတိ၊ ဣဉ္စိတပစ္စယာဟူသည်ကား၊ တဗျာမာနဒိဋ္ဌိကမ္မကိလေသ ဣဉ္စိတေသု၊ တဗျာမာနဒိဋ္ဌိကံကိလေသာဟူသောတုနိယျပ်ခြင်းတို့တွင်၊ ယတောကုတောပိ၊ တစုံတခုအမှတ်မရှိသော၊ ကမ္မသန္တာရိဉ္စိတပစ္စယာ၊ ကံတရား၏အဆောက်အဦဖြစ်သောတုနိယျပ်ခြင်းဟူသောအကြောင်ကြောင့်၊ ဇေဝေါသန္တာတိ၊ ဇေဝါသန္တာဟူသည်ကား၊ တဗျံ၊ တဗျာကို၊ စိတွာ၊ စွန့်၍၊ သင်္ခါရေဥပရုဒ္ဓိယာတိ၊ သင်္ခါရေဥပရုဒ္ဓိယာ ဟူသည်ကား၊ ကမ္မဉ္စ၊ ကံတရားကိုလည်းကောင်း၊ ကမ္မသမ္ပယုတ္တေ၊ ကံနှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရေ၊ စ၊ သင်္ခါရတရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ နိရောဓေတွာ၊ ချုပ်စေ၍၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ။

တေသုသမဝါရေ၊ တဆဲ့သုံးခုမြောက်သောအကြိမ်၌၊ နိဿိတဿစလိတန္တိ၊ နိဿိတဿစလိတံဟူသည်ကား၊ တဗျာယဝါ၊ တဗျာဖြင့်လည်းကောင်း၊ တဗျာဒိဋ္ဌိမာနေဟိဝါ၊ တဗျာဒိဋ္ဌိမာနတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊

ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့ကိုးနိဿိတဿ၊ ဖြိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သိဟသုတ္တံ၊ သိဟသုတ်၌၊ ဧဝါနိဝိယ၊ နတ်တို့ကဲ့သို့၊ ဘယစလနံ၊ စေးမှကြောက်သဖြင့် ထုန်လှုပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ၊

ဒုစ္စသမဝါရေ၊ တဆွဲလေးခုမြောက်သောအကြိမ်၌၊ ရူပပဟိတိ၊ ရူပပဟိဟူသည်ကား၊ ရူပဘဝေဟိ၊ ရူပဘဝတို့ထက်၊ ပါ၊ တနည်းကား၊ ရူပသမာပတ္တိဟိ၊ ရူပါဝစရသမာပတ်တို့ထက်၊ အာရုပ္ပါတိ၊ အာရုပ္ပါဟူသည်ကား၊ အရူပဘဝါ၊ အရူပဘဝတို့သည်၊ ပါ၊ တနည်းကား၊ အရူပသမာပတ္တိယော၊ အရူပသမာပတ်တို့သည်၊ နိရောဓောတိ၊ နိရောဓောဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်၊ မစ္စဟာယိနောတိ၊ မစ္စဟာယိနော ဟူသည်ကား၊ မရဏမစ္စကြိလေသမစ္စဒေဝုတ္တံ၊ မစ္စဟာယိနော၊ မရဏမစ္စကြိလေသမစ္စဒေဝုတ္တံမစ္စတို့မှ စွန့်ပစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တိဝိမ္ဗိ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ တံမစ္စ၊ ထိုမစ္စကိုးဟိတွာ၊ စွန့်ပစ်၍၊ ဂါမိနော၊ သွားကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ၊

ပန္နရသမဝါရေ၊ တဆွဲငါးခုမြောက်သောအကြိမ်၌၊ ယန္တိ၊ ယံဟူသည်ကား၊ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်ကိုး၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တံ၊ ထိုနာမ်ရုပ်ကို၊ လောကေန၊ လူအပေါင်းသည်၊ ခုဝသုဘသုခတ္တာသေန၊ ဖြိသောသဘောကောင်းသော သဘောချမ်းသာသော သဘော၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဣဒံ၊ ဤတရားသည်၊ သစ္စန္တိ၊ မှန်၏ဟူ၍၊ ဥပနိဇ္ဈာယိတံ၊ ကပ်၍ရှုသော သဘောရှိသောကြောင့်၊ အယူကံ၊ အဘလောကီတံ၊ တည်၍ကြည့်ရာ၏၊ တဒမရိယာနန္တိ၊ တဒမရိယာနံဟူသောပုဒ်ကို၊ တံဣဒံအရိယာနန္တိ၊ တံဣဒံအရိယာနံဟူ၍၊ အနုနာသိကဣကာရလောပံ၊ နိဂ္ဂဟိဘိနှင့် တကွဖြစ်၍ဣကာရ၏ ကျေခြင်းကို၊ တတွာပြု၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဧတံမုသတိ၊ ဧတံမုသ ဟူသည်ကား၊ ဧတံ၊ ဤနာမ်ရုပ်သည်၊ ခုဝါဒိဝသေန၊ ခုဝအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဂဟိတဓိယူခြင်းသည်လည်း၊ မုသ၊ ချွတ်ယွင်းလေ၏၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောအယူသည်၊ နဟောကိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပုန၊ တဖန်၊ ယန္တိ၊ ပဒံ၊ ယံဟူသောပုဒ်သည်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ လောကေန၊ လူအပေါင်းသည်၊ ရူပဝေဒနာဒိနံ၊

ရုပ်ဝေဒနာအစရှိသည်တို့၏ အဘာဝတော၊ မရှိသောအားဖြင့်၊ ဣဒံ၊ ဤ
 နိဗ္ဗာန်တရားသည်၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစုံတခုသော၊ မုဿ၊ ချွတ်ယွင်းခြင်းသည်၊
 နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပနိဇ္ဈာယိတံ၊ ကပ်၍ရှုအပ်၏။ တဒမရိယာနံဇေတံ
 သစ္စန္တိ၊ တဒမရိယာနံဇေတံသစ္စဟူသည်ကား၊ တံနိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဣဒံ၊
 ဤနိဗ္ဗာန်သည်၊ အရိယာနံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဇေတံနိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်
 သည်၊ နိတ္တိလေသသင်္ခါတာ၊ ကိလေသာမရှိဟုဆိုအပ်သော၊ သုခဘာဝါ
 စ၊ ချမ်းသာသော အဖြစ်မှလည်းကောင်း၊ ပဝတ္ထိဒုက္ခပဋိပက္ခသင်္ခါတာ၊
 ဖြစ်သော ဆင်းရဲခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဟု ဆိုအပ်သော၊ သုခဘာဝါစ၊
 ချမ်းသာသော အဖြစ်မှလည်းကောင်း၊ အစ္စန္တသန္တိတိသင်္ခါတာ၊ စင်စစ်
 ငြိမ်သက်၏ဟုဆိုအပ်သော၊ နိစ္စဘာဝါစ၊ ဖြစ်သော အဖြစ်မှလည်းကောင်း၊
 အနုပဂမနေန၊ မကင်းသဖြင့်၊ ပရမတ္ထတော၊ မဘောက်မပြန် မှန်သောသ
 ဘောအားဖြင့်၊ သစ္စန္တိ၊ မှန်၏ဟူ၍၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊
 သပ္ပပညာယ၊ ကောင်းသောမဂ်ပညာဖြင့်၊ သုဒိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာမြင်အပ်၏၊
 အနတ္တနိအတ္တမာနီတိ၊ အနတ္တနိ အတ္တမာနီဟူသည်ကား၊ အနတ္တနိ၊ မိမိ
 ကိုယ်မဟုတ်သော၊ နာမရူပေ၊ နာမ်ရုပ်၌၊ အတ္တမာနိ၊ အတ္တဟု အမှတ်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဣဒံသစ္စန္တိမညတိဘိ၊ ဣဒံသစ္စန္တိ မညတိဟူသည်ကား၊ ဣဒံ
 နာမရူပံ၊ ဤနာမ်ရုပ်တရားသည်၊ ဝုခါဒိဝသေန၊ မြဲခြင်း အစရှိသည်တို့၏
 အတွင်းဖြင့်၊ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညတိ၊ မှတ်ထင်၏၊ ယေနယေနဟိတိ၊
 ယေနယေနဟိဟူသည်ကား၊ ယေနယေနရူပေနဝါ၊ အကြင်ရုပ်ဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ယေနယေန ဝေဒနာယဝါ၊ အကြင်အကြင် ဝေဒနာဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ မမ၊ ငါ၏၊ ရူပံ၊ ရုပ်တည်း၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတည်း၊ ဣတိ
 အာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ မညန္တိ၊ မှတ်ကုန်၏၊ တတော
 တန္တိ၊ တတောတံဟူသည်ကား၊ တတောမညိတာကာရာ၊ ထိုသို့မှတ်
 ထင်သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ တံနာမရူပံ၊ ထိုနာမ်ရုပ်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ကာရုဏံ၊ အကြောင်းသည်၊ ကိံ၊ အတယ်နည်းဟူမူကား၊ တဿ၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တံ၊ ထိုအတ္တဘောဟု အမှတ်ရှိခြင်းသည်၊ မုဿ၊ ချွတ်
 ယွင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုအတ္တဘောဟု အမှတ်ရှိခြင်းသည်၊
 ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ မညိတာကာရာ၊ မှတ်ထင်သောအခြင်းအရာ
 အားဖြင့်၊ မုဿ၊ ချွတ်ယွင်းခြင်းသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အညထာ၊ တပါးသော၊ အခြင်းအရာသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကသ္မာပ

န၊ အဘယံ၊ ကြောင့်ကား၊ မူသား၊ ချွတ်လွင်းခြင်းသည်၊ ဟောတီးဖြစ်သနည်း၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကား
 သည်မှန်၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဣတ္တရံ၊ ထိုသည်ဖြစ်၍အားနည်း၏၊
 မောသဓမ္မံ၊ ပျက်သောသဘောရှိ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယံဓမ္မံ၊ အကြင်
 တရားသည်၊ ဣတ္တရံ၊ ထိုသည်ဖြစ်၍အားနည်း၏၊ ပရိတ္တံ၊ နည်း၏၊ ပရိတ္တပဉ္စ၊
 ပဌာနံ၊ နည်းသောအာနုဘော်လျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏၊ မောသဓမ္မံ
 နသနဓမ္မံ၊ ပျက်စီးတတ်သောတရားသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ တထာဂုဗ္ဗေ၊
 ထိုသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ နာမရူပဉ္စ၊ နာမ်ရုပ်စာရားသည်
 လည်း၊ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်မည်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ သစ္စာဘိသယဟိ၊ သစ္စာဘိသယဟူသည်ကား၊ သစ္စာဝ
 ဗောဓော၊ သစ္စာတရားကိုသိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ ဥတ္တော
 နမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ၊

သောဠသမဝါရေ၊ တဆွဲခြောက်ခုခြောက်သောအကြိမ်၌၊ ယန္တိပဒံ၊
 ယံဟူသောပုဒ်ကို၊ ဆဗ္ဗံ၊ ခြောက်ပါးအပြားရှိသော၊ ဣဋ္ဌာရမ္မဏံ၊ ဣဋ္ဌာရုံ
 ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်
 ၏၊ တံဣဋ္ဌာရမ္မဏံ၊ ထိုခြောက်ပါးသောဣဋ္ဌာရုံကို၊ လောကေန၊ လူအပေါင်း
 သံညံ၊ သလဘာမန္တ၊ မဏ္ဍုလဒီဟိ၊ နှံ၊ ကောင်ငါးမျောက်အစရှိသောသတ္တဝါ
 တို့ကိုလိုကုန်သောကြောင့်၊ ပဒီပဗဠိသလေပါဒယောပိယ၊ ခင်မီးသံမျှားချိပ်
 လိမ်းကျံခြင်းအစရှိသည်တို့ကဲ့သို့၊ ဧတံ၊ ဤဣဋ္ဌာရုံသည်၊ သုခံ၊ သုခတည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပနိဇ္ဈာယိတံ၊ ကပ်၍ရှုအပ်၏၊ တဒမရိယာနံ၊ ဧတံဒုက္ခန္တိ၊
 တဒမရိယာနံ၊ ဧတံဒုက္ခဟူသည်ကား၊ တံဣဋ္ဌာရမ္မဏံ၊ ထိုဣဋ္ဌာရုံကို၊
 အရိယာနံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သုဒိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာမြင်အပ်၏၊ ကာမာ၊
 ကာမတရားတို့သည်၊ မိတြာဟိ၊ မိတြာဝေ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်သည် သာ
 တည်း၊ မရော၊ ကောင်းကုန်၏၊ မနောရမာ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ငွေ့ပျော်ရှိကုန်၏၊
 ဝိရူပရူပန၊ ဘောက်ပြန်သောသဘောအားဖြင့်၊ မိတ္တံ၊ မိမိစိတ်ကို၊ မထေန္တိ
 ထွေးယှက်ကုန်၏၊ ဣတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဧတံ၊
 ဤဣဋ္ဌာရုံသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်
 သောအတိုင်း၊ သမ္ပပညာယ၊ ကောင်းသောပညာဖြင့်၊ သုဒိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာ
 မြင်အပ်၏၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဣန္ဒြိယန္တိပဒံ၊ ဣဒံဟူသောပုဒ်ကို၊ နိဗ္ဗာနမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်ကို
 သာလျှင်၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကား
 သည်မှန်၏၊ တံနိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ လောကေန၊ လူအပေါင်းသည်၊ ကာမဂူ

ဏာတာဝါ၊ ကာမဂုဏ်တရား၏မရှိခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ခန္တိ၊ ဆင်းရဲ၏ဟု၊ ဥပနိဇ္ဈာယိကံ၊ ရှုကြံအပ်၏၊ တဒမရိယာနန္တိ၊ တဒမရိယာနံဟူသည်ကား၊ တံနုဒိနိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ အရိယာနံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပရမတ္ထ သုခတော၊ မဘောကံမပြန်ချမ်းသာအေးမြင့်၊ ဇေတံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်တရားသည်၊ သုခန္တိ၊ ချမ်းသာ၏ဟု၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်သောအတိုင်း၊ သမ္မပညာယ၊ ကောင်းသောပညာဖြင့်၊ သုခိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာမြင်အပ်၏။ ၊

ကေဝလသတိ၊ ကေဝလဟူသည်ကား၊ အနဝသေသာ၊ အကြွင်းမရှိ ကုန်သော၊ ဣဋ္ဌာတိ၊ ဣဋ္ဌာဟူသည်ကား၊ ဣန္ဒြိယာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော၊ ပတ္တိတာ၊ တောင်းတအပ်ကုန်သော၊ ကန္တာတိ၊ ကန္တာဟူသည်ကား၊ ပိယာ ချစ်အပ်ကုန်သော၊ မနာပါတိ၊ မနာပါဟူသည်ကား၊ မနဝဋ္ဌိကရာ၊ နှလုံးကို ပွားစေတတ်ကုန်သောအာရုံတို့သည်၊ ယာဝတတ္ထိတိ၊ ယာဝတတ္ထိ တိ၊ ယာဝတတ္ထိ တိ၊ ယာဝတတ္ထိဟူသည်ကား၊ ယာဝတား၊ အကြွင်းရှေ့လောက်၊ ဆ၊ ခြောက်ပါး ကုန်သော၊ ဇေတအာရမ္မဏာ၊ ထိုအာရုံတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိ ဤသို့၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဝေဓဗျတ္တိယော၊ သဒ္ဓါ၏တင်ရှားခြင်းကို၊ ဝေဓိ တဗ္ဗော၊ ထိအပ်၏၊ ဇေတဝေါတိဇေတ္ထ၊ ဇေတဝေါဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဝေါတိ ပဒံ၊ ဝေါဟူသောပုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်ပုဒ်မျှသာတည်း၊ သုခန္တိ၊ နိဗ္ဗ မရိယေတိသက္ကာယသုပရောဓနန္တိ၊ သုခန္တိ၊ နိဗ္ဗမရိယေတိသက္ကာယသု ပရောဓနံဟူသည်ကား၊ အရိယေတိ၊ အရိယာတို့သည်၊ ပဉ္စက္ခန္ဓနိရောဓော၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်ကို၊ သုခံ၊ ဣတိ၊ ချမ်းသာ၏ဟူ၍၊ နိဗ္ဗော၊ မြင် အပ်၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဉ္စနိကမိဒံဟောတိတိ၊ ပဉ္စနိကမိဒံဟောတိဟူသည်ကား၊ ဣဒံဒဿနံ၊ ဤသို့နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုမြင်ခြင်းသည်၊ ပဋိသေသံ၊ ဝုဿဇဉ်တို့ ၏သုခဟူသောအယုတ္တဝန်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောအမြင်သည်၊ ပဿတန္တိ၊ ပဿတံဟူသည်ကား၊ ပဿန္တာနံ၊ မြင်ကုန်သောသူတို့အား၊ ပဏှိတာနံ၊ ပညာရှိသောသူတို့အား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယံပရေတိဇေတ္ထ၊ ယံပရေဟူသောဤပါဌ၌၊ ယန္တိ၊ ပဒံ၊ ယံဟူသောပုဒ်ကို၊ ဝတ္ထုကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမတို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ပုန၊ တဘနံ၊ ယံပရေတိဇေတ္ထ၊ ယံပရေဟူသောဤပုဒ်၌၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ၊

ပဿာတိ၊ ပဿဟူသည်ကား၊ သောတာပနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ကောင်းစွာကူး ခြောက်သောသူကို၊ အာလပတိ၊ ခေါ်၏၊ ဓမ္မန္တိ၊ ဓမ္မဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာန ဓမ္မံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောတရားကို၊ သမ္ပမု၊ ဓမ္မတ္ထဝိဒ္ဓသုတိ၊ သမ္ပမုဇ္ဇေတ္ထ

၃၀၆ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

ဝိဒ္ဓသုဟူသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံပြုရာ၌၊ အဝိဒ္ဓသုဗာလာ၊ သူ
မိက်ဘို့သည်။ သမ္ပမုဋ္ဌာ၊ ကောင်းစွာတွေဝေကုန်၏၊ ကိံကာရဏံ၊ အဘယ်
သို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ သမ္ပမုဋ္ဌာ၊ ကောင်းစွာ တွေဝေကုန်သနည်း။
နိဂုတာနံ၊ အဝိဇ္ဇာဖြင့်ဗုံးပိတ်အပ်ကုန်သောသူဘူအား၊ တမော၊ အမိက်
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပဿတံ၊ မမြင်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ အန္ဓ
ကာရော၊ အမိက်ကိုပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်
အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာဖြင့်၊ နိဂုတာနံ၊ ပိတ်ဗုံးအပ်ကုန်သော၊ ဩတ္တတာနံ၊ လွှမ်း
မိုးအပ်ကုန်သော၊ အပဿတံ၊ မမြင်ကုန်သော၊ ဗာလာနံ၊ သူမိက်တို့အား။
အန္ဓဘာဝကာရဏော၊ အမိက်တိုက်ကုန်ပြုတတ်သော၊ တမော၊ အမိက်အတိ
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယေနယေန၊ အကြင်အကြင်မောဟတရားကြောင့်၊
နိဗ္ဗာနဓမ္မံ၊ နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ ဧဋ္ဌံ၊ မြင်ခြင်းငှါ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ န
သက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမ္ပမုဋ္ဌာ၊ ပြင်းစွာတွေ
ဝေကုန်၏။ ။

သတဉ္စဝိဝဋ်ဟောတိအာလောကောပဿတာမိဝါတိ၊ သတဉ္စဝိဝဋ်
ဟောတိအာလောကောပဿတာမိဝဟူသည်ကား။ ပညာဓဿနေန၊ ပညာ
တည်းဟူသောမျက်စိဖြင့်၊ ပဿတံ၊ မြင်ကုန်သော၊ သတဉ္စသပ္ပုရိသာနံ၊
သူတော်ကောင်းတို့အား၊ အာလောကောဇ္ဈဝ၊ အလင်းကဲ့သို့၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်
သည်။ ဝိဝဋ်၊ ဟင်းလင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သန္တိကေနာနိဗ္ဗာနန္တိမဂ္ဂါ
ဓမ္မဿကောဝိဒါတိ၊ သန္တိကေနာနိဗ္ဗာနန္တိမဂ္ဂါဓမ္မဿကော ဝိဒါဟူသည်
ကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သရိရေ၊ ကိုယ်၌၊ တစပဉ္စကမတ္တံ၊
တစပဉ္စကကမ္မဋ္ဌာန်းမျှကိုသာလျှင်၊ ပရိန္တိန္တိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍၊ အနန္တရမေဝံ၊
အခြားမဲ့၌သာလျှင်၊ အဓိဂန္ဓဗ္ဗတော၊ ရအပ်သောအားဖြင့်၊ သန္တိကော၊ အနီး
၌၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ခန္ဓာ
နံ၊ ခန္ဓာတို့၏၊ နိရောဓမတ္တတော၊ ချုပ်ခါမျှသောအားဖြင့်၊ သန္တိကော၊ အနီး၌၊
နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တံ၊ နိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကော၊
အနီး၌၊ သန္တိဋ္ဌိ၊ ထင်ရှားရှိသော်လည်း၊ ဇနာ၊ လူတို့သည်၊ မဂ္ဂတူတာ၊ မဂ်
တရားကြောင့်ဖြစ်ကုန်၏ဟု နာနိဗ္ဗာနန္တိ၊ မသိလေကုန်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
မဂ္ဂါမဂ္ဂဓမ္မဿ၊ အကြောင်းဟုတ်သောမဟုတ်သောတရားကို၊ သမ္ပဓမ္မဿ
သမ္ပာတရားကို၊ အကောဝိဒါ၊ မသိမလိမ္မာကုန်သော၊ ဇနာ၊ လူတို့သည်၊
သဗ္ဗထာ၊ အခြင်းခပ်သိမ်း၊ နာနိဗ္ဗာနန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍မသိကုန်၊ ဘဝရာဂပရေ
ဧကဟိ၊ ဘဝ၌တပ်သောရာဂနှိပ်စက်ခြင်းရှိကုန်သော၊ (ပ)၊ သုသမ္ပုဇ္ဈေါ၊

ကောင်းစွာထိုးတွင်း၍သိအပ်သည်န၊မဟုတ်၊တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ မာရဓေ
ယျာနုပန္နဘိတိ၊မာရဓေယျာနုပန္နဘိဟူသည်ကား၊ တေဘူမကဝဋ္ဌအနု
ပန္နဘိ၊ ထုံသုံးပါးဝဋ်တရား၌ အစဉ်မပြတ်သွားကုန်သော သူတို့သည်၊
ပစ္ဆိမဂါထာယ၊ နောက်ဂါထာနှင့်၊သမ္ပန္န၊စပ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ပြု
အပ်၏၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ အရိယေ၊အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အညတြဋ္ဌပေတွာ၊
ထား၍၊ သမ္ပန္နံ၊သိခြင်းငှါ၊ ကော၊အဘယ်သူသည်၊ အရဟတိနု၊ ထိုက်
သနည်း၊ဣတိ၊ဤသည်လျှင်၊သမ္ပန္န၊စပ်ခြင်းတည်း၊ တဿ၊ထို
ဂါထာ၏၊အတ္ထော၊အနက်ကို၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊အရိယေ၊
အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဋ္ဌပေတွာ၊ထား၍၊ အညော၊ တပါးသော၊ ကော၊
အဘယ်သူသည်၊ပဒံ၊မဂ်ဖိုလ်တရားတို့၏အာရုံအကြောင်းဖြစ်သော၊နိဗ္ဗာ
နံ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဇာနိတုံ၊သိအံ့သောငှါ၊ အရဟတိနု၊ထိုက်လေအံ့နည်း၊ ဣတိ
အယံ၊ဤသည်လျှင်၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ။

ယံပဒံ၊အကြင်နိဗ္ဗာန်ကို၊ စတုတ္ထေန၊လေးကြိမ်၊မြောက်သော၊အရိယ
မဂ္ဂေန၊အရိယာမဂ်ဖြင့်၊သမ္ပန္န၊ကောင်းစွာ၊အညာယ၊သိ၍၊ အနန္တရမေဝ၊
အခြားမဲ့၌သာလျှင်၊ အနာသဝါ၊အာသဝတရားကင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်
၍၊အရိယာ၊အရိယာတို့သည်၊ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာနေန၊ကိလေသနိဗ္ဗာန်ဖြင့်
ပရိနိဗ္ဗန္တိ၊ငြိမ်းကုန်၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊သမ္ပန္န၊ကောင်းစွာ၊အညာယ၊သိ၍
အနာသဝါ၊အာသဝကင်းကုန်သည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ အန္တေ၊ဘဝအဆုံး၌၊
အနုပါဒိသေသာယ၊ ကမ္မစရုပ်အကြွင်းမရှိသော၊နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊နိဗ္ဗာန
ဓာတ်ဖြင့်၊ပရိနိဗ္ဗန္တိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အရဟတ္တနိက္ခုဇေန၊
အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအဆုံးထားသဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ဒေသနာတော်ကို၊ နိဋ္ဌပေသိ၊
ပြီးဆုံးစေ၏၊ အတ္တမနာတိ၊ အတ္တမနာဟူသည်ကား၊တုဋ္ဌမနာ၊ နှစ်သက်
သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဘိနန္ဒန္တိ၊အဘိနန္ဒဟူသည်ကား၊ အဘိ
နန္ဒိယု၊အလွန်နှစ်သက်ကုန်၏၊ဣမသ္မိံ၊ခေါပနဝေယျာကရဏေတိ၊ ဣမသ္မိံ
ခေါပနဝေယျာကရဏေဟူသည်ကား၊ဣမသ္မိံသောဋ္ဌသဝေယျာကရဏေ၊
ဤတဆဲ့ခြောက်ကြိမ်သောဂါထာမဘက်သက်သက်သောရတ္ထိယဟု ဆို
အပ်သောတရားတော်ကို၊ဘညမာနေတိ၊ဘညမာနေဟူသည်ကား၊ဘာဏိ
ယာမာနေ၊ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊သေသံ၊အကြွင်းသည်၊ ပါက
ဇုမေဝ၊သင်ရှားသည်သာတည်း၊ဧဝံ၊ဤသို့၊သဗ္ဗေသု၊စပ်သိမ်းကုန်သော၊
သောဋ္ဌသသု၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးကုန်သော၊ဝေယျာကရဏေသု၊ ဝေယျာ
ကရဏ ဒေသနာတော်တို့၌၊ သမ္ပိမတ္ထေ၊မြောက်ကျိပ် အတိုင်းအရှည်ရှိ

သည့်တို့ကို၊ ကတော၊ ပြု၍၊ သမ္ဘိအဓိကာနံ၊ ခြောက်ကျိပ်အလွန်ရှိကုန်သော၊
 နဝဇ္ဇိတိက္ခယသတနံ၊ ကိုးရာသောရဟန်းတို့အား၊ အနုပါဒါယ၊ တစုံတခု
 စွဲလမ်းခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာသဝေဟိ၊ အာသဝေါတရားတို့မှ၊ စိတ္တာနိ၊
 စိတ်တို့သည်၊ ဝိမုတ္တိံသု၊ လွတ်ကုန်၏။ သောဇ္ဇသက္ခတ္တု၊ တဆဲ့ခြောက်
 ကြိမ်အဖြစ်ကိုလည်း၊ စတ္တာရိစတ္တာရိ၊ လေးကြိမ်လေးကြိမ်တို့ကို၊ ကထော၊
 ပြု၍၊ စတုသမ္ဘိသစ္စာနိ၊ ခြောက်ဆဲ့စေးကြိမ်သောသစ္စာတို့ကို၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
 သုတ်၌၊ ဝေယျာကရဏဝသေန၊ ဝေယျာကရိုဏ်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ နာနပ္ပကာရ
 တော၊ အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်၊ ဧဝံတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်
 ၏၊ ဣဒါ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအံ၏။ ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇော
 တိကာအမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ အဋ္ဌကထာမည်
 သော၊ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာယံ၊ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ န္ဇယတာနု
 ပဿနာသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ န္ဇယတာနုပဿနာသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာအမည်
 ရှိသော၊ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာယ၊ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ တတိယော၊
 သုံးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတာစ၊ ပြီးလည်း
 ပြီးပြီ။ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ မဟာဝဂ္ဂေါ၊ မဟာဝဂ်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ။

၄-အဋ္ဌကဝဂ်-၁-ကာမသုတ်၊

☞

ကာမံကာမယမာနဿာတိဣဒံသုတ္တံ၊ ကာမံကာမယမာနဿဟူသော
 ဤသုတ်သည်၊ ကာမသုတ္တံ၊ ကာမသုတ်တည်း၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊
 ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဘာဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊
 သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူစဉ်၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊
 ပြာဟုဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ သာဝတ္ထိယာစ၊ သာဝတ္ထိမြို့၏လည်းကောင်း၊
 ဇေတဝနဿာ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၏ လည်းကောင်း၊ အန္တရေ၊
 အလယ်ဖြစ်သောအရပ်၌၊ အဓိရုဓတိနဒိတိရေ၊ အဓိရုဓတိမြစ်ကမ်းနား၌၊
 ယံ၊ မရယာစပါးကို၊ ဝပေဿာမိတိ၊ စိုက်ပျိုးအံ့ဟု၊ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို၊
 ကဿတိ၊ ထွန်၏၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတော၊
 ရဟန်းအပေါင်းဖြစ်လျက်၊ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလှူငှါ၊ ပဝိသန္တော၊ ဝင်တော်
 မူသည်ရှိသော်၊ တံပြာဟုဏံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ အာဝဇ္ဇန္တော၊

ဆင်ခြင်တော်မူသည်ရှိသော်၊ အဿဗြာဟ္မဏဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏၊ ယဝါ၊
 ပျိုးအပ်သော မရယောစပါးတို့သည်၊ ဝိနသဝိဿန္တိ၊ ပျက်စီးကုန်လတ္တံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်လေ၏၊ ဝုန၊ တဘန်၊ ဥပနိဿယသမ္ပတ္တိံ၊ ဥပနိဿ
 ယ၏ပြည့်စုံကြောင်းကို၊ အာဝဇ္ဇန္တောစ၊ ဆင်ခြင်တော်မူပြန်သော်လည်း။
 အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား၊ သောတာပတ္တိဖလဿာစ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၏
 လည်း၊ ဥပနိဿယံ၊ ဥပနိဿယကို၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်လေ၏၊ ကခါ၊ အဘယ်ကာ
 လ၌၊ သောတာပတ္တိံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏောယျ၊ ရောက်ရာသ
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇန္တောစ၊ ဆင်ခြင်တော်မူသော်လည်း၊ သသော၊
 ကောက်ပင်သည်၊ ဝိနဇ္ဇေ၊ ပျက်စီးသည်ရှိသော်၊ သောကာဘိဘူတော၊
 သောကနှိုင်းစက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မဇေသနံ၊ တရားဇေသနာတော်ကို၊
 သုတ္တာ၊ ကြားနာရ၍၊ သောတာပတ္တိံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏောယျ၊
 ရောက်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်တော်မူလေ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်၌၊
 ဝိန္ဒန္တိ၊ ကြံတော်မူပြန်၏၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ တဒါဇေ၊ ထိုပျက်စီး
 သောကာလ၌လျှင်၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားသို့၊ သစေဥပသင်္ကမိဿာမိ၊ အကယ်
 ချည်းကပ်တော်မူအံ့မေးငါတုရား၏၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ သောတဗ္ဗံ၊
 နားထောင်အပ်၏ဟူ၍၊ နမညိဿတိ၊ မအောက်မေ့လတ္တံ့၊ ဟိသစ္စံ၊ ထို
 စကားသည်မှန်၏၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ နာနာရမိကာ၊ အထူးထူး
 သောအပ္ပဝါဒကိုနှစ်သက်တတ်ကုန်၏၊ ဟန္တ၊ ယခု၊ တံ၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ထိုပုဏ္ဏား
 ကို၊ ဣတော၊ ဤအခါမှ၊ ပတုတိယေဝ၊ အပြေ၍သာလျှင်၊ သံဂဏ္ဌာမိ၊
 သင်္ဂြိုဟ်တော်မူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒန္တိ၊ ကြံတော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သင်္ဂြိုဟ်
 သည်ရှိသော်၊ မယိ၊ ငါတုရား၌၊ မုဒုမိတ္တော၊ နှံ့သောမိတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊
 ဖြစ်၍၊ တခါ၊ ထိုအခါ၌၊ မေးငါတုရား၏၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ သောဿတိ
 နားထောင်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒန္တိ၊ ကြံ၍၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို၊ ဥပ
 သင်္ကမိတွာ၊ ချည်းကပ်တော်မူ၍၊ ကိံ၊ ဗြာဟ္မဏကရောသီတိ၊ ကိံ၊ ဗြာဟ္မဏ
 ကရောသီဟူသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား
 သည်၊ ဥဥ္ဃာဏုလိနော၊ မြတ်သောအမျိုးရှိပေသော၊ သမဏောဂေါတမော၊
 ရဟန်းဂေါတမသည်၊ မယာ၊ ငါနှင့်၊ သမ္ဘိံ၊ တကွ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဋိသန္ဓာရံ၊
 စကား၏အစေ့အစပ်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တာဝတ္ထ
 ကေနေဝ၊ ထိုမျှလေခံဖြင့် သာလျှင်၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ပဿန္တ
 မိတ္တော၊ နှစ်သက်သောမိတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘောဂေါတမ၊ ဒိုရှင်
 ဂေါတမ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယဝံ၊ မရယောစပါးကို၊ ဝပိဿာမိတိ၊ စိုက်ပျိုး

အံ့ဟု၊ ခေတ္တံ၊ လဟံကို၊ ကဿမိ၊ ထွန်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
 အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သာရိပုတ္တတ္ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ စိန္တေသိ
 ကြံ၏၊ ကိ၊ စိန္တေသိ၊ အတယ်သို့ကြံသနည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ပြာဟ္မဏေန၊ ပုဏ္ဏားနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ ပဋိသန္ဓာရံ၊ စေ့စပ်သောစကားကို၊
 အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ တထာဂတာ၊ လာခြင်းကောင်းသောဘုရားတို့
 သည်၊ အဟေတု၊ အကြောင်းမရှိဘဲ၊ အပ္ပစ္စယာ၊ အထောက်အပံ့မရှိဘဲ၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နစကရောန္တိ၊ ပြုတော်မမူကုန်၊ ဟန္တု၊ ယခု၊ အဟုမ္မိ၊ ငါသည်
 လည်း၊ တေန၊ ထိုပုဏ္ဏားနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ ပဋိသန္ဓာရံ၊ စကားအစေ့အစပ်ကို၊
 ကရောမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ ပြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွား
 ချဉ်းကပ်၍၊ တထေဝ၊ ထိုဘုရားရှင်အတူသာလျှင်၊ ပဋိသန္ဓာရံ၊ စကားအ
 စေ့အစပ်ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ မဟာမောဂ္ဂလာနုတ္ထေ
 ရောစ၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်လည်း၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သေသ၊
 ကြွင်းကုန်သော၊ အသိတိမဟာသာဝကာစ၊ ရှစ်ကျိပ်သောမဟာသာဝက
 တို့သည်လည်း၊ ကရိသု၊ ပြုကြကုန်၏၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ အတိဝိ
 ယ၊ အလွန်လျှင်၊ အတ္တမနော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဿ၊ ပျိုးသော
 ကောက်သည်၊ သမ္ပန္နမာနော၊ ပြည့်စုံသည်ရှိသော်လည်း၊ ဧကမိဝသံ၊ တ
 နေ့သ၌၊ ကတဘတ္တကိစ္စော၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စ၊ ပြီးပြီးသော်၊ သာဝတ္ထိ
 တော၊ သာဝတ္ထိပြည်မှ၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့၊ ဂစ္ဆန္တော၊
 သွားတော်မူသည်ရှိသော်၊ မဂ္ဂ၊ ခရီးလမ်းမှ၊ ဩက္ကမ၊ သက်တော်မူ၍၊
 ပြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂစ္ဆံ၊ ကြွတော်မူ၍၊ ပြာဟ္မဏ၊
 ပုဏ္ဏား၊ တေ၊ သင်၏၊ ယဝခေတ္တံ၊ မုယောခင်းသည်၊ သန္ဓရံ၊ ကောင်း၏လော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘောဂေါတမ၊ ဒေါရှင်ဂေါတမ၊ သန္ဓရံ၊
 ကောင်းသည်၊ ဧဝံ၊ ဩဝံဟုတ်ပါ၏၊ သစေသမ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ အကယ်၍ပြည့်
 စုံသည်ဖြစ်အံ့၊ တုမှာကမ္မိ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏လည်း၊ အတ္ထာယ၊ အလို့ငှါ၊
 ဝိဘာဝံ၊ ခွဲဝေခြင်းကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
 အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏၊ ယဝါ၊ မုယောစပါးတို့သည်၊ စာတု
 မာသစ္စယေန၊ လေးလလွန်သဖြင့်၊ နိပ္ပဇ္ဇိသု၊ ပြီးပြည့်စုံကုန်၏၊ တဿ၊ ထို
 ထိုပုဏ္ဏား၏၊ အဇ္ဇဝါ၊ ယနေ့လည်းကောင်း၊ သွဝါ၊ နက်ဖန်၌လည်းကောင်း၊
 လာယိဿာမိတိ၊ ငါရိပ်အံ့ဟု၊ ဥဿုက္ကံ၊ ကြောင်းကြကို၊ ကုရုမာနဿဝ၊
 ပြုစဉ်ပင်လျှင်၊ မဟာမေဃော၊ မိန်းကြီးသည်၊ ဥဗ္ဗဟိတွာ၊ တက်လာ၍၊

သဗ္ဗရတ္တိံ။ တညဉ္စပတ်လုံး။ ဝဿိ၊ ရှာလေ၏။ အဓိရဝတိနဒိ၊ အဓိရဝတိ
 မြစ်သည်။ ပူရာ၊ ပြည့်သောကြောင့်။ အာဂဏ္ဏိယ၊ လာ၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။
 ယဝံ၊ မုယောခင်းကို။ ဝဟိ၊ မြောလေ၏။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ သဗ္ဗ
 ရတ္တိံ။ တညဉ္စပတ်လုံး။ အနတ္တမနော၊ နှလုံးမသာယာသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။
 ပဘာတော၊ မိမိသောကံ လင်းလတ်သော်။ နဒိတိရံ၊ မြစ်ကင်းနားသို့။
 ဂတော၊ ရောက်လေသော်။ သဿဝိပတ္တိံ၊ ကောက်ပင် ပျက်စီးခြင်းကို။
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝိနဋ္ဌော၊ ပျက်စီးသည်။ အမ္ဘိ၊ မြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဝတွာ၊ ဆို၍။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဒါနိဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။
 ဇီဝိဿာဒိတိ၊ အသက်ရှင်နိုင်အံ့နည်းဟု။ ဗလဝသောကံ၊ ကြီးစွာသောစိုး
 ရိပ်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တမေဝ
 ရတ္တိံ၊ ထိုညဉ္စအခါ၌ပင်လျှင်။ ပစ္စု၊ သာသမယေ၊ မိမိသောကံသောအခါ၌။
 ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ သဗ္ဗညုတမျက်စိတော်ဖြင့်လောကံ၊ ကျွတ်ထိုက်သောလူအ
 ပေါင်းကို။ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူလတ်သော်။ အဇ္ဈ၊ ဤအခါ၌။
 ပြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏားအား။ ဓမ္မဒေသနာကာလန္တိ၊ တရားဟောအံ့သောအ
 ခါတည်းဟု။ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍။ ဘိက္ခဝာရဝတ္တေန၊ ဆွမ်းခံဝတ်ဖြင့်။
 သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ပြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏။
 စာရုခါရေ၊ အိမ်တံခါ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တော်မူ၏။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။
 ဘဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သောကာဘိဘူတံ၊ မိုးရိပ်ခြင်း
 ဖြင့်နှိပ်စက်သော၊ မံ၊ ငါ့ကို။ အဿာသေတုကာမော၊ သက်သာယာရစေ
 ခြင်းငှါအလိုရှိသော။ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ အာဂ
 တောဟိ၊ လာပေ၏ဟု။ ဝိန္တောတွာ၊ ကြံ၍။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ပညပေတွာ၊
 ခင်းစေ၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဘဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
 နိသိဒါပေသိ၊ နေစေ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ စာနန္တော၊ သိတော်
 မူလျက်။ ပြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို။ ပုန္တိ၊ မေးတော်မူ၏။ ကိံ၊ ပုန္တိ။ အဘယ်သို့
 မေးတော်မူသနည်း။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့နည်း။ ပရုဠမိတ္တော၊
 ပျက်သောစိတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ပုန္တိ၊ မေး၏။ ဘောဂေါတမ၊ အိုဂေါတမ၊ အာမ၊ ကြော်ဟုတ်ပါ၏။ မေ၊ အ
 ကျွန်ုပ်၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ယဝဓေတ္တံ၊ မုယောလယ်ကို။ ဥဒကေန၊ ရေ
 သည်။ ပုဇ္ဇန္တိ၊ မြောအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ လျှောက်သည်ရှိသော်။
 အတ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဝိပ္ပန္နေး၊
 ပျက်စီးသည်ရှိသော်။ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာသည်ကို။ သဗ္ဗန္တေ၊ ပြည့်စုံ

၃၀၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တထိယတွဲ

သညှိရှိသော်၊ သောမနဿံ၊ ဝမ်းသာသညှိကို၊ နကာတဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်၊ ဟိသန္တံ
ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ကာမာနာမ၊ လိုအပ်သော တရားမည်သည်ကား၊
ဝိပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ပျက်လည်းပျက်စီးတတ်ကုန်၏၊ သမ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ပြည့်လည်းပြည့်စုံ
တတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ မိန့်တော်မူ၍၊ တဿ၊ ဗြာဟ္မဏဿ ထို
ပုဏ္ဏားအား၊ သပ္ပာယံ၊ လျောက်ပတ်သောတရားကို၊ ဥတ္တု၊ သိတော်မူ၍၊
ဓမ္မဒေသနာဝသေန၊ တရားဒေသနာတော်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဣဓံသုတ္တံ၊ ဤကာမ
သုတ်ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ၊

တတ္ထံ၊ ထိုသုတ်၌၊ သင်္ခပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓိသမ္ပန္နမတ္တ
မေဇ၊ ပုဒ်အနက်နှင့် စပ်၍ ခါမျှကိုသာလျှင်၊ မပံးငါတို့သည်၊ ဝဏ္ဏယံ
သာမ၊ ဖွင့်ကုန်အံ့၊ ဝိတ္ထု၊ ရောပန၊ အကျယ်ကိုကား၊ နိဒ္ဒေသေ၊ မဟာနိဒ္ဒေသ
ကျင်း၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ ဣမသ္မိံ၊ သုတ္တံ၊ ဤသုတ်၌၊ ဝေဒိတဗ္ဗောယထာစ၊ သိအပ်သကဲ့သို့
လည်း၊ ဧဝံတထာ၊ ထို အတူ၊ ဣတော၊ ဤသုတ်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သဗ္ဗသုတ္တ
သု၊ အလုံးစုံသောသုတ်တို့၌၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ၊

တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကာမန္တိ၊ ကာမီဟူသည်ကား၊ မနာဝိယ၊ ရူပါဒိ၊ နှစ်
လိုအပ်သော ရူပါရုံအစရှိသော၊ တေဘူ၊ မကသင်္ခါတံ၊ သုံးသုံးပါး၌ဖြစ်
သောတရားဟုဆိုအပ်သော၊ ဝတ္ထု၊ ကာမံ၊ ဝတ္ထု၊ ကာမကို၊ ကာမယမာ
နဿာတိ၊ ကာမယမာနဿ ဟူသည်ကား၊ ဣစ္ဆမာနဿ၊ အလိုရှိသော၊
တဿစေတံသမိတ္တတိတိ၊ တဿစေတံသမိတ္တတိဟူသည်ကား၊ ကာမယ
မာနဿ၊ အလိုရှိသော၊ တဿသတ္တဿ၊ ထိုသတ္တဝါအား၊ ကာမသင်္ခါတံ
အလိုရှိသည်ဟုဆိုအပ်သော၊ တံဝတ္ထု၊ ထိုဝတ္ထုသည်၊ စေတမိတ္တတိ၊ အ
ကယ်၍ပြည့်စုံအံ့၊ သော၊ ထိုသတ္တဝါသည်၊ တံ၊ ထိုလိုအပ်သောဝတ္ထုကို၊
သစေလဘတိ၊ အကယ်၍ရသည်ဖြစ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဒ္ဓါပီတိ၊ မနောဟောတိတိ၊ အဒ္ဓါပီတိမနောဟောတိဟူ
သည်ကား၊ ကေသေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ သန္တု၊ ဗြဟ္မဗျော၊ နှစ်သက်ရောင်ရဲ
သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ လဒ္ဓါတိ၊ လဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ လသိတ္တာ၊
၍၊ မဇ္ဈောတိ၊ မဇ္ဈောဟူသည်ကား၊ သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်၊ ယဒိစ္ဆတိတိ၊
ယဒိစ္ဆတိဟူသည်ကား၊ ယံ၊ အကြင်လိုအပ်သောဝတ္ထုကို၊ ဣစ္ဆတိ၊ အလို
ရှိ၏၊ ၊

တဿစေကာမာသမာနဿာတိ၊ တဿစေကာမယမာနဿဟူသည်
ကား၊ ကာမေ၊ လိုအပ်သောဝတ္ထု၊ ကာမန္တိ၊ ဣစ္ဆမာနဿ၊ အလိုရှိသော၊

တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကမေနေ၊ လောဘဖြင့်၊
 အာသယမာနဿ၊ တောင့်တသော၊ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိပုဂ္ဂိုလ်အား၊
 ဆန္ဒဇာတဿာတိ၊ ဆန္ဒဇာတဿ ဟူသည်ကား၊ ဇာတဏဏှဿ၊ ဖြစ်
 သောတောင့်တခြင်းရှိသော၊ ဇန္တုနောတိ၊ ဇန္တုနောဟူသည်ကား၊ သတ္တ
 ဿ၊ သတ္တဝါအား၊ တေကာမာပရိဟာယန္တိတိ၊ တေကာမာပရိဟာယန္တိ
 ဟူသည်ကား၊ တေကာမာ၊ ထိုလိုအပ်သောဝတ္ထုကာမတို့သည်၊ ပေရိ
 ဟာယန္တိ၊ အကယ်၍ယုတ်လျော့ကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ သလ္လပိဒ္ဓေါဝရုပ္ပတိတိ၊
 သလ္လပိဒ္ဓေါဝရုပ္ပတိဟူသည်ကား၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အယောမယာဒိနာ၊ သံ
 အစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြီးသော၊ သလ္လေန၊ မြားဖြင့်၊ ပိဒ္ဓေါပိယ၊ စူးဘိသကဲ့သို့၊
 တဿ၊ ထိပုဂ္ဂိုလ်အား၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ပိဋိယတိ၊ နှိပ်စက်၏။ ။

တဘိယဂါယာယ၊ တတိယဂါယာ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊
 သင်္ခပက္ခော၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း၊ ယောပနပုဂ္ဂလော၊ အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ ဣမေကာမေ၊ ဤကာမတို့ကို၊ တတ္ထ၊ ထိုကာမတရား၌၊
 ဆန္ဒရာဂဝိက္ခန္တ နပ္ပဟာနေနဝါ၊ ဆန္ဒရာဂကိုခွါသောအားဖြင့် ပယ်သဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ သမုဒ္ဓန္တဒေနဝါ၊ ဆန္ဒရာဂကိုဖြတ်သဖြင့် လည်းကောင်း၊
 သပ္ပဿ၊ မြွှေး၏ထိရံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏ပါဒေန၊ ခြေဖြင့်၊ ပရိ
 ဝဇ္ဇေဘိဇ္ဈဝ၊ ကြဉ်သကဲ့သို့သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သဗ္ဗလောကံ၊
 အလုံးစုံသော လောကကို၊ ပိသရိက္ခာ၊ အထူးစောကံမေဇ္ဈံ၊ ဦးတတား
 တည်သည် ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ လောကေ၊ လူအပေါင်း၌၊ ပိသတ္တိသင်္ခါဝံ၊
 ပိသတ္တိဟု ဆိုအပ်သော၊ တဏှံ၊ တဏှာကို၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံ
 သည်၊ ဟုက္ခာ၊ ဖြစ်၍၊ သမာဝိဝတ္တတိ၊ ကောင်းစွာလွန်တတ်၏၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ သင်္ခပက္ခော၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း။ ။

၂၀

တတော၊ ထိုဂါယာမှ၊ ပရာနံ၊ နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ တိဿန္တံ၊ သုံးပါး
 ကုန်သော၊ ဂါယာနံ၊ ဂါယာတို့၏အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ သင်္ခ
 ပက္ခော၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ယဝဇ္ဇေတ္တာဒိဓေတ္တံ၊ မုယောခင်း အစရှိသော လယ်ကို လည်း
 ကောင်း၊ ယဝဇ္ဇေတ္တာဒိဝတ္ထံ၊ အိမ်ရာအစရှိသောဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း၊
 ကဟာပဏသင်္ခါဝံ၊ အသပြာဟုဆိုအပ်သော၊ ပရိရဉ်တိ၊ ငွေရွှေကိုလည်း
 ကောင်း၊ ခေါ်အသဘောခံ၊ နွားခြင်းအပြားရှိသော၊ ဂဝသင်္ခါ၊ နွားခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ ဣတ္ထိသညိတာထိယောဝါ၊ မိန်းမဟုအမှတ်ရှိကုန်သောမိန်း
 မတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥာတိဗန္ဓဝါဒိဗန္ဓုဝါ၊ အဆွေအမျိုးအစရှိသောအ

၃၁၄ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

မျိုးကိုလည်းကောင်း၊ အညံ့ဝါ၊ တပါးသော အဆွေမတော်သောသူကို လည်းကောင်း၊ မနာဝိယရူပါဒီဝုထုကာမေ၊ နှစ်သက်အပ်သောရူပါရုံအစ ဂှိသောများစွာသောဝတ္ထုကာမတို့ကို၊ အနုဂိဇ္ဈတိ၊ အဘန်တလဲလဲတွယ် တာမက်မော၏၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဗလသင်္ခါတာ၊ တုန်လှုပ်ခြင်း သဘောရှိကုန်သောသဒ္ဓါအစရှိသောဗိုလ်တရားမရှိသည်ဟုဆိုအပ်သော ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်၊ ဗလိယန္တိ၊ တုန်လှုပ်စေကုန်၏၊ ပဿ ဟန္တိ၊ ညည်းဆဲကုန်၏၊ မဒ္ဒန္တိ၊ နှိပ်စက်ကုန်၏၊ သဒ္ဓါဗလာဒိဝိရဟေနာ၊ သဒ္ဓါဗိုလ်အစရှိသည်တို့မှကင်းသောကြောင့်လည်း၊ အဗလံ၊ အဗလမည် ၏၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဗလာ၊ သဒ္ဓါအစရှိသောဗိုလ်တရားမရှိကုန် သော၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်၊ ဗလိယန္တိ၊ တုန်လှုပ်စေကုန်၏၊ အဗလတ္တာ၊ ကောင်းသောဗိုလ်တရားမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗလိယန္တိ တုန်လှုပ်စေကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ကာမဂိဇ္ဈံ၊ ကာမတို့ကိုတပ်မက်မောသည်ဖြစ်၍၊ ကာမေ၊ ကာမ တို့ကို၊ ရက္ခန္တိန္နု၊ စောင့်ရှောက်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ပရိယေသန္တိန္နု၊ ရှာ ဖွေသည်လည်းဖြစ်သော၊ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သိဟာဒယော၊ ခြင်္သေ့အစရှိ ကုန်သော၊ ပါကဗ္ဗ ပရိဿယာစ၊ ထင်ရှားသော ဘေးရန်တို့ကိုလည်း ကောင်း၊ ကာယဒုက္ခရိတာဒယော၊ ကာယဒုက္ခရိတ်အစရှိကုန်သော၊ အပါက ဗ္ဗပရိဿယာစ၊ မထင်ရှားသောဘေးရန်တို့ကို လည်းကောင်း၊ မဒ္ဒန္တိ၊ နင်း နယ်နှိပ်စက်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ အပါကဗ္ဗပရိဿယေဟိ၊ မထင် ရှားသောဘေးရန်တို့သည်၊ အဘိဘူတံ၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ် ကို၊ ဇာတိအာဒိဒုက္ခံ၊ ပစ္စိသန္ဓေနေခြင်းအစရှိသောဆင်းရဲသည်၊ တိန္ဒုနာဝံ၊ ကွဲပေါက်သောထွေကိုးဥဒကံ၊ ရေသည်၊ အန္ဓေတိဝိယ၊ အစဉ်လိုက်သကဲ့ သို့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အန္ဓေတိ၊ အစဉ်လိုက်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကာယဂတာသတိအာဒိတာဝနာယ၊ ကာယဂတာသတိအစရှိသောတာ ဝနာ၌၊ ဇန္တု၊ သတ္တဝါသည်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့် စုံသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိက္ခမ္ဘနသမုဇ္ဈေဒာသေန၊ ဝိက္ခမ္ဘနသမုဇ္ဈေဒ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ရူပါဒီသု၊ ရူပါရုံအစရှိကုန်သော၊ ဝတ္ထုကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမ တို့၌၊ သဗ္ဗပ္ပကာရံ၊ အလုံးစုံအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ တံကိလေသ ကာမံ၊ ထိုကိလေသာကာမကို၊ ပရိဝဇ္ဇန္တော၊ ကြဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာမာနိ၊ နှစ်ပါးသောကာမတို့ကို၊ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ ကြဉ်ရာ၏၊ ဧကန္တေန၊ စင် စစ်သဖြင့်၊ ကာမေ၊ ကိလေသာကာမတို့ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ တပ္ပဟာနကရ

မရော့နဝ။ ထိုကိလေသာတို့ကို ပယ်ခြင်းကိုပြုတတ်သောမဂ်ဖြင့်သာလျှင်၊
 စတုဗ္ဗိမဓိ၊ လေးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဩစံ ဩစာကို၊ တရေ
 ယျ၊ ကူ၊ နိုင်ရာ၏၊ တရိတုံ၊ ကူးခြင်းငှါ၊ သက္က၊ ကောယျ၊ တတ်နိုင်ရာ၏၊ တ
 တော၊ ထိုကြောင့်၊ ဗုရိ၊ သော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ဥဒကဂရုကံ၊ ရေဖြင့်လေး
 သော၊ နာဝံ၊ ထွေကို၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ သိဗ္ဗိတွာ၊ သွန်း၍၊ လဟုကာယ၊ ပေါသော
 နာဝါယ၊ ထွေဖြင့်၊ အပ္ပကသိ၊ ရေနဝ၊ မပြုငြင်သဖြင့်သာလျှင်၊ ပါရဂူ၊ ကမ်း
 တဘက်သို့ရောက်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝဇေတ
 ထာ၊ ထိုအတူ၊ အတ္တဘာဝနာဝံ၊ အတ္တဘောတည်းဟူသောထွေကို၊ ကိလေ
 သုဒကံ၊ ကိလေသာတည်း၊ ဟူသောလေးသောရေကို၊ သိဗ္ဗိတွာ၊ သွန်း၍၊
 လဟုကာန၊ ပေါသော၊ အတ္တဘာဝေန၊ အတ္တဘောဖြင့်၊ ပါရဂူ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း၊
 ဟူသောကမ်းတဘက်သို့ရောက်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သဗ္ဗမဗ္ဗပါရံ၊
 အလုံးစုံသောတရား၏၊ ထိုမှဘက်ဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂတော၊
 ရောက်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အရဟတ္တပတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့
 ရောက်သဖြင့်၊ ဂစ္ဆယျေဝ၊ သွားရသည်သာတည်း၊ အနုပါနိသေသာယ၊
 ကမ္မဒရုပ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊
 ပရိနိဗ္ဗာန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အရဟတ္တနိက္ခဋ္ဌေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအဆုံး
 ထားတော်မူသဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ နိဋ္ဌပေသိ၊ ပြီးဆုံ စေ၏၊
 ဒေသနာပရိယောဿာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌၊ ဗြာဟ္မဏောစ၊ ပုဏ္ဏား
 သည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏီစ၊ ပုဏ္ဏားမသည်လည်းကောင်း၊ သောတာ
 ပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ၊ သု၊ တည်လေကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဧဝမိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိ
 ကာအမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကအဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယအဋ္ဌကထာမည်
 သော၊ သုတ္တနိပါတအဋ္ဌကထာယံ၊ သုတ္တနိပါတအဋ္ဌကထာ၌၊ ကာမသုတ္တ
 ဝဏ္ဏနာ၊ ကာမသုတ်၏အတွင်းသည်၊ သမတ္တာ၊ ပြီးပြီ။ ။

၄-အဋ္ဌကဝဂ်-၂-ရဟန္တာသုတ်၊

သက္ကောရဟာယန္တိ ဣဒံသုတ္တံ၊ သက္ကော ရဟာယံဟူသော ဤသုတ်
 သည်၊ ရဟန္တာသုတ္တံ၊ ရဟန္တာသုတ်တည်း၊ တဿ၊ ထိုရဟန္တာသုတ်၏
 ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ကိရ၊ ကြားရဘူး
 သည်ကား၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝဏ္ဏိယံ၊ သာဝဏ္ဏိပြည်၌၊

ပိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသော်၊ အာယသ္မာဝိဇ္ဇောလတာရန္တိ၊ ဇာ၊ အရှင်
 ဝိဇ္ဇောလတာရန္တိဇမထေရ်သည်၊ ကောသမ္ဗိယံ၊ ကောသမ္ဗိပြည်၌၊ ဂင်္ဂ
 ယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏၊ တီရေ၊ ကမ်းနား၌၊ ဝဇ္ဇကံနာမ၊ ဝဇ္ဇကအမည်ရှိသော၊ ဥတေ
 နဿ၊ ဥတေနမင်း၏၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဥယျာဉ်
 သို့၊ သိတလေ၊ ချမ်းအေးသော၊ ပဒေသေ၊ အရပ်၌၊ ဒိဝါပိဟာရံ၊ နေ့နေခြင်း
 ကိုးနိဿိဒိတုကာမော၊ နေခြင်း၌အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ
 ၏၊ အညဒါဝိစ၊ တပါးသောအခါ၌လည်း၊ အယံထေရော၊ ဤဝိဇ္ဇောလမ
 ထေရ်သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုဥယျာဉ်၌၊ ဝုပ္ပာသေဝနေန၊ ရှေး၌ဝလှကုက်ဘူး
 သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဂဝမ္ပတိဗ္ဗေရော၊ ဂဝမ္ပတိမထေရ်သည်၊ တာဝတိံသ
 သဝနံ၊ တာဝတံသာနတ်ပြည်သို့၊ ဂစ္ဆတိယထာ၊ သွားလေသကဲ့သို့၊ ဂစ္ဆ
 တေဝ၊ သွားသည်သာတည်း၊ ဧတံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဝံဂိသသုတ္တဝဏ္ဏနာ
 ယ၊ ဝံဂိသသုတ်၏၊ အဖွင့်၌၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်
 သာလျှင်တည်း၊ သောထေရော၊ ထိုဝိဇ္ဇောလတာရန္တိဇမထေရ်သည်၊ တတ္ထ
 ဂင်္ဂါတီရေ၊ ထိုဂင်္ဂါမြစ်နား၌၊ သိတလေ၊ အေးသော၊ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်
 ရင်း၌၊ သမာပတ္တိံ၊ သမာပတ်ကို၊ အပ္ပေတွာ၊ ဝင်စား၍၊ ဒိဝါပိဟာရံ၊ နေ့နေ
 ခြင်းကို၊ နိဿိဒိ၊ နေတော်မူ၏၊ ရာဇာပိခေါဥတေနော၊ ဥတေနမင်းသည်
 လည်း၊ တံဒိသံယေဝ၊ ထိုနေ၌ပင်လျှင်၊ ဥယျာနကီဠံ၊ ဥယျာဉ်ကစားခြင်း
 သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဗဟုဒေဝ၊ များစွာလျှင်၊ ဒိဝသဘာဝံ၊ နေ့အခိုကို၊ နစ္စဂိ
 တာဒိဟိ၊ ကခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်၌၊ ကိဗ္ဗိတွာ၊ ကစား
 ၍၊ ဧကိဿာ၊ တယောက်သော၊ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏၊ အဂေ၊ ရင်ခွင်၌၊ သိသံ
 ပြီးခေါင်းကို၊ ကတွာ၊ တင်သည်ကိုပြု၍၊ သယိ၊ အိပ်လေ၏၊ သေသိတ္ထိယော
 ကြွင်းသောမိန်းမတို့သည်၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ သုတ္တောတိ၊ အိပ်ပျော်ပြီ
 ဟု၊ ဥဠတိတွာ၊ ထကုန်၍၊ ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်၌၊ ဝုပ္ပယသဒိနိ၊ ပန်းသစ်သီးအ
 စရှိသည်တို့ကို၊ ဂဏ္ဍန္တိယော၊ ခူးကြကုန်သည်ရှိသော်၊ ထေရံ၊ ဝိဇ္ဇောလ
 တာရန္တိဇမထေရ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကြကုန်၍၊ ဟိဂိဩတ္တပ္ပံ၊ အရှက်အ
 ကြောက်ကို၊ ဥပဋ္ဌာပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ သဒ္ဓံ၊ အသံကို၊ မာအကတ္ထာတိ၊ မပြု
 ကြကုန်လင့်ဟု၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ နိဝါရေတွာ၊ တားမြစ်၍၊ အပ္ပသဒ္ဓါ၊
 နည်းသောအသံရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်၍၊ ဝဇ္ဇိ
 တွာ၊ ရှိခိုးကုန်၍၊ သမ္ပရိဝါရေတွာ၊ ကောင်းစွာဝန်းရံ၍၊ ဧကမန္တံ၊ လျောက်
 ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဿိဒိ၊ သု၊ နေကုန်၏၊ ထေရော၊ ဝိဇ္ဇောလတာရန္တိဇမ
 ထေရ်သည်၊ သမာပတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ၊ ဝုပ္ပာယ၊ ထ၍၊ တာသံ၊ ထိုမိန်း

မဘိူအား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဧဝေသတိ၊ ဟော၏၊ တာ၊ ထိုမိန့်၊ မတို့သည်၊ တုဋ္ဌာ
နှစ်သက်ဝမ်း၊ ခြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သာဓုသာဓုတိ၊ ကောင်းစွာကောင်းစွာ
ဟု၊ ဝတော၊ ဆို၍၊ သုဏန္တိ၊ နာကြကုန်၏၊ ရေညောင်း၊ ဥတေနမင်း၏၊ သီသံ၊ ဦး
ခေါင်းကို၊ အဓကံန၊ ရင်ခွင်ဖြင့်၊ အဒေါယ၊ ယူ၍၊ နိသိန္နိတ္ထိ၊ နေသောမိန်းမ
သည်၊ ဣမာ၊ ဤမိန်းမတို့သည်၊ ဗံ၊ ငါ့ကို၊ ဩဟာယ၊ စွန့်၍၊ ကိဇ္ဇန္တိတိ၊ က
စားကုန်၏ဟု၊ တာသု၊ ထိုမိန်းမတို့၌၊ ဣဿာပကတော၊ ငြူစူသောသဘောရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ ဦရုံ၊ ပေါင်ကို၊ စာလေတွာ၊ လှုပ်၍၊ ရာဇာနံ၊ ဥတေနမင်းကို၊
ပဗောဓေတိ၊ နိုးစေ၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ပဗုဇ္ဈိတွာ၊ နိုး၍၊ ဣတ္ထာဂါရေ၊
မောင်းမတို့ကို၊ အပဿန္တော၊ မမြင်သည်ရှိသော်၊ ဣမာသေလိယော၊ ဤ
မိန်းမယုတ်တို့သည်၊ ကုဟိံ၊ အတယ်အရပ်၌၊ သန္တိ၊ ရှိလေကုန်သနည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ ဘ၊ ဆို၏၊ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ တုဋ္ဌေသု၊ အရှင်မင်းကြီးတို့
၌၊ အဗဟုမာနကတော၊ မြတ်ဦးဘဏ္ဍာအမှုကို မပြုကုန်သော မိန်းမတို့
သည်၊ သမဏံ၊ ရဟန်းတော်တပါးကို၊ ရမယိဿာမာတိ၊ မွေ့လျော်ပျော်
စေအံ့ဟု၊ ဂတာ၊ သွားကြကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ သံတော်ဦးတင်၏၊
သောရာဇာ၊ ထိုမင်းကြီးသည်၊ ကုဒ္ဓါ၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ ထေရာ
ဘိမုခေါ၊ မထေရ်သို့ရှေ့ရှု၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ တာဣတ္ထိယော၊ ထို
မိန်းမတို့သည်၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဧကစ္စာ၊ အချို့သောမိန်းမတို့
သည်၊ ဥဋ္ဌဟိံ သု၊ ထကြကုန်၏၊ ဧကစ္စာ၊ အချို့သောမိန်းမတို့သည်၊ မဟာ
ရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ပဗ္ဗဇိတဿ၊ ရဟန်းတော်၏၊ သန္တိ၊ ကေးအထံ
တော်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ မယံ၊ ကျွန်မတို့သည်၊ သုဏာမာတိ၊ နာကုန်၏ဟု၊
နုဥဋ္ဌဟိံ သု၊ မထကြကုန်၊ သောရာဇာ၊ ထိုမင်းသည်၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်
သာလျှင်၊ ဘိယျာသောမတ္တာယ၊ အတိုင်ထက်အလွန်း၊ ခုဋ္ဌော၊ အမျက်
ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ အဝဗ္ဗတွာဝ၊ ရှိခိုးဘဲလျှင်၊ ကိ
မတ္တံ၊ အဘယ်အသို့ငှါ၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့၊ အာဂတော၊ ကြွလာသည်၊
အတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်
သောမင်းကြီး၊ ဝိဝေကတ္ထံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကိုအလိုရှိခြင်းငှါ၊ အာဂတော၊
ကြွလာခဲ့ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဝိဝေ
ကတ္ထာယ၊ ဆိတ်ငြိမ်လိုသောငှါ၊ အာဂတော၊ ကြွလာခဲ့သည်၊ ဟုတွားဖြစ်
၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထာဂါရပရိဂုတော၊ မောင်းမအပေါင်း၊ ခြံရံလျက်၊ နိသိဒ္ဓိ၊
နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆိုသောကြောင့်၊ တာ၊ ရှင်ရဟန်း၏၊ ဝိဝေကံ၊
ဆိတ်ငြိမ်သော အရပ်ကို၊ ကထေတိတိ၊ အမိန့်ရှိတော်မူပါဟု၊ အာဟ၊

လျှောက်ထား၏။ သောထေရော၊ ထိုဝိဇ္ဇာသဘာရ ခွါမထေရ်သည်၊
 ဝိသာရဒေါဝါရ်ရင့်သည်ဖြစ်သော်လည်း၊ ဝိဝေကတ္ထာယ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း
 အလို၌၊ အယံရာဇာ၊ ဤမင်းသည်၊ ဥတုကာမော၊ သိလိုသည်ဖြစ်၍၊ န
 ဂုစ္ဆတိ၊ မမေး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဇ္ဇေတွာ၊ ကြံ၍၊ ဂုဏ်၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ရာဇာ၊ ဥတနမင်းသည်၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊
 သစေနကထေသိ၊ အကယ်၍မဆိုသည်ဖြစ်အံ့၊ တမ္ဗကိဝိလ္လိကေဟိ၊ ခါချဉ်
 တို့ဖြင့်၊ တံထေရံ၊ ထိုမထေရ်ကို၊ ခါဒါပေသာမိတိ၊ ကိုက်စေအံ့ဟု၊ အည
 တရသ္မိံ၊ တပါးသော၊ အသောကရက္ခေ၊ ပန်းသုံးပင်၌၊ တမ္ဗကိဝိလ္လိကပုဉ်၊
 ခါချဉ်အံ့ကို၊ ဂဏ္ဍဇ္ဇော၊ ယူသည်ရှိသော်၊ အတ္တနောဝ၊ မိမိ၏သာလျှင်၊
 ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဝိကိရိ၊ ပရိပရေရှိ၏၊ သောရာဇာ၊ ထိုမင်းသည်၊ သရိရံ၊
 ကိုယ်ကို၊ ပုဉ္ဏိတွာ၊ သုတ်၍၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ပုဉ်၊ ခါချဉ်အံ့ကို၊ ဂဟေတွာ
 ယူခဲ့၍၊ ထေရာဘိမုခေါ၊ မထေရ်သို့ရှေးရှု၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ ထေ
 ရော၊ မထေရ်သည်၊ အယံရာဇာ၊ ဤမင်းသည်၊ မယိ၊ ငါ၌၊ သစေအပရေဇ္ဇေယျံ
 အကယ်၍ဖြစ်မှားငြားအံ့၊ အပါယာဘိမုခေါ၊ အပါယ်သို့ရှေးရှုသည်၊ ဘဝ
 ယျ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဇ္ဇေတွာ၊ ကြံ၍၊ တံရာဇာနံ၊ ထိုမင်းကို၊ အနုကမ္မ
 မာနော၊ အစဉ် အတိုင်းသနားသည်ဖြစ်၍၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်၊ အကောသံ၊
 ကောင်းကင်သို့၊ အတ္တဂ္ဂတွာ၊ ယုံတက်၍၊ ဂဘော၊ သွားလေ၏၊ ဣတ္ထိယော၊
 မိန်းမတို့သည်၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ကံ အာဟံသု၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သ
 နည်း၊ မဟာရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ အညရာဇာနော၊ တပါးသောမင်း
 တို့သည်၊ ဤဒိဝံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
 ပုဗ္ဗဇ္ဇာဒိတိ၊ ပန်းနံသာအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပုဇေန္တိ၊ ပူဇော်ကုန်၏၊ တံ၊ ရှင်
 မင်းကြီးသည်၊ တမ္ဗကိဝိလ္လိကပုဉ်၊ ခါချဉ်အံ့ဖြင့်၊ အသာဒေဝံ၊ မသာ
 ယာမိနံသော၌၊ အာရဇ္ဈေ၊ အားထုတ်တော်မူသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 ကုလဝံသံ၊ အမျိုးအနွယ်ကို၊ နာသေတံ၊ ဗျက်ဆီးအံ့သော၌၊ ဥဗ္ဗိတော၊
 တည်တော်မူခဲ့၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ သောရာဇာ၊ ထို
 မင်းသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိလေ၍၊ ဂုဏ်၊
 ဆိတ်ဆိတ်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥယျာနပါလံ၊ ဥယျာဉ်စောင့်ကို၊ ဂုစ္ဆိ၊ မေး၏၊
 ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ အညတ္တိဒိဝံ၊ တပါးသောနေ၌လည်း၊ အာဂုစ္ဆတိ
 ရောက်လာသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ မဟာရာဇာ၊ မြတ်သောမင်း
 ကြီး၊ အညတ္တိဒိဝံ၊ တပါးသောနေ၌လည်း၊ အာမအာဂုစ္ဆတိ၊ ဩဝါသ
 ပေသည်ဟုတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တေ ဆိုသည်ရှိသော်၊ သမ္မဥယျာနပါလံ၊

အချင်းဥယျာဉ်စောင့်၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊
ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မေ၊ ငါအား၊ ဣံ၊
သင်သည်၊ အာရောစေယျာသိ၊ ကြားပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်
ရှိသော်၊ သော၊ ထိုဥယျာဉ်စောင့်သည်၊ ဧကမိဝသံ၊ တနေသန္တံ၊ ထေရော၊
မထေရ်သည်၊ အာဂတေ၊ လာသည်ရှိသော်၊ ရညော၊ ဥတေနမင်းအား၊
အာရောစေသိ၊ ကြား၏၊ ရာဇဝိမင်းသည်လည်း၊ ထေရံ၊ မထေရ်သို့၊ ဥပ
သင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ဝုတ္တိတွာ၊ မေးမြန်းပြီးသော်၊ ပါ
ဏေဟိ၊ အသက်ရှိဖြင့်၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊
ဂတော၊ ရောက်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တမ္ပကိဝိလ္လိကဝုဇ္ဇေန၊ ခါချဉ်အုံ
ဖြင့်၊ အသာဒိတဒိဝသေပန၊ မသက်သာသည်ကိုပြုသောနေ့၌ကား၊ ထေ
ရော၊ ရှင်ဝိဇ္ဇောလမထေရ်သည်၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဂတ္တာ၊
သွား၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ ပလပိယံ၊ မြေ၌၊ နိဗ္ဗုဇ္ဇိတွာ၊ ထုတ်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
စွာဘုရား၏၊ ဂန္ဓကုမ္ဘိယံ၊ ဂန္ဓကုမ္ဘိ၌၊ ဥဗ္ဗုဇ္ဇိ၊ ပေါ်၏၊ ဘဂဝါပိခေါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်လည်း၊ ဧက္ခိဏေန ပဿေန၊ လက်ျာ နံတောင်း တော်ဖြင့်၊
သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနေ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံ
တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သိဟသေယျံ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏အိမ်ခြင်းကဲ့သို့အိမ်ခြင်း
ကို၊ ကပ္ပယမာနေ၊ ပြုတော်မူလျက်၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ
၍၊ ဘာရုခါဇ၊ အိုဘာရုခါဇ၊ အကာလေ၊ အခါမဟုတ်သည်၌၊ ဣံ၊ သင်သည်၊
ကံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အာဂတော၊ ရောက်လာသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဘဂဝါ၊ အရှင်
ဘုရား၊ အာမ၊ ဩဝါဟုတ်ပါချေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ သန္တံ၊ အလုံးစုံ
သော၊ တံပဝတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ တံ၊
ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားရ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကာမဂုဏ
ဝိဒ္ဓဿ၊ ကာမဂုဏ်ပျော်ရွှင်မှု၌တတ်မက်ခြင်းရှိသော၊ တဿရညော၊ ထို
ဥတေနမင်းအား၊ ဝိဝေကကာလော၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းနှင့်စပ်သောစကားသည်၊
ကိံ၊ ကရိဿတိ၊ အဘယ်ပြုအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ဧက္ခိ
ဏေနပဿေန၊ လက်ျာ နံတောင်းဖြင့်၊ နိပ္ပန္နံ၊ ဧဝ၊ လျောင်းတော်မူလျက်
သာလျှင်၊ ထေရဿ၊ မထေရ်အား၊ ဓမ္မဒေသနတ္ထံ၊ တရားဒေသနာတော်
အသို့၌၊ ဣမံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို၊ အဘာသိ၊ ပောတော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုသုတ်၌၊ သက္ကောတိ၊ သက္ကောဟူသည်ကား၊ လက္ခိ၊ ကာမ
ဂုဏ်၌ပြုသောသတ္တဝါသည်၊ ဂုဟာယန္တိ၊ ဂုဟာယံဟူသည်ကား၊ ကာရော

၃၂၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-တထိယတွဲ

ကိုယ်၌၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ကာယော၊ ကိုယ်ကို၊ ရာဂါဒိနိ၊ ရာဂအစရှိကုန်သော၊ ဝါဠာနံ၊ သားရဲတို့၏၊ ဝသနောကာသတော၊ နေရာအပေါ်ဖြစ်သောအားဖြင့်၊ ဂုဟာတိ၊ ဂုဟာဟူ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဗဟုနာဘိန္ဒန္တောတိ၊ ဗဟုနာဘိန္ဒန္တောဟူသည်ကား၊ ဗဟုနာ၊ များစွာသော၊ ရာဂါဒိကိလသဘောတောန၊ ရာဂအစရှိသော ကိလေသာအပေါင်းဖြင့်၊ အဘိန္ဒန္တောလွန်စွာ တပ်နှစ်သက်သော၊ နရော၊ လူသည်၊ ဇေတန၊ ထိုအဘိန္ဒန္တဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ အဇ္ဈတ္တဗန္ဓနံ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ဖွဲ့ခြင်းကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တိဋ္ဌဟူသည်ကား၊ ရာဂါဒိဝသေန၊ ရာဂအစရှိသည်တို့၏အတွင်းအားဖြင့်၊ တိဋ္ဌန္တော၊ တည်သော၊ နရောတိ၊ နရောဟူသည်ကား၊ သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်၊ မောဟနသ္မိံ၊ ပဂါဠောတိ၊ မောဟနသ္မိံ၊ ပဂါဠောဟူသည်ကား၊ ကာမဂုဏံ၊ ကာမဂုဏ်ကို၊ မောဟနန္တိ၊ မောဟနဟူ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်တရား၌၊ ဧဝမနုဿ၊ နတ်လူတို့သည်၊ ဓုပ္ပန္တိ၊ တွေဝေကုန်၏၊ ဧတသု၊ ထိုနတ်လူတို့၌၊ အဇ္ဈောဂါဠော၊ အတွင်းသို့ဝင်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဇေတန၊ ဤမောဟတည်းဟူသော အဇ္ဈတ္တတရားကြောင့်၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ္စ၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ဗန္ဓနံ၊ ကာမဂုဏ်တည်းဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ နုရေဝိဝေကာဟိတထာဝရီသောသောတိ၊ နုရေဝိဝေကာဟိတထာဝရီသောသော ဟူသည်ကား၊ တထာရူပေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သောနရော၊ ထိုသူသည်၊ တိဝိဓာဝိ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ကာယဝိဝေကာဒိဝိဝေကာ၊ ကာယဝိဝေကအစရှိသောဝိဝေကတရားမှ၊ နုရေဝေ၏၊ အနာသန္ဓေ၊ နီးသည်မဟုတ်၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်တိ၊ အဘလံနည်းဟူမူကား၊ ကာမာဟိလောကေနဟိ သုပ္ပဟာယာတိ၊ ကာမာဟိလောကေနဟိသုပ္ပဟာယဟူသည်ကား၊ လောကေ၊ သတ္တဝါအပေါင်း၌၊ ကာမာ၊ ကာမတရားတို့ကို၊ သုပ္ပဟာယ၊ လွယ်စွာပယ် နှိုင်းခြင်းငှါ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဝေကာနုရေတိ၊ ဝိဝေကာနုရေဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ဝေ၊ ဤသို့၊ ပဌမဂါထာယ၊ ပဌမဂါထာဖြင့်၊ နုရေဝိဝေကာဟိတထာဝရီသောသောတိ၊ နုရေဝိဝေကာဟိတထာဝရီသောသောဟူ၍၊ သာဓေတွာ၊ ပြီးစေ၍၊ ဂုနု၊ တဘနံ၊ တထာဝရီခနံ၊ ထိုသို့သော အရအပေါင်းရှိကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုသို့သောတရားကို၊ အာဝိ၊ ထင်စွာ၊ ကရောန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣန္ဒာနိဒါနာတိဂါထံ၊ ဣန္ဒာနိဒါနာအစရှိသောဂါထာပုဒ်ကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

တတ္ထံ၊ ထိုဂါသဝုဒ်၌၊ ဣန္ဒြာနိဒါနာတိ၊ ဣန္ဒြာနိဒါနာဟူသည်ကား၊
 တဏှာဟောတုကား၊ တဏှာဟူသောအကြောင်းရှိကုန်သော၊ ဘဝသာတ
 ဗန္ဓာဘိ၊ ဘဝသာတဗန္ဓာဟူသည်ကား၊ သုခဝေဒနာဒိဗ္ဗိ၊ သုခဝေဒနာအစ
 ရှိသော၊ ဘဝသာတေ၊ ဘဝကိုတပ်မက်မောခြင်း၌၊ ဗန္ဓာ၊ ဖွဲ့အပ်ကုန်ထ
 သော၊ တေဒုပ္ပမုဉ္ဇာတိ၊ တေဒုပ္ပမုဉ္ဇာဟူသည်ကား၊ ဘဝသာတဝတ္ထုတူ
 တာ၊ ဘဝကိုတပ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့
 သည်းဝါ၊ တနည်းကား၊ တေ၊ ထိုဘဝကိုတပ်သောတရားတို့သည်၊ တတ္ထံ၊
 ထိုတဝဋ်၊ ဗန္ဓာ၊ ဖွဲ့အပ်ကုန်သော၊ ဣန္ဒြာနိဒါနာ၊ လောဘ တရားလျှင်
 အကြောင်းရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တာ၊ တို့သည်၊ ဒုပ္ပမောစယာ၊ လောဘ
 တရားကိုလွတ်နိုင်ခဲ့ကုန်၏၊ နဟိအညမောက္ခာဘိ၊ နဟိအညမောက္ခာဟူ
 သည်ကား၊ အညနစ၊ တပါးသောသူသည်လည်း၊ မောစေတုံ၊ လွတ်စေ
 ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊ မသတ်နိုင်လေကုန်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧဝံ၊ ဤနဟိ
 အညမောက္ခာဟူသောစကားသည်၊ ကာရဏဝစနံ၊ အကြောင်းကိုဆိုသော
 စကားတည်း၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တာဝါတို့သည်၊ ဒုပ္ပမုဉ္ဇာ၊ ဖြေနိုင်ခဲ့ကုန်၏၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အညေဒု၊
 သူတပါးသည်၊ ပမောစေတဗ္ဗာ၊ လွတ်စေအပ်ကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်
 ကုန်၊ ယဒိပနမုဉ္ဇေယျံ၊ အကယ်၍လွတ်စေကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ သကနယာ
 မေန၊ မိမိသတ္တိ၏အတွင်းဖြင့်၊ မုဉ္ဇေယျံ၊ လွတ်နိုင်ကုန်ရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အသ၊ ထိုဒုပ္ပမုဉ္ဇာဟူသောဝုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 ဗန္ဓာဝုရေဝါပိအပက္ခမာနာဘိ၊ ဗန္ဓာဝုရေဝါပိအပက္ခမာနာဟူသည်
 ကား၊ အနာဂတေ၊ လာလတ္တံ့ဖြစ်သော၊ ကာမေဝါ၊ ကာမတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသော၊ ကာမေဝါ၊ ကာမတို့ကို လည်း
 ကောင်း၊ အပေက္ခမာနာ၊ ငဲ့ကွက်မက်မောခြင်းရှိကုန်၏၊ ဣမေဝကာမေဝုရိ
 မေဝဇပ္ပန္တိ၊ ဣမေဝကာမေဝုရိမေဝဇပ္ပံဟူသည်ကား၊ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ဆဲဖြစ်
 ကုန်သော၊ ဣမေကာမေဝ၊ ဤကာမတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝုရိမေဝါ၊ ရှေး၌
 ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဒုဝိဓေဝိ၊ နှစ်ပါးအပြား ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊
 အတိတာနာဂတေ၊ အတိတ်အနာဂတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာလေ၊ ကာလတို့
 ကို၊ ဗသဝတဏှာယ၊ အားကြီးသောတဏှာဖြင့်၊ ပတ္ထယမာနာ၊ တောင်း
 တကုန်၏၊ ဣမေသဉ္စ၊ ဤသဘောရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော ဗြိန္ဒုပဒါနံ၊
 နှစ်ခုသောဝုဒ်တို့၏၊ ဒုပ္ပမုဉ္ဇာနဟိ အညမောက္ခာဘိဣမိနာဝ၊ ဒုပ္ပမုဉ္ဇာနဟိ
 အညမောက္ခာဟူသောဤဝုဒ်နှင့်သာလျှင်၊ သဟ၊ တကွ၊ သမ္ပန္နာ၊ ခင်ခြင်း

၃၂၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ပဌမဂါထာယ၊ ရှေးဦးစွာသောဂါထာ၌။ ဒုရေဝိဝေကာဟိတထာဝရီဓာတိပဒေန၊ ဒုရေဝိဝေကာဟိတထာဝရီဓာတုသောဝုဒ်ဖြင့်၊ သာဓေတွာ၊ ပြီးစေ၍၊ ဒုတိယဂါထာယစ၊ နှစ်ခုမြောက်သောဂါထာ၌လည်းကောင်း၊ တထာဝရီဓာနံ၊ ထိုသို့သောအပြားရှိကုန်သောသတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဓမ္မတံ၊ တရား၏အဖြစ်ကို၊ အာဝိ၊ ထင်စွာ၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နေဝံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ပါပကံ၊ မကောင်းသော၊ မရဏံ၊ သေခြင်းကို၊ အာဝိ၊ ထင်စွာ၊ ကရောန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ကာမေသုဂိဒ္ဓါဘိဂါထံ၊ ကာမေသုဂိဒ္ဓါဟူသောဂါထာကို၊ အာယ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ကာမေသု၊ ကာမတရားတို့၌၊ ပရိဘောဂတဏှာယ၊ သုံးဆောင်လိုသောတဏှာဖြင့်၊ ဂိဒ္ဓါ၊ မက်မောကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိယသနာဒိံ၊ ရှာဖွေခြင်း အစရှိသည်ကို၊ အနုယုတ္တတ္တာ၊ အတန်တလဲလဲယှဉ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပသုတာ၊ လေ့ကျက်အပ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေတံ၊ တွေဝေခြင်းသို့၊ အာပန္နတ္တာ၊ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သံမုဋ္ဌာ၊ တွေဝေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဝဂမနတာယစ၊ ပခုတ်သောအကျင့်ကိုသွား၍ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ မစ္ဆရိတာယစ၊ ဝန်တိုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓါဒိနံ၊ ဘုရားစသောသူတို့၏၊ ဝစနံ၊ ကောင်းကို၊ အနာဒိယ နတာယစ၊ နားမထောင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အဝဒါနိယာ၊ ဆိုနိုင်ခဲ့ကုန်၏။ ကာယဝိသမာဒိမ္ပိ၊ ကိုယ်၏မညီမညွတ်ခြင်းအစရှိသော၊ ဝိသမေ၊ ဝိသမတရား၌၊ နိဝိဋ္ဌာ၊ မြဲစွာတည်ကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ အန္တကာလေ၊ သေသောအားဖြင့်အဆုံးဖြစ်သောအခါ၌၊ မရဏဒုက္ခံ၊ ပနိတာ၊ သေသောဆင်းရဲ၏ အနီးသို့ဆောင်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဣတော၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်မှ၊ စုတာသေ၊ စုတေကုန်မူကား၊ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ကိံသု၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ တဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဝေဒယန္တိ၊ ပိုကြွေးကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတေဝေပရိဝေဒနံ၊ ထိုသို့သောပိုကြွေးခြင်းကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပရိဝေဒန္တိ၊ ပိုကြွေးကုန်၏။ တသ္မာဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဇန္တု၊ သတ္တဝါသည်။ ဣဝေ၊ ဤဘုရားရှင်သာသနာတော်၌သာလျှင်၊ သိက္ခေတံ၊ သုံးပါးသောသိက္ခာတို့သို့ရောက်ချေ။ (ပ)။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖိရာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ သိက္ခေသတိ၊ သိက္ခေတဟူသည်ကား၊ တံသေ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သိက္ခာ၊ အကျင့်တရားတို့သို့၊ အာပန္နေယျ၊ ရောက်ရာ၏။

ဣဒေဝါတိ၊ ဣဒေဝဟူသည်ကား၊ ဣမတ္ထိယေဝသာသနေ၊ ဤသာသနာ
တော်၌သာလျှင်၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်
ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။

ဣဒါနိယဓုအခါ၌၊ ယေ၊ အကြွင်းသတ္တဝါတို့သည်၊ တဏှာ၊ ထိုသို့သော
အကျင့်တရားဖြင့်၊ နကရောန္တိ၊ မပြုကြကုန်၊ ဟေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏၊
ဗျသနသမ္ပတ္တိံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ခြင်းကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလို
သည်ဖြစ်၍၊ ပဿာမိတိဂါထံ၊ ပဿာမိဟူသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်
တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပဿာမိတိ၊ ပဿာမိဟူသည်ကား၊ မံသ
စက္ခု၊ အာဒိတိ၊ မံသစက္ခု အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဇေက္ခာ
မိ၊ ရှုတော်မူ၏၊ ဩလောကေမိ၊ ကြည့်တော်မူ၏၊ လောကေတိ၊ လောက
ဟူသည်ကား၊ အပါသာဒေမ္ဘိ၊ အပါပင်အစရှိသည်၌၊ ပရိဗန္ဓမာနန္တိ၊ ပရိဗန္ဓ
မာနံဟူသည်ကား၊ ဣတောစိတောစ၊ ထိုမှဤမှသည်း၊ ဗန္ဓမာနံ၊ ကုန်လွှပ်
သော၊ ပဇ္ဇိမန္တိ၊ ပဇ္ဇိမဟူသည်ကား၊ ဣမံသတ္တနိကာယံ၊ ဤသတ္တဝါ
အပေါင်းကို၊ တဏှာဂတန္တိ၊ တဏှာဂတံ ဟူသည်ကား၊ တဏှာယ၊
တဏှာသည်၊ ပကတံ၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊ အဘိဘူတံ၊ နှိပ်စက်ခြင်းရှိ
သော၊ နိပါတိတံ၊ အပါပင်သို့ကျစေတတ်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊
အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဘဝေသုတိ၊ ဘဝေသုဟူသည်ကား၊ ကာမ
ဘဝါဒီသု၊ ကာမဘဝအစရှိသည်တို့၌၊ ဟိနာနရာတိ၊ ဟိနာနရာဟူသည်
ကား၊ ဟိနကဗ္ဗန္တာ၊ ပျက်သောအမှုကိုပြုကုန်သော၊ နရာ၊ လူတို့သည်၊ မစ္စ၊
မုခေလပန္နိတိ၊ မစ္စ၊ မုခေလပန္နိဟူသည်ကား၊ အန္တကာလေ၊ သေသော
အားဖြင့်အဆုံးဖြစ်သောကာလသည်၊ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်သတ်သော်၊ မရ
ဏမုခေ၊ သေသောအဝဋ္ဌံ၊ ပရိဒေဝန္တိ၊ ပိုကြွေးကုန်၏၊ အဝိတတဏှာသေ
တိ၊ အဝိတတဏှာသေဟူသည်ကား၊ အဝိဂတတဏှာ၊ မကင်းသောတပ်
ခြင်းရှိကုန်သော၊ ဘဝါဘဝေသုတိ၊ ဘဝါဘဝေသုဟူသည်ကား၊ ကာမ
ဘဝါဒီသု၊ ကာမဘဝအစရှိသည်တို့၌၊ အယဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဘဝါ
ဘဝေသုတိ၊ ဘဝါဘဝေသုဟူသည်ကား၊ ဘဝဘဝေသု၊ တဘဝမှတဘဝ
တို့၌၊ ပုနပ္ပုန္နံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ဘဝေသု၊ ဘဝတို့၌၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တံ၊ ဆိုလို
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ။ ဣဒါနိယဓုအခါ၌၊ အဝိတတဏှာ၊ မကင်းသေး
သောတဏှာရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယသ္မာ၊ အကြွင်းကြောင့်၊
ဗန္ဓန္တိစ၊ ကုန်လည်းကုန်လွှပ်ကုန်၏၊ လပန္နိစ၊ မြည်လည်းမြည်တမ်းကုန်
၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဏှာဝိနယေ၊ တဏှာကို ပယ်ခြင်း၌၊ သမာဒ

၉၂၄. သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

ပေးန္တာ၊ ကောင်းစွာဆောက်၊ ဘည်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ မမာယိတေတိဂါ
ထံ၊ မမာယိတေအစရှိသော ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ မမာယိတေတိ၊ မမာယိတေဟူသည်ကား၊ တဏှာ
ဒိဋ္ဌိမဒတ္တေဟိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်မြတ်နိုးခြင်းရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ မမန္တိ
ဝါငါ၏ဥစ္စာဟူ၍၊ ပရိပ္ပဟိတေ၊ သိမ်းဆည်းအပ်သော၊ ဝတ္ထု၊ ထို့၊ ဝတ္ထု၌၊
ပဿထာတိ၊ ပဿသဟူသည်ကား၊ သောတာပေ၊ တရားနာသောသူတို့
ကို၊ အာလပေးန္တာ၊ ခေါ်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
တေဇ္ဇိတိ၊ တေဇ္ဇိဟူသည်ကား၊ တေဇ္ဇိအာဒိနဝံ၊ ဤအပြစ်ကိုလည်း၊ သေသံ
အကြွင်းသည်၊ ပါကဓမ္မေ၊ လင်ရှားသည်သာတည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
အရာ၌၊ ပဌမဂါထာယ၊ ရှေးဦးစွာသောဂါထာ၌၊ အဿာဒံ၊ သက်သာရာ
ကို၊ ဒဿတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ တေတာ၊ ထိုနောင်မှ၊ ပရာဟိ၊ နောက်ဖြစ်
ကုန်သော၊ စတုဟိဂါထာဟိ၊ လေးဂါထာတို့ဖြင့်၊ အာဒိနဝတ္ထု၊ အပြစ်ကို
လည်း၊ ဒဿတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သဥပါယံ၊
အကြောင်းနှင့် တကွသော၊ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်မြောက်ရာကို လည်း
ကောင်း၊ နိဿရဏာနိ သံသဉ္စ၊ ထွက်မြောက်ခြင်း၏ အကျိုးဆက်ကို
လည်း၊ ကောင်း၊ ဒဿတုံ၊ ပြတော်မူအံ့သောငှါ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သဗ္ဗာဟိ
အလုံးစုံကုန်သော၊ တေဟိ၊ ထိုဂါထာတို့ဖြင့်၊ ကာမာနံ၊ ကာမတရားတို့၏၊
အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ရှိသော၊ ဩကာရဉ္စ၊ ယုတ်ခြင်းအရာကို လည်းကောင်း၊
သံကိလေသဉ္စ၊ ညစ်နွမ်းခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒဿတွာ၊ ပြတော်မူ၍၊
ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နိက္ခဓမ္မေ၊ တဏှာမှထွက်ခြင်း၌၊ အာနိသံသံ၊ အကျိုး
ဆက်ကို၊ ဒဿန္တေ၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဥဘောသုအန္တေ၊ သူတိဂါ
ထာနွယံ၊ ဥဘောသုအန္တေသုဟူသောဂါထာနှစ်ခုတို့၏အပေါင်းကို၊ အာ
ဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဥဘောသုအန္တေ၊ သူတိ၊ ဥဘော
သုအန္တေသု ဟူသည်ကား၊ ဖဿဿ၊ ဖဿတရား၏၊ သမုဒယာဒိသု၊
အကြောင်းဖြစ်ခြင်းအစရှိကုန်သော၊ ဒွိသုနှစ်ပါးကုန်သော၊ ပရိစ္ဆေဒေသု၊
အပိုင်းအခြားတို့၌၊ ဝိနေယျဆန္ဒန္တိ၊ ဝိနေယျဆန္ဒဟူသည်ကား၊ ဆန္ဒရာဂံ၊
ဆန္ဒရာဂ်ကို၊ ဝိနေတွာ၊ ပယ်ပျောက်၍၊ ဖဿံပရိညာယာတိ၊ ဖဿံပရိညာ
ယဟူသည်ကား၊ စက္ခုသမ္ပဿာဒိဖဿံ၊ စက္ခုသမ္ပဿအစရှိသောဖဿ
ကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဖဿာနုဿာရေန၊ ဖဿကိုအစဉ်လျှောက်သဖြင့်၊
တံသမ္ပယုတ္တေ၊ ထိုဖဿနှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်
သော၊ အရူပဓမ္မေ၊ နာမ်တရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ တေသံ၊ ထိုနာမ်တ

ရားတို့၏၊ ဝတ္ထု၏ရာရမ္မကဝသေန၊ ဝတ္ထု၏ရအာရုံတို့၏အတွင်းဖြင့်၊ ရူပ
 ဓမ္မစ၊ ရုပ်တရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သကလဓိ၊ အလုံးစုံ
 သည်ဖြစ်သော၊ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်တရားကို၊ တိဟိပရိညာဟိ၊ သုံးပါးသော
 ပရိညာဉ်တို့ဖြင့်၊ ပရိဇာနိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍သိ၍၊ အနာနုဂိန္ဒေါဟိ၊ အနာနု
 ဂိန္ဒေါဟူသည်ကား၊ ရူပါဒီသု၊ ရူပါရုံအစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗဓမ္မေသု၊ အလုံးစုံ
 သောတရားတို့၌၊ ဧကဓိ၊ တခုမျှကိုလည်း၊ နအနုဂိန္ဒေါ၊ မက်မောခြင်းမရှိ၊
 ယဒတ္တဂရဟိတဒဏ္ဍဗ္ဗမာနောတိ၊ ယဒတ္တဂရဟိတဒဏ္ဍဗ္ဗမာနောဟူသည်
 ကား၊ ယံ၊ အကြင်တရားကို၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ဂရဟိတံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်၏၊ တံ၊
 ထိုတရားကို၊ အကုရမာနော၊ မပြုသည်ဖြစ်၍၊ နလိမ္မတိဒိဋ္ဌသုတေဓိရောတိ၊
 နလိမ္မတိဒိဋ္ဌသုတေဓိရာဟူသည်ကား၊ ဧဝရူပပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
 ဓိတိသမ္ပန္နာ၊ တည်ကြည်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သောဓိရာ၊ ထိုတည်ကြည်
 ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒိဋ္ဌေသု၊ မြင်အပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသုစ၊ တရားတို့၌
 လည်းကောင်း၊ သုတေသု၊ ကြားအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသုစ၊ တရားတို့၌
 လည်းကောင်း၊ နိန္ဒံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ လေပါနံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော
 လိမ်းကျံခြင်းတို့တွင်၊ ဧကနလိမ္မန၊ တခုသာလိမ်းကျံခြင်းဖြင့်၊ နလိမ္မတိ
 မလိမ်းကျံ၊ အာကာသမိဝ၊ ကောင်းကင်ကဲ့သို့၊ နိရူပလိက္ခော၊ မလိမ်ကျံ
 သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တန္တံ၊ စင်စစ်၊ ဝေါဒါနပတ္တော၊ ပြုစင်ခြင်းသို့ရောက်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

သညံပရိညာယာတိဂါထာယံပန၊ သညံပရိညာယဟူသော ဂါထာ၌
 ကား၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ သင်္ခပတ္တော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော
 အနက်တည်း၊ ကေဝလဉ္စ၊ သက်သက်သော်လည်း၊ ဖဿဓမ္မေ၊ ဖဿ
 တရားသည်သာလျှင်၊ နမဟုတ်သေး၊ အပိစခေါလန၊ စင်စစ်သော်ကား၊
 ကာမသညာဒိတေဒံ၊ ကာမသညာ အစရှိသည်ဖြင့် ပြားသော၊ သညဓိ၊
 သညာကိုလည်းကောင်း၊ သညာနုသာရေနော၊ သညာကိုအစဉ်သျှောက်
 သဖြင့်သာလျှင်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာ
 လျှင်၊ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်ကို၊ တိဟိပရိညာဟိ၊ သုံးပါးသောပရိညာဉ်တို့ဖြင့်၊
 ပရိဇာနိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍သိ၍၊ ဣမာယ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပဋိပဒါယ၊
 အကျင့်ဖြင့်၊ စတုဗ္ဗဓိ၊ လေးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဩစံ၊
 ဩစာတရားကို၊ ဝိတဇေယျ၊ ကူးနိုင်ရာ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ တိဇ္ဈော
 သော၊ ဩစာလေးပါးမှကူးမြောက်ပြီးသော၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ တဏှာဒိဋ္ဌိပရိဂ္ဂဟေသု၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် လိမ်းဆည်းခြင်းတို့၌၊

တဉာဏ်ဒိဋ္ဌိလောပုပ္ဖဟာနေန၊ တဉာဏ်ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောလိမ်းကျခြင်းဖြင့်၊
 အနုပလိက္ခော၊ မလိမ်းကျသည်ဖြစ်၍၊ နိဏာသဝေ၊ မနိ၊ ကုန်ပြီးသောအာသ
 ဝရှိသောမနိသည်၊ ရာဂါဒိသလ္လာနံ၊ ရာဂအစရှိသောပြောင့်တို့၏၊ အဗ္ဗု
 ဋ္ဌတ္တာ၊ နှုတ်ယူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဗ္ဗုဋ္ဌသလ္လော၊ အဗ္ဗုဋ္ဌသလ္လမည်၏
 သာဘိဝေပုလ္လပုတ္တိသံ၊ သတိတရား၏ ပြန့်ပြောကျယ်ဝန်းခြင်း သို့ရောက်
 သဖြင့်၊ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍၊ စရံစရေန္တော၊ ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပုပ္ဖဘာဝေ၊ ရှေးအတိုင်း၊ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့၊
 စရံစရေန္တော၊ ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပ္ပမာဒစာရေန၊ မမေ့မလျော့သော
 အကျင့်ဖြင့်၊ အဗ္ဗုဋ္ဌသလ္လော၊ နှုတ်အပ်ပြီးသော ရာဂအစရှိသောပြောင့်ရှိ
 သည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ သကတ္ထပရတ္တဘာဝါဒိဘေဒံ၊ မိမိ၏အကျိုးဖြစ်ခြင်း
 သူတပါး၏ အကျိုးဖြစ်ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြားသော၊ ဣဒဉ္စလောကံ၊
 ဤလောကကိုလည်းကောင်း၊ ပရဉ္စလောကံ၊ တမလွန်လောကကို လည်း
 ကောင်း၊ နာသိသတိ၊ မတောင်းတလေ၊ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ စရိ
 မဓိတ္တနိရောဓော၊ ဘဝ၏အဆုံး၌ရတိစိတ်ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ နိရူပါဒါနော၊
 လောင်စာမရှိသော၊ ဇာတဝေဒေါဝ၊ မီးကဲ့သို့၊ ပရိနိဗ္ဗာတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလေ
 ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အရဟတ္တနိက္ခုဓေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအဆုံးထားတော်မူ
 သဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ နိဗ္ဗပေသိ၊ ပြီးတော်မူစေ၏၊ ဓမ္မ
 နေတ္တိဌပနမေ၊ တရားတော်၏အနွယ်ကိုတည်တော် မူစေခြင်းကိုသာ
 လျှင်၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုတော်မူစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣမာယဒေသနာယ၊ ဤဒေ
 သနာ တော်ဖြင့်၊ မဂ္ဂံဝါ၊ မဂ်ကို လည်းကောင်း၊ ဖလံဝါ၊ ဖိုလ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ နဉ္ဇပွါဒေသိ၊ ဖြစ်တော်မူစေ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ
 ကား၊ နိဏာသဝေ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒေသိတတ္တာ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဂ္ဂံဝါ၊ မဂ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဖလံဝါ၊ ဖိုလ်ကို
 လည်းကောင်း၊ နဉ္ဇပွါဒေသိ၊ မဖြစ်စေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊
 ပရမတ္ထ ဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာ အမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကအဋ္ဌ
 ကထာယ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ်အဋ္ဌကထာမည်သော၊ သုတ္တန်နိပါတ်အဋ္ဌကထာ
 ယံ၊ သုတ္တန်နိပါတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ ရဟန္တာသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ရဟန္တာသုတ်၏
 အာဝုဋ်သည်၊ သမတ္တာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-အဋ္ဌကဝဂ်-၃-ဒုဋ္ဌဋ္ဌကသုတ်၊

ဝဒန္တိဝေဒုဋ္ဌမနာပိတိစ္ဆဒံသုတ္တံ၊ ဝဒန္တိဝေဒုဋ္ဌမနာပိဟူသောဤသုတ်သည်၊ ဒုဋ္ဌဋ္ဌကသုတ္တံ၊ ဒုဋ္ဌဋ္ဌကသုတ်တည်း၊ ဥပ္ပတ္တံ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ အာဒိဂါထာယ၊ အစဖြစ်သောဂါထာ၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းကို၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ မုနိသုတ္တေ၊ မုနိသုတ်၌၊ ဝတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘဂဝတောစ၊ မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃာဿစ၊ ရဟန်းသံဃာအားလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပန္နလောဘာသက္ကဓရံ၊ ဖြစ်သောလောဘပူဇော်သကောကို၊ အသဟမာနာ၊ သည်းမခံနိုင်ကုန်သော၊ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်၊ သုန္ဒရိပရိဗ္ဗာဇိကံ၊ သုန္ဒရိမည်သောပရိဗိုဇ်မကို၊ ဥပေယျာဇေသံ၊ လွှတ်ကုန်၏၊ သာပန၊ ထိုသုန္ဒရိမည်သောပရိဗိုဇ်မသည်ကား၊ ဇနပဒကဓျေဏီ၊ ဇနပုဒ်၌ ကောင်းခြင်း ရှိသော၊ သေတဝတ္ထ ပရိဗ္ဗာဇိကာ၊ ပြုသောအဝတ်ကိုဝတ်သောပရိဗိုဇ်မသည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်၏၊ သာ၊ ထိုသုန္ဒရိပရိဗိုဇ်မသည်၊ သုန္နာတာ၊ ကောင်းစွာရေချိုးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သုဝတ္ထာ၊ စင်ကြယ်သော အဝတ်ကိုဝတ်လျက်၊ မာလာဂန္ဓ ပိလေပနဝိဘူသိတာ၊ ပန်းနံ့သာနံ့သာ ပျောင်းလိမ်ကျ ဆင်ယင်လျက်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားနာရ၍၊ သာဝတ္ထိဝါသိနံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌နေသော သူတို့၏၊ ဇေတဝနတော၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်မှ၊ နိက္ခမနဝေလသမံ၊ ထွက်ခွာသောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိတော၊ သာဝတ္ထိမြို့မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ခဲ့၍၊ ဇေတဝနာဘိမုဒိ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်သို့ရှေ့ရှု၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားလေ၏၊ မနုဿေဟိစ၊ လူတို့သည်လည်း၊ တံ၊ သင်္ဂဟမသည်၊ ကုဟံ၊ အဘယ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိတာ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ သာ၊ ထိုသုန္ဒရိပရိဗိုဇ်မသည်၊ သမဏံဂေါတမဉ္ဇ၊ ရဟန်းဂေါတမကိုလည်းကောင်း၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏၊ သာဝကေစ၊ တပည့်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ရမယိတုံ၊ မွေ့လျော်စိမ့်သောဌ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဂစ္ဆာမိ၊ သွား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊ ဆို၍၊ ဇေတဝနန္တ၊ ရကောဋ္ဌကေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော် တံခါးမုတ်တိုင်အောင်၊ ဝိစရိတွာ၊ သွား၍၊ ဇေတဝနန္တ၊ ရကောဋ္ဌာကေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်တံခါးမုတ်ကို၊ ဝိဒဟိတေ၊ ပိတ်အပ်ပြီးသော်၊ နဂရံ၊ သာဝတ္ထိမြို့သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်ပြန်ခဲ့၍၊ ပဘာတေ၊ မိုးစက်လင်းသည်ရှိသော်၊ ဝုန၊ တဘန်၊ ဇေတဝန်၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဂန္ဓကုဋိသမိပေ၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်

၃၂၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တထိယတွဲ။

တော်၏အနီး၌ပုပ္ဖိနိပနးတို့ကိုဩကိန္တရိယ၊ ကြံသောအယောင်ကဲ့သို့
 ဝိစရတိ၊ ဟုညွှန်သည်၏။ ဗုဒ္ဓပဋ္ဌာနံ၊ သုရားကိုလုပ်ငန်းအံ့သောငှါ။ အာဂ
 တေဟိ၊ လာကုန်သော။ မနုဿပဟိ၊ လူတို့သည်။ တံ၊ သင်သည်။ ကိမတ္ထံ၊
 အဘယ်အကျိုးငှါ။ အာဂတာ၊ လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ပုစ္ဆိတာ၊ မေးအပ်သောသုန္ဒရီမသည်။ ယံကိဉ္စိဒေဝ၊ တစ်စုံတစ်ခုဆိုလိုရာကို
 သာလျှင်၊ ဘာဏတိ၊ ဆို၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အ၊ ဗုဒ္ဓသမ္မတ္ထေ၊ လက္ခဏာလေသည်
 ဝိတိက္ကန္တေ၊ လွန်သည်ရှိသော်။ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်။ တံ၊ ထိုသုန္ဒရီ၊ ရိ
 ဗိုလ်မကိုး၏ဝိတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရာပေတွာ၊ ချစ်စ၍ပရိခါဝါဇေ၊ ကျုံး
 တွင်း၌၊ နိခဏိတွာ၊ မြှုပ်၍ပတာတေ၊ ညဉ့်အာရုံလာပြီးသော်။ သုန္ဒရီ၊ သုရီ
 မကိုး၊ နပဿာမာတိ၊ ငါတို့မမြင်ကုန်ဟု၊ ကောလာဟလံ၊ အုတ်အုတ်ကုက်
 ကျက်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ရညော၊ ကောသသမင်းအား။ အာရာစေတွာ၊
 ကြား၍၊ တေန၊ ထိုမင်းသည်။ အနုညာတော၊ ခွင့်ပြုအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ တေ
 ထိတိတ္ထိတို့သည်။ စေတဝနံ၊ စေတဝနိကျောင်းတော်သို့။ ပရိသိတွာ၊ ဝင်
 ကုန်၍။ ဝိစိနန္ဒာဝိယ၊ ထိုမှဤမှ ရှာဖွေကုန်သကဲ့သို့။ တံ၊ ထိုသုန္ဒရီမအ
 လောင်းကို။ နိဟိတဋ္ဌာနာ၊ မြှုပ်ရာအရပ်မှ။ ဥဇ္ဈိတွာ၊ ထုတ်၍။ မဇ္ဇကံ၊
 ညောင်စောင်းထက်သို့။ အာရာပေတွာ၊ တင်၍။ နဂရံ၊ သာဝတ္ထိမြို့သို့။ အ
 တိဟရိတွာ၊ ဆောင်ခဲ့၍။ ဥပက္ခောသံ၊ ကြွေးကျော်သောအသံကို။ အကံသု၊
 ပြုကုန်၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌။ အာ၊ တနယေနေဝ၊ လာ
 သောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
 တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ၌။ ပဗ္ဗု၊ သသမယေ၊ ရိပ်စားသောအခါ၌။ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ သဗ္ဗ
 ညတမျက်စိတော်ဖြင့်။ လောကံ၊ လောကကို။ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်
 တော်မူသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ အယ
 သံ၊ အကျော်အစောမကိုး။ ဥပ္ပါဒေဿန္တိ၊ ဖြစ်ပေကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍။ တေသံ၊ ထိုတိတ္ထိတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သဒ္ဓဟိတွာ၊
 ယုံကြည်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မာဒိသေ၊ ငါကဲ့သို့သောဘုရား၌။ ဝိညံ၊ စိတ်သည်
 ပကောပေတွာ၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်း
 သည်။ အပါယာဘိမုခေါ၊ အပါယ်လေးပါးသို့ရှေးရှုသည်။ မာအဟောသိ၊
 မဖြစ်စေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂန္ဓကုဒ္ဓိခွါရံ၊ ဂန္ဓကုဒ္ဓိတံခါးကို။ ပိဒဟိတွာ၊ ပိတ်
 တော်မူ၍။ အန္တောဂန္ဓကုဒ္ဓိယံယေဝ၊ ဂန္ဓကုဒ္ဓိတိုက်တွင်း၌သာလျှင်။ အန္တိ
 နေတော်မူ၏။ နဂရံ၊ သာဝတ္ထိမြို့သို့။ ဝိဇ္ဇာယာ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ။ နပါဝိသိ၊ ဝင်
 တော်မူ။ သိက္ခပန၊ ခုဟန်းတို့သည်ကား။ ခွါရံ၊ တံခါးကို။ ပိဟိတံ၊ ပိတ်

သည့်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဂုဗ္ဗသဒိသမေဝ၊ ရှေးအတူးသာလျှင်၊ ပဝိသိံသု၊
 ဝင်ကြကုန်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊
 နာနုပ္ပကာရေဟိ၊ အထူးထူးအပြားပြားတို့ဖြင့်၊ အက္ကောသိံသု၊ ဆဲရေးကုန်
 ၏၊ အထ၊ ထိုအံ့ခါ၌၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ ရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဝံပဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေတွာ၊ ကြား
 ၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဝိတ္ထိယေဟိ၊ ဝိတ္ထိတို့သည်။ မဟာအယသော၊
 ကြီးစွာသောအကျော်အစောမဲ့ကို၊ ဥပ္ပါဒိတော၊ ဖြစ်စေအပ်ငြိ၊ ဣဓ၊ ဤသာ
 ဝတ္ထိန္တိ၊ ဝသိတုံ၊ နေတော်မူအံ့သောငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းငြိ၊ ဓမ္မ၊
 ဒိပေါ၊ ဓမ္မဒိပါကျွန်းသည်၊ ဝိပသော၊ ပြန့်ပြောကျယ်ဝန်းပါ၏၊ အညတရံ၊
 တပါးသောအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆာမာတိ၊ သွားကြပါကုန်အံ့ဟု၊ အာဟ၊ လျှောက်
 ၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တတ္ထာပိ၊ ထိုရောက်သောအရပ်၌လည်း၊ အယသော၊
 အကျော်အစောမရှိသောအမှုသည်၊ ဥပဋ္ဌိတော၊ တည်သည်ရှိသော်၊ ကုဟိံ
 အဘသိံအရပ်သို့၊ ဂမိဿသိ၊ သွားအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂတ္တေ၊ မိန့်တော်
 မူသည်ရှိသော်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အညံ၊ တပါးသောမြို့သို့၊ ဂစ္ဆာ
 မာတိ၊ သွားကုန်အံ့ဟု၊ ဂတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်၊ အထ၊ ထိုအ
 ခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တံ၊ သင်သည်၊ အာဂမေ
 ဟိ၊ ဆိုင်းငံ့ဦးလော၊ အယံသဒ္ဓေါ၊ ဤအကျော်အစောမဲ့သောအသံသည်၊
 သတ္တာဟမေဝ၊ ခုနစ်ရက်သာလျှင်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သတ္တာဟတ္ထ
 ယေန၊ ခုနစ်ရက်ကိုလွန်သဖြင့်၊ ယေဟိ၊ အကြင်ဝိတ္ထိတို့သည်၊ အယသော၊
 အကျော်အစောမရှိသည်ကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ တေသံယေဝ၊ ထိုဝိတ္ထိ
 တို့၏သာလျှင်၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ပတိဿံတိ၊ တဘန်ကျရောက်လတ္တံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ အာနန္ဒတ္ထေရုဿ၊ အာနန္ဒာမထေရ်အား၊ ဓမ္မဒေသ
 နတ္ထံ၊ တရားဒေသနာဖြစ်မိမ့်သောငှါ၊ ဝဒန္တိစေတိဣမံဂါထံ၊ ဝဒန္တိစေဟူ
 သောဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဝဒန္တိတိ၊ ဝဒန္တိဟူသည်ကား၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်
 သောဝိတ္ထိတို့သည်၊ ဒုဋ္ဌမနာပိ၊ ပြစ်မှားလိုသောပိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း၊
 တဂန္တု၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃာဉ္စ၊ ရဟန်းသံဃာ
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပဝဒန္တိ၊ စွပ်စွဲကုန်၏၊ အထောပိဝေသစ္စမာနာတိ၊ အ
 ထောပိဝေသစ္စမာနာဟူသည်ကား၊ ဧကေ၊ အချို့သောဝိတ္ထိတို့သည်၊
 ဒုဋ္ဌမိက္ခာ၊ ပြစ်မှားသောပိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဧကေ၊ အချို့သောဝိတ္ထိ
 တို့သည်၊ တထသညိနာပိ၊ ဟုတ်၏၊ ဟုအောင်းမေ့ကုန် သည်လည်း။

၃၃၀ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

ဟုတွဲ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓမိတ္တာ၊ ဖြစ်မှားသောစိတ်ရှိ
ကုန်၏၊ လေ၊ အကြင်တိတ္ထိတို့သည်၊ ကေသံ၊ ထိုတိတ္ထိတို့၏၊ ဝဇ္ဇံ၊ စကားကို
သုတွဲ၊ ကြား၍၊ သဒ္ဓဟိ၊ သုယံကြည်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်၊ သစ္စ
မနာ၊ မှန်၏ဟုစိတ်ရှိကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊ အ
ဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဝါဒဗ္ဗဇာတန္တိ၊ ဝါဒဗ္ဗဇာတံ ဟူသည်ကား၊ ဇေ၊ ဤသို့၊
အက္ခောသဝါဒံ၊ ဆဲရေးသောအသံသည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏၊ မုနိနောဥပေတိတိ၊
မုနိနောဥပေတိဟူသည်ကား၊ အကာရဏတာယစ၊ အကြောင်းမရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အကုပ္ပနတာယစ၊ အမျက်မထွက်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓမုနိ၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူသောရဟန်းမြတ်
သို့၊ နဥပေတိ၊ မရောက်၊ တသ္မာမုနိနုတ္တိဝိလောကုဟိဉ္စိတိ၊ တသ္မာမုနိနုတ္တိဝိ
လောကုဟိဉ္စိဟူသည်ကား၊ တေနကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ အ
ယံမုနိ၊ ဤဘုရားဖြစ်သောရဟန်းသည်၊ ရာဂါဒိဝိလေဟိ၊ ရာဂအစရှိသော
ခလုတ်တံသင်းတို့ဖြင့်၊ ကုဟိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောအာရုံ၌၊ ဝိလော၊ တံသင်း
တည်းဟူသောသစ်ဂုတ်သည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ
အပ်၏။ ။

ဣမဗ္ဗဂါထံ၊ ဤသို့သောဂါထာကိုလည်း၊ ဝတွဲ၊ ဆို၍၊ တာဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ အာနန္ဒည္ဇေရံ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကို၊ ပုန္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ကိ
ပုန္တိ၊ အဘယ်သို့မေးတော်မူသနည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ခံသေ
တွဲ၊ ရှုတ်ချ၍၊ ဝဗ္ဘေတွဲ၊ ကဲ့ရဲ့၍၊ ဝုတ္တမာနာ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းတို့သည်၊ ကိ၊ အဘယ်သို့သောစကားကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်သနည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ တာဝါ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခု
သောစကားကို၊ နဝဒန္တိ၊ မဆိုကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တန္တေန၊ တော်လျှောက်
သည်ရှိသော်၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သီလဝါတိ၊ သီလနှင့်ပြည့်
စုံသောသူဟူ၍၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရာတို့၌၊ တုဏှိ၊ တိတ်တိတ်နေ
သည်၊ နဘဝိတဗ္ဗံ၊ မဖြစ်ရာဟိသဗ္ဗံ၊ မှန်၏၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဘာသမာနံ
ပြောဆိုအပ်သော၊ ဗာလေဟိ၊ သူရိက်တို့နှင့်၊ မိသံ၊ ရောနှောသော၊ ပဏှိတံ
ပညာရှိကို၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွဲ၊ ဆို၍၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ တေမနုဿ၊ ထိုလူတို့ကို၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ပရိစော
ဒေန္တိ၊ တဘန်စောဒနာကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မဒေသနတ္ထာယ၊ တရားဓမ္မ
သနာ ဖြစ်ပိဋ်သောငှါ၊ အဘူတဝါဒိနိရိယံဥပေတိတိ၊ ဣမံဂါထံ၊ အဘူတ
ဝါဒိနိရိယံ ဥပေတိ ဟူသောဤ ဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊

ထေရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ တံဂါထံ၊ ထိုဂါထာကို၊ ဥပ္ပယောက္ခာ၊ သင်
ယူ၍၊ ထေတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံအာဟ၊
အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ မနုဿာ၊ လူတို့ကို၊ တုဋ္ဌေဟိ၊ သင်ရဟန်း
တို့သည်၊ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်၊ ပဋိစောဒေတဗ္ဗာ၊ တတန်
စောဒနာအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ သိက္ခ၊ ရဟန်း
တို့သည်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ အကံသုပြုကြကုန်၏၊ ပဏှိတာ၊ ပညာရှိ
ကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ တုဋ္ဌေဟိ၊ တိတ်တိတ်နေကုန်သည်၊ အဟေ
သု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ရာဇာပိ၊ ကောသလ မင်းသည်လည်း၊ ရာဇပုရိသေ၊ မင်း
ရျင်းယောကျ်ားတို့ကို၊ သဗ္ဗတော၊ အလုံးစုံသောအရပ်မျက်နှာအားဖြင့်၊
ပေသေတွာ၊ စေ၍၊ ယေသံရတ္တာနံ၊ အကြင်သေ သောက်ကြူးတို့အား၊
လဉ္ဇံ၊ တမိုးကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်၊ တံ၊ ထိုသုန္ဒရီမကို၊
မာရာပသံ၊ သတ်စေကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသေသောက်ကြူးတို့ကို၊ ဂဟေ
တွာ၊ ဖန်းယူ၍၊ နိဂ္ဂဿ၊ နှိပ်စက်၍၊ တံပဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဥတွာ၊
သိရ၍၊ တိတ္ထိယေ၊ တိတ္ထိတို့ကို၊ ပရိဘာသတိ၊ ဆဲရေး၏၊ မနုဿာပိ၊ လူတို့
သည်လည်း၊ တိတ္ထိယေ၊ တိတ္ထိတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍၊ လေဒ္ဓနာ၊ ကျောက်
အုတ်ခဲဖြင့်၊ ပဟရန္တိ၊ ပစ်ခတ်ကုန်၏၊ တပဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊
အယသံ၊ အကျပ်အစောင့်ကို၊ ဥပ္ပါဒေသံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ပံသုနာ၊ ဖြေမှုန်ဖြင့်၊ ဩကိရန္တိ၊ ဖရိဖရဲကြကုန်၏၊ အာနန္ဒဗ္ဗေ
ရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ တံ၊ ထိုအမူအရာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တပဝ
တော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ တဂဝါ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ထေရဿ၊ မထေရ်အား၊ သကဉ္စိနိဗ္ဗိ၊ လ၊ ဝဇေယျာတိ၊
သကဉ္စိနိဗ္ဗိ၊ လ၊ ဝဇေယျဟူသော၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊
ဟောတော်မူ၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ တိတ္ထိယဇနဿ၊ တိတ္ထိအပေါင်းသည်၊ သုန္ဒရိံ၊ သုန္ဒ
ရီမကို၊ မာရေတွာ၊ သတ်စေ၍၊ သကျုပုတ္တိယာနံ၊ သာကိဝင်မင်းသားဖြစ်
ကုန်သောသားမဏာနံ၊ ရဟန်းတော်တို့၏၊ အာဇ္ဈန္တံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ ပကာသေ
တွာ၊ ပြလေကုန်၍၊ ဧတေနဥပါယေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ လဉ္ဇသက္ကာ
ရံ၊ ရေအင်သောလာတ်သပ္ပကာကို၊ ဟရိဿာမ၊ ဆောင်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ယာယံနိဗ္ဗိ၊ အကြင်အယူဝါဒသည်၊ အတ္ထိရိ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ တံနိဗ္ဗိကထံ၊ ထိုသို့သောဌာသောအယူဖြစ်သောစကားကို၊
အတိက္ကမေယျ၊ ကူးမြောက်တော်မူနိုင်လေ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ယေဝ

၃၃၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ၊

အယသော၊ အကြင်အကျော်အစောမဲ့သည်။ တမေဝတိတ္ထိယဇနံ၊ ထိုတိတ္ထိ
အပေါင်းသို့သာလျှင်၊ ပစ္စာဂတော၊ တဘန်ရောက်လေ၏၊ တံဒိဋ္ဌိံ၊ ထိုအယု
ကို၊ အစွေတုံ၊ ဆုရားသို့ရောက်မိမ့်သောငှါ၊ အသက္ကောန္တံ၊ မတတ်နိုင်သည်
ရှိသော်၊ ယောဝါ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ သဿတာဒိဝါဒိ၊ သဿတအစ
ရှိသောအယုသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောဝိ၊ ထိုအယုသည်လည်း၊ သကံဒိဋ္ဌိံ၊
မိမိ၏အယုကို၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ အစွယေ၊ လျှာလွန်နိုင်အံ့နည်း၊ ယေန
ဒိဋ္ဌိယန္တေန၊ အကြင်အယုဆန္ဒသည်၊ အနုနိတော၊ အစဉ်သဖြင့်ဆောင်အပ်
သော၊ တာယစဒိဋ္ဌိရုဗိယာ၊ ထိုအယုကိုနှစ်သက်ခြင်း၌၊ နိဝိဋ္ဌော၊ ပင်သော၊
အဝိစခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ သမတ္တာနိ၊ အပြစ်တင်
သွယ်အဆုံးစုံတို့ကို၊ ပဏ္ဍိပ္ပမာနော၊ ပြုသောသူသည်၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်
သာလျှင်၊ ပရိပုဏ္ဏာနိ၊ အပြည့်စုံဖြစ်ကုန်သော၊ တာနိဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊ ထိုဒိဋ္ဌိအ
ယုတို့ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ ယသော၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဇာနေယျ၊
သိဌားအံ၊ တထေဝ၊ ထိုအခြင်အရာဖြင့်သာလျှင်၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်၊ သတ္တာဟတ္ထယေန၊ ခုနစ်
ရက်လွန်သဖြင့်၊ တံကုဏပံ၊ ထိုအကောင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဆန္ဒာပေတွာ၊ စွန့်ပစ်စေ
၍၊ သာယန္တသမယံ၊ ညချမ်းအခါ၌၊ ဝိဟာရံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့၊
ဂတိံ၊ သွားလေ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုး၍၊
အာဟာနာ၊ တော်လျှောက်၏၊ ကိံ၊ အာဟာ၊ အတယ်သို့နားတော်လျှောက်သ
နည်း၊ တန္တော၊ အရှင်ဘုရား၊ ဤဒိသေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အယသော၊ အ
ကျော်အစောမဲ့သည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ မယုတ္တိ၊ အကျွန်ုပ်အား
လည်း၊ အာရောစေတဗ္ဗံ၊ ကြားအပ်သောစကားသည်၊ သိယာနန္၊ ဖြစ်ရ
သည်မဟုတ်တုံလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာနာ၊ တော်လျှောက်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
ဝုတ္တော၊ နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သီလဝါ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံ
၏၊ ဂုဏသမ္ပန္နော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရေသံ၊ သူတ
ပါးတို့အား၊ အာရောစေတုံ၊ ကြားအံ့သောငှါ၊ အရိယာနံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်
တို့အား၊ နပဘိရူပံ၊ မလျောက်ပတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ တသံ
အတ္ထုပ္ပတ္တိယံ၊ ထိုသို့သောအတ္ထုပ္ပတ္တိ၌၊ ယောအတ္တနောသီလဝတာနိ၊
အာဒိ၊ ယောအတ္တနောသီလဝတာနိဤသို့အစရှိကုန်သော၊ အဝသေသဂါ
ထာယော၊ ကြွင်းသောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

ကတ္ထု၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ သီလဝတောနိတိ၊ သီလဝတောနိဟူသည်ကား၊
 ပါတိမောက္ခာဒိနိ၊ ပါတိမောက္ခအစရှိ ကုန်သော၊ သီလဝနိ၊ သီလတို့ကို၊
 အရညကင်္ဂါဒိနိ၊ အရညကင်္ဂရတင် အစရှိကုန်သော၊ ရတင်္ဂဝတောနိတိ၊ ရ
 တင်အကျင့်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အနာနုပုဋ္ဌောတိ၊ အနာနုပုဋ္ဌာဟူသည်
 ကား၊ အပုစ္ဆိတော၊ မေးသည်ဖြစ်၍၊ ပါဝါတိ၊ ပါဝဟူသည်ကား၊ ကထေ
 တိ၊ ဆို၏၊ အနရိယမ္မေကုသလာတမာဟုသော အာတုမာနံ သယမေဝပါ
 ဝါတိ၊ အနရိယမ္မေကုသလာတမာဟုသော အာတုမာနံ သယမေဝပါဝ၊
 ဟူသည်ကား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
 သယမေဝ၊ မိမိအလိုလိုလျှင်၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ တံဝါဒံ၊
 ထိုအယူကို၊ ဧသော၊ ဤအယူဝါဒတရားသည်၊ အနရိယမ္မေ၊ မသုတော်
 တို့၏တရားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုသလာ၊ လိမ္မာသောသူတို့သည်၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ ကထေန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏၊ သန္တောတိ၊ သန္တာဟူသည်ကား၊ ရာဂါ
 ဒိကိလေသ ဝုပသမေန၊ ရာဂအစရှိသော ကိလေသာ၏ ငြိမ်းခြင်းဖြင့်၊
 သန္တော၊ ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍ သုတော်ကောင်းဖြစ်သော၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊
 အဘိနိဗ္ဗုတက္ကော၊ အလွန်ငြိမ် ဖြီးသောစိတ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဣတိ
 ဟန္တိ၊ သိလေသု အကတ္ထမာနေတိ၊ ဣတိ ဟန္တိ၊ သိလေသု အကတ္ထမာနော
 ဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အတ္ထိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ အာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သီလေ
 သု၊ သီလတို့၌၊ အကတ္ထမာနော၊ မဆိုသော၊ သီလနိမိတ္တံ၊ သီလတည်းဟူ
 သောအကြောင်းကို၊ အတ္ထုပနာယိကံ၊ မိမိ၌ဆောင်ရွက်သည်ကို၊ အဘာ
 သမာနော၊ မပြောမဆိုသောရဟန်းသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တမရိယမ္မေကုသလာဝဒန္တိတိ၊ တမရိယမ္မေကုသလာ
 ဝဒန္တိဟူသည်ကား၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ တံ၊ ထိုငါသီလရှိ၏ဟူသော
 စကားကို၊ အကတ္တနံ၊ မဆိုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧသောမ္မေ၊ ဤအကျင့်
 တရားသည်၊ အရိယမ္မေ၊ အရိယာတို့၏တရားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓါ
 ဒေယော၊ တရားအစရှိသောသုတော်ကောင်းတို့သည်၊ ခန္ဓာဒိသု ခန္ဓာအစ
 ရှိသည်တို့၌၊ ကုသလာ၊ လိမ္မာကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုတော်မူကုန်၏၊
 ယသုဿဒါနုတ္တိကုဟိန္ဒ္ဓိလောကေတိ၊ ယသုဿဒါနုတ္တိကုဟိန္ဒ္ဓိလောကေ
 ဟူသည်ကား၊ ယသုဿဒိဏာသဝဿ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ရာဂါ
 ဒေယော၊ ရာဂအစရှိကုန်သော၊ သတ္တဥဿဒါ၊ ခုနစ်ပါးသောပွားများခြင်း
 ဥဿဒတရားတို့သည်၊ ကုဟိန္ဒ္ဓိလောကေ၊ တစုံတခုသောလောက၌၊ နုတ္တိနု

၃၃၄ ဆုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ၊

သန္တိ၊ မရှိကုန်။ တဿ။ ထိုရဟန်းအား၊ တံ အကထာနံ၊ ထိုသို့သောစကားကို
 မဆိုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧသော၊ ဧသော၊ ဤတရားသည်၊ အရိယ၊ ဧသော၊
 အရိယာတရားတည်း၊ ဣတိ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကုသလာ၊ လိမ်မာကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ သမ္ပန္နော၊ စင်ခြင်း
 တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိကာသ၊ ဝပဋိပတ္တိံ၊ ဟောန္တာတို့နှင့် စပ်ယှဉ်သောအ
 ကျင့်ကို၊ ဒေသတော၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဗိဗ္ဗိဂတိကာနံ၊ ဗိဗ္ဗိ
 အယူရှိကုန်သော၊ တိတ္ထိယာနံ၊ တိတ္ထိတို့၏၊ ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်ကို၊ ရဉ္ဇော၊
 ကောသလမင်းအား၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပကပ္ပိတာ
 သင်္ခါတာတိ၊ ပကပ္ပိတာသင်္ခါတာအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်
 မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပကပ္ပိတာတိ၊ ပကပ္ပိတာဟူသည်ကား၊ ပရိကပ္ပိတာ
 အဘန်တလဲလဲကြံခြင်းရှိကုန်သော၊ သင်္ခါတာတိ၊ သင်္ခါတာဟူသည်ကား၊
 ပစ္စယောဘိသင်္ခါတာ၊ ပစ္စည်းတရားတို့သည်ပြုပြင်အပ်ကုန်သော၊ ယဿာ
 တိ၊ ယဿဟူသည်ကား၊ ယဿကဿမိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဗိဗ္ဗိဂတိကဿ၊
 မှားသောမိစ္ဆာသဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဓမ္မာတိ၊ ဓမ္မာဟူသည်ကား၊
 ဗိဗ္ဗိယော၊ မှားသောအယူဝါဒတရားတို့သည်၊ ပုရက္ခတာတိ၊ ပုရက္ခတာ
 ဟူသည်ကား၊ ပုရတော၊ ရှေးရှု၊ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သန္တိတိ၊
 သန္တိဟူသည်ကား၊ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ အဝိဝဒါတာတိ၊ အဝိဝဒါတာဟူ
 သည်ကား၊ အဝေါဒါတာ၊ မပြုစင်နိုင်ကုန်သည်၊ ယဒတ္တနိပဿ၊ တိအာနိသံ
 သံတံနိသိ၊ တောကုပ္ပံပဋိစ္စသန္တိ၊ ယဒတ္တနိပဿ၊ တိအာနိသံသံတံနိသိ
 တောကုပ္ပံပဋိစ္စသန္တိ ဟူသည်ကား၊ ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား
 ဧတဗိဗ္ဗိဓမ္မာ၊ ဤမိစ္ဆာဗိဗ္ဗိတရားတို့သည်၊ ပုရက္ခတာ၊ ရှေးရှုသွားကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ အဝေါဒါတာ၊ မပြုစင်နိုင်ခြင်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဧဝံ၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့သောအစီအရင်ရှိသော၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တ
 နိ၊ မိမိ၌၊ တဿ၊ ဗိဗ္ဗိယော၊ ထိုသို့သောအယူဖြင့်၊ ဗိဗ္ဗိဓမ္မိကံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်
 သော၊ သက္ကာရာဗိဗ္ဗိ၊ ပူဇော်သက္ကာရအစရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊ သမ္ပ
 ရာယိကံ၊ လာလတ္တံ့၊ သောအနာပတ်ဘဝ၌ဖြစ်လတ္တံ့သော၊ ဂတိဝိသေ
 သာဒိအာနိသံသဉ္စ၊ ဂတိ၏ ထူးခြင်းအစရှိသော အကျိုးဆက်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဉ္စ
 အာနိသံသံ၊ ထိုဘဝနှစ်ပါး၌ဖြစ်သောအကျိုးဆက်ကိုလည်းကောင်း၊ ကုပ္ပ
 တာယစ၊ အကျိုး၏ပျက်စီးခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ သမုပ္ပန္နံ

တာယစ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သည် နှိအဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သမ္မုတိ
သန္တတာယ၊ သမုတ်ခြင်းငြိမ်သက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊
တဉ္စကုပ္ပံ၊ ထိုသို့သောပျက်စီးခြင်းကိုလည်း၊ ပဒိုစ္စ၊ စွဲ၍၊ သန္တိ သင်္ခါတံ၊ ငြိမ်
သက်သည်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူကို၊ နိဿိတောဝ၊ မှီသည်သာလျှင်
ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကံနိဿိတတ္ထာ၊ ထို
မိစ္ဆာအယူကိုမှီသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တာနံဝါ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်း။
ဥက္ကံသယျ၊ ခြီးမြှောက်စေရာ၏၊ ပရေဝါ၊ သူတပါးတို့ကိုလည်း၊ အဘူတေ
ဟိ၊ မဟုတ်မမှန်ကုန်သော၊ ဂုဏဒေါသေဟိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးအဖြစ်တို့ဖြင့်၊
ဝဇ္ဇေယျ၊ ရှုတ်ချရာ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နိဿိတေနစ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကိုမှီခြင်းကြောင့်
ကား၊ ဒိဋ္ဌိနိဝေသော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကိုနှလုံးသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပ၊ ဓမ္မံ၊
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတရားကို၊ အာဒိယတိစ၊ ယူလည်းယူတတ်၏၊ နိဒဿတိစ၊ ညွှန်
လည်းညွှန်ပြတတ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဒိဋ္ဌိနိဝေသတိ၊ ဒိဋ္ဌိနိဝေသဟူ
သည်ကား၊ ဣဒံသစ္စာဘိနိဝေသသင်္ခါတာနိ၊ ဣဒံသစ္စာဘိနိဝေသ ဟုဆို
အပ်ကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌိနိဝေသနိစ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကိုနှလုံးသွင်းသည်တို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ နဟိသွာတိဝတ္ထာတိ၊ နဟိသွာတိဝတ္ထာဟူသည်ကား၊ သုခေန၊
ချမ်းသာသဖြင့်၊ အတိဝတ္ထိတဗ္ဗာ၊ လွန်၍ဖြစ်စေအပ်ကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊
မဖြစ်ကုန်၊ ဓမ္မေသုနိစ္ဆယသမုပ္ပဟိတန္တိ၊ ဓမ္မေသုနိစ္ဆယသမုပ္ပဟိတံ
ဟူသည်ကား၊ ဣသဋ္ဌိဒိဋ္ဌိဓမ္မေသု၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသောဒိဋ္ဌိတရားတို့၌၊
တံတံသမုပ္ပဟိတံ၊ ထိုထိုသင်ယူအပ်သော၊ အဘိနိဝိဇ္ဇဓမ္မံ၊ နှလုံးသွင်း၍ယူ
အပ်သောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတရားကို၊ ဝိနိစ္ဆိနိက္ခာ၊ ရွေးချယ်စိစစ် ဆုံးဖြတ်၍၊ ပဝ
တ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌိနိဝေသနာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှလုံးသွင်းခြင်းတို့ကို၊ သွာတိ
ဝတ္ထာ၊ ကောင်းစွာလွန်နိုင်ကုန်သည်၊ နဟိဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဂုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာနရောတေသုနိဝေသနေသုနိဒဿ
တိအာဒိယတိစဓမ္မန္တိ၊ တသ္မာနရောတေသုနိဝေသနေသုနိဒဿတိအာဒိယ
တိစဓမ္မံဟူသည်ကား၊ သွာတိဝတ္ထာ၊ ကောင်းစွာလွန်မြောက်နိုင်သောအာ
ဖြစ်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နဟိဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
နရော၊ လူသည်၊ တေသုယေဝ၊ ထိုသို့သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌိနိဝေသနေ
သု၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ကိုနှလုံးသွင်းသောသူတို့၌၊ အဓဝီလဂေါဝီလကုက္ကုရုဗိ
လ ပဉ္စာတပမရူပပါတဥက္ကုန္တိ၊ ကပ္ပဝေနကဏ္ဍကာပဿယာဒိဝောဒံ၊ ဆိတ်
တို့၏အလေ့ နွားတို့၏အလေ့ ခွေးတို့၏အလေ့ကိုကျင့်ခြင်းမီးငါးတို၌ဆင်း
၍ဆင်း၍ကျင့်ခြင်း ကမ်းပါးဖြတ်ဆင်း၍ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်၍ကျင့်ခြင်း၊

၃၃၆ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တထိယတွဲ။

ဆူးပြောင့်ကို တခဲပြု၍ဖို့တွဲခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့် အပြားရှိသောသူကို လည်းကောင်း၊ ဓမ္မက္ခာနဂဏာဒိဘေဒဝါ၊ မိစ္ဆာတရားကို ဟောသော ရိုဏ်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြားသောသူကိုလည်းကောင်း၊ သတ္တရန္တေ၊ ငါ တို့ဆရာပုဂ္ဂိုလ်၊ နိဒဿတိစ၊ ညွှန်လည်းညွှန်ပြ၏။ တံတံဓမ္မံ၊ ထိုထိုမိစ္ဆာအ ယူကို၊ အာဒိယတိစ၊ ယူလည်းယူ၏။ ဗုဟတိစ၊ ပူဇော်လည်းပူဇော်၏။ တစ တိစ၊ ဆည်းလည်းဆည်းကပ်၏။ ဝနမက္ကဋ္ဌော၊ တောမျှောက်သည်၊ တံတံ သာခံ။ ထိုထိုသို့သောသစ်ခက်ကို၊ ဂဏှတိဝိယ၊ ကိုင်စွဲသကဲ့သို့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ဝေ၊ ဤသို့၊ နိဒဿန္တောစ၊ ပြညွှန်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ အာဒိ ယန္တောစ၊ ယူသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ အနုဝဋ္ဌတမိတ္တတ္တာ၊ အမြဲမတည် သောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အသန္တဟိ၊ ထင်ရှားမရှိကုန်သော၊ ဂုဏဟိ၊ ဂုဏ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေါသဟိ၊ အပြစ်တို့ဖြင့်၊ အတ္တနောဝါ၊ မိ အားလည်းကောင်း၊ ပရဿဝါ၊ သူတပါးအားလည်းကောင်း၊ ယသာယသံ၊ အကျော်အစောရှိခြင်းအကျော်အစောမဲ့ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေယျ၊ ဖြစ်စေရာ၏။ ယောပနာယံယောပနအယံဂုဏလော၊ အကြင်ဂုဏ်လည်းသဗ္ဗဒိဋ္ဌိဂတာ ဒိဒေါသဓနနတာယ၊ အလုံးစုံမိစ္ဆာဋ္ဌိတည်သောအယူအစရှိသောအပြစ် ကိုဖျက်ဆီးတတ်သော၊ ပညာယ၊ ပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေနေ၊ ဝေနေမည်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ တဿဓောနဿ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအပြစ်ကိုဖျက်ဆီးနိုင်သောဂုဏ်လ်အား၊ ပ၊ သော၊ ထိုရန္တာဂုဏ်လ်သည်၊ အနုပယော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိမရှိ၊ ကိံကောအတ္ထော အဘဟိအနက်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တာ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဝေနေ ဓမ္မသမန္နာဂမာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကိုဖျက်ဆီးတတ်သောအကျင့်တရားနှင့်ပြည့်စုံ သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေနေဿဓာသဗ္ဗပါပဿ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသော အလုံးစုံသော မကောင်းမှုရှိသော၊ အရဟတော၊ ရဟန္တာဂုဏ်လ်အား၊ ကတ္ထမိလောကော၊ တစ်ခုတစ်ခုသောလောက၌၊ တေသုတေသုဘဝေသု၊ ထိုထို သို့သောဘဝတို့၌၊ ပကပ္ပိတာ၊ မိစ္ဆာစိတက်ဖြင့်ကြံခြင်းရှိသော၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ဌား သောအယူသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုဂုဏ်လ်သည်၊ တဿဒိဋ္ဌိ ယာ၊ ထိုသို့သောအယူ၏၊ အဘာဝေန၊ မရှိသောအားဖြင့်၊ တေ၊ ထိုဂုဏ်လ် တို့သည်၊ ယာယစ၊ အကြင်ဌားသောအယူအားဖြင့်လည်း၊ အတ္တနာ၊ မိမိ သည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပဋိစ္ဆာဒေန္တော ဖုံး လွှမ်းကုန်လျက်၊ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်၊ မာယာယဝါ၊ မာယာအားဖြင့်

လည်းကောင်း၊ မာနနဝါ၊ မာန အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဧဝံ အတိ၊ ထို
 အတိတရားသို့၊ ဝန္တန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ တမ္ဗိမာယဉ္ဇူ၊ ထိုသို့သောလှည့်
 ဖြားသောမာယာကိုလည်းကောင်း၊ မာနဉ္ဇူ၊ မာနကိုလည်းကောင်း၊ ပဟာ
 ယ၊ ပယ်၍၊ ခေခနာ၊ မှားသောအယူကိုဖျက်ဆီးနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒိဋ္ဌ
 ဓမ္မ၊ ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်၌၊ ရာဂါဒိနံ၊ ရာဂအစရှိကုန်သော၊ ဒေါသဇနံ၊ အ
 ပြစ်တရားတို့သို့၊ ကေန၊ အတယ်ကြောင့်၊ ဝန္တေယျ၊ ရောက်လေအံ့နည်း၊
 သမ္ပရာယေဝါ၊ တမလွန်ဘဝ၌လည်း၊ ဝတိဝိသေသေသု၊ လာ၊ ရှေးယူ
 ဖြစ်ကုန်သော၊ နိရိယာဒိသု၊ ငါ့အစရှိသည်တို့၌၊ ကေန၊ အတယ်ကြောင့်၊
 သင်္ချိ၊ အရေအတွက်သို့၊ ဝန္တေယျ၊ ရောက်လေအံ့နည်း၊ အနုပယောသော
 တိ၊ အနုပယောသောဟူသည်ကား၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တ
 ဟ္ထာဒိဋ္ဌိဥပယာနံ၊ ကပ်၍ဆောင်ရှက်တတ်သောတဏှာဒိဋ္ဌိဟုဆိုအပ်ကုန်
 သော၊ ဒိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏၊ အဘာဝေန၊ မရှိသော
 ကြောင့်၊ အနုပယော၊ အနုပယမည်၏။ ။

ယောပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ တေသံဒိန္နံ၊ ထိုနှစ်ပါးသောတဏှာ
 ဒိဋ္ဌိတို့၏၊ ဘာဝေန၊ ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဥပယော၊ ဥပယမည်သည်၊ နဟောတိ
 မဖြစ်၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သောဥပယော၊ ထိုတဏှာဒိဋ္ဌိအစွဲအ
 ဖြှိရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပ၊ ဣဓေဝ၊ ဤအတ္တဘော၌သာလျှင်၊ တဿ၊ ထို
 ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသော၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ဝိဇ္ဇာ အယူသည် နတ္ထိ၊ မရှိ၊
 တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဥပယောတိ၊ ဥပယောဟူသည်ကား၊ တဏှာဒိဋ္ဌိနိသဝိ
 တော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိကိုမှီသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဓမ္မေသုဥပေဘိဝါဒန္တိ၊ ဓမ္မေသု
 ဥပေဘိဝါဒံ ဟူသည်ကား၊ ရက္ခောတိဝါ၊ ရာဂရှိသောသူဟူ၍ လည်း
 ကောင်း၊ ဒုဠောတိဝါ၊ ဒေါသရှိသောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တေ
 သုတေသုဓမ္မေသု၊ ထိုထိုသို့သောတရားတို့၌၊ ဝါဒံ၊ အယူဝါဒသို့၊ ဥပေတိ၊
 ရောက်၏၊ အနုပယံ၊ ကေနကထံဝဒေယျာတိ၊ အနုပယံကေနကထံဝဒေယျ
 ဟူသည်ကား၊ တဏှာဒိဋ္ဌိပဟာနေန၊ တဏှာဒိဋ္ဌိကိုပယ်သဖြင့်၊ အနုပယံ၊
 အစွဲအဖွဲ့မရှိသော၊ ဝိဏာသဝံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကေနရာဂေနဝါ၊ အ
 သင်္ခရာဂဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကေနဒေါသေနဝါ၊ အတယ်ဒေါသဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ကထံ၊ အတယ်သို့လျှင်၊ ရက္ခောတိဝါ၊ ရာဂရှိသောသူဟူ၍လည်း
 ကောင်း၊ ဒုဠောတိဝါ၊ ဒေါသရှိသောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝဒေယျ၊ ဆို
 နိုင်အံ့နည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အနုပဝါဒေါဝ၊ မစွပ်စွဲအပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော
 သော၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တိတ္ထိယာဝိယ၊ တိတ္ထိတို့ကဲ့သို့၊ ကတပ

၃၃၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

နိစ္ဆိဒ္ဓိယော၊ ပြုအပ်ပြီးသောမကောင်းမှုကိုဖုံးလွှမ်းခြင်းရှိသည်။ ကိံတ
 ဝိ သတိ။ အဘယ်ဖြစ်လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါယ်၊
 အဓိပ္ပါယ်တည်း။ အတ္တနိရတ္တနဟိတဿအတ္တိတိ၊ အတ္တနိရတ္တနဟိတဿ
 အတ္တိဟူသည်ကား၊ ဟိသတ္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန္တာ
 ဝုတ္တိလ်အား၊ အတ္တဒိဋ္ဌိဝါ၊ ကိုယ်ဟူသော အယူသည်လည်းကောင်း၊ နိ
 ရတ္တာ၊ အတ္တမှကင်းသော၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိဝါ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိသည်လည်းကောင်း။
 နတ္ထိမရှိ၊ ဂဟဏမုဗ္ဗနဉ္စာပိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိကို စွဲလမ်းခြင်းလွတ်ခြင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ အတ္တနိရတ္တသည်တံစ၊ ကိုယ်ဟူသောအမှတ်ကိုယ်မှကင်း
 သောအမှတ်သည် လည်းကောင်း၊ နတ္ထိမရှိ၊ ကိံကာရဏံ၊ အဘယ်အ
 ကြောင်းကြောင့်၊ နတ္ထိမရှိလေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေဝဒေယျ၊ အကယ်၍
 ဆိုဌားအံ့၊ အခေသိသောဒိဋ္ဌိမိစေဝသဗ္ဗာတိ အခေသိသောဒိဋ္ဌိမိစေ
 သဗ္ဗာဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သော၊ ထိုရဟန္တာဝုတ္တိလ်
 သည်၊ ဣဝေဝအတ္တဘာဝေ၊ ဤကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
 သော၊ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ မိစ္ဆာအယူကို၊ ဥာဏဝါဒေန၊ ဥာဏတည်းဟူသောအယူ
 ဖြင့်၊ အခေသိ၊ ခါတွက်၏၊ ပဇာဟတိ၊ စွန့်၏၊ ဝိနာဒေသိ၊ ပျောက်လွှင့်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အရဟတ္တနိက္ခုဋေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအဆုံးထားတော်မူသ
 ဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ နိဗ္ဗပေသိ၊ အပြီးသို့ရောက်စေ၏၊ တံ၊
 ထိုတရားစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်၊
 အတ္တမနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါ
 ဒေတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပက္ကမိ၊ ဖဲသွားလေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအင်၏၊
 ပရမတ္ထဇေတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇေတိကာအမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကအဋ္ဌကထာ
 ယ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ အဋ္ဌကထာမည်သော၊ သုတ္တနိပါတ် အဋ္ဌကထာပံး၊
 သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ ဒုဋ္ဌဋ္ဌကသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဒုဋ္ဌဋ္ဌကသုတ်၏ အဖွင့်
 သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-အဋ္ဌကဝဂ်၊ ၄-သုဒ္ဓဋ္ဌကသုတ်။

ပဿာမိသုဒ္ဓန္တိဣဒံသုတ္တံ၊ ပဿာမိသုဒ္ဓိဟူသောဤသုတ်သည်၊ သုဒ္ဓဋ္ဌ
 ကသုတ္တံ၊ သုဒ္ဓဋ္ဌကသုတ်တည်း၊ ဥပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်
 နည်းဟူမူကား၊ အတိ၊ တ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ ကဿ၊ ပဿ၊ ကဿပ
 အမည်ရှိသော၊ ဗဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်

နှစ်ဗာရာဏသီဝါသီဗာရာဏသီပြည်၌နေသော၊ အညတရောတယောကံ
 သော၊ ကုဋုမ္ဘိကော၊ သူကြွယ်သည်၊ ပဉ္စဟိသကဋုသတေဟိ၊ ငါးရာသော
 ဟည်းတို့ဖြင့်၊ ပဉ္စန္ဒရနပဒံ၊ ပဉ္စန္ဒရဇနပုဒ်သို့၊ ဘဏ္ဍဂဟဏတ္ထံ၊ စန္ဒကူး
 နှစ်ကိုယူအံ့သောငှါ၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပဉ္စန္ဒရဇနပုဒ်၌၊
 ဝနံစရကောနံ၊ တောမူဆို နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းချစ်
 ကြွမ်းဝင်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တဿ၊ ထိုတောမူဆိုအား၊ ပဏ္ဏာကာရံ၊
 လက်ဆောင်ကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ကိံ ပုစ္ဆိ၊ အဘယ်သို့မေးသ
 နည်း၊ သဗ္ဗ၊ အချင်းမူဆို၊ ကပ္ပိ၊ အသို့နည်း၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ စန္ဒန
 သာရံ၊ စန္ဒကူးနှစ်ကို၊ ဗိဋ္ဌပုဗ္ဗံ၊ မြင်ဘူးပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊
 သာမိ၊ အရှင်၊ အာမပဿာမိ၊ ကြော်မြင်ဘူးပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆို
 သည်ရှိသော်၊ တေနဂ၊ ထိုတောမူဆို နှင့်ပင်လျှင်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ စန္ဒနဝနံ၊
 စန္ဒကူးတောသို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်လေ၍၊ သဗ္ဗသကဋုနိ၊ အလုံးစုံသော
 ဟည်းတို့ကို၊ စန္ဒနသာရသမ္၊ စန္ဒကူးနှစ်ဖြင့်၊ ပူရေတွဓ၊ ပြည့်စေ၍၊ တမ္ပိဝန
 စရကံ၊ ထိုတောမူဆိုကိုလည်း၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ သဗ္ဗ၊ အချင်း၊ ထွံး
 သင်သည်၊ ဗာရာဏသီ၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့၊ အာဂစ္ဆတိ၊ လာခဲ့၏၊ တဒါ၊
 ထိုအခါ၌၊ စန္ဒနသာရံ၊ စန္ဒကူးနံ၊ သာနှစ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူခဲ့၍၊ အာဂစ္ဆ
 ဟာသိ၊ လာခဲ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဗာရာဏသီ၊ ယေဝ၊ ဗာရာဏ
 သီပြည်သို့ သာလျှင်၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ အထပစ္ဆာ၊ ထိုနောင်မှ၊ အပ
 ရေန၊ တပါးသော၊ သမယေန၊ အခါ၌၊ သောဝိဝနစရကော၊ ထိုတောမူဆို
 သည်လည်း၊ စန္ဒနသာရံ၊ စန္ဒကူးနှစ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ တဿ၊ ထိုသူ
 ကြွယ်၍၊ စာရံ၊ အိမ်သို့၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်၊
 တံ၊ ထိုမူဆိုကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ပဋိသန္ဓာရံ၊ အစေ့အစပ်
 ဖြစ်သောစကားကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သာယာသမယော၊ ညချမ်းအခါ၌၊ စန္ဒန
 သာရံ၊ စန္ဒကူးနှစ်ကို၊ ဝိသာပေတွာ ကျိတ်စေ၍၊ သမုဂ္ဂံ၊ တံသင်းသေတ္တာ
 ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ သဗ္ဗ၊ အချင်း၊ တံ သင်သည်၊ ဂစ္ဆ၊ သွားချေနှာ
 ဟိတွာ၊ ရေချိုး၍၊ အာဂစ္ဆာဟိတိ၊ လာခဲ့လောဟု၊ အတ္တနော မိမိ၏၊ ပုရိ
 သေန၊ ယောကျ်ားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ နဟာနတိတ္ထံ၊ ရေချို ဆိတ်ကို၊
 ပေသသိ၊ စေလေ၏၊ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း ဗာရာဏသီယံ၊
 ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ဥဿဝေါ၊ ပွဲသဘင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထို
 အခါ၌၊ ဗာရာဏသီဝါသီနော၊ ဗာရာဏသီပြည်သူပြည်သားတို့သည်၊ ပါ
 ဘောဝ၊ စေစောကသာလျှင်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ သာယံ၊ ညချမ်း

၃၄၀ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

အခါ၌၊ သုတ္တန်ဝတ္ထုနိဝတ္ထာ၊ စင်ကြယ်သော အဝတ်ကိုဝတ်ကုန်လျက်၊ မာလာ
ဂန္ဓာဒိနိ၊ ပန်းနံ့သာ အစရှိသည်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ကဿပဿ၊
ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ မဟာစေတီ
ယံ၊ မဟာစေတီတော်ကို၊ ဝဋ္ဋိတုံ၊ ရှိခိုးအံ့သောငှါ၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏၊
သောဝနစရကော၊ ထိုတောမူဆိုးသည်၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ မဟာဇနော၊ လူများ
အပေါင်းသည်၊ ကုဟိ၊ အဘယ်အရင်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားမည်နည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေးလေ၏၊ ဝိဘာရံ၊ ကျောင်းကော်သို့၊ စေတီယံ၊ စေတီတော်
ကို၊ ဝဋ္ဋနတ္ထာယ၊ ရှိခိုးအံ့သောငှါ၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့သောစကား
ကိုလည်း၊ သုတွာ၊ ကြားရ၍၊ သယမ္ပိ၊ မိမိသည်လည်း၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ
၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဟရိတာလမ္ဗနောသိလာဒိဟိ၊ ဆေးဒါန်းခြင်းသိလာ
အစရှိကုန်သော၊ နာနပ္ပကာရေဟိ၊ အထူးထူးအပြားပြားတို့ဖြင့်၊ စေတီယေ၊
စေတီတော်၌၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကရောန္တေ၊ ပြုကုန်သော၊ မနုဿ၊ လူတို့
ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ကိဋ္ဌိစိတြိ၊ တစ်စုံတစ်ခုဆန်းကြယ်သော လှူတွပ်ဝတ္ထုကို၊
ကာတုံ၊ ပြုအံ့သောငှါ၊ အဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍၊ တံစန္ဒနံ၊ ထိုစန္ဒကူးကို
ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ မဟာစေတီယေ၊ မဟာစေတီ၌၊ သုဝဏ္ဏိဋ္ဌကာနံ၊ ရွှေအုတ်
တို့၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ကံသပါတိမတ္တံ၊ ကြေးခွက်ပမာဏရှိသော မဏ္ဍလံ၊
အဝန်းအတွင်ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ အထးထိုအခါ၌၊ တတ္ထ၊ ထိုစန္ဒကူး
အတွက်၌၊ သူရိယုဂ္ဂမနဝေလသယံ၊ နေအရုဏ်တက်သောအခါ၌၊ သူရိယ
ရသ္မိယော၊ နေ၏အရောင်တို့သည်၊ ဥပဋ္ဌဟိံ သု၊ ထင်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုမူဆိုး
သည်၊ တံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်ရ၍၊ ပသိဒိ၊ ကြည်ညို၏၊ ပတ္ထနဉ္စ၊
ဆုတောင်းခြင်းကိုလည်း၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယတ္ထယတ္ထ၊ ဘ
ဝေ၊ အကြင်အကြင်ဘဝ၌၊ နိဗ္ဗတ္တာမိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဤဒိသိယော၊ ဤ
စန္ဒကူးနှစ်နှစ်တူသော၊ ရသ္မိယော၊ အရောင်တို့သည်၊ ဥရေ၊ ရင်၌၊ ဥဋ္ဌဟိံ သု
ပေါက်စေကုန်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္ထနဉ္စ၊ ဆုတောင်းခြင်းကိုလည်း၊
အကာသိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထိုတောမူဆိုးသည်၊ နာလံကတွာ၊ ရတေခြင်းကို
ပြု၍၊ တာဝတိံသေသု၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊
ထဿ၊ ထိုနတ်သား၏၊ ဥရေ၊ ရင်ဘတ်၌၊ ရသ္မိယော၊ အရောင်တို့သည်၊ စန္ဒ
မဏ္ဍလံဝိယ၊ လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့၊ ဥဋ္ဌဟိံ သု၊ ပေါက်ကုန်၏၊ အဿ၊ ထိုနတ်
သား၏၊ ဥရေ၊ ရင်၌၊ မဏ္ဍလံ၊ အဝန်းသည်၊ ဝိရောစတိ၊ ထွန်းပ၏၊ နံ၊ ထိုနတ်
သားကို၊ စန္ဒာဘော၊ စန္ဒာဘအမည်ရှိသော၊ ဧဝသုတ္တောတွေဝ၊ နတ်သား
ဟူ၍သာလျှင်၊ ဇာနိံ သု၊ သိကြကုန်၏၊ သော၊ ထိုစန္ဒာဘနတ်သားလုလင်

သညံ၊ တောယသမ္ပတ္တိယာ၊ ထိုသို့ သောပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ ဆသုဓေဝလော
ကေသု၊ နတ်ပြည့်ခြောက်ထပ်တို့၌၊ အနုလောမပဋိလောမံ၊ အနုလုံပဋိလုံ၊
ကေဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ် သူသောဘုရားရှင်တို့၏ တရသော အကြားကို၊ ခေပေတွာ၊
ကုန်စေ၍၊ အမှောက်၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ပွင့်
ထောင်မူ သည်ရှိသော်၊ သာဝတ္ထိပံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဖြိ ဟူဏမဟာသသလ
ကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမဟာသသလအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးဘဝအ
တူသလျှင်၊ အဿ၊ ထိုသတို့သား၏၊ ဥရေ၊ ရင်၌၊ စန္ဒမဏ္ဍလသဒိသံ၊ လ
ပြည့်ဝန်းနှင့်တူသော၊ ရသိမဏ္ဍလံ၊ အရောင်အဝန်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်
၏၊ အဿ၊ ထိုသတို့သားအား၊ နာမကရုဏဒိဝသေဝ၊ အမည်မှည့်အံ့သော
နေ၌ ဘား၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ တံ
မဏ္ဍလံ၊ ထိုရင်၌ပါသော အဝန်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အယံကု
မာ၊ ရာ၊ ဤသတို့သားသည်၊ ခညပုညလက္ခဏာ၊ အလွန်တုန်းလက္ခဏာရှိ
ပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိမ္ဘိတာ၊ အံ့ဩကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ စန္ဒာဘောတွေဝနာ
မံ၊ စန္ဒာဘဟူသော အမည်ကိုသာလျှင်၊ အကံသု၊ မှည့်ကြကုန်၏၊ တံ၊ ထို
စန္ဒာဘသတို့သားကို၊ ဝယပတ္တံ၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ကို၊ ဂဟေတွာ၊
သိမ်းပိုက်၍၊ အလင်္ကရိ၊ ဘွဲ့၊ တန်းဆာဆင်၍၊ ပဉ္စကဉ္စကံ၊ ပုဆိုးသင်တိုင်း
ကို၊ ပါရပေတွာ၊ ရုံစေ၍၊ ရထ၊ ရထား၌၊ အာရောပေတွာ တင်၍၊ အယံ၊
ဤသတို့သားသည်၊ မဟာဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာကြီးပေးတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပူဇေတွာ၊ ပူဇော်ကြ၍၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ စန္ဒာဘံ၊ စန္ဒာဘလုလင်ကို၊
ပဿတိ၊ မြင်ရ၏၊ သော၊ ထိုမြင်ရသောသူသည်၊ ယသ၊ နေဒိနိ၊ အခြံအရံ
ဥစ္စာစည်းစိမ်အစရှိသည်တို့ကို၊ လဘိဿတိ၊ ရလတ္တံ့၊ သမ္ပရာယဉ္စ၊ တမ
လွန်ဘဝ၌လည်း၊ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သားရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒ္ဓန္ဓာ
သေန္တော၊ ကြွေးကျော်ကုန်လျက်၊ ဂါမနိဂမရာဇဋ္ဌာနိသု၊ ရွာနိဂုံးမင်းနေပြည်
တို့၌၊ အာဟိဏ္ဏန္တိ၊ ဟုည့်ပတ်ကုန်၏၊ ဂတဂတဋ္ဌာနေ၊ ရောက်ရာရောက်ရာ
အနုတ်၌၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ သော၊ အိုအချင်းတို့၊ ဧသော ဤလုလင်သည်
စန္ဒာဘောနာမကိရ၊ စန္ဒာဘလုလင်မည်သတတ်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊
ဧတံ၊ ဤလုလင်ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်ရ၏၊ သော၊ ထိုမြင်ရသောသူသည်၊ ယသ
နေသဂ္ဂဒိနိ၊ အခြံအရံဥစ္စာနတ်ရွာအစရှိသည်တို့ကို၊ လဘိဿတိ၊ ရလတ္တံ့၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဓတ္တံ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဥပရူပရိစ၊ ထင်ခါထင်ခါလျှင်၊ အာ
ဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သကသဇမ္ဗုဒ္ဓိပေါ၊ အလုံးစုံသောဇမ္ဗုဒ္ဓိပါ
ကျန်းသည်၊ စလိ၊ တုန်လှုပ်၏၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဝုဓ္မဟတ္ထကာ

၃၄၂ ဆုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တထိယတွဲ၊

နံ၊လက်ချည့်သက်သက်ဖြစ်ကုန်သော၊အာဂတနံ၊ လာကုန်သောသူတို့
အား၊ နဒေသန္တိ၊ မပြုလေကုန်၊ သတံဝါ၊ အရာသောဥစ္စာကို လည်း
ကောင်း၊သဟသံဝါ၊တထောင်သောဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ဂဟတွာ၊
ယူ၍၊အာဂတာနမေဝ၊လာကုန်သောသူတို့အားသာလျှင် ဒေသန္တိ၊ပြုကုန်
၏၊ဧဝံ၊ဤသို့၊စန္ဒာဘံ၊စန္ဒာဘလုလင်ကို၊ ဂဟတွာ၊ယူ၍၊အနုပိစန္ဒော၊
အစဉ်မပြတ်ထည့်ပတ်ကုန်သော၊ ပြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ကမေန၊
အစဉ်သဖြင့်၊ သာဝတ္ထိံ၊သာဝတ္ထိပြည်သို့၊အနုပုတ္တာ၊ ရှေးတော်လာကုန်၏၊
တေနစသမယေန၊ထိုအခါ၌လည်း၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ပဝတ္ထိ
ဓမ္မစက္ကော၊ ဓမ္မစကြာ တရားတော်ကို လည်စေပြီးသော်၊ အနုဝုဗ္ဗေန၊
အစဉ်သဖြင့်၊ သာဝတ္ထိံ၊သာဝတ္ထိပြည်သို့၊အာဂတံ၊ ကြွလာတော်မူ၍၊
သာဝတ္ထိသံ၊သာဝတ္ထိပြည်၌၊ဇေတဝနေ၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ဗဟုဇ
နဟိတာယ၊များစွာသောလူတို့၏အကျိုးငှါ၊ ဓမ္မံ၊တရားကို၊ဒေသန္တော၊
ဟောတော်မူလျက်၊ ဝိဟရတိ၊နေတော်မူ၏၊အထ၊ထိုအခါ၌၊ စန္ဒာတော၊
စန္ဒာဘလုလင်သည်၊သာဝတ္ထိံ၊သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ပတွာ၊ရှောက်လာသည်
ရှိသော်၊သမုဒ္ဒပက္ခန္ဓကုန္ဒဒီဝိယ၊သမုဒ္ဒရာသို့ဝင်သောမြစ်ငယ်ကဲ့သို့၊အပါ
ကဇော၊မထင်ရှားနိုင်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊စန္ဒာတောတိ၊စန္ဒာဘဟူ၍
ဘဏန္တောပိ၊ပြောဆိုသောသူမျှလည်း၊နတ္ထိ၊မရှိ၊သော၊ ထိုစန္ဒာဘလုလင်
သည်၊သာယနသမယေ၊ညချမ်းအခါ၌၊မဟာဇနကာယံ၊ လူများအပေါင်း
ကို၊မာလာဂန္ဓာဒီနိ၊ပန်းနံ့သာအစရှိသည်ကိုကို၊ အဒါယ၊ယူ၍၊ဇေတဝ
နာဘိမုခံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ရှေးရှု၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကြသည်ကို၊
ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊တုဓမ္မသင်တို့သည်၊ကုဟိံ၊အဘယ်အရပ်သို့၊ဂစ္ဆထ၊သွား
ကြကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊မေး၏၊လောကေ၊ လောက၌၊ ဗုဒ္ဓေါ၊
ဘုရားသည်၊ဥပ္ပန္နော၊ဖြစ်တော်မူ၏၊သော၊ထိုဘုရားသည်၊ဗဟုဇနဟိတာ
ယ၊များစွာသောလူအပေါင်းတို့၏အစီးအပွားအလို့ငှါ၊ဓမ္မံ၊တရားတော်ကို
ဒေသတိ၊ဟောတော်မူ၏၊တံဓမ္မံ၊ထိုတရားတော်ကို၊သောတံ၊နာအံ့သော
ငှါ၊ဇေတဝန်၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့၊မယံ၊ငါတို့သည်၊ဂစ္ဆာမ၊သွား
ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တော၊ဆိုသည်ရှိသော်၊ တေသံ၊ထိုလူတို့၏၊ ဝေဓံ၊
စကားကို၊သုတွာ၊ကြားရ၍၊သောပိ၊ထိုစန္ဒာဘလုလင်သည်လည်း၊ပြာဟ္မ
ဏာဂဏပရိဝုတော၊ ပုဏ္ဏားအပေါင်းမြီရံလျက်၊ တထေဝ၊ထို အတူသာ
လျှင်၊အဂမာသိ၊သွားလေ၏၊ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေသ္မိံသမ
ယေ ထိုအခါ၌၊ဓမ္မသဘာယံ၊တရားသဘင်၌၊ ဝရဗုဒ္ဓါသနေ၊မြတ်သော

တုရားနေရာ၌၊ နိဿိန္ဒောဝ၊ နေတော်မူသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စန္ဒာ
 တော၊ စန္ဒာဘဝုဏ္ဏားလှလင်သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္က
 မိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ မရပေမိုသန္ဓာရံ၊ ကောင်းသောစကားအစုအစပ်ကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဿိဒိ၊ နေ၏၊
 တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ အဿ၊ ထိုစန္ဒာဘဝုဏ္ဏား၏၊ အာလောကော၊
 ရင်ဘတ်၌အရောင်သည်၊ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်လေ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဗုဒ္ဓါ
 လောကံဿ၊ တုရားရှင်တို့၏အရောင်တော်၏၊ သမိပေ၊ အနီ ဖြင့်သော၊ အ
 သိကိဟတ္ထန္တန္တရေ၊ အတောင်ရှစ်ဆယ်၏အတွင်း၌၊ အညော၊ တပါးသော
 အာလောကော၊ အရောင်းအလင်းသည်၊ နာဝိဟောတိ၊ မဖြစ်သောအာ
 လောကော၊ ထိုအရောင်သည်၊ မေ၊ ငါအား၊ နဋ္ဌောတိ၊ ပျက်ခဲ့ပြီဟိ၊ အနိဿိ
 ဒိတွာဝ၊ မထိုင်မူ၍သာလျှင်၊ ဥဠာသိ၊ တလေ၏၊ ဥဠဟိတွာစ၊ ထ၍လည်း၊
 ဂန္တု၊ သွားအံ့သောငှါ၊ အာရဇ္ဈေ၊ အားထုတ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုစန္ဒာ
 ဘလှလင်ကို၊ အညတဇျေ၊ တယောက်သော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊
 အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ စန္ဒာတ၊ စန္ဒာဘလှလင်၊
 ကိံ၊ အဘယ်သို့နည်း၊ သမဏဿ၊ ရဟန်းဖြစ်သော ရှင်ဂေါတမဌ၊ တိ
 တော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ သင်သွားသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟံ၊ ဆို၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တိတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ နဂစ္ဆာမိ၊
 မသွား၊ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ မေ၊ ငါ၏၊ အာလောကော၊ အလင်းသည်၊
 ဣမဿ၊ ဤရှင်ဂေါတမ၏၊ တေဇေန၊ တန်ခိုးအာနုဘော်အားဖြင့်၊ နသပ္ပဇ္ဇ
 တိ၊ မပြည့်စုံချေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုနဒေဝ၊ တာဝန်သျှင်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ပုရတော၊ ရှေ့တော်အပြင်၌၊ နိဿိဒိတွာ၊ နေ၍၊ ပါဒတလ၊ ခြေတ
 ဝါးတော်အပြင်မျှ၊ ပဠာယ၊ စ၍၊ ယာဂကေသဂ္ဂါ၊ စံတော်ဖျားတိုင်အောင်
 ရူပနိဿိလက္ခဏာဒိသမ္ပတ္တိံ၊ အဆင်းအရောင်လက္ခဏာအစရှိသည်တို့၏
 ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သမဏော၊ ရဟန်းတော်ဖြစ်သော၊ ဂေါတ
 မော၊ ဂေါတမသည်၊ မဟေသက္ခော၊ ကြီးကျယ်သောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိ
 ၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဥရေ၊ ရင်ဘတ်၌၊ အပ္ပမတ္တကော၊ အနည်းမျှသော၊ အာလော
 ကော၊ အရောင်သည်၊ ဥဠိတော၊ ထင်၏၊ တာဝတကေနဝိ၊ ထိုမျှလောက်
 သောအရောင်ဖြင့်လည်း၊ မံ၊ ငါကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏား
 တို့သည်၊ သကလဇမ္ဗုဒ္ဓိပံ၊ အလုံးစုံသောဇမ္ဗုဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဝိစရန္တိ၊ ထည့်
 လည်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝရလက္ခဏသမ္ပတ္တိသမန္နာဂတဿ၊ မြတ်သော
 လက္ခဏာတော်၏ပြည့်စုံခြင်းနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သမဏဿ၊ ရဟန်း

၃၄၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

တော်ဖြစ်သော၊ ဂေါတမဿ၊ ဂေါတမဘုရားအား၊ မာရော၊ ငါဟူသော၊ မာ
 နသည်၊ နေဝ အတ္တိ၊ မရှိ၊ အဗျော၊ မာန်မူခြင်းသည်၊ နအတ္တိ၊ မရှိ၊ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်၊ ဇေ
 ကနိ၊ အယံ သမဏော၊ ဤရဟန်းသည်၊ အနောမဂုဏသမန္နာဂတော၊ မြတ်
 သောဂုဏ်ကျေးဇူးရှိပြည့်စုံတော်မူပေ၏၊ ဒေဝမန္တဿ သနံ၊ နတ်လူတို့၏၊
 သတ္တဝ၊ သရာသည်၊ ဘဝဿ ဘိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတိဝိယ၊ အလွန်
 လျှင်းပသန္တမိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ အဘိပါဒေတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ ယသ္မိ၊ တောင်း
 ပန်လေ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အညတရံ၊ တယောင်သော၊ ထေ
 ရံ၊ မထေရ်ကို၊ နံ၊ ထိုစန္ဒာဘလုလင်ကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပဗ္ဗာဇေဟိ၊ ရဟန်း
 ပြုလေသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာပေသိ၊ စေတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုမထေရ်
 သည်၊ တံ၊ ထိုစန္ဒာဘလုလင်ကို၊ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဧ၊ စပဉ္စ
 ကကမ္မဋ္ဌာနံ၊ တစပဉ္စကကမ္မဋ္ဌာနကို၊ အာရမိက္ခိ၊ ကြား၏၊ သော၊ ထိုစန္ဒာဘ
 လုလင်သည်၊ ဝိပဿသနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ အာရတိတွာ၊ အာရတိ၍၊ နမိဇေ
 နော၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်
 ၍၊ စန္ဒာဘတ္တေ၊ ချေတိ၊ စန္ဒာဘအမည်ရှိသော မထေရ်ဟူ၍၊ ဝိသုတော၊
 ကျော်စောသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုစန္ဒာဘမထေရ်ကို၊ အာရတ္တံ၊
 အကြောင်းပြု၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ကထံ၊ စကားကို၊ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊
 ဖြစ်စေကုန်၏၊ ကိံ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်စေကုန်သနည်း၊ အာရ
 သော၊ ငါရှင်တို့၊ ကိံ နှုခေါ၊ အဘယ်သို့နည်း၊ စန္ဒာဘံ၊ စန္ဒာဘမထေရ်ကို၊
 အဒ္ဓသံသု၊ မြင်ဘူးကုန်၏လော၊ တော၊ ထိုမြင်ရဘူးသောလူတို့သည်၊ ယသံ
 ဝါ၊ အခြံအရံကို လည်းကောင်း၊ နနံ ဝါ၊ ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ လသံ သု၊
 ရှေ့ကုန်၏၊ သဂ္ဂံ ဝါ၊ နတ်ပြည်သို့လည်း၊ ဂစ္ဆိံ သု၊ သွားကုန်၏၊ စက္ခု၊ ရှိရိကရူပံ၊
 စက္ခုရှိရုံဖြစ်သောရူပါရုံကို၊ ဝောနဒဿနေန၊ ထိုသို့မြင်သဖြင့်၊ သုဒ္ဓိံ ဝါ၊
 စင်ကြယ်ခြင်းသို့လည်း၊ ပါဂုဏီ သု၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထံ၊
 စကားကို၊ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အဿ၊ ထိုစန္ဒာဘမထေရ်၏၊ အဗ္ဗုပ္ပတ္တိယံ၊ အဗ္ဗုပ္ပတ္တိကြောင့်၊ ဣဒံ သုတ္တံ၊
 ဤသုတ်ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုသုတ်၌၊ ပဌမဂါထာယ၊ ပဌမဂါထာ၏၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊
 အတ္တော၊ အနက်ကို၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအင်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ဝေရူပေန၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဒဿနေန၊ မြင်လေသဖြင့်၊ သုဒ္ဓိ၊ စင်
 ကြယ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အပိဝေခါ၊ စင်စစ်သော်လည်းကောင်း၊ ကိလေသမ

လိနတ္ထာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အညစ်အကြေးရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ အသုဒ္ဓါ၊ မစင်ကြယ်နိုင်၊ ကိလေသာရောဂါနံ၊ ကိလေသာတည်းဟူ
 သော အနာတို့၏ အဝိဂမာ၊ မကင်းနိုင်သောကြောင့်၊ သရောဂမေဝ၊ ရော
 ဂါရှိသည်သာဖြစ်သော၊ စန္ဒာတံ၊ စန္ဒာဘအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏံဝါ၊
 ဝုဏ္ဏားကိုလည်းကောင်း၊ အညံ၊ တံပါးသော၊ ဝေရုပုံဝါ၊ ဤသို့သဘောရှိ
 သောသူကိုလည်းကောင်း၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဒိဋ္ဌိဂတိကော၊ မှားသော အယူသို့
 လားသော သဘောရှိသော၊ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်၊ အဘိဇာနာတိ၊ သိဇံ၊
 သုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်သော၊ ပရမံ၊ မြတ်သော၊ အရောဂံ၊ အနာမရှိသည်ကို၊ အဟံ
 ဝါသည်၊ ပဿာမိ၊ မြင်ရ၏၊ ဒိဋ္ဌိသင်္ခါတေန၊ မှားသော အယူဟုဆိုအပ်
 သော၊ တေနစဒဿနေ၊ ထိုသို့သော အမြင်ဖြင့်၊ နရဿ၊ လူအပေါင်းအား၊
 သံသုဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာစင်ကြည်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊
 အဘိဇာနန္တော၊ သိသော၊ သောဗာလော၊ ထိုသူမိုက်သည်၊ တံဒဿနံ၊
 ထိုသို့သော မြင်ခြင်းကို၊ ပရမန္တိ၊ မြတ်၏ဟု ဥက္ကာ၊ သိ၍၊ တသ္မိံဒဿနေ၊
 ထိုသို့ သာ မြင်းခြင်း၌ သုဒ္ဓါ၊ နုပဿိ၊ စင်ကြယ်၏ဟု အစဉ်အတိုင်း အမြင်
 ရှိသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ တံဒဿနံ၊ ထိုသို့အပေါ်ရူပါရုံမြင်ခြင်းကို၊
 မဂ္ဂဉာဏန္တိ၊ အကြောင်းကို သိသောဉာဏ်ဟူ၍၊ ပစ္စေတိ၊ ယုံကြည်၏၊
 တံပန၊ ထိုအမြင်သည်ကား၊ မဂ္ဂဉာဏံ၊ အကြောင်းကို သိသောဉာဏ်သည်၊
 နဘာဘိ၊ မဖြစ်၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌေန စေသုဒ္ဓိတိ၊ ဒိဋ္ဌေနစေသုဒ္ဓိဟူ
 သော၊ နုတိယဂါထံ၊ နုတိယဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တဿာ၊
 ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
 ရူပဒဿနသင်္ခါတေန၊ ရူပါရုံကိုမြင်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ တေနဒိဋ္ဌေန၊
 ထိုအမြင်ဖြင့်၊ နရဿ၊ လူအပေါင်းအား၊ ကိလေသသုဒ္ဓိ၊ ကိလေသာ၏
 စင်ကြယ်ခြင်းသည်၊ ယဒိဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ တေနဝါဉာဏေန၊
 ထိုရူပါရုံကိုမြင်သော ဉာဏ်ဖြင့်လည်း၊ သောနရော၊ ထိုသူသည်၊ ဇာတိ
 အာဒိဒုက္ခံ၊ ဇာတိအစရှိသောဆင်းရဲကို၊ ယဒိပဗောတိ၊ အကယ်၍စွန့်အံ့၊
 ဇေံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အရိယမဂ္ဂတော၊ အရိယမဂ်တရား
 မှ၊ အညန၊ တပါးသော၊ အသုဒ္ဓိမဂ္ဂေနဝ၊ မစင်ကြယ်သော မဂ်တရား
 ဖြင့်သာလျှင်၊ သောနရော၊ ထိုသူသည်၊ သုဏ္ဏတိ၊ စင်ကြယ်၏၊ ရာဂါဒိ
 ဥပဓိတိ၊ ရာဂအစရှိသော ဥပဓိတို့ဖြင့်၊ သဥပဓိကောဝေ၊ ဥပဓိရှိသော
 သူသည်သာလျှင်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ သုဏ္ဏတိ၊ စင်ကြယ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာပန္နော၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇေံဝိဇော၊

၃၄၆ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျ-တတိယတွဲ။

ဤသို့သော စိရင်ခြင်းသည်။ နသုဏ္ဏတိ၊ ကိလေသာမှ မစင်ကြယ်လေ။
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌိဟိနံ၊ ယုတ်သောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူကို၊ ပါဝ၊ ဆိုလော၊
တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝဒါနံ၊ ဆိုကုန်သောသူတို့၏၊ ဒိဋ္ဌိ
ယေဝ၊ အယူသည်သာလျှင်၊ ဟိနံ၊ ယုတ်၏၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
ကော၊ မှားသောအယူရှိသောသူတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထေတိ၊ ပြောဆို၏၊
ဒိဋ္ဌိအနုရူပံ၊ မှားသောအယူအားလျော်စွာ၊ လောကော၊ လောကသည်၊
သဿတော၊ မြဲ၏၊ ဣတိ၊ အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ တထာ၊ တထာ၊ ထို
ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝဒန္တိ၊ ပြောဆိုကြကုန်၏။

နုပိဟ္မဏောတိ၊ နုပိဟ္မဏောအစရှိသောဂါထာသည်၊ တတိယဂါ
ထာ၊ တတိယဂါထာတည်း၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယောပန၊ အကြင်သူသည်ကား၊ ဗမဟိ
တပါပတ္တာ၊ မကောင်းမှုကိုအပပြုပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပြာဟ္မဏော၊
ပြာဟ္မဏသည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောပြာဟ္မဏော၊ ထိုမကောင်းမှုမှ
အပပြုပြီးသောသူသည်၊ မဂ္ဂေန၊ မင်္ဂတရားဖြင့်၊ အမိဂတာသဝက္ခယော၊
ရအပ်သောအာသဝက္ခယဉာဏ်ရှိသော၊ ခိဏာသဝပြာဟ္မဏော၊ ကုန်ပြီး
သောအာသဝရှိသောပြာဟ္မဏသည်၊ အရိယမဂ္ဂဉာဏတော၊ အရိယမင်္ဂ
ဉာဏ်မှ၊ အညေန၊ တပါးသော၊ ဥပ္ပန္နေန၊ ဖြစ်သော၊ မိစ္ဆာဉာဏေန၊ မှား
သောဉာဏ်ဖြင့်၊ အတိမင်္ဂလသမတရူပသင်္ခါတေ၊ အလွန်မင်္ဂလာဟုခေါ်
သမုတ်အပ်သောအဆင်းသဏ္ဌာန်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဒိဋ္ဌေဝ၊ ရူပါရုံ၌လည်း
ကောင်း၊ တထာဝိသေဒ္ဓသင်္ခါတေ၊ ထိုသို့အပြားရှိသောအသံဟုဆိုအပ်
သော၊ သုတေတ၊ သဒ္ဓါရုံ၌လည်းကောင်း၊ အဝီတိက္ကမသင်္ခါတေ၊ မလွန်
ကြူးအပ်သည်ဟုဆိုအပ်သော၊ သီလေတ၊ အလေ့အကျက်၌လည်းကောင်း၊
ဟတ္ထိဝတာဒိဘောဒေ၊ ဆင်တို့အကျင့်အစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြားသော၊ ဝတေ
တ၊ အကျင့်၌လည်းကောင်း၊ ပထဝီအာဒိဘောဒေ၊ ပထဝီဓာတ်အစရှိသည်
တို့ဖြင့်ပြားသော၊ မုတေတ၊ မုတာရုံ၌လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပန္နေန၊ ဖြစ်သော၊
မိစ္ဆာဉာဏေန၊ မှားသောဉာဏ်ဖြင့်၊ သုဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ နအာဟ၊
ဟောတော်မူသောသံ၊ အကြွင်းဖြစ်သောစကားကို၊ အဿပြာဟ္မဏဿ
ထိုစန္ဒာဘာပုဏ္ဏားလုလင်၏၊ ဝဏ္ဏဘာဏနတ္ထံ၊ ကျေးဇူးကို မြီးမွမ်းအံ့သော
ဌ၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်ဟောမူအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုစန္ဒာဘာပုဏ္ဏားကို၊ တေ
ဓာတုကပုညေတ၊ ထိုဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်သောကုသိုလ်၌လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗ
တ္ထိံ၊ အလုံးစုံသော၊ ပါပေတ၊ မကောင်းမှုအကုသိုလ်ကံ၌ လည်းကောင်း။

တဿ၊ ထိုမကောင်းမှုကံကို၊ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 အနုပလိတ္တော၊ လိမ်းကြံခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုစော
 သုဒ္ဓိကဝဂ်တရားကို၊ အတ္တဒိဋ္ဌိယာဝ၊ အတ္တဒိဋ္ဌိကိုလည်းကောင်း၊ ယဿ
 ကဿဝိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဂဟဏဿဝ၊ အယူမိစ္ဆာကိုလည်းကောင်း၊
 ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တဉ္စဟော၊ အတ္တဉ္စဟမည်
 ၏၊ ဝုညဘိသင်္ခါရာဒိနံ၊ ဝုညဘိသင်္ခါရအစရှိသည်တို့ကို၊ အကရဏ
 တော၊ မပြုသောအားဖြင့်၊ ဣမေ၊ ဤလောက၌၊ ပဏ္ဍိဗ္ဗမာနောတိ၊ တေဘူက
 ဝဂ်တရားကိုပြုသောသူဟူ၍၊ နဝုစ္စတိ၊ မဆိုအပ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နံ၊ ထို
 စန္ဒာဘမထေရ်ကို၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ပသံသန္တော၊ ခြီးမွင်းတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သဗ္ဗသေဝ၊ အလုံးစုံသလျှင်ဖြစ်သော၊ အဿ၊ ထို
 နောက်ဖြစ်သောပုဒ်၏၊ ပုရိမပါဒေန၊ ရှေးဖြစ်သောပါဒနှင့်၊ သဗ္ဗန္ဓာ၊ စင်
 ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

ဝုညစ၊ ကောင်းမှုကုသိုလ်၌လည်းကောင်း၊ ပါပေစ၊ မကောင်းမှုအကု
 သိုလ်၌လည်းကောင်း၊ အနုပလိတ္တော၊ မလိမ်းကျံသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တဉ္စဟော
 အတ္တဒိဋ္ဌိကိုစွန့်၏၊ ဣမေန၊ ဤလောက၌ကား၊ ပဏ္ဍိဗ္ဗမာနော၊ ပြုကျင့်သော
 တရားသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိလေပြီ၊ ဗြာဟ္မဏော၊ မကောင်းမှုကိုအပပြုပြီးသော
 သူသည်၊ အညတော၊ တပါးသောအကြောင်းတရားဖြင့်၊ သုဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်
 ခြင်းကို၊ နအာဟ၊ ဟောတော်မူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထော၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယေဒိဋ္ဌိဂတိကာ၊ အကြင်မှားသောအယူရှိသောသူတို့
 သည်၊ အညတော၊ တပါးသောအကျင့်တရားအားဖြင့်၊ သုဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်
 ခြင်းကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တေဝံ၊ ထိုသူတို့၏၊ တဿာဒိဋ္ဌိယာဝ၊ ထိုမှား
 သောအယူ၏၊ အနိဗ္ဗာဏဘာဝံ၊ မရှုက်ဆောင်နိုင်သည်၏ အဖြစ်ကို၊
 ဒေဿန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပုရိမံပဟာယာဂါထံ၊ ပုရိမံပ
 ဟာယအစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊
 အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်၊ အညတော၊ တပါးသောအကျင့်တရားဖြင့်၊ သုဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်
 သောအယူရှိကုန်သည်၊ သမာနာပိ၊ ဖြစ်ကုန်သော်လည်း၊ ယဿာဒိဋ္ဌိယာဝ၊
 အကြင်မှားသောအယူကို၊ အပ္ပဟိနတ္တာ၊ မဂ်ဖြင့်မပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဂဟဏမုပ္ပနံစ၊ မှားသောအယူကိုယူခြင်းလွှတ်ခြင်းသည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပုရိမသတ္တာရဝါဒံ၊ ရှေးဆရာတို့၏မှားသောအယူကို၊
 ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ အပရံ၊ တပါးကို၊ နိသိတာ၊ ခြီးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဩဇာ

၃၄၀ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

သင်္ခါတာယ၊ ဩဇာဟု ဆိုအပ်သော၊ အနုဂတာယ၊ အစဉ်အတိုင်း
 လျှောက်၍ဖြစ်တတ်သော၊ တာယတဏှာယ၊ ထိုလောဘသည်၊ အဘိတူ
 တာ၊ အလွန်နှိပ်စက် အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရာဂါဒိဘေဒံ၊ ရာဂစသည်
 အပြားရှိသော၊ သင်္ခါကာဝိသြိခြင်းကို၊ နတရန္တိ၊ မကူးမြောက်နိုင်ကုန်၊ တဉ္စ၊
 ထိုဗြဟ္မဿတတ်သော ဘဏ္ဍာလောဘကိုလည်း၊ အတန္တော၊ မကူးမြောက်
 နိုင်သောသူရှိသည်၊ မက္ခဇော၊ တောမျောက်သည်၊ သာဓံ၊ သစ်ခက်ကို၊
 ဥဂ္ဂဏန္တိဣဝစ၊ ကိုင်လည်းကိုင်ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ နိဿဇ္ဇန္တိ၊
 လွှတ်လည်းလွှတ်ကုန်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ တံတံဓမ္မံ၊ ထိုထိုသို့သော
 တရားကို၊ ဥဂ္ဂဏန္တိ စ၊ ယူလည်းယူကုန်၍၊ နိဿဇ္ဇန္တိ စ၊ လွှတ်လည် လွှတ်
 ကုန်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စမဂါသာယ၊ ငါးခုမြောက်သောဂါထာနှင့်၊ သမ္ပန္နော၊
 စပ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၍၊ ဒိဋ္ဌိဟိနံပါဝတထာဝဒါနန္တိ၊ ဒိဋ္ဌိဟိနံပါ
 ဝတထာဝဒါနံဟူ၍၊ ယောစသော၊ အကြင်သူကိုလည်း၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်
 ၍၊ သော၊ ထိုမှားသော အယူရှိသောသူသည်၊ သယံ၊ မိမိကိုယ်တိုင်း၊ သမာ
 ဒါယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဥဂ္ဂဏှာတိ၊ သင်ယူ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကာတဗ္ဗော၊
 ပြုအပ်၍၊ တတ္ထံ၊ ထိုသယံသမာဒါယအစရှိသောဝုဒ်၌၊ သယန္တိ၊ သယံဟူ
 သည်ကား၊ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်း၊ သမာဒါယာတိ၊ သမာဒါယဟူသည်ကား၊
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝတာနိတိ၊ ဝတာနိဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထိတောဒိနံ၊ ဆင်၍
 အကုသုတ္တံအစရှိသည်တို့ကို၊ ဥဂ္ဂာဝစန္တိ၊ ဥဂ္ဂာဝစံဟူသည်ကား၊ အပရာပရံ၊
 ထိုမှဤမှတပြောင်းပြန်ပြန်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဟိနပဏိတံ၊ ယုတ်သောဘဝ
 ဖြတ်သောဘဝကို၊ သတ္တာရေတော၊ ဆရာတယောက်မှ၊ သတ္တာရာဒိံ၊ ဆရာ
 တယောက်အစရှိသည်သို့၊ သညသတ္တောတိ၊ သညသတ္တောဟူသည်ကား၊
 ကာမသညာဒိသု၊ ကာမသညာအစရှိသည်တို့၌၊ လဂ္ဂေါ၊ ကပ်ငြိသော၊ ဝိဒ္ဓါ၊
 စဝေဒေဟိ သမေစ္စဓမ္မန္တိ၊ ဝိဒ္ဓါစဝေဒေဟိသမေစ္စဓမ္မံဟူသည်ကား၊ ပရ
 မတ္ထဝိဒ္ဓါစ၊ ဖြတ်သောနိဗ္ဗာန်ကိုလည်းသိထားသော၊ အရဟတာ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ စတုဟိ၊ လေ၊ ပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂဉာဏဝေဒေဟိ၊ မဂ်ဉာဏ်ဟုဆိုအပ်
 သောဝေဒတို့ဖြင့်၊ စတုသစ္စဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို၊ အဘိသမေစ္စ၊
 သိပြီး၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သေသံ၊
 အကြွင်းသည်၊ ပါကဋ္ဌမေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာကည်း၊ ။

သသဗ္ဗဓမ္မေသု ဝိသေနိတူတောယံကိပ္ပိဒိဋ္ဌံဝသုတံမုတံဝါတိ၊ သသဗ္ဗ
 ဓမ္မေသု ဝိသေနိတူတောယံကိပ္ပိ ဒိဋ္ဌံဝသုတံမုတံဝါဟူသည်ကား၊ တူရိ
 ပညော၊ မြေကြီးအထူးနှင့်တူသော ပညာရှိသော၊ သောနိဏာသဝေါ၊ ထို

ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သံကိဉ္ဇိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဒိဋ္ဌဝါ၊ ဖြင်အပ်သောရူပါ
 ရုံကိုလည်းကောင်း၊ သုတံဝါ၊ ကြားအပ်သော သဒ္ဓါရုံကိုလည်းကောင်း၊
 မုတံဝါ၊ နင်းအပ်လျက်အပ်တွေ့အပ်သော ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို လည်းကောင်း၊
 တေသု၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗဓမ္မသု၊ အလုံးစုံသောတရားတို့၌၊
 မာရသေနံ၊ မာရ်စစ်သည်ကို၊ ဝိနာသေတွာ၊ ဖျက်ဆီး၍၊ ပြုတဘာဝေန၊
 တည်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝိသေနိဘူတော၊ ဝိသေနိဘူတမည်၏၊ တမေဝ
 ဒသိန္တိ၊ တမေဝဒသိ ဟူသည်ကား၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 သုဒ္ဓဒသိ၊ စင်ကြယ်၏ဟုရှုလေ့ရှိသော၊ ဝိဝဋ်၊ စရန္တန္တိ၊ ဝိဝဋ်၊ စရန္တိဟူ
 သည်ကား၊ တဏှာဆဓနာဒိဝိဂမေန၊ တဏှာတည်းဟူသောအဓိကံမှောင်
 အကာကင်းသဖြင့်၊ ဝိဝဋ်၊ ဟင်းလင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ စရန္တိ၊ သွားထ
 သော၊ ကေနိဓလောကသ္မိ၊ ဝိကပ္ပေယျာတိ၊ ကေနိဓလောကသ္မိ၊ ဝိကပ္ပေယျ
 ဟူသည်ကား၊ ကေန၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဣဓလောကေ၊ ဤလောက၌၊ တဏှာ
 ကပ္ပေနဝါ၊ တဏှာဟူသော အကြံဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌိကပ္ပေနဝါ၊ မှား
 သော အယူဟူသော အကြံဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကောမိ၊ တစုံတယောက်
 သောသူသည်၊ ဝိကပ္ပေယျ၊ အထူးကြံ့နိုင်လေအံ့နည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တေန၊ ဆိုအပ်သော၊ ရာဂါဒိနာ၊ ရာဂအစရှိသည်မှ၊ တေသံ၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကောမိ၊
 တစုံတယောက်သောသူသည်၊ ဝိကပ္ပေယျ၊ အထူးကြံ့နိုင် လေအံ့နည်း၊
 ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

နကပ္ပယန္တိတိဂါထာယ၊ နကပ္ပယန္တိ ဟူသောဂါထာပုဒ်၌၊ သမ္မုန္နော၊ စပ်
 ရာဖြစ်သော၊ အတ္ထောစ၊ အနက်သည်လည်း၊ ကိဉ္ဇဘိယော၊ ဆိုဘွယ်ရှိသေး
 ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေတာဒိသာ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ သန္တော၊
 သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဖိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ကပ္ပါနံ၊ တဏှာကပ္ပဒိဋ္ဌိကပ္ပ
 ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပုရေက္ခာရာနဉ္စ၊ ရှေ့သွားခေါင်ဆောင်ဖြစ်ကုန်သော
 တရားတို့တွင်လည်း၊ ကေနမိ၊ တစုံတခုသောကပ္ပဖြင့်၊ နကပ္ပယန္တိ၊ မကြံ့
 နိုင်ကုန်၊ နပုရေက္ခာရာန္တိ၊ ရှေ့သွားခေါင်ဆောင်မပြုကုန်၊ ပရတ္ထံ၊ တလွန်
 ဘဝ၌၊ နကရောန္တိ၊ မပြုကုန်၊ နအစန္တိသုဒ္ဓိန္တိ၊ နအစန္တိသုဒ္ဓိ ဟူသည်ကား၊
 အကိရိယသဿတဒိဋ္ဌိ၊ အကိရိယဝါဒ အယူသဿတဝါဒအယူကို၊ တေ
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့သည်၊ အစန္တိသုဒ္ဓိန္တိ၊ စင်စစ်စင်ကြယ်၏ဟူ၍၊ နဝဒန္တိ၊
 မဆိုကုန်၊ အာဒါနဂန္တံ၊ ဂမိတံဝိဿန္တာတိ၊ အာဒါနဂန္တံ၊ ဂမိတံ ဝိဿန္တဟူ
 သည်ကား၊ ရူပါဒိနံ၊ ရူပါရုံအစရှိသည်တို့ကို၊ အာဒါယကတ္တာ၊ ခွဲလမ်း၍ယူ

အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ စတုဗ္ဗိခဗ္ဗိ၊ လေးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်
သော၊ အာဒါနဂန္ဓံ၊ အစွဲအတိုင်းအတုံးဖြစ်သောဂန္ဓကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
စိတ္တသန္တာနော စိတ်၏အစဉ်၌၊ ဂမိတံဗန္ဓံ၊ ဖွဲ့တတ်သောတရားကို၊ အရိယ
မဂ္ဂသတ္တေန၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသောခင်းဖြင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိဗိသုဒ္ဓိတွင်၊ ဖြတ်၍၊
သေသံ၊ ကြွင်းသောတရားသည်၊ ပါကုမ္မေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာတည်း။ ။

သိမာတိဂေါတိဂါထာ၊ သိမာတိဂေါဟူသော ဂါထာကို၊ ဘဂဝတာ
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧကပုဂ္ဂလာမိဋ္ဌာနာယ၊ တယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်
သည်သောက်တည်အပ်သော၊ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာတော်ဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်
တော်မူအပ်၏၊ အဿာ၊ ထိုဂါထာအား၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာယ၊ အနက်အဖွင့်နှင့်
သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ပုဗ္ဗသဒိသောဧဝ၊ ရှေးနှင့် တူသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊
သမ္ပန္နော၊ စပ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကိစ္ဆာဘိယျော၊ ဆိုဘွယ်ရှိ
သေး၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဤဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သောဘူရိပညော၊ ထို
မြေကြီးအထူးနှင့်တူသော ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်
သော၊ ကိလေသသိမာနံ၊ ဝိုင်းခြားအပ်သောကိလေသာတို့ကို၊ အတိတတ္ထော၊
လွန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သိမာတိဂေါ၊ သိမာတိဂမည်၏၊ ဗာဟိတပါ
ပတ္တာစ၊ မကောင်းမှုကိုအပပြုပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ ပြာဟူဇဏာ
ပြာဟူဇာမည်၏၊ ဣတ္ထန္တု၊ တဿစ၊ ဤသို့သောအပြား အထူးဖြင့်ဖြစ်ထ
သော၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်အား၊ ပရေစိတ္တံ၊ သူတပါး၏စိတ်ကို၊ ပုဗ္ဗေနိဝါ
သညာဇဏာဟိ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသညာဇာန်တို့ဖြင့်၊ ဥတွာဝါ၊ သိ၍လည်းကောင်း၊ မံ
သစက္ခု၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုဟိ၊ မံသစက္ခု၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုတို့ဖြင့်၊ ဒိသ္မာဝါ၊ မြင်ရသည်ဖြစ်၍
လည်းကောင်း၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုကို၊ သမုပ္ပဟိတံ၊ နှလုံးသွင်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊
တုဗ္ဗိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဘိနိဝိဇ္ဇံ၊ နှလုံးသွင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိ
ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောစ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊
ကာမရာဂါဒိအဘာဝတော၊ ကာမရာဂအစရှိသည်မရှိသောအားဖြင့်၊ နရာ
ဂရာဂါ၊ နရာဂရာဂမည်၏၊ ချပါချပရာဂါဘာဝတော၊ ချပရာဂအချပရာဂမရှိ
သောအားဖြင့်၊ နဝိရာဂရတ္ထော၊ နဝိရာဂရတ္ထမည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဝိရာဂဿ၊
ရာဂကင်းသော၊ တဿ၊ ထိုမြေကြီးအထူးနှင့်တူသော ပညာရှိသောရ
ဟန္တာအား၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ပရမံ၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဓ၊ ဤလော
က၌၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုသော၊ ဥပ္ပဟိတံ၊ နှလုံးသွင်းအပ်သောတရားသည်၊
ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ နဝိရာဂရတ္ထော၊
ရာဂဖြင့်တတ်ခြင်းသဘောမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အရဟတ္တနိက္ခုဇေန၊ အရဟတ္တ

၄-အဋ္ဌကဝဂ်-၄-သုဒ္ဓဋ္ဌကသုတ်၊

၃၅၁

ဖိုလ်ကိုအဆုံးထားတော်မူသဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ နိဋ္ဌပေသိ၊ ပြီးတော်မူစေ၏။ ပရမတ္ထ၊ ဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာအမည်ရှိသော ခုဒ္ဒကအဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ်အဋ္ဌကထာမည်သော၊ သုတ္တနိပါတအဋ္ဌကထာယ၊ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ သုဒ္ဓဋ္ဌကသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ သုဒ္ဓဋ္ဌကသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၄-အဋ္ဌကဝဂ်-၅-ပရမတ္ထကသုတ်၊

ပရမန္တိ ဗိဋ္ဌိသုတိဇ္ဈဒံသုတ္တံ၊ ပရမန္တိ ဗိဋ္ဌိသုဟူသောဤသုတ်သည်၊ ပရမတ္ထကံ၊ ပရမတ္ထကသုတ်တည်း။ ဥပ္ပတ္တံ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကြောင်းတော်၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ နာနာတိတ္ထိယာ၊ အထူးထူးသော အယူရှိကုန်သောတိတ္ထိတို့သည်။ သန္နိပတိတွာ၊ စည်းဝေးကုန်၍၊ အတ္တနော၊ အတ္တနော၊ မိမိမိမိ၏၊ ဗိဋ္ဌိ၊ ရှားသောအယူကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြကုန်လျက်၊ ဇ္ဈဒံဝါဒံ၊ ဤအယူသည်။ ပရမံ၊ မြတ်၏၊ ဇ္ဈဒံဝါဒံ၊ ဤအယူသည်။ ပရမံ၊ မြတ်၏၊ ဇ္ဈတိ၊ ဤသို့၊ ကလဟံ၊ အငြင်းအခုံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ရညော၊ ကောသလမင်းအား၊ အာရောစေသံ၊ ကြားကြကုန်၏။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ သမ္ပဟုဇေ၊ များစွာကုန်သော၊ ဇေတု၊ အမိဝမ်း၌ကန်းသောသူတို့ကို၊ သန္နိပါတာပေတွာ၊ စည်းဝေးစေ၍၊ ဣမေသံ၊ ဤသူကန်းတို့အား၊ ဟတ္ထိံ၊ ဆင်ကို၊ ဒေသထာပတိ၊ ပြလေကုန်လောဟု၊ ရာဇပုရိသေ၊ မင်းချင်းယောက်ျားတို့ကို၊ အာဏာပေသိ၊ စေလိုက်၏။ ရာဇပုရိသေ၊ မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည်။ အန္ဓေ၊ ပဋိသန္ဓေအား၊ ဖြင့်ကန်းသောသူတို့ကို၊ သန္နိပါတာပေတွာ၊ စည်းဝေးစေ၍၊ ဟတ္ထိံ၊ ဆင်ကို၊ ပုရတော၊ သူကန်းတို့၏ရှေ့မှ၊ သယာပေတွာ၊ အိပ်စေ၍၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည်။ ပဿထ၊ ကြည့်ရှုကြကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူကန်းတို့သည်။ ဟတ္ထိဿ၊ ဆင်၏။ ဧကမေကာဂံ၊ တခုတခုစီသော အင်္ဂါကြီးငယ်ကို၊ ပရာမသိံသု၊ သုံးသပ်ကြကုန်၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ရညော၊ ကောသလမင်းသည်။ ဘဏေ၊ အိုအချင်းတို့၊ ဟတ္ထိ၊ ဆင်သည်။ ကိဗိသော၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ယောအန္ဓော၊ အကြင်သူကန်းသည်။ သောဣန္ဒြာ၊ ရှာမောင်းကို၊ ပရာမသိံ၊ သုံးသပ်မိ၏။ သော၊ ထိုရှာမောင်းကိုသုံးသပ်မိသောသူကန်းသည်။

၃၅၂

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တထိယတွဲ

မဟာရာဇ-မြတ်သောမင်းကြီး၊ သောဟတ္ထိ၊ ထိုဆင်သည်။ သေယျထာဝရ၊ ဥပမာသော်ကား၊ နက်လသဒိသာ၊ ထွန်တုံးနှင့်တူသောသဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏိ၊ ဆို၏။ ယေအန္ဓာ၊ အကြင်သူကန်းတို့သည်။ ဒန္တဒိန္နိ၊ အစွပ်အစရှိသည်တို့ကို၊ ပရာမသိ၊ သုံးသပ်ကုန်၏။ တေအန္ဓာ၊ ထိုသူကန်းတို့သည်။ ဣတရံ၊ ဤမှတစ်ပါးသောသူကန်းကို၊ တော၊ အိုအချင်း၊ ရှေးညောင်မင်းကြီး၏။ ပုရတော၊ ရှေ့တော်ပြင်၌၊ မုဿ၊ မဟုတ်သောစကားကို၊ မာဘဏိတိ၊ မဆိုလင့်ဟု။ ပရိသာသိတွာ၊ တယောက်သည်တယောက်ကိုဆိုသည်ကြ၍။ မဟာရာဇ-မြတ်သောမင်းကြီး၊ သေယျထာဝရ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ဟတ္ထိ၊ ဆင်သည်။ ဘိတ္တိဝိလော၊ နံရံ၌ပိုက်အပ်သောသစ်ခုတ်ကဲ့သို့တည်း။ ဣတိအာဒိန္နိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားတို့ကို၊ အာဘိသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ ရာဇာကောသလမင်းသည်၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားရသည်ရှိသော်၊ တုဌာကံ၊ သင်တို့၏။ သမပသာ၊ အယူဝါဒသည်။ ဤဒိသော၊ ဤသူကန်းတို့ ဆင်၏သဏ္ဌာန်ကိုပြောဆိုသည်နှင့်တူသော သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ တိတ္ထိယေ၊ တိတ္ထိတို့ကို၊ ဥပယျာဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်လေ၏။ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ပိဏ္ဏစာရိကော၊ ဆွမ်းခံသောရဟန်းသည်၊ တံပဝတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဿ၊ ထိုစကား၏။ အဗ္ဗုပ္ပတ္တိယံ၊ အဗ္ဗုပ္ပတ္တိ၌၊ တိက္ခံ၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်တော်မူ၍၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇစ္စန္ဓာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ကန်းကုန်သောသူတို့သည်။ ဟတ္ထိံ၊ ဆင်ကို၊ အဇာနန္တော၊ မသိကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တံတံအင်္ဂံ၊ ထိုထိုအင်္ဂါကို၊ ပရာမသိတွာ၊ သုံးသပ်၍၊ ဝိစရိံသု၊ ယထာ၊ ထည့်လည်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်။ ဝိမောက္ခန္တိကံ၊ ဝိမောက္ခန္တိကဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ၊ သောကုတ္တရာမဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဇာနန္တော၊ မသိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တံတံဒိဋ္ဌိံ၊ ထိုထိုသို့သောအယူကို၊ ပရာမသိတွာ၊ သုံးသပ်၍၊ ဝိဝဒန္တိ၊ ပြင်းခံကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ဓမ္မဒေသနတ္ထံ၊ တရားဒေသနာဖြစ်စိမ့်သောငှါ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို၊ အတာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထံ၊ ထိုသုတ်၌၊ ပရမန္တိဒိဋ္ဌိသုပရိဗ္ဗသနောတိ၊ ပရမန္တိဒိဋ္ဌိသုပရိဗ္ဗသနာဟူသည်ကား၊ ဣဒံ၊ ဤငါ၏အယူဝါဒသည်။ ပရမန္တိ၊ မြတ်၏ဟု၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သကာယသကာယဒိဋ္ဌိယာ၊ မိမိမိတို့၏အယူဝါဒ၌၊ ဝသမာနော၊ နေကြသည်ဖြစ်၍၊ ယဒုတ္တရိကုရုတေတိ၊ ယဒုတ္တရိကုရုတေ

ဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ယံသတ္တရာဒိ၊ အကြင်ဆရာအစရှိသောသူကို၊ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်သည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဟိနာတိ၊ ဟိနာဟူသည်ကား၊ တတော၊ ထိုငါ့ရှိဆရာမှ၊ အညာ၊ တပါးသည်၊ ဟိနာ၊ ယုတ်၏၊ သဗ္ဗမဟာတိ၊ သဗ္ဗမဟာဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ တံသတ္တရာဒိ၊ ထိုဆရာအစရှိသည်ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ တတော၊ ထိုဆရာမှ၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ ဤအလုံးစုံကုန်သော၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်၊ ဟိနာ၊ ယုတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တသ္မာဝါဒါဒိနိအင်္ဂါတိဝတ္ထောတိ၊ တသ္မာဝါဒါဒိနိအင်္ဂါတိဝတ္ထောဟူသည်ကား၊ တေနကာရဏေန၊ ထိုသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ သောဒိဋ္ဌိကလဟော၊ ထိုဒိဋ္ဌိအယူဝါဒအငြင်းအခုံသည်၊ အင်္ဂါတိဝတ္ထော၊ မလွန်ကြူးနိုင်ကြသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊

၂၁

ဒုတိယဂါထာယ၊ နှစ်ခုမြောက်သောဂါထာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ အင်္ဂါတိဝတ္ထော၊ မလွန်ကြူးနိုင်သောသူသည်သည်၊ ဒိဋ္ဌော၊ အမြင်၌လည်းကောင်း၊ သုတော၊ အကြား၌လည်းကောင်း၊ သိသဗ္ဗတော၊ အလေ့အကျင့်၌လည်းကောင်း၊ မုတော၊ အတွဲ၌လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေတသုဝတ္ထု၊ သု၊ ဤလေးပါးသောဝတ္ထုတို့၌၊ ဥပ္ပန္နဒိဋ္ဌိသင်္ခါတေ၊ ဖြစ်သောမိစ္ဆာအယူဟု ဆိုအပ်သော၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော၊ ယံအာနိသံသံ၊ အကြင်အကျိုးဆက်ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်ရ၏၊ သော၊ ထိုဒိဋ္ဌသုတအစရှိသည်ကို၊ ယုလေ့ရှိသောဝုတ္တုလံသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုဒိဋ္ဌသုတသည်တို့၌၊ သကာယဒိဋ္ဌိယာ၊ မိမိ၏အယူဖြင့်၊ တဇေဝအာနိသံသံ၊ ထိုအကျိုးကိုသာလျှင်၊ ဣဒံ၊ ဤအကျင့်တရားသည်၊ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘိနိဝိသိတွာ၊ နှစ်လုံးသွင်း၍၊ အညံ၊ မိမိ၏ဆရာမှတပါးသော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ သတ္တရာဒိကံ၊ ဆရာအစရှိသောသူကို၊ နိဟိနတော၊ အယုတ်အားဖြင့်၊ ပဿတိ၊ မြင်တတ်၏။ ၊

တတိယဂါထာယ၊ သုံးခုမြောက်သောဂါထာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ပဿတော၊ မြင်သည်လည်းဖြစ်သော၊ အဿ၊ ထိုမှားသောအယူရှိသောဝုတ္တုလံအား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ယံသတ္တရာဒိ၊ အကြင်ဆရာအစရှိသောသူကို၊ နိသဝိတော၊ မှီသည်ဖြစ်၍၊ အညံ၊ တပါးသော၊ သတ္တရာဒိ၊ ဆရာအစရှိသောသူကို၊ ဟိနန္တိ၊ အယုတ်ဟူ၍၊ ပဿတိ၊ မြင်တတ်၏၊ တံ၊ ထိုမိမိဆရာ၏အယူကို၊ ပဿတံ၊ မြင်ကုန်

၃၅၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-တတိယတွဲ။

သောသုဘူအား၊ ဂန္ဓမေဝ၊ ဂန္ဓတရားကိုသာသျှင်။ ကုသလာ၊ လိမ္မာသော ဆရာဘို့သည်။ ဝေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဗန္ဓနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေဒေဝ၊ ထိုမြို့စွာသော ဂန္ဓတရားသည် သာသျှင်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌိဝါ၊ ဒိဋ္ဌာရုံကိုလည်းကောင်း၊ သုတံဝါ၊ သုတာရုံကိုလည်းကောင်း၊ မုတံ ဝါ၊ မုတာရုံကိုလည်းကောင်း၊ သီလဗ္ဗတံဝါ၊ သီလဗ္ဗတပရမာသတရား ကိုလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ နနိသာယေယျ၊ မဏ္ဍိရာ၊ နာဘိနိဝေ သေယျ၊ နှလုံးမသွင်းရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊

စတုတ္ထဂါထာယ၊ လေးခုမြောက်သောဂါထာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊ ဒိဋ္ဌသုတံ၊ ဒိဋ္ဌသုတ အစရှိသောမိစ္ဆာအယူကို၊ နနိသာယေယျ၊ မဏ္ဍိရာသည်၊ န၊ မဟုတ်လေဘိ အဝိစခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဥပရူပရိဒိဋ္ဌိ၊ အထက်အထက်သော မိစ္ဆာအယူကိုလည်း၊ အညာတန္တိ၊ သိအပ်လေသောတရားဟူ၍၊ လော ကသ္မိံ၊ လောက၌၊ နကပ္ပယေယျ၊ မဏ္ဍိရာ၊ နဇနေယျ၊ မမြင်စေရာ၊ ဣတိ၊ ဤ သို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိဒိသံ၊ အတယ်သို့ သဘောရှိသော အယူကို၊ နကပ္ပယေယျ၊ မဏ္ဍိရာသည်၊ ဥာဏေနဝါ၊ မိမိဥာဏ်ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ သီလဗ္ဗတေနဝါ၊ အလေ့အကျင့်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမာ ပတ္တိဥာဏာဒိနာ၊ သမာပတ္တိဥာဏ်အစရှိသော၊ ဥာဏေနဝါ၊ ဥာဏ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သီလဝတေနဝါ၊ အလေ့အကျင့်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယာဒိဋ္ဌိ၊ အကြင်မှားသောအယူကို၊ ကပ္ပယတိ၊ ကြံအပ်၏၊ ဇေံဒိဋ္ဌိံ၊ ဤအယူကို၊ နကပ္ပယေယျ၊ မဏ္ဍိရာ၊ ကေဝလဉ္စ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဒိဋ္ဌိံ၊ မှားသောအယူ ကို၊ နကပ္ပယေယျ၊ မဏ္ဍိရာသည်ကား၊ န၊ မဟုတ်၊ အဝိစခေါပန၊ စင်စစ်သော် ကား၊ မာနေနာဝိ၊ မာနဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇာတိအာဒိဟိ၊ အမျိုးဇာတ်ဖြစ် ခြင်းအစရှိကုန်သော၊ ဝတ္ထုဟိ၊ ဝတ္ထုအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ သမောတိ၊ ထူ၏ ဟူ၍၊ အတ္တာနံ မိမိကိုယ်ကို၊ အနုပနေယျ၊ မိစ္ဆာအယူ၏အနီးသို့မဆောင် ရာ၊ ဟိနော၊ အယုတ်ဟူ၍၊ နမညေထ၊ မအောင်းမေ့ကုန်ရာ၊ ပိသေသိစာဝိ၊ ထူး၏ဟူ၍လည်း၊ နမညေထ၊ မအောင်းမေ့ကုန်ရာ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည် ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ၊

ပဉ္စမဂါထာယ၊ ငါးခုမြောက်သောဂါထာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဒိဋ္ဌိံ၊ မှားသောအ ယူကို၊ အကပ္ပေန္တေဝ၊ မကြံသောသူလည်းကောင်း၊ အမညမာနောင၊ မ

အောက်မေ့သောသူသည်းကောင်း၊ အတ္တဝါ၊ မိမိ၏အတ္တဘောကိုလည်း၊
 ပဟာယ၊စွန့်၍၊ အနုပါဒိယာနော စွဲလမ်းခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝုဗ္ဗေ၊ရှေး
 ကာသန္တ၊ယံ၊အကြင်မိစ္ဆာအယူကို၊ ဂဟိတံ၊ယူအပ်၏၊တံ၊ထိုမိစ္ဆာအယူ
 ကို၊ပဟာယ၊ပယ်၍၊ အညံ၊တပါးကို၊ အဂဏ္ဍန္တော၊ မယူသောသူသည်၊
 ဝုတ္တပ္ပကာ၊ချေ၊ ဆိုအပ်သောအပြစ်ရှိသော၊ တသ္မိံ၊ဝိညာဏေ၊ ထိညာဏ်၌
 လည်း၊ဒုဝိခံ၊နှစ်ပါးအပြားရှိသော၊နိဿယံ၊ တဏှာနိသိတ၊ ဒိဋ္ဌိနိသိတ
 ကို၊နော၊ကရောတိ၊မပြု၊အကရောန္တော၊မပြုငြားသော်လည်း၊ သသော၊
 ထိုသူသည်၊နာနာဒိဋ္ဌိဝသေန၊ အထူးထူးသောမိစ္ဆာအယူ၏အစွမ်းဖြင့်၊
 ဝေဒိယတ္တေ၊သု၊ထိအပ်သောသဘောရှိကုန်သော၊ ဘိန္နုသု၊ကွဲပြားသောအ
 ယူရှိကုန်သော၊သတ္တေ၊သု၊သတ္တဝါတို့၌၊ နဝဂ္ဂသာရီ၊အရရသောအယူကို
 နှစ်သက်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ဆန္ဒာဒိဝသေန၊ဆန္ဒအစရှိသည်တို့၏အစွမ်း
 ဖြင့်၊အဂစ္ဆ နမေဓော၊လိုက်သောတရားမရှိသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ဒွါသဋ္ဌိသု၊
 ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌိသု၊အယူတို့တွင်၊ ကိပ္ပိဝိ၊တစုံတခုမျှဖြစ်
 သော၊ ဒိဋ္ဌိံ၊မိစ္ဆာအယူကို၊ နပစ္စေတိ၊မယုံကြည်၊ နပစ္စာဂစ္ဆတိ၊တစာနိ
 မိစ္ဆာအယူသို့မလိုက်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တံ၊မိန့်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊
 ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ဣမာယဂါထာယ၊ဤဂါထာ၌၊ယောသောဒိဏာသဝေါ
 အကြင်ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်ကို၊ဝုတ္တော၊မိန့်အပ်၏၊တဿ၊ထိုရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်
 ၏၊ဝဏ္ဏဘဏနတ္ထံ၊ကျေးဇူးကို၊ဗြီးမွမ်းအံ့သောဌ၊ယသုဘယန္တတိ၊အာ
 ဒိကာ၊ယသုဘယန္တ၍သို့အစရှိကုန်သော၊ တိသော၊ဂါထာယော၊သုံး
 ပါးသောဂါထာတို့ကို၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ဥဘယန္တတိ၊ဥဘယန္တ ဟူသည်ကား၊ ဝုဗ္ဗေ
 ရှေး၌၊ဝုတ္တပ္ပဿာဒိဘောဒေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောဗဿအစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြား
 သောတရား၌၊ပဏိမိဘိ၊ပဏိမိဟူသည်ကား၊ တဏှာ၊တောင်းတတ်
 သောတဏှာသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊တဝါတဝါယာတိ၊ တဝါတဝါယဟူသည်
 ကား၊ဝုနုပ္ပုနံဘဝါယ၊ အစာနံတလဲလဲတဘဝမှသည်တဘဝသို့ဖြစ်စေ
 ခြင်းဌ၊ ဣဝေါဟုရံဝါတိ၊ဣဝေါဟုရံဝါဟူသည်ကား၊ သကတ္တဘာဝါဒိ
 ဘောဒေ၊ မိမိကိုယ်ဖြစ်ခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်ပြားသော၊ ဣဝေါ၊ဤလူဘဝ၌
 လည်းကောင်း၊ ပရတ္တဘာဝါဒိဘောဒေ၊ တပါးသောဘဝ၌ဖြစ်ခြင်းအစရှိ
 သည်ဖြင့်ပြားသော၊ပရတ္တဝါ၊တပါးသောဘဝ၌လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌေဝါ
 တိ၊ဒိဋ္ဌေဝဟူသည်ကား၊ ဒိဋ္ဌသုဒ္ဓိယံဝါ၊အမြင်၏စင်ကြယ်သဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊သုတာဒိသု၊ သုတအစရှိသည်တို့၌၊ သေနယော၊ ဤနည်းလျှင်

နည်းရှိ၏။ သညာတိ၊ သညာဟူသည့်ကား၊ သညာသမုဋ္ဌာပိကား၊ သညာသညာဖြစ် စေအပ်ကုန်သော၊ ဗိဇ္ဇိ၊ ဗိဇ္ဇာအယူတို့သည်၊ ဓမ္မာပိတေသံနပ နိဗ္ဗိတာ သေတိ၊ ဓမ္မာပိတေသံ နပနိဗ္ဗိတာသေ ဟူသည်ကား၊ ခွါသဋ္ဌိ နိဗ္ဗိတဓမ္မာပိ၊ ခြောက်ဆယ်၊ နှစ်ပါးသော ဗိဇ္ဇာ တရားတို့ကို လည်း၊ တေသံ၊ ထိုအယူစင်ကြယ်သောသူတို့အား၊ ဣမေဝ၊ ဤငါတို့အယူသည် သာလျှင်၊ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ အညံ၊ ငါတို့မှတစ်ပါးသေသူတို့၏ အယူသည်၊ မောဃံ၊ အချည်းနှီးတည်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ နပနိဗ္ဗိတာ၊ နေမခုံအပ်ကုန်၊ ပါရဂူတောန ပစ္စေတိတာဒိတိ၊ ပါရဂူတောနပစ္စေတိတာဒိ ဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနပါရုံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကမ်းတဘက်သို့၊ ဂတော၊ ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တေနတေနမဂ္ဂေန၊ ထိုထိုသို့သောမဂ်ဖြင့်၊ ပတိနေ၊ ပယ်အပ် ကုန်သော၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကု၊ ပုန၊ တတန်၊ နာဂစ္ဆတိ၊ မလာမ ရောက်စေတတ်၊ ပဉ္စပိစအာကာရေဟိ၊ ငါးပါးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့် လည်း၊ တာဒိ၊ သည်ခံသောသဘောရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ ပါက၊ ဝုမေ ဝ၊ ထင်ရှားရှိသည်သာတည်း၊ ပရမတ္ထဇေတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇေတိ ကာအမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကအဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ အဋ္ဌကထာမည် သော၊ သုတ္တန်ပါတ် အဋ္ဌကထာယံ၊ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ ပရမတ္ထ ကသုတ္တ ဝဏ္ဏနာ၊ ပရမတ္ထကသုတ်၏ အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၄-အဋ္ဌကဝဂ်-၆-ဇရာသုတ်၊

အပ္ပံတဇိဝိတန္တိဣဒံသုတ္တံ၊ အပ္ပံတဇိဝိတံဟူသော ဤသုတ်သည်၊ ဇရာသုတ္တံ၊ ဇရာသုတ်တည်း၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ် နည်းဟူမူကား၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧကံ၊ တစ်ပါးသော၊ သယံ၊ အခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဇေတဝုနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော် ၌၊ ဝေဿံ၊ ဝါလပတ်လုံး၊ ဝသိတွာ၊ နေတော်မူပြီး၍၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရား တို့အား၊ သရိရာရောဂျသမ္ဘာဒနံ၊ ကိုယ်တော်၌အနာမရှိသည်နှင့် ပြည်ရံ သည်ဖြစ်၍၊ အနုပ္ပန္နသိက္ခာပဒပညာပနံ၊ အမှုမပေါ်ဘဲလည်းသိက္ခာဝုန်ကို ပညတ်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝေနေယျဒမနံ၊ ကျွတ်ထိုက်သောဝေနေယျ ကိုဆုံးမလိုသည်ဖြစ်၍၊ တထာဂူပါယ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အဠုပ္ပတ္တိ

ယာ၊ အဋ္ဌပုတ္တိဖြင့်၊ ဇာတကာဒိကထာနံ၊ ဇာတ်အစရှိသည်တို့ကိုဟောတော်
မူခြင်းသည်၊ အတ္တိရှိ၏၊ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော၊ ယာနိတာနိဇန
ပဒသာရိကနိမိတ္တာနိ၊ အကြင်ဇနပုန်ဒေသစာရိသွားအံ့သောအကြောင်းတို့
သည်၊ သန္တိရှိကုန်၏၊ တာနိနိမိတ္တာနိ၊ ထိုအကြောင်းတို့ကို၊ သမဝေက္ခိ
တွာ၊ အညီအညွတ်ဆင်ခြင်တော်မူ၍၊ ဇနပဒသာရိကံ၊ ဇနပုန်ဒေသစာရိ
ကို၊ ပက္ကမိ၊ ကြွေတော်မူ၏၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို
စရမာနော၊ ကြွေတော်မူသည်ရှိသော်၊ သာယံ၊ ညချမ်းအခါ၌၊ သာကေတံ၊
သာကေတမြို့သို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဉ္စန
ဝနံ၊ မျက်စဉ်းတောသို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏၊ သာကေတဝါသိနော၊ သာ
ကေတမြို့သို့သွားတို့သည်၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌ကား၊
ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒဿနာယ၊ မှူးမြင်ခြင်းငှါ၊ အကာလော၊ အခါ
မဟုန်သေး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ ရုတ္တိယာ၊ ညဉ့်သည်၊ ဝိဘာတာ
ယ၊ လင်းသည်ရှိသော်၊ မာလာဂန္ဓာဒိနိ၊ ပန်းနံသာ အစရှိသည်တို့ကို၊
ဂေဟတွာ၊ ယူကုန်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊
ဂစ္ဆံ၊ သွားလေကုန်၍၊ ပူဇနဝန္ဓ နသဗ္ဗောဒမာနာနံ၊ ပူဇော်ခြင်းရှိခိုးခြင်းဝမ်း
မြောက်ခြင်းတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပရိဝါရေတွာ ဝန်းရံ၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
စွာဘုရား၏၊ ယာဝဂါမပ္ပဝသနဝေလော၊ ရွာတွင်သို့သွင်းခံဝင်အံ့သောအ
ခါတိုင်အောင်၊ အဋ္ဌသု၊ ရပ်ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဘိက္ခုဝံဃပရိဝုတော၊ ရဟန်းသံဃာတော်အပေါင်းမြို့ရံတော်မူ
လျက်၊ သာကေတံ၊ သာကေတမြို့သို့၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ စွမ်းအလို့ငှါ၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်
တော်မူ၏၊ တံဘဂဝန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အညတရော၊ တယောက်
သော၊ သာကေတကော၊ သာကေတမြို့၌နေသော၊ ဗြာဟ္မဏမဟာသာ
လော၊ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလပုဏ္ဏားသည်၊ နဝရာ၊ မြို့မှ၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်
တော်မူသည်ရှိသော်၊ နဝရန္တ၊ ရေမြို့တံခါး၌၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်လေ၏၊ ဒိသ္မာန၊
မြင်လေသောကြောင့်၊ ပုတ္တသိနေဟံ၊ သား၏ချစ်ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်
စေ၍၊ ပုတ္တ၊ အိုချစ်သား၊ မယာ၊ ငါအဘသည်၊ တံ၊ သင်ချစ်သားကို၊ နိဗ္ဗေ၊
မြင်အပ်သည်ကား၊ စိရံ၊ ကြားမြင်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ခဲ့၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဒေ
ဝမာနော၊ ပိုကြွေးလျက်၊ အသိမုခေါ၊ ရှေးရှုအဝမာသိ၊ လော၏၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ သညာပေသိ၊ သိစေတော်မူ၏၊
ကိံ၊ သညာပေသိ၊ အဘယ်သို့သိစေသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ
ဗြာဟ္မဏော၊ ဤပုဏ္ဏားသည်၊ ယံ၊ အကြင်အလိုဆန္ဒကို၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိ၏၊

တံ၊ ထိုအလိုရှိတိုင်းကို၊ ကရောတု၊ ပြုစေလော၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားကို၊
 နဝါရေတဗ္ဗော၊ မဖြစ်အပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သညာပေသိ၊ သိစေတော်မူ၏။
 ပြာဟ္မဏောပိ၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်း၊ ဝတ္ထုဂိဇ္ဈနိ၊ နွားငယ်ကိုတပ်ခြင်းရှိသော
 ဂါဝီဝိယ၊ နွားမကဲ့သို့၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
 ကာယံ၊ ကိုယ်တော်ကို၊ ပုရတောစ၊ ရှေ့မှလည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိမတောစ၊
 နောက်မှလည်းကောင်း၊ ဒက္ခိဏတောစ၊ လက်ဝဲအရင်မှလည်းကောင်း၊
 ဝါမတောစ၊ လက်ဝဲအရင်မှလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမ္မန္တာ၊ ထက်
 ဝန်းကျင်မှ၊ အာလိကိ၊ လည်ပင်းတော်ကိုသိုက်ဖက်၏။ ပုတ္တ၊ အိုချစ်သား၊
 တံ၊ အရှင်ချစ်သားကို၊ ဗိရံ၊ ဗိဇ္ဇော၊ မြင်ရသည်ကား၊ ကြာမြင့်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ဗိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ ဝိနာ၊ ကွေကွင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 စာဏန္တော၊ ပြောဆိုလျက်၊ အာလိကိ၊ လည်ပင်းကိုဖက်၏။ သော၊ ထို
 ပုဏ္ဏားသည်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ယဒိပန
 နလဘောပယု၊ အကယ်၍မရသည်ဖြစ်အံ့၊ ဟဒယံ၊ နှလုံးသည်၊ ဗာလေတွာ၊
 ကွဲ၍၊ မရေယု၊ သေရာ၏။ သော၊ ပြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့လျှောက်
 သနည်း၊ ဘဂဝါ၊ အရှင်ဘုရား၊ တုဗ္ဗေဟိ၊ အရှင်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊
 အာဂတာနံ၊ ရောက်သကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ အဟမေဝ၊ အ
 ကျွန်ုပ်ပင်လျှင်၊ ဒါတံ၊ ယူအံ့သောငှါ၊ သမဓတ္ထာ၊ စွမ်းနိုင်ပါ၏။ မမေဝ၊ အ
 ကျွန်ုပ်ကိုသာလျှင်၊ အနုပ္ပဟံ၊ ခြီးမြှောက်ခြင်းကို၊ ကရောတု၊ ပြုတော်မူပါ
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တ၊ လျှောက်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ တုဗ္ဗိဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အဓိဝါသေတိ၊
 သည်းခံတော်မူ၏၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပုရတော၊ ရှေ့တော်မှ၊ ဝတ္ထုန္တော၊
 သွားလျက်၊ ပြာဟ္မဏိယာ၊ ပုဏ္ဏားမအား၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊
 အာဂတော၊ လာ၏။ အာသနံ၊ နေရာကို၊ ပညာပေတဗ္ဗံ၊ ခင်းအပ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပေသေသိ၊ စေ၏။ သာ၊ ပြာဟ္မဏိ၊ ထိုပုဏ္ဏားမသည်၊ တထာ၊ ထို
 ပုဏ္ဏားဆိုတိုင်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အာဂမနံ၊ ကြွတော်မူလာခြင်းကို၊ ပဿန္တိ၊
 ကြည့်မြင်သည်ဖြစ်၍၊ ဌိတာ၊ ရပ်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ အန္တရုပိတိယံယေဝ၊ ခရီးအကြား၌သာလျှင်၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ပုတ္တသိနေ
 ဟံ၊ သား၏ချစ်ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ပုတ္တ၊ ချစ်သား၊ မယာ၊ ငါမိခင်
 သည်၊ တံ၊ သင်ချစ်သားကို၊ ဗိဇ္ဇော၊ မြင်ရသည်ကား၊ ဗိရံ၊ ကြာမြင့်သည်။

အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ခဝိ၍၊ ပါဒေသု၊ ခြေတော်တို့၌။ ဂဟေတွာ၊
 ကိုင်ဘက်၍၊ ရောဒိတွာ၊ ငို၍ စာရံ၊ အိမ်သို့၊ နေတွာ၊ ပင့်၍၊ သက္ကန္တံ၊ ရှိသေ့တွာ
 ဘောဇေတိ၊ ဆွမ်းကျွေး၏။ ဘုတ္တဘိနော၊ ဆွမ်းစားပြီးသော၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်တော်ကို၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ အပနာမေတိ၊ အရပ်
 တပါးသို့ဖဲ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့အား၊
 သပ္ပါယံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဝိဒိတွာ၊ ဘိတော်မူ
 ၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာပရိယောသသနော၊
 ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌၊ ဥဘောဝိ၊ လင်မယားနှစ်ယောက်တို့သည်လည်း၊
 သောတာပန္နော၊ သောတာပန်တို့သည်။ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ
 ၌၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားဘိုးယာစိ"သု၊ တောင်းပန်ကုန်၏။ ကိ"ယာစိ"သု၊
 အဘယ်သို့တောင်းပန်ကုန်သနည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယဝ၊
 အကြင်ရှေ့လောက်၊ ဣမံနဂရံ၊ ဤမြို့ကို၊ ဥနိဿာယ၊ ငြိ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်
 မူ၏။ တာဝ၊ ထိုရှေ့လောက်၊ အဗ္ဘာကညေဝ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ သာယျင်၊
 စာရေးအိမ်၌၊ ဘိက္ခော၊ ဆွမ်းကို၊ ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ခံယူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာစိ"
 သု၊ တောင်းပန်ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားကိုသည်။
 ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧကံနိဗ္ဗန္တဉ္စာနံယေဝ၊ တယောက်ထည်းအမြတ်တရ်အရင်သို့
 သာယျင်။ နဂစ္ဆန္တိ၊ ကြွတော်မမူကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊ ပဋိက္ခိပိ၊
 ပတ်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား၊ ဘိက္ခုသံ
 စောန၊ ရဟန်းသံဃာတော်နှင့်သမ္ဘိံ၊ အတူတကွ၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊
 စရိတွာဝိ၊ ကြွတော်မူငြားသော်လည်း၊ ဘုဌေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ဣဇေ
 ဝ၊ ဤအိမ်၌သာယျင်၊ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ
 ၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်း
 တော်သို့၊ ဂစ္ဆေ၊ ကြွတော်မူပါဘုရား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်သည်
 ရှိသော်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့အား၊ အနုဂ္ဂ
 ဟတ္ထာယ၊ မြီးခြောက်တော်မူအံ့သောငှါ၊ တာသ၊ ထိုပုဏ္ဏားလျှောက်သည်
 အတိုင်း၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ပြာဟ္မဏေ၊ ပုဏ္ဏား
 ကိုလည်းကောင်း၊ ပြာဟ္မဏိန္ဒူ၊ ပုဏ္ဏားမကိုလည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓမာတာဗုဒ္ဓ
 ဝိတာတွေဝ၊ ဘုရားမယ်တော်ဘုရားမမည်းတော်ဟူ၍သာယျင်၊ ဝေါဟာ
 ရိ"သု၊ ခေါ်ကြကုန်၏။ တမ္ဗိကုလံ၊ ထိုအမျိုးသည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓကုလန္တိ၊ ဘုရား
 အမျိုးဟူ၍၊ နာမံ၊ အမည်ကို၊ လဘိ၊ ရ၏။ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်
 သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။ ကိ"ပုစ္ဆိ၊ အဘယ်

သို့မေးသျှောက်သနည်း။ ဘဂဝါ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ တပည့်၊ တင်သည်း။
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ မာတာဝိတရော၊ မယ်ကော်ခမည်းတင်
 တို့ကို ဇာနည်၊ သိရပါပြီ။ ဣမေဝန၊ ဤပုဏ္ဏားလင်မယားတို့သည်ကား၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓမာတာဝိတရားအဓိပ္ပာယ်
 လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓဝိဘာဝိ၊ ဘုရားအဘဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝေန္တိ၊ ဆို
 ကြကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေန္တိ၊ မေးသျှောက်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကံ၊ အဘ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။
 အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ ပြိဟ္မဏီစ၊ ပုဏ္ဏားမသည်လည်းကောင်း၊ ပြိဟ္မဏော၊
 ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း၊ ပဉ္စဇာတိသတာနိ၊ ငါးရာသောတာဝတို့ပတ်
 လုံး၊ နိရန္တရံ၊ မပြတ်မလင်းမေ့ငါ့ဘုရား၏၊ မာတာဝိတရော၊ မိခင်ဘဝတို့
 သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ဘူးကုန်၏။ ပဉ္စဇာတိသတာနိ၊ ငါးရာသောတာဝတို့
 ပတ်လုံး၊ မာတာဝိတနံ၊ မိခင်ဘဝတို့၏၊ ဇေဋ္ဌက၊ အစ်ကိုတို့သည်၊ အဟေ
 သံ၊ ဖြစ်ဘူးကုန်၏။ ပဉ္စဇာတိသတာနိ၊ ငါးရာသောတာဝတို့ပတ်လုံး၊ ကနိဋ္ဌ
 က၊ ညီအငယ်တို့သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ဘူးကုန်၏။ တေ၊ ထိုပုဏ္ဏားလင်
 မယားတို့သည်၊ ပုဗ္ဗသိနဟေဝ၊ ရှေးချစ်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ကထန္တိ၊ ပြော
 ဆိုကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ ဆို၍၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊
 ဟောတော်မူ၏။ ကံ၊ အဘာသိ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း။ အာနန္ဒ၊
 အာနန္ဒ၊ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဘဝ၌သာလျှင်၊ သန္တဝါသေနဝါ၊ အတူတကွရာနှာ
 ပေါင်းတော်ဘူးသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပစ္စုပ္ပန်ဟိတေနဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန်အစီး
 အပွားကိုအလိုရှိသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပေမံ၊ ချစ်ခြင်းသည်၊ ဇာယတေ၊
 ဖြစ်၏။ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား။ ဥဒကေ၊ ရေ၌၊ ဥဗ္ဗလံ၊ ကြည့်ပန်းကဲ့သို့၊
 ဇေတထာ၊ ထိုအတူပေမံ၊ ချစ်ခြင်းသည်၊ ဇာယတေ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတေစ၊ ထိုနောင်မှ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ သာကေတေ၊ သာကေတမြို့၌၊ ယထာဘိရန္တံ၊ မွေ့လျော်တော်မူ
 သရွေ့၊ ဝိဟရိတွာ၊ နေတော်မူ၍၊ ဝုန်းတဘန်၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ စရ
 မာနော၊ ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ သောဝတ္ထိမေဝ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့သာ
 လျှင်၊ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူလေ၏။ သောဝိပြိဟ္မဏော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်
 လည်းကောင်း၊ သာဝိပြိဟ္မဏီ၊ ထိုပုဏ္ဏားမသည်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းတို့သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ပတိရူပံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်
 သော၊ မွေ့ဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြာနာရွှေ၊ သေသ
 မေတ္တေ၊ ကြွင်းသောအထက်မင်္ဂသုံးတန်တို့သို့၊ ပါပုဏ္ဏိတွာ၊ ရောက်၍၊ အနုပါ

ဒီသံသယ၊ ကမ္မစရုပ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနသဘာဝ၊ နိဗ္ဗာနသဘာဝဖြင့်
 ပရိနိဗ္ဗာပပိသု၊ ပရိနိဗ္ဗာနပြုကုန်၏။ နဝရေ၊ မြို့၌၊ ပြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့
 သည်းအရှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဥာတကော၊ အဆွေအမျိုးတို့ကို၊ သက္ကရိဿာမာ
 တိ၊ အရိအသေပြု၍ သင်္ဂြိုဟ်ကုန်အံ့ဟု၊ သန္နိပတိသု၊ စည်းဝေးကုန်၏။
 သောတာပန္န သကဒါဂါမိအနာဂါမိနော၊ သောတာပန်သကဒါဂါမိအနာ
 ဂါမိဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပသကာဝိ၊ ဒါယကာတို့သည်လည်း၊ သန္နိပတိသု၊
 စည်းဝေးကုန်၏။ ဥပသိကာယောစ၊ ဒါယိကာမတို့သည်လည်း၊ အရှာကံ၊
 ငါတို့၏၊ သဟဓမ္မိကော၊ သိဘင်းသုံးဘော်တို့ကို၊ သက္ကရိဿာမာတိ၊ အရိ
 အသေပြု၍သင်္ဂြိုဟ်ကုန်အံ့ဟု၊ သန္နိပတိသု၊ စည်းဝေးကုန်၏။ တေသဗ္ဗေ
 ဝိ၊ ထိုအလုံးစုံသော သူတို့သည်လည်း၊ ကမ္မလက္ခဏာဂါရုံ၊ ကမ္မလသဖြင့်
 အတ္တဋ္ဌိတပ်သောရလစ်မွန်ချွန်ထက်သို့၊ အာရာပေတွာ၊ တင်၍၊ ဂန္ဓမာ
 လာဒိတိ၊ ပန်းနံသာ အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပူဇေန္တော၊ ပူဇော်ကုန်လျက်၊
 နဝရာ၊ သာကေတမြို့မှ၊ နိက္ခမိသု၊ ထွက်ကုန်၏။ ဘဂဝါပိ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်လည်း၊ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌၊ ပဏ္ဍုသသမယေ၊ မိုးဦးသောက်ထဲ၌၊ ဗုဒ္ဓ
 စက္ခုနာ၊ သဗ္ဗညုဘုရားမင်းတော်ဖြင့်၊ လောကံ၊ လောကကို၊ ဝေါလော
 ကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ တေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားလင်မယားတို့၏
 ပရိနိဗ္ဗာနဘာဝံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ တတ္ထ၊
 ထိုပုဏ္ဏားတို့ကို သင်္ဂြိုဟ်ရာ အရပ်သို့၊ မယိ၊ ငါတို့သည်၊ ဂတေ၊ ကြွတော်
 မူသည်ရှိသော်။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားရ၍၊
 ဗဟုစနုဿ၊ များစွာသောလူအပေါင်းအား၊ ဓမ္မာတိသမယောစ၊ တရားရ
 ခြင်းရှိသည်လည်း၊ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ
 ၍၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါပ၊ သူ
 တော်မူ၍၊ သာဝတ္ထိတော၊ သာဝတ္ထိပြည်မှ၊ အာဂတံ၊ ကြွလာတော်မူ၍၊
 အာဇ္ဇဟနမေဝ၊ သင်းချိုင်းသူသာန်အရပ်သို့သာလျှင်၊ ပါဝိတိ၊ ဝင်တော်မူ
 ၍၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ မာတာပိတုနံ၊ မိခင်ဘခင်တို့၏၊
 သရိရက်စွံ၊ အကောင်ဖုတ်ခြင်းကိစ္စကို၊ ကာတုကာမော၊ ပြုခြင်းငှါအလိုရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဂတေတိ၊ ကြွတော်မူလာ
 ၍ဟု၊ ဝန္တိတွာ ရှိခိုးကြကုန်၍၊ တေမနုဿာ၊ ထိုလူတို့သည်၊ အဋ္ဌံသု၊ တည်
 ကုန်၏။ နဝရာ၊ ပြည်သူတို့သည်၊ ကုဗ္ဗာဂါရုံ၊ အတ္တဋ္ဌိတပ်သောရလစ်မွန်
 ချွန်ကို၊ ပူဇေန္တော၊ ပူဇော်ကုန်လျက်၊ အာဇ္ဇဟနံ၊ သင်းချိုင်းသို့၊ အာနေတွာ၊
 ဆောင်ကုန်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပုန္နိသု၊ မေးလျှောက်ကြကုန်

သုတ္တန်နိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ၊

၏။ ကံပုစ္ဆိံသု၊ အဘယံသိမ္မေသေယျာကံတြကုန်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား၊ ဂဟဋ္ဌအရိယသဘာဝကာ၊ လူဖြစ်သောအရိယသဘာဝညွှတ်တို့ကို၊ ကတံ၊
အဘယံသိလျှင်၊ ပူဇတဗ္ဗာ၊ ပူဇော်အပ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိံသု၊
မေးသောကံတြကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အသေက္ခာ၊ အသေက္ခ
ရဟန္တာသုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ပူဇယန္တိယထာ၊ ပူဇော်အပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ၊
ထိုအထူး၊ ဣမေဂဟဋ္ဌအရိယသဘာဝကာ၊ ဤလူဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်များလင်မယား
အရိယသဘာဝညွှတ်တို့ကို၊ ပူဇတဗ္ဗာ၊ ပူဇော်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိအနိပ္ပါယေန၊
ဤသို့သော အလိုတော်ဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များ လင်မယားတို့ အား၊
အသေက္ခရနိဘာဝံ၊ အသေက္ခရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ ဒီပေန္တော၊ ပြတော်မူလို
သည်ဖြစ်၍၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကံအာ
ဟ၊ အဘယံသိ၊ မိန့်တော်မူသနည်း၊ ယေမနယော၊ အကြင် ရဟန်းတို့
သည်၊ အဟိံသကာ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းမရှိကုန်၊ နိစ္စံ၊ အ၊ မြကောယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊
သံဝုတာ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်း ရှိကုန်၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊
ရောက်သောကြောင့်၊ နသောစရေ၊ စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်းမရှိ၊ အဇ္ဈတံ၊ ရှေ့လျော
ခြင်းသဘောမရှိသော၊ ဌာနံ၊ နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊
ယန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တံပရိသံ၊ ထို
ပရိသတ်ကို၊ ဩသောကောတွာ၊ ကြည့်တော်မူ၍၊ တံစဏာနုရူပံ၊ ထိုစဏ
အားလျော်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသည်ဖြစ်
၍၊ ဣမံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

တတ္ထံ၊ ထိုသုတ်၌ အပ္ပိဝ တဇီဝိတံ ဣဒန္တိ ၊ အပ္ပိဝ တဇီဝိတံ ဣဒံဟူသည်
ကား၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ဣဒံဇီဝိဘံ၊ ဤအသက်သည်၊ ဥတိမရိတ္တတာယ၊
တည်ရပ်ခြင်းနည်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သရသမရိတ္တတာယ၊ အသက်
၏ကိစ္စဘုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣတိတေဝစနံ၊ ဤစကားသည်၊ သလ္လ
သုတ္တံ၊ သလ္လသုတ်၌လည်း၊ ဝတ္တနယ်၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိ၏၊ ဩရံ
ဝဿသတာ ပိမိယျတိတိ၊ ဩရံဝဿသတာပိမိယျတိ ဟူသည်ကား၊
ဝဿသတာ၊ အနှစ်တရာမှ၊ ဩရံ၊ အတွင်းဖြစ်သော၊ ကလလခါကာလေပိ
ချေကြည်ကလလ အစရှိသော ကာလ၌လည်း၊ မိယျတိ၊ သေတတ်၏၊
အတိစ္ဆာတိ၊ အတိစ္စဟူသည်ကား၊ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာကို၊ အတိတ္တ
မိတ္တာ၊ လွန်၍၊ ဗရသပိမိယျတိတိ၊ ဗရသပိမိယျတိဟူသည်ကား၊ ဗရာ
ယပိ၊ ဒေါမင်းသဖြင့်လည်း၊ မိယျတိ၊ သေ၏၊ မမာယိတေနာတိ၊ မမာယိတေ
နဟူသည်ကား၊ မမာယိတ ဝတ္ထုကာရဏာ၊ မရက်မစက်သော ဝတ္ထု

အကြောင်းအားဖြင့်၊ ဝိနာဘာဝံသန္တမေဝိဒန္တိ၊ ဝိနာဘာဝံသန္တမေဝိဒံဟု
 သည်ကား၊ သန္တံ၊ ထင်ရှားစွာ၊ ဝိနာဘာဝံ၊ သေသဖြင့်ကွေကွင်းခြင်းသည်၊
 ဝိန္ဒမာနဝိဘာဝမေဝ၊ ထင်ရှားစွာကွေကွင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ဣဒံ၊ ဤအသက်ရှင်ခြင်းကို၊ အဝိနာဘာဝေန၊ မကွေကွင်းသောသဘော
 ဖြင့်၊ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ရား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလို
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မာမကောတိ၊ မာမကောဟူသည်ကား၊ မမ၊ ငါ၏၊
 ဥပါသကော၊ ဒါယကာဖြစ်သောပုဏ္ဏားသည်၊ ဘိက္ခု၊ ဘိဝါ၊ ရဟန်းဟူ၍
 လည်းသစ်၊ အရေအတွက်သို့၊ ဝတော၊ ရောက်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ မမ၊
 ငါတုရား၏၊ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်၊ ဗုဒ္ဓါဒိနိ၊ တရားအစရှိကုန်သော၊
 ဝတ္ထု၊ နိရုတနာသုံးပါးတို့ကို၊ မမာယမာနော၊ မရက်မစက်မြတ်နိုးတတ်
 ၏၊ သင်္ဂတန္တိ၊ သင်္ဂတံဟူသည်ကား၊ သမာဂတံ၊ 'အတူတကွပေါင်းမိ
 သောသူကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဒိဋ္ဌသုတံ၊ မြင်သူ ကြားဘူးသော သူကို၊
 ဝိယာယိတန္တိ၊ ဝိယာယိတံဟူသည်ကား၊ ဝိယံကတံ၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကို
 ပြုတတ်သော၊ နာမံယေဝါဝသိဿတိအက္ခေယျန္တိ၊ နာမံယေဝါဝသိဿ
 တိအက္ခေယျံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ရူပါဒိဓမ္မဇာတံ၊ ရုပ်အစ
 ရှိသောသဘောထရားအပေါင်းကို၊ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိတော
 တိ၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိတဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဓမ္မရက္ခိ တောတိ၊ ဓမ္မရက္ခိတဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အက္ခာတုံ၊ ကြားအံ့သောငှါ၊ ကထေဝတုံ၊ ပြောဆို
 အံ့သောငှါ၊ နာမမတ္ထမေဝ၊ အမည်မျှသည်သာလျှင်၊ အဝသိဿတိ၊ ကြွင်း
 ၏၊ မနယောတိ၊ မနယောဟူသည်ကား၊ ခါဏာသဝမနယော၊ ကုန်ပြီးသော
 အာသဝရှိသော ရဟန်းတို့သည်၊ ခေမဒဿိနောတိ၊ ခေမဒဿိနောဟူ
 သည်ကား၊ နိဗ္ဗာနဒဿိနော၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်ကုန်သော၊ ၊

၂၁

သတ္တမဂါထာ၊ သတ္တမဂါထာကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မရဏန္တာဟတေ၊ သေ
 မင်းသည်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ လောကော၊ လူအပေါင်းတို့ကို၊ အနုရူပ
 ပဋိပတ္တိဒဿနတ္ထံ၊ လျော်သောအကျင့်ကိုပြအံ့သောငှါ၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်တော်မူ
 အပ်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပဋိဝီနစရဿာတိ၊ ပဋိဝီနစရဿဟူသည်
 ကား၊ တတောတကော၊ ထိုထိုဝဋ်ဆင်းရဲမှ ပဋိဝီနံ၊ တွန့်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်
 ကို၊ ကဝ္ဗော၊ ပြု၍၊ စရန္တဿ၊ ကျင့်သော၊ ဘိက္ခုနောတိ၊ ဘိက္ခုနောဟူသည်
 ကား၊ ကလျာဏပုထုဇ္ဇနဿဝါ၊ ကလျာဏပုထုဇဉ်အား လည်းကောင်း၊
 သေဓဿဝါ၊ သေပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း၊ သာမဂ္ဂိယမာ ဘုတဿတံ
 ယောအတ္တာနံ တဝနေနဒဿယေတိ၊ သာမဂ္ဂိယမာဟု တဿတံယော

အတ္တာနံဘဝနေနဒဿယေဟူသည်ကား။ ဟဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဇေတံ
 ပတိရူပံ၊ ဤသို့လျော်သည်ကို၊ အာဟ၊ ဆိုကုန်၏။ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ ပဋိပန္နော၊ ကုဋ်
 သော၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိရိယာဒိဘောဒေ၊ ငရဲစသည်ငြားသော
 ဘဝ၊ ဘဝ၌၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ နဒဿယ၊ မပြရာ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။
 ဇေတံ၊ ဤသို့၊ ကုဋ်သည်ရှိသော်၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣမဗ္ဗာမရဏာ၊ ဤ
 သေခြင်းမှ မရွေးယူ၊ လွတ်ရာ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊
 အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
 ဘဝနေ၊ ငရဲအစရှိသောဘဝ၌၊ နဒဿယေ၊ မပြရာ၊ ဣတိဇေတံ၊ ဤသို့၊ ဒီကာ
 သဝေါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကထိတော၊ ဆိုအပ်၏။ တဿ၊ ထိုရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝဏ္ဏဘဏနတ္ထံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ပြီးမွမ်းအံ့သောငှါ၊ ဣတော၊ ဤ
 ဂါထာမှ၊ ပရာ၊ နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ တိသောဂါထာယော၊ သုံးဂါထာ
 တို့ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ သဗ္ဗတ္ထာတိ၊ သဗ္ဗတ္ထ
 ဟူသည်ကား၊ ခွါဒသသု၊ တဆဲ့နှစ်ပါးကုန်သော၊ အာယတနေသု၊ အာယ
 တနတို့၌၊ ယဒိဒံဒိဋ္ဌသုတံ၊ မုတေသုစာတိတ္ထေပန၊ ယဒိဒံဒိဋ္ဌသုတံ၊ မုတေသု
 စဟူသောဤပါဠိ၌ကား၊ ယဒိဒံယံဣဒံဒိဋ္ဌံ၊ အကြင်ဒိဋ္ဌာရုံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 သုတံ၊ သုတာရုံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတ္ထဝါ၊ ဤဒိဋ္ဌသုတ အာရုံတို့၌လည်း
 ကောင်း၊ မုတေသုဝါ၊ မုတေသုတို့၌လည်းကောင်း၊ ဓမ္မေသုဝါ၊ ဓမ္မေသုတို့၌
 လည်းကောင်း၊ ဧတေသုပါပဓမ္မေသု၊ ထိုအကုသိုလ်တရားတို့၌၊ မုနိ၊ ပေးနား
 မြတ်သည်၊ နဉ္စပလိမ္မတိ၊ မလိမ်းကျ၊ ဣတိဇေတံ၊ ဤသို့၊ သမ္မန္နော၊ ပုပ်စပ်ခြင်း
 ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဓောနောနဟိတေနမညတိယဒိဒံဒိဋ္ဌသုတမု
 တေသုဝါတိအတြာပိ၊ ဓောနောနဟိတေနယဒိဒံဒိဋ္ဌသုတ မုတေသုဝါဟူ
 သောဤဂါထာပုဒ်၌လည်း၊ ယဒိဒံယံဣဒံဒိဋ္ဌသုတံ၊ အကြင်ဒိဋ္ဌာရုံသုတာရုံ
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေနဝတ္ထုနာ၊ ထိုဒိဋ္ဌသုတဟူသောအကြောင်းဖြင့်၊
 နမညတိ၊ မအောက်မေ့၊ မုတေသု၊ အတွေ့ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသုဝါ၊ တရား
 တို့၌လည်း၊ မုနိ၊ ပေးနားမြတ်သည်၊ နမညတိ၊ မအောက်မေ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝေဒေဝဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ သမ္မန္နော၊ စပ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
 ၏၊ နဟိသော၊ ခုနစ်နာရီ၊ နဟိသော၊ ခုနစ်နာရီ၊ နဟိသော၊ ခုနစ်နာရီဟူသည်
 ကား၊ ဗာလပုထုဇ္ဇနာရိယ၊ မိုက်သောပုထုဇဉ်ကဲ့သို့၊ နရုဇ္ဇတိ၊ မတပ်၊
 ကသျှာဏပုထုဇ္ဇနသေက္ခာရိယ၊ ကသျှာဏပုထုဇဉ်သေက္ခ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကဲ့
 သို့၊ နရိရုဇ္ဇတိ၊ တပ်မက်ခြင်းကင်းသည်မဟုတ်၊ ရာဂသုပန၊ ရာဂ၏ကား၊

၄-အဋ္ဌကဝဂ်-၆-ဇရာသုတ်၊

၃၆၅

ဒိဏတ္တံ။ ကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိရက္ခောတွေဝ၊ ဝိရက္ခပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ သာလျှင်သင်္ချံ။ အရေအတွက်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ သေသံ၊ အကြွင်း ဖြစ်သောစကားသည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌၊ ပါကဇူမေဝ၊ ထင် ရှားသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဒေသနာပရိယော သာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌။ စတုရသီတိယပေါဏသဟသာနံ၊ ရှစ် သောင်းလေးထောင်သောသတ္တဝါတို့အား။ ဓမ္မာဘိသမယော၊ တရားကို ရခြင်းရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်ကားအပြီးတည်း။ ။ ပရမတ္ထဇေတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇေတိကာအမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကအဋ္ဌကထာ ယ၊ ခုဒ္ဒက နိကာယ်အဋ္ဌကထာမည်သော။ သုတ္တနိပါတ အဋ္ဌကထာပံ၊ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာ၌။ ဇရာသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဇရာသုတ်၏ အဖွင့်သည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-အဋ္ဌကဝဂ်-၇-တိဿမေတ္တေယျသုတ်၊

မေထုနမနုယုတ္တဿာတိ ဣဒံသုတ္တံ။ မေထုနမနုယုတ္တဿ ဟူသောဤ သုတ်သည်၊ တိဿမေတ္တေယျသုတ္တံ၊ တိဿမေတ္တေယျသုတ်တည်း။ တဿ ထိုသုတ်၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ကာ၊ အတတ်နည်းဟူမူကား၊ ဘဂ ဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေ တော်မူသည်ရှိသော်၊ တိဿမေတ္တေယျာနာမ၊ တိဿမေတ္တေယျအမည်ရှိ ကုန်သော၊ ဧဒေ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ သဟာယာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည် သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ အဂဓံသုကိရ၊ သွားကြကုန်သတတ်၊ တေး ထိုသမီးသွေးသောက်တို့သည်။ သာယံနုသမယေ၊ ညချမ်းအခါ၌၊ မဟာဇနံ လူအပေါင်းကို၊ ဇေတဝနာဘိမုခံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ရှေးရှု၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသည်ကို။ ဗိသွာ၊ မြင်ကုန်၍၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်လူအပေါင်းတို့သည်။ ကုဟံ၊ အတတ်အရင်သို့၊ ဂတာ၊ သွားကြကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိံ၊ သု၊ မေး ကုန်၏။ တတောတသ္မိံ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ တေဟိ၊ ထိုလူတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားမြတ်သည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဥပ္ပန္နော၊ ပွင့်ထွန်းတော်မူသည်ဖြစ် ၍၊ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ များစွာသောလူအပေါင်းတို့၏အကျိုးငှါ၊ ဓမ္မံ၊ တရား တော်မြတ်ကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုတရားတော်မြတ်ကို၊ သောတု၊ နာအံ့သောငှါ၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့၊ မယံ၊ ငါတို့ သည်၊ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကြကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ပြောဆိုသည်ရှိသော်၊

၃၆၆

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

မယဗ္ဗိ၊ ငါတို့သည်လည်း၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်မြတ်ကို၊ သောဿာမာတိ၊ နာ
ကုန်အံ့ဟု၊ အဂဓံသု၊ သွားလေကုန်၏၊ တေ၊ ထိုအခွေခင်ပွန်းနှစ်ယောက်
တို့သည်၊ အာဝေဇ္ဇတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ဓမ္မဒသကဿ၊ တရားကိုဟောတော်
မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်မြတ်ကို၊ သုတွာ၊
ကြားနာရ၍၊ ပရိသပရိယန္တေ၊ ပရိသတ်၏ အဆုံး၌၊ နိဿိန္နာဝ၊ နေကုန်
လျက်သာလျှင်၊ စိန္တေသံ၊ ကြံကုန်၏၊ ကိံစိန္တေသံ၊ အဘယ်သို့ ကြံကုန်
သနည်း၊ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်၊ အဂါရမဇ္ဈေ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏
တောင်၌၊ ဌိတေန၊ တည်သဖြင့်၊ အယံဓမ္မော၊ ဤသို့သောတရားကို၊ ပရိပူ
ရေတံ၊ ပြည့်စုံစေအံ့သောငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ဘူး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေသံ၊
ကြံကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ မဟာဓနေ၊ လူများအပေါင်းသည်၊ ပတ္တန္တေ၊
သွားကြသည်ရှိသော်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်
ကို၊ ယာဓိံသု၊ တောင်းပန်ကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမေ၊ ဤ
သူနှစ်ယောက်တို့ကို၊ ပဗ္ဗာဇေဟိတိ၊ ရဟန်းပြုလေကုန်လောဟု၊ အညတရံ
တပါးသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာဏာပေသိ၊ ခေါင်းတော်မူ၏၊ သော
ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တေ၊ ထိုသို့သွေးသောက်တို့ကို၊ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊
ရဟန်းပြုစေ၍၊ တစပဉ္စကကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဟစပဉ္စကကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊
အရညဝါသံ၊ တောအရပ်၌နေခြင်းကို၊ ဂန္တံ၊ သွားအံ့သောငှါ၊ အာရေဇ္ဈေ၊
အားထုတ်၏၊ မေတ္တေယျော၊ မေတ္တေယျရဟန်းသည်၊ တိဿံ၊ တိဿရဟန်း
ကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံအာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ အရသော၊ ငါရှင်၊
ဥပဇ္ဈာယော၊ ငါတို့ဥပဇ္ဈာယံဆရာသည်၊ အရညံ၊ တောအရပ်သို့၊ ဂန္တတိ၊
ကြွတော်မူ၏၊ မယဗ္ဗိ၊ ငါတို့သည်လည်း၊ ဂန္တမ၊ သွားကြကုန်အံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တိဿော၊ တိဿသည်၊ အရသော၊ ငါရှင်၊ အလံ၊
မသင့်သေး၊ အဟဗ္ဗိ၊ ငါသည်ကား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊
ဒဿနဉ္စ၊ ဖူးမြင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မသဝနဉ္စ၊ တရားတော်ကိုနာရ
ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဟာမိ၊ ချစ်မြတ်နိုး၏၊ ဟံ၊ သင်သည်၊ ဂန္တေ၊ သွား
လေသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒတွာ၊ ဆို၍၊ တိဿော၊ တိဿရဟန်းသည်၊ နအ
မေသိ၊ မသွား၊ မေတ္တေယျော၊ မေတ္တေယျရဟန်းသည်၊ ဥပဇ္ဈာယေန၊
ဥပဇ္ဈာယံဆရာနှင့်၊ သဟ၊ အတူတကွ၊ ဂန္တမ၊ သွားလေ၍၊ အရညေ၊ တော
၌၊ သမဟဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရောန္တေ၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ နစိရသေဝ၊
မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ အာစရိယပုဏ္ဏာယဟိ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယံတို့နှင့်၊ သမ္ဘိံ၊
အတူတကွ၊ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ချောက်လေ၏၊

တိဿဿာပိ၊ တိဿရဟန်း၏လည်း၊ ဓမ္မဘာဏာ၊ အစ်ကိုကြီးသည်၊
 ဗျာဓိနာ၊ အနာနှိပ်စက်သဖြင့်၊ ကာလမကာသိ၊ သေ၏။ သော၊ ထိုတိဿ
 ရဟန်းသည်၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားရ၍။ အတ္တနော၊
 မိမိ၏၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုတိဿ
 ရဟန်းကို၊ ဥာတာကာ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ပလောဘောတွာ၊ ဗျားပေးသင်း
 ၍၊ ဥပ္ပဗ္ဗာဓေသုံ၊ လူထွက်စေကုန်၏။ မေတ္တယျောပိ၊ မေတ္တယျရဟန်းသည်
 လည်း၊ အာစရိယုပဇ္ဈာယေဟိ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့နှင့်၊ သမ္ဘိ၊ အထူထကွ၊
 သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ အာဂတော၊ လာ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တဝသေသာ၊ ဝါကျွတ်ပြီးသော်၊ ဇနပဒစာရိကံ၊ ဇန
 ပုဒ်ဒေသစာရိကို၊ စရမာနော၊ ကြွတော်မူလတ်သော်၊ အနုပဗ္ဗေန၊ အစဉ်
 သဖြင့်၊ တံဂါမံ၊ ထိုရွာသို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်တော်မူ၏။ ဟတ္ထ၊ ထိုရွာ၌၊
 မေတ္တယျော၊ မေတ္တယျရဟန်းသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တံ
 တွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဘန္တံ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဣမသ္မိံ၊ ဂါမေ၊ ဤရွာ၌၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊
 ဝိဟိသဟာယော၊ လူတုံးကအဆွေတော်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏ဘုရား၊ အနု
 ကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားတော်မူသည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍၊ မဟုတ္တံ၊
 အတံငယ်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အာဂမေထ၊ ငုံတော်မူစေချင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝတွာ၊ လျှောက်၍၊ ဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်လေ၍၊ တံ၊ ထိုလူထွက်
 သောတိဿကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊
 နေတွာ၊ ခေါ်ခဲ့၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဥတော၊
 ရပ်လျက်၊ တဿ၊ ထိုတိဿလူထွက်၏၊ အတ္ထာယ၊ အလို့ငှါ၊ အာဒိဂါထာ
 ယ၊ အစဖြစ်သောဂါထာဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဗုဉ္ဇံ၊ အမေး
 ပြဿနာကို၊ ဝုန္တိ၊ မေးလျှောက်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊
 ထိုမေတ္တယျရဟန်းအား၊ ဗျာကရောန္တော၊ ဖြေကြားတော်မူလိုသည်ဖြစ်
 ၍၊ သေသဂါထာယော၊ ကြွင်းသောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ
 ပေ၏၊ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဿသုတ္တဿ၊ ထိုသုတ်၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်း
 တည်း။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ မေထုနမနုယုတ္တဿာတိ၊ မေထုနမနုယုတ္တဿ
 ဟူသည်ကား၊ မေထုနဓမ္မသမ္ပယုတ္တဿ၊ မေထုနအကျင့်နှင့်စပ်ယှဉ်သော
 သူအား၊ ဣတိဟိ၊ ဣတိဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ အာဟသ္မာ
 တိဧတံဝစနံ၊ အာဟသ္မာဟူသောဤစကားသည်၊ ဝိယဝစနံ၊ ချစ်သူယ်
 သောစကားတည်း။ တိဿောတိ၊ တိဿောဟူသည်ကား၊ နာမံ၊ အမည်

၃၆၈ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

တည်း။ ဟိသတ္ထံ မှန်၏။ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်။ တဿတ္ထေရေသ၊ ထိုမထေရ်အား။ တိဿော၊ တိဿမည်၏။ မေတ္တယျောတိ၊ မေတ္တယောဟူသည်ကား။ ဂေါတ္တဝသေနော၊ အမျိုးအနွယ်၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ သေသောထေရော၊ ထိုမထေရ်သည်။ ပါကဇော၊ ထင်ရှားသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အဗ္ဗုပ္ပတ္တိယံ၊ အကြောင်းအဗ္ဗုပ္ပတ္တိ၌။ တိဿမေတ္တယျောနာမန္တေသဟာယာတိ၊ တိဿမေတ္တယျောနာမန္တေသဟာယာဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ ဝိဇာတန္တိ၊ ဝိဇာတံဟူသည်ကား။ ဥပဇာတံ၊ ကင်၍နှိပ်စက်တတ်သည်ကို။ ဖြူဟိတိ၊ ဖြူဟိဟူသည်ကား။ အာဝိက္ခာ၊ ကြားတော်မူပါလော။ မာရိဿာတိ၊ တေဝစနံ၊ မာရိဿဟူသောဤစကားသည်။ ဝိယဝစနံ၊ ချစ်တွယ်သောစကားတည်း။ နိဒုက္ခ၊ ဆင်းရဲရှိသောအရှင်ဘုရား၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုတွာနတဝသာသနန္တိ၊ သုတွာနတဝ သာသနံဟူသည်ကား။ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြားနာ၍။ ဝိဝေကေ၊ သိက္ခိဿာမသေတိ၊ ဝိဝေကေသိက္ခိဿာမသဟူသည်ကား။ သဟာယံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို။ အာဟေ အကြောင် ပြု၍။ ဓမ္မဇေသနံ၊ ထရားဇေသနာတော်ကို။ ယာဝေန္တော၊ တောင်းပန်လိုသည်ဖြစ်၍။ ဘဏာတိ၊ ဆို၏။ သောပန၊ ထိုတိဿလူထွက်သည်ကား။ သိက္ခိတတိ၊ ကွေယဝ၊ ကျင့်အပ်သောအကျင့်ရှိဘူးသည်သာတည်း။ မုဿတေဝါဝိဿာသနန္တိ၊ မုဿတေဝါဝိဿာသနံဟူသည်ကား။ ပရိယတ္တိပဋိပတ္တိတော၊ ပရိယတ်ပဋိပတ်အားဖြင့်။ ဒုဝိဓမ္မိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ သာသနံ၊ သာသနာတော်သည်။ နဿတိ၊ ပျောက်၏။ ဝိတိပဒံ၊ ဝိဟူသောပုဒ်သည်။ ပဒပူရဏမတ္ထံ၊ ပုဒ်ပြည့်ကမ္မသောတည်း။ တေတသ္မိံ၊ အနုရိယန္တိ၊ တေတသ္မိံ၊ အနုရိယံဟူသည်ကား။ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၌။ ယဒိဒံယံ၊ ဣဒံယာသောမိန္ဒာပဋိပဒါ၊ အကြင်မှားသော မိန္ဒာအကျင့်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေ၊ ဤအကျင့်သည်။ အနုရိယံ၊ အနုရိယာတံ၏အကျင့်တရားမဟုတ်။ ဧကောပုဗ္ဗေရိတွာနာတိ၊ ဧကောပုဗ္ဗေရိတွာနဟူသည်ကား။ ပဗ္ဗန္ဓာသင်္ခါတေနဝါ၊ ရဟန်းပြုသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဂဏသံသဂ္ဂဋ္ဌေနဝါ၊ ဂိုဏ်းအပေါင်းအဖော်နှင့်နှိုင်းနှိုင်းသဖြင့်လည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဧကော၊ တယောက်အထည်းတည်း။ ဝိဟရိတွာ၊ နေ၍။ ယာနံဘန္တံဝတံ၊ လောကေဟိနမာဟုပုထုဇ္ဇနံဟူသည်ကား။ တံဝိဗ္ဗန္တံ၊ ထိုသို့တုန်လှုပ်ခြင်းရှိသော။ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား။ အဒန္တံ၊ မဟဉ်ကျေးသော။ ဝိသမ္ဗိ၊

မညိမညွတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဟတ္ထိယာနာဒိယာနံ၊ ဆင်ယာဉ်အစရှိ
သောယာဉ်ကို၊ အာရောဟတိ၊ တက်စီး၏၊ ယာနံ၊ ဆင်အစရှိသောယာဉ်
သည်၊ အာရောဟကမ္ပိ၊ တက်စီးသောသူကိုလည်း၊ ဘန္ဓတိယထာ၊ ချိုးဖျက်
သကဲ့သို့၊ ပပါတေဝိ၊ ကမ်းပါးဖြတ်၌လည်း၊ ပပတတိယထာ၊ ချလိုက်သကဲ့
သို့၊ ဇေတသဘ၊ ထိုအတူ၊ ကာယဒုက္ခရိတာဒိဝိသမာရောဟနေန၊ ကာယဒု
က္ခရိက်အစရှိသည်ဖြင့်မညိမညွတ်သောအကျင့်သို့တက်သဖြင့်၊ နရကာဒိ
သု၊ ငရဲအစရှိသည်တို့၌၊ အတ္တဘန္ဓေနနဝ၊ အကျိုးပျက်စီးသဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ဇာတိပပတာဒိသု၊ ပဋိသန္ဓေသို့ကျခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊ ပပတေ
နဝ၊ ကျသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘန္တံ၊ တုန်ယှုပ်သော၊ ယာနံဝ၊ ယာဉ်ကဲ့သို့၊
အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ဟိနံ၊ ယုတ်သော၊ ဝုဗ္ဗန္တု၊ ဝုဗ္ဗဇဉ်သည်လည်း၊ အဟု၊ ဖြစ်
၏၊ ယသောကိတ္တိဉ္စာတိ၊ ယသောကိတ္တိဉ္စာဟူသည်ကား၊ လာဘသက္ကာရော
ဝ၊ လာဘ်သပ္ပကာအရိအသေသည်လည်းကောင်း၊ ပသံသာစ၊ ခြီးမွမ်းခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ ဝုဗ္ဗေတိ၊ ဝုဗ္ဗဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗဇိတဘာဝေ၊ ရဟန်း
၏အဖြစ်၌၊ ဟာယတေဝါဝိတဿသောတိ၊ ဟာယတေဝါဝိတဿသော
ဟူသည်ကား၊ တဿဝိဗ္ဗန္တကဿ၊ ထိုလူထွက်သောသူအား၊ သတော၊
ဖြစ်သော၊ သောစယသော၊ ထိုသို့သောအခြံအရံသည်လည်းကောင်း၊ သာ
စကိတ္တိ၊ ထိုသို့သောကျော်စောခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဟာယတိ၊ ယုတ်
လျော့၏၊ ဇေတိဒိသွာတိ၊ ဇေတိဒိသွာဟူသည်ကား၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ခြေးရဟန်းဖြစ်
သောကာလ၌၊ ယသကိတ္တိနံ၊ အခြံအရံအကျော်အစောတို့၏၊ ဇေတိဘာဝံ၊
ဤသို့ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒိသွာ၊ မြင်ရ၏၊ ပစ္ဆာစ၊ နောက်လူဖြစ်
သောကာလ၌လည်း၊ ဟာနိ၊ ယုတ်လျော့ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒိသွာ၊ မြင်
ရ၏၊ သိက္ခေထမေထုနံဝိပ္ပဟာတေဝတိ၊ သိက္ခေထမေထုနံဝိပ္ပဟာတေဝဟူ
သည်ကား၊ တိဿော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာတို့ကို၊ သိက္ခေထ၊
ကျင့်ရာ၏၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ မေ
ထုနံ၊ မေထုနံအကျင့်ကို၊ ဝိပ္ပဟာတေဝ၊ ပယ်အံ့သောဌာ၊ သိက္ခေထ၊ ကျင့်ရာ
၏၊ မေထုနံ၊ မေထုနံအကျင့်ကို၊ ပဟာနတ္ထာယ၊ ပယ်အံ့သောဌာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ရှန်၏၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်း
သည်၊ မေထုနံ၊ မေထုနံအကျင့်ကို၊ နဝိပ္ပဇဟိ၊ မစွန့်၊ သံကပ္ပေဟိ၊ ကာမ
ဝိဘက်ကိုကြံခြင်းတို့ဖြင့်၊ ပ၊ တထာဝရော၊ ထိုသို့သော အစီရင်ရှိသော
ရဟန်းသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပရေတောတိ၊ ပရေတောဟူသည်ကား၊
သမန္နာဂတော၊ သူတပါးကဲ့ရဲ့ နှိပ်စက်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ပရေသံ

၃၂၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

နိဗ္ဗာသန္တိ၊ ပရေသံနိဗ္ဗာသံဟူသည်ကား၊ ဥပဇ္ဈာယဒိနံ၊ ဥပဇ္ဈာယံ ဆရာအစရှိသောသူတို့၏၊ နိဗ္ဗာဝစနံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သောစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားရ၍၊ မကိဟောတိတိ၊ မကိဟောတိဟူသည်ကား၊ ခုမ္ပနော၊ နှလုံးမသာ ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ဣတော၊ ဤဂါထာမှ၊ ပရာ၊ နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော ဂါထာတို့သည်၊ ပါကဋသမ္ပန္နာဝေ၊ ထင်ရှားသော အစပ်ရှိကုန်သည်သာတည်း၊ တာသု၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ သတ္ထာနိတိ၊ သတ္ထာနိဟူသည်ကား၊ ကာယဒုစရိတာဒိ နိ၊ ကာယဒုစရိုက်အစရှိသည်တို့ကို၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တာနိ၊ ထိုကာယဒုစ ရိုက်အစရှိသည်တို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိကိုယ်အားလည်းကောင်း၊ ပရေ သဗ္ဗသုတပါးတို့အားလည်းကောင်း၊ ဆေဒနဋ္ဌေန၊ ဖြတ်တတ်သောအနက် အားဖြင့်၊ သတ္ထာနိတိ၊ ခေးလက်နက်တို့ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ တေသု စ၊ ထိုခေးလက်နက်နှင့်တူသောဒုစရိုက်တို့တွင်လည်း၊ အယံတိ၊ သော၊ ဤ တိ၊ သာသည်၊ ဝိသသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ စောဒိတော၊ တိုက်တွန်း အပ်သည်ဖြစ်၍၊ မုသာဝစနသတ္ထာနော၊ မုသာဝါဒစကားတည်းဟူသော ခေးလက်နက်တို့ကိုသာလျှင်၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဣမိနာကာရဏေန၊ ဤသို့ သောအကြောင်းဖြင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝိဗ္ဗန္တောလူထွက်၏၊ ဣတိ၊ ဤ သို့၊ ဘာဏန္တော၊ ပြောဆို၏၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဇေသုဿမဟာ ဂေဓောမောသဝဇ္ဇံပဂါဟတိတိ၊ ဇေသုဿမဟာဂေဓောမောသဝဇ္ဇံပဂါ ဟတိဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ဇေသုဿာတိပဒသ သေသုဿဟူသောဝုဒ်၏။ ဇေခေါအဿာတိပဒေန္တေန၊ ဇေခေါအဿ ဟူ၍ဝုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ ဇေသေသောခေါ၊ ဤသည်လျှင် အဿဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မဟာဂေဓောတိ၊ မဟာဂေဓောဟူသည်ကား၊ မဟာဗန္ဓနံ၊ ကြီးသောအနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ကာတမော၊ အဘယ်သည်လျှင်၊ မဟာဂေဓော၊ ကြီးသောအနှောင်အဖွဲ့ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဝနေယျ အဘယ်၍ဆိုငြားအံ့၊ ယဒိဒံယံဣဒံမောသဝဇ္ဇံ၊ အကြင်မုသာဝါဒဟူသော အဖြစ်သို့၊ ပဂါဟတိ၊ အပြားအားဖြင့်သက်ဝင်၏။ အဿာတိက္ခုနော၊ ထို ရဟန်း၏။ သောမုသာဝါဒဇ္ဈောဂါဟော၊ ထိုမုသာဝါဒ၌သက်ဝင်၍ယူ သောအယူကို၊ မဟာဂေဓောတိ၊ မဟာဂေဓောဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ မန္ဓောဝပရိကဿတိတိ၊ မန္ဓောဝပရိကဿတိဟူသည်ကား၊ ပါဏဝေဒိနိ သတ္တဝါကို သက်ခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသောပုဂ္ဂိုလ် သည်၊ တတောနိဒါနဉ္စ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ အနု

ဘောန္တော၊ ခံစားယျက်၊ ဘောဂပရိယေသနရက္ခနာနိစ၊ ဥစ္စာကိုရှာဖွေခြင်း
စောင့်ရှောက်ခြင်းအစရှိသည်တို့ကိုလည်း၊ ကရောန္တော၊ ပြုသောသူသည်၊
မောဟမူဟောဝိသ၊ အလွန်ညစ်နွမ်းသကဲ့သို့၊ ပရိကိလိဿတိ၊ အလွန်ညစ်
နွမ်း၏။ ။

တေမာဒိနဝံဥက္ခာ မုနိပုဗ္ဗာပရေဣဇာတိ၊ တေမာဒိနဝံဥက္ခာမုနိပုဗ္ဗာ
ပရေဣဇဟူသည်ကား၊ ဇေတံ၊ ဤသို့သောအပြစ်ကို၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌၊
ယေဝယသော၊ အကြင်လတ်သပ္ပကာနှင့် ပြည့်စုံခြင်းသည် လည်း
ကောင်း၊ ယာကိတ္တိ၊ အကြင်ကျော်စောခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အတ္တိ၊
ရှိ၏၊ သာကိတ္တိ၊ ထိုကျော်စောခြင်းသည်၊ တဿ၊ ထိုတိဿအား၊ ဟာယ
တေဝါပိ၊ ယုတ်သည်သာတည်း၊ ဣတော၊ ဤအခါမှ၊ ပာသုတိ၊ စ၍၊ ဝုတ္တေ၊
ဆိုအပ်သော၊ ပုဗ္ဗာပရေ၊ ရှေးရဟန်းဖြစ်သော ကာလနောက်လူဖြစ်သော
ကာလ၌၊ ဣဇဣသိယာသနော၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ပုဗ္ဗတော၊ ရှေးမှ၊ အပ
ရေ၊ နောက်ဖြစ်သော၊ သမဏဘာဝတော၊ ရဟန်း၏အဖြစ်မှ၊ ဝိဗ္ဗန္တကတာ
ဝေ၊ လူ၏အဖြစ်၌၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ မုနိ၊ ရဟန်းသည်၊ ဥက္ခာ၊ သိ၍၊ ဇေတ
ဒိယာနမုတ္တမန္တိ၊ ဇေတဒိယာနမုတ္တမံ ဟူသည်ကား၊ ယဒိဒံယံဣဒံယာ
သောဝိဝေကစရိယာ၊ အကြင်ဆိတ်ငြိမ်သောအကျင့်တရားသည်၊ အတ္တိ၊
ရှိ၏၊ ဇေတံ၊ ဤအကျင့်တရားသည်၊ ဗုဒ္ဓါဒိနံ၊ ဘုရားအစရှိကုန်သော အရိယာ
နံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သောအကျင့်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ဝိဝေကဉ္စေဝ၊ ဆိတ်ငြိမ်သောအကျင့်ကို သာလျှင်၊ သိက္ခေယ၊
ကျင့်ရာ၏၊ ဣဘိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ နတေ
နသဋ္ဌောမဉ္စေယတိ၊ နတေနသဋ္ဌောမဉ္စေယဟူသည်ကား၊ တေနစပိ
ဝေကေန၊ ထိုသို့သောဆိတ်ငြိမ်ခြင်းဖြင့်လည်း၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နမဉ္စေယ၊ မအောက်မေ့ရာ
တေန၊ ထိုဆိတ်ငြိမ်ခါမျှဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊ နဘဝေယျ၊ မငြိမ်ရာ၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိက္ခဿာတိ၊ ဝိက္ခဿဟူ
သည်ကား၊ ဝိဝိက္ခဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော၊ ကာယဒုဗ္ဗရိတာဒိဝိရဟိတဿ၊
ကာယဒုဗ္ဗရိက်အစရှိသည်တို့မှ ကင်းသော၊ ဩဃာတိဣဿဝိဟယန္တိ
ကာမေသုဂမိတာပစာတိ၊ ဩဃာတိဣဿ ဝိဟယန္တိ ကာမေသုဂမိတာ
ပစာဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထုကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌၊ လဝ္ဂါ၊ ပြိတွယ်ကုန်
သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ စတုရောဃတိဣဿ၊ ဩဃလေးပါး
ကိုကူးမြောက်ပြီးသော၊ တဿ၊ ထိုရဟန္တာအား၊ အာနဏုဿ၊ သုက္ခေ

သုမြဲရှိသောသူ၏။ ဣဏာယိကာဝိယ။ မြီရှင်ကိုမြတ်နိုးကုန်သကဲ့သို့၊ ဝိဟယန္တိ၊ ချစ်မြတ်နိုးကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အရဟတ္တနိကာဓေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအဆုံးထားသဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို။ နိဋ္ဌပေသိ၊ ပြီးဆုံးစေ၏။ ဒေသနာပရိယောဿာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌၊ တိဿော၊ တိဿသညံ၊ သောတာပတ္တိပလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တာကာသိ၊ မှတ်မှောက်ပြုလေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ပရမတ္ထဇေတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇေတိကာအမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒက၊ အဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ်အဋ္ဌကထာမည်သော၊ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာပံ၊ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ တိဿမေတ္တေယျ၊ သုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ တိဿမေတ္တေယျသုတ်၏အတွင်းသည်၊ နိဋ္ဌတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-အဋ္ဌကဝဂ်-ဂ-ပသုရသုတ်။

ဣဇေဝသုဒ္ဓိန္တိ၊ ဣဒံသုတ္တံ။ ဣဇေဝသုဒ္ဓိဟူသော ဤသုတ်သည်၊ ပသုရသုတ္တံ၊ ပသုရသုတ်တည်း၊ ဥပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အတယ်နည်းဟူမူကား၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ ပသုရောနာမ၊ ပသုရအမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗုဓိသည်၊ မဟာဝါဒီ၊ ကြီးကျယ်သောအယူဝါဒရှိ၏။ သော၊ ထိုပသုရပရိဗုဓိသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သကလဓမ္မုဒ္ဓိပေ၊ ဓမ္မုဒ္ဓိပါကျွန်းအလုံး၌၊ ဝါဒေန၊ အယူဝါဒဖြင့်၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ဓမ္မုဒ္ဓိပဿ၊ ဓမ္မုဒ္ဓိပ်ကျွန်း၏၊ ဓမ္မု၊ ဓမ္မုသပြေပင်သည်၊ ပညာတိယထာ၊ ထင်ရှားသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ မမာဝိ၊ ငါအားလည်း၊ ပညာနံ၊ ထင်ရှားခြင်းသည်၊ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ ဓမ္မုသာဝံ၊ ဓမ္မုသပြေခက်ကို၊ ခဇံ၊ တံခွန်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သကလဓမ္မုဒ္ဓိပေ၊ ဓမ္မုဒ္ဓိပါကျွန်းအလုံး၌၊ ပဋိဝါဒံ၊ စကားပြောဟောဘက်ကို၊ အနာသာဒေန္တော၊ အစဉ် အတိုင်းတောင်းတလျက်၊ အနုဗုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ အာဂန္တော၊ လာရောက်၍၊ နဂန္တေ၊ ရှေ့မြှီတံခါး၌၊ ဝါလုကတ္တလံ၊ သဲမြေအပြင်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တတ္ထ၊ ထိုသဲပြင်၌၊ သာဝံ၊ ဓမ္မုသပြေခက်ကို၊ ဥဿာပေတွာ၊ စိုက်ဆောင်၍၊ ယောဇနော၊

အကြင်သူသည်မယာဝါနှင့်သဒ္ဓိ၊ အတုတကူဝါဒ၊ စကားပြောဟော
 ခြင်းကိုကားထုံးပြုအံ့သောငှါ၊ သမက္ခော၊ စွမ်းနိုင်၏။ သောဇနော၊ ထိုသူ
 သည်၊ ဣမံသမံ၊ ဤဓမ္မသပြေခက်ကို၊ ဘဉ္ဇတု၊ ဖျက်စေသတည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝတော၊ ဆို၍၊ နဂရံ၊ မျိုသို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏။ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့၊
 မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ဝန်းရံ၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်
 လာ၏။ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိ
 ပုတ္တရာသည်။ တတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ သာဝတ္ထိ
 ကော၊ သာဝတ္ထိပြည်မှ၊ နိက္ခမတိ၊ တွက်လေ၏။ သောလေရော၊ ထိုရှင်သာ
 ရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်တံ၊ ထိုအမူအရာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သမ္ပဟုလေ၊
 များစွာကုန်သော၊ ဂါမဒါရကော၊ ရွာသူသားငယ်တို့ကို၊ ဒါရကော၊ ဒိုသူ
 ငယ်တို့တော်၊ ဤအရအဝေးသည်၊ ကိံ၊ အတယ်သို့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ တေဒါရကော၊ ထိုသူငယ်ဘို့သည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော
 အကြောင်းကို၊ အာစိက္ခံ၊ သုကြားလျှောက်ကုန်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီး
 ကားနံ၊ ထိုစိုက်အပ်သောဓမ္မသပြေကို၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊
 နှုတ်၍၊ ပါဒေဟိ၊ ခြေဘို့ဖြင့်။ ဘဉ္ဇထ၊ ချိုးဖဲ့ကြလေကုန်၊ ဝါဒတ္ထိကော၊ စ
 ကားပြောဟောလိုသောပသူရပရိမိဇိသည်။ ဝိဟာရံ၊ နေရာကျောင်းသို့၊
 အာဂန္တတု၊ လာထည့်စေလော၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း။ ဘဏထ၊ ဆိုပြောလေ
 ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတော၊ ဆို၍၊ ပက္ကမိ၊ ဖဲသွား၏။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိမိဇိသည်။
 ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရိတွာ၊ သွားပြီး၍၊ ကတတဣန္ဒြိယကိစ္စော၊ ဆွမ်းစား
 ခြင်းကိစ္စပြီးပြီသော်၊ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ နှုတ်၍၊ ဘဂ္ဂံ၊ ချို ဖျက်အပ်သော၊ သာမံ၊
 ဓမ္မသပြေခက်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရသည်ရှိသော်၊ ကေန၊ အတယ်သူသည်၊
 ဣဒံ၊ ဤငါစိုက်အပ်သောဓမ္မသပြေခက်ကို၊ ကာရိတံ၊ ပြုစေအပ်သနည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဗုဒ္ဓပုတ္တေန၊ ဘုရားသားတော်ဖြစ်သော၊ သာရိ
 ပုတ္တေန၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ကာရိတံ၊ ပြုစေအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း။
 ပုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ပမုဒိတော၊ ဝမ်းမြောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 အဇ္ဇ၊ ဤယခုနေ့မှမ၊ ငါ၏၊ ဇယံ၊ အောင်ကြောင်းကို၊ သမဏသမစရဟန်း
 ၏လည်း၊ ပရာဇယံ၊ ရှုံးခြင်းကို၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ပဿန္တု၊ မြင်
 စေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စံ၊ အမေးပြုသနာကို၊ ဝိမံသကော၊ စုံစမ်း
 ဆင်ခြင် ကုန်သော၊ ကာရုဏိကော၊ ပြုတတ်သော သူတို့ကို၊ အာနေတံ၊
 ဆောင်အံ့သောငှါ၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိမြို့သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဝိဝိသိဟံ၊
 ဇူကစစွရေသု၊ ခရီးမခရီးကွေ့၊ ခရီးငယ်အရပ်တို့ကို၊ ဝိစရေန္တော၊ ထည့်ပတ်

သွားထာလျက်၊ သမဏဿဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမဏိ၊ အဂ္ဂသာဝ
ကေန၊ မြတ်သောတပည့်နှင့်၊ သဟာတက္ခ၊ မေ ငါ၏၊ ဝါဒေ၊ အယူ၌၊ ပညာ
ပရှိတာနံ၊ ပညာ၏ထင်ရှားခြင်းကို၊ ဘောဇ္ဇော၊ အိုလူများတို့၊ သောတုကာ
မာ၊ နာလိုသောသူတို့သည်၊ နိက္ခမန္တ၊ ထွက်ကြကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဥဒ္ဓောသေသိ၊ ကြွေးကျော်၏၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊
မယံ၊ ငါတို့သည်၊ သောဿာမာတိ၊ နားထောင်ကုန်အံ့ဟု၊ သာသနေ၊ သာ
သနာတော်၌၊ ပဝသန္နာပိ၊ ကြည်ညိုသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အပ္ပသန္နာပိ၊
မကြည်ညိုသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော၊ မနုဿ၊
လူတို့သည်၊ နိက္ခမိံသု၊ ထွက်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ပသုရော၊ ပသူ
ရပရိဗုဓိသည်၊ မဟာဇနပရိဝုတော၊ လူများအပေါင်းခြံရံလျက်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဏိဿာမ၊ ငါဆိုကုန်အံ့၊ ဣတိအာဒိနိ
ဤသို့အစရှိသည်တို့ကို၊ ဝိတက္ကေန္တော၊ အကြံရှိလျက်၊ ဝိဟာရံ၊ စေတနာ
ကျောင်းတော်သို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏၊ ထေရော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်
သည်၊ ဥစ္စာသဒ္ဓမ္မာဘာသဒ္ဓေါစ၊ မြင့်သောအသံ များသောအသံရှိသည်
လည်းကောင်း၊ ဇနဗျာကုလဉ္စ၊ လူအများတို့ဖြင့်နှောင့်ရှက်ခြင်းသည်လည်း
ကောင်း၊ မာအပောသိတိ၊ မဖြစ်စေသတည်းဟု၊ စေတဝနန္ဒါရကောဠ
ကော၊ စေတဝနကျောင်းတော်တံခါးမုတ်ဝ၌၊ အာသနံ၊ နေရာကို၊ ပညာ
ပေတွာ၊ ခင်း၍၊ နိသိဒ္ဓိ၊ နေ၏၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပသူရပရိဗုဓိသည်၊ ထေရံ၊
သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်လေ၍၊ ဘောပဗ္ဗန္တ၊ အို
ရဟန်း၊ တွံ၊ သင်ရဟန်းသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဓမ္မ၊ ဓမ္မ၊ ဆောက်အပ်သောဓမ္မ၊
သပြေခက်တံခွန်ကို၊ ဘဉ္ဇာပေသိ၊ ချိုးဖျက်စေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ
ဆို၏၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗုဓိ၊ အာမ ဘဉ္ဇာပေသိ၊ ဩဝါဗျက်သီးစေ၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဟောတု၊ ထိုသို့ချိုးဖျက်စေဦးတော့၊
နော၊ ငါတို့အား၊ ကာမိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ ကထာ၊ စကားပြောဟောခြင်းကို၊
ပဝတ္တိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗုဓိသည်၊ အာ
ဟ၊ ဆို၏၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ အိုပရိဗုဓိ၊ ဟောတု၊ ထိုသို့စကားပြောဟောလိုသည်
ဖြစ်စေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ ထေရော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်
သမ္ပုဋ္ဌိန္တိ၊ ဝန်ခံ၏၊ သော၊ ထိုပသူရပရိဗုဓိသည်၊ သမဏ၊ အိုရဟန်း၊ တွံ၊
သင်သည်၊ ဗံ၊ ငါကို၊ ဝုတ္တေ၊ သိ၊ မေးလတ္တံ့လော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိသုဇ္ဈိဿာ
မိ၊ ဖြေရအံ့သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ နံ၊ ထိုပရိ
ဗုဓိကို၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ အဝစ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အလေ၊ အာဟံသိဆို

သနည်း၊ ပရိဗ္ဗာဓက၊ ပရိဗိုဓိ၊ ကိံ၊ အသို့နည်း။ ပုစ္ဆာ၊ အမေးသည်၊ ဒုက္ကရံ၊
 ပြုခက်သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊ ဝိဿန္တနံ၊ အဖြေသည်၊ ဒုက္က
 ရံ၊ ပြုခက်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝဝ၊ ဆို၏၊ ဘောပဗ္ဗဇ္ဇ၊ အိုရဟန်း၊ ဝိဿန္တ
 နံ၊ အဖြေသည်၊ ဒုက္ကရံ၊ ပြုခက်၏၊ ပုစ္ဆာယ၊ အမေးဖြင့်၊ ကိံ၊ ဒုက္ကရံ၊ အဘယ်
 ပြုခက်မည်နည်း၊ တံ၊ ထိုအမေးကို၊ ယောဟိကောမိ၊ တစ်တယောက်သော
 သူသည်၊ ဟိကိဉ္စိ၊ တစ်တစ်ယောက်သော၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေးနိုင်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြားကား၊ ပရိဗ္ဗာဓ
 က၊ ပရိဗိုဓိ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ ပုစ္ဆ၊ မေးလော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ဝိဿန္တောသာမိ၊ ဖြေဆိုအံ့၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ပရိဗ္ဗာ
 ဓကော၊ ပရိဗိုဓိသည်၊ ဟိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ သာရဏ္ဏပေါ၊ ကောင်းသော
 သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ သာခံ၊ ဓမ္မ၊ သပြေခက်ကို၊ ဌာနေ၊ ထားရာအရပ်၌၊
 ဘန္ဓာပေဝီတိ၊ ချိုးဖျက်စေ၏ဟု၊ ဝိမ္ဘိတမိတ္တော၊ အံ့ဝွယ်သရဲသောစိတ်ရှိ
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ထေရံ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို၊ ပုရိသဿ၊
 ယောက်ျားအား၊ ကော၊ အဘယ်တရားသည်၊ ကာမော၊ လိုအပ်သော
 တရားမည်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ သင်္ကပ္ပရာဂေါ၊ သင်္ကပ္ပရာဂ
 သည်၊ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျားအား၊ ကာမော၊ လိုအပ်သောတရားမည်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထေရော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထိုပရိ
 ဗိုဓိသည်၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ထေရေ၊ မထေရ်၌၊ ဝိရုဇ္ဈသည်၊
 ဆန့်ကျင်သောအမှတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပရာဇယံ၊ ရှုံးခြင်းသို့၊ အာ
 ရောပေတုကာမော၊ တင်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘောပဗ္ဗဇိတ၊ အို
 ရဟန်း၊ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျားအား၊ ဝိတြိဝိတြာရမ္မဏံ၊ ဆန်းကြယ်အထူး
 သဖြင့်ဆန်းကြယ်သော အာရုံရှိသောတရားကို၊ ကာမန္တိ၊ လိုအပ်သော
 တရားဟူ၍၊ တံ၊ ရှင်ရဟန်းသည်၊ နဝဒေသိ၊ မဆိုပါတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ ဆို၏၊ ပရိဗ္ဗာဓက၊ ပရိဗိုဓိ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာမနဝဒါမိ၊ ဪ
 မဆိုသည်မှန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ တတော၊ ထိုနောင်
 မှထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ပရိဗ္ဗာဓကော၊ ပရိဗိုဓိသည်၊ သာဝတိက္ခတ္တံ၊ သုံး
 ကြိမ်တိုင်အောင်၊ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံသည်ကို၊ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ဘောန္တော
 အိုလူများတို့၊ ဇနာ၊ လူအပေါင်းတို့သည်၊ သမဏဿ၊ ရဟန်း၏၊ ဝါဒေ၊
 အယူဝါဒ၌၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ သုဏန္တိ၊ နာကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ပဉ္စာဝီမံသကေ၊ အမေးပုစ္ဆာကိုစုံစမ်း ဆင်ခြင်တတ်ကုန်
 သောသူတို့ကို၊ အာသဝိက္ခာ၊ ခေါ်၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဘောပဗ္ဗဇိတ၊ အိုရဟန်း၊

၃၇၆ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တထိယတွဲ

တုဗ္ဗကံ၊ သင်တို့၏၊ သဗြဟ္မ စာရိနော၊ သီတင်း သုံးတော် တို့သည်၊
အရေည၊ တောအရပ်၌၊ ဝိဟန္တိ၊ နေကုန်သည်မဟုတ်တုံလော၊ ဣတိ ဤ
သို့၊ ဝုန္တိ၊ တေးမေးသည်ရှိသော်၊ ပရိဗ္ဗာဇက၊ ပရိဗိုဇ်၊ အာမဝိဟန္တိ၊ ဩဝံ
နေကုန်၏၊ ဣတိ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ တေ၊ ထိုသီတင်းသုံးတော်
ရဟန်းတို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုတောအရပ်၌၊ ဝိဟန္တိ၊ နေကုန်လျက်၊ ကမ
ဝိတက္ကာဒယော၊ ကမဝိတက်အစရှိကုန်သော၊ ဝိတက္က၊ ဝိတက်တို့ကို၊
ဝိတက္ကန္တိ၊ ကြံကြကုန်သည်မဟုတ်လော၊ ဣတိ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊ တေးမေးသည်
ရှိသော်၊ ပရိဗ္ဗာဇက၊ အိုပရိဗိုဇ်၊ ပုထုဇ္ဇန၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သဟ
သာ၊ အသောတလျှင်၊ အာမဝိတက္ကန္တိ၊ ဩဝံ ကြံကုန်သည်မှန်၏၊ ဣတိ
ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ တေသံ၊ ထိုသီတင်းသုံးတော်ရဟန်းတို့၏၊
သမဏဘာဝေါ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်သည်၊ ကုတောအတ္ထိ၊ အဘယ်မှတို့လေ
အံနည်း၊ တေတိက္ခ၊ ထိုရဟန် တို့သည်၊ အဂါရိကာ၊ အိမ်ရာထောင်ကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ ကာမဘောဂိနော၊ ကာမဂုဏ်ချင်းသာကို သုံးဆောင်ကုန်
သည်၊ ဟောန္တိနနု၊ ဖြစ်ကုန်သည်မဟုတ်တုံလော၊ ဝေဗ္ဗပန၊ ဤသို့သော
စကားကိုကား၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ အထာပရံ၊ ထိုမှ နောက်၌၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကား
ကို၊ ပသုရော၊ ပသုရသည်၊ အဝေါစ၊ ဆိုပြန်၏၊ ဘောပဗ္ဗဇိ၊ အိုရဟန်း၊ တွံ၊
သင်သည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဖိတြာနိ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်သော၊ ယာနိအာ
ရမ္မဏာနိ၊ အကြင်အာရုံတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုဆန်းကြယ်
သောအာရုံတို့သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ကာမ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ န၊ မဟုတ်ရ
လေကုန်၊ သင်္ကပ္ပရာဂဗ္ဗ၊ သင်္ကပ္ပရာဂကိုသာလျှင်၊ ကမန္တိ၊ ကာမဟူ၍၊
ဝဒေသိ၊ ဆိုသိ၏၊ တေ၊ သင်ရဟန်း၏၊ တိက္ခ၊ ဝိတင်းသုံးတော်ရဟန်းတို့
သည်လည်း၊ အကုသလေ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိတက္ကေ၊ အကြံတို့
ကို၊ သင်္ကပ္ပယံ သင်္ကပ္ပယန္တော၊ ကြံသည်ရှိသော်၊ ကာမဘောဂိ၊ ကာမဂုဏ်
ကိုသုံးဆောင်သည်မည်သည်၊ ဟေသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း
အဝေါစ၊ ဆို၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ထေရေ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်
သည်၊ ပရိဗ္ဗာဇကသ၊ ပရိဗိုဇ်အား၊ ဝါဒေ၊ အယူ၌၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊
ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပရိဗ္ဗာဇက၊ ပသုရ၊ ပရိဗိုဇ်၊ တွံ၊
သင်သည်၊ သင်္ကပ္ပရာဂံ၊ သင်္ကပ္ပရာဂကို၊ ဝရိသဿ၊ ယေဘျား၏၊ ကမံ၊
ကာမဟူ၍၊ နဝဒေသိ၊ မဆို ဖိတြာပိတြာရမ္မဏံ၊ ဆန်းကြယ်သောအာရုံကို၊
ကာမန္တိ၊ ကာမဟူ၍၊ ဝဒေသိ၊ ဆို၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဘော
ပဗ္ဗဇိတ၊ အိုရဟန်း၊ အာမ၊ အဆန်းအကြယ်ဖြစ်သောအာရုံကိုကာမဟုတ်

ဆိုသည်ပြောပြ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ တတော၊ ထို
 နောင်မှ၊ သို့ပညာရပရိပိုဏ်ကို၊ ထေရော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်
 လည်း၊ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို၊ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍၊
 အာရသော၊ ခါယကာတို့၊ တု၊ မှ၊ သင်ဒါယကာတို့သည်၊ ပရိဗ္ဗာဇကသ၊
 ပရိပိုဏ်၏၊ ဝါဒေ၊ အယုဒ္ဓံ၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ သုဏန္တ၊ နာကြကုန်လော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စာဝိသံသက၊ ပြဿနာကို စုံစမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုလူ
 အပေါင်းတို့ကို၊ အာလဝိတွာ၊ ခေါ်၍၊ အာရသောပညာရ၊ ငါရှင်ပညာရတံ၊
 သင်အား၊ သတ္တံ၊ ဆရာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
 ပစ္စဇိတ၊ အိုရဟန်း၊ အာမအတ္ထိ၊ ဩဝါ၊ အားဆရာရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တံ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ တတံ၊ သင်၏၊ သောသတ္တံ၊ ထိုဆရာသည်၊ စက္ခု၊
 ဝိညေယျံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်၏အာရုံဖြစ်သော၊ ရူပါရမ္မဏံ၊ ရူပါရုံကို၊ ပဿတိ၊
 ကြည့်ရှု၏လော၊ သဒ္ဓါရမ္မဏာဒိနိဝါ၊ သဒ္ဓါရုံအစရှိသည်တို့ကိုလည်း၊ သေ
 ဝတိ၊ ငြိမ်းသည်မဟုတ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ပဗ္ဗဇိတ၊
 အိုရဟန်း၊ အာမသေဝတိ၊ ဩဝါ၊ အားဆရာရူပါရုံအစရှိသည်ကို ငြိမ်း၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ပညာရပရိပိုဏ်ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယဒိသေဝတိ
 အကယ်၍ သင်၏ဆရာငါးပါးသောအာရုံကို ငြိမ်းသည်ဖြစ်အံ့၊ တဿ၊ ထို
 သင့်ဆရာ၏၊ သတ္တုဘာဝေါ၊ ဆရာ၏အဖြစ်သည်၊ ကုတောအတ္ထိ၊ အာဟ
 မှာရှိအံ့နည်း၊ သောသတ္တံ၊ ထိုသင်၏ဆရာသည်၊ အာဂါရိကော၊ အိမ်ရာ
 ထောင်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာမဘောဂီ၊ ကာမဂုဏ်ကိုသုံးဆောင်သည်၊
 ဟောတိနန္တု၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်တုံလော၊ ဣတိ၊ ဝေဇ္ဇပန၊ ဤသို့သောစကားကို
 လည်း၊ ဝတွာ၊ ဆိုပြီး၍၊ အယာပရံ၊ ထိုမှနောက်၌၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊
 ထေရော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ပရိဗ္ဗာဇက၊
 ပရိပိုဏ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဗိတြာနိ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်သော
 ယာနိအာရမ္မဏာနိ၊ အကြင်အာရုံတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုအာရုံ
 တို့သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ကာမာ၊ ကာမမည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေသိ၊ ဆို၏၊
 သင်္ကပ္ပရာဂံ၊ သင်္ကပ္ပရာဂကို၊ ကာမံ၊ ကာမဟူ၍၊ နဝဒေသိ၊ သင်မဆိုးတေ၊
 သင်၏၊ သတ္တဝါ၊ ဆရာသည်လည်း၊ မနောရမာနိ၊ နှစ်သက်သွယ်ရှိကုန်
 သော၊ ရူပါနိ၊ ရူပါရုံတို့ကို၊ ပဿန္တော၊ ကြည့်ရှုသည်ဖြစ်၍၊ ကာမဘောဂီ၊
 ကာမဂုဏ်ကိုသုံးဆောင်သည်၊ ဟောသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တံ၊ သင်သည်
 လောကေ၊ လောက၌၊ ဗိတြာနိ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်သော၊ ယာနိအာရမ္မဏာနိ၊
 အကြင်အာရုံတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ တေ၊ ထိုအာရုံတို့သည်

၃၇၀ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-တတိယတွဲ။

ကာမာ၊ ကာမမည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေသိ၊ ဆိုလေ၏။ သင်္ကပ္ပရာဂံ၊ သင်္ကပ္ပရာဂကို။ ကာမန္တိ၊ ကာမဟူ၍၊ နဝဒေသိ၊ သင်မဆို၊ တေ၊ သင်၏။ သတ္ထာပိ၊ ဆရာသည်လည်း၊ မနောရမာနိ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ကုန်သော၊ သဒ္ဓါနိ၊ သဒ္ဓါရုံတို့ကို၊ သုဏန္တော၊ နာသည်ဖြစ်၍။ ကာမဘောဂိ၊ ကာမဂုဏ်ကိုသုံးဆောင်သည်။ ဟေသသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တွံ၊ သင်သည်။ လောကေ၊ လောက၌၊ ဗိတြာနိ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်သော၊ ယာနိအာရမ္မဏာနိ၊ အကြင်အာရုံတို့သည်၊ သန္တိ၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဝေ၊ စင်စစ်၊ တေ၊ ထိုအာရုံတို့သည်၊ ကာမာ၊ ကာမမည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေသိ၊ ဆို၏။ သင်္ကပ္ပရာဂံ၊ သင်္ကပ္ပရာဂကို၊ ကာမံ၊ ကာမဟူ၍၊ နဝဒေသိ၊ မဆို၊ တေ၊ သင်၏။ သတ္ထာပိ၊ ဆရာသည်လည်း၊ မနောရမာနိ၊ နှလုံးမွေ့လျော်သွယ်ရှိကုန်သော၊ ဂန္ဓာနိ၊ ဂန္ဓာရုံတို့ကို၊ သောယန္တော၊ နာမ်းသည်ဖြစ်၍။ ကာမဘောဂိ၊ ကာမဂုဏ်ကိုသုံးဆောင်သည်။ ဟေသသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တွံ၊ သင်သည်။ လောကေ၊ လောက၌၊ ဗိတြာနိ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်သော၊ ယာနိအာရမ္မဏာနိ၊ အကြင်အာရုံတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုအာရုံတို့သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ကာမာ၊ ကာမမည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေသိ၊ ဆို၏။ သင်္ကပ္ပရာဂံ၊ သင်္ကပ္ပရာဂကို၊ ကာမံ၊ ကာမဟူ၍၊ နဝဒေသိ၊ သင်မဆို၊ တေ၊ သင်၏။ သတ္ထာပိ၊ ဆရာသည်လည်း၊ မနောရမာနိ၊ နှလုံးမွေ့လျော်သွယ်ရှိကုန်သော၊ ရသနိ၊ ရသာရုံတို့ကို၊ သောယန္တော၊ လျက်သည်ဖြစ်၍။ ကာမဘောဂိ၊ ကာမဂုဏ်ကိုသုံးဆောင်သည်။ ဟေသသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တွံ၊ သင်သည်။ လောကေ၊ လောက၌၊ ဗိတြာနိ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်သော၊ ယာနိအာရမ္မဏာနိ၊ အကြင်အာရုံတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုအာရုံတို့သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ကာမာ၊ ကာမမည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေသိ၊ ဆို၏။ သင်္ကပ္ပရာဂံ၊ သင်္ကပ္ပရာဂကို၊ ကာမံ၊ ကာမဟူ၍၊ နဝဒေသိ၊ သင်မဆို၊ တေ၊ သင်၏။ သတ္ထာပိ၊ ဆရာသည်လည်း၊ မနောရမာနိ၊ နှလုံးမွေ့လျော်သွယ်ရှိကုန်သော၊ ဗဿနိ၊ ဗောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ကို၊ ဗုသန္တော၊ တွေ့ထိသည်ဖြစ်၍။ ကာမဘောဂိ၊ ကာမဂုဏ်ကိုသုံးဆောင်သည်။ ဟေသသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေသိ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ နိပ္ပဋိတာနော၊ စကားတုံ့ပြန်ဆိုစရာ မရှိသည်ဖြစ်၍။ သောပရိပ္ပာဇကော၊ ထိုပသုရပရိဇိဇိသည်၊ အယံပဗ္ဗဇိတော၊ ဤရဟန်းသည်၊ မဟာဝါဒီ၊ ကျယ်ဝန်းသောအယူဝါဒရှိ၏။ ဣမဿ၊ ဤရဟန်း၏။ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ပေးပေးပြု၍၊ ဝါဒသတ္တံ၊ အယူဝါဒရှိသောကျမ်းကို၊ သိက္ခိဿာပိတိ၊ ဝါသင်အံ့ဟု၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ပဗိသိတွာ၊ ဝင်လေ၍၊ ပတ္တပိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်း

ကို၊ ပရိယေသိတွာ၊ ရှာဖွ်၍၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝနံကျောင်းတော်သို့၊ ပရိဇ္ဈာ
ဝင်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌၊ လာလုဒါယီ၊ လာလုဒါယီမထေရ်သည်၊ သုဝဏ္ဏ
ဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော၊ ကာယူပပန္နံ၊ ကိုယ်နှင့်ပြည့်စုံသည်ကို၊ သရိ
ရာကပ္ပေသု၊ ကိုယ်၏အခြင်းအရာအသွင်အပြင်တို့၌၊ သမန္တပါသာဒိကံ၊
ထက်၎င်းကျင်ကြည်ညိုဖွယ်ရှိသည်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်ရ၍၊ အယံသိက္ခ၊ ဤ
ရဟန်းသည်၊ မဟာပညာ၊ ကြီးသောပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ မဟာ
ဝါဒီ၊ ကျယ်ဝန်းသောအယူဝါဒရှိရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဘွာ၊ အောက်မေ့ကြံ
စည်၍၊ တဿ၊ ထိုလာလုဒါယီမထေရ်၏၊ သန္တိကေးအထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊
ရဟန်းပြု၍၊ တံ၊ ထိုလာလုဒါယီကို၊ ဝါဒေန၊ မိမိအယူဝါဒဖြင့်၊ နိဂ္ဂဟေတွာ၊
နှိပ်စက်ခဲ့၍၊ သလိင်္ဂန၊ ရဟန်းအသွင်ရှိသဖြင့်၊ တံယေပတိတ္ထာယတနံ၊
ထိုတိတ္ထိတို့နေရာကျောင်းသို့၊ ပတ္တဝိတွာ၊ သွားလေ၍၊ ဝုန၊ တတန်း၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ သမဏေန၊ ရဟန်းတော်ဖြစ်သော၊ ဂေါတမေန၊ ဂေါတမဘုရား
နှင့်၊ သန္တိ၊ အတူတကွ၊ ဝါဒံ၊ အယူဝါဒကို၊ ကရိယာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟု၊ သာဝတ္ထိ
ယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝုရိမနယေနဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဥဒ္ဓန္ဓာသေတွာ
ကြွေးကျော်၍၊ မဟာဇနပရိဝုတော၊ လူများအပေါင်းငြိရုံလျက်၊ ဇေတဝနံ၊ ဤသို့၊
သမဏံ၊ ရဟန်းဟုတ်ဖြစ်သော၊ ဂေါတမံ၊ ဂေါတမဘုရားကို၊ နိဂ္ဂဟိယာ
မိ၊ နှိပ်စက်အံ့၊ ဣတိအာဒိနံ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားတို့ကို၊ ဝဒန္တော၊ ဆို
လျက်၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝနံကျောင်းတော်သို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏။ ဇေတဝန
န္တရကောဋ္ဌကေ၊ ဇေတဝနံကျောင်းတော်တံခါးမုတ်၌၊ အဓိဝတ္ထာ၊ အပြု
စောင့်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်၊ အယံ၊ ဤပဿရပရိမိတ်သည်၊ အဘာဇန
ဘူတော၊ ရှေးကာလကဆည်းကပ်ဘူးသောသူမဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေ
တွာ၊ ကြံ၍၊ အဿ၊ ထိုပရိမိတ်အား၊ မုခံ၊ ခံတွင်းကို၊ ဗန္ဓံ၊ ဖွဲ့ခြင်းကို၊ အကာ
သိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုပရိမိတ်သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္က
မိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ မဂေါဝိယ၊ အသေသူကဲ့သို့၊ နိသိဒိ၊ နေ၏။ မနုဿာ၊ လူ
တို့သည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝုန္တိဿတိ၊ မေးလတ္တံ့၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
ဝုန္တိဿတိ၊ မေးလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဿ၊ ထိုပရိမိတ်၏၊ မုခံ၊ မျက်နှာကို၊
ဩဇောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ ကောပသူရ၊ အိုပသူရ၊ ဝဒေဟိ၊ သင်ပြောဆိုပါ
လော၊ ကောပသူရ၊ အိုပသူရ၊ ဝဒေဟိ၊ သင်ပြောဆိုလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဇ္ဈာ
သန္ဓမဟာသန္ဓါ၊ မြင့်သောအသံများသော အသံရှိကုန်သည်၊ အဟာသံ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ အဿ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဿရ၊ ပဿရ
သည်၊ ကိ၊ အဘယ်စကားကို၊ ဝဒိဿတိ၊ ဆိုလတ္တံ့၊ နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ

ဆို၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌၊ သမ္ပတ္တပရိသာယ၊ ရောက်လာသောပရိသတ်အား၊
ဓမ္မဒေသနတ္ထံ၊ တရားဒေသနာတော် အလို၌၊ ဣမံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို၊
အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုသုတ်၌၊ ပဌမဂါထာယ၊ ရှေးဦးစွာသောဂါထာ၌၊ တာဝ၊ ရှေး
ဦးစွာ၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ သင်္ခေါ၊ အကျဉ်းတည်း၊ ဣမေဒိဋ္ဌိ
ကတိကာ၊ ဤဒိဋ္ဌိအယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူ
ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဣဒမေဝဝစနံ၊ ဤဆိုအပ်သောစကားသည်သာလျှင်၊
သုဒ္ဓိတိ၊ စင်ကြယ်၏ဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ အညေသု၊ မိမိအယူမှတစ်ပါး
ကုန်သော၊ ဓမ္မေသုပန၊ တရားတို့၌ကား၊ ဝိသုဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ နအာ
ဟု၊ မဆိုကုန်၊ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အတ္တနော၊ အတ္တနော၊ မိမိ
မိမိ၏၊ သတ္တရာဒိနိ၊ ဆရာအစရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ နိဿိတာ၊ ဖြိုကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ ဝေတ္ထေဝ၊ ထိုဆရာ၏အယူဝါဒ၌သာလျှင်၊ ဧသဇေသောဝါဒေါ၊ ဤ
အယူဝါဒသည်၊ သုဘောတိ၊ ကောင်း၏ဟု၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုဘဝါဒေါ၊ ကောင်း
သောအယူရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ပုထုသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ များစွာ
သောရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သဿတောလောကောတိအာဒိသု၊ သဿ
တောလောကော အစရှိကုန်သော၊ ပစ္စေကသစ္စေသု၊ အသီးအသီးမှန်၏
ဟူသောအယူတို့၌၊ နိဝိဋ္ဌာ၊ စိတ်ဝင်ကုန်၏။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နိဝိဋ္ဌာစ၊ စိတ်ဝင်ကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ တေဝါဒကာမာတိ
ဂါထာ၊ တေဝါဒကာမာအစရှိသော ဂါထာကိုအာဟ၊ မိန့်တော်မူပြန်၏၊
တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဗာလံဒဟန္တိ မိထုအညမညန္တိ၊ ဗာလံဒဟန္တိ မိထုအ
ညမညံဟူသည်ကား၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ ဗာလော၊ သူမိုက်တည်း၊ အယံ၊
ဤသူသည်၊ ဗာလော၊ သူမိုက်တည်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧဝံဇနာ၊ နှစ်ယောက်
သောသူမိုက်တို့သည်လည်း၊ မိထုအညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ဗာလံ၊ သူမိုက်
ဟူ၍၊ ဒဟန္တိ၊ ခိုက်တိုက်ကုန်၏၊ ဗာလတော၊ မိုက်သောအားဖြင့်၊ ပဿန္တိ၊
မြင်တတ်ကုန်၏၊ ဝဒန္တိ တေအညသိတာကတောဇ္ဇန္တိ၊ ဝဒန္တိ တေအညသိ
တာကတောဇ္ဇံဟူသည်ကား၊ တေ၊ ထိုသူမိုက်တို့သည်၊ အညမညံ၊ အချင်း
ချင်း၊ သတ္တရာဒိနိ၊ ဆရာအစရှိသည်ကို၊ နိဿိတာ၊ ဖြိုကုန်၏၊ ကလဟံ၊ ငြင်း
ခုံခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ပသံသကာမာကုသလာဝဒါနာ
တိ၊ ပသံသကာမာကုသလာဝဒါနာဟူသည်ကား၊ ပသံသတ္တိကား၊ ပြီးပွင်း
ခြင်းကိုအလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဘောဝိ၊ နှစ်ယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊
မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ကုသလဝါဒေါ၊ လိမ္မာကုန်သောသူတို့ဟုဆိုကုန်၏၊ ပဏှိ

တဝါဒါ၊ ပညာရှိ၊ ဘုရားပြောဆိုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊ သည်၊ ဤသို့အမှတ်ရှိ
 ကုန်သည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒါနော၊ ပြောဆိုကြကုန်သော၊
 တေသု၊ ထိုနှစ်ယောက်သောသူရိက်တို့တွင်၊ ဧကော၊ တယောက်သောသူ
 ရိက်သည်၊ နိယမတော၊ ဧဝံ၊ အမြဲစွဲသောအားဖြင့်သာလျှင်၊ ယုတ္တောက
 ထာယန္တိ၊ ယုတ္တောကထာယံဟူသည်ကား၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ တတ္ထ၊
 ထိုဂါထာ၌၊ ယုတ္တောကထာယန္တိ၊ ယုတ္တောကထာယံ ဟူသည်ကား၊ ဝါဒ
 ကထာယံ၊ ဆိုအပ်သောစကားကို ဆိုခြင်း၌၊ ဥသုတ္တော၊ လုံ့လပြု၍၊ ပသံ၊
 သမိန္တံ၊ ဝိနိဗ္ဗာတိဟောတိတိ၊ ပသံသမိန္တံ၊ ဝိနိဗ္ဗာတိဟောတိ ဟူသည်
 ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ ပသံသံ၊ ပြီးစွမ်းခြင်းကို၊ ဣန္ဒြေန္တော၊ အလိုရှိသော
 သူသည်၊ ကထံနုခေါ၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်၊ နိဂ္ဂဟိဿာမိတိ၊ နှိပ်
 စက်ပေအံ့နည်းဟု၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဝုဗ္ဗ
 ဝ၊ ရှေးဦး၌သာလျှင်၊ ဝဒကထံ၊ ဆိုသောစကားကို၊ ဝိနိပါတိ၊ ဖျက်ဆီး
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပါဟတသ္မိန္တိ၊ အပါဟတသ္မိံ ဟူသည်ကား၊ ပဉ္စ၊
 အဓမ္မ၊ ပြဿနာကို၊ ဝိမံသကေဟိ၊ စုံစမ်းကုန်သောသူတို့သည်၊ တေတ
 ယာ၊ သင်သည်၊ အတ္ထာပဂတံ၊ အနက်ကင်းသောစကားကို၊ တဏှိတံ၊ ဆို
 အပ်၏၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ ဗျဉ္ဇနာပဂတံ၊ သဒ္ဓါကင်းသောစကားကို၊
 တဏှိတံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊
 အပသာဒိတေ၊ ကြည်ညိုဘွယ်မရှိသော၊ ဝါဒေ၊ အယူ၌၊ နိန္ဒာယသောကုပ္ပ
 တိတိ၊ နိန္ဒာယသောကုပ္ပတိ ဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အပါဟတသ္မိန္တိ၊
 အနက်သဒ္ဓါကင်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝါဒေ၊ အယူ၌၊ ဥပ္ပန္နာယ၊ ဖြစ်သော
 နိန္ဒာယ၊ ကဲ့ရဲ့သောအားဖြင့်၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ကုပ္ပတိ၊ အမျက်ထွက်၏၊
 ရန္တမေဝိတိ၊ ရန္တမေဝိဟူသည်ကား၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ ရန္တမေဝ၊ အခွင့်
 ကိုသာလျှင်၊ ဂဝေသန္တော၊ ရှာလေ့ရှိ၏၊ ကေဝလဉ္စ၊ စင်စစ်လည်း၊ ကုပ္ပတိ၊
 အမျက်ထွက်သည်ကား၊ န၊ မဟုတ်၊ အဝိစခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊
 ယမဿဝါဒန္တိ၊ ယမဿဝါဒံအစရှိသည်ကား၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊
 တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပရိဟိနမာဟုအပါဟတန္တိ၊ ပရိဟိနမာဟုအပါဟတံ
 ဟူသည်ကား၊ အတ္ထဗျဉ္ဇနာဒိတော၊ အနက်သဒ္ဓါအစရှိသည်မှ၊ အပါဟတံ၊
 ကင်း၍ဆောင်အပ်သောစကားကို၊ ပရိဟိနံ၊ ယုတ်၏ဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်
 ၍၊ ပရိဒေဝတိတိ၊ ပရိဒေဝတိဟူသည်ကား၊ သော၊ ထိုပသူပရိဟိနံသည်၊
 တတော၊ ထိုသာသနာတော်မှ၊ အညံ၊ တပါးသော၊ တံနိမိတ္တံ၊ ထိုယုတ်
 သောအကြောင်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ အာဝဇ္ဇိတံ၊ ဆင်းခြင်းအပ်၏၊ ဣတိ

အာဒိတိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဝိပ္ပလပတိ၊ မြည်တင်းယောင်ယမ်းလေ
 ၏၊ သောစတိတိ၊ သောစတိ ဟူသည်ကား၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ ဇယော၊
 အောင်လေ၏၊ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့ကို၊ အာရေ၊ အာရုံပြု၍၊
 သောစတိ၊ ဝိုးရိမ်၏၊ ဥပစ္စဂါမန္တိ၊ အနုတ္တုနာတိတိ၊ ဥပစ္စဂါမန္တိ၊ အနုတ္တုနာ
 တိဟူသည်ကား၊ သောဝုဂ္ဂလော၊ ထိုဝုဂ္ဂုလ်သည်၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ ဝါဒေန၊ အယူ
 ဝါဒဖြင့်၊ ဝါဒံ၊ အယူဝါဒကို၊ အတိက္ကမန္တော၊ ကူးမြောက်နိုင်လေ၏၊ ဣတိ
 အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ သုဠတရံ၊ ကောင်းမွန်စွာ၊
 ဝိပ္ပလပတိ၊ ဆိုမည်ယောင်ယမ်း၏၊ ဧတေဝါဒါသမဏောသုတိဇ္ဈေပန၊
 ဧတေဝါဒါသမဏောသုဟူသောဤပုဒ်၌ကား၊ ဗာဟိရေရိဗ္ဗာဇကား၊ ဗာဟိ
 ရေရိဗိဇိရဟန်းတို့ကို၊ သမဏာ၊ သမဏဟူ၍၊ ဝုဂ္ဂန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဧတ
 သုဠာဒ္ဓိနိဗ္ဗာဒိဟောတိတိ၊ ဧတသုဠာဒ္ဓိနိဗ္ဗာဒိဟောတိ ဟူသည်
 ကား၊ ဧတသုဝါဒေသု၊ ထိုအယူတို့၌၊ ဇယပရာဇယာဒိဝသေန၊ အောင်
 ခြင်းရှုံ၊ ခြင်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ ဥဿာဒုဉ္စ၊ ပွင့်
 ခြင်းသို့လည်း၊ ပါဝုဏန္တော၊ ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိတ္တဿ၊ စိတ်
 ၏၊ နိဿာဒုဉ္စ၊ မပွင့်ခြင်းသို့လည်း၊ ပါဝုဏန္တော၊ ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဥဿာဒိနိဿာဒိဝ၊ ပွင့်ခြင်းမပွင့်ခြင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဝိရမေကထောန္တန္တိ၊ ဝိရမေကထောန္တိ ဟူသည်ကား၊ ကလဟံ၊ ငြင်းခုံခြင်း
 ကို၊ ပဇဟေယျ၊ စွန့်ရာ၏၊ နဟညဒတ္တတ္ထိပသံသလာဘာတိ၊ နဟညဒတ္တတ္ထိပ
 သံသလာဘာဟူသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤငြင်းခုံခြင်းကိုပြုရာ၌၊ ပသံသလာဘ
 တော၊ အခြီးအမွှမ်းကိုရသောအားဖြင့်၊ အညော၊ တပါးသော၊ အတ္ထော၊ အ
 ကျိုးသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဆဋ္ဌဂါယာယ၊ ဆဋ္ဌဂါယာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
 ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပသံသလာဘာ၊ ခြီးမွှမ်းခြင်းကိုရသ
 ဖြင့်၊ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း၊ နဟညဒတ္တတ္ထိ၊ တပါးသောအကျိုးစီး
 ပွားမရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပရမံ၊ မြတ်သော၊ လာဘံ၊ လာဘ်ကို၊ လာဘ
 နန္တောပိ၊ ရငြားသော်လည်း၊ အယံ၊ ဤလာဘ်ရခြင်းသည်၊ သန္ဓေရာ၊ ကောင်း
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တတ္ထ၊ ထိုလာဘ်ရရာ၌၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ အယူအားဖြင့်၊ ပသံသိတော
 ဝါပန၊ ခြီးမွှမ်းခြင်းရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံဝါဒံ၊ ထိုအယူကို၊ ပရိ
 သမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်၏အလယ်၌၊ ဒိပေတွာ၊ ပြု၍၊ သောဝုဂ္ဂလော၊ ထိုဝုဂ္ဂုလ်
 သည်၊ တေနုဇယတ္ထေန၊ ထိုသို့သောအောင်ခြင်းဖြင့်၊ ဝုပ္ပိဝါ၊ နှင်သက်
 ခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ ဒန္တဝိဒံသကံဝါ၊ သွားကိုဖြဲခြင်းသို့လည်းကောင်း၊
 အာပန္နန္တော၊ ရောက်လျက်၊ ဟာသတိ၊ ရယ်မော၏၊ မာနေနစ၊ မာနေဖြင့်

လည်း၊ ဥဏ္ဏမတိ၊ တက်လေ၏၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်
သို့နည်းဟူမူကား၊ တံဗယတ္ထံ၊ ထိုအောင်ခြင်းသဘောသို့၊ ပဗ္ဗုယျ၊ ရောက်
၍၊ ယထာမနော၊ မိတ်အလိုရှိတိုင်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်
၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥဏ္ဏမတောစ၊ မာနတက်သည်ဖြစ်၍
လည်း၊ ယာဥဏ္ဏတိတိ၊ ယာဥဏ္ဏတိအပ်ရှိသည်ကား၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း
တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ မာနာတိမာနံဝဒတေပနေသောတိ၊ မာနာတိမာနံဝဒ
တေပနေသောဟူသည်ကား၊ ဧသောပန၊ ဤမာနတက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်
ကား၊ တံဥဏ္ဏတိ၊ ထိုမာနတက်ခြင်းကို၊ ဝိဗာတတုဒိတိ၊ ပျက်စီးခြင်း၏
ဖြစ်ရာဟူ၍၊ အဗုဏ္ဏမာနော၊ မသိသည်ဖြစ်၍၊ မာနန္တု၊ မာနကိုလည်းကောင်း၊
အတိမာနန္တု၊ လွန်သောမာနကိုလည်းကောင်း၊ ဝဒတိယေဝ၊ ဆိုသည်သာ
မည်၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝါဒေ၊ အယူ၌၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒေသေတွာ၊ ပြု၍၊ ဣဒါနိ၊ ယ
ခုအခါ၌၊ တသ၊ ထိုပဿရအား၊ ဝါဒံ၊ အယူကို၊ အသမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြေန္တော၊ ဝန်မခံလို
သည်ဖြစ်၍၊ သူ့ရောက်ဂါထံ၊ သူ့ရောက်သောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်
မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ရာဇခါဒါယာတိ၊ ရာဇခါဒါယဟူသည်ကား၊ ရာဇ
ခါဒနိယေန၊ မင်းတို့သည်ပေးအပ်သောခဲဘွယ်ဖြင့်၊ တတ္ထမတ္တေန၊ ရိက္ခာထ
မင်းမျှဖြင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ထိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဘိဂဇ္ဇမေတိ
ပဋိသုရမိန္ဒြိန္တံ၊ အဘိဂဇ္ဇမေတိပဋိသုရမိန္ဒြိန္တံ ဟူသည်ကား၊ သော၊ ထိုမင်း
၏မျိုးရိက္ခာကိုစားသောသူသည်၊ ပဋိသုရံ၊ အလွန်ရဲရင့်ခြင်းကို၊ ဣန္ဒြေန္တော
အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဘိဂဇ္ဇန္တော၊ အလွန်ကြိမ်းဝါလျက်၊ ဧတိယထာ၊
သွားသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒိဋ္ဌိဂတိကော၊ မှားသောအယူရှိသော
သူသည်၊ ဒိဋ္ဌိဂတိကန္တိ၊ မှားသောအယူဝါဒအလားရှိ၏ဟု၊ ဒေသေတိ၊ ပြ၏၊
ယေနဝသောတေနပလေဟိတိ၊ ယေနဝသောတေန ပလေဟိဟူသည်
ကား၊ ယေနဝါဒေန၊ အကြင်အယူဖြင့်၊ တုဟံ၊ သင်အား၊ သောပဋိသုရော၊
ထိုသို့ရဲရင့်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအယူဖြင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဂစ္ဆ၊
သွားလေ၊ ပုဗ္ဗေဝ နတ္ထိယဒိဗ္ဗယုဓာယာတိ၊ ပုဗ္ဗေဝနတ္ထိ ယဒိဗ္ဗယုဓာယဟူ
သည်ကား၊ ယံပနိဗ္ဗံယံပနတ္ထံ ကိလေသဇာတံ၊ အကြင် ကိလေသာအ
ပေါင်းသည်၊ ယုဒ္ဓါယ၊ စစ်ထိုးသဖြင့်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ငြားအံ့၊ တံဇေတံကိလေ
သဇာတံ၊ ထိုကိလေသာအပေါင်းကို၊ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဦးစွာသောကာလ၌ပင်
လျှင်၊ မေ၊ ငါတုရားအား၊ နတ္ထိ၊ မရှိလေပြီ၊ ဗောဓိမူလေယေဝ၊ ဗောဓိပင်ရင်း၌
ပင်လျှင်၊ ပဟိနံ၊ ပပင်အပ်လေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသေတိ၊ ပြ၏။

သေသဂါထာ၊ ကြွင်းသေသဂါထာတို့သည်။ ပါကုဋသမ္ပန္နသေသဝ၊
ထင်ရှားသောအစစ်ရှိကုန်သည်သာတည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဝိဝါဒ
ယန္တိတိ၊ ဝိဝါဒဟန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဝိဝါဒန္တိ၊ ငြင်းခုံကုန်၏၊ ပဋိသေနိကတ္တာ
တိ၊ ပဋိသေနိကတ္တာဟူသည်ကား။ ပဋိလောမကာရကော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်
ကိုပြုတတ်သူသည်။ ပဋိပက္ခံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို၊ ကတွာပြု၍၊ ဝိသေနိက
တွာတိ၊ ဝိသေနိကတွာဟူသည်ကား။ ကိလေသသေသနံ၊ ကိလေသာတည်း
ဟူသောစစ်သည်ကို၊ ဝိနာသေတွာ၊ ဖျက်ဆီး၍၊ ကိလေသေသတိ၊ ကိလေ^၁
သေထဟူသည်ကား။ ပဋိဇယံ၊ တဘန်အောင်ခြင်းကို၊ ကိလေသေသသိ၊
လတ်သတိ၊ ရလတ္တံ့နည်း။ ပဿရာတိပဒေန၊ ပဿရာဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ တံပ
ရိဗ္ဗာဇကံ၊ ထိုပရိဗိုဇ်ကို၊ အာလပတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏၊ ယေသိခနတ္တိတိ၊ ယေ
သိခနတ္တိဟူသည်ကား၊ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့အား၊ ဣမံ၊ ဤလောက၌၊ နတ္တိ
မရှိ၊ သဝိတက္ကန္တိ၊ သဝိတက္ကံဟူသည်ကား၊ မေ၊ ငါအား၊ ဇယော၊ အောင်
ခြင်းသည်၊ ဘဝိသတိနုခေါ၊ ဖြစ်လတ္တံ့လော၊ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသော
အကြံတို့ကို၊ ဝိတက္ကန္တော၊ ကြံသည်ဖြစ်၍၊ ဓောနေနယုဂံသမာဂမာတိ၊
ဓောနေနယုဂံသမာဂမာဟူသည်ကား၊ ရတကိလေသေန၊ ခါအင်ပြီးသော
ကိလေသာရှိတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေန၊ တရားရှင်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ ယု
ဂဂ္ဂါဟံ၊ တူတက်ပြိုင်၍ ယှဉ်သောအယူသို့၊ သမာပန္နော၊ ရောက်ဘိသနည်း
နဟိတ္ထံ၊ အတ္တသိသမ္ပယာတဝေတိ၊ နဟိတ္ထံ၊ အတ္တသိသမ္ပယာတဝေဟူသည်
ကား၊ ကောတ္ထု၊ အာဒယော၊ မြေခွေးအစရှိသောသတ္တဝါတို့သည်၊ သိဟဒဒိ
ဟိ၊ ခြင်္သေ့မင်းအစရှိသည်တို့နှင့်၊ ယုဂဂ္ဂါဟာဝိယ၊ တူတက်ပြိုင်ကုန်သကဲ့
သို့၊ ဓောနေန၊ ခါအင်ပြီးသောကိလေသာရှိတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေန၊ တရားရှင်၊
သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ ယုဂံ၊ ယှဉ်တွဲခြင်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဧကံပဒမ္ပိ၊ တ
ပုဒ်မျှကိုလည်း၊ သမ္ပယာတံ၊ ရောက်စိမ့်အံ့သောငှါ၊ ယုဂဂ္ဂါဟမေဝ၊ တူ
တက်ပြိုင်သောအယူကိုသာလျှင်၊ သမ္ပါဒေတံ၊ ပြည့်စုံစေအံ့သောငှါ၊ တံ၊
သင်ပုရိဗိုဇ်သည်၊ နသက္ခိယသတိ၊ မတတ်နိုင်လတ္တံ့၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်
သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရာတို့၌၊ ပါကုဋမေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာတည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ပရမတ္ထဇေတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇေတိ
ကာအမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကအဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယအဋ္ဌကထာမည်
သော၊ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာယံ၊ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ ပဿရာသုတ္တ
ဝတ္ထနာ၊ ပဿရာသုတ်၏အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၄-အဋ္ဌကဝဂ်-၉-မာဂဏ္ဍိယသုတ်၊

ဒိသ္ဗာနတဏှန္တိဣဒံသုတ္တံ၊ ဒိသ္ဗာနတဏှံဟူသောဤသုတ်သည်၊ မာဂဏ္ဍိယသုတ္တံ၊ မာဂဏ္ဍိယသုတ်တည်း၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူ၊ ကာ၊ ကေ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ ပစ္စုသသမယေ၊ မိန့်သောသောကထံ၌၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်တည်းဟူသောမျက်စိဖြင့်၊ လောကံ၊ ကျွတ်ထိုက်သောလူကို၊ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူလတ်သော်၊ ကုရုသု၊ ကုရုတိုင်းတို့၌၊ ကမ္မာသဓမ္မနိဂမေါသိနော၊ ကမ္မာသဓမ္မနိရုံးရှာ၌နေသော၊ သပဇာပတိကဿ၊ မယားနှင့်ထကွသော၊ မာဂဏ္ဍိယဿနာမ၊ မာဂဏ္ဍိအမည်ရှိသော၊ ပြာဟ္မဏဿ၊ ဝုဏ္ဏား၏၊ အရဟတ္တပနိဿယံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ဥပနိဿယကို၊ ဒိသ္ဗာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ သာဝတ္ထိတော၊ သာဝတ္ထိပြည်မှ၊ တတ္ထ၊ ထိုကမ္မာသဓမ္မအမည်ရှိသောနိရုံးရှာသို့၊ ဂစ္ဆော၊ ကြွတော်မူ၍၊ ကမ္မာသဓမ္မဿ၊ ကမ္မာသဓမ္မနိရုံးရှာ၏၊ အဝိဒ္ဓရေ၊ မနီးမဝေးဖြစ်သော၊ အညတရတ္ထိ၊ ဝနသဏ္ဍေ၊ တခုသောတောအုပ်၌၊ သုဝဏ္ဏောဘာသံ၊ ရွှေနှင့်တူသောအရောင်တော်ကို၊ မုဗ္ဗမာနော၊ လွှတ်တော်မူလျက်၊ နိဝိဒိ၊ နေတော်မူ၏၊ မာဂဏ္ဍိယောဝိ၊ မာဂဏ္ဍိယဝုဏ္ဏားသည်လည်း၊ တံခဏံ၊ ထိုခဏ၌၊ တတ္ထ၊ ထိုတောအုပ်အရပ်သို့၊ မုခဓောဝနတ္ထံ၊ မျက်နှာသစ်အံသောငှါ၊ ဂတော၊ သွားလေသည်ရှိသော်၊ သုဝဏ္ဏောဘာသံ၊ ရွှေနှင့်တူသောအရောင်တော်ကို၊ ဒိသ္ဗာ၊ မြင်ရ၍၊ ဣဒံဩဘာသံ၊ ဤအရောင်သည်၊ ကိ၊ အဘယ်သို့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတောဝိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊ ပေက္ခမာနော၊ ကြည့်လိုက်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္ဗာ၊ မြင်၍၊ အတ္တမနော၊ နှစ်လိုဝမ်းသာသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုမာဂဏ္ဍိယဝုဏ္ဏား၏၊ ဝိဘာ၊ သမီးသည်၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေ၏အဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိ၏၊ တံမိတရံ၊ ထိုသမီးကို၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ ခတ္တိယကုမာရာဒယော၊ မင်းသားအစရှိသောသူတို့သည်၊ ဝါရယန္တော၊ စကားဆိုလာကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နသဘန္တိ၊ မရချေးလကုန်၊ ပြာဟ္မဏော၊ မာဂဏ္ဍိယဝုဏ္ဏားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ လဒ္ဓိကော၊ အယူရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နံ၊ ထိုမာဂဏ္ဍိသမီးကို၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏဿ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသော၊ သမာနသေဝ၊ တူသောသူအားသာလျှင်၊ ဒဿာဒီတိ၊ ပေးအံ့ဟု၊ သော၊ ထိုမာ

၃၀၆ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တထိယတွဲ။

ဂဏ္ဍိယပုဏ္ဏားသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အပံသမဏော၊ ဤရဟန်းသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဓိတာယ၊ သမီးနှင့်၊ သမာနဝဇ္ဈော၊ တူသောအဆင်းရှိ၏၊ ဣမဿသမဏဿ၊ ဤရဟန်းအား၊ နံ၊ ထိုငါ့သမီးကို၊ ဒဿာမိတိ၊ ပေးအံ့ဟု၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေသိကိရ၊ ဖြစ်စေသတတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ အတ္တမနော၊ နှစ်လိုသည်၊ အဟာသိ၊ ဖြစ်၏၊ သေ၊ ပြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ဝေဝေန၊ လျင်စွာ၊ ဃာရံ၊ အိမ်သို့၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊ ပြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားမူကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဘောတိဘောတိ၊ အိုအိုအိမ်ရှင်မ၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဓိတာယ၊ သမီးနှင့်၊ သမာနဝဇ္ဈော၊ တူသောအဆင်းရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်၏၊ ဒေါရိကံ၊ သတို့သမီးကို၊ အလကံရောဟိ၊ တန်းဆာဆင်ယင်လော၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ နံ၊ ထိုငါ့သမီးကို၊ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ပြာဟ္မဏိယာ၊ ပုဏ္ဏားမသည်၊ ဒေါရိကံ၊ သတို့သမီးကို၊ ဂန္ဓာဒကေန၊ နံ၊ သာဓုဖြင့်၊ နှာပေတွာ၊ ရေချိုးစေ၍၊ ဝတ္ထပုဗ္ဗလင်္ကာရာဒိတိ၊ အဝတ်ပန်းတန်းဆာအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အလကံရောဟိယာဝေ၊ တန်းဆာဆင်ယင်စဉ်သာလျှင်၊ ဘဂဝဏော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဘိက္ခာစာရဝေလော၊ ဆွမ်းခံတော်မူအံ့သောအခါသည်၊ သမ္ပတ္တာ၊ ရောက်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကမ္မာသမ္ပေ၊ ကမ္မာသမ္ပေနိရုံးရှာသို့၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ပါပိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏၊ တေဝိဉ္ဇဘော၊ ထိုပုဏ္ဏားပုဏ္ဏားမတို့သည်လည်း၊ ဓိတရံ၊ သမီးကို၊ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်ဆောင်၍၊ ဘဂဝဏော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ နိသိန္ဒောကာသံ၊ နေတော်မူရာအရပ်သို့၊ အဂမိံ၊ သူသွားကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒိသ္မာ၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍၊ ပြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားမသည်၊ ဣတောပိတော၊ ထိုမှဤမှ၊ ဝိလောကေန္တိ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝဏော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ နိသမ္ပဋ္ဌာနံ၊ ထိုင်ရာဖြစ်သော၊ တိဏသန္တာရေကံ၊ မြက်အခင်းကို၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်လေ၏၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ အမိဋ္ဌာနုပလေနံ၊ အမိဋ္ဌာနံ၏အစွမ်းကြောင့်၊ နိသိန္ဒောကာသောစ၊ နေရာအရပ်သည်လည်းကောင်း၊ ပဒနံက္ခေပေါစ၊ ချောင်းအပ်သော၊ ခြံတော်ရာသည်လည်းကောင်း၊ အဗျာကုလော၊ ရောရှက်ခြင်းမရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သာ၊ ထိုပုဏ္ဏားမသည်၊ ပြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ပြာဟ္မဏ၊ အိုပုဏ္ဏား၊ သေသော၊ ဤနေရာသည်၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ တိဏသန္တာရော၊ မြက်ခင်းသောနေရာလော၊ ဣတိ၊

ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဘောတိ၊ အိန္ဒြိယ၊ အာမ၊ ဩဝဟုတ်ပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တံ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား၊ ဗြာဟ္မဏ၊ အိရှင်ပုဏ္ဏား၊
 အမှတ်ကံ၊ ငါတို့အား၊ အာဂမနကမ္ဘံ၊ လာခဲ့အပ်သောအမှုသည်၊ နသမ္ပန္နိဿ
 တိ၊ မပြည့်စုံလှကွဲ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဘောတိ၊ အိန္ဒြိယ၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နသမ္ပန္နိဿတိ၊ မပြည့်စုံဘဲရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တံ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဗြာဟ္မဏ၊ အိရှင်ပုဏ္ဏား၊ ပဿ၊ ကြည့်ရှုပါဦးလော
 အဗျာကုလတိဏသန္တာရော၊ အရှောက်အရှက်မရှိသောမြက်အခင်းရှိသည်
 ဝေသေသော၊ ဤနေရာသည်၊ ကာမဘောဂိနော၊ ကာမဂုဏ်ကိုသုံးဆောင်ခံ
 စားသောသူ၏၊ ပရိဘုတ္တော၊ သုံးဆောင်သောနေရာသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဘောတိ၊ အိပ္ပုဏ္ဏားမ၊ မင်္ဂလေ၊ မင်္ဂလကို၊
 ပရိယေသနမာန၊ ရှာဖွေသောအခါ၌၊ အဝမင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမရှိသောစကား
 ကို၊ မအာဏိ၊ မဆိုလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဝုနဝိ၊ တဘန်လည်း၊
 ဗြာဟ္မဏ၊ ဝုဏ္ဏားမသည်၊ ဣတောပိတောစ၊ တိုမှဤမှလည်း၊ ဝိစရန္တိ၊ ဟူ၍
 ပတ်ရှာဖွေသည်ရှိသော်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပဒနိက္ခေပံ၊ ခြေ
 တော်ချရာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရ၍၊ ဗြာဟ္မဏ၊ အိရှင်ပုဏ္ဏား၊ ပဒနိက္ခေပံ၊ ခြေတော်
 ချ အပ်သောအရာကို၊ ပဿ၊ ကြည့်ရှုပါဦးလော၊ အယံသမဏော၊ ဤရဟန်း
 သည်၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်ဘိ၌၊ ဂမိတော၊ တစ်မက်သော၊ သတ္တော၊
 သတ္တဝါသည်၊ န၊ မဟုတ်ချေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဘောတိ၊ အိန္ဒြိယ၊
 ကံ၊ သင်သည်၊ ကာတံ၊ အဘယ်သို့၊ ဇနာသိ၊ သိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ
 ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ဝုဏ္ဏားမသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥာဏဗလံ၊
 ဥာဏ်အစွမ်းကို၊ ဒေသန္တိ၊ ပြသည်ဖြစ်၍၊ ရတ္တဿဟိ (ပ) ဣဒမိဒိသံပဒန္တိ
 ရတ္တဿဟိ (ပ) ဣဒမိဒိသံပဒံဟူသောဂါထာပုဒ်ကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
 ဗြာဟ္မဏ၊ အိရှင်ပုဏ္ဏားဟိ၊ ထိုစကားကိုထင်စွာပြောဦးအံ့၊ ရတ္တဿ၊ ရာဂ
 ပြောသောသူ၏၊ ပဒံ၊ ခြေရာသည်၊ ဥက္ကုဒ္ဓိကံ၊ ဆောင့်ကြွားရှိသည်၊ ဘဝေ၊
 ဖြစ်ရာ၏၊ ဗုဗ္ဗဿ၊ ဒေါသပွားသောသူ၏၊ ပဒံ၊ ခြေရာသည်၊ သဟဿ၊
 အဆာတလျှင်း၊ အနုပိဋိတံ၊ အစဉ်အတိုင်းနှိပ်စက်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ မုဠဿ၊ မောဟပွားသောသူ၏၊ ပဒံ၊ ခြေရာသည်၊ အနုကမ္ပိတံ၊ စဉ်း
 ငယ်ငယ်အပ်သည်၊ ဟေါတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပဒံ၊ ခြေရာ
 ရာသည်၊ ဝိဝဇ္ဇန္တိဿ၊ ဝိဝဇ္ဇတရားကပ်ပြတ်သောသူ၏၊ ပဒံ၊ ခြေရာတည်း၊
 ဘောသံ၊ ထိုလင်မယားနှစ်ယောက်ဘို့၏၊ အယဉ္ဇကယာ၊ ဤပြောသောသော
 စကားသည်လည်း၊ ဝိပ္ပကတာ၊ ပြော၍မပြီးမီ၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်

၃၀၈ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

စွာသုရားသည်။ ကာတဘတ္တကိစ္စော၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စပြီးပြီးသော်၊ တမေ
ဝဝနသဏ္ဌံ၊ ထိုတောအုပ်သို့သာလျှင်၊ အာဂတော၊ ရောက်လာတော်မူ၏။
ဗြာဟ္မဏီ၊ ဂုဏ္ဏားမသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝရလက္ခဏာ
စိတံ၊ မြတ်သောလက္ခဏာတော်ဖြင့်စီအပ်သော၊ ဗျာမပ္ပဘာပရိက္ခိတ္တံ၊ အ
ရောင်တော်ဝန်း၊ တလံတော်ဖြင့် ခြံရံအပ်ထားသော၊ ရှပ်၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်
တော်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရ၍၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ရှင်ဂုဏ္ဏား၊ သေသောသမဏော၊
ဤရဟန်းကို၊ တယာ၊ သင်သည်။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်ပြီလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
ဟ၊ ဆို၏။ ဘောတိ၊ အနိစ္စမ၊ အာမပဿာမိ၊ ကြည့်မြင်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝုတ္တ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဗြာဟ္မဏ၊ အရှင်ဂုဏ္ဏား၊ အမှန်၊ ငါတို့အား၊
အာဂတကမ္မံ၊ လာခဲ့သောအမှုသည်၊ နသမ္ပဇ္ဇိဿတေဝ၊ မပြည့်စုံသည်
သာတည်း၊ ဧဝံပေါနာမ၊ ဤသို့သောလက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသောသတော
ရှိသောသူမည်သည်။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်ပျော်ရွှင်မှုတို့ကို၊ ပရိတုဇ္ဈိဿတိ
တိ၊ သုံးဆောင်လတ္တံ့ဟု၊ ဧတံဌာနံ၊ ဤသို့သော အကြောင်းအရာသည်၊
နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တေသံ၊ ထိုဂုဏ္ဏားလင်
မယားတို့၏၊ ဝဒန္တာနုညေဝ၊ စကားပြောဆိုကြကုန်စဉ်ပင်လျှင်၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တိဏသန္တာရကေ၊ မြက်အခင်းတော်၌၊ နိဝိဒိ၊ နေ
တော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဂုဏ္ဏားသည်၊ ဓိတရံ၊ သမီးငယ်
ကို၊ ဝါမေန၊ လက်ဝဲဖြစ်သော၊ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ က
မဏ္ဍလံ၊ ကရားကို၊ ဒက္ခိဏေန၊ လက်ျာဖြစ်သော၊ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊
ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်
လေ၍၊ ဘောပဗ္ဗဇိတ၊ အိုရဟန်း၊ တွဉ္စ၊ ရှင်ရဟန်းသည်လည်း၊ သုဝဏ္ဏ
ဝဏ္ဏော၊ ရွှေ၏အဆင်းကဲ့သို့သောအဆင်းရှိ၏။ အယဉ္ဇဒါရိကာ၊ ဤသတို့
သွီးငယ်သည်လည်း၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေ၏ အဆင်းကဲ့သို့သောအဆင်းရှိ
၏။ သော၊ ဤသတို့သမီးငယ်သည်၊ တဝ၊ ရှင်ရဟန်းအား၊ အနုန္တဝိကာ၊
လျှောက်ပတ်၏။ ဣမံ၊ ဤသတို့သမီးငယ်ကို၊ ဘောတော၊ ရှင်ရဟန်းအား၊
ပေါသာဝနတ္ထာယ၊ ကျေးမွေးမိန့်သောဌ၊ ဘရိယံ၊ မယားကို၊ ဒမ္ပိ၊ ပေးပါ၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံ
တော်သို့၊ ဂန္တိ၊ သွား၍၊ ဒါတုကာမော၊ ပေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌာသိ၊
ရပ်လေ၏။ ။

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဂုဏ္ဏားကို၊ အနာလပိတွာ၊
စကားပြောတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အညေန၊ တပါးသောသူနှင့်၊ သန္တိ၊ အတူ

တက္ခ၊ သဗ္ဗပမာနောဝိယ၊ စကားပြောတော်မူလိုသော အရောင်ကဲ့သို့၊
 ဒိသ္မာနတဏှန္တိ ဣမံဂါထံ၊ ဒိသ္မာနတဏှံဟူသောဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊
 ဟောတော်မူ၏။ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ အဇပါလနိဂြောဓရက္ခမူလေ၊ အဇပါလပညောင်
 ပင်ရင်း၌၊ နာနာမျှပါနီ၊ အထူးထူးသောအဆင်းသဏ္ဌာန်တို့ကို၊ နိဗ္ဗိနိတွာ၊
 တန်ဆင်း၍၊ အဘိက္ခာမံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိလျက်၊ အာပတံ၊ လာ
 လတ်သော၊ မာရုဗိတရံ၊ မာရ်မင်း၏သမီးဖြစ်သော၊ တဏှံ၊ တဏှာအမည်
 ရှိသော၊ ဒါရိကဉ္စ၊ သတို့သမီးကိုလည်းကောင်း၊ အရုတိံ၊ အရုတိအမည်
 ရှိသော၊ ဒါရိကဉ္စ၊ သတို့သမီးကိုလည်းကောင်း၊ ရာဂံ၊ ရာဂအမည်ရှိသော၊
 ဒါရိကဉ္စ၊ သတို့သမီးငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဆန္ဒရာဂမတ္တဗ္ဗိ၊
 ဆန္ဒရာဂမျှသည်း။ မေထုနသ္မိံ၊ မေထုန်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ သမ
 ကဿ၊ ရဟန်းမြတ်အား၊ နအဟောသိ၊ မဖြစ်ချေ၊ ကံမေဝ၊ အဘယ်ကြောင့်
 သာလျှင်၊ ဣမိဿာဒါရိကာယ၊ ဤလူမိန်းမသတို့မီး၏၊ မုတ္တကရိသပုဏ္ဏံ၊
 ကျင်ကြီးကျင်ငယ်ဖြင့်ပြည့်သော၊ ဣဒံရူပံ၊ ဤအဆင်းသဏ္ဌာန်ကို၊ ဒိသ္မာ၊
 မြင်ရ၍၊ ဆန္ဒရာဂံ၊ တပ်မက်သောဆန္ဒရာဂသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဘဝိဿတိ၊
 ဖြစ်ရှာလေအံ့နည်း၊ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်းပါဒါဝိ၊ ငါ၏ခြံသည်လည်း၊
 နံ၊ ထိုသင်၏သမီးကို၊ သဗ္ဗုသိတုံ၊ တို့အံ့သောငှါ၊ နဣန္ဒြိယ၊ အလိုမရှိ၊ အနေန၊
 ဤမိန်းမနှင့်၊ ဝသိတုံ၊ အတူနေအံ့သောငှါ၊ ကုတောအတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တု၊ မိန့်တော်မူလတ်သော်၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊
 မာဂဏ္ဍိယော၊ မာဂဏ္ဍိယပုဏ္ဏားသည်၊ ပဗ္ဗဇိတာနာမ၊ ရဟန်းတို့အဖြစ်
 မည်သည်ကား၊ မာနုသကေ၊ လူ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တရား
 တို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ဒိဗ္ဗကာမတာယ၊ နတ်၌ဖြစ်သောကာမဂုဏ်အလို
 ငှါ၊ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏၊ အယသ္မ၊ ဤရဟန်းသည်လည်း၊ ဒိဗ္ဗကာမေ၊
 နတ်၌ဖြစ်ကုန်သောကာမဂုဏ်တို့ကို၊ နဣန္ဒြိယ၊ အလိုမရှိ၊ ဣဒံပိဣတ္ထိရတနံ၊
 ဤမိန်းမရတနာကိုလည်း၊ ကာနု၊ အဘယ်မည်သော၊ ဒိဗ္ဗိ၊ အယူသည်၊
 အဿ၊ ဖြစ်ရှာလေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိတုံ၊ မေးအံ့သောငှါ၊ ဒုတိယဂါ
 ထံ၊ နှစ်ကြိမ်သောဂါထာကို၊ အာဟာ၊ ဆို၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဧတာဒိသဉ္ဇေရတနန္တိ ဝစနံ၊ ဧတာဒိသဉ္ဇေရတနံဟူ
 သောစကားကို၊ ဒိဗ္ဗတ္ထိရတနံ၊ နတ်မိန်းမရတနာကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဘဏ
 တိ၊ ဆို၏၊ နာရိန္ဒ ဝစနံ၊ နာရိဟူသောစကားကို၊ အတ္ထုနော၊ မိမိ၏၊ ဗိတရံ၊
 သမီးကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏၊ ဒိဗ္ဗဂတံသီလဝတာနုဇိတိန္ဒြိယံ၊

၃၆၀ သံတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တထိယတွဲ

ဒိဋ္ဌိဂတံသီလဝတာနုဇိဂိတံဟူသည်ကား၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဒိဋ္ဌိဉ္စ၊ မှားသော အယူကိုလည်းကောင်း၊ သီလဉ္စ၊ သီလကိုလည်းကောင်း၊ ဝတာဉ္စ၊ အလေ့ အကျင့်ကိုလည်းကောင်း၊ ဇိဝိတဉ္စ၊ အသက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘဂ္ဂပပတ္တိဉ္စ တဝဋ်ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝဒေတိ၊ ပြောဆို၏၊ ကိဒိသန္တိ၊ ကိဒံဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဘဂ္ဂပပတ္တိံ ဝါ၊ တဝဋ်ပဋိသန္ဓေန ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကိဒိသံ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝဒေသိ၊ ဆိုလေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။

ဣတော၊ ဤဂါထာမှ၊ ပရာ၊ နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇွေဂါထာ၊ နှစ်ဂါထာတို့သည်၊ ဝိဿန္တန ပုစ္ဆာနယေန၊ အဖြေ အမေးဖြစ်သော နည်းဖြင့်၊ ပဝတ္တတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါကဋသမ္ပန္နာယေဝ၊ ထင်ရှားသော အစင်ရှိကုန်သည်သာတည်း၊ တာသု၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ ပဌမဂါထာယ၊ ရှေးဦးစွာသောဂါထာ၌၊ သင်္ခပတ္တော၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ မာဂဏ္ဍိယ၊ မာဂဏ္ဍိယပုစ္ဆာ၊ တဿမဟံ၊ ထိုငါအား၊ ဣသဋ္ဌိဒိဋ္ဌိဂတဓမ္မေသု၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတရားတို့၌၊ နိစ္ဆိန္နိတွာ၊ ဆုံးဖြတ်တော်မူ၍၊ အယမေဝ၊ ဤငါတရား၏စကားသည် သာလျှင်၊ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ အညံ၊ သူတပါးတို့၏စကားသည်၊ မောစံ၊ အချည်းနှီးတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒံ၊ ဤစကားကို၊ အဟံ၊ ငါတရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဆို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သမုဂ္ဂဟိတံ၊ ကောင်းစွာယူအပ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နတ္ထိ၊ ယူဘွယ်မရှိ၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ အထင်အရှားမရှိ၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ အဟတ္ထိ၊ ငါတရားသည်လည်း၊ ဒိဋ္ဌိသု၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူတို့၌၊ အာဒိနံ၊ အပြစ်ကို၊ ပဿန္တော၊ မြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ကိဉ္စ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မှားသောအယူကို၊ အဂ္ဂဟေတွာ၊ မယူမူ၍၊ သစ္စာနိ၊ မှန်သောတရားစကားတို့ကို၊ ပဝိဝိနန္တော၊ ရှေးချယ်စိစစ်တော်မူ၍၊ အဇ္ဈတ္တာဒိနံ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ဖြစ်ခြင်း အစရှိကုန်သော၊ ရာဂါဒိနံ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့၏၊ သန္တိ ဘာဝေန၊ ငြိမ်သက်ခြင်းအစရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အဇ္ဈတ္တသန္တိ သင်္ခါတံ၊ အတွင်းသန္တာန်၌ငြိမ်သက်ခြင်း ဟုဆိုအပ်သော၊ နိဗ္ဗာနမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင်၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။ ဒုတိယဂါထာယ၊ နှစ်ကြိမ်သောဂါထာ၌၊ သင်္ခပတ္တော၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယာနိမာနိဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊ အကြင်မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူတို့ကို၊ တေဟိတေဟိ သတ္တေဟိ၊ ထိုထိုသောသတ္တဝါတို့သည်၊ ဝိနိစ္ဆိန္နိတွာ၊ ဆုံးဖြတ်၍၊ ဂဟိ

တတ္ထာယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မိန့်၍ ယာနိစ၊ အဆုံးအဖြတ်လည်း
 ဖြစ်ကုန်၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပစ္စယေဟိ၊ အထောက်အပံ့ဖြစ်သောပစ္စည်း
 တို့ဖြင့်၊ အဘိသင်္ခတဘာဝါဒိနာ၊ ပြုပြင်သောအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းအစရှိသော
 နယန၊ နည်းဖြင့်၊ ပကပ္ပိတာနိစ၊ အကြံအစည်လည်းဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုပ္ပန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တံမုနိ၊ ရှင်ဟောနည်းသည်၊ တေဒိဗ္ဗိဂတဓမ္မေ၊ ထိုမှားသော
 အယူတရားတို့ကို၊ အဂဟေတွာ၊ မယူရ၍၊ အဇ္ဈတ္တသန္တိတိ၊ အတွင်း
 သန္တာန်၌ငြိမ်းသော သဘောရှိ၏ဟူ၍၊ ယမေတံသံ၊ တေအတ္တံ၊ အကြင်
 အနက်ကို၊ ပြုသိ၊ ဟောတော်မူပေ၏၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ တံ၊ ထိုအတွင်း
 သန္တာန်၌ငြိမ်းသောတရားကို၊ အာစိက္ခ၊ ဟောကြားတော်မူပါလော၊ ကထံ
 အဘယ်သို့လျှင်၊ နံ၊ ထိုအဇ္ဈတ္တတရားကို၊ ဝိရေဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ပဝေဒိ
 တံ၊ ဆိုအပ်လေသနည်း၊ တံ၊ ထိုအဇ္ဈတ္တတရားကို၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊
 ဝိရေဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ပကာသိတံ၊ ပြအပ်လေသနည်း၊ တံ၊ ထိုအဇ္ဈတ္တ
 တရားကို၊ ဝေ၊ ဟောတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုပ္ပတ္တိ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊
 အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊
 ယထာယေနဥပါယေန၊ အကြင်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ တံပဒံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်
 သို့ရောက်ကြောင်းတရားကို၊ ဝိရေဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ပကာသိတံ၊ ပြ
 အပ်၏၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းတရားကို၊ ဥပါယသမ္ပုပ္ပိပက္ခံ၊
 အကြောင်း တရားချင်း ကောင်းစွာ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သည်ကို၊ ဒေသ
 န္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ နဒိဗ္ဗိယာတိဂါထံ၊ နဒိဗ္ဗိယာဟူသောဂါထာ
 ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ နဒိဗ္ဗိယာတိအာဒိဟိ၊
 နဒိဗ္ဗိယာအစရှိသောပုဒ်တို့ဖြင့်၊ ဒိဗ္ဗိသုတိသမာပတ္တိဉာဏ ဗာဟိရသိလဝ
 တာနိ၊ မိန့်၍ဖြစ်သောဒိဗ္ဗိ သုတိလောကီယ သမာပတ်ဉာဏ်ဗာဟိရဖြစ်
 သောအလေ့အကျက်တရားတို့ကို၊ ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်၍၊ သုဒ္ဓိမာဟာတိတ္ထေ၊
 သုဒ္ဓိမာဟာဟူသောဤပါဌ၌၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်သော၊ အာဟသန္တံ၊ အာဟသဗ္ဗါ
 ကို၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌၊ နကာရေန၊ အက္ခရာနှင့်၊ သမ္ပိံ၊ အတူ
 တကွ၊ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်၍၊ ပုရိသဗျတ္တယံ၊ ပုရိသဆန့်ကျင်ခြင်းကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒိဗ္ဗိယာ၊ မိန့်၍အမြင်ဖြင့်၊ သုဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ နအေဟာ၊
 ဟောတော်မူ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဟံ၊ ငါတရားသည်၊ နကထေမိ၊ ဟောတော်
 မူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣ၊ ဤအာ
 ဟာဟူသောအနက်ကိုယောဇနာရာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗောယ
 ထာ၊ သိအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဥတ္တရပဒေသုပိ၊ နောက်ပုဒ်တို့၌

၆

လည်း၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တတ္ထစးထိုနောက်ပုဒ်
 တို့၌လည်း၊ အဒိဋ္ဌိယာနာဟာတိ၊ အဒိဋ္ဌိယာနာဟဟူသည်ကား၊ ဒသဝတ္ထု
 ကံ၊ ဆယ်ပါးသော ပုညကိရိယဝတ္ထုဟုဆိုအပ်သော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာ
 ဒိဋ္ဌိတရားကို၊ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ သုဒ္ဓိတိ၊ စင်ကြယ်၏ဟု၊
 နကလေမိ၊ ဟောတော်မူ၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အသုတိယာတိ၊ အသုတိယာ
 ဟူသည်ကား၊ နဝံသဝနံ၊ အင်္ဂါကိုးပါးရှိသောတရားတော်ကိုကြားနာရ
 ခြင်း၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ သုဒ္ဓိတိ၊ စင်ကြယ်၏ဟု၊ နကလေမိ၊ ဟောတော်မူ၊
 အညာဏာတိ၊ အညာဏဟူသည်ကား၊ ကမ္မသကတသစ္စာနုလောမိကညာ
 တံ၊ ကမ္မသကတညာဏ်သစ္စာနုလောမိကညာဏ်ကို၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ အဝီလ
 တာတိ၊ အဝီလတာဟူသည်ကား၊ ပါတိမောက္ခသံဝရံ၊ ပါတိမောက္ခသံ
 ဝရသီလကို၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ အဗ္ဗတာတိ၊ အဗ္ဗတာဟူသည်ကား၊ ရတင်္ဂဝတံ
 ရတင်အကျင့်တရားကို၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ နောပိတေနာတိ၊ နောပိတေနဟူ
 သည်ကား၊ တေသု၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမိစ္ဆာသုတအစရှိသည်တို့တွင်၊ ဧကမေ
 ကေန၊ တခုတခုသော၊ ဒိဋ္ဌိအာဒိမတ္တေနပိ၊ မိစ္ဆာအစရှိသည်ကိုယူခါမျှဖြင့်
 လည်း၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ သုဒ္ဓိတိ၊ စင်ကြယ်၏ဟု၊ နကလေမိ၊ ဟော
 တော်မူ၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
 ဧတ္ထေ၊ ဤဂါထာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗောယထာ၊ သိအပ်သကဲ့သို့၊
 ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဧတေစနိဿန္တအနုဂ္ဂဟာယာတိ၊ ဧတေစနိဿန္တအ
 နုဂ္ဂဟာယဟူသည်ကား၊ ပုရိမေ၊ ဧေးဖြစ်သောစကား၌၊ ဒိဋ္ဌိအာဒိတေဇေ၊
 ဒိဋ္ဌိအစရှိသည်ဖြင့်ပြားကုန်သော၊ ကဏ္ဍပက္ခိကေ၊ အကုသိုလ်၏အဖို့ဖြစ်
 ကုန်သော၊ ဧတေစခေမ္မ၊ ထိုတရားတို့ကိုလည်း၊ သမုပ္ပာတ ကရေတေန၊
 ကောင်းစွာခွဲခြင်းကိုပြုသဖြင့်၊ နိဿန္တ၊ စွန့်၍၊ ပန္နိမေ၊ နောက်ဖြစ်သော
 စကား၌၊ ဒိဋ္ဌိအာဒိတေဇေ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိအစရှိသည်ဖြင့်ပြားကုန်သော၊ သုတ္တ
 ပက္ခိယေ၊ ကုသိုလ်၏အဖို့တို့ကို၊ အာဂမ္မ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ယထာသန္တေန
 န၊ စီရင်တိုင်းဖြင့်၊ အနုဂ္ဂဟာယ၊ ပြီးမြောက်၍၊ သန္တောအနိဿာယာတဝံန
 ဇပ္ပေတိ၊ သန္တောအနိဿာယာတဝံနဇပ္ပဟူသည်ကား၊ ဣမာယပနိပတ္တိ
 ယာ၊ ဤသို့သောအကျင့်တရားဖြင့်၊ ရာဂါဒိဂူပသမေန၊ ရာဂအစရှိသည်
 တို့မှငြိမ်းသဖြင့်၊ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းသည်၊ စက္ခာဒိသု၊ စက္ခုအစ
 ရှိသောတရားတို့တွင်၊ ကိဉ္စိဓမ္မံ၊ တစုံတခုသောတရားကို၊ အနိဿာယ၊
 မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧကမ္ဘိဘဝံ၊ တဘဝမျှကိုလည်း၊ အပိဟေတု၊ မချစ်မြတ်နိုး
 ခြင်း၌၊ အပတ္ထေတု၊ မကောင်းတအံ့သော၌၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သည်။

သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ အဿ၊ ထိုဘုရားရှင်အား။ အဇ္ဈတ္တသန္တိ၊ အတွင်းသန္တာန်၌ငြိမ်းခြင်းတည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ။

ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဝစနတ္ထံ၊ စကား၏အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ အသလ္လက္ခေတွာ၊ မမှတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ မာဂဏ္ဍိယော၊ မာဂဏ္ဍိယဝုတ္တံသားသည်။ နောစေကိရာတိဂါထံ၊ နောစေကိရအစရှိသောဂါထာပုဒ်ကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဗိဠာဒိနိ၊ မြင်ခြင်းအစရှိသည်တို့သည်။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ပန၊ အထူးကိုဆိုဦးအံ့။ ကဏ္ဍပက္ခိယာနိ ယေဝ၊ အကုသိုလ်အတို့တို့ကိုသာလျှင်၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဥဘယထာဝိ၊ နှစ်ပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အာဟသန္တိပန၊ အာဟသန္တိကိုကား။ နောစေကိရသဒ္ဓေန၊ နောစေကိရသဒ္ဓါနှင့်ယောစေတွာ၊ ယှဉ်၍။ နောစေကိရအာဟ၊ အကယ်၍မဆိုသည်ဖြစ်အံ့။ နစေကိရကထေသိ၊ အကယ်၍မဆိုသည်ဖြစ်အံ့။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏။ မောမူဟန္တိ၊ မောမူဟံဟူသည်ကား။ အတိမုဋ္ဌံ၊ အလွန်တွေဝခြင်းကို။ ဝါ၊ တနည်းကား။ မောဟနံ၊ မိက်ခြင်းကို။ ပစ္စေကိတိ၊ ပစ္စေကိဟူသည်ကား။ ဇနေန္တိ၊ ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဝုတ္တံသားအား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံဗိဋ္ဌိံ၊ ထိုမှားသောအယူကို။ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍။ ပုန္တိ၊ ပြဿနာကို။ ပဋိက္ခိပန္နော၊ ပယ်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ဗိဋ္ဌိဉ္စနိဿာယာတိဂါထံ၊ ဗိဋ္ဌိဉ္စနိဿာယဟူသောဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ မာဂဏ္ဍိယ၊ မာဂဏ္ဍိယဝုတ္တံသား။ တံ၊ သင်သည်။ ဗိဋ္ဌိံ၊ မိစ္ဆာအယူကို။ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ။ ပုန္တမာနော၊ မေးသည်ရှိသော်။ တေတယာ၊ သင်သည်။ ယာနိဗိဋ္ဌိဂတာနိ၊ အကြင်မိစ္ဆာဗိဋ္ဌိအယူတို့ကို။ သမုပ္ပဟိတာနိ၊ ကောင်းစွာယူအပ်ကုန်၏။ တေသုဇေ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူတို့ကိုသာလျှင်။ သမုပ္ပဟိတေသု၊ ကောင်းစွာယူအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ သမ္မောဟံ၊ တွေဝေခြင်းသို့။ ဂတော၊ ရောက်ရလေ၏။ မယာ၊ ငါသည်။ ဣတောဝုတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တိတောဝါ၊ ဤငါဟောအပ်သောအဇ္ဈတ္တသန္တိမှ လည်းကောင်း။ ပဋိပတ္တိတောဝါ၊ အကျင့်ကိုကျင့်ခြင်းမှလည်းကောင်း။ ဓမ္မဒေသနတောဝါ တရားဒေသနာမှ လည်းကောင်း။ အညံ၊ တပါးသော၊ အဏုတ္တိ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော၊ ယုတ္တံသည်။

၃၆၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

လျှောက်ပတ်သော အမှတ်ကို၊ နပသမိ၊ မမြင်၊ တေနကာရေ၊ ကေန၊ ထိုအ
 ကြောင်းကြောင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဣမံ၊ ဓမ္မံ၊ ဤမိစ္ဆာတရားကို၊ မောမူဟ
 တော၊ အလွန်တွေဝေ သောအားဖြင့်၊ ပဿသိ၊ ရှု၏၊ ဣတိ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 သမုဂ္ဂဟိတေသု၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူကို ကောင်းစွာ စွဲလမ်းသော သူတို့၌၊
 သမ္မောဟေန၊ တွေဝေသော အားဖြင့်၊ မဂဏ္ဍိယသမ၊ မဂဏ္ဍိယပုဏ္ဏား
 အား၊ ဝိဝါဒပက္ခံ၊ ငြင်းခုံခြင်း၏အပိုကို၊ ဒဿေတွာ၊ ပြတော်မူ၍၊ ဣဒါနိ၊
 ယခု အခါ၌၊ တေသုစေဓမ္မေသု၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ တရား တို့၌လည်း၊ ဝိဂတ
 သမ္မောဟသမ၊ ကင်းသောမောဟရှိတော်မူသော၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်
 ၏၊ နိဗ္ဗိဝါဒတံ၊ ကောင်းသောညင်းခုံခြင်းရှိတော်မူသည်၏အဖြစ်ကို၊
 ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သမေဝိသေသိတိ၊ ဂါထံ၊ သမေ
 ဝိသေသိဟူသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ
 ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဝေ
 မဒေနနဝ၊ သုံးပါးအပြားရှိသောမာနဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌိယာဝါ၊ မိစ္ဆာ
 အယူဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မညတိ၊
 အောက်မေ့၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တေနမာနေနဝါ၊ ထိုမာန
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တာယဒိဋ္ဌိယာဝါ၊ ထိုဒိဋ္ဌိအယူဖြင့်လည်းကောင်း၊ တေ
 နာပုဂ္ဂလေန၊ ထိုသို့သောပုဂ္ဂိုလ်နှင့် လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊
 ဝိဝဒေယျ၊ အယူကိုငြင်းခုံရာ၏၊ ယောပန၊ အကြင်သူသည်ကား၊ အမှာဒိ
 သော၊ ငါနှင့်တူသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣမာသုတိသုဝိဓာသု၊ ဤသုံးပါးအပြား
 ရှိသောမာနတို့ကြောင့်၊ အဝိကမ္မမာနော၊ မတုန်လှုပ်၊ သမေဝိသေသိတိ၊
 သမေဝိသေသိဟူသည်ကား၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ မာနောစ၊ မာန
 သည်လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌိစ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်လည်းကောင်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 ဟိနော၊ ယုတ်သည်၊ နစဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်၊ ဣသိ၊ ဤသို့၊ ပါဠသေ
 သော၊ ပါဠသေသကို၊ ပဝိသိတဗ္ဗော၊ သွင်းအပ်၏၊ ။

ကိပ္ပိတိယော၊ စဉ်းလပ်ဆိုတွယ်ရှိသေး၏၊ သစ္စန္တိ၊ သောတိ၊ သစ္စန္တိ
 သောဟူသည်ကား၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော
 အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သောဝေရူပေါ၊ ထိုသို့သ
 ဘောရှိသော၊ ပဟိနမာနဒိဋ္ဌိကော၊ ပယ်အပ်သောမာနဒိဋ္ဌိရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ဗာဟိတပါပတ္တာ၊ မကောင်းမှုကိုအပပြုပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 မာဒိသော၊ ငါတရားနှင့်တူသောပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိ
 သာ၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပြာဟ္မဏမည်၏၊ ဣဒမေဝ၊ ဤငါ၏

စကားသည်သာလျှင်၊ သစ္စန္တိ၊ မှန်၏ဟု၊ ကိ'၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဝဇေယျ၊
 ဆိုရာသနည်း။ ကိ' ဝတ္ထု၊ အဘယ်ဝတ္ထုကို၊ ဘဏေယျ၊ ဆိုသည်ဖြစ်ရာသ
 နည်း။ ကေန ဝါကာရဇဏန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘဏေယျ၊
 ဆိုရာသနည်း။ မယှံ၊ ငါ၏၊ ဝစနံ၊ စကားသည်၊ သစ္စန္တိ၊ မှန်၏၊ ဝုယှံ၊ သင်၏၊
 ဝစနံ၊ စကားသည်၊ မုသာ၊ ချွတ်ယွင်း၏၊ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်း။ တေန မာနေန
 ထိုမာနနှင့်၊ တံယ ဗိဗ္ဗိယာ၊ ထိုအယူဖြင့်၊ ဝုပ္ပလေန ဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်လည်း။
 ဝိဝဇေယျ၊ ငြင်းခုံရာ၏။ မာဒိသ၊ ပါကဲ့သို့သော၊ ယသ္မိ' ဝိကာသဝေ၊ အ
 ကြင်ကုန်ပြီးသောအသဝရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ သဒိ
 သော၊ တူသည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်း၌၊ သမံ ဝါ၊
 တူသည်လည်း။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတရန္တယာဘာဝေန၊ ဤမှတစ်ပါးသော
 မာနဗိဗ္ဗိတရားမရှိသဖြင့်၊ ပဝတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်း၌၊ ဝိသမံ၊ မညီမညွတ်ခြင်း
 သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သမာနာဒိသု၊ အယူတူသောပုဂ္ဂိုလ်အစရှိသည်တို့၌၊ ယံ ဝါ
 ဒံ၊ အကြင်ဆိုအပ်သောစကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ ဝါ ဒံ၊ ထိုဆိုအပ်သော
 စကားသည်။ ကေန၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ပဋိသံယုဇ္ဈေယျ၊ ထွေးယွက်သ
 နည်း။ ပဋိပ္ပရေယျ၊ နှံ့စေရာအဖို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း။ ။

နန္ဒကေသေနဝ၊ စင်စစ်သဖြင့်သာလျှင်၊ ဇေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိ
 သော၊ ဝုပ္ပလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဩကပ္ပဟာယာတိ၊ ဩကပ္ပဟာယဟူသည်
 ကား၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဩကပ္ပဟာယာတိ၊ ဩကပ္ပ
 ဟာယဟူသည်ကား၊ ရူပဝုပ္ပတ္တိဒိဋ္ဌိညာဏဿ၊ ရူပါရုံအစရှိသည်ကိုပိုင်း
 ခြား၍သိသောဝိညာဉ်၏၊ ဩကာသံ၊ အာရုံဖြစ်သောအရပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ
 ၏၊ တဩ၊ ထိုရူပါရုံအစရှိသည်တို့၌၊ ဆန္ဒရာဂပ္ပဟာနေန၊ ဆန္ဒရာဂကိုပယ်
 သောအားဖြင့်၊ ဆန္ဒေတွာ၊ စွန့်၍၊ အနိကေတသာရိတိ၊ အနိကေတသာရိ
 ဟူသည်ကား၊ ရူပနိမိတ္တာနိကေတာဒိတဏှာဝသေန၊ ရူပနိမိတ်တည်းဟူ
 သောတည်ရာအိမ် အစရှိသောတဏှာ၏ အတွင်းဖြင့်၊ အသရဇန္တာ၊ မ
 အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍၊ ဂါမေအဠုဗ္ဗိမုနိသန္တဝါနိတိ၊ ဂါမေအဠုဗ္ဗိမုနိ
 သန္တဝါနိဟူသည်ကား၊ ဂါမေ၊ ရွာ၌၊ ဂိဟိသန္တဝါနိ၊ လူတို့နှင့်ချော့နှောခြင်းကို
 အကရောဇန္တာ၊ မပြုသည်ဖြစ်၍၊ ကာမေဟိရိတ္တောတိ၊ ကာမဟိရိတ္တော
 ဟူသည်ကား၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဆန္ဒရာဂဘာဝေန၊ ဆန္ဒရာဂ၏
 အဖြစ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗကာမေဟိ၊ အလုံးစုံသောကာမတို့၌၊ ပုထုဘူတော၊ များ
 စွာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အပုရေက္ခရာနောတိ၊ အပုရေက္ခရာနောဟူသည်ကား။

အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ အတ္တတာဝံ၊ အတ္တဘောကို၊ အနဘိနိဗ္ဗတ္တန္တော၊
 တပနမဖြစ်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ကထံနိဂ္ဂယဗ္ဗဇနနကယိရာတိ၊ ကထံနိဂ္ဂ
 ယဗ္ဗဇနနကယိရာဟူသည်ကား၊ ဗ္ဗဇန၊ လူအပေါင်း၌၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ ဝိဂ္ဂါ
 ဟိကကထံ၊ ငြင်းခုံသောစကားကို၊ နကထေယျ၊ မဆိုရာ၊ ဇေဝရူပေါ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ သောနာဂေါ၊ ထိုရဟန္တာသည်၊ ယေဟိဝိဝိတ္တောတိ၊ ယေ
 ဟိဝိဝိတ္တောဟူသည်ကား၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယေ
 ဟိတိ၊ ယေဟိဟူသည်ကား၊ ယေဟိဒိဋ္ဌိဂတာဒိဟိ၊ အကြင်မိစ္ဆာအယူ
 အစရှိသည်တို့မှ၊ ဝိဝိတ္တောဝိစရေယျာတိ၊ ဝိဝိတ္တောဝိစရေယျဟူသည်ကား
 ရိတ္တော၊ ကင်းကွာသည်ဖြစ်၍၊ စရေယျ၊ ကျင့်ရာ၏၊ နတာနိဥဂ္ဂယဗ္ဗဇနယျ
 နာဂေါတိ၊ နတာနိဥဂ္ဂယဗ္ဗဇနယျနာဂေါဟူသည်ကား၊ အာဂုံ၊ ခိုးဝှက်သော
 အမှုကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်း
 ဖြင့်၊ နာဂေါ၊ ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊ မိစ္ဆာသဘောအယူတို့ကို၊
 ဥဂ္ဂဟေဘွာ၊ သိမ်းယူ၍၊ နစရေယျ၊ မကျင့်ရာ၊ နဝဒေယျ၊ မပြောရာ၊ ဇလမ္ပ၊
 ဇန္တု၊ ဇလမ္ပဇံဟူသည်ကား၊ ဇလသဠိတေ၊ ညွှန်နှင့်တကွသော၊ အမ္ပုမ္ပိ၊
 ရေ၌၊ ဇာတံ၊ ရောက်သော၊ ကဏ္ဍကနာဠံ၊ အရိုး၌အဆူးရှိသော၊ ဝါရိဇံ၊ ရေ၌
 ဖြစ်သော၊ ပဒုမံ၊ ပဒုမာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ယထာဇလေနပကော်နစအနုပလိတ္တန္တိ၊ ယထာဇလေနပကော်နစအနုပ
 လိတ္တံဟူသည်ကား၊ တံပဒုမံ၊ ထိုပဒုမာသည်၊ ဇလေနစ၊ ရေဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ပကော်နစ၊ ညွှန်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုပလိတ္တံ၊ မလိမ်းကျံသည်၊
 ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဇေမုနိသန္တိ ဝါဒေါအဂိဇ္ဈေတိ၊ ဇေမုနိသန္တိ
 ဝါဒေါအဂိဇ္ဈေဟူသည်ကား၊ ဇေတထာ၊ ထိုအဝူ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တိ၊ အတွင်း
 သန္တာန်၌ငြိမ်သက်ခြင်းရှိသော၊ ဝါဒေါ၊ အယူဝါဒကို၊ မုနိ၊ ရဟန်း၊ မြတ်
 သည်၊ ဂေဓာဘာဝေနေ၊ တပ်မက်မောခြင်းမရှိသဖြင့်၊ အဂိဇ္ဈေဝ၊ မက်မော
 ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ကာမေစလောကေစအနုပလိတ္တောတိ၊ ကာမေ
 စလောကေစအနုပလိတ္တောဟူသည်ကား၊ ဒုဝိဇေဝိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်
 လည်းဖြစ်သော၊ ကာမေစ၊ ဝတ္ထု၊ ကာမကိလေသကာမ၌ လည်းကောင်း၊
 အပါယာဒိကေ၊ အပါယ်အစရှိသော၊ လောကေစ၊ လောက၌လည်းကောင်း၊
 ဒွိဟိဝိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ လေပေဟိ၊ လိမ်းကျံခြင်းတို့ဖြင့်၊ အနုပ
 လိတ္တော၊ မလိမ်းကျံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ကိစ္ဆာဘိယျော၊ ဆိုတွယ်ရှိသေးသည်ဖြစ်၍၊ နဝေဒဂူတိ၊ နဝေဒဂူအစရှိ
 သည်ကား၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ နဝေဒဂူဒိဋ္ဌိယာယ

ကောတိ၊ နဝေဒဂူဒိဋ္ဌိယာယကောဟူသည်ကား၊ စတုမဂ္ဂဝေဒဂူလေးပါး
သော မဂ်ကိုသိခြင်း၏အဆုံးသို့ရောက်သော၊ မာဒိသော၊ ငါကဲ့သို့သော
ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒိဋ္ဌိယာယကော၊ မိစ္ဆာအယူသို့ရောက်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ
မဖြစ်၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ မိစ္ဆာအယူသို့၊ ဂစ္ဆေန္တာစ၊ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်
လည်းကောင်း၊ တံသံသာရတော၊ ထိုသံသာရာဝင်၌တပြောင်းပြန်ဖြစ်
သောအားဖြင့်၊ ပစ္စတောဝါ၊ ယုံကြည်ခြင်းသည်လည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
တတ္ထ၊ ထိုဒိဋ္ဌိယာယကောဟူသောပုဂ္ဂိုလ်၊ ဝစနတ္ထော၊ ဝစနတ္ထကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒိဋ္ဌိံ၊ အယူသို့
ယာယတိ၊ ရောက်တတ်၏၊ ဣတိသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ ယာယကော၊ ယာယကမည်၏၊ ကရဏဝစနေန၊ ကရိုက်စိဘက်
ဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ မိစ္ဆာအယူသို့၊ ယာယတိ၊ ရောက်တတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်
လည်း၊ ဒိဋ္ဌိယာယကော၊ ဒိဋ္ဌိယာယကမည်၏၊ ဥပယောဂတ္ထော၊ ဒုတိယအ
နက်၌၊ သာမိဝစနေနစ၊ သာမိဝိဘတ်ဖြင့်လည်း၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ မိစ္ဆာအယူ၏၊
ယာယတိ၊ ရောက်ခြင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ ဒိဋ္ဌိယာယကော၊
ဒိဋ္ဌိယာယကမည်၏၊ နမုတိယာသမာနမေတိတိ၊ နမုတိယာသမာနမေတိ
ဟူသည်ကား၊ မုတုပေါဒိဘေဒါယ၊ မုတုခုံအစရှိသည်ဖြင့်ပြားသော၊
မုတိယာဝိ၊ မုတိဖြင့်လည်း၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မာနံ၊ မာနသို့၊
နဇေတိ၊ မရောက်၊ နဟိတဗ္ဗယောသောတိ၊ နဟိတဗ္ဗယောသောဟူသည်
ကား၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဝသေန၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ၏အစွန်းဖြင့်၊ တဗ္ဗယော၊ ထိုမာနဖြင့်
ပြီးသည်၊ တဗ္ဗရာယနေ၊ ထိုတဏှာဒိဋ္ဌိကိုလည်းလျောင်းရာပြုသည်၊ န
ဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အယံပန၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်ကား၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့သ
ဘောရှိ၏၊ နကမ္မုနာနောပိသုတေနနယျောတိ၊ နကမ္မုနာနောပိသုတေနနေ
ယျောဟူသည်ကား၊ ပုညာတိသင်္ခါရာဒိကမ္မုနာဝါ၊ ပုညာတိသင်္ခါရအ
စရှိသောကံဖြင့်လည်းကောင်း၊ သုတသုဒ္ဓိအာဒိနာ၊ သုတသုဒ္ဓိအစရှိသော၊
သုတေနဝါ၊ သုတဖြင့်လည်းကောင်း၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နေ
တဗ္ဗော၊ ဆောင်အပ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အနုပနိတောသောနိဝေသနေ
သုတိ၊ အနုပနိတောသောနိဝေသနေသုဟူသည်ကား၊ သောမုနိ၊ ထိုရဟန်း
သည်၊ ဗုဒ္ဓိန္ဒြိယပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပယာနံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိအစရှိသော
ဥပယာတို့ကို၊ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗေသု၊ အ
ထုံးစံကုန်သော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိနိဝေသနေသု၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့၏ တည်ရာအာရုံ
တို့၌၊ အနုပနိတော၊ ချဉ်းကပ်၍ဆောင်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ဧဝံဝိဓိဿ၊ ဤသို့သောအစီအရင်ရှိသော၊ တဿစ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား
 လည်း၊ သညာဝိရတ္တဿာတိ၊ သညာဝိရတ္တဿအစရှိသည်ကား၊ ဂါထာ၊
 ဂါထာတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သညာဝိရတ္တဿာတိ၊ သညာဝိရတ္တဿ
 ဟူသည်ကား၊ နေက္ခမ္မသညာပုဗ္ဗိမာယ၊ နေက္ခမ္မသညာလျှင်ပြဋ္ဌာန်းခြင်း
 ရှိသော၊ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာဖြင့်၊ ပဟိနကာမာဒိသညဿ၊ ပယ်အပ်ပြီး
 သောကာမအစရှိသောသညာရှိသော၊ ဣမိနာပဒေန၊ ဤသညာဝိရတ္တာဟူ
 သောပုဒ်ဖြင့်၊ ဥဘတဘာဝာဂဝိရတ္တော၊ နှစ်ပါးသောအဘို့လွတ်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နအဓိပ္ပေတော၊ အလိုမရှိအပ်၊ သမထယာနိကောဝါ၊ သမထ
 ယာနိကပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုမရှိအပ်၏၊ ပညာဝိရတ္တဿာ
 တိ၊ ပညာဝိရတ္တဿဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာပုဗ္ဗိမာယ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်
 လျှင်ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော၊ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာဖြင့်၊ သဗ္ဗကိလေသေဟိ၊
 အဆုံးစုံသောကိလေသတို့မှ၊ ဝိရတ္တဿ၊ လွတ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဣမိနာ
 ဤပညာဝိရတ္တဿဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ သုက္ခဝိပဿကော၊ သုက္ခဝိပဿက
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုမရှိအပ်၏၊ သညဉ္စဒိဋ္ဌဉ္စယအဂ္ဂဟေသံတေ
 စာနုမာနာဝိစရန္တိလောကေတိ၊ သညဉ္စဒိဋ္ဌဉ္စယအဂ္ဂဟေသံတေစာနုမာ
 နာဝိစရန္တိလောကေဟူသည်ကား၊ ဝေပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊
 ကာမသညာဒိကံ၊ ကာမသညာအစရှိသော၊ သညံ၊ အမှတ်ကို၊ အဂ္ဂဟေသံ၊
 ယူကုန်၏၊ တေပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝိသေသတော၊ အထူးသဖြင့်၊
 ဂဟဋ္ဌာ၊ လူတောင်၌တည်သောသူတို့မည်ကုန်၏၊ ယေစ၊ အကြင်သူတို့
 သည်လည်း၊ ကာမာဓိကရဏံ၊ ကာမတရား၏တည်ရာဖြစ်သော၊ ဒိဋ္ဌိံ၊ အ
 ယူကို၊ အဂ္ဂဟေသံ၊ ယူကုန်၏၊ ဝိသေသတော၊ အထူးသဖြင့်၊ တေပဗ္ဗဇိတော
 ထိုရဟန်းဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဓမ္မာဓိကရဏံ၊ တရား၏တည်ရာ
 ကို၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ စာနုန္တော၊ ခိုက်ခိုက်ကုန်လျက်၊ ဝိစရန္တိ၊
 သွားကုန်၏၊ သေသံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှအကြွင်းဖြစ်သော၊ ပဏိဝစနံ၊ အကြင်
 စကားကို၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ အဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ ဝုတ္တာ
 နုဿာရေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကို အစဉ်လျောက်သဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဒေသနာပရိယောသသေန၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌၊
 ဗြာဟ္မဏောစ၊ မာဂဏ္ဍိယဝုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဏီစ၊ ပုဏ္ဏား
 မသည်လည်းကောင်း၊ တေဥတော၊ ထိုနှစ်ယောက်တို့သည်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊
 ရဟန်းပြု၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏ် သု၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ပရမတ္ထဇေတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇေတိ

ကာအမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကအဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယအဋ္ဌကထာမည်
သော၊ သုတ္တနိပါတအဋ္ဌကထာယ၊ သုတ္တနိပါတအဋ္ဌကထာ၌၊ မဂဏ္ဍိယ
သုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ မဂဏ္ဍိယ သုတ်၏ အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ။

၄အဋ္ဌကဝဂ်-၁၀- ဝုရာဘောဒသုတ်။

☞

ကလံဒသိတိဣဒံသုတ္တံ။ ကလံဒသိဟူသော ဤသုတ်သည်၊ ဝုရာဘော
ဒသုတ္တံ၊ ဝုရာဘောဒသုတ်တည်း၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်
နည်းဟူမူကား၊ ဣမဿသုတ္တဿစ၊ ဤဝုရာဘောဒသုတ်၏ လည်းကောင်း၊
ဣတော၊ ဤသုတ်မှ၊ ပရေသံ၊ နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊
ကလဟာဝိဝါဒရူဇ္ဈဗျူဟမဟာဗျူဟတုဝနုကအတ္တဒဏ္ဍသုတ္တာနုဉ္စ၊ ကလ
ဟာဝိဝါဒသုတ် ရူဇ္ဈဗျူဟသုတ်မဟာဗျူဟသုတ် တုဝနုကသုတ်အတ္တဒဏ္ဍ
သုတ်တို့၏ လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာပရိဗ္ဗာဇနိယဿ၊ သဗ္ဗာ ပရိဗ္ဗာဇနိယ
သုတ်၏၊ ဥပ္ပတ္တိယံ၊ ဖြစ်ခြင်း၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်
သာလျှင်၊ သာမညတော၊ သာမညအားဖြင့်၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းကို၊ ဝုတ္တာ၊
မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဝိသေသတောပန၊ အထူးအားဖြင့်ကား၊ တသ္မိံမဟာ
သမယေ၊ ထိုများစွာသောနတ်တို့၏အပေါင်းအရင်းရာဂစရိတဒေဝတာနံ
ရာဂစရိက်ပြောကုန်သော နတ်တို့အား၊ သပ္ပာယဝသေန၊ လျောက်ပတ်
သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေတုံ၊ ဟောတော်မူအံ့သော
ဌ၊ နိဗ္ဗိတဗုဒ္ဓေန၊ တန်ဆင်းအပ်သောဘုရားသည်၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်တော်
မြတ်ကို၊ ဝုတ္တာပေတွာ၊ မေးတော်မူစေ၍၊ သဗ္ဗာပရိဗ္ဗာဇနိယသုတ္တံ၊ သဗ္ဗာ
ပရိဗ္ဗာဇနိယသုတ်ကို၊ အဘာသိယထာ၊ ဟောတော်မူအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ
တထာ၊ ထိုအတူ၊ တသ္မိံယေဝမဟာသမယေ၊ ထိုများစွာသောနတ်တို့၏
အပေါင်းအရင်းသာလျှင်၊ ဝုရာသရိရဘေဒါ၊ ရှေးခန္ဓာငါးပါးဖြစ်သောကိုယ်
၏ပျက်စီးခြင်းတို့ကို၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပ္ပန္နိဗ္ဗိတ္တာနံ၊ ဖြစ်သော
စိတ်ရှိကုန်သော၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့၏၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊
တာသံ၊ ထိုနတ်တို့ကို၊ အနုဂ္ဂဟတ္ထံ၊ ပြီးမြောက်တော်မူအံ့သောဌ၊ အနုတေ
ဉ္စသဘိက္ခုသတပရိဝါရံ၊ သုံးရာငါးကျိပ်သော ရဟန်းတို့ဖြင့် ခြံရံခြင်းရှိ
သော၊ နိဗ္ဗိတဗုဒ္ဓံ၊ နိဗ္ဗိတဘုရားကို၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ အာ
နေတွာ၊ ရှေးရှုဆောင်တော်မူ၍၊ တေန၊ ထိုနိဗ္ဗိတဘုရားသည်၊ အတ္တာနံ၊

၄၀၀ သံတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

ကိုယ်တော်မြတ်ကို၊ ပုစ္ဆာပေတွားမေးစေ၍၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို၊ အဘဝသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုသုတ်၌၊ ပုစ္ဆာယ၊ အမေးဖြင့်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သောနိဋ္ဌိတော၊ ထိုနိဋ္ဌိတတရားသည်၊ ကထံဒသိတိပဒေန၊ ကထံဒသိဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ အဓိပညံ၊ အဓိပညာကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ကထံသိလောတိပဒေန၊ ကထံသိလောဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ အဓိသိလံ၊ အဓိသိလကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ဥပသန္တောတိပဒေန၊ ဥပသန္တောဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ အဓိမိတ္တံ၊ အဓိမိတ္တကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်၊ ပါကစ္ဆေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာတည်း၊ ဝိဿန္တေနပန၊ အဖြေကိုကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ သရူပေန၊ သရုပ်အားဖြင့်၊ အဓိပညာဒိနိ၊ အဓိပညာအစရှိသည်တို့ကို၊ အဝိဿန္တောဝ၊ ဖြေတော်မမူသည်သာလျှင်၊ အဓိပညာဒိပ္ပဘာဝေန၊ အဓိပညာအစရှိသည်တို့၏ အမွန်ဖြစ်သောအားဖြင့်၊ ယေသံကိလေသာနံ၊ အကြွက်ကိုလေသာတို့၏၊ ဥပသမာ၊ ငြိမ်းရာဖြစ်သောကြောင့်၊ ဥပသန္တောတိ၊ ဥပသန္တောဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ နာနာဒေဝတာနံ၊ အထူးထူးသောနတ်တို့၏၊ အာသယာနုလောမေန၊ အလိုဆန္ဒအားလျော်သဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုနတ်တို့အား၊ ဥပသမေနပိ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းဖြင့်လည်း၊ ဒိပေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိတတဏှောတိအာဒိကော၊ ဝိတတဏှောဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဂါထာယော၊ ဂါထာတို့ကို၊ အဘဝသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုတ်၌၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ အဋ္ဌန္တံ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဂါထာနံ၊ ဂါထာတို့၏၊ တံဗြူမိဥပသန္တောတိဣမာယဂါထာယ၊ တံဗြူမိဥပသန္တောဟူသောဤဂါထာနှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ စပ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တတော၊ ထိုဂါထာမှ၊ ပရာသံ၊ နောက်ဖြစ်သောဂါထာတို့၏၊ သဝေသန္တောတိဝုပ္ပတိတိဣမိနာသဗ္ဗပန္နိမေန၊ သဝေသန္တောတိဝုပ္ပတိဟူသောဤအလုံးစုံတို့၏အဆုံးဖြစ်သော၊ ပဒေနစ၊ ပုဒ်နှင့်လည်းကောင်း၊ သမ္ပန္နော၊ စပ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

အနုပဒဝဏ္ဏနာနယောပန၊ အစဉ်ဖြစ်သောပုဒ်၏အဖွင့်ဖြစ်သောနည်းကိုကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဝိတတဏှောပုရာဇာဒါတိ၊ ဝိတတဏှောပုရာဇာဒါဟူသည်ကား၊ ယောဝုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သရိရတေဒါ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏ပျက်စီးသည်မှ၊ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဦးစွာလျှင်၊ ပဟိနတဏှော၊ ပယ်အပ်သောတဏှာရှိတော်မူသော၊ ပုဗ္ဗမန္တမနိသိတောဝတိ၊ ပုဗ္ဗမန္တမနိသိတောဟူသည်ကား၊ အတိတန္ဒါဒိတောဒံ၊ လွန်လေပြီးသော

အစွန့်စသည်အပြားရှိသော၊ ပုဗ္ဗန္တရ၊ ရှေးအစွန်းခန္ဓာကိုလည်း၊ အနိသိ
တော၊ မရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေမဇ္ဈေနပသင်္ခယောတိ၊ ဝေမဇ္ဈေနပ
သင်္ခယောဟူသည်ကား၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပစ္စုပ္ပန်လည်း၊ အဗ္ဗုဒ္ဓိရက္ခော၊ အစွန့်
၌တပ်သည်၊ ဣ ဘိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ နဉ္ဇသင်္ခါ
တဗ္ဗော၊ မရေတွက်အပ်၊ တဿနတ္ထိပုရေက္ခတန္တိ၊ တဿနတ္ထိပုရေက္ခတံ
ဟူသည်ကား၊ တဿအရဟတော၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဗ္ဗိဒ္ဓိပုရေက္ခရာ
နံ၊ နှစ်ပါးသောအတိတ်ပစ္စုပ္ပန်ကာလအစွန့်တို့၌ရှေးရှုခြင်းတို့၏၊ အဘာဝါ၊
မရှိသောကြောင့်၊ အနာဂတော၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော၊ အဗ္ဗုဒ္ဓိ၊ အစွန့်၌၊ ပုရေက္ခ
တတ္ထိ၊ ရှေးရှုခြင်းသဘောသည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥပသန္တောတိ၊ ပြင်သက်သောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဗြူမိ၊ ဟော
တော်မူ၏၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ ယောဇနာ၊ အနက်ယှဉ်ခြင်းကို၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောဂါထာတို့၌၊ ဧသဧသောန
ယော၊ ဤနည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣတော၊ ဤဂါထာမှ၊ ပရိပန၊
နောက်ဂါထာ၌ကား၊ ယောဇနံ၊ အနက်ယှဉ်ခြင်းကို၊ အဒေသတွာ၊ မပြုမူ၍
အနုတ္တာနပဒေမေဝ၊ မပေါ်သောဝုန်၏ ကိုသာလျှင်၊ ဘာဏိသာမ၊ ဆိုကုန်
အံ၊ အသန္တာသိတိ၊ အသန္တာသိဟူသည်ကား၊ တေနတေနအလာဘကေန
ထိုထိုသောအလိုကိုမရသဖြင့်၊ အသန္တာသန္တာ၊ တုန်တုပ်သောသဘော
မရှိ၊ အဝိကတ္တိတိ၊ အဝိကတ္တိဟူသည်ကား၊ သိလာဒိဟိ၊ သိလအစရှိသည်
တို့မှ၊ အဝိကတ္တနသိသော၊ မဆန့်ကျင်သောသဘောရှိ၏၊ အကုက္ကုစ္စေတံ
အကုက္ကုစ္စောဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထကုက္ကုစ္စာဒိရိရဟိတော၊ လက်ဆော့
ခြင်းအစရှိသည်တို့မှကင်း၏၊ မန္တဘာဏီတိ၊ မန္တဘာဏီဟူသည်ကား၊
မန္တာယ၊ ပညာအားဖြင့်၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍၊ ဝါစံ၊ စကားကို၊
ဘာသိတာ၊ ဆိုဘတ်သောသဘောရှိ၏၊ အနုဗ္ဗတောတိ၊ အနုဗ္ဗတောဟူ
သည်ကား၊ ဥဒ္ဓစ္စရိရဟိတော၊ ဥဒ္ဓစ္စမှကင်းသောသဘောရှိ၏၊ သဝေဝါစာ
ရတောတိ၊ သဝေဝါစာရတော ဟူသည်ကား၊ သောမုနိ၊ ထိုရဟန်းသည်၊
ဝါစာယ၊ နုတ်ကို၊ ယတောသံယတော၊ စောင့်စည်း၏၊ စတုဒေါသဝိရ
ဟိတံ၊ လေးပါးသော အပြစ်မှကင်းသော၊ ဝါစံ၊ စကားကို၊ ဘာသိတာ၊
ဆိုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိရာသတ္တိတိ၊ နိရာသတ္တိဟူသည်ကား၊
နိတ္တဗျော၊ တဗျာမရှိသည်၊ ဝိဝေကဒသိဖဒေသယူတိ၊ ဝိဝေကဒသိ
ဖဒေသသု ဟူသည်ကား၊ ပစ္စုပ္ပန်သု၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော၊ စက္ခုသမ္ပ
သာဒိသု၊ စက္ခုသမ္ပသာအစရှိသည်တို့၌၊ အတ္တာဒိဘာဝဝိဝေကံ၊ အတ္တ

၄၀၂ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

အစရှိသည်မှဆိတ်ခြင်းကို၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ ဗိဇ္ဇိသုဇနနိဿယတိတိ၊ ဗိဇ္ဇိသု
 စနနိဿယတိ ဟူသည်ကား၊ ခွါဒသဗ္ဗိဗိဇ္ဇိသု၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသော ဗိဇ္ဇိတို့
 တွင်းကယမိ ဗိဇ္ဇိယာ၊ တစုံတခုသော ဗိဇ္ဇိဖြင့်၊ နနိယတိ၊ မဆောင်ပဋိ
 လီနောတိ၊ ပဋိလီနော ဟူသည်ကား၊ ရာဂါဒိနံ၊ ရာဂအစရှိသော တရား
 တို့၏၊ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တတော၊ တို့ရာဂအစ
 ရှိသည်မှ၊ အပဂတော၊ ကင်း၏၊ အကုဟကောတိ၊ အကုဟကောဟူ
 သည်ကား၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ကုဟဏဝတ္ထု၊ ကုဟဏဝတ္ထုတို့
 ဖြင့်၊ အဝိဗ္ဗာပကော၊ အံ့သွယ်ကိုမပြုတတ်၊ အဝိဟာလူတိ၊ အဝိဟာလူဟူ
 သည်ကား၊ အဝိဟနာဝိလော၊ မတောင့်တသော အလေ့ရှိ၏၊ ပတ္တနာတဏှာ
 ယ၊ တောင်းတသောတဏှာမှ၊ ရဟိတော၊ ကင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလို
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အမန္တရိတိ၊ အမန္တရိဟူသည်ကား၊ ပဉ္စမမန္တရိရ
 ဟိတော၊ ငါးပါးသောမန္တရိမှကင်းသောသဘောရှိ၏၊ အပ္ပဂဗ္ဗောတိ၊ အပ္ပ
 ဂဗ္ဗောဟူသည်ကား၊ ကာယပါဂဗ္ဗိယာဒိရဟိတော၊ ကိုယ်ဖြင့်ခိုက်တိုက်
 ခြင်းအစရှိသည်တို့မှကင်း၏၊ အဇေရုန္တောတိ၊ အဇေရုန္တောဟူသည်ကား
 သမ္ပန္နသိလာဒိတာယ၊ ပြည့်စုံသောသိလအစရှိသည်တို့၏အဖြစ်မှ၊ အဇေ
 ရုန္တနိယာ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ အသေစနကော၊ မသွန်မဖြစ်
 သည်ဖြစ်၍၊ မနာပေါ၊ နှစ်သက်တတ်၏၊ ပေသုဇဏယေ၊ စနာယုတောတိ၊
 ပေသုဇဏယေ၊ စနာယုတော ဟူသည်ကား၊ ဇွိဟိဇာကာရေဟိ၊ နှစ်ပါး
 သောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ဥပသံဟရိတဗ္ဗေ၊ အနီးသို့ဆောင်အပ်သော၊
 ဝိသုဏကဗ္ဗေ၊ ချောပစ်သောစကား၏အမှု၌၊ အယုတ္တော၊ မဟည်၊ သာတိ
 ယေသု အနုသာဝိတိ၊ သာတိယေသု အနုသာဝိဟူသည်ကား၊ သာတ
 ဝတ္ထု၊ သု၊ သာယာခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်
 တရားတို့၌၊ တဏှာသန္ဓဝရဟိတော၊ တဏှာ၏စပ်ယှဉ်ခြင်းမှ ကင်း၏၊
 သဏှောတိ၊ သဏှောဟူသည်ကား၊ သဏှဟိ၊ သိမ်မွေ့ကုန်သော၊ ကာ
 ယကမ္မာဒိဟိ၊ ကာယကံအစရှိသောတရားတို့၌၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
 သည်ဖြစ်၍၊ သဏှော၊ နှုဉ်းသိမ်မွေ့၏၊ ပဋိဘာဏဝါတိ၊ ပဋိဘာဏဝါဟူ
 သည်ကား၊ ပရိယတ္တိပရိပုစ္ဆာမိ ဂမပဋိဘာဏဟိ၊ ပရိယတ်ကိုဆွေးနွေး
 မေးမြန်းသဖြင့်ရအပ်သောပညာတို့၌၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ နသန္ဓေ
 တိ၊ နသန္ဓေဟူသည်ကား၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ အမိဂတဓမ္မံ၊ သိအပ်သော
 တရားကို၊ ကယမိ၊ တစုံတယောက်သောသူအား၊ နသန္ဓဟိ၊ မယုံကြည်၊
 နပိရုဇ္ဈတိတိ၊ နပိရုဇ္ဈတိဟူသည်ကား၊ ရာဂသာ၊ ရာဂ၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်း

ကြောင့်၊ ဝိရက္ခတ္တာ၊ တပ်ခြင်းကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣဒါနိ၊ ယခု
အခါ၌၊ နဝိရုဇ္ဈတိ၊ မတပ်၊ လောဘကဿနသိက္ခတိတိ၊ လောဘကဿနသိက္ခတိ
ဟူသည်ကား၊ လောဘပတ္တနာယ၊ လောဘကိုအလိုရှိသဖြင့်၊ သုတ္တန္တာဒိနိ၊
သုတ္တန်အစရှိသည်တို့ကို၊ နသိက္ခတိ၊ မသင်၊ အဝိရုဒ္ဓါစတဏ္ဍာယရသေသု
နာနုဂိဇ္ဈာတိတိ၊ အဝိရုဒ္ဓါစတဏ္ဍာယရသေသုနာနုဂိဇ္ဈာတိဟူသည်ကား၊
ဝိရောဓာဘာဝေနေစ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ အဝိ
ရုဒ္ဓေါ၊ မဆန့်ကျင်သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ တဏ္ဍာယ၊ တပ်သောလောဘ
တဏ္ဍာဖြင့်၊ မူလရသာဒိသု၊ အဖြစ်အရသာအစရှိသည်တို့၌၊ ဂေဓံ၊ တပ်
မက်ခြင်းသို့၊ နာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်၊ ဥပေက္ခကောတိ၊ ဥပေက္ခကောဟူသည်
ကား၊ ဆဇ္ဇဝံပေက္ခာယ၊ ဆဇ္ဇဝံပေက္ခာနှင့်၊ သန္ဓောဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ သတော
တိ၊ သတောဟူသည်ကား၊ ကာယာနုပဿနာဒိသတိယုတ္တော၊ ကာယာနု
ပဿနာအစရှိသောသတိနှင့်သွဉ်၏၊ နိဿယနာတိ၊ နိဿယနာဟူသည်
ကား၊ တဏှာဒိဗ္ဗိနိဿယာ၊ တဏှာဒိဗ္ဗိဟုဆိုအပ်ကုန်သောဗြဟ္မာတို့သည်၊
နတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ ဥက္ခာမေဇ္ဇန္တိ၊ ဥက္ခာမေဇ္ဇဟူသည်ကား၊ အနိစ္စာဒိတိ၊ အနိစ္စအစ
ရှိကုန်သော၊ အာကာရေတိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဇာနိတွာ၊
သိ၍၊ အနိဿိတောတိ၊ အနိဿိတောဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တေဟိ
နိဿယေဟိ၊ ထိုတဏှာဒိဗ္ဗိတည်းဟူသော ဗြဟ္မာတို့ဖြင့်၊ အနိဿိတော၊
ဗြဟ္မာသဘောမရှိ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အညတြ၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဓမ္မ
ဥာဏာ၊ တရားကိုသိသောဥာဏ်သည်၊ နတ္ထိ မရှိ၊ နိဿယာနံ၊ တဏှာဒိဗ္ဗိ
အဖို့တို့၏၊ အဘာဝေတိတိ၊ မရှိခြင်းဟူ၍၊ ဒိပေတိ၊ ဖြူ၏၊ ဘဝါယဝိဘာယဝါ
တိ၊ ဘဝါယဝိဘဝါယဝါဟူသည်ကား၊ သဿတာယဝါ၊ သဿတအယူ
၌လည်းကောင်း၊ ဥန္တေဒါယဝါ၊ ဥန္တေဒအယူ၌လည်းကောင်း၊ တံမြူမိဥပ
သန္တောတိ၊ တံမြူမိဥပသန္တာဟူသည်ကား၊ တံဝေဇ္ဇပံ၊ ထိုသို့သောသ
ဘောကို၊ ဧကေကဂါယာယ၊ တခုခုသောဂါယာ၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော
တရားကို၊ ဥပသန္တောတိ၊ ငြိမ်း၏ဟု၊ အဟံ ဝါသည်၊ ကထေမိ၊ ဟော၏၊
အတရိသောဝိသတ္တိကန္တိ၊ အတရိသောဝိသတ္တိကံဟူသည်ကား၊ သော
မုနိ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဝိသတာဒိဘာဝေနေ၊ ငြိတတ်ပြန်တတ်ခြင်းအစရှိ
သောအဖြစ်ဖြင့်၊ ဝိသတ္တိကာသင်္ခါတံ၊ ဝိသတ္တိကဟုဆိုအပ်သော၊ ဣဓံ
မဟာတဏှံ၊ ဤကြီးစွာသောတဏှာကို၊ အတရိ၊ ကူးမြောက်နိုင်၏။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တမေဝဥပသန္တိ၊ ထိုတဏှာငြိမ်းသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
ပသံသန္တော၊ မြီးမွှင်တော် မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ နတဿပုတ္တောတိဝေမာဒိ၊

နတဿသုတ္တာဤသို့အစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ဟောတော်မူ၏။
 တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ ပုတ္တာတိ၊ပုတ္တာဟူသည်ကား၊ အတ္တဇာတဝေယော၊
 အဩဇအစရှိကုန်သော၊ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော သားတို့
 သည်၊ ဧတ္တစ၊ ဤအရာ၌လည်း၊ ပုတ္တပရိဂ္ဂဟာဓယော၊ သားဟူ၍သိမ်း
 စည်းခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ပုတ္တာဒိနာမေန၊ ပုတ္တအစရှိသောအမည်ဖြင့်၊
 ပုတ္တာ၊မိန့်အပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။
 တေဝိ၊ထိုသားတို့သည်လည်း၊ အဿ၊ထိုရဟန်းအား၊ နဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်၊
 တေသံဝါ၊ထိုသားတို့၏လည်း၊ အဘာဝေန၊ မရှိသောကြောင့်၊ ပုတ္တာဓ
 ယော၊အဩဇအစရှိသောသားတို့သည်၊ နဝိဇ္ဇန္တိ၊မရှိကုန်၊ ဣတိအဟံ၊ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ယေနနံဝဇ္ဇံပုထုဇ္ဇနာအထောသမဏ
 ဗြာဟ္မဏာတိ၊ ယေနနံဝဇ္ဇံပုထုဇ္ဇနာအထော သမဏဗြာဟ္မဏာ ဟူသည်
 ကား၊ရာဂါဒိနာ၊ရာဂအစရှိသော၊ယေနဝဇ္ဇေန၊ အကြင်အပြစ်ကိုပြုတတ်
 သောတရားဖြင့်၊ တံဝဇ္ဇံ၊ထိုအပြစ်ကို၊ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်ကုန်သော၊
 သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဧဝမနုဿာစ၊ နတ်လူတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ဣတော၊ဤသာသနာတော်မှ၊ဗဟိဒ္ဓါ၊ အမဖြစ်ကုန်သော၊
 သမဏဗြာဟ္မဏာစ၊ရသေ့ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ရတ္ထော
 တိဝါ၊ရာဂရှိ၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဒုဋ္ဌောတိဝါ၊ ဒေါသရှိ၏ဟူ၍ လည်း
 ကောင်း၊ ဝဒေယျံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။ တံတဿအပုရေက္ခတန္တိ၊ တံတဿ
 အပုရေက္ခတံဟူသည်ကား၊တံရာဂါဒိဝဇ္ဇံ၊ထိုရာဂအစရှိသောအပြစ်ကို၊
 တဿအရဟတော၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊အပုရေက္ခတံ၊ မြေရံသည်၊
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာဝါဒေသု ဇနေတိတိ၊
 တသ္မာဝါဒေသုဇနေတိဟူသည်ကား၊တံကာရဏော၊ ထိုရာဂအစရှိသော
 အပြစ်ရှေးရှုမရှိသောကြောင့်၊ နိဗ္ဗာဝစနေသု၊ကွဲခဲ့သောကောင်းတို့၌၊ နကမ္ပ
 တိ၊မတုန်မလှုပ်၊ နဥဿုသေသသု ဝဒတေတိ၊ နဥဿုသေသသုဝဒတေဟူ
 သည်ကား၊ ဝိသိဋ္ဌေသု၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
 အန္တောကတွာ၊အတွင်းပြု၍၊အဟံ၊ငါသည်၊ ဝိသေဋ္ဌောတိ၊အထူးသဖြင့်
 မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊အတိမာနဝသေန၊ အလွန်သောမာန၏အတွင်းဖြင့်၊
 နဝဒေတိ၊မဆို၊ဣတရေသု၊ဤမှတပါးကုန်သော၊ ဒွိသု၊နှစ်ပါးတို့၌၊သေန
 ယော၊ဤနည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ကပ္ပံနေတိအကပ္ပိယောတိ၊ ကပ္ပံ
 နေတိအကပ္ပိယောဟူသည်ကား၊ သေဇေဝရူပေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒုဝိဓဗ္ဗိ၊နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ကပ္ပံ၊ တဏှာ

ကပ္ပဒိဋ္ဌိကပ္ပဟုဆိုအပ်သောအကြံသို့၊ နဖေ၊မရောက်၊ကသ္မာ၊ အဘယ်
 ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ယသ္မာ၊အကြံကြောင့်၊ အကပ္ပိယသ၊အကုသိုလ်
 ဝိဘက်မရှိ၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ပဟိနကပ္ပေါ၊ပယ်အပ်သောမိစ္ဆာဝိဘက်
 ရှိ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုလိုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သကန္တိ၊ သကံဟူ
 သည်ကား၊မယန္တိ၊ငါ၏ကိုယ်ဟူ၍၊ပရိဂ္ဂဟိတံ၊သိပ် ဆည်းအပ်၏၊အသ
 တာစနသောစတိတိ၊ အသတာစနသောစတိဟူသည်ကား၊ အဝိဇ္ဇမာနဒိ
 နာစ၊ထင်ရှားမရှိခြင်း၊ အစရှိသဖြင့်လည်းကောင်း၊အသတာစ၊ မမြဲသော
 အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နသောစတိ၊စိုးရိမ်ခြင်းမရှိ၊ဓမ္မသုစနဂစ္ဆတိတိ၊
 ဓမ္မသုစနဂစ္ဆတိဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗဓမ္မသု၊ အလုံးစုံသောတရားတို့၌၊
 ဆန္ဒာဒိဝသေန၊ ဆန္ဒအစရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ နဂစ္ဆတိ၊လျှောက်၊ သဝေ
 သန္တောတိဝုတ္တတိတိ၊ သဝေသန္တောတိဝုတ္တတိဟူသည်ကား၊ သောဝေရူ
 ပေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ နရုတ္တမော၊ လူတကာတို့ထက် မြတ်သော
 ဝုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သန္တောတိ၊သန္တဝုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
 အရဟတ္တနိက္ခုဓေန၊အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအဆုံးထားသဖြင့်၊ဒေသနံ၊ဒေသနာ
 တော်ကို၊နိဗ္ဗပေသိ၊ ပြီးတော်မူစေ၏၊ဒေသနာပရိယောဿာနေ၊ ဒေသနာ
 တော်၏အဆုံး၌၊ကောဋိသတသဟဿဒေဝတာနံ၊ ကုဋေတထိန်းသော
 နတ်တို့အား၊အရဟတ္တပ္ပတ္တိ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ခြင်းသည်၊ဟောတိ
 ဖြစ်၏၊သောတာပန္နာဒိနံ၊သောတာပန်အစရှိသည်တို့အား၊ ဂဏနာ၊အရေ
 အတွက်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ ပရမတ္ထ
 ဇေတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇေတိကာ အမည်ရှိသော၊ ခုနကအဋ္ဌကထာယ၊
 ခုနကအဋ္ဌကထာမည်သော၊သုတ္တနိပါတအဋ္ဌကထာယံ၊သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌ
 ကထာ၌၊ပုရာဇောဒသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ပုရာဇောဒသုတ်၏အခွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-အဋ္ဌကဝဂ်-၁၁-ကလဟာရိဝါဒသုတ်၊

☰

ကုတောပဟုတာကလဟာရိဝါဒါတိဇ္ဇန္တံသုတ္တံ၊ ကုတောပဟုတာက
 လဟာရိဝါဒါဟူသောဤသုတ်သည်၊ကလဟာရိဝါဒသုတ္တံ၊ ကလဟာရိဝါ
 ဒသုတ်တည်း၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊
 ဣဒဓိသုတ္တံ၊ဤသုတ်ကိုလည်း၊တသ္မိယောဝမဟာသမယေ၊ထိုလျှားစွာသော
 နတ်တို့၏အပေါင်၌သာလျှင်၊ကလဟာဒယော၊ငြင်းခုံခြင်းအစရှိကုန်သော

အဋ္ဌမဗ္ဗာ၊ ရှစ်ပါးသောတရားတို့သည်၊ ကုတော၊ အဘယံကြောင့်၊ ပဝတ္တန္တိ
 ဖြစ်ကြကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပ္ပန္နမိတ္တာနံ၊ ဖြစ်သောစိတ်ရှိကုန်သော၊
 ကေဝ္ဋာနံ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့၏၊ မိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ ဥဘွာ၊ သိ
 တော်မူ၍၊ တေဓမ္မေ၊ ထိုကလဟာဝိဝါဒတရားတို့ကို၊ အာဝိ၊ ထင်စွာ၊ ကာတုံ
 ပြုတော်မူလိုသောငှါ၊ ဝုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ နိဗ္ဗိတဗုဒ္ဓန
 နိဗ္ဗိတဘုရားသည်၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်တော်မြတ်ကို၊ ပုစ္ဆာပေတွာ၊ မေးစေ၍၊
 ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ ပုစ္ဆာဝိသုဒ္ဓိနာနုက္ကမေန၊ အမေး
 အဖြေ၏အစဉ်အားဖြင့်၊ ဥတတ္ထာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗဂါ
 ထာ၊ အလုံးစုံသောဂါထာတို့သည်၊ ပါကဋသမ္ပန္နာယေဝ၊ ထင်ရှားသော
 အစဉ်ရှိကုန်သည်သာတည်း။ ၊

တောသံ၊ ထိုဂါထာတို့၏၊ အနုတ္တာနပဒဝတ္ထနာမန၊ မပေါ်သောဝုဒ်၏အ
 ဘွင့်တို့ကိုကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ကုတောပဟုတာ၊ က
 လဟာဝိဝါဒါတိ၊ ကုတောပဟုတာ၊ ကလဟာဝိဝါဒါ ဟူသည်ကား၊ ကလ
 ဟောစ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်ငြင်းခုံခြင်းလည်းကောင်း၊ တဿစ၊ ထိုကိုယ်နှုတ်
 ဖြင့်ငြင်းခုံခြင်း၏လည်း၊ ပုဗ္ဗဘာဂေါ၊ ရှေးအတို့ဖြစ်သော၊ ဝိဝါဒေါစ၊ နှုတ်
 ဖြင့်ငြင်းခုံခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေကလဟာ၊ ဤကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်
 ငြင်းခုံခြင်းတို့သည်၊ ကုတော၊ အဘယံတရားကြောင့်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်
 သနည်း။ မာနာတိမာနာသဟပေသုဏာစာတိ၊ မာနာတိမာနာသဟပေသု
 ဏာစဟူသည်ကား၊ မာနာစ၊ မာနတရား လည်းကောင်း၊ အတိမာနာစ၊
 အလွန်သော မာနတရား လည်းကောင်း၊ ပေသုဏာစ၊ ချောပစ်ခြင်းနှင့်
 တကွသောတရားလည်းကောင်း၊ ကုတော၊ အဘယံတရားမှ၊ ပဟုတာ၊
 အကြောင်းဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်
 ကုန်သော၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ တေကိလေသဓမ္မာ၊ ထိုကိလေသာ
 တရားတို့သည်၊ ကုတော၊ အဘယံအကြောင်းကြောင့်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်
 သနည်း။ တဒိဃံ၊ ဟိတိ၊ တဒိဃံ၊ ဟိဟူသည်ကား၊ မယာ၊ ငါသည်၊
 ပုစ္ဆိတံ၊ မေးအပ်သော၊ တံအတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ ဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါလော
 တံ၊ ရှင်ရဟန်းကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
 ဣဃာတိနိပါတော၊ ဣဃာဟူသောနိပါတ်ဝုဒ်သည်၊ ယာစနုဇ္ဈာ၊ တောင်း
 ပန်အပ်သောအနက်ရှိ၏။ ၊

ဝိယပ္ပဟုတာတိ၊ ဝိယပ္ပဟုတာ ဟူသည်ကား၊ ဝိယဝတ္ထု၊ တော၊ နှစ်
 သက်သွယ်ရှိသောဝတ္ထုကြောင့်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤစကား

၌၊ ယုတ္တိပန၊ ယုတ္တိဏှိကား၊ နိဒ္ဒေသေ၊ မဟာနိဒ္ဒေသကုဿိန္ဒြ၊ ဂုတ္တဝေဝ၊ ဆို
အပ်သည်သာတည်း။ မန္တရိယယုတ္တကလဟာရိဝါဒါတိဇ္ဈမိနာ၊ မန္တရိယ
ယုတ္တကလဟာရိဝါဒါဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်၊ ကလဟာရိဝါဒါနံ၊ လက်ဖြင့်ငြင်း
ခုံခြင်း၊ နှုတ်ဖြင့်ငြင်းခုံခြင်းအစရှိသည်တို့၏၊ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ကေဝ
လံ၊ စင်စစ်၊ ဝိယဝတ္ထုမေဝ၊ ချစ်ခွံယံရှိသော ဝတ္ထုသည်သာလျှင်၊ န၊
မဟုတ်လေသေး၊ မန္တရိယဗ္ဗိ၊ ဝနံတိုခြင်းတရားသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ ကလဟာရိဝါဒာပိသေန၊ ကလဟာရိဝါဒ
တရားကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်
သော၊ ဧတဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့ကို၊ ဂုတ္တဝ၊ မိန့်တော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဧတေသံ၊ ထိုကလဟာရိဝါဒတရားတို့၏၊ ပဝတ္တိ၊
ဖြစ်ခြင်းကို၊ မန္တရိယံ၊ ဝနံတိုခြင်း၌၊ ဂုတ္တဝယထာ၊ ဟောတော်မူအပ်သကဲ့
သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပေသုဏာနဉ္စ၊ ချောပစ်သောသူတို့အားလည်း၊ ဝိဝါ
ဒံ၊ ငြင်းခုံခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဝါဒဇာတေသုစ
ပေသုဏာနိတိ၊ ဝိဝါဒဇာတေသုစပေသုဏာနိဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
ဝိယာသုလောကမ္ဘိကုတောနိဒါနာယေစာပိလောဘာဝိစရန္တိလောကေတိ၊
ဝိယာသုလောကမ္ဘိကုတောနိဒါနာယေစာပိလောဘာဝိစရန္တိလောကေဟူ
သည်ကား၊ လောကေ၊ လူအပေါင်း၌၊ ဝိယာ၊ ချစ်ခြင်းတရားတို့သည်၊ ပဟု
တာ၊ များစွာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကလဟာ၊ ငြင်းခုံခိုက်ရန်ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ယေ၊ အကြင်ငြင်းခုံသောသူတို့ကို၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဂုတ္တဝ၊ မိန့်အပ်
ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုငြင်းခုံသောသူတို့သည်၊ လောကသ္မိံ၊ လူပြည်၌၊ ဝိယာ၊ ချစ်
ခြင်းတရားသည်၊ ဇေတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကုတောနိဒါနာ၊ အကြောင်းဘယ်
သို့ရှိကုန်သနည်း၊ ကေဝလဉ္စ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဝိယာ၊ ချစ်ခြင်းတရား
သည်၊ နိဒါနာ၊ အကြောင်းသည်၊ န၊ မဟုတ်လေသေး၊ ခတ္တိယာဒယော၊ မင်း
အစရှိကုန်သော၊ ယေစာပိ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း၊ လောဘာ၊ လိုချင်
တတ်သောလောဘရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိစရန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ လောဘဟေ
တုကား၊ လောဘဟူသောအကြောင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ လောဘေန၊ လော
ဘသည်၊ အဘိဘူတာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိစရန္တိ၊ သွားကုန်၏၊
တေသံ၊ ထိုမင်းအစရှိသောသူတို့၏၊ သောလောဘောစ၊ ထိုလောဘသည်
လည်း၊ ကုတောနိဒါနော၊ အဘယ်အကြောင်းရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေပိ
ဒေအတ္ထေ၊ ထိုနှစ်ပါးသော အနက်တို့ကိုလည်း၊ ကောယပုစ္ဆာယ၊ တခု
သောပုစ္ဆာဖြင့်၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ အာသာစနိဋ္ဌာစာတိ၊ အာသာစနိဋ္ဌာစဟူ

၄၀၈ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တထိယတွဲ၊

သည့်ကား၊ တဿာအာသာယ၊ ထိုလိုချင်ခြင်းအာသာ၏၊ သမိဒ္ဓိစ၊ ပြည့်စုံ
ခြင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယေသမ္ပရာယာယနရဿဟောန္တိတိ၊
ယေသမ္ပရာယာယနရဿဟောန္တိဟူသည်ကား၊ ယေ၊ အကြင်တရားကို
သည်၊ နရဿ၊ လူအပေါင်းအား၊ သမ္ပရာယာယ၊ သံသရာအလို့ငှါ၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ ပရာယနာ၊ လည်းလျောင်းရာကိုသည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယ ဗ္ဗိဝုတ္တံ၊ ဤဝုတ္တံသည်
လည်း၊ ဧကောဝေ၊ တခုသာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

မန္တနိဒါနာနိတိ၊ မန္တနိဒါနာနိဟူသည်ကား၊ ကာမန္တန္တနိဒါနာနံ၊ ကာ
မန္တန္တလျှင်အကြောင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယေဝါပိလောတာဝိစန္တိတိ၊ ယေ
တာဝိလောတာဝိစရန္တိဟူသည်ကား၊ ယေတာဝိစတ္တိယာယေဝ၊ အကြင်
မင်းစသောသူတို့သည်လည်း၊ လောဘာ၊ လိုချင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိစရန္တိ၊
သွားကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုမင်းအစရှိသောသူတို့အား၊ လောဘောဝိ၊ လောဘ
သည်လည်း၊ မန္တနိဒါနော၊ မန္တလျှင်အကြောင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဒိ
အတ္ထေ၊ နှစ်ပါးသော အနက်တို့ကိုလည်း၊ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း၊
ဝိသာဇ္ဇေတိ၊ ဖြေဆို၏၊ ဣတောနိဒါနာတိ၊ ဣတောနိဒါနာ ဟူသည်ကား၊
မန္တနိဒါနာဝေ၊ မန္တလျှင်အကြောင်းရင်း ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ကုတောနိဒါနာတိ ဧတေသုစ၊ ကုတောနိဒါနာ ဟူသော ဤပုဒ်တို့၌
လည်း၊ သဒ္ဓသိဒ္ဓိ၊ သဒ္ဓါ၏ပြီးခြင်းကိုးသုစိလောသေသုတ္တေ၊ သုစိလောသေသုတ်၌၊
ဝုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊
ဝိနိစ္ဆယာတိ၊ ဝိနိစ္ဆယာဟူသည်ကား၊ တဏှာမိဗ္ဗိဝိနိစ္ဆယာ၊ တဏှာမိဗ္ဗိ
အဆုံးအဖြတ်တို့သည်၊ ယေဝါပိဓမ္မာ သမဏေနဝုတ္တောတိ၊ ယေဝါပိဓမ္မာ
သမဏေနဝုတ္တော ဟူသည်ကား၊ ကောပါဒိယိ၊ ကောပအစရှိသည်တို့နှင့်၊
သမ္ပယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်သော၊ ယေဝါပိဓမ္မာ၊ အကြင်ကုသိုလ်တရားတို့
သည်လည်းကောင်း၊ အညေဝိ၊ တပါးသောအကုသိုလ် တရားတို့သည်
လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တထာရူပါဝါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်
လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အကုသလော၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရား
တို့ကို၊ ဗုဒ္ဓသမဏေန၊ ဘုရားတည်းဟူသောဗျဟန်းသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟော
အပ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုအကုသိုလ် တရားတို့သည်၊ ကုတော၊ အဘယ်
အကြောင်းကြောင့်၊ ပဟုတာ၊ များစွာဖြစ်ကုန်သနည်း၊ တမူပနိဿယေ
ပဟောတိသန္ဓောတိ၊ တမူပနိဿယပဟောတိသန္ဓောဟူသည်ကား၊ တံ

သုခဒုက္ခဝေဒနံ၊ ထိုသုခဝေဒနာဒုက္ခဝေဒနာကို၊ တဒုဘယဝတ္ထုသင်္ခါတံ၊
 ထိုနှစ်ပါးသော ဝေဒနာ၏အကြောင်းဟုဆိုအပ်သော၊ သာတာသာတံ၊
 သာယာ အပ်သောတရား မသာယာအပ်သောတရားကို၊ ဥပနိဿာယ၊
 မြို့၊ သံယောဂ ဝိယောဂပတ္ထနာဝသေန၊ ရောနှောခြင်း ကွေကွင်းခြင်း
 တောင့်တသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒတရားသည်၊ ပဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှသောစကားဖြင့်၊ ဆန္ဒာနုလောကတ္ထိံ ကုတောနိဒါနာတိ
 အယံပဉ္စော၊ ဆန္ဒာနုလောကတ္ထိံ ကုတောနိဒါနာဟူသော ဤပြဿနာကို၊
 ဝိဿန္တိတော၊ ဖြေတော်မူအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊

ရူပေသု ဒိသွာဝိဘင်္ဂဘဝဉ္စာတိ၊ ရူပေသုဒိသွာဝိဘင်္ဂဘဝဉ္စ ဟူသည်
 ကား၊ ရူပေသု၊ ရူပက္ခန္ဓာဘိက္ခံ၊ ဝယဉ္စ၊ ယျက်စီးခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပါ
 ဒဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဝိနိစ္ဆယံ၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊
 ကုရုတေဇန္တု၊ လောကေတိ၊ ကုရုတေဇန္တု၊ လောကေ ဟူသည်ကား၊
 အပါယာဒိက၊ အပါယ်အစရှိသော၊ လောကေ၊ လောကဉ္စ၊ အယံဇန္တု၊
 ဤသတ္တဝါသည်၊ ဘောဂါဝိဂမနတ္ထံ၊ အသုံးအဆောင်ကိုရလိုသောဌ၊
 တဏှာဝိနိစ္ဆယံ၊ တဏှာဖြင့်ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ မေ၊ ငါ၏၊ အတ္တာ၊ ကိုယ်
 သည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊
 ဒိပ္ပိဝိနိစ္ဆယဉ္စ၊ မှားသောအယူဖြင့်ဆုံးဖြတ်ခြင်းကိုလည်း၊ ကရုတေ၊ ပြု၏၊
 ဧတ္တ၊ ဤအရာ၌၊ ယုတ္တိပန၊ ယုတ္တိကိုကား၊ နိဗ္ဗေသေ၊ မဟာနိဗ္ဗေသကျမ်း၌၊
 ဝုတ္တာယေဝ၊ မိန့်အပ်သည်သာတည်း၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊
 ဝိနိစ္ဆယာဝိကုတောပဟုတာတိအယံပဉ္စော၊ ဝိနိစ္ဆယာဝိကုတောပဟုတစ
 ဟူသောဤပြဿနာကို၊ ဝိဿန္တိတော၊ ဖြေတော်မူအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ဧတေဝိဓမ္မာနုယမေဝသန္တေတိ၊ ဧတေဝိဓမ္မာနုယမေဝသန္တေဟူသည်
 ကား၊ ကောဓဒယော၊ ကောဓအစရှိကုန်သော၊ ဧတေဝိဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့
 သည်ကား၊ သာတာသာတဒုယသန္တေဝ၊ သာယာခြင်းမသာယာခြင်း တ
 ရားနှစ်ပါးထင်ရှားရှိသော်သာသျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ နေသံ၊ ထိုသာဘအသာတတရားတို့၏၊ ဥပ္ပတ္တိဝ၊ ဖြစ်ခြင်း ကိုလည်း၊ နိဗ္ဗေ
 သေ၊ မဟာနိဗ္ဗေသကျမ်း၌၊ ဝုတ္တာယေဝ၊ ဟောတော် မူအပ်သည်သာ
 တည်း၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှသောစကားဖြင့်၊ တတိယပဉ္စော၊ သုံးခုမြောက်
 သောပြဿနာကို၊ ဝိဿန္တိတော၊ ဖြေဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဿန္တိတောသု၊ ဖြေတော်မူအပ်ကုန်သော
 ဧတသုပဉ္စေသု၊ ထိုပြဿနာဘိက္ခံ၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကလံကဝိ

၄၀၀ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

သို့လောသို့လောဟုယုံမှားသင်္ကာရှိသည်။ တဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တဿ၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကထံကထိပဟာနုပါယံ၊ ယုံမှားသင်္ကာကို ပယ်ခြင်း၏အ
 ကြောင်းကို။ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ကထံကထိဥာဏပ
 ထာယံသိက္ခေတိ၊ ကထံကထိ ဥာဏပထာယံသိက္ခေ အစရှိသောဂါယာ
 ကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဥာဏဒဿနဥာဏာမိဂမနတ္ထံ၊ သောတာပတ္တိ
 မဂ်ဥာဏ်အမြင်တည်းဟူသောဥာဏ်ကိုရအံ့သောဌာ၊ တိသောသိက္ခာ၊
 သုံးပါးသောသိက္ခာတို့ကို။ သိက္ခေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလို
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကား။ ကိံ၊ အတယ်နည်း။ ဥတွာ
 သိ၍၊ သမဏေန၊ ရဟန်းသည်။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို။ ပဝုတ္တာ၊ အပြားအားဖြင့်
 မိန့်အပ်ကုန်၏။ ဟိ၊ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဗုဒ္ဓသမဏေန၊ ဘုရားဖြစ်သောရဟန်းသည်
 ဥတွာဝ၊ သိ၍သာလျှင်၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏။ တဿ၊
 ထိုဘုရားဖြစ်သောရဟန်းအား။ ဓမ္မေယျ၊ တရားတို့၌။ အညာဏံ၊ မသိခြင်း
 သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အတ္တနောပန၊ မိမိ၏ကား။ ဥာဏာနုဘာဝေန၊ ဥာဏ်၏အာနု
 ဘောအားဖြင့်၊ တေ၊ ထိုတရားတို့ကို။ အဇာနန္တော၊ အသိဥာဏ်မရှိသော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နဇာနေယျ၊ မသိနိုင်ရာ၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာကို။ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်။ နဇေသေယျ၊ မဟောရာ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ကထံကထိ၊ သို့လော
 သို့လောဟူသောယုံမှားသင်္ကာကို။ ဥာဏပထာယံ၊ ဥာဏ်တည်းဟူသော
 အကြောင်းတရားဖြင့်၊ သိက္ခေ၊ ကျင့်ရာ၏။ သမဏေန၊ ရဟန်းသည်။ ဥတွာဝ
 သိ၍သာလျှင်၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်
 ကား။ အဝုတ္တာ၊ အနက်တည်း။ ။

၂၀

သာတံအသာတဉ္စကုတောနိဒါနာတိဇ္ဇေ၊ သာတံအသာတဉ္စကုတော
 နိဒါနာ၊ ဟူသောဤပုဒ်၌။ သာတံအသာတဉ္စိ၊ သာတံအသာတံဟူသည်
 ကား။ သုခဗုက္ခဝေဒနာဝေ၊ သုခဝေဒနာဗုက္ခဝေဒနာကိုသာလျှင်။ အဓိပ္ပ
 တာ၊ လိုအပ်၏။ နတဝဉ္စိ ဟောတေတိပဒဿနတဝဉ္စိ ဟောတေဟူသောပုဒ်
 အား။ နတဝဉ္စိ ဇေတေတိပဒေန္တဒေါ၊ နတဝဉ္စိဇေတေ ဟုပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို။
 ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ ဝိဘဝံဘဝဉ္စာဝိယမေတမတ္ထံ ဇေတံမေပဗြူဟိယ
 တောနိဒါနဉ္စိ၊ ဝိဘဝံဘဝဉ္စာဝိယမေတမတ္ထံဇေတံမေပဗြူဟိယတောနိဒါနံ
 ဟူသည်ကား။ သာတာသာတာနံ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲတို့၏။ ဝိဘဝတဝဉ္စ၊
 ပျက်ခြင်းဖြစ်ခြင်းလည်းဖြစ်သော၊ နှလုံးနှစ်ပါးစုံသော၊ ဇေတုဗ္ဗိဒဉ္စိ၊ ထိုအ
 နက်ကိုလည်း။ ဇ္ဇေ၊ ဤအရာ၌။ လိင်္ဂဗျတ္တယော၊ လိင်ပြန်ခြင်းကို။ ဇေ၊ ဤသို့။
 ကာတာ၊ ပြုအပ်၏။ ဣဒမ္ပနံ၊ ဤသို့သောဝကားကိုကား။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။

နသညသညီတိ၊ နသညသညီဟူသည်ကား၊ ယထာ။ အခြင်းအခြင်း
ဖြင့်၊ သမေတဿ။ ကျင့်သောဝုတ္တိလ်အား။ ရှပ်း ကသိုဏ်းရပ်သည်။

ဓမ္မာ ၂။ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

ဝိဘောတိ၊ ကွယ်၏၊ သောဝုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပကတိသညာယ၊ ပြကတေသော အမှတ်ဖြင့်၊ သညီဝိ၊ သညာရှိသည်လည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နဝိသညသညီတိ၊ နဝိသညသညီဟူသည်ကား၊ သညာယဝိ၊ သညာဖြင့်လည်း၊ ဝိဇ္ဇပါယ၊ ဘောက်ပြန်သော၊ သညာယ၊ အမှတ်ဖြင့်၊ ဝိသညီ၊ အမှတ်မရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဥမ္မတ္တကောဝါ၊ ရူးသောသူသည်လည်းကောင်း၊ ဝိတ္တမိတ္တောဝါ၊ ပျံလွင့်သောမိတ် ရှိသောသူသည်လည်းကောင်းတည်း။ နောဝိအသညီတိ၊ နောဝိအသညီဟူသည်ကား၊ သညာဝိရဟိတောဝိ၊ အမှတ်ကင်းသောသူသည်လည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နိရောဓသမာပနောဝါ၊ နိရောဓသမာပတ်ကိုဝင်စားသောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ အသညသတ္တောဝါ၊ အသညသတ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်းတည်း၊ နဝိဘူတသညီတိ၊ နဝိဘူတသညီဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသောရူပသညာနန္တိ၊ အာဒိနာနယေန၊ သဗ္ဗသောရူပသညာနန္တိသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ သမတိက္ကန္တသညီဝိ၊ ကောင်းစွာလွန်ပြီးသောမိတ်ရှိသည်လည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အရူပဇ္ဈာနလာတိ၊ အရူပချာန်ကိုရသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သမေတဿ၊ ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ရူပံ၊ ရုပ်တရားသည်၊ ဝိဘောတိ၊ ကွယ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေတိ၊ ထိုအယုဒ္ဓံ၊ သညသညီတာဒိတာဝေ၊ သညာသညီအစရှိသည်၏အဖြစ်၌၊ အဋ္ဌတွာ၊ မရပ်တည်မှု၍၊ သောဧဝံသမာဟိတေမိတ္တေ၊ ပ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနသမာပတ္တိပဋိလာဘတ္ထာယမိတ္တံအဘိနိဟရတိဟူ၍၊ ယဒေတံယံဧတံဝဇနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သမေတဿ၊ ကျင့်သော၊ အရူပမဂ္ဂသမာဓိနော၊ အရူပထုံသို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ရူပံ၊ ရုပ်သည်၊ ဝိဘောတိ၊ ကွယ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သညာနိဓါနာဟိပပဉ္စသင်္ခါတိ၊ သညာနိဓါနာဟိပပဉ္စသင်္ခါဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဋိပန္နဿာဝိစ၊ ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ယာသညာ၊ အကြင်သညာသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တံနိဓါနာထိုသညာလျှင်အကြောင်းရင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တဏှာဒိဗ္ဗိပပဉ္စာ၊ တဏှာဒိဗ္ဗိတည်းဟူသောပပဉ္စတရားတို့ကို၊ အပ္ပဟိနာဧဝံ၊ မပယ်အပ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿတိ၊ ပြ၏၊ ဧတ္တာဝတဂ္ဂံ၊ နုဝဒန္တိ၊ ပ၊ ဧတ္တာတိ၊ ဧတ္တာဝတဂ္ဂံ၊ နုဝဒန္တိ၊ ပ၊ ဧတ္တာဟူသည်ကား၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤသမာပတ်မျှတည်းဟူသောအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ဣမ၊ ဤလောက၌၊ ပဏှိတာ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။

သတ္တသံသတ္တဝါအား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော၊ သုဒ္ဓိံ၊ ကိလေသာမှစင်ကြယ်
 ခြင်းကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ အညန္တိ၊
 တပါးလည်းဖြစ်သောလောကုတ္တရာတရားကိုလည်း။ ဧတ္ထောအရူပသမာ
 ပတ္တိတော၊ ဤအရူပသမာပတ်ထက်၊ အဓိကံ၊ လွန်မြတ်သောစင်ခြင်း၏အ
 ကြောင်းကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗိတဗုဒ္ဓေါ၊ နိဗ္ဗိတ
 တရားသည်၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ ဧတ္တာဝတဂ္ဂံပိဝဒန္တိ၊ ဟောကတိ၊ ဧတ္တာဝတဂ္ဂံ
 ပိဝဒန္တိဟောကဟူသည်ကား။ ဧကော၊ အချို့ကုန်သော၊ သဿတဝါဒါ၊
 သဿတအယူရှိကုန်သော၊ ပဏ္ဍိတမာနိနော၊ ပညာရှိဟူ၍ မှတ်အပ်ကုန်
 သော၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဧတ္တာဝတာပိ၊ ဤမျှ
 တည်းသောအာရူပသမာပတ်ကိုလည်းဖြင့်လည်း။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော၊ သုဒ္ဓိံ၊
 ကိလေသာမှစင်ကြယ်ခြင်းကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တေသံပနေကေသမယံ
 ဝဒန္တိတိ၊ တေသံပနေကေသမယံဝဒန္တိဟူသည်ကား။ ဧကော၊ အချို့ကုန်
 သော၊ ဥစ္ဆေဒဝါဒါ၊ ဥစ္ဆေဒအယူရှိကုန်သောရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သန္တိ
 ရှိကုန်၏၊ တေသံယဝ၊ ထိုသူတို့အားသာလျှင်၊ ဥစ္ဆေဒံ၊ ဥစ္ဆေဒဖြစ်သော၊
 သမယံ၊ အယူကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ အနုပါဒိသေသေကုသလသဝါဒါနာယိ
 အနုပါဒိသေသေကုသလသဝါဒါနာယူသည်ကား။ အနုပါဒိသေသေ၊ အနု
 ပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်၌၊ ကုသလသဝါဒါနာ၊ လိမ္မာကုန်၏ဟုဆိုအပ်ကုန်သည်၊
 သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ။

ဧတေစဥတွာဥပနိသိတာတိ၊ ဧတေစဥတွာဥပနိသိတာ ဟူသည်
 ကား။ ဒိဋ္ဌိဂတိကော၊ မိစ္ဆာအယူရှိကုန်သော၊ ဧတေစ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
 လည်း၊ သဿတုစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိယော၊ သဿတဒိဋ္ဌိဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိတို့ကို၊ နိသိတာ
 တိ၊ မှီကုန်၏ဟု၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဥတွာမုနိနိဿယေသောဝိမံသိတိ၊ ဥတွာမုနိ
 နိဿယေသောဝိမံသိ ဟူသည်ကား။ နိဿယေစ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအဖြစ်ကို
 လည်း၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဝိမံသိထပဏ္ဍိတော၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ
 သောပညာရှိသော၊ သောဗုဒ္ဓမုနိ၊ ထိုဘုရားမြတ်ဖြစ်သောရဟန်းသည်၊
 ဥတွာပိမုတ္တောတိ၊ ဥတွာပိမုတ္တောဟူသည်ကား။ ဒုက္ခာနိစ္စာဒိတော၊ ဒုက္ခ
 အနိစ္စအစရှိသောအားဖြင့်၊ ဓမ္မေတရားတို့ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ပိမုတ္တော၊ ကိ
 လေသာမှလွတ်၏၊ ဘဝါဘဝါယနသမေတိတိ၊ ဘဝါဘဝါယနသမေတိ
 ဟူသည်ကား၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အတန်တလဲလဲ၊ ဥပပတ္တိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေဗိဇ္ဇံသော
 ဌာ၊ နသမာဂစ္ဆတိ၊ ကောင်းစွာမချောက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အရဟတ္တနိက္ခမ္ပန၊
 အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအဆုံးထားတော်မူသဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊

နိဗ္ဗာပသိ၊ ပြီးဆုံးတော်မူစေ၏။ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌၊ ဂုရုဘောဒသုတ္တံ၊ ဂုရုဘောဒသုတ်၌၊ ဂုတ္တသဒိဿာယေဝ၊ ဆိုအပ် ပြီးသည်နှင့်တူသည်သာဖြစ်သော၊ အတိသမယော၊ တရားကိုရသည်၊ အဟာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာသိအပ်၏။ ပရမတ္ထဇောတိ ကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာအမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကအဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒက နိကာယ်အဋ္ဌကထာမည်သော၊ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာယံ၊ သုတ္တန်ပါတ် အဋ္ဌကထာ၌၊ ကလဟာဝါဒ သုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ကလဟာဝါဒသုတ်၏အတွင်း သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-အဋ္ဌကဝဂ်-၁၂-ရုဇ္ဈမြူဟသုတ်။

သကံသကံဒိဗ္ဗိပရိဗ္ဗသနာတိဣဒံသုတ္တံ၊ သကံသကံဒိဗ္ဗိပရိဗ္ဗ သနာ ဟူသောဤသုတ်သည်၊ ရုဇ္ဈမြူ ဟသုတ္တံ၊ ရုဇ္ဈမြူဟသုတ်တည်း၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤရုဇ္ဈမြူဟသုတ် သည်လည်း၊ တတ္ထိ၊ ယေဝမဟာသမယော၊ ထိုများစွာသော နတ်တို့၏အ စည်းအဝေး၌သာလျှင်၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေဒိဗ္ဗဂတိ ကာ၊ ဤဒိဗ္ဗိအယူရှိကုန်သောနတ်တို့သည်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ သာဓုရူပါ၊ ကောင်းသောအယူသဘောရှိကုန်သည်၊ အဗ္ဘာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ကိံ ခုခေါ၊ အဘယ်သို့နည်း၊ သာဓုရူပါ၊ ကောင်းသော အယူရှိကုန်သော၊ ဣမေဝိ၊ ဤ နတ်တို့သည်လည်း၊ အတ္တနောဝေ၊ မိမိ၏သာ လျှင်၊ ဒိဗ္ဗိယာ၊ မိစ္ဆာအယူ၌၊ ပတိဗ္ဗဟန္တိ၊ တည်လေကုန်သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊ အညဒိဗ္ဗိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သောအယူကို၊ ပဋိဂ္ဂဏန္တိ စွဲယူလေကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပ္ပန္နိဗ္ဗိတ္တာနံ၊ ဖြစ်သောစိတ် ရှိကုန်သော ကေစ္စာနံ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဧဝတာနံ၊ နတ်တို့အား၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်း ကို၊ ပကာသေတံ၊ ပြီးတော်မူအံ့သောငှါ၊ ဂုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာ လျှင်၊ နိဗ္ဗိတဗုဒ္ဓေန၊ ဘန်ဆင်းတော်မူအပ်သောနိဗ္ဗိတဘုရားသည်၊ အတ္တာ နံ၊ ကိုယ်တော်ကို၊ ဂုစ္ဆာပေတွာ၊ မေးစေ၍၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ ။

တတ္ထံ၊ ထိုသုတ်၌၊ အာဒိတော၊ အစ၌၊ နွေဝါဂါယာ၊ နှစ်ဂါထာတို့သည် လည်း၊ ဂုစ္ဆာဂါထာယေဝ၊ ဂုစ္ဆာဂါထာတို့သာတည်း။ တာသု၊ ထိုဂါထာ တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာသိအပ်၏။ သကံသကံဒိဗ္ဗိ ပရိဗ္ဗသနာတိ၊ သကံသကံဒိဗ္ဗိပရိဗ္ဗသနာဟူသည်ကား၊ အတ္တနောအတ္တ

နော၊ မိမိမိမိ၏၊ နိဗ္ဗိယာ၊ အယူဝါဒ၌၊ ဝသမာနာ၊ နေကုန်လျက်၊ ဝိဂ္ဂဟနာနာ
 ကုသလာဝဇ္ဇိတိ၊ ဝိဂ္ဂဟနာနာကုသလာဝဇ္ဇိဟူသည်ကား၊ တံဒိဋ္ဌိံ၊ ထို
 အယူကို၊ ဗလဝဂ္ဂါတံ၊ အားရှိသောယူခြင်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ တတ္ထံ၊ ထို
 မိစ္ဆာအယူ၌၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ကုသလာ၊ လိမ္မာကုန်သည်၊ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိဇာနမာနာ၊ ဝန်ခံကုန်သောနတ်တို့သည်၊ ဝုဏှ၊ အသီး
 အသီး၊ ဝဇ္ဇိ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ဧကံ၊ တယောက်ထည်း၊ နဝဇ္ဇိ၊ မဆိုကုန်၊
 ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ သသော၊ ထိုသူသည်၊
 ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဝေဒိ၊ သိသည်မည်၏၊ ဣဒံ၊ ဤစကားကို၊ ပဋိကောသံပဋိ
 ကောသန္တော၊ တားမြစ်သော၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ အကေဝလီ၊ ပညာမရှိ
 ယုတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဉ္စဒိဋ္ဌိံ၊ ထိုအယူကိုလည်း၊ သန္တာယ၊ ရှည်၍၊ ယော၊
 အကြင်သူသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရား
 ကို၊ ဝေဒိယတိ၊ သိ၏၊ ဣဒမ္ပနဓမ္မံ၊ ဤတရားကိုကား၊ ပဋိက္ခောသန္တော၊ တား
 မြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟိနော၊ သူယုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဝဇ္ဇိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဗာလောတိ၊ ဗာလောဟူသည်ကား၊ ဟိနော၊ ယုတ်၏၊
 အကုသလောတိ၊ အကုသလောဟူသည်ကား၊ အဝိဒ္ဓါ၊ မသိမလိမ္မာသော
 သူတည်း။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဿန္ဓနဂါထာ၊ အဖြေ
 ဖြစ်သောဂါထာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တာဂါထာ၊ ထိုဂါထာတို့
 သည်၊ ဝုရိမဒ္ဓေန၊ ရှေးထက်ဝက်ဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊
 ပစ္ဆိမဒ္ဓေန၊ နောက်ထက်ဝက်ဖြင့်၊ ပဋိမြူဟိတွာ၊ ရုံးစု၍၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်
 ၏၊ တေနမြူဟောန၊ ထိုသို့သောအရုံးအစုဖြင့်၊ ဥတ္တရိသုတ္တတောစ၊ အထက်
 ဖြစ်သောမြူဟသုတ်မှလည်း၊ အပ္ပကတ္တာ၊ နည်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣဒံ
 သုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို၊ ရုဇ္ဈမြူဟန္တိနာမံ၊ ရုဇ္ဈမြူဟဟူသောအမည်ကို၊ လာဘတိ
 ရ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပရဿစေဓမ္မန္တိ၊ ပရဿစေဓမ္မံ ဟူသည်ကား၊ ပ
 ရဿ၊ သူတပါးအား၊ ဒိဋ္ဌိံ၊ မိစ္ဆာအယူကို၊ သဗ္ဗေပိဗေဗာလာတိ၊ သဗ္ဗေပိဗေ
 ဗာလာဟူသည်ကား၊ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံး
 စုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်၊ ဗာလာ၊ သူမိုက်တို့သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်
 တည်း၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ သဗ္ဗေပိ၊
 အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်၊ ဒိဋ္ဌိပရိဗ္ဗာသာနာ၊ မိစ္ဆာ
 အယူ၌နေကုန်၏၊ ဣတိဣဒံ၊ ဤသည်လျှင်၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းတည်း။

၄၁၆ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တထိယတွဲ

သန္တိဋ္ဌိယာ(ပ)မုတိမာတိ၊ သန္တိဋ္ဌိယာ(ပ)မုတိမာဟူသည်ကား၊ သကသယ
 ဒိဋ္ဌိယာ၊ မိမိမိန္ဒာအယူဖြင့်၊ နဝါဒါတာ၊ ငြင်းခုံတတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ
 ဖြစ်ကုန်၏၊ နဝါဒါတာ၊ မဖြူစင်နိုင်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သံကိ
 လိဋ္ဌာစ၊ ညစ်နွမ်းကုန်သည်လည်း၊ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်၊ သံသုဒ္ဓပညာ၊
 စင်ကြယ်သောပညာရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကုသလာ၊ လိမ္မာကုန်
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မုတိမန္တောစ၊ အကြောင်းဟုတ်သည်မဟုတ်
 သည်ကိုသိသောပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 စေဟောန္တိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့၊ အလဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ သန္တိဋ္ဌိ
 ယာစေ ဝါဒါတာတိ၊ သန္တိဋ္ဌိယာစေ ဝါဒါတာဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊
 ပါဌ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုပါဌ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သကာယပန၊ မိမိအယူ၏ကား၊ ဝေါဒါတာ၊ ဖြူစင်
 ကုန်သော၊ သံသုဒ္ဓပညာ၊ ကောင်းစွာစင်ကြယ်သော ပညာရှိကုန်သော၊
 ကုသလာ၊ လိမ္မာကုန်သော၊ မုတိမန္တော၊ အကြောင်းဟုတ်သည်မဟုတ်
 သည်ကိုသိတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ စေဟောန္တိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့၊
 နတေသံကောစိတိ၊ နတေသံကောစိဟူသည်ကား၊ ဧဝံသန္တော၊ ဤသို့ဖြစ်
 သည်ရှိသော်၊ တေသံ၊ ထိုပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ဧကောပိ၊ တယောက်
 သောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ဟိနုပညာ၊ ယုတ်သောပညာရှိသည်၊ နဟောတိ
 မဖြစ်၊ ကာရုဏံ၊ အကြောင်းသည်၊ ကိံ၊ အတယ်နည်းဟူမူကား၊ ဒိဋ္ဌိဟိ၊
 မိန္ဒာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်၊ ဣတယေသံ၊ ဤဗုဒ္ဓပါးသောပညာရှိတို့အား၊ သမတ္တယ
 ထာ၊ ပြီးသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ တေသမ္ဘိ၊ ထိုသူတို့အားလည်း၊ ဒိဋ္ဌိဟိ၊
 မိမိတို့အယူတို့ဖြင့်၊ သမတ္တော၊ ပြီးကုန်၏။ ။

နဝါဟမေတန္တိ ဂါထာယ၊ နဝါဟမေတံဟူသောဂါထာ၌၊ အယံ၊ ဤ
 ဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ သင်္ခေပတ္ထော၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း၊ ဗာ
 လာ၊ ရိုက်ကုန်သော၊ နွေနှစ်ယောက်ကုန်သော၊ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်၊
 ဝိဝုဒ္ဓအညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ယံဒိဋ္ဌိံ၊ အကြင်မိမိ၏အယူကို၊ သစ္စန္တိ၊ မှန်၏
 ဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ တထိ
 ဟန္တိ၊ တန္တိန္တိ၊ မှန်၏ဟူ၍၊ နေဝဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၊ ကာရုဏံ၊ အကြောင်း
 သည်၊ ကိံ၊ အတယ်နည်းဟူမူကား၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တေ၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သကံသကံဒိဋ္ဌိံ၊ မိမိမိမိတို့၏အယူကို၊ ဣဒမေဝ၊ ဤငါတို့
 ၏အယူသည်သာလျှင်၊ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ အညံ၊ သူတပါး၏အယူသည်၊ မောဗံ၊
 အချည်းနှီးတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ တေနစကာရဏေန၊ ထို

အကြောင်း ဖြင့်လည်း၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဗာလေသတိ၊ သူမိုက်ဟူ၍၊
ဒံပာန္တိယားကုန်၏၊ ဧတ္ထဝ၊ ဤဝါသာဒ္ဓိလည်း၊ တထိယံတထိဝန္တိ၊ တထိ
ယံတထိဝံဟူ၍၊ နေဿပိ၊ နှစ်ပါးသော အပြားအား ဖြင့်လည်း၊ ပါဠော၊
ပါဌရှိ၏။ ၊

ယမာဟုတိပုစ္ဆာဂါထာယ၊ ယမာဟုဟူသောအမေးဂါထာ၌၊ ဧကော၊
အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ယံဒိဋ္ဌိသစ္စံ၊ အကြင်ဒိဋ္ဌိသစ္စာကို၊ တထိဝန္တိ၊
မချွတ်မယွင်းဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဧကံဟိသစ္စန္တိဝိဿန္တနဂါထာယ၊
ဧကံဟိသစ္စံဟူသောဝိဿန္တနဂါထာ၌၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ သစ္စံ၊ သစ္စာသည်
နိရောဓောဝါ၊ နိဗ္ဗာန်သည် လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂေါဝါ၊ အရိယာမဂ်သည်
လည်းကောင်း၊ ယသ္မိံပဇာနောဝိဝါဒေပဇာနန္တိ၊ ယသ္မိံပဇာနောဝိဝါဒေ
ပဇာနံဟူသည်ကား၊ ယသ္မိံသစ္စေ၊ အကြင်သစ္စာ၌၊ ပဇာနန္တော၊ ဝိုင်းခြား၍သိ
သော၊ ပဇာ၊ ပုထု နှစ်ဖြစ်သော သတ္တဝါသည်၊ နောဝိဝဒေယျ၊ မငြင်းခုံရာ၊
သယံဗုဒ္ဓန္တိ၊ သယံဗုဒ္ဓံ ဟူသည်ကား၊ အတ္တနာ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်
၏၊ ကသ္မာနူဘိပုစ္ဆာဂါထာယ၊ ကသ္မာနူဟူသောပုစ္ဆာဂါထာ၌၊ ပဝါဒိယာ
သေတိ၊ ပဝါဒိယာသေဟူသည်ကား၊ ဝါဒိနော၊ အယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
ဥဒါဟုတေ တက္ကမနုဿရန္တိ ဟိ၊ ဥဒါဟုတေတက္ကမနုဿရန္တိ ဟူသည်
ကား၊ တေဝါဒိနော၊ ထိုအယူရှိကုန်သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မှုကား၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ တက္ကမတ္တံ၊ အကြံမျှကို၊ အနုဂစ္ဆန္တိ၊ အစဉ်လိုက်လျှန်
သလော၊ ၊ နဟောဝါတိဝိဿန္တနဂါထာယ၊ နဟောဝဟူသောဝိဿန္တနဂါ
ထာ၌၊ အညတြသညာယနိစ္စာနိတိ၊ အညတြသညာယနိစ္စာနိဟူသည်ကား
သညာမက္ခန္ဓာ၊ စိတ်မှတ်ခါမျှဖြင့်၊ နိစ္စန္တိ၊ နိစ္စဟူ၍၊ ဂဟိတဂဟဏာနိ၊ ယူ
အပ်သောအယူတို့ကို၊ ဥပေတွာ၊ ထား၍၊ တက္ကဋ္ဌဒိဋ္ဌိသုပကပ္ပယိတွာတိ၊
တက္ကဋ္ဌဒိဋ္ဌိသုပကပ္ပယိတွာဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပ
မတ္တံ၊ မိစ္ဆာဝိတက်မျှကို၊ ဒိဋ္ဌိသု၊ အယူတို့၌၊ ဇနေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဒိဋ္ဌိသု၊
မိစ္ဆာအယူတို့၌၊ ဝိတက္ကံ၊ မိစ္ဆာဝိတက်ကို၊ ဇနေန္တော၊ ဖြစ်စေသော၊ သော၊
ထိုသူသည်၊ ဒိဋ္ဌိယောဝိ၊ မိစ္ဆာအယူတို့ကိုလည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗေသေ၊ မဟာနိဗ္ဗေသကျင်း
၌၊ ဒိဋ္ဌိဂတာနိဇနေန္တိတိအာဒိ၊ ဒိဋ္ဌိဂတာနိဇနေန္တိ ဤသို့အစရှိသောစကား
ကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ ၊

ဣဒါနိယေသုအခါ၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အသန္တေသု၊ ထင်ရှားမရှိကုန်သော၊ နာ
နာသစ္စေသု၊ အထူးထူးသော သစ္စာတို့၌၊ တက္က မတ္တံ၊ ကြံကာမျှသို့၊

၄၁၁ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

အနုဿရန္တာနံ၊ အစဉ်အတိုင်းအောက်မေ့ကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌိဂတာနံ၊ မိစ္ဆာ
ဒိဋ္ဌိအယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝိပ္ပနိပတ္တိံ၊ တောက်ပြန်သော အကုဋ်ကို၊
ဒဿေတုံ၊ ပြတော့မူအံ့သောငှါ၊ ဒိဋ္ဌေတိအာဒိကာ၊ ဒိဋ္ဌေဤသို့အစရှိကုန်
သော၊ ဂါထာယော၊ ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုဂါ
ထာတို့၌၊ ဒိဋ္ဌေတိ၊ ဒိဋ္ဌဟူသည်ကား၊ ဒိဋ္ဌေ၊ မြင်အပ်ကုန်သောအာရုံတို့ကို၊
ဒိဋ္ဌသုဒ္ဓိ၊ အယူစင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတိအပံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါ
ယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ သုတာဒိသု၊ သုတင်္ဂေယျအစရှိသည်တို့၌၊ ယေန
ယော၊ ဤနည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဇေတဝနိဿာယ၊ ဝိမာနဒသိတိ၊
ဇေတဝနိဿာယ ဝိမာနဒသိဟူသည်ကား၊ ဇေတဒိဋ္ဌိဓမ္မေ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
တရားတို့ကို၊ နိဿယိတွာ၊ ခြံ၍၊ သုဒ္ဓိဘာဝသင်္ခါတံ၊ စင်ကြယ်သောအဖြစ်
ဟုဆိုအပ်သော၊ ဝိမာနံအသဗ္ဗာနံ၊ မရှိမသေပြုခြင်းကို၊ ပဿန္တောပိ၊ မြင်
သော်လည်း၊ ဝိနိစ္ဆယေ၊ အဆုံးအဖြတ်၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ (ပ)၊ အကုသလော
မလိဋ္ဌာ၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝိမာနဒသိ
ဝိ၊ မရှိမသေ ပြသည်ကို မြင်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ တသ္မိံ၊ ဒိဋ္ဌိဝိနိစ္ဆယေ၊ ထို
မိစ္ဆာအယူအဆုံးအဖြတ်၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဝုပ္ပိဇေတော၊ နှစ်သက်သော
သဘောရှိသည်၊ ဟာသဇေတော၊ ရွှင်သောသဘောရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
၍၊ ပရော၊ သူတပါးသည်၊ ဟိနောစ၊ ယုတ်လည်း၊ ယုတ်၏၊ အဝိဒ္ဓါစ၊ မိုက်
လည်း၊ မိုက်၏၊ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေတိယေဝ၊ ဆိုသည်သာတည်း၊ ဇေံသန္တေ
ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ယေနောဝါတိဂါထာ၊ ယေနောဟူသောဂါထာကို၊
ပုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သယမတ္တနောတိ၊ သယမတ္တနောဟူ
သည်ကား၊ သယမော၊ မိမိသည်ပင်လျှင်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဝိမာနေတိ
တိ၊ ဝိမာနေတိဟူသည်ကား၊ ဂရဟတံ၊ ကဲ့ရဲ့၏၊ တဒေဝပါဝါတိ၊ တဒေဝပါ
ဝဟူသည်ကား၊ တဒေဝဝစနံ၊ ထိုစကားကိုလည်းကောင်း၊ တံဝါဒိဋ္ဌိံ၊ ထို
အယူကိုလည်းကောင်း၊ ဝဒေတိ၊ ဆို၏၊ တံဝါပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ အတိသာရဒိဋ္ဌိယာတိဂါထာယ၊ အတိသာရဒိဋ္ဌိယာဟူသောဂါ
ထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သောပုဂ္ဂ
လော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တာယလက္ခဏာတိသာရဏိယာ၊ ထိုယုံမှားသော
အယူကိုမှတ်ခြင်း၌ အလွန်အောင်းမေ့ခြင်းရှိသောအားဖြင့်၊ အတိသာရ
ဒိဋ္ဌိယာ၊ အလွန်အောက်မေ့သောမိစ္ဆာအယူနှင့်၊ ဥဒ္ဓုမာတာယ၊ အထက်
သို့တက်သောမာနနှင့်၊ သမတ္ထော၊ ပုရိပုတ္တော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဥဒ္ဓုမာတော၊ အ
ထက်သို့တက်သောမာန်ရှိ၏၊ တေနစဒိဋ္ဌိမာနေန၊ ထိုမိစ္ဆာအယူရှိသောမာန်

ဖြင့်လည်းမေတ္တာ၊ ယစ်၏အဟံ၊ ငါသည်၊ ပရိပုဏ္ဏော၊ ပြည့်စုံသော၊ ကေ
ဝဏီစင်စစ်တရားကိုသိသောသူတည်း။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ပရိပုဏ္ဏမာနီ၊ ပြည့်
သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သယမေဝ၊ မိမိအလိုလိုပင်
လျှင်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ မနုဿာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဏ္ဍိတောတိ
ပညာရှိ၏ဟု၊ အဘိသိဇ္ဇတိ၊ အဘိသိက်သွန်း၏၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်
ကံ၊ အဘသိနည်းဟူမူကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌိသာတဿ၊
ဒိဋ္ဌိအယူကိုသာယာခြင်းရှိသောသူအား၊ တဿ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ သမတ္တာ
အလိုပြည့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဏ္ဍိ
တော၊ ပညာရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘိသိဇ္ဇတိ၊ အဘိသိက်သွန်း၏၊ ပရဿ
စေတိဂါထာယ၊ ပရဿစေဟူသောဂါထာ၌၊ သမ္ပန္နော၊ စပ်အပ်သော၊
အက္ခောစ၊ အနက်သည်လည်း၊ ကိဉ္စိဘိယျော၊ မိုးစဉ်းဆိုတွယ်ရှိသေး၏၊
သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုမိစ္ဆာအယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိနိစ္ဆယေ၊ မှားသော
အဆုံးအဖြတ်၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ပဿမာနေ၊ ကြည့်ရှုလတ်သော်၊ ပရော၊
ငါ့ဘာပါးသောသူသည်၊ ဗာလောစ၊ မိုက်လည်းမိုက်၏၊ အကုသလောတိ
စ၊ မလိဗ္ဗာဟူ၍လည်း၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တဿပရဿ၊ ထိုသူတပါးအား၊
အကုသလောတိ၊ မလိဗ္ဗာသောသူဟူ၍၊ ဝစသာ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဝေဓဗေယျ၊
အကယ်၍ဆိုငြားအံ့၊ တေန၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝုစ္စမာနေ၊ ဆိုအပ်သော၊
သော၊ ထိုသူသည်၊ နိဟိနေ၊ အယုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘုမ္မော၊ သင်
သည်၊ အသဟော၊ သည်းမခံနိုင်၊ နိဟိနပညော၊ ယုတ်သောပညာရှိသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဝိ၊ ထိုသူသည်လည်း၊ တေနေဝ၊ ထိုသူနှင့်ပင်လျှင်၊
သဟ၊ အတူတကွ၊ နိဟိနပညော၊ ယုတ်သောပညာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သောဝိ၊ ထိုသူသည်လည်း၊ နံ၊ ထိုသူတပါးကို၊ ဗာလော
တိ၊ သူမိုက်ဟူ၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုဆိုတတ်သော
သူမိုက်၏၊ ဝစနံ၊ စကားသည်၊ အပ္ပမာဏံ၊ ပမာဏမဟုတ်၊ ယောပန၊
အကြင်သူသည်ကား၊ သယမေဝ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင်၊ ဝေဓဂူစ၊ ထိခြင်း
အဆုံးသို့ရောက်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မိရောစ၊ ပညာရှိသည်လည်း
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇေသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ကောဝိ၊ တစ်စုံတ
ယောက်သော၊ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်၊ သမဏေသု၊ ရဟန်းတို့၌၊ နအတ္ထိ၊
မရှိ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အဆုံးစုံသောသူတို့ကိုလည်း၊ တေ၊ ထိုရဟန်း
တို့သည်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဣစ္ဆာယ၊ အလိုဆန္ဒအားဖြင့်၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာ
ရှိကုန်၏။ ။

အညံ့အတောတိဂါထာယ၊ အညံ့အတောဟူသောဂါထာ၌၊ သမ္ပန္နော၊
စပ်အပ်သော၊ အတ္ထောစ၊ အနက်ကိုကား၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဝိအပ်
၏၊ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ ဝေဒဂူ၊ ဝေဒဂူမည်သည်၊
စေဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ ဖိရော၊ ပညာရှိသည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍
ဖြစ်အံ့၊ ကောစိ၊ တစ်စုံတယောက်သော၊ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်၊ သမဏေ
သု၊ ရဟန်းတို့၌၊ နအတ္တိတိ၊ မရှိဟူ၍၊ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိ
သော်၊ ကဿမိ၊ တစ်စုံတယောက်သောရဟန်းအား၊ ဗာလော၊ မိုက်သည်၊
သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သမဏေသု၊
ရဟန်းတို့၌၊ ဗာလော၊ မိုက်သောသူသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
စေဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုအံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေကို၊
မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယေတိတ္ထိယာ၊ အကြင်တိတ္ထိတို့သည်၊
ဣတော၊ ဤသာသနာတော်မှ၊ အညံ့၊ တံပါးသော၊ ဓိဋ္ဌိ၊ ခိန္တဝါတရားကို၊ အ
တိဝဒန္တိ၊ ရှေးရှုပြောဆိုကုန်၏၊ တေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်၊ သုဒ္ဓိ၊ ကိလေသာမှ
စင်ကြယ်ကြောင်းမပွင့်တရားကို၊ အပရဒ္ဓါ၊ ချွတ်ယွင်းစေကုန်၏၊ ဟိသန္တံ၊
မှန်၏၊ အကေဝလိနော၊ အလုံးစုံမပြည့်ကုန်၊ ဝေဒိ၊ ဤသို့လည်း၊ တိတ္ထိယာ၊
တိတ္ထိတို့သည်၊ ဝုတ္တေသော၊ အသီးအသီးအားဖြင့်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယေ၊ အကြင်တိတ္ထိတို့သည်၊ ဣတော၊ ဤတု
ရားသာသနာတော်မှ၊ အညံ့၊ တံပါးသော၊ ဓိဋ္ဌိ၊ မှားသောအယူကို၊ အတိဝ
ဒန္တိ၊ နှစ်သက်သဖြင့်ပြောဟောကုန်၏၊ ယေ၊ အကြင်တိတ္ထိတို့သည်၊ သုဒ္ဓိ
မဂ္ဂံ၊ စင်ကြယ်ကြောင်းဖြစ်သောမပွင့်ခရီးကို၊ အပရဒ္ဓါဝိဒ္ဓေါ၊ ချွတ်ယွင်းစေ
ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်၊ အကေဝလိနောစ၊ မပြည့်စုံသောအယူရှိ
ကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တတိတ္ထိယာ၊ အ
သီးအသီးသောတိတ္ထိတို့သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကသ္မာပန၊ အဘယ်ကြောင့်
ကား၊ ဇေံ၊ ထိုချွတ်ယွင်းသော၊ ဓိဋ္ဌိ၊ အယူကို၊ ဝဒန္တိ၊ နှစ်သက်သဖြင့်ဆိုကုန်
သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုငြားအံ့၊ ဟိ၊ အဖြေကိုဆိုပြီး
အံ့၊ တေတိတ္ထိယာ၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်၊ သန္တိဗ္ဗရာဂေန၊ မိမိအယူ၌တပ်သော
ရာဂဖြင့်၊ အဘိရတ္တာ၊ အလွန်တပ်ကုန်၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သကေန
ဒိဗ္ဗရာဂေန၊ မိမိအယူ၌တပ်မက်သဖြင့်၊ အဘိရတ္တာ၊ အလွန်တပ်ကုန်၏၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ထိုဓိဋ္ဌိအယူရှိသောဝုတ္တိလ်တို့သည်၊ ဒိဗ္ဗိ၊ မှား
သောအယူကို၊ အတိဝဒန္တိ၊ ရှေးရှုဆိုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဘိရတ္တာဝ၊ အလွန်တပ်မက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်
 ဤလည်း၊ ဣမေဝ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်တဝဋ်သာသျှင်၊ သုဒ္ဓိတိ၊ စင်ကြယ်၏ဟု၊ ဂါထာ
 အထက်ဂါထာကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သကာယနေတိ၊
 သကာယနေဟူသည်ကား၊ သကမေဇ္ဇ၊ မိမိသည်ယူအပ်သောမိစ္ဆာခရီး၌
 ဒဋ္ဌံ၊ ဝဒါနာတိ၊ ဒဋ္ဌံဝဒါနာဟူသည်ကား၊ ဒဋ္ဌဝါဒါ၊ ခြံသောအယူရှိကုန်၏၊
 ဝေဇ္ဇ၊ ဤသို့လည်း၊ ဒဋ္ဌဝါဒေသု၊ အဓိယူလေ့ရှိကုန်သော၊ တေသု၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ယောကောစိတိတ္ထိယော၊ အမှတ်ရှိသောတိတ္ထိသည်၊ သ
 ကာယတနေဝါပိ၊ မိမိသည်ယူအပ်သောမိစ္ဆာခရီး၌လည်း၊ ဒဋ္ဌံ၊ ခြံစွာ၊
 ဝဒါနော၊ ပြောဆိုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧတ္ထ၊ ဤတိတ္ထိယအပေါင်း၌၊ ကံ၊ အ
 တယ်လည်းသော၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဗာလောတိ၊ ဤသူမိုက်၏ဟူ၍၊ ဒဟေယျ
 ထားရာအံ့နည်း၊ သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုအယူတို့တွင်။
 သဿတုန္တေဒသင်္ခါတေ၊ သဿတဒိဋ္ဌိဥန္တေဒဒိဋ္ဌဟုဆိုအပ်သော၊ ဝါဒေ
 အယူ၌၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဒဟေယျ၊ ထားရာ၏၊ ဝိတ္တာရတောစ၊ အကျယ်
 အားဖြင့်လည်း၊ နတ္ထိကဣဿရာ ကိရိယာနိယတာဒိတေဒေ၊ နတ္ထိကဒိဋ္ဌ
 ဣဿ ရနိဗ္ဗာနဒိဋ္ဌိအဟေတုကဒိဋ္ဌိ အစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြားသော၊ သကေ
 အာယတနေ၊ မိမိသည်ယူအပ်သောမိစ္ဆာခရီး၌၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဒဟေ
 ယျ၊ တိုက်တွန်းရာ၏၊ ဣမေဝ၊ ဤငါ၏စကားသည်သာလျှင်၊ သစ္စန္တိ၊ မှန်
 ၏ဟု၊ ဒဋ္ဌံ၊ ခြံစွာ၊ ဝဒါနော၊ ဆိုတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရံ၊ တပါးသော၊
 ကံ၊ အတယ်သူကို၊ ဧတ္ထဒိဋ္ဌဂတေ၊ ဤမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူ၌၊ ဗာလောတိ၊ သူမိုက်
 ဟူ၍၊ သဟာခဓမ္မန၊ တရားနှင့်လျော်သဖြင့်၊ ပဿေယျ၊ မြင်နိုင်လေအံ့နည်း၊
 တဿ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ မတေန၊ အယူအားဖြင့်၊ သဗ္ဗေဝါပိ၊
 အလုံးစုံသောသူသည်လည်း၊ ပဏှိတောဝေနနု၊ ပညာရှိသည်မဟုတ်တုံ
 လော၊ သုပ္ပုပ္ပိပန္နောဝေနနု၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိသည်မဟုတ်တုံလော၊
 ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အသုဒ္ဓိခမ္ဘံ၊ မစင်ကြယ်သောအကျင့်ရှိ
 သော၊ ဗာလံ၊ မိုက်သော၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဝဒံဝဒန္တော၊ ဆိုတတ်သော၊
 သော၊ ထိုမိစ္ဆာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မေဝံ၊ အငြင်းအခုံကို၊ အာဝဟေယျ၊
 ဆောင်ရွက်သည်မည်၏၊ ဟိသမ္ဘံ၊ မှန်၏၊ သောပိ၊ ထိုမိစ္ဆာပုဂ္ဂိုလ်သည်
 လည်း၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ ဗာလောစ၊ မိုက်လည်း၊ မိုက်၏၊
 အသုဒ္ဓိခဓမ္မာစ၊ မစင်ကြယ်သောအကျင့်လည်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တော
 ဆိုသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်၊ ကလယံ၊ အငြင်းအခုံကို၊
 အာဝဟေယျ၊ ဆောင်ရွက်သည်မည်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူ

၄၂၂ သံတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

မူကား။ သဗ္ဗေဝါ။ အလုံးစုံသောသူသည်လည်း။ တဿ။ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
ပုဂ္ဂိုလ်၏။ မတန။ အယူဝါဒအားဖြင့်။ ပဏ္ဍိတောဝေ။ ပညာရှိသည်သာ
လျှင်။ ဘဝေယျ။ ဖြစ်ရာ၏။ သုပ္ပဋိပန္နောယေဝစ။ ကောင်းသောအကျင့်ရှိ
သည်သာလျှင်။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ ဘဝေယျ။ ဖြစ်ရာ၏။ ဧဝံ။ ဤသို့။
သဗ္ဗေဝါ။ အလုံးစုံအပြားအားဖြင့်လည်း။ ဝိနိစ္ဆယေ။ အဆုံးအဖြတ်၌။
ဌတွာ။ တည်၍။ လောကသ္မိံ။ လောက၌။ သသောပုဂ္ဂလော။ ထိုမိစ္ဆာအယူ
ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဥဒ္ဓံ။ လွန်စွာ။ သယံ။ ကိုယ်တိုင်။ ပမေယျ။ နှိုင်းချိန်၍။
ဝါဒံ။ ငြင်းခုံခြင်းသို့။ ဧတိ။ ရောက်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒိဋ္ဌိယံ။
မိစ္ဆာအယူ၌။ ဌတွာ။ တည်၍။ သယဉ္စ။ မိမိကိုယ်ကိုလည်း။ သက္ကာရာဒိဋ္ဌိ။
ဆရာအစရှိသည်၌။ မိနိတွာ။ နှိုင်းချိန်၍။ ဘိယျော။ လွန်စွာ။ ဝါဒံ။ ငြင်းခုံခြင်း
သို့။ ဧတိ။ ရောက်၏။ ဣတိဧဝံပန။ ဤသို့ကား။ ဝိနိစ္ဆယေသု။ အဆုံးအဖြတ်တို့
၌။ အာဒိနဝံ။ အပြစ်ကို။ ဌတွာ။ သိ၍။ အရိယမဂ္ဂေန။ အရိယမဂ်ဖြင့်။ ဟိတွာ
န။ ပယ်၍။ သဗ္ဗာနိ။ အလုံးစုံဖြစ်ကုန်သော။ ဝိနိစ္ဆယာနိ။ မိစ္ဆာအဆုံးအဖြတ်
တို့ကို လောကေ။ လောက၌။ ဇန္တု။ သတ္တဝါသည်။ မေဝေ။ အငြင်းအခုံကို။
နကုရုတေ။ မပြု။ ဣတိ။ ဤသို့။ အရဟတ္တနိက္ခေေန။ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအ
ဆုံးသားတော်မူသဖြင့်။ ဒေသနံ။ ဒေသနာတော်ကို။ နိဋ္ဌပေသိ။ ပြီးတော်မူ
စေ၏။ ဒေသနာပရိယောသာနေ။ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌။ ဝုရာဘေဒ
သုတ္တေ။ ဝုရာဘေဒသုတ်၌။ ဝုတ္တသဒိသာဝေ။ ဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့်တူသည်
သာဖြစ်သော။ အတိသယော။ တရားကိုရခြင်းသည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။
ဣတိ။ ဤသို့။ ပေဒိတဗ္ဗာ။ သိအပ်၏။ ပရမတ္ထဇေတိကာယ။ ပရမတ္ထဇေတိ
ကာ အမည်ရှိသော။ ခုဒ္ဒကအဋ္ဌကထာယ။ ခုဒ္ဒကနိကာယအဋ္ဌကထာမည်
သော။ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာယံ။ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာ၌။ ဝုဇ္ဇုပ္ပါယသုတ္တ
ဝဏ္ဏနာ။ ဝုဇ္ဇုပ္ပါယသုတ်၏အတွင်းသည်။ နိဋ္ဌိတာ။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-အဋ္ဌကဝဂ်-၁၃-မဟာပြုဟသုတ်။

ယေကေဝိမေတိ ဣဒံသုတ္တံ။ ယေကေဝိမေအစရှိသောဤသုတ်သည်။ မ
ဟာပြုဟသုတ္တံ။ မဟာပြုဟသုတ်တည်း။ ဥပ္ပတ္တိ။ ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ကာ။
အဘယ်နည်းဟူမူကား။ ဣဒံသုတ္တံ။ ဤသုတ်ကိုလည်း။ တသ္မိံ။ ယေဝမဟာ
သမယေ။ ထိုများစွာသောနတ်တို့၏အစည်းအဝေး၌သာလျှင်။ ကိံနုခေါ။
အဘယ်သို့နည်း။ ဣမေဒိဋ္ဌိပရိဗ္ဗာသနာ။ ဤမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကိုနှုတ်သုံးသွင်းကုန်သော

ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝိညာနံ၊ ပညာရှိတို့၏၊ သန္တိကား၊ အထံမှ၊ နိဗ္ဗာန်၊ မေဝ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊
 ကိုသာလျှင်၊ လတန္တိ၊ ရလေကုန်သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊
 ပသံသမ္ပိ၊ ခြီးပွမ်းခြင်းကိုလည်း၊ လတန္တိ၊ ရလေကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဥပ္ပန္နမိတ္တာနံ၊ ဖြစ်သောစိတ်ရှိကုန်သော၊ ဧကစ္စာနံ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဒေဝ
 တာနံ၊ နတ်တို့အား၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာဝိ၊ လင်စွာ၊ ကတံ၊
 ပြုအံ့သောငှါ၊ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ နိဗ္ဗိတဗုဒ္ဓေန၊ ဘန်
 ဆင်းတော်မူအပ်သောဘုရားသည်၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်တော်စစ်ကို၊ ပုစ္ဆာ
 ပေတွာပုစ္ဆာပေတွာ၊ မေးစေမေးစေ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
 တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၌၊ အန္ဓာနယန္တိတိ၊ အန္ဓာနယန္တိဟူသည်ကား၊ အန္ဓာ
 နယန္တိ ပုံနပျံ့နံ အာဟရန္တိ၊ အာဟရန္တိတလဲလဲကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုဆောင်ကုန်၏၊ ဣဒါ
 နိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဣဒမေဝ၊ ဤငါ၏စကားသည်သာလျှင်၊ သစ္စန္တိ၊ မှန်၏ဟူ၍၊
 ဝဒန္တော၊ ဆိုကုန်သော၊ တေဒိဋ္ဌိဂတိကဝါဒီနော၊ ထိုမိစ္ဆာအယူကိုပြောဆို
 လေ့ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကဒါမိ၊ တရံတခါ၊ ကတ္တမိ၊ မိုးစဉ်းသောအယူ
 ၌၊ ပသံသမ္ပိ၊ ခြီးပွမ်းခြင်းကိုလည်း၊ လတန္တိ၊ ရကုန်၏၊ ပသံသသင်္ခါတံ၊ ခြီး
 ပွမ်းခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ယံတေဝါဒံ၊ အကြင်အယူသည်၊ ဖလံ၊ အကျိုးရှိ
 ၏၊ တေ၊ ထိုအကျိုးရှိသောအယူဝါဒတို့သည်၊ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရာဂါဒိနံ၊ ရာဂအစရှိသောအကုသိုလ်တို့၏၊ သမာယ၊ တူ
 မျှသောအားဖြင့်၊ သမတ္ထံ၊ ပြည့်စုံသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယ
 ဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာဗလေ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းဟူသောအကျိုး၌၊ ကောပနဝါဒေါ၊ အဘယ်
 ဆိုဘွယ်ရှိအံ့နည်း၊ ရာဂါဒိနံ၊ ရာဂအစရှိသောတရားတို့၏၊ သမာယ၊ တူ
 မျှသောအားဖြင့်၊ သမတ္ထံ၊ ပြည့်စုံသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာတည်း
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူ
 လိုသည်ဖြစ်၍၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အပ္ပံဟိတေနာလံ၊ ပ၊ ဖြူမိတိအာဒိ၊ အပ္ပ
 ဟိတေနာလံ၊ ပ၊ ဖြူမိဤသို့အစရှိသော၊ ဣဒံဝိသုဇ္ဇနဂါထံ၊ ဤဖြေလတ္တံ့
 သောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဒုဝေဝါဒဿ
 ဗလာနီတိ၊ ဒုဝေဝါဒဿဗလာနီဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာစ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းအကျိုး
 လည်းကောင်း၊ ပသံသာစ၊ ခြီးပွမ်းခြင်းအကျိုးလည်းကောင်း၊ ဇယပရာ
 ဇယာဒိနိ၊ အောင်ခြင်းရှုံးခြင်းအစရှိကုန်သော၊ သဘာဝါနိ၊ သဘောတို့
 ကို၊ တေဓိဒိသ္မာနာတိ၊ တေဓိဒိသ္မာနဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာစ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို၊ အ
 နိဗ္ဗာဇေဝ၊ အလိုမရှိအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ပသံသာ၊ ခြီးပွမ်းခြင်းသည်၊
 သမာယ၊ ဝမ်းမြောက်သဖြင့်၊ နာလံ၊ အကျိုးစီးပွားမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဝါဒ

ဖလေ၊ ငြင်းခုံခြင်း၏အကျိုး၌၊ ဧဝံအာဒိနဝံ၊ ဤသို့သောအပြစ်ကို၊ ဒိသုဝ၊
 မြင်၍၊ ခေမာတိပဿံအဝိဝါဒဘူမန္တိ၊ ခေမာတိပဿံအဝိဝါဒဘူမံ ဟု
 သည်ကား၊ အဝိဝါဒဘူမံ၊ ငြင်းခုံခြင်း၏တည်ရာမဟုတ်သော၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်
 ကိုးခေမန္တိ၊ ဘေးမရှိဟု၊ ပဿာမာနော၊ မြင်သောဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧဝံဟိ၊ ဤသို့
 လျှင်၊ အဝိဝါဒမာနော၊ ငြင်းခုံခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယာကာစိမာတိဝါထာ၊
 ယာကာစိမာဟူသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သမ္ဗု
 တိယောတိ၊ သမ္ဗုတိယောဟူသည်ကား၊ ဒိဗ္ဗိယော ဖွားသောအယူရှိကုန်
 သော၊ ဝုဇ္ဇန္တတိ၊ ဝုဇ္ဇန္တဟူသည်ကား၊ ဝုဇ္ဇန္တနသန္တဝါ၊ ဝုဇ္ဇဇဉ်သတော
 ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ သောဥပါယံကိမေယျာတိ၊ သောဥပါယံကိမေယျဟူ
 သည်ကား၊ သော၊ ထိုဝုဇ္ဇန္တနှင့်ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥပဂန္တုဗ္ဗေဋ္ဌန၊ ကင်ချဉ်းအပ်
 သောအနက်ဖြင့်၊ ရူပါဒိယ၊ ရူပါရုံအစရှိသောတရားတို့တွင်၊ ဥပယံ၊ ချဉ်း
 ကပ်ရောက်အပ်သော၊ ဧကမ္မိခမ္ပံ၊ တခုသောတရားကိုမျှလည်း၊ ကိံ၊ အ
 ဘယ်ကြောင့်၊ ဥပေယျ၊ ချဉ်းကပ်အံ့နည်း၊ ဧကေနဝါကာရုဏေန၊ အဘယ်အ
 ကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဥပေယျ၊ ချဉ်းကပ်အံ့နည်း၊ ဒိဗ္ဗသုတေဓန္တိ၊ မကြံဗွ
 မာနောတိ၊ ဒိဗ္ဗသုတေဓန္တိ၊ မကြံဗွမာနောဟူသည်ကား၊ ဒိဗ္ဗသုတသုဒ္ဓိသု၊
 မြင်သဖြင့်စင်ကြယ်ခြင်းကြားသဖြင့်စင်ကြယ်ခြင်းတို့၌၊ ပေမံ၊ ချစ်ခင်ခြင်း
 ကို၊ အကရောန္တော၊ မပြုသည်ဖြစ်၍၊ ။

ဣတော၊ ဤသာသနာတော်မှ၊ ဗာဟိရေပန၊ အပဖြစ်ကုန်သော၊ သီလုတ္တ
 မာတိဂါထာ၊ သီလုတ္တမာဟူသောဂါထာကို၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်၏၊ တဿာ၊
 ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သီအပ်၏၊ သီလံ
 ယေဝ၊ သီလသည်သာလျှင်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညမာနာ၊ အမှတ်
 ရှိကုန်၏၊ သီလုတ္တမာ၊ သီလသည် မြတ်၏ဟုအမှတ်ရှိကုန်သော၊ ဧက၊ အချို့
 သောဝုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဘောန္တော၊ အိုလူများတို့၊ သံယမမတ္တေန၊ စောင့်
 စည်းကာမျှဖြင့်၊ သုဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဟတ္ထိဝတာဒိဗ္ဗ၊
 ဆင်တို့၏အကျင့်အစရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝတံ၊ အကျင့်ကို၊ သမာဒါ
 ယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဥပဋ္ဌိတာသေ၊ အမြဲတည်ကုန်၏၊ ဣဓေဝ၊ ဒိဗ္ဗိယံ၊ ဤအ
 လေ့အကျက်အယူ၌သာလျှင်၊ အဿသတ္ထုနော၊ ထိုဆရာ၏၊ သုဒ္ဓိတိ၊ စင်
 ကြယ်၏ဟု၊ ဘဂ္ဂုပနိတာ၊ ဘဝကိုဆောင်ကုန်သည်၊ ဘဝဇ္ဈောသိတာ၊ ဘ
 ဝ၌အကျွမ်းဝင်ကုန်သည်၊ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်၏ဟု၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ အဝိ
 စ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ကုသလာ၊ လိမ္မာကုန်သော၊ တေ၊ ထိုဝုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
 ဝဒါနာ၊ ဆိုကုန်၏၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ကုသလာ၊ လိမ္မာကုန်သည်ဖြစ်၍၊

ဣဒိဇေ၊ ဤသို့၊ ဝါဒါ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဝီရုတ္တမေသု၊ ဆင်အစရှိသည်။
 တို့၏ အလေ့အကျင့်သာလျှင် ဖြစ်သည် ဖြစ်ကုန်သော၊ တေသုစ၊ ထိုအယူ
 ဝါဒသို့လည်း၊ တထာ၊ ထိုသို့သော အယူ ဝါဒဖြင့်၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သော၊
 ယောကောမိ၊ အမှတ်မရှိသော ဝုတ္တုလ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သစေရတောတိဂါ
 ထာ၊ သစေရတောဟူသော ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တထာ၊ ထိုဂါထာ၏၊
 အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တတော၊ ဝီရုတ္တ
 တော၊ ထိုအလေ့အကျင့်မှ၊ ပရိတ္တိန္ဒနောဝါ၊ သူတပါး ဖြစ်သဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ အနုဘိသမ္ဘုဏန္တောဝါ၊ မပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊
 စုတော၊ စုတေသည်၊ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့သော၊ ထိုမှားသော
 အယူရှိသော ဝုတ္တုလ်သည်၊ တံဝီလဗ္ဗတကမ္ဘံ၊ ထိုဝီလဗ္ဗတပရာမာသဒိဋ္ဌိ
 အကုသိုလ်ကံသည်၊ ပုညာဘိသင်္ခါရာဒိကမ္ဘံဝါ၊ ပုညာဘိသင်္ခါရအစရှိ
 သောကုသိုလ်ကံကိုလည်း၊ ဝိရာဇယိက္ခာ၊ ချွတ်ယွင်းစေ၍၊ ပဝေဓတိ၊ တုန်
 ထွပ်၏၊ ကေဝလဗ္ဗ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဝေဓတိ၊ တုန်ထွပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်
 သေး၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ တံဝီလဗ္ဗတံ၊ ထိုဝီလဗ္ဗတပရာ
 မာသဒိဋ္ဌိသည်၊ သုဒ္ဓိ၊ ကိလေသာမှစင်ကြယ်ခြင်းကို၊ ပဗ္ဗတိ၊ မြည်လည်း
 မြည်တမ်း၏၊ ပတ္ထေတိစ၊ တောင်းလည်းတောင်းတစေတတ်၏၊ ကိမိဝ၊
 ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ သတ္တတော၊ ဟည်းကုန်သည်အပေါင်း
 မှ၊ ဟိနော၊ ကျန်ရစ်သောသူသည်၊ စာရေမှ၊ မိမိအိမ်မှ၊ ပဝသံပဝသန္တော၊
 ကင်းကွာသော ဝုတ္တုလ်သည်၊ သတ္တတော၊ ဟည်းကုန်သည်အပေါင်းမှ၊
 ဟိနော၊ ကျန်ရစ်သောသူသည်၊ တံဃာရံဝါ၊ ထိုမိမိနေရာအိမ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ သတ္တံဝါ၊ ဟည်းကုန်သည်အပေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပတ္ထေယျ
 ယထာ၊ တောင်းတသကဲ့သို့၊ ဣတိဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝီရုတ္တတုတ္တမာနံ
 ပဝေဓကောရဏံ၊ ဝီရုတ္တတပရာမာသလျှင် ဖြစ်၏ဟု တုန်ထွပ်ခြင်း၏အ
 ကြောင်းကို၊ အရိယသာဝကော၊ အရိယာ၏တပည့်သည်၊ ဝီရုတ္တတံဝါပိ
 ဝီရုတ္တတပရာမာသဒိဋ္ဌိကိုလည်း၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ သဗ္ဗန္တိ ဂါထာ၊ သဗ္ဗ
 အစရှိသော ဂါထာကို၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သာဝဇ္ဇာန
 ဝဇ္ဇန္တိ၊ သာဝဇ္ဇာနဝဇ္ဇံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗာကုသလဗ္ဗ၊ အလုံးစုံသော အကု
 သိုလ်ကံသည်လည်းကောင်း၊ လောကီယကုသလဗ္ဗ၊ လောကီကုသိုလ်ကံ
 သည်လည်းကောင်း၊ ဇေတန္တိ၊ ဇေတံဟူသည်ကား၊ ဇေတံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို
 သုဒ္ဓိ၊ အသုဒ္ဓိန္တိ အပတ္တယာနောတိ၊ သုဒ္ဓိ၊ အသုဒ္ဓိန္တိ အပတ္တယာနောဟူသည်
 ကား၊ ပဉ္စကာမရဏာဒိတောဒံ၊ ငါးပါးသောကာမရဏ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်

၄၂၆ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တထိယတွဲ။

ပြားသော၊ သုဒ္ဓိဉ္စ၊ စင်ကြယ်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ အကုသလာဒိတောဒံ၊ အကုသိုလ်အစရှိသည်ဖြင့်ပြားသော၊ အသုဒ္ဓိဉ္စ၊ မစင်ကြယ်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ အပတ္တယမာနော၊ မတောင်းတသည်ဖြစ်၍၊ ဝိရတောစရေတိ၊ ဝိရတောစရေဟူသည်ကား၊ သုဒ္ဓိဉ္စ၊ ကိလေသာမှစင်ကြယ်စိန်သောငှါ၊ ဝိရတော၊ ကြည်သည်ဖြစ်၍၊ စရေယျ၊ ကျင့်ရာ၏၊ သန္တိ၊ မနုဂ္ဂဟာယာယကိ၊ သန္တိ၊ မနုဂ္ဂဟာယဟူသည်ကား၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို၊ အဂ္ဂဟေတွာ၊ မယူမှ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣတော၊ ဤသာသနာတော်မှ၊ ဗာဟိရေကေ၊ အပဖြစ်သော၊ သီလဗ္ဗတုတ္တမေ၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသအကျင့်သာလျှင်မြတ်သော၊ သံယမေန စောင့်စည်းခြင်းကြောင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိဝါဒေ၊ ကိလေသာမှစင်ကြယ်၏ဟုအယူရှိကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝိဇ္ဇာတံ၊ ပင်ပန်းခြင်းကို၊ သီလဗ္ဗတပဟာယိနော၊ သီတဗ္ဗတပရာမာသတရားကိုပယ်သော၊ အရဟတောစ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏လည်း၊ ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်ကို၊ ဒေသေတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အညယာဝိ၊ တပါးသောအကျင့်ဖြင့်လည်း၊ သုဒ္ဓိဝါဒေ၊ ကိလေသာမှစင်ကြယ်၏ဟူသောအယူရှိကုန်သော၊ ဗာဟိရေကေ၊ အပအယူတို့ကို ဒေသေန္တော၊ ပြီးတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တရုပနိဿာယာတိဂါထံ၊ တရုပနိဿာယအစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သီအပ်၏၊ အညေဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဖိဂ္ဂန္တိတံ၊ စက်ဆုပ်အပ်သော၊ အပရံတပံဝါ၊ သူတပါးကိုပူပန်စေတတ်သော အယူကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌိသုဒ္ဓိအာဒိသုဝ၊ စင်ကြယ်၏ဟူသောမိစ္ဆာအစရှိသည်တို့တွင်လည်း၊ အညတရံဝါအညတရံဝါ၊ တပါးပါးကိုလည်းကောင်း၊ ဥပနိဿာယ၊ ငြိ၍၊ အကိရိယဒိဋ္ဌိယာဝါ၊ အကိရိယဒိဋ္ဌိအယူဖြင့်လည်း၊ ဥဒ္ဓိ၊ လွန်စွာ၊ သရာဝ၊ အောက်မေ့ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ တဝါဘဝေသု၊ ဘဝကြီးငယ်တို့၌၊ အဝိတတဏှာ၊ မကင်းသောတဏှာ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ အနုတ္တုနန္တိ ဝဒန္တိကဏေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ အနုတ္တုနန္တာနံ၊ ပြောဟောကုန်သော၊ အဝိတတဏှာနံ၊ မကင်းသောတဏှာရှိကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ယောဝိ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ သုဒ္ဓိပတ္တမေဝ၊ စင်ကြယ်ခြင်းသို့ရောက်၏ဟူ၍သာလျှင်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ မညေယျ၊ အောက်မေ့ရာ၏၊ တဿထိပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အဝိတတဏှတ္တာ၊ မကင်းသောတဏှာရှိသည်၏ အဖြစ်

ကြောင့်တဝါဘဝေသု၊ဘဝကြီးငယ်တို့၌၊ တံတံဝတ္ထု၊ထိုထိုသို့သောအ
 ကြောင်းကို၊ ပတ္တယမာနဿ၊တောင်းတံသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပဗ္ဗေတာနိ၊
 တဏှာဒိဋ္ဌိတို့၏ပွားခြင်းတို့သည်၊ပုနပျုနံ၊အဘန်တလဲလဲ၊ဟောန္တိယေပ၊
 ဖြစ်ကုန်သည်သာတည်း၊ဣတိအယံ၊ဤသည်လျှင်၊အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်
 တည်း၊ဟိသန္တံ၊မှန်၏၊တဏှာ၊တဏှာသည်၊ အာသေဝိတာ၊အဘန်တလဲ
 လဲဖြစ်သည်ရှိသော်၊တဏှံ၊တဏှာကို၊ဓမ္မယန္တေဝ၊ပွားစေသည်သာလျှင်
 တည်း၊ကေဝလဉ္စ၊စင်စစ်သော်ကား၊ ပဗ္ဗေတာနိ၊တဏှာဒိဋ္ဌိတို့၏ပွားခြင်း
 တို့သည်၊ ပကစ္ဆိတသုဝါ၊တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်ကြံအပ်ကုန်သောဝတ္ထုတို့၌
 လည်း၊နမဟုတ်ကုန်လေသေး၊သောပုဂ္ဂလော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ပဝေဒိတံ
 ဝါပိ၊တုန်လျှပ်ခြင်းခရှိသည်လည်း၊နမဟုတ်လေသေး၊အဿ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 ၏၊တဏှာဒိဋ္ဌိဟိစ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ကြောင့်လည်း၊ ပကပ္ပိတေသု၊တုန်လျှပ်
 တတ်သောသဘောရှိကုန်သော၊ဝတ္ထုသု၊ဝတ္ထုတို့ကြောင့်၊ပဝေဒိတံဝါပိ၊
 တုန်လျှပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပုတ္တံ၊ဆိုလိုသည်၊
 ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တဝါဘဝေသုပန၊ငယ်သောဘဝကြီးသောဘဝတို့၌ကား
 ဝိတတဏှတ္တာ၊ကင်းသောရာဂရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာယတိံ၊လာ
 လတ္တံ့သောဘဝ၌၊ ဂုတုပပါတော၊ ဂုတိပုဒ်နွေသည်၊ ဣစ၊ ဤဘဝ၌၊
 ယဿ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နုတ္တိမရှိ၊သသော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကေန၊
 အဘယ်ကြောင့်၊ဝေဓေယျ၊တုန်လျှပ်လေအံ့နည်း၊ကုပ္ပိန္နိ၊အဘယ်သို့လျှင်
 ဧပေ၊တဏှာဒိဋ္ဌိဖြစ်နိုင်လေအံ့နည်း၊အယံ၊ဤသည်လျှင်၊ဧတိဿာဂါထာ
 ယ၊ထိုဂါထာ၌၊သမ္ပန္နော၊စင်ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သေသံ၊အကြွင်း
 သည်၊နိဇ္ဈေသ၊ နိဇ္ဈေသကျင်း၌၊ ပုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိ
 သည်သာလျှင်တည်း။ ။

၂၁

ယမာဟူတိ၊ယမာဟုဟူသည်ကား၊ပုစ္ဆာဂါထာ၊ပုစ္ဆာဂါထာတည်း
 ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ဧတ္ထ၊ဤအယူတို့တွင်၊ဧကောပိ၊တခုမျှလည်းဖြစ်သော
 ဝါဒေါ၊အယူသည်၊ သစ္စော၊မှန်သည်၊နုတ္တိမရှိ၊ကေဝလံ၊စင်စစ်၊ ဒိဋ္ဌိမတ္တ
 ကေနဟိ၊မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအတိုင်းအရှည်ဖြင့်သာလျှင်၊ တေ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊
 တမတ္တံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ဒေသယန္တော၊ ပြတော်မူသိုသည်ဖြစ်၍၊တာဝ၊
 ရှေးဦးစွာ၊ သကပ္ပိတိဣဒံဝိသမ္ဘနဂါထံ၊ သကပ္ပိအပ်ရှိသော ဤဝိသမ္ဘန
 ဂါထာကို၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ သကန္တိ၊ သကံဟူ
 သည်ကား၊သကံဒိဋ္ဌိ၊ မိမိမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူကို၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ သကံဓမ္မံ၊မိမိ၏

၄၂၈ သုတ္တန်နိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ၊

အယူဝါဒတရားကို၊ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံစွာ၊ ဖြိုဝဇ္ဇေသု၊ ပြောဆိုကုန်သော၊
 တေသု၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အညဿပန၊ သူတပါး၏ကား၊ ခမ္မံ၊ တရားကို၊
 ဟိနန္တိ၊ ယုတ်၏ဟူ၍၊ ဝဒန္တေသု၊ ဆိုသောသူတို့တွင်၊ ယဿကဿမိ၊ တစ်
 တယောက်သောသူအား၊ ပရဿစေဝမ္ဘယိတေန ဟိနောတိ၊ ပရဿ
 စေဝမ္ဘယိတေနဟိနော ဟူသည်ကား၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ တဿ၊
 ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
 ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ နိဗ္ဗိတကာယုကာဝ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းဟူသော အကြောင်း
 ကြောင့်သာလျှင်၊ ဟိနော၊ ယုတ်သည်၊ ယဒိတဝေယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊
 ကောမိ၊ တစ်တယောက်သောသူသည်၊ ခမ္မေသု၊ မိမိ၏မိစ္ဆာဝါဒတရားတို့
 ၌၊ ပိသေဝီ၊ အထူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်၊ နဘဝေ၊ မဖြစ်ရူးကိ
 ကာရဏံ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ပုထူဟိ၊ များစွာ
 သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အညဿ၊ သူတပါး၏၊ ခမ္မံ၊ တရားကို၊ နိဟိနတော၊
 အယုတ်အားဖြင့်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေသံ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ဒဠ္ဇံ၊ မြို့စွာ၊ ဝဒါနာ၊ ဆိုတတ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံ
 သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာလျှင်၊ သကဓမ္မေ၊ မိမိတို့၏ အယူဝါဒတရား၌၊
 ဒဠ္ဇဝါဒါဝေ၊ မြို့စွာဆိုတတ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ။

ကိဗ္ဗိတိယျော၊ ဆိုတွယ်ရှိသေးသည်ဖြစ်၍၊ သဒ္ဓမ္မပူဇာတိဂါထာ၊ သဒ္ဓမ္မ
 ပူဇာဟူသောဂါထာကို၊ ဝုတ္တော၊ ဟောအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော
 အနက်ကို၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တေစတိတ္ထိယာ၊ ထိုတိတ္ထိတို့
 သည်လည်း၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ သကာယနာနိ၊ မိမိသည်ဖြစ်စေ
 အပ်သောအယူတို့ကို၊ ပသံသန္တိ၊ မြီးမွမ်းကုန်၏၊ နေသံ၊ ထိုတိတ္ထိတို့အား၊
 သဒ္ဓမ္မပူဇာပိ၊ သူတော်ကောင်းတရားအားပူဇော်ခြင်းသည်လည်း၊ တထေ
 ဝ၊ ထိုအတူလျှင်၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ သက္ကာရာဒိနိ၊ ဆရာအစရှိသည်တို့ကို၊
 သက္ကရာန္တိ၊ အရိုအသေပြုကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတိတ္ထိတို့၌၊ တေ၊ ထိုအယူဝါဒ
 တို့သည်၊ သမာနာ၊ တူကုန်သည်၊ ယဒိသိယံ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ဇေံ
 သန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ
 ဒါ၊ အယူတို့သည်၊ တထာဝါ၊ ယူသောအတိုင်းဟုတ်မှန်ကုန်သည်လည်း၊
 ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ ကိံ ကာရဏံ၊ အကြောင်းအဘယ်သို့နည်းဟူမူ
 ကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နေသံ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ သုန္ဓိ၊
 စင်ခြင်းသည်၊ ပစ္စက္ကမေဝ၊ အသီးအသီးမိမိ၌သာလျှင်တည်း၊ သာ၊ ထိုစင်

ကြယ်ခြင်းသည်၊ အညတ္တ၊ တပါး၌၊ နသိဇ္ဈတိ၊ မပြီး၊ ပရမတ္ထ တော၊
မတောက်မပြန်မှန်သောအားဖြင့်၊ နာဝိသိဇ္ဈတိ၊ ပြီးလည်းမပြီး၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်
၏တံ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူသည်၊ ပရပစ္စယံ၊ တပါးသော အကြောင်းရှိသော၊
အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ ဒိဋ္ဌိဂါဟမတ္တမေဝ၊ မိစ္ဆာအယူကိုယူကာမျှသာတည်း၊ ဗုဒ္ဓါ
နံ၊ ဖြတ်စွာတရားတို့အား၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ယောဝိ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်
လည်း၊ နဝိပရီတတော၊ မတောက်မပြန်သောအားဖြင့်၊ ဗာဟိတပါပတ္တဝ၊
ပယ်အပ်သောမကောင်းမှုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏ
မည်၏၊ တဿ၊ ထိုမကောင်းမှုကိုအပပြုသော၊ နဗြာဟ္မဏဿပရနေယျ၊
မတ္တိတိဂါထာ၊ နဗြာဟ္မဏဿပရနေယျမတ္တိဟူသောဂါထာကို၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်
အပ်၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ မကောင်းမှုကိုအပပြုသောသူအား
သဗ္ဗေသင်္ခါရာ၊ အလုံးစုံသောသင်္ခါရတို့သည်၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ ဣတိ
အာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ သုဒိဋ္ဌတ္တာ၊ ကောင်းစွာမြင်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရေန၊ သူတပါးသည်၊ နေတဗ္ဗံ၊ ဆောင်အပ်သော၊
ဥာဏံ၊ ဥာဏ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဒိဋ္ဌိဓမ္မေသု၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတရားတို့၌၊ ဣဒမေဝ၊
ဤငါတို့၏စကားသည်သာလျှင်၊ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိနိစ္ဆိနိက္ခာ၊ ခုံး
ဖြတ်၍၊ သမုဂ္ဂဟိတမ္ဘိ၊ ကောင်းစွာသိမ်းယူအပ်သောစကားသည်လည်း၊
နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တံကာရဏာ၊ ထိုသို့သိမ်းဆည်းခြင်းမရှိသောကြောင့်၊ သော၊ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒိဋ္ဌိကလဟာနိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအငြင်းအခုံတို့ကို၊ အတိတော၊ လွန်
နိုင်လေ၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သတိပဋ္ဌာနာဒိဟိ၊ သတိပဋ္ဌာန်
အစရှိသောတရားတို့မှ၊ အညတြ၊ ကြဉ်ထား၍၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဓမ္မံ၊
တရားကို၊ သေဋ္ဌတော၊ အမြတ်အားဖြင့်၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊ ဇာနာသိတိဂါထာ
ယ၊ ဇာနာမိ ဟူသောဂါထာ၌၊ သမ္မန္နောစ၊ စပ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊
အတ္ထောစ၊ အနက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဘာဝ၊ ရှေ့ဦးစွာ၊ ပရမတ္ထဗြာဟ္မဏော၊ မျချအားဖြင့်ဖြတ်သော
ဗြာဟ္မဏသည်၊ အညံ၊ သတိပဋ္ဌာန်အစရှိသောတရားမှတပါးသော၊ ဓမ္မံ၊
တရားကို၊ သေဋ္ဌတော၊ အမြတ်အားဖြင့်၊ နပိပဿတိ၊ မမြင်၊ အညပန၊
သာသနာတော်မှတပါးကုန်သော၊ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်၊ ပရဝိတ္တဉာ
ဏာဒိဟိ၊ ပရဝိတ္တဝိနာနအဘိညာဉ်အစရှိသောဉာဏ်တို့ဖြင့်၊ ဇာနန္တာ
ဝိ၊ သိကုန်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ပဿန္တာဝိ၊ မြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း
ကောင်း၊ အတံ၊ ငါသည်၊ ဇာနာမိ၊ သိ၏၊ ပဿာမိ၊ မြင်၏၊ တထေဝ၊ ထိုငါ

မြင်သိတိုင်းပင်လျှင်၊ ဇေတံ၊ ဤစင်ကြယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ မြင်၏၊ ဣတိ
 ဇေတံ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ တိတ္ထိယော၊ တိတ္ထိတို့သည်၊
 သုဒ္ဓိ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ ပစ္စေန္တိ၊ ယုံကြည်ကုန်၏၊ ကသ္မာပန၊ အဘယ်
 ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တေသု၊ ထိုပရေတ္တရိဇာန
 နအဘိညာဉ်ကိုရသောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ဇေကော၊ တပေသကံသောပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ တေနပရေတ္တညာဏာဒိနာ၊ ထိုပရေတ္တရိဇာနန အဘိညာဉ်အစရှိ
 သည်ဖြင့်၊ ယသ္မာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သော၊ အတ္တံ၊ အနက်ကို၊ စေဝိအဒ္ဓက္ခံ၊
 အကယ်၍ကြည့်သည်ဖြစ်အံ့၊ စေဝိအဒ္ဓသ၊ အကယ်၍လည်းမြင်သည်ဖြစ်
 အံ့၊ ဟိသတ္တံ၊ မှန်၏၊ ကိ၊ အသို့နည်း၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ တေန၊ ထိုအမြင်ဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ တေနဒဿနေန၊ ထိုသို့သော
 အမြင်ဖြင့်၊ ကိ၊ အဘယ်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သနည်း၊ ကိ၊ ဒုက္ခံ၊ အဘယ်ဆင်း
 ရဲကို၊ ပရိညာ၊ ပိုင်းခြား၍သိသဖြင့်၊ သမိတာ၊ ပြီးစေအပ်သနည်း၊ ဥဒါဟု၊
 ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊ သမုဒယပ္ပဘာနာဒိနံ၊ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ခြင်း၊
 အစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရံ၊ တပါးပါးကို၊ ပရိညာ၊ ပိုင်းခြား၍သိသဖြင့်
 သမိတာ၊ ပြီးစေအပ်သလော၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ သဗ္ဗထာဝရံ၊
 အသုံးစုံသောအခြင်းအရာဖြင့်လည်း၊ တေတိတ္ထိယော၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်၊
 အရိယမဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်ကို၊ အဘိက္ကမိတွာ၊ လွန်ကျူး၍၊ အညေနော၊ တပါး
 သောအကြောင်းဖြင့်သာလျှင်၊ သုဒ္ဓိ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊
 တေတိတ္ထိယေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့ကို၊ အဘိက္ကမိတွာ၊ လွန်ကျူး၍၊ ဗုဒ္ဓါဒယော၊
 ဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ အညေနော၊ တပါးသော
 အကြောင်းဖြင့်သာလျှင်၊ သုဒ္ဓိတိ၊ ကိလေသာမှ စင်ကြယ်၏ဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊
 ဆိုကုန်၏၊ ပဿနရာတိဂါထာယ၊ ပဿနရာဟူသောဂါထာ၏၊ သမ္ပန္နော
 စ၊ စပ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အတ္ထောစ၊ အနက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဇေတံ၊
 ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏၊ ကိစ္ဆိတိပေျော၊ စိုးစဉ်းဆိုဘွယ် ရှိသေး၏၊
 ယံယံယောအယံနရော၊ အကြင်သူသည်၊ ပရေတ္တညာဏာဒိဟိ၊ ပရေတ္တရိ
 ဇာနနညာဏ်အစရှိသည်ဖြင့်၊ အဒ္ဓက္ခံ၊ မြင်၏၊ ပဿပဿန္တော၊ မြင်သော၊
 သောနရော၊ ထိုသူသည်၊ နာမဉ္စပံ၊ နာမ်ရပ်ကို၊ ဒက္ခတိ၊ မြင်၏၊ တတော၊ ထို
 ထက်၊ ပရံ၊ အလွန်၊ နဒက္ခတိ၊ မမြင်၊ ဒိသ္မာ၊ နာမ်ရပ်တရားကိုမြင်၍၊ နဝါ
 ဥဿတိ၊ အထူးမသိ၊ တာနိမေဝနာမဉ္စပါနိ၊ ထိုနာမ်ရပ်တရားတို့ကိုသာ
 လျှင်၊ နိစ္စတောဝါ၊ မြဲသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သုခတောဝါ၊ ချမ်းသာ
 သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒက္ခတိ၊ မြင်၏၊ အညထာ၊ အနိစ္စဒုက္ခအားဖြင့်

နဒက္ခာတိ၊ မမြင်၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ပဿန္တော၊ မြင်သော၊ သောနရော၊ ထိုသူသည်၊
 ကာမံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ဗဟံ ဝါ၊ များစွာလည်းဖြစ်သော၊ အပ္ပံ ဝါ၊ အနည်းငယ်
 လည်းဖြစ်သော၊ နာမဇ္ဈပံ၊ နာမ်ရပ်ကို၊ နိစ္စတောစ၊ နိစ္စအားဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ သုခတောစ၊ သုခအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဿတု၊ မြင်သည်ဖြစ်
 စေ၊ အသ၊ ထိုအခါ၌၊ အသ၊ ထိုသူ၊ အား၊ ဇေဝုပေန၊ ဤသို့သတောရှိသော၊
 ဒဿနေန၊ အမြင်ဖြစ်သော၊ တေန၊ ထိုအမြင်၌၊ သုဒ္ဓိံ၊ ကိလေသာမှစင်
 ကြယ်ခြင်းကို၊ ကုသလာ၊ လိမ္မာသောပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့သည်၊ နဟိဝဒန္တိ၊
 မဆိုကုန်၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နိဝိဿဝါဒီတိ
 ဂါထာယ၊ နိဝိဿဝါဒီဟူသောဤဂါထာ၌၊ သမ္ပန္နောစ၊ စင်ခြင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ အတ္ထောစ၊ အနက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ
 အပ်၏၊ တေနစဒဿနေန၊ ထိုပရမိတ္တဝိဇာနနအမြင်ဖြင့်လည်း၊ သုဒ္ဓိယာ၊
 စင်ကြယ်ခြင်းသည်၊ အသတိယာဝိ၊ မရှိသော်လည်း၊ ယော၊ အကြင်သူ
 သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇာနာမိ၊ သိ၏၊ ပဿာမိ၊ မြင်၏၊ တထေဝ၊ ထိုငါ့မြင်
 တိုင်းသာလျှင်၊ ဇေဝံ၊ ဤကိလေသာမှစင်ကြယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့၊ နိဝိဿဝါဒီ၊ နှလုံးဝင်သောအယူရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ ဇေဝံဒဿနံ၊ ထိုအမြင်ကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ မိစ္ဆာအယူဖြင့်၊ သုဒ္ဓိံ၊
 ကိလေသာမှစင်ကြယ်ခြင်းကို၊ ပစ္စန္တော၊ ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဒမေဝ၊
 ဤငါ၏စကားသည်သာလျှင်၊ သစ္စန္တိ၊ မှန်၏ဟု၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ နိဝိဿဝါဒီ၊
 အမြဲနှလုံးသွင်းသောအယူရှိသည်ဖြစ်၍၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ သုဗ္ဗိနယော၊
 တပါးသောသူနှစ်သက်စေခြင်းငှါလွယ်သည်၊ နဟောတိ၊ မမြင်၊ တထာ၊
 ထိုမှတပါး၊ ကပ္ပိတံ၊ အကြံဖြစ်သော၊ အဘိသင်္ခတံ၊ ပြုပြင်အပ်သော၊ ဒိဋ္ဌိ၊
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို၊ ပုရက္ခရာနေ၊ ရှေးရှုပြုသော၊ သောတိပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 သည်သာလျှင်၊ ယံသတ္ထာရာဒိံ၊ အကြင်ဆရာအစရှိသည်ကို၊ နိသဝိတော၊
 အမှီရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူ၌သာလျှင်၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ သုဘံ၊ ကောင်းသောတရားစကားကို၊ ဝေဒါနေ၊ ဆိုသောသူတည်း
 သုဒ္ဓိဝါဒေါ၊ စင်ကြယ်သောအယူရှိသောသူတည်း၊ ပရိသုဒ္ဓဝါဒေါ၊ ထက်
 ဝန်းကျင်စင်ကြယ်သောအယူရှိသောသူတည်း၊ ပရိသုဒ္ဓနဿနေ၊ ထက်
 ဝန်းကျင် စင်ကြယ်သည်ကို မြင်သောသူတည်း၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်း၊
 အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ မညမာနေ၊ အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုမိမိ၏
 မိစ္ဆာအယူ၌၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တထံ၊ ဟုတ်မှန်သော
 အတိုင်းကို၊ အဒ္ဓယ၊ မြင်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့မြင်ရာ၌၊ သကာယဒိဋ္ဌိယာ၊ မိမိ၏

၄၃၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တထိယတွဲ

အယူဖြစ်သောမိစ္ဆာဝါဒ၌၊ အဝိပရိတမေဝ၊ မတောဏ်မပြန်သည် သာ
လျှင်၊ သောဝုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဒ္ဓသးမြင်၏၊ ယတာ၊ အကြင်
အခြင်းဖြင့်၊ သာဒိဋ္ဌိ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူသည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထေဝ၊ ထို
အခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ နံ၊ ထိုအယူကို၊ အဒ္ဓသးမြင်၏၊ အညထာ၊ တပါးသော
အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပသဝိတံ၊ မြင်ခြင်းငှါ၊ နန္တုတ္တ တိ၊ အလိုမရှိ၊ ဣတိ၊ အပံ
ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပကပ္ပိတံ၊ အထူးကြံသော၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မှားသောအယူကို၊ ပုဂ္ဂေရာ
နေသု၊ ရှေးရှုပြုကုန်သော၊ တိတ္ထိယေသု၊ တိတ္ထိတို့၌၊ နုပိယန္တေ၊ ကပ္ပမုပေ
တိသင်္ခါတိဂါထာ၊ နုပိယန္တေ၊ ကပ္ပမုပေတိ သင်္ခါဟူသော ဂါထာကို၊
ပုတ္တာ၊ မိန့်အပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သင်္ခါတိ၊ သင်္ခါဟူသည်ကား၊ သင်္ခါ
ယ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ဇာနိတွာ၊ ထိ၍၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ နဝိညာဏဗန္ဓု၊ နဝိညာဏဗန္ဓုဟူသည်ကား၊ သမာပတ္တိညာဏာဒိ
နာ၊ သမာပတ္တိညာဏ်အစရှိသည်ဖြင့်၊ အကတတဏှာဒိဋ္ဌိဗန္ဓု၊ ပြုအပ်သော
တဏှာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောအဆွေမရှိ၊ တတ္ထ၊ ထိုနဝိညာဏဗန္ဓုဟူသောပုဒ်
၌၊ ဝိဂ္ဂဟော၊ ဝိပြုတ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
အား၊ ဉာဏနု၊ ဉာဏ်ဖြင့်၊ ကတော၊ ပြုအပ်သော၊ ဗန္ဓု၊ အဆွေခင်ပွန်း
သည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နဝိညာဏဗန္ဓု၊ နဝိညာဏဗန္ဓု
မည်၏၊ သမ္ပုတိယောတိ၊ သမ္ပုတိယောဟူသည်ကား၊ ဒိဋ္ဌိသမ္ပုတိယော၊
မိစ္ဆာအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပုထုဇ္ဇာတိ၊ ပုထုဇ္ဇာဟူသည်ကား၊
ပုထုဇ္ဇနသဘာဝါ၊ ပုထုဇဉ်သဘောတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဥဂ္ဂဟ
ဏန္တိ၊ မညေတိ၊ ဥဂ္ဂဟဏန္တိ မညေဟူသည်ကား၊ အညေ၊ တပါးသော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဥဂ္ဂဟဏန္တိ၊ ကိုယ်ဟူ၍စွဲယူကုန်၏၊ အညေ၊ တပါးသော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ တာသမ္ပုတိယော၊ ထိုမိစ္ဆာအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်၊ ဥဂ္ဂဏန္တိ၊ ယူကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ကိဉ္စိတိယော၊ ဆိုဘွယ်ရှိသေး၏၊ ဝိသမ္ပဇဂန္တိ၊ နိတိဂါထာ၊ ဝိသမ္ပဇဂန္တိ၊ နိ
ဟူသောဂါထာကို၊ ပုတ္တာ၊ မိန့်အပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အနုဂ္ဂဟောတိ၊
အနုဂ္ဂဟောဟူသည်ကား၊ ဥဂ္ဂဟဏဝိရဟိတော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူရှက်င်း၏၊
အဿ၊ ထိုမြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သောဝိဥဂ္ဂဟော၊ ထိုသို့သောမိစ္ဆာ
အယူသည်တည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနုဂ္ဂဟော၊ အနုဂ္ဂ
ဟမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ နဥဂ္ဂဏတိ၊ မိစ္ဆာအယူကိုယူ၊ ဣတိ၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ အနုဂ္ဂဟော၊ အနုဂ္ဂဟမည်၏၊ ကိဉ္စိတိယော၊ ဆိုဘွယ်ရှိသေး၏။

သောဇေဝရူပေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝုဗ္ဗာသဝေတိဂါထာ၊
 ဝုဗ္ဗာသဝေဟူသောဂါထာကို၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဝုဗ္ဗာ
 သဝေတိ၊ ဝုဗ္ဗာသဝေဟူသည်ကား၊ အတိတရူပါဒိနံ၊ လွန်လေပြီးသောရူပါ
 ရုံအစရှိသည်တို့ကို၊ အာရတ္တ၊ အာရုံပြု၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇနဓမ္မေကိလေသေ၊ ဖြစ်သော
 ကိလေသတရားတို့သို့၊ နဝေတိ၊ နဝေဟူသည်ကား၊ ပစ္စုပ္ပန် ရူပါဒိနံ၊
 ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောရူပါရုံအစရှိသည်တို့ကို၊ အာရတ္တ၊ အာရုံပြု၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇနဓမ္မေ
 ဓမ္မေ၊ ဖြစ်သောကံကိလေသတရားတို့ကို၊ နဆန္နဂူတိ၊ နဆန္နဂူဟူသည်
 ကား၊ ဆန္နာဒိဝသေန၊ ဆန္နအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ နဂစ္ဆတိ၊ မလိုက်၊
 အနတ္တဂရဟိတိ၊ အနတ္တဂရဟိဟူသည်ကား၊ ကတဝကတဝသေန၊ ပြု
 အပ်သည်မပြုအပ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အနတ္တာနံ၊ အကျိုးမရှိသောတရား
 တို့ကို၊ အဂရဟန္တော၊ မကဲ့ရဲ့သည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အနတ္တဂရဟိတံ၊
 အကျိုးမရှိသည်တို့ကိုကဲ့ရဲ့ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ သသဗ္ဗဓမ္မသုတိဂါ
 ထာ၊ သသဗ္ဗဓမ္မသုဟူသောဂါထာကို၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါ
 ထာ၌၊ သဗ္ဗဓမ္မသုတိ၊ သဗ္ဗဓမ္မသုဟူသည်ကား၊ ခွါသဗ္ဗိဒိဗ္ဗိဓမ္မေသု၊ ခြောက်
 ဆဲ့နှစ်ပါးသောဒိဗ္ဗိအယူတို့တွင်၊ ယံကိဗ္ဗိဒိဗ္ဗိဝါတိ၊ ယံကိဗ္ဗိဒိဗ္ဗိဝါဟူသည်
 ကား၊ ဧဝံပတောဒေသု၊ ဤသို့သောအပြားတို့၌၊ ပန္နဘာရောတိ၊ ပန္နဘာရော
 ဟူသည်ကား၊ ပတိဘာရော၊ ကျစေအပ်သောဝန်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 နကပ္ပေတိ၊ နကပ္ပေတိဟူသည်ကား၊ နကပ္ပိယော၊ အကြံမရှိ၊ ဒုဝိဓမ္မိ၊ နှစ်ပါး
 အပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ကပ္ပံ၊ တဏှာကပ္ပဒိဗ္ဗိကပ္ပကို၊ နကရောတိ၊
 မပြု၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နုပရတောသိ၊ နုပရ
 တောဟူသည်ကား၊ ဝုဗ္ဗဇ္ဇနကသျှာဏကသေခါရိယ၊ ဝုဗ္ဗဇ္ဇနကသျှာဏ
 ပုဂ္ဂိုလ်သေပုဂ္ဂိုလ်တို့ကဲ့သို့၊ ဥပရတိသမ္ပိတိ၊ ကြည်ညိုခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ
 သည်လည်း၊ နဟာတိ၊ မဖြစ်၊ နပတ္ထိယောတိ၊ နပတ္ထိယောဟူသည်ကား၊
 နိတ္တဏှော၊ ထဏှာမရှိ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ပတ္ထိယတိ၊
 တောင်းတတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပတ္ထိယာ၊ ပတ္ထိယမည်၏၊
 အဿ၊ ထိုဘုရားအား၊ ပတ္ထိယာ၊ တောင်းတတတ်သော တဏှာသည်၊
 နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊
 နပတ္ထိယော၊ နပတ္ထိယမည်တော်မူ၏၊ သေသံ၊ အကြွင်းဖြစ်သောစကား
 သည်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောအရာတို့၌၊ ပါကဠမေဝ၊ ထင်ရှားသည်
 သာလျှင်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အရ
 ဟတ္ထနိက္ခဓေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို အဆုံးထားသဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာ

၄၃၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

တေဝါနိဋ္ဌဗုဒ္ဓံ၊ ပြီးတော်မူစေ၏။ ဒေသနာပရိယောသာနော၊ ဒေသနာတော်၏အစဉ်၌။ ပုရာဏေသုတ္တ သဒိသောဝေ၊ ပုရာဏေသုတ်နှင့်တူသည်သာဖြစ်သော။ အဘိသမယော၊ တရားကိုရသည်။ အဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာအမည်ရှိသော။ ခုဒ္ဒကအဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ် အဋ္ဌကထာမည်သော။ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာယံ၊ သုတ္တနိပါတ် အဋ္ဌကထာ၌မဟာဖြူဟု သုတ္တဝဏ္ဏနာမဟာဖြူဟုသုတ်၏အတွင်း၌။ နိဋ္ဌိတသု၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-အဋ္ဌကဝဂ်-၁၄-တုဝဇ္ဇကသုတ်။

ပုစ္ဆာမိတန္တိဣဒံသုတ္တံ၊ ပုစ္ဆာမိတံဟူသောဤသုတ်သည်။ တုဝဇ္ဇကသုတ္တံ၊ တုဝဇ္ဇကသုတ်တည်း။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား။ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်သည်လည်း။ တသ္မိယေဝမဟာသမယော၊ ထိုများစွာသောနတ်တို့၏အစည်းအဝေး၌သာလျှင်။ အရဟတ္တဗုဒ္ဓိယော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်အံ့သော၌။ ပဋိပတ္တိ၊ အကုသိုလ်သည်။ ကာနုခေါ၊ အဘယ်သို့အကုသိုလ် တရားရှိလေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပ္ပန္နိဝိတ္တာနံ၊ ဖြစ်သောစိတ်ကိုကုန်သော။ ဧကစ္စာနံ၊ အချို့ကုန်သော။ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့အား။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ပကာသေတံ၊ ပြအံ့သော၌။ ပရိမနယေနဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်။ နိဋ္ဌိတဗုဒ္ဓေန၊ တန်ဆင်း အပ်သော တရားသည်။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်တော်မြတ်ကို။ ပုစ္ဆာပေတွားမေးစေ၍။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုတုဝဇ္ဇကသုတ်၌။ အာဒိဂါထာယ၊ အစဖြစ်သောဂါထာ၌။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပုစ္ဆာမိတိတ္ထေ၊ ပုစ္ဆာမိဟူသောဤပုဒ်၌။ အနိဋ္ဌဇောတနာဒိဝသေန၊ အနိဋ္ဌဇောတနာအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်။ ပုစ္ဆာ၊ ပုစ္ဆာကို။ ဝိတဇ္ဇိတာ၊ ဝေတန်အပ်၏။ အာဒိစ္စဗန္ဓုတိ၊ အာဒိစ္စဗန္ဓုဟူသည်ကား။ အာဒိစ္စဿနေမင်း၏။ ဝေါတ္တံ၊ အနွယ်ဖြစ်သောဗန္ဓု။ အဆွေတည်း။ ဝိဝေကံသန္တိပဒ္ဓာတိ၊ ဝိဝေကံသန္တိပဒ္ဓ ဟူသည်ကား။ ဝိဝေကဉ္စ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ သန္တိပဒ္ဓ၊ ငြိမ်းသောအတို့ကိုလည်းကောင်း။ ကထံဒိသ္မာတိ၊ ကထံဒိသ္မာဟူသည်ကား။ ကေနကာရဏေန၊ အတယ်အကြောင်းဖြင့်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ပဝတ္ထဒဿနေ၊ ဖြစ်သော တရားကိုမြင်

သောသဘောရှိသည်။ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ခိုလိုသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယထာ၊ အ
 ကြင်အခြင်ဖြင့်၊ ပဿန္နော၊ မြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ကိလေသေ၊ ကိလေ
 သာဘို့ကို၊ ဥပရုဒ္ဓတိ၊ ချုပ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ နိသွာ၊ မြင်၍၊ ပဝတ္တ
 ဓဿနော၊ ဖြစ်သောအတိုင်းကိုမြင်သည်။ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာတိ၊ ပြီး၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တမတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊
 အာဝိ၊ ထင်စွာ၊ ကရောန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ နာနပ္ပကာရေန၊
 အထူးထူးအပြားပြားအာ၊ ဖြင့်၊ တံဒေဝပရိသံ၊ ထိုနတ်ငရဲသတ်ကို၊ ကိလေ
 သပ္ပဟာနေ၊ ကိလေသာကိုပယ်ခြင်း၌၊ နိယောဇန္တော၊ ယှဉ်လေ့ရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ မူလံ၊ ပပဉ္စသင်္ခါရာတိ၊ အာဒိ၊ မူလံ၊ ပပဉ္စသင်္ခါရာအစရှိသောစကား
 ကို၊ အနုတိတွေး၊ အာ၊ ထုတ်တော်မူ၍၊ ပဉ္စဂါထာ၊ ငါးခုသောဂါထာတို့ကို၊
 အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ အာဒိဂါထာယ၊ အစ
 ဖြစ်သောဂါထာ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ သင်္ခေပက္ခော၊ အကျဉ်း
 ဖြစ်သောအနက်တည်း၊ ပပဉ္စာတိ၊ ပပဉ္စဟူသည်ကား၊ သင်္ခါတတ္ထာ၊
 ပြုပြင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပပဉ္စာဇေ၊ ပပဉ္စတို့သည်သာလျှင်၊
 ပပဉ္စသင်္ခါ၊ ပပဉ္စသင်္ခါမည်ကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုပပဉ္စတရားအား၊ အဝိဇ္ဇာ
 ဒယော၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိကုန်သော၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်၊ မူလံ၊
 အမြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပပဉ္စသင်္ခါယ၊ အကျယ်ချဲ့ခြင်းကိုပြုတတ်
 သောတဏှာဒိဋ္ဌိမာနတည်းဟူသောပပဉ္စတရားအား၊ တံမူလဉ္စ၊ ထိုမူလ
 တရားသည်လည်းကောင်း၊ အသ္မိတိ၊ ငါတကားဟူ၍၊ ပဝတ္တမာနဉ္စ၊ ဖြစ်
 တတ်သောမာန်ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ မန္တောယ၊ ပညာဖြင့်၊
 ဥပရုဒ္ဓေ၊ အကြွင်းမဲ့ချုပ်စေရာ၏၊ အတ္တတ္တံ၊ အတ္တတ္တသန္တာန်၌၊ ယာကာရံ၊
 အမှတ်မရှိကုန်သော၊ တဏှာ၊ တဏှာတို့သည်၊ ဥပ္ပန္နေယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊
 တာသဉ္စ၊ ထိုတဏှာ၊ အစရှိသော တရားတို့ကိုလည်း၊ ဝိနယာယ၊ ပယ်
 ဖျောက်ပိတ်သောငှါ၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်းသတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်
 ဖြစ်၍၊ သိက္ခေ၊ ကျင့်ရာ၏၊ ဥပဗ္ဗိတသတိ၊ ထင်သောသတိရှိသည်၊ ဟုတွေး
 ဖြစ်၍၊ သိက္ခေ၊ ကျင့်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း။ ။

ဇေ၊ ဤသို့၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပဉ္စမဂါထာယဇေ၊ ပဉ္စမဂါထာဖြင့်သာ
 လျှင်၊ တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သိက္ခာ၊ အကျင့်သိက္ခာတို့ကို၊ ပကာသိ
 တာ၊ ပြအပ်ကုန်၏၊ တာယိ၊ ထိုသုံးပါးသောသိက္ခာတို့နှင့်၊ ယုတ္တံ၊ ယှဉ်

၄၃၆ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

သော၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ အရဟတ္တနိက္ခုဋေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အ
ဆုံးထားသဖြင့်၊ ဒေသိတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ ပုန၊ တစ်ခါ၊ မာနပ္ပဟာနဝသေ
န၊ မာနကိုပယ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဒေသေတုံ၊ ဟောတော်မူအံ့သောငှါ၊
ယံကိဉ္စိတိဂါထံ၊ ယံကိဉ္စိဟူသော ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယံကိဉ္စိဓမ္မမတိဇညာအဇ္ဈတ္တန္တိ၊ ယံကိဉ္စိဓမ္မမတိဇညာ
အဇ္ဈတ္တံဟူသည်ကား၊ ယံကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ ဥစ္စာကုလိနတာဒိကံ၊ မြင့်
မြတ်သောအမျိုးအစရှိသော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊
ဇာနေယျ၊ သိရာ၏၊ အထဝါပိဗဟိဒ္ဓါတိ၊ အထဝါပိဗဟိဒ္ဓါ ဟူသည်ကား၊
အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသန္တာနံ၊ အာစရိယပစ္စာယာနံဝါ၊
သရာဥပစ္စာယံတို့၏လည်း၊ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏၊
နတေနမာနံကြိဗ္ဗေထာတိ၊ နတေနမာနံကြိဗ္ဗေထဟူသည်ကား၊ တေနဂုဏေ
န၊ ထိုဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်၊ မာနံ၊ ငါငါဟူသောမာနကို၊ နကရေယျ၊ မပြုရ၊
ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အကရဏာပိမိံ၊ မာနမပြုအပ်
သောအစီရင်ကို၊ ဒေသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သေယျောနတေ
နာတိဂါထံ၊ သေယျောနတေနဟူသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
၏၊ တေနဝမာနေန၊ ထိုငါဟူသောမာနဖြင့်သာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သေ
ယျော၊ မြတ်၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိစော၊ ယုတ်
၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သရိက္ခော၊ တူ၏၊ ဣတိဝါ
ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်၊ နမညေယျ၊ မအောက်မေ့ရာ
ဥစ္စာကုလိနတာဒိဟိ၊ မြင့်မြတ်သောအမျိုးအစရှိကုန်သော၊ တေဟိဂုဏေ
ဟိ၊ ထိုဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ ဖုဋ္ဌော၊ တွေအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနေကာ
ရူပဟိ၊ များစွာသော သဘောတို့ဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥစ္စာကုလံ၊ မြင့်
မြတ်သောအမျိုးမှ၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏၊ ဣတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အ
စရှိသောနည်းဖြင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဝိကပ္ပန္တော၊ အထူးကြံသည်ဖြစ်
၍၊ နတိဗ္ဗေယျ၊ မတည်ရာ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မာနပ္ပဟာနဝသေနပိ၊ မာနကိုပယ်
သည်၏အစွမ်းဖြင့်လည်း၊ ဒေသေတွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအ
ခါ၌၊ သဗ္ဗကိလေသုပသမာသေန၊ အလုံးစုံသောကိလေသာငြိမ်းသည်၏
အစွမ်းဖြင့်၊ ဒေသေတုံ၊ ဟောတော်မူအံ့သောငှါ၊ အဇ္ဈတ္တမေဝါတိဂါထံ၊
အဇ္ဈတ္တမေဝအစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါ
ထာ၌၊ အဇ္ဈတ္တမေဝဥပသမေတိ၊ အဇ္ဈတ္တမေဝဥပသမေ ဟူသည်ကား၊

အတ္တနိဝေ၊ မိမိကိုယ်၌သာလျှင်၊ ရာဂါဒိသဗ္ဗကိလေသော၊ ရာဂအစရှိသော
 အလုံ'ရသောကိလေသာတို့ကို၊ ဥပသမယျ၊ ငြိမ်းစေရာ၏၊ နအညတော
 ဘိက္ခုသန္တိ မေသယျာဟံ၊ နအညတောဘိက္ခုသန္တိ မေသယျာဟူ
 သည်ကား၊ သတိပဋ္ဌာနာဒိနိ၊ သတိပဋ္ဌာနအစရှိသောတရားတို့ကို၊ ဌပေ
 တ္တာစ၊ ထားဦး၍လည်း၊ အညေန၊ တပါးသော၊ ဥပါယေန၊ အကြောင်းအား
 ဖြင့်၊ သန္တိ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းကို၊ နပရိယသေယျ၊ မရှာမှီးရာ၊ ကုတောနိရတ္တံ
 ဝါတိ၊ ကုတောနိရတ္တံဝဟူသည်ကား၊ ကုတောဝေ၊ အဘယ်ကြောင့်လျှင်၊
 နိရတ္တံ၊ အကျိုးမရှိသည်ကို၊ နပရိယသေယျ၊ မရှာမှီးလေအံ့နည်း။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတွင်းဖြစ်သောမိမိကိုယ်၌၊ ဥပသန္တဿ
 ငြိမ်းပြီးသောကိလေသာရှိသော၊ ဝိကာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ တာဒိ
 ဘာဝံ၊ သည်းခံနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ မဇ္ဈေယထာတိဂါထံ၊ မဇ္ဈေယထာဟူသောဂါထာကို၊ အာဟာ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ မဟာသမုဒ္ဒဿ၊ မဟာမုဒ္ဒ
 ရာ၏၊ ဥပရိမဟေဋ္ဌိမဘာဂါနံ၊ အောက်အထက်ဖြစ်သော အတို့တို့၏၊ ဝေ
 မဇ္ဈသင်္ခါတေ၊ အလယ်ဟုဆိုအပ်သော၊ စတုယောဇနသဟဿပ္ပမာဏာ
 ယုဇနာလေးထောင် အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ မဇ္ဈေပဗ္ဗတန္တရေ၊ မြင့်မိုရ်
 တောင်၏အလယ်ကြား၌၊ ဌိတဿဝါ၊ တည်သည်လည်းဖြစ်သော၊ မဇ္ဈေ
 သမုဒ္ဒဿ၊ သမုဒ္ဒရာအလယ်၌၊ ဌိမိ၊ ထိုင်းထမ်းပိုးသည်၊ နဇာယတိ၊ မဖြစ်၊
 သောဒေသော၊ ထိုအရပ်သည်၊ အဝိကမ္မမာနော၊ မတုန်လှုပ်သည်ဖြစ်၍၊
 ဌိတော၊ တည်သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဇေဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊
 အနေဇော၊ တဏှာမရှိသော၊ ဝိကာသဝေါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ လာဘာ
 ဒိယ၊ လာဘ်ရခြင်းအစရှိကုန်သော၊ အဋ္ဌသု၊ ရှစ်ပါးကုန်သောလောကံတို့၌
 အဝိကမ္မမာနော၊ မတုန်လှုပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ သောတာဒိသော
 ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကုဟိဋ္ဌိ၊ တရံတရသောခန္ဓာအ
 စရှိသောလောကံ၌၊ ရာဂါဒိဥဿဒံ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့၏ပြောခြင်းကို၊
 နကရေယျ၊ မပြုရာချေ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အရဟတ္တနိကုဇရန၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်ကိုအဆုံးထားတော်မူသဖြင့်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတံ
 ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို၊ အနုမောဒေန္တော၊ အနုမောဒနာပြု
 သည်ဖြစ်၍၊ တဿစအရဟတ္တဿ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်၏လည်း၊ အာဒိပဋိ
 ပဒံ၊ အစဖြစ်သောအကျင့်ကို၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗိတဗုဒ္ဓေါ၊

၄၃၈ အနိတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

တနိဆင်းအပ်သော ဘုရားသည်၊ အနိတ္တယိတိဂါထံ၊ အနိတ္တယိဟူ
သောဂါထာကို၊ အာဟ၊ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ အနိတ္တယိ
တိ၊အနိတ္တယိဟူသည်ကား၊ အာရိက္ခံ၊ ကြားတော်မူပြီ၊ ဝိဝေသက္ခယံ၊
ဝိဝေသက္ခယဟူသည်ကား၊ ဝိဝေသဟိ၊ ဟင်းလင်းဖြစ်ကုန်သော၊ အနာဝရ
ဇောတိ၊ဝိတ်ပင်တတ်သောသဘောမရှိကုန်သော၊ ပဉ္စဟိစက္ခယံ၊ငါးပါး
သောစက္ခယံ၊၌နှင့်၊ သမန္နာဂတ၊ပြည့်စုံတော်မူသောဘုရား၊ သက္ခိဓမ္မန္တံ၊
သက္ခိဓမ္မဟူသည်ကား၊သယံ၊ကိုယ်တော်တိုင်၊ အဘိညာဏံ၊သိတော်မူ
အပ်သော၊အတ္တပစ္စက္ခံ၊ကိုယ်တော်မူကံ့ရှောက်ဖြစ်သော၊ဓမ္မံ၊တရားကို၊
ပရိဿယဝိနယန္တံ၊ပရိဿယဝိနယဟူသည်ကား၊ပရိဿယံ၊ကိလေသာ
တည်းဟူသောဘေးရန်ကို၊ ဝိနယံ၊ဖျောက်တတ်သော၊ ပဋိပဒံဝဇေဟိတိ၊
ပဋိပဒံဝဇေဟိဟူသည်ကား၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်တရား
ကို၊ဝဇေဟိ၊ ဟောတော်မူပါလော၊ ဘဒ္ဒန္တေတိ၊ ဘဒ္ဒန္တဟူသည်ကား၊
တဝ၊အရှင်ဘုရားအား၊ဘဒ္ဒံ၊ကောင်းသောအခြင်းအရာသည်၊အတ္ထု၊ဖြစ်
စေလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာလပေန္တော၊ခေါ်
သည်ဖြစ်၍၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ အထဝါ၊တနည်းသော်ကား၊တဝ၊အ
ရှင်ဘုရား၏၊ ဘဒ္ဒံသုန္ဓရံ၊ကောင်းမြတ်သော၊ ပဋိပဒံ၊အကျင့်ကို၊ဝဇေဟိ၊
ဟောတော်မူပါလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ဆိုလိုသည်၊ဟောတိဖြစ်၏၊ပါတိ
မောက္ခံ၊ ပါတိမောက်တရားကို၊ အထဝါ၊ထိုမှတပါးလည်း၊ သမာဓိံ၊
သမာဓိကို၊ဣတိ၊ဤသို့၊ တမေဝပဋိပဒံ၊ထိုအကျင့်ကိုသာလျှင်၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊
ခွဲခြမ်း၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊မေး၏၊ ပဋိပဒန္တိ၊တော့နဝါ၊ ပဋိပဒံဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်
လည်း၊ မဂ္ဂံ၊မဂ်တရားကို၊ ဝုစ္ဆတိ၊မေး၏၊ ဣတေတေ၊ ဤမှတပါးသော
ဝုစ္ဆာတို့ဖြင့်၊သီလဉ္စ၊သီလကိုလည်းကောင်း၊ သမာဓိဉ္စ၊သမာဓိကိုလည်း
ကောင်း၊ဝုစ္ဆတိ၊မေး၏၊

အထ၊ထိုအခါ၌၊အဿ၊ထိုနိဗ္ဗိတဘုရားအား၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ဣန္ဒြိယသံဝရော၊ဣန္ဒြိယကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းသည်၊သီလဿ၊သီလ
၏၊ရက္ခာ၊စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣမိနာနုတ္တမေန၊ဤသို့
သောအစဉ်ဖြင့်၊ ဒေဝိယမာနာ၊ဟောအပ်သည်ရှိသော်၊ အယံဒေသနာ၊
ဤဒေသနာသည်၊ တာသံဒေဝတာနံ၊ ထိုနတ်တို့အား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်၊သပ္ပ၊ယာ၊လျောက်ပတ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်
ဣန္ဒြိယသံဝရေတာ၊ဣန္ဒြိယကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းသီလမှ၊ပာတုတိ၊စ၍၊ပဋိပဒံ
အကျင့်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ စက္ခယံ၊ဟိတိအာမိံ၊

စက္ခုဟိ ဤသို့အစရှိသောဂါယကု၊ အာရဇ္ဈေ၊ အာသေတံတော်မူ၏၊ တတ္ထ
 ထိုဂါယသံ၊ စက္ခုဟိ နေဝလောလဿသတိ၊ စက္ခုဟိ နေဝလောလဿဟူ
 သည်ကား၊ အဗ္ဗိဋ္ဌဒက္ခိတဗ္ဗာဒိဝသေန၊ မကြည့်အပ်သည်ကိုကြည့်ခြင်း
 အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ စက္ခုဟိ၊ မျက်စိတို့ဖြင့်၊ လောလော၊ လျှပ်ပေါ်
 လောင်စီသည်၊ နေဝအဿ၊ မဖြစ်ရာ၊ ဂါမကထာယအာဝရယေသောတန္တိ
 ဂါမကထာယအာဝရယေသောတံဟူသည်ကား၊ တိရစ္ဆာန်ကထာတော
 မဂ်ဒိုလ်နိဗ္ဗာန်ဘိလာဖြစ်သောစကားမှ၊ သောတံ၊ နားကို၊ အာဝရယယူ၊
 ပိတ်ရာ၏၊ ဗသောနာတိ၊ ဗသေနဟူသည်ကား၊ ရောဂဗသေန၊ ရောဂါကို
 တွေ့ထိရသဖြင့်၊ ဘဝဉ္စနာဘိဇဗ္ဗေယျာတိ၊ ဘဝဉ္စနာဘိဇဗ္ဗေယျဟူသည်
 ကား၊ တဿဗဿဿ၊ ထိုရောဂါအနာတည်းဟူသောအတွက်ကို၊ ဝိနော
 ဒနုတ္တယ၊ ဖျောက်အံ့သောဌ၊ ကာမဘဝါဒိဘဝဉ္စ၊ ကာမဘဝအစရှိသော
 ဘဝကိုလည်း၊ နပတ္တေယျ၊ မတောင်းတရား၊ ဘေရဝေသုစနသမ္ပဝေဓေ
 ယျာတိ၊ ဘေရဝေသုစနသမ္ပဝေဓေယျဟူသည်ကား၊ တဿဗဿဿ၊
 ထိုအနာရောဂါတွေခြင်း၏၊ ပစ္စယဘူတေသု၊ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်
 သော၊ သိဟဗျုပ္ပာဒိသု၊ ခြင်္သေ့ကျား အစရှိကုန်သော၊ ဘေရဝေသုစ၊
 ကြောက်ရွတ်သောဘေးတို့၌လည်း၊ ဗသံ၊ တွေ့သောဘေးကို၊ နသမ္ပဝေ
 ဓေလျှ၊ မတုန်လှုပ်ရာ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပရိပူရော၊ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဣန္ဒြိယသံဝရော
 တိ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရဟူ၍၊ ဂုတ္တော၊ မိန့်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂုရိမေဟိ
 ဝါ၊ ခြေးပုဒ်တို့ဖြင့်လည်း၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလံ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလကို၊
 ဒဿတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ အရညေ၊ တောအရပ်၌၊ ဝဿတာဝသန္တေန၊
 နေသော၊ ဣမိနာ၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဘေရဝံ၊ ကြောက်ရွတ်ရှိသောဘေးကို၊
 ဒိသ္မာဝါ၊ ဖြစ်ရ၍လည်းကောင်း၊ သုတွာဝါ၊ ကြားရ၍လည်းကောင်း၊ နဝေမိ
 တဗ္ဗံ၊ မတုန်လှုပ်အပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿတိ၊ ပြ၏။ ။

လဒ္ဓါနသန္နိမိကယိရာတိ၊ လဒ္ဓါနသန္နိမိကယိရာဟူသည်ကား၊ ဇေတ
 သံအန္ဓာဒိနံ၊ ထိုထမင်းအစရှိသောပစ္စည်းတို့တွင်၊ ယံကိဉ္စ၊ တစုံတခုသော
 ပစ္စည်းကို၊ ဓမ္မေန၊ တရားနှင့်လျော်သဖြင့်၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ အရညေဝေသနာ
 သနေ၊ တောကျောင်းအရပ်၌လည်း၊ ဝဿတာ၊ နေသောရဟန်းသည်၊ သဒါ
 အခါခပ်သိမ်း၊ ဒုလ္လဘန္တိ၊ ရဲခဲ၏ဟု၊ ဝိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ သန္နိမိ၊ သို့မှီးခြင်းကို၊
 နကရေယျ၊ မပြုရာ၊ ဗျာပီနပါဒလောလဿသတိ၊ ဗျာပီနပါဒလောလဿ
 ဟူသည်ကား၊ ဗျာနာဘိရတောစ၊ ဗျာနတရား၌ပွေ့လျော်ပျော်ပါးသော
 ရဟန်းသည်လည်း၊ ပါဒလောလောစ၊ ခြေ၏လျှပ်ပေါ်လောင်စီခြင်းသည်။

၄၄၀ သံတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တထိယတွဲ၊

လည်း။ နအသံ၊ မဖြစ်ရာ၊ ဝိရမေကုက္ကုန္တံနပ္ပမဇ္ဇေယျာတိ၊ ဝိရမေကုက္ကုန္တံ
 နပ္ပမဇ္ဇေယျဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထကုက္ကုန္တံနိကုက္ကုန္တံ၊ လက်ဆော့ခြင်းအစ
 ရှိသောကုက္ကုန္တကို၊ ဝိနောဒေယျ၊ ပျောက်ရာ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤခြေလက်လျှပ်ငေါ်
 ခြင်းကိုစောင့်ခြင်း၌၊ သက္ကစ္စကာရိတာယ၊ တရားကိုအရိုအသေပြုသည်၏
 အဖြစ်ဖြင့်၊ နပ္ပမဇ္ဇေယျ၊ မမေ့လျော့ရာ၊ တန္တိ၊ မာယံဟာသံခိန္နန္တိ၊ တန္တိ၊ မာယံ
 ဟာသံခိန္နံဟူသည်ကား၊ တန္တိ၊ ဝ၊ ပျင်းယိခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ မေယဇ္ဇ၊
 ထည့်ပတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဟသဇ္ဇ၊ ရယ်မောခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
 ကာယိကစေသတိကခိန္နန္တိ၊ ကိုယ်စိတ်၏ မြူးထူးခြင်းကို လည်းကောင်း၊
 ဝိပ္ပဟေယျ၊ စွန့်ရာ၏။ သဝိဘူသန္တိ၊ သဝိဘူသံဟူသည်ကား၊ ဝိဘူသာယ၊
 အပြေအပြစ်တန်းသာဆင်ခြင်း၌၊ သန္တိ၊ တက္က၊ အာတပ္ပနန္တိ၊ အာတပ္ပနံ
 ဟူသည်ကား၊ အာတပ္ပနိကမန္တယောဂံ၊ အာတပ္ပနဗေဒင်၌ယှဉ်ခြင်းကို၊
 သုဝိနန္တိ၊ သုဝိနံဟူသည်ကား၊ သုဝိနသတ္တံ၊ အိမ်မက်ကုမ်းကို၊ လက္ခဏန္တိ၊
 လက္ခဏံဟူသည်ကား၊ မဏိလက္ခဏံ၊ ပတ္တမြားအစရှိသော ကျောက်၏
 လက္ခဏာကျမ်းကို၊ နဝိဒဟေတိ၊ နဝိဒဟေဟူသည်ကား၊ နပ္ပယောဒေယျ၊
 မယှဉ်ရာ၊ ဝိရုဒ္ဓန္တာတိ၊ ဝိရုဒ္ဓန္တဟူသည်ကား၊ ဝိဂါဒိနံ၊ သမင်အစရှိသောသတ္တ
 ဝါတို့၏၊ ဝသိတံ၊ မြည်သောအသံကိုသိသောအတတ်ကို၊ ပေသုဏိယန္တိ၊
 ပေသုဏိယံဟူသည်ကား၊ ပေသုညံ၊ ချောပစ်သောစကားကို၊ ကယဝိက္က
 ယေတိ၊ ကယဝိက္ကယေဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဟိသဟမ္ဘိကေဟိ၊ သိတင်၊ သုံး
 ကောင်ငါးယောက်တို့၌၊ သန္တိ၊ တက္က၊ ဝဉ္စနာဒိဝသေနဝါ၊ ထည့်စားခြင်းအ
 စရှိသည်တို့၏အတွင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဒယပတ္တနာဝသေနဝါ၊ ရောင်း
 ဝယ်ခြင်းကို တောင်းတသည်၏ အတွင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ နတိဇ္ဈေယျ၊ မ
 တည်ရာ၊ ဥပဝါဒံတိက္ခန္တု၊ နကရေယျာတိ၊ ဥပဝါဒံတိက္ခန္တု၊ နကရေယျဟူသည်
 ကား၊ ဥပဝါဒကရေ၊ စွင်စွဲခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ကိလေသေ၊ ကိလေ
 သာတို့ကို၊ အနိဗ္ဗတ္တေန္တော၊ မဖြစ်စေသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနိမိမိ၌၊ ပရေဟိ၊
 တပါးကုန်သော၊ သမဏာဗြာဟ္မဏေဟိ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဥပဝါဒံ၊
 စွင်စွဲခြင်းကို၊ နဇနေယျ၊ မဖြစ်စေရာ၊ ဝါမေစနာဘိသဇ္ဇေယျာတိ၊ ဝါမေစ
 နာဘိသဇ္ဇေယျဟူသည်ကား၊ ဝါမေစ၊ ရွာ၌လည်းကောင်း၊ ဝိဟိသံသဂ္ဂါဒိ
 ဟိ၊ လူတို့၌ရောနှောခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ နာဘိသဇ္ဇေယျ၊ မနှီးနှောရာ၊
 လာဘကမျာဇနံနလပေယျာတိ၊ လာဘကမျာဇနံနလပေယျဟူသည်ကား၊
 လာဘကာမတာယ၊ လာဘကိုအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဇနံ၊ လူအပေါင်း
 ကို၊ နလပေယျ၊ မပြောရာ၊ ပယုတ္တန္တိ၊ ပယုတ္တံဟူသည်ကား၊ စိဝရောဒိဟိ၊

သင်္ကန်းအစရှိသောပစ္စည်းတို့နှင့်၊ သမ္ပယုတ္တံ၊ ကောင်းစွာယှဉ်သောဝါ၊
တနည်းကား၊ တဒတ္ထံ၊ ထိုသင်္ကန်းအစရှိသောပစ္စည်းအလိုငှါ၊ ပယောဇိတံ
ယှဉ်သောစကားကို၊ နဘာသေယျ၊ မဆိုရာ။ ။

မောသဝဇ္ဇေနိယေသတိ၊ မောသဝဇ္ဇေနိယေယဟူသည်ကား၊ မု
သာဝါဒေ၊ မုသာဝါဒစကားတို့ကို၊ နိဗ္ဗိယေယ၊ မဆောင်ရာ၊ ဇိဝိတေနာတိ၊
ဇိဝိတေနဟူသည်ကား၊ ဇိဝိကာယ၊ အသက်ရှင်လိုသောငှါ၊ ရှုသိတောဗ
ဟုံဝါစံ၊ သမဏာနံဝါပုထုဇ္ဇနာနန္တိ၊ ရှုသိတောဗဟုံဝါစံ-သမဏာနံဝါ
ပုထုဇ္ဇနာနံဟူသည်ကား၊ ပရေဟိ၊ သူတပါးတို့သည်၊ ရှုသိတော၊ ချုပ်ချယ်
ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ စာမ္ပိတော၊ ခိုက်တိုက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တေသံသမ
ဏာနံဝါ၊ ထိုရဟန်းတို့အားလည်းကောင်း၊ ခတ္တိယာဒိဘေဒါနံဝါ၊ မင်းအစ
ရှိသည်ဘို့ဖြင့်ပြားကုန်သောသူတို့အားလည်းကောင်း၊ အညေသံ၊ တပါး
ကုန်သော၊ ပုထုဝစနာနံ၊ များစွာကုန်သောစကားတို့တွင်၊ ဗဟုမ္ပိ၊ များစွာ
လည်းဖြစ်သော၊ အနိဋ္ဌဝါစံ၊ မလိုအပ်သောစကားကို၊ သုတွဒါ၊ ကြားရ၍၊
နပဇ္ဇိဝဇ္ဇာတိ၊ နပဇ္ဇိဝဇ္ဇာဟူသည်ကား၊ နပဇ္ဇိဝေဒေယျ၊ တဘန်မပြောမဆိုရာ
ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ သန္တော၊ သူ
တော်ကောင်းတို့သည်၊ ပဇ္ဇိသေနိံ၊ တဘန်ခိုက်တိုက်သောအမှုဘို့၊ နဟိ
ကရောန္တိ၊ မပြုကုန်သည်သာတည်း၊ တေဉ္စဓမ္မမညာယာတိ၊ တေဉ္စဓမ္မ
မညာယဟူသည်ကား၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံး
စုံသော၊ ဧတံဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို၊ သုတွဒါ၊ ကြားနာရ၍၊ ဝိစိနန္တိ၊ ဝိစိနံဟူသည်
ကား၊ ဝိစိနန္တော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်သည်ဖြစ်၍၊ သန္တိတိနိဗ္ဗုတိံ ဥတွာတိ၊
သန္တိတိနိဗ္ဗုတိံ ဥတွာ ဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗုတိံ၊ နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ ရာဂါဒိနံ၊
ရာဂအစရှိသောအကုသိုလ်တရားတို့၏၊ သန္တိတိ၊ ပြင်သက်သောတရား
ပေတည်းဟု၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်နည်း
ဟူမူကား၊ နပ္ပမဇ္ဇေယျ၊ ကျင့်အပ်သော တရားကိုမမေ့ရာသနည်း၊ ဣတံ၊
ဤသို့၊ ဧဝေဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုငြားအံ့၊ အဘိဘူဟိသောဝါဂါထာ၊ အဘိ
ဘူဟိသောဟူသောဂါထာကို၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အဘိ
ဘူဟိ၊ အဘိဘူဟူသည်ကား၊ ရူပါဒိနံ၊ ရုပ်အစရှိသောတရားတို့ကို၊ အဘိ
ဘဝိတာ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ တေဟိ၊ ထိုရုပ်အစရှိသောတရားတို့
သည်၊ အနဘိဘူတော၊ မနှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊ သက္ခိဓမ္မံ၊ အနိတိဟမဒ္ဒသမိ
တိ၊ သက္ခိဓမ္မံအနိတိဟမဒ္ဒသမိဟူသည်ကား၊ ပစ္စက္ခမေ၊ မျက်မှောက်ပင်
လျှင်၊ အနိတိဟံ၊ ဤသို့ဟူ၍ သူတပါးတို့သည် မညွှန်အပ်လေသော။ ဓမ္မံ၊

၄၄၂ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-တတိယတွဲ။

တရားကို၊ အဒက္ခိ၊ မြင်ပြီ၊ သဒါနမဿမနုသိက္ခေတိ၊ သဒါန မဿမနု သိက္ခေဟူသည်ကား၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ နမဿန္တော၊ ရှိခိုးသည်ဖြစ်၍၊ တိဿောသိက္ခာယော၊ သုံးပါးသောသိက္ခာတို့ကို၊ သိက္ခေယျ၊ ကျင့်ရာ၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသည်၊ ပါကဋ္ဌမေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာ တည်း။

☞

ကေဝလံပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဣတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ စက္ခုဟိနေဝလော လောတိအာဒိတိ၊ စက္ခုဟိနေဝလောလောဤသို့အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဣန္ဒြိယ သံဝရော၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ အန္ဓာနမထောပါနာနန္တိ အာဒိတိ၊ အန္ဓာနမထောပါနာနံအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သန္တိမိပဋိက္ခေပမုခေန၊ သို့မှီး၍ထားခြင်းကိုပယ်ခြင်းကိုအကြောင်းပြုသဖြင့်၊ ပစ္စယပဋိသေဝနသီ လံ၊ ပစ္စည်းကိုမှီဝဲခြင်းဟူသောပစ္စယသန္တိသီတာသီလကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ မေတုနမေသဝဇ္ဇပေသုဏိယာဒိတိ၊ မေတုနမေသဝဇ္ဇပေသုဏိယာအ စရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလံ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ အာတပ္ပနံသုပိနလက္ခဏန္တိ အာဒိတိ၊ အာတပ္ပနဗေဒင် ကျမ်းအိမ်မက်ကျမ်းကျောက်ကျမ်း ဤသို့အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အာဇီဝပါ ရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဈာယီအဿာတိ ဣမိနာ၊ ဈာယီအဿဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ သမာဓိဝစနံ၊ သမာဓိနှင့်စပ်သော စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝိစိနံဘိက္ခုတိဣမိနာ၊ ဝိစိနံဘိက္ခုဟူသောဤ ပါဌ်ဖြင့်၊ ပညာ၊ ပညာကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ သဒါသတောသိက္ခေတိဣမိနာ၊ သဒါသတောသိက္ခေဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ သင်္ခပတော၊ အ ကျဉ်းအားဖြင့်၊ တိဿောပိ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာတို့ ကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏၊ အာသနေသုသယနေသုအပ္ပသန္ဓေသုဘိက္ခုဝိဟ ရေယျနိဒ္ဒနဗဟုလိကရေယျာတိအာဒိတိ၊ အာသနေသုသယနေသုအပ္ပသန္ဓေ သုဘိက္ခုဝိဟရေယျ နိဒ္ဒနဗဟုလိကရေယျ ဤသို့အစရှိသော ပါဌ်တို့ဖြင့်၊ သိဿသမာဓိပညာနံ၊ သိဿသမာဓိပညာတို့၏၊ ဥပကာရေနုပကာရသင်္ဂဏှန ပိနောဒနာဒိနိ၊ ကျေးဇူးရှိသည့်ကျေးဇူးမရှိသည်သဠိဟ်ခြင်းပယ်ပျောက် ခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိဇ္ဈိတဿ၊ တန်ဆင်းအပ်သောဘုရားအား၊ ပရိဝုတ္တံ ပဋိပဒံ၊ အပြည့်အစုံဖြစ်သောအကျင့်ကို၊ ဝတော၊ ဟောတော်မူ၍၊ အရ ဟတ္တနိက္ခဋေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအဆုံးထားသဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာ တော်ကို၊ နိဗ္ဗပေသိ၊ ပြီးစေတော်မူ၏၊ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေ

သနာတော်၏အသုံး၌၊ ပုရာဇာဒသုတ္တေ၊ ပုရာဇာဒသုတ်၌၊ ဂုတ္တသဒိသော
 ဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့်တူသည်သာမျှင်ဖြစ်သော၊ အဘိသမယော၊ တရား
 ကိုရခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊
 ပရမတ္ထဇေတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇေတိကာအမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကအဋ္ဌကထာ
 ယ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယအဋ္ဌကထာမည်သော၊ သုတ္တနိပါတအဋ္ဌကထာယံ၊ သုတ္တ
 နိပါတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ တုဝဇ္ဇကသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ တုဝဇ္ဇကသုတ်၏ အတွင်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၄-အဋ္ဌကဝဂ်-၁၅-အတ္တဒဏ္ဍသုတ်၊

အတ္တဒဏ္ဍာတယံဇာတန္တိ ဣဒံသုတ္တံ၊ အတ္တဒဏ္ဍာတယံဇာတံဟူသော
 ဤသုတ်သည်၊ အတ္တဒဏ္ဍသုတ္တံ၊ အတ္တဒဏ္ဍ သုတ်တည်း၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်
 ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ သဗ္ဗာပရိဗ္ဗာဇနိယသုတ္တဿ၊
 သဗ္ဗာပရိဗ္ဗာဇနိယသုတ်၏၊ ဥပ္ပတ္တိယံ၊ ဖြစ်ခြင်း၌၊ ဂုတ္တမာနာယ၊ ဆိုအပ်သော
 စကား၌၊ သာကိယကောလိယာနံ၊ သာကိဝင်ကောလိယမင်းသားတို့၏၊
 ဥဒကံ၊ ခေကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ယောသောကလဟော၊ အကြင်ခိုက်ရန်ကို၊ သံဝနိ
 တော၊ ပွားစေ အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုခိုက်ရန် ဖြစ်သော
 အကြောင်းကို၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဥာတ
 ကာ၊ ပါ၏အခွေအမျိုးတို့သည်၊ ကလဟံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကြ
 ကုန်၏၊ ဟန္တု၊ ယခု၊ နေ၊ ထိုအခွေ အမျိုးတို့ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝါရေသောဇီ
 တိ၊ တားမြစ်အံ့ ဟု၊ ခြိန္တိသေနာနံ၊ နှစ်ခုစပ်သည်တို့၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဋ္ဌတွာ
 တည်တော်မူ၍၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤအတ္တဒဏ္ဍသုတ်တော်ကို၊ အဘာသိ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုသုတ်၌၊ ပဌမဂါထာယ၊ ပဌမဂါထာ၏၊ အဋ္ဌော၊ အနက်ကိုး
 ဇံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ လောကဿ၊ လူအပေါင်းအား၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိ
 ကံဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်၌ဖြစ်တတ်သည်လည်းရှိသော၊ သမ္မရာယိကံဝါ၊
 တမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်တတ်သည်လည်းရှိသော၊ ယံဘယံ၊ အကြင်ဘေးသည်
 ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောဘေးသည်၊ အတ္တဒဏ္ဍော၊ မိမိ၏
 ကုသိုလ်တရားသည်ဒဏ်အဖြစ်ကိုပေးသောကြောင့်၊ ဘယံ၊ ကေးသည်၊
 ဇာတံ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဓုတ္တရိတကာရဏာ၊ ဒုစရိုက်ဟူသော

၄၄၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

အကြောင်းကြောင့်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ဇေယျန္တေ၊ ဤသို့၊ စရိုက်အကြောင်း
 ကြောင့်ဖြစ်သည်ရှိသော်လည်း၊ ဇနံ၊ လူအပေါင်းကို၊ ဝုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊
 ပဿထ၊ ရှုကြကုန်လော၊ မေဓကံ၊ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်
 သော၊ ဣမံ သာကိယာဒိဇနံ၊ ဤသာကိဝင်မင်းအစရှိသောသူအပေါင်းတို့
 ကို၊ ဝုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ပဿထ၊ ရှုကြကုန်လော၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း
 မေဓကံဟိ သကံ၊ ညှဉ်းဆဲသည်ကို၊ ဗာဓကံ၊ ရိုက်ခတ်ကြသည်ကို၊ ပဿ
 ထ၊ ရှုကြကုန်လော၊ ဣတိ ဇေယျန္တေ၊ ဤသို့၊ တံပဋိဝိရုဒ္ဓံ၊ ထိုသို့အချင်းချင်းဆန့်
 ကျင်သည်ကို၊ ဝိပုဋ္ဌိပန္နံ၊ တောက်ပြန်သောအကျင့်ရှိသော၊ ဇနံ၊ လူအပေါင်း
 ကို၊ ပရိဘာသိတွာ၊ ပြောဆိုအပ်သောစကားရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ
 ၏၊ သမ္ဗာပဋိပတ္တိဒဿနေန၊ ကောင်းသောအကျင့်ကိုပြတော်မူလိုသဖြင့်၊
 တဿဇနဿ၊ ထိုလူအပေါင်းအား၊ သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသံဝေဂကို၊ ဇ
 နေတု၊ ဖြစ်ပိတ်သောငှါ၊ သံဝေဂံကိတ္တယိဿာမိယတာသံဝိဇိတံမယာတိ၊
 သံဝေဂံကိတ္တယိဿာမိယတာသံဝိဇိတံမယာတိအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ
 ဟောတော်မူ၏။ မယာပိ၊ ငါဘုရားသည်ကား၊ ဝုဋ္ဌေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ဗောဓိ
 သတ္တေနေဝ၊ ဘုရားလောင်းသည်သာလျှင်၊ သတာ၊ ဖြစ်လျက်၊ ယထာ၊ အ
 ကြင်အခြင်းဖြင့်၊ သံဝေဂိတံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းရှိ၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊
 သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသံဝေဂကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကိတ္တယိဿာမိ၊ ဟော
 တော်မူပေအံ့၊ ဣတိ အဟံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဣဒါ
 နိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ အနေန၊ ဤဘုရားလောင်းသည်၊
 သံဝေဂိတံ၊ ထိတ်လန့်အပ်၏၊ တံ၊ ထိုထိတ်လန့်သော အကြောင်းကို၊
 ဒေယန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဗန္ဓမာနန္တိ အာဒိ၊ ဗန္ဓမာနံဤသို့အစ
 ရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဗန္ဓမာ
 နန္တိ၊ ဗန္ဓမာနံဟူသည်ကား၊ တဗျာဒိဗ္ဗိဟိ၊ တဗျာဒိဗ္ဗိတို့ဖြင့်၊ ဗန္ဓမာနံ၊ တုန့်
 လှုပ်သော၊ ပဇံ၊ သတ္တဝါကို၊ အပ္ပေါဒကေတိ၊ အပ္ပေါဒကေဟူသည်ကား၊
 အပ္ပဥဒကေ၊ အနည်းငယ်ဖြစ်သောစေ့ရာအရပ်၌၊ အညမညေဟိဗျာရုဇ္ဈေ
 ဒိသွာတိ၊ အညမညေဟိဗျာရုဇ္ဈေဒိသွာဟူသည်ကား၊ နာနာမန္တေ၊ အလူး
 ထူးသောငါးတို့ကိုလည်း၊ အညမညေဟိ၊ အချင်းချင်းတို့နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊
 ဝိရုဇ္ဈေ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းရှိသည်တို့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ မံတယမာပိသိတိ၊ မံတ
 ယမာပိသိဟူသည်ကား၊ မံ၊ ငါအား၊ တယံ၊ ကြောက်ရွံ့သောစားသည်
 ပဓိဋ္ဌံ၊ ဝင်၏၊ သမန္တမသာရောလောကောတိ၊ သမန္တမသာရောလောကော
 ဟူသည်ကား၊ နိရိယံ၊ ငရဲကို၊ အာဒိ၊ ကတွာ၊ အစပြု၍၊ သမန္တတော၊ ထက်

ဝန်းကျင်မှ၊လောကော၊လူအပေါင်းသည်၊ အသာရော၊အနှစ်မရှိ၊နိစ္စသာ
ရာဒိဝိရဟိတော၊နိစ္စသာရအစရှိသည်မှကင်း၏၊ ဒိသာသဗ္ဗာသမေရိတာ
တိ၊ဒိသာသဗ္ဗာသမေရိတာဟူသည်ကား၊သဗ္ဗဒိသာ၊ အလုံးစုံသောအရပ်
တို့သည်၊အနိစ္စတာယ၊ အမြဲမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ကမ္ဘိတာ၊ တုန်လှုပ်ကုန်
၏၊ဣန္ဒြိယဝနမတ္တနောတိ၊ ဣန္ဒြိယဝနမတ္တနောဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊
မိမိ၏၊တာဏံ၊ကိုးကွယ်ရာကို၊ဣန္ဒြိယန္တော၊အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊နာဒ္ဒဿာမိ
အနောသိတန္တိ၊ နာဒ္ဒဿာမိအနောသိတံဟူသည်ကား၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်တစ်
သော၊ဇရာဒိဟိ၊အိုခြင်းအစရှိသောတရားတို့သည်၊ အနုဇ္ဈာဝုတ္တံ၊မနေဘူး
သော၊ဌာနံ၊အရပ်ဌာနကို၊နာဇက္ခိ၊ငါမမြင်၊ဩသာနေတွေဝဗျာရုဇ္ဈဒိသွာ
မေအရတိအဟူတိ၊ ဩသာနေတွေဝ ဗျာရုဇ္ဈဒိသွာမေအရတိ အဟူဟူ
သည်ကား၊ယောဗ္ဗနာဒိနံ၊အရွယ်အစရှိသည်တို့၏၊ဩသာနေဇေဝ၊အဆုံး၌
သံသလျှင်၊အန္တဝမနေဇေဝ၊ ဆုံးခြင်းသို့ရောက်သောကြောင့်သာလျှင်၊ ဝိနာ
သကေဇေဝ၊ပျက်စီးခြင်းကြောင့်သာလျှင်၊ ဇရာဒိဟိ၊ အိုခြင်းအစရှိသော
တရားတို့သည်၊ဗျာရုဇ္ဈ၊နှောင့်ယှက်အပ်ကုန်သော၊အာဟာသဗ္ဗုပ္ပတ္တေ၊ဆိုက်
တိုက်သောစိတ်ရှိကုန်သော၊ သတ္တေ၊သတ္တဝါတို့ကို၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊ မေ၊
ငါ့အား၊အရတိ၊မမေ့လျော့ခြင်းသည်၊အပောသထိ၊ဖြစ်၏၊အထေတ္ထသလ္လ
န္တိ၊အထေတ္ထသလ္လဟူသည်ကား၊အထ၊ထိုအခါ၌၊ ဧတေသုသတ္တေသု၊ထို
သတ္တဝါတို့၌၊ရာဂါဒိသလ္လံ၊ရာဂအစရှိသောငြောင့်ကို၊ဟဒယနိဿိတန္တိ
ဟဒယ နိဿိတံ ဟူသည်ကား၊ စိတ္တနိဿိတံ၊ စိတ်ကို၌သော၊ ကထံ၊
အဘယ်သို့လျှင်၊ သလ္လံ၊ရာဂအစရှိသောငြောင့်သည်၊ အာနုဘာဝံ၊ အာနု
ဘောဝ်ရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုငြားအံ့၊ ယေန
သလ္လေနဩတိ၊ဣန္ဒြာဘိဂါထာ၊ ယေနသလ္လေနဩတိ၊ဣန္ဒြာဟူသောဂါထာ
ကို၊ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ ဒိသာသဗ္ဗာဘိဝေဝဝိတိ၊
ဒိသာသဗ္ဗာဘိဝေဝတိဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗဒုဗ္ဗရိတဒိသာပိ၊ အလုံးစုံဒုစ
ရိက်တည်းဟူသောအရပ်တို့သို့လည်းကောင်း၊ ဝုရုတ္တိမာဒိသာပိ၊ အရှေ့
မျက်နှာအစရှိသော အရပ်တို့သို့လည်းကောင်း၊ ဓာဝတိ၊ ပြေးတတ်၏၊
တမေဝသလ္လမဗ္ဗု၊ဗျာနဓာဝတိ နသိဒတိတိ၊ တမေဝသလ္လမဗ္ဗု၊ဗျာနဓာဝ
တိနသိဒတိ ဟူသည်ကား၊ တမေဝသလ္လံ၊ ထိုရာဂအစရှိသောငြောင့်ကို
သာလျှင်၊ဥဒ္ဓရိတွာ၊နှုတ်၍၊ တာဝဒိသာ၊ထိုအရပ်တို့သို့လည်း၊ နဓာဝတိ၊
ထိုမှဤမှမပြေး၊စတုရေ၊စောနဝ၊ လေးပါးသောဩဇာအယဉ်ဖြင့်လည်း၊
နသိဒတိ၊မနစ်၊ဣတိ၊ဤသို့၊မဟာနုဘာဝေန၊ကြီးသောအာနုဘောဝ်ရှိသော၊

သလ္လေန၊ရာဂအစရှိသောငြောင့်သည်၊ဩတိဇ္ဈေသုပိစ၊စူးဝင်အပ်သည်
လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တေသု၊သတ္တဝါတို့၌၊ တတ္ထသိက္ခာနုကိရိယန္တိ
ယသနိလောကေဂမိတာနိတိဂါယာ၊ တတ္ထသိက္ခာနုကိရိယန္တိ ယသနိလော
ကေဂမိတာနိဟူသောဂါယာကို၊ဝုတ္တံ၊မိန့်အပ်၏၊တဿာ၊ထိုဂါယာ၏၊
အတ္တော၊ အနက်ကို၊ ဝေံ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ယေစ၊ အကြင်
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊လောကေ၊လောက၌၊ပဉ္စကာမဂုဏာပဋိလာဘာယ၊
ငါးဝါးသောကာမဂုဏ်ကိုရလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဂိဇ္ဈန္တိ၊မက်မောတုန်၏၊ ဣတိ
ကတွာ၊ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ဂမိတာနိတိ၊ဂမိတာနိဟူ၍၊ဝုတ္တန္တိ၊ဆိုအပ်ကုန်
၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊ ဗိရုကာလသေဝိတတ္ထာ၊ ကြာမြင့်စွာကာလပတ်လုံး
မှီဝဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဂမိတာနိတိ၊ဂမိတာနိဟူ၍၊ ဝုတ္တန္တိ၊ဆိုအပ်ကုန်
၏၊တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ တံနိမိတ္တံ၊ထိုတပ်မက်မောခြင်း၏အကြောင်းကို၊
ဟတ္ထိသိက္ခာဒိကာ၊ ဆင်ကိုသင်ခြင်းအစရှိကုန်သော၊ အနေကာသိက္ခာ၊
များစွာသောအကျင့်တို့ကို၊ ကထိယန္တိ၊ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်း
ကား၊ ဥပ္ပဏ္ဍန္တိ၊သင်ကုန်၏၊တုမ္ပေ၊သင်တို့သည်၊ ပဿထ၊ရှုကုန်လော့၊
အယံလောကော၊ဤလူအပေါင်းသည်၊ယာဝ၊အကြင်ရှေ့လောက်၊မတ္တော
စ၊မေ့လျော့သည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ယတော၊အကြင်ကာမဂုဏ်နှင့်
ယှဉ်သောအတတ်ကြောင့်၊ကုလပုတ္တော၊အမျိုးသားသည်၊ ပဏ္ဍိတော၊
တတ်လိမ္မာသောသဘောရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တာဝ၊ထိုရှေ့လောက်၊
တေသုဝါဂမိတေသု၊ ထိုမက်မောခြင်း ကာမတရားတို့၌ လည်းကောင်း၊
တေသုဝါသိက္ခာသု၊ ထိုဆင်အတတ် အစရှိသော အကျင့်တို့၌ လည်း
ကောင်း၊ အဓိမုတ္တော၊ လွတ်သောစိတ်ရှိသည်၊နထိယာ၊မဖြစ်ရာ၊ အည
ဓတ္ထု၊စင်စစ်သော်ကား၊ အနိစ္စာဒိသာနေန၊ အနိစ္စအစရှိသည်ကိုရှုခြင်း
ဖြင့်၊နိဗ္ဗိဇ္ဈ၊ထိုးထွင်း၍၊သဗ္ဗသော၊အလုံးစုံသောအပြားအားဖြင့်၊ ကာမေ၊
ကာမဂုဏ်တရား၌၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ နိဗ္ဗာနမေဝ၊ငြိမ်းရာ ငြိမ်းကြောင်း
တရားကိုသာလျှင်၊ သိက္ခေ၊ ကျင့်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ
အပ်၏။

☞

.. ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ ယံ၊အကြင်တရားကို၊သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ကျင့်အပ်၏၊တံ၊
ထိုအကျင့်တရားကို၊ဒဿန္တော၊ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊သစ္စောသိယာ
တိအာဒိံ၊သစ္စောသိယာဤသို့အစရှိသောဂါယာကို၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏
တတ္ထ၊ထိုဂါယာ၌၊သစ္စောတိ၊သစ္စောဟူသည်ကား၊ဝါစာသစ္စေနစ၊ဝါစာ
သစ္စာနှင့်လည်းကောင်း၊ ဥာဏသစ္စေနစ၊ ဥာဏသစ္စာနှင့်လည်းကောင်း၊

[illegible]

ဩဇာ၊ ဩဇာမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဗြူမိ၊ ဆို၏၊ အာဇေနဉ္စေန၊ ရှေး
 ရှုအလျင်သွား၊ တတ်သောအနက်ဖြင့်၊ လောဘံ၊ လောဘကို၊ အာဇေနိ၊
 အာဇေဟူ၍လည်း၊ ဗြူမိ၊ ဆို၏၊ ဣဒံ၊ ဤဥစ္စာသည်၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ တဏှံ၊ ဥစ္စာ
 တည်း၊ ဣဒံ၊ ဤဥစ္စာသည်၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ တဏှံ၊ ဥစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧပု
 ကာရဏတော၊ ခေါ်ခြင်းကိုပြုတတ်သောအားဖြင့်၊ ဧပ္ပနန္တိ၊ ဧပ္ပနံဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဒုမ္မုဉ္ဇနဉ္စေန၊ လွှတ်နိုင်ခဲ့သောအနက်
 ဖြင့်၊ အာရပ္ပဏန္တိ၊ အာရပ္ပဏဟူ၍လည်း၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပကပ္ပန
 ကာရဏေန၊ တုန်လှုပ်ခြင်းကိုပြုတတ်သောအားဖြင့်၊ ပကပ္ပနန္တိ၊ ပကပ္ပနံ
 ဟူ၍လည်း၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သောတ၊ ဤတဏှာသည်လည်း၊ လော
 ကဿ၊ လူအပေါင်းအား၊ ပလိမောဓနဉ္စေန၊ နှောင့်ယှက် တတ်သော
 အနက်ဖြင့်လည်း၊ ဒုရာတိတ္ထမနဉ္စေန၊ လွန်နိုင်ခဲ့သောအနက်ဖြင့်လည်း၊
 ကာမပကော၊ တဏှာတည်းဟူသောညွှန်သည်၊ ဒုရစ္စယော၊ ဒုရစ္စယမည်၏
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အာကာသံနသိတောသိယာတိ၊ အာ
 ကာသံနသိတောသိယာဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တဝ၊ ဆိုအပ်သောသံလျှင်၊
 ဧဝံအာကာသံ၊ ဤအာကာသဟူသောစကားသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်နည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေဝဇေယျ၊ အကပ်၍ဆိုငြားအံ့၊ ဂေဓံဗြူမိတိ၊ ဂေဓံဗြူမိဟူ၍
 ဂေဓိ၊ ဤသို့လည်း၊ တဿဂါထာယ၊ ထိုဂါထာ၏၊ သမ္ပန္နော၊ စင်ခြင်းကို၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂေဓံဗြူမိအစရှိသောဂါထာပုဒ်၌၊ ပဒ
 ယောဇနာ၊ ပုဒ်၏၊ ယောဇနာခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဂေဓံ၊ တပ်ကော်
 မောသောလောဘတဏှာကို၊ အာကာသန္တိ၊ ကောင်းကင်ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါ
 ဟုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊
 ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ကထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ယွာယံယောအယံလောဘော
 အကြင်လောဘကို၊ မဟောစောတိ၊ မဟောစောဟူ၍၊ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏၊
 တံ၊ ထိုလောဘကို၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အာဇေ၊ အာဇေဟူ၍၊ ဗြူမိ၊
 ဟောတော်မူ၏၊ ဧပ္ပနံ၊ ဧပ္ပနံဟူ၍၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အာရပ္ပဏံ၊ အာရပ္ပ
 ဏဟူ၍၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပကပ္ပနံ၊ ပကပ္ပနံဟူ၍၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ
 ၏၊ သဒေဝလောကော၊ နတ်နှင့်တကွသောလောက၌၊ ကာမပကော၊ ကာမ
 တည်းဟူသောညွှန်ဟုဆိုအပ်သော၊ ယွာယံယောအယံဒုရစ္စယော၊ အကြင်
 လွန်နိုင်ခဲ့သောအနက်ရှိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုတဏှာညွှန်ဟုဆိုအပ်
 သောလွန်နိုင်ခဲ့သည်ကို၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂေဓာဒိ၊ ဝု
 ယာယံ၊ ဂေဓအစရှိသောပရိယာယ်ရှိသော၊ ဧဝံအာကာသံ၊ ထိုတဏှာ

တည်းဟူသောကောင်းကင်ကို၊ အနိဿိတော၊ ဖြိသောသဘောမရှိသည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ၊

သစ္စာအဝေါက္ကမာတိဂါယာ၊ သစ္စာအဝေါက္ကမအစရှိသော ဂါယာကို၊
ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါယာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊
ဝေဒိတဇ္ဇော၊ သိအပ်၏၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော၊ တိဝိဓာဝိ၊ သုံး
ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သစ္စာ၊ သစ္စာတို့ကို၊ အဝေါက္ကမ္မ၊
မလွန်မူ၍၊ မောနေယျပ္ပတ္တိယာ၊ မောနေယျသို့ရောက်သဖြင့်၊ မုနိတိသန္တံ၊
မုနိဟူသောအရေအတွက်သို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏၊ နိဗ္ဗာနထလေ၊ နိဗ္ဗာန်
တည်းဟူသောကုန်းမြင့်ရာအရပ်၌၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်း၏၊ ဗြဟ္မဏော၊ မြတ်
သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဇေဝုပေါ၊ ဤသို့သ
ဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ အာယတနာနိ၊ အာ
ယတနတို့ကို၊ နိဿန္တိတွာ၊ စွန့်သောကြောင့်၊ သန္တောတိ၊ ငြိမ်သက်သော
ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကိဉ္ဇတိယေျာ၊ ဆိုတွယ်ရှိသေးသည်ဖြစ်၍၊
သဝေဝိဒ္ဓါတိဂါယာ၊ သဝေဝိဒ္ဓါအစရှိသောဂါယာကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊
တတ္ထ၊ ထိုဂါယာ၌၊ ဥတွာဓမ္မန္တိ၊ ဥတွာဓမ္မဟူသည်ကား၊ အနိစ္စာဒိနာ၊ အနိစ္စ
အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ သင်္ခတဓမ္မံ၊ သင်္ခတတရားကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊
သဗ္ဗာသောလောကေဇ္ဈရိယာနောတိ၊ သဗ္ဗာသောလောကေဇ္ဈရိယာနောဟူ
သည်ကား၊ သဗ္ဗာ၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ ဇ္ဈရိယနကရာနံ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုပြုတတ်
ကုန်သော၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ပဟာနာ၊ ပယ်သောကြောင့်၊
သောဝုပ္ပလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ လောကေးလောက၌၊ သဗ္ဗာ၊ အကြောင်း
အားဖြင့်၊ ဇ္ဈရိယမာနော၊ ဖြစ်စေတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ အဝိ
ဟန္တော၊ မမြတ်နိုးသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ယောကောမေတိဂါယာ၊ ယောက
ောမေဟူသောဂါယာကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါယာ၌၊ သင်္ခန္တိ၊
သင်္ခဟူသည်ကား၊ သတ္တဝိသင်္ခန္တိ၊ ခုနစ်ပါးအပြားရှိသောငြိတွယ်ခြင်း
ကိုလည်း၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ နန္တောတိ၊ နန္တောဟူသည်ကား၊
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နဂိဇ္ဈတိ၊ တပ်ကပ်မောခြင်းမရှိ၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ တုဗ္ဗေသုဝိ၊ သင်တို့၌ကား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဇေဝုပေါ၊
ဤသို့သဘောရှိသောတပ်မက်မောခြင်းသဘောသည်၊ ပောဝတံ၊ ဖြစ်ခြင်း
၌၊ ဇ္ဈတိ၊ အလိုရှိ၏၊ တံ၊ ထိုအလိုရှိခြင်းကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝေဝါမိ၊ ဟော
တော်မူ၏၊ ၊

၄၅၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျ-တတိယတွဲ။

ယံပုဗ္ဗေတိဂါထာ၊ ယံပုဗ္ဗေဟူသောဂါထာကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏။ တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယံပုဗ္ဗေတိ၊ ယံပုဗ္ဗေဟူသည်ကား၊ အတိတေ၊ လွန်လေကုန်ပြီးသော၊ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတရားတို့ကို၊ အာရဟန္တ၊ အာရုံပြု၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇနဓမ္မံ၊ ဖြစ်ကောင်းသောသဘောရှိသော၊ ကိလေသာဇာတံ၊ ကိလေသာအပေါင်းဟုဆိုအပ်သော၊ အတိတကမ္မဋ္ဌ၊ လွန်လေပြီးသောကံတရားကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိမာတေမာဟုကိစ္ဆနန္တိ၊ ပစ္ဆိမာတေမာဟုကိစ္ဆနံ ဟူသည်ကား၊ အနာဂတောဝိ၊ လာလတ္တံ့သောကာလ၌လည်း၊ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတရားတို့ကို၊ အာရဟန္တ၊ အာရုံပြု၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇနဓမ္မံ၊ ဖြစ်သောသဘောရှိသော၊ ရာဂါဒိကိစ္ဆနံ၊ ရာဂအစရှိသောကြောင့်ကြခြင်းကို၊ အာဟု၊ ဟောတော်မူကုန်၏၊ မဇ္ဈိမေနောဂဟေဿတိတိ၊ မဇ္ဈိမေနော ဂဟေဿတိ ဟူသည်ကား၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါဒိဓမ္မေ၊ ရူပါရုံအစရှိသောတရားတို့ကို၊ ဝေနဂဟေဿတိ၊ အကယ်၍မယူမစွဲသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မစွဲခြင်းသည်၊ ဥပသန္တော၊ ငြိမ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ စရိဿတိ၊ ကျင့်ရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အရဟတ္တပတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ကြောင်းကို၊ ဒဿေတွာ၊ ပြပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အရဟတော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ထုတိဝဿေန၊ ပြီးပွင်းသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဣတော၊ ဤဂါထာမှ၊ ပရာ၊ နောက်ဖြစ်ကုန်သောဂါထာယော၊ ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ သဗ္ဗသောတိဂါထာယ၊ သဗ္ဗသောဟူသောဂါထာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ မမာယိတန္တိ၊ မမာယိတံဟူသည်ကား၊ ဣဒံ၊ ဤဥစ္စာသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ မမတ္တကာရဏံ၊ မရက်မစက်ပြုခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောဥစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂဟိတံဝါ စွယူအပ်သည်လည်းဖြင့်သော၊ ဝတ္ထု၊ ဥစ္စာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အသတာစနသောစတိတိ၊ အသတာစနသောစတိဟူသည်ကား၊ အဝိဇ္ဇမာနကာရဏာ၊ ထင်ရှားစွာမရှိသောအကြောင်းကြောင့်၊ အသတာကာရဏာ၊ သာယာအပ်သောသဘောမရှိသောအကြောင်းကြောင့်၊ နသောစတိ၊ မပိုးရိမ်း၊ နဇိယူတိတိ၊ နဇိယူတိဟူသည်ကား၊ စာနိစ္စံ၊ ယုတ်သောသဘောသို့လည်း၊ နဂစ္ဆတိမရောက်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကိဉ္ဇဘိယျော၊ ဆိုတွယ်ရှိသေးသည်ဖြစ်၍၊ ယဿနတ္ထိတိဂါထာ၊ ယဿနတ္ထိဟူသောဂါထာကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကိဉ္ဇနန္တိ၊ ကိဉ္ဇနံဟူသည်ကား၊ ကိဉ္ဇ၊ တရံတခုသော၊ ရူပါဒိဓမ္မဇာတံ၊ ရူပါရုံအစရှိသော သဘောတရားသည်၊ ကိဉ္ဇဘိယျော၊ ဆိုတွယ်ရှိသေးသည်ဖြစ်၍၊ အနုဗ္ဗုရိတိဂါထာ၊ အနု

ဋ္ဌုရိအစရှိသောဂါထာကို၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အနုဋ္ဌုရိ
တိ၊ အနုဋ္ဌုရိဟူသည်ကား၊ အနိဿကီ၊ ငြိမ့်ခြင်း၊ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနိဋ္ဌုရိတိ
ဝိ၊ အနိဋ္ဌုရိဟူ၍လည်း၊ ကေမိ၊ အချိုသောသရာတို့သည်၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ချတ်ကုန်၏
သဗ္ဗမိသမောတိ၊ သဗ္ဗမိသမောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောသတ္တ
ဝါတို့၌၊ သမော၊ ဝုသောသဘောရှိ၏၊ ဥပေက္ခေကော၊ လစ်လျူရှုသောသ
ဘောရှိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်း၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ကိ
ကောအတ္ထော၊ အဘယ်အနက်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
သနည်း၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မေ၊ ငါအား၊ နုတ္တိတိ၊ မရှိဟူ
၍၊ နသောစတိ၊ မပိုးရိမ်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံအဓိကန္တိတံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုမတုန်
ထွပ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပုဋ္ဌော၊ မေးမြန်းခြင်းသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိ
သော်၊ အနုဋ္ဌုရိ၊ ငြိမ့်ခြင်းမရှိ၊ အနုနုဂိဇ္ဈေ၊ တပ်မက်သောလောဘမရှိ၊
အနုဇော၊ တဏှာမရှိ၊ သဗ္ဗမိ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့၌၊ သမော၊ တုမူ
သောသဘောရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တတ္ထိံပုဂ္ဂလေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌၊ စတုဗ္ဗိခံ၊ လေး
ပါးအပြားရှိသော၊ ဣမံအာနိသံသံ၊ ဤသို့သော အကျိုးဆက်ကို၊ ဖြိုမိ၊
ဟောတော်မူ၏၊ ကိဉ္ဇဘိယျော၊ ဆိုတွယ်ရှိသေးသည်ဖြစ်၍၊ အနုဇဿာ
တိဂါထာ၊ အနုဇဿအစရှိသောဂါထာကို၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထို
ဂါထာ၌၊ နိသင်္ခတိတိ၊ နိသင်္ခတိဟူသည်ကား၊ ပုညဘိသင်္ခါရာဒိသု၊ ပုညာ
ဘိသင်္ခါရအစရှိသည်တို့တွင်၊ ယောကောမိ၊ တစ်တစ်ခု အမှတ်မရှိသော၊
သင်္ခါရော၊ သင်္ခါရသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောဟိသင်္ခါရော၊ ထိုသင်္ခါရကိုသာ
လျှင်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နိသင်္ခါရိယတိ၊ မပြုပြင်အပ်၊ ဝါ၊ တနည်း
ကား၊ နိသင်္ခါရော၊ ပြုပြင်ခြင်းမရှိ၊ ဣတိတသ္မ၊ ထိုကြောင့်၊ နိသင်္ခတိတိ၊ နိသင်္ခ
တိဟူ၍၊ ဝုတ္တိတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝိရိယာရက္ခာတိ၊ ဝိရိယာရက္ခာဟူသည်ကား၊
ဝီရိယော၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊ ပုညဘိသင်္ခါရာဒိကာ၊ ပုညာ^၁
ဘိသင်္ခါရအစရှိသည်တို့ကို၊ အာရက္ခာ၊ အားထုတ်တော်မူသောကြောင့်၊
ခေမံပဿတိသဗ္ဗမိတိ၊ ခေမံပဿတိသဗ္ဗမိဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံး
စုံသောတရားတို့၌၊ အဘယမေဝ၊ ဘေးမရှိသည်ကိုသာလျှင်း၊ ပဿတိ၊
မြင်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ဖြစ်၍၊ နသမေသုတိဂါထာ၊ နသမေ
သုအစရှိသောဂါထာကို၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ နဝဒေဝီ
တိ၊ နဝဒေဝီဟူသည်ကား၊ သဒိသောဟမသ္မိတိ၊ အာဒိမာနဝသေန၊ သဒိသော
ဟမသ္မိဤသို့အစရှိသောမာန၏အစွမ်းဖြင့်၊ သမေသုပိ၊ တုမူသောသူတို့၌
လည်း၊ အတ္တန္တံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ နဝဒေဝီ၊ မဆို၊ ဩမေသုပိ၊ ယုတ်သောသူတို့

၄၁၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-တကိယတွဲ

၌လည်းကောင်း၊ ဥသေသသုဝါ၊ ထင်စွာမြတ်သောသူတို့၌လည်းကောင်း၊ နဝဒတိ၊ မဆို၊ နာဒေတိနနိဒဿတိတိ၊ နာဒေတိနနိဒဿတိဟူသည်ကား၊ ရူပါဒိသု၊ ရူပါရုံအစရှိသည်တို့တွင်၊ ကိဉ္ဇေမ္မံ၊ တရံတရသောတရားကို၊ နဝဏ္ဍတိ၊ မယူ နနိဒဿတိ၊ မညွှန်းပြ၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ပါကဋမေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာတည်း။ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ အရဟတ္တိနိက္ခုဇ္ဇေန အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအဆုံးထားတော်မူသဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ နိဗ္ဗပေသိ၊ ပြီးဆုံးစေ၏၊ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌၊ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော၊ သာကိယကုမာရေ၊ သာကိဝင်မင်းသားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကောလိယကုမာရေ၊ ကောလိယမင်းသားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဇေတိဘိက္ခု၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ဇေတိဘိက္ခု၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြုတော်မူပြီးသော်၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်ယူတော်မူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟာဝနံ၊ မဟာဝန်သောသို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာအမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကအဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ အဋ္ဌကထာမည်သော၊ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာယံ၊ သုတ္တနိပါတ် အဋ္ဌကထာ၌၊ အတ္တဒဏ္ဍသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ အတ္တဒဏ္ဍသုတ်၏အတွင်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၄-အဋ္ဌကဝဂ်-၁၆-သာရိပုတ္တသုတ်

နမေဒိဋ္ဌောတိဣဒံသုတ္တံ၊ နမေဒိဋ္ဌောအစရှိသောဤသုတ်သည်၊ သာရိပုတ္တသုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တသုတ်တည်း။ ထေရပဉ္စသုတ္တန္တိ၊ ပိ၊ ထေရပဉ္စသုတ်ဟူ၍လည်း၊ ဝုစ္စဘိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဣမဿသုတ္တဿ၊ ဤသုတ်၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းကို၊ ရ၊ ဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ သေဗ္ဗိဿ၊ သူဌေး၏၊ စန္ဒနုစာမိကာယ၊ စန္ဒကူးတုံးကိုပဋိလာဘံ၊ ရခြင်းကို၊ အာဒိ၊ ကတွာ၊ အစပြု၍၊ တာယ၊ စစာမိကာယ၊ ထိုစန္ဒကူးတုံးဖြင့်လည်း၊ ကတဿ၊ ပြုအပ်သော၊ ပတ္တဿ၊ သပိတ်ကို၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဥဿာပနံ၊ ပိုက်စေအပ်သည်ကို၊ အာယသ္မတောပိဏ္ဍောလဘာရေခါဇဿ၊ အရှင်ပိဏ္ဍောလဘာရေခါဇမထေရ်၏၊ ဣဗ္ဗိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်၊ ပတ္တဂဟဏံ၊ သပိတ်ကိုယူခြင်းလည်းကောင်း၊ တသ္မိ၊ ဝတ္ထု၊ သိ၊ ထိုဝတ္ထုကြောင့်၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားတော်တို့အား၊ ဣဗ္ဗိပဋိက္ခေပေါတန်ခိုးပြခြင်းကိုပယ်တော်မူခြင်းလည်းကောင်း၊ တိတ္ထိယာနံ၊ တိတ္ထိတို့၏။

ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ အတူတကွ၊ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာ
 ခိုဟာကို၊ ကာတုကာမတာ၊ ပြုလိုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါဠိဟာရိယက
 ရဏံ၊ တန်ခိုးပြာခိုဟာပြုတော်မူခြင်းလည်းကောင်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ သာဝတ္ထိဂမနံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့ကြွတော်မူခြင်းလည်းကောင်း၊
 တိတ္ထိယာနုဗန္ဓနံ၊ တိတ္ထိတို့၏အစဉ်လိုက်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ပဿနဒီနော၊
 ပဿနဒီကောသလမင်း၏၊ ဗုဒ္ဓုပဂမနံ၊ ဘုရားရှင်သို့ ချဉ်းကပ်လာခြင်း
 လည်းကောင်း၊ ကဏ္ဍမ္ပပါတုဘာဝေါ၊ ကဏ္ဍမည်သောသရက်ပင်၏ထင်
 ရှာစွာဖြစ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ စတုန္တံပရိသာနံ၊ လေးပါးသောပရိသတ်တို့
 အား၊ တိတ္ထိယဇယတ္တံ၊ တိတ္ထိတို့သည်အောင်နိုင်လိုသောငှါ၊ ပါဠိဟာရိယ
 ကရဏယုတ္တနီပါရဏံ၊ တန်ခိုးပြာခိုဟာကိုပြုသောလုံးလကို မြစ်တော်မူ
 သည်ဖြစ်၍၊ ယမကပါဠိဟာရိယကရဏံ၊ အရံအရံသောယမိက်ပြာခိုဟာ
 ကိုပြုတော်မူခြင်းလည်းကောင်း၊ ကတပါဠိဟာရိယဿ၊ ပြုအပ်သောပြာ
 ခိုဟာရှိတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ တာဝတိံသဂမနံ၊
 တာဝတိံသသို့ကြွတော်မူခြင်းလည်းကောင်း၊ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိံသသ
 နတ်ပြည်၌၊ တေမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး၊ ဓမ္မဇေသနာ၊ အဘိဓမ္မာတ
 ရားတော်ကိုဟောတော်မူခြင်းလည်းကောင်း၊ အာယသ္မာအနုရုဒ္ဓတ္ထေနေ
 ရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေသည်၊ ယာမိတဿ၊ တောင်းပန်သောဘုရား၏၊ ဒေဝ
 သောကတော၊ တာဝတိံသသနတ်ပြည်မှ၊ သင်္ကဿနဂဓရ၊ သင်္ကဿမြို့သို့
 ကြွရောပနံ၊ သင်္ကဿင်းတော်မူခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာနိဝတ္ထုနိ၊
 ဤဝတ္ထုတို့သည်လည်းကောင်း၊ အန္တရန္တရေစ၊ အကြားအကြား၌ကား၊
 ဇာတကာနိ၊ ဇာတ်တော်တို့ကို၊ ဝိတ္တာရေတွာ၊ အကျယ်ချဲ့၍၊ ယာဝ၊ အကြင်
 ရှေ့လောက်၊ ဒသသဟယာစက္ကဝါဠုဒေဝတာဟိ၊ တသောင်းသောစကြာ
 ဝဠုမှသာကုန်သောနတ်တို့သည်၊ ပူဇိယမာနော၊ ပူဇော်အပ်သော၊ ဘဂဝါ
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ မဏိမယန၊ ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသော၊
 သောပါဏေန၊ စောင်းတန်းဖြင့်၊ သင်္ကဿနဂဓရ၊ သင်္ကဿမြို့သို့၊ ကြရယ
 သင်္ကဿင်းတော်မူ၍၊ သောပါဏကဠေဝရေ၊ စောင်းတန်းလှေကားပြင်၌၊
 အဠာယိ၊ ရပ်တော်မူ၏၊ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ချာနုပသုတာ၊ ချာနု
 ၌အလုံအကျက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဖိရာ၊ ပညာရှိကုန်၏၊ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်၊ နေက္ခမူပသမေရတာ၊ တဏှာမှထွက်မြောက်ပြင်သက်ခြင်း၌
 ဓမ္မေ၊ လျော်ကန်၏၊ ဒေဝါပိ၊ နတ်တို့သည်လည်း၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊
 ဝိဟယန္တိ၊ ချစ်မြတ်နိုးကုန်၏၊ သတိမတံသတိမန္တာနံ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံကုန်

သော၊ သမ္ပုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိတော်မူကုန်သော၊ တေသမ္ဘိ၊
ထိုအရှင်မြတ်တို့အားလည်း၊ ဝိပာယန္တိ၊ ချစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမိဿ၊
ဓမ္မပဒဂါထာယ၊ ဤဓမ္မပဒဂါထာ၏၊ ဥပ္ပတ္တိယံ၊ ဖြစ်ကြောင်း၌၊ ဝုတ္တမာနာယ၊
ဆိုအပ်သောစကားဖြင့်၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ သောပါဏကဋ္ဌေဝရေ၊
စောင်းတန်းလှေခါးအဆင်း၌၊ ဌိတံ၊ ရပ်တော်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ ပန၊ မြတ်
စွာဘုရားကိုကား၊ သဗ္ဗပဋ္ဌမံ၊ အလုံးစုံသောသူတို့၏ရှေးဦးစွာ၊ အာသဝ္ဗာ
သာရိယုတ္တော၊ ရှင်သာရိယုတ္တရာသည်၊ ဝန္တိ၊ ရှိခိုး၏၊ တတောစ၊ ထိုရှင်သာရိ
ယုတ္တရာနောက်မှလည်း၊ ဥပ္ပလဝဏ္ဏော၊ ဥပ္ပလဝဏ်အမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနီ၊
ဘိက္ခုနီမသည်၊ ဝန္တိ၊ ရှိခိုးမိ၏၊ အထပဏ္ဍာ၊ ထိုနောင်မှ၊ အပရော၊ တပါး
သော၊ ဇနကာယော၊ လူအပေါင်းသည်၊ ဝန္တိ၊ ရှိခိုး၏၊ တတြ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂ
ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိန္တေ၊ ကြံတော်မူ၏၊ ကိ'ဝိန္တေ၊ အဘယ်သို့
ကြံတော်မူသနည်း၊ ဣမိဿံ၊ ပရိသတ်၊ ဤပရိသတ်၌၊ မောဂ္ဂလာနော၊ မောဂ္ဂ
လာန်သည်၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးအာနုဘော်အားဖြင့်၊ အဂ္ဂေါတိ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊
ပါကဋော၊ ထင်ရှား၏၊ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အနုဒ္ဓါသည်၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့်၊
ပါကဋော၊ ထင်ရှား၏၊ ပုဏ္ဏော၊ ပုဏ္ဏမထေရ်သည်၊ ဓမ္မကထိကတ္ထေန၊ ဓမ္မ
ကထိက၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပါကဋော၊ ထင်ရှား၏၊ သာရိယုတ္တံ၊ သာရိယုတ္တရာ
ကိုကား၊ အသံ၊ ပရိသတ်၊ ဤပရိသတ်သည်၊ ကေန၊ ဝိရုဏေန၊ တစုံတခုသော
ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဂ္ဂေါတိ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ နဇာနာတိ၊ မသိလေ၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေ၊ ကြံတော်မူ၏၊ ယံ၊ နုနယဒိပန၊ အကယ်၍ကား၊ အဟံ၊
ငါဘုရားသည်၊ သာရိယုတ္တံ၊ သာရိယုတ္တရာကို၊ ပညာဂုဏေန၊ ပညာဂုဏ်
ကျေးဇူးဖြင့်၊ ပကာသိဿံ၊ ထင်ရှားပြအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေ၊ ကြံတော်မူ
၏၊ ဝိန္တေတွာ၊ ကြံတော်မူပြီး၍၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ထေရံ၊ ရှင်သာရိယုတ္တရာ
မထေရ်ကို၊ ပုန္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ထေရော၊ ရှင်သာရိယုတ္တရာမထေရ်သည်၊
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပုန္တိ၊ တံ၊ ပုန္တိ၊ တံ၊ မေးတိုင်းမေးတိုင်းသော၊
ပုထုဇ္ဇနပဉ္စ၊ ပုထုဇဉ်နှင့်စပ်သောပြဿနာကိုလည်းကောင်း၊ သေခပဉ္စ၊
သေခတို့နှင့်စပ်သောပြဿနာကိုလည်းကောင်း၊ အသေခပဉ္စ၊ အသေခ
တို့နှင့်စပ်သောပြဿနာကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောပြဿနာကို
ဝိဿန္တေ၊ ဖြေဆို၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုရှင်သာရိယုတ္တရာကို၊ ဇနော၊
လူအပေါင်းသည်၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ အဂ္ဂေါတိ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အညာသိ၊
သိ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာရိယုတ္တော၊ သာရိ
ယုတ္တရာသည်၊ ဣဒါနေဝ၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊

အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ အတိတေပိ၊ ရှေးလွန်လေပြီးသောတဝဂ္ဂိလည်း၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ဘူး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာတကံ၊ ဇာတ်ကို၊ အာနေသိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။ ။

အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ ပရောသဟဿာ၊ တထောင်အလွန်ရှိကုန်သော၊ ဣသယော၊ ရသေ့တို့သည်၊ ဝနမူလဖလဟာရာ၊ တောသစ်မြစ်သစ်သီးလျှင်အစာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗတပါဒေ၊ တောင်ခြေင်း၌၊ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုရသေ့တို့တွင်၊ အာစရိယဿ၊ ဆရာအား၊ အာဗာဓေ၊ အနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဈိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပဋ္ဌာနာနိ၊ အလုပ်အကျွေးတို့သည်၊ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဇေဋ္ဌန္တေဝါသိ၊ တပည့်ကြီးရသေ့တို့သည်၊ သပ္ပါယဘေသန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောဆေးကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာဟရိဿာမိ၊ ဆောင်ယူချေအံ့၊ တုမေ၊ သင်တို့သည်၊ အာစရိယံ၊ ဆရာကို၊ အပ္ပမေတ္တာ၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍၊ ဥပထဟဋ္ဌ၊ လုပ်ကြွေးကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ မနုဿပထံ၊ လူပြည်ခရီးသို့၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ တသ္မိံ၊ ထိုတပည့်ကြီးသည်၊ အနာဂတေယေဝ၊ မလာမရောက်မီသာလျှင် အာစရိယော၊ ဆရာသည်၊ ကာလမကာသိ၊ စုတေခြင်းကိုပြု၏၊ တံ၊ ထိုဆရာကို၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကာလံကရိဿတိတိ၊ စုတေခြင်းကိုပြုလတ္တံ့ဟု၊ အန္တေဝါသိကာ၊ အန္တေဝါသိကတပည့်တို့သည်၊ သမာပတ္တိံ၊ ဈာန်သမာပတ်ကို၊ အာရေတ္တ၊ အကြောင် ပြု၍၊ ဝုန္တိံ၊ သု၊ မေးကုန်၏၊ သော၊ ထိုဆရာရသေ့သည်၊ အာကိဉ္စညာယတနသမာပတ္တိံ၊ အာကိဉ္စညာယတနသမာပတ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ နုတ္တိကိဉ္စိတိ၊ နုတ္တိကိဉ္စိဟူ၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အန္တေဝါသိနော၊ တပည့်တို့သည်၊ အာစရိယဿ၊ ဆရာအား၊ အဂမာ၊ ရအပ်သောတရားသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂ္ဂဟောသံ၊ ယူကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဇေဋ္ဌန္တေဝါသိ၊ တပည့်ကြီးသည်၊ ဘေသန္တံ၊ ဆေးကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ အာဂတိာ၊ လာသည်ရှိသော်၊ တံကာလကံတံ၊ ထိုဆရာစုတေခြင်းကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်ရ၍၊ အာစရိယံ၊ ဆရာကို၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောတရားကို၊ တုမေ၊ သင်တို့သည်၊ ဝုန္တိတ္ထ၊ မေးလျှောက်ကုန်၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အာပုန္နိဋ္ဌာ၊ မေးလျှောက်ပါကုန်၏၊ အာစရိယော၊ ဆရာသည်၊ နုတ္တိကိဉ္စိတိ၊ နုတ္တိကိဉ္စိဟူ၍၊ အာဟ၊ မြှက်ဆိုခဲ့၏၊ အာစရိယေန၊ ဆရာသည်၊ အဂမတံ၊ ရအပ်သော၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောတရားသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေသု၊ ဆိုကြကုန်သည်ရှိသော်၊ နုတ္တိကိဉ္စိတိ၊ နုတ္တိကိဉ္စိဟူ၍၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော။

၄၂၆ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တထိယတွဲ၊

အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ အာကိဉ္ဇညာယတနံ၊ အာကိဉ္ဇညာယတနံ၊ ချာန်
ကို၊ ပဝေဒေသိ၊ ကြားသိစေ၏။ အာစရိယော၊ ဆရာကို၊ တုဋ္ဌဟိ၊ သင်တို့
သည်။ သက္ကာရော၊ ပူဇော်သကာကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ ဆို၏။ ။ ပရာသဟဿမ္ပိ၊ တထောင်အလွန်ရှိသည်လည်းဖြစ်
ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုရသေ့တို့သည်။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး၊
အပညာ၊ ပညာမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမာဂတော၊ အညီအညွတ်စည်းဝေး
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နံ၊ ထိုဆရာရသေ့ကို၊ ကန္တယျ၊ ပိုကြွေးကြကုန်၏။ ဧကော
တယောကံသော၊ သပညာ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သေယျာ၊ မြတ်သော
ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်ကား၊ ယောအာစရိယော၊ အကြင်ဆရာရသေ့
သည်။ နတ္ထိကိဉ္ဇိတိဝစနံ၊ နတ္ထိကိဉ္ဇိဟူသောစကားကို၊ အဘာသိ၊ ဆို၏။
တဿ၊ ထိုဆရာ၏၊ နတ္ထိကိဉ္ဇိတိဝစနဿ၊ နတ္ထိကိဉ္ဇိဟူသောစကား၏၊ အတ္ထံ
အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝိဇာနာတိ၊ အထူးသိလေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇာတကေ၊ ဇာတ်တော်ကို၊ ကထိတေပန၊ ဟောတော်
မူသည်ရှိသော်ကား၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာနံ၊ အတူနေတပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စ
ဘိက္ခုသတာနံ၊ ငါးရာသောရဟန်းတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ သပ္ပါယ
သေနာသနဂေါစရဝိလဝတာဒီနိ၊ လျောက်ပတ်သောကျောင်းအိပ်ရာနေ
ရာဆွမ်းခံရွာဝိလအကျင့်အစရှိသောတရားတို့ကို၊ ပုတ္တိတုံ၊ မေးအံ့သော
ငှါ၊ နမေဓိဋ္ဌောဣတောပုဗ္ဗေတိဣမံယုတိဂါထံ၊ နမေဓိဋ္ဌောဣတောပုဗ္ဗေဟူ
သောဤဗြူးမွမ်းသောဂါထာကို၊ အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍၊ အဋ္ဌဂါထာယော၊
ရှစ်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။ တမတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊
ဝိဿန္တေန္တော၊ ဖြေတော်မူလိုသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထော
ထိဂါထာမှ၊ ပရာ၊ နောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ သေသဂါထာ၊ ကြွင်းသောဂါထာ
တို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဣတောပုဗ္ဗေတိ၊
ဣတောပုဗ္ဗေဟူသည်ကား၊ သင်္ကဿနဂရေ၊ သင်္ကဿမြို့သို့၊ ဣတော
ဩတရဏတော၊ ဤသင်္ကတော်မူသည်မှ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌၊ ဝဂ္ဂ၊ ဝဒေါ
တိ၊ ဝဂ္ဂ၊ ဝဒေါဟူသည်ကား၊ သုန္နဝဂ္ဂ၊ ကောင်းသောစကားကိုဆိုတော်
မူတတ်သော၊ တုသိတာဂဏိမာဂတောတိ၊ တုသိတာဂဏိမာဂတော
ဟူသည်ကား၊ တုသိတာကာယာ၊ တုသိတာနတ်ပြည်မှ၊ စဝိတွာ၊ ရုတေ၍၊
မာတုကုန္တိ၊ မယ်တော်ဝမ်းသို့၊ အာဂတတ္ထာ၊ လာတော်မူသည်၏အဖြစ်
ပြော၍၊ တုသိတာ၊ တုသိတာနတ်ပြည်မှ၊ အာဂတော၊ လာတော်မူသော

ဘုရားသည်၊ ဂဏ္ဍာစရိယတ္တံ၊ ဂိုဏ်းအပေါင်း၏ဆရာဖြစ်တော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂဏိယ၊ ဂဏိယမည်တော်မူ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သန္တ၊ ဋ္ဌဋ္ဌေန၊ နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသောအနက်ဖြင့်၊ ဘုရားတစ်ပါးတား၊ နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသောနတ်ပြည်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဒေဝလောက၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ၊ ဂဏိ၊ ဂိုဏ်းသင်္ဘောတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဂတော၊ ကြွတော်မူလာ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဘုရားတော်၊ နှစ်သက်ဘွယ်ရှိကုန်သော၊ အရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာမြတ်တို့၏၊ ဂဏိ၊ ဂိုဏ်းသင်္ဘောတို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဂတော၊ ကြွလာတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ဒုတိယဂါထာယ၊ ဒုတိယဂါထာ၌၊ သဒေဝကဿ၊ လောကဿယထာဒိဿတိ၊ ဒိဿတိဘိ၊ သဒေဝကဿ လောကဿယထာဒိဿတိ ဟူသည်ကား၊ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကဿ၊ လောကကို၊ မနုဿာနုဋ္ဌိ၊ လူတို့၏လည်း၊ စက္ခု၊ မျက်စိသည်၊ ဒိဿတိဗိယ၊ ထင်မြင်သကဲ့သို့၊ ဒိဿတိ၊ ထင်မြင်တော်မူ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်မြင်တော်မူ၏၊ တစ္ဆတော၊ မှန်သောအားဖြင့်၊ အဝိပရိတတော၊ မဘောက်မပြန်သောအားဖြင့်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်မြင်တော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ စက္ခုမာတိ၊ စက္ခုမဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမစက္ခုမာ၊ မြတ်သောသဗ္ဗညုတညာဏ် တည်းဟူသော မျက်စိနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောဘုရားသည်၊ ဧကောတိ၊ ဧကောဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာသင်္ခါတာဒိဟိ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ဟုရေတွက်ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဧကောအထုမရှိသော၊ ရတိန္ဒြိယ၊ ရတိဟူသည်ကား၊ နေက္ခမ္မရတိအာဒိ၊ တဏှာမှ တွက်မြောက်သည့်၌ မွေ့လျော်ခြင်းအစရှိသည်ကို၊ တတိယဂါထာယ၊ တတိယဂါထာ၌၊ ဗဟုနမိဗေဗန္ဓာနန္တိ၊ ဗဟုနမိဗေဗန္ဓာနံဟူသည်ကား၊ ဣဝံ၊ ဤလောက၌၊ ဗဟုနံ၊ များစွာကုန်သော၊ ခတ္တိယာဒိနံ၊ မင်းအစရှိကုန်သော၊ သိဿာနံ၊ သိသောတို့၏၊ သိဿာဟိ၊ သိသည့်တို့သည်၊ အစရိယေ၊ ဆရာတို့ကို၊ ပဋိပဒ္ဓရတ္တိတ္တာ၊ စပ်၍အသက်မွေးခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဒ္ဓါတိ ဗဒ္ဓါဟူ၍၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ အတ္ထိပဉ္ဇေနအာဂမန္တိ၊ အတ္ထိပဉ္ဇေနအာဂမိဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဉ္ဇေန၊ ပြဿနာဖြင့်၊ အတ္ထိကော၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာဂတော၊ လာသည်၊ အမှီဖြစ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပဉ္ဇေန၊ ပြဿနာဖြင့်၊ အတ္ထိကာနံ၊ အလိုရှိကုန်သောသူတို့၏၊ အာဂမနံ၊ လာခြင်းသည်လည်း၊ အတ္ထိရှိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

၄၅၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တထိယတွဲ။

စတုတ္ထဂါထာယ၊ စတုတ္ထဂါတာဋ္ဌ၊ ဝိဇိဂုန္တတောတိ၊ ဝိဇိဂုန္တတောဟူ
သည်ကား၊ ဇာတိအာဒိဟိ၊ အမျိုးဇာတ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အဋ္ဌိယတော၊
ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍၊ ဂိတ္တမာသနန္တိ၊ ဂိတ္တမာသနံဟူသည်ကား၊ ဝိဝိတ္တံ၊
ဆိတ်ငြိမ်သော၊ မဉ္ဇဝိဋ္ဌ၊ ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်သို့၊ ပဗ္ဗတာနံဂုဟာသုဝါ
တိ၊ ပဗ္ဗတာနံဂုဟာသုဝါဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗတဂုဟာသုဝါ၊ တောင်တို့၏
လိုက်ခေါင်းတို့၌လည်းကောင်း၊ ဂိတ္တံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော၊ အာသနံ၊ နေရာသို့၊
ဘဇတော၊ ဆည်းကပ်သောရဟန်းအား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမ္ပန္နိတဗ္ဗံ၊ စပ်
အပ်၏။ ။

ပဉ္စမဂါထာယ၊ ပဉ္စမဂါတာဋ္ဌ၊ ဥစ္စာဝစေသုတိ၊ ဥစ္စာဝစေသုဟူသည်
ကား၊ ဟိနပဏီတေသု၊ အယုတ်အမြတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ သယမ္ပနေသုတိ၊ သယ
နေသုဟူသည်ကား၊ ဝိဟာရာဒိသု၊ ကျောင်းအစရှိကုန်သော၊ သေနာသနေ
သု၊ နေရာတို့၌၊ ကိဝန္တောတတ္ထဘေရဝါတိ၊ ကိဝန္တောတတ္ထဘေရဝါဟူ
သည်ကား၊ တတ္ထ၊ ထိုအိပ်ရာ နေရာ၌၊ ဘယကာရဏာ၊ ဘေးဖြစ်ခြင်း
အကြောင်းတို့သည်၊ ကိတ္တကာ၊ အဘယံမျှလောက်ရှိကုန်သနည်း၊ ကု
ဝန္တောတိဝိ၊ ကုဝန္တောဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ကုဘ
ဇန္တော၊ စက်ဆုပ်ရွံ့သောဆည်းကပ်ခြင်းရှိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အယံ၊ ထိုကုဝန္တောဟူသောဝုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပုဗ္ဗေန၊
ရှေးနှင့်၊ အပရိပန၊ နောက်သည်ကား၊ နသန္တိယတိ၊ မစပ်လေ။ ။

ဆဋ္ဌဂါထာယ၊ ဆဋ္ဌဂါတာဋ္ဌ၊ ကတိပရိသယယာတိ၊ ကတိပရိသယယာ
ဟူသည်ကား၊ ကိတ္တကာ၊ အဘယံမျှလောက်ကုန်သော၊ ဥပဒ္ဒဝါ၊ ဘေးရန်
တို့နည်းဟူမူကား၊ အမတံဒိသန္တိ၊ အမတံဒိသံဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာနံ
တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာနံသည်ကား၊ အမတန္တိ၊ အမတဟူ၍၊
တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ နန္ဒိသိတဗ္ဗတော၊ ညွှန်အပ်သောအာ ဖြင့်၊
ဒိသာစ၊ အရပ်မည်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အမ
တံဒိသန္တိ၊ အမတံဒိသံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အဘိသမ္ဘဝေတိ၊ အဘိ
သမ္ဘဝေဟူသည်ကား၊ အဘိဘဝေယျ၊ နှိပ်ငှက်ရာ၏၊ ပန္နိတိ၊ ပန္နိတိဟူ
သည်ကား၊ ပရိယန္တေ၊ အဆုံး၌။ ။

သတ္တမဂါထာယ၊ သတ္တမဂါတာဋ္ဌ၊ ကျဿဗျပ္ပတယော အသုတိ၊
ကျဿဗျပ္ပတယောအသုဟူသည်ကား၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ကိဒိသာနိ၊
အဘယံမျှလောက်ကုန်သော၊ စစနာနိ၊ စကားတို့သည်၊ အသု၊ ဖြစ်ကုန်

သနည်း၊ အဋ္ဌမဂါတာယ၊ အဋ္ဌမဂါတာသန္တံ၊ ဧကောဒိနိပကောတိ၊ ဧကောဒိနိ
ပကောဟူသည်ကား၊ ဧကဝဂ္ဂိတ္ထော၊ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသော၊ ပဏ္ဍိ
တော၊ ပညာရှိသော။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာယသ္မတာသာရိပုတ္တေန၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ တိဟိ
ဂါထာဟိ၊ သုံးဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ထောမေတွာ၊
ပြီးပွင်း၍၊ ပဉ္စဟိဂါထာဟိ၊ ငါးဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပဉ္စသတဝနံ၊ ငါးရာကုန်သော
သိဿာနံ၊ တပည့်တို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အလို့ငှါ၊ သေနာသနဂေါစရသီလငတာ
ဒိနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာ ဆွမ်းခံရာသီလကျင့်ဝတ် အစရှိသည်တို့ကို၊
ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တမတ္ထံ၊ ထို
အကြောင်းကို၊ ပကောသေတံ၊ ထင်ရှားပြအံ့သောငှါ၊ ဖိရုတ္တမာနဿာတိ
အာဒိနာ၊ ဖိရုတ္တမာနဿာ၍သို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဝိဿန္တနံ၊
အဖြေကို၊ အာရုဇ္ဈ၊ အားထုတ်အပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ ပဋ္ဌမဂါ
ထာယ၊ ပဋ္ဌမဂါထာ၏၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အညော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဇာတိအာဒိဟိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အစရှိသည်တို့
ဖြင့် ဖိရုတ္တမာနဿ၊ စက်ဆုပ်အပ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ရိတ္တာသနံသယနံ၊
ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌အိပ်ခြင်းနေခြင်းကို၊ သေဝတော၊ ငြိမ်းသော၊ သမ္မောဓိ
ကာမဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုအလိုရှိသော၊ သာရိပုတ္တဘိက္ခုနော၊ သာရိပုတ္တရာ
မည်သောရဟန်းအား၊ ယဒိဒံယံဣဒံသောဧသောဗာသုဝိဟာရော၊ အကြင်
ချမ်းသာစွာနေခြင်းသည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ယထာနုဓမ္မံယော
စအနုဓမ္မော၊ အကြင်လောကုတ္တရာတရားအားချော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို၊ တေ၊ သင်အား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဝက္ခာမိ၊ အပြား
အားဖြင့် ဟောပေအံ့၊ ယထာပဇာနံ ယထာပဇာနန္တော၊ သိသောအပိုင်း၊
စရေယျ၊ ကျင့်ရာ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒါမိ၊ ဟော၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ဒုတိယဂါတာယ၊ ဒုတိယဂါထာသန္တံ၊ ပရိယန္တစာရိတိ၊ ပရိယန္တစာရိဟူ
သည်ကား၊ သီလဒီသု၊ သီလအစရှိကုန်သော၊ စတုသုပရိယန္တသုလေ၊
ပါးသောအပိုင်းအခြားတို့၌၊ စရမာနော၊ ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ခုံသာမိ
ပါတာနန္တိ၊ ခုံသာမိပါတာနံဟူသည်ကား၊ ဝိင်္ဂလမက္ခိကာနန္တံ၊ ကြောင်
သောကိုက်တတ်သောခြင်တို့၏လည်းကောင်း၊ သေသမက္ခိကာနန္တံ၊ ဩင်း
သောယင်တို့၏လည်းကောင်း၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ သေသမက္ခိကာ၊ ဩင်းသော
ယင်တို့သည်၊ တဒတာ၊ ထိုထိုသောအရပ်မှ၊ အဓိပတိတွာ၊ ကျုပ်ကုန်သည်

၄၆၈ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

ဖြစ်၍၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ခါဒန္တိ၊ ခဲကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ထိုဖြုတ်ခြင်ယင်တို့ကို၊ အဓိပါတာတိ၊ အဓိပါတာဟူ၍၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ မနုဿဗဿာနန္တိ၊ မနုဿဗဿာနံဟူသည်ကား၊ စောရာဒိဗဿာနံ၊ ခိုးသူ အစရှိသော အတွေ့တို့၏၊ တတိယဂါထာယ၊ တတိယဂါထာ၌၊ ပရမေဓိကာနာမ၊ သူတပါးနှင့်စပ်၍ ယှဉ်သောတရားတို့မည်သည်ကား၊ သတ္တံ၊ ခုနစ်ယောက်ကုန်သော၊ သဟမေဓိကဝဇ္ဇာ၊ သီတင်းသုံးတော်မူတပါးကုန်သော၊ သဗ္ဗပိ၊ အသုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဗာဟိရကာ၊ အပြင်သောသူတို့ကို၊ ကုသလသန္တဝေတိတိ၊ ကုသလသန္တဝေတိဟူသည်ကား၊ ကုသလဓမ္မေ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ အန္တေသမာနော၊ အစဉ်အတိုင် ရှာဖွေလေ့ရှိသော၊ စတုတ္ထဂါထာယ၊ စတုတ္ထဂါထာ၌၊ အာတကံဗသောနာတိ၊ အာတကံဗသေန ဟူသည်ကား၊ ရောဂဗသေန၊ ရောဂါတွေသဖြင့်၊ သီတံအတုဏ္ဍန္တိ၊ သီတံအတုဏ္ဍံဟူသည်ကား၊ သီတဉ္စ၊ အချစ် ကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌ၊ ဏ္ဍုဉ္စ၊ အလွန်အပူ ကိုလည်းကောင်း၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တေဟိ၊ ထိုအချင်းအပူတို့ဖြင့်၊ ဗုဠော၊ တွေသည်ရှိသော်၊ ဗဟုဓာတိ၊ ဗဟုဓာဟူသည်ကား၊ သောဝုပ္ပလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာတကံ၊ ဒီဟိ၊ ရောဂါအစရှိကုန်သော၊ အနေကေဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ တေဟိအာကာရေဟိ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ဗုဠော၊ တွေသည်၊ သမာနောပိ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်လည်း၊ အနောကောတိ၊ အနောကောဟူသည်ကား၊ အတိသင်္ခါ၊ ရေိညဏဒိနံ၊ ပြုပြင်အပ်သောဝိညာဉ် အစရှိသည်တို့၏၊ အနောကာသ ဘူတော၊ တည်ရာမဟုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်၏။

ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ဝိဇီဂုန္တိ၊ တောတိအာဒိဟိ၊ ဝိဇီဂုန္တိတောဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဝိဟိဂါထာဟိ၊ သုံးဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပုဠမတ္တံ၊ မေးသောအနက်ကို၊ ဝိဿန္တေဝ္ဋာ၊ ဖြေတော်မူ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကျဿဗုပထောတိအာဒိနာ၊ ကျဿဗုပထောဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ပုဠမတ္တံ၊ မေးအပ်သောအနက်ကို၊ ဝိဿန္တေန္တော၊ ဖြေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ထေယျံနကရေယျာတိအာဒိ၊ ထေယျံနကရေယျဤသို့အစရှိသည်ကို၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဗသောတိ၊ ဗသောဟူသည်ကား၊ ဗရေယျ၊ ရှံ့ရာ၏၊ ယဒါဝိလတ္တံမနသောဝိဇညာတိ၊ ယဒါဝိလတ္တံမနသောဝိဇညာဟူသည်ကား၊ ဝိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ ယံအာဝိလတ္တံ၊ အကြင်နောက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝိဇာနေယျ၊ သိရာ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအသုံးစုံကို၊ ကဏ္ဍဿ၊ အကုသိုလ်တရား၏၊ ပက္ခာတိ၊ အပင်းအသင်းဟူ၍၊ ဝိနောဗဟေယျ၊ ပျောက်

ရာဇာဏိ၊ မူလဗ္ဗိတေသံပလိခညတိဋ္ဌေတိ။ မူလဗ္ဗိတေသံ ပလိခညတိဋ္ဌေဟူ
သညကား၊ တေသံကောသတိမာနာနံ၊ ထိုအမျက်ထွက်ခြင်းအလွန်သော
မာန်မူခြင်းတို့၏၊ အဝိဇ္ဇာဒိကံ၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိသော တရားသည်။ မူလံ၊
အမြစ်အကြောင်း၊ အရင်းတည်း။ တဗ္ဗိ၊ ထိုအဖြစ်တရားကိုလည်း။ ပလိခ
ကိစ္စာ၊ ထူးပြီ၏။ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာ၏၊ အဇ္ဈိ ဘဝန္တောအဘိသမ္ဘ
ဝေယျာတိ၊ အဇ္ဈိဘဝန္တောအဘိသမ္ဘဝေယျ ဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
ဘေဝိယာပိယံ၊ ထိုချစ်ခြင်းမုန်းခြင်းတရားကို၊ အဘိဘဝန္တော၊ နှိပ်စက်
သည်ရှိသော်၊ ဧကံသေဇနာ၊ စင်စစ်သဖြင့်သာလျှင်၊ အဘိဘဝေယျ၊ နှိပ်
စက်ရာ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုချစ်ခြင်းမုန်းခြင်းအစရှိသောတရားတို့၌၊ သိထိလံ၊
လျော့လျော့၊ နပရုက္ကမေယျ၊ လုံ့လမပြုရာ၊ ဣဝိအပံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါ
ယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ၊

ပညံပုရက္ခိဘူတိ၊ ပညံပုရက္ခိတွာဟူသည်ကား၊ ပညံ၊ ပညာကို၊ ပုဗ္ဗင်
နံ၊ ရှေ့သွားကို၊ ကလွဿ၊ ပြု၏၊ ကလျာဏပီတိတိ၊ ကလျာဏပီတိဟူသည်
ကား၊ ကလျာဏပီတိယာ၊ ကောင်းသောပီတိနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊
စတုရောသဟေထ ပရိဒေဝဓမ္မေတိ၊ စတုရောသဟေထပရိဒေဝဓမ္မဟူ
သည်ကား၊ အနန္တရဂါထာယ၊ အခြားမဲ့သောဂါထာ၌၊ ရုတ္တမာနော၊ ဆိုအပ်
သော၊ ပရိဒေဝနိယဓမ္မ၊ ပိုကြွေးအပ်သောတရားတို့ကို၊ သဟေယျ၊ သည်း
ခံရာ၏၊ ကိံ သုအဘိဿာပီတိ၊ ကိံ သုအသိဿာပိဟူသည်ကား၊ ကိံ၊ အ
တယ်ကို၊ ဘုဒ္ဓိဿာမိ၊ စားရအံ့နည်း၊ ကုဝါအသိဿန္တိ၊ ကုဝါအသိဿံ
ဟူသည်ကား၊ ကုဟိံ ဝါ အတယ်အရပ်၌လည်း၊ အသိဿာမိ၊ စားရအံ့
နည်း၊ ဒုက္ခံဝတစေတ္တက္ခန္ဓသေသန္တိ၊ ဒုက္ခံဝတစေတ္တက္ခန္ဓသေသံဟူ
သည်ကား၊ ဣမရက္ခိံ၊ ဤညဉ့်၌၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ၊ သယိ၊ အိပ်ရ၏၊ အဇ္ဈအာ
ဂမရက္ခိံ၊ ဤလာလတ္တံ့သောညည၌၊ ကတ္ထ၊ အတယ်အရပ်၌၊ သယိသံ၊
အိပ်ရအံ့နည်း၊ ဧတေတိတက္ကတိ၊ ဧတေတိတက္ကဟူသည်ကား၊ ပိဏ္ဍပါတ
နိဿိတော၊ ဆွမ်းကိုမှီကုန်သော၊ ဧတေဇ္ဇ၊ ဤနှစ်ပါးသော အကြံတို့ကို
လည်းကောင်း၊ သေနာသနနိဿိတော၊ ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာကိုမှီကုန်
သော၊ ဧတေဇ္ဇ၊ ထိုနှစ်ပါးသော အကြံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပိကပ္ပေထူးသောအကြံတို့ကို၊ အနိကေတစာ
ရိဘိအနိကေတစာရိဟူသည်ကား၊ အပလိဗောဓောရိ၊ အနှောင့်အရှက်မရှိ
သောအကျင့်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ နိတဏှစာရိ၊ တဏှာမရှိသောအကျင့်ရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ကာလေတိ၊ ကာလေဟူသည်ကား၊ ပိဏ္ဍပါတကာလေ၊ ဆွမ်းရအပ်

၄၆၂

သံတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

သောကာလ၌၊ ပိဏ္ဏပါတသင်္ချံ၊ ဆွမ်းဟူ၍ရေတွက်အပ်သော၊ အနံ့ဝါး
 ထမင်းကိုလည်းကောင်း၊ စိဝရကာလေးသင်္ကန်းရအပ်သောကာလ၌၊ စိဝ
 ရသင်္ချံ၊ သင်္ကန်းဟုရေတွက်အပ်သော၊ ဝသနံဝါ၊ အိပ်ရာနေရာကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဓမ္မေန၊ တရားနှင့်၊ သမေန၊ ချော်သဖြင့်၊ လန္ဈ၊ ရအပ်သည်ဖြစ်၍၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါပတ်တည်း၊ မတ္တံသောဇညာ
 တိ၊ မတ္တံသောဇညာ ဟူသည်ကား၊ ပဋိဂ္ဂဟဏေစ၊ ခံယူခြင်း၌လည်း
 ကောင်း၊ ပရိဘောဂေစ၊ သုံးဆောင်ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ပမာဏံ၊ အတိုင်း
 အရှည်ကို၊ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏၊ ဣဝတိ၊ ဣစဟူသည်ကား၊ သာသနေးသ
 သနာတော်၌၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဟေံ၊ ဤဣစဟူသောပုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တ
 မေဝ၊ နိပါတ်ပုဒ်မျှသာတည်း၊ တောသနတ္တန္တိ၊ တောသနတ္တံဟူသည်ကား၊
 သန္တောသတ္တံ၊ သန္တောသံဖြစ်မိသောငှါ၊ တေဒတ္တမတ္တံ၊ ထိုသန္တောသ
 အကျိုးငှါဖြစ်သောအတိုင်းအရှည်ကို၊ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောတေသုဂုတ္တောတိ၊ သောတေသု
 ဂုတ္တောဟူသည်ကား၊ သောတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တေသုပစ္စယေသု၊ ထို
 ပစ္စည်းတို့၌၊ ဂုတ္တော၊ စောင့်ရှောက်အပ်၏၊ ယတစာရိတိ၊ ယတစာရိဟူ
 သည်ကား၊ သံယတဝိဘာဓရာ၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်၍နေ၏၊ ရက္ခိတိရိ
 ယာပထော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သောဣရိယာပုဒ်ရှိသည်၊ ရက္ခိတကယဝ
 စိမနောန္တိ၊ ရောစ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သောကာယဝစိမနောန္တိရှိသည်လည်း
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယတစာရိတိ၊ ယတ
 စာရိဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောယေဝ၊ ထိုရှေးဆိုအပ်
 သောအနက်သည်ပင်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ရုဝိတောတိ၊ ရုဝိ
 တောဟူသည်ကား၊ ရောသိတော၊ ချုတ်ချယ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗာဠိတော၊
 ခိုက်တိုက်သောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဈာနာနုယုတ္တောတိ၊ ဈာနာနုယုတ္တောဟူသည်ကား၊ အနုပ္ပန္နုပ္ပါဒနေနစ
 မဖြစ်သေးသောဈာန်တရားကိုဖြစ်စေသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပန္နာသော
 နေနစ၊ ဖြစ်ပြီးသောဈာန်တရားကိုအာနိတလဲလဲဖြစ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ဈာန၊ ဈာန်တရား၌၊ အနုယုတ္တော၊ အာနိတလဲလဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပေက္ခ
 မာရုတ္တသမာဟိတတ္တောတိ၊ ဥပေက္ခမာရုတ္တသမာဟိတတ္တော ဟူသည်
 ကား၊ စတုတ္ထဇ္ဈာနုပေက္ခံ၊ စတုတ္ထဈာန်တည်းဟူသောဥပေက္ခာကို၊ ဥပ္ပါ
 ဒေက္ခာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ သမာဟိတမိတ္တော၊ တည်ကြည်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်

ဖြစ်၍၊ တက္ကသယံ၊ ကုက္ကုတ္တိယုပန္နိန္ဒေတိ၊ တက္ကသယံ၊ ကုက္ကုတ္တိယုပန္နိန္ဒေ
ဟူသည်ကား၊ ကာမဝိတက္ကဒိဝိတက္ကန္တု၊ ကာမဝိတက်အစရှိသောအကြံ
အစီအစဉ်လည်းကောင်း၊ ကာမသညာဒိကဝိတက္ကဿ၊ ကာမရုဏ်ကိုမှတ်
ခြင်းအစရှိသောအကြံအစီ၏၊ အာသယဉ္စ၊ အလိုဆန္ဒကိုလည်းကောင်း၊
ဟတ္ထကုက္ကုတ္တဒိ၊ လက်ဆော့ခြင်းအစရှိသော၊ ကုက္ကုတ္တိယဉ္စ၊ ကုက္ကုတ္တိကို
လည်းကောင်း၊ ဥပန္နိန္ဒေယျ၊ ဖြတ်ရာ၏၊ ရုဒိတောဝစိဘိသတိမာဘိနန္ဒေတိ
ရုဒိတောဝစိဘိသတိမာဘိနန္ဒေဟူသည်ကား၊ ဥပဇ္ဈာယာဒိပမိ၊ ဥပဇ္ဈာယံ
အစရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝါစာဟိ၊ စကားတို့ဖြင့်၊ စောဒိတော၊ စောဒ
နာအပ်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သတိမာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တံစောဒနံ၊ ထိုစောဒနာခြင်းကို၊ အတိနန္ဒေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏
ဝါစံပမုဉ္ဇေကုသလန္တိ၊ ဝါစံပမုဉ္ဇေကုသလံဟူသည်ကား၊ ဥာဏသမုဉ္ဇိတံ
ဥာဏသည်ကောင်းစွာဖြစ်စေအပ်သော၊ ဝါစံ၊ စကားကို၊ ပမုဉ္ဇေယျ၊ လွှတ်
ရာ၏၊ နာတိဝေလန္တိ၊ နာတိဝေလံဟူသည်ကား၊ အတိဝေလံ၊ ကာလအပိုင်း
အခြားကိုလွန်သော၊ ဝါစံပန၊ စကားကိုကား၊ ပမုဉ္ဇေယျ၊ လွှတ်ရာ၏၊ ကာလ
ဝေလဉ္စ၊ ကာလအပိုင်းအခြားကိုလည်းကောင်း၊ ဘိလဝေလဉ္စ၊ ဘိလအ
ပိုင်းအခြားကိုလည်းကောင်း၊ အတိတ္တန္တိ၊ လွန်သောစိတ်ထားကို၊ နပမုဉ္ဇေ
ယျ၊ မလွှတ်ရာ၊ ဇနဝါဒဓမ္မာယာတိ၊ ဇနဝါဒဓမ္မာယဟူသည်ကား၊ ဇာတိဝါဒ
ပရိဝါရကထာယ၊ အမျိုးဇာတိကိုဆိုသောစကားအခြံအရံကို ဆိုသောစ
ကားဖြင့်၊ နစေတယေယျာတိ၊ နစေတယေယျဟူသည်ကား၊ စေတနံ၊ စေတ
နာကို၊ နဥပ္ပါဒေယျ၊ မဖြစ်စေရာ၊ အထာပရန္တိ၊ အထာပရံဟူသည်ကား၊
ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အထဣတောပရန္တိ၊ ဤမှနောက်၌လည်း၊ ပဉ္စရဇာနိတိ၊
ပဉ္စရဇာနိဟူသည်ကား၊ ရူပရာဂါဒိနိ၊ ရူပရာဂအစရှိကုန်သော၊ ငဉ္ဇရဇာနိ
တိ၊ ပါးသောမြူတရားတို့ကို၊ ယေသံသတိမာဝိနယာယသိက္ခတိ၊ ယေသံ
သတိမာဝိနယာယသိက္ခဟူသည်ကား၊ ယေသံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊
ဥပဋ္ဌိတသတိ၊ ထင်သောသတိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိနယနတ္ထံ၊ ဆုံးမအံ့သော၊
ဌာ၊ တိသေသာသံ၊ ပါးကုန်သော၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာတို့ကို၊ သိက္ခေယျ၊ သင်ရာ၏
ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သိက္ခတော၊ ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဗ္ဗေသု၊ အ
လုံးစုံကုန်သော၊ ရူပေသု၊ ရူပါရုံတို့၌လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗေသု၊ ဗောဓဗ္ဗာ
ရုံတို့၌လည်းကောင်း၊ ရာဂံ၊ တပ်ခြင်းရာကို၊ သဟေထံ၊ သည်းခံနိုင်ရာ၏၊
အညော၊ အာရုံငါးပါးမှတစ်ပါးသောတရားတို့ကို၊ နသဟေထံ၊ သည်းမခံ
ကုန်ရာ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အညော၊ အနည်တည်း၊ တတော၊ ထို

၄၆၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

နောင်မှ၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တေသံ၊ ထိုအခံ၊ ငါးပါးတို့ကို၊
 ဝိနယာယ၊ ဆုံးမခြင်းငှါ၊ လိက္ခန္ဓော၊ ကျင့်သည်ရှိသော်၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်
 သဖြင့်၊ ဧတေသုခဓမ္မသုတိဂါထာ၊ ဧတေသုခဓမ္မသု ဟူသောဂါထာကို၊
 ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဧတေသုတိ၊ ဧတေသုဟူသည်
 ကား၊ ရူပါဒီသု၊ ရူပါရုံအစရှိသောတရားတို့၌၊ ကလေနသောသမ္ပပရိဝိမံသမာ
 နောတိ၊ ကာလေနသောသမ္ပပရိဝိမံသမာနောဟူသည်ကား၊
 သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဝိတ္တေ၊ ဖိတ်သည်၊ ဥဒ္ဓတေ၊ ဖျံလွင့်သည်ရှိ
 သော်၊ သမာဓိဿ၊ သမာဓိ၏၊ ကာလော၊ ကာလတည်း၊ ဣတိ၊ အဲဒီနာနယ
 န၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ယံ၊ ယံယောအယံ၊ ကာလော၊ အကြင်ကာလ
 ကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧတေန၊ ကာလေန၊ ထိုအခါ၌၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ သင်္ခ
 တဓမ္မံ၊ သင်္ခတတရားကို၊ အနိစ္စာဒိနာနယေန၊ အနိစ္စအစရှိသောနည်းဖြင့်၊
 ပရိဝိမံသမာနော၊ အဘန်တလဲလဲစုံစမ်းဆင်ခြင်သည်ဖြစ်၍၊ ဧကော၊ ဧတူ
 တောဝိဟနော၊ မံသောတိ၊ ဧကော၊ ဧတူတောဝိဟနောတမံသောဟူသည်
 ကား၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကေဝုစိတ္တော၊ တည်ကြည်သော
 ဖိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ မောဟာဒိတမံ၊ မောဟ အစရှိသော
 အဓိကံတိုက်ကို၊ ဝိဟနယျ၊ ပပတ်ပျောက်ရ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအနိစ္စအစရှိသည်
 ကိုစုံစမ်းခြင်း၌၊ သံသယော၊ ယုံမှားခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သေသံ၊ အကြွင်း
 သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ပါကဋ္ဌမေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာတည်း၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အရဟတ္တနိက္ခုဋ္ဌေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို
 အဆုံးထားတော်မူသဖြင့်၊ ဧသေနံ၊ ဧသေနာတော်ကို၊ နိဗ္ဗု၊ ပဿိ၊ ပြီးဆုံးစေ
 ၏၊ ဧသေနာပရိယောသာ၊ န၊ ဧသေနာတော်၏အဆုံး၌၊ ပဉ္စသတ၊ ငါးရာ
 ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊
 ရောက်ကုန်၏၊ တိံသကောဋီသင်္ချာနဉ္စ၊ ကုဋေသုံးဆယ်အရေအတွက်ရှိ
 သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝနန္ဒဿာနံ၊ နတ်လူတို့အား၊ ဓမ္မာဘိသမ
 ယော၊ တရားကိုရသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
 သိအပ်၏။ ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာ အမည်ရှိသော၊
 ခုဒ္ဒကအဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယအဋ္ဌကထာမည်သော၊ သုတ္တနိပါတ်အ
 ဋ္ဌကထာယံ၊ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ သာရိပုတ္တသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ သာရိပုတ္တ
 သုတ်၏အတွင်း၌၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ပရမတ္ထဇောတိကာ
 ယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာမည်သော၊ သုတ္တနိပါတ်ဝဏ္ဏနာယ၊ သုတ္တနိပါတ်အ
 တွင်း၌၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ အဋ္ဌကဝဂ္ဂေါတိ၊ အဋ္ဌကဝဂ်ဟူ၍၊ ဝုတ္တာ

လေးချက်ရှိပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊နိဗ္ဗိတော၊နိဗ္ဗိတော
ဝေ၊အပြီးသို့ရောက်သည်သာလျှင်တည်း။ ။

၅-ပါရာယနဝဂ်-၁-ဝတ္ထုကထာ၊

☞

ကောသလသန်ပုရာရမ္မာဘိအာဒိကာ၊ ကောသလသန်ပုရာရမ္မာဤသို့အ
စရှိသောစကားသည်၊ ပါရာယနဝဂ္ဂဿ၊ပါရာယနဝဂ်၏၊ ဝတ္ထုကထာ၊
အကြောင်းကို ဆိုသောစကားတည်း။ တာသံ၊ ထိုဝတ္ထုကထာ တို့၏၊
ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ အတိတေ၊ရှေး
လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ ဗာရာဏသီဝါသီ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌နေသော၊
ဧကော၊တယောက်သော၊ရုက္ခဝနီ၊သစ်လက်သမားသည်၊သကေအာ
စရိယေ၊ မိမိကိုယ်တိုင်ဆရာအဖြစ်၌၊ အဒုတိယော၊ ဒုတိယောက်မြောက်
သောသူမရှိ၊ တဿ၊ ထိုသစ်လက်သမားအား၊ သောဠသ သိဿ၊
တကျိပ်ခြောက်ယောက် သောဘပည့်တို့သည်၊သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ဧကမေ
ကဿ၊ တယောက် တယောက်အား၊ သဟဿ အန္တိဝါ သိကာ၊တ
ထောင်သောအတွင်း နေတပည့်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ဧဝံ၊ ဤသို့၊
သတ္တရဿ ဓိကသောဠသ သဟဿ၊ တကျိပ်ခုနစ် ယောက်အလွန်
ရှိသည်ဖြစ်၍ တသောင်းခြောက်ထောင်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်
သော၊တေအာစရိယန္တေဝါသိကာ၊ ထိုဆရာတပည့်တရုတို့သည်၊ဗာရာ
ဏသီ၊ဗာရာဏသီပြည်ကို၊ ဥပနိဿာယ၊အစွဲပြု၍၊ ဇိဝိကံ၊ အသက်ကို၊
ကပ္ပေတွာ၊ပြုကုန်၍၊ပဗ္ဗတသဒိပံ၊တောင်ခြေရင်းသို့၊ဂန္တွာ၊သွား၍၊ရုက္ခေ၊
သစ်ပင်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊တက္ကဝ၊ ထိုတောင်ခြေရင်း၌ပင်လျှင်၊
နာနာပါသာဒဝိကတိယော၊ အသီးသီးသော ပြာသာဒ်အထူးတို့ကို၊ နိဇ္ဇ
ပေက္ခာ၊ပြီးဆုံးစေ၍၊ကုလ္လံ၊ဘောင်ကို၊ဗန္ဓိတွာ၊ဖွဲ့၍၊ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ဖြင့်၊
ဗာရာဏသီ၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့၊အာနေတွာ၊ဆောင်၍၊ ရာဇာမင်းကြီး
သည်၊အတ္ထိကာ၊အလိုရှိသည်၊သစေဟောတိ၊အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ရညော၊
မင်းအား၊ဧကဘူမိကံ၊ တုံတဆင့်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဗွိဘူမိကံ၊ထိုနှစ်
ဆင့်ရှိ ပသည်လည်းဖြစ်သော၊တိဘူမိကံ၊ထိုသုံးဆင့်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော
စတုဘူမိကံ၊ထိုလေးဆင့်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပဉ္စဘူမိကံ၊ထိုငါးဆင့်
ရှိ သည်လည်းဖြစ်သော၊ဆဘူမိကံ၊ထိုခြောက်ဆင့်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော
သတ္တဘူမိကံ၊ထိုခုနစ်ဆင့်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝါသာဒံ၊ပြာသာဒ်ကို၊

၄၆၆ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဝျ-တတိယတွဲ။

ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်၍၊ ဒေန္တိ၊ ပေ ကုန်၏၊ နောဝေဒန္တိ၊ အကယ်၍မပေ ကုန်
အံ၊ အညောသမ္ဘိ၊ တပါးသောသူတို့အားလည်း၊ ဝိက္ခိဏိတွာ၊ ရောင်းချ၍၊
ပုတ္တဒါရေ၊ သားမယားတို့ကို၊ ပေါသေန္တိ၊ ကျွေးမွေးကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ
၌၊ နေသံ၊ ထိုလက်သမားတို့တွင်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ အာစရိယော၊
ဆရာသည်၊ ဝဇ္ဇကီကဓမ္မန၊ လက်သမားအမှုဖြင့်၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်
မွေးအံ့သောငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ရာ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ရာဇကုလေ မင် မျိုး
၌၊ ဧတံကမ္ဘံ၊ ထိုလက်သမား၏အမှုသည်၊ ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝိန္နတ္တတွာ၊ ကြံ၍၊ အန္တဝါသိကော၊ တပည့်တို့ကို၊ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်ဆို၏၊
ကိံ၊ အာမန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ခေါ်ဆိုသနည်း၊ ဘောတာတာ၊ အိုတပည့်တို့
တု၊ မှ၊ သင်တို့သည်၊ ဥဒုဗ္ဗရာဇယော၊ ရေသဖန်းပင်အစရှိကုန်သော၊ အပ္ပ
သာရရုက္ခေ၊ အနှစ်မရှိသောသစ်ပင်တို့ကို၊ အာနေတ၊ ဆောင်ခဲ့ချေကုန်၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်ဆို၏၊ တေ၊ ထိုတပည့်တို့သည်၊ သာဓုတိ၊
ကောင်း၏ဟု၊ ပဋိသုဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ အာနေသံ၊ ဆောင်ယူကြကုန်၏၊
သော၊ ထိုလက်သမားဆရာကြီးသည်၊ တေဟိကဓမ္မဟိ၊ ထိုသစ်သားတို့ဖြင့်
သကုဏံ၊ ငှက်ရုပ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တဿ၊ ထိုငှက်ရုပ်၏၊ အန္တန္တရံ၊ ဝင်း
တွင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်လေ၍၊ ယန္တံ၊ ယန္တရားစက်ကို၊ ပူရေတိ၊ ပြည့်စေ
၏၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ သကုဏော၊ သစ်သားရုပ်ငှက်သည်၊ သုပဏ္ဏရာဇာဝိ
ယ၊ ဂဇ္ဇုန်ငှက်မင်းကဲ့သို့၊ အကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ လဗ္ဘိတွာ၊ ခံလွှား၍၊
ဝနဿ၊ တော၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ စရိတွာ၊ မျှသွားလေ၍၊ အန္တဝါသိကော
နံ၊ တပည့်တို့၏၊ ပုရတော၊ ရှေ့မှ၊ ဩရုဟိ၊ သက်လေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
အာစရိယော၊ ဆရာသည်၊ သိသေ၊ တပည့်တို့ကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အာ
ဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ တာတာ၊ အိုတပည့်တို့၊ ဤဒိသာ၊ ဤသို့သဘော
ရှိကုန်သော၊ ကဋ္ဌဝါဟနာနိ၊ သစ်သားဖြင့် ပြီးသော ငှက်ယာဉ်တို့ကို၊
ကတွာ၊ ပြုလုပ်၍၊ သကလဓမ္မဒီပေ၊ အလုံးစုံသောဓမ္မဒီပံ၊ ကျွန်း၌၊ ရန္တံ၊ မင်း
အဖြစ်ကို၊ ဂဟေတံ၊ ယူအံ့သောငှါ၊ သက္ကာတံ၊ တတ်နိုင်ကောင်း၏၊ တာ
တာ၊ အမောင်တို့၊ တုမှေဝိ၊ သင်တို့သည်လည်း၊ တောနိ၊ ထိုငှက်ရုပ်တို့ကို
ကရောထ၊ ပြုကုန်လော၊ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ မယံ၊ ငါတို့
သည်၊ ဇိဝိဿာမ၊ အသက်မွေးကုန်အံ့၊ ဝဇ္ဇကီသိဓမ္မန၊ လက်သမားအတတ်
ဖြင့်၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်မွေးခြင်းသည်၊ ဒုက္ကံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
ဆို၏၊ တေ၊ ထိုတပည့်တို့သည်၊ တဿ၊ ထိုဆရာဆိုတိုင်း၊ ကတွာ၊ ပြုကုန်
၍၊ အာစရိယဿ၊ ဆရာလက်သမားအား၊ ပဋိဝေဒသံ၊ တစာန်ကြားကုန်

၏တောတာ၊ ထိုအခါ၌နေ၊ထိုတပည့်တို့ကို၊အာစရိယော၊ ဆရာသည်၊
 အာဟ၊ဆို၏၊ကံ အာဟ၊ အတယ်သို့ဆိုသနည်း၊ တာတာ၊ဆိုအမောင်
 တို့၊တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ကတမံ၊အတယ်မည်သော၊ရန္တံ၊ပြည်ကို၊ မယံ၊ငါတို့
 သည်၊ဂဏ္ဍိ သာမာတိ၊ ယူကုန်အံ့နည်းဟု၊အာဟ၊ဆို၏၊ အာစရိယ၊ဆို
 ဆရာ၊မယံ၊ငါတို့သည်၊ဗာရာဏသီရန္တံ၊ဗာရာဏသီပြည်ကို၊ဂဏ္ဍာမာတိ
 ယူကုန်အံ့ဟု၊ဝတ္ထု၊ဆိုသည်ရှိသော်၊တာတာ၊အမောင်တို့၊အလံ၊မသင့်၊
 တံ၊ဤစကားကို၊မရုဏ္ဏ၊မနှစ်သက်ကြသင့်၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊မယံ၊ငါတို့
 သည်၊တံ၊ထိုဗါရာဏသီပြည်ကို၊ဂဟတုာဗိ၊ယူသည်ရှိသော်ကား၊ဝဇုကီ
 ရာဇာ၊လက်သမားမင်း၊ဝဇုကီယုဝရာဇာ၊လက်သမားအိမ်ရှေ့မင်း၊ဣတိ၊
 ဤသို့၊ဝဇုကီဝါဒါ၊လက်သမားဟူ သောစကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ နမုဗ္ဗိသာမ၊
 မလွတ်ကုန်လတ္တံ့၊ဓမ္မုဒိပေါ၊ဓမ္မုဒိပ်ကျွန်းသည်၊မဟန္တော၊အလွန်ကျယ်
 ဝန်း၏၊အညတ္ထ၊တပါးသောအရပ်သို့၊ဂစ္ဆမာတိ၊ငါတို့သွားကြကုန်အံ့ဟု၊
 မန္တော၊ ဘိုင်ပင်ပြောဆိုပြီး၍၊တတော၊ထိုနောင်မှ၊သဝုတ္တဒါရာ၊သားမ
 ယားတို့နှင့်တကွ၊ ကဗ္ဗဝါဟနာနိ၊ သစ်သားဌက်ယာဉ်တို့သို့၊ အဘိ
 ရဟာပေတွာ၊ တက်စီးစေ၍၊သဇ္ဇာဝုခ၊စီရင်အပ်သော လက်နက်ရှိကုန်
 သည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊ဟိမဝန္တာတိရခါ၊ ဟိမဝန္တာတောသို့ရှေးရှုကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ဂစ္ဆာ၊သွား၍၊ဟိမဝတိ၊ဟိမဝန္တာတော၌၊ အညတရံ၊တပါး
 သော၊နဂရံ၊မြို့သို့၊ပဝိသိတွာ၊ဝင်ကုန်၍၊ရညာ၊မင်း၏၊ နိဝေသနေယဝ၊
 နန်းအိမ်၌သာလျှင်၊ ပုစ္ဆုဉ်းသု၊ရှေးရှုတည်ကုန်၏၊တေ၊ ထိုလက်သမားတို့
 သည်၊ တတ္ထ၊ထိုမြို့၌၊ ရန္တံ၊မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ဂဟတုာ၊ယူ၍၊ အာစရိယံ၊
 ဆရာကို၊ရန္တံ၊မင်းအဖြစ်၌၊အဘိသိဗ္ဗိံ၊သု၊ အဘိသိက်သွန်းကုန်၏၊သော
 ရာဇာ၊ထိုမင်းသည်၊ ကဗ္ဗဝါဟနော၊ကဗ္ဗဝါဟနအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊
 မင်းသည်၊ပါကဇော၊ထင်ရှားသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ တံဟိနဂရံ၊ထိုမြို့
 ကိုသာလျှင်၊ တေဟိ၊ထိုသူတို့သည်၊ ဂဟိတတ္ထာ၊ သိမ်းဆည်းအပ်ကုန်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကဗ္ဗဝါဟနနဂရံတွဝ၊ ကဗ္ဗဝါဟန မြို့ဟူ၍သာ
 လျှင်၊နာမံ၊အမည်ကို၊လဘိ၊ရလေ၏၊ သကလံ၊အသုံးစုံသော၊ရဋ္ဌဗ္ဗိ၊တိုင်း
 နိုင်ငံကိုလည်း၊တထာ၊ထို အတူ၊ကဗ္ဗဝါဟနရဋ္ဌံတွဝ၊ကဗ္ဗဝါဟနတိုင်း
 ဟူ၍သာလျှင်၊နာမံ၊အမည်ကို၊လဘိ၊ရလေ၏၊ကဗ္ဗဝါဟနော၊ ကဗ္ဗဝါဟန
 အမည်ရှိသော၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊ဓမ္မိကော၊တရားကိုစောင့်သည်၊အဟော
 သိ၊ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထို အတူ၊ယုဝရာဇာ၊ အိမ်ရှေ့မင်းသည်၊ ဓမ္မိကော၊
 တရားနှင့်လျော်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အမတ္တဗ္ဗာနေသုစ၊အမတ်တို့၏အရာ

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

တို့၌လည်း။ သောဠသသဟဿာ၊ တသောင်းခြောက်တောင်သောလက်
သမားတို့ကို၊ ဌဝိတာ၊ ထားအပ်ကုန်၏။ တံရေဋ္ဌံ၊ ထိုတိုင်းကို၊ ရေညာ၊ ကဋ္ဌဝါ
ဟနမင်းသည်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သင်္ဂဟဝတ္ထု၊ ပဟိ၊ သင်္ဂဟဝတ္ထု၊
တို့ဖြင့်၊ သင်္ဂဟမာနံ၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊
ဇုဒ္ဓစ္စ၊ ပြည့်စုံသည်လည်း။ ဖိတဉ္စ၊ ဝပြောသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
နရုပဒ္ဓဝဉ္စ၊ တေးမရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နဂရာစ၊ ပြည်သူတို့သည်
လည်းကောင်း၊ ဇနပဒါစ၊ ဇနပုဒ်သားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ရာဇာနဉ္စ၊
ကဋ္ဌဝါဟနမင်းကိုလည်းကောင်း၊ ရာဇပရိသဉ္စ၊ မင်း၏ပရိသတ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ နော၊ ငါတို့အား၊ ဘဒ္ဒကော၊ ကောင်းသော၊
ရာဇာ၊ မင်းကို၊ သဒ္ဓေါ၊ ရအပ်၏။ ဘဒ္ဓိကာ၊ ကောင်းကုန်သော၊ ရာဇပရိသဉ္စ၊
မင်း၏ပရိသတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ လဒ္ဓေါ၊ ရပေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊
ဆို၍၊ မမာယိံ၊ သု၊ မြတ်နိုးကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊
မန္တိမဒေသတော၊ မန္တိမတိုင်းမှ၊ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်၊ ဘဏ္ဍံ၊
ရောင်းအပ်သောတဏှာကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ကဋ္ဌဝါဟနနဂရံ၊ ကဋ္ဌဝါဟ
နမြို့သို့၊ အဂဓံ၊ သွားကုန်၏။ ပဏ္ဏာကာရဉ္စ၊ လက်ဆောင်ကိုလည်း၊
ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ရာဇာနံ၊ မင်းသို့၊ ပေသိံ၊ သက်သကုန်၏။ ရာဇာ၊ ကဋ္ဌ
ဝါဟနမင်းသည်၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ကုတော၊ အတယ်အရပ်မှ၊ အာဂ
တတ္ထ၊ လာကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဒေဝ၊ အ
ရှင်မင်းကြီး၊ ဗာရာဏသိတော၊ ဗာရာဏသိပြည်မှ၊ အာဂတော၊ လာခဲ့ကုန်
၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ သောရာဇာ၊ ထိုမင်းသည်၊
တတ္ထ၊ ထိုဗာရာဏသိပြည်၌၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ပဝတ္ထိံ၊ ဖြစ်ကြောင်းကို၊
ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍၊ တုဌာကံ၊ သင်တို့၏၊ ရေညာ၊ မင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ မမေ၊ ငါ
၏၊ မိတ္တဘာဝံ၊ အဆွေခင်ပွန်း၏အဖြစ်ကို၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ကရေထ၊
ပြုကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တေ၊ ထိုကုန်သည်တို့သည်၊ သရူ
တိ၊ ကောင်းပါပြီဟူ၍၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္နိံ၊ သု၊ ဝန်ခံကြကုန်၏။ သောရာဇာ၊ ထိုမင်း
သည်၊ တေသံ၊ ထိုကုန်သည်တို့အား၊ ပရိဗ္ဗယံ၊ မျိုးရိက္ခာကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊
ဂနကာလေ၊ သွားအံ့သောအခါသည်၊ သမ္ပုဋ္ဌေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊
ပုန၊ တဘန်၊ အာဒရေန၊ ရှိသေသဖြင့်၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ လွတ်လိုက်
၏။ တေ၊ ထိုကုန်သည်တို့သည်၊ ဗာရာဏသိံ၊ ဗာရာဏသိမြို့သို့၊ ဂန္တွာ၊
သွားလေ၍၊ တဿရေညာ၊ ထိုမင်းအား၊ အာရောစေသံ၊ ကြားကုန်၏။ ရာ
ဇာ၊ ဗာရာဏသိမင်းသည်၊ ကဋ္ဌဝါဟနရဋ္ဌာ၊ ကဋ္ဌဝါဟနတိုင်းမှ၊ အာဂ

တာနံ၊ လာကုန်သော။ ဝါဏိဇကောနံ၊ ကုန်သည်တို့အား။ အဇ္ဈတဂ္ဂေ၊ ဤနေ့ကိုအစပြု၍၊ သုကံ၊ အခွန်ကို၊ မုဗ္ဗာမိ၊ ငါလွှတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သောရာဇာ၊ ထိုဗာရာဏသီမင်းသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ ကဋ္ဌဝါဟနော၊ ကဋ္ဌဝါဟနမင်းသည်၊ မိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘေရိ၊ စည်ကြီးကို၊ စရာပေသိ၊ ထုည့်လည်စေ၏၊ နွေဝိ၊ နှစ်ယောက်သောမင်းတို့သည်၊ ကား၊ အဓိဋ္ဌမိတ္တော၊ မမြင်ဘူးကြဘဲလျက် အဆွေခင်ပွန်း ဖွဲ့ကုန်သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကဋ္ဌဝါဟနော၊ ကဋ္ဌဝါဟနမင်းသည်လည်း၊ သကနဝရေ၊ မိမိမြို့၌၊ ဘေရိ၊ စည်ကြီးကို၊ စရာပေသိ၊ ထုည့်လည်စေ၏၊ အဇ္ဈတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍၊ ဗာရာဏသီတော၊ ဗာရာဏသီပြည်မှ၊ အာဇတာနံ၊ လာကုန်သော၊ ဝါဏိဇကောနံ၊ ကုန်သည်တို့အား၊ သုကံ၊ အခွန်တော်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မုဗ္ဗာမိ၊ လွှတ်၏၊ ပရိဗ္ဗယောစ၊ မျိုးရိက္ခာတို့ကိုလည်း၊ နေသံ၊ ထိုကုန်သည်တို့အား၊ ဗါတဗ္ဗော၊ လေးအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘေရိ၊ စည်ကြီးကို၊ စရာပေသိ၊ ထုည့်လည်စေ၏၊ တတော၊ ထိုနေောင်၌၊ ဗာရာဏသီရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ ကဋ္ဌဝါဟနဿ၊ ကဋ္ဌဝါဟနမင်းအား၊ တတ္ထိ၊ နေပဒေ၊ ထိုနေပုဒ်၌၊ ဧဋ္ဌဝါ၊ မြင်းခြင်း၌လည်းကောင်း၊ သေတုံဝါ၊ ကြားခြင်း၌လည်းကောင်း၊ အရဟဏ္ဏံ၊ ထိုက်သောသဘောရှိသော၊ ကိဉ္စိ၊ ဟုတ်တရသော၊ အတ္ထရိယံ၊ အံ့ဘွယ်သရဲသည်၊ သေစဉ်ပုဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့အမှတ်၊ ငါတို့ကိုလည်း၊ ဒက္ခာပေတုစ၊ ကြည့်လည်းကြည့်ရှုစေတည်း၊ သာဝေတုစ၊ ကြားလည်းကြားစေတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လေခံ၊ ကမ္မည်းစာရင်းကို၊ ပေသေသိ၊ ပြို၏၊ သောဝိ၊ ထိုကဋ္ဌဝါဟနမင်းသည်လည်း၊ တထေဝ၊ ထိုဗာရာဏသီမင်းအတူသာလျှင်၊ ပဋိလေခံ၊ ကမ္မည်းတုံပြန်ကို၊ ပေသေသိ၊ စေလိုက်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တေသံ၊ ထိုမင်းနှစ်ယောက်တို့၏ကတိကံ၊ ကတိကဝတ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝသန္တာနံ၊ နေကြကုန်စဉ်၊ ကဒါမိ၊ တရံသောကာလန္တံ၊ ကဋ္ဌဝါဟနဿ၊ ကဋ္ဌဝါဟနမင်းအား၊ အတိမဟန္တော၊ လွန်စွာအဘိုးထိုက်ကုန်သော၊ အဗ္ဗန္တသုရမာ၊ စင်စစ်သိမ်မွေ့ကုန်သော၊ ကမ္မဿ၊ ကမ္မဿပုဆိုးတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိံသု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝဇ္ဈန္တနု၊ အဆင်းဖြင့်၊ ဗာလသုရိယသဒိဿ၊ အမိက်တိုက်ကိုပျောက်တတ်သောနေမင်း၏ရောင်ခြည်နှင့် တူကုန်၏၊ တေ၊ ထိုကမ္မဿတို့ကို၊ ဒိလ္လာ၊ မြင်၍၊ သဟာယဿ၊ အဆွေဖြစ်သောဗာရာဏသီမင်းအား၊ ပေသေသောဝိတိ၊ ပို့ဆက်အံ့ဟု၊ ဒန္တကဝရေ၊ ဆင်စွယ်သမီးတို့ကို၊ အဋ္ဌဗန္တကုလ္လကေ၊ ရှစ်သုံးသောဆင်စွယ်ကြွပ်တို့ကို၊ ကါရာပေတွါ၊ ပြုစေ၍၊ သောသုကာရုဗ္ဗန္တကေသု၊ ထိုဆင်

၄၇၀ သံဃာနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-တတိယတွဲ

စွယ်ကြွပ်တို့၌၊ တေကမ္မလာ၊ ထိုကမ္မလာတို့ကို၊ ပက္ခိတွာ၊ ထည့်၍၊ လာခါ
စရိယေး၊ ချိပ်သမာတို့ကို၊ ဗဟိ၊ အပဉ္စ၊ လာခါ၊ ချိပ်တို့ကို၊ ဂေါဠကသဒိသေ၊
ခွဲလုံးနှစ်ခုသည်တို့ကို၊ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ အဗ္ဗဝိ၊ ရှစ်လုံ လည်းဖြစ်
ကုန်သော၊ လာခါဂုဠကေ၊ ချိပ်လုံးတို့ကို၊ သမုဇ္ဈေ၊ တံတင်းသေတ္တာ၌၊ ပက္ခိ
ဝိတွာ၊ ထည့်၍၊ ဝတ္ထေန၊ ပုဆိုးဖြင့်၊ ဝေဠုတွာ၊ ရစ်၍၊ ရာဇမုဒ္ဒိကာယ၊ မင်း
တံဆိပ်ဖြင့်၊ လဉ္စိတွာ၊ ထိုး၍၊ ဗာရာဏသီရဉ္ဇော၊ ဗာရာဏသီမင်းအား၊ နေ
သာယာ၊ ဆောင်ကုန်ဟု၊ အမဇ္ဈေ၊ အမတ်တို့ကို၊ ပေသေသိ၊ ပို့စေ၏၊ လေခဉ္စ၊
ကမ္မည်းစာရင်းကိုလည်း၊ အဒါသိ၊ ပေးလိုက်၏၊ အယံ ပဏ္ဍိတာကာရော၊ ဤ
လက်ဆောင်ကို၊ နဂရမဇ္ဈေ၊ မြို့၏အလယ်၌၊ အမစ္စပရိဝုတေန၊ အမတ်အ
ပေါင်းခြံရံသဖြင့်၊ ပေက္ခိတဗ္ဗော၊ ကြည့်ရှုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လေခံ၊ သ
ဝဏ်စာကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ တေ၊ ထိုစေအပ်သောအမတ်တို့သည်၊ ဂစ္ဆာ၊
သွား၍၊ ဗာရာဏသီရဉ္ဇော၊ ဗာရာဏသီမင်းအား၊ လေခံ၊ သဝဏ်စာကို၊
ဝါစေတွာ၊ ဘတ်စေ၍၊ အမဇ္ဈေ၊ အမတ်တို့ကို၊ သန္နိပါတေတွာ၊ စည်းဝေး
စေ၍၊ နဂရမဇ္ဈေ၊ မြို့၏အလယ်ဖြစ်သော၊ ရာဇဂံဏေ၊ မင်းရင်ပြင်၌၊ လဉ္စနံ၊
တံဆိပ်အမှတ်ကို၊ ဘိန္ဒိတွာ၊ ပျက်ဆီး၍၊ ပလိဝေဠုနေ၊ ရစ်ပက်သောကြိုး
တို့ကို၊ အပနေတွာ၊ ပယ်၍၊ သမုဂ္ဂံ၊ တံတင်းသေတ္တာကို၊ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍၊
အဋ္ဌလာခါဂုဠကေ၊ ရှစ်လုံးသောချိပ်လုံးတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရသည်ရှိသော်၊
မမ၊ ငါ၏၊ သဟာယော၊ အဆွေဖြစ်သောမင်းသည်၊ လာခါဂေါဠကေဟိ၊
ချိပ်လုံးတို့ဖြင့်၊ ကိဠနဗာလကံဝိယ၊ ကစားသောသူငယ်မိက်ကဲ့သို့၊ မယံ၊
ငါအား၊ လာခါဂုဠကေ ချိပ်လုံးတို့ကို၊ ပေသေသိတိ၊ ပို့ဆက်လာ၏ဟု၊ ကေဝိ^၁
နှလုံးမသာသည်ဟုတွာ ဖြစ်၍၊ ဧကံ၊ တလုံးသော၊ လာခါဂုဠကံ၊ ချိပ်လုံးကို၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ နိယိန္နာသနေ၊ ထိုင်၍နေရာ၌၊ ပဟရိ၊ ရိုက်ခွဲ၏၊ တာဝဒေဝ
ထိုခဏ၌သာလျှင်၊ လာခါ၊ ချိပ်လုံးသည်၊ ပရိပတိ၊ ကျလေ၏၊ ဒန္တကရဏ္ဏ
ကော၊ ဆင်စွယ်ကြွပ်သည်၊ ဝိဝရံ၊ ဟင်းလင်းကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ဧဒာဂေါ၊
နှစ်တို့သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုဗာရာဏသီမင်းသည်၊ အန္တန္တ
ရေ၊ ဆင်စွယ်ကြွပ်၏အတွင်း၌၊ ကမ္မလံ၊ ကမ္မလာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရ၍၊ ဣတ
ဒေဝိ၊ ဤမှတပါးသော ကြွပ်တို့ကိုလည်း၊ ဝိဝရိ၊ ဖွင့်၍၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံ
သောကြွပ်တို့၌၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူသာလျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်လေ၏၊
ဧကမေကော၊ တထည့်တထည့်သော၊ ကမ္မလော၊ ကမ္မလာသည်၊ ဒိဃ
သော၊ အလျားအားဖြင့်၊ သောဠသဟတ္ထော၊ တဆဲ့ခြောက်တောင်ရှိသည်
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိတ္ထာရုတော၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ အဋ္ဌဟင်္ဂတ္ထော၊ ရှစ်

ကောသိယံ၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကမ္မဇေ၊ ကမ္မဇာယုဆိုးတို့ကို၊ ရာဇက်
ကောမင်းရင်ပြင်၌၊ ပဿာရိတေ၊ ဖြန့်အပ်သည်ရှိသော်၊ သူရိယပတာယ၊
နေအရောင်ဖြင့်၊ ဩဘာသိတမိဝ၊ ထွန်းထောက်ပသကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏။ ဝံ၊ ထိုအမူအရာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်း
သည်၊ အင်္ဂုလိယော၊ လက်ချောင်းတို့ကို၊ ဝိဇ္ဇနိတွာ၊ ခါတွက်၍၊ စေလုကွပ်၊
ဦးရစ်ပုဆိုးမြှောက်ခြင်းကို၊ အကောသိ၊ ပြု၏။ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့၏ရေညာ၊ မင်း
ကြီးအား၊ အဗိဋ္ဌသဟာယော၊ မမြင်ဘဲလျက်အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ပေသော၊
ကဋ္ဌဝါဟနရာဇာ၊ ကဋ္ဌဝါဟနမင်းသည်၊ ဇေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
ပဏ္ဍာကာရံ၊ လက်ဆောင်ကို၊ ပေသသိ၊ စေပေ၏။ ဇေရူပံ၊ ဤသို့သဘော
ရှိသော၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကို၊ ဓိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို၊ ကာတု၊ ငြိအံ့သောဌ၊
ယုတ္တံ၊ လျှောက်ပတ်ထွ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တမနော၊ နှစ်လိုဝင်းသာသည်၊
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ ပါဝါရိကော၊ ပွဲစားတို့ကို၊
ပက္ကောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊ ဧကမေကံ၊ တထည်တထည်သော၊ ကမ္မဇံ၊
ကမ္မဇာကို၊ အဋ္ဌာပေသိ၊ အတိုးပြတ်စေ၏။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောကမ္မဇာ
ပုဆိုးတို့သည်၊ အနုဋ္ဌာ၊ အတိုးအတိုင်းမသိထိုက်ကုန်သည်၊ အဟောသံ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ ဗိဇ္ဇေသိ၊
ကြံ၏။ ကိံ၊ ဗိဇ္ဇေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ၊ ပေသေဇန္တနံ
လက်ဆောင်စေသောသူသည်၊ ပဌမံ၊ ဧည့်ဦးစွာ၊ ပေသိတပဏ္ဍာကာရေတာ
စေအပ်သောလက်ဆောင်ထက်၊ ဒုဂုဏံ၊ နှစ်ဆတက်၊ ပသေတု၊ စေအံ့
သောဌ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ မေ၊ ငါ၏၊ သဟာယောန၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော
ကဋ္ဌဝါဟနမင်းသည်၊ အနုဋ္ဌာ၊ အတိုးအတိုင်းမသိသော၊ ပဏ္ဍာကာရေ
လက်ဆောင်ကို၊ ပေသိတော၊ စေအပ်ပြီ၊ ကိံ၊ နုခေါ်၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ သဟာ
ယသ၊ အဆွေခင်ပွန်း၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ပဏ္ဍာကာရံ၊ လက်ဆောင်ကို၊
ပေသေယု၊ စေလွှတ်လိုက်ရအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိဇ္ဇေသိ၊ ကြံ၏။ တေနု
သမယောန၊ ထိုအခါ၌ကား၊ ကဿပေါ၊ ကဿပ အမည်တော်ရှိသော၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ပွင့်ထွန်းတော်မူ၍၊ ဗာရာဏသီပံ၊
ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ရေညာ၊ ဗာရာ
ဏသီမင်းအား၊ ဧတံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဝတ္ထုတ္တ
ယရတနတော၊ ရတနာသုံးပါးတည်းဟူသောရတနာထက်၊ အညံ၊ တပါး
သော၊ ဥတ္တမရတနံ၊ မြတ်သောရတနာမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟန္တ၊ ယခု
အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝတ္ထုတ္တယရတနာသ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏အပေါင်းတည်း

၄၂၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တထိယတွဲ

ဟူသောရတနာ၏၊ ဥပ္ပန္နဘာဝံ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ သဟာယသမ္ပာအ
 ဆွေကဋ္ဌဝါဟနမင်းအား၊ ပေသေမိ၊ စေလိုက်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံ၊ မိမိ
 တက္ကံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊
 လောကေ၊ လောက၌၊ သဗ္ဗပါဏိနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသတ္တဝါတို့အား၊
 ဟိတာယ၊ အစီးအပွားအလို့ငှါ၊ သမုပ္ပဇ္ဇော၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဓမ္မော၊ တရား
 တော်သည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ သဗ္ဗပါဏိနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသတ္တဝါ
 တို့အား၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ သမုပ္ပဇ္ဇော၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ လောကေ၊
 လောက၌၊ သံဗောဓ၊ သံဃာတော်သည်၊ အနုတ္တရံ၊ အထူးမရှိသော၊
 ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှုတို့စိုက်ပျိုးရာလယ်တာမြေကောင်းသဘွယ်ဖြစ်၍
 သမုပ္ပဇ္ဇော၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဝံ၊ ဤသို့၊ ဣသံ၊ အကြင်
 ရှေ့လောက်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင်သောအကျယ်သည်
 အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တာဝံ၊ ထိုရှေ့လောက်၊ ဧကဘိက္ခုဿ၊ တယောက်သောရ
 ဟန်း၏၊ ပဋိပတ္တိဉ္စ၊ အကျင့်တရားကိုလည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏပဒ္ဓေ၊ ရွှေပဒ္ဓံ၊
 ဧကဘိဟိဂ်သကေန၊ မြင်းသိလာကျောက်ဖြင့်၊ လိက္ခာပေတွာ၊ ခေးစေ၍၊
 သတ္တရတနမယေ၊ ရတနာချနစ်ပါးဖြင့်ပြီးသော၊ သမုဂ္ဂေ၊ တံတင်းသေတ္တာ
 ၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်သွင်း၍၊ တံသမုဂ္ဂံ၊ ထိုတံတင်းသေတ္တာကို၊ မဏိမယော
 ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသော၊ သမုဂ္ဂေ၊ တံတင်းသေတ္တာ၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်သွင်း
 ၍၊ မဏိမယံ၊ ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသောတံတင်းကို၊ မဿာရဂလ္လမယေ၊ ကျောက်
 မျက်စွဲဖြင့်ပြီးသောတံတင်းကို၊ လောဟိတင်္ဂမယေ၊ ပတ္တမြာ နီဖြင့်ပြီးသော
 တံတင်း၌၊ လောဟိတင်္ဂမယံ၊ ပတ္တမြားနီဖြင့်ပြီးသောတံတင်းကို၊ သုဝဏ္ဏ
 မယေ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသောတံတင်း၌၊ သုဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသောတံတင်းကို၊
 ဓုတေမယေ၊ ငွေဖြင့်ပြီးသောတံတင်း၌၊ ဓုတေမယံ၊ ငွေဖြင့်ပြီးသောတံ
 တင်းကို၊ ဒန္တမယေ၊ ဆင်စွယ်ဖြင့်ပြီးသောတံတင်း၌၊ ဒန္တမယံ၊ ဆင်စွယ်
 ဖြင့်ပြီးသောတံတင်းကို၊ သာရမယေ၊ အနှစ်ဖြင့်ပြီးသော၊ သမုဂ္ဂေ၊ သေတ္တာ
 တံတင်း၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်သွင်း၍၊ သာရမယံ၊ အနှစ်ဖြင့်ပြီးသော သမုဂ္ဂံ
 သေတ္တာတံတင်းကို၊ ပေဇ္ဇာယ၊ ပြုတ်၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်သွင်း၍၊ ဒုဿနံ၊
 ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားဖြင့်၊ ဝေဠုတွာ၊ ရစ်ပတ်၍၊ လေဉ္စတွာ၊ တံဆိပ်ခတ်၍၊ သောဝဏ္ဏဓဇံ၊
 စိုက်ဆောက်အပ်သောရွှေတံခွန်ရှိသော၊ မတ္တဝရဝါရဏံ၊ အတိုင်းအ
 ရည်လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသောမြတ်သောဆင်ပြောင်ကို၊ သောဝဏ္ဏလင်္ကာ
 ရဟေမဇလပဋိစ္ဆန္တံ၊ ရွှေတန်းသာရွှေကွန်ရက်တို့ဖြင့်ဖုံလွှမ်းခြင် ရှိသည်ကို
 ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ တဿ၊ ထိုဆင်၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ပလ္လင်္ကံ၊ ပလ္လင်ကို

ပညာပေတွာ၊ခင်းစေ၍၊ပလ္လင်္က၊ပလ္လင်္ဂ၊ပေဠံ၊ပဗြုပ်ကို၊အာရောဓပတ္တာ
 တင်၍၊ခာရိယမာနေန၊ဆောင်အပ်သော၊သေတန္တုတ္တေန၊ဝမ်းဖြူသဖြင့်
 သဗ္ဗဂန္ဓပုပ္ပါဒိဟိ၊အလုံးစုံသောနံသာပန်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇာပဿ၊ပူဇော်ခြင်းကို၊
 ကရိယမာနာယ၊ပြုလျက်၊ သဗ္ဗတာလဝစရေဟိစ၊ မောင်းကြေးနင်းခွက်
 ခွင်းတို့ဖြင့်လည်း၊ထုတိသတာနိ၊များစွာသောပြီးမွှင်းခြင်းတို့ကို၊ ဂါယမာ
 နေဟိ၊သီဝွယ်တို့ဖြင့်၊ ယာဝ၊အကြင်ရွှေလောက်၊ အတ္တနော၊ခိုမိ၏၊ရစ္ဆ
 သိမာ၊တိုင် နိုင်ငံ အပိုင်းအခြားသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တာဝ၊ထိုရွှေလောက်၊
 မဂ္ဂံ၊ခရီးကို၊အလင်္ကရိတွာ၊တန်းဆာဆင်စေ၍၊သယမေဝ၊မိမိကိုယ်တိုင်
 ပင်လျှင်၊နေသိ၊ဆောင်၏၊တတြစ၊ထိုတိုင်းနိုင်ငံတို့၌လည်း၊ ဥဟွာ၊ရင်၍၊
 သံမန္တရာဇာနံ၊အနီးဖြစ်သောမင်းတို့အား၊ပဏ္ဍာကာရံ၊လက်ဆောင်ကို
 ပေသေသိ၊စေ၏၊ဧဝံ၊ဤသို့၊သက္ကရာဇန္တေဟိ၊ အရိအသေပြုသောမင်းတို့
 သည်၊အသံပဏ္ဍာကာရော၊ဤလက်ဆောင်ကို၊ ပေသိတဗ္ဗေ၊စေအပ်၏၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊တံ၊ထိုစကားကို၊သုတွာ၊ကြားရသည်ရှိသော်၊တေတရာဇ
 နော၊ ထိုထိုအနီးဖြစ်သောမင်းတို့သည်၊ ပဗ္ဗိမဂ္ဂံ၊ခရီးဦးကြိုကို၊အာဂတံ၊
 လာကုန်၍၊ယာဝ၊အကြင်ရွှေလောက်၊ကဠဝါဟနသံ၊ကဠဝါဟနမင်း၏
 ရစ္ဆသိမာ၊ နိုင်ငံခြားသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊ နယိ၊သူ၊
 ဆောင်စေကုန်၏၊ ကဠဝါဟနောပိ၊ကဠဝါဟနမင်းသည်လည်း၊ သုတွာ၊
 ကြား၍၊ ပဗ္ဗိမဂ္ဂံ၊ခရီးဦးကြို၊အာဂတံ၊လာလတ်၍၊ တထေဝ၊ထိုဗာရာဏ
 သီမင်းအဘူသလျှင်၊ ပူဇာန္တေန၊ပူဇော်သဖြင့်၊နဂရံ၊မြို့တော်သို့၊ ပါပေ
 တွာ၊ရောက်စေ၍၊ အာရေစ၊အမတ်တို့ ကိုလည်း၊နဂရေ၊မြို့၌၊သန္နိပါတာ
 ပေတွာ၊စည်းပေးစေ၍၊ရာဇင်္ဂဏ၊မင်းရင်ပြင်၌၊ ပလိဝေဠနရသံ၊ဖွဲ့အပ်
 သောပုခိုးထုပ်ကို၊ အပနေတွာ၊ပယ်၍၊ပေဠံ၊ပဗြုပ်ကို၊ ဝိဝရိတွာ၊ဖွင့်၍၊
 ပေဠာယ၊ပချုပ်၍၊သမဂ္ဂံ၊တံတင်းကို၊ပသိတွာ၊မြင်၍၊အနုပုဗ္ဗေန၊အစဉ်
 သဖြင့်၊ သဗ္ဗသမုဂ္ဂေ၊ အလုံးစုံသောတံတင်းတို့ကို၊ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍၊
 သုဝဏ္ဏပဋ္ဌေ၊ရွှေပြား၌၊ လေခံ၊ရေးအပ်သောစာရင်းကို၊ ပသိတွာ၊မြင်
 သည်ရှိသော်၊ကပ္ပသတသဟသေဟိ၊ကမ္ဘာတသိန်းတို့ဖြင့်၊အတိရုလ္လဝံ
 အလွန်ရခဲသွစွာသော၊ ပဏ္ဍာကာရရတနံ၊ လက်ဆောင်တည်းဟူသော
 ရတနာကို၊မမ၊ငါ၏၊ သဟာယော၊အစေ့ခင်ပွန်းဗာရာဏသီမင်းသည်၊
 ပေသေသိ ဟိ၊စေပ၏ဟု၊အတ္တမေနာ၊နှစ်လိုဝင်းသာသည်၊ဟုလွှာ၊ဖြစ်၍
 ဗုဒ္ဓေါ၊ထုရားမြတ်သည်၊ လောက၊လောက၌၊ သမုပ္ပန္နောကိ၊ကောင်းစွာ
 ဖြစ်ပေ၏ဟု၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အသုတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးကကံ၊မည်၌၊သတု

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-တတိယတွဲ။

သည့်ကို၊ သုဏိမှာဝတ၊ ကြားရပေကုန်စွတကား။ ယံနုနယဒိပန၊ အကပင်၍
 အဟံ၊ ငါသည်။ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍ ဗုဒ္ဓဉ္စ၊ ဘုရားရှင်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဿေ
 ယျံနုန၊ ဖူးမြင်ရပါမူကားကောင်းလေစွ၊ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်မြတ်ကိုလည်း၊
 သုဏယျံနုန၊ နာရပါမူကားကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဇ္ဇေတွာ၊ ကြံ၍၊
 အမဉ္ဇေ၊ အမတ်တို့ကို၊ အာမဇ္ဇေသိ၊ ခေါ်ဆို၏၊ ကိ၊ အာမဇ္ဇေသိ၊ အဘယ်
 သို့ခေါ်ဆိုသနည်း၊ အမတ္တာ၊ အိုအမတ်တို့၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မ
 သံဃာရတနာနိ၊ ဘုရား တရား သံဃာ ရတနာတို့သည်၊ ဥပ္ပန္နာနိကိရေ၊
 ဖြစ်တော်မူကုန်၏ဟု ကြားရကုန်သတတ်၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သောအမှုကို၊
 တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ကိ၊ မညထံ၊ အဘယ်သို့အောက်မေ့ကြကုန်သနည်း
 ဣတိ ဤသို့၊ အာမဇ္ဇေသိ၊ တိုင်ပင်ပြောဆို၏၊ တေ၊ ထိုအမတ်တို့သည်၊
 အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ကိ၊ အာဟံသု၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း၊ မဟာရာဇ
 မြတ်ဿမင်းကြီး၊ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ဣဓေ၊ ဤမြို့တော်၌
 သာလျှင်း၊ မဟာထ၊ နေသည်ဖြစ်တော်မူကုန်လော၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်
 ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ပဝတ္တိ၊ အကြောင်းကို၊ စာနိဿာမေ၊ သိမကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ သောဠသသဟဿပရိ
 ဝါရာ၊ တသောင်းခြောက်ထောင်အခြံအရံရှိကုန်သော၊ သောဠသအမတ္တာ၊
 တကျိတ်ခြောက်ယောက်သောအမတ်ကြီးတို့သည်၊ ရာဇာနံ၊ ကဋ္ဌဝါဟန
 မင်းကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ အရိုအသေရှိခိုးခဲ့၍၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဗုဒ္ဓေါ၊
 ဘုရားမြတ်သည်၊ ယဒိဥပ္ပန္နော၊ အကယ်၍ဖြစ်တော်မူအံ့၊ ပုန၊ တဖန်၊
 အသနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိရပြီ၊ ယဒိဥပ္ပန္နော၊ အကယ်၍ဖြစ်
 တော်မူအံ့၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အာဂမိဿာမ၊ လာခဲ့ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝက္ခာ၊ ဆို၍၊ နိဂ္ဂတာ၊ ထွက်ကုန်၏၊ ရညောပန၊ ကဋ္ဌဝါဟနမင်း၏ကား၊
 ဘာဂ်နယျာ၊ တူဖြစ်သောမင်းသားသည်၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ၊ ရာဇာနံ၊ မင်း
 ကို၊ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ အဟဓိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ ဂစ္ဆာမိ သွားအံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆို၏၊ တာတ၊ ချစ်သား၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒံ၊ ဘုရားဖြစ်
 တော်မူခြင်းကို၊ ဥတွာ၊ သိရသည်ရှိသော်၊ မမေ၊ ငါအား၊ အာရောစေယျာသိ၊
 ကြားလိပ်ပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ သော၊ ထိုတူဖြစ်
 သောမင်းသားသည်၊ သာဂူတိ၊ ကောင်း၏ဟု၊ သမ္ပုနိန္ဒိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ အ
 ဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုအ
 မတ်တို့သည်၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသောအရပ်တို့၌၊ ကေရုတ္တိဝါသေန၊ တ
 ညဉ့်စိနေသာဖြင့်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဗာရာဏသိ၊ ဗာရာဏသိပြည်သို့၊ သမ္ပ

တ္တာ၊ ရောက်လာကုန်၏။ တောသု၊ ထိုအမတ်တို့သည်၊ အသမ္ပတ္တယောဝ၊
မရောက်သောသျှင်၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်
ပြုတော်မူ၏။ တော၊ ထိုစေအပ်သော အမတ်တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊
ကော၊ အဘယ်နည်း၊ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိတော်မူသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သကလဝိဟာရံ၊ အလုံးစုံသော ကျောင်း
တော်ကို၊ အာဟိန္ဒန္တံ၊ ထည့်ပတ်ကုန်လျက်၊ သမ္ပု၊ သောဝကော၊ မျက်
မှောက်တော်၌ ထင်ရှားရှိသောတပည့်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍၊ ဗုဒ္ဓိံ သု၊
မေးလျှောက်ကုန်၏။ တော၊ ထိုမျက်မှောက်တော်၌ ထင်ရှားရှိသောတပည့်
တို့သည်၊ နေသံ၊ ထိုအမတ်တို့အား၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားရှင်သည်၊ ပရိနိဗ္ဗာ၊ တော၊
ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူခဲ့ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟိန္ဒန္တံ သု၊ ကြားကုန်၏။ တော၊ ထို
အမတ်တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ရှည်ဝေသော အခွန်တို့မှ၊ အာဂတ္တံ၊ သာဌ်
မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဒဿနမတ္တန္တိ၊ ဗုဒ္ဓိ၊ မြင်ကာမျှကိုလည်း၊ အဟောန လာသိ
မှား၊ ဩဝါဒကုန်တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဒေဝမာနာ၊ ငိုကြွေးကုန်လျက်၊
ဘန္တိ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒိန္နု၊ ဩဝါဒေါ၊
ပေးအပ်သောအဆုံးအမဖြစ်သော၊ ကောမိ၊ တစုံတခုသောတရားသည်၊
အတ္ထိကိံ၊ ရှိရန်ခဲ့ပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓိံ သု၊ မေးကုန်၏။ ဥပါယကာ၊
အိုဒါယကာတို့၊ အာမအတ္ထိ၊ ဩဝါဒရှိရန်ခဲ့ပ၏၊ သရဏတ္တယော၊ သရဏ
ဂုဏ်သုံးပါး၏အပေါင်း၌၊ ပတိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ တည်အပ်၏၊ ပဉ္စဝိလာနိ၊ ငါးပါး
သောသိလကို၊ သမာဒါတဗ္ဗာနိ၊ ကောင် စွာဆောက်တည်အပ်ကုန်၏၊
အဋ္ဌာသမန္တာဂတော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဥပေါသထော၊ ဥပုသ်
ကို၊ ဥပဝသိဘဗ္ဗော၊ သုံးအပ်၏၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏၊ ပဗ္ဗုဇိ
တဗ္ဗံ၊ ရဟန်းပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒိန္နု၊ ဩ
ဝါဒေါ၊ ပေးအပ်သောအဆုံးအမတော်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တော၊
ထိုအမတ်တို့သည်၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ တံဘာဂိနေယျ၊ အမတ်တို့တူဖြစ်သော
အမတ်ကို၊ ဋ္ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောသူတို့သည်၊ ပဗ္ဗုဇိံ သု၊
ဟန်းပြုကုန်၏၊ ဘာဂိနေယျော၊ တူမင်းသားသည်၊ ပရိဘောဂဓာတု၊ ပရိ
ဘောဂဓာတ်တော်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ကဋ္ဌဂါဟနုဓမ္မာသိရဓေါ၊ ကဋ္ဌဂါ
ဟနုတိုင်းသို့ရှေးရှု၊ ပဏ္ဍာမိ၊ သွားလေ၏၊ ပရိဘောဂဓာတုနာမ၊ ပရိဘောဂ
ဓာတ်တော်မည် သည်ကား၊ ဗောဓိရုက္ခပတ္တပိဝရာဒိနံ၊ ပွင့်လောင်မှုအပ်
သောဗောဓိပင်သပိတ်သက်နိုးတော်အစရှိသည်တို့သည်၊ ပရိဘောဂဓါတု
နာမ၊ ပရိဘောဂဓါတ်တော်မည်ကုန်၏၊ အယံပန ဓါတု၊ ဤသောဓါတ်သော

၄၂၆ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

ဓာတ်တော်သင်္ဃာတကား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မကဏ္ဍ၊ ဓမ္မက
 ရှိလျက်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဓရံ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာကိုဆောင်သော၊ ဝိနယဓရံ၊ ဝိ
 နည်းကိုဆောင်သော၊ ဧကံ၊ တယောက်သော၊ ထေရေ၊ မထေရ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဂဟေတွာ ယူ၍၊ ပက္ခာမိ၊ သွားလေ၏၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်
 လည်း၊ နဂရံ၊ မြို့သို့၊ ဂစ္စံ၊ သွားလေ၍၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရား
 သည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ ပရိနိဗ္ဗာတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူခဲ့ပြီး၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ရညော၊ မင်းအား၊ အာရောစေတွာ၊ သံတော်ဦးတင်၍၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒိန္နောဝါဒံ၊ ပေးတော်မူအပ်သောအဆုံးအမတော်ကို
 အာစိက္ခိ၊ ကြား၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ထေရံ၊ မထေရ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်း
 ကပ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားရ၍၊ စေတိယံ၊ စေတီကို၊ ပတိဋ္ဌာ^၁
 ပေတွာ၊ တည်စေ၍၊ ဗောဓိရာက္ခံ၊ ဗောဓိပင်ကို၊ ရောပေတွာ၊ စိုက်ပျိုးစေ၍၊
 သရဏတ္ထယေစ၊ ရတနာသုံးပါးအပေါင်း၌လည်းကောင်း၊ နိစ္စသီလေသုစ၊
 နိစ္စသီလတို့၌လည်းကောင်း၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ အဋ္ဌဂံပေတံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါး
 ရှိသော၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို၊ ဥပဝသန္တော၊ သုံးသည်ဖြစ်၍၊ ဒါနာဒိနိ၊
 အလှူအစရှိသည်တို့ကို၊ ဒေန္တော၊ ပေးလျက်၊ ယာဝတာယကံ၊ အသက်
 ထက်ဆုံး၊ ဋ္ဌတွာ၊ တည်၍၊ ကာမာဝစရဒေဝလောကေ၊ ကာမာဝစရနတ်
 ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ သောဠသသဟဿာ၊ တသောင်းခြောက်ထောင်
 ရှိကုန်သော၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်သော၊ တေဝိ၊ ထိုလူတို့သည်လည်း၊
 ဗုဒ္ဓန္တနကာလကိရိယံ၊ ဗုဒ္ဓဇဉ်အဖြစ်ဖြင့် သေခြင်းကို၊ ဣတွာ၊ ပြု၍၊
 တဿဝရညော၊ ထိုကမ္ဘဝါဟနမင်း၏သာလျှင်၊ ပရိဝါရာ၊ အခြံအရံတို့
 သည်၊ သမ္ပန္နံ၊ သု၊ ကောင်းစွာဖြစ်ကုန်၏၊ ဧကံဗုဒ္ဓန္တရံ၊ ဘုရားတဆူနှင့်တဆူ
 အကြားကို၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍၊ အဋ္ဌာကံ၊
 ငါတို့၏၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုပ္ပန္နယေဝ၊ ပွင့်တော်မမူမီ
 သာလျှင်၊ ဒေဝလောကတော၊ နတ်ပြည်မှ၊ စရိတွာ၊ ရတေ၍၊ အာစရိယော၊
 ဆရာကြီးလက်သမားသည်၊ ပဿနဒိရညော၊ ပဿနဒိမင်း၏၊ ပိတု၊
 အဘ၏၊ ဗုရောဟိတဿ၊ ဗုရောဟိတ်၏၊ ဗုတ္တော၊ သားသည်၊ ဇာတော၊
 ဖြစ်၏၊ နာမေန၊ အမည်အာ၊ ဖြင့်၊ ဗာဝရိ၊ ဗာဝရိမည်သောဗုဒ္ဓားသည်၊
 တိတိမဟာဗုရိသလက္ခဏေဟိ၊ သုံးပါးသောမဟာဗုရိသလက္ခဏာတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ တိဏ္ဍံပေဒါနံ၊ ပေဒင်သုံးပုံတို့၏၊ ပါရဂူ၊ အဆုံး
 သို့ရောက်၏၊ ပိတုနောစ၊ အဘဗုရောဟိတ်၏လည်း၊ အစ္စယေန၊ လွန်သ
 ဖြင့်၊ ဗုရောဟိတဋ္ဌာနေ၊ ဗုရောဟိတ်၏အရာ၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်လေ၏၊ အဝ

သေသဝိ၊ ကြွင်းသည့်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ သောဓမ္မသသဟဿာ၊ တသောင်းခြောက်ထောင်သောသူတို့သည်၊ တက္ကေဝသာဝတ္ထိယာ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်၌သာလျှင်၊ ဗြာဟ္မဏကုလ၊ ပုဏ္ဏား၏အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကြကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုတသောင်းခြောက်ထောင်သောသူတို့တွင်၊ သောဓမ္မသဇေဋ္ဌန္တေဝါသိနော၊ တကျိပ်ခြောက်ယောက်သောတပည့်ကြီးတို့သည်၊ ဗာဝရိဿ၊ ဗာဝရိပုဏ္ဏား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်ပညာကို၊ ဥဂ္ဂဟေသုံ၊ သင်ယူကုန်၏၊ ဣတရေ၊ ဤမှတပါးကုန်သော၊ သောဓမ္မသသဟဿ၊ တသောင်းခြောက်ထောင်သောသူတို့သည်၊ တေသံယေဝ၊ ထိုတကျိပ်ခြောက်ယောက်သောတပည့်ကြီးတို့၏သာလျှင်၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်ပညာကို၊ ဥဂ္ဂဟေသုံ၊ သင်ယူကုန်၏၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ပုနရ်၊ တစ်နိလည်း၊ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအဆုံးရံသောသူတို့သည်၊ သမာဂန္တိသု၊ အညီအညွတ်ပေါင်းမိခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏၊ ကောသလရာဇဝိ၊ ကောသလမင်းသည်လည်း၊ ကာလံ၊ စုတေခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ပသေနမိ၊ ပသေနမင်းကို၊ ရဇ္ဇေ၊ မင်းအဖြစ်၌၊ အဘိသိဋ္ဌိသု၊ အဘိသိက်သွန်းကုန်၏၊ ဗာဝရိ၊ ဗာဝရိပုဏ္ဏားသည်၊ တဿ၊ ထိုပသေနမိကောသလမင်း၏၊ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ရာဇာ၊ ပသေနမိကောသလမင်းသည်၊ ဝိတရာ၊ အဘသည်၊ ဗိန္နုဉ္စ၊ ပေးအပ်သော အရာကို လည်းကောင်း၊ အညဉ္စ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ တောဝံ၊ အသုံးအဆောင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗာဝရိဿ၊ ဗာဝရိပုဏ္ဏားအား၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုပသေနမိကောသလမင်းသည်၊ ဧဟမုကာလေ၊ ငယ်သောကာလ၌၊ တသေဝ၊ ထိုဗာဝရိပုဏ္ဏား၏သာလျှင်၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို၊ ဥဂ္ဂဟေသိ၊ သင်ယူ၏၊ တတော၊ ထိုအခါ၌၊ ဗာဝရိ၊ ဗာဝရိပုဏ္ဏားသည်၊ ရညော၊ ပသေနမင်းအား၊ အာရောစေသိ၊ ကြား၏၊ ကိံ၊ အာရောစေသိ၊ အဘယ်သို့ကြားသနည်း၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရသေ့ရဟန်းပြုလိုပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရောစေသိ၊ ကြား၏၊ အာစရိယ၊ ဆရာ၊ တုမှေသု၊ သင်လေရာတို့သည်၊ ဌိတေသု၊ တည်ကုန်သည်ရှိသော်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝိတာ၊ အဘသည်၊ ဌိတာဝိယ၊ တည်သကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ မာပဗ္ဗဇိတ္ထ၊ ရဟန်းမပြုပါကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ အလံ၊ မမြစ်တားလင့်၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိတိ၊ ရဟန်းပြုအံ့ဟု၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဝါရေတုံ၊ တားမြစ်အံ့သောငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ရှိ

၄၂၈ နိဗ္ဗာန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ကထိယတွဲ

သောဝါသယံပါတ်၊ ညဉ့်နံနက်၊ မမ၊ ဝါအား၊ အသာနဋ္ဌာနေ၊ မြင်ရာအရပ်
 ဖြစ်သော၊ ရာဇုယျာနေ၊ မင်း၏ဥယျာဉ်၌၊ ပဗ္ဗဇထာတိ၊ ရဟန်းပြုပါကုန်လော
 ဟု၊ ယာဝိ၊ တောင်းပန်၏၊ အာစရိယော၊ ဆရာသည်၊ သောဠသသဟဿပ
 ရိဝါရေဟိ၊ တသောင်းခြောက်ထောင်အခြံအရံ ရှိကုန်သော၊ သောဠသ
 သိသေဟိ၊ တကျိပ်ခြောက်ယောက်သောတပည့်ကြီးတို့နှင့်သန့်၊ တကွ
 တာပသာပဗ္ဗန္တံ၊ ရသေ့ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရသေ့ရဟန်းပြု၍၊ ရာဇု
 ယျာနေ၊ မင်းဥယျာဉ်၌၊ ဝသိ၊ နေ၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ စတုဟိပဗ္ဗဇေယဟိ၊
 လေးပါးသောပစ္စည်းတို့ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌာသိ၊ လုပ်ကျွေးမွေး၏၊ သာယံပါတ်၊ ညနံ
 နက်၊ အသာ၊ ထိုဆရာအား၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ စားခြင်းကို၊ အာဂစ္ဆတိ၊ ရောက်လာ
 ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ကေခိဝသံ၊ တနေသ၌၊ အန္တေဝါသိနေ၊ တပည့်တို့
 သည်၊ အာစရိယံ၊ ဆရာကို၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ကိံ အာဟံသု၊ အတယ်
 ဝှိုဆိုကုန်သနည်း၊ နဂရသမိပေ၊ မြို့၏အနီး၌၊ ဝါသောနာမ၊ နေခြင်းမည်
 သည်ကား၊ အာစရိယံ၊ ဆရာ၊ မဟာပလိဗောဓော၊ များသောပလိဗောဓရှိ
 ၏၊ ပိဇနသဗ္ဗာဓံ၊ အထူးထူးသောလူတို့ကြောင့်ကျဉ်းမြောင်း၏၊ အာစရိယ
 ခရောမသိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဩကာသံ၊ တပါးသောနေရာသို့၊ ဂစ္ဆာမ၊
 သွားပါကုန်အံ့၊ ပဋ္ဌသေနာသနဝါသောနာမ၊ အစွန်ဖြစ်သောတိတ်ဆိတ်
 သောအရပ်၌နေခြင်းမည်သည်ကား၊ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရသေ့ရဟန်းတို့အား၊
 ဗဟုပ္ပကာရော၊ များသောကျေးဇူးရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်
 အာစရိယော၊ ဆရာသည်၊ သာရူတိ၊ ကောင်း၏ဟု၊ သမ္ပုဋိန္ဒြိတ္တာ၊ ဝန်ခံ၍၊
 ရညော၊ မင်းအား၊ အာရောစသိ၊ ကြား၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ တိက္ခတ္တံ၊ သုံး
 ကြိမ်၊ ဝါရေတွားမြစ်တား၍၊ ဝါရေတုံ၊ မြစ်တားခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊
 မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ နေသထသဟဿာနိ၊ နှစ်သိန်းကုန်သော၊ ကဟာပ
 နာနိ၊ အသပြာတို့ကို၊ ဒတွာပေးလိုက်၍၊ နေအမဇ္ဈေ၊ အမတ်နှစ်ယောက်
 တို့ကို၊ အာဏာပေသိ၊ စေလိုက်၏၊ ကိံ အာဏာပေသိ၊ အတယ်သို့စေသ
 နည်း၊ ယတ္ထ၊ အကြင်တောအရပ်၌၊ ဣသိဂဏော၊ ရသေ့အပေါင်းသည်၊
 ဝါသံ၊ နေခြင်းကို၊ ဣန္ဒြိတိ၊ အလိုရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ အသမံ၊ ကျောင်း
 သင်ခန်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေဝတိ၊ ပေးကုန်လေလောဟု၊ အာဏာပေသိ
 စေ၏၊ တတော၊ ထိုအခါ၌၊ အာစရိယော၊ ဆရာသည်၊ သောဠသသဟဿ
 ပရိဝုတော၊ တသောင်း ခြောက်ထောင်သော ရသေ့အပေါင်းခြံရံလျက်၊
 အမဇ္ဈေဟိ၊ အမတ်တို့သည်၊ အနုဂ္ဂဟာမာနေ၊ မြီးမြှောက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊
 ဥတ္တရုဇနပဒါ၊ မြောက်အရပ်ဇနပုဒ်မှ၊ ဒက္ခိဏဇနပဒါဘိမုခေါ၊ တောင်ဇန

ဗုဒ္ဓသို့ရှေးရှု၊ အဂမာသိးသွားလေ၏၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဝဟေတွာ၊
ယူ၍၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ သံဂီတိကာလေ၊ သင်္ဂါ
ယနာတင်သော ကာလ၌၊ ပရာယနဝဂ္ဂဿ၊ ပရာယနဝဂ်၏၊ နိဒါနံ၊ ဖြစ်
ကြောင်းကို၊ အာရာပေတွာ၊ တင်၍၊ ဣမာဂါယာယော၊ ဤဂါယာတို့ကို၊ အ
သာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထံ၊ ထိုဂါယာ၌၊ ကောသလသနံ၊ ကောသလသနံ၊ ဗုဒ္ဓဟူသည်
ကား၊ ကောသလရဋ္ဌဿ၊ ကောသလတိုင်း၏၊ နဝရာ၊ ခြံမှ၊ သာဝတ္ထိတော၊
သာဝတ္ထိပြည်မှ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊ အာကိဉ္စ
ညန္တိ၊ အာကိဉ္စညံဟူသည်ကား၊ အာကိဉ္စနဘာဝံ၊ ကြောင်၊ ကြခြင်းမရှိသည်
၏၊ အဖြစ်ကို၊ ပရိဂ္ဂဟူပကရဿဝိဝေကံ၊ သိမ်း၊ ဟည်းခြင်းအဆောက်အဦဥဋ္ဌ၊
မရှိဘိတ်ငြိမ်းခြင်းကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊ သော
အဿကဿာဝိသယမုဋ္ဌကဿသမာသနေတိ၊ သောအဿကဿာဝိသ
ယမုဋ္ဌကဿသမာသနဟူသည်ကား၊ သောဗြဟ္မဧတာ၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်
အဿကဿာ၊ အဿကမင်း၏လည်းကောင်း၊ မုဋ္ဌကဿာ၊ မုဋ္ဌကမင်း၏
လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ရဋ္ဌာနံ၊ တိုင်းတို့၏၊ အန္တိ
ရေ၊ အလယ်ကြား၌၊ ရာဇနံ၊ နှစ်ယောက်သောမင်းတို့၏၊ သမာသနေ၊ ခိတ်
တူကိုယ်မျှဖြစ်သော၊ ဝိသယော၊ နေရာ၌၊ အာသန္ဓေရဋ္ဌေ၊ အနီးဖြစ်သောတိုင်း
၌၊ နိဗ္ဗိန္တိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ရဋ္ဌာနံ၊ တိုင်းတို့၏၊ မေတ္တာ၊ အလတ်၌၊
ဣတိ၊ အလယ်၌၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဂေါဓာဝရီကု
လေတိ၊ ဂေါဓာဝရီကုလေ ဟူသည်ကား၊ ဂေါဓာဝရီနဒီယော၊ ဂေါဓာဝရီ
မြစ်၏ကုလေ၊ ကင်းနား၌၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဂေါဓာဝရီ၊ ဂေါဓာဝရီ
မြစ်သည်၊ ဗုဓော၊ နှစ်ဖြာတိဇ္ဇိတွာ၊ ကွဲ၍၊ တိယောဇနပ္ပမာဏံ၊ သုံးယူနေရာ
မာဏရှိသော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ အနန္တရနိပကံ၊ အကြားဖြစ်သော
ကျွန်းငယ်ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော ကျွန်းကို၊ ကလိဋ္ဌ
သဗ္ဗန္တံ၊ သီးပင်တို့ဖြင့်ဖုံးအုပ်၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ပုဏ္ဏေ၊ ရှေးကာလ
၌၊ သရဘင်္ဂါဒယော၊ သရဘင်္ဂ အစရှိကုန်သော၊ ဣသယော၊ ရေသေ့တို့
သည်၊ ဝသိ၊ သူနေဘူးကြကုန်၏၊ တသ္မိံ၊ ပဒေသေ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဣတံ၊ အလယ်
ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ကိရ၊ ကြားသို့ သည်ကား
သော၊ ထိုဓာဝရီရသေ့သည်၊ တံပဒေသံ၊ ထိုအရပ်ကို၊ ဗိလ္လော၊ ပြင်၌၊ အလယ်
ပနပဒေသော၊ ဤအရပ် သည်ကား၊ ပုဏ္ဏသမာဓာသယော၊ ရှေးရေသေ့
ဟုန်းတို့နေရာဖြစ်၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇိတသာရဗ္ဗံ၊ ရဟန်းတို့ နေသည့်အရပ်၏၊ ဣတံ၊

ဤသို့၊ အမတ္တနံ။ အမတ်တို့အား၊ နိဝေဒေသိ၊ သိစေ၏။ အမတ္တော၊ အမတ်တို့သည်၊ သုဝိဂဟဏတ္ထံ၊ ကျောင်းရာမြေကိုသိမ်းယူအံ့သောငှါ၊ အဿကရေညော၊ အဿကမင်းအား၊ သတသဟဿံ၊ တသိန်းသောဥစ္စာကို၊ အဒံသု၊ ပေးကုန်၏။ ရဋ္ဌကဿ၊ ရဋ္ဌကမင်းအား၊ သတသဟဿံ၊ တသိန်းသောဥစ္စာကို၊ အဒံသု၊ ပေးကုန်၏။ တေ၊ ထိုမင်းနှစ်ယောက်တို့သည်၊ တဥပဒေသံ၊ ထိုတယူဇနာရှိသောအရပ်ကို လည်းကောင်း၊ အညဉ္စ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ခွိယောဇနမတ္ထံ၊ နှစ်ယူဇနာရှိသောအရပ်ကို လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗဗ္ဗိ၊ အလုံးစုံလည်ဖြစ်သော၊ ပဉ္စယောဇနမတ္ထံ၊ ငါးယူဇနာပမာဏရှိသော၊ တံပဒေသံ၊ ထိုအရပ်ကို၊ အဒံသု၊ ပေးလှူကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုမင်းနှစ်ယောက်တို့၏၊ ရဇ္ဇသိမန္တရေ၊ တိုင်းနိုင်ငံအပိုင်းအခြား၏ အလယ်၌၊ သောပဒေသော၊ ထိုအရပ်သည်၊ ဟောတိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ အမတ္တော၊ အမတ်တို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ အဿမံ၊ ကျောင်းသင်ခန်းကို၊ ကာဇေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ သာဝတ္ထိတောစ၊ သာဝတ္ထိမြို့မှလည်း၊ အညဉ္စိနံ၊ တပါးသောဥစ္စာကိုလည်း၊ အာဟာရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍၊ ဂေါစရဂါမံ၊ ဆွမ်းခံရွာကို၊ နိဝေသေတွာ၊ ဆောင်နှင်းခဲ့၍၊ အဂမံသု၊ သွားကုန်၏။ ဥဉ္စေနစပလေနစာတိ၊ ဥဉ္စေနစပလေနစဟူသည်ကား၊ ဥဉ္စာစရိယာယစ၊ သပိတ်လက်စွဲ၍ဆွမ်း ခံသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝနမူလပလေနစ၊ တောသစ်မြစ်သစ်သီးဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိပုလော၊ ပြန့်ပြော၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တသေဝဥပနိဿာယဂါမောစဝိပုလောအဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုကား၌၊ တဿာတိ၊ တဿဟူသည်ကား၊ ဂေါစာဝရိကူလဿဝါ၊ ဂေါစာဝရိမြစ်ကမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏဿဝါ၊ ဗုဒ္ဓဘွားကိုလည်းကောင်း၊ ဧတံ၊ ဤတဿဟူသောဝုဒ်သည်၊ ဥပယောဂဉ္စေ၊ ခုတိယာဝိဘတ်အနက်၌၊ သာမိဝစနံ၊ သာမိဝိဘတ်တည်း၊ တံ၊ ထိုဗာဝရိပုဏ္ဏားကို၊ ဥပနိဿာယ၊ အဖို့ပြု၍၊ ဣတိ၊ အဟံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တတောဇာတေနအာယေနမဟာယညမကပ္ပယိတိ၊ တတောဇာတေနအာယေနမဟာယညမကပ္ပယိဟူသည်ကား၊ တတ္ထံ ဂါမေ၊ ထိုရွာ၌၊ ကသိကဋ္ဌာဒိနာ၊ လယ်လုပ်ခြင်းအမှုအစရှိသည်ဖြင့်၊ သတသဟဿအာယော၊ တသိန်းသောအခွန်သည်၊ ဥပ္ပဗ္ဗိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုအခွန်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူခဲ့၍၊ ကုဗုဒ္ဓိကာ၊ သူကြွယ်တို့သည်၊ ရေညောအဿကဿ၊ အဿကမင်း၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အဂမံသု၊ သွားကုန်၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ အာယံ၊ အခွန်ကို၊ သာဒိယတု၊ သနယာ

သေဝံပူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ သောရ၊ ဘေး၊ ထို
 အလကမင်းသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာယံ၊ အခွန်ကို၊ နုဿာပိယာမိ၊ မသေ
 ကာပြီ၊ အာစရိယသေဝံ၊ ဆရာအားသာလျှင်၊ ဥပနေတ၊ ဆောင်လေကုန်
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ၊ ဆို၏၊ အာစရိယော၊ ဆရာမာဝရီရသေ့သည်၊
 ဟံ၊ ထိုအခွန်ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတ္ထာယ၊ အသိုဌ၊ အဂဟေတွာ၊ မယူ
 မူ၍၊ ဒါနယညံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတည်းဟူသောဟင်္ဂကို၊ အကပ္ပဟိ၊ ပြု
 လေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သေဝံ၊ ထိုမာဝရီရသေ့သည်၊ သံဝန္တရေသံဝန္တရေ၊ နှစ်
 ကိုင်းနှစ်ဆိုင်း၌၊ ဒါနံ၊ အပ္ပပေးခြင်းကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏၊ မဟာယညန္တိ၊
 ဂါယာယ၊ မဟာယညံဟူသောဂါယာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဝေဗိတဗ္ဗော၊ သိအော်၏၊ သေဝံ၊ ထိုမာဝရီရသေ့သည်၊ သံဝန္တရေသံဝန္တရေ၊
 နှစ်ကိုင်းနှစ်ဆိုင်း၌၊ ဒါနယညံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတည်းဟူသောဟင်္ဂ
 ကို၊ ယဇန္တော၊ ပူဇော်လှူဒါန်းသည်ရှိသော်၊ ဧကတ္ထိံ၊ သံဝန္တရေ၊ တခုသော
 နှစ်၌၊ တံ၊ မဟာယညံ၊ ထိုကြီးစွာသောဟင်္ဂကို၊ ယဇိတွာ၊ ပူဇော်၍၊ ယဇတော၊
 ထိုအရပ်မှ၊ နိက္ခဗ္ဗံ၊ ထွက်ခဲ့၍၊ ဝုန၊ တဘန်၊ အဿမံ၊ သင်ခင်းကျောင်းသို့၊
 ပါဝိသိ၊ ဝင်၏၊ ပဒိဗ္ဗောစ၊ ဝင်ပြီး၍လည်း၊ ပဏ္ဍသာမလံ၊ သစ်ရွက်မိုးသောစ
 ရပ်သို့၊ ပဒိသိတွာ၊ ဝင်လေ၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ ဒါနံ၊ အလှူ
 ကိုးဒိန္နံ၊ ပေးအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုမစ္ဆန္တော၊ အတန်တလဲလဲသုံးသပ်
 သည်ဖြစ်၍၊ နိဝိဒိ၊ နေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တတ္ထိံ၊ ထိုရသေ့သည်၊ ပပိဋ္ဌမ္ပိ၊ ဝင်
 သည်ရှိသော်၊ တရုဏာယ၊ ပျိုနုသော၊ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ဝုတ္တံ၊ မသည်၊ အ
 ရေ၊ အိပ်၌၊ ကမ္မံ၊ ပြုအပ်သောအမှုကို၊ အကာတုကာမာယာ၊ ပြုခြင်းငှါအသို
 မရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏ၊ အိုသင်ပုညော၊ မာဝရီ၊ မာဝရီရသေ့သည်
 ဂေါဓဝရိဝီရေ၊ ဂေါဓဝရီဖြစ်နား၌၊ အနုသံဝန္တရံ၊ နှစ်ဝဉ်မပြတ်၊ သတ
 ကာယသံ၊ တသိန်းသောဥစ္စာကို၊ ပိဿဇ္ဇေတိ၊ ဝွန်ကြံပေးလှူ၏၊ ဝန္တံ၊ သွား
 ချေ၊ တတော၊ ထိုမာဝရီရသေ့အထံမှ၊ ပဉ္စသတန်း၊ ငါးရာကုန်သောအသ
 ပြားဥစ္စာကို၊ ယာစိတွာ၊ တောင်း၍၊ ဒါသိ၊ ကျွန်ကို၊ မေ၊ ငါ၏၊ အတ္ထာယ၊
 အသိုဌ၊ အာနုဟိ၊ ဆောင်ခဲ့ပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေသိတော၊ စေအပ်
 သည်ဖြစ်၍၊ အညော၊ တယောက်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုညော၊ သည်၊ အာ
 ဝန္တတိ၊ လာ၏၊ ဥဋ္ဌန္တုပါဒေါဟိ၊ ဥဋ္ဌန္တုပါဒေါဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဓမ္မနော၊
 ခရီးသွားသဖြင့်၊ စာနုပါဒတလော၊ ခိုက်သိုက်သော ခြံတင်းအပြင်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ပဏ္ဍိကာယဝါ၊ ဖနောင်ဖြင့်လည်း၊ ပဏ္ဍိတံ၊ ဖနောင်ကို၊ ဂေါ
 ဝကနဂါ၊ မျက်ဖြင့်လည်း၊ ဂေါပ္ပတံ၊ မျက်ကို၊ ဇတ္ထု၊ လောနဂါ၊ ဝုဏ်၊

၄၀၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တထိယတွဲ။

ဖြင့်လည်း၊ ဇဏ္ဍကံ၊ ပုဆပ်ခူးကို၊ အာဟာရ၊ ထိ၍၊ စာနုပါဒေါ၊ ခိုက်ငိုက်
သော၊ ခြေရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ သုဗ္ဗကုသလံ၊ ပုစ္ဆိတိ၊ သုဗ္ဗ
ကုသလံ၊ ပုစ္ဆိဟူသည်ကား၊ ဗြာဟ္မဏ၊ အိုဗာဝရီပုဏ္ဏား၊ ကမ္မိ၊ အသို့နည်း၊
တေ၊ သင်အား၊ သုခံ၊ ချမ်းသာပါ၏လော၊ ကမ္မိ၊ အသို့နည်း၊ တေ၊ သင်အား၊
ကုသလံ၊ အနာကင်းပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတိ၊ မေး၏၊ အနုဇာနာဟိ
တိ၊ အနုဇာနာဟိဟူသည်ကား၊ အနုမညာဟိ၊ ထိပါလော၊ သဒ္ဓဟာတိ၊
ယုံကြည်ပါလော၊ သတ္တဓာတိ၊ သတ္တဓာဟူသည်ကား၊ သတ္တဝိစေန၊ ခုနစ်
စိပ်ဖြင့်၊ အဘိသင်္ခါရိတွာတိ၊ အဘိသင်္ခါရိတွာဟူသည်ကား၊ ဂေါမယဝန
ပုဗ္ဗကုသတိဏာဒိနိ၊ နွားချေးတောပန်းသမန်းမြက်အစရှိသည်တို့ကို၊ အာ
ဒါယ၊ ယူခဲ့၍၊ သီဗံသီဗံ၊ လျှင်စွာလျှင်စွာ၊ ဗာဝရိဿ၊ ဗာဝရီပုဏ္ဏား၏၊
အဿမံ၊ ကျောင်းသင်ခင်းသို့၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊ ဂေါမယေန၊ နွားချေးဖြင့်၊
တူမိ၊ မြေကို၊ ဥပလိမ္ပိတွာ၊ လိမ်းကြံ၍၊ ပုမ္ပိနိ၊ ပန်းတို့ကို၊ ဝိကိရိတွာ၊ ကြံ၍၊
တိဏာနိ၊ မြက်တို့ကို၊ သန္တရိတွာ၊ ခင်း၍၊ ဝါပေါဒံ၊ လက်ဝဲခြေကို၊ ကမဏ္ဍ
လုဒကေန၊ ကရားရေဖြင့်၊ ဓောဝိတွာ၊ ဆေး၍၊ သတ္တပါဒမတ္တံ၊ ခုနစ်တဝါးမျှ
ကို၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပါဒတလေ၊ ခြေတဝါးအပြင်၌၊ ဗရာမ
သန္တော၊ သုံးသပ်လျက်၊ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ကုဟနံ၊ အံ့တွယ်
သရဲရှိသောစကားကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ
ဖြစ်၏၊ ဘေရံသော၊ အကိတ္တယိတိ၊ ဘေရံသော၊ အကိတ္တယိဟူသည်
ကား၊ ဘယဇနကဝစနံ၊ ကြောက်ရွယ်ကိုဖြစ်စေတတ်သော စကားကို၊
အကိတ္တယိ၊ ကြား၏၊ သစေမေယာ၊ စမာနဿာတိ၊ ဣမံဂါထံ၊ သစေမေယာ
စမာနဿဟူသောဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ဆို၏၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဒုက္ခိတောတိ၊ ဒုက္ခိတောဟူသည်ကား၊ ဒေါမ
နဿဇာတော၊ နှလုံးမသာယာသောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဿုဿ၊ တိတိ
ဥဿုဿာတိဟူသည်ကား၊ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်
ကဒ္ဒမိ၊ တရံတခါ၊ သမ္ပံ၊ မှန်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မည
မာနော၊ အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍၊ သုဿတိ၊ ခြောက်တတ်၏၊ ဒေဝတာတိ၊
ဒေဝတာဟူသည်ကား၊ အဿမေ၊ ကျောင်းသင်ခင်း၌၊ အမိဝတ္ထာ၊ စောင့်
သော၊ ဒေဝတာဧဝ၊ နတ်သည်သာလျှင်တည်း၊ မုဒ္ဓနိမုဒ္ဓပါတေဝါတိ၊ မုဒ္ဓနိ
မုဒ္ဓပါတေဝါဟူသည်ကား၊ မုဒ္ဓေါ၊ ထိပ်၌လည်းကောင်း၊ မုဒ္ဓပါတေဝါ၊
ထိပ်ကျစေခြင်း၌လည်းကောင်း၊ သောတိ၊ စရဟိဇာနာတိတိ၊ သောတိ၊ စရ
ဟိဇာနာတိဟူသည်ကား၊ ဘောတိ၊ အိုနတ်၊ ဘဝံ၊ အရှင်နတ်သည်၊ စေတု

နာသိ၊ အကပတိ၍ကားသိပါအံ့နည်း။ မုဒ္ဓါတိပါတဉ္စာတိ၊ မုဒ္ဓါတိပါတဉ္စဟု
သညကါး၊ မုဒ္ဓပါတဉ္စ၊ ငါ၏ဥခေါင်းကျခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥာဏမေတ္တာ
တိ၊ ဥာဏမေတ္တဟုသညကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤဦးခေါင်းကိုကုစေခြင်း၌၊ ဥာဏံ၊
အစွမ်းသတ္တိဥာဏံသည၊ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားစကားအား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပုရာတိ
ပုရာဟုသညကား၊ ဧကေနတိ၊ သဝဿဝယကာလေ၊ အသက်နှစ်ဆယ့်နှစ်
အရွယ်ကာလ၌၊ ဗာဝရိဗြာဟ္မဏော ဗာဝရိပုဏ္ဏားသည်၊ ဂေါဓာဝရိတိ၊ ရေ
ဂေါဓာဝရိမြစ်ကမ်းနား၌၊ ဝဿမာနော၊ နေသည်ရှိသော်၊ အဋ္ဌန္တံ ဝဿာနံ၊
ရှစ်နှစ်တို့၏၊ အတ္ထယနုလွန်သဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လော
က၌၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်တော်မူ၏၊ အမေစ္စာတိ၊ အမေစ္စာဟုသညကား၊
အနုဘံသော၊ အနုယ်အမျိုးဖြစ်သော၊ သဗ္ဗာတိညာဗလပ္ပတ္တောတိ၊ သဗ္ဗာ^၁
တိညာဗလပ္ပတ္တောဟုသညကား၊ သဗ္ဗအတိညာယ၊ အလုံးစုံကိုထိုးထွင်း၍
သိခြင်း၌၊ ဗလပ္ပတ္တော၊ အားအစွမ်းသို့ရောက်တော်မူ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ အတိညယောစ၊ သိအပ်သော တရားတို့သို့
လည်းကောင်း၊ ဗလာနိစ၊ အားအစွမ်းတော်တို့သို့လည်းကောင်း၊ ပတ္တော
ရောက်၏၊ ဝိမုတ္တောတိ၊ ဝိမုတ္တောဟုသညကား၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊
ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ ပဝတ္ထိယာ၊ ဖြစ်သဖြင့်၊ ဝိမုတ္တံ၊ ဝိမုတ္တောလွတ်သောစိတ်
ရှိတော်မူ၏၊ သောကဿာတိ၊ သောကဿဟုသညကား၊ အဿ၊ ထိုဗာ
ဝရိပုဏ္ဏားအား၊ သောကော၊ မိုးရိမ်ခြင်းသည်၊ ပဟုတပညောတိ၊ ပဟုတ
ပညာဟုသညကား၊ မဟာပညော၊ ကြီးကျယ်သောပညာရှိတော်မူ၏၊
ဝရတူရိခမေသောဟိ၊ ဝရတူရိခမေသော ဟုသညကား၊ ဥတ္တမဝိပုလပ
ညော၊ မြတ်သောပြန့်ပြောသောပညာရှိတော်မူ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အဘိ
မုတာရပညော၊ အလွန်ရေရင့်သောမြတ်သောပညာရှိတော်မူ၏၊ ဝိရုခရာသိ၊
ဝိရုခရာဟုသညကား၊ ဝိဂတရုခော၊ တုဘာဏ်မရှိသောပညာရှိတော်မူ၏၊
အပ္ပဗ္ဗိမော၊ ထူရှည်သောသူမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ မန္တပါရဂေတိ၊ မန္တပါရဂေဟုသညကား၊ ဗေဒပါရဂေ၊ ဗေဒင်အလုံး
သို့ရောက်ကုန်သော၊ ပဿဝေါတိ၊ ပဿဝေါဟုသညကား၊ ဝုဒ္ဓေ၊ သင်
တို့သည်၊ ပဿထ၊ ဖူးမြင်ကြလေကုန်လော၊ အဇာနတန္တိ၊ အဇာနတ်ယူ
သည်ကား၊ အဇာနန္တနံ၊ မသိကုန်သောသူတို့အား၊ လက္ခဏာတိ၊ လက္ခဏာ
ဟုသညကား၊ လက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏာတို့တည်း၊ ဗျက္ခာတာတိ၊ ဗျက္ခာတာဟု
သညကား၊ ကဝိတာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဝိတ္တာရိတာနိ၊ အကျယ်၍အပ်
ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမေတ္တာတိ၊ သမေတ္တာ

၄၀၄ သုတ္တန်နိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

ဟူသည်ကား။ သမတ္တဝနိပရိပုဏ္ဏာနိ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊
ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မေနမနုဿာသတိတိ၊ ဓမ္မေနမနုဿာသတိ
ဟူသည်ကား။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်၊ အနုဿာသတိ၊ ဆုံးမတတ်၏။ ဇာတိ
ဂေါတ္တလက္ခဏန္တိ၊ ဇာတိဂေါတ္တလက္ခဏံဟူသည်ကား။ ကိဝိရံ၊ အဘယ်
မျှကြာမြင့်သည်ဖြစ်၍၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဇာတိဉ္စ
အမျိုးကိုလည်းကောင်း၊ ဂေါတ္တဉ္စ၊ အနွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ လက္ခဏဉ္စ၊
လက္ခဏာကိုလည်းကောင်း၊ မဇ္ဇေသိသေတိ၊ မဇ္ဇေသိသေဟူသည်ကား
မယာ၊ ငါသည်၊ ပရိနိတဗေဒေ၊ ဆည်းဘူးအပ်သောဗေဒင်တို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ သိသေဝ၊ တပည့်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ မနုဿာယောဝုတ္တံ၊ ထာတိ
မနုဿာယောဝုတ္တံဟူသည်ကား။ ဣမေသတ္တပဋ္ဌေ၊ ဤခုနစ်ပါးသော
ဩဿနာတို့ကို၊ ဝိတ္တေနဝ၊ စိတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝုတ္တံ၊ မေးလေကုန်သော၊
တိဿမေတ္တေယျောတိ၊ တိဿမေတ္တေယျောဟူသည်ကား။ ဧကောယောဝ
တယောကံသောတပည့်သာတည်း။ သောသော၊ ဤတိဿမေတ္တေယျကို၊
နာမဂေါတ္တဝသေန၊ အမည်အနွယ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ဒုတ
ယောတိ၊ ဒုတယောဟူသည်ကား။ ဥတော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ပစ္စေကာ
ဂဏီ၊ နာတိ၊ ပစ္စေကာဂဏီနောဟူသည်ကား။ ဝိသုဝိသု၊ အသီးအသီး၊
ဂဏဝန္တော၊ ဂိုဏ်းတပည့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝုဗ္ဗဝါသနဝါသိတာတိ၊ ဝုဗ္ဗဝါ
သနဝါသိတာ ဟူသည်ကား။ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးသံသရာတဝဉ္စ၊ ကဿပဿ၊
ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊
ရောက်ခဲ့၍၊ ဂတပစ္စာဂတ ဝုညဝါသနာယ၊ ဂတဝတ် ပစ္စာဂတဝတ်
တည်းဟူသောကုသိုလ်ဝါသနာဖြင့်၊ ဝါသိတဝိတ္တော၊ ထုံမွန်သေးစိတ်ရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ ဝုရမာဟိဿတိတိ၊ ဝုရမာဟိဿတိဟူသည်ကား။ အာဟိဿ
တိနာမိကံ၊ အာဟိဿတိအမည်ရှိသော၊ ဝုရိမံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ နဓရံ၊ မြို့
တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဉ္စနဂရံ၊ တို့မြို့သို့
လည်း၊ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်
တည်း။ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အသုံးစုံသောမြို့တို့၌၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။
ဂေါနန္တန္တိ၊ ဂေါနန္တဟူသည်ကား။ ဂေါနန္တပုရဿ၊ ဂေါနန္တမြို့၏၊ နာမံ၊ အမည်
တည်း။ ဝနသဝ္ဗယန္တိ၊ ဝနသဝ္ဗယံဟူသည်ကား။ ပဝနနဂရံ၊ ပဝနမြို့ကို၊
ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧကော၊ အချို့သောဆရာတို့သည်၊ ဝနသာဝတ္ထိတိ၊ ဝနသာ
ဝတ္ထိဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်သေး၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝနသာဝတ္ထိတောစ၊ ဝန
သာဝတ္ထိမြို့မှလည်းကောင်း၊ ကောသမ္ဘိတောစ၊ ကောသမ္ဘိမြို့မှလည်းကောင်း

သာကေတံ၊ သာကေတမြို့သို့၊ အနုပ္ပတ္တနံ၊ အစဉ်ချောက်သာကုန်သော၊
သောဋ္ဌသန္တံ၊ တကယ့်ခြောက်ယောက်ကုန်သော၊ တေသံဇဇိလာနံ၊ ထိုရ
သေ့တို့အား၊ ဆယောဇနမတ္တာ၊ ခြောက်ယူဇနာမျှသောက်သော၊ ပရိသာ၊
ပရိသတ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗာဠိသမ၊ ဗာဠိဝုဏ္ဏား
ရသေ့၏၊ ဇဇိလာ၊ တပည့်ရသေ့တို့သည်၊ မဟာဇနံ၊ လူအပေါင်းကိုးဝံ
ဝဇေန္တ၊ ကောင်းစွာပွားစေကုန်လျက်၊ တာဝ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ အာဂန္တန္တ၊
နံ၊ သာကုန်သော၊ နေသံ၊ ထိုရသေ့တို့အား၊ ဣန္ဒြိယဒနိ၊ ဣန္ဒြိယတို့သည်၊ ပရိ
ပါကံ၊ ရင့်ကျက်ခြင်းသို့၊ ဝန္တန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ အယံဧဒေသာ၊ ဤအရပ်
သည်၊ သပ္ပ၊ ယေ၊ လျောက်ပတ်သောအရပ်သည်၊ နဝိဟောတိ၊ မဖြစ်၊
မဂဓေတ္ထပန၊ မဂဓရာဇ်နပင်၏အတွင်း၌ကား၊ တေသံ၊ ထိုရသေ့တို့အား၊
ပါသာဏစေတိသံ၊ ကျောက်စေတီတော်၌၊ သပ္ပါယံ၊ လျောက်ပတ်၏၊
ဟိသဗ္ဗံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တဩ၊ ထိုမဂဓရာဇ်နပင်၌၊ မဟိ၊ ငါဘုရား
သည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ မ
ဟာဇနသာ၊ လူအပေါင်းအား၊ ဓမ္မာဘိသမယော၊ တရားကိုရသည်၊ တ
ဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဘဗ္ဗနဂရာနိ၊ အလုံးစုံသောမြို့တို့ကိုလည်း၊ ပဝိသိတွာ
ဝင်၍၊ အာဂန္တန္တ၊ သာသောရသေ့တို့သည်၊ ဗဟုတရေန၊ များစွာသော၊
ဇနန၊ လူအပေါင်းနှင့်၊ သန္တံ၊ တကွ၊ အာဂမိသာန္တံ၊ သာကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဘိက္ခုသံဃာပရိဝုဏ္ဏော၊ ရဟန်းအပေါင်း၌ရံလျက်၊ သာဝတ္ထိတော၊
သာဝတ္ထိမြို့မှ၊ ရာဇဂဟသဘိမုခေါ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ရှေးရှု၊ အဂမာသိ၊
ကြွေတော်မူ၏၊ တေဝိဇဇိလာ၊ ထိုရသေ့တို့သည်လည်း၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိ
ပြည်သို့၊ အာဂတံ၊ သာကြကုန်၍၊ ဝိဟာရံ၊ ဧတဝန်ဂေချောင်းဝေင်သို့၊
ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂော၊ အဘယ်မှာနည်း၊
ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တိ၊ မှီတော်မူသ
နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိစိနန္တော၊ စုံစမ်းရှာသွေကုန်လျက်၊ ဝန္တကုရိမူလံ၊ ဝန္တကုရိ
တိုက်တော်၏အနီးနားသို့၊ ဝတံ၊ သွားကြကုန်၍၊ သာဝတော၊ မြတ်စွာဘု
ရား၏၊ ပါဒနိက္ခေပံ၊ ခြေတော်ချရာကို၊ နိသွာ၊ မြင်၍၊ ရတ္တသမဟိ၊ ရာဂ
များသောသူ၏သာလျှင်ပင်၊ ခြေရာသည်၊ ဥက္ကုရိကံ၊ ဆောင်ကြွေ၊ ကြွေးရှိ
သည်ဘဝ၊ ဖြစ်၏၊ လ၊ ဣဒံ၊ ဤခြေရာသည်၊ ဝိဝုဏ္ဏေသော၊ ဝရိတရား
ကင်းပြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဤနိဝံပဒံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောခြေရာတည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗညုတဗုဒ္ဓေါ၊ သဗ္ဗညုတဘုရားဟူ၍၊ နိန္ဒံ၊ အပြိုသုံးမြတ်

မှတ်စု ဆုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

ခြင်းသို့၊ ဂတဝါ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ အနု
 ဝုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ သေတဗျကပ္ပိလဝတ္ထု၊ အာဒိနိ၊ သေတဗျမြို့ကပ္ပိလ
 ဝတ်မြို့အစရှိကုန်သော၊ နဂရာနိ၊ မြို့တော်တို့သို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်တော်မူ၍၊
 မဟာဇနံ၊ လူအပေါင်းကို၊ သံဝဇေဇန္တော၊ သဒ္ဓါတရားပွားများစေလျက်၊
 ပါသာဏစေတီယံ၊ ကျောက်စေတီတော်သို့၊ ဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏။
 ဇဗ္ဗိလာဝရိ၊ ရသေ့တို့ သည်လည်း၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ သာလျှင်၊ သာ
 ဝတ္ထိတော၊ သာဝတ္ထိမြို့မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ တွက်လေ၍၊ သဗ္ဗာနိ၊ အသုံးစုံကုန်
 သော၊ တာနိနဂရာနိ၊ ထိုမြို့တို့သို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ပါသာဏစေတီယ
 မေဝ၊ ကျောက်စေတီသို့ သာလျှင်၊ အာဂမံသု၊ လာကြကုန်၏။ တေန၊
 ထိုကြောင့်၊ ကောသမ္ဗိဇ္ဈာဝိ(ပ)ကပ္ပိလဝတ္ထုန္တိ၊ အာဒိ၊ ကောသမ္ဗိဇ္ဈာဝိ(ပ)
 ကပ္ပိလဝတ္ထု၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါ
 သာ၌၊ မဂဓပုရန္တိ၊ မဂဓပုရ် ဟူသည်ကား၊ မဂဓပုရ်၊ မဂဓရာဇ်ပြည်
 တည်း၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါ
 ယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ပါသာဏကစေတီယန္တိ၊ ပါသာဏကစေတီယံ
 ဟူသည်ကား၊ မဟတော၊ ကြီးသော၊ ပါသာဏဿ၊ ကျောက်ဖျား၏ ဥပရိ၊
 အထက်၌၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌၊ ဒေဝဌာနံ၊ နတ်၏နေရာသည်၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပ္ပဇန္တုပန၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်ကား၊
 ဝိဟာရော၊ ကျောင်းတော်သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုအရပ်ကို၊ တေ
 နောပုရိခဝေါဟာရေန၊ ထိုရှေးဝေါဟာရဖြင့်သာလျှင်၊ ပါသာဏကစေတီ
 ယန္တိ၊ ပါသာဏကစေတီယံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ မိန့်အပ်၏။ တသိတောဝုဒကန္တိ
 တသိတောဝုဒတံဟူသည်ကား၊ တေဇဗ္ဗိလာ၊ ထိုရသေ့တို့သည်၊ ဝေဂ
 သာ၊ အလျင်တသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အနုဗန္ဓမာနာ၊ အမြဲဖွဲ့
 ခြင်းမြတ်နိုးခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သာယံ၊ ညချမ်းအခါ၌၊ ဂတမဂ္ဂံ၊ သွားသော
 ခရီးကို၊ ပါတော၊ နံနက်အခါ၌၊ ပါတော၊ နံနက်အခါ၌၊ ဂတမဂ္ဂန္တု၊ သွားသော
 ခရီးကိုလည်း၊ သာယံ၊ ညချမ်းအခါ၌၊ ဂန္တန္တော၊ သွားကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဧတ္ထ၊
 ဤအခါ၌၊ ဘဂဝတိ၊ ဘဂဝါဟူ၍၊ သုတွာ၊ ကြားရသည်ရှိသော်၊ အတိဝိ
 ယ၊ အလွန်လျှင်၊ ပါမောဇ္ဇဇာတာ၊ ဝမ်းမြောက်သော သတောရှိကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ တံစေတီယံ၊ ထိုပါသာဏစေတီသို့၊ အတိရူပိံ၊ သု၊ တက်ကြွကုန်၏။
 တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘုရိတာပဗ္ဗတမာရုဟန္တိ၊ ဘုရိတာပဗ္ဗတမာရုဟုဟူ
 ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧကမန္တံဌိတောဟဋ္ဌောတိ၊ ဧကမန္တံဌိတောဟဋ္ဌောဟူ
 သည်ကား၊ ပါသာဏကေ၊ ကျောက်ဖျားဟုဆိုအပ်သော၊ တသ္မိံ၊ စေတီယေ၊

ထိုစေတီ၌၊ သက္ကေန၊ သိကြားမင်းသည်၊ မာဝိတမဟာမဏ္ဍပေ၊ ဘန်ကင်း
အပ်သောမဏ္ဍပ်ကြီး၌၊ နိသိန္နံ၊ နေဟော်မူသော၊ တဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
ကိုးဒိသွားမြင်၍၊ ကပ္ပိးအသို့နည်း၊ ဣသယော၊ ရသေ့တို့သည်၊ ခမနိယံ၊ ခန့်
ကျန်းပါ၏လော၊ ဣတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဘဂဝ
တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဋိသမ္ဘောဒိတေ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာတို့ကို၊
ကတေ၊ ပြုအပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ ဘောဂေါတမ၊ ရှင်ဂေါတမ၊ ခမနိယံ၊ ခန့်
ကျန်းပါ၏၊ ဣတိအာဒိဟိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သယံဝိ၊ ကိုယ်တော်
တိုင်လည်း၊ ပဋိသန္ဓာရံ၊ အစေ့အစပ်စကားကို၊ ကရိတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ အဇိ
တော၊ အဇိတမည်သော၊ ဇေဋ္ဌန္တဝါသီ၊ တပည့်ကြီးသည်၊ ဇေကမန္တံ၊ သင့်
တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဌိတော၊ ရပ်လျက်၊ ဟဇ္ဈော၊ ရှင်သည်ဖြစ်
၍၊ ဟဋ္ဌဗိက္ခော၊ ရှင်သောဗိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မနောပဉ္ဈေ၊ နှလုံး
ပြဿနာတို့ကို၊ အပုန္နိ၊ မေး၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပြဿနာ၌၊ အာဒိသာတိ၊ အာ
ဒိသဟူသည်ကား၊ ကတိဝသော၊ အတတ်မျှလောက်နှစ်ရှိပြီးနည်း၊ ဣတိ
ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ဇပ္ပနန္တိ၊ ဇပ္ပနဟူသည်ကား၊ အမှကံ၊ ငါတို့၏၊
အာစရိယဇောတိံ၊ ဆရာ၏အမျိုးကို၊ ဖြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ မနသံ၊ ဗိတ်ဖြင့်၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေးလျှောက်၏၊ ပါရမိန္တိ၊ ပါရမီဟူသည်
ကား၊ နိဋ္ဌာဂမနံ၊ အပြီးအဆုံးသို့ရောက်သည်ကို၊ ဝိသဝဿသတန္တံ၊ ဝိသ
ဝဿသတံဟူသည်ကား၊ ဝိသတိဝဿာဓိကံ၊ အနှစ်နှစ်ဆယ် အလွန်ရှိ
သော၊ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး၊ လက္ခဏေတိ၊ လက္ခဏေဟူသည်
ကား၊ မဟာပုရိသလက္ခဏေ၊ ယောဂျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာဖြစ်သော၊
ဧတသ္မိံ၊ ထိုလက္ခဏာ၌၊ ဣတော၊ ဤမဟာပုရိသလက္ခဏာမှ၊ ပရေသုစ၊
တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣတိဟာသာဒိသု၊ ဣတိဟာသက္ခင်း အစရှိ
သည်တို့၌၊ အနဝယော၊ အကြွင်းမရှိသည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါ
ယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ပရပဒံဝါ၊ နောက်ပုဒ်သို့လည်း၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်
၍၊ တေသု၊ ထိုဣတိဟာသက္ခင်းတို့၌၊ ပါရမိံ ဂတော၊ ပါရမီအဆုံးသို့ရောက်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယဉ်အင်၏၊ ပဉ္စသတာနိဝါစေတိတိ၊ ပဉ္စ
သတာနိဝါစေတိဟူသည်ကား၊ ပကတိအလသဒုဇ္ဈေ မာဏဝကောနံ၊ ပြု
ကတေပျင်းရိသော ပညာနည်းသော လုလင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စသတာနံ၊
ငါးရာသောသတို့သားတို့အား၊ သယံ၊ မိမိကိုယ်တိုင်၊ မန္တေ၊ ဗေဒင်ကျင်း
တို့ကို၊ ဝါစေသိ၊ ချပို့၏၊ သဒ္ဓမ္မတိ၊ သဒ္ဓမ္မဟူသည်ကား၊ သကေ၊ ဖြောပဉ္စဏ
ဓမ္မမိမိပုဏ္ဏားတို့၏အတတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ယောဝိဇ္ဇကော၊ ဗေဒင်သုံးပုံဖြစ်

၄၀၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တထိယတွဲ၊

ကုန်သော၊ ပါဝစနေ၊ အတတ်၌၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ လက္ခဏာနံ၊ လက္ခဏာဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိတ္တာရာနံ၊ အကျယ်တို့ကို၊
အဿ၊ ထိုသူများ၏၊ ဝတ္တေ၊ ကိုယ်တော်၌၊ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ တာနိ
လက္ခဏာနိ၊ ထိုလက္ခဏာတို့သည်၊ ကတမာနိ၊ အတယ်သည်တို့နည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ပုစ္ဆဉ္စိတိ၊ ပုစ္ဆဉ္စိဟူသည်ကား၊ ပုစ္ဆမာနံ၊ အမေး
ကို၊ ကမေတံ ပဋိဘာသတိတိ၊ ကမေတံပဋိဘာသတိဟူသည်ကား၊ ဧ
ဝါဒိ၊ နတ်အစရှိကုန်သော၊ ကံဝုဂ္ဂလံ၊ အသယ်ဝုဂ္ဂလံကို၊ ဧဝံပဉ္စဝစနံ၊
ဤပြဿနာစကားသည်၊ ပဋိဘာသတိ၊ ဆိုလိုသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဖြေဟ
ဇော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ပဉ္စန္ဒါးငါးပါးကုန်သော၊ ပဉ္စာနံ၊ ပြဿနာတို့၏၊ ဝေယျာ
ကရဏံ၊ ထင်ရှားစွာကြားခြင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြားရ၍၊ အဝသေသေ၊ အကြွင်း
ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇွေနှစ်ပါးသောပြဿနာတို့ကို၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုသည်ဖြစ်
၍၊ မုဒ္ဓါမုဒ္ဓါတိပါတဉ္စာတိဂါထံ၊ မုဒ္ဓါမုဒ္ဓါတိပါတဉ္စဤသို့အစရှိသောဂါထာ
ကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်
စွာသူများသည်၊ ဗျာကရာဇန္တော၊ ဖြေကြားတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ အဝိဇ္ဇာ
မုဒ္ဓါတိဂါထံ၊ အဝိဇ္ဇာမုဒ္ဓါအစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ နိဗ္ဗိတော်မူ၏။
တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ စတုသုသစ္စသု၊ လေးပါးသောသစ္စာတို့၌၊ အညာဏ
ဘူတာ၊ မသိသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ သံသာရဿ၊
သံသာရာ၏၊ ဘိသံ၊ အကြီးအမှူးသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဝိဇ္ဇာမုဒ္ဓါတိ၊ အဝိဇ္ဇာမုဒ္ဓါဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏။
အရဟတ္တမဂ္ဂဝိဇ္ဇာ၊ အရဟတ္တမဂ္ဂပညာသည်၊ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်၊ သဟဇာ
တေဟိ၊ တကွဖြစ်ကုန်သော၊ သန္ဓါသတိသမာဓိကတ္ထု၊ ကမ္မတာဆန္ဒငါး
ဟေဟိ၊ သန္ဓါသတိသမာဓိပြုခြင်းငှါအလိုရှိသောဆန္ဒငါးဟူ၍နှင့်၊ သန္ဓော
ဂဏာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဣန္ဒြိယတို့၏၊ ဧကရသဓဉ္စန၊
တပေါင်းတည်းသော ကိစ္စအနက်အားဖြင့်၊ ဘာဝနဘာဝံ၊ ပွားစေသော
သဘောသို့၊ ဥပဂတတ္တာ၊ ကပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တံမုဒ္ဓါနံ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာ
တည်းဟူသောအကြီးအမှူးကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဓိပါတတိ၊
ကျစေတတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဇ္ဇာမုဒ္ဓါတိပါတိနိတိအာဒိ၊ ဝိဇ္ဇာမုဒ္ဓါ
တိပါတိနိဤသို့အစသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တတောဝေဒေနမဟ
တာတိ၊ တတောဝေဒေနမဟတာဟူသည်ကား၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဣမံပဉ္စာ
ဝေယျာကရဏံ၊ ဤအမေးအဖြေကို၊ သုတွာ၊ ကြားရ၍၊ ဥပ္ပန္နာယ၊ ဖြစ်သော၊
မဟာဝီရိယာ၊ များစွာသောနှစ်သက်ခြင်းဖြင့်၊ သန္တန္တော၊ ကောင်းစွာ

ဖြစ်စေ၍၊ အလီနသာဝံ၊ မတွန့်တိုသည်၏အဖြစ်ကို၊ ကာယပိတ္တာနံ၊ ကိုယ်
 စိတ်တို့၏၊ ဩဒဂျ၊ ဝမ်းမြောက်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပါဒေသု၊ ခြေတော်တို့၌၊
 ပတိတွာ၊ ပပ်၍၊ ဗာဝရိတိဣဝံဂါထံ၊ ဗာဝရိအစရှိသောဤဂါထာကို၊ အာ
 ဟ၊ ဆို၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌နံ၊ ထိုဗာဝရိပုဏ္ဏားကို၊ အနုကမ္မမာနော၊ သနား
 တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 ဂတွာစ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍လည်း၊ ဗာဝရိဿစာတိ၊ ဗာဝရိဿစ ဟူ၍၊
 သဗ္ဗညုတပဝါရဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ဖြင့်ဘိတ်ခြင်းကို၊ ပဝါရေသိ၊
 ဘိတ်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သဗ္ဗေသန္တိ၊ သဗ္ဗေသံဟူသည်ကား၊
 အဝသေသာနံ၊ အကြွင်းလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သောဠေသ သဟသာနံ၊
 တသောင်းခြောက်တောင်သောတပည့်တို့အား၊ တတ္ထပုန္နိ တထာဂတန္တိ
 တတ္ထပုန္နိ တထာဂတံဟူသည်ကား၊ တတ္ထပါသာဏကေစတိယေ၊ ထိုပါ
 သာဏကေစတိတော်၌၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တတ္ထပရိသာယ၊ ထိုပရိသတ်၌၊
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ တေသုပရိဝါရေသု၊ ထိုအခြံအရံတို့၌၊ အဇိတော၊ အဇိတ
 သည်၊ ပဌနံ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ သေသံ၊
 အကြွင်းသည်၊ သဗ္ဗဂါထာသု အလုံးစုံသောဂါထာတို့၌၊ ပါကဋမေဝ၊ တင်
 ရှားသည်သာတည်း၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဝတ္ထုကထာ
 ဝဏ္ဏနာ၊ ဝတ္ထုကထာ၏အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၅-ပါရာယနဝဂ်-၂-အဇိတသုတ်၊

ဟပဗ္ဗိပနုပဌေ၊ အကြင်ပြဿနာ၌၊ နိရုတောတိ၊ နိရုတောဟူသည်
 ကား၊ ပဋိစ္ဆာဒိတော၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်၏၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊
 သန္တိပိစ္ဆော၊ တင်ရှားရှိသော၊ ဘဏ္ဍကောသောဝိဟ၊ ဥစ္စာတုပ်ဖြစ်သော
 အိမ်ကဲ့သို့၊ ကုက္ကုစ္စပိနိရုတော၊ ကုက္ကုစ္စ တရားသည် ဖုံးလွှမ်းခြင်းရှိ၏၊
 ကိဿာဘိလေပနံမြူသိတိ၊ ကိဿာဘိလေပနံမြူသိဟူသည်ကား၊ အသာ
 သောကဿ၊ ထိုသောကအား၊ အာဘိလေပနံ၊ လိမ်းကျံသောတရားကို၊
 ကိ၊ အတတ်သို့၊ ဝဒေသိ၊ ဟောသနည်း၊ ဝေပိစ္ဆာပမာဒါနုပ္ပကာသတိတိ၊
 ဝေပိစ္ဆာပမာဒါနုပ္ပကာသတိဟူသည်ကား၊ မန္တရိယဟေတုစ၊ ဝန်တိုခြင်း
 အကြောင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပမာဒဟေတုစ၊ မေ့လျော့ခြင်း အ
 ကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ နုပ္ပကာသတိ၊ တင်ရှားမပြုသိသစွဲမှန်၏။

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

အသမ္ဘာယံ၊ ယိဝုဏ္ဏာဒါးအာမေတ္တရိယံ၊ ဝနိတိခြင်းသည်၊ နိဗ္ဗာန်ရုဏ်တတိ၊ အလ္လ
ပေးခြင်းအစရှိသောဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ ပကာသေတုံ၊ ထင်ရှားပြစိမ့်သော
ဌ၊ နဒေတိ၊ မပေးတတ်၊ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့ခြင်းသည်၊ ဝီရိယာဒိဟံ၊ ဝီရိယ
အစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ ပကာသေတုံ၊ ထင်ရှားပြစိမ့်သောဌ၊
နဒေတိ၊ မပေးတတ်၊ ဧဝမာဒိပရိဟာရံ၊ ဤသို့အစရှိသောအရံအတားကို၊
ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာတုရားသည်၊ ဧပ္ပါတိလေပနန္တိ၊ ဧပ္ပါတိလေပနံဟူသည်
ကား၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ လောကဿ၊ လောကကို၊ မက္ခန္ဓာလေပေါဝိ
ယ၊ မျောက်နှံစေးကဲ့သို့၊ မက္ခန္ဓဿ၊ တဏှာတည်းဟူသောမျောက်နှံစေး
၏၊ အဘိလေပနံ၊ လိမ့်ကျံခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခံဟူသည်ကား
ဇာတိအာဒိဒုက္ခံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအစရှိသောဆင်းရဲကို၊ ဝသန္တိ၊ သဗ္ဗမိ
သောတာတိ၊ ဝသန္တိ၊ သဗ္ဗမိသောတာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသု၊ အလုံးစုံ
ကုန်သော၊ ဂူပါဒိအာယတနေသု၊ ဂူပါရုံအစရှိသော အာယတနတို့၌၊
တဏှာဒိကာ၊ တဏှာ အစရှိကုန်သော၊ သောတာ၊ အယဉ်တို့သည်၊
သန္တန္တိ၊ မီးကုန်၏၊ ကိ'နိဝါရဏန္တိ၊ ကိ'နိဝါရဏံဟူသည်ကား၊ တေသံ၊ ထို
ဂူပါရုံအစရှိသောတရားတို့ကို၊ အာဝရဏံ၊ ပိတ်ပင်တတ်သော တရား
သည်၊ ကိ'၊ အဘယ်တရားနည်း၊ ရက္ခာ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်၊ ကား
အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ သံဝရံ၊ သံဝရံ
ဖြူဟူသည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုဂူပါရုံအစရှိသောတရားတို့ကို၊ နိဝရဏ
သင်္ခါတံ၊ ပိတ်ပင်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ တံသံဝရံ၊ ထိုသို့စောင့်စည်းခြင်း
ကို၊ ဖြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါလော၊ ဧကေန၊ တခုသောဝုတ္တံ၊ ဖြင့်၊ သာဝသေ
သပ္ပဟာနံ၊ အကြွင်းရှိသောပယ်ခြင်းကို၊ ဝုတ္တိတိ၊ မေး၏၊ ကေနသောတာပိ
မိယရေတိ၊ ကေနသောတာပိမိယရေဟူသည်ကား၊ ကေနဓမ္မေန၊ အဘယ်
တရားဖြင့်၊ သောတာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောအယဉ်တို့သည်၊ ပိမိ
ယန္တိ၊ ပိတ်ကုန်သနည်း၊ ပန္နိစ္ဆန္တိ၊ ဖြတ်ကုန်သနည်း၊ ဧကေန၊ တခုသော
ဝုတ္တံ၊ ဖြင့်၊ အနဝသေသပ္ပဟာနံ၊ အကြွင်းမရှိပယ်ခြင်းကို၊ ဝုတ္တိ၊ မေး၏၊
သတိတေသံနိဝါရဏန္တိ၊ သတိတေသံနိဝါရဏံဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာ
ယုတ္တာ၊ ဝိပဿနာနှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်တရားတို့သည်၊
သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏၊
ဂတိယော၊ တည်ရာတို့ကို၊ သမန္နေသမာနာ၊ ရှာဖွေသည်ဖြစ်၍၊ သတိ၊ သတိ
တရားသည်၊ တေသံသောတာနံ၊ ထိုဂူပါရုံအစရှိသောအယဉ်တရားတို့
ကို၊ နိဝရဏံ၊ ပိတ်ပင်ခြင်းကို၊ သောတာနံသံဝရံ၊ သောတာနံသံဝရံ

ဗြိမိဟူ၍၊ တံသံဝရံ၊ ထိုစောင့်ရှောက်ခြင်းတရားကို၊ အဟံ၊ ငါတရားသည်
သောတာပန်၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော၊ အယဉ်တို့ကို၊ သံဝရံ၊ စောင့်
ရှောက်ခြင်းကို၊ ဗြိမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါ
ယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ပညာယောတေပိမိယျ၊ ရေတိ၊ ပညာယောတေပိမိယျ
ရေဟူသည်ကား၊ ရူပါဒီသု၊ ရူပါရုံအစရှိသည်တို့၌၊ အနိစ္စဒမ္မိပဋိဝေသေမိ
ကာယ၊ အနိစ္စအစရှိသည်တို့ကိုထိုးထွင်း၍သိသဖြင့်၊ ပြီးသော၊ မဂ္ဂပညာယ
မဂ်၌သွဉ်သောပညာသည်၊ ဧတသောတာ၊ ထိုကိလေသာတည်းဟူသော
အယဉ်တို့ကို၊ သဗ္ဗသော၊ အခြင်းခပ်သိမ်း၊ ပိမိယန္တိ၊ ပိတ်အပ်ကုန်၏၊
ပညာစေတိ၊ ပညာဂါယာယ၊ ပညာစေတဟူသောပြဿနာပါလာ၌၊ တ
ထာဝုတ္တံ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်ဆိုအပ်သော၊ ယာစပညာ၊ အကြင်
ပညာကို လည်းကောင်း၊ ယာစသတိ၊ အကြင်သတိကို လည်းကောင်း၊
ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ တဒဝသေသံ၊ ထိုမှကြွင်းသော၊ ယဉ္ဇနာမရှပ်၊ အကြင်
နာမ်ရုပ်ကိုလည်း၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ သဗ္ဗန္တိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဧတံ၊
ထိုတရားအပေါင်းသည်၊ ကတ္ထံ၊ အတယ်အရပ်၌၊ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်သနည်း၊
ဧတံ၊ ထိုတရားအပေါင်းချုပ်ရာအရပ်ကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဗဟု၊ များစွာ
ဝုဋ္ဌာ၊ မေးလျှောက်အပ်သော၊ တံ၊ ရှင်ဂေါတမသည်၊ ဗြိမိ၊ ဟောတော်မူ
ပါလော၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့သခပ်ပတ္တော၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်ကို၊ ဝေဇီ
တဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ အသေ၊ ထိုဝုတ္တံ၏၊ ဝိသုဇ္ဈနဂါယာယပန၊ အဖြေခါတဝ
၌ကား၊ ပညာသတိယော၊ ပညာသတိတို့ကို၊ သောတာနမေဝ၊ သောတာ
တရားသို့သာလျှင်၊ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းသို့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
ဝုတ္တန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တာ၊ ထိုပညာသတိတရားတို့
ကို၊ ဝိသု၊ အသိ၊ နဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်ကုန်၊ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ ဋ္ဌေ၊ ဤအရာ
၌၊ သခပ်ပတ္တော၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း၊ အဇိတ၊ အဇိတ၊ တံ၊
သင်သည်၊ ယံမံ၊ အကြင်ငါ့ကို၊ ဧတံပဉ္စ၊ ဤသို့သောပြဿနာကို၊ ဝုတ္တိ၊ မေး၏
ဧတံ၊ ဤသို့သောတရားသည်၊ ကတ္ထံ၊ အတယ်အရပ်၌၊ ဥပရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်သ
နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ တေ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ တေ၊ သင်အား၊ ယတ္ထ၊
အကြင် နိဗ္ဗာန်အရပ်၌၊ တံနာမဂ္ဂ၊ ထိုနာမ်တရားသည် လည်းကောင်း၊
တံရူပဂ္ဂ၊ ထိုရုပ်တရားသည်လည်းကောင်း၊ အသေသံ၊ အကြမ်းဖျင်း၊ ဥပရုဇ္ဈ
တိ၊ ချုပ်၏၊ တံ၊ ထိုနာမ်ရုပ်ချုပ်ရာအရပ်ကို၊ ဝဒန္တော၊ ပြောလိုသည်ဖြစ်၍၊
အဟံ၊ ငါတရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တဿတဿဝိညာဏသေ၊
ထိုထိုသို့သောဝိညာဉ်၏၊ နိရောဓေန၊ ချုပ်သဖြင့်၊ သဟော၊ အတူတူ

၄၉၂ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တကိယတွဲ

သာလျှင်၊ အပုဗ္ဗိကစရိမံ၊ မရှေးမနှောင်းတပြိုင်နက်၊ ဧတ္ထ၊ ဤနိဗ္ဗာန်အရပ်၌၊
 တံ၊ ထိုနာမ်ရပ်တရားအပေါင်းသည်၊ ဥပရုဏ္ဍတိ၊ ချုပ်၏၊ ဧတ္ထေဝ၊ ဤနိဗ္ဗာန်
 အရပ်၌သာလျှင်၊ ဝိညာဏနိရောဓေန၊ ဝိညာဉ်၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ နာမရှုပ်၊
 နာမ်ရပ်သည်၊ နိရုဏ္ဍတိ၊ ချုပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိညာဏနိရောဓါ၊ ဝိညာဉ်၏ချုပ်
 ခြင်းကြောင့်၊ တဿ၊ ထိုနာမ်ရပ်တရား၏၊ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုချုပ်ခြင်းတရားကို၊ နာတိဝတ္တတိ၊ လွန်၍မဖြစ်၊ ဣတိ
 ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတ္တာဝတာစ၊ ဤမျှသာစကား
 ဖြင့်လည်း၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်၊ မဟန္တယံ၊ ကြီး
 သောဘေးဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမိနာ၊ ဤစကားဖြင့်၊ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခသစ္စာ
 ကို၊ ပကာသိတံ၊ ပြအပ်၏၊ ယာနိသောတာနိတိ၊ ဣမိနာပိ၊ ယာနိသောတာနိ
 ဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်လည်း၊ သမုဒယသစ္စံ၊ သမုဒယသစ္စာကို၊ ပကာသိတံ
 ပြအပ်၏၊ ပညာယေတေပိ ဝိယျာရေတိ ဣမိနာ၊ ပညာယေတေ ဝိဝိယျာရေ
 ဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်၊ မဂ္ဂသစ္စံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို၊ ပကာသိတံ၊ ပြအပ်၏၊ ဧတေသံ
 ဥပရုဏ္ဍတိတိ ဣမိနာ၊ ဧတေသံ ဥပရုဏ္ဍတိဟူသော ဤပုဒ်ဖြင့်၊ နိရောဓ
 သစ္စံ၊ နိရောဓသစ္စာကို၊ ပကာသိတံ၊ ပြအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တဘရိ၊ လေး
 ပါးကုန်သော၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ အရိယဘူမိံ၊ အရိ
 ယာတို့၏အရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ အနုဓိဂတော၊ မရမသိနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ပုန
 တာတန်သေက္ခာသေက္ခပ္ပနိပဒံ၊ သေက္ခာသေက္ခာတို့၏အကျင့်တရားကို၊ ဝုတ္တ
 န္တောမေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယေစသင်္ခတဓမ္မာတိဂါထံ၊ ယေစသင်္ခတဓမ္မာအ
 စရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သင်္ခတဓမ္မာတိ၊ သင်္ခ
 တဓမ္မာဟူသည်ကား၊ အနိစ္စာဒိဝသေန၊ အနိစ္စအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်
 ပရိဝိမံသိတဓမ္မာ၊ ရံစမ်းဆင်ခြင်တတ်သောတရားရှိကုန်သော၊ ဧတံ၊ ထို
 သင်္ခတဟူသောတရားသည်၊ အရဟတံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အဓိဝစနံ
 နာမံ၊ အမည်တည်း၊ သေက္ခာတိ၊ သေက္ခာဟူသည်ကား၊ သီလဒီပနိ၊ သီလအ
 စရှိသောတရားတို့ကို၊ သိက္ခာနာမ၊ ကျင့်သည်မည်ကုန်သော၊ အဝဿသေ
 အတ္တင်းဖြစ်ကုန်သော၊ အရိယပုဂ္ဂလော၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပုထူတိ၊
 ပုထုဟူသည်ကား၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ သတ္တဇနာ၊ ခုနစ်ယောက်
 သောလူတို့သည်၊ တေသံမေနိပဓကာဣရိယံပုဋ္ဌောပဋြုဟိတိ၊ တေသံမေနိ
 ပဓကာဣရိယံ ပုဋ္ဌောပဋြုဟိဟူသည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုတရားတို့ကို၊ မေ၊
 ငါအား၊ ပဋြုဟိ၊ အပြားအားဖြင့်ဟောတော်မူပါလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အယံ၊ ထိုအခါ၌၊ အယံ၊ ထိုအဇိတရသေ

အာယတနဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ သေက္ခေန၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာ
မတ္တန္တိဝရဏံ၊ ကာမတ္တန္တိဝရဏကို။ အာဒိကတ္တာ၊ အစပြု၍။ သဗ္ဗကိလေ
သာ၊ အလုံးစုံသောကိလေသာတို့ကို။ ပဟာတဗ္ဗာဇဝ၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်
သာလျှင်။ ယသ္မာ၊ အကြပ်ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
ကာမေသုတိဥပဗ္ဗဂါယာယ၊ ကာမေသုဟူသောထက်ဝက်သောဂါယာဖြင့်
သေက္ခပဓိပဒံ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အကျင့်ကို။ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူပေ၏။
တဿာ၊ ထိုဂါယာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဇဝံ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
၏။ ပတ္ထုကာမေသု၊ ပတ္ထုကာမတို့၌။ ကိလေသာကမေန၊ ကိလေသာကာမ
ဖြင့်။ နာဘိဂိဇ္ဈေယျ၊ မတတ်မက်မောရာ။ ကာယဗုဒ္ဓရိတာယေဝာစ၊ ကာယ
ဗုဒ္ဓရိတ်အစရှိသည်တို့ကိုလည်း။ မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်။ အာဝိလဘာဝကဇေ၊
နှောင့်ရှက်သောအမှုကိုပြုတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ အကုသိုလ်တရားတို့ကို။
ပဗဟန္တော၊ စွန့်သည်ဖြစ်၍။ မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်။ အနာဝိလော၊ မနှောင့်ရှက်
သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်
တည်း။ အသေက္ခော၊ အသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အနိစ္စာဒိဝသေန၊ အနိစ္စအစ
ရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ သဗ္ဗာသင်္ခါရာဒိနံ၊ အလုံးစုံသောသင်္ခါရအစရှိသည်
တို့၏ပရိတုလိတတ္တာ၊ အသန်တလဲလဲချိန်နှိုင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သဗ္ဗ
ဓမ္မေသု၊ အလုံးစုံသောတရားတို့၌။ ကုသလော၊ လိမ္မာ၏။ ကာယာနုပဿနာ
သတိအာဒိတိစ၊ ကာယာနုပဿနာသတိ အစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်း။ သ
တော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိအာဒိနံ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိအစရှိ
သည်တို့၏ဘိန္နတ္တာ၊ ထူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဘိက္ခုဘာဝပ္ပတ္တောစ၊
ရဟန်း၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍လည်း။ သဗ္ဗဇ္ဇရိယာပထေသု၊ အလုံး
စုံသောဇ္ဇရိယာပုဒ်တို့၌။ ယသ္မာ၊ အကြပ်ကြောင့်။ ပရိဗ္ဗုဓတိ၊ နေရာ၏။
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ကုသလောတိဥပဗ္ဗဂါယာယ၊ ကုသလောအစရှိသော
ထက်ဝက်သော ဂါယာဖြင့်။ အသေက္ခပဓိပဒံ၊ အသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အ
ကျင့်ကို။ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ သေသံ၊ အကြွင်းသည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံ
တို့၌။ ပါကဇမေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာတည်း။ ဇဝံ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ အရဟတ္တနိက္ခဇေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအဆုံးထားတော်မူသ
ဖြင့်။ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို။ နိဋ္ဌပေသိ၊ ငြိမ်းဆုံးစေ၏။ ဝေသနာပရိ
ယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌။ အဇိတော၊ အဇိတရသေ့သည်။
အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ အန္တောဝိသိသဟသေေန၊ တပည့်တထေဝင်
တို့၌။ သဒ္ဓိံ၊ အတူကကွ၊ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်လေ၏။ အညေသဗ္ဗ၊ ထိုသို့မှ

၄၃၄ ဆုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တထိယတွဲ။

တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အနေကသဟဿာနံ၊ တထောင်မကသော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ မဗ္ဗစက္ခု။ သောကာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသောမျက်စိ
 သည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ အရဟတ္တပတ္တိယာစ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့
 ရောက်ခြင်းနှင့်လည်းသဟတက္ခ။ အာယဝ္ဗတောဒဇိတဿ၊ အရှင်အ
 ဇိတအား၊ သဟဿအန္တေဝါထိကဿ၊ တထောင်သောတပည့်တို့အား၊
 အဇိနဇေသာဝါကစိရာဒိနိ၊ သစ်နက်ရေ ဆံကျစ်လျှော်ဟေသက်နိုးအစရှိ
 သောရသေ့ပရိက္ခရာတို့သည်၊ အန္တရဓာယိသုက္ကယံလေကုန်၏။ သဗ္ဗေဝ
 အလုံးစုံသောရသေ့ဘို့သည်သာလျှင်၊ ဣန္ဒြိယပတ္တစိဝရဓရာ၊ တန်ခိုးဖြင့်
 ပြီးသော သမိတ်သက်နိုးကိုဆောင်ကုန်သည်ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နှိပ်လကော
 သာ၊ လက်နှစ် သက်မျှလောက်သော ဆံရှိကုန်သော၊ ဖေါဘိက္ခ။ ဖေါ
 ဘိက္ခုရဟန်းတို့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 နမဿမာနာ၊ ရှိခိုးကုန်လျက်၊ ပဉ္စလိကာတာ၊ လက်အုပ်ချီကုန်လျက်၊ နိသိဒ္ဓိ
 သုနေတြကုန်၏။ ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာအမည်ရှိ
 သော၊ ခုဒ္ဒကအဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယအဋ္ဌကထာမည်သော၊ သုတ္တနိ
 ပါတ အဋ္ဌကထာယံ၊ သုတ္တနိပါတ် အဋ္ဌကထာ၌၊ အဇိတသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊
 အဇိတသုတ်၏အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး။ ။

၅-ပါရာယနဝဂ်-၃-တိဿမေတ္တေယျသုတ်။

ကောဓသန္တုဿိ တောတိဇ္ဈဒ်သုတ္တံ၊ ကောဓသန္တုဿိတော အစရှိ
 သောဤသုတ်သည်၊ တိဿမေတ္တေယျသုတ္တံ၊ တိဿမေတ္တေယျသုတ်တည်း
 ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်းကာ၊ အဘယံနည်း ဟူမူကား၊ သဗ္ဗသုတ္တာနံ၊
 အလုံးစုံသောသုတ်တို့၏။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ပုစ္ဆာဝသိကာဇေဝ၊
 ပုစ္ဆာဝသိကသာလျှင်တည်း၊ ဟိသစ္စံ မှန်၏။ တေပြာဟူဏာ၊ ထိုပုစ္ဆာ
 တို့သည်၊ ကတာဝကာသား၊ ပြုအပ်သောအခွင့်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 ဝုဓေ၊ သင်တို့သည်၊ ပုစ္ဆေ၊ မေးလျှောက်ကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝ
 ကာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဝါရိတတ္တာ၊ ဖိတ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သံသယံ၊ ယုံမှားသင်္ကာကို၊ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးလျှောက်ကုန်၏။
 ဝုဓေဝုဓေ၊ မေးတိုင်း မေးတိုင်းသောပြဿနာတို့ကို၊ တေသံ၊ ထိုရသေ့
 ပုစ္ဆာတို့အား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြားတော်မူ
 ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆာဝသိကာနေဝ၊ အမေးပြဿနာသို့လိုက်ကုန်၍သာလျှင်။

၅-ပါရာယနဝဂ်-၃-တိဿမေတ္တယျသုတ်။

၄၆၅

တောနိသုတ္တာနိ၊ ထိုသုတ်တို့ကို ဂုတ္တာနိ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗာနိ၊ ထိုအပ်ကုန်၏၊ အဓိတပဉ္စ၊ အဓိတပဉ္စသည်၊ နိဗ္ဗိတေပန၊ ပြီးပြီး
သည်ရှိသော်ကား၊ မစ္စ၊ ရာဇာ၊ သေမင်းသည်၊ ကထံလောကံ၊ အဘယ်လူအ
ပေါင်းကို၊ အဝေက္ခန္တံ၊ ဝဲကွက်သည်ကို၊ နပဿတိ၊ မမြင်သနည်း၊ ဣတိ ဝေံ၊
ဤသို့၊ မေါဗာရာဇာ၊ မောဗာရာဇပုဏ္ဏားသည်၊ ပုစ္ဆိတုံ၊ မေးအံ့သောငှါ၊ အာ
ရတိ၊ အားထုတ်၏၊ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊ အဿ၊ ထိုမောဗာရာဇပုဏ္ဏား
အား၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့သည်၊ ပရိပါကဂတာနိ၊ ရင့်ကျက်ခြင်းသို့ရောက်
ကုန်သည်၊ န၊ မဟုတ်ကုန်လေသေး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ ထိုတော်မူ၍၊ ဘဂဝါ
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေါဗာရာဇာ၊ မေါဗာရာဇပုဏ္ဏား၊ တံ၊ သင်သည်၊ တိဋ္ဌ
ရပ်ဦးလော၊ အညော၊ တပါးသောသူသည်၊ ပုစ္ဆတု၊ မေးစေဦးလော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်တော်မူ၏၊ တေကာ၊ ထိုနောင်မှ၊ တိဿမေတ္တယျာ၊
တိဿမေတ္တယျသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သံသယံ၊ လံသယကဋိ၊ ပုစ္ဆန္တော
မေးလျှောက်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ကောမာတိဂါထံ၊ ကောမအစရှိသောဂါထာကို
အာဟ၊ ခို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကောမသန္တု၊ သိတောတိ၊ ကောမသန္တု၊
သိတောဟူသည်ကား၊ ဣမ၊ ဤလောက၌၊ ကောသတ္ထော၊ အတယ်သတ္တ
ဝါသည်၊ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်ခြင်းရှိသနည်း၊ ဣဉ္စိတာတိ၊ ဣဉ္စိတာဟူသည်
ကား၊ ဟဏ္ဍာဒိဗ္ဗိပိဗ္ဗိတာ၊ တဏှာဒိဗ္ဗိတို့ဖြင့်တုန်လှုပ်ခြင်းရှိသနည်း၊ ဥဘ
ယမတိညာယာတိ၊ ဥဘယမတိညာယဟူသည်ကား၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊
နဝိမ္မတိ၊ မလိမ်းကျံသနည်း၊ ထဿ၊ ထိုတိဿမေတ္တယျအား၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊
အတ္တံ၊ အနက်ကို၊ ဗျာကရာဇန္တော၊ ဖြေကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ကာမေသုတိဂါထာဒ္ဓယံ၊ ကာမေသုအစရှိသောဂါထာနှစ်ခု
တို့၏အပေါင်းကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကာမေသု
ဗြဟ္မစရိယာဝါတိ၊ ကာမေသုဗြဟ္မစရိယာဝါဟူသည်ကား၊ ကာမနိဋ္ဌိန္တံ၊
ကာမတရားလျှင်အကြောင်းရှိသော၊ ဗြဟ္မစရိယံဝါ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို
လည်းကောင်း၊ ကာမေသု၊ ကာမတရားတို့၌၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒိယွာ၊ မြင်
၍၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယေန၊ မဂ်တည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့်နှင့်၊ သမ္ပန္နာဂ
တော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣန္ဒာဝ
တာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ သန္တုဋ္ဌိတံ၊ ရောင်ရဲလွယ်သည်၏အဖြစ်ကို
အဿသိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဝိတတဏှောတိ၊ အာဒိဟိ၊ ဝိတတဏှော၊ ဤသို့အစ
ရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အနိဉ္စိတံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိ၊ တတ္ထ၊ ထိုတဏှာဒိဗ္ဗိအစရှိ
သည်တို့၌၊ သင်္ခါယနိဗ္ဗုတောတိ၊ သင်္ခါယနိဗ္ဗုတောဟူသည်ကား၊ အနိဉ္စာ

၄၆၆ သုတ္တနိပါတ် အဋ္ဌကထာနိဿယ-တထိယတွဲ

ဒိဝသေန၊ အနိစ္စအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ဝိမံသိ
 တွာ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်၍၊ ရာဂါဒိနိဗ္ဗာနေန၊ ရာဂအစရှိသည်တို့၏ငြိမ်ခြင် ဖြင့်၊
 နိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်သောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ တတ္ထ
 တတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောပုဒ်တို့၌၊ ပုတ္တနယတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါကဋမေဝ၊ ယင်ရှားသည်သာတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တဂေါ
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒ္ဓိသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကိုလည်း၊ အရဟတ္တနိက္ခေဒေနဝ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအဆုံးထားသဖြင့်သာလျှင်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊
 နိဗ္ဗပေသိ၊ ပြီးတော်မူစေ၏၊ ဒေသနာပရိယေသသနေး၊ ဒေသနာတော်၏အ
 ဆုံး၌၊ အယံဗြာဟ္မဏော၊ ဤတိဿဓမ္မေတ္ထေယျပုဏ္ဏားသည်၊ အန္တောဝိသိ
 သဟသေန၊ တပည့်တထောင်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ အရဟတ္တ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်စေ၏၊ အညေသဉ္စ၊ ထိုသူမှတစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်
 သော၊ အနေကသဟဿာနံ၊ အတောင်မကသောသူတို့အား၊ ဓမ္မစက္ခု၊
 သောတာပတ္တိမဂ်တည်းဟူသောဓမ္မစက္ခုသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊
 သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ ပုဗ္ဗသဒိသမေဝ၊ ရှေးဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့်တူသည်
 သာလျှင်တည်း၊ ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာအမည်ရှိ
 သော၊ ခုဒ္ဒကအဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကအဋ္ဌကထာမည်သော၊ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌ
 ကထာယံ၊ သုတ္တနိပါတ် အဋ္ဌကထာ၌၊ တိဿဓမ္မေတ္ထေယျ သုတ္တဇဏ္ဏနာ၊
 တိဿဓမ္မေတ္ထေယျသုတ်၏အတွင်း၌၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၅-ပါရာယနဝဂ်-၄-ပုဏ္ဏကသုတ်

၁၁

အနေဇန္တိဣဒံသုတ္တံ၊ အနေဇံအစရှိသောဤသုတ်သည်၊ ပုဏ္ဏကသုတ္တံ၊
 ပုဏ္ဏကသုတ်တည်း၊ ဣဒ္ဓိသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကိုလည်း၊ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေး
 နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ မေါဗာရာဇာနံ၊ မေါဗာရာဇပုဏ္ဏားကို၊ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပတ်
 တော်မူ၍၊ ပုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ မူလဒဿာဝိဇ္ဇိ၊
 မူလဒဿာဝိဟူသည်ကား၊ အကုသလမူလာဒိဒဿာဝိ၊ အကုသလမူလ
 အစရှိသည်တို့ကိုရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣသယေတိ၊ ဣသယေဟူသည်
 ကား၊ ဣသိနာမကာ၊ ရှေ့သို့အမည်ရှိကုန်သော၊ ဇေယျာ၊ ဆံကျစ်ထုံးသော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ယညန္တိ၊ ယညံဟူသည်ကား၊ ဒေယျဓမ္မံ၊ လှူငွေပင်ဝတ္ထု
 ကို၊ အကပ္ပိယိံ သူတိ၊ အကပ္ပိယိံ သူဟူသည်ကား၊ ပရိယေသိံ သု၊ ရှာဖွေကုန်
 ၍၊ အာသိသမာနာတိ၊ အာသိသမာနာဟူသည်ကား၊ ရူပါဒိနိ၊ ရူပါရုံအစ

ရှိသည်တို့ကို၊ ပတ္တယမာနာ၊ တောင်းတကုန်လျက်၊ ဣတ္ထန္တိ၊ ဣတ္ထန္တိဟူ
သည်ကား၊ ဣတ္ထဘာဝန္တ၊ ဤလူ၊ ပြည်၌ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ ပတ္တ
ယမာနာ၊ တောင်းတကုန်လျက်၊ မနုဿာဒိဘာဝံ၊ လူ၏အဖြစ်အစရှိသည်ကို
ဣန္ဒြိန္ဒာ၊ အလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဇရံသိတာတိ၊ ဇရံသိတာဟူသည်ကား၊ ဇရံ၊ အိုခြင်းကို၊ နိဿိတာ၊
မြီကုန်သော၊ ဇနံ၊ လူတို့သည်၊ ဇရာ၊ မရေစရာ၊ ဇရာဝရားကို အကြောင်းပြုသ
ဖြင့်လည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ သဗ္ဗဝဋ္ဋဒုက္ခံ၊ အလုံးစုံသောဝဋ်ဆင်းရဲကို၊
ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကို၊
နိဿိတာ၊ မြီကုန်၏၊ တေတာ၊ ထိုဝဋ်ဆင်းရဲမှ၊ အပရိမုဗ္ဗမာနာဇေ၊ မလွတ်
နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ကပ္ပယိံ သု၊ ရှာဖွေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိပေတိ၊
ပြ၏၊ ကမ္ဘိဿ၊ ပ၊ မာရိဿာတိ ဧတ္ထ၊ ကမ္ဘိဿ၊ ပ၊ မာရိဿာဟူသော ဤဂါထာ
ပုဒ်၌၊ ယညာဝေ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ ယညပထော၊ ယညပတ
မည်၏၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုသတ္တံသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ကမ္ဘိ၊ အသို့နည်း၊ တေယည၊ ထိုယဇ်ပူဇော်ခြင်းတို့ကို၊ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ
လျော့ကုန်သည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ယညံ၊ ယဇ်ကို၊ ကပ္ပယန္တံ၊ ပြုကုန်လျက်၊
ဝဋ္ဋဒုက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကို၊ အတရိ သူ၊ ကူးကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလို
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာသိသန္တိတိ၊ အာသိသန္တိဟူသည်ကား၊ ရူပပဋိ
ဇာတာဒယော၊ ရူပါရုံကိုရလိုခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ပတ္တန္တိ၊ တောင်းတ
ကုန်၏၊ ထောမယန္တိတိ၊ ထောမယန္တိဟူသည်ကား၊ သုစိ၊ စင်ကြယ်စွာ၊ ဒိန္တံ
ပေးလှူအပ်၏၊ ဣတိ အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေနနည်းဖြင့်၊ ယညာဒိန္နံ
ယဇ်အစရှိသည်တို့ကို၊ ပသံသန္တိ၊ ပြီးပွင်းကုန်၏၊ အာသိဇပ္ပန္တိတိ၊ အာသိ
ဇပ္ပန္တိဟူသည်ကား၊ ရူပါဒိပဋိဇာတာယ၊ ရူပါရုံအစရှိသည်ကို ရလို
သောငှါ၊ ဝါစံ စကားကို၊ တိန္တိန္တိ၊ မြှက်ကုန်၏၊ ဇဟန္တိတိ၊ ဇဟန္တိဟူသည်
ကား၊ ခန္တိ၊ ပေးလှူကုန်၏၊ ကာမာဘိဇပ္ပံပဋိစ္စဇာတာန္တိ၊ ကာမာဘိဇပ္ပံပဋိစ္စ
ဇာတာဟူသည်ကား၊ ရူပါဒိပဋိဇာတာ၊ ရူပါရုံအစရှိသည်ဖြင့် ရခြင်းကို၊
ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အာနိတလဲလဲ၊ ကာမမေဝ၊ ကာမတရားတို့ကိုသာလျှင်၊
အာသိဇပ္ပန္တိ၊ တောင်းတကုန်၏၊ တဗျာ၊ လျှံအပ်သောတဗျာသည်၊ နေရာ
ကံ၊ ငါတို့အား၊ အဟောဝတထိယံ၊ ဩဝါဒဖြစ်မှုကား၊ ကောင်းလေလှ၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တဗျာန္တိ၊ တဗျာကိုလည်း၊ တဗ္ဗ၊ ထိုအခါ၌၊
ဝဒေန္တိ၊ ပွားစေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ပာရမေယဂတိတိ၊ ပာရမေယဂါဟူသည်ကား၊ ပာရမေယ၊ အကြင်ဘက်

၄၆၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

တရားသည်၊ မုတ္တု၊ လွတ်၏။ ဘဝရာဂရတ္တာတိ၊ ဘဝရာဂရတ္တာဟူသည်
 ကား။ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမေဟိ၊ ဤသို့သဘောရှိ ကုန်သော၊ အာသီသနာဒီဟိ။
 တောင်းတခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဘဝရာဂေနေဝ၊ ဘဝကိုတပ်သော
 ရာဂဖြင့်သာလျှင်၊ ရတ္တရာဂရတ္တာ၊ တပ်သောရာဂတပ်ခြင်းရှိသည်၏အ
 ဖြစ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တာနံ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ အာသီသ
 နာဒီနံ၊ တောင်းတခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 နုတရိယု၊ ဝဋ်တရားမှမကူးနိုင်ကုန်၊ ဇာတိအာဒိဝဋ်ဒုက္ခံ၊ ဇာတိအစရှိ
 သောဝဋ်ဆင်းရဲကို၊ နုတရိယု၊ ဝဋ်တရားမှမကူးနိုင်ကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အထကောစရဟိတိ၊ အကောစရဟိ
 ဟူသည်ကား၊ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ အညော၊ တပါးသောကော၊ အဘယ်သူ
 သည်၊ အထအတာရိ၊ ကူးမြောက်နိုင်လေသနည်း၊ သင်္ခါယာတိ၊ သင်္ခါယ
 ဟူသည်ကား၊ ဥာဏေန၊ ဥာဏ်ဖြင့်၊ ဝိမံသိတွာ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်၍၊ ပရော
 ပရာနိတံ၊ ပရောပရာနိဟူသည်ကား၊ ပရာနိစ၊ တပါးသောအတ္တဘောတို့ကို
 လည်းကောင်း၊ ဩပရာနိစ၊ မိမိတို့၏ အတ္တဘောတို့ကို လည်းကောင်း၊
 ပရုတ္တဘဝသကတ္တဘာဝါဒီနိ၊ တပါးသောအတ္တဘော၏အဖြစ်မိမိအတ္တ
 ဘော၏အဖြစ် အစရှိကုန်သော၊ ပရာနိစ၊ တပါးသော ဘဝတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဩရာနိစ၊ မိမိ၏ဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထံ၊ ဆို
 လိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိဇ္ဇမောတိ၊ ဝိဇ္ဇမောဟူသည်ကား၊ ကာယဒုက္ခရိ
 တာဒိဓမ္မိရဟိတော၊ ကာယဒုက္ခရိုက်အစရှိသောအဆုံးအလျှောက်ကင်းသော
 ဝုတ္တိလံသည်၊ အနိဇ္ဇောတိ၊ အနိဇ္ဇောဟူသည်ကား၊ ရာဂါဒိဤဝိရဟိ
 တော၊ ရာဂအစရှိသည်တို့ဖြင့်တိုက်တွန်းခြင်းမှကင်းသောဝုတ္တိလံသည်၊
 အတရိယောတိ၊ အတရိယောဟူသည်ကား၊ ဇေဝုပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိ
 သောသောအရဟာ၊ ထိုရဟန္တာဝုတ္တိလံသည်၊ ဇာဒ္ဓိဇရံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း
 အရှိခြင်းတရားကို၊ အတာရိ၊ ကူးမြောက်နိုင်လေ၏၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊
 ဧတ္ထံ၊ ဤအရာ၌၊ ပါကဋမေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာတည်း၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမိသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကိုလည်း၊ အရဟတ္တနိက္ခေနေ
 ဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအဆုံးထားသဖြင့်သာလျှင်၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ
 ၏၊ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌၊ အယမ္ပိဗြာဟ္မဇဏာ
 ဤဝုတ္တံသသည်လည်း၊ အန္တောဝိသိသဟာသေန၊ တပည့်တထောင်နှင့်တ
 ကွဲအရဟတ္တ၊ အရဟတဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်လေ၏၊ အညေသဉ္စ၊ တပါး
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အနေကသဟဿာနံ၊ အထောင်မကများစွာသောလူ

၅-ပါရာယနဝဂ်-၄-ပုဏ္ဏကသုတ်။

၄၆၆

တို့အား၊ ဓမ္မစက္ခု၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသော ဓမ္မစက္ခုသည် ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ ဝုတ္တသဒိသ၊ မဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း။ ။ ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာ အမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကအဋ္ဌကကာယ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယအဋ္ဌကထာမည်သော၊ သုတ္တနိပါတ အဋ္ဌကထာယံ၊ သုတ္တနိပါတ် အဋ္ဌကထာသို့၊ ပုဏ္ဏကသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ပုဏ္ဏကသုတ်၏အတွင်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၅-ပါရာယနဝဂ်-၅-မေတ္တဂူသုတ်။

ပုစ္ဆာမိဟန္တိ ဣဒံသုတ္တံ၊ ပုစ္ဆာမိတံအစရှိသောဤသုတ်သည်၊ မေတ္တဝသုတ္တံ၊ မေတ္တဂူသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုသုတ်၌၊ မညာ ဝိတံဝေဒဂူဘာဝိတတ္တန္တိ၊ မညာဝိတံဝေဒဂူဘာဝိတတ္တံဟူသည်ကား၊ အဘံ၊ အကျွန်ုပ်သည်တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ ဝေဒဂူတိစ၊ လေးပါးသောမဂ်တည်းဟူသောဝေဒဂူ ဖြင့်နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ပြီးသောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဘာဝိတတ္တဝေဒဂူတိ၊ ဝေဒအော်သောဝိတံရှိသောသူဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မညာမိ၊ အောက်မေ့၏၊ အပုစ္ဆာမိဘိက္ခေ၊ အပုစ္ဆာမိဟူသောဤပုဒ်၌၊ အဇ္ဈဝိဒေသောသဒ္ဓေါ၊ အဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ ပဒုမ္မရဏမတ္တေ၊ ပုန်ပြည့်ခါမျှ၌၊ နိပါဒတာ၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ ပုစ္ဆာမိ၊ မေး၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ပဝက္ခာမိယထာပဇာနန္တိ၊ ပဝက္ခာမိယထာပဇာနံဟူသည်ကား၊ ပဇာနန္တော၊ သိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဝိက္ခာမိယထာ၊ ကြားသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအသူ၊ အဟံ၊ ငါတုရာ သည်၊ အဝိက္ခာမိ၊ ကြားတော်မူအံ့၊ ဥပမိနိဒါနာပဘဝန္တိ၊ နုတ္တာတိ၊ ဥပမိနိဒါနာပဘဝန္တိ နုတ္တာဟူသည်ကား၊ တဗျာဒိဥပမိနိဒါနာ၊ တဗျာအစရှိသောဥပမိတရားလျှင် အကြောင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဇာတိအာဒိဒုက္ခဝိသေသော၊ ဇာတိ အစရှိသောဆင်းရဲအသူးတရားတို့သည်၊ ပဘဝန္တိ၊ အမွန်ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥပမိနိဒါနတော၊ ဥပမိတရာလျှင် အကြောင်းရှိသောအားဖြင့်၊ တေယဒုက္ခသု၊ ထိုဝဋ်ဆင်းရဲတို့၌၊ ပဘဝန္တေသု၊ အမွန်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒုက္ခသုဆင်းရဲတို့၌၊ ယောဝေအဝိဒ္ဓါတိဂါထာ၊ ယောဝေအဝိဒ္ဓါ အစရှိသောဂါထာကို၊ ပုပ္ဖာ၊ မိန့်အပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပဇာနန္တိ၊ ပဇာနံဟူသည်ကား၊ သင်္ခါ၊ သေ၊ သင်္ခါ၊ သင်္ခါတို့ကို၊ အနိစ္စာဒိဝသေန၊ အနိစ္စအစရှိသည်တို့၏အ

စွမ်းဖြင့်၊ ဇာတိန္ဒြေ၊ သိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒုက္ခဿဇာတိပ္ပတဝါနုပဿတိ၊
 ဒုက္ခဿဇာတိပ္ပတဝါနုပဿဟူသည်ကား၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခဿ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲအား၊
 ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်၊ ကာရုဏံ၊ အကြောင်းသည်၊ ဥပမိ၊ ဥပမိတ
 ရားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုပဿန္တော၊ အစဉ်အတိုင်းမြင်သောပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ သောကပရိဒေဝဗ္ဗာတိ၊ သောကပရိဒေဝဗ္ဗ ဟူသည်ကား၊ သော
 ကဗ္ဗ၊ မိုးရိမ်ခြင်းတရားကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဒေဝဗ္ဗ၊ ပိုကြွေးခြင်းတရား
 ကိုလည်းကောင်း၊ တထာဟိတတောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ တေတ
 ယာ၊ သင်သည်၊ ယေသေသေဓမ္မော၊ ဤတရားကို၊ ဝိဒိတော၊ သိအပ်၏၊
 ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဇာနိတုံ၊
 သိခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏၊ တထာတထာဥာပနဝသေန၊ ထိုထို
 သို့သောအခြင်းအရာကိုသိစေသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ယေ
 သေသေဓမ္မော၊ ဤတရားကို၊ ဝိဒိတော၊ သိအပ်၏၊ ကိတ္တယိဿာမိတေ
 ဓမ္မန္တိ၊ ကိတ္တယိဿာမိတေဓမ္မဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနဓမ္မန္တိ၊ နိဗ္ဗာန်တရားကို
 လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနဂါမိပဋိပဒါဓမ္မန္တိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်
 တရားကိုလည်းကောင်း၊ ဒေသိဿာမိ၊ ငါဟောတော်မူအံ့၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေတိ၊
 ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မဟူသည်ကား၊ ဒိဋ္ဌေဝ၊ ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်၌လျှင်၊ ဒုက္ခဒိဋ္ဌေ၊
 ဒုက္ခအစရှိသော တရား၌၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဣမသ္မိံဇေ၊ အတ္တဘာဇေ၊
 ဤကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ အနိတိဟန္တိ၊ အနိတိဟံဟူသည်ကား၊ အတ္တ
 ပစ္စက္ခာယ၊ မိမိပစ္စက္ခဖြစ်၍၊ ယံဓမ္မံ၊ အကြင်တရားကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ သဗ္ဗေ
 သင်္ခါရာတိအာဒိနာ၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရာဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊
 သမသာန္တေ၊ သုံးသပ်ခြင်း၌၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ တဗ္ဗာဟံအဘိနန္ဒာမိတိ၊ တဗ္ဗာ
 ဟံအဘိနန္ဒာမိ ဟူသည်ကား၊ ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ ဆိုအပ်သောအပြားရှိသော၊
 တံဓမ္မဇာတံ၊ ထိုတရားသဘာဝကို၊ တထဝစနံ၊ ဟုတ်မှန်သောစကားကို၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ အဘိပတ္တယာမိ၊ အလွန် တောင်းတ၏၊ ဓမ္မမုတ္တမန္တိ၊
 ဓမ္မမုတ္တမံဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ တဗ္ဗဓမ္မံ၊ ထိုတရားကိုလည်း၊
 အဘိနန္ဒာမိ၊ အလွန်နှစ်သက်၏၊ ဥဒ္ဓံအဓေ၊ တိရိယဗ္ဗာပိမဇ္ဈတိတ္ထေ၊ ဥဒ္ဓံ
 အဓေ၊ တိရိယဗ္ဗာပိမဇ္ဈဟူသောဤဝန်၌၊ ဥဒ္ဓန္တိ၊ ဥဒ္ဓံဟူသည်ကား၊ အနာ
 ဂတမဒ္ဓါ၊ လာလတ္တံ့သော ကာလအခွန်ကို၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အဓေ
 တိ၊ အဓေဟူသည်ကား၊ အတိတမဒ္ဓါ၊ လွန်လေပြီးသော ကာလအခွန်
 ကို၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တိရိယဗ္ဗာပိ၊ တိရိယကာလကို လည်းကောင်း၊
 မဇ္ဈေတိ၊ မဇ္ဈကာလကို လည်းကောင်း၊ ပစ္စုပ္ပန္နိ၊ ဖြစ်ဆဲဖြစ်သောကာ

လေမေဇ္ဇန္တိ ဘိဝုပ္ပတိ၊ ခဝိအင်္ဂါ၊ ဧတေသုနန္ဒိဉ္ဇနိဝေသနဉ္ဇ ပနုဇ္ဈဝိညာဏံန္တိ
 ဧတေသု နန္ဒိဉ္ဇနိဝေသနဉ္ဇပနုဇ္ဈဝိညာဏံပုသညံကား၊ ဧတေသု၊ ထိုသို့
 လေသောရှိကုန်သော၊ ဥဒ္ဓါဒိသု၊ လာလေကွံ့သောကလ အစရှိသည်တို့၌၊
 တဏှန္တု၊ တဏှာကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌိနိဝေသနဉ္ဇ၊ မိစ္ဆာဓာယုနုလုံးသွင်း
 ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အဘိသင်္ခါရဝိညာဏဉ္ဇ၊ အဘိသင်္ခါရဝိညာဉ်ကို
 လည်းကောင်း၊ ပနုဇေဟိ၊ ပစ်ခွါလော၊ ပနုဇိတွာစ၊ ပစ်ခွါ၍ကား၊ ဘဝေ၊
 ဘဝ၌၊ နုယိဋ္ဌေ၊ မတည်၊ ဣတိဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ ဘဝေ၊
 ဘဝ၌၊ နုယိဋ္ဌေယျ၊ မတည်ရာ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တာဝံ၊ ဧေးဦးတွာ၊ ပနုဇ္ဈသဒ္ဓိသော၊
 ပနုဇ္ဈသဒ္ဓါ၏၊ ပနုဇေဟိတိ၊ ပစ်ခွါလောဟု၊ ဣမတ္ထိံ ကပ္ပေ၊ ဤအနက်ကိုကြံ
 ရာ၌၊ သမ္ပန္နော၊ စင်ခြင်းကို၊ ကာတာဗျော၊ ပြုအပ်၏၊ ဧတသ္မိံ၊ ထိုပနုဇ္ဈဟူသော
 သဒ္ဓါ၌၊ ပနုဇိတွာ၊ ပစ်ခွါ၍၊ အတ္ထဝိကပ္ပေ၊ အနက်ကိုကြံရာ၌၊ ဘဝေ၊ ဘဝ၌၊
 နုယိဋ္ဌေ၊ မတည်၊ ဣတိအယမေဝ၊ ဤသည်သာသျှင်၊ သမ္ပန္နော၊ စင်ခြင်းကို၊
 ကာတာဗျော၊ ပြုအပ်၏၊ ဧတာနိ၊ ထိုသို့သောဘာရှိကုန်သော၊ နန္ဒိဉ္ဇနိဝေသန
 ဝိညာဏာနိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဝိညာဏ်တို့ကို၊ ပနုဇိတွာ၊ ပစ်ခွါ၍၊ ဒုဝိဇေဝိ၊ နှစ်ပါး
 အပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဘဝေ၊ သုဂတိဘဝဒုဂ္ဂတိဘဝ၌၊ နုယိဋ္ဌေ
 ယျ၊ မတည်ရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတာနိ၊ ထို
 တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ကို၊ ဝိနောဒေတွာ၊ ပျောက်လွှင့်၍၊ ဘဝေ၊ ဘဝ၌၊ အဘိဋ္ဌဇ္ဇန္တော
 မတည်သော၊ ဧသော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧဝံဝိဟာရိတိဂါထာ၊ ဧဝံဝိဟာရိ
 အစရှိသောဂါထာကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဣမာတိ၊ ဣမဟူ
 သည်ကား၊ ဣမတ္ထိံ ယေဝသာသနေး၊ ဤသာသနာတော်၌ သာလျှင်၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ ဣမတ္ထိံ ယေဝအတ္တဘာဝေ၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်၌ သာလျှင်၊
 သုကိတ္တိတံဂေါတမနုပဓိကန္တိ၊ သုကိတ္တိတံဂေါတမနုပဓိကံဟူသော
 ဤဝုဒ်၌၊ အနုပဓိကန္တိ၊ အနုပဓိကံဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္ဓာယ၊
 ရံသ်၍၊ တဝဂန္တံ၊ ဖြတ်စွာတုရားကို၊ အာလပန္တော၊ ခေါ်ဝေါ်လိုသည်ဖြစ်၍၊
 ဂေါတမ၊ အိရှင်ဂေါတမတုရား၊ အနုပဓိကံ၊ ဥပဓိမရှိသောနိဗ္ဗာန်တရား
 တော်ကို၊ သုကိတ္တိတံ၊ ကောင်းစွာဟောကြားတော်မူအပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ ဆို၏၊ ကေဝလဉ္စ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဒုက္ခမေဝ၊ ဆင်းရဲကိုသာလျှင်၊
 ပဟာသိ၊ စွန့်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ တေဝါပီတိဂါထာ၊ တေဝါပီဟူသောဂါထာ
 ကို၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါသာ၌၊ အဋ္ဌိကန္တိ၊ အဋ္ဌိကံဟူသည်ကား၊
 သက္ကန္တံ၊ ရှိသေစွာ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သာဓရံ၊ ရှိသေခြင်းနှင့်တကွ၊ တံတံ
 နမသာသိတိ၊ တံတံနမသာသိဟူသည်ကား၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တုံးရှင်

၆၀၂

ဆုံတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တလိယတွဲ

ဝေါတမကို၊ နမသာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏၊ သမေတ္တာတိ၊ သမေတ္တဟူသည်ကား၊ ဥပ
 ဝတံ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ နာဂါတိ၊ နာဂါဟူ၍၊ တဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာ
 လပတိ၊ ခေါ်ဝေါ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုမေတ္တဂုဏ်များကို၊ တဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အဇ္ဈိဟိ၊ မချွတ်ကပ်လျှင်၊
 တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နက္ခံ၊ ဆင်၊ ရဲကို၊ ပဟာသိ၊ ပယ်၏၊ ဣတိဇေ၊
 ဤသို့၊ တေနုဗြာဟ္မဏေန၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိဒိတောပိ၊ သိအပ်သော်လည်း၊
 အတ္တနံ၊ ကိုယ်တော်ကို၊ အနုပနေတွာဝ၊ မဆောင်မူ၍သာလျှင်၊ ပုဂ္ဂလေန၊
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဟိနုရက္ခေန၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ဆင်၊ ရဲရှိသော၊ ပုဂ္ဂလေန၊
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သြာဒန္တော၊ ဆုံးမတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပာဗြာဟ္မဏန္တိ ဂါ
 ထံ၊ ပာဗြာဟ္မဏံ အစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တဿာ၊
 ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယံ ပုဂ္ဂ
 လံ၊ အခြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ အဘိဇာနန္တော၊ ထို ထွင်း၍သိ
 သည်ဖြစ်၍၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗဟိတပါပတ္တာ၊ မကောင်း မှုမှအပပြုပြီး
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏမည်၏၊ ဝေဒေဟိ၊ အသိ
 ပညာတို့ဖြင့်၊ ဂဟိတတ္တာ၊ ယူအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေဒဂူ၊ ဝေဒ
 ဂူမည်၏၊ ကိဉ္ဇနာဘာဝါ၊ ကြောင့်ကြမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အကိဉ္ဇ
 နော၊ အကိဉ္ဇနမည်၏၊ ကာမေသုစ၊ ကာမတရားတို့၌လည်းကောင်း၊ ဘဝေ
 သုစ၊ ဘဝတို့၌လည်းကောင်း၊ အသတ္တတ္တာ၊ မငြိမကပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ကာမဘဝေ၊ ကာမတုံ၌၊ အသတ္တောတိ၊ မငြိမကပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်
 ဟူ၍၊ ဧညာဇာနေယျာသိ၊ သိရာ၏၊ အဇ္ဈိ၊ မချွတ်၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ဣမံ၊ ဤဩဇာတရားကို၊ အတာရိ၊ ကူးမြောက်ပြီး၊ ပါရံ၊ ကမ်းတ
 ဘက်သို့၊ ဘိဇ္ဈောစ၊ ကူးမြောက်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ အခိလော၊ ငြောင့်တံ
 သင်းမရှိ၊ အကင်္ခါ၊ ယုံမှားသင်္ကာမရှိ၊ ကိဉ္ဇတိယော၊ ဆိုတွယ်ရှိသေး၏၊
 ဝိန္ဒါစယောသောတိဂါထာ၊ ဝိန္ဒါစယောသောအစရှိသောဂါထာကို၊ ဝတ္ထာ
 မိန့်အပ်၏၊ ဣဝေဟိ၊ ဣဝ ဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံ၊ သာသနေ၊ ဤသာသနာ
 တော်၌၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဣမသ္မိံ၊ အတ္တဘာဝေ၊ ဤအတ္တဘော၌သာလျှင်၊
 ဝိဿန္တာတိ၊ ဝိဿန္တ ဟူသည်ကား၊ ဝိဿန္တိတွားစွန့်၍၊ သေသံ၊ အကြွင်း
 သည်၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အဆုံးစုံတို့၌၊ ပါကဋမေဝ၊ ထင်ရှားသည် သာတည်း၊
 ဇေ၊ ဤသို့၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒမ္ပိသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကိုလည်း၊
 အရဟတ္တနိက္ခုဋေနေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို အဆုံးထားသဖြင့် သာလျှင်၊
 ဒေသသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဒေသနာပရိယောသာနေစ၊ ဒေသနာတော်၏

အဆုံး၌လည်း၊ ဂုတ္တသမိသောဇော၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့် ထူသည်သာဖြစ်
 သော၊ ဓမ္မာဘိသမယော၊ တရားခြင်းရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဝံ၊
 ဤသည်ကား အပြီးတည်း၊ ပရမတ္ထ ဇောဘိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောဘိ
 ကာအမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကအဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ အဋ္ဌကထာမည်
 သော၊ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာယ၊ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ မေတ္တဂူသုတ္တ
 ဝဏ္ဏနာ၊ မေတ္တဂူသုတ်၏အခွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊ ။

၅-ပါရာယနဝဂ်-၆-ခေတကသုတ်၊

ပုစ္ဆာမိတန္တိအာသုတ္တံ၊ ပုစ္ဆာမိတံအစရှိသောဤသုတ်သည်၊ ခေတ
 ကသုတ္တံ၊ ခေတကသုတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုသုတ်၌၊ ဝါစာဘိကင်္ဂါမိတိ၊ ဝါ
 စာဘိကင်္ဂါမိဟူသည်ကား၊ ဝါစံ၊ စကားကို၊ အဘိကင်္ဂါမိ၊ အလွန်အလှိုရှိ
 ပါ၏၊ သိက္ခေနိဗ္ဗာနမတ္တနောတိ၊ သိက္ခေနိဗ္ဗာနမတ္တနောဟူသည်ကား၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ ရာဂါဒိနံ၊ ရာဂအစရှိသောတရားတို့၏၊ နိဗ္ဗာနတ္ထာယ၊ နိဗ္ဗာန်အ
 အလိုငှါ၊ အမိသိလာဒိနံ၊ အမိသိလအစရှိသည်တို့ကို၊ သိက္ခေယျ၊ ကျင့်စဉ်
 ၏၊ ဣတောတိ၊ ဣတောဟူသည်ကား၊ မမ၊ ငါအား၊ မုခတော၊ ခံတွင်မှ၊ ဇင်၊
 ဤသို့၊ ဂုတ္တ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ အတ္တမနော၊ နှစ်လိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ခေတကော၊ ခေတကဂုဏ္ဏာသည်း၊ ဘဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အ
 ဘိတ္တဝမာနော၊ အထူးခြီးမွမ်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ ကထံကထော၊ သို့သောသို့
 လောဟုသောယံမှားသင်္ကာခြင်းမှ၊ ပမေါက္ခံ၊ လွတ်ကြောင်းကို၊ ယာစန္ဒာ
 တောင်းပန်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ပဿာမဟန္တိ၊ ဂါထံ၊ ပဿာမဟံအစရှိသောဂါ
 ထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပဿာမဟံဒေဝမနုဿလော
 ကေတိ၊ ပဿာမဟံဒေဝမနုဿလောကေဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်၊ ဒေဝမနုဿ လောကေ၊ လူပြည် နတ်ပြည်တို့ကို၊ ပဿာမိ၊ မြင်
 ၏၊ တံတံနမဿာမိတိ၊ တံတံနမဿာမိ ဟူသည်ကား၊ ဝေရုပံ၊ ဤသို့သ
 ဘောရှိသော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နမဿာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏၊ ပရုဇ္ဈာတိ၊ ပရုဇ္ဈ
 ဟူသည်ကား၊ ပမောစေဟိ၊ ယံမှားသင်္ကာမှလွတ်ပါစေလော၊ အထ၊ ထိုအ
 ခါ၌၊ တဿ၊ ထိုခေတကဂုဏ္ဏာအား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တာ
 မိနမေဝ၊ ကိုယ်တော်နှင့်စပ်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ကထံကထော၊ သို့သောသို့
 လောဟုယံမှားသင်္ကာမှ၊ ပမောက္ခံ၊ လွတ်ခြင်းကို၊ ဩစာတရဏမုခေန၊
 ဩစာတရားမှကူးမြောက်ကြောင်းဖြင့်၊ ဒေသန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်

၄၀၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-တတိယတွဲ

ဖြစ်၍နာဟန္တိ ဂါထံ၊ နာဟံ အစရှိသောဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ တတ္ထ၊ ထို
ဂါထာ၌၊ နာဟံ သဟိ သာသိတိ၊ နာဟံ သဟိ သာသိ ဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါ
သည်၊ န သဟာမိန သက္ကေ၊ မိ၊ မတတ်နိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပမောစနာယသတိ၊ ပမောစနာသဟူသည်ကား၊ ပမောစေ
တုံ၊ လွတ်စိမ့်သောငှါ၊ ကထံကဝီတိ၊ ကထံကဝီဟူသည်ကား၊ သကင်္ခံ၊
ယုံမှားခြင်းနှင့်တကွကို၊ တာရေသိတိ၊ တာရေသိဟူသည်ကား၊ တာရေ
ယျာသိ၊ ကူးနိုင်ရာ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ရောတကော၊
ရောတကဝုတ္တံသည်း၊ အတ္တမနော၊ နှစ်လိုဝင်းသာသည်ဖြစ်၍၊ တဂဇန္တံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိတ္တဝမာနော၊ အထူးခြီးမွမ်းလျက်၊ အနုသာသနံ၊
အဆုံးအမစကားကို၊ ယာစေန္ဒာ၊ ကောင်းပန်လိုသည်ဖြစ်၍၊ အနုသာသ
ဗြာဟ္မတိဂါထံ၊ အနုသာသဗြာဟ္မ အစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။
တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဗြာဟ္မတိဇေတံဝစနံ၊ ဗြာဟ္မဟူသောဤစကားသည်၊
ပသတ္တဝစနံ၊ ခြီးမွမ်းသည်ကို ဟောသော စကားတည်း၊ တေန၊ ထို
ဗြာဟ္မဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ ဗြာဟ္မ၊ အိုသူမြတ်၊ အနုသာသ ဆုံးမဲ့ပြင်တော်
မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဂဇန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာမန္တယမာနော၊
ခေါ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ဝိဝေကဓမ္မန္တံ၊ ဝိဝေကဓမ္မဟူသည်ကား
သဗ္ဗသင်္ခါရဝိဝေကဓမ္မ၊ အလုံးစုံသောသင်္ခါရတရားတို့၏ ဆိတ်ငြိမ်ရာ
ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်တရားကို၊ အဗျာပဇ္ဇမာနောတိ၊ အဗျာပဇ္ဇမာနောဟူသည်
ကား၊ နာနာပ္ပကာရတံ၊ အထူးထူးအပြားပြားသောအဖြစ်သို့၊ အနာပဇ္ဇမာ
နော၊ မရောက်စေသည်ဖြစ်၍၊ ဣဝေဝသန္တောတိ၊ ဣဝေဝသန္တောဟူသည်
ကား၊ ဣဝေဝ၊ ဤအခါ၌ပင်လျှင်၊ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ အဝိတောတိ၊
အဝိတောဟူသည်ကား၊ အနိသိတော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိကိုမငြိမ့်မူ၍၊ ဝေယျံ၊
ကျင့်ပါအံ့၊ ဣတော၊ ဤဂါထာ၌ပရားနောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ နွေဂါထာနှစ်
ဂါထာတို့သည်၊ မေတ္တဂူသုတ္တံ၊ မေတ္တဂူသုတ်၌၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီး
သောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဟိဝိသေသော၊ အထူးကား၊ ကေဝလံ၊
စင်စစ်၊ တတ္ထ၊ ထိုမေတ္တဂူသုတ်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းကို၊
ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်လျှင်၊ ဝိသေသော၊ အထူး
တည်း၊ တတိယဂါထာယဝိ၊ တတိယဂါထာ၌လည်း၊ ဝုဗ္ဗုဒ္ဓံ၊ ရှေးဂါထာ
တက်ဝက်သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုမေတ္တဂူသုတ်၌၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သောနည်း ရှိသည်သာတည်း၊ အမရေ၊ နောက်ဂါထာ တက်ဝက်၌၊
သင်္ခါရိ၊ သင်္ခါရံ ဟူသည်ကား၊ သန္တနန္တံ၊ ပြဋ္ဌာယ်ခြင်း အကြောင်း

၈

တည်း၊ လဝ္ဂနံ၊ ကပ်ငြိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အဆုံးစုံတို့၌၊ ပါကမ္မေဝ၊ တင်ရှားသည်
 သာတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤ
 သုတ်ကို၊ အရဟတ္တနိကာယေနေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို အဆုံးထားသဖြင့်သာ
 လျှင်၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူပေ၏၊ ဒေသနာပရိယောသာနေဝ၊ ဒေသနာ
 တော်၏အဆုံး၌လည်း၊ ဝုတ္တသဒိသောယေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့်တူသည်
 သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဓမ္မာတိ သမယော၊ တရားကိုရခြင်းရှိသည်၊ အဟောသိ
 ဖြစ်၏၊ ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာအမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒ
 ကအဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယအဋ္ဌကထာမည်သော၊ သုတ္တနိပါတအဋ္ဌ
 ကထာယံ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ ခေတ်ကသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ခေတ်က
 သုတ်၏အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၅-ပါရာယနဝဂ်-၇-ဥပသိဝသုတ်၊

ဧကောအဟန္တိ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဧကောအဟံအစရှိသောဤသုတ်သည်၊ ဥပ
 သိဝသုတ္တံ၊ ဥပသိဝသုတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုသုတ်၌၊ မဟန္တမော
 စန္ဒိ၊ မဟန္တမောစံဟူသည်ကား၊ မဟန္တ၊ ကြီးစွာသော၊ ဩစံ၊ ဩစာ
 တရားကို၊ အနိဿိတောတိ၊ အနိဿိတောဟူသည်ကား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို
 လည်းကောင်း၊ ဝုပ္ပလံ၊ ဝုပ္ပလံကိုလည်းကောင်း၊ အနုလ္လိနာ၊ မရှိမကပ်
 သည်ဖြစ်၍၊ နေဝိသဟာမိတိ၊ နေဝိသဟာမိဟူသည်ကား၊ နသက္ကောမိ၊
 ငါမတတ်နိုင်၊ အာရမ္မဏန္တိ၊ အာရမ္မဏံဟူသည်ကား၊ နိဿယံ၊ ဖြစ်
 သောအာရုံကို၊ ယံနိဿိတောတိ၊ ယံနိဿိတော ဟူသည်ကား၊ ဓမ္မံ၊
 တရားကိုလည်းကောင်း၊ ဝုပ္ပလံ၊ ဝုပ္ပလံကိုလည်းကောင်း၊ နိဿတော၊
 ဖြစ်သောအားဖြင့်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သောပြာဟ္မဏော၊ ထိုဥပသိဝသုတ္တံ
 သည်၊ အာကိဉ္စညာယတနုလ္လာတိ၊ အာကိဉ္စညာယတနုဈာန်ကိုရခြင်းရှိ
 သည်ဟုတွေး၊ ဖြစ်၍၊ တဉ္စ၊ ထိုအာကိဉ္စညာယတနုဈာန်ကိုလည်း၊ သန္တန္တိ၊
 ငြိမ်သက်သည်ကိုလည်း၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ နဇာနာမိ၊ မသိ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်
 တဿ၊ ထိုဥပသိဝသုတ္တံအား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဉ္စနိဿ
 ယံ၊ ထိုဖြစ်ရာကိုလည်းကောင်း၊ ဥတ္တရိ၊ အထက်၌၊ နိယျာနပဒဉ္စ၊ ဝတ်တရားမှ
 ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို လည်းကောင်း၊ ဒေသန္တော၊
 ပြဆိုသည်ဖြစ်၍၊ အာကိဉ္စညန္တိ ဂါထံ၊ အာကိဉ္စညံ အစရှိသောဂါထာကို၊

၅၀၆ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

အာဟာရိန္ဒါတတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပေက္ခမာနောတိ၊ ပေက္ခမာနောဟူသည်
 ကား၊ တဉ္စအာကိဉ္စညာယတနသမာပတ္တိံ။ ထိုအာကိဉ္စညာယတနသမာ
 ပတ်ကိုလည်း၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမာပဇ္ဇိတော
 စ၊ ဝင်စား၍ လည်းကောင်း၊ အနိစ္စာဒိဝသေန၊ အနိစ္စအစရှိသည်တို့၏အ
 စွမ်းဖြင့်၊ ပဿမာနာ၊ ရှုသည်ဖြစ်၍၊ နတ္ထိတိနိဿာယာတိ၊ နတ္ထိတိနိဿာယ
 ဟူသည်ကား၊ ကိစ္ဆိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံပဝတ္တသမာ
 ပတ္တိံ၊ ထိုဖြစ်သောသမာပတ်ကို၊ အာရမ္မဏံကတွာ၊ အာရုံပြု၍၊ တေသု
 ဩဇာန္တိ၊ တရေသုဩဇာဟူသည်ကား၊ တတော၊ ထိုအာကိဉ္စညာယတန
 သမာပတ်မှ၊ ပတုတိ၊ စ၍၊ ပဝတ္တာယ၊ ဖြစ်သော၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ
 ဖြင့်၊ ယထာနုဇ္ဈပံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ၊ စတုဗ္ဗိမဓိ၊ လေးပါးအပြား
 ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဩဇာ၊ ဩဇာကို၊ တရေသု၊ ကူးလေလော၊ ကထာ
 ဟိတိ၊ ကထာဟိဟူသည်ကား၊ တထံကထာဟိ၊ သို့လောသို့လောဟုယုံမှား
 သင်္ကာခြင်းတို့မှ၊ တဏှက္ခယံရက္ခမဟံဝိပဿာတိ၊ တဏှက္ခယံရက္ခမဟံ
 ဝိပဿဟူသည်ကား၊ ရတ္ထိန္ဒိဝံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝိတုတိ၊
 ထင်ရှားသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဿ၊ ရှုလေလော၊ ဧတေန၊ ဤရတ္ထိန္ဒိဝံဟူ
 သောစကားဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုဥပသီဝ ပုဏ္ဏားအား၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရံ၊
 ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်၌ ချမ်းသာစွာနေခြင်းကို၊ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ ကာမေပဟာယာတိပစနံ၊ ကာမေပဟာယဟူသောစ
 ကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားရ၍၊ ဝိက္ခမ္ဘနဝသေန၊ ဝိက္ခမ္ဘန၏အစွမ်းဖြင့်၊ အတ္တ
 နာ၊ မိမိသည်၊ ပဟိနကာမေ၊ ပဟိအပ်သောကာမတရားတို့ကို၊ သမ္ပဿမာ
 နော၊ ကောင်းစွာမြင်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗေသုတိဂါထံ သဗ္ဗေသုအစရှိသောဂါ
 ထာကို၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဟိတွာမညန္တိ၊ ဟိတွာမညံဟူသည်ကား၊
 တတော၊ ထိုကာမတရားမှ၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဆဗ္ဗိဓံ
 ဝိ၊ ခြောက်ပါး၊ အပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ သမာပတ္တိံ၊ သမာပတ်ကို၊
 ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ သတ္တသု၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ သညာဝိမောက္ခေသု၊ သညာဝိ
 မောက္ခတရားတို့တွင်၊ ဥတ္တမေ၊ မြတ်သော၊ အာကိဉ္စညာယတနေ၊ အာကိဉ္စ
 ညာယတန ချာန်တရား၌၊ တိဋ္ဌေနုသော၊ တတ္ထအနာနူဝါယိတိ၊ တိဋ္ဌေနု
 သောတတ္ထအနာနူဝါယိ ဟူသည်ကား၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 တတ္ထအာကိဉ္စညာယတနဗြဟ္မလောကေ၊ ထိုအာကိဉ္စညာယတနဗြဟ္မတုံ
 သို့၊ အဓိဂစ္ဆမာနော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌေယျနု၊ တည်ရာသလော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုဥပသီဝပုဏ္ဏားအား။

ဓာဝဂါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ သမ္ဗိကပ္ပသဟဿ မတ္တံယေဝါ၊ ကမ္ဘာ
 မြောက်သောင်းကာလပတ်လုံးသံသယျင်၊ ဌာနံ၊ တည်ကြောင်းကို၊ အနုစာ
 နန္ဒာ၊ ခွင့်ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တဘိယဂါထံ၊ တဘိယဂါထာကို၊
 အာဟ၊ ဆို၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ တဿ၊ ထိုဥပသီဝပုဏ္ဏားအား၊ တတ္ထ၊ ထိုအာ
 ကိဉ္ဇညာယတ၊ ဖြဟ္မသံဃံ၊ ဌာနံ၊ တည်ကြောင်းကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ ဣဒါနိ
 ယသုအခါ၌၊ သဿသု၊ အဘဝံ၊ သဿတု၊ ဧဇ္ဈိ၊ အဖြစ်ကို၊ ပုစ္ဆန္တော၊
 မေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌေစေတိဂါထံ၊ တိဋ္ဌေစေအစရှိသော ဂါထာကို၊
 အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပုဂံဝိဝဿာနန္တိ၊ ပုဂံဝိဝဿာနံ ဟံ သည်
 ကား၊ အနေကသင်္ချိန္ဒာဿာနံ၊ တပါးမကများသောအရေးအတွက်ရှိသော
 နှစ်ဘို့၏၊ ဂဏာရာသီ၊ အမေအတွက်အရကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပုဂံဝိဝဿာနာတိဝိ၊ ပုဂံဝိဝဿာနဟူ၍လည်း၊ ပါဝေဠါ
 ပါဌ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပုဂံဝိဝဿာနဟူ၍သောပုဒ်၌၊ ဝိဘတ္တိဗျတ္တ
 ယေန၊ ဝိဘတ်အထင်ရှိသဖြင့်၊ သာမိဝစနဿ၊ သာမိဝိဘတ်၏၊ ပစ္စတ္တဝဝ
 နံ၊ ပဌမာဝိဘတ်ကို၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပုဂန္တိ၊ ဧဝိသံ၊
 ပုဂံဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဗဟူနိတိ၊ အတ္ထော၊ ဗဟူနိဟူသောပုဒ်၏အနက်ကို၊
 ဝတ္ထုဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပုဂါနိတိ၊ ပုဂါနိဟူ၍လည်း၊ ပဋ္ဌန္တိ၊
 ရွတ်ကုန်၏၊ ပုရိမပါဠောယေဝ၊ ရှေးရှိသောပါဌ်သည်သာလျှင်၊ သုန္ဒရော၊
 ကောင်း၏၊ တတ္ထေပသောဝိတိသိယာဝိမုတ္တာတိ၊ တတ္ထေပသောဝိတိ
 သိယာဝိမုတ္တာဟူသည်ကား၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တတ္ထေပ
 အာကိဉ္ဇညာယတနေ၊ ထိုအာကိဉ္ဇညာယတနုသံသယျင်၊ နာနာဒုက္ခ
 တိ၊ အထူးထူးသောဆင်းရဲဘို့မှ၊ ဝိမုတ္တာ၊ လွတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိတိသဝ
 ပတ္တာ၊ နှစ်သက်သောသဘောသို့ရောက်သည်၊ ဘေဝယျ၊ ဖြစ်ရာသလော၊
 နိဗ္ဗာနပတ္တာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သည်၊ သဿတော၊ မြသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်
 ၍၊ တိဋ္ဌယျ၊ တည်ရာသလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊
 အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ စဝေထဝိညာဏံတထာဝိဓယာတိ၊ စဝေထဝိညာဏံ
 တထာဝိဓယဟူသည်ကား၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊ တထာဝိဓယ
 ထိုသို့သောအစီရင်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်၊ အနုပါဒါ
 ယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဖြင့်စွဲလမ်းခြင်းမရှိဘဲ၊ ပရိနိဗ္ဗာယေယျ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရာသ
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥစ္ဆေဒံ၊ ဥစ္ဆေဒလက္ခဏာကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ ပဋိသန္ဓိဗ္ဗ
 ဟဏတ္ထံဘေဝယျာတိ၊ ပဋိသန္ဓိဗ္ဗဟဏတ္ထံဘေဝယျဟူသည်ကား၊ ထဿ၊
 ထိုအာကိဉ္ဇညာယတနုဗျာန်ကိုရသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပဋိသန္ဓိဗ္ဗံ၊ ပဋိသန္ဓိဗ္ဗံ

လည်း၊ ဝုစ္ဆတိ၊မေး၏။ အထ၊ထိုအခါ၌၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဥဇ္ဈေဒသသဟံ၊ ဥဇ္ဈေဒလက္ခဏာသသဟံ လက္ခဏာကို၊ အနုပဂမ္မ၊
 မကပ်မရောက်မူ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအာဏိဉ္ဇညာယတနသံ၌၊ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်
 သော၊ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယသာဝကအား၊ အနုပါဒါယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ
 ဖြင့်တစုံတခုစွဲလမ်းခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းကို၊
 ဒေသန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တိယသတိဂါထံ၊ အတ္တိယသတိအစရှိသော
 ဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အတ္တံပလေတိတိ၊
 အတ္တံပလေတိဟူသည်ကား၊ အတ္တံ၊ချုပ်ခြင်းသို့၊ ဝုစ္ဆတိ၊ရောက်၏။ နဥပေ
 တိသင်္ခန္တိ၊ နဥပေတိသင်္ခန္တိဟူသည်ကား၊ အထက်နာမဒိသံ၊ ဤမည်သော
 အရပ်သို့၊ ဂတော၊ရောက်လေ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေါဟာရံ၊ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊
 နဝုစ္ဆတိ၊မရောက်၊ ဇေမုနိနာမကာယာဝိမုတ္တောတိ၊ ဇေမုနိနာမကာယာ
 ဝိမုတ္တောဟူသည်ကား၊ ဇေ၊ဤသို့၊ တတ္ထ၊အာဏိဉ္ဇညာယတနသံ၌၊ ဥပ္ပန္နော
 ဖြစ်သော၊သေခမုနိ၊သေခပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်၊ပကတိယာ၊ပကတိအားဖြင့်၊
 ဝုဗ္ဗေ၊ရှေး၌၊ ရူပကာယာ၊ရူပကာယမှ၊ဝိမုတ္တော၊လွတ်၏။ တတ္ထ၊ထိုအာ
 ဏိဉ္ဇညာယတနသံ၌၊စတုတ္ထံ၊လေးကြိမ်မြောက်သော၊ မဂ္ဂံ၊အရဟတ္တမဂ်
 ကို၊နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊နာမကာယဿ၊နာမကာယ၏၊ပရိညာတတ္ထာ၊
 ပိုင်းခြားအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုန၊တတန်၊နာမကာယာဝိ၊ နာမကာ
 ယမှလည်း၊ ဝိမုတ္တော၊လွတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဘတောတာဝဂ်ဝိမုတ္တော၊ ရုပ်
 နာမ်နှစ်ပါးအဘို့မှ လွတ်သော၊ ဝိကာသဂဝါ၊ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ အနုပါဒါနိဗ္ဗာနသင်္ခါတံ၊ ဥပါဒါနိတရားအကြွင်းမရှိသော
 နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော၊ အတ္တံ၊ချုပ်ခြင်းသို့၊ပလေတိ၊ရောက်၏။ ခတ္တိယော
 တိဝါ၊ မင်းဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏာတိဝါ၊ ပုဏ္ဏားဟူ၍ လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိဝေမာဒိကံ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ သင်္ခံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းအရ
 အတွက်သို့၊နဥပေတိ၊မရောက်၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊အတ္တံပလေတိတိစသံ၊
 အတ္တံပလေတိ ဟူသောစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားရ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဥပသိ
 ပုဏ္ဏား၌၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ အတ္တံ၊အနက်ကို၊အသလ္လက္ခေ
 န္တော၊ မမှတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တင်္ဂတောသောတိဂါထံ၊ အတ္တင်္ဂတော
 သောအစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ဆို၏။ တဿ၊ထိုဂါထာ၏၊ အတ္တော၊
 အနက်ကို၊ဇေ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊
 အတ္တင်္ဂတော၊ ချုပ်ခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊နတ္ထိ၊ မရှိလေသ
 သော၊ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊ ဝေ၊စင်စစ်၊ သသတိယာ၊မြဲသော

အားဖြင့်၊ သဿတဘာဝေန၊ မြီသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အရောဂေါ၊ အနာကင်း
 ၏လော၊ အဝိပရိတာမဓမ္မော၊ မတောကံမပြန်သော သတောရှိ၏လော၊
 သောဟိ၊ သောဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တံ၊ ထိုချုပ်ခြင်းတရားကို၊ ဧမ၊
 အက္ခန္တိအား၊ မုနိ၊ ရဟန်းဖြစ်သော၊ တံ၊ သင်သည်၊ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ
 ၏၊ ဝိသကရာဟိ၊ ထင်စွာပြုတော်မူပါလော၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်၊
 ကိံ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ တေတယာ၊ ရှင်ရဟန်းမြတ်သည်၊ ဧသဇ္ဇ
 သောဓမ္မော၊ ဤတရားကို၊ တထာဟိ၊ မတောကံမပြန်မှန်သောအတိုင်းသာ
 လျှင်၊ ဝိဒိတော၊ သိတော်မူအပ်ပြီ၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အသားထိုဥပသီဝ^၁
 ဝုဏ္ဏားအား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာ၊ ထိုဥဇ္ဈေဒသဿတ
 အဖြစ်ဖြင့်၊ အဝတ္တဗ္ဗတံ၊ မဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြလို
 သည်ဖြစ်၍၊ အတ္ထင်္ဂတဿာတိဂါထံ၊ အတ္ထင်္ဂတဿအစရှိသောဂါထာကို
 အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အတ္ထင်္ဂတဿာတိ၊ အတ္ထင်္ဂ
 တဿဟူသည်ကား၊ အနုပါဒါယပရိနိဗ္ဗာနဿ၊ တရံတရစွာလင်းခြင်းမရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာနံပြုသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နပမာဏမတ္ထိတိ၊ နပမာဏမတ္ထိ
 ဟူသည်ကား၊ ရူပါဒိပမာဏံ၊ ရူပက္ခန္ဓာအစရှိသောပမာဏရှိသည်၊ နတ္ထိ၊
 မရှိ၊ ယေနနံဝဇ္ဇန္တိ၊ ယေနနံဝဇ္ဇဟူသည်ကား၊ ယေနရာဂါဒိနာ၊ အကြင်ရာဂ
 အစရှိသည်ဖြင့်၊ နံ၊ ထိုသူကို၊ ဝဇ္ဇေယျ၊ ဆိုကုန်ရာ၏၊ သဗ္ဗေသုဓမ္မေသုတိ၊
 သဗ္ဗေသုဓမ္မေသုဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ခန္ဓာဒိဓမ္မေသု
 ခန္ဓာအစရှိသောတရားတို့၌၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊
 ပါကုမေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဣဒဓိသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကိုလည်း၊ အရဟတ္တနိက္ခုဇေနေဝ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအဆုံးထားသဖြင့်သာလျှင်၊ ဧဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာ၏အဆုံး၌၊ ဝုတ္တသဒိသောဧဝ၊ ဆိုအပ်
 ပြီးသည်နှင့် တူသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဓမ္မာဘိသမယော၊ တရားကိုရ
 ခြင်းရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊
 ပရမတ္ထ ဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာ အမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကအဋ္ဌ
 ကထာယ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ်အဋ္ဌကထာမည်သော၊ သုတ္တနိပါတအဋ္ဌကထာ
 ယံ၊ သုတ္တနိပါတ် အဋ္ဌကထာ၌၊ ဥပသီဝသုတ္တဝုဏ္ဏနာ၊ ဥပသီဝသုတ်၏
 အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-ပါရာယနဝဂ်-၈-နန္ဒသုတ်

သန္တိလောကေတိဗ္ဗဒံသုတ္တံ၊ သန္တိလောကေအစရှိသောဤသုတ်သည်
 နန္ဒသုတ္တံ၊ နန္ဒသုတ်တည်း။ တတ္ထံထို၊ နန္ဒသုတ်၌၊ ပဌမဂါထာယ၊ ပဌမဂါ
 ထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ လောကေ၊
 လောက၌၊ ခတ္တိယာဒယော၊ မင်းအစရှိကုန်သော၊ ဇနာ၊ လူအပေါင်းတို့
 သည်၊ အာဇီဝနိဂဏ္ဌာဒိကေ၊ အာဇီဝနိဂဏ္ဌအစရှိသည်တို့ကို၊ သန္ဓာယ
 ရည်၍၊ မုနယော၊ ရဟန်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒန္တိ၊ ဆို
 ကုန်၏၊ တယိဒံကထံသုတိ၊ တယိဒံကထံသု ဟူသည်ကား၊ ကိန္နုခေါ၊
 အဘယ်သို့နည်း၊ တေးထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သမာပတ္တိဉာဏာဒိနာ၊ သမာ
 ပတ်ဉာဏ်အစရှိသော၊ ဉာဏေန၊ ဉာဏ်ဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဉာဏူပပန္နံ၊ သမာပတ်ဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ မုနိနောဝေဒန္တိတိ၊
 မုနိနောဝေဒန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့အပြားရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝေဒန္တိ
 ဆိုကုန်သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ နာနုပ္ပကာရေန၊
 အထူးထူး အပြားပြားသော၊ လူဇိဝိတ သင်္ခါတေန၊ ခေါင်းပါသော
 အသက်မွေ ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဇိဝိတေန၊ အသက်မွေးခြင်းဖြင့်၊ ဥပပန္နံ၊
 ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။
 အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဿ၊ ထိုနန္ဒပုဏ္ဏားအား၊
 တဒုဘယဗ္ဗိ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံကိုလည်း၊ ပဋိက္ခိဝိတွာ၊ ပယ်တော်မူ၍၊ မုနိ၊ မုနိ
 မည်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ နဒိဗ္ဗိယာတိ
 ဂါထံ၊ နဒိဗ္ဗိယာအစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
 ဒိဗ္ဗာဒိဟိ၊ မိစ္ဆာဒိဗ္ဗိအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သုဒ္ဓိတိ၊ စင်ကြယ်၏ဟူ၍၊ ဝေန္တောနံ၊
 ဆိုကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝါဒေ၊ အယူ၌၊ ကင်္ခါပဟာနတ္ထံ၊ ယုံမှားသံကံ
 ကိုပယ်ပိတ်သောဌာ၊ ယေကေမိ၊ မတိ၊ ယေကေမိမေအစရှိသောဂါထာပုဒ်
 ကို၊ ပုန္တိ၊ မေး၏၊ တတ္ထံထိုဂါထာ၌၊ အနေကဏ္ဍပနာတိ၊ အနေကဏ္ဍပေနဟူ
 သည်ကား၊ ကောတုဟလမင်္ဂလာဒိနာပိ၊ ကောတုဟလမင်္ဂလာဒေ စရှိသည်
 ဖြင့်လည်း၊ တတ္ထယထာစရန္တာတိ၊ တတ္ထယထာစရန္တာဟူသည်ကား၊
 တတ္ထသက္ကာယဒိဗ္ဗိယာ၊ ထိုသက္ကာယဒိဗ္ဗိ၌၊ ဂုတ္တာ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုသူ၏၊ တထာ၊ ထိုအ
 ခြင်းဖြင့်၊ သုဒ္ဓိအဘာဝံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းမဖြစ်သည်ကို၊ ဒိပေန္တော၊ ပြတော်မူ
 လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊

ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နတရိ၊ သူတို့၊ နတရိ၊
သူဟူသည်ကား၊ သုတ္တာ၊ ကြားနာရ၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အတရိတံ၊ မကူ
မြောက်နိုင်သော၊ သောတံ၊ သောတကို၊ သောတုကာမော၊ နာခြင်းဌာနာလို
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယေကေမိမေတိအာဒိ၊ ယေကေမိမေဤသို့အစရှိသောစကား
ကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုနန္ဒပုဏ္ဏားအား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်။ ဩဗာတိဏ္ဏမုခေန၊ ဩဗာဒကူးမြောက်ခြင်းအကြောင်း
ဖြင့်၊ ဇါတိဇရာတိဏ္ဏေ၊ ဇါတိဇရာဒကူးမြောက်နိုင်သည်တို့ကို၊ နသေန္တေ၊
ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာ
ဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ နိဝတောတိ၊ နိဝတေဟူသည်ကား
ဩဇာတာ၊ ဖုံးလွှမ်းကုန်၏။ ပရိယောနန္ဒာ၊ မှေးရှက်ကုန်၏။ ယေသိခါတိပ
ဒဿ၊ ယေသိခဟူသောပုဒ်အား၊ ယေသုဇ္ဈာတိပဒန္တေဒေါ၊ ယေသုဇ္ဈာ
ဟုပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤယေသုဇ္ဈာဟူသောပုဒ်၌၊
သုဇ္ဈတိ၊ သုဟူသောပုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း။ တဏှံ၊ မိ
ညာယာတိ၊ တဏှံပရိညာယဟူသည်ကား၊ တိတိပရိညာဟံ၊ သုံးပါးသော
ပရိညာတို့ဖြင့်၊ တဏှံ၊ တဏှာကို၊ ပရိဇာနိတွာ၊ ထိုးထွင်းသိ၍၊ သေသံ၊
အကြွင်းသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အသုံးစုံတို့၌၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တနယတ္တာ၊ ဆိုအပ်ပြီး
သောနည်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါကဇ္ဇာဝေ၊ ထင်ရှားသည်သာတည်း။
ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အရဟတ္တနိက္ခုဇ္ဇေနော၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်ကိုအဆုံးထားသဖြင့်သာလျှင်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ နိဇ္ဇာပေသံ၊
ပြီးဆုံးစေ၏။ ဒေသနာပရိယောသာနေပိ၊ ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌လည်း၊
နန္ဒော၊ နန္ဒပုဏ္ဏားသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဘာသိတံ၊ ဟော
တော်မူအပ်သောစကားကို၊ အဘိနန္ဒာမာနေော၊ အလွန်နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍
အဘိနန္ဒာမိတိဂါထံ၊ အဘိနန္ဒာမိအစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ နေ
ပိစ၊ ဤသုတ်၌လည်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တသဒိသောဝေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့်
တူသည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဓမ္မာဘိသမယော၊ တရားကိုရသည်၊ အ
ဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ပရမတ္ထဇောတိကာ
ယ၊ ပရမတ္ထ ဇောတိကာ အမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကအဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကနိ
ကာယံအဋ္ဌကထာမည်သော၊ သုတ္တနိပါတအဋ္ဌကထာယံ၊ သုတ္တနိပါတ်အ
ဋ္ဌကထာ၌၊ နန္ဒသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ နန္ဒသုတ်၏ အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ။

၅-ပါရာယနဝဂ်-၉-ဟေမကသုတ်

ယေမေပုဗ္ဗေတိဣဒ္ဓိသုတ္တံ၊ ယေမေပုဗ္ဗေအစရှိသောဤသုတ်သည်၊ ဟေမကသုတ္တံ၊ ဟေမကသုတ်တည်း၊ တတ္ထထိုသုတ်၌၊ ယေမေပုဗ္ဗေဝိယသကံသုတိ၊ ယေမေပုဗ္ဗေဝိယသကံသုဟူသည်ကား၊ ဗာဝေရိအာဒယော၊ ဗာဝေရိအစရှိကုန်သော၊ ယေ၊ အကြင်ဆရာတို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကလ၌၊ မယံ၊ ငါအား၊ သကလဋ္ဌိ၊ မိမိ၏အယူကို၊ ဝိယသကံသု၊ ထင်ရှားပြုကုန်၏၊ ဟုရံဂေါတမသာသနာတိ၊ ဟုရံဂေါတမသာသနဟူသည်ကား၊ ဂေါတမသာသနာ၊ ဂေါတမသာသနာမှ၊ ပုဗ္ဗတရံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သဗ္ဗန္တံတက္ကဝဇ္ဇနန္တိ၊ သဗ္ဗန္တံတက္ကဝဇ္ဇနံဟူသည်ကား၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောအယူဝါဒကို၊ ကာမဝိတက္ကဝဇ္ဇနံ၊ ကာမဝိတက်အစရှိသည်တို့၏ပွားများကြောင်းသည် ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဏှာဝိစာတနန္တိ၊ တဏှာဝိစာတနံဟူသည်ကား၊ တဏှာဝိနာသနံ၊ တဏှာကိုဖျက်ဆီးခြင်းကို၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အသ၊ ထိုဟေမကပုဏ္ဏားအား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို၊ အာစိက္ခန္တော၊ ဟောကြားတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣဓာတိဂါထာဒ္ဓပံ၊ ဣဓအစရှိသောဂါထာနှစ်ခုတို့၏အပေါင်းကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဧတဒညယယေသတာတိ၊ ဧတဒညယယေသတာဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္တတံ၊ ရှေ့လျော့ခြင်းမရှိသေး၊ ပဒနိဗ္ဗုဒ္ဓိနိဗ္ဗုဒ္ဓိသို့ရောက်ကြောင်းကို၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ ဣတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဝိပဿန္တာ၊ ဝိပဿနာစီးဖြန်းသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကာယာနုပဿနာသတိအာဒိတိ၊ ကာယာနုပဿနာသတိအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သတာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မာသိနိဗ္ဗုတာတိ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မာသိနိဗ္ဗုတာဟူသည်ကား၊ ဝိဒိတဓမ္မတ္တာ၊ သိအပ်သောတရားရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ၊ ယခုမျက်မှောက်သ၌၊ ရာဂါဒိနိဗ္ဗာနေနစ၊ ရာဂအစရှိသည် ငြိမ်းသေးဖြင့်လည်း၊ အသိနိဗ္ဗုတာ၊ အလွန်ငြိမ်းအေးကုန်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသည်၊ ပါကဋမေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒဗ္ဗိသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကိုလည်း၊ အရဟတ္တနိက္ခဓေနစ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအဆုံးထားသဖြင့်သာလျှင်၊ ဧသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဧသနာပရိယောသာနစ၊ ဧသနာတော်၏အဆုံး၌လည်း၊ ပုဗ္ဗသဒိသော

ဘေးရှေးနှင့်တူသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဓမ္မာဘိသမယော၊ တရားကိုရခြင်း
ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးသတ်တည်း။
ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောဘိကာအမည်ရှိသော၊ ခုနကအဋ္ဌက
ထာယ၊ ခုနကနိကာယ်အဋ္ဌကထာမည်သော၊ သုတ္တနိပါတအဋ္ဌကထာယံ၊
သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာသင်္ချီးဟေမကသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဟေမကသုတ်၏အတွင်
သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-ပါရာယနဝဂ်-၁၀-တောဒေယျသုတ်၊

ယသ္မိံ ကာမာဟိ ဣဒံသုတ္တံ၊ ယသ္မိံ ကာမာ အစရှိသောဤ သုတ်သည်၊
တောဒေယျသုတ္တံ၊ တောဒေယျသုတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုသုတ်၌၊ ဝိမောက္ခော
တဿ ကိဒိသောတိ၊ ဝိမောက္ခောတဿ ကိဒိသောဟူသည်ကား၊ တဿ၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကိဒိသော၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော၊ ဝိမောက္ခော၊
ဝိမောက္ခကို၊ ဣန္ဒြိယတဗ္ဗော၊ အလိုရှိအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။
ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တဿ၊ ထိုတောဒေယျပုစ္ဆာအား၊ အညာ၊ တပါးသော၊
ဝိမောက္ခဘာဝံ၊ ဝိမောက္ခတရားမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒေသန္တော၊
ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခု
မြောက်သော၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ
၌၊ ဝိမောက္ခောတဿ နာပရောတိ၊ ဝိမောက္ခောတဿ နာပရောဟူသည်
ကား၊ တဿ၊ ထိုတောဒေယျပုစ္ဆာအား၊ အညာ၊ တပါးသော၊ ဝိမောက္ခော
ဝိမောက္ခတရားသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဇေဝဓမ္မော၊ ဤတရားသည်၊ တဏှက္ခယော၊
တဏှာကုန်ခြင်းတည်း၊ ဇေဝဓမ္မော၊ ဤတရားသည်၊ ဝိမောက္ခော၊ ဝိမောက္ခ
တရားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေဝိ၊ ဟောတော်မူသော်လည်း၊ ကမတ္ထံ၊ ထို
အနက်ကို၊ အသလ္လက္ခန္တော၊ မမှတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ နိရာသာသော၊ တပ်
ခြင်းကင်းသလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ နောအာသာသော၊ တပ်ခြင်းမရှိ
သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ တတ္ထ၊ ထို
ဂါထာ၌၊ ဥဒပညကပ္ပိတိ၊ ဥဒပညကပ္ပိဟူသည်ကား၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်
မူကား၊ သမာပတ္တိဉာဏာဒိဉာဏေန၊ သမာပတ်ဉာဏ်အစရှိသောဉာဏ်
ဖြင့်၊ တဏှာကပ္ပံဝါ၊ တဏှာနှိပ်စက်သောအကြံကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌိကပ္ပံ
ဝါ၊ ဝိဇ္ဇာဒိဋ္ဌိနှိပ်စက်သော အကြံကိုလည်းကောင်း၊ ကပ္ပိယာမိ၊ ဤအပ်
လေသလော၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုတောဒေယျပုစ္ဆာအား၊ ဘဂဝါ၊

၅၁၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံ၊ လိုတရားကို၊ အာဓိက္ခန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ခုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကာမဘဝေတိ၊ ကာမဘဝဟူသည်ကား၊ ကာမေဝ၊ ကာမဂုဏ်တရား၌လည်းကောင်း၊ ဘဝေစ၊ ဘဝ၌လည်းကောင်း၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ပါကဋမေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒ္ဓိသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကိုလည်း၊ အရဟတ္တနိကာဓေနော၊ အရဟတ္တဗိုလ်ကို အဆုံးသုံးသဖြင့် သာလျှင်၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဒေသနပရိယောသာနေစ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌လည်း၊ ပုဗ္ဗသဒိသောဝေ၊ ရှေးနှင့်တူသည် သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဓမ္မာဘိသမယော၊ တရားကိုရခြင်းရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးသတ်တည်း၊ ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာအမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကအဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ အဋ္ဌကထာမည်သော၊ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာယံ၊ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ တော၊ ဒေယျသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ တောဒေယျသုတ်၏ အခွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၅-ပါရာယနဝဂ်-၁၁-ကပ္ပသုတ်။

မဇ္ဈေသရသိန္ဓိ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ မဇ္ဈေသရသိန္ဓိ အစရှိသော ဤသုတ်သည်၊ ကပ္ပသုတ္တံ၊ ကပ္ပသုတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုသုတ်၌၊ မဇ္ဈေသရသိန္ဓိ၊ မဇ္ဈေသရသိန္ဓိဟူသည်ကား၊ ပုရိမပစ္ဆိမကောဓိုပညာဏာဘာဝတော၊ ရှေ့အစွန်းနောက်အစွန်းထင်ရှားမရှိသောအဖြစ်အားဖြင့်၊ မဇ္ဈေသရတော၊ အလယ်ဖြစ်၍ထင်ရှားစွာဖြစ်သော၊ သံသာရေ၊ သံသရာ၌၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုသိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တိဋ္ဌတန္တိ၊ တိဋ္ဌတံဟူသည်ကား၊ တိဋ္ဌမာနာနံ၊ တည်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ယထာယိဒံနပရိသိယတိ၊ ယထာယိဒံနပရိသိယာဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဣဒံ၊ ဤသံသရာဝင်ဆင်းရဲတရားသည်၊ ပုန၊ တတနံ၊ နတဝယျ၊ မဖြစ်ရာ၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အသ၊ ထိုကပ္ပပုဏ္ဏားအား၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဗျာကရောန္တော၊ ထင်ရှားပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ တိသော၊ သုံးပါးတူသော၊ ဂါထာယော၊ ဂါထာတို့ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူပေ၏၊ အကိဉ္စနန္တိ၊ အကိဉ္စနံဟူသည်ကား၊ ကိဉ္စနပဋိပက္ခံ၊ ကြောင်းကြခြင်း၏ ဆန့်ကျင်တက်

ဖြစ်သော၊ အနာဒါနန္တိ၊ အနာဒါနံဟုသည်ကား၊ အာဒါနပဋိပက္ခံ၊ စွဲသမ်း
 ခြင်းဥပါဒါနံ တရား၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော၊ ကိဉ္ဇနာဒါန ဝူပသမံ၊
 ကြောင်ကြခြင်းစွဲသမ်းခြင်းဥပါဒါနံတရားမှငြိမ်းသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊
 ခိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနာပရန္တိ၊ အနာပရံဟုသည်ကား၊ အပရ
 ပဋိဘာဂံ၊ တူပါးသောအတို့ရှိသော၊ ဒိပဓိရဟိတံ၊ အဓိမရှိသော၊ သေဠိ၊
 ဖြတ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ခိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 နတမာရဿပဋ္ဌဂူတိ၊ နတမာရဿပဋ္ဌဂူဟုသည်ကား၊ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်၊ မာရဿ၊ မာရ်၏၊ ပဋ္ဌစရာ၊ နောက်သွက်ကျက်စားရာတို့သည်၊
 ပရိဝာရိကာ၊ အလွန်အကျွေးဖြစ်ကုန်သော၊ သိဿာ၊ တပည့်တို့သည်၊
 နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အဆုံးသို့တို့၌၊ ပါကမ္မ
 မေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တဂေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဣဒဗ္ဗိသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကိုလည်း၊ အရဟတ္တနိက္ခုဓေနဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို
 အဆုံးထားသဖြင့်သာလျှင်၊ ဧသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဧသနာပရိယော
 သာနေ၊ ဧသနာတော်၏အဆုံး၌၊ ဝုဗ္ဗသဒိသောဝ၊ ရှေးနှင့်တူသည်သာလျှင်
 ဖြစ်သော၊ ဓမ္မာတိသမယော၊ တရားကိုရခြင်းရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးသတ်တည်း။ ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထ
 ဇောတိကာအမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကအဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယအဋ္ဌကထာ
 မည်သော၊ သုတ္တနိပါတအဋ္ဌကထာသံ၊ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ ကပ္ပသုတ္တ
 ဝဏ္ဏနာ၊ ကပ္ပသုတ်၏အတွင်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၅-ပါရာယနဝဂ်-၁၂-ဇေတုကဏ္ဍိသုတ်၊

သုတ္တာနဟန္တိ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ သုတ္တာနဟံအစရှိသော ဤသုတ်သည်၊ ဇေတု
 ကဏ္ဍိသုတ္တံ၊ ဇေတုကဏ္ဍိသုတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုသုတ်၌၊ သုတ္တာနဟံဇီရအ
 ကာမကာမိန္တိ၊ သုတ္တာနဟံဇီရအကာမကာမိ ဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ ဣတိဝိသော၊ တဂေါတိအာဒိနာ၊ ဤတိဝိသောဘဂေါ ဤသို့အစရှိ
 သော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဇီရ၊ လုံ့လရှိတော်မူသောဘုရား၊ ကွံ၊ အရှင်ဘုရား
 သည်၊ ကာမာနံ၊ ကာမတရားတို့ကို၊ အကာမနတော၊ အလိုမရှိသောအား
 ဖြင့်၊ အကာမကာမိံ၊ ကာမကို အလိုမရှိသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ အကာမမောဂမန္တိ၊ အကာမမောဂမံ ဟူသည်ကား၊ နိကာ
 မံ၊ ကာမတရားရှိတော်မူသော၊ တဂေါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝုန္တိတံ၊

မေးလျှောက်အံ့သောငှါ၊ အာဂတော၊ ရောက်လာသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ သဟဇနေတ္တာတိ၊ သဟဇနေတ္တာ ဟူသည်ကား၊ သဟဇာတ သဗ္ဗညု တညာဏစက္ခု၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တည်းဟူသော မျက်စိနှင့် တကွဖြစ် တော်မူသောဘုရား၊ ယထာတန္တိန္တိ၊ ယထာတန္တိ ဟူသည်ကား၊ ယ ထာတထံ၊ ဟုတ်မှန်သော အတိုင်း၊ ဖြိုဟ်မေတိ၊ ဖြိုဟ်မေ ဟူသည်ကား၊ ဝုနံတတနံ၊ ယာစန္တော၊ တောင်းပန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဏတိ၊ ဟောတော် မူ၏၊ ယာစန္တော၊ တောင်းပန်သည် ရှိသော်၊ သဟဿက္ခတ္တုမ္ဘိအကြိမ် တထောင်လည်း၊ ဘဏေယျ၊ ဟောတော်မူ၏၊ နိက္ခန္တံ၊ နှစ်ကြိမ်၊ ကောပနဝါဒေါ၊ အတယ်ဆိုတွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ တေဇိတေဇသတိ၊ တေ ဇိတေဇသဟူသည်ကား၊ တေဇေန၊ တန်ခိုးတော်နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ တေဇသ၊ တန်ခိုးတော်ဖြင့်၊ အဘိဘုယျ၊ နှိပ်စက် တော်မူ၍၊ ယမဟ၊ မြို့စည်ဇာတိဇရာယဇ္ဈဝေပုဟာနန္တိ၊ ယမဟမြို့စည်ဇာတိ ဇရာယဇ္ဈဝေပုဟာနံဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဇာတိဇရာနံ၊ ပဋိသန္ဓေနုခြင်း အိုခြင်းတရားတို့ကို၊ ပဟာနဘူတံ၊ ပယ်ကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ယံဓမ္မံ၊ အကြင်တရားကို၊ ဣဝေ၊ ဤအခါ၌ပင်လျှင်၊ ဇာနေယျံ၊ သိချင်ပါ၏၊ အယံ၊ ထိုအခါ၌၊ အယံ၊ ထိုဇရာကဏ္ဍိပုဏ္ဏားအား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံဓမ္မံ ထိုတရားကို၊ အာစိက္ခန္တော၊ ဟောတော်မူ သည်ဖြစ်၍၊ တိဿသတိဂါထာယော၊ တိဿသအစရှိသောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ ထိုဂါထာ၌၊ နေက္ခမ္မံဒဠုခေမတောတိ၊ နေက္ခမ္မံ ဒဠုခေမတောဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနဂါမိဉ္စပဋိပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်တရားမဂ္ဂင်ကိုလည်း ကောင်း၊ ခေမန္တိ၊ ဘေးမရှိသောတရားဟူ၍၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဥဂ္ဂဟိတန္တိ၊ ဥဂ္ဂဟိတံဟူသည်ကား၊ တဏှာဒိဗ္ဗိဝသေန၊ တဏှာဒိဗ္ဗိ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဂဟိ တံစွဲလမ်းခြင်းကို၊ နိရုတ္တံဝါတိ၊ နိရုတ္တံဝါဟူသည်ကား၊ နိရသိတဗ္ဗံဝါ၊ မသာယာအပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိရုဋ္ဌိတဗ္ဗံဝါ၊ လွတ်အပ်သည် လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မာ တေဝိဇ္ဇိတ္တာတိ၊ မာတေဝိဇ္ဇိတ္တဟူသည်ကား၊ တေ၊ သင်အား၊ မာအဟော သိ၊ မဖြစ်လင့်၊ ကိဉ္စနန္တိ၊ ကိဉ္စနံဟူသည်ကား၊ ရာဂါဒိကိဉ္စနံ၊ ရာဂအစရှိ သောကြောင်းကြသည်၊ တမ္ဘိ၊ ထိုရာဂအစရှိသော ကြောင်းကြခြင်းသည် လည်း၊ တေ၊ သင်အား၊ မာဝိဇ္ဇိတ္တ၊ အထူးမဖြစ်စေလင့်၊ ဝုဗ္ဗေတိ၊ ဝုဗ္ဗေဟူ သည်ကား၊ အတိတ၊ လွန်လေပြီးကုန်သော၊ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတရားတို့

၅-ပါရာသနဝဂ်-၁၂-ဇေတုကဏ္ဍိသုတ်။

၅၁၇

ကို၊ အာရတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဥပ္ပန္နကိလေသာ၊ ဖြစ်သောကိလေသာတို့ကို၊
 ဗြာဟ္မဏာတိ၊ ဗြာဟ္မဏာဟူသည်ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဇေတုကဏ္ဍိ၊ ဇေတုကဏ္ဍိပုဏ္ဏားကို၊ အာလပတိ၊ ခေါ်ဝေါ်၍၊ သေသံ၊ အကြွင်း
 သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ပါကဋမေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာတည်း၊ ဇေတုမ္ပိ၊
 ဤသို့လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒမ္ပိသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကိုလည်း၊ အ
 ရဟတ္တနိကူ၊ ခုနေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအဆုံးထားသဖြင့်သာလျှင်၊ ဧဒေသ
 သိ၊ ဟောတော်မူ၍၊ ဒေသနာပရိယောသာနေဝ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌
 လည်း၊ ဝုပ္ပသဒိသောဇေဝ၊ ရှေးနှင့်တူသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ မြွေဘိသမ
 ယော၊ တရားကိုရခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီး
 တည်း၊ ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာအမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒ
 ကအဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယအဋ္ဌကထာမည်သော၊ သုတ္တနိပါတအဋ္ဌ
 ကထာယံ၊ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ ဇေတုကဏ္ဍိသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဇေတုကဏ္ဍိ
 သုတ်၏အတွင်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊ ။

၅-ပါရာသနဝဂ်-၁၃-ဘဒ္ဒိာဝုဓသုတ်။

ဩကံဇဟန္တိ၊ ဣဒံဇဟံအစရှိသောဤသုတ်သည်၊ ဘဒ္ဒိာ
 ဝုဓသုတ္တံ၊ ဘဒ္ဒိာဝုဓသုတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုသုတ်၌၊ ဩကံဇဟန္တိ၊ ဩကံဇ
 ဟံဟူသည်ကား၊ အာလယဇဟံ၊ တပ်မက် မောခြင်းကို စွန့်ခြင်းကို၊
 တဏှန္တိဒန္တိ၊ တဏှန္တိဒံဟူသည်ကား၊ ဆန္ဒတဏှာယ၊ ဆန္ဒတဏှာ၏၊
 ဆိဒံ၊ ဖြတ်ခြင်းကို၊ အနေဇန္တိ၊ အနေဇံဟူသည်ကား၊ လောကဓမ္မေသု၊ လော
 ကဓံတရားတို့၌၊ နကပ္ပံ၊ မထုန်လျှင်သည်ကို၊ နန္ဒိပ္ပဟန္တိ၊ နန္ဒိပ္ပဟံဟူသည်
 ကား၊ အနာဂတရူပါဒိပတ္တနာပဇဟံ၊ လာလတ္တံ့သောရူပါရုံ အစရှိသည်
 တို့၌တောင်းတခြင်းကို စွန့်ပစ်သော၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၍၊ ကေဝဇေဝ၊ တပါး
 သာလျှင်ဖြစ်သော၊ တဏှာ၊ တပ်ခြင်းတဏှာကို၊ ထုတိဝသေန၊ ပြီးမှင်း
 သည်၏အတွင်းဖြင့်၊ ဣဝ၊ ဤသုတ်၌၊ နာနပ္ပကာရာ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၍၊ ကပ္ပံဇဟန္တိ၊ ကပ္ပံဇဟံဟူသည်ကား၊
 ဒုဝိဓံ၊ ရှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ ကပ္ပံ၊ တဏှာကပ္ပဒိဗ္ဗိကပ္ပကို၊ ဇဟံ၊ စွန့်ခြင်းကို၊
 အဘိယာ၊ စတိ၊ အဘိယာစေဟူသည်ကား၊ အဘိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ယာ
 စေမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏၊ သုတ္တာနနာဂဿအပဂမိဿန္တိ၊ ဣတောတိ၊ သုတ္တာ
 နနာဂဿ အပဂမိဿန္တိ ဣတောဟူသည်ကား၊ နာဂဿ၊ နာဂအမည်

တော်ရှိသော၊ တဂဝတော၊ ဆုန်းတော်ကြီးထွသော၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊
ဝစန်း၊ စကားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားရ၍၊ ဣတောပါသာဏတော၊ ဤပါသာ
ဏစေတီတော်မှ၊ ဗဟုဇနာ၊ များစွာသောလူတို့သည်၊ ပဏ္ဍမိဿန္တိ၊ ဖဲကုန်
လတ္တံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဇနပဒေ
ဟိသင်္ဂတာဟိ၊ ဇနပဒေဟိသင်္ဂတာဟူသည်ကား၊ အင်္ဂါဒိဟိ၊ အင်္ဂါတိုင်း
အစရှိကုန်သော၊ ဇနပဒေဟိ၊ ဇနပဒေတို့မှ၊ ဣမ၊ ဤအခါ၌၊ သမာဂတာ၊
အညီအညွတ်ရောက်ကုန်ပြီ၊ ဝိယာကရောဟိတိ၊ ဝိယာကရောဟိဟူသည်
ကား၊ ခမ္ဘံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေဟိ၊ ဟောတော်မူပါလော၊ အထ၊ ထို
အခါ၌၊ အဿ၊ ထိုဘဒ္ဒါဝုဓအား၊ အာသယာနုလောမေန၊ အလိုဆန္ဒအား
လျော်သဖြင့်၊ ခမ္ဘံ၊ တရားကို၊ ဒေသေန္တော၊ ဟောသော်မူလိုသော ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နွေဂါထာယော၊ နှစ်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဟော
တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အာဒါနတဗျန္တိ၊ အာဒါနတဗျံဟူသည်
ကား၊ ရူပါဒိနံ၊ ရူပါရုံအစရှိသည်တို့ကို၊ အာဒါယိကံ၊ ယူတတ်သော၊ ဂဟဏာ
တဗျံ၊ မြွေစွဲလမ်းတတ်သောတဗျာကို၊ တဗျုပါဒါနံ၊ တဗျာတည်း
ဟူသောဥပါဒါနံတရားကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဟိသာဝံ၊ မှန်၏၊ ယံယဉ္ဇိလောကသ္မိံ ဥပါဒိယန္တိတိ၊ ယံယဉ္ဇိလောကသ္မိံ ဥပါဒိ
ယန္တိဟူသည်ကား၊ ခန္ဓာဒိဘေဒေသု၊ ခန္ဓာအစရှိသောအထူးအပြားရှိကုန်
သော၊ ဇေတေသု၊ ထိုရူပါရုံအစရှိသောတရားတို့တွင်၊ ယံယံ၊ အကြင်အကြင်
တို့သော ကံဟူသော အဘိသင်္ခါရကို၊ တေ၊ ထိုလူအပေါင်းတို့ သည်၊
ဂဗ္ဘန္တိ၊ ယူကုန်၏၊ တေနေဝမာရောအန္ဓေတိဇန္တန္တိ၊ တေနေဝမာရော
အန္ဓေတိဇန္တိဟူသည်ကား၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဥပါ
ဒါနပစ္စယာ၊ နိဗ္ဗတ္တကမ္ဘာသိသင်္ခါရ နိဗ္ဗတ္တဝသေန၊ ဥပါဒါနံပစ္စည်းတရား
ကြောင့်ဖြစ်သောကံတရားသည်ပြုပြင်အပ်သောအဖြစ်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပဋိ
သန္တိက္ခန္ဓမာရော၊ ပဋိသန္ဓေနရေဖြင်း ခန္ဓာတည်းဟူသောသော်သည်၊ တံ
သတ္တံ၊ ထိုသတ္တဝါသို့၊ အနုဂစ္ဆတိ၊ အစဉ်အတိုင်းလိုက်၏၊ တသ္မာပဇာ
နန္တိ၊ တသ္မာပဇာနံဟူသည်ကား၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေမာဒိနဝံ၊ ဤသို့
အစရှိသောအပြစ်ကို၊ အနိစ္စာဒိဝသေနဝိ၊ အနိစ္စအစရှိသည်တို့၏အစွမ်း
ဖြင့်လည်း၊ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတရားတို့ကို၊ ဇာနန္တော၊ သိသည်ဖြစ်၍၊ အာ
ဒါနသတ္တေဣတိပက္ခမာနောပဇိဏ္ဍမိမ္မာယောပိသတ္တန္တိ၊ အာဒါနသတ္တေ
ဣတိပက္ခမာနောပဇိဏ္ဍမိမ္မာယောပိသတ္တံဟူသည်ကား၊ အာဒါတဗ္ဗဌေ
န၊ စွဲလမ်းသောအနက်ဖြင့်၊ အာဒါနေသု၊ ယူစွဲကုန်သော၊ ရူပါဒိသု၊ ရူပါရုံ

၅-ပါရာယနဝဂ်-၁၃-ဘဒြာဝုဓသုတ်၊

၅၁၉

အစရှိသည်တို့၌ သတ္တေ၊ ငြိတွယ်တတ်သော သဗ္ဗလောကော၊ အလုံးစုံသော လူအပေါင်း၌၊ မစ္စုဇေယျလဂ္ဂံ၊ သေမင်း၏ နိုင်ငံ၌ ငြိတွယ်သော၊ ဣမံပဇံ၊ ဤ သတ္တဝါအပေါင်းကို၊ ပေက္ခမာနော၊ ကြည့်ရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အာဒါနသတ္တေ၊ စွဲယူတတ်မက်ကုန်သော၊ အာဒါနာသိနိဝိဇ္ဇေ၊ စွဲယူနှလုံး သွင်းကုန်သော၊ ဝုတ္တလေ၊ ဝုတ္တုလ်တို့ကို၊ အာဒါနသင်္ဂဟေတုဉ္စ၊ ကိုင်ယူစွဲ လမ်းခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ မစ္စုဇေယျလဂ္ဂံ၊ သေမင်း၏ နိုင်ငံ၌ ငြိတွယ်သော၊ ဣမံပဇံ၊ ဤသတ္တဝါကို၊ တတော၊ ထိုသေမင်းနိုင်ငံမှ၊ ဝိတိက္ကမိတု၊ လွန်ကျ၊ ကူးမြောက်စိတ်သောငှါ၊ အသမတ္တံ၊ မစွမ်းနိုင်သော၊ ဝုတ္တုလ် ကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေက္ခမာနော၊ ကြည့်ရှုသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗလောကော၊ အလုံးစုံသောလူအပေါင်း၌၊ ကိဉ္ဇနံ၊ မိုးရိမ်ပူပန်ခြင်းကို၊ နဥပါဒေယတ၊ မစွဲ လမ်းကုန်ရာ၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ပါကုဋမေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာတည်း၊ ဝေမ္မိ၊ ဤသို့လည်း၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒမ္ပိသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကိုလည်း၊ အရဟတ္တနိက္ခုဋေနေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို အဆုံးထားသဖြင့်သာလျှင်၊ ဧသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဧသနာပရိယော သာနေဝ၊ ဧသနာတော်၏အဆုံး၌လည်း၊ ဝုဗ္ဗသဒိသောဝ၊ ရှေးနှင့်တူသည် သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဓမ္မာဘိသမယော၊ တရားကိုရသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ် ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးသတ်တည်း၊ ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာအမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကအဗ္ဗကထာယ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ်အဗ္ဗ ကထာမည်သော၊ သုတ္တနိပါတအဗ္ဗကထာယံ၊ သုတ္တနိပါတ်အဗ္ဗကထာ၌၊ ဘဒြာဝုဓသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဘဒြာဝုဓသုတ်၏အတွင်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်း လို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-ပါရာယနဝဂ်-၁၄-ဥဒယသုတ်၊

ဈာယိန္တိ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဈာယိ အစရှိသော ဤသုတ်သည်၊ ဥဒယသုတ္တံ၊ ဥဒယသုတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုသုတ်၌၊ အညာဝိမောက္ခန္တိ၊ အညာဝိမောက္ခံ ဟူသည်ကား၊ ပညာနူဘာဝေန၊ ပညာ၏အနုဘော်အားဖြင့်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ် သော၊ ဝိမောက္ခံ၊ ဝိမောက္ခတရားကို၊ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အသ၊ ထိုဥဒယဝုဏ္ဏားအား၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဟ၊ ဟော တော်မူ၏၊ ဥဒယော၊ ဥဒယဝုဏ္ဏားသည်၊ စတုတ္ထဇ္ဈာနလာဘိ၊ စတုတ္ထဈာန် ကိုရခြင်းရှိသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြွင်းကြောင့်၊ ဟေသုတိ၊ ဖြစ်၍၊ တသ္မာ၊ ထို

ကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုဥဒယပုဏ္ဏားအား၊ ပဋိလန္တရသနဝသေန၊ ရအင်သော
 ဈာန်၏အစွမ်းဖြင့်၊ နာနာကာရတော၊ အထူးထူးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်
 အညာဝိမောက္ခံ၊ အညာဝိမောက္ခကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဂါတာ
 န္ဓယံ၊ ဂါတာနှစ်ခုတို့၏အပေါင်းကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အေဟ၊
 ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါတာ၌၊ ပဟာနံ၊ ကာမမ္ဘိန္ဒာနန္တိ၊ ပဟာနံ၊ ကာ
 မမ္ဘိန္ဒာနံ ဟူသည်ကား၊ ယဒိဒံယံ၊ နှစ်ပဌမဇ္ဈာန်၊ အကြင်ဗုဒ္ဓမ ဈာန်ကို၊
 နိဗ္ဗတ္တန္တဿ၊ ဖြစ်စေသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကာမမ္ဘိန္ဒပဟာနံ၊ ကာမမ္ဘိန္ဒကို
 ပယ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထိ၊ ထိုဗုဒ္ဓမဈာန်ကိုလည်း၊ အညာဝိမောက္ခန္တိ
 အညာဝိမောက္ခဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ပဗြုမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဧဝံ၊
 ဤအတူ၊ သဗ္ဗပဒါနိ၊ အသုံးစုံသောပုဒ်တို့ကို၊ ယောဇေတဗ္ဗာနိ၊ ယဉ်အင်
 ကုန်၏၊ ဥပေက္ခာသတိ သံသုဒ္ဓန္တိ၊ ဥပေက္ခာသတိသံသုဒ္ဓံ ဟူသည်ကား၊
 စတုတ္ထဇ္ဈာနပေက္ခာသတိဟိ၊ စတုတ္ထဇ္ဈာနပေက္ခာသတိတို့ဖြင့်လည်း၊
 သံသုဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာစင်ကြယ်သော၊ ဓမ္မစက္ကပုရေဇဝန္တိ၊ ဣမိနာ၊ ဓမ္မစက္က
 ပုရေဇဝံဟူသောဤစကားဖြင့်၊ တသ္မိံ၊ စတုတ္ထဇ္ဈာနဝိမောက္ခေ၊ ထိုစတုတ္ထ
 ဈာန်တည်းဟူသောဝိမောက္ခတရား၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဈာနဂံ၊ နိ၊ ဈာန်အင်္ဂါ
 တို့ကို၊ ဝိပဿိတွာ၊ ဝိပဿနာစီးဖြန်း၍၊ အဝိဂတံ၊ ရအင်သော၊ အရဟတ္တ
 ဝိမောက္ခံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဝိမောက္ခကို၊ ဝဒတိ၊ ဟော၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အရ
 ဟတ္တ ဝိမောက္ခဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ဝိမောက္ခအား၊ မဂ္ဂသမ္ပယုတ္တသမ္ဗာ
 သင်္ကပ္ပါဒိတောဒေါ၊ မဂ်နှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော သမ္ဗာသင်္ကပ္ပအစရှိသည်
 ဖြင့်ပြားသော၊ ဓမ္မတက္ကော၊ တရား၌အကြံအစည်ဝိတက်သည်၊ ပုရေဇ
 ဝေါ၊ ရှေ့ဦးစွာအလျင်ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မ
 စက္ကပုရေဇဝန္တိ၊ ဓမ္မစက္ကပုရေဇဝံဟူ၍၊ အေဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အဝိဇ္ဇာယ
 ပတောဒနန္တိ၊ အဝိဇ္ဇာယပတောဒနံဟူသည်ကား၊ တေမေဝစအညာဝိမောက္ခံ
 ထိုအညာဝိမောက္ခတရားကိုသာလျှင်၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော
 မောဟ၏၊ ပတောဒနသင်္ခါတံ၊ ပျက်စီးကြောင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊
 နိဗ္ဗာန်ကို၊ နိဿယယ၊ အာရုံ၏အဖြစ်ဖြင့်ရှိ၍၊ ဇာတတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ကာရတောပစာနေန၊ ကာရတောပစာအားဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊
 အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောမောဟ၏၊ ပတောဒံ၊ ပျက်စီးကြောင်း
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ပဗြုမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အဝိဇ္ဇာပ
 တောဒဝစနေန၊ အဝိဇ္ဇာပတောဒစကားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊
 နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားရ၍၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဂိဿပိပ္ပဟာနေန၊

အဘယံသို့သော ပယံခြင်းဖြင့်၊ ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဂုဏ်န္တော၊ မေးလျှောက်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ကိံ သုသံယောဇနောတိဂါထံ၊ ကိံ
 သုသံယောဇနောအစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊
 ကိံ သု သံယောဇနောတိ၊ ကိံ သု သံယောဇနော ဟူသည်ကား၊ ကိံ သု၊
 အဘယံတရားသည်သာလျှင်၊ သံယောဇနော၊ ကောင်းစွာယှဉ်လေသနည်း၊
 ကာရုဏံ၊ အကြောင်းသည်၊ ကိံ၊ အဘယံနည်း၊ ဝိစာရဏန္တိ၊ ဝိစာရဏံဟူ
 သည်ကား၊ ဝိစာရဏကာရဏံ၊ ဆင်ခြင်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်၊ ကိံ၊
 အဘယံနည်း၊ ကိံ သာသံ၊ ဝိပ္ပဟာနေနာတိ၊ ကိံ သာသံ၊ ဝိပ္ပဟာနေနဟူ
 သည်ကား၊ တဿ အသဒ္ဓန္တဿ၊ ထိုမသူတော်တရားကို၊ ကိံ နာမဝိပ္ပဟာ
 နေန၊ အဘယံ မည်သောမယံခြင်းဖြင့်၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုဥဒယ
 ဂုဏ်အား၊ အာ၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဗျာ
 ကာရာန္တော၊ ဖြေကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ နန္ဒိ သံယောဇနောတိဂါထံ၊ နန္ဒိ သံ
 ယောဇနောအစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါ
 ထာ၌၊ ဝိတက္ကဿာတိ၊ ဝိတက္ကဿဟူသည်ကား၊ ကာမဝိတက္ကဿိကော၊
 ကာမဝိဘက်အစရှိသောတရားသည်၊ အဿဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌၊ တဿ နိဗ္ဗာနဿ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၏၊ မဂ္ဂံ၊ အကြောင်းကို၊ ဂုဏ်န္တော၊
 မေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ ကထံ သထဿာတိဂါထံ၊ ကထံ သတဿ အစရှိသော
 ဂါတာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဝိညာဏန္တိ၊ ဝိညာဏံဟူသည်
 ကား၊ အဘိသင်္ခါရဝိညာဏံ၊ အဘိသင်္ခါရဝိညာဉ်တည်း၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
 အဿ၊ ထိုဥဒယဂုဏ်အား၊ မဂ္ဂံ၊ အကြောင်းကို၊ ဒေသန္တော၊ ဟောတော်
 မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ အဇ္ဈတ္တဉ္စာတိ ဂါထံ၊
 အဇ္ဈတ္တဉ္စအစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ
 ၌၊ ဧဝံ သတဿာတိ၊ ဧဝံ သထဿဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သတဿ၊
 သတိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သမ္ပဇာနဿ၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသော
 ဂုရုလ်အား၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ သမ္ပတ္တံ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ပါကဇ္ဇမေဝ၊
 ထင်ရှားသည်သာတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒန္တိ
 သုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကိုလည်း၊ အရဟတ္တနိက္ခုဓေနော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအဆုံး
 ထားသဖြင့်သာလျှင်၊ ဒေသေယိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာပရိယောဿ
 နေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌၊ ပုဗ္ဗသဒိသောဇေဝ၊ ရှေးနှင့်တူသည်သာလျှင်
 ဖြစ်သော၊ ဓမ္မဘိသယော၊ တရားကိုရခြင်းရှိသည်၊ အဟောယိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးသတ်တည်း။ ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထ

၅၂၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

ဇောတိကာအမည်ရှိသော၊ ခုနကအဋ္ဌကထာယ၊ ခုနကနိကာယအဋ္ဌကထာ
မည်သော၊ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာယံ၊ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ ဥဒယ
သုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဥဒယသုတ်၏အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၅-ပါရာယနဝဂ်-၁၅-ပေါသလသုတ်။

ယောအတိတန္တိဣဒ်သုတ္တံ။ ယောအတိတံအစရှိသောဤသုတ်သည်၊
ပေါသလသုတ္တံ၊ ပေါသလသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုသုတ်၌၊ ယောအတိတံ
အာဒိသတိတိ၊ ယောအတိတံအာဒိသတိ ဟူသည်ကား။ ယောဘဂဝါ၊
“အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တနောစ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း၊ ပရေသဉ္စ၊
သူတပါးတို့၏လည်းကောင်း၊ ဧကမ္ပိ၊ တဘဝလည်းဖြစ်သော၊ ဇောတိအာဒိ
ဘေဒံ၊ ဇောတိသည်အပြားရှိသော၊ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသောဘဝကို၊
အာဒိသတိ၊ ရည်ညွှန်း၏၊ ဝိဘူတဣပသညိဿာတိ၊ ဝိဘူတဣပသညိဿ
ဟူသည်ကား။ သမတိက္ကန္တဣပသညိဿ၊ ကောင်းစွာ လွန်ပြီးသောရုပ်
အမှတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဗ္ဗကယပ္ပဟာယိနောတိ၊ သဗ္ဗကယပ္ပဟာ
ယိနောဟူသည်ကား။ တဒင်္ဂိက္ခမ္ဘနဝသေန၊ တဒင်္ဂိက္ခမ္ဘန၏အတွင်း
ဖြင့်၊ သဗ္ဗဣပကယပ္ပဟာယိနော၊ အလုံးစုံသောဣပကယကိုပယ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပဟိနဣပဘဝ ပဋိသန္ဓိကဿ၊ ပယ်အပ်သောရုပ်ပဋိသန္ဓေ
ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်
တည်း၊ နတ္ထိကိဉ္စိတိပဿတောတိ၊ နတ္ထိကိဉ္စိတိပဿတော ဟူသည်ကား၊
ဝိညာဏဘာဝဒဿနေန၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်၏ အဖြစ်ကိုရှုသဖြင့်၊
နတ္ထိကိဉ္စိတိ၊ နတ္ထိကိဉ္စိဘူ၍၊ ပဿတော၊ ရှုသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာကိဉ္စညာ
ယတနလဘာဝိနော၊ အာကိဉ္စညာယတနဈာန်ကိုရသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥာဏံသက္ကာနုပုစ္ဆာဒိတိ၊ ဥာဏံ
သက္ကာနုပုစ္ဆာမိဟူသည်ကား။ သက္ကာတိ၊ သက္ကာဟူ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ အာလပန္နော၊ စကားပြောဟောလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်
မူ၏၊ ဥတ္တရိဥာဏံ၊ အထက်ဖြစ်သောဥာဏ်ကို၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေးလျှောက်ပါ၏၊
ကိဒိသံ၊ အဘယ်ကို၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ မေးအပ်သနည်း။ ကထံနေယျောတိ၊ ကထံ
နေယျောဟူသည်ကား။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ နေတဗ္ဗော၊ ဆောင်အပ်
မည်နည်း။ ကတမဿ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဥတ္တရိဥာဏံ၊ အထက်ဖြစ်သော
ဥာဏ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်စေအပ်မည်နည်း။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထို

ပေါသ္မာလပုဏ္ဏားအားတကပါ၊ ဖြတ်စွာတရားသည်။ တာဒိသေ၊ ထိုသို့သ
 သောရှိကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုးအတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏အပဋိ
 ဟာဘညာယတံ၊ အပိတ်အပင်မရှိသောညာဏ်၏အဖြစ်ကို၊ ပကာသေတွာ၊
 ပြတော်မူပြီး၍၊ ဝံညာဏံ၊ ထိုညာဏ်တော်ကို၊ ဗျာကာတံ၊ ထင်ရှားပြတော်
 မူအံ့သောဌ၊ ဂါထာဒွယံ၊ ဂါထာနှစ်ခုတို့၏အပေါင်းကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ
 ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဝိညာဏဌိတိယောသဗ္ဗာအဘိဇာနံ တထာဂတော
 တိ၊ ဝိညာဏဌိတိသော သဗ္ဗာအဘိဇာနံ တထာဂတော ဟူသည်ကား၊
 အဘိသင်္ခါရဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေကို ငြုပြင်စေတတ်သောကံ၏ အစွမ်းဖြင့်၊
 စတသော၊ လေးပါးသောပဋိသန္ဓေတို့ကို၊ ပဋိသန္ဓိဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေ၏အ
 စွမ်းဖြင့်၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးတို့ကို၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊
 ဝိညာဏဌိတိယော၊ ဝိညာဉ်၏ တည်ရာတို့ကို၊ တထာဂတော၊ လာခြင်း
 ကောင်းတော်မူသော တရားသည်။ အဘိဇာနန္တော၊ အထူးသိတော်မူ
 သည်ဖြစ်၍၊ တိဗ္ဗန္တမေနံဇာနာတိတိ၊ တိဗ္ဗန္တမေနံဇာနာတိ ဟူသည်ကား၊
 ကမ္မာဘိသင်္ခါရဝသေန၊ ကံတရားတည်းဟူသောအဘိသင်္ခါရ၏အစွမ်း
 ဖြင့်၊ တိဗ္ဗန္တနော၊ တည်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ကံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို
 အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧဝံဂတိကော၊ ဤသို့သောအလားရှိသည်၊ ဘဝိဿ
 တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဇာနာတိ၊ သိတော်၏၊ မိမုတ္တန္တံ၊ မိမုတ္တံဟူ
 သည်ကား၊ အာကိဉ္စညာယတနာဒိသု၊ အာကိဉ္စညာယတနအစရှိသည်တို့
 ၌၊ အဓိဗိက္ခံ၊ ညွတ်သောပိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ တပ္ပရာယနံ၊
 ထိုအာကိဉ္စညာယတနဘုံသာလည်းလျောင်းရာဖြစ်သော၊ တံသမယံ၊ ထို
 ဈာန်အယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အာကိဉ္စညာယတနသမ္ဘဝံဥတွာတိ၊ အာ
 ကိဉ္စညာယတနသမ္ဘဝံဥတွာဟူသည်ကား၊ အာကိဉ္စညာယတနဇနကံ၊
 အာကိဉ္စညာယတနဘုံသို့ဖြစ်စေတတ်သော၊ ကမ္မာဘိသင်္ခါရံ၊ ကံတရား
 တည်းဟူသောအဘိသင်္ခါရကို၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့
 လျှင်၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပလိဗောဓော၊ ကြောင်းကြွခြင်းရှိသ
 နည်း၊ နန္ဒိသံယောဇနံဣတိ၊ နန္ဒိသံယောဇနံဣတိ ဟူသည်ကား၊ တဿ၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အရူပရာဂသင်္ခါတာ၊ အရူပရာဂဟုဆိုအပ်သော၊ ယာစ
 နန္တိ၊ အကြင်နှစ်လိုခြင်းသည်လည်း၊ ဘဝရာဂသံယောဇနံ၊ ဘဝရာဂသံ
 ယောဇနံမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ တတောတတ္ထဝိပဿတိတိ၊ တ
 တောတတ္ထဝိပဿတိဟူသည်ကား၊ တတောတတ္ထ၊ ထိုအခါ၌၊ အာကိဉ္စ
 ညာယတနသမာပတ္တိတော၊ အာကိဉ္စညာယတနသမာပတ်၌၊ ဝုဋ္ဌဟိတွာ၊

၂၃

၅၂၄ သုတ္တန်နိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

ထ၍။ သမာပတ္တိံ။ သမာပတ်ကို။ အနိစ္စာဒိဝသေန။ အနိစ္စအစရှိသည်၏အ
 စွမ်းဖြင့်။ ဝိပဿတိ။ ဝိပဿနာရှု၏။ ဧတံညာဏံတထံတဿာတိ။ ဧတံညာဏံ
 ထထံတဿဟူသည်ကား။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဧတံဈာနံ။ ထိုအာကိဉ္ဇညာယတန
 ဈာန်ကို။ ဝိပဿတော။ ဝိပဿနာရှုသော။ တဿပုဂ္ဂလဿ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား
 အနုက္ခမေန။ အစဉ်သဖြင့်။ ဥပ္ပန္နံ။ ဖြစ်သော။ အရဟတ္တမဂ္ဂညာဏံ။ အရဟတ္တ
 မဂ်ညာဏ်ကို။ အဝိပရိတံ။ မတောက်မပြန်။ ဝုသိမတောတိ။ ဝုသိမတောဟူ
 သည်ကား။ ဝုသိတဝန္တဿ။ သုံးပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ သေသံ။ အကြွင်း
 သည်။ ပါကဋမေဝ။ ထင်ရှားသည်သည်သာတည်း။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဘဂဝါ။
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒဗ္ဗိသုတ္တံ။ ဤသုတ်ကိုလည်း။ အရဟတ္တနိက္ခုဋေနေ
 ဝ။ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအဆုံးထားသဖြင့်သာလျှင်။ ဧသေသိ။ ဟောတော်မူ
 ၏။ ဧသေနာပရိယောသာနေ။ ဧသနာတော်၏အဆုံး၌။ ပုဗ္ဗသဒိသောဝ။
 ရှေးနှင့်တူသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဓမ္မာဘိသမယော။ တရားကိုရခြင်းရှိ
 သည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသည်လျှင်အပြီးသတ်တည်း။ ပရ
 မတ္တဇောတိကာယ။ ပရမတ္တဇောတိကာအမည်ရှိသော။ ခုဒ္ဒကအဋ္ဌကထာ
 ယ။ ခုဒ္ဒကနိကာယ်အဋ္ဌကထာမည်သော။ သုတ္တန်နိပါတ်အဋ္ဌကထာယံ။ သုတ္တ
 နိပါတ်အဋ္ဌကထာ၌။ ပေါသာလသုတ္တဝဏ္ဏနာ။ ပေါသာလသုတ်၏အတွင်း
 သည်။ နိဗ္ဗိတာ။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး။ ။

၅-ပါရာယနဝဂ်-၁၆-မောဃရာဇသုတ်။

ဒွါဟံသက္ကန္တိဣဒံသုတ္တံ။ ဒွါဟံသက္ကန္တံ အစရှိသောဤသုတ်သည်။ မောဃ
 ရာဇသုတ္တံ။ မောဃရာဇသုတ်တည်း။ တတ္ထံ။ ထိုသုတ်၌။ ဒွါဟန္တိ။ ဒွါဟံဟူ
 သည်ကား။ အဟံ။ ငါသည်။ ဧဝေါမေ။ နှစ်ကြိမ်ရှက်ဆောင်သည်တို့ကို။
 ဟိသစ္စံ။ ဖွန်၏။ သော။ ထိုမောဃရာဇပုဏ္ဏားသည်။ ပုဗ္ဗေ။ ရှေး၌။ အဇိတ
 သုတ္တဿစ။ အဇိတသုတ်၏လည်းကောင်း။ တိဿမေတ္တေယျသုတ္တဿစ။
 တိဿမေတ္တေယျသုတ်၏လည်းကောင်း။ အဝသာနေ။ အဆုံး၌။ ဒိက္ခတ္တံ။
 နှစ်ကြိမ်။ တဝဏ္ဏံ။ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပုစ္ဆိ။ မေးလျှောက်၏။ ဘဂဝါပန။
 မြတ်စွာဘုရားသည်ကား။ အဿ။ ထိုမောဃရာဇပုဏ္ဏားအား။ ဣန္ဒြိယငရိ
 ပါကံ။ ဣန္ဒြေ၏ရင့်ခြင်းကို။ အာဂမယမာနော။ ငုံ့လင့်တော်မူသည်ဖြစ်၍။
 နယျာကာသိ။ ကြားတော်မူတော့။ ထိုကြောင့်။ ဒွါဟံသက္ကန္တံ အပုစ္ဆိဿန္တိ

နှိုဟံသက္ကံ အယုတ္တိ သံဟု၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ယာဝဏတိယဉ္ဇ နေဝိသိဗျာကရောသီတိမေသုတန္တိ၊ ယာဝဏတိယဉ္ဇ နေဝိသိဗျာကရောသီတိမေသုတံဟူသည်ကား၊ ယာဝဏတိယဉ္ဇ၊ သုံးကြိမ်တိုင်အောင်လည်း၊ သဟဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့် လျော်သောစကားကို၊ ယုဠော၊ မေးလျှောက်အပ်သော၊ ဝိသုဒ္ဓိဒေဝဘူတော၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်ဖြစ်၍ဖြစ်တော်မူသော၊ ဣသိ၊ သီလက္ခန္ဓကျေးဇူးတို့ကိုရှာဖွေတော်မူလေ့ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သဗ္ဗာလေးပါးတရားကိုမိမိအလိုလိုသိတော်မူသော၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဗျာကရောသိ၊ ထင်ရှားစွာကြားတော်မူပေ၏။ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ မေ၊ ယော၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သုတံ၊ ကြားပါ၏။ ဂေါဓာဝရိတိရေဝ၊ ဂေါဓာဝရိဖြစ်နာဉ္စသလျှင်၊ သော၊ ထိုမောဃရာဇသည်၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ အသောသိကိရ၊ ကြားသတတ်၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဗျာကရောသီတိမေသုတန္တိ၊ ဗျာကရောသီတိမေသုတံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ အယံလောကောတိ၊ အယံလောကောဟူသည်ကား၊ မနုဿလောကော၊ လူပြည်ကို၊ ပရလောကောတိ၊ ပရလောကောဟူသည်ကား၊ တံ၊ ထိုလူပြည်ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အဝသေသော၊ အကြွင်းဖြစ်သောလောကကို၊ သဒေဝကောတိ၊ သဒေဝကောဟူသည်ကား၊ ဗြဟ္မလောကံ၊ ဗြဟ္မပြည်ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အဝသေသော၊ အကြွင်းဖြစ်သော၊ ဥပပတ္တိဒေဝသဗ္ဗုတိဒေဝယုတ္တော၊ ဥပပတ္တိနတ်သဗ္ဗုတိနတ်နှင့် ယှဉ်သော၊ ဗြဟ္မလောကော၊ ဗြဟ္မပြည်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သဒေဝကောတိ၊ သဒေဝကောဟူသည်ကား၊ ဇံ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းသည်၊ သဒေဝကောလောကတိအာဒိနာ၊ သဒေဝကောလောကောအစရှိသည်ဖြင့်၊ နယနိဒဿနမတ္တံ၊ နည်းကိုပြညွှန်ကာမျှဘည်း၊ ဝေတန၊ ထိုသဒေဝကောလောကောဟူသောစကားဖြင့်၊ သဗ္ဗောပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဝုတ္တပ္ပကာရော၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော၊ လောကော၊ လောကကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဇံအဘိက္ကန္တဒဿာပိန္တိ၊ ဇံအဘိက္ကန္တဒဿာပိဟူသည်ကား၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ အဂ္ဂဒဿာပိ၊ အစဉ်အတိုင်းဖြစ်တော်မူလေ့ရှိသောဘုရားသို့၊ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသောလူအပေါင်း၏၊ အဇ္ဈာသယာမိမုတ္တိဂတိပရာယဏာဒိနိ၊ အလိုအားဖြင့် ညွတ်သောဂတိလျှင် လည်းလျောင်းရာအစရှိသည်တို့ကို၊ ပဿိတံ၊ မြင်ခြင်းငှါ၊ သမတ္တန္တိ၊ စွမ်းနိုင်၏ဟု၊ ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏။ သုညတော လောကံ အဝေက္ခဿူတိ၊ သုညတော လောကံ အဝေက္ခဿူဟူသည်ကား၊ အဝသဝတ္တိသလ္လက္ခဏာဝသေနဝါ၊ တည်ရာ

၅၂၆ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ။

နေရာမရှိသည်ကို ကောင်းစွာမှတ်သည်၏အတွင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
 တုစ္ဆိသင်္ခါရာနုပဿနာဝသေနဝါ။ အချည်းနှီးသောတရားကိုရှုဆင်ခြင်
 သဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇွိဟိ ကာရဏေဟိ၊ နှစ်ပါးသော
 အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ လောကံ၊ လောကကို၊ သုညတော၊ ဆိတ်ငြိမ်သော
 အားဖြင့်၊ ပဿ၊ ရှုလေလော၊ အတ္တာနုဗ္ဗိဋ္ဌိ ဥပါစွာတိ၊ အတ္တာနုဗ္ဗိဋ္ဌိ ဥပါစွ
 ဟူသည်ကား၊ သက္ကာယဗ္ဗိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယဗ္ဗိဋ္ဌိကို၊ ဥတ္တရိတွာ၊ ကူးမြောက်၍၊
 သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ပါကုမေဝ၊ ထင်ရှားသည်
 သာတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒ္ဓိသုတ္တံ၊ ဤသုတ်
 ကိုလည်း၊ အရဟတ္တနိကာဓေနဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို အဆုံးထားသဖြင့်
 သာလျှင်၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဒေသနာပရိယောသာနေစ၊ ဒေသနာ
 တော်၏အဆုံး၌လည်း၊ ဝုတ္တသဒိသောဧဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့် တူသည်
 သာဖြစ်သော၊ ဓမ္မာတိသမယော၊ တရားကိုရသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇော
 တိကာအမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကအဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယအဋ္ဌကထာမည်
 သော၊ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာယံ၊ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ မောဃာရာဇ
 သုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ မောဃာရာဇ သုတ်၏ အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ၊

၅-ပါရာယနဝဂ်-၁၇-ဝိဂီယသုတ်။

ဇိဇ္ဈောဟမသ္မိတိဣဒံသုတ္တံ၊ ဇိဇ္ဈောဟမသ္မိအစရှိသောဤသုတ်သည်။
 ဝိဂီယသုတ္တံ၊ ဝိဂီယသုတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုသုတ်၌၊ ဇိဇ္ဈောဟမသ္မိအဗ
 လောဝိဘဝဇ္ဈောတိ၊ ဇိဇ္ဈောဟမသ္မိအဗလောဝိဘဝဇ္ဈောဟူသည်ကား၊
 သောဗြာဟ္မဏော၊ ထိုဝုဇ္ဈေားသည်၊ ဇရာဘိဘူတော၊ အိုခြင်းတရားသည်
 နှိုက်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိသဝဿသတိကောကိရ၊ အသက်တရော့နှစ်ဆယ်
 ရှိသတတ်၊ ဇာတိယာ၊ ဇာတ်အားဖြင့်၊ ဗုဗ္ဗလောဝ၊ အားနည်းသည်ဖြစ်၍
 သာလျှင်၊ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌၊ ပါဒံ၊ ခြေကို၊ ကရိဿာဒိတိ၊ ငါပြုအံ့ဟု၊ ကတေ၊
 ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ အညတရေစ၊ တပါးသောအရပ်၌လည်း၊ ကရောတိ၊
 ပြုမိ၏၊ ဝိနဋ္ဌပုရိမန္တ ဝိဝဇ္ဈောစ၊ ပျက်စီးသောရှေးအရေအဆင်းလည်းရှိ၏၊
 တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဇိဇ္ဈောဟမသ္မိ အဗလောဝိဘဝဇ္ဈောတိ၊ ဇိဇ္ဈောဟ
 မသ္မိအဗလောဝိဘဝဇ္ဈောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ မာဟံနဿံ မောမူဟော

အန္တရာယန္တိ၊ မဟိနသံမေမူဟောအန္တရာယံဟူသည်ကား။ အဟံ။
 အက္ခန္တိပံသည်။ ဝုယံ။ အရှင်ဘုရား၏။ ဓမ္မံ။ တရားကို။ အသန္တိကတွာ။ မျက်
 ငှောက်မပြုမူ၍။ အန္တရေယေဝ။ အကြား၌သာလျှင်။ အဝိဒ္ဓါ။ မသိရပါသည်။
 ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ မာအနသံ။ မပျက်စီးပါလေသင့်။ ဇာတိဇရာယဣဓိပ္ပဟာ
 နန္တိ။ ဇာတိဇရာယဣဓိပ္ပဟာနံဟူသည်ကား။ ဣဇေဝ။ ဤအခါ၌ပင်လျှင်။
 တဝ။ အရှင်ဘုရား၏။ ပါဒမူလေဝါ။ ခြေတော်ရင်း၌လည်းကောင်း။ ပါသာ
 ဏကော။ ပါသာဏအမည်ရှိသော။ ဝေတိယေဝါ။ ဝေတိတော်၌ လည်း
 ကောင်း။ ဇာတိဇရာပဋိသန္ဓေနခြင်းအိုခြင်းတရားမှ။ ဝိပ္ပဟာနံ။ ပယ်စွမ်း
 နိုင်သော။ နိဗ္ဗာနဓမ္မံ။ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောတရားမြတ်ကို။ ယမဟံ။ အကြင်
 အက္ခန္တိပံသည်။ ပိဇဉ္ဇံ။ သိချင်ပါ၏ဘုရား။ မေ။ အက္ခန္တိအား။ တံ။ ထိုနိဗ္ဗာန်
 သို့ရောက်ကြောင်းတရားကို။ အာစိက္ခ။ ဟောကြားတော်မူပါသော။ ဣဒါနိ။
 ယခုအခါ၌။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ ပိနိယေ။ ပိနိယသည်။ ကာယေ။ မိမိ
 ကိုယ်၌။ သာပေက္ခတာယ။ ဝဲ့ကွက်ခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အဟံ။
 အက္ခန္တိပံသည်။ ဖိဇ္ဈော။ အရှယ်အိုမင်းသည်။ အသ္မိံ။ ဖြစ်ခဲ့၏။ ဣတိဂါထံ။
 ဤသို့အစရှိသောဂါထာကို။ အာဟာ။ ဆို၏။ တေန။ ထိုကြောင့်။ အသေ။ ထိုပိနိ
 ယဝုဏ္ဏားအား။ တဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကာယေ။ ကိုယ်၌။ သိနေဟဝု
 ဟာနတ္ထံ။ ချစ်ခင်ခြင်းကိုပယ်စိမ့်သောဌာ။ ဒိသ္မာနရူပေသုဝိဟညမာနောတိ။
 ဂါထံ။ ဒိသ္မာနရူပေသုဝိဟညမာနောအစရှိသောဂါထာကို။ အာဟာ။ ဟော
 တော်မူ၏။ တတ္ထံ။ ထိုဂါထာ၌။ ရူပေသုတိ။ ရူပေသုဟူသည်ကား။ ရူပဟေ
 တု။ ရုပ်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ရူပပစ္စယာ။ ရုပ်ဟူသောအထောက်အ
 ပံကြောင့်။ ဝိဟညမာနောတိ။ ဝိဟညမာနောဟူသည်ကား။ ကမ္မကာရဏာ
 ဒိဟိ။ ကမ္မကာရဏအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဥပဟညမာနာ။ နှိပ်စက်သည်တို့
 ကို။ ရူပန္တိ။ ရူပေသုတိ။ ရူပန္တိ။ ရူပေသုဟူသည်ကား။ စက္ခု။ ရောဂါဒိဟိစ။ မျက်
 စိန်ခြင်း အစရှိသည် တို့ဖြင့်လည်း။ ရူပဟေတုယေဝ။ ရုပ်ဟူသော အ
 ကြောင်းကြောင့်သာလျှင်။ ဇနာ။ လူအပေါင်းတို့သည်။ ရုပ္ပန္တိ။ ဘောက်ပြန်
 ကုန်၏။ ဗာမိယန္တိ။ နာကျင်ကုန်၏။ ဧဝံ။ ဤသို့။ တဂဝတာ။ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ယာဝ။ အကြင်ရှေ့လောက်။ အရဟတ္တံ။ အရဟတ္တဖိုလ်သည်။ အတ္ထိ။
 ရှိ၏။ တာဝ။ ထိုရှေ့လောက်။ ကထိတံ။ ဟောတော်မူအပ်သော။ ပဋိပတ္တံ။
 အကျင့်တရားကို။ သုတွာ။ ကြားနာရ၍။ ပိနိယေ။ ပိနိယသည်။ ဇရာဒဗ္ဗလျ
 တာယ။ အို၍အားနည်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပိသေသံ။ တရားအထူးကို။ အ
 နုမိဂန္တိာ။ မရမူ၍။ ပုန။ တစ်ဖန်။ ဒိသာစသာသေသာတိ။ ဣမာယဂါထာယ။ ဒိသာ

စတသောဟူသောဤဝါထာဖြင့်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုး။ လောမေ
 န္တော၊ မြီးမွင်းလိုသည်ဖြစ်၍။ ဒေသနံ၊ တရား ဒေသနာတော်ကို။ ယင်း
 တောင်းပန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုပိတိယအား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ပုနပိ၊ တစ်ဖန်လည်း။ ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့လောက်။ အရဟတ္တံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုရှေ့လောက်။ ပဋိပဒံ၊ အကုသိုလ်ကို
 ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ တဏှာမိပန္နေတိဝါထံ၊ တဏှာမိ
 ပန္နေအစရှိသောဝါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သေသံ၊ အကြွင်းသည်။
 သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌။ ပါကဋ္ဌမေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာတည်း။ ဣဒဓိသတ္တံ၊
 ဤသုတ်ကိုလည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အရဟတ္တနိကာဓေနေဝ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအဆုံးထားသဖြင့်သာလျှင်။ ဒေသသိ၊ ဟောတော်မူ၏။
 ဒေသနာပရိယောသာနေစ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌လည်း။ ပိတိယော၊ ပိတိ
 ယသည်။ အနာဂါမိပလေ၊ အနာဂါမိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်လေ၏။ သော။
 ထိုပိတိယသည်။ အန္တရန္တရာ၊ ရံခါရံခါ၊ စိန္တေသိကိရ၊ ကြံလေသတတ်။
 ကိ၊ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိဝိဋ္ဌပဋိဘာနံနာမ၊ ဆန်း
 ကြယိုသောတရားစကားမည်သော။ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို။ မယံ၊ ငါ
 ၏။ မာတုလော၊ ပြီးရိုးဖြစ်သော။ ဗာဝရိ၊ ဗာဝရိသည်။ သဝနာယ၊ တရားနာ
 ရခြင်းငှါ။ နုလတိ၊ မရရှာလေ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ တေနသိနေဟ
 ပိက္ခေပေန၊ ထိုချစ်ခြင်းကည်း။ ဟူသောပျံ့လွင့်ခြင်းကြောင့်။ အရဟတ္တံ၊ အရ
 ဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါဝုဏိဝံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်။ အဿ၊ ထို
 ပိတိယဝုဏ္ဏား၏။ အန္တေဝါသိနေပန၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ သဟသ၊ ဇန့်
 လာပန၊ တထောင်သောရသေ့တို့သည်ကား။ ပဋိသန္တိဒါဟိ၊ ပဋိသန္တိဒါဟိ
 နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါဝုဏိံ သု၊ ရောက်ကုန်၏။
 သဗ္ဗဟေဝ၊ အလုံးစုံသောသူတို့သည်သာလျှင်။ ဣဒ္ဓိမယဝတ္တဝိဝရဓရာ၊
 တန်ခိုးဖြင့်ပြီးသောသပိတ်သင်္ကန်းကိုဆောင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဖေဟိသိက္ခ
 ဝေါ၊ ဖေဟိသိက္ခ။ ရဟန်းတို့သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
 အပြီးသတ်တည်း။ ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာအမည်ရှိ
 သော။ ခုဒ္ဒကအဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ်အဋ္ဌကထာမည်သော။ သုတ္တန်
 ပါတအဋ္ဌကထာယံ၊ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာ၌။ ပိတိယသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ပိတိယ
 သုတ်၏အတွင်သည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-ပါရာယနဝဂ်-၁၈-ထောမနာကထာ

ဣတော၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သံဝိကံရာ၊ သင်္ဂါယ
 နာတင်ဆရာ၊ မြတ်တို့သည်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ ထောမန္တော၊ ပြီး
 မွင်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣဒမဂေါတမဂေါတိအာဒိ၊ ဣဒမဂေါတမဂေါတိဤသို့
 အစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဣဒမဂေါ
 တိ၊ ဣဒမဂေါတဟူသည်ကား၊ ဣဒံပါရာယနံ၊ ဤပါရာယနသုတ်ကို၊ အဂေါ
 စ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ပရိစာရိကသောဋ္ဌသန္နန္တိ၊ ပရိစာရိကသောဋ္ဌသန္နံဟူ
 သည်ကား၊ ဗာဝရိဿ၊ ဗာဝရိပုဏ္ဏား၏၊ ပရိစာရိကေန၊ အခြံအရံဖြစ်သော
 ပိတိယေန၊ ဦးရီးဖြစ်သောပိတိယပုဏ္ဏားနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ သောဋ္ဌသန္နံ၊
 တကျိပ်ခြောက်ယောက်ကုန်သောပုဏ္ဏားတို့အား၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဘဂ
 ဝတော၊ တုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ
 တရား၏၊ ပရိစာရိကနံ၊ အခြံအရံဖြစ်ကုန်သော၊ သောဋ္ဌသန္နံ၊ တကျိပ်
 ခြောက်ယောက်ကုန်သောပုဏ္ဏားတို့အား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိစာရိကသောဋ္ဌ
 သန္နံ၊ အခြံအရံဖြစ်သောတကျိပ်ခြောက်ယောက်ကုန်သောပုဏ္ဏားတို့အား
 တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌၊ တေဝေဝ ပြာဟူဏာ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည် သာသျှင်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သောဋ္ဌသပရိဿယေန၊ တကျိပ်ခြောက်ယောက်သော
 ပုဏ္ဏားတို့သည်ကား၊ ပုရထောစ၊ ရှေးမှလည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိမထောစ၊ နောက်
 မှလည်းကောင်း၊ ဝါမပဿတောစ၊ လက်ဝဲတော်နံပါးမှလည်းကောင်း၊
 ဒက္ခိဏပဿတောစ၊ လက်ညာနံပါးမှ လည်းကောင်း၊ ဓာယယောဇနာနိ၊
 ခြောက်ယူဇနာ ခြောက်ယူဇနာတို့တိုင်အောင်၊ နိဿိန္နာ၊ နေကုန်သည်၊
 အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဥဇုကေန၊ အပြောင့်အားဖြင့်၊ ခွါသယောဇနိကော၊
 တဆဲ့ခြောက်ယူဇနာရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အဇ္ဈိဋ္ဌောတိ၊ အဇ္ဈိဋ္ဌာ
 ဟူသည်ကား၊ ယာမိတော၊ တောင်းပန်အပ်သောတရားသည်၊ အတ္ထမညာ
 ယာတိ၊ အတ္ထမညာယဟူသည်ကား၊ ပါဠိအတ္ထံ၊ ပါဠိတော်၏အနက်ကို၊
 အညာယ၊ သိ၍၊ ဓမ္မမညာယာတိ၊ ဓမ္မမညာယဟူသည်ကား၊ ပါဠိ၊ ပါဠိကို၊
 အညာယ၊ သိ၍၊ ပါရာယနန္တိ၊ ပရာယနံဟူ၍၊ ဧဝံနာမ်၊ ဤသို့သောအမည်
 ကို၊ အံဿဓမ္မပရိဟာရဿ၊ ထိုတရားဒေသနာတော်၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်
 ကို၊ အာရာပေတွာ၊ တင်၍၊ တေသံပြာဟူဏာနံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့၏၊ နာမာနိ၊
 အမည်တို့ကို၊ ကိတ္တယန္တော၊ ကြားပြီးသည်ဖြစ်၍၊ အဓိတောတိဿမေတ္ထော
 ဝေသာ(လ)ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌမုပဂမုန္တိ၊ အဓိတောတိဿမေတ္ထောဝေသာ(လ)ဗုဒ္ဓသေ

၅၃၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-တတိယတွဲ။

ဗြဟ္မဗဂရံဟူ၍၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သမ္ပန္နစရေဏန္တိ။ သမ္ပန္နစရေဏံဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနပဒဋ္ဌာနတူတေန၊ နိဗ္ဗာန်သျှ၊ နိ၊ စွာသော အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ပါတိမောက္ခသီလဝဒိနာ၊ ပါတိမောက္ခသံဝေပိ လအစရှိသည်နှင့်၊ သမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဣသိန္တိ၊ ဣသိဟူသည် ကား၊ မဟေသိ၊ ဘုရားမြတ်ကို၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်။ ပါကဓူမေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာတည်း။ တတော၊ ထိုဂါထာမှ၊ ပရံ၊ နောက်ဂါထာ၌၊ ဗြဟ္မစရိယမစရိယူဟိ၊ ဗြဟ္မစရိယမစရိယု ဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်တည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့်ကို၊ အစရိယု၊ ကျင့်ကုန်၏၊ တသ္မာပါရာယနန္တိ၊ တသ္မာပါရာယနံဟူသည်ကား၊ ပါရေဘုဘဿ၊ ထိုဌာဘက်၌ဖြစ်သော၊ တဿနိဗ္ဗာနဿ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့၊ အယနံ၊ ရောက်ကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ မဟေသိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ပါရာယနမနုဿာသိဿန္တိတ္ထေ၊ ပါရာယနမနုဿာသိဿံ ဟူသောဤပုဒ်၌၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ သမ္ပန္နာ၊ စပ်ခြင်းတည်း။ ယံ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပါရာယနေ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းကို၊ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ သောဠသဿဟဿဇေဋ္ဌိလသ၊ တသောင်း၊ ခြောက်ထောင်သောရေသို့တို့သည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိယု၊ ရောက်ကုန်၏၊ အဝသေသာနဉ္စ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ အကြွင်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ရဒ္ဒသကောမ္ဘိသင်္ခါနံ၊ တဆွဲလေးကုဋေ အရေအတွက်ရှိကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့အား၊ ဓမ္မာဘိသယေယော၊ တရားကိုရခြင်းရှိသည်။ အဟေသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ပါရာဇိဏဟိ၊ ရှေးဆရာတို့သည်။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ရမ္မေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်တွယ်ရှိသော၊ ပါသာဏကော၊ ပါသာဏကစေတီ၌၊ ပါရာယနသမာဂမေ၊ ပါရာယနအစည်းအဝေး၌၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရဒ္ဒသပါဏကောမ္ဘိလေသ၊ တဆွဲလေးကုဋေသောသတ္တဝါတို့ကို၊ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါပယိ၊ ပို့တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဒေသနာတော်သည်။ နိဗ္ဗိတာယပန၊ ပြီးပြီးသည်ရှိသော်ကား၊ တတောတတော၊ ထိုထိုအရပ်မှ၊ အာဂတာ၊ လာကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်အားဖြင့်၊ အတ္တနေ၊ အတ္တနေ၊ မိမိမိ၏၊ ဂါမနိဂမာဒိသွေဝ၊ ရွာနိဂုံးအစရှိသည်တို့၌သာလျှင်၊ ပါတုရဟေသံ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏၊ ဘဂဝါပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ သာဝတ္ထိယမေဝ၊ သာဝတ္ထိမြို့သို့သာလျှင်၊ အဂမာသိ၊ ကြွ

တော်မူလေ၏။ ပရိဝာရိက သောဠသောဒိဟိ။ အခြံအရံ တကျိပ်ခြောက်
ယောက်အစရှိကုန်သော။ အနေကောဟိဘိက္ခုသဟသောဟိ။ အထောင်
မကများစွာသောရဟန်းတို့သည်။ ပရိဝတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊
ထိုစကား ရပ်၍၊ ဝိက္ခိယော၊ ဝိက္ခိယသည်။ တဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားကိုး
ဝဋ္ဋိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဗာဝရိဿ၊ ဗာဝရိပုဏ္ဏားအား။
ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒံ၊ ဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို၊ အာရောစေတံ၊ ကြားအံ့သောဌ၊ ဂစ္ဆသမိ၊
သွားပါအံ့၊ တဿ၊ ထိုအရှင်ဘုရား၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ မယော၊ အကျွန်ုပ်
သည်။ ပဗ္ဗိသုဘံဟိ၊ ကြားနာအပ်ပြီးသည့်သောတည်း။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
အယ၊ ထိုဝိက္ခိယအား၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုညာကော၊
ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥာဏဂမနေနေဝ၊ ဥာဏ၏သွားခြင်းဖြင့်သာ
လျှင်းဂေါဓဝရိတိရံ၊ ဂေါဓဝရိဖြစ်နာ၊ သို့၊ ဂစ္ဆာသွားလေ၍၊ ပါဒဂမနေ
န၊ ခြေ၏သွားခြင်းဖြင့်၊ အဿမာဘိမုခေါ၊ ကျောင်းသင်္ခမ်းသို့ရှေးရှူးအဝ
မာသိ၊ သွားလေ၏၊ တမေနံတံဇနံဝိက္ခိသံ၊ ထိုဝိက္ခိယကို၊ ဗာဝရိဗြာဟ္မဿော၊
ဗာဝရိပုဏ္ဏားသည်။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့၊ ဩလောကေန္တော၊ ဩညံ့ချောင်းနိသိန္ဓော
နေစဉ်၊ ခူရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်း၊ ဗာဝရိ၊ ဗာဝရိပုဏ္ဏားသည်။ ခါရိစ
ဓုဒဒိပိရဟိတံ၊ ရသေ့ပရိက္ခရာဆံကျစ်စသည်ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခုဝေ
သန၊ ရဟန်း၏အသွင်ဖြင့်၊ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာလတ်သည်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊
လောကားလောကန္တံ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်တော်မူပေ၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ နိဋ္ဌံ၊ အပြီးသို့၊ အဂမာသိ၊ ရောက်၏၊ သမ္ပတ္တဉ္စာဝိ၊ ရောက်လာသည်
ကိုလည်း။ နံ၊ ထိုဝိက္ခိယကို၊ ဝိက္ခိယ၊ အိုဝိက္ခိယ၊ လောကေ၊ လောကန္တံ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်တော်မူသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္နိ၊ မေး
၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ အိုပုဏ္ဏား၊ လောကေ၊ လောကန္တံ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဥပ္ပန္နော၊
ဖြစ်တော်မူသည်။ အာမ၊ ဩဝါဟုတ်၏၊ ပါသာဏကစေတိယေ၊ ပါသာ
ဏကစေတိ၌၊ နိသိန္ဓော၊ နေတော်မူလျက်၊ အဟာကံ၊ ငါတို့အား၊ ဓမ္မံ၊ တရား
ကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝုပ္ပဟံ၊ သင်အား၊ ဒေ
သိသာမိ၊ ဟောအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဏ္ဏေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ တကော၊ ထို
အခါ၌ ဗာဝရိ၊ ဗာဝရိသည်။ မဟတာ၊ များစွာသော၊ သက္ကသဇေန၊ ပူးစပ်
သကာဖြင့်၊ သပရိသော၊ ပရိသတ်နှင့်တကွ၊ တံ၊ ထိုဝိက္ခိယမသေရ်ကို၊ ပူ
ဇေတွာ၊ ပူးစပ်၍၊ အာသနံ၊ နေရာကို၊ ပညာပေသိ၊ ခင်းစေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနေ
ရာ၌၊ နိသိန္ဒိတွာ၊ နေ၍၊ ဝိက္ခိယော၊ ဝိက္ခိယမသေရ်သည်၊ ပါရုယန၊ ခန့်ဝါ
ဟိ သန္တိ အာဒိ၊ ပါရာယနမနူဂါဟိ သံဃိသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာ

၅၃၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

၂

ဟ၊ ဖိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ မနုဂါယိဿန္တိ၊ မနုဂါယိဿံဟု
သည့်ကား၊ သဝတံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂီတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော
စကားကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အနုဂါယိဿံ၊ အစဉ်လိုက်၍ဟောအံ့၊ ယထာ
အန္တက္ခိတိ၊ ယထာအန္တက္ခိဟူသည့်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ သမံ
ကိုယ်တော်တိုင်၊ သစ္စာဘိသမ္ဘာဇန၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုတိုးထွင်း၍
ထိတော်မူသော၊ အသာခါရဏဉာဏေနစ၊ အသာခါရဏဉာဏ်တော်ဖြင့်
သည့်၊ အန္တက္ခိ၊ ဖြတ်တော်မူလေ၏၊ နိက္ကာမောတိ၊ နိက္ကာမောဟူသည့်ကား၊ ပ
ဟိနကာမော၊ ပဟိအပ်ပြီးသောကာမတရားရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိက္ကာမောတိပိ၊
နိက္ကာမောဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဝိရိယဝါ၊ လုံ့လနှင့်ပြည့်
စုံပါပေ၏၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်း
ကား၊ အကုသလပက္ခာ၊ အကုသိုလ်၏အဘို့မှ၊ နိက္ခမန္တော၊ ယွက်တော်မူ
ပေ၏၊ နိဗ္ဗာနောတိ၊ နိဗ္ဗာနောဟူသည့်ကား၊ ကိလေသဝနရဟိတော၊ ကိလေ
သာတည်းဟူသောတောအုပ်မှကင်းတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ တနည်းကား
တဗျာဓိရဟိတောဇေ၊ တဗျာဓိမှကင်းသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ကိဿဟေ
တုမုဒ္ဓာသာတောဘိ၊ ကိဿဟေတုမုဒ္ဓာသာတောဟူသည့်ကား၊ ယေဟိကိ
တောတောဘိ၊ အကြင်ကိလေသာတို့ဖြင့်၊ မုသာ၊ ချွတ်ယွင်းသောစကားကို၊
တဇေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ဇေတေ၊ ထိုကိလေသာတရားတို့ကို၊ တဿ၊ ထိုဘုရား
သည်၊ ပဟိနာ၊ ပဟိတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသောတိ၊ ပြု၏၊ ဇေတ
န၊ ထိုသို့သောစကားဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏားအား၊ သဝနေ၊ နာခြင်း၌၊
ဥဿဟံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ပသဉ္စိတန္တိ၊ ဝဏ္ဏံ၊
ပသဉ္စိတံဟူသည့်ကား၊ ဂုဏ္ဍပသဟိတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်စပ်ယှဉ်သော၊
သဗ္ဗုပ္ပယောတိ၊ သဗ္ဗုပ္ပယောဟူသည့်ကား၊ သဗ္ဗေနော၊ မှန်သည်သာဖြစ်
သော၊ အတ္တိနေန၊ ခေါ်ဝေါ်အပ်သော၊ နာမေန၊ အမည်နှင့်၊ ယုတ္တော၊ ယှဉ်
သည်ဖြစ်၍၊ ဗြဟ္မေတိ၊ ဗြဟ္မဟူသည့်ကား၊ တံဗြာဟ္မဏံ၊ ထိုဗာဝရီပုဏ္ဏား
ကို၊ အာလပတိ၊ ခေါ်ဝေါ်၏၊ ကုဗ္ဗနကန္တိပဒံ၊ ကုဗ္ဗနကံဟူသော ပုဒ်သည်၊
ပရိတ္တဝစနံ၊ အနည်းငယ်ဆိုသောစကားတည်း၊ ဗဟုပ္ပလံကာနနမာဝိသေ
ယျာတိ၊ ဗဟုပ္ပလံကာနနမာဝိသေယျဟူသည့်ကား၊ အနေကပလာဒိကတိ
ဘရိတံ၊ တပါးမကများစွာသောသစ်သီးအထူးတို့ဖြင့်ပြည့်သော၊ ကာနနံ၊
တောဘို့၊ အာဂဗ္ဗ၊ လာ၍၊ ဝသေယျ၊ နေရာ၏၊ အပ္ပဒသေတိ၊ အပ္ပဒသေ
ဟူသည့်ကား၊ ဗာဝရီယပ္ပတုတိကေ၊ ဗာဝရီယပုဏ္ဏားလျှင်အစရှိကုန်သော
ပရိတ္တပညေ့နည်းသောပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ မဟောဓမ္မန္တိ၊ မဟော

ဓမ္မိ'ဟူသည်ကား၊ အနောတတ္ထာဒိ'၊ အနောတတ္ထဒိုင်အစရှိသော၊ မဟန္တ
 များစွာသော၊ ဥဒကရာသိ'၊ ရေ၏အရအပုံကို၊ ယေမေပုဗ္ဗေတိ၊ ယေမေပုဗ္ဗေ
 ဟူသည်ကား၊ ယေဇ္ဇမေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌၊ တမနုဒါ
 သိနနာဘိ၊ တမနုဒါသိနောဟူသည်ကား၊ တမေခနုဒေါ၊ အရိက်ကဉ်းဟူ
 သောမေဟာဝှိပပိချသည်၊ အသိနော၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘုရိပညာဏောတိ၊
 ဘုရိပညာဏောဟူသည်ကား၊ ညာဏဇော၊ ညာဏ်တည်းဟူသောတံခွန်
 ရှိတော်မူ၏၊ ဘုရိမေခသောတိ၊ ဘုရိမေခသောဟူသည်ကား၊ ပိသုဂ္ဂပညော
 ဖြန့်ဖြောသောပညာရှိတော်မူ၏၊ သဒ္ဓိဋ္ဌိကမကလိကန္တိ၊ သဒ္ဓိဋ္ဌိကမကလိ
 ကံဟူသည်ကား၊ သာမံကိုယ်တိုင်၊ ပဿိတဗ္ဗဗလံ၊ မြင်အပ်သောအကျိုး
 ကိုပေးခြင်းရှိသော၊ ကာလန္တရေန၊ ကာလ ကြာမြင့်သဖြင့်၊ ဝတ္တဗ္ဗဗလံ၊
 ရောက်အပ်သောအကျိုးသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ အနိတိကန္တိ၊ အနိတိကံဟူသည်
 ကား၊ ကိလေသဤတိပိရဟိတံ၊ ကိလေသာ၏ဖြစ်ခြင်းမှကင်း၏၊ အထ၊
 ထိုအခါ၌၊ ဗာဝရိ၊ ဗာဝရိပုဏ္ဏားသည်၊ ကိ'နုတဌာတိန္ဒဂါယာ၊ ကိ'နုတ
 ဌာဤသို့အစရှိသောနှစ်ဂါယာတို့ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတော၊ ထို
 နောင်မှ၊ ပိဝိယော၊ ပိဝိယသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကော၊
 အသံတော်မှ၊ အဝိပ္ပဝါသမေ၊ မကွေမကွာနေရခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဒီပေန္တော
 ဖြလိုသည်ဖြစ်၍၊ နာဟံတဌာတိအာဒိ၊ နာဟံတဌာဤသို့အစသောဂါယာ
 ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါယာ၌၊ ပဿမိနံမနသာစက္ခုနာတိ
 ပဿာမိနံမနသာစက္ခုနာဟူသည်ကား၊ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ
 ငါသည်၊ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်၊ ပဿန္တိမိယ၊ မြင်သကဲ့သို့၊ မနသာ၊ မိတ်ဖြင့်၊
 ပဿာမိ၊ မြင်၏၊ နမဿမာနောဝဝသေမိရတ္တိန္တိ၊ နမဿမာနောဝဝသေမိ
 ရတ္တိ'ဟူသည်ကား၊ နမဿမာနောဝ၊ ရှိခိုးသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ရတ္တိ'၊
 ညည့်ကပ်လကို၊ အတိနာမေတိ၊ လွန်စေ၏၊ သတေနတေနေနနကောတိ၊
 သတေနတေနေနနကောဟူသည်ကား၊ ယေနဒိသာတာဂေန၊ အကြင်အ
 ရပ်မျက်နှာအတို့ဖြင့်၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ
 တော်မူ၏၊ တေနဒိသာတာဂေန၊ ထိုနေတော်မူရာအရပ်၌၊ အဟမ္ပိ၊ အ
 ကျွန်ုပ်သည်ကား၊ တေနော၊ ထိုဘုရားရှိရာအရပ်၌သာလျှင်၊ နတော၊ ကိုင်း
 ညွတ်ပါ၏၊ တံနိန္ဒော၊ ထိုဘုရားရှင်ကိုကိုင်းညွတ်ပါ၏၊ တပ္ပေါနော၊ ထိုဘု
 ရားရှင်ကိုရှိုင်းပါ၏၊ ဣတိဤသို့၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏၊ ဒုဗ္ဗလထာမကဿာတိ၊
 ဒုဗ္ဗလထာမကဿဟူသည်ကား၊ အပ္ပထာမကဿ၊ အားအစွမ်းနည်းသော
 အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဒုဗ္ဗလဿ၊ အားနည်းသော၊ ဒုထာမကဿစ၊

အစွမ်းသတ္တိနည်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဗလဝိရိယဟာနဿ၊ ဝိရိယအစွမ်းသတ္တိယုတ်လျော့သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေနေဝကာယောနပရေတိ၊ တေနေဝကာယောနပရေဟူသည်ကား၊ တေနေဝနုဗ္ဗလထာမကတ္တေန၊ ထိုအားနည်းသောအစွမ်းသတ္တိ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ နဂစ္ဆတိ၊ မသွားနိုင်၊ ပေနေဝါအကြင်အရပ်၌လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ထုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုထုရားရှိရာအရပ်သို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မသွားနိုင်၊ နပဏတိတိဝိ၊ နပဏတိဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောဝေ၊ ထိုအနက်သည်ပင်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တတ္ထာတိ၊ တတ္ထ ဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံ၌၊ သင်္ကပ္ပယန္တယာတိ၊ သင်္ကပ္ပယန္တယဟူသည်ကား၊ သင်္ကပ္ပဝမေနန၊ ကောင်းသော အကြံသို့ရောက်သဖြင့်၊ တေနယုဒတ္တာတိ၊ တေနယုတ္တော ဟူသည်ကား၊ ပေနေ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ထုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုထုရားရှိရာအရပ်သို့၊ ယုဒတ္တာ၊ ယှဉ်၏၊ ပယုဒတ္တာ၊ အပြားအားဖြင့်ယှဉ်၏၊ အနုယုတ္တော၊ အတန်သလဲလဲယှဉ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ ပကံသယာနောတိ၊ ပကံသယာနောဟူသည်ကား၊ ကာမကဒ္ဓမေ၊ ကာမဂုဏ်တည်းဟူသောညွှန်၌၊ သယာနောအိပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒိပါဒိဝံဥပ္ပလဗိန္တိ၊ ဒိပါဒိဝံဥပ္ပလဗိ ဟူသည်ကား၊ သတ္တဝါဒိတော၊ အဖို့ဖြစ်တော်မူသောဆရာတဦးမှ၊ သတ္တာရံ၊ ဆရာတဦးကို၊ အဘိဂန္တိံ၊ ချဉ်းကပ်ပြီး၊ အထဒ္ဓဿာသိံသမ္ပန္နန္တိ၊ အထဒ္ဓဿာသိံသမ္ပန္နံဟူသည်ကား၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒုဒိဋ္ဌိံ၊ မကောင်းသောအယူကို၊ ဝတေတွာ၊ ယူ၍၊ အန္ဓာဂိဇ္ဈန္တော၊ အစဉ်အတိုင်းတပ်မက်မောသည်ဖြစ်၍၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါသာဏကစေတီယေ၊ ပါသာဏစေတီတော်၌၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ထုရားမြတ်ကို၊ အဒေက္ခိ၊ မူ မြင်ရလေ၏။ ။

ဣဒိသာဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၏၊ အဝသာနေ၊ အဆုံး၌၊ ဝိရိယဿစ၊ ဝိရိယ၏ လည်းကောင်း၊ ဗာဝရိဿစ၊ ဗာဝရိ၏ လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယပရိပါကံ၊ ဣန္ဒြိယရင့်ခြင်းကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဗြူတောယေဝ၊ တည်တော်မူလျက်ပင်လျှင်၊ သုဝဏ္ဏောဘာသံ၊ ရွှေနှင့်တူသောအရောင်တော်ကို၊ မုပ္ပိ၊ လွှတ်တော်မူ၏၊ ဝိရိယေ၊ ဝိရိယသည်၊ ဗာဝရိဿ၊ ဗာဝရိသုတ္တော၊ အား၊ ဗုဒ္ဓဂုဏေ၊ ထုရားကျေးဇူးတော်တို့ကို၊ ဝဏ္ဏယန္တော၊ မြီးမွမ်းပြောဆိုလျက်၊ နိသိန္နောဝေ၊

နေစဉ်ပင်လျှင်၊ ခံသြာတာသံ၊ ထိုသို့သော အရောင်တော်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊
 ဣဒံ၊ ဤအရောင်တော်သည်။ ကိ၊ အဘယ်အရောင်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 လည်း၊ ဝိသောကောန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝုရတော၊ ရှေးမှ၊ ဟိတ္တတိဝိယ၊ တည်သကဲ့သို့၊ ဒသွာ၊ မြင်၍၊
 ဗာဝရီ၊ ပြာဟူကဿ၊ ဗာဝရီပုဏ္ဏားအား။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာ
 ဂတောဟိ၊ ကြွလာ၏ဟူ၊ အာရောစေသိ၊ ပြောကြား၏၊ ပြာပစ္ဆကော၊ ပုဏ္ဏား
 သည်၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဗ္ဗာယ၊ ထ၍၊ အဇ္ဈတိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂဟေတွာ
 ချိ၍၊ အဇ္ဈာသိ၊ ရှေ့၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ တံသြာတာသံ၊
 ထိုအရောင်တော်ကို၊ ဗရိတွာ၊ နှံစေ၍၊ ပြာဟူကဿ၊ ပုဏ္ဏားအား၊ အတ္တဝနံ
 ကိုယ်တော်ကို၊ ဒသောန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဥဘိန္နမ္ပိန္နဝေယဝကံ
 သောပုဏ္ဏားတို့အားလည်း၊ သပ္ပာယံ၊ လျှောက်ပတ်သည်ကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ
 တော်မူ၍၊ ဝိဝိယမေဝ၊ ဝိဝိယပုဏ္ဏားကိုသာလျှင်၊ အာလပမာနော၊ စကား
 ပြောလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယထာအာဟုဝက္ကတိတိဣမံဂါထံ၊ ယထာအာဟုဝက္က
 တိ ဤသို့အစရှိသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုဂါ
 ထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဝတ္ထလိတ္ထ
 ရော၊ ဝတ္ထလိမထေရ်သည်၊ သဒ္ဓါမိမုတ္တော၊ သဒ္ဓါတရားကိုညွတ်သောစံတံ
 ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သဒ္ဓါရူရေနစ၊ သဒ္ဓါရူရ်ဖြင့်လည်း၊ အရဟတ္တံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိယထာစ၊ ရောက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အာဇ္ဇ
 ဝိဂေါတမော၊ အာဇ္ဇဝိပြည်၌ဂေါတမမည်သောဘိလူးသည်၊ သဒ္ဓါရူရေန၊
 သဒ္ဓါရူရ်ဖြင့်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိယထာစ၊ ရောက်သကဲ့
 သို့လည်းကောင်း၊ ဝေမေဝဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တုဗ္ဗိ၊ သင်သည်လည်း၊
 သဒ္ဓိ၊ သဒ္ဓါတရားကို၊ မုပ္ပဿ၊ လွှတ်လော၊ တထော၊ ထိုအခါမှ၊ သဒ္ဓါယ၊
 သဒ္ဓါဖြင့်၊ အမိမုတ္တော၊ လွတ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရာ
 အနိစ္စာတိအာဒိနာ၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရာအနိစ္စာ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်း
 ဖြင့်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ အာရတ္တိတ္တာ၊ အားတုတ်၍၊ မဇ္ဈိမေယျပါရိ၊
 သေမင်းနိုင်ငံမှထိုမှသာဘက်ဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂမိဿတံ၊ လာ
 လတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အရဟတ္တနိက္ခမ္မေနော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအဆုံးထား
 သဖြင့်သာလျှင်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ နိဗ္ဗပေသိ၊ ပြီးဆုံးစေ၏၊ ဒေသ
 နာပရိယောသသာနော၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌၊ ဝိဝိယော၊ ဝိဝိယသည်၊
 အရဟတ္တော၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ဗာဝရီ၊ ဗာဝရီသည်၊ အနာဂါမိဖလေ၊ အနာ
 ဂါမိဖိုလ်၌၊ ပဘိဠာသိ၊ တည်၏၊ ဗာဝရီ၊ ပြာဟူကဿ၊ ဗာဝရီပုဏ္ဏား၏၊

၅၃၆ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-တတိယတွဲ

ပဉ္စသတော၊ ငါးရာ ကုန်သော၊ သိသာပန၊ တပည့်တို့သည်ကား၊ သောတာပန္န၊ သောတာပန်တို့သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပိတိယော၊ ပိတိယသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပသာဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို၊ နိဝေဒေန္တော၊ သိစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ သေဘိယျောတိဂါထံ၊ သေဘိယျောဟူသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပဋိဘာဏဂါထိ၊ ပဋိဘာဏဂါထာသည်ကား၊ ပဋိဘာဏပဋိသန္တိဒါယ၊ ပဋိဘာဏပဋိသန္တိဒါနှင့်၊ ဥပေတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ အမိဒေဝေ၊ အဘိညာယာတိ၊ အမိဒေဝအဘိညာယ ဟူသည်ကား၊ အမိဒေဝကရေ၊ အလွန်သောနတ်၏ အဖြစ်ကို ပြုတော်သော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဓမ္မဇာတံ၊ သဘာတရားကို၊ ဝေဒိ၊ သိတော်မူတတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာနိနပဋိဇာနတ်န္တိ၊ ကာနိနပဋိဇာနတ် ဟူသည်ကား၊ ကာနိနယော၊ ယုံမှားသင်္ကာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုသာလျှင်၊ သတံ၊ ဖြစ်လျက်၊ နိကင်္ဂါ၊ ပိမိကိန္တ၊ မရှိကုန်သည်၊ အမှား၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိဇာနန္တ၊ နံ၊ ဝနိခံသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ အသံဟိရန္တိ၊ အသံဟိရ်ဟူသည်ကား၊ ရာဂါဒိဟိ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အသံဟာရိသံ၊ မေရု၊ မဏ္ဍပ်နှင့်သည်ကို၊ အသံကုပ္ပန္တိ၊ အသံကုပ္ပံဟူသည်ကား၊ အကုပ္ပံ၊ မပျက်မစီးမှု၍၊ အဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ မဘောက်မပြန်သောသကောကို၊ န္ဒိဟိပဒေဟိ၊ နှစ်ပုဒ်တို့ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ တဏှတိ၊ ဆို၏၊ အဒ္ဓါဂမိဿာမိတိ၊ အဒ္ဓါဂမိဿာမိဟူသည်ကား၊ ကေဝေသနေဝ၊ စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ အနုပါဒိသေသံ၊ ကဉ္စရုပ်အကြွင်းမရှိသော၊ တံနိဗ္ဗာနဝေတံ၊ ထိုနိဗ္ဗာနဝေတံသို့၊ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့၊ နမေတ္ထကင်္ဂါတိ၊ နမေတ္ထကင်္ဂါဟူသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌၊ ဧမေ၊ ငါအား၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်တရား၌၊ ကင်္ဂါ၊ ပုံမှားသင်္ကာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝံ၊ ငါတို့၊ ဝေဇေဟိ၊ ရှတ်လေလော၊ အမိမုတ္တပိတ္တန္တိ၊ အမိမုတ္တပိတ္တံဟူသည်ကား၊ ပိတိယော၊ ပိတိယမထေရ်သည်၊ ဝေမေဝတွမ္ပိမုဉ္ဇဿုသန္တန္တိ၊ ဣမိနာ၊ ဝေမေဝတွမ္ပိမုဉ္ဇဿုသန္တံဟူသော ဤစကားဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ ကော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဩဝါဒေန၊ အဆုံးအမတော်ဖြင့်၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ သန္တိ၊ သန္တိတရားကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ သန္တိရူရေနစ၊ သန္တိရူရ်ဖြင့်လည်း၊ ဝိမုဉ္ဇိတွာ၊ လွတ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တံသန္တိဝိမုတ္တတံ၊ ထိုသန္တိလွတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပကာသေန္တော၊ ထင်ရှားပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧဝံမံဝေဇေဟိ၊ ဝိမုတ္တပိတ္တန္တိ၊ ဧဝံမံဝေဇေဟိ၊ ဝိမုတ္တပိတ္တံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အဟံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤစကားရပ်၌၊

အဓိပ္ပာယ်သော၊ အဓိပ္ပာယ်တည်း။ ခံ တပည့်တော်ကို၊ တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ အဝဓယလာ၊ ဆိုတော်မူသကဲ့သို့၊ ဝေမေဇဇံတထာ၊ ထိုအတုသာလျှင် အဓိမုတ္တံ၊ လွတ်သော စိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေရေဟိ၊ ဖွတ်တော်မူပါ သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဘ၊ လျှောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ ပရမတ္ထဇောတိ ကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာအမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကအဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကနိ ကာယအဋ္ဌကထာမည်သော၊ သုတ္တနိပါတအဋ္ဌကထာယံ၊ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌ ကထာ၌၊ သောဠသပြာဟတ သုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ တကျိပ်ခြောက်ယောက် ပုတ္တားတို့ကိုပြသောအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊ နိဗ္ဗိ တောစ၊ ပြီးဆုံးသည်လည်းဖြစ်သော၊ သောဠသသုတ္တပနိမဏ္ဍိတော၊ တ ဆဲ့ခြောက်သုတ်တို့ဖြင့် တန်းသာဆင်အပ်သော၊ ပဉ္စမော၊ ငါးခုတို့၏ပြည့် ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ပါရာယန ဝဂ္ဂေါ၊ ပါရာယနဝဂ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးသတ်တည်း။ ၊

ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ ဝဒ္ဓ နေယျံ၊ ရှိခိုးခြင်းငှါထိုက်တော်မူသော၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော၊ နံရတနတ္ထယံ၊ ထိုရ တနာသုံးပါး၏အပေါင်းကို၊ ဝဒ္ဓိတွာ၊ ရှိခိုးပြီး၍၊ ခုဒ္ဒကနိကာယဌိ၊ ခုဒ္ဒကနိ ကာယကျမ်း၌၊ ခုဒ္ဒစာရပ္ပဟာယိနာ၊ အနည်းငယ်မကောင်းမှုကိုပယ်တော် မူလေ့ရှိသော၊ လောကနိတ္ထရုဏေသိနာ၊ လောကီတရားအပေါင်းမှထွက် ခြောက်ကြောင်းကို ရှာတော်မူလေ့ရှိသော၊ လောကနာထေန၊ နတ်လူအ ပေါင်းတို့၏ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသောဘုရားသည်၊ ဒေသိတော၊ ဟော တော်မူအပ်လေပြီ၊ တဿသုတ္တနိပါ တဿ၊ ထိုသုတ္တနိပါတ်ကျမ်း၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနံ၊ အနက်၏အတွင်းကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံပဋိ ညာဝစနံ၊ အကြင်ဝန်ခံသောစကားကို၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီ၊ ဧတ္ထ၊ ဤဝန်ခံ တိုင်းဆိုအပ်သော၊ သုတ္တနိပါတ်ကျမ်း၌၊ ဥရဂဝဂ္ဂါမိ ပဉ္စဝဂ္ဂသင်္ဂဟဿ၊ ဥရဂဝဂ်အစရှိသောငါးဝဂ်တို့ဖြင့်သပြိတ်အပ်သော၊ ဥရဂသုတ္တာမိသတ္တ တိသုတ္တပတေဒဿ၊ ဥရဂသုတ်အစရှိသော ခုနစ်ဆယ်သောသုတ်တို့ဖြင့် ပြားသော၊ သုတ္တနိပါတဿ၊ သုတ္တနိပါတ်ကျမ်း၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက် ၏အတွင်းကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သုတ္တနိပါတဿ၊ သုတ္တနိပါတ်၏၊ ဣမံအတ္ထဝဏ္ဏနံ၊ ဤအနက်၏အတွင်းကို၊ သဒ္ဓမ္မဋ္ဌိတိကာမေန၊ သူတော်ကောင်းတရား၏တည်ခြင်းကိုအလိုရှိသဖြင့်၊ ကရောန္တနံ၊ ပြုသော၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပတ္တံ၊ ရအပ်ရောက်အပ်သော၊ ယံကု

၅၃၈ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသု-တတ်ယတွဲ၊

သလံ၊ အကြင်ကုသိုလ်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ထသကုသလသမ္ပ၊ ထိုကုသိုလ်၏
အာနုဘာဝေန၊ အာနုတော်အားဖြင့်၊ ခိပ္ပံ၊ လျှင်၍၊ အပံဇနော၊ ဤလူအပေါင်း
သည်၊ အရိယာပဝေဒိတ၊ အရိယာသုတော်ကောင်းတို့သည်သိအပ်သော
တရား၌၊ ဗုဒ္ဓိဝိရုဋ္ဌိဝေရလ္လံ၊ ပွားစီးခြင်းတိုးတက်ခြင်း ပြန့်ပွားခြင်းသို့၊ ပါဝုဏါ
တု၊ ရောက်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံ၊ ဤစကားတို့၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
ပရမတ္ထဇေတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇေတိကာအမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကအဋ္ဌကထာ
ယ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ အဋ္ဌကထာ၌၊ ပရိယတ္တိပမာဏတော၊ သင်ကြားအပ်
သောပရိယတ္တိတရား၏ ပမာဏအားဖြင့်၊ စတုစက္ကာလီသဘာဏဝါရပဋိ
မဏ္ဍိတာ၊ လေးဆဲ့လေးဘာဏဝါရတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော၊ သုတ္တ
နိပါတဝဏ္ဏနာ၊ သုတ္တနိပါတ်၏အဖွင့်သည်၊ ဣတိသမတ္တာ၊ ဤတွင်ပြီးပြီ၊
ဝိမလဝိသုဒ္ဓသဒ္ဓါဗုဒ္ဓိဝိရိယကုဏပဋိပဏ္ဍိတေသု၊ အညစ်အကြေးကင်းသဖြင့်
စင်ကြယ်သောသဒ္ဓါ၊ ပညာဝိရိယတည်းဟူသောဂုဏ်တို့ဖြင့်တန်းဆာဆင်
ခြင်းရှိသော၊ သီလာစာရဇ္ဇဝမဒ္ဓဝါဒီကုဏသမုဒယသမုဒိတန၊ သီလအာ
စာရေဖြင့်မတ်သောအကျင့်နူးညံ့သောအကျင့်ဂုဏ်ကျေးဇူးအပေါင်းကို
ကောင်းစွာဖြစ်စေတတ်သော၊ သကသမယသမယန္တရဂဟဏာဇ္ဈာဂဟ
ဏသမတ္တေန၊ သကဝါဒီအယူတို့၌ယူခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော၊ ပညာဝေယုတ္တိ
သမန္နာဂတေန၊ ပညာအလိမ္မာနှင့်လည်းပြည့်စုံတော်မူတတ်သော၊ တိပိဋ
ကပရိယတ္တိပဘောဇေ၊ သုံးပုံသော ပိဋကတ်တည်းဟူသော ပရိယတ္တိအ
ပြားရှိသော၊ သာဠကထေ၊ အဋ္ဌကထာနှင့်တကွသော၊ သတ္ထုသုသနော၊
ဘုရားရှင်သာသနာတော်၌၊ အပ္ပမိဟစုညာဏပ္ပဘဝေန၊ အပိတ်အပင်မရှိ
သောညာဏ်လျှင်အမွန်ရှိသော၊ မဟာဝေယျာကရုဏေ၊ ကျယ်ဝန်းထင်ရှား
ခြင်းကိုပြုတတ်သော၊ ကရုဏသမ္ပတ္တိဇနိတသုခဝိနိဂ္ဂတမရရောဒါရဝစနေ
လာဝဏ္ဏယုတ္တေန၊ ပြုပြင်ခြင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကို ဖြစ်တတ်သည်ဖြစ်၍ချမ်း
သာစွာထွက်သဖြင့်ကောင်းမွန်စွာစင်ကြယ်သန့်ရှင်းသော၊ ဧတိ၊ တင့်တယ်
စမွယ်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော၊ ယုတ္တမုတ္တဝါဒီနာ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော
စကားလွတ်တတ်သောစကားကိုဆိုလေ့ရှိသဖြင့်၊ ဝါဒီဝနေ၊ ဖြစ်သော
စကားကိုသာဆိုလေ့ရှိသော၊ မဟာကဝိနာ၊ ကြီးကျယ်သောပညာရှိသော
ဆဇ္ဇာတိညာပဋိသန္တိဒါပုဘောဒုဂုဏ ပဋိမဏ္ဍိတေ၊ ခြောက်ပါးသောအဘိ
ညာဏ်လေးပါးသောပဋိသန္တိဒါအပြားရှိသောဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်တန်း
ဆာဆင်ခြင်းရှိသော၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မေ၊ ဥတ္တရိမနုဿတရား၌၊ သုပ္ပဋိဗ္ဗိတ
ဗုဒ္ဓိနိကောင်းစွာတည်သောပညာရှိကုန်သော၊ ထေရဝံသပ္ပဒီပါနံ၊ အရှင်မ

ဟာကဿပအစရှိသောမထေရ်မြတ်တို့၏ အနွယ်ကိုပြတတ်ကုန်သော၊
 ထေရ်တို့၊မထေရ်မြတ်တို့၏၊ဝံသာလင်္ကာရာဘူတေန၊ အနွယ်ကိုတန်းဆာ
 ဆင်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ဝိပုလသုဒ္ဓဗုဒ္ဓိနာ၊ပြန့်ပြောစင်ကြယ်သောပညာ
 နှင့်မြည့်စုံသော၊ဗုဒ္ဓစောသောဇ္ဈတိ၊ဗုဒ္ဓစောသဟူ၍၊ဂရုဟိ၊ဆရာမြတ်
 တို့သည်၊ဂဟိတနာမဝေဓဗျန၊ ယူအင်ခေါ်ဝေါ်အပ်သောအမည်ရှိသော
 သောကဇေဋ္ဌဿ၊ သောကသုံးပါးထက်ကြီးမြတ်တော်မူသော၊မဟေ
 သိနာ၊ သီသက္ကနအစရှိသောကျေးဇူး အပေါင်းကို ရှာဖွေတော်မူလေ့ရှိ
 သောဘုရားမြတ်၏၊ထေရေန၊မထေရ်သည်၊ ပရမတ္ထဇောတိကာနာမ၊ပရ
 မတ္ထဇောတိကာ အမည်ရှိသော၊ အယံသုတ္တနိပါတဋ္ဌကထာ၊ ဤသုတ္တနိ
 ပါတ်အဋ္ဌကထာသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးပြီး၊ လောကဗ္ဗိ၊ လူအပေါင်း၌
 သုဒ္ဓိပ္ပိတ္တဿ၊ စင်ကြယ်သော စိတ်ရှိတော်မူသော၊ တာဒိနော၊သည်းခံ
 သောနှလုံးရှိသော၊ သောကဇေဋ္ဌဿ၊ သောကသုံးပါး ထက်ကြီးမြတ်
 တော်မူသော၊မဟေသိနာ၊ သီသက္ကနအစရှိသော ကျေးဇူးအပေါင်း
 ကိုရှာဖွေတော်မူလေ့ရှိသော ဘုရား၏၊နာမမ္ပိ၊ အမည်တော် သည်ကား၊
 ယာ၊အကြင်ရှေ့သောက်၊ပဝတ္တတိ၊ဖြစ်တော်၏၊တာဝ၊ထိုရှေ့လောက်၊
 သောကဗ္ဗိ၊လူအပေါင်း၌၊သီသဝိသုဒ္ဓိယာ၊သီလ၏စင်ကြယ်စိတ်သောငှါ၊
 ကုလပုတ္တာနံ၊အမျိုးသားတို့အား၊လောကနိတ္ထရဏေသိနံ၊လောကီတရား
 မှထွက်မြောက်ကြောင်းကိုရှာဖွေတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏၊နယံ၊နည်း
 ကို၊ဒေသန္တိ၊ ပြတတ်သော၊ဒေသနာ၊ ဒေသနာတော်သည်၊ တိဋ္ဌတု၊
 တည်းစသတည်း၊ သုတ္တနိပါတဋ္ဌကထာ၊ သုတ္တနိပါတ် အဋ္ဌကထာ
 သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

သုတ္တနိပါတ် အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပြီ၏၊

